

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ கருஷாய வாஸு ஹணை நம:.

ஸ்ரீ பகவத்கீதை.

முன்றும் ஷட்கம்.

ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்த கீதாபாஷ்யம்,
ஷெ பாஷ்யத்திற்கு ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகன்
அருளிச்செய்த தாத்பர்யசந்தரிகை, கீதார்த்தஸங்க்ரஹ ரகக்ஷ,
இவைகளுக்குச் சரியான தமிழ் மொழி பெயர்ப்பும்,
ஸ்ரீ ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த கீதார்த்த ஸங்க்ரஹ
ஸ்ரீலோகங்கள், கீதா ஸ்ரீலோகங்கள் இவைகளுக்கு
பாஷ்யத்துக்கிணங்கப் பதவுரையும், ஸ்ரீநிகமாந்த
மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த கீதார்த்த
ஸங்க்ரஹப் பாட்டுகளுக்குப் பொழிப்
புரையுமுள்ளது.

திருவகீந்தரபுரம் சேட்வூர் வித்வான், பகவத்விஷயம்
ஸ்ரீ. உ. வெ. நாசிம்மா சாஃயார் ஸ்வாமியால் செய்யப்பட்டு
சிந்தாநீர்ப்பேட்டை ஸத் ஸம்ப்ரதாய வரீத்தனீ ஸபையாரால்
பிரசுரம் செய்யப் பெற்றது.

இதன் விலை ரூபாய் 4-8-0

முதல் ஷட்கம் விலை ரூபாய் 5-0-0

இரண்டாம் ஷட்கம் விலை ரூபாய் 3-8-0

தபாற்கூலி வேறு.

PRINTED AT THE SACCHIDHANANDIA PRESS MADRAS.

1915

All Rights Reserved.

ஸ்ரீ ம த் ப க வ த் கீ த

ஸ்ரீக௃ணாய வாஸூதமே நம:௩

ஸ்ரீமதே ஹமவதே ஹாஷ்யகாராய நம:௩

ஸ்ரீமதே நிமரானே ஹோஷிகாய நம:௩

பதிமுன்றாவது அத்தியாயம்.

பா-அ] முதல் ஷட்கத்தில் முக்யமான அடையவேண்டிய ப்ரயோஜனமாயும் பரப்ரம்மமாயும் பகவானாயுமிருக்கிற வாஸுதேவனை அடைவதற்கு உபாயமாகிய பக்தியென்கிற பகவானைப்பற்றிய உபாஸனத்திற்கு அங்கமாயும் ஜ்ஞானயோகம் கர்மயோகம் ஆகிய இரண்டேவித நிஷ்டைகளாலு முண்டாக்கப்படுகிற அடைகிறவனாகிய ஜீவாத்மாவின் உண்மையைப்பற்றிய ஸாக்ஷாத்காரம் சொல்லப்பட்டது. நடுஷட்கத்தில் முக்யமான அடையவேண்டிய ப்ரயோஜனமாகிய பகவானுடைய உண்மையான ஸ்வபாவங்களும் அந்த மஹிமையைத் தெரிந்துகொண்ட பிறகு உண்டாக்கக்கூடியதாயும் ஒரே நிர்ஸயத்துடன் கூடியதாயும் எப்போது மிடைவிடாம லிருப்பதாயுமிருக்கிற பக்தியோகத்தில் நிஷ்டை சொல்லப்பட்டது; மேலான ஐஸ்வர்யத்தில் ஆசையுடையவர்களுக்கும்

தா] பிறகு முன்றாவது ஷட்கத்திற்கு ஸங்கதி சொல்லுவதற்காக முதல் இரண்டு ஷட்கங்களின் அர்த்தத்தைச் சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறார்—‘முதல் ஷட்கத்தில்’ என்றும்பித்து. இவ்விடத்திலிருக்கும் பதங்களுக்குத் தாத்பர்யம் முன்னமேயே விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்டது. ‘ஜ்ஞானகஜோத்திகே நிஷ்டைபொருதமென்கூலஸுஸுதே | சூதாநுஷ்டிவிஸிஷ்யெய வ்ருஷ்டென யோஜிதே’ என்று முதல் ஷட்கத்தினர்த்தம் ஸங்க்ரஹத்தில் சொல்லப்பட்டது. அடையவேண்டுமென்றிச்சிக்கப்பட்ட பலம் கிடைக்கும் வரையிலும் இடைவிடாமல் அனுஷ்டித்தல் நிஷ்டை என்றிங்கே சொல்லப்படுகிறது. ‘யேஷ்வெஹவததூதாயாதூவாவிவிஸ்யெ | ஜ்ஞானகஜோத்திவிஸிஷ்யெ | மகிபொருதமென்கூலஸுஸுதே’ என்கிற ஸங்க்ரஹ ஸ்லோகத்தை அனுஸரித்து நடுஷட்கத்தின் முக்யமான அர்த்தத்தைச் சொல்லிவிட்டுப் ப்ரஸாவத்தின்மேல் சொல்லியிருக்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—மேலான ஐஸ்வர்யத்தில்’ என்றும்பித்து. ‘என்பதும்’ என்கிற இடத்

பகீன்றன. அதில் இப்பொழுதிந்தப் பதிமுன்றாவது அத்யாயத்தில்

விசேஷத்தை விவரித்திருக்கிறது. 'நிருபிக்கப்படுகின்றன' என்று சொல்லியிருப்பது, மொத்தமாக மேலே சொல்லப்போகிற எல்லா அர்த்தங்களுக்கும் புனருத்தியைப் பரிஹரிப்பதற்காக. அபிப்ராயத்தி லிருப்பதாயும் கீழே சொல்லப்படாததாயும் அவச்யமாக வேண்டியவைகளாய் மீருக்கிற பாகங்களைச் சொல்லுவதினால் முன்பு சொன்ன அர்த்தங்களில் ஒருவிதத்தாலும் ஸந்தேஹமுண்டாகாதபடிச் செய்தலை நிரூபித்தலாம். பிறகு 'ஷேஹஸூத்ரவார்த்தாவதிஹேதுராத்மவி ஸொயநா| வஸுஹேதுவிபுஷேகஸூத்ரபொடிஸஉஜீயபுதெ' என்கிற ஸங்க்ரஹஸ்ஸோகத்திற்கு வ்யாக்யானம் செய்துகொண்டு பதிமுன்றாவது அத்யாயத்திற்கு அவதாரிகை சொல்லுகிறார்—'அதில் இப்பொழுது' என்றாம்பித்து. 'அதில்' என்பதற்கு முன்றாவது ஷட்கம் சொல்லவேண்டிய ஸமயத்தில் என்றும், 'இப்பொழுது' என்பதற்கு முதலில் என்றும் அர்த்தம். இத்தால் மேலே சொல்லப்போகிற ஐந்து அத்யாயங்களைவிட இந்த அத்யாயம் முந்தியது என்பது ஸங்கதி விசேஷத்தினாலேற்பட்டது என்று அபிப்ராயத்தில்கொள்ளப்பட்டது. எப்படி என்னில்—முதல் ஷட்கம் இந்த ஸாஸ்த்ரத்தின் உபோத்கா தத்தையும் ஸாஸ்த்ரம் உண்டாவதற்குக் காரணமாகிய அர்ஜுநனுடைய துக்கத்தையும் அதை நீக்குவதற்குக் காரணமாகிய ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரத்தையும் சொல்லுகிற இரண்டு அத்யாயங்கள் ஒருபாகமாகவும், அந்த ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரத்திற்கு ஸாதனத்தையே விவரமாகச் சொல்லுகிற நான்கு அத்யாயங்கள் ஒருபாகமாகவும், ஆகஇரண்டு பாகமாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவது ஷட்கமும் அங்கங்கள், அதிகாரி, பலம், முதலிய வ்யத்யாஸங்களுடன் கூடியபக்தியோகத்தின் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிற மூன்று அத்யாயங்கள் ஒருபாகமாகவும், அந்த பக்தி உண்டாவதற்கும் வருத்தியடைவதற்கும் காரணமாகிய அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற மூன்று அத்யாயங்கள் ஒரு பாகமாகவும், எப்படிப்பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அப்படியே இந்த முன்றாவது ஷட்கம் மூன்றுமூன்று அத்யாயங்களடங்கிய இரண்டுபாகமாகப் பிரிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதில்முதல் மூன்றத்யாயங்கள் அடங்கியபாகம்ப்ரக்ருதி ஜீவன் இவைகளின் சேர்க்கையாகிய ப்ரபஞ்சம் இவைகளுக்குஈஸ்வராகியபகவான் இவைகளாகிற வஸ்துக்களைப் பிரித்துக்காட்டுகிறது. இதில் ப்ரஸ்தாவத்தின் மேல் செய்யவேண்டிய கார்யங்களைப்பற்றிக் கொஞ்சம் நிரூபித்திருக்கிறது. பதிஹுவது முதல் மூன்றத்யாயங்களடங்கிய பாகம் செய்யவேண்டிய கார்யங்களைப்பிரித்துக்காட்டுகிறது. அதிலும்

தேஹத்தினுடையவும் ஆத்மாவினுடையவும் ஸ்வரூபங்களும், தேஹத்

ப்ரஸ்தாவத்தின் மேலே வஸ்துக்களைப்பற்றிக் கொஞ்சம் நிரூபித்திருக்கிறது. ஸாஸ்தரத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கவேண்டுமென்று நிரூபித்திருப்பதும் செய்யவேண்டிய தின்னதென்றேற்படுவதற்காகவே, இப்படி மூன்று மூன்று அத்யாயங்களடங்கிய பாகங்களின் பிரிவு சொல்லப்படுகிறது என்பதைப் பாஷ்யத்தில் பதினாறாவது அத்யாயத்தின் ஆரம்பத்தில் 'கீழ் மூன்று அத்யாயங்களால்' என்று ஆரம்பித்துக் காட்டப்போகிறார்—அதில் 'புராநவாஸுஷ்யகூஸுவெடஸூவிவெவநம்' என்கிற ஒரு பதத்தினால் மூன்றத்யாயங்களடங்கிய முதல் பாகத்தினர்த்தம் சுருக்கிச் சொல்லப்பட்டது. 'கூட்யஸேட்கூரித்யாஜி' என்று செய்யவேண்டிய காரியத்தை நிரூபிக்கிற மூன்றத்யாயங்களடங்கிய இரண்டாவது பாகத்தின் அர்த்தம் சுருக்கிச் சொல்லப்பட்டது, என்று பாஷ்யகாரரின் அபிப்பிராயம். இத்தால் இந்த ஸாஸ்தரம் பதினைந்தாவது அத்யாயத்தில் முடிந்துவிட்டது மேலே மூன்றத்யாயங்கள் கிலாத்யாயங்கள் அகையினில் மிகுதியான அநேக தர்மங்கள் சொல்லப்படுகின்றன, என்று யாதவப்ரகாசர் கல்பித்தது நிராகரிக்கப்பட்டது. இந்த முதல் மூன்றத்யாயங்களிலும் பதிமூன்று பதினான்கு அத்யாயங்களினால் 'மதாஸு-மதாஸு-மதாஸு' என்பது முதலாக க்ரமமாக தேஹம் ஆத்மா இவைகளின் பிரிவு முதலியவைகளை முன்னிட்டிக்கொண்டு ஆரம்பித்திருக்கிற முதல் ஷட்கத்தினர்த்தத்திற்கு ஸேஷமாகிய தேஹம் ஆத்மா இவைகளின் உண்மைபான ஸ்வபாவம் ஸம்ஸாரம் அதின் நிவ்ருத்தி அது நிவ்ருத்திப்பதற்குக்காரணம் முதலியவை நிரூபிக்கப்படுகின்றன. பதினைந்தாவது அத்யாயத்தில் நடு ஷட்கத்தில் சொல்லப்பட்டவனையும் இரண்டு விதங்களான ப்ரக்ருதிகளுக்கும் ஸேஷியாயும் நான்குவித அதிகாரிகளாலும் பக்தி செய்வதற்குக்கவனாயுமிருக்கிற பரம புருஷனைப்பற்றிய நிரூபணம் செய்யப்படுகிறது. இந்தப் பிரிவையும் பாஷ்யத்தில் பதினைந்தாவது அத்யாயத்தின் ஆரம்பத்தில் 'கேதத்திராத்யாயத்தில்' என்றாரம்பித்துக் காட்டப்போகிறார். கேதத்திராத்யாயத்தில் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட ஸம்ஸாரப்ரத்தத்திற்குக் காரணமாகிய குணங்களின் ஸம்பந்தம் ஸம்ஸாரப்ரத்தத்திற்குக்காரணமாகும் விதத்தையும், அது நிவ்ருத்திக்கிறது முதலியவைகளையும், சொல்லுகிறபடியினால் 'புராநவாஸுஷ்ய' என்றாரம்பித்திருக்கிற பதினான்காவது அத்யாயம் இதற்குப் பிறகு இருக்கவேண்டியது என்பதும் ஏற்பட்டது. ஆகையினால் கேதத்திராத்யாயம் மூன்றாவது ஷட்கத்தில் முதலாவது என்பது யுக்தம் இவையெல்லாவற்றையும்

தின் உண்மையை நிரூபித்தலும், தேஹத்தைவிட வேறுபட்ட ஆத்மா வை அடைவதற்கு உபாயமும், தேஹத்தைவிட வேறுபட்ட ஆத்மா வின் ஸ்வரூபத்தை நிரூபித்தலும், அப்படிப்பட்ட ஆத்மாவுக்கு அசேத னத்துடன் சேர்க்கை யுண்டாவதற்குக் காரணமும், அந்த தேஹத்தை விட வேறுபட்டது என்று தெரிந்துகொள்ளுகிற விதங்களும், சொல்லப் படுகின்றன—

ஸ்ரீஹவாநுவாஹ.

ஐஹம் ஸாநீரம் கௌஞெயக்ஷெ சூரிதூவியீயதெ |

வனதஷ்டோ வெதி தம் ப்ராஹுஃ கௌஞெய ஐதி தவிஃ ||

ஸ்ரீஹவாநு-க்ருஷ்ணன், உவாஹ-சொன்னார்.

ப - ரை] கௌஞெய - அர்ஜுந, ஐஹம் - இந்த, ஸாநீரம் - தேஹம், கௌஞெய-ஐதி - கௌஞெத்திரம் என்று, சுஹீயீயதெ - சொல்லப்படுகிறது, யஃ - எவன், வனதஃ - இந்த தேஹத்தை, வெதி - அறிகிறானே, தம் - அவனை, கௌஞெய-ஐதி - கௌஞெத்திரஞ்ஞன் என்று, தவிஃ-அந்த ஆத் மாவையறிந்தவர்கள், ப்ராஹுஃ - சொன்னார்கள். 1

அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு—‘அதில் இப்பொழுதிந்தப் பதிமூன் றுவது அத்யாயத்தில்’ என்று சொல்லப்பட்டது. “தேஹத்தினுடைய வும் ஆத்மாவினுடையவும் ஸ்வரூபங்களும், தேஹத்தின் உண்மையை நிரூபித்தலும்’ என்றது, இந்த அத்யாயத்தினர்த்தத்தை முழுமையும் ஆலோசித்து ஸங்க்ரஹ ஸ்லோகத்தில் சொல்லப்படாமலிருந்த போ திலும் ‘ஹ’ என்பதினால் குறிக்கப்பட்டதைச் சொல்லியிருக்கிறது. ஸ்லோகத்தில் தேஹஸ்வரூபம் என்று சொன்னது அதற்கு எதிர்த் தலையான ஆத்மாவின் ஸ்வரூபத்தையும் குறிப்பதற்காக ‘சூதூவிஸோ யம்’ என்றதும் தேஹத்தின் உண்மையை நிரூபிப்பதையும் குறிப்ப தற்காக. ஸ்வரூபங்களும் என்று வஸ்துவைச் சொல்லியிருக்கிறது ‘விவெக’ என்னும் பதத்தினால் பிரித்துக்காட்டுவதாவது வ்யாத்யா ஸம் மாத்திரமாவது சொல்லப்படவில்லை, ‘சூதூவிஸோயம்’ என்பதி னாலேயே சொல்லப்பட்டபடியினால் ‘யூநெநாதூதிவஸூஷி’ என் றாரம்பித்துப் பார்க்கத்தகுந்ததாகச் சொல்லப்பட்ட ஆத்மாவைப் பற் றிப்பிரித்து அனுஸந்தானம் செய்யும் விதமல்லவோ ‘ஸஃஸவெஷு ஷு’ என்றாரம்பித்துச் சொல்லப்படுகிறது, இதையே சொல்லுகிறார்— ‘வேறுபட்டது என்று தெரிந்து கொள்ளுகிற விதங்களும்’ என்று.

பா] நான் தேவன், நான் மனுஷ்யன், நான் பருத்தவன், நான் இளைத்தவன், என்று போக்தாவாகிய ஆத்மாவுடன் ஒன்றாகத் தோன்றுகிற இந்தச் சரீரம் தன்னைவிட வேறாய் போக்தாவாகிய ஆத்மாவுக்கு ஸுகருக்

தா] பிறகு 'மதாஸு-ஓநமதாஸு-ஓஹ' என்று முதலில்தானுரம்பித்த க்ரமத்தை அனுஸரித்தும் ஏழாவது அப்யாயத்தி னுரம்பத்தில் 'ஆண்டுவித பாக்ருதிகளைக் குறித்திருக்கிற க்ரமத்தை அனுஸரித்தும் கேழ்க்கப்படாதவனாக இருந்தபோதிலும் ஸமயம் வந்தபொழுது தானே நிரூபிப்பதற்காகப் பகவான் சொன்னார்—'ஐஹி ஸரீரம்' என்றாரம்பித்து. ப்ரமமாயும் லோகத்தில் ஜனங்கள் தெரிந்துகொண்டதாயுமிருக்கிற விதத்தைக் குறிக்கிறது 'ஐஹி' என்னும் பதம் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'நான்தேவன்' என்பது முதல் சொல்லியிருப்பது. 'நான்தேவன் நான் மனுஷ்யன்' என்றது கணக்கில்லாத ஜாதிகளின் பேதத்தைக் காட்டுவதற்காக. 'நான் பருத்தவன் நான் இளைத்தவன்' என்றது கணக்கில்லாத குணங்களின் பேதத்தைக் காட்டுவதற்காக. இப்படி ஜாதிகளையும் குணங்களையும் குறித்து உதாஹரணம் சொன்னது 'நான் நடக்கிறேன்' என்பது முதலிய கார்ப்யங்களின் வ்யங்க்ய ஸத்தையும் குறிப்பதற்காக. ஸம்ஸாரிகள் ஸுகதுக்கங்களை அனுபவிக்கிறது அனேகமாக தேஹமே ஆக்மா என்கிற ப்ரமத்தைக் காரணமாக உடையது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'போக்தாவாகிய ஆத்மாவுடன்' என்று சொல்லப்பட்டது. 'சுஷ்ருதீ துஷ்யதீபகெ' (சுஷ்ருதிரம் என்று சொல்லப்படுகிறது) என்பதினாலேயே அனுபவிக்கற்குக்கது என்பதும் ஏற்பட்டது. ஆகையினாலேயே கழனியைவிட அருந்தியஜமானாகிய மனுஷ்யன் எப்படியோ அப்படியே இருந்த ப்ரஜமானாகையினால் தானாகவே ஏற்பட்ட போக்தாவாகிய ஆக்மா இதை அனுபவிக்கிறவன் என்கிற ஆகாரத் தினாலேயே இதைவிட வேறுபட்டவனாக ஏற்பட்டான் என்று சொல்லுகிறார்—'தன்னைவிட வேறாய் போக்தாவாகிய' என்று. ஸுகதுக்கங்களின் அனுபவம் உண்டாகிற இடமாகையினால் சுஷ்ருதிரம் என்று சொல்லியிருப்பது யுத்தம் என்று சொல்லுகிறார்—'ஸுகதுக்கங்களை அனுபவிக்கிற சுஷ்ருதிரம்' என்று அடிப்பதிலிருந்து காப்பாற்றுகிறது, குறைவதற்குக் காரணமாக இருப்பது, என்றிவை முதலிய ப்ரஸித்தமில்லாததும் கஷ்டமுமான அர்த்தங்களைச் சொல்லுவதைப்பார்க்கிலும் கழனியைப்போலக் கர்மங்களாகிற விதைகளின் ப்ரயோஜனங்கள் உத்பத்தியாகுமிடம் என்று சொல்லுவதே உசிதம் என்று தாத்பர்யம், 'சுஷ்யதீபகெ' (சொல்லப்படுகிறது) என்பதினால் அவஸ்யமாய் எதிர்பார்க்கப் படுகிறதாயும் உசிதமாயும்

கங்களை அனுபவிக்கிற கேஷத்திரம் என்று சரீரத்தின் உண்மையை யறிந்தவர்களால் சொல்லப்படுகிறது. இந்தத் தேஹத்தை ஒவ்வொரு அவயவங்களாகவும் கும்பலாகவும், இதை நான் அறிகிறேன் என்று எவன் அறிகிறானோ அப்படிப்பட்டதன்னால் அறியப்படுகிற இந்தத் தேஹத்தை

இருக்கிற கர்தாவைச் சேர்த்துச் சொல்லியிருக்கிறது—‘சரீரத்தின் உண்மையை யறிந்தவர்களால்’ என்றது. அன்றிக்கே தஷ்டிஃ என்னும் பதத்தைப் ப்ரக்ருதமான அர்த்தத்தைச் சொல்லுவதாக ‘சஷ்டிஃ’ என்று வேற்றுமையை மாற்றிவைத்துக் கொள்ள வேண்டியதாகவுமாம் அப்படி மாற்றிவைத்துக்கொண்ட பிறகு அதிலிருக்கும் கசி என்னும் பதம் ப்ரக்ருதத்தில் இருக்கிற கேஷத்திரத்தைச் சொல்லுகிறது, என்று அபிப்ராயம். ‘ஊதஷ்டோவெதி’ என்பதினாலேயே தேஹத்தை விட வேறு பட்டவன் என்பது ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—‘இந்தத் தேஹத்தை ஒவ்வொரு அவயவங்களாகவும்’ என்றாம்பித்து. இதன் கருத்தாவது, வீடு முதலிபவைகளைப் போல இதை நான் என்பதினாலேயே ஒன்று ப்ரத்யக்காக இருப்பதினாலும் மற்றொன்று ப்ரக்காக இருப்பதினாலும் பேதம் தோன்றுகிறது. நான் தேவன் நான் மனுஷ்யன் என்று ஒன்று சேர்த்துச் சொல்லுவதற்குக் காரணமாகிய தேஹமே ஆத்மா என்கிற புத்தியுண்டாவதினால் முன் சொன்ன புத்தி ப்ரமம் என்பதும் யுக்தமல்ல, ஏனெனில் முன் சொன்ன புத்தியினால் தேஹமே ஆத்மா என்கிற புத்தியே தடுக்கப்படுகிறதாகையினால் பலமுள்ளதினால் பலமில்லாதது பாதிக்கப் பட்டமல்லவா தேஹத்தைவிட ஆத்மாவேறு என்கிற புத்திக்கு பலமாவது முன்பே விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்ட யுக்தியும் ஸாஸ்த்ரங்களும். தேஹமே ஆத்மா என்கிற புத்திக்கோவெனில் இவையிரண்டும் விரோதிகள் என்பது. முன்பு சொல்லப்பட்டதாகிய அவயவங்கள் தனித்தனியாக ஆத்மாவா? கும்பலாகச்சேர்ந்து ஆத்மாவா? என்கிற விகல்பங்களையும் அகற்ற யுக்தி விரோதங்களையும் அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு ‘ஒவ்வொரு அவயவங்களாகவும் கும்பலாகவும்’ என்று சொல்லப்பட்டது. *‘ஒவ்வொரு அவயவங்களாக’ என்பதற்கு என்னுடைய தலை என்னுடைய கை என்றிவ்விதமாக அவயவங்களைக் காட்டிலும் நான் என்பதின் அர்த்தம் ஸ்பஷ்டமாக வேறுகத் தோன்றுகிறது நான் தலை என்றிவ்விதமாகத் தோன்றுவதில்லை என்று தாத்பர்யம். ‘ஊதஷ்டோவெதி’ என்பதினால் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்டதாயும் லோகத்தில் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டதாயும் இருக்கிற ப்ரதத்தைக்

விட வேறுபட்டவனாகிய ஆத்மாவை ஆத்மாவின் உண்மையையறிந்த வர்கள் சேஷத்திரஜ்ஞன் என்று சொன்னார்கள் தேஹத்தைவிட வேறான குடம் முதலிய வஸ்துக்களை யறியும்போது தேவனாகிய நான் மனுஷ்யனாகிய நான் குடம் முதலியவைகளை யறிகிறேன் என்று தேஹத்துடன் ஒன்றாகவே அறிகிறவனாகிய ஆத்மாவையு மறிகிறான் ; அப்படியிருந்த

காட்டுகிறார்—‘தன்னொலியப்பகேரீ’ என்று. ‘தவ்ஜிஹி’ என்கிற இடத்தில் ஸாமான்யமாகத் தெரிந்துகொள்ளுதல் மாத்திரம்நிஸ்சயம்செய்ய உபயோகப்படாது ஆகையினால்—‘ஆத்மாவின் உண்மையை யறிந்தவர்கள்’ என்று சொல்லப்பட்டது. அறிகிறவன் ஆத்மா என்பது விரிந்த மாக இருக்கிறது அவனும் ‘ஜாநாஸி’ (அறிகிறேன்) என்கிற புத்தியினாலேயே ஏற்படுகிறான். அந்தப் புத்தியும் அறியும் தன்மையைப் போலவே தேஹமே என்பதையும் நான் தேவன் என்றில்லாததாக ஒரேகாலத்திலேயே க்ரஹிக்கிறது தேஹமே ஆத்மா என்பது ப்ரத்யக்ஷத்தினாலேற்பட்டிருக்கும்பொழுது புத்தியினாலாவது ஸாஸ்த்ரத்தினாலாவது தேஹத்தைவிட வேறுபட்டது என்று ஸாதித்தால் வஸ்துவைத் தெரிவிக்கிற ப்ரமாணத்துடன் விரோதம் வருகிறது என்று ஆசேஷத்தி னபிப்ராயமாகக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—‘தேஹத்தை விட வேறான’ என்றாரம்பித்து. அறிகிறவனாகிய ஆத்மா தேஹத்துடன் ஒன்றாகவே தோன்றுவதாக இருந்தால் அப்பொழுது இப்படியு ஆசேஷிக்கலாம் அதுவே இல்லை, ஏனெனில் தேஹமே ப்ரதானமாக அறியப்படுகிற பொழுது ஆத்மாவைவிட வேறுபட்டதாகத் தோன்றுகிறபடியினால் வஸ்துவைத் தெரிவிக்கிற ப்ரமாணத்தி லேற்பட்ட எல்லா வஸ்பாவங்களும் வாஸ்தவம் என்கிற நிர்பந்தமுமில்லை. நீர்க்குடிநீர், மீது, தால், கண்ணாடி, இவைகளுக்கு ஸமமான அளவுள்ளவைகளாவே க்ரஹங்கள், ரக்ஷத்திரங்கள், சந்திரமண்டலம், ஸூர்யமண்டலம், இவைகள் எல்லோராலும் பார்க்கப்படுகின்றன, யுக்தியினாலும் ஸாஸ்த்ரங்களாலும் மிகவும் பெரிய அளவுள்ளவைகளாக ஸ்தாபிக்கப்படுகின்றன, அதைப்போலவே இவ்விடத்திலும் என்கிற அபிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘அப்படியிருந்த போதிலும்’ என்றாரம்பித்து. ஆகையினால் வஸ்துவைத் தெரிவிக்கக்கூடிய ப்ரமாணத்திற்கு விரோதமில்லாததாயும் ஸ்ருதி யுக்தி இவைகளுக்கு ஒத்திருகிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற ஆத்மா வேறென்று தெரிவிக்கிற புத்தியினால் ஏற்படுகிற தேஹம் ஆத்மா இவைகளின் பேதத்தை உதாஹரணத்துடன் நிரூபித்

போதிலும் தேஹத்தையறியும்போது தேஹத்தையும் குடம் முதலியவைகளைப்போலவே இதை நானறிகிறேன் என்று, தன்னால் அறியப்படுகிறதாக அறிகிறவனாகிய ஆத்மா தெரிந்து கொள்ளுகிறான்; ஆகையினால் அறிகிறவனாகிய ஆத்மாவைப்பார்க்கிலும் அவனால் அறியப்படுகிற தேஹமும் குடம் முதலியவைகளைப்போல வேறு வஸ்து. அப்படியே குடம் முதலியவைகளைப்போலத் தன்னால் அறியப்படுகிற சரீரத்தைப்பார்க்கிலும் அதை அறிகிறவனாகிய க்ஷேத்திரஜ்ஞன் வேறு வஸ்து. ஒன்றாகத்தோன்றுவதோவோஸில் வாஸ்தவத்தில் சரீரம், ஜாதி முதலியவைகளைப் போலவே ஆத்மாவுக்கு விசேஷணமாக இருப்பதையே ஸ்வபாவமாக உடையதாகையினாலே

கிறார்—‘அறிகிற ஆத்மாவைவிட’ என்றும்பித்து. ‘ஆகையினால்’ என்பது காரணத்தைச் சொல்லுகிறது. எது எந்தவஸ்துவைவிட வேறானதோ அது அந்த வஸ்துவோடு ஒன்றாகத் தோன்றுவதில்லை எப்படி குடத்துடன் துணி ஒன்றாகத் தோன்றுகிறதில்லையோ அப்படியே. மண்ணும் குடமும் போலவே தேஹம் அறிகிறவனாகிய ஆத்மாவோடு ஒன்றாகத் தோன்றுகிறதே, என்று விரோதமான யுக்தியை ஆக்ஷேபித்துக்கொண்டு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—‘ஒன்றாகத் தோன்றுவதோ’ என்றும்பித்து. இதின் கருத்தாவது—ஒன்றாகத் தோன்றுவது மாத்நிரத்தினால் பேதமில்லை என்று சொல்லமுடியாது ஜாதி குணம் முதலியவைகளி லப்படியில்லாமையினால், அந்த ஜாதி முதலியவைகளில்லை என்று டௌததர்களைப்போலச் சொல்லுவதும் ஸரியல்ல, ஒரு விரோதமுடில்லாத ஜ்ஞானத்தினாலும், பார்ப்பது கொடுவது முதலியவைகளினால் ஒரே வஸ்துவைத் தெரிந்துகொள்வது முதலிய காரணங்களினாலும் ஜாதி முதலியவைகளுக்கும் வஸ்துக்களுக்கும் பேதத்தை ஸ்தாபித்திருக்கிறபடியினால். அவைகளுக்குப் பேதம் அபேதம் இரண்டு முண்டென்பதும் ஸரியல்ல, விரோதம் முதலியது வருகிறபடியினால். ஆகையினால் ஜாதி குணம் க்ரியை முதலியவைகளில் விட்டுப் பிரிபாமைபாகிற விசேஷமான ஸம்பந்தம் இருப்பதினால் எப்படி அவை ஒன்றாகத் தோன்றுகின்றனவோ; அப்படியே இவ்விடத்திலும் என்று, எல்லா இடத்திலும் ஒரேவிதமாகச் சொல்லவேண்டும்; ஆகையினால் அவைகளுக்கு ஒன்றுக்கொன்று பேதம் ஏற்பட்டால் ஒன்றாகத் தோன்றுவது வேறு காரணத்தினாலும் பொருந்துகிறது, என்று—‘விசேஷணமாக இருப்பதையே ஸ்வபாவமாக உடைத்தாயிருப்பதினால்’ என்று விட்டுப்பிரிபாமையை விவரித்திருக்கிறது. ஜாதி குணம் முதலியவைகளைப்போல இவ்விடத்தில் விசேஷணமாகவும் விசேஷபமாக

ஆத்மாவை விட்டுப் பிரியாததாகையினால் உசிதம்தான். அதில் அறிகிறவனாகிய ஆத்மாவின் அஸாதாரணமான ஸ்வபாவம் கண் முதலிய இந்த்ரியங்களுக்குத்தோன்றாததாகையினாலும் யோகத்தினால்சுத்தமாக்கப்பட்ட மனதிற்குத்தோன்றக்கூடியதாகையினாலும் ப்ரக்ருதியுடன்கூட சேர்ந்திருப்பதினாலேயே மூடங்க ி அறிகிறவனாகிய ஆத்மாவையும்ப்ரக்ருதியாக

வும் இருக்கை ஒன்றாகத்தோன்றும்பொழுது தோன்றுகிறதில்லை. எப்படி 'வெளுத்தமாடுபோகிறது' என்றிவை முதலிய இடங்களில் மாடாக இருக்கை, வெண்மை, முதலியவைகளையுடைய வஸ்துவன்றுபுத்தியுண்டாகிறதோ, அப்படி இங்கே புத்தி உண்டாவதில்லை; தேவன் நான், மனுஷ்யன் நான், என்கிறவிடத்தில் தேவனாக இருக்கையையுடையவன் நான், மனுஷ்யனாக இருக்கையையுடையவன் நான், என்று தோன்றுகிறதே அல்லாமல் தேவ சரீரத்தை யுடையவன் நான், மனுஷ்ய சரீரத்தையுடையவன் நான், என்று தோன்றுவதில்லைபல்லவா. ஆகையினால் 'சூடம்' என்கிற இடத்தில் சூடமாக இருக்கையாகிற ஜாநியையையுடைய வஸ்துமாத்ரிதம் தோன்றுவதைப்போல தேவன் நான், மனுஷ்யன் நான். என்கிற இடத்திலும் தேவனாக இருக்கை முதலிய ஜாநியையையுடைய வஸ்து மாத்ரிதம் தோன்றுகிறபடியினால் சரீரம் வேறொன்றுக்கும் விசேஷணமாகத் தோன்றவில்லை ஆகையினாலும் தேவனும் ஆத்மாவும் ஒன்றாகத்தோன்றுவது விட்டுப்பிரியாமையாகிற ஸம்பந்தத்தைக் காரணமாக உடையதல்ல, என்கிற ஆகேஷ்பத்திற்கு ஸமா தானம்சொல்லுகிறார்—'அவ்விடத்தில்' என்றும்பித்து. ஜ்ஞானமாக இருக்கை, நித்யமாக இருக்கை, ஸைக்ஷமமாக இருக்கை, முதலியவை இவ்விடத்தில் அஸாதாரணமான ஆகாரம். இதின் கருத்தாவது—இவ்விடத்தில் வெளி இந்த்ரியங்களினால் தேஹம் மாத்ரிதம் அறியப்படுகிறதா? மனதினால் மாத்ரிதமறியப்படுகிறதா? அன்றிக்கே பரிசுத்தமான மனதினால் அறியப்படுகிறதா? முதலாவது ஸரியல்ல, கன் முதலிய இந்த்ரியங்களுக்கு ஆத்மாவை அறிய சக்தியில்லாமைமூலம் அறியக்கூடியசக்தியுள்ள இந்த்ரியத்தினால் ஆத்மா அறியப்படவில்லை, என்பதில்லை. இரண்டாவதும் உசிதமல்ல, மனதிற்கு ஆத்மாவை அறியக்கூடிய சக்தியிருந்தபோதிலும் அசுத்தமான மனதிற்கு தேஹத்தைவிடவயக் பரிசுத்தத்தைக்காட்டுகிற அளவு முதலியவைகளோடு காட்ட சக்தியில்லாமையினால். மூன்றாவதும் ஸரியல்ல, அது வித்திக்காமைமூலம். தேஹத்தைவிட வேறு பட்டதாகத்தெரிந்து கொள்வதற்காகவன்றோ யோகத்தை உபதேசம் செய்திருக்கிறது. அப்படியே யோகங்களுக்கு புத்தி யுண்டாகிறது ஆகையினால் நம்மாலறியப்படுகிற பாலுக்கும்

வே பார்த்திருங்கள். அப்படியே மேலே ‘உசுகூரஜம் வ்யூதம் வாவி ஸுஜாமாவாணாநிதம்| விசுஜாமாநாவஸ்யுநிவஸ்யுநிஜாமவக்ஷுஷி’ என்று சொல்லப்போகிறார். 1

செஷசூஜம்வாவி ஜாம் விசி ஸவபுசெஷசூஷம் ஸாரத |
செஷசூசெஷசூஜயொஜிபாமம் யதுசு ஜிபாமம் உதம் உத || 2

ப - ரை] ஸாரத - அர்ஜுந, ஸவபுசெஷசூஷம் - எல்லாச் சரீரங் களிலும் (இருக்கிற), செஷசூஜம்வாவி - ஜீவாத்மாவையும், ஜாம் - நானாக (என்னை ஆத்மாவாக உடையதாக), விசி - அறி, யசு - எந்த, செஷசூசெஷசூஜயொஜி - சரீரம் ஜீவாத்மா இவைகளைப்பற்றிய, ஜோ மம் - ஜ்ஞானம் (சொல்லப்பட்டதோ), கசு - அது, ஜோமம் - (அவச்யமாக அறியவேண்டிய) ஜ்ஞானமாக, ஜி - எனக்கு, உதம் - அபிப்பிராயம். 2

ஜலத்திற்கும் ஒன்றுக்கொன்று குறைவாகவும் ஸமமாகவும் அதிகமாக வும் சேர்க்கை உண்டாகுமிடங்களில் பாலென்றாவது, ஜலமென்றாவது, புத்திஎப்படி உண்டாகிறதோ, அப்படியே இவ்விடத்திலும் தேஹமும் ஆத்மாவும் நம்மாலறியப்படும்பொழுதே அவைகளுடைய விசேஷமான சேர்க்கையினாலும், ரஜோகுணம் தமோகுணம் வருத்தியடைவதற்குக் காரணமாகிய கர்மத்தினாலும் பேதத்தை அறியாமையினால் ஒன்றென்கிற ப்ரமம் உண்டாகிறது ஆகையினால் தோஷம் உண்டென்று நிர்ரசயம் செய்யப்பட்ட இந்த புத்தியைக்கொண்டு விரோதம் வருகிறதென்று ஆரோஷிக்கக்கூடாது,—என்று மோஹத்திற்குக் காரணமாகிய குண மயமான பாக்ருதியுடன் சேர்ந்திருப்பதினாலே மூடர்களாகையினால் ஆத்மாவை உள்படி அறியவில்லை என்பதிலும் ஆத்மா யோகத்தினால் பரிசுத்தம் செய்யப்பட்டமனத்தினால் அறியத்தக்கது, என்பதிலும் மேலே சொல்லப்போகிறதை ப்ரமாணமாக உதாஹரிக்கிறார்—‘அப் படியே’ என்றாரம்பித்து. 1

தா] இப்படி ஒன்றுக்கொன்று வ்யத்யாஸமுள்ள ஆகாரங்களையுடைய வைகள் என்று கீழே சொல்லப்பட்ட சரீரம், ஜீவாத்மா இவைஇரண்டு க்கும் ப்ரமாத்மாவைவிட வ்யத்யாஸத்தைக் காட்டுவதற்காக இவை இரண்டுக்கும் பொதுவாகிய பகவானுக்குச் சேஷமாக இருக்கையை உபதேசம் செய்து இதுவே என்னுடைய மதம் என்று ஸ்தோத்திரம் செய்கிறார்—இந்த ஸ்லோகத்தினால் சரீரத்தைவிட வேறு பட்டவனாய் பத்ததசையையுடைய ஜீவாத்மாவை இங்கே ‘செஷசூஜம்’ என்னும் பதத்தினால் சொல்லியிருக்கிறது. அவன் தன்னுடைய சரீரத்திற்கு

பா] தேவன் மனுஷ்யன் முதலிய எல்லாச் சரீரங்களிலும் அறிகிறவனாக இருக்கை ஒன்றையே ஸ்வரூபமாக உடைய ஜீவாத்மாவையும் ஈனாக அறி, அதாவது என்னையே ஐத்மாவாக உடையதாக அறி. 'க்ஷேத்ரஜ்ஞோவாசி' என்கிற இடத்திலிருக்கிற 'ஈசி' என்னும் பதத்தினால் சரீரத்தையும் ஈனாக அறி, என்று சொல்லப்பட்டதென்றேற்படுகிறது. எப்படிச் சரீரம் ஜீவாத்மாவுக்கு விசேஷணமாக இருப்பதையே ஸ்வபாவமாக உடையதாகையினாலே ஜீவாத்மாவைவிட்டுப் பிரியாததாகையினால் அவனோடு சேர்த்துச் சொல்லத்தக்கதோ அப்படியே சரீரமும் ஜீவாத்மாவும் எனக்கு விசேஷணமாக இருப்பதையே ஸ்வபாவமாக உடையவைகளாகையினாலே என்னேவிட்டுப் பிரியாதவைகளாகையினால் என்

ஜாத்மா, என்னைக்குறித்துச்சரீரம், என்று சேர்த்துச்சொல்லியிருப்பதற்குத் தாத்பர்யம், என்று சொல்லுகிறார்—'தேவன் மனுஷ்யன் முதலிய' என்றாரம்பித்து. 'க்ஷேத்ரஜ்ஞோ' என்கிற இடத்திலிருக்கிற ஒருமையினால் ஜாத்மா ஒன்றென்பது அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்டது, என்று காட்டுவதற்காக—'எல்லாச் சரீரங்களிலும் அறிகிறவனாக இருக்கை ஒன்றையே ஸ்வரூபமாக உடைய' என்று சொல்லப்பட்டது. வற்புப்பட்ட அர்த்தத்தைச்சொல்லுகிறார்—'அதாவது' என்றாரம்பித்து. 'ஈசி' என்னும் பதம் இங்கே சொல்லப்படாததையும் சேர்த்துக்கொள்ளுவதற்காக. அப்படிக்கில்லாவிடில் வ்யர்த்தமாய் விடும், என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'க்ஷேத்ரஜ்ஞோவாசி' என்கிற இடத்திலிருக்கிற' என்றாரம்பித்து. வ்யக்தமாகச் சொல்லப்பட்டதையும், சேர்த்துக் கொண்டதினாலேற்பட்டதையும், அபிப்ராயத்திலிருப்பதையும், சேர்த்துச்சொல்லுகிறார்—'எப்படி' என்றாரம்பித்து. ஜீவாத்மாவை அதின் சரீரத்துடன் சேர்த்துச் சொல்லியிருப்பதற்குக் காரணமென்னவோ, அந்தக்காரணமே இவ்விடத்திலு மிருக்கிறபடியினால் சேர்த்துச் சொல்லியிருப்பது முக்யந்தான் என்று தெரிவிப்பதற்காக விட்டுப்பிரியாமையைச் சொல்லியிருக்கிறது. சரீரம் ஜீவாத்மாவுக்கு விசேஷணம் என்பது ப்ரத்யக்ஷத்தினாலேற்பட்டபடியினால் ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது, சரீரம் ஜீவாத்மா இவைகள் பரமாத்மாவுக்கு விசேஷணம் என்பது அப்படித்தெரியவில்லை. மேலும் குடம், துணி முதலியவைகளும் ஜீவாத்மாவும் ஸ்வாதீனங்களாகவே தோன்றுகின்றன, ஆகையினால் ஒன்றுசேர்த்துச் சொல்லியிருப்பது முக்யமல்ல, என்னில் விசேஷப்பமாகிய பரமாத்மா ப்ரத்யக்ஷமாகக் காணக்கூடியவனல்ல, ஆகையினால், வேதாந்தம் தெரியாதவர்களுக்கு அவனுக்கு விசேஷணம் என்று தெரிய

னுடன் சேர்த்துச் சொல்லத்தக்கவைகள், என்றறி. ப்ரதிவி முதலியவைகளின் சேர்க்கையாகிய சரீரமும், ஜீவாத்மாவும் பகவானுக்குச் சரீரமாக இருப்பதையே ஸ்வரூபமாக உடையவைகளாகையினால் பகவானை ஆத்மாவாக உடையவைகள் என்பதை 'எவன் ப்ரதிவியில் இருந்துகொண்டு ப்ரதிவிக்குள்ளிருக்கிறானோ எவனை ப்ரதிவி அறியவில்லையோ எவனுக்கு ப்ரதிவி சரீரமோ எவன் ப்ரதிவியை உள்ளே இருந்துகொண்டு நியமிக்கிறானோ அழிவில்லாத அவன் உனக்கு அந்தர்யாமியாகிய ஆத்மா' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யம் முதலாக 'எவன் ஆத்மாவினிடத்தி லிருந்துகொண்டு ஆத்மாவுக்குள்ளிருக்கிறானோ எவனை ஆத்மா அறியவில்லையோ எவனுக்கு ஆத்மா சரீரமோ எவன் ஆத்மாவை உள்ளே இருந்துகொண்டு நியமிக்கிறானோ அழிவில்லாத அவன் உனக்கு அந்தர்யாமியாகிய ஆத்மா' எ

வில்லை என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'ப்ரதிவி முதலியவைகளில்' என்றரம்பித்து. ப்ரதிவி முதலியவைகள் பரமாத்மாவுக்குச் சரீரங்கள் என்று சொல்லியிருப்பதினாலேயே அவைகளின் சேர்க்கையாகிய தேவன், மனுஷ்யன் முதலிய தேஹங்களும் பரமாத்மாவுக்குச் சரீரம் என்பதும் சொல்லப்பட்டது. சரீரத்திலிருக்கிற தாதுக்களும் தனித்தனியாகப் பரமாத்மாவுக்குச் சரீரம் என்பதும் சொல்லப்படுகிறது ஆகையினாலும் அவைகளின் சேர்க்கையாகிய தேஹம் பரமாத்மாவுக்குச் சரீரம் என்பதும் சொல்லப்பட்டதாகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'ப்ரதிவி முதலியவைகளின் சேர்க்கையாகிய' என்று சொல்லப்பட்டது. ஜீவாத்மாவுக் கிந்த தேஹம்போல இவைகள் பரமாத்மாவுக்கு ஒருதசையில் மாத்திரம் சரீரம் என்பதில்லை, என்று தெரிவிப்பதற்காக—'பகவானுக்குச் சரீரமாக இருப்பதையே ஸ்வரூபமாக உடையவைகளாகையினால்' என்று சொல்லப்பட்டது. லோகத்தில் சரீரமென்று ப்ரஸித்தங்களல்லாத ப்ரதிவி முதலிபவைகள் பரமாத்மாவுக்குச் சரீரம் என்பது எப்படி ஸ்ருதியினால் ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கதோ, அப்படியே தன்னுடைய தேஹத்திற்கு ஆத்மாவாகிய ஜீவனுக்கும், என்று தாத்பர்யம். இப்படி ஸ்வரூபம் வேறுபட்டது என்பதும் இவைகளுக்குப் பகவான் அந்தர்யாமி என்பதும் ஏற்பட்டிருக்கும்பொழுது ஸ்ருதிகளிலும் அதின் அர்த்தத்தை விவரிக்கிற இந்தக் கீதையிலும் மற்ற ஸ்ம்ருதிகளிலும் இவைகளுடன் பகவானை ஒன்றாகச் சேர்த்துச் சொல்லியிருப்பதற்கு மிதுவே காரணம். இந்தக் கீதையிலும் விபூத்யத்யரபத்தில் அந்தர்யாமியாக இருப்பதையே மேலும் கீழும் சொல்லிடுவதில் ஒன்று சேர்த்துச் சொல்லியிருப்பதினால் ஆத்மாவாக இருப்பதே ஒன்றுசேர்த்துச் சொல்லுவதற்குக் காரணம் என்று ஸ்ருதி

ல்லுகிரர்கள்—‘க்ஷேத்ரஜம்’ ஖ாவி லோவி஑ி’ என்று சேர்த்துச்சோல்லி யிருப்பதினால் ஜீவாத்மாவும் பரமாத்மாவும் ஒன்றென்றேற்பகேிறது. ஆகையினால் ஈஸ்வரனாக இருப்பவனுக்கே அஜ்ஞானத்தினால் ஜீவனாக இருப்பதைப்போலத் தோற்றம் உண்டாகிறது, என்று ஒப்புக்கொள்ள

ந்து கொள்ள உபயோகமானதாகையினாலும், எல்லோருக்கும் நன்மைபைக்கொடுக்கக் கூடியதாகையினாலும் இதுவே அங்கீகரிக்கத்தக்கது என்று அபிப்ராயம், என்று தாத்பர்யம். இப்படி இந்த ஸ்லோகத்திற்கு ஸ்ருதி மற்ற ஸ்மருதிகள் இதிலேயே முன்பின் ஸந்தர்ப்பங்கள் இவைகளுக்குப் பொருந்தின அர்த்தத்தைச் சொல்லி குத்நஷ்டிகள் சொன்ன அர்த்தத்தைத் தூஷிப்பதற்காக அதை அணுவதிக்கிறார்—‘சிலர் சொல்லுகிரர்கள்’ என்றாரம்பித்து. ‘சிலர்’ என்றதனால் நிருபகர்களில் தாழ்ந்தவர்கள் என்றபிராயத்தில் கொள்ளப்பட்டது. பன்மையாகச் சொல்லியிருப்பதினால் லோகத்தை மயக்குவதற்காகச் செய்யப்பட்டதென்பதையும் அந்தக்ரந்தங்களைச்செய்த சூமதிகளின் வரிசையையும் குறித்திருக்கிறது. “சேர்த்துச் சொல்லியிருப்பதினால் ஜீவாத்மாவும் பரமாத்மாவும் ஒன்றென்றேற்பகேிறது” என்றதற்கு ‘விஷ்ணுவூதிநிதிதாநாம் ஸவ்நாநாகேக்ஷிந்யெஹுவூதிஸாரோநாயிகாணாம்’ என்றல்லவோ அதற்குலக்ஷணம், என்று தாத்பர்யம். ஸர்வஜ்ஞனாகயிருக்கை ஒன்றுந்தேரியாதவனாக இருக்கை முதலிய ஒன்றுக்கொன்று விருத்தங்களான ஸ்வபாவங்கோடியுடைய வஸ்துக்கள் ஒன்றென்பது எப்படியறிபத்தக்கது என்கிற ஆகேஷபத்திற்கு ஸமாதானஞ் சொல்லுகிறார், ‘ஆகையினால்’ என்றாரம்பித்து ஸாஸ்தரத்தில் சொல்லியிருக்கிற அர்த்தம் தள்ளமுடியாததாகையினால் இப்படிச் சொல்லாவிடிலது பொருந்தாதாகையினாலென்றர்த்தம். ‘இருப்பவனுக்கே’ என்பதினால் விரோதமுண்டாகிறதென்கிற ஆகேஷபத்தைக் காட்டியிருக்கிறது. ஸம்ஸாரம் வேறொருகாரணத்தினாலுண்டாகிறதென்பது எல்லாறாலு மொப்புக்கொள்ளப்பட்டபடியினால் ஸ்வபாவத்தில் ஜீவனாக யிருக்கை யில்லாமற்போனபோதிலும் தோஷத்தினால் அது ஸம்பவிக்கலாம் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் ‘அஜ்ஞானத்தினால்’ என்று சொல்லப்பட்டது. தோஷமிருந்தபோதிலும் விருத்தமானது ஸம்பவிக்காது. தோஷத்தினால் வெளிச்சம் இருட்டாக மாறுவது ஸம்பவிக்காதல்லவா, பூமி ஜலம் முதலிய காரணங்கள் சேர்ந்தபோதிலும் கல்லுமுனைக்காதில்லவா என்கிற ஆகேஷபத்திற்கு ஸமாதானஞ் சொல்லுகிறார்—‘ஜீவனாக இருப்பதைப்போல்’ என்று, விருத்தமான ஸ்வபாவங்கள் வாஸ்தவத்தில் இருக்காது. இருப்பதைப்போல் ப்ரமிப்பதோவெனில் கயிற்றைக்கண்டு

வேண்மே, அது நிவ்ருத்திப்பதற்காக இவை இரண்டும் ஒன்றென்கிற இந்த உபதேசம் செய்யப்படுகிறது மிகவும் ஆபத்தான பகவானுடைய இந்த உபதேசத்தினால் 'இது கயிறு, பாம்பல்ல' என்கிற ஆபத்தானுடைய வார்த்தையினால் பாம்பு என்கிற ப்ரமம் நிவ்ருத்திப்பதைப்போல ஜீவன்

பாம்பென்று ப்ரமிப்பதுபோல ஸம்பவிக்கலாமென்று தாத்பர்யம். 'ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும்' என்பதற்கு வேறுகதிபைக் காணாமையால் என்று தாத்பர்யம். வாஸ்தவத்தில் ஸம்ஸாரமில்லாமற்போனால் ஸம்ஸாரத்தைப் போக்குவதற்காக உபதேசம் முதலியவை ஏன் செய்யப்படுகிறது. வாஸ்தவத்தில் வ்யாதியில்லாமற்போனால் அதைப் போக்குவதற்காக வைத்தியம் செய்வது பொருந்தாதல்லவா? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு சமாதானஞ் சொல்லுகிறார்—'அது நிவர்த்திப்பதற்காக' என்று. ஜீவன் என்கிற ப்ரமம் நிவர்த்திப்பதற்காகவென்று தாத்பர்யம். ஸீவாத்மாவும் ப்ரமாத்மாவுமொன்றென்கிற இந்த உபதேசம் த்ருஷ்டி, விதி முதலியவைகளைப்போல வேறொன்றுக்கு அங்கமாகத் தோன்றவில்லை பின்னை எப்படியெனில் ஆத்மாவின் உண்மையைப்பற்றிய ஜ்ஞானத்திற்காகவென்று உங்களாலுமொப்புக்கொள்ளப்பட்டது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'இந்த' என்று சொல்லப்பட்டது. சந்திரனிரண்டென்கிற ப்ரமத்தைப்போக்குகிற அது ஒன்றென்கிற உபதேசத்தைப்போல இது என்று தாத்பர்யம். ஒருவித விரோதமுமில்லாத ப்ரத்யக்ஷத்தினால் டேதம் உறுதியாகத்தோன்றும் பொழுது அதை எதிர்பார்க்கக் கூடியதாயும் வேறபிப்ராயம் ஸம்பவிக்கக் கூடியதாயும் ப்ரத்யக்ஷமல்லாத உபதேசத்தினால் அதற்கு விரோதம் எப்படி ஸம்பவிக்கும் என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு சமாதானஞ் சொல்லுகிறார், 'மிகவும்' என்றாரம்பித்து, பொதுவாக ப்ரத்யக்ஷத்தை எதிர்பார்க்கிறதென்பது இது விரோதஞ் செய்வதற்குத் தடையாகாது, அப்படிக்கில்லாவிடில் விளக்கின் ஜ்வாலை இரண்டென்கிற அனுமானத்தினால் அந்த ஜ்வாலை ஒன்றென்கிற ப்ரத்யக்ஷத்திற்கு விரோத முண்டாகாமல் போகவேண்டி வரும், ஆகையினாலேயே ப்ரத்யக்ஷமல்லாத தென்பதும் இது துர்பலமென்பதற்குக் காரணமல்ல, தோஷமில்லாமலிருப்பதே ப்ரபலமாவதற்குக்காரணம். வாக்யத்திற்குத் தோஷங்களாவன சொல்லுகிறவனுக்கு ப்ரமம், மோசஞ்செய்ய வேண்டுமென்கிற எண்ணம், அஜாக்கிரதை, அசக்தி, முதலியவைகள். இவ்விடத்தில் இந்த வார்த்தையைச் சொல்லுகிற வாஸுதேவன் மிகவும் ஆபத்தானாகையினால் மோசஞ்செய்யவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தின் சம்பந்தமேயில்லை, பகவானாகையினால் ப்ரமம், அஜாக்கிரதை, அசக்தி, இவைகள் சம்பவிக்காது. ஆகையினால் அவ

என்கிற ப்ரமழும் நிவ்ருத்திக்கிறது, என்று—அவர்களைக் கேழ்கவேண்டி யது—இப்போழுது உபதேசம்செய்கிற பகவானாயும் எல்லாவற்றிற்கு டீஸ் வரையுமிருக்கிற இந்த வாஸுதேவன் ஆத்மாவின் உண்மையை நேரில்

ஹுடைய உபதேசத்தினால் ஜீவாத்மாவாக விருப்பதைப்பற்றிய ப்ரமம் ப்ரத்யக்ஷமாக விருந்தபோதிலும் நிவ்ருத்திப்பது உசிதந்தானென்பது தாத்பர்யம். இப்படி அனுவதிக்கப்பட்டதை தூஷிப்பதற்காக ஆரம் பிக்கிறார்—‘அவர்களைக் கேழ்கவேண்டியது’ என்று. எல்லாந்தெரிந்த வனையும் ஈஸ்வரனாயுமிருப்பவனுக்கே அஜ்ஞானத்தினால் ஜீவாத்மா என்கிற ப்ரமம் உண்டாகிறது. அந்த ஈஸ்வரனே ஜீவாத்மாவுக்குப்பதே சிக்கிறான் என்று ஒன்றுக்கொன்று விருத்தமாகப்பேசுகிற இவனுக்கு அபிப்ராயமென்ன, என்று இவன்பிப்ராயத்தை நிரூபித்துக்கொண்டு தூஷணஞ் சொல்லவேண்டுமென்றபிப்ராயம். ‘இந்த’ என்பதற்கு ‘நெகெவாஹாஜாதாநாஸா டகஸா நெகெஜநாயிவா?’ என்றாரப்பத் திலேயே வேறுபட்டவனாகவே தன்னையுபதேசித்துக் கொண்டும் மே லேயும் ஈஸ்வரம் அஈஸ்வரம் என்று சொல்லப்பட்ட புருஷர்களைக் காட்டி லும் தான் வேறுபட்டவனென்பதைச் சொல்லப்போகிறவராயும் இப் படித்தனித்துச் சொல்லும்போதெல்லாம் ஜீவாத்மாவைவிடத் தன்னை வேறுக்காட்டிக் கொண்டிருக்கிற இவர், என்று தாத்பர்யம். ‘உபதே சம் செய்கிற’ என்பதற்கு இவரும் தெரியாதவராயிருந்தால் அர்ஜுனன் முதலியவர்களைப்போல இவரும் சிஷ்பராக இருப்பதே உசிதம். உபதே சஞ் செய்கிறவராக இருப்பது உசிதமல்லஎன்று தாத்பர்யம். ‘பகவானு யும்’ என்பதற்கு அயலாருடைய அஜ்ஞானத்தை நிவ்ருத்தி செய்வதற் காகவல்லவோ இவர் உபதேசஞ்செய்கிறார் தான் தத்துவத்தைத் தெரி ந்து கொண்டவரானபடியால், என்றபிப்ராயம். ‘வாஸுதேவன்’ என்கிற பதத்தில் எல்லாவற்றிற்கு மந்தர்யாமியா யிருப்பவர் என் றத்ததஞ் சொல்லில் ‘வஸு-தூ-வாஸஸுஸுவ’ என்கிற ப்ரமாணத் தினால் பேதமே வ்யக்தமாகவேற்படுகிறது என்று தாத்பர்யம். வஸு- தேவருக்குப் பிள்ளை என்றத்ததஞ் சொல்லில் அந்த பகவானே யல்ல வோ அவதாரஞ் செய்தாரென்று தாத்பர்யம். ‘வஸு-தூ-வாஸஸுஸுவ’ னா’ ‘வஸு-தூ-வாஸஸுஸுவ’ யஸு-தூ-வாஸஸுஸுவ’ என்றிவைமுத லிய விடங்களில் தன்னை ஈஸ்வரனாகவே எண்ணிக்கொண்டு ஜீவர்களை விட எல்லாவிதத்திலும் வேறுபட்டவனென்றுபதேசிக்கிறார், என்கிற அபிப்ராயத்தினால் ‘எல்லாவற்றிற்கு மீஸ்வரனாயுமிருக்கிற’ என்றுசொல் லியிருக்கிறது. ஈஸ்வரனுக்கு ப்ரமத்திற்குக் காரணமாகிய அஜ்ஞானம்

பார்த்ததினால் அஜ்ஞானம் நிவ்ருத்தித்தவனா? அல்லது இல்லையா? என்று. அஜ்ஞானம் நிவ்ருத்தித்தவனாக இருந்தால் விசேஷஷங்களோன்றியில்லாமல் ஜ்ஞானம் மாத்திரத்தையே ஸ்வரூபமாகவுடைய ஆத்மாவினிடத்தில் அதற்கு விரோதமான ரூபங்களையுடைய வஸ்துக்களின் ப்ரமம் ஸம்பவிக்காதாகையினால் அர்ஜுனன் முதலிய பேதங்களைப் பார்ப்பதும், அவர்களைக்குறித்து உபதேசம் செய்வது முதலிய வ்யாபாரங்களும், ஸம்பவிக்

எப்பொழுது மில்லையென்று அவர்களால் சொல்லமுடியாது. அப்படியாகில் தன்னால் நியமிக்கப்படுகிற வஸ்துக்களின் ஜ்ஞானமேயில்லாததினால் ஈஸ்வரனுயிருக்கையே ஸித்திக்காதாகையால், அஜ்ஞானமில்லாவிடில் பொய்யாகிய பேதம் தோன்றக்கூடா தாகையினால், அயலானுடைய புத்தியில் தோன்றுவதாக எண்ணப்பட்ட பொய்யான வஸ்து வைகினைக்கிறுனென்னில் அப்பொழுதும் அயலானுருவ நிருத்தவேண்டிய தவர்ப்யமாகையினால் அது அவர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்படவில்லை யாகையினாலும், ஆகையின ஈஸ்வரனுக்கும் இதற்குமுன் அஜ்ஞானமிருக்கிறது அதுவும் பிற்பாடு ஜ்ஞானத்தினால் நிவ்ருத்திசெய்யத்தக்கதென்று ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். அதுவும் இந்த உபதேசஞ் செய்த பொழுது உன்னாலொப்புக்கொள்ளப்பட்ட காரணத்தினால் நிவ்ருத்திபடைந்ததா இல்லையா என்கிற அபிப்ராயத்தினால் பிரித்துக் கேழ்க்கிறார், ஆத்மாவின் என்றரம்பித்து'. முதல் கல்பத்தை தூஷிப்பதற்காக அதுவாதஞ் செய்கிறார் 'அஜ்ஞானம் நிவ்ருத்தித்தவனாக இருந்தால்' என்று. 'விசேஷங்க ளோன்றியில்லாமல்' என்பதற்குக் காரணமில்லாமையினால் ஈரியமுமில்லை என்று தாத்பர்யம். உன்னால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஜாதாரமான வஸ்துவின் ஸ்வபாவத்தினாலேயே ப்ரமம் ஸம்பவிக்காது, தோஷமும் நிவ்ருத்தித்துவிட்டால் கேழ்கவேண்டியதில்லை என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'விசேஷங்க ளோன்றியில்லாமல் ஜ்ஞானம் மாத்திரத்தையே ஸ்வரூபமாகவுடைய' என்று சொல்லியிருக்கிறது. அதுவானால் விசேஷங்களோடுகூடிய வஸ்துவில் அஸாதாரணமாகிய ஏதாவதொரு ஆகாரம் மறைக்கப்பட்டதானால் அதற்கு விருத்தமான ஸ்வபாவத்தைப்பற்றி ப்ரமமுண்டாகும். அறியுந்தன்மையையுள்ளவொருவன் அதை வேறுவிதமாக அறிவான், ஜ்ஞானம் மாத்திரமறியாது, என்று தாத்பர்யம். 'அர்ஜுனன் முதலிய' என்கிற இடத்தில் முதலிய என்கிற பதத்தினால் கொல்லவேண்டு மென்று இச்சிக்கப்படுகிற ஈருதராஷ்டிரன் பிள்ளை முதலியவர்களையுஞ் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டியது. 'உபதேசஞ் செய்வது முதலிய' என்கிற இடத்தில் முதலிய என்னும் பதத்தினால் தேரோட்டுவது முதலியவையுஞ் சேர்

காது. ஆத்மாவின் ஸாக்ஷாத்காரமில்லாமையினால் அஜ்ஞானம் நிவ்ருத்தியாகாதவரென்னில், அப்படியாகில் தெரியாதவராகையினாலேயே ஆத்மஜ்ஞானத்தை உபதேசிப்பது ஸம்பவிக்காது. 'உவபெக்ஷ்யணிகெஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாநிந்ஸக்ஷபுரிநம்?' என்றல்லவோ சொல்லப்பட்டது. ஆகையினால் இப்படிப்பட்டது முதலிய வார்த்தைகள் ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதி இதிஹாஸம் புராணம் ந்யாயம் தன்னுடைய வார்த்தை இவைகளின் விரோதம்

த்துக்கொள்ள வேண்டியது. இரண்டாவது விகல்பத்தை அனுவாதஞ்செய்கிறார்—'ஆத்மாவின்' என்றாரம்பித்து. நிவ்ருத்திப்பதற்குக் காரணமாகிய ஆத்மாவைப்பற்றிய ஸாக்ஷாத்காரமில்லாமையினால் என்று தாத்பர்யம். 'அப்படியாகில்' என்பதற்கு இந்தரியங்கள், லிங்கம், சப்தம் முதலியவைகளைப்போலத் தானறியாதவனாக விருந்தபோதிலும் அயலானுக்கு ஜ்ஞானத்தை உண்டுபண்ணுவது ஸம்பவிக்காது. உபதேச வாக்யத்தைச் சொல்லுவது ஜ்ஞானத்தை முன்னிட்டுக் கொண்டிருக்கவேண்டிய தவர்ப்பமாகலாலும், தன்னாலறியப்படாததை புபதேசஞ்செய்தால் ஆப்தனில்லாமல் போகவேண்டிவருமாதலாலும், என்று தாத்பர்யம். உண்மையை ஸாக்ஷாத்காரஞ் செய்தவனே ஆத்மாவைப்பற்றி உபதேசஞ் செய்யவேண்டுமென்பதில் அவருடைய வார்த்தையையே ப்ரமாணமாகக்காட்டுகிறார் 'உவபெக்ஷ்யணிக்' என்றாரம்பித்து. இப்படி சங்கராசார்யருடைய பக்ஷத்தில் சொல்லப்பட்ட தோஷமே பாஸ்கரர் முதலியவர்களுடைய பக்ஷங்களிலுமுண்டென்று காட்டுகிறார் 'ஆகையினால்' என்றாரம்பித்து. சங்கராசார்யருடைய மதத்தில் பேத ஸ்ருதிகளும், ஸகுண ஸ்ருதிகளும், அந்தர்யாமி ஸ்ருதிகளும், ப்ரக்ருதி, ஜீவன், இவைகள் நித்பங்கள் என்று சொல்லுகிற ஸ்ருதிகளும், இதை யனுவதிக்கிற ஸ்ம்ருதிகளும் விரோதிக்கின்றன. அபேத ஸ்ருதிகளும் முக்யமான அர்த்தத்தை விட்டு விசேஷங்களொன்று மில்லாத ப்ரம்மத்தை லக்ஷணையாகச் சொல்லுகின்றன, என்றவர்களாலேயே ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறபடியினால் முக்யமான அர்த்தத்தைச் சொல்லில்அவைகள் விரோதிக்கின்றன. விஷயங்கள் வெவ்வேறென்கிற ஏற்பாடு முதலியவைகளால் விரோதத்திற்குப் பரிஹாரம் ஸம்பவிக்கும் பொழுது விரோதத்தினாலொன்றுக்கொன்று பாதிக்கப்படுகிறதென்று ஒப்புக்கொள்வதனால் நியாயத்திற்கும் விரோதம் வருகிறது. தன்னுடைய வார்த்தைக்கு விரோதமோ ப்ரம்மம் ஒரு விசேஷமுமில்லாதது. இப்படிப்பட்டதாகையினாலென்றுஹிக்கும்பொழுது இந்தக் காரணமும் விசேஷமில்லாமையாகிற ஸ்வாவமும் அதிலிருக்கவேண்டிய தவர்ப்பமாகையினாலும், இப்படியே ஜ்ஞானமொன்று உமறியத்தகா

முதலியவைகளை யோசிக்காத அஜ்ஞானிகளால் லோகத்தைமயக்குவதற்

தது, என்று சொல்லும்பொழுது ஜ்ஞானம் என்கிற பதத்தைக்கொண்டறியத்தக்கதென்று அவச்யமாக ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதாகையாலும், இப்படியே ப்ரம்மம் சப்தத்தினால் சொல்லத்தக்கதல்ல என்று இவை முதலிய வார்த்தைகளிலு மறிந்துகொள்ளவேண்டியது. பாஸ்கராசார்யருடைய பக்ஷத்திலும் பேதத்தைச் சொல்லுகிற ஸ்ருதிகளாவைகளுக்கு விரோதமாகிய அபேதத்தைப் பொறுக்காதாகையினால் அவைகளுடன் விரோதம் வருகிறதென்று சொல்லவேண்டியது. அசேதனத்திற்கும் ப்ரம்மத்தோடு அபேதம் ஒப்புக்கொள்ளுகிறபடியினால் ப்ரம்மம் விகாரங்களில்லாதது என்று சொல்லுகிற ஸ்ருதிகளோடு விரோதம் வருகிறது. ப்ரம்மமே உபாதியுடன் சேர்ந்து சிவனுடையதென்று சொல்லுகிறபடியினால் ப்ரம்மம் தோஷங்காற்றாது என்று சொல்லுகிற ஸ்ருதிகளோடு விரோதம் வருகிறது. அபேத ஸ்ருதிகளும் அனேகமாய் முக்யங்களல்ல. ஏனெனில் ஜீவனையும் ஈஸ்வரனையும் ஒன்று சேர்த்துச் சொல்லும்பொழுது குடத்துக்குள்ளிருக்கிற ஆகாசமும் பெரிய ஆகாசமும் ஒன்றென்பதைப்போல இங்கே சொல்லப்படுகிற ஆகாரத்துடன் ஒன்றல்ல, ஆகையினால், இப்படியே அசேதனமும் ஈஸ்வரனும் ஒன்றென்பதும் ஸ்வாரச்யமுள்ளதல்ல, ஏனெனில் ஸர்வ ஜ்ஞானை இருக்கை முதலிய சூணங்கையுடைய ப்ரம்மம் எல்லா வஸ்துக்களுடனும் ஒன்று என்னில் எல்லா வஸ்துக்களுடையவும் அங்கங்களை அனுபவிக்கவேண்டி வருகிறபடியினால், ப்ரம்மத்தோஷநிலாதது என்று சொல்லுகிற ஸ்ருதியுடன் விரோதம் வருகிறதே அநித்திய பரிகாரம் இல்லாமையினால் ந்யாயத்திற்கும் விரோதம் வருகிறது. யாதவபராசருடைய பக்ஷத்திலும் ஸ்வபாவத்திலேயே ஒன்றாய் வெவ்வேறுகவும் இருக்கிற ஜீவர்களாக ஆகிறது ப்ரம்மம், என்று ஒப்புக்கொள்ளுகிறது, இவர்கள் சொல்லுவதைவிட அதிகம். எல்லா வஸ்துக்களிலும் தொடர்ச்சியாக இருக்கிற ஸத் என்பதே ப்ரம்மம் என்று ஒப்புக்கொள்ளுகிறபடியினால் ப்ரம்மம் ஒருவராலும் பார்க்கத்தக்கதன்று என்று சொல்லுகிற ஸ்ருதிகளுடன் விரோதம் வருகிறது. ஸத் என்பது குடம் முதலிய வஸ்துக்களுக்கு ஸ்வபாவமாகத் தோன்றுகிறபடியினால் ப்ரம்மம் ஜாதியாகவேண்டியவரும், என்றிவை முதலிய தோஷங்காரியத்தக்கவைகள். இவ்விருவர்களுக்கும் தங்களுடைய வார்த்தைக்கு விரோதமும் ஸத்பதங்கீ சொல்லுகிறவர்களைப்போல பேதம் அபேதம் இந்த இரண்டையும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறபடியினாலும், தோஷங்களில்

காக உண்டாக்கப்பட்டவைகள் ஆகையினால் அநாதர்க்கத்தக்கவைகள்.

லாதவனாக இருக்கை, 'தோஷங்களை யுடையவனாக இருக்கை, இந்த இரண்டும் ஒரே இடத்தில் சேருகிறபடியினாலும் வ்யக்தமாக ஏற்படுகிறது. 'லோகத்தை மயக்குவதற்காக உண்டாக்கப்பட்டவைகள்' என்றது அவர்களபிராயத்தைக் கொண்டு சொல்லப்படவில்லை 'அஜ்ஞானிகளால்' என்று சொல்லப்பட்டபடியினால். பின்னை எப்படி யென்னில் அஜ்ஞானிகளாகிய அவர்களுடைய வார்த்தை தெய்வ ஸங்கல்பத்தினால் லோகத்தை மயக்குவதற்குக் காரணமாயிற்று, என்று சொல்லப்படுகிறது. உங்களுடைய பக்ஷத்திலும் ஸ்ருதிகளுடன் விரோதம் முதலிய தோஷங்கள் ஸமமாக இருக்கின்றன ; எப்படி யென்னில் லோகமும் ப்ரம்மமும் வெவ்வேறு என்று ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டதாகில் அப்பொழுது 'அது பெயரினாலும் ரூபத்தினாலும் வ்யாகரணம் செய்யப்படுகிறது' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யத்தில் காரணமாகிய ப்ரம்மமே கார்யங்களுடைய பெயரையும் ரூபத்தையும் அடைகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறதற்கு விரோதம் வருகிறது. ப்ரம்மம் ஒன்றை அறிந்ததினால் எல்லாவற்றையும் அறிந்ததாகிறது என்று ப்ரகிஜ்ஞை செய்திருப்பதற்கும் விரோதம் வருகிறது. குடத்தை அறிந்ததினால் அதைவிடவேறாகிய துணி அறியப்பட்டதாகாதல்லவா. வெவ்வேறாகிய லோகத்தையும் ப்ரம்மத்தையும் ஒன்று சேர்த்துச் சொல்லியிருப்பதும் பொருந்தாது. குடம் துணி இவைகளைப்போலவே. லக்ஷணையாக அர்த்தம் சொல்லுகிறோமென்னில் மற்றவர்கள் பக்ஷத்தில் என்ன த்வேஷம் ? லோகம் ப்ரம்மத்தை உபாதான காரணமாக உடையது என்பதும் ஸம்பவிக்காது, மண்ணையும் குடத்தையும் போல லோகமும் ப்ரம்மமும் ஒரேத்ரவ்யம் என்று ஒப்புக்கொள்ளாமையினால். அப்படி ப்ரம்மமே உபாதானகாரணம் என்று ஒப்புக்கொள்ளாவிடில் முன்பு இருக்கிற வஸ்துவே கார்யமாக மாறுகிறது என்று சொல்லுவதற்கு விரோதம்வரும். வெவ்வேறாகிய ப்ரக்ருதி, ஜீவன், ஈசுவரன், இவைகளாலேயே லோகம் உண்டாக்கப்படுகிறதாகில், அவைகள் ஒன்று சேர்ந்துக் கார்யத்தை உண்டாக்குகின்றனவா? அல்லது தனித்தனியாக இருந்துகொண்டு உண்டாக்குகின்றனவா? முதலாவது பக்ஷத்தில் மற்றவர்களுடைய பக்ஷம்போலவே ஒன்றுக்கொன்று ஸ்வபாவங்கள் கலக்கவேண்டியவரும் ; இரண்டாவது பக்ஷத்திலும் அவைகள் தனித்தனியான கார்யத்தை உண்டாக்குகின்றனவா? இல்லையா? தனித்தனியான கார்யத்தை உண்டாக்குகிறதாக இருந்தால் எல்லாம் ப்ரம்மத்தைக்காரணமாக உடையது என்கிற உங்கள் கொள்கை ஒடிப்போய்விட்டது.

இவ்விடத்தில் உண்மை இது - அசேதன வஸ்துவுக்கும் சேதனவஸ்

ஒரேகார்யத்தை உண்டாக்குகிறதாக இருந்தால் கார்யமாக இருக்கும் தசையில் ஸ்வபாவங்கள் கலக்கவேண்டி வரும் என்று முன்பு சொன்னது அப்படியே யிருக்கிறது. ப்ரம்மம் ஸ்வரூபத்தில் விகாரங்களில்லாததாகில் அதுவே கார்யரூபமாகிறது என்று சொல்லுகிற ஸ்ருதிகளுடன் விரோதம் வருகிறது. அன்றிக்கே விகாரங்களை யுடையது, என்று ஒப்புக்கொள்ளில் அயலாருடைய பக்ஷத்தில் நீர் கேட்ட விகாரங்களில்லாதது என்று சொல்லுகிற ஸ்ருதிகளோடு விரோதம் முன்போலவே இருக்கிறது. ப்ரம்மம் எப்பொழுதும் ஸர்வஜ்ஞனாக இருக்கை முதலிய கல்யாணகுணங்களின் கூட்டங்களை உடையதாக இருந்தால் அப்பொழுது குணங்களில்லாதது என்று சொல்லுகிற ஸ்ருதிகளோடும் ஜ்ஞானம் மாத்திரம்தான் ப்ரம்மம் என்று சொல்லுகிற ஸ்ருதிகளோடும் விரோதம் வருகிறது. எப்பொழுதும் லோகத்திற்கும் ப்ரம்மத்திற்கும் பேதமுண்டென்று ஒப்புக்கொள்ளில் பேதமில்லை என்று சொல்லுகிற ஸ்ருதிகளோடு விரோதம் வருகிறது. வஸ்துவின் ஸ்வபாவத்தினால், குணங்கள் உண்டு என்பது முன்னதாகவுங் குணங்களில்லை என்பது பின்னதாகவும் ஏற்படுகிறபடியினால் அபச்சேதாதிகரண ந்யாயத்தினால் முன்பு சொன்னதைப் பின்னால் சொன்னது மறுக்கிறது என்று ஒப்புக்கொள்ளாமையினால் ந்யாயவிரோதமும்வருகிறது. ப்ரம்மம் எல்லா ரூபமாகவும் இருக்கிறது என்றும் எல்லாவற்றையும் விடவேறுபட்டது என்றும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறபடியினால் தங்களுடைய வார்த்தைகளோடும் விரோதம் வருகிறது. ஆகையினால் தோஷம் ஸமமாக இருக்கும்பொழுது யாருடைய மதம் உண்மை, என்று ப்ரவாவராஹகலக ந்யாயத்தினால் அபிப்ராயம் தெரியாத மற்றவர்கள்செய்த ஆக்ஷேபத்தைப்பரிஹரித்து நல்லதாய் சாரீரக ஸூத்திரங்களில் சொன்ன ந்யாயங்களினால்நிர்ஸயம் செய்யப்பட்ட எல்லா வேதாந்தங்களின் ஸாரமாகிய அர்த்தத்தை இந்த ஸாஸ்திரம் சொல்லுகிறது, என்று ஸத்தாபிப்பதற்காகச் சொல்லுகிறார்—‘இவ்விடத்தில் உண்மை இது’ என்று. ‘இவ்விடத்தில்’ என்பதற்கு ஸ்ருதி, ஸ்மருதி, இதிஹாஸம், புராணம், இவை முதலியவைகளுக்கு விரோதமில்லாத அர்த்தத்தை யோசிக்குமளவில், என்று அர்த்தம். அன்றிக்கே ஸ்ருதி முதலியவையில், என்று அர்த்தமாகவுமாம். ‘இது’ என்பதற்குப் ப்ரமாணங்களை அனுஸரித்து நாம் மேலே சொல்லப்போகிறதே ஒழிய சங்கராசாரியர் முதலிய வர்களால் சொல்லப்பட்டதல்ல, என்று அர்த்தம். ‘உண்மை’ என்பதற்குப் ப்ரமாணங்களில் ஏற்பட்டது என்று அர்த்தம். கீழே ஆக்ஷே

துவக்கும் பரமாத்மாவுக்கும் போக்யம் என்றும் போக்தா என்றும் நியந்தா என்றும் ஸ்வரூபங்களின் வ்யத்யாஸங்களைச் சில ஸ்ருதிகள் சொல்லுகின்றன. எவை என்னில் 'மாபையயு தட்பவன் இந்த ப்ரக்ருதியினிடத்திலிருந்து இந்த ப்ரபஞ்சத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கிறான். இந்த ப்ரபஞ்சத்தில்

சிக்கப்பட்ட தோஷங்களை மேலே பரிஹரிக்கப்போகிறவராய் முதலில் தன்னுடைய பகூத்ததை ப்ரமாணங்களினால் ஸ்த்தாபிக்கிறார், 'அதே தன் வஸ்துவுக்கும்' என்று ஆரம்பித்து ஸத்யமாக ஆயிற்று என்கிற வரையில், 'போக்யம் என்றும்' என்பது முதலியது மூன்றிலும் முறையே அவ்விக்கிறது. 'போக்யம் என்றும், போக்தா என்றும் நியந்தா என்றும்' என்றது மேலே சொல்லப்போகிற ஸ்ருதிகளில் ஏற்படுகிற வ்யத்யாஸத்தைக் காட்டக்கூடிய மற்றவ ஸ்வபாவங்களை யும் குறிக்கிறது. சொல்லாத அர்த்தத்தையும் சேர்த்துக்கொள்ளுகிற சகாரத்தினால் அவைகள் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறதாகவுமாம். 'ஸ்வ ரூபத்தின் வ்யத்யாஸத்தை' என்பதற்கு ஸ்வரூபங்கள் வெவ்வேறு என்பதை என்று அர்த்தம். வ்யத்யாஸம் என்னும் பதம் ப்ரமத்தைப்போக் கடிக்கக் கூடியது என்று தெரிவிப்பதற்காக. பேதத்தைச் சொல்லுகிற ஸ்ருதிகளும் வேதங்கள் தான் என்கிற விஷயத்தில் ஒரு விதத்தடைய மில்லை, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'சில ஸ்ருதிகள்' என்று சொல்லப் பட்டது. ஸ்ருதிகள் என்கிற பன்மைபினால் அதிகமாக இருக்கிறது பல முள்ளது, என்கிற ந்யாயத்திற்கு விரோதமில்லை, என்பதும் தெரி விக்கப்பட்டது. பேத ஸ்ருதிகளுக்கும் விரோதமில்லாமல் சேர்த்துச் சொல்லி இருக்கிற ஸ்ருதிகளின் அர்த்தத்தை ஸ்த்தாபிப்பதற்காக முதலில் பேத ஸ்ருதிகளை எடுத்தது. 'இந்த ப்ரக்ருதியினிடத்திலிருந்து' என்று ஆரம்பிக்கும் வாக்யத்தினால் நேராக விகாரங்களுக்கு ஆதாரமாக இருக்கை அசேதனமாகிய த்ரவ்யத்திற்கு என்று ஏற்பட்டது. மற்றொருவன் ப்ரக்ருதியினால் கட்டப்பட்டிருக்கிறான் என்பதினால் அவித்யை முதலியவைகளோடு கூடிய ப்ரம்மமே ஜீவனாகிறது, என் றிவை முதலிய வாதங்கள் நிராகரிக்கப்பட்டன. இந்த வாக்யத்தில் மாயையினால் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறபடியினால் வேறொருவனாகிறான், என்று சொல்லப்படவில்லை யல்லவா? பின்னை எப்படி யெனில் வாஸ்த வத்தில் வேறாக இருக்கிறவனுக்கு ப்ரக்ருதியினால் பந்த முண்டு என்று சொல்லப்படுகிறது. கட்டப்பட்டிருக்கிறான், என்பதற்கு ஸ்வபாவத் திலேயே ஏற்பட்ட ஸர்வஜ்ஞனாக இருக்கை, எல்லை இல்லாத ஆனந்தம் முதலியவைகளின் ப்ரகாசமில்லாமல் இருக்கிறான் என்று அர்த்தம். மற்றவர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட மாயா என்னும் பதத்தின் அர்த்

ப்ரக்ருதியினால் மற்றொருவன் கட்டப்பட்டிருக்கிறான். மாயை என்பதைப் ப்ரக்ருதி என்றறி. மாயையையுடையவனை மஹேஸ்வரன் என்றறி' என்றும், 'க்ஷரம் ஆவது ப்ரக்ருதி, அம்ருதமான அக்ஷரம் ஆவது ஹரன், க்ஷரத்தையும் ஜீவாத்மாவையும் ஒருதேவன் நியமிக்கிறான்' என்றும், இதில் அம்ருதமான அக்ஷரம் ஆவது ஹரன் என்று போக்தாவாகிய ஜீவாத்மா

தம் ஸ்ருதியினாலேயே தள்ளப்பட்டது, என்று தெரிவிப்பதற்காகச் சொல்லுகிறார்—'மாயை' என்று ஆரம்பித்து. 'க்ஷரயாவது' என்று ஆரம்பிக்கும் வாக்கியத்தில் 'ஹரஃ' என்னும் பதத்திற்கு மேல் வாக்கியத்தோடு அன்வயம் சொல்லி குத்ருஷ்ட்டிகள் கல்ப்பித்த வேறுவிதமான யோஜனையை நிராகரிப்பதற்காக அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'அம்ருதமான அக்ஷரம் ஆவது ஹரன் என்று போக்தாவாகிய ஜீவன் சொல்லப்படுகிறான்' என்று ருத்ரானிடத்தில் இடுகுறிப்பெயராக வழங்குகிற ஹரஃ என்னும் பதம் போக்தாகக் களை எல்லாம் பொதுவாகச் சொல்லுகிறது, என்பது எப்படிப் பொருந்தும், என்கிற ஆகேஷபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'ப்ரக்ருதியை' என்று ஆரம்பித்து. ஹாதி என்று ஆரம்பித்துப்பதத்தின்வயிற் பத்தி சொல்லி இருக்கிறது. மற்றது ஏற்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லி இருக்கிறது. இதின் அபிப்ராயமாவது—இவ்விடத்தில் ஹா: என்னும் பதம் ஒரு தேவன் என்பதோடு அன்வயிக்கிறதாக இருந்தால் அமிருதாக்ஷரம் என்பது விதிக்கப்படுவதாக ஆகாது. அம்ருதாக்ஷரம் என்பது தனித்தனிப்பதமாகவும் விபக்திலோபித்தும் அதில் அக்ஷரம் என்பது அனுவாதம் என்றும் அம்ருதம் என்பது விதிக்கப்படுகிறது, என்று சொல்லப்பட்டால் அப்பொழுது விபக்திக்குலோபம் சொல்ல வேண்டிய கஷ்டமும் விதிக்கப்படுகிறதையும் அனுவதிக்கப்படுகிறதையும் மாற்றிச் சொல்லுகிற கஷ்டமும்வரும். 'க்ஷரம் என்பது அவித்தபை, அம்ருதம் என்பது வித்தபை' என்று அர்த்தமுள்ள வாக்யத்திலேபோல அம்ருதம் என்னும்பதமே அனுவதிக்கப்படுகிறதில்லை, க்ஷர அக்ஷர என்கிற பதங்களை ஒன்றுக்கொன்று எதிராக இருப்பதினால். ருக்குக்களில் பாதங்களின் வ்யத்யாஸத்தினால் அர்த்தங்கள் வேறு என்பது ஸம்பவிக்கக்கூடியதாக இருக்கும்பொழுது விடத்தக்கதல்ல. இப்படியாகில் க்ஷரம் என்பது, அவித்தபை அம்ருதம் என்பது, வித்தபை. இந்த வித்தபையையும் அவித்தபையையும் எவன் நியமிக்கிறானோ அவன் வேறு என்று அர்த்தமுள்ள மற்ற வாக்யங்களின் காமமும் அனுவரிக் கப்பட்டதாகும். அப்படிக்கில்லையாகில் தூரத்தில் அன்வயம் சொல்ல வேண்டும். ஒரு தேவன் என்கிற இடத்தில் வேறு விசேஷம் சொல்ல

சொல்லப்படுகிறான். ப்ரக்ருதியைத் தனக்கு அனுபவிக்கத்தக்க வஸ்து வாக ஹரதி அங்கீகரிக்கிறான், ஆகையினால் 'ஹர' என்னப்படுகிறான். 'அவன் காரணம், இந்த்ரியங்களுக்கு யஜமானனாகிய ஜீவனுக்கும் யஜமானன், அவனை உண்டாக்குகிறவன் ஒருவனுமில்லை, அவனுக்கு யஜமானனுமில்லை' என்றும், 'ப்ரக்ருதி ஜீவன் இவைகளுக்கு யஜமானன் குணங்களுக்கு மீஸ்வரன்' என்றும், 'ப்ரபஞ்சத்திற்கு யஜமானனாகியும் தனக்குத்தானே ஈஸ்வரனாகியும் நித்யனாகியும் மங்களங்களைச் செய்கிறவனாகியும் ஸ்வபாவங்களில் மாறுதலில்லாதவனாகியு மிருக்கிறவனே' என்றும், 'எல்லாம் தெரிந்தவனாகியும் ஒன்றும் தெரியாதவனாகியும், ஈஸ்வர

வேண்டியதுமில்லை. அதினாலேயே அவனுக்கு விசேஷமான மஹிமை ஏற்படுகிறது. கூடாததையும் ஜீவாத்மாவையும் என்று அர்த்தமுள்ள வாக்யத்தில் ஆண்பாலாக அனுவதித்திருப்பதும் ஆண்பாலுள்ள பதத்தினால் சொல்லப்படுகிற அர்த்தத்தை அனுவாதம் செய்வதாக இருந்தால் ஸ்வாரஸ்பமாக இருக்கும். வேறு பதத்தினால் அனுவாதம் செய்திருக்கிறது என்கிற தோஷமோ, இரண்டு பகஷத்திலும் ஸமம். நம்முடைய பகஷத்திலோ ஹரஃ என்னும் பதம் ஜீவாத்மாவினுடைய கும்பலைச் சொல்லி இருக்கிறது என்று தெரிவிக்கிறதற்காகையினால் ப்ரபோஜனமும் உண்டு. அம்ருதாக்கூடம் என்று விசேஷணத்தோடு சேர்த்துச் சொல்லி இருப்பதும் ஆத்மாவின் ஸ்வபாவத்தைத் தெரிவிக்கிறபடியினால் ப்ரபோஜனத்தோடு கூடியதே. ஆக இப்படி ஹரஃ என்னும் பதம் ப்ரக்ருதியோடுகூடச் சொல்லப்படுகிற ஜீவாத்மாவைச் சொல்லுகிறது என்பது அவசியமாக இருக்க லக்ஷணை முதலியவைகளும் இல்லாமலிருக்க மற்ற ஸ்ருதிவாக்யம் ஸந்தர்ப்பம் முதலியவைகளுக்கு விருத்தமாகிய ரூபசக்தியை விட்டுவிட்டு அவயவ சக்தியினாலேற்படுகிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது, என்பது ஐந்தரீ என்னும் பதத்திற்கு அர்த்தம்சொல்லுகிற நியாயத்தை அனுஸரித்துச் சொல்லவேண்டியது—என்பது. ப்ரக்ருதிஜீவன் இவர்களுக்கு ஸர்வஜ்ஞனாக இருக்கை, அல்பப்ம் தெரிந்தவனாக இருக்கை, நியமிக்கப்படுகிறவனாக இருக்கை, ஆகிய வ்யத்யாஸத்தையும், இரண்டும் நித்யம் என்பதையும், இரண்டு என்கிற கணக்கினாலேயே குறிப்பிட்டுச் சொல்லுகிற ஸ்ருதியைச் சொல்லுகிறார்—'எல்லாம் தெரிந்தவனாகவும்' என்று ஆரம்பித்து. உறக்கம், மாணம், மூர்ச்சை, ப்ரளயம், இவைகளில் ஜீவனுக்கு ஒன்றையும் அறியாமை உண்டு. விழித்துக்கொண்டு இருக்கும் பொழுதும் கனவு காணும்பொழுதும் அறிவு சிற்சில வஸ்த்துக்களைப்

னாயும் ஈஸ்வரனல்லாதவனாயு மிருக்கிற நித்யர்களாயுமிருக்கிற இருவர்களாயுமிருக்கிற இவர்கள்' என்றும், 'நித்யர்களாயும் அறியும் தன்மையுள்ளவர்களாயும் அனேகம் பேர்களுக்கு நித்யனாயும் அறியும் தன்மையுள்ளவனாயுமிருக்கிற எந்த ஒருவன் இஷ்டங்களைக் கொடுக்கிறானோ' என்றும், 'போக்தா, போக்யம், நியமிக்கிறவன், இவர்களைத்தேர்ந்து கொண்டு' என்றும், 'ஜீவாத்மாவையும் நியமிக்கிறவனையும் தனித்தனியாகத் தேர்ந்துகொண்டு பிறகு அவனால் ப்ரீதி செய்யப்பட்டவனால் அதினாலே மோக்ஷத்தை அடைகிறான்' என்றும், 'அவ்விருவர்களுக்குள் ஒருவன் கர்மங்களின் பலத்தை ருசியாக ஸாப்பிகேரூன் மற்றொருவன் ஸாப்பி

பற்றியது. அஜ்ஞானமோ எண்ணிறந்த வஸ்துக்களைப்பற்றியது. பகவானைவிட வேறு ஜீவர்களுக்கே, நித்யர்களாக இருக்கையும், அஜ்னையர்களாக இருக்கையும், ஜீவன் ஈஸ்வரன் இவ்விருவர்களுக்கும் அறியும் தன்மை உண்டு என்பதும், ஈஸ்வரன் ஒருவன் என்பதும், எல்லாப்பலங்களையும் கொடுக்கிறவன் என்பதும் நித்யர்களாயும் என்சிறஸ்ருதி வாக்யத்தினால் ஏற்படுகிறது. நேராக பதத்தினாலேயே பேதத்தைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது என்று சொல்லுகிறதாயும் பேதத்தை அறிவதை முன்னிட்டு பகவானுடைய ப்ரீதிக்குப் பாத்ரனுவதினால் மோக்ஷமுண்டாகிறது, என்று சொல்லுகிறதாயுமிருக்கிற ஸ்ருதியை உதாஹரிக்கிறார்—'ஜீவாத்மாவையும்' என்று ஆரம்பித்து, ஒரே ஸாரீரத்தில் ப்ரவேஸித்து இருக்கிற ஜீவன் பரமாத்மா இவர்களுக்கு கர்மங்களின் பலத்தை அனுபவிப்பதும் அனுபவிக்காமையு மாற்றுவ்யத்யாஸத்தைக்காட்டுகிறஸ்ருதியைச் சொல்லுகிறார்—'அவ்விருவருக்குள்' என்று ஆரம்பித்து, ஸ்ருதியில் இருக்கிற 'சுநீ' என்றும் பதத்திற்கு ஒருவன் என்றர்த்தம் 'ருசியாக ஸாப்பிகேரூன்' என்று புண்யங்களின் பலத்தைமாத்மிரம் சொல்லியிருக்கிறது. 'மிகவும் ப்ரகாசிக்கிறான்' என்பதற்கு மேலானவனாக ப்ரகாசிக்கிறான் என்றர்த்தம். அப்பொழுதும் அப்படிப்பட்ட ஜீவாத்மாவை நியமிக்கிறவனாக இருக்கையாகிற மேன்மை ஏற்படுகிறது, ஜ்ஞானத்திற்குச் சுருக்கம் முதலியதில்லை, என்று சொல்லப்பட்டதாகிறது. ஸத்வம் ரஜஸ்ஸு தமஸ்ஸு இந்தக் குணங்கள் நிறைந்த ப்ரக்ருதிக்கும் ஜீவனுக்கும் உத்பத்தி இல்லை என்பதையும், ப்ரக்ருதியே ஜீவர்களின் கர்மங்களுக்குத் தக்கபடி மாறுதல்களை அடைகிறதாயினால் ப்ரமம் முதலியவைகளுக்கு ப்ரஸ்தாவமே இல்லை, என்பதையும், பத்தர்கள் முத்தர்கள் இவர்களின் ஏற்பாட்டையும், முத்தனாகும்பொழுதும் ப்ரக்ருதியைவிட்டுப் பிரிவது பாத்மிரம்

டாமல் மிகவும் ப்ரகாசிக்கிறுன்' என்றும், 'சிகப்பு நிறமுள்ளதாயும் வெ
 ளுப்பு நிறமுள்ளதாயும் கறுப்பு நிறமுள்ளதாயும் இருக்கிற தன்னைப்
 போன்ற அனேகம் ப்ரஜைகளை உண்டேபண்ணுகிற ஒரு ந்த்யமான ப்ர
 க்ருதியை நித்யமான ஒருவன் ப்ரீதி செய்துகொண்டு அத்துடன் கூடவே
 இருக்கிறுன் நித்யமான மற்றொருவன் அனுபவிக்கப்பட்ட போகங்களை
 யுடைய இந்த ப்ரக்ருதியை விடுகிறுன்' என்றும், 'ஆதியும் அந்தமுமில்
 லாத அந்த ப்ரக்ருதி எல்லாவற்றையும் உண்டாக்குகிறது எல்லா ப்ராணி
 களையும் காப்பாற்றுகிறது' என்றும், ஒரே மரத்தில் அமுந்தியிருக்
 கிற ஜீவன் தான் ஈஸ்வரனில்லாமையினால் மோஹத்தை யடைந்
 தவனாய் துக்கப்படுகிறுன் தன்னைவிட வேறாகிய ஈஸ்வரனைத் தன்
 னிடத்தில் ப்ரீதியையுடையவனாகவும் இவ்விதமாகிய அவனுடைய
 மஹிமையையும் எப்போழுது பார்க்கிறானோ அப் போழுதே த
 துக்கங்கள் நீங்கினவனாக ஆகிறுன்' என்றும், அர்த்தமுள்ள ஸ்ருதி
 வாக்யம் முதலியவைகள் இந்தக் கீதையிலும் 'ஊஹக்ராஹதீபம் ஓ

தான், என்பதையும், தெரிவிக்கிறார்—'சிகப்பு நிறமுள்ளதாயும்' என்
 றாரம்பித்து. கீழ்ச் சொல்லிய ஸ்ருதிகளின் அர்த்தத்தை விவரிக்கிற
 இந்தக் கீதையிலும் ப்ரக்ருதி ஜீவன் ஈஸ்வரன் இதுகளின் பேதம் நித்
 யம் என்று நிரூபித்திருப்பதைக் காட்டுகிறார்—'இந்தக் கீதையிலும்'
 என்றாரம்பித்து. 'ஓஷுக்யூதி (என்னுடைய ப்ரக்ருதி)' என்று தனித்
 துச் சொல்லியிருப்பதினால் ப்ரக்ருதிக்கும் ஜீவனுக்கும் ஈஸ்வரனைவிட
 பேதம் ஏற்பட்டது. 'உதஹூ (இதைவிட வேறாகிய)' என்பதினால்
 ப்ரக்ருதியைவிட ஜீவனுக்கு பேதம் ஏற்பட்டது. ஸ்ருஷ்டியும் ப்ரளய
 மும்—ப்ரமமும் அதின் நிவ்ருத்தியும், என்பதை விலக்குவதற்காகப்
 ப்ரமாத்மாவுக்குச் சரீரமாகிய ப்ரக்ருதியின் பிரிதலும் சேருதலுமே
 என்று சொல்லுகிறார்—'ஸவபூஹிதாமி' என்றாரம்பித்து. இவ்விடத்தி
 லும் 'போகிகா (என்னுடையதாகிய)' என்பது முதலியவைகளால்பேதம்
 வ்யக்தமாக ஏற்படுகிறது. ப்ரக்ருதிக்கும் புருஷனுக்கும் ஜங்கமம்
 ஸ்த்தாவரமுமாகிய அவஸ்த்தைகள் உண்டாவதற்குப் ப்ரமாத்மாவின்
 ப்ரமம் காரணம் என்பதை விலக்குவதற்காகப் ப்ரமாத்மாவின் அதிஷ்
 ட்டானம் காரணம் என்பதைச் சொல்லுகிறார்—'பீயா' என்றாரம்பித்து
 ஜீவர்கள் ப்ரமத்தினுண்டாகிறார்கள் என்பதை விலக்குவதற்காக ப்ர
 க்ருதியும் ஜீவனும் விசேஷமொன்றுமில்லாமல் அநாதி என்பதைக்
 காட்டுவர்—'ஓஷுக்யூதிவாஹஷஹெவ' என்றாரம்பித்து ப்ரக்ரு
 தியே மாறுதல்களுக்கு நேரில் ஆதாரம் என்பதையும், ஸ்ருஷ்

விநாயகபூசுதிரஷ்டயா । சுவரொயஜிதஸ்துராம்பூசுதிவிசி செவ
 ராஜீவஹுதாம் 'ஸுவஹுதிதாநிகளெய்யபூசுதிபாணிபாசிகா
 கலூக்ஷயெவாநஸூநி கலூரஹவிஸுஜாஜ்யஹம் ॥ பூசுதிஸூரீவஷ
 ஹிவிஸுஜாஜிவாநஃவாநஃ । ஹுதமுரஜிஜிம் க்ஷுதிவஸம் பூசுதெ
 வபூசாசு' 'பியாயுக்ஷணபூசுதிஸூரிபதெஸ்தயாராயாந்' ஹேதுநா
 மெநகளெயஜிமஜிவரிவததெ । 'பூசுதிவாஸாஷம் வெவ
 விக்ஷுநாஜீவவாஷி ।' ஜெயோநிஜிஹடி ஹதலிநமஹம் ஸ்யாஜ்யஹம்
 ஸஹஸுஸுஹுதிதாநாம் ததெஹவதிஹாநா' என்றும் சொல்லப்பட்ட
 டிருக்கிறது. லோகங்களுக் காரணமாயும் பேரிதாயும் ப்ரம்மம் என்று
 சொல்லப்பட்டதாயும் எனக்குச்சேஷமாயும் பஞ்சபூதங்களின் ஸூரி க்ஷ
 மமாகிய அசேதன வஸ்து எதுவோ அதில் சேதனமாகிய கர்ப்பத்தைச்
 சேர்க்கிறேன் அந்த என்னுடைய ஸங்கல்பத்தினால் செய்யப்பட்ட சே

டிக்குக் காரணமாகிய ப்ரக்ருதியினுடையவும் ஜீவனுடையவும் ஸந்
 பந்தம் பரமாத்மாவினுடைய ஸங்கல்பத்தினுண்டாகிறது என்ப
 தையும் அதினாலேயே லோகத்தின் ஸ்ருஷ்டி உண்டாகிறது என்ப
 தையும் இந்த மாதிரியாக மூன்று வஸ்துக்களுக்கும் ஒன்றுக்கொன்று
 பேதத்தையும் சொல்லுகிறார்—'ஜெயோநி:' என்றும்பித்து, லோகத்திற்
 குக்காரணமாக இருக்கையாவது லோகத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கிறவனாகிய பந
 வான் அதிஷ்டாதாவாகச் சேர்ந்திருக்கல், இதையே சொல்லுகிறார்—
 'லோகத்திற்குக் காரணமாகிய' என்று. முக்யமான ப்ரம்மம் 'ஜெ (என்
 னுடைய)' என்று வேறுகச் சொல்லப்படுகிறபடியினால் லோகத்திற்குக்
 காரணம் என்று சொல்லியிருப்பதினாலும் 'ஹம்' என்றும் பதத்தி
 னால் உபசாரமாகச் சொல்லப்படுகிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—
 'ப்ரக்ருதி என்றபேருடைய' என்று. சேதனங்கள் கலந்த ப்ராஸிகள்
 உண்டாவதற்குக் காரணமாக இருக்கிறபடியினாலும் ப்ரக்ருதியில்
 வைக்கப்படுகிறபடியினாலும் ஏற்பட்ட கர்ப்பம் என்னும் பதத்தினர்த்
 தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'சேதனம் என்றுபேருடைய' என்று. 'ஸ்யாஜி'
 என்று சேர்த்தல் சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'சேர்க்கி
 றேன்' என்று. இதற்கு விஸ்தாரமான அர்த்தம் இந்த ஸ்லோகம் கா
 மாகவருகிற இடத்தில் சொல்லப்படப்போகிறது. இப்படியே அனை
 இடங்களில் ப்ரக்ருதி, ஜீவன், லோகங்களின் ஸ்ருஷ்டி, முதலியவைகளைச்
 சொல்லும்பொழுது ஜீவாத்மாக்களைப்பற்றிய ப்ரமத்தையும் லோகம்
 பொய் என்பதையும் தெரிவிக்கக்கூடிய அடையாளம் ஒன்றும் காணப்

தனத்தினுடையவும் அசேதனத்தினுடையவும் சேர்க்கையினாலேயே தேவதை முதலாக ஸ்த்தாவரம் வரையிலுள்ள அசேதனங்களுடன் சேர்ந்த எல்லா ப்ராணிகளுடையவும் உத்பத்தி உண்டாகிறது, என்று அர்த்தம். ஸ்ருதியிலும் ‘அந்தப் பகவானிடத்திலிருந்து பேர் ரூபம் இவைகளையுடையதாய். ஜீவர்களாலனுபவிக்கப்படுகிற ப்ரம்மம் (ப்ரக்ருதி) உண்டாகிறது’ என்றர்த்தமுள்ள வாக்யத்தில் புஞ்ச பூதங்களின் ஸூக்ஷ்மமாகிய ப்ரக்ருதி ப்ரம்மம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படி போக்தாவாகவும், போக்யமாகவயிருக்கிற எல்லா அவஸ்த்தைகளையுமுடைய சேதனமும், அசேதனமும் பரமபுருஷனுக்குச் சரீரமாகையினாலும், அவனால் நியமிக்கக்கூடியதாகையினாலும், அவனை விட்டுப் பிரியாதவை என்பதையும், பரமபுருஷன் அவைகளுக்கு ஆத்மா என்பதையும், சில ஸ்ருதிகள் சொல்லுகின்றன. அவை எவை என்னில், ‘எவன் ப்ரதீவியில் இருந்துகொ

படவில்லை என்றபிராயம். இவ்விதமாக சேதனத்திற்கும் அசேதனத்திற்கும் ஈஸ்வரனுக்கும் ஸ்வரூபங்களின் பேதம் தார்க்கிகர் முதலிய வர்களினாலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது ஆகையினால் அதைவிட விசேஷமானதும் கடக ஸ்ருதிகளில் ஏற்பட்டதுமாகிய சரீரமாகவும் ஆத்மாவாகவும் இருக்கையாகிற ஸம்பந்தத்தை ஒன்று சேர்த்துச்சொல்லியிருப்பது முக்யமென்றேற்படுவதற்காகச் சொல்லுகிறார்—‘இப்படி’ என்றரம்பித்து. ஒன்றாகச்சேர்ந்து கொண்டிருக்கும் அவஸ்த்தையிலும் இவை அவனுக்குச் சரீரம் என்பது ‘எவனுக்குத்தமஸ்ஸு சரீரமோ, எவனுக்கு ம்ருத்யு சரீரமோ’ என்றர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளாலேற்பட்டது, என்று தெரிவிப்பதற்காக—‘எல்லா அவஸ்த்தைகளையும் உடையதாக இருக்கிற’ என்று சொல்லப்பட்டது. ப்ரத்யக்ஷம் முதலியவைகளாலறியப்படாததாகிய லோகத்திற்கும் ப்ரம்மத்திற்குமிருக்கிற சரீரமாகவும் ஆத்மாவாகவும் இருக்கையாகிற ஸம்பந்தம் உண்மையை உபதேசிப்பதில் தாத்பர்யத்தையுடைய அனேக ஸ்ருதிகளில் ஏற்பட்டிருக்கிறபடியினால் விடத்தக்கதென்று ஸந்தேஹிக்கத்தக்கதல்ல அதற்கு அநுகுணமாக சரீரத்தின் லக்ஷணம் சொல்லிக்கொள்ளவேண்டியது என்று தாத்பர்யம். அந்தர்யாமி ப்ராம்மணத்தில் எல்லா அவஸ்த்தைகளையுமுடைய ப்ரக்ருதி ஜீவன்இவைகள் ஸமமாகப் பரமாத்மாவுக்குச் சரீரம் என்பதைக் காட்டுகிறார்—‘எவன் ப்ரதீவியிலிருந்துகொண்டு’ என்றரம்பித்து. இந்த அர்த்தத்தையே சில வற்றை மாற்றியும் சிலவற்றைச் சேர்த்தும் நிருபிக்கிற ஸுபாலோப நிஷத்தினால் அந்தர்யாமி ப்ராம்மணத்தில் சொல்லப்படாத கர்மங்களில்லாதவனாக இருக்கை முதலிய குணங்களின் ஸம்பந்தத்தையும்,

ண்டு ப்ரதிவிக்கு உள்ளே இருக்கிறுனோ, எவனை ப்ரதிவிதேரிந்து கொள்ளவில்லையோ, எவனுக்கு ப்ரதிவி ஸரீரமோ, எவன் ப்ரதிவியை உள்ளே இருந்துகொண்டு நியமிக்கிறுனோ' என்று அர்த்தமுள்ள வாக்யம் ஆரம்பித்து 'எவன் ஆத்மாவிலிருந்துகொண்டு, ஆத்மாவினுள்ளே இருக்கிறுனோ, எவனை ஆத்மா தேரிந்து கொள்ளவில்லையோ, எவனுக்கு ஆத்மா ஸரீரமோ, எவன் ஆத்மாவை உள்ளே இருந்துகொண்டு நியமிக்கிறுனோ, அழிவில்லாத அவன் உனக்கும் அந்தர்யாமியாகிய ஆத்மா' என்றும், அப்படியே 'எவன் ப்ரதிவிக்குள்ளே ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு இருக்கிறுனோ, எவனுக்கு ப்ரதிவி ஸரீரமோ, எவனைப் ப்ரதிவிதேரிந்துகொள்ளவில்லையோ,' என்று அர்த்தமுள்ள வாக்யம் முதலாக 'எவன் அக்ஷரத்திற்குள்ளே ஸஞ்சரிக்கிறுனோ, எவனுக்கு அக்ஷரம் ஸரீரமோ, எவனை அக்ஷரம் தேரிந்து கொள்ளவில்லையோ, எவன் ம்ருத்யுவுக்குள்ளே ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு இருக்கிறுனோ, எவனுக்கும் ம்ருத்யு ஸரீரமோ, எவனை ம்ருத்யுதேரிந்து கொள்ளவில்லையோ, இவன் எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் அந்தராத்மாவாகவும் கர்மங்களில்லாதவனும் திவ்யனாகவுமிருக்கிற ஒரு தேவனாகிய நாராயணன்.' இவ்விடத்தில் ம்ருத்யுவேன்னும் பதத்தினால் தமஸ் என்று சொல்லப்படுகிற ஸூக்ஷ்மமான அவஸ்த்தையை உடைய அசேதன வஸ்து சொல்லப்படுகிறது. இந்த உபநிஷத்திலேயே அவ்யக்தம் அக்ஷரத்தில் லயிக்கிறது,

ஒருவனாக இருக்கையையும், நாராயணனாக இருக்கையையும், விசதமா கச் சொல்லுகிறார்—'எவன்' என்றாரம்பித்து. இவ்விடத்தில் ம்ருத்யு என்னும் பதம் வேறு வாக்யத்தில் இதற்குச்சமான இடத்தில் சொல்லியிருப்பதை அனுஸரித்து மிகவும் ஸூக்ஷ்மமான தசையையுடைய மூலப் ப்ரக்ருதியைச் சொல்லுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'இவ்விடத்தில்' என்றாரம்பித்து. இவ்விடத்தில் என்பதற்கு அக்ஷரத்தைச் சொல்லியிருக்கும் வரிசைக்கு மேற்பட்ட வரிசையில் என்றாத்தம். ப்ரகாசத்திற்கு விரோதமாகிய தமஸ்ஸை (இருட்டை) விலக்குவதற்காக 'ஸூக்ஷ்மமான அவஸ்த்தையையுடைய அசேதனவஸ்து' என்று சொல்லப்பட்டது. 'இந்த உபநிஷத்திலேயே' என்பதினால் சீக்கிரத்தில் ஞாபகத்துக்கு வரும் என்று காட்டப்பட்டது. ஆத்மாவின் லக்ஷணத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு ஆத்மாவாக இருக்கையை நிரூபிக்கிறதைத் தீர்ப்பு உபநிஷத்தின் வாக்யத்தைச் சொல்லுகிறார்—'எல்லா ஜனங்களுக்கும்' என்றாரம்பித்து. ராஜாவையும் ஆகாசத்தையும் விலக்குகிற உன்மோறுமைந்நிருப்பதினாலும் நியமிக்கிறதினாலும் சரீரம் என்பது விக்ரகந்தது. கீழ்ச்சொல்லிய பேதஸ்ருதியையும் கடஸ்ருதியையும் அனுஸரித்து ஒன்று சேர்த்துச் சொல்லியிருக்கிற ஸ்ருதிகளினர்த்தத்தையும்

அக்ஷரம் தமஸ்ஸில்லயிக்கிறது என்று சொல்லி இருக்கிறபடியினால் ‘ஜனங்களுக்கு உள்ளே நுழைந்துகொண்டு நியமிக்கிறவனாகவும், எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மாவாகவும் இருக்கிறவன்’ என்றும் அர்த்தமுள்ள ஸ்ருதி வாக்கியங்கள் இப்படி எல்லா அவஸ்த்தைகளை யுடையவைகளாக இருக்கிற சேதனவஸ்துவையும் அசேதன வஸ்துவையும் சரீரமாக உடையவனாகையினால் அவைகளை விஷேணமாக உடைய பரமாத்மாவே கார்யதசையையும் காரணதசையையும் உடைய லோகங்களாக இருக்கிறான் என்றிருந்த அர்த்தத்தைத் தெரிவிப்பதற்காகச் சில ஸ்ருதிகள் கார்யதசையையும் காரணதசையையும் உடையலோகமும் அவனே என்று சொல்லுகின்றன. அவை எவை என்னில் ‘ஸோமத்தின் ரஸத்தைப் பானம் செய்யத் தகுந்தவனே இந்த லோகம் ஸ்ருஷ்டிக்கு முன்னே இரண்டாவது வஸ்துவில்லாமல் ஒன்றாகவேயிருக்கிற ஸத்தாகவே இருந்தது அந்த ஸத்து நான் அனேக வஸ்துக்களாகவேண்டும் (அதற்காக) உண்டாகக் கடவேன் என்று ஸங்கல்பித்தது’ என்றாரம்பித்து ‘ஸோமத்தின் ரஸத்தைப் பானம் செய்யத்தகுந்தவனே இந்த ப்ரணைகளெல்லாம் ஸத்தையே காரணமாக உடையவைகள் ஸத்தையே ஆதாரமாக உடையவைகள் ஸத்தையே லயிக்குமிடமாக உடையவைகள் இந்த எல்லாமும் இதையே ஆத்மாவாக உடையவைகள் அது ஸத்யமானது அவன் ஆத்மா

முத்யமாகவே சொல்லுகிறார்—‘இப்படி எல்லா அவஸ்த்தைகளையுமுடையவைகளாக இருக்கிற’ என்றாரம்பித்து. இவ்விடத்தில் இரண்டுவிதமான அவஸ்த்தைகளையுமுடையதாயும் பரமாத்மாவுக்கு விசேஷணங்களாயுமிருக்கிற வஸ்துக்கள் ஒன்றென்பது சேர்த்துச் சொல்லியிருக்கும் ஸ்ருதிவாக்யங்களின் தாத்தர்யம் என்றர்த்தம். ‘இந்த அர்த்தத்தைத் தெரிவிப்பதற்காக’ என்பதற்கு மற்ற ஸ்ருதிகளுக்கும் அந்தந்த ஸந்தர்ப்பங்களுக்கும் தங்கள் வார்த்தைகளுக்கும் ப்ரத்யக்ஷத்திற்கும் விரோதமான அர்த்தத்தைத் தெரிவிப்பதற்காக இல்லை, என்றர்த்தம். சாந்தோக்யோபநிஷத்தைப்போல சேர்த்துச் சொல்லியிருப்பதையும் அது சேதனத்திலும் உள்ளே நுழைந்திருப்பதைக் காரணமாக உடையது என்பதையும் தைத்திரீய உபநிஷத்தில் காட்டுகிறார்—‘அப்படியே’ என்றாரம்பித்து. ஸ்ருதியிலிருக்கிற ‘தப:’ என்னும் பதத்திற்கு ஆலோசனை என்றர்த்தம், ‘ப்ரம்மம் தபஸ்ஸினால் வருத்தியடைகிறது’ என்றர்த்த முள்ள வாக்யத்திலிருக்கிற ‘தப:’ என்கிற பதத்திற்கு எவனுடைய தபஸ்ஸு ஜ்ஞானரூபமோ என்று வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டிருப்பதினால், பேத ஸ்ருதி அபேத ஸ்ருதி இவைகளுக்கு விரோதமில்லை என்பது வேறு ஸந்தர்ப்பத்தில் சொல்லியிருக்கிற கடகஸ்ருதி

ஸ்வேதகேதுவே நீயும் அதுவாகிறும்' என்றும், 'அந்தப் புருஷன் நான் அனேக வஸ்துக்களாக ஆகவேண்டும் அதற்காகப் பிறக்கக் கடவேண்டும் என்று ஸங்கல்பித்தான் அந்தப் புருஷன் ஆலோசனை செய்தான் அவன் ஆலோசனை செய்து இந்த எல்லாவற்றையும் ஸ்ருஷ்டித்தான்' என்றாரபித்து 'சேதனமும் அசேதனமுமாகியும் விகாரமற்றதாகவே இருந்தது என்றும் அர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யங்கள் இதிலும் மற்ற ஸ்ருதிகளில் ஏற்பட்ட சேதனம் அசேதனம் பரமாத்மா இவைகளினுடைய ஸ்வரூபங்களின் வ்யத்யாஸம் ஞாபகப்படுத்தப்பட்டது. 'நான் இந்த மூன்று புத்தங்களையும் இந்த ஜீவனாகிய ஆத்மாவினால் அனுப்ரவேசித்துப் பேரையும் ரூபத்தையும் ஏற்படுத்துகிறேன்' என்றும், 'அதை ஸ்ருஷ்டித்து அதையே அனுப்ரவேசித்தான். அதை அனுப்ரவேசித்து ஜ்ஞானஸ்வரூபமாய் விகாரமற்றதாய் ஸத்யம் என்று சொல்லப்பட்ட சேதனமாயும் ஜ்ஞானஸ்வரூபமல்லாததாய் விகாரத்தை அடையக்கூடியதாய் அந்ருதம் என்று சொல்லப்பட்ட அசேதனமாய் ஆகியும் தான் விகாரமில்லாதவனாக இருந்தான்'

களாலே மாத்திரம் ஏற்படவில்லை பின்னை எப்படி யென்னில் இந்த ஸந்தர்ப்பத்திலிருக்கிற வாக்யங்களாலும் ஏற்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'இதிலும்' என்றாம்பித்து. சேர்த்துச்சொல்லியிருக்கிற சாந்தாக்யோப நிஷத்திலும் தைத்திரீயோப நிஷத்திலுமிருக்கிற ஸந்தர்ப்பங்களிலேயே, என்றர்த்தம். 'ஜீவனாகிய ஆத்மாவினால்' என்பதற்கு ஜீவனாகிய என்னால் என்றர்த்தம். 'என்னால் ஸிம்ஹமாக இருந்து வெகு பேர்கள் ஸாப்பிடப்பட்டார்கள்' என்பதைப்போலமுன்று புத்தங்களையும் ஜீவனாகிய என்னால் உள்ளே நுழைந்து என்பதினால் அசேதனங்களுக்கும் உள்ளே நுழைந்திருப்பது வ்யக்தமாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஜீவனே ஒன்று சேர்த்துமாத்திரம் சொல்லப்பட்டது, அதுவும் உள்ளே நுழைந்திருப்பதினால் ஏற்பட்டது, என்பது தைத்திரீய உபநிஷத்தில் வ்யக்தமாகச்சொல்லப்படுகிறது, என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'அதை ஸ்ருஷ்டித்து' என்றாம்பித்து. இப்படி ஜீவனைச் சரீரமாக உடைய பரமாத்மா ப்ரவேசித்திருப்பதினால் பேர் ஞாபம் இவைகள் உண்டாயிருக்கிறது என்பதும், பேர்கள் பரமாத்மா வரையிலும் சொல்லுகின்றன என்பதும், ஆகையினாலேயே சேர்த்துச்சொல்லியிருப்பது முக்யம் தான் என்பதும் ஏற்பட்டது. இத்துடன் ஒரே அபிப்பிராயத்தை உடையதாகையினாலும் எல்லாச் சாகைகளிலும் சொல்லியிருக்கிற அர்த்தம் ஒன்று என்கிறந்யாயத்தினாலும் சேதனத்தினும் அசேதனத்தினும் ப்ரவேசித்திருப்பதைச் சொல்லாத இன்னும் சில ஸந்தர்

என்றர்த்தமுள்ள வாக்யமும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பேரையும் ரூபத்தையும் உண்டாக்குவதே—‘இது முன்பு அவ்யாகீருதமாக இருந்தது, அது பேராலும் ரூபத்தினாலும் வ்யாகரணம் செய்யப்படுகிறது’ என்கிற இடத்திலும் சொல்லப்பட்டது. ஆகையினால் ஸ்த்தூலங்களான சேதனசேதன வஸ்துக்களைச் சரீரமாக உடைய பரமாத்மா கார்ய தசை யையுடையவன், ஸூக்ஷ்மங்களான சேதன சேதனவஸ்துக்களைச் சரீரமாக உடைய பரமாத்மா காரணதசையையுடையவன், ஆகையினால் காரணத்தைவிடக் கார்யம் வேறல்ல, ஆகையினாலே ஒன்றைத் தெரிந்து கொண்டதினால் எல்லாந்தெரிந்து கொள்ளப்பட்டதாகிறது, என்கிற அபி

ப்பங்களில் பேர் ரூபம் இவைகளை உண்டாக்கின்றதைச் சொல்லியிருப்பதும் இவ்விதமாக அனுப்ரவேசித்திருக்கிறான் என்கிற அபிப்ராயத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டதே, என்று சொல்லுகிறார்—‘இப்படிப்பட்ட’ என்றாரம்பித்து. இது முதல் முன் சொல்லிய ஆகேஷங்களுக்கு க்ரமமாகப் பரிஹாரம் சொல்லப்படுகிறது—எப்படி என்னில் காரணத்தைத் தெரிந்து கொண்டதினால் கார்யங்களும் அறியப்பட்டதாகிறது என்ப தாவது—கார்யம் என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்பட்ட வஸ்துவே காரணத்தைப்பற்றிய அறிவினாலும் அறியப்பட்டதாயிருக்கை. முன்பு உட்கார்ந்துகொண்டிருந்த தேவதத்தனைப் பார்த்துப் பிறகு அவனையே நடந்துகொண்டிருக்கும்பொழுதும் பார்த்து, இவன் முன்னமே என் னால் பார்க்கப்பட்டான் என்றல்லவோ சொல்லுகிறான். ஆகையினால் கார்யதசை முன்பு அறியப்படாமற் போனாலும், இப்படிச் சொல்லியிருப்பது முக்யமல்ல, என்பதில்லை என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல் லுகிறார்—‘ஆகையினால் ஸ்த்தூலங்களான’ என்றாரம்பித்து. மற்றவர்களின் பக்ஷத்திலோ இதெல்லாம் பொருந்தாது என்றபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்டது. எப்படி என்னில் ஒரு விசேஷங்களும்மில்லாத ஒரு வஸ்துவைத் தெரிந்துகொண்டதினால் எல்லாம் அறியப்பட்டதாகிறது, என்கிற இடத்தில் அறியவேண்டியதாகச் சொல்லப்படுகிற எல்லா என் கிற பதத்திற்கு அர்த்தமாகிய வஸ்துவே இல்லாமையினாலும், ஸத்யமாகிய வஸ்துவும் பொய்யாகிய வஸ்துவும் ஒன்றாகவேண்டி வருகிறது முதலியவைகளிலும், எல்லாம் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டதாகிறது என்பது பொருந்தாது. எல்லாம் பொய் என்று தெரிந்துகொள்ளப்பட்டதாகிறது என்று அர்த்தம் சொல்லில் இல்லாத பதத்தை வைத்துக் கொள்ளுவது முதலிய தோஷங்கள் வருகின்றன. அவித்யையோடு கூடிய ப்ரம்மம் ஒன்றைத் தெரிந்துகொண்டதினால் அதின் கார்யமாகிய ப்ரபஞ்சம் அறியப்படுகிறது என்னில் அதிக தூரம் வ்யத்யாஸமில்லா

ப்ராயமும் மிகவும் பொருத்தமுள்ளது. 'நான் இந்த மூன்று பூதங்களையும் இந்த ஜீவனுகிய என்னுடைய ப்ரவேசித்து பேர்க்களையும், ரூபங்களையும் வ்யாகரணம் செய்கிறேன்' என்றாத்தமுள்ள வாக்யத்தில் மூன்று பூதங்களை என்று எல்லா அசேதன வஸ்துக்களையும் குறித்துக்காட்டி, அவைகளில் தன்னை ஆத்மாவாக உடைய ஜீவனுடைய அனுப்ரவேசத்தினால் பேர் ரூபங்கள் இவைகளை வ்யாகரணம் செய்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறபடியினால் அர்த்தங்களைச் சொல்லுகிற எல்லாப்பதங்களும் அசேதனம் ஜீவன் இவைகளுடன் சேர்ந்த பரமரத்மாவையே சொல்லுகின்றன. ஆகையினால் காரணதசையையுடைய பரமாத்மாவைச் சொல்லுகிற பதத்தோடு கார்யதசையையுடைய பரமாத்மாவைச் சேர்த்துச் சொல்லியிருப்பது முக்யமாகவே ஏற்பட்டது. ஆகையினால் ஸ்த்தூலங்களாகியும்

மல் நம்முடைய பக்ஷத்தில் சேர்ந்ததாகிறது, எல்லா ப்ரமணங்களாகியும் விரோதம் வருகிறது அதிகம். இப்படியே மற்ற இரண்டிப்பக்ஷங்களிலும், ஸூக்ஷ்மமாகிய சேதன சக்தியுடன் கூடியிருப்பதை விட முடியாதாகையினால் சேர்ந்ததாகிய ஒரு வஸ்துவை அறிந்ததனால் அதின் கார்யமாகிய எல்லாம் அறியப்பட்டதாகிறது என்றே அர்த்தம் சொல்லவேண்டும். அப்படியாகிய ப்ரம்மம் விகாரங்களில்லாதது, தோஷங்களில்லாதது, என்று சொல்லுகிற ஸ்ருதிகளுக்கு விரோதமில்லாத நம்முடைய பக்ஷமே மிகவும் யுக்தமானது, என்பது. மற்றவர்களுடைய பக்ஷத்தில் சேர்த்துச் சொல்லியிருப்பது லக்ஷணமாக என்பது அவர்களாலேயே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது, ஆகையினால் அது விஷயத்தில் ஒன்றும் சொல்லவேண்டியதில்லை என்று மனதில் வைத்துக் கொண்டு தன்னுடைய பக்ஷத்தில் சேர்த்துச் சொல்லியிருப்பது மந்தம் என்பதைச் சொல்லுகிறார்—'நான் இந்த மூன்று பூதங்களையும்' என்றாரம்பித்து. வேறு ஸந்தர்ப்பங்களில் சொல்லப்பட்ட தத்வங்களும் சுருக்கிச் சொல்லியிருக்கிற இடத்தில் வேறு சாக்கைகளில் சொல்லியிருப்பதைப்போலவே சேர்த்துக்கொள்ளத் தக்கவைகள் என்றபிராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—'மூன்று பூதங்களை என்று எல்லா அசேதன வஸ்துக்களையும் குறித்துக்காட்டி' என்று. லோகங்களுக்கும் ப்ரம்மத்திற்கும் ஸ்வரூபத்தில் அதிகமான வ்யத்யாஸமிருந்த போதிலும் அவைகள் ஒன்று சேர்ந்தே இருப்பதினால் கார்யமும் காரணமும் இரூபத்து ஒரேவஸ்து என்றேற்படுகிறபடியினால் லோகம் ப்ரம்மத்தை உபாதானகாரணமாக உடையது என்பது யுக்தம், என்று சொல்லுகிறார்—'ஆகையினால் ஸ்த்தூலங்களாகியும்' என்றாரம்பித்து. 'ஆகையினால்' என்பதற்கு ஒன்று சேர்த்துச் சொல்லியிருப்பது முக்யமாகையே

ஸுருக்ஷ்மங்களாய் மிருக்கிற சேதனங்களையும் அசேதனங்களையும் விசேஷ ஷ்ணங்களாக உடைய ப்ரம்மமே கார்யமும் காரணமும், ஆகையினால் ப்ரம்மத்தை உபாதானகாரணமாக உடையதுலோகம், ஸுருக்ஷ்மங்களான சேதன சேதன வஸ்துக்களைச் சரீரமாக உடைய ப்ரம்மமே லோகத்திற்கு உபாதான காரணமாகையினால் லோகம் ப்ரம்மத்தை உபாதான காரணமாக உடையதாக இருந்தபோதிலும் இந்த மூன்று வஸ்துக்களும் சேர்ந்து காரணமாகையினால் சேதன சேதன வஸ்துக்களுக்கும் ப்ரம்மத்திற்கும் ஸ்வபாவங்கள் கலக்காமலிருப்பதும் யுத்தமாகிறது. எப்படி என்றால் சித்திர வர்ணமுள்ள துணி வெளுப்பு சிவப்பு கறுப்பு நிறமுள்ள நூல்களைக்காரணமாக உடையதாக இருந்தபோதிலும் அந்தந்த நூல்கள் சேர்ந்திருக்குமிடத்தில் அந்தந்த நிறமுள்ளதாகிறது ஆகையினால் கார்ய தசையிலும் வர்ணங்கள் ஒன்றுக்கொன்று எப்படிக்கலப்பதில்லையோ அப்படியே லோகம், சேதனம், அசேதனம், ஈஸ்வரன், இவைகளின் சேர்க்கையைக் காரணமாக உடையதாக இருந்தபோதிலும் கார்யதசையிலும் போக்தாவாக இருக்கை, போக்யமாக இருக்கை, நியமிக்கிறவனாக இருக்

னால் என்றர்த்தம். முன்பிருந்ததே கார்யதசையையடைகிறது என்று சொல்லுவதற்கும் விரோதமில்லை என்பதும் தானாகவே ஏற்பட்டது என்றபிராயம். உபாதான காரணமாகும் தசையில் ஒன்று சேர்ந்திருப்பதினால் உண்டாகிய, ஸ்வபாவங்கள் கலக்கவேண்டிவரும் என்கிற ஆகேஷபத்தைப்பரிஹரிக்கிறார்--'ஸுருக்ஷ்மங்களாகிய' என்றாரம்பித்து. பாலனாக இருந்தவன் யுவாவாகும்பொழுது பாலசரீரத்திற்கும் அதற்கு அபிமானியாகிய ஜீவனுக்கும் ஸ்வபாவங்கள் எப்படிக்கலப்பதில்லையோ, அப்படியே இவ்விடத்திலும், என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'சேர்ந்து உபாதான காரணமாகையினால்' என்று சொல்லப்பட்டது. இவைகள் ஒரேகார்யத்தை உண்டாக்குகிறபடியினால் கார்யதசையில் ஸ்வபாவம் கலக்கவேண்டி வருகிறது என்கிற ஆகேஷபத்தைப் பரிஹரிக்கிறார்--'வெளுப்பு' என்றாரம்பித்து. வெளுப்பு கறுப்பு சிவப்பு நிறமுள்ள நூல்களாலுண்டாக்கப்பட்ட துணியைத் தனித்து வெளுப்புகிறமுள்ள நூல்களோடாவது கறுப்பு நிறமுள்ள நூல்களோடாவது ஒன்று சேர்த்துச் சொல்லுவது காணப்படவில்லை. பொதுவாக நூல்களே துணி என்று மாத்திரம் சொல்லப்படுகிறது; ஆகையினால் இவ்விடத்திலும் ப்ரக்ருதி, ஜீவன், ஈஸ்வரன், இவைகளின் சேர்க்கையினாலுண்டாக்கப்பட்ட லோகத்தைத் தனித்து ஈஸ்வரனோடு சேர்த்துச் சொல்லியிருப்பது பொருந்தாது என்கிற ஆகேஷபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகி

கை, ஆகிய ஸ்வபாவங்கள் கலக்கிறதில்லை. பிரிந்திருக்கக் கூடிய நூல்கள் புருஷனுடைய இச்சையினால் சில ஸமயங்களிற்சேர்ந்துகொண்டு காரணமாகவும் கார்யமாகவும் இருக்கின்றன. இவ்விடத்திலோவெனில் எல்லா அவஸ்த்தைகளையு முடைய சேதனசேதன வஸ்துக்கள் பரமாத்மாவுக்குச் சரீரங்களாகையினால் அவனுக்கு விசேஷணங்களாக இருந்துகொண்டே வஸ்துக்களாகையினால் அவைகளை விசேஷணங்களாக உடைய பரமாத்மாவே காரணமும், கார்யமும், அவனே எப்பொழுதும் எல்லாப் பதங்களினாலும் சொல்லப்படுகிறான், என்பது விசேஷம். ஸ்வபாவங்கள் வெவ்வேறு என்பதும் அவைகள் ஒன்றோடொன்று கலப்பதில்லை என்பதும் அங்கும் இங்கும் ஸமம். இப்படியாகையினால் பரப்ரம்மம் கார்யவஸ்

ஸ்ரீ—‘பிரிந்திருக்கக்கூடிய’ என்றாம்பித்து. இதன்கந்நகாவது—எல்லா விதத்தாலும் ஸமானம் என்றபிராயத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கையும்துணியையும் உதாஹரணமாகச் சொல்லியிருக்கவில்லை, பின்னை எப்படி என்னில் ஸ்வரூபத்தி மிகவும் வெவ்வேறாகிய வஸ்துக்கள் ஒன்றுசேர்ந்து கார்யமாகும் தசையிலும் ஸ்வபாவம் கலக்கிறதில்லை என்பதை மாத்திரம் அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லியிருக்கிறது. சேர்த்துச்சொல்லுவதோ வெளில் பதங்கள் ஸரே விசேஷ்யத்தில் முடிவுபெறுவதற்குக் காரணமாகிய விசேஷணங்களாகவும் விசேஷ்யமாகவும் இருக்கை எந்த இடத்திலிருக்கிறதோ அந்த இடத்தில் ஸம்பவிக்கும் வேறு இடத்தில் ஸம்பவிக்காது, என்பதுவிசேஷம். ஆனால் பொதுவானது எது, என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதாரணமூன் சொன்ன உதாஹரணத்திலிருந்து க்ரஹித்துக்கொள்ளக்கூடிய பாகத்தைச் சொல்லுகிறார்—‘ஸ்வபாவம் வெவ்வேறு என்பதும்’ என்று ஆரம்பித்து, உபாதான காரணமாகையினாலே தானேகார்யமாக மாறினபோதிலும் விகாரமற்றது என்று சொல்லுகிற ஸ்ருதிக்கு விசேஷமில்லை என்று சொல்லுகிறார்—‘இப்படியாகையினால்’ என்று ஆரம்பித்து, இப்படியாகையினால் என்பதற்குசேதனசேதனவஸ்துக்களுடன் சேர்ந்தே உபாதான காரணமாகையினாலும், எப்பொழுதும் அவைகள் ஒன்றோடொன்று கலக்காத ஸ்வபாவங்களை யுடையவைகளாகையாலும் என்றத்தம். விகாரங்களற்றது என்று சொல்லுகிற ஸ்ருதி ஸ்வரூபத்தைப்பற்றியது, உபாதான காரணம் என்றும், கார்யம் என்றும், ‘சொல்லுகிற ஸ்ருதி சேதனசேதனங்களுடன் சேர்ந்த ப்ரம்மத்தைப்பற்றியது ஆகையினால் அவைகளுக்கு ஒன்றுக்கொன்று விசேஷமில்லை. ஸ்வரூபமே மாறுகிறது என்கிற பக்ஷத்தில் விகாரங்களற்றது என்கிற ஸ்ருதிக்கு ஒருவிஷயமுமில்லை, என்று தாத்பர்யம். நாம் ஸ்வரூபத்தில்

துக்களுக்குள் நுழைந்திருந்தபோதிலும், ஸ்வரூபத்திற்கு மாறுதலில்லா மையினால் விகாரமற்றது, என்பது யுத்தம் தான். ஸ்த்தூலமான அவஸ்தையோடு கூடியதாயும் பேர் ரூபம் இவைகளால் பிரிக்கப்பட்டது களாயுமிருக்கிற சேதனசேதன வஸ்துக்களுக்கு ஆத்மாவாக இருப்பதினால் கார்யமாக இருப்பது முசிதம்தான். வேறு அவஸ்தையை அடைவதுதான் கார்யமாக இருக்கை. குணங்களற்றது, என்று சொல்லி இருப்பதும் பரம்மத்திற்குக் கேட்ட குணங்களின் ஸம்பந்தமில்லாமையினால் பொருத்தமுடையதுதான். 'கர்மங்களில்லாதவன் கிழத்தனமில்லாதவன், மரணமில்லாதவன், துக்கமில்லாதவன், பசி இல்லாதவன், தாழ்மில்லாதவன்,' என்று அர்த்தமுள்ள வாக்யத்தினால் கேட்ட குணங்களை மறுத்து 'ஸத்ய

ஒரு பாகத்திலாவது விகாரம் உண்டு என்று சொல்லவில்லையல்லவா என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'மிகவும் பொருத்தமுடையது' என்று சொல்லப்பட்டது. விகாரங்களில்லாமலே கார்யமாகும் விதத்தைச் சொல்லுகிறார்—'ஸ்த்தூலமான அவஸ்தையோடு கூடினதாயும்' என்றாரம்பித்து. 'ஆத்மாவாக இருப்பதினால்' என்பதற்கு அப்பொழுதிருக்கிற அந்தந்த வஸ்துக்களைத்தரிப்பதும் நியமிப்பதுமாகிய அவஸ்தைகளே கார்யமாக இருக்கை. பேர் ரூபம் இவைகளை வ்யாகரணம் செய்தது அந்தர்யாமி வரையிலும் என்றும் ஸ்ருதியில் சொல்லியிருக்கிறபடியினால் இவ்விடத்திலிருக்கிற கார்யம் என்னும் பதமும் அந்தர்யாமிவரையிலும் சொல்லுகிறதாகையினால் அது முக்யம் தான், என்று தாத்பர்யம். அப்படியிருந்தபோதிலும் யுக்தா யுக்தங்களைப் பிரித்துப்பார்க்கும்பொழுது விசேஷணங்களாகிய சேதனசேதனங்களை கார்யங்களாகின்றன, என்கிற ஆக்ஷேபத்தைப் பரிஹரிக்கிறார்—'வேறு அவஸ்தையை' என்றாரம்பித்து. விசேஷணங்களான சேதனசேதன வஸ்துக்களுக்கு வேறு அவஸ்தை வரும்பொழுது அப்படிப்பட்ட அந்த வஸ்துக்களை நியமிக்கிறதாகிய வேறு அவஸ்தை விசேஷயமாகிய பரமாத்மாவுக்கும் உண்டு, என்று தாத்பர்யம். † உதஸர்காபவாதர்யயத்தினால் பரம்மம் குணங்களை யுடையது என்று சொல்லுகிற ஸ்ருதிகளோடு விரோதமில்லாமென்காக பரம்மத்துக்குக் குணங்களில்லை என்று சொல்லுகிற ஸ்ருதிகளுக்கு விஷயத்தை ஏற்படுத்துகிறார்—'குணங்களற்றது என்று சொல்லியிருப்பதும்' என்றாரம்பித்து. இவ்விதமாக ஏற்படுத்தப்பட்ட விஷயங்களின் வ்யத்பாஸத்தை ஸ்ருதியே ஒரே வாக்யத்தில் காட்டுகிறது, என்று சொல்லுகிறார்—'கர்மங்களில்லாதவன்' என்றாரம்பித்து. 'ஸ்ருதி

† முதல் வால்யம், 9-வது பக்கம், 3-வது நம்பர் புட்னோட்டைப்பார்க்க.

காமன் ஸத்யஸங்கல்பன் என்கிற வாக்யத்தினால் நல்ல குணங்களை விக்
கிற இந்த ஸ்ருதியே வேறு இடங்களில் பொதுவாக அறியப்படுகிற குண
ங்களில்லை, என்பது கேட்ட குணங்களைப் பற்றியது என்று ஏற்படுத்த
கிறது. 'ப்ரம்மம் ஜஞானத்தை ஸ்வரூபமாக உடையது' என்று சொல்ல
இருப்பதும் எல்லாம் தெரிந்தவனாக, எல்லாவித சத்தியையுமுடைய
னாகும் எல்லாக் கேட்ட குணங்களுக்கும் விரோதமாகிய கல்யாணகுணங்
களுக்கு இருப்பிடமாகவுமிருக்கிற பரப்ரம்மத்தின் ஸ்வரூபம் ஜ்ஞானம் ஒன்
றைக்கொண்டே நிரூபிக்கத்தக்கது. தானே ப்ரகாசிக்கக்கூடியது, ஆகையினால்
ஞானஸ்வரூபமாகவுமிருக்கிறது, என்று ஒப்புக்கொள்ளுகிறபடியி
னால் மிகவும் பொருத்தமுடையது. 'எவன் எல்லாவற்றையும் அறிந்தவ
னோ, எவன் எல்லாவற்றையும் ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்க்கிறானோ' என்றும்,

யே' என்பதினால் ந்யாயங்கள் வேண்டியதில்லை என்பது காட்டப்பட்ட
து. தாத்பர்யத்தினால் ஏற்பட்ட குணங்களில்லை, என்பதைப்
பரிஹரிக்கிறார்—'ப்ரம்மம் ஜஞானத்தை ஸ்வரூபமாக உடையது' என்று
ஆரம்பித்து. 'எல்லாம் தெரிந்தவனாக, எல்லாவித சத்தியையுமுடைய
வனாகும்' என்றிவை முதலியது வேறு ஸ்ருதி முதலியவைகளில் ஏற்
பட்டவைகளுக்கு விரோதமில்லை, என்று தெரிவிப்பதற்காக. 'ஜ்ஞானம்
ஒன்றைக்கொண்டே நிரூபிக்கத்தக்கது' என்பதற்கு ஸ்வரூபநிர்வாகத்
தம்மங்களைச் சொல்லும் பதங்கள் அந்தத் தர்மத்தை முன்னிட்டு அகற்றி
ஆதாரமாகிய வஸ்துவையும் சொல்லுகின்றன அல்லவா, என்று தாத்
பர்யம். ஸூத்ரத்திலும் 'தஜ்ஜ்ஞானஸாரக்யாத்ஜ்ஜ்வலேஸ்யோ ப்ராஜ்
வஸு' என்றும், 'யாவஜாத்ஜ்வாலிக்ஷாந்நஜொஷஸ்திஸ்யோ நாஸு' என்றும்
சொல்லப்பட்டது. இங்கே சொல்லப்படாததையும் சேர்த்துக் கொ
ள்ளவேண்டும் என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற ஸூத்ரத்திலிருந்
தும் 'வ' என்பதினால் குறிக்கப்பட்ட மற்றொரு அர்த்தத்தையும் அறிப்ரா
யத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—'தானே ப்ரகாசிக்கக்கூடிய
தாகையினாலும்' என்று. தர்மபூத ஜ்ஞானத்திற்குப்போல ஜ்ஞானம் என்
னும் பதத்திற்கு தர்மமாகிய ஸ்வபாவமும் இருக்கிறது, என்று தாத்பர்
யம். ப்ரம்மம் விசேஷங்களொன்று மில்லாதது என்று சொல்லுகிறவர்க
ள் அறியும் தன்மையுள்ளவனாக இருக்கையை ஒப்புக்கொள்ளுவதில்லை,
தார்க்கிகர்களோ வெனில் ஜ்ஞான ஸ்வரூபநுகரிருக்கையை ஒப்புக்
கொள்ளுவதில்லை, இந்த இரண்டு பேர்களுக்கும் ஸ்ருதியோடு விரோதம்
உண்டாகிறது, என்றபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு, தன்னுடைய
பக்ஷத்தில் ஸ்ருதிகள் அனுகூலங்களாக இருக்கின்றன என்று சொல்லு
கிறார்—'எவன் எல்லாவற்றையும் அறிந்தவனோ' என்றாரம்பித்து. 'பேதம்

‘இவனுடைய உயர்ந்த ஸக்தி அனேகவிதம் என்று ஸ்ருதியில் சொல்லப் படுகிறது. ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்பட்ட ஞானம், பலம், க்ரியை, இவைகளும் சொல்லப்படுகிறது,’ என்றும், ‘அறியும் தன்மையுள்ள பரமாத்மாவை, எதினால் அறிவான்’ என்றும் அர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகள் பரமாத்மாவுக்கு அறியும் தன்மை உண்டு என்று தெரிவிக்கின்றன. ‘விகாரமற்றதாயும், ஞானஸ்வரூபமாயும்’ என்று அர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளோ ஞானம் ஒன்றைக்கொண்டே நிருபிக்கவேண்டியதாகையினாலும் தானே பிரகாசிக்கக்கூடியதாகையினாலும் ஞானஸ்வரூபம் என்பதைத் தெரிவிக்கின்றன. ‘அவன் இச்சித்தான் நான் அனேகமாகவேண்டும் என்று’ என்றும், ‘அந்த ஸத் நான் பருவாக்ககடவேன்’ என்றுயோசித்தது,’ என்றும், ‘அதுபேரினாலும், ரூபத்தினாலும் வ்யாகரணம் செய்யப்படுகிறது’ என்றும் அர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யங்களால் அந்தப் பரப்ரம்மத்தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தினால் விசித்ரங்களான ஸ்த்தா வர ஜங்கமங்களாக அனேகவிதங்களாகப் பிரிந்திருக்கிறது என்று ஏற்படுகிறபடியினால் அதற்கு விரோதமாய் பரமாத்மாவை அந்தர்யாமியாக உடைய தல்லாத அனேகவிதங்களான வஸ்துக்கள் உண்டு என்பது உண்மையல்ல, என்று ‘அவன் அஜ்ஞானத்தினால் ஸம்ஸாரத்தை அடைகிறான்’ எவன் இந்த லோகத்தில் அனேகவிதங்களான வஸ்துக்கள் போலப் பார்க்கிறோ’ என்றும், ‘இவ்விடத்தில் அனேகவிதங்களான வஸ்துக்களோன்மில்லை, எந்த இடத்தில் இரண்டு வஸ்துக்கள் போல இருக்கின்றதோ அப்போழுது ஒருவன் மற்றொருவனைப் பார்க்கிறான், எந்த இடத்தில் இவனுக்கு எல்லாம் ஆத்மாவாக ஆய்விட்டதோ அப்போழுது எதை எதினால் பார்க்கிறான்’ என்றர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளினால் மறுக்கப்படுகிறது. இப்படிக்கல்லாமல் ‘நான் பருவாக்ககடவேன்’ என்றர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யத்தினாலேற்பட்டதாகிய, ப்ரம்மத்தின் தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தினாலேற்பட்டதாய் அனேக விதங்களான பேர்களையும் ரூபங்களையும் அடைவதினாலுண்டான அனேகவித வஸ்துக்களாக இருக்கை

களில்லை என்று சொல்லுகிற வாக்யங்களுக்குப் பேதங்களுண்டு என்று சொல்லுகிற வாக்யங்களோடு விரோதமில்லாத அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—‘அவன் இச்சித்தான்’ என்றாரம்பித்து. ப்ரம்மம் அதின் குணங்கள், அதின் விபூதிகள் முதலிய பேதங்கள் ஸ்ருதி வாக்யங்களாலேயே உண்டென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியினால் அவைகளில்லை என்று மறுக்கமுடியாது, என்று தாத்பர்யம். மற்றவர்கள் சொல்லுகிற அர்த்தம் ஸ்ருதிகளுக்கு விரோதமானது ஆகையினாலதை நிராகரிக்கிறார்—‘இப்படிக்கல்லாமல்’ என்றாரம்பித்து. ‘எந்த இடத்தில் இவனுக்கு

மறுக்கப்படுகிறதல்ல. 'எந்த இடத்தில் இவனுக்கு எல்லாம் ஆத்மாவாக இருக்கிறதோ' என்றத்தமுள்ளதாகிய மறுக்கிற வாக்யத்திரம்பத்திலேயே இது ஸ்த்தாபிக்கப்பட்டது. 'எல்லாம் அவனை அவமானம் செய்கிறது எவன் ஆத்மாவைவிட வேறு இடத்திலிருப்பதாக எல்லாவற்றையும் அறிகிறானோ' என்றும், 'அந்தப் பெரிய பூதத்தின் முச்சுக்காற்று ருக்வேதம்' என்றும் அர்த்தமுள்ள வாக்யம் முதலியவையும் இதையே ஸ்த்தாபிக்கின்றன. இப்படிச் சேதனசேதன வஸ்துக்களுக்கும் ஈஸ்வரனுக்கும் ஸ்வரூபங்களின் வ்யத்யாஸத்தையும் ஸ்வபாவங்களின் வ்யத்யாஸத்தையும் சொல்லுகிற ஸ்ருதிவாக்யங்களுக்கும் ப்ரம்மமே கார்யமாகவும் காரணமாகவும் இருக்கிறதென்றும் கார்யமும் காரணமும் ஒன்றென்றும் சொல்லுகிற ஸ்ருதிவாக்யங்களுக்கும் விரோதமில்லை என்பது, சேதனசேதன வஸ்துக்கள் சரீரமாகவும் பரமாத்மா இவைகளுக்கு ஆத்மாவாகவும் இருப்பதையும் சரீரங்களாகிய சேதனசேதன வஸ்துக்கள் காரணமாக இருக்கும் தசையில் பேர் ரூபங்கள் இவைகளால் பிரிக்கத்தகாதபடி ஸடிக்ஷமதசையை யடைந்திருப்பதையும், கார்யதசையில் இவைகளால் பிரிக்கக்கூடிய ஸ்த்தூலமாகிய தசையை யடைந்திருப்பதையும் சொல்லுகிற ஸ்ருதிவாக்யங்களாலேயே அறியப்படுகிறது. ஆகையினால் ப்ரம்மத்துக்கு அஞ்ஞான முண்டென்கிறவாஃத்தைக்கும், ப்ரம்மத்துக்கே உபாதியினால் பேதமுண்டாகிறது

கு' என்றத்தமுள்ள வாக்யம் முதலான ஸ்ருதிவாக்யத்திற்கு ப்ரம்மத்தை ஆத்மாவாக உடையதல்லாத வஸ்துக்களானே கமில்லை என்று மறுப்பதில் தாத்தப்ரம் என்பது ஸ்ருதியினாலேயே சொல்லப்பட்டது என்று சொல்லுகிறார்—'மறுக்கிற வாக்யத்திரம்பத்திலேயே' என்று. இப்படிச் சொல்லாவிட்டால் ஆரம்பத்துக்கு விரோதம் வரும், என்று தாத்தப்ரம். 'இது ஸ்த்தாபிக்கப்பட்டது' என்பதற்கு 'நான் அனேகமாக ஆக்கடவேன்' என்றத்த முள்ள வாக்யம் முதலிய மற்ற ஸ்ருதிவாக்யங்களில் சொல்லப்பட்ட அர்த்தம். மறுத்திருப்பதற்குள் பதாமைரினால் விரோதமொன்று மில்லாததாக ஸ்த்தாபிக்கப்பட்டது, என்றத்தம். பிறகு தன்மதத்தில் ஒருவிதத்தாலும் விரோதமில்லை என்பதையும், மற்றவர்கள் பக்ஷத்தில் எல்லாவிதத்தாலும் விரோதம் உண்டென்பதையும், ஸ்ருதியில் சொல்லியிருப்பதை விட்டு விடுதலும், ஸ்ருதியில் சொல்லாததைக் கல்ப்பனை செய்வதுமாகிய தோஷத்தையும் சுருக்கமாகச் சொல்லிக்கொண்டு முடிக்கிறார்—'இப்படி' என்றாரம்பித்து. 'ஸ்ருதிவாக்யங்களாலேயே' என்பதற்கு ந்யாயத்தையும் அவச்யமாக

என்கிற வார்த்தைக்கும் மற்றும் சில தப்பான ந்யாயத்தினால் உண்டாகிற எல்லா ஸ்ருதிகளுக்கும் விரோதமான வார்த்தைகளுக்கும் எவ்விதத்திலும் இடமில்லை, ஆகையினால் இது விஷயத்தில் இனிவிஸ்தாரமாகச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. 2

தக்ஷக்ஷத்ரம் யஜ் யாஜுக்ஷ யஜிகாரி யதஸு யக்ஷ |
ஸ வ யொ யதஸுவஸு ததஸுவெந தெ ஸுணு || 3

ப - ரை] தக்ஷ - உந்த, க்ஷத்ரம் - சரீரம், யஜ் - எந்த வஸ்து, யாஜுக்ஷ - எப்படிப்பட்டது, யஜிகாரி - எப்படிப்பட்ட மாறுதல்களை யுடையது, யதஸு - எதினாலுண்டானது, யக்ஷ - எவ்விதமான ஸ்வரூபத்தை உடையது, ஸவ - அந்த ஜீவாத்மாவும், யஃ - எவ்வித ஸ்வரூபத்தை உடையவன், யதஸுவஸு - எவ்விதங்களான மஹிமைகளையுடையவன், தக்ஷ - அவை எல்லாவற்றையும், ததஸுவெந - சுருக்கமாக, தெ - என்னிடத்திலிருந்து, ஸுணு - கேள். 3

டா] அந்தச் சரீரம் எந்த வஸ்து, எவைகளுக்கிருப்பிடம், இதின் மாறுதல்

அபேக்ஷிக்க வேண்டியதில்லை, இந்த அர்த்தம் மிகவும் ஸ்பஷ்டமாக இருக்கிறபடியினால், என்று தாத்பர்யம். 'மற்றும் சில' என்பதினால் யாதவப்ரகாசர், தார்க்கிகர்கள், இவர்கள் சொல்லுகிற அர்த்தங்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகின்றன. 'தப்பான ந்யாயத்தினாலுண்டாகிற, எல்லா ஸ்ருதிகளுக்கும் விரோதமான' என்கிற இரண்டையும் ப்ரம்மத்துக்கு அஜ்ஞானம் உண்டென்கிற வார்த்தை முதலிய எல்லா வார்த்தைகளிலும் அன்வயித்துக் கொள்ளவேண்டியது. 2

தா] ஏற்கனவே கேட்டுக்கொண்டிருக்கிற அர்ஜுநனுக்கே மறுபடியும் 'ஸுணு' (கேள்) என்று ஸாவதானமுண்டாவதற்காகச் சொல்லப்படுகிறது—இந்த ஸ்லோகத்தினால். 'ஹோஸு-ஹோஸு' என்றாரம்பித்து 'ஸுவாத' என்கிற வரையிலும் மேலே சொல்லப்போகிறதையோசித்து, முதலிலும் கடைசியிலும் இருக்கிற 'யக்ஷ' என்னும் பதங்கள் ஜடத்ரவ்யம் என்பதையும், அவைகளின் சேர்க்கை என்பதையும் பற்றியவைகளாகையினால்புனருத்திதோஷம் இல்லை என்கிற அபிப்ராயத்தினால், சொல்லுகிறார். 'எந்த வஸ்து' என்று. இந்தரியங்களுக்கு இருப்பிடம் என்று மேலே சொல்லப்போகிறதை அனுஸரித்து 'யாஜுக்ஷ' என்னும்பதத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறார்—'எவைகளுக்கிருப்பிடம்' என்று. எந்த மாறுதல்கள் இதினாலுண்டாக்கப்படுகின்றனவோ அது 'யஜிகாரி'. அதில் யக்ஷ என்னும் பதத்தினர்த்தத்தைக் கேழ்ப்பதில் தாத்பர்யம், என்னுதெரிவிப்பதற்காக—'இதின் மாறுதல்கள் எவை' என்று சொல்லப்

கள் எவை, எந்தக் காரணத்தினாலுண்டானது இந்தச் சரீரம், அதாவது எந்தப் ப்ரயோஜனத்திற்காக உண்டானது என்றர்த்தம், இது எவ்விதமான ஸ்வரூபத்தையுடையது, அந்த ஜீவாத்மாவும் எவ்விதமான ஸ்வரூபத்தையுடையவன், இவனுடைய மஹிமைகள் எவை, இவை எல்லாவற்றையும் சுருக்கமாக என்னிடத்திலிருந்து கேள்.

ஃஷிவிவஹுயா மீதம் மநொவிவிபுவியெயோ ப்ரபக் ||
 ஸஹஸூகுவபெஷெஸூவ ஹெதுஜிவிபுமிஸிபெது || 1

ப - ரை] ஃஷிவி - நிஷிகளாலும், விவியெயோ - அனேகவிதங்களான, மநொவி - வேதங்களாலும், ஹெதுஜி - காரணங்களை உடைய, விமிஸிபெது - நன்றாக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிற, ஸஹஸூகுவபெஷெஸூவ - ப்ரம்மஸூத்ரம் என்றபேரை உடைய பதங்களாலும், ப்ரபக் - தனித்தனியாக, வஹுயா - அனேகவிதமாக, மீதா-சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

4

பட்டது. 'யதஃ' என்னும்பதம் உபாதான காரணம் முதலியவைகளைப் பற்றியதல்ல, முதலிலேயே அது சொல்லப்பட்டபடியினால், என்கிற அடிப் பராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'எந்தக்காரணத்தினால்' என்று. 'யெயோ நாயுதி' என்று மேலே சொல்லப்போகிற விசேஷமான காரணத்தைச் சொல்லுகிறார்—'எந்தப் ப்ரயோஜனத்திற்காக' என்று. சரீரத்தை உண்டாக்கின ஈஸ்வரனுடைய புத்தியில் தோன்றி இருப்பதினால் ப்ரயோஜனமும் காரணமாகலாம். அப்படியே 'அத்பயனத்தினால் வஸிக்கிறான்' என்று சொல்லவும்படுகிறது. 'எவ்விதமான ஸ்வரூபத்தை உடையது' என்பது சேர்க்கையைப்பற்றியது. சில வஸ்துக்களின் அமைப்பல்லவோ சரீரமாக இருப்பது முதலியது. ஆகையினால் முதலில் இருக்கும் 'யசு' என்னும் பதம், ஜடத்ரவ்யம், அஜடத்ரவ்யம் இவைகளுக்குள் எது, என்று நிர்ணயம் செய்து கொள்வதற்காக. இரண்டாவது, 'யசு' என்னும் பதம், ஜடம் என்று நிர்ணயம் செய்தபொழுதிலும், அனேகங்களான ஜடவஸ்துக்களில் இது ஒன்றா, அல்லது அனேக வஸ்துக்களின் சேர்க்கையா, என்று நிர்ணயம் செய்வதற்காக, என்று தாத்பர்யம். 'ஹ' என்று கீழே ப்ரமாத்மாவையும் ப்ரஸ்தாவித்திருப்பதினால், அவனைச்சொல்லுகிறது, என்கிற ப்ரமத்தை எலக்குவதற்காகச் சொல்லுகிறார்—'அந்த ஜீவாத்மாவும்' என்று. 'யஃ யஸுபஹாவஃ' என்கிற இரண்டு பதங்களும், ஸ்வரூபம், ஸ்வபாவம், இவைகளைச் சொல்லி இருக்கிறது. ப்ரபாவங்களாவன ஆஸ்சர்யங்களாயும், உயர்ந்தது களுமான ஸ்வபாவ விசேஷங்கள்.

3

பா] அப்படிப்பட்ட இந்த ஸரீரம், ஜீவன், இவைகளுடைய உண்மை பராஸரர் முதலிய ரிஷிகளால் அநேகவிதமாகச் சொல்லப்பட்டது. எப்படி எனில் * ‘**ஈஹம்ஸ்வாக்யாதே ந ஜவலுமெதொஹூஜவாஸ்திவ மூணபூவாஹவதிதொஹுதவமெயாவியாத்யம்**’|| கஜுவ ஸூாமூணாஹெதெவஸ்வாஜ்யா? வ்யயிவீவதெ| ஸவிஜ்ஜ வஸனிதம் கஜுதவாஸெவெஷுஜனுஷு| சூதாஸுமெஜா ஸூாஸூாஹெநிமயுணா: பூகூதெ: வர:|’ என்றும், அப்படி

தா] தன்னுபதேசிக்கப்படுகிறவர்த்தம் இதிறாஸம், புராணம், மீமாம்ஸை, இவைகளால் ஒத்தாசை செய்யப்பட்ட அநேக ஸ்ருதிகளி லேற்பட்டதென்று சொல்லுகிறார்—இந்த ஸ்லோகத்தினால். விசதமாக இருக்கிற புராணம் முதலியவைகளில் சொல்லியிருப்பதையனுஸரித்து விசதமில்லாத ஸ்ருதிவாக்யங்களின் அர்த்தத்தை நிச்சயம் செய்யவே ண்டும் என்று தெரிவிப்பதற்காக முதலில் ரிஷிகளால் சொல்லப்பட்ட தென்று சொல்லியிருக்கிறது. ராஜஸங்களாயும் தாமஸங்களாயுமிருக் கிற புராணங்களை விலக்குவதற்காக ‘**ஃஷிஃ**’ என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்பட்டவர்களை விசேஷித்துக்காட்டுகிறார்—‘**பராசரர் முதலிய ரிஷிகளால்**’ என்று. ‘**அநேகவிதமாக**’ என்பதற்கு அர்த்தம் ஒன்றாக இருந்தபோதிலும் வாக்யங்களில் சொல்லியிருப்பதில், தேராகவும், சக்ர மாகவும், நதியாகவும், கல்பனை செய்திருக்கும் விதங்களில் வ்யத்யாஸ முண்டு என்று தாத்பர்யம். அன்றிக்கே சுருக்கமாகவும் விஸ்தாரமாக வும் இருப்பது முதலிய விதங்களால் என்று அர்த்தம். தேஹம், ஜீவாத் மா, இவைகளின் ஸ்வரூபத்தை தனித்து அறியாத ராஜவினுடைய, தூக்கப்படுகிறவன் தூக்குகிறவன் என்கிறவார்த்தையை நிராகரிப்பதற் காக உண்டான வாக்யம்—‘**ஈஹம்ஸ்வஃ**’ என்றது. வேதாந்தத்தின்

* விஷ்ணுபுராணம்—2-13-39, 51, 71. அஹம்-நான், த்வம்-நீயும், ததா- அப்படியே, அன்யேச-மற்றவர்களும், பார்த்திவ-ஓ, ராஜாவே, பூதை:-பஞ்சபூதங் களினால், ஊஹ்யாம்-தூக்கப்படுகிறோம், அயம்-இந்த, பூதவர்கோபி-பஞ்சபூதங் களின் கூட்டமும், குணப்ரவாஹபதி:-ஸத்வ ரஜஸ் தமோகுணங்களின் வரிசை யில் வீழ்ந்து, யாதி-போகிறது. ப்ரதிவிபதே-ஓ, அரசனே, ஸத்வாத்யா-ஸத்வம் முதலிய, ஏதே-இந்த, குண:-குணங்கள், கர்மவ்யாபாஹி-கர்மங்களுக்கு வசப்பட்ட டவைகளல்லவா, கர்ம-கர்மமும், அவித்யா-வஞ்சிதம்-அஜ்ஞானத்தினாலுண்டாக் கப்பட்டது, தச்ச-அதுவும், அசேஷேஷு-எல்லா. ஜந்துஷு-ப்ராணிகளிலும் (இருக்கிறது), ஆத்மா-ஜீவாத்மாவானவன், சுத்த-கர்மங்களின் ஸம்பந்தமில்லாத வன், அக்ஷா:-அழிவில்லாதவன், நிர்குண:-ஸவம் முதலியகுணங்களில்லாதவன், ப்ராகிருதே-ப்ராகிருதியைவிட, பா:-மேலானவன்.

ஸம்பந்தமுள்ளதான வாக்யங்களைக் கேட்டதினால் உண்டாகிய நிரர் என்கிற கேழ்வைக்குப்பதில்—‘விண்ணு’ என்றது. ‘பரிபுரோஷாந் ராக்ஷண?’ என்றதினால் எல்லாம் சேர்ந்து ஆத்மாவா? தனித்தன்மையாய் இவை ஆத்மாவா? என்கிற விகல்பம் தெரிவிக்கப்பட்டது. இப்படிக்கீழ் நிரூபித்த அர்த்தத்தைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் ராஜா விடத்திலும் அவனுடைய புத்தியைக்கொண்டு உறுதிப்படுத்துவதற்காக உண்டான வாக்யம்—‘கிஸ்க்ஷ’ என்றது. இப்படி ‘ஐஹம் ஸாரீரம்’ என்கிற ஸ்லோகத்தினால் சொல்லப்பட்ட அர்த்தத்திற்கு மேற்கோள் காட்டப்பட்டது. ‘இரண்டு பக்ஷிகள்’ என்றத்தமுள்ள வாக்யம் முதலான ஸ்ருதிவாக்யத்தில் ‘அவர்களுக்குள் மற்றொருவன் கர்மங்களின் பலத்தை ருசியாக ஸாப்பிடுகிறான்’ என்றத்தமுள்ள வாக்யத்தில் கர்மங்களின் பலத்தை யனுபவிக்கிற ஜீவாத்மா சொல்லப்படுகிறான். ‘மற்றொருவன் அந்தக் கர்மபலத்தை ஸாப்பிடாமல் மேலானவனாக ப்ரகாசிக்கிறான்’ என்றத்தமுள்ள வாக்யத்தில் ப்ரமாத்மா சொல்லப்படுகிறான் என்று ஸாரீரகஸூத்ரத்தில் 1 ‘மூஹாம்புவிஷ்டாவாதூ நௌஹிதஹுபுமாஸு’ என்றும், 2 ‘ஸூதிஹுபுமாஸு’ என்றும், இவைமுதலியவிடங்களில் விஸ்தாரமாய் நிரூபிக்கப்பட்டது. ப்ராம்மணத்திலோவெனில் ‘அவர்களுக்குள் ஒருவன் கர்மபலத்தை ருசியாக ஸாப்பிடுகிறான்,’ என்றத்தமுள்ள வாக்யத்தினால் ஸத்வம் சொல்லப்படுகிறது என்று ப்ராணிகளைச் சொல்லுகிற ஸத்வம் என்கிற பதத்தினால் ஜீவாத்மாவைச் சொல்லி ‘மற்றொருவன் அந்தக் கர்மபலத்தை ஸாப்பிடாமல் மேலானவனாக எல்லாவற்றையும் பார்க்கிறான்,’ என்றத்தத்தினால் கேஷத்ராஜ்ஞன் சொல்லப்படுகிறான். அந்த இவைகள் இரண்டின் ஸத்வம் கேஷத்ராஜ்ஞனும் அவைகளுக்குள் எதினால் கனவு காண்கிறனோ அது ஸத்வம் ‘எவன் ஸாரீரத்திலிருந்து அறிகிறானோ அவன் கேஷத்ராஜ்ஞன்’ என்று கேஷத்ராஜ்ஞன் என்னும் பதத்தினால் ப்ரமாத்மாவைச் சொல்லியிருக்கிறது. அந்த ‘கேஷத்ராஜ்ஞ’ ‘உவஹுஷா’ என்கிற இரண்டு பதங்களும் இவ்விடத்தில் ‘கேஷத்ராஜ்ஞ’ என்றும், ‘உவஹுஷா’ என்றும் பதங்களினாலும் ரூபகப்படுத்தப்படுகின்றன.

1 சாரீரகஸூத்ரம்-1-2-11. குஹாம்-சாரீரத்தின் ஹ்ருதயகுஹைஸம், ப்ரவிஷ்ட்டௌ-ப்ரவேசிதிரூப்பவர்கள், ஆத்மாவோஹி-ஜீவாத்மா ப்ரமாத்மா இவர்கள் எல்லவா, தத்தர்சனாத்-அப்படியே ஸ்ருதியில் சொல்லியிருக்கிறபடியினால்.

2 சாரீரகஸூத்ரம்-1-3-6. ஸ்திதி - சாப்பிடாமலிருப்பதினாலும், அதனாயம்-சாப்பிடுவதினாலும் (மேற்கூறியவர்களே).

யே, † ‘விண்ணு: வரயமுத: வம்ஸ: சரிர்வாணாழிமுகக்
ண:| ததொஹதிசுகுமெகுதாம் வம்ஜிதாம் ராஜநுகரொஜ
ஹம்’ என்றும், அப்படியே, ‡ ‘கிம் சுவதெதவிர: சிஹுஉரவத
யொடரம்|கிசுவாடாழிகுக்ஹம் வெதா வெததிஉஹ்வத||
வஜவாவயவெஹுஹம் வரயமுதவவ்வுவவ்வித:| கொஹதி
தெதுவநிவாநொஹதிசுவாவிஜ்யவரயிபவ ||’ என்று சொல்லப்
பட்டது. இப்படித் தனித்தனியாக இருக்கிற இரண்டு வஸ்துக்களும் வா

றன. மனுவும் 1 'யொவ்ஸூாதும் காரயிதாத செஷ் துஜீதும்பு
ஷ்தெ | யஃ சுரொதிதும்புஷாணி வரஜாதொவ்ஸூதெவ
யெய்:' என்று செஷ் துஜீதூ என்னும்பதத்தினல் பரமாத்மாவைச்
சொல்லியிருக்கிறார். ஆகையினல் இவ்விடத்தில் செஷ் துஜீதூ என்று
சொல்லியிருப்பது ஜீவாத்மாவை என்று எப்படி சொல்லப்படுகிறது
• என்கிற ஆசேத்பத்தைப் பரிஹரித்துக்கொண்டும், 'செஷ் துஜீதூவா
வி ஜாவ்வி' என்பதை அனுஸரித்துச் சொல்லுகிற வசனத்தையும்,
அது, தான் சொன்ன அர்த்தத்திற்குப் பொருந்தியிருக்கிறது என்பதை
யும், காட்டிக்கொண்டும், அவதாரிகை சொல்லுகிறார்—'இப்படி தனித்
தனியாக இருக்கிற' என்றாம்பித்து. அதாவது சேஷ்தாஜ்ஞன் என்னும்
பதத்தை ஜீவாத்மாவின்விடத்தில் ப்ரயோகித்திருப்பதினால் சேஷ்தா

† விஷ்ணுபுராணம்-?-13-89. ஸ்ரீரஃபண்யாதிவக்ஷண:-தலைகை முதலியஅவயவங்களையுடைய, பிண்ட:-உருவமானது, யத:-எந்தக்காரணத்தினால், பும்ஸ:-ஜீவாத்மாவைவிட, ப்ரதத்-வேறுபட்டதோ, தத:-ஆகையினால், ராஜன்-ஓ, ராஜாவே,அஹமிதி-நான் என்கிற, ஏதாம்-இந்த, ஸமிஜ்ஞாம்-பேரை, குத்ர-எந்த வஸ்துவில், அஹம்-நான், கரோமி-செய்வேன்.

† விண்ணுபுரணம்-2-13-102-103. மஹிபதே-ராஜாவே, த்வம்-நீ என்பது, ஏதத்-இந்த, ஸிர: கிம்-தீஸயா, ததா-அப்படி, தவ-உன்னுடைய, உர: கிம்-து-மாப்பா, உதரம்-வயிரா, த்வம்-நீ, கிருபாதா திகம்-கால் முதலியவையா, ஏதத்-இது, தவகிம்-உன்னுடையதா, பூப-ராஜாவே, த்வம்-நீ, ஸமஸ்தாவயவேபய:-எல்லா அவயவங்களைக்காட்டிலும், ப்ரதத்-தனியாக, வ்யவஸ்தித்:- இருக்கிறாய், நிபுண்:- கெட்டிக்காரனாக, பூத்வா-இருந்து, அஹம்-நான், க:-யார், இத்த்யேவ-என்று, பார் த்திவ-ராஜாவே. சிந்தய-யோஜனை செய்.

1 மனு-12-12.ய:-எவன், ஆஸ்ட்-இந்த, ஆத்மாண்:-ஜீவாத்மாவிற்கு, காரயதா-செய்விக்கிறவனோ, தம்-அவனை, கேஷத்ராஜ்ஞம்-கேஷத்ராஜ்ஞனாக, ப்ராக்ஷதே-சொல்லுகிறார்கள், ய:-எவன், கர்மாணி-கர்மங்களே, கரோதி-செய்கிறானோ (அவன்), புதை:-தெரிந்தவர்களால், ஆத்மாபரம்-ஆத்மாவாகமாத்திரம், உச்சயதே-சொல்லப்படுகிறான்.

ஸுதேவனையே ஆத்மாவாக உடையதுகள், என்பதையும் § 'ஐத்ரியாணி உநொஸுஜிஷகஸு தெஜோவஸுயு திவாஸுபெவாதுகாநுஸுஃ க்ஷேத்ரம் க்ஷேத்ரஜிதெவயா' என்றும் சொன்னார்கள். அனேகவிதங்களாய் தனித்தனியாய் இருக்கிற ரூக், யஜுஸ்ஸு,

ஜ்ஞன் என்பது ஜீவன் என்பது உசிதம். தனித்தனிபாகவும் சூர்பலாகவும், இது என்னுடைய தலை, இவை என்னுடைய கைகள், இது என்னுடைய சரீரம், என்று சரீரத்தைத்தெரிந்து கொள்ளுகிறவனாகியினால் ஜீவன் க்ஷேத்ராஜ்ஞனாகிறான். பரமாத்மாவோவெனில் இந்தச் சரீரம் இந்தக் கர்மங்களை ஆரம்பிப்பதற்காகவும், இந்தக் கர்மங்களின் பலங்களை அனுபவிப்பதற்காகவும், உண்டானது என்று சரீரத்தின் உண்மையைத் தெரிந்துகொள்ளுகிறபடியினால் க்ஷேத்ராஜ்ஞனாகிறான். இதுவும் 'இந்தச் சரீரத்தைத் தனித்தனி அவயவங்களாகவும் சூர்பலாகவும் இதை நான் அழிகிறேன், என்று எவன் தெரிந்து கொள்ளுகிறானோ' என்கிற பாஷ்ய வாக்யத்தினாலும், 'யொவஸுரதூமஃகாரயிதா' என்கிற மனுஷின் வசனத்தினாலும் தெரிவிக்கப்பட்டது. இப்படியே உவஹ்ரிஷ்டா (பார்க்கிறவன்) என்பதும் ஜீவனுக்குத்தன்னுடைய சரீரம் மாத்மிகத்தைப்பற்றியும், பரமாத்மாவுக்கு எல்லாச்சேதனானவர்களையும் பற்றியுமுண்டாகையினால் இருவரும் உவஹ்ரிஷ்டா என்பதும் விருத்தமல்ல. ஆகையினால் ஒரு பரமானத்திற்கும் விரோதமில்லை, என்று தாத்பர்யம். ஸ்வரூபங்களானேகவிதங்கள் என்பதும், 'வதெஜாஸி' என்கிற இடத்திலிருக்கிற பன்மையினாலேயே ஏற்படுகிறபடியினால் 'விவிறெய' என்பது இப்பொழுது நிரூபிக்கப்படுகிற விதங்கள் அனேகங்கள் என்பதைச்சொல்லுகிறது, என்கிற அபிப்பாயத்தினால்சொல்லுகிறார்—'அனேகவிதங்களாய்' என்று. 'விவிறெய' என்பதற்கு 'புரஸுஹிதா' (தனித்தனியாக இருக்கிற) விடாக் நிரூபிக்கப்படுகிற விதங்கள் எவைகளுக்கு இருக்கின்றனவோ அவைகள் என்று பிரித்து அர்த்தம் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியது. 1 'சுஜாயஸுஜிஷகஸு' என்றிவை முதலிய ப்ரயோகங்களை அனு

§ மஹாபாரதம், ஸஹஸ்ரநாமாத்யாயம், 140-114., இந்த்ரியாணி- இந்த்ரியங்களும், மன:-மனதும், புத்தி:-புத்தியும், ஸத்வம்-பராக்க்ரமும், தேஜ:-தேஜஸ்ஸும், பலம்-பலமும், த்ருதி:-தைர்டம், இவைகளையும், க்ஷேத்ரம்-சரீரத்தையும், க்ஷேத்ராஜ்ஞமேவச - ஜீவாத்மாவையும், வாஸுதேவாத்மகாநி - வாஸுதேவனையாத்மாவாக வுடையவைகளாக, ஆஹு:-சொன்னார்கள்.

1 ஆம்நாய-உருப்போவெது, சந்தஸாம்-வேதங்களுக்கு, தண்ட:-ஸ்வாதினப்படுத்தும் வழி.

ஸாம, அதர்வண வேதங்களாலும், தேஹம், ஆத்மா, இவைகளின் ஸ்வ ரூபம்தனித்தனியாகச் சொல்லப்பட்டது. எப்படி என்னில், † ‘அந்தஇட் படிப்பட்ட ஆத்மாவினிடத்திலிருந்து ஆகாஸமுண்டாயிற்று, ஆகாஸத்திலிருந்து வாயு உண்டாயிற்று, வாயுவினிடத்திலிருந்து நேருப்பு உண்டாயிற்று, நேருப்பினிடத்திலிருந்து ஜலமுண்டாயிற்று, ஜலத்திலிருந்து ப்ரதிலி உண்டாயிற்று, ப்ரதிலியிலிருந்து, ஓஷதிகளுண்டாயிற்று, ஓஷதிகளிலிருந்து அந்நமுண்டாயிற்று, அந்நத்திலிருந்து புருஷனுண்டானான், அப்படிப்பட்ட இந்தப் புருஷன் அந்நத்தின் ரஸத்தினாலுண்டானவன்,’ என்றாத்தமுள்ள

ஸரித்து ‘ஹீஹி’ என்னும் பதம் வேதங்களைச்சொல்லுகிறது, காயத்ரீ முதலியவைகளைச் சொல்லுகிறதல்ல என்று அபிப்பிராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—‘ருக், யஜுஸ்ஸு’ என்றாரம்பித்து. ‘யஜுஸுக்’ (வேறாக) என்பது ரிஷிகளால் சொல்லப்பட்டதைவிட வேறாக என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது என்கிற ப்ரமத்தை நீக்குவதற்காகச் சில பதங்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு அர்த்தம் சொல்லுகிறார்—‘தேஹம், ஆத்மா, இவைகளின் ஸ்வரூபம் தனித்தனியாகச் சொல்லப்பட்டது’ என்று. ஒன்றுக்கொன்று வேறுபட்டதாகச் சொல்லப்பட்டது என்றாத்தம். 1 ‘எப்படித் தேரின் ஆரைக்கால்களில் வட்டை கோர்க்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ, ஆரைக்கால்கள் குடத்தில் கோர்க்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ, இப்படியே இந்தப் பஞ்சபூதங்கள் ஜ்ஞானஸ்வரூபனாகிய ஜீவாத்மாவினிடத்தில் கோர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஜீவாத்மாக்கள் ப்ரமாத்மாவினிடத்தில் கோர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன’ என்றும், 2 ‘இந்த ஆத்மா என்னுடைய ஹ்ருதயத்திற்குள் இருக்கிறான் இங்கிருந்துபோய் இவனை யடையப்போகிறேன்’ என்றும், 3 ‘ப்ரமபதத்திலிருப்பவனாகிய ரூபமில்லாதவனாகிய வெளி உள் எங்கும் நிறைந்தவனாகிய பிறப்பில்லாதவனாகிய ப்ராணவாயுவில்லாதவனாகிய மனதில்லாதவனாகிய பரிசுத்தனாகிய அசேதனத்தைவிட மேலாகிய ஜீவாத்மாவைவிட மேற்பட்டவனாகிய புருஷன்,’ என்றும், 4 ‘இந்திரியங்களுக்கு யஜமானனாகிய ஜீவனுக்கும் யஜமானனாகிய அவன் காரணம்’ என்றும், 5 ‘போக்தாவாகிய ஜீவனையும் போக்யமாகிய ப்ரக்ரு

†

1 கௌஷீதி:-3-9.

2 சாந்தோக்யம்-3-14-4.

3 முண்டகோபிஷத்-2-1-2.

4 ஸ்வேதாச்வதரம்-6-9.

5 ஸ்வேதாச்வதரம்-1-9.

வாக்யத்தினால் சரீரத்தின் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லி அதற்குள்ளே யிருக்கிற ப்ராணமயனையும், அதற்குள்ளே யிருக்கிற மனோமயனையும் சொல்லி, 'அப்படிப்பட்ட இந்த மனோமயனைக்காட்டிலும் வேறுபட்டவனாய் அவனுக்குள்ளே இருப்பவனாகிய ஆத்மா விஜ்ஞானமயன்,' என்று ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லி, 'அப்படிப்பட்ட இந்த விஜ்ஞானமயனைக்காட்டிலும் வேறுபட்டவனாய் அவனுக்குள்ளே இருப்பவனாகிய ஆத்மா ஆனந்தமயன்' என்று ஜீவாத்மாவுக்கும் அந்தராத்மாவாக ஆனந்தமயனான பரமாத்மா சொல்லப்பட்டான். இப்படியே ருக்வேதம், ஸாமவேதம், அதர்வணவேதம், இவைகளிலும் ஆங்காங்கு சரீரம், ஜீவாத்மா இவைகள் வெவ்வேறு என்பதும், இவைகள் பரமாத்மாவை ஆத்மாவாக உடையதுகள் என்பதும், ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லப்பட்டது. காரணங்களோடு கூடியதாகவும் நிர்ஸயத்தை முடிவிலுடையதாகளுமாகிய ப்ரம்மத்தை நிரூபிக்கிற ஸூத்திரங்களென்று பேருடைய பதங்களினாலும் அதாவது ஸாரீரகஸூத்திரங்களினாலும் † 'நவியடிஸ்ரு' 'ருதே' என்றாரம்பித்துச் சரீரத்தின் ஸ்வபாவங்களினுடைய நிர்ஸயம் சொல்லப்

தியையும் இவைகளை நியமிக்கிறவனாகிய பரமாத்மாவையும் தெரிந்துகொண்டு அவனால் ப்ரீதி செய்யப்பட்டவனாய் அதற்குப் பிறகு அவனுலேபே மோக்ஷத்தை யடைகிறான்' என்று மர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிகளாய் முதலியவைகளை அபிப்ராபத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—'இப்படியே ருக்வேதம், ஸாமவேதம்,' என்றாரம்பித்து. 'ப்ரம்மஸூத்ர' என்கிற இடத்தில் ப்ரம்மத்தினுடைய ஸூத்ரம் என்று ஆறாம் வேற்றுமை தொக்கியிருக்கிறபடியால் அதற்கு அர்த்தமாகிய ஸம்பந்தம் நிரூபிக்கிறதாயிருக்கை என்று அபிப்ராயத்தில் வைத்துக் கொண்டு 'ஸூத்ரவருதே' என்கிறவிடத்தில் ஆறாம் வேற்றுமைதொக்கியிருக்கிறதென்கிற ப்ரமத்தை விலக்குகிறார்—'ப்ரம்மத்தை நிரூபிக்கிற ஸூத்திரங்களென்று பேருடைய பதங்களினாலும்' என்று. தாத்பர்யத்தைச் சொல்லுகிறார்—'அதாவது' என்றாரம்பித்து. 'காரணங்களோடு கூடியதாகவும்' என்பதற்கு காரணங்களை நிரூபிக்கிற வென்றர்த்தம். கர்மமாகிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற 'கூ' என்னும் விசுவசையை ஒப்புக்கொள்ளும் பக்ஷத்தில் ப்ரயோஜனமில்லை ஆகையினால் விசேஷமாக நிர்ஸயத்தையுடையதுகளென்று பகுவீ ஹி ஸமாஸத்தை அபிப்ராயத்தில்வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—'நிர்ஸயத்தை முடிவிலு

† சாரீரகஸூத்ரம், 2-3-1. வியத்-ஆகாசம், ந-உண்டாகிறதில்லை, அஸ்ருதே-அப்படி ஸ்ருதியில் சொல்லப்படாமைவினால்.

பட்டது. * 'நாதாஸ்ரீதெநிபுதுதாஜதாஸூ' என்றும்பித்து
ஜீவாத்மாவின் ஸையுண்மையின் நிர்மலம்சோல்பப்பட்டது. † 'வரா

உடையதுகளுமாகிய' என்று, நிச்சயத்தைப் ப்ரயோஜனமாக உடைய என்றத்தம். 'நவியடிமு'தெஃ என்றாரம்பித்து' என்பதனால் 1 'சுவதி'து' என்பது முதலிய ஆறு ஸுத்திரங்களும், 2 'வனதெ'ம 2'தாரியஸாஸூ'தாஃ' 3 'தெஜோதஸ்யாஹணி' 4 'சூவ' 5 'வ்யயி' என்று நாலு ஸுத்திரங்களும் சொல்லப்படுகின்றன. 'சொல்லப்பட்டது' என்பதற்கு இவ்விதமாக ஆகாசம் முதலியவைகளுக்கு உத்பத்தி உண்டென்று சொல்லியிருப்பதினால் அவைகளின் சேர்க்கையாகிய ஸரீரத்தின் உண்மையும் சொல்லப்பட்டதைப் போலவே என்று தாத்பர்யம். 'நாதூமு'தெஃ' என்றாரம்பித்து' என்பதனால் 'ஜெ'தாவனவ', 'உசு'தானி'தூ'ம'தீ'நா'ஸூ'த'நா'யொ'தூ'யொ'ஃ' 'நாணூ'த'யூ'தெ'ரி'தி'யெ'னெ'த'ரா'யி'கா'ரா'ஃ', 'ஸூ'ஸ'வொ'நூ'நா'ஜூ'ய'ஃ', 'ஸூ'ரொ'ய'யூ'ந'ந'வ'ஃ', 'ஸூ'ஸூ'தி'யெ'வெ'ஸ'ஷூ'தி'யெ'நா'யூ'ப'ம'ஜூ'யி'ஹி', 'மூ'ணா'யூ'யொ'க'வ'ஃ', 'யூ'தி'ரெ'கொ'ம'ந'வ'த'யூ'ய'ஷூ'ய'தி', 'யூ'யூ'

* சாரீரகஸ்துத்தரம்-2-3-18. ஆத்மா-ஆத்மாவாணவன், உண்டாகிற தில்லை, ப்ருதே:-அப்படி ப்ருதியில் சொல்லியிருக்கிறபடியினாலும், தாய்:-அத்தப்ருதி களாலேயே, நியத்யவாச்ச-நியத்யமாகவேற்படுகிறபடியாலும்.

† சாரீரகஸ்திரம்-2-3-40. தத்-அந்த கர்த்ருத்வமாவது, பராத்-பரமாத்வி
ஷஷண்டானது, ஸ்ருதே:-ஸ்ருதியில் சொல்லியிருக்கிறபடியினால்.

1. சாரீரகஸ-ஒத்ரம்-2-3-2. அஸ்திது -ஆசாசத்தின் உத்பத்தியைப்பற்றி
ஸ்ருதி இருக்கிறது.

2 சாரீரகஸ-ஞதரம்-2-3-7. ஏதேஃ-இந்தயாயத்தினுலேயே, மாதரிஸ்வ-
காற்றும், வ்யாக்யாத:-சொல்லப்பட்டது (உத்பத்தியடைந்ததாகவே).

3 சாரீரகஸூத்ரம்-3.10. அத:- இந்தவாயுவீணிடத்திலிருந்து, தேஜஸ்-தேஜஸ்ஸு (உண்டாகிறது); ததா-அப்படி, ஜஹவஹி-புரந்தரிசொல்லுகிறதல்லவா.

4 சாரீரகஸூத்ரம்-2-3-11. ஆப:-அந்தத்தேஜஸ்விலிருந்து ஜலமுண்டாகி
மதி.

5 சாரீரகஸ-ஒத்ரம்-2-3-12, ப்ரதிவி-அந்த ஜலத்திலிருந்து ப்ரதிவி உண்டாகிறது.

6 சாரீரகல-இதாம்—2 - 3 - 19—40. அநவ-ஸ்ருதியிலேயே, ஜ்ஞ-அறியும் ஸக்தியுள்ளவன் (ஆத்மா). உத்தராந்தி - வெளிக்கிளம்புதல், கதி - போகுதல், ஆகதி - திரும்பிவருதல் (இவைகளையும் ஸ்ருதியில் சொல்லியிருப்பதினால் ஜீவன் அணு), உத்தரயோ:-மேலே இருக்கிற போகுதல் திரும்பிவருதலாகிய இரண்டும், ஸ்வாத்த்மா - தன்னுடைய ஸ்வரூபத்திலேயே செய்யவேண்டாம்.

‘துதஹுருதே’ என்று பகவானால் நியமிக்கப்படுகிறவனாகையினாலே பகவானே ஆத்மாவாக உடையவன் என்பதும் சொல்லப்பட்டது இப்படி

முவஹெஸாஷு, ‘தஜ்ணஸாரகூதாதுதஜ்வெஹஸிஸ்டாஜிவக்,’ ‘பாவ ஹாதுஹாவிக்ஷாஹநஹொஷஸுஷுடாசு,’ ‘வொஹ்ஸுதாஜிவக்ஷஸுஸ்தொ லிஷுகியொமாசு,’ ‘கிதொவஹஸுநுவஹஸி வுஸஸ்டோநுதா நியஹொவாந்யூய,’ ‘கதடூஸாஸுடாயடூவகூசு,’ ‘உவாஹாநாஜிஹா ரொவஹெஸாஹ,’ ‘வூவஹெஸாஹுகியாயாநதெநுநிஹெஸாவிவபடய,’ ‘உவஹஸிவஹியஜி,’ ‘ஸகிவிவபடயாசு,’ ‘ஸரோயுஸாவாஹ,’ ‘யயா வதக்ஷாஹயயா,’ ‘வாராதுதஹுருதே’ என்கிறவரைபரிணாள்

டியவைகளாகையினால். அதற்குதே:-அணு அல்லவென்று ஸ்ருதியில் சொல்லியிருப்பதினால், காணு:-(ஜீவன்) அணுவல்ல, இதிகேதம் என்று சொல்லில் அது உசிதமல்ல, இதராதிகாராத்-ஜீவனைவிட வேறாகிய பகவானைப்பற்றி அவ்விடத் சொல்லியிருப்பதினால். ஸ்வரூபத் - அணு என்னும் பதம் இருப்பதினாலும், உன் மாறாபாயம் சு-ரொம்பவும் அல்பமாகியவஸ்துவை எடுத்து அதின் அளவுன்னவன் என்று சொல்லியிருப்பதினாலும் ஜீவன் அணு. சந்தனவத்-சந்தனத்தைப்போல, அவிரோத:-விரோதமில்லை அதாவது நல்லவாசனையுள்ள சந்தனம் தேஹத்தில் ஒரிடத்தில் பூசப்பட்டிருந்தபோதிலும் தேஹத்தில் எல்லாவிடத்திலும் வாசனை யுண்டாக்குவதைப்போல் அணுவாகிய ஜீவனும் எங்கேயாவது ஒரிடத்திலிருந்த போதிலும் தேஹத்தில் எல்லாவிடங்களிலும் உண்டாகிறஸுகதுக்கங்களை அணு பவிப்பதற்கு விரோதமில்லை. அவஸ்திதிவைசேஷ்யாத் - இருப்பில் வ்யத்யாஸ மிருக்கிறபடியினால்(அந்த உதாஹாணம் பொருந்தாது அதாவதுசந்தனம் தேஹத் தில்ஒருஇடத்திலிருக்கிறது. அவ்விதமாகஆக்மாசேஹத்திலிருக்கிறதாகச்சொல்ல வில்லையாகையினால் உதாஹாணத்திற்கு வ்யத்யாஸமுண்டென்று கருத்து). இதுகேதம் - என்னில், ந - அப்படியில்லை, அப்யுபகமாத் - 1 (ஆத்மாவிற்கும் அவ் விதமாக தேஹத்தில் ஒரிடத்தில் இருப்பை) ஒப்புக்கொள்ளுகிறபடியினால், ஸ்ரீநு திஹி - (இந்த ஆத்மாஹ்ருதயத்திலல்லவோ) இருக்கிறான். ஆலோகவத் - வெ ளிச்சந்தைப்போல, குணத் - தனக்குக்குணமாகிய தம்மபூஜ்ஞானத்தினால் (எல் லாத் தேஹத்தையும் வ்யாபரிக்கிறது ஜீவன்). சந்தவத்-வாசனை என்னும் குணத் தைப்போல, வ்யதிரோக:-(ஜ்ஞானமாகிற குணத்திற்குஜீவாத்மாவைவிட) பேதம் (ஏற்பட்டது), ததாச - அப்படியே (அதாவது குணமென்றே), தாசயதி - ஸ்ருதி சொல்லுகிறது. பாதகுபதேசாத்-(ஜீவனைவிட ஜ்ஞானமாகிய குணத்தை) தகனி யாகச் சொல்லியிருக்கிறபடியினால் (அது குணம்). தத்ருணஸாரத்வாத் - அந்த ஜ்ஞானமென்கிற குணத்தையே ஸாரமானதாக உடையதாகையினால், தத்வயப தேச:-ஜ்ஞானம் என்று சொல்லியிருப்பது, பராஜ்ஞவத்- பரமாத்மாவைப்போல, அதாவது ஸர்வஜ்ஞனென்றுசொல்லியிருக்கிற பரமாத்மாவை ஜ்ஞானம் என்றும் சொல்லியிருப்பதைப்போல என்று கருத்து. யாவதாத்மபாவித்வாச்ச - (இந்த

ஜ்ஞானமாகிற குணம்) ஜீவாத்மா உள்வவரையில் இருக்கிறபடியினாலும், நதோஷ:-தோஷமில்லை அதாவது ஜ்ஞானமென்று ஜீவாத்மாவைச் சொல்லுவதால் தோஷமில்லை, தத்தர்சனத் - அப்படியே ப்ரநுதியில் சொல்லியிருக்கிறபடியினால். ச என்பதனால் ஜ்ஞானத்தைப்போல இதுவும் ஸ்வயம் ப்ரகாசம் ஆகையினாலும் என்று தாத்பர்யம். ஸத:-தூங்கும்பொழுதும் இருந்து கொண்டிருக்கிற, அஸ்ய - இந்த ஜ்ஞானத்திற்கு, பும்ஸ்த்வதா திவத்-ஆண்பிள்ளைத்தன்மைமுதலியவைகளைப்போல, அபிய்யக்தியோகாத் - விழித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது ப்ரகாசமுண்டாகிறபடியினால் (எப்பொழுதும்ஆத்மாவிற்கு ஜ்ஞானமுண்டு).அஃயத்-ஆத்மஜ்ஞான ரூபமென்றும் அது எல்லாவிடத்திலுமிருக்கிறதென்று ஒப்புக் கொள்ளும் பக்ஷத்தில், நித்யோபலப்தி - எப்பொழுதும் எல்லா வஸ்துக்களும் தெரியவேண்டியதாகவும், அனுபலப்தி-தெரியமாவிருக்க வேண்டியதாகவும், ப்ராஸங்க:-வரும், அஃயதாரியமோவோ - இவைகளிரண்டில் ஒன்று எப்பொழுதுமிருக்கவேண்டியதாகவாவது வரும். கர்த்தா-இந்த ஜீவாத்மா கர்த்தா, ஸாஸ்த்ரார் த்வத்வாத் - ஸாஸ்த்ரங்களுக்கு ப்ரயோஜனமுண்டாக வேண்டியதாகையினால் அதாவது ஜீவாத்மா கர்த்தாவாக இல்லாவிடில் இதைச்செய், இதைச்செய்யாதே என்று சொல்லுகிற ஸாஸ்த்ரங்கள் வ்யர்த்தமாய்விடும் என்று கருத்து. உபா தானத் - (இந்தரியங்களை) சுரஹித்துக்கொண்டு போகிறனென்று சொல்லியிருப்பதனாலும், விஹாரோபதேசாச்ச - வினையாகிறுனன்று சொல்லியிருப்பதினாலும் (கர்த்தா). க்ரியாயாம் - கார்யத்தில், வ்யபதேஸாச்ச-கர்த்தாவென்று சொல்லியிருப்பதனாலும், நசேத் - அப்படிக்கர்த்தாவாக இல்லாவிடில், நிர்தேச விபர்யய:-வேறு விதமாகச்சொல்லியிருக்கவேண்டும். உபலப்திவத் - ஜ்ஞானத் தைப்போலவே; அநியம:-ப்ரயோஜனத்திற்கு நியமமில்லாமல் போகவேண்டிய வரும் அதாவது ஆத்மா விபு என்று ஒப்புக்கொள்ளும் பக்ஷத்தில் எல்லா வஸ்துக்களும் எல்லாருக்கும் தெரியவேண்டியவரும் ஆகையால் எப்படி நியமமில்லையோ அதைப்போலவே. ப்ரக்ருதி கர்த்தா என்று ஒப்பும் பஷத்தில் அது எல்லா ஆத்மாக்களுக்கும் பொதுவானதால் எல்லா ஆத்மாக்களுக்கும் எல்லாக்கர்மங்களின் பலம் உண்டாகவேண்டி வரும். ஸக்திவிபர்யயாத் - (ப்ரக்ருதியே) கர்த்தாவாகும் பக்ஷத்தில் கர்த்தாவுக்கே பலத்தை யனுபவிக்கக்கூடிய யோக்யதை உண்டாகையினால் போக்த்தருத்வமும் ப்ரக்ருதிக்கே இருக்கவேண்டி வரும். ஸமாத்யபாவாச்ச - ப்ரக்ருதியே கர்த்தா வென்னில் மோக்ஷஸாதனமாகிய ஸமாதி ஸம்பவிக்காதாகையினாலும் அதாவது ப்ரக்ருதியைவிட வேறுபட்டவன் என்கிற ஸமாதியல்லவோ மோக்ஷஸாதனமென்று உங்கன் கொள்கை. அப்படி ப்ரக்ருதி செய்யக்கூடாதல்லவா. யதாச தக்ஷா - தச்சீனப்போலவே, உபயதா - இரண்டு விதமாகவும் ஏற்பாடு வரித்திருக்கிறது அதாவது தச்சன் எல்லாக்கருவிகளிருந்தபோதிலும் தன்னிஷ்டமிருந்தபோது செய்கிறான் இல்லாவிடில் விட்டு விடுகிறான் அதைப்போலவே இவ்விடத்திலும்.

அனேகவிதமாகச் சொல்லப்பட்ட சரீரம் ஜீவாத்மா இவைகளின் உண்மையை என்னால் சுருக்கமாகவும் ஸ்பஷ்டமாகவும் சொல்லப்படுகிறதைக் கேள், என்றார்த்தம். 1

உஹாலுதாநுஹஜாரொ வுஜ்ஜுவக்துதேவ வ |

உஜ்ஜியாணி டிஸெகம் வ வணு வெஜ்ஜிய மொவராஃ || 5

உஹ வெஷஸுஷு வம் டிஃவம் வுஜ்ஜாதஸுதநாட்யுதிஃ |

வநதஸு க்ஷெத்ரம் வஸாவெந வவிகாரஃ டிஃவாஹுதத் || 6

ப - ரை] உஹாலுதாநி - பஞ்சமஹாபூதங்களும், சுஹஜாரஃ - அஹங்காரமும், வுஜிஃ - மஹானும், ஸ்வக்துதேவவ - பரக்ருதியும் (ஸரீரத்திற்குக் காரணமாகிய வஸ்துக்கள்), டிஸ - பத்தாயும், வநகாவ - ஒன்றாகவுமிருக்கிற அதாவது பதினொன்றாயிருக்கிற, உஜ்ஜியாணி - இந்திரியங்களும், உஜ்ஜியமொவராஃ - இந்திரியங்களா லறியக்கூடியவைகளாகிய, வவவ - ஐந்து குணங்களும் சரீரத்தையடைந்திருக்கும் வஸ்துக்கள், உஹ - ஆசை, வெஷிஃ - த்வேஷம், வுஷம் - ஸாகம், டிஃவம் - துக்கம் (இவைகள் ஸரீரத்தினுண்டாக்கப்படும் விகாரங்கள்), வெதநாட்யுதிஃ - ஜீவாத்மாவுக்கு ஆதாரமாகிய, வுஷாட்யுதிஃ -

ஸூத்ரங்களின் கூட்டம் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்டது. 'என்றோம் பித்து ஜெதாதவனவ' என்றிவை முதலிய ஸூத்ரங்களினால், என்று பாடமானபொழுது முதலிய என்னும் பதத்தினால் கீழ்ச்சொல்லிய ஸூத்ரங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. 'பகவானால் நியமிக்கப்படுகிறவனாகையினாலே' என்பதற்குச் சேதனைக்குறித்து எப்பொழுதும் நியமிக்கக்கூடியவஸ்துவாக விருக்கைஸரீரத்திற்கு லக்ஷணமாகையினால் என்று தாத்பர்யம். ஸ்ருதி முதலியவைகளால் நிரூபிக்கப்படுகிற ஸரீரம் ஆக மா இவைகளின் உண்மை அவைகளாலேயே தெரிந்துகொள்ளமுடியுமாயினால் உம்மிடத்திலிருந்து எதற்காகக் கேழ்கவேண்டும் என்கிற ஆகேஷபத்தைப் பரிஹரிப்பதற்காக கீழ் ஸ்லோகத்தில் சொல்லிய 'ததுஷாவெநவெஸுஜ்ஜியா' என்கிறவாக்யத்தை இவ்விடத்தில் சேர்த்துக்கொண்டு அதின் தாத்பர்யத்தைச் சொல்லுகிறார்—'இப்படி அனேகவிதமாக' என்றாரம்பித்து. ஸரீரம் ஜீவாத்மா இவைகளின் உண்மை ஸ்ருதி முதலியவைகளால் அதிக விஸ்தாரமாக அநேக விதமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருப்பதினாலே அல்ப புத்தியையுடைய உன்னால் ஸ்பஷ்டமாகத் தெரிந்துகொள்ள முடியாதாகையினால் எல்லாந் தெரிந்தவனாகிய என்னால் சுருக்கமாகவும் ஸ்பஷ்டமாகவும் சொல்லப்படுகிறது, கேழ்க்கத்தக்கது என்று தாத்பர்யம். 4

அநேக வஸ்துக்களின் சேர்க்கை, ஊதக் - இந்த, க்ஷேத்ரம்-ஸ்ரீர
மானது, ஸவிசாரம் - விகாரங்களுடன், ஸஜாவைக- சுருக்கமாக,
உபாஹுதம் - சொல்லப்பட்டது. 5-6

பா] 'உஹாலுதிதாநுஹம்காரொவாஹிவஸ்துதேவவ' என்று
ஸ்ரீரத்திற்குக் காரணமாகிய வஸ்துக்கள் சொல்லப்படுகின்றன. ப்ரதிவி,
ஜலம், தேஜஸ்ஸு, காற்று, ஆகாசம், இவைகள் மஹாபூதங்கள். அஹ
ங்காரமாவது பூதாதி. புத்தி என்பது மஹான். அவ்யக்தம் என்பது ப்ரக்
ருதி. 'ஊஜி யாணிஹிஸெகம் உவம்வவெஜி யமொவரா?' என்று
ஸ்ரீரத்தையடைந்திருக்கும் வஸ்துக்கள் சொல்லப்படுகின்றன. காது,

தா] 'தக்ஷேத்ரம்யஜுயாஹி' என்கிற ஸ்லோகத்தில் 'யஜு'
என்று சொல்லியிருப்பதை 'உஹாலுதிதாநுஹம்காரொவாஹிவஸ்துதேவவ'
என்பது நிரூபிக்கிறது என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்
'லுகிறார்—'உஹாலுதிதாநி' என்றாரம்பித்து, 'ஸ்ரீரத்திற்குக் காரணமா
கிய வஸ்துக்கள் சொல்லப்படுகின்றன' என்கிற வரையில். 'லுதித'
என்னும் பதம் ஸ்ரீரத்துடன் கூடிய ஜீவாத்மாக்களிடத்திலும் ப்ரயோ
கிக்கப்பட்டிருப்பதனால் அதை விலக்குவதற்காக இந்த ஸந்தர்ப்பத்திற்
குபயோகமான அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'ப்ரதிவி' என்றாரம்பித்து.
'ஊஹம்காரம்' என்னும் பதம் மூன்றுவிதமான அஹங்காரங்களையும்
சொல்லுவதாயிருந்தபோதிலும் ஸாத்விகாஹங்காரம் இந்திரியங்களுக்
குக் காரணமாகையினாலும் ராஜஸாஹங்காரம் இரண்டுக்கும் ஒத்தாசை
செய்கிறபடியாலும் தாமஸாஹங்காரத்தைச் சொல்லுகிறதென்று
சொல்லுகிறார்—'அஹங்காரமாவது' என்றாரம்பித்து. புத்தி என்னும்
பதம் ஜ்ஞானத்தைச் சொல்லுகிறது என்கிற ப்ரமத்தை விலக்குவதற்
காகச் சொல்லுகிறார்—'புத்தி என்பது மஹான்' என்று. அவ்யக்தம்
என்னும் பதம் 1 'அவ்யக்தமக்ஷரத்தில் லயிக்கிறது' என்றர்த்தமுள்ள
ஸ்ருதிவாக்யத்தில் சொல்லப்பட்ட அவ்யக்தத்தைச் சொல்லுவதாக
இருந்தால் அதின் காரணமும் சொல்லவேண்டியதாகும் என்றபிரா
யத்தில் வைத்துக்கொண்டு அதற்கு வ்யாக்பானம் செய்கிறார்—
'அவ்யக்தம் என்பது ப்ரக்ருதி' என்று. 'ஊஜி யாணிஹிஸெகம்'
என்றிவை முதலியது யாஹி என்று கீழ்ச்சொல்லியதை நிரூபிக்
கிறது என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார் 'ஊஜி யாணி' என்
ன்றாரம்பித்து, 'ஸ்ரீரத்தையடைந்திருக்கும் வஸ்துக்கள் சொல்லப்படுகின்
றன' என்கிறவரையில். இந்திரியங்கள் பதினென்று என்பதை வ்யக்த
மாக்குவதற்காகவும் அவைகளா லறியக்கூடியவைகள் ஐந்தென்பதை

திருப்பதினால் உண்டானவைகளாகையினாலே ஸரீரத்தினாலுண்டாக்கப் படுகிறவைகள் ஆகையால் ஸரீரத்தின் விகாரங்கள் என்று சொல்லப்படுகின்றன. அவைகள் ஜீவாத்மாவின்ஸ்வபாவமென்பது†‘வாருஷ்ணு

இருப்பதே அப்படி உபசாரமாகச் சொல்லியிருப்பதற்குக் காரணம் என்று தாத்பர்யம். ஆசை முதலியவைகள் தர்மபூத ஜ்ஞானத்தின் விகாரமென்பது எப்படி? 1 ‘காமம் ஸங்கல்பம்’ என்றத்தழ்ந்ளவாக் யம் முதலான ஸ்ருதி வாக்யத்தில் அவைகள் மனதின் விகாரமென்று சொல்லியிருக்கிறபடியினாலும், 2 ‘வண்ணபூதிஜெடெநாவலுவுவழிஸு தெ’ என்கிற ஸூத்ரத்தின் பாஷ்யத்தில் காமம் முதலியது மனதை விட வேறு வஸ்துவல்ல என்று சொல்லியிருக்கிறபடியாலும் என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானஞ் சொல்லுகிறார்—“அவைகள்” என்றாரம்பி த்து. ஆகாரமாக இருக்கையல்லாமல் காரணமாக இருக்கை மாத்திரம் ஜீவனுக்கிருக்கட்டுமே என்று சொல்லுவதுஸரியல்ல 3 ‘காயபூகாரண கதபூகிஷ்வெஹதாஃபூகபூகிஸுபூதெ’ என்கிறமுன்வாக்யத்தில் க்ரிபைக்கு ஆதாரமாக இருக்கையாகிற கர்த்தாவாயிருப்பதற்குப் ப்ரகருதி இருப்பிடமாகையினாலே ‘ஹேதா’ என்று சொல்லியிருக்கிறபடியால் அதற்குவ்யத்யாஸம் வருகிறபடியினால். அந்த: காரணத்தோடு சேர்ந்த சைதன்யமாகிய ஜீவன், புருஷன் என்னும்பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறபடியினால் 1 ‘காமம் ஸங்கல்பம்’ என்றத்தழ்ந்ள ஸ்ருதிவாக்யத்தை யனுஸரித்து அப்படியாதாரமாக யிருப்பதற்குத் தகுத்திருக்கிறபடியினால் அந்த அந்த: காரணம் அவைகளுக்கு ஆதாரம் என்பதையே சொல்லுகிறது 3 ‘வாருஷ்ணுவேஜாஃவாநா’ என்கிற இந்த வாக்யம் என்று சொல்லுவதும் உசிதமல்ல. தேஹம் முதலியவைகளைப்போல அந்த: காரணமும் ப்ரக்ருதியின் மாறுதலாகையினால் கார்யம் காரணம் இவைகளுக்கு கர்த்தாவாயிருப்பதிலும்ஸுகுதக்கங்களுக்குப்போக்தா வாயிருப்பதிலும் காரணம் ப்ரகிருதி என்று சொல்லப்படுகிறது என்று ஒரே வாக்யமாகவே இருக்கவேண்டியதாகையினால். சைதன்யத்தின் சேர்க்கையினால் போக்தாவாயிருப்பதற்கு ஆதாரமாக இருக்கை ஏற்பட்டது ஆகையினால் 3 ‘வாருஷ்ணுவேஜாஃவாநா’ என்று தனித்

† பகவத்கீதை - 13 - 20.

1 ப்ரஹ்மசாண்யகம் - 3 - 5 - 3.

2 சாரீரகஸூத்ரம் - 2 - 11. மனோவத் - மனதைப்போல (ப்ராணவாயு வே), பஞ்சவ்ருத்தி: - ஐந்துவிதமான வ்ருத்திகளையுடையதாக, வ்யபதிர்யதே - சொல்லப்படுகிறது.

3 பகவத்கீதை - 13 - 20.

வஹுவாநாம் ஹோதுகெஹேதுஸா ஷுதெ' என்று மேலே சொல்லப்படப்போகிறது. 'ஸூயுதி' என்பதற்கு ஆதாரம் என்றந்தம். ஸுக துக்கங்களை யனுபவிக்கிறவனையும் இஹலோக ஸுகம் மோகக்ஷம் இவைகளை ஸம்பாதிக்கிறவனுமிருக்கிற ஜீவாத்மாவுக்கு ஆதாரமாக உண்டாகிய பஞ்சபூதங்களின் சேர்க்கை, அதாவது ப்ரக்ருதி முதலாக ப்ரதிவி வரையிலுள்ள வஸ்துக்களாலுண்டாக்கப்பட்டதாகவும் இந்

துச்சொல்லியிருக்கிறது என்னில் கர்த்தாவாயிருப்பதற்கு ஆகாரமாக இருக்கையும் அந்தச்சைதன்யத்தின்ஸம்பந்தத்தாலேற்பட்டபடியினால் அப்பொழுதும் ஒரே வாக்யமாகச்சொல்லியிருக்கலாம். இப்படியாகில் 1 'காமம் ஸங்கல்பம்' என்றர்த்தமுள்ள ப்ருதிவாக்யத்திற்கும் 2 'வா வஹுதிஷ்டெநாவஹுவஹிஸுதெ' என்கிற ஸுக்திரத்தின் ப்ரஷயத்திற்கும் எவ்விதமாக சேர்க்கை யுண்டு? என்னில் காமம் ஸங்கல்பம் முதலியபதங்களால் சொல்லப்படுகிற தர்மபூத ஜ்ஞானத்தின்மூலத் தல்களுக்குக் காரணமாகிய மனதின் மாறுதல்களை அதின் கார்யங்களைச்சொல்லுந் பதங்களினால் சொல்லிக்கொண்டு அவைகள் மனதை விட வேறு வஸ்துவல்ல என்று நிரூபிப்பதில் தாத்பர்யமாகையினால் பொருத்த முடையதாகிறது. இரண்டு வாதிகளாலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட காமம் முதலிய பேர்களையுடைய மனதின் அவஸ்த்தைகளாலேயே எல்லாக்காரியங்களும் உதிதமாயிருக்க காமம் முதலிய பதங்களினால் சொல்லப்படுகிற தர்மபூத ஜ்ஞானத்தின் மாறுதல்களைக் கல்பிப்பதில் ப்ரமாணமில்லாமையினால் காமம் முதலிய பதங்கள் மனதின் அவஸ்த்தைகளை லக்ஷணையாகச் சொல்லுகின்றன வென்பதும் உசிதமல்ல. 3 'அவன் ஆசைப்பட்டான்' என்றும், 4 'பிறகு புருஷனாகிய நாராயணன் ஆசைப்பட்டான்' என்றும், இதற்குச்சமமான இன்னொரு இடத்தில் 5 'அந்த ஸத்பார்த்தது' என்றும், 6 'அவன் பார்த்தான்' என்றும், அந்த: கரணமில்லாத லோகங்களுக்குக் காரணமாகியவஸ்துகளினிடத்திலிருக்கிற ஜ்ஞானத்தைச்சொல்லுகிற 'ஐராக்ஷதி' என்றும் தாதுவை உபயோகப்படுத்தியிருப்பதினாலும், 7 'அவன் தபஸ்ஸு செய்தான்'

1 ப்ரஹதாரண்யகம் - 3. 5 3. 2 55 பக்கம், 2-வது புட்னோட்டைப் பார்க்க. 3 தைத்ரீயம் ஆனந்தவல்லி - 6 - 2.

4 நாராயணபரிஷத்.

5 சாந்தோக்யம் - 6 - 2 - 3.

6 ப்ரஸ்னோபநிஷத் - 6 - 3.

7 தைத்ரீயம் ஆனந்தவல்லி - 6 - 4.

தீர்யங்களுக்கிருப்பிடமாகவும் ஆசை, த்வேஷம், ஸுகம், துக்கம், என்று அதற்குச்சமமான இடத்தில் சொல்லப்பட்ட தபஸ்ஸு என்னும் பதத்திற்கு 1 'எவனுடைய தபஸ்ஸு ஜ்ஞானரூபமோ' என்று ஜ்ஞான என்னும் பதத்தினால் வ்யாக்யானம் செய்திருப்பதினாலும், 2 'அவன் பித்ருக்களின் கூட்டங்களில் ஆசையுள்ளவனாக ஆகிறானேயானால் அவனுடைய ஸங்கல்பத்தினாலேயே பித்ருக்கள் உண்டாகிறார்கள்' என்கிற வாக்யத்தில் காமம் ஸங்கல்பம் முதலிய இவைகள் முத்தனிடத்திலிருப்பதாகச் சொல்லியிருப்பதினாலும், ஸுகம் என்கிற பதத்தின் அர்த்தத்தையே சொல்லுகிற ஆனந்தம் என்பது 3 'ரஸமாகிற ப்ரம்மத்தை யடைந்து இவன் ஆனந்தத்தை உடையவன் ஆகிறான்' என்றும் 4 'ப்ரம்மத்தின் ஆனந்தத்தைத் தெரிந்துகொண்டவன்' என்றும் அர்த்தமுள்ள ஸ்ருதி வாக்யம் முதலியவைகளில் அனுக்லமாகத் தெரிந்துகொள்ளுவதே ஆனந்தம் என்று பாஷ்பகாரர் வ்யாக்யானஞ் செய்திருக்கிறபடி முத்தன், ப்ரம்மம், இவர்களுடைய ஜ்ஞானத்தின் அவஸ்த்தை என்று சொல்லியிருப்பதினாலும் 5 'நிரஸூதி ஸயாஹாஹஸுவலாவெகருக்ஷணா லெஷஜ்ஜஹ மவக்ஷ்ராவிரோகாநாதூனிகீதா' என்றும், பகவானை யனுப்பவிப்பதாகிய பகவானை அடைவது ஸுகம் என்று புராணத்தில் சொல்லியிருக்கிறபடியினாலும், காமம், ஸங்கல்பம், ஸுகம் முதலியவைகள் ஜ்ஞானத்தின் அவஸ்த்தா விசேஷங்கள் என்பது அவஸ்பமாக ஒப்புக்கொள்ளவேண்டியதாகையினாலும், மனதின் அவஸ்த்தைகள் ஜ்ஞானமல்ல வாகையினாலே வேறென்றினாலேயே ப்ரகாசஞ் செய்யக்கூடியவைகளாகையினால் வேறென்றினாலேயே ப்ரகாசஞ் செய்யக்கூடியவைகளல்லாமையாகிய பெரிய ஸ்வபாவம் இல்லாமையினால் சின்னதாகிய வேறொரு வஸ்துவின் ப்ரகாசத்திற்குக் காரணமாக இருப்பதும் ஸம்பவிக் காதாகையினால் இவைகள் ஜ்ஞானத்தின் அவஸ்த்தா விசேஷங்களெ

1 ருண்டசோபநிஷத் - 1 - 1-9.

2 சாந்தோக்யம் - 8 - 2 - 1.

3 தைத்திரீயம் ஆனந்தவல்லீ - 7 - 1.

4 தைத்திரீயம் ஆனந்தவல்லீ - 9 - 3.

5 விஷ்ணுபுராணம்—5 - 6 - 59. நிரஸ்தாதிசய - தள்ளப்பட்ட மற்றவஸ்துக்களின் மேன்மையையுடைய அதாவது தன்னிடமிட மேற்பட்ட வஸ்துவில், லாததாகிய, ஆஹ்லாத - சந்தோஷத்தை யுண்டாக்குகிற, ஸுகபாவைகலக்ஷணை ஸுகமாயிருப்பதென்றையே அடையாளமாக உடைய, ஏகாந்தத்யாத்யந்திகே-வேறொரு வஸ்துவைப்பற்றி யில்லாததாயும் நித்யமாயுமிருக்கிற, பகவத்ப்ராப்தி: பாகவானையடைவதானது, பேஷஜம் - மறந்தாக, மதா - எண்ணப்பட்டது.

இவைகளாகிற விகாரங்களை யுடையதாகவும் பஞ்சபூதங்களின் சேர்க்கையாகவும் ஜீவனுக்கு ஸுகந்ததையும் துக்கந்தையு மனுபவிப்பதற்கு

ன்று ஒப்புக்கொள்ளாத பகூத்தில் வேறு விஷயங்களைப் ப்ரகாசஞ் செய்வதும் அவைகளை வ்யவஹரிப்பது முதலியவைகளுந் பொருத்தாதாகையினாலும், தானே ப்ரகாசிக்கக்கூடிய ஜ்ஞானத்தின் அவஸ்த்தா விசேஷங்களென்று ஒப்புக்கொள்ளுவது அவஸ்யமானாகையினால், ஜீனகவஸ்துக்களில் ஸ்கந்தியைக் கல்பிப்பது ந்யாயமல்லவாதையினால், 'காமம் ஸங்கல்பம்' முதலிய பதங்கள் மனதின் அவஸ்த்தைகளை லக்ஷணையாகச் சொல்லுகிறதென்பது ந்யாயத்தை யறுஸரித்ததாகையினால், மனதின் அவஸ்த்தைகள் சைதன்யத்தின் ஸர்ப்பத்தச்சினால் விஷயங்களைப் ப்ரகாசஞ் செய்வது முதலியவைகளில் ஸாமந்தியமுள்ளதாகிறது என்பதும் ஸரிபல்ல. ஒரு விசேஷங்களுமில்லாத சைதன்யம் எல்லா விஷயங்களிலும் கிவ்ருத்தியடைந்தகான்படியினால் விஷயங்களைப் ப்ரகாசஞ் செய்வது முதலியவைகளுக்கு யோக்யநையற்றதாகையினால் அத்தோடு சேர்த்திருப்பது 1 'ஸுதஸ்யஸூத்ரமாந் நவாஸூதி' என்கிற ந்யாயத்தினால் விஷயங்களைப் ப்ரகாசம் செய்வது முதலியவைகளுக்கு ஸாமந்தியத்தை உண்டாக்காது ஆகையினாலும், அப்படியிசேஷங்களில்லாத சைதன்யம் விஷயங்களைப் ப்ரகாசஞ் செய்ய யோக்யநை உள்ளதாக இருந்தால் அதினாலேயே ப்ரகாசம் முதலியவைகள் உண்டாகும்பொழுது, மனதின் தசைகளோடு சேர்த்திருப்பது என்று கல்பிப்பது வ்யர்த்தமாகும். ஸம்ஸாரத்திலிருக்கும் தசையில் சுருக்கத்தை யடைந்திருக்கிற அந்தச் சைதன்யத்திற்கு விஷயங்களினுடைய ஸர்ப்பாட்டிற்கு உபயோகப்படுவதினால் ப்ரயோஜன முண்டென்று சொல்வதும் உசிதமல்ல; அந்தச் சைதன்யத்திற்குச் சுருக்கம் ஒப்புக்கொள்ளும் பகூத்தில் விகாரங்களற்று என்று சொல்லுகிற ஸ்ருதி முதலியவைகளுக்கு விரோதம் வருகிறபடியினாலும் கண் முதலிய இந்திரியங்களின் வழிகளாலேயே விஷயங்களின் ஏற்பாடுபொருந்துமாதலாலும், நம்முடையபகூத்திலோ தர்மபூத ஜ்ஞானத்திற்குச் சுருக்கம் முதலிய விகாரம் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதாதலால் ஒருவிதத்தப்பித முயில்லை, என்றிவை யெல்லாவற்றையும் அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு பாஷ்யத்தில் 'அவைகள் ஜீவாத்மாவின் ஸ்வபாவம் என்பது' என்றிரும்பித்துச் 'சொல்லப்பட்டது. 'வெதநாஸூதி' என்பது இரண்டி பதமல்ல, ஜ்ஞானம் ஸரீரத்திற்குள்ளடங்கியதல்லவாகையினால் ஒரே பதமாகவிருந்தபோதிலும் சேதனஜ்ஞானத்திற்குயூகி ஆகா

ஆதாரமாகவிருப்பதையே ப்ரயோஜனமாகவுடையதாகவு மிருக்கிறது ஸரீரம் என்று சொல்லப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட ஸரீரம் சுருக்கமாக அதின் கார்யங்களுடன் சொல்லப்பட்டது. 5-13

மென்றும் பதங்களுக்குப்பிரிவில்லை. ஸூத்ரிஃ என்னும் பதம் ஆதாரம் என்னுமர்த்தத்தைச்சொல்லுவதாகவிருந்தால் ஸரீரத்திற்கு, ஜ்ஞானத்திற்கு ஆதாரமாகவிருக்கை ஸம்பவிக்காதாகையினால். ஸுகதுக்கங்களை யனுபவிக்குமிடம் என்னுமர்த்தத்தைச் சொல்லுவதாகவிருந்தால் ஒரு விசேஷங்களுமில்லாத சைதன்யத்திற்கு ஸுகதுக்கங்களை அனுபவிக்கை ஒப்புக்கொள்ளப்படவில்லை யாகையால். 1. 'இந்த ஆத்மா பார்க்கிறவன், கேழ்கிறவன், ருசியைப்பயிரிகிறவன், வாஸனைபை முகருகிறவன், நினைக்கிறவன், அறிகிறவன், கர்த்தா, ஜ்ஞான ஸ்வரூபகைய புருஷன்,' என்றர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யத்தில் அறிகிறவனாகியிருக்கையையும் கர்த்தாவாக யிருக்கையையுமுடைய சேதனனுக்கே ஸுகதுக்கங்களையும்னுபவிக்கிறவனாகியிருக்கையும் சொல்லியிருக்கிறபடியினால், 'வெதந' 'சூயுதிஃ' என்று பிரிக்கவேண்டியது, 'வெதந' என்னும் பதத்தினால் ஜீவாத்மா சொல்லப்படுகிறது. 'ஹும்தொஉஹூ' என்பதைப் போல 'சூயுதிஃ' என்னும்பதமும் ஆதாரத்தைச்சொல்லுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'சூயுதிஃ' என்பதற்கு ஆதாரம்என்றர்த்தம்' என்று. இவ்விடத்தில் சொல்லவேண்டியதாக உத்தேசிக்கப்பட்ட அர்த்தத்தின் வரிசையை யனுஸரித்து முன்பின் பதங்களுக்கு வ்யப்யாஸமாக வ்யாக்யானஞ் செய்யப்பட்டது. ஆதாரமாக விருக்கையாவது இவ்விடத்தில் ஸுகதுக்கங்களை யனுபவிப்பதற்கு இடமாக இருக்கையாகையினால் ஆதேயதவம் ஸரீரத்தின் லக்ஷணமென்பதற்கு விரோதமில்லை என்றபிராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—'ஸுக துக்கங்களை' என்றாரம்பித்து. 'உஹாலுதாநி' என்றாரம்பித்துச் சொன்னவர்த்தம் ஸுலபமாய்த் தெரியவேண்டியதற்காக 'உஹாலுதாநி' என்றாரம்பித்துச் சொன்னது. 'தஸ்செஷகுஃயஹ்யாடிஃ' என்றாரம்பித்துக் கேழ்க்கப்பட்ட ஐந்து விதமான கேழ்வைகளுக்கும் ஸமாதானஞ் சொல்லுகிறது என்று காட்டிக்கொண்டு மொத்த அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'அதாவது ப்ரக்ருதி' என்றாரம்பித்து. 'ஸவி காரா' என்னும் பதத்தினால் ஆசை முதலியவைகளும் ஸரீரத்தின் மாறுதல்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது என்னும் ஸந்தேஹத்தை நீக்குவதற்காகச் சொல்லுகிறார்—'அதின் கார்யங்களுடன்' என்று. 5-6

ஷ்ட்டிக்கவும் தக்கதான யோக்யதை, 'வெஷ்ய-ஓ' - வேதாந்த ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்பட்ட அர்த்தத்தில் சலிக்காமலிருக்கை, 'ஸூ-தூவி-நி-ஸூ-ஹம்' - ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தைத் தவிர மற்ற விஷயங்களிலிருந்து மனதை நிவ்ருத்தி செய்தல். 7

ஐத்ரியாயெ-ஷு-வெராமூ-மஹா-கார-நவ-வ |

ஜ-நூ-பூ-தூ-ஜ-ராவூ-யி-ஓ-வ-ஷ-ஷ-ம-ஓ-ஸ-ஓ-ம |

ப - ரை] ஐத்ரியாயெ-ஷு - இந்த்ரியங்களினுடைய விஷயங்களில், வெராமூ - ஆசையில்லாமை, மஹா-கார - தேஹமே ஆத்மா என்கிற அபிமானமில்லாமை, ஜ-நூ-பூ-தூ-ஜ-ராவூ-யி-ஓ-வ-ஷ-ஷ-ம-ஓ-ஸ-ஓ-ம - ஜ-நூ - பிறப்பு, பூ-தூ - மரணம், ஜ-ராவூ - கிழத்தனம், வூ-யி - ரோகம், இவைகளாலுண்டான, ஓ-வ-ஷ - துக்கமாகிற, ஷ-ஷ-ம-ஓ-ஸ-ஓ-ம - தோஷங்களைத் தெரிந்துகொள் று கல்.

மறுத்தவைகளை ஸாப்பிடுவது முதலியவைகளும், முறைபிடி மனதிற்கும், வாக்குக்கும், ஸரீரத்திற்கும், அசுத்திகள். இவைகள் பரம்பகூடி முதலியவைகளால் அறியமுடியாதென்பதையும், பரமான்னங்களைக் கொண்டறியவேண்டுமென்பதையும், தெரிவிப்பதற்காகவும் 'ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்பட்டதாகிய' என்று சொல்லப்பட்டது. ஸந்திரமாயிருக்கையாவது அசங்காமலிருத்தல், அதை ப்ரஸ்தாவிக்கப்படுகிற அர்த்தத்தில் சொல்லுகிறார்—'வேதாந்த ஸாஸ்த்ரங்களில்' என்றார்ப்பிடுகிறார். சலிக்காமலிருக்கையாவது வேதங்களுக்கு புறம்பான மதத்திலிருப்பவர்களாலும், வேதங்களை ஒப்புக்கொண்டு தப்பாந்தும் செய்கிறவர்களாலும் கலைக்கமுடியாமை, அதாவது ஸந்தேஹமில்லாமை என்று அர்த்தம். அடக்கவேண்டியதாக இருக்கிற ஸ்வபாவத்தினால் இவ்விடத்தில் ஆத்மா என்னும் பதம் மனதைச் சொல்லுகிறது. ஆகையினாலேயே மற்றவர்கள் சொன்ன ஸரீரத்தைச் சொல்லுகிறது என்பது புத்தமல்ல. ஸ்வபாவத்தினாலேயே எல்லா விஷயங்களிலும் ப்ரவர்த்தித்துக் கொண்டிருக்கிற மனதை அடக்குவதாவது கெட்டவழியிலிருந்து திருப்புதல் அதையே சொல்லுகிறார்—'ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தைத் தவிர' என்றார்ப்பிடுகிறார்.

பா] ஐத்ரியாமெஷுவெராஹ்—ஆத்மாவைவிட வேறுகிய விஷயங்களில் இவை தோஷத்தோடு கூடியவை என்று தெரிந்துகொள்ளுவதால் பயப்படுதல். சுமஹங்கார 3—ஆத்மாவல்லாத தேஹத்தில் இது ஆத்மா என்கிற அபிமானமில்லாமை. இது மற்றதையும் குறிப்பதற்காகத் தன்னைச்சேர்ந்தது என்கிற அபிமானமில்லாமையும் சொல்லப்படுகிறது. ஐத்ரியாஹ்—ஐத்ரியாவாடி ஐத்ரியாவெஷுவெராஹ்—ஸ்ரீரத்தோடுகூட இருக்கும்பொழுது பிறப்பு, மரணம், கிழத்தனம், ரோ

தா] வெளி விஷயங்களில் ஆசையில்லாமை ஆத்மாவின்மீது ஆகையால் உண்டாகிறதல்லவா என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘ஆத்மாவைவிட வேறுகிய’ என்றாரம்பித்து. ஆசையில்லாதவனுடைய ஸ்வபாவம் வைராக்யம், அதினுடைய விதத்தைச் சொல்லுகிறார்—‘இவை தோஷத்தோடு கூடியவை’ என்றாரம்பித்து. துக்கத்தினால் ஸம்பாதிக்கக்கூடியவைகளாகியும், துக்கத்தோடு கலந்திருப்பவைகளாகியும், அழியக்கூடியவைகளாகியும், இருப்பது முதலியவைகளால் அவைகள் தோஷங்கள் நிறைந்தவை என்பது. சுவமாகிய அஹங்காரம் முன்னமே தடுக்கப்பட்டிருக்கிறபடியினால் இவ்விடத்தில் ‘சுமஹங்கார 3’ என்னும் பதத்தினால் தேஹமே ஆத்மா என்கிற ப்ரமம் தடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—‘ஆத்மாவல்லாத’ என்றாரம்பித்து. அஹங்காரத்தைத்தடுத்தது அதினுலுண்டானதாயும், எல்லாவிடங்களிலும் அத்துடன் கூடச்சொல்லப்பட்டதுமாகிய மமகாரத்தைத் தடுப்பதையும் குறிப்பதற்காக, என்று சொல்லுகிறார்—‘இது மற்றதையும் குறிப்பதற்காக’ என்றாரம்பித்து. ஸ்ரீரத்தினுலுண்டாகிய பிறப்பு முதலிய தோஷங்களை யனுஸந்தானஞ் செய்தல் 1 ‘ஸ்ரீரத்தோடுகூட இருப்பவனுக்கு இஷ்டாநிஷ்டங்களுக்குத் தடங்கல் இல்லை’ என்றத்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யத்தில் சொல்லியபடி ஸ்ரீரத்விடத்தக்கது என்று தெரிந்து கொள்ளுவதற்காக, என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘ஸ்ரீரத்தோடு கூட இருக்கும்பொழுது’ என்றாரம்பித்து. பிறப்பு, மரணம், கிழத்தனம், ரோகம், இவைகளால் உண்டாகிய துக்கம், அதுவாகிற தோஷம் என்று அர்த்தம் சொல்லிக்கொள்ளவேண்டியது. அன்றிக்கே பிறப்பு முதலிய துக்கம் வரையிலுள்ள எல்லாம் துக்கத்திற்குக்காரணமாகையினாலும் துக்கமாகையினாலும் தோஷங்கள் என்றத்தமாகவுமாம். அரிசியையும் உபியையும் போல ஸ்ரீரத்தை மாத்மிகத்தைத் துக்ககொண்டு தோஷங்களைப் பரிஹரிக்க முடியாது என்று தெரிவிப்ப

பா - அ] பிறகு ஸரீரத்தின் கார்யங்களுக்குள் ஆத்ம ஐந்நானத்திற்கு ஸாதனங்களாகையினால் அங்கீகரிக்கத் தகுந்தவைகளாகிய குணங்கள் சொல்லப்படுகின்றன:—

சுஜாநிசுவஜஹிசுவஜஹிஸ்வா சுஜாநிராஜஹிஸ்வா |

சூவாயெபாவாவஸம் ஸௌவஹெஸ்யபூதாதிநிமூஹம் |

ப - ரை] சுஜாநிசுவ - கர்வமில்லாமலிருக்கை, சுஜாநிசுவ - டம்பமில்லாமலிருக்கை, சுஹிஸ்வா - ஹிம்னைசெய்யாமலிருத்தல், சுஜாநிராஜ - பொறுமை, சூஜஹி - கபடமில்லாமை, சூவாயெபாவாவஸம் - ஆசார்யர்களை உபாஸனஞ் செய்தல், ஸௌவ - பரிசுத்தி, ஹெஸ்யபூ - உறுதியுள்ளவனாகியிருத்தல், சுதாதிநிமூஹம் - மனதை அடக்குதல். 7

பா] ‘சுஜாநிசுவ’ - பெரியோர்களிடத்தில் அவமானம் செய்யாமலிருத்தல், ‘சுஹிஸ்வா’ - தர்மங்களைச் செய்கிறவன் என்கிற கீர்த்தியையேப் ப்ரயோஜனமாக வைத்துக்கொண்டு தர்மங்களையனுஷ்டித்தல்-டம்பம்,

தா] ஜீவாத்மாவை நிரூபித்தபிறகு அதைப்பற்றிய ஐந்நானத்தில் ஆசையுண்டாகி அதற்குப்பிறகு அனுஷ்டிக்கத்தக்கவைகளாயிற்றுத்தலையாகியும் ‘சுஜாநிசுவ’ முதலியவைகள் ஆசைமுதலியவைகளைப்போலவே ஸரீரத்தின் கார்யங்களாகையினால் அந்த ஸரீரத்தை நிரூபித்த பிறகு அவைகளைச் சொல்லியிருக்கிறது என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘பிறகு ஸரீரத்தின் கார்யங்களுக்குள்’ என்று. விஞ்ஞா, ஜாநி, பணம், இவைகள் சேர்ந்திருப்பதினால் உண்டாகிய பெரியோர்களை ஆவமானஞ் செய்வதற்குக்காரணமாகிய கர்வம் இவ்விடத்தில் உபாஸனப்படுகிறது, அதையுடையவன் உபாஸி, அதில்லாதவன் சுஜாநி, அப்படிப்பட்டவனை இருக்கை சுஜாநிசுவ. அன்றிக்கே உபாநிசுவ. இவ்வாமை ‘சுஜாநிசுவ’ ஆகவுமாம். இப்படியே சுஜாநிசுவ முதலிய விடங்களிலும் கண்டுகொள்ளவேண்டியது. இதையே சொல்லுகிறார்—‘அதில்லாதவன்’ என்று. ஸஜஹி (தர்மத்தைக்கொடியாகவுடையவன்) என்று சொல்லியிருப்பதை யனுஸரித்துச் சொல்லுகிறார்—‘தர்மங்களைச் செய்கிறவன்’ என்றாமட்டித்து. அதாவது அப்படிச் செய்கிறதே ஒழிய ஸாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்டதை அவஸரயம் செய்ய வேண்டுமென்கிற புத்தியினாலல்ல, என்று தாழ்மையும், அகிஷ்டமும் என்றையே பலமாகவுடைய பீடையாகிய வ்யாபாரம் ஹிம்னை. ஆஹ வாகி னாலும் மனதினாலும் ஸரீரத்தினாலும் சாபங்கொடுத்தல் முதலியவைகளின் வழியாக ஸம்பவிக்கக்கூடும். ஆகையினால் ஸம்பவிக்கக்கூடிய

அதில்லாமை, 'சுஹிஷா' - வாக்குமனது, ஸரீரம், இவைகளால் அயலானுக்குப் பீடைசெய்பாமை, 'சுஷாணி' - அயலாரினால் பீடிக்கப்பட்டவனாயிருந்தபோதிலும் அவர்களைக்குறித்துவிசாரத்தையடையாத மனதையுடையவனாகிருக்கை, 'சுஜ-ஃ' - அயலாரைக்குறித்து வாக்குமனது, ஸரீரம், இவைகளினுடைய கார்யங்கள் ஒரேவிதமாக இருக்கை, 'சுவாபெ-பாவாஸம்' - ஆத்ம ஜ்ஞானத்தை யுபதேசித்த ஆசார்யர்களுடத்தில் நமஸ்காரம் செய்தல், அவர்களைப் ப்ரஸ்னம் செய்தல், அவர்களுக்குச் சூரியஸூரையெழுந்தவையவைகளைச் செய்துகொண்டிருத்தல், 'ஸாஸம்' - மனதிலும், வாக்கிலும், ஸரீரத்திலுமிருக்கிற ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்பட்டதாகிய ஆத்ம ஜ்ஞானத்தை யடையவும் அதின் உபாயங்களை யனு

எந்தவிதத்தாலும் அது செய்யக்கூடாதென்பது வசனங்களினாலேற்பட்டிருக்கிறபடியினால் 'வாக்குமனது, ஸரீரம், இவைகளால்' என்று சொல்லப்பட்டது. 'அயலானுக்கு' என்பது அநேகமாக ஸம்பவிக்கக்கூடியதை அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லியிருக்கிறது, ஸாஸ்த்ரத்தில் சொல்லாததாகிய தன்னைப்பீடித்துக் கொள்ளுவதும் ஹிம்ஸையாகையினால், மனதில் வேறு, வாயில் வேறு, இப்படியிருப்பது கபடம், அதில்லாமலிருப்பது சுஜ-ஃ என்றபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார் - 'அயலானுக்குறித்து' என்றாம் பித்து. அவன் செய்த உபகாரத்தை அறிவதனால் ஆசார்யனிடத்தில் உபாஸனஞ்செய்வது தானே உண்டாகும் என்று தெரிவிப்பதற்காகச் சொல்லுகிறார் - 'ஆத்ம ஜ்ஞானத்தை யுபதேசித்த' என்று. அன்றிக்கே ஆத்ம ஜ்ஞானத்திற்கு இது அவஸ்யம் வேண்டியது என்று தெரிவிப்பதற்காக அதைச் சொல்லியிருக்கிறதாகவுமாம் 1. தவிசிபுணரிவாதெநவரிபுஸ்யெநவெவயா' என்று, முன்பு வில்தாரமாகச் சொல்லப்பட்டதே இவ்விடத்தில் உபாஸனம் என்னும் பதத்தினால் சுருக்கிச் சொல்லப்பட்டது, என்று தெரிவிப்பதற்காக நமஸ்காரம் செய்தல் முதலியவைகளை எடுத்திருக்கிறது. பரிசுத்தமில்லாமையாவது மேல் கர்மங்களைச் செய்ய யோக்யதையில்லாமை, பரிசுத்தமாயிருக்கையாவது அவைகளைச் செய்ய யோக்யதையுடையவனாயிருக்கை, அதுவும் இவ்விடத்தில் இந்தஸந்தர்ப்பத்தில் ஏற்பட்ட ஸ்வேஷமான கர்மங்களைப்பற்றியது, என்று சொல்லுகிறார் - 'ஆத்ம ஜ்ஞானத்தையடையவும்' என்றாம் பித்து. ஆசைமுதலியவைகளும், பொய் சொல்லுவது முதலியவைகளும், ஸாப்பிடக்கூடாதென்று ஸாஸ்த்ரத்தில்

ஷ்ட்டிக்கவும் தக்கதான யோக்யதை, 'வெவ்யுய-ஓ' - வேதாந்த ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்பட்ட அர்த்தத்தில்கலிக்காமலிருக்கை, 'சூக்திவிநியுஹம்' - ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தைத் தவிர மற்ற விஷயங்களிலிருந்து மனதை நிவருத்திச் செய்தல். 7

ஐந்ரீயாயெ-ஷு வெவரா-மூ-உ-ஹ-கார-வ-வ |

ஜ-ந்ரீ-ய-உ-ஜ-ரா-வ-ய-ஓ-வ-ஷ-அ-ந-உ-ப-ச-உ-ம- ||

ப - ரை] ஐந்ரீயாயெ-ஷு - இந்த்ரியங்களினுடைய விஷயங்களில், வெவரா-மூ - ஆசையல்லாமை, உ-ஹ-கார - தேஹமே ஆத்மா என்கிற அபிமானமில்லாமை, ஜ-ந்ரீ-ய-உ-ஜ-ரா-வ-ய-ஓ-வ-ஷ-அ-ந-உ-ப-ச-உ-ம-ஜ-ந்ரீ - பிறப்பு, உ-ப-ச-உ-ம - மரணம், ஜ-ரா-கிழத்தனம், வ-ய-ஓ - ரோகம், இவைகளாலுண்டான, ஓ-வ-ஷ - நுக்கமாகிற, ஷ-அ-ந-உ-ப-ச-உ-ம - தோஷங்களைத் தெரிந்துகொள்ளுதல்.

மறுத்தவைகளை ஸாப்பிடுவது முதலியவைகளும், முறைப்பானதிற்கும், வாக்குக்கும், ஸரீரத்திற்கும், அசுத்திகள். இவைகள் பாக்யகூட முதலியவைகளால் அறியமுடியாதென்பதையும், ப்ரமாணங்களைக் கொண்டறியவேண்டுமென்பதையும், தெரிவிப்பதற்காகவும் 'ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்பட்டதாகிய' என்று சொல்லப்பட்டது. ஸத்திசாமயிருக்கையாவது அசங்காமலிருத்தல், அதைப் ப்ரஸ்தாவிக்கப்படுகிற அர்த்தத்தில் சொல்லுகிறார்—'வேதாந்த ஸாஸ்த்ரங்களில்' என்றார்ப்பித்து. சலிக்காமலிருக்கையாவது வேதங்களுக்கு புறப்பான மதத்திலிருப்பவர்களாலும், வேதங்களை ஒப்புக்கொண்டு தப்பாத்தரும் செய்கிறவர்களாலும் கலைக்கமுடியாமை, அதாவது ஸந்தேஹமில்லாமை என்று அர்த்தம். அடக்கவேண்டியதாக இருக்கிற ஸ்வபாவத்தினால் இவ்விடத்தில் ஆத்மா என்னும் பதம் மனதைச் சொல்லுகிறது. ஆகையினாலேயே மற்றவர்கள் சொன்ன ஸரீரத்தைச் சொல்லுகிறது என்பது யுத்தமல்ல. ஸ்வபாவத்தினாலேயே எல்லா விஷயங்களிலும் ப்ரவர்த்தித்துக் கொண்டிருக்கிற மனதை அடக்குவதாவது கெட்டவழியிலிருந்து திருப்புதல் அதையே சொல்லுகிறார்—'ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தைத் தவிர' என்றாரம்பித்து. 7

பா] ஐத்ரியாயெஷுவெராமு—ஆத்மாவைவிட வேறுகிய விஷயங்களில் இவை தோஷத்தோடு கூடியவை என்று தெரிந்துகொள்ளுவதால் பயப்படுதல். சுநஹம்காரஃ—ஆத்மாவல்லாத தேஹத்தில் இது ஆத்மா என்கிற அபிமானமில்லாமை. இது மற்றதையும் குறிப்பதற்காகத் தன்னைச்சேர்ந்து என்கிற அபிமானமில்லாமையும் சொல்லப்படுகிறது. ஐ-ந் ஐ-தூ-ஜராவ்யாபி ஹ்வேஷ்வாந் ஹ்வேஷ்வாந்—ஸ்ரீரத்தோடுகூட இருக்கும்பொழுது பிறப்பு, மரணம், கிழத்தனம், ரோ

தா] வெளி விஷயங்களில் ஆசையில்லாமை ஆத்மாவின்மீது ஆகையால் உண்டாகிறதல்லவா என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘ஆத்மாவைவிட வேறுகிய’ என்றாரம்பித்து. ஆசையில்லாதவனுடைய ஸ்வபாவம் வைராக்யம், அதினுடைய விதத்தைச் சொல்லுகிறார்—‘இவை தோஷத்தோடு கூடியவை’ என்றாரம்பித்து. துக்கத்தினால் ஸம்பாதிக்கக்கூடியவைகளாயும், துக்கத்தோடு கலந்திருப்பவைகளாயும், அழியக்கூடியவைகளாயும், இருப்பது முதலியவைகளால் அவைகள் தோஷங்கள் நிறைந்தவை என்பது. சர்வமாகிய அஹங்காரம் முன்னமே தடுக்கப்பட்டிருக்கிறபடியினால் இவ்விடத்தில் ‘சுநஹம்காரஃ’ என்னும் பதத்தினால் தேஹமே ஆத்மா என்கிற ப்ரமம் தடுக்கப்படுகிறதென்று சொல்லுகிறார்—‘ஆத்மாவல்லாத’ என்றாரம்பித்து. அஹங்காரத்தைத்தடுத்தது அதினுண்டானதாயும், எல்லாவிடங்களிலும் அத்துடன் கூடச்சொல்லப்பட்டதுமாகிய மமகாரத்தைத் தடுப்பதையும் குறிப்பதற்காக, என்று சொல்லுகிறார்—‘இது மற்றதையும் குறிப்பதற்காக’ என்றாரம்பித்து. ஸ்ரீரத்தினுண்டாகிய பிறப்பு முதலிய தோஷங்களையனுஸந்தானஞ் செய்தல் 1 ‘ஸ்ரீரத்தோடுகூட இருப்பவனுக்கு இஷ்டாநிஷ்டங்களுக்குத் தடங்கல் இல்லை’ என்றர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யத்தில் சொல்லியபடி ஸ்ரீரம்விடத்தக்கது என்று தெரிந்து கொள்ளுவதற்காக, என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘ஸ்ரீரத்தோடுகூட இருக்கும்பொழுது’ என்றாரம்பித்து. பிறப்பு, மரணம், கிழத்தனம், ரோகம், இவைகளால் உண்டாகிய துக்கம், அதுவாகிற தோஷம் என்று அர்த்தம் சொல்லிக்கொள்ளவேண்டியது. அன்றிக்கே பிறப்பு முதலிய துக்கம் வரையிலுள்ள எல்லாம் துக்கத்திற்குக்காரணமாகையினாலும் துக்கமாகையினாலும் தோஷங்கள் என்றர்த்தமாகவுமாம். அரிசியையும் உயிரையும் போல ஸ்ரீரத்தை மாத்திரம் வைத்துக்கொண்டு தோஷங்களைப் பரிஹரிக்க முடியாது என்று தெரிவிப்ப

கம், இவைகளாலுண்டான, துக்கமாகிற தோஷங்கள் விடமுடியாதென்று அனுஸந்தானஞ் செய்தல்.

சுமலக்ஷி-நவிலக்ஷஃ பவத்ரு டாரமரஹாபிஷம் |

நிதூண வலவிக்ஷயிஷ்டாநிஷ்டாவ வதீஷம் || 9

ப - ரை] சுமலக்ஷி-பற்றுதலில்லாமை, பவத்ரு டாரமரஹாபிஷம் — பவத்ரு-பிள்ளை, டார - பத்னீ, மரஹ - வீடு முதலியவைகளில், சுமலிலக்ஷஃ - அதிக ஆசையில்லாமை, நிதூ - எப்பொழுதும், ஹஸ்டாநிஷ்டாவவதீஷம் - இஷ்டமாவது அநிஷ்டமாவது வந்த ஸமயங்களில், வலவிக்ஷயம் - ஸமமான மனதையுடையவனாக விருக்கை.

பா] 'சுமலக்ஷி'—ஆத்மாவைத்தவிர வேறு வஸ்துக்களில் பற்றுதலில்லாமை. 'சுமலிலக்ஷம் மஃ பவத்ரு டாரமரஹாபிஷம்'—அவைகளில்

தற்காக 'விடமுடியாதென்று' சொல்லியிருக்கிறது. 'சுமநுடிஸ-ம' என்பதற்கு அடிக்கடி தெரிந்துகொள்ளுதல் என்றிருந்தும், என்று சொல்லுகிறார்—'அனுஸந்தானஞ் செய்தல்' என்று.

தா] முன்பு 'ஐந்தியாயெ-ஷம் வெவராஸம்' என்று இந்திரியங்கள் தொடுவதினால் அறியக்கூடிய ஸத்தம் முதலிய விஷயங்களில் ஸாராயம் சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது இந்த ஸ்லோகத்தில் 'சுமலக்ஷி' என்பதனால் அபிமானத்தினாலேற்பட்ட வஸ்துக்களில் பற்றுதலில்லாமை சொல்லப்படுகிறது. என்று புனருத்திரேகாஷத்தைப் பரிஹரிப்பதற்காக 'ஆத்மாவைத்தவிர வேறு' என்றாம்பித்துச் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் கர்ஹஸ்த்தாஸ்ரமத்திலிருந்து மோக்ஷத்திலாசையுடைய புருஷனுக்கு அபிமானத்தினாலேற்பட்ட எல்லா வஸ்துக்களையும் விட்டிவிட்டால் அந்தாஸ்ரமத்திற்குரிய தர்மங்கள் எப்படி நிறைவேறும் என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்குச் சமாதானம் சொல்லப்படுகிறது— 'சுமலிலக்ஷம் மஃ பவத்ரு டாரமரஹாபிஷம்' என்று. இவ்விடத்தில் அந்த ஆஸ்ரம தர்மங்களுக்கு உபயோகிக்கக்கூடிய வஸ்துக்களை முழுமையும் ஸ்வரூபத்தையே விடவேண்டும் என்று சொல்லப்படவில்லை. ஸர்யாஸிக்கும் விடமுடியாதவஸ்துக்களில் 1 'மகாணுஷா-மகாடிகெவஸம்'

1. யஸ்ய - எவனுக்கு, குண்ட்யாம் - கமண்டலுவில், ஸங்க:-பற்று, ம-இல் லையோ, உதகே - ஜலத்திலும், ந - இல்லையோ, சேலே - ஊனியிலும், ந - இல்லையோ, விஷ்டரே - தர்ப்பாஸனத்திலும், ந - இல்லையோ, அகாரே - வீட்டிலும், ந - இல்லையோ, ஆஸநே - ஆஸத்திலும், ந - இல்லையோ, அந்யே-மற்ற வஸ்துவிலும், ந - இல்லையோ, ஸ:-அவன், மோக்ஷவித் - மோக்ஷத்தைத் தெரிந்தவன்.

ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல்லிய கர்மங்களைச் செய்ய ஒத்தாசையாக விருக்கி
றது என்பதைத்தவிர வேறு விதமான ஆசையில்லாமை. தன்னுடைய
ஆசையாலுண்டாகிய இஷ்டங்களும் அரிஷ்டங்களும் வந்தபோதிலும்
ஸந்தோஷமும் பயமுமில்லாமை. 9

உயி நவாநநு யொமெந ஹக்ஷிவாவிவாரிணீ |

விவிசுதௌ ஸௌவிசுவரோதிஜகந ஸம்ஸஹி ||

10

ப - ரை] உயி - என்னிடத்தில், சுநநுயொமெந - வேறொருவரைப்பற்
றியதில்லாமையினால், ஹக்ஷிவாரிணீ - வ்யபிசாரமில்லாத, ஹக்ஷி-பக்தி
யும், விவிசுதௌஸௌவிசு - ஜநங்களில்லாத விடத்தில் வஸிப்பதும்,
ஜநஸம்ஸஹி - ஜநங்களின் கூட்டத்தில், சாநி - ப்ரீதியில்லாமையும்.

பா] எல்லாவற்றிற்கு மீஸ்வரனாகிய என்னிடத்தில் ஒரே நிர்ஸயத்தோடு
கூடியிருப்பதினால் ஸத்திரமான பக்தியும், ஜநமில்லாத தேசத்தில்

மொநவெநெ நவவிஷுரொ | நாமாரொ நாவமெநாமெய
ஸு வெவெரொக்ஷவிதூஸஃ || என்று ஆசையைமாத்திரம் தடுத்திரு
ப்பதினால், ஆகையினால் தர்மங்களுக்குபயோகமுள்ளவைகள் என்கிற
மாத்திரத்தினால் அவைகளை அங்கீகரிக்கவேண்டும் என்கிற அபிப்ராயத்
தினால் சொல்லுகிறார்—‘ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல்லிய’ என்றாரம்பித்து.
பற்றுதல் ‘ஆசைக்குக்காரணம் ‘ஸாமாஹ்ஜாயதெ காஃ’ என்று
சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியினால், ஆகையினால் காரணமில்லாததினால்
கார்யமுமில்லை என்று தாத்பர்யம். ஆசையாவது அதிகமான பற்று
தல், தொட்டு அறிபக்கூடியவைகளாகிய இஷ்டம் அரிஷ்டம் இவைக
ளில் ஸமமான மனதை யுடையவனாக யிருக்க முடியாதாகையினால்
சொல்லுகிறார்—‘தன்னுடைய ஆசையாலுண்டாகிய’ என்றாரம்பித்து.
பிள்ளை, பத்ரீ, முதலியவைகளின் ப்ரஸ்தாவம் கீழேவராதபடியினால்
இதுவும் அவைகளைப்பற்றியதென்பது உசிதம் என்று தாத்பர்யம். 9

‘உயி’ என்பதினால் வேறொருவரிடத்திலுண்டான பக்தியைப்போக்
கடிப்பதினால் பக்தி ஸத்திரமாக விருப்பதற்குபயோகமாகிய ஆகாரம்
சொல்லப்படுகிறதென்றுசொல்லுகிறார்—‘எல்லாவற்றிற்குமீஸ்வரனாகிய’
என்று ‘சுநநுயொமெந’ என்பதினால் இதர தேவதைகளை விடுதல்
சொல்லப்படுகிறது. அதினாலேயே ‘ஹக்ஷிவாரிணீ’ என்பது அதிநு
லுண்டாகிற ஸத்திரமாயிருக்கை, அப்படிச் சொல்லாவிடில் புனருக்தி
வருகிறபடியினால் என்கிற அபிப்ராயத்தினால்சொல்லுகிறார்—‘ஒரேநிர்
ஸயத்தோடு கூடியிருப்பதினால் ஸத்திரமான’ என்று, ‘சுநநுயொமெந’

அதில் நிஷ்ட்டையையுடையவனாக இருத்தலும், எதைப்பற்றிய த்யானம் தத்வஜ்ஞானத்தைப் ப்ரயோஜனமாகவுடையதோ அதில் எப்போழுது மிருந்து கொண்டிருத்தலும், என்றிர்த்தம். ‘ஜ்ஞாயதே சமெந சூக்தா’ (இதனால் ஆத்மா அறிப்படுகிறது) ஆகையினால் ஜ்ஞானமென்னப்படுகிறது, அதாவது ஆத்மஜ்ஞானத்திற்கு ஸாதனம் என்றிர்த்தம். ஸாரீரத்தோடுகூட இருக்கும் ஜீவாத்மாவுக்கு அமாநித்வம் முதலாக கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட குணங்

த்தலும்’ என்று. ‘தக்ஷஜ்ஞாநாய டுவினாநம்’ என்பதற்கு தத்வ ஜ்ஞானத்தினுடைய ப்ரயோஜனத்தைச் சிந்தித்தல் என்றிர்த்தம் சொல்லுவது உசிதமல்ல. தத்வஜ்ஞானத்திற்கு ப்ரயோஜனமென்ன என்றல்லவே த்யானம் செய்யும் விதம், பின்னை எப்படியெனில் தத்வம் என்று, என்றல்லவே எண்ணவேண்டியது ஆகையினால் ‘தக்ஷஜ்ஞாநாய டுவினாநம்’ என்றாவதல்லவே சொல்லவேண்டும் ‘தக்ஷஜ்ஞாநாய டுவினாநம்’ என்று சொல்லவேண்டியதில்லை யல்லவா. இப்படியே தத்வஜ்ஞானத்தின் விஷயத்தைப்பாவது ப்ரயோஜனத்தைப்பாவது சிந்தித்தல் என்பதும், தத்வஜ்ஞானத்தினால் உண்டாகிற புருஷார்த்தத்தை நோய்ப்பார்ப்பது என்பது முதலியவையும் அதிக ப்ரயோஜனமற்றவைகள். பார்ப்பது என்பதைச் சொல்லக்கூடிய ‘டிஸ்ட்ட’ என்னும் பதமும் அத்தயனம் செய்கிறவர்களால் இவ்விடத்தில் படிக்கப்படவில்லை. ஆகையால் இதற்கு உசிதமாகிய வேறு அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—‘தத்வஜ்ஞானத்தைப் ப்ரயோஜனமாகவுடைய’ என்றிரம்பித்து. வேறு விஷயங்களில் சிந்தையில்லாமலிருப்பதும் இதனால் ஏற்பட்டது என்றபிராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—‘அதில் எப்போழுது மிருந்துகொண்டிருத்தலும்’ என்று. ‘சுரோக்ஷம்’ முதலிய எல்லாவற்றையும் மொத்தமாக ஜ்ஞான என்னும் பதத்தினால் குறித்திருப்பதற்கு உசிதமான அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—‘ஜ்ஞாயதே’ என்றிரம்பித்து. ஆத்மா என்பது இந்த ஸந்தர்ப்பத்தினாலும் வஸ்துவின்ஸ்வபாவத்தினாலும் மேற்பட்ட விஷயத்தைச் சொல்லிப்பிருக்கிறது, காரணம் என்னுமர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற வ்யுத்தபத்தியை வ்யாக்யானஞ் செய்துகொண்டு அதினுலேற்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—‘ஆத்மஜ்ஞானத்திற்கு’ என்று. மொத்தமான ஜ்ஞானம் முன்பே ஏற்பட்டிருப்பதினால் ப்ரத்யக்ஷம், முதலிய ஜ்ஞானம் இவ்விடத்தில் சொல்லப்படுகிறது. ‘வணதக்ஷஜ்ஞாநம்’ என்று சொல்லி ‘யதேதாந்ய’ என்று பொதுவாக இதைத்தவிர மற்றது எல்லாம் அஜ்ஞானம் என்று சொல்லியிருப்பது அவையெல்லாம் பரிகரிக்கத்தக்கது என்பதற்காக, என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லு

களின் கூட்டமே ஆத்மஜ்ஞானத்திற்கு உபயோகமானது, இதைத் தவிர
ஸ்ரீரத்தினால் உண்டாக்கப்படுகிற மற்றதெல்லாம் ஆத்மஜ்ஞானத்திற்கு
விரோதமாகையினால் அஜ்ஞானம் என்று சொல்லப்படுகிறது. 11

பா-அ] பிறகு 'ஊதஷ்யோவெதி' என்று கீழே அறிகிறவனாகச் சொல்
லப்பட்ட கேடிரஜ்ஞானுடைய ஸ்வரூபம் நிரூபிக்கப்படுகிறது —

ஜெயம் யதூக் ப்ரவக்ஷாமி யக் ஜீவாத்மாவானது |

சுநாமி உதாரம் ப்ரஹ்ம நவதூதாநாவஸுஷுதெ || 12

ப - ரை] யக் - எந்த ஜீவாத்மாவானது, ஜெயம் - (கிழ்ச்சொல்லிய
அமாநித்வம் முதலிய குணங்களினால்) அறியத்தக்கதோ, தூக் - அப்படிப்
பட்ட ஜீவாத்மாவை, ப்ரவக்ஷாமி - சொல்லப்போகிறேன், யக் - எந்த
ஆத்மாவை, ஜீவாத்மா - தெரிந்துகொண்டு, சுஜேதம் - அழிவில்லாத டரி
சுத்த ஆத்மாவை, சுஸுதெ - அடைகிறேனே; சுநாமி - ஆதில்லாதது,
உதாரம் - என்னையே மேலானவனாகவுடையது, ப்ரஹ்ம - தர்மபூத ஜ்ஞான
த்தினால் எங்கும் வ்யாபரிக்கக்கூடியது, தூக் - அந்த ஆத்மா, நவதூ - ஸத்
தாகவும், சுவசு - அஸத்தாகவும், ந உஷுதெ - சொல்லப்படுகிறதில்லை. 12

கிரூர்—'ஸ்ரீரத்தோடு கூடவிருக்கும்' என்றாற்பித்து. ஸ்ரீரத்தோடு
கூட இருக்கும் என்று சொல்லியிருப்பது அவ்வகளை முழுவதும் சிவ
ருத்திசெய்வது ஜ்ஞானத்தைக் கொண்டு ஆகவேண்டும் என்பதற்
காக 'ஊதூக்' (இது) என்று தனித்தனிக் குறித்திருப்பதினால் அபிப்ரா
யத்தில் கொள்ளப்பட்ட அர்த்தம் 'குணங்களின் கூட்டமே' என்பது
னால் விவரிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது சொல்லப்பட்ட குணங்களுக்கு
விரோதியாகிய அஹங்காரத்தையுடையவனாக இருக்கையிலாவது
மாத்திரமல்ல என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'இதைத்
தவிர' என்றாற்பித்து. அஜ்ஞானம் என்கிற விடத்தில் முன்போல
கரணவ்யுத்பத்தி சொல்லவேண்டியதில்லை யாதகாரினால் ப்ரஸித்தபா
கிய ஜ்ஞானமென்னும் பதத்தினர்த்தத்தை யஸுஸித்தேதூக் என்பது
னால் அதற்கு விரோதி என்று சொல்லப்படுகிறது, என்று சொல்லுகிறார்—
'ஆத்ம ஜ்ஞானத்திற்கு விரோதமாகையினால்' என்று. கிழ்ச்சொல்
லிய ஜ்ஞானமென்னும் பதத்தின் அர்த்தத்தோடு ஒத்திருக்க வேண்டி
யதற்காக முன்போல கரணவ்யுத்பத்தியைச் சொன்னபொதிலும்
அதினாலேற்பட்ட தாத்பர்யத்தைச் சொல்லியிருக்கிறதாகவுடையம். 11

பா] அமாநித்வம் முதலிய உபாயங்களினால் அடையக்கூடியதாகிய ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லப்போகிறேன். எதைத் தெரிந்துகொண்டு பிறப்பு, கிழத்தனம், மரணம், முதலிய ப்ரக்ருதியின் ஸ்வபாவங்களில்

தா] முதலில் அறிகிறவனாகிற ஆத்மாவல்லவோ 1 'வஸுபொட்சுபுஹா வஸு' என்று குறிக்கப்பட்டான். இப்பொழுது அவனை யல்லவோ நிரூபிக்க வேண்டியது. அப்படியிருக்க 'ஜெயம்பதூக்ஷ்' என்று ஏன் சொல்லப்படுகிறது என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்குச் சமாதானஞ் சொல்லுகிறார்— 'பிறகு' என்றாம் பித்து. அறியத்தக்கதாகிய ஆத்மாவிற்கு லக்ஷணமாக வல்லவோ முன்பு அறிகிறவனாகியிருக்கை சொல்லப்பட்டது என்று தாத்பர்யம் ஆகையினால் 'ஜெயம்பதூக்ஷ்' என்றாம் பித்துச் சொன்னது பரப்ரம்மத்தைப்பற்றிச் சொன்னதென்கிற ப்ரம்மம் நிராகரிக்கப்பட்டது. ஏனெனில் 2 'கௌக்ருக்ஷ் குஜ்யொ ஜோபாநம்' என்றாம் பித்திருப்பதினாலும், 3 'கௌக்ருக்ஷ் குஜ்யொ ரெவரீனாந் ஜோநயக்ஷாஷா' என்று மேலே முடிக்கப்போகிறபடியினாலும், நடுவிலும் 4 'புக்ஷுதிம் பௌரூஷம் வெவ' என்று அவைகளையே நிரூபிக்கிறபடியினாலும், இந்த்ரியங்களாலுண்டாக்கக்கூடிய ஸூக துக்கங்களை யுடையவனாகியிருக்கையையும், ஸரீரத்தைவிட்டுக் கிளம்புதலையும், ஸத்வம் முதலிய குணங்களுக்கு வசப்பட்டிருக்கையையும், இவை முதலியவைகளைச் சொல்லியிருப்பதினாலும், ஸ்வரூபம் என்னும் பதத்தினால் நபும்ஸகலிங்கமாகச் சொல்லியிருப்பதின் தாத்பர்யம் தெரிவிக்கப்பட்டது. அன்றிக்கே மேலே 'வ்யூஹ்' என்று சொல்லப்போகிறதைப் பார்த்து நபும்ஸகலிங்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறதாகவுமாம். தன்னேவிட மற்றெல்லா வஸ்துக்களைக் காட்டிலும் இது வேறுபட்டதென்று காட்டக்கூடியதல்லவோ லக்ஷணமென்பது. அப்படியிருக்க அறிகிறவனாயிருக்கையாகிய லக்ஷணத்தினால் எல்லா வஸ்துக்களைவிட வேறுபட்ட ஸ்வரூபத்தையுடையதாக ஏற்பட்டிருக்கிற ஆத்மாவிற்கு வேறு ஸ்வரூபத்தை நிரூபிப்பது எதற்காக என்னில் அது உசிதமல்ல. லக்ஷணத்தினால் இதர வஸ்துக்களைவிட வேறுபட்டது என்பது மாத்திரம் தோன்றுகிறதேயல்லாமல் இதற்கிருக்கும் மற்ற எல்லா ஸ்வபாவங்களும் தோன்றுகிறதில்லை. எப்படி

1 பகவத்கீதை 13-3.

2 பகவத்கீதை 13-2.

3 பகவத்கீதை 13-34.

4 பகவத்கீதை 13-19.

லாத ஆத்மாவையடைகிறானே; எதற்கு ஆதில்லையோ அது அநாதி. இந்த ஜீவாத்மாவிற்கு உத்பத்தியில்லையல்லவா அகையினாலேயே நாசமுமில்லை, ப்ருதியிலும் * 'அறியும் தன்மையுள்ள ஜீவாத்மா பிறக்கிறது' ரில்லை மரணமடைகிறதும் இல்லை' என்றாந்த முள்ள வாக்யமும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது; எதற்கு நான் மேலானவனோ அது உத்தரம் † 'உதல்லநா ஸ்ரீ அக்ஷிஜி 2 வாரம் | ஜீவாத்மா' என்றல்லவா கீழே சொல்லப்பட்டது. பகவானுக்குத் சரீரமாகையினால் பகவானுக்கு சேஷமா யிருக்கையையே ஸ்வபாவமாக உடையதல்லவோ ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபம். அப்படியே ப்ருதியிலும் ‡ 'எவன் ஆத்மாவிலிருந்துகொண்டு ஆத்மாவின் உள்ளே

என்னில் 'பாதிவீ' வாஸனையுடையது' என்றும்பொழுது அந்த ஸ்வபாவத்தினால் ஜலம் முதலிய வஸ்துக்களைவிட வேறுபட்டது என்பது மாத்திரம் ஏற்படுகிறதேயல்லாமல் பாகத்தினால் உண்டாகும் ரூபம்முதலியவைகளை உடையது என்றிவை முக்கிய தென்படுகிறதில்லை. அதைப்போலவே இவ்விடத்திலும் அறிகிறவனாகிய நுக்கைப்பாடு ஸக்த ணத்தைச் சொன்னபோதிலும் அறிகிறவனாகிய அந்த ஆத்மா உண் டாக்கப்படுகிறதா? இல்லையா? என்றிவை முதலியவைகளின் பதந் தறிவு உண்டாகாது ஆகையினால் அவைகள் சொல்லவேண்டியவைகள் தான் என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் 'ஜெசுஸ்' என்பதிலுள்ள காரணப் பட்ட ஸங்கதியைச் சொல்லுகிறார்—'அமாந்தம் முதலிய' என்றார்ப் பித்து. 'பூவக்ஷாரி' என்பதற்கு உள்ளபடியே சொல்லப்போகிறேன் என்றார்த்தம். 'ஊநாழிசே' என்று பதத்தைப் பிரிப்பது அபுத்த மல்ல. 'சே' என்னும் விசுதி இல்லாமலும் பதநுபித்தி என்றும் ஸ்வாஸத்தினால் அந்த அர்த்தம் ஏற்பட்டுவிடுகிறபடியினால் என்றோ அபிப்பிராயத்தினால்சொல்லுகிறார்—'எதற்கு ஆதிபிஸ்தை' என்றாரமர்த்தம். அநாவது ஊநாழி என்பதற்குக் காரணமில்லாதது என்றார்த்தம். இந்த அர்த்தம் 1 'நாநூஸூதே' என்னுமதிகாணத்தி லேற்பட்டது என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'இந்த ஜீவாத்மாவிற்கு' என்றாரம்பித்து. முன்பு சொல்லிய மரணமில்லாமலிதழ்ந்ததற்கும் இதிலே காரணம் என்று சொல்லுகிறார்—'ஆகையினாலேயே' என்று. இந்த இரண்டு விஷயங்களிலும் ப்ரமாணத்தைச் சொல்லுகிறார்—'ப்ரகுதியிலும்' என்றாரம்பித்து. 'ஊநாழிசே' என்று பதத்தைப் பிரித்துவிட்டால் இவ்விடத்தில் சொல்லப்படுகிற 'ஹ்' என்னும் பதத்திற்கு 'ஹ' என்றும்

* கடவுஸ்ஸி-1-2-18. † பகவத்கீதை 7-5.

† ப்ரஹ்மாரண்யகம்-5-7-22 (மாத்யங்கினபாடம்).

1 சாரீரகஸ-ஒத்ரம்-2-3-18.

இருக்கிறோனோ, எவனை ஆத்மாதேரிந்து கொள்ளவில்லையோ, எவனுக்கு ஆத்மா ஸரீரமோ, எவன் ஆத்மாவை உள்ளே இருந்துகொண்டு நியமிக்கிறோனோ' என்றும், அப்படியே ¶ 'அவன் காரணம், இந்த்ரியங்களுக்கு யஜ்மானனாகிய ஜீவனுக்கும் யஜ்மானன், அவனை உண்டு பண்ணுகிறவனும் அவனுக்கு யஜ்மானனும் ஒருவருமில்லை' என்றும், § 'ப்ரக்ருதி ஜீவாத்மா இவைகளுக்கு யஜ்மானன், குணங்களுக்கும் யஜ்மானன்' என்றமர்த்தமுள்ள வாக்யம்முதலியவைகள் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன. ஐஹோ பேரிதாகயிருக்கையாகிற குணத்தையுடையது அதாவது ஸரீரம் முதலியவைகளால் அளவிடப்படாததாயும் இருக்கிறது ஜீவாத்மா என்

பது விசேஷணமாகவிருக்கவேண்டும். அதுவும் பரப்ரம்மத்தைப் பற்றி இங்கு நிரூபிக்கும் ஸந்தர்ப்பமில்லாமையினால் ஸ்வாரசம்பமில்லை ஆகையினால் இந்த ஸந்தர்ப்பத்திற்கு உசிதமான பதங்களின் பிரிவை யும் அர்த்தத்தையுஞ் சொல்லுகிறார்—'எதற்கு நான் மேலானவனோ' என்று. முன்பு சொல்லியிருப்பதைச் சுருக்கமாகச் சொல்லியிருப்பதல்லவோ இது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'உக்ஷயோ' என்றார்பித்து. மேலானவன் என்னும் பதம் சேஷி என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது. ஸரீரம் என்பதிலும் சேஷம் என்பதிலும் க்ரமமாக ஸ்ருதியை உதாஹரிக்கிறார்—'அப்படியே ஸ்ருதியிலும்' என்றார்பித்து. இத்தால் தேஹம் என்று பதத்தைப் பிரித்தால் அதற்கு அர்த்தம் ஸம்பவிக்கவில்லையாதலால் பசுவரீ ஹீயும் தேஹம் என்னும்விதத்திலும் ஒரே அர்த்தத்தைச் சொல்லுவதாகவிருந்தபோதிலும் ஸ்லோகம் பூர்ணமாக வேண்டியதற்காக சேர்த்துப் ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சங்கராசாரியர் சொன்ன அர்த்தம் நிராகரிக்கப்பட்டது. வரம் என்னும் விசேஷணமில்லாத ஐஹோ என்னும் பதம் பரமாத்மா வினிடத்திலேயே முக்யமாக ப்ரயோகிக்கப்படுகிறது அப்படியிருக்க இங்கு ஐஹோ என்னும் பதம் ஜீவாத்மாவைப்பற்றிய தென்பதும் எப்படிப் பொருந்தும் என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானஞ் சொல்லுகிறார்—'பேர்தாக இருக்கையாகிற குணத்தையுடையது' என்று. அஹோ வென்றும் ஸ்ருதியில் ஏற்பட்டதாயும் சுருங்கிய ஜ்ஞானத்தையு முடைய ஆத்மாவுக்கு பெரிதாக யிருக்கை எப்படி ஸம்பவிக்கும் என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்குச் சமாதானஞ் சொல்லுகிறார்—'அதாவது' என்றார்பித்து. 'அளவிடப்படாததாயும்' என்பதற்கு ஸ்வபாவத்தில்

முற்றும். † ‘அவன் அளவிடப்படாமலிருக்கத் தகுந்தவனாகிறான்’ என்றார் த்ருளாள ஸ்ருதிவாக்யமிருக்கிறதல்லவா. ஸரீரத்தினால் அளவிடப்படக் கூடியதாயிருத்தலும் இவனுக்கு கர்மத்தினாலுண்டானது. கர்மங்காசிற பந்தங்களினால் விடுபட்டவனுக்கு அளவிடப்படக்கூடாமையுண்டாகி றது. ஜீவாத்மாவினிடத்திலும் ஸ்ரீஹ் என்னும் பதம் ‡ ஸமுணாநு

எல்லா விஷயங்களையும் அறிபக்கூடியதாயிருக்கிற ஜ்ஞானத்திற்கு கருங்கமில்லாதது என்றத்தம். தன்னுடைய உண்மைபாதிப ஸ்வரூபம் ப்ரகாசிக்கும்பொழுது இந்தப் பெரிதாகவிருக்கை ஸ்ருதியில் சொல் லப்பட்டது என்று சொல்லுகிறார்—‘அவன்’ என்றாரம்பித்து. அள வில்லாத ஸ்வபாவத்தை யுடையவனுக்கு அளவிடப்பட்டவனாயிருக்கை ஸம்பவிக்காததையினால் அளவிடப்படாமலிருக்கத் தகுந்தவன் என் பது ஓளபசாரிகமாகச் சொல்லியிருக்கிறது என்கிற ஆசைப்பாத்திற்குச் சமாதானஞ் சொல்லுகிறார்—‘ஸரீரத்தினால் அளவிடக்கூடியதாயிருத்த லும்’ என்று. ஒரு உபாதியினாலுண்டானதும் வெவ்வேறு அவஸ்தைகளில் உண்டாயிருப்பதினால் விரோதமில்லை என்று தாழ்ப்பாயம். ஓளபசாரிகமாகவும் ‘ஸ்ரஹ்’ என்னும் பதத்தின் ப்ரயோகம் ஜீவாத் மாவினிடத்திலும் ப்ரஸித்தமாயிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்— ‘ஜீவாத்மாவினிடத்திலும்’ என்றாரம்பித்து. ஆகையினால் ஸ்வரூபா ஸ்ரஹ் என்கிற விசேஷணம் ப்ரயோஜனத்தோடு கூடியதாகி றது என்றபிராயம். இந்த ஸாஸ்த்ரத்திலேயே அனைக இடங்களில் ஜீவாத்மாவினிடத்திலேயே ‘ஸ்ரஹ்’ என்னும் பதம் ப்ரயோகித்திருப் பதைக் காட்டுகிறார்—‘ஸமுணாநு’ என்றாரம்பித்து. ‘ஸ்ரஹ்ஸூசிபாய’ என்பதற்கு ப்ரம்மமாவதற்கென்று அபிபிராயம். முக்திபடைந்த வனு யிருந்தபோதிலும் ஜீவாத்மாவிற்கு நேராக ப்ரம்மமாகுகை ஸம்ப விக்கா தல்லவா ! ‘ஜீவாத்மாயிஜ்யாதா’ என்றிவை முக்தியி யவைகளுக்கு விரோதம் வருகிறபடியினால் என்று தாழ்ப்பாயம். ‘ஸ்ரஹ்ஸூசிபாய’ என்கிற விடத்தில் ‘கஹம்’ (நான்) என்று ப்ரம்மம் சொல்லப்படுகிறது. அதில் இருப்பையுடைய ப்ரம் மம் அதைவிட வேறுகவே யிருக்கவேண்டுமல்லவா என்று தாழ்ப்பாயம் ‘ஸ்ரஹ்ஸூசிபாய’ என்கிற ஸ்லோகத்தில் ப்ரம்மத்தைப் படைவதற்குச் சாதனமாகிய பக்தி உண்டாவதற்கு முன்னமே சொல்லப்படுகிற

† ஸ்வேதாஸ்வதாம்-5-9.

‡ பகவத்கீதை-14-26.

1 பகவத்கீதை 14-2.

ஸரீதீதெஞ்சாந் ஸுஹூதிபாய கௌதெ | ' + ' ஸு ஹுனொணி
வா^{சு}திஷா ஹஜிஜி கஸ்யாவயஸுவா ||' + ' ஸு ஹுஹூதி^க: வ ஸ னா^கநா^க
ஸோயதிநகா ஐ^{சு}தி | ஸரீஸு^ஸவெ^ஸஷா^ஸ ஹி^ஸதெ^ஸஷா^ஸ உ^ஸகி^ஸம^ஸவ^ஸதெ^ஸ
வாரா^ஸ ||' என்றிவை முதலிய விடங்களில் ப்ரயோகிக்கப்படுகிறது. கா^ஸ
ய தசை காரண தசை ஆகிய இவ்விரண்டு தசைகளு மில்லாமையினால்
ஸத், அஸத், என்னும் பதங்களினால் ஜீவாத்மாவின் எவ்வுருபம் சொல்
ஸப்படுகிறதில்லை. கார்யதசையில் தேவன் முதலிய பேர்களுையும் ரூபங்
களையும்டைகிறதினால் ஸத் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படியே அவை
களை அடையத்தகாதிருப்பதினால் காரணதசையில் அஸத் என்று சொல்
லப்படுகிறது. அப்படியே ஸ்ருதியில் || இது முதலில் அஸத்தாக இருந்

ப்ரம்மமாகுகை பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தோடு ஐக்யமாவதல்ல என்று தாழ்ப்பர்யம். (நஸ்துநாஸுஹுதே) என்னுமிடத்தில் ஒருவிதத்தாலும் சொல்லமுடியாது என்று மறுப்பது உசிதமல்ல, தன்னுடைய வார்த்தைக்கு விரோதம் வருகிறபடியினால். ஸத்தாக விருக்கையும் அஸத்தாக விருக்கையும் இல்லை என்று மறுப்பதும் உசிதமில்லை, ஒன்றுக்கொன்று விரோதமாக விருக்கும் ஸ்வபாவங்களை மறுத்தால் மூன்றாவது ஸ்வபாவ மேற்படாது என்று ந்பாயமிருப்பதால். ஸத், அஸத் தென்று பேருடைய வஸ்துக்களைவிட வேறுபட்டது என்று மர்த்தமல்ல, அப்படிப்பட்ட வஸ்துக்களை ஏற்படாடையினால். சுபம் அசுபம் இவை இரண்டுமில்லை என்பது மர்த்தமல்ல, சுபம் என்பதை மறுப்பது பெர்ருந்தாதாகையினால். ஆகையினு விவ்விடத்திலென்னசொல்லப்படுகிறது என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானஞ் சொல்லுகிறார்— ‘கார்யத்தை காரணத்தை’ என்றாரம்பித்து. இது பரிசுத்தமான ஆகாரத்தைச்சொல்லுகிறது என்று தெரிவிப்பதற்காக— ‘ஜீயாத்மாவின் ஸ்வரூபம்’ என்று சொல்லப்பட்டது. இந்த இரண்டு தகைகளிலும் ஸத், அஸத், என்னும் பதங்களை ப்ரயோகித்ததற்குக் காரணத்தைச் சொல்லுகிறார்— ‘கார்யத்தையில’ என்றாரம்பித்து. இந்தக் காரணங்களை முன்னிட்டு ஸருதியில் பரமாத்மாவைப்பற்றி இந்தப் பதங்களை ப்ரயோகித்திருப்பதைக் காட்டுகிறார்— ‘அப்படியே ஸ்ருதியில்’ என்றாரம்பித்து. ‘அஸத்தாக இருந்தது’ என்கிற இடத்தில் அஸத்தென்னும் பதத்தினால் சொல்லப்பட்ட வஸ்துவை ‘அதிலிருந்து’ என்கிற விடத்தில் காரண

† பகவத்கீதை-14-27

† பகவத்கீதை-18-54.

¶ தைத்திரீயம்-ஆனந்தவல்லி-7-1.

தது அதிலிருந்து ஸத் உண்டானது' என்றும், * 'அப்பொழுது இது வ்யாசுரணம் செய்யப்படாமலிருந்தது, அது பேர்க்களினாலும் சூபங்க்களினாலும் வ்யாகரணம் செய்யப்பட்டது' என்றமர்த்தமுள்ள வாக்யம் முதலியவைகள் சொல்லப்படுகின்றன. கார்யத்தை காரணத்தைப்போல இவ்விரண்டு தைகளின் ஸம்பந்தம் ஜீவாத்மாவிற்குக் கர்மமாகிய அவித்தையினால் கட்டுப்பட்டிருப்பதினால் உண்டானது. ஸ்வரூபத்தினாலுண்டானதல்ல. ஆகையினால் ஸத், அஸத், என்னும் பதங்களினால் ஜீவாத்

மாகச் சொல்லப்படுகிறது. 'ஸத் உண்டானது' என்கிற விடத்தில் ஸத்தென்பது கார்யமாகச் சொல்லப்படுகிறது. 'அப்பொழுது இது' என்றரம்பிக்கும் இதினர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற வேறு ஒரு நிவாக்யத்தில் அஸத் முதலிய பதங்கள் பேர் ரூபங்க் கிலல்லாமலிருப்பதையும் அவைகளை யடைந்திருப்பதையும் காரணமாக உடையதாக வாக்யமானம் செப்பப்பட்டதுகள். 'முதலில் இது அஸத்தாக விருத்தது' என்றர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளில் சொல்லப்பட்ட இரண்டு அவஸ்த்தைகளும் ஜீவாத்மாவிற்கும் உண்டி. அப்படிக்கல்லாவிடில் முன்பு ஜீவாத்மாவைப் பரக்ருதி என்று சொல்லியிருப்பது பொருந்தாததாகையினால், 1 'ஜீவாத்மாவை ஜலத்துடன் டீயுவில் ஸந்திஷித்தார்' என்றர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யத்தினாலுமிது ஏற்பட்டிருக்கிறது என்கிற ஆலோசனைக்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'கார்யத்தை காரணத்தையாகிற்' என்றரம்பித்தது. கர்மமாகிய உபாதிப்பினால் இவை இரண்டு தைகளும் ஏற்பட்டனவல்லாமல் ஸ்வாவாக்ய ஏற்பட்டனவல்ல, இவ்விடத்தில் ஸ்வபாவத்திலேற்பட்ட ஆகாரம் சொல்லப்படுகிறது என்றர்த்தம். 2 'காரணகேவலமான ஸாராஸிஷம் பரபரவ்யபிஷேகமே' என்கிற இந்த அதிகரணத்தில் ஸத், அஸத், அப்பரக்ருதம், முதலிய காரணவாக்யங்களிலிருக்கிற எல்லாப் பதங்களும் பரபரத்தாவைச் சொல்லுகின்றன என்று திரசுரிக் கப்பட்டது. அப்படியிருக்க இவ்விடத்தில் அஸத்தென்னும் பதத்தினால் ஜீவாத்மாவைச் சொல்லியிருக்கிறதென்பது எப்படிப் பொருந்தும் என்கிற ஆலோசனைக்கு

* ப்ரஹ்மதாண்யகம்-3-4-7.

1 தைத்திரீயம், முதல் அனுவாகம்.

2 சாரீரகஸூத்ரம் - 1 - 4 - 14. ஆகாசாதிஷ்டா-ஆகாசமுதலிய பதங்களை மூலக்ருதிய வாக்யம் முதலியவைகளில், காரணத்தேவ - லோகங்களுக்குக் காரணமாக யதாய்யதிஷ்டோக்தே-முன்பு சொல்லியபடி ப்ரம்மத்தையே சொல்லியிருக்கிற படியினால் (லோகங்களுக்குக் காரணம் ப்ரம்மம் தான்).

மாவின் ஸ்வரூபம் சொல்லப்படுகிறதில்லை. 'இது முன்பு அஸத்தாகவே இருந்தது' என்றார்த்தமுள்ள ஸ்ருதி வாச்யத்தில் காரணதசையோடு கூடிய பரப்ரம்மமே சொல்லப்படுகிறது. பேர் ரூபம் முதலிய இவைகளால் பிரிக்கத்தகாத ஸடுக்ஷமங்களாகிய சேதனசேதன வஸ்துக்களைச் சரீரமாகவுடைய பரப்ரம்மமே காரணவஸ்த்தையையுடைய தாகையினால் ஸரீரம் ஜீவாத்மா இவைகளின் ஸ்வரூபங்களும் காரணதசையில் அஸத் என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகின்றன. அப்படியிருந்தபோதிலும் ஜீவாத்மாவிற்கு அந்தக்காரணதசையும் கர்மத்தினுண்ணுண்டானதாகையினால் பரிசுத்தமான ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபம் ஸத், அஸத், என்னும் பதங்களினால் சொல்லத்தகாதது.

12

ஸவடூதஃ வாணி வாஹம் தசு ஸவடூதொக்ஷஸிரொஹம் |

ஸவடூதஸூதிஹொகெ ஸவடூஹவதூ திஷ் தி || 13

ப : ரை] தசு - அந்த பரிசுத்தமான ஆத்ம ஸ்வரூபம், ஸவடூதஃ வாணி வாஹம் - எல்லா விடங்களிலும் கை, கால்கள் இவைகளையுடையது, ஸவடூதொக்ஷஸிரொஹம் - எல்லாவிடங்களிலும் கண், தலை, முகம், இவைகளை யுடையது, ஸவடூதஸூதிஹொகெ - எல்லா விடங்களிலும் காதையுடையது, ஹொகெ - இந்த லோகத்தில், ஸவடூ - எல்லா வஸ்துக்களையும், ஸூவதூ - வ்யாபரித்துக்கொண்டு, திஷ் தி - இருக்கிறது.

ஸமாதானஞ் சொல்லுகிறார்—'இது முன்பு' என்றாரம்பித்து. ஸத், அஸத், என்னும் பதங்கள் பரமாத்மாவினிடத்தில் சேதன சேதன வஸ்துக்களின் வழியாகவல்லவோ ப்ரயோகிக்கப்படுகின்றன ஆகையினால் வழியாக இருக்கிற ஜீவாத்மாவினிடத்திலும் அந்தப் பதங்களினால் சொல்லத் தகுந்தவன யிருக்கை ஏற்பட்டது என்று தாத்பர்யம். அப்படியாகில் பரிசுத்தமான தசையிலும்கார்யதசையிலுமிருக்கிற பேர் ரூபம் இவைகளாலுண்டான பிரிவில்லையாகையினால் அஸத்தென்னும் பதம் ப்ரயோகிக்கப்படலாமே? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானஞ் சொல்லுகிறார்—'அப்படியிருந்தபோதிலும்' என்றாரம்பித்து. கர்மங்களினாலுண்டான இரண்டு வித தசைகளும் இல்லை என்று தடுப்பதிலதற்குத் தாத்பர்யம் என்று கருத்து.

12

தா] ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபம் ஸரீரமில்லாததாகையினாலும், அவயவங்களில்லாததாகையினாலும், இந்த்ரியங்களில்லாத தாகையினாலும், கைகால்களுக்கு ப்ரஸ்தாவமேயில்லை. மேலும் இது முன்பு விஸ்வரூபத்தில் சொல்லிய அநேகங்களை யுடைத்தாயிருக்கையைச் சொல்லு

பா] அந்தப் பரிசுத்தமான ஆத்மஸ்வரூபம் எல்லாவிடங்களிலும் கைகள் கால்கள் இவைகளினுடைய கார்யங்களைச் செய்ய சக்தியுள்ளது. அப்படியே எல்லாவிடங்களிலும் கண் முதலியவைகளின் கார்யங்களைச் செய்யக்கூடியது. * 'கைகள் சால்களில்லாதவனா யிருந்தபோதிலும் வேகமாய் ஓடுகிறான், (மற்ற வஸ்துக்களை) பிடிக்கிறான், கண்ணில்லாதிருந்த

கிறதாமல், ஜீவாத்மாவைப்பற்றிச் சொல்லுகிற ஸந்தர்ப்பமென்று ஸ்தாபித்திருப்பதினால். ஆகையினாலேயே ஜீவாத்மாவின் கர்மங்களால் அடையப்பட்டதும் தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தினால் அடையப்பட்டது கருமாகிய கை முதலியவைகளோடு ப்ரபஞ்சத்தைப் ப்ரமாத்மாவையுடைய பரமாத்மவிற்கு ஸம்பந்தம் சொல்லப்படுகிறது; என்றிவை முதலிய கல்பனைகளும் நிராகரிக்கப்பட்டன. மேலும் எல்லாவிடத்திலும் என்று சொன்னதும் பொருந்தாது. ஆகையினால் எல்லாவிடங்களிலும் கைகளுக்கும் கால்களுக்கும் முடையது என்பது முதலிய ப்ரமாத்மாத்மவிற்கு சொல்லப்படுகிறது? என்கிற ஆசேஷபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்— 'அந்தப் பரிசுத்தமான ஆத்மஸ்வரூபம்' என்றாம். பரிசுத்தமான ஆத்மவிற்கு கை முதலியவைகளில்லாமலிருந்தபோதிலும், 'வாணி' முதலிய பதங்களினால் லக்ஷணமாகச் சொல்லப்படுகிற கை முதலியவைகளின் சக்தியுண்டென்பதில் ஸ்ருத்திபாப்ரமணமாகக் காட்டுவதற்காக பரமாத்மவிற்கு கை முதலியவைகளில்லாமலிருந்த போதிலும் அவைகளின் ஸக்தியுண்டென்பதை முதலில் நிரூபிக்கிறார்— 'கைகள் கால்களில்லாதவனாயிருந்தபோதிலும்' என்றாம். கைகள் கால்களில்லாதவனென்பது கர்மேந்த்ரியங்களின் கூட்டமில்லவென்று மறுக்கப்படுகிறது என்று குறிப்பதற்காக. 'கண்ணில்லாதவன் காதில்லாதவன்' என்பது ஜ்ஞானேந்த்ரியங்களின் கூட்டமில்லவென்று மறுக்கப்படுகிறது என்பதற்காக. இப்படியாகப் பரமாத்மவிற்கு அஸாதாரணமான ஸ்வபாவத்தை அப்பமான ஸக்தியையுடைய ஜீவாத்மாவின்விடத்தில் எப்படிச் சொல்லியிருக்கிறது? என்கிற ஆசேஷபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்— 'பரிசுத்தனாகிய' என்றாம். 'ஸக்தியையுடைய' திருக்கும் தசையில் ப்ரம்மத்தின் குணங்களோடு முண்டாகிப்படியினால் சுருக்கமில்லாத ஜ்ஞானத்தின் ஸக்தியினால் இவையெல்லாம் பொருந்தும் என்று தாத்ர்ப்யம். ஸமம் என்கிற ஸ்ருத்திக்கு சுருக்கம் அர்த்தஞ் சொல்லக் காரணமில்லாமையினால் விபேஷித்துச் சொல்லாமலிருந்தபோதிலும் எல்லாவிடங்களிலும் கைகால்களையுடையவாக யிருக்கை முதலியது வித்தமாகவே ஏற்பட்டது என்கிற அபிப்ராயத்

வனா யிருந்தபோதிலும் பார்க்கிறான், அவன் காதில்லாதவனாயிருந்தபோதிலும் கேழ்கிறான்' என்றர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யத்தில் பரமாத்மாவை கை,கால்கள் இவைகளில்லாம லிருந்தபோதிலும் எல்லாவிடங்களிலும் கை,கால்களின் கார்யங்களைச் செய்கிறானென்பது சொல்லப்படுகிறது பரிசுத்தமாகிய ஜீவாத்மாவிற்கும் அவனோடு ஸமமாயிருக்கை உண்டாகையினால் எல்லாவிடங்களிலும் கை,கால்கள் முதலியவைகளின் கார்யங்களைச் செய்யக்கூடியவனாயிருக்கை உண்டாகிறது எனபதும் ஸ்ருதியிலேற்பட்டதே. † 'வித்வானாக இருப்பவன்அப்பொழுது புண்ணிய பாபங்களை நீக்கிவிட்டுப் ப்ரக்ருதியின் ஸம்பந்தமில்லாதவனாய் மிகுந்த ஸாம்யத்தை யடைகிறான்' என்றர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்ய மிருக்கிறதல்லவா. ‡ 'உஃ ஜகாநஃவாஸித்யுஜேஷாபயுஜோமதாஃ' என்றல்லவோ மேலே சொல்லப்பட்டபோகிறது. இந்த லோகத்தில் எந்தெந்த வஸ்துக்களின் கூட்டங்களிருக்கிறதோ அவையெல்லாவற்றையும் வ்யாபரித்துக்கொண்டிருக்கிறது. பரிசுத்தமான ஆத்ம ஸ்வரூபம் இடம் முதலியவைகளாலுண்டான

தல் 'ஏற்பட்டதே' என்று சொல்லியிருக்கிறது. ஸமமாகயிருக்கை யுண்டாகிறது என்று சொன்னமாத் திரத்தினால் எல்லா ஆகாரங்களினாலும் ஸமமாக விருக்கை ஸ்ருதியில் எப்படி யேற்பட்டது என்கிற ஆகேஷபத்திற்கு ஸமாதானஞ்சொல்லுகிறார்—'வித்வானாக இருப்பவன்' என்றாரம்பித்து. இந்தமிகுந்த ஸாம்பமாவது லோகங்களின் வ்யாபாரத்தைத் தவிர மற்ற எல்லாவற்றையும் பற்றியது என்று ஸாரீரக ஸூத்ரத்தில் நான்காவது அத்யாயம் நாலாவது பாதத்தில் விசாரிக்கப்பட்டது என்று தாத்பர்யம். அந்த ஸ்ருதியினர்த்தம் இந்தக் கீதையிலும் மேலே உபதேசிக்கப்பட்டபோகிறது. அதை இவ்விடத்தில் சொல்லுகிறது யுக்தம் என்று சொல்லுகிறார்—'உஃ ஜகாநஃ' என்றாரம்பித்து. 'கிஷகி' (இருக்கிறது) என்கிற விடத்தில் வ்யாபரித்திருப்பதற்கு ஒருகாலத்திலும் குறைவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது கர்மங்களால் சுற்றப்பட்ட ஜ்ஞானத்தையுடையவனாயும் அணுவாயுமிருக்கிற ஜீவாத்மாவிற்கு எல்லாவற்றையும் வ்யாபரித்துக்கொண்டிருக்கை எப்படிப் பொருந்தும், என்கிற ஆகேஷபத்திற்கு ஸமாதானஞ்சொல்லுகிறார்—'பரிசுத்தமான ஆத்ம ஸ்வரூபம்' என்றாரம்பித்து. இந்த வ்யாபரித்திருக்கை தர்மபூத ஜ்ஞானத்தின் வழியாக என்று ஸாரீரக ஸூத்ரத்தில் 1 'புஷ்பவஹஸஸூபாஹிடிஸூயகி' என்றாரம்பித்து நிரூபிக்கப்பட்டது, ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபம் அணுவென்றே சொல்லப்பட்டிருப்

† முண்டகம் - 3-1-3.

‡ பகவத்கீதை - 14-2.

1 சாரீரகஸூத்ரம் - 4-4-15.

அளவில்லாததானகயினால் எல்லாவிடத்திலு மிருக்கிறதென்றாந்தும். 13

ஸ்வபொருஷ்ய மண்ணாஹஸம் ஸ்வபொருஷ்ய விக்ஷிப்தகம் |

சுஸக்தம் ஸ்வபொருஷ்ய மநிமகாணம் மண்ணொருபுரம் || 11

ப - ரை! ஸ்வபொருஷ்ய மண்ணாஹஸம் - எல்லா இந்திரியங்களினுடைய வ்யாபாரத்தினால் ப்ரகாசத்தை யுடையது, ஸ்வபொருஷ்ய விக்ஷிப்தகம் - (ஸ்வபாவத்தில்) எல்லா இந்திரியங்களில்லாதது, - சுஸக்தம் - (ஸ்வபாவத்தில்) தேஹங்களோடு ஸம்பந்தமில்லாதது, ஸ்வபொருஷ்ய மநிமகாணம் - எல்லா தேஹங்களையும் தரிக்கக் கூடியது, மிமகாணம் - (ஸ்வபாவத்தில்) ஸத்வம் முதலிய குணங்களில்லாதது, மண்ணொருபுரம் - ஸத்வம் முதலிய குணங்களை யனுபவிக்கிறது. 11

பா] எல்லா இந்திரியங்களின் குணங்களினால் ப்ரகாசத்தை யுடையது. இந்திரியங்களின் குணங்களாவது இந்திரியங்களின் வ்யாபாரங்கள் அதாவது இந்திரியங்களின் வ்யாபாரங்களினால் விஷயங்களையறி

பதினானும், விகாரமற்றதென்று ஸருதிகளில் சொல்லியிருப்பதிலும், ஸ்வரூபத்தில் விகாரமுண்டென்பது பொருத்தாதானகயினால். 13

தா] இந்திரியங்களல்லவோ காரணங்கள் இந்திரியங்களின் குணங்கள் காரணங்களல்லவே என்கிற ஆகேஷபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—‘இந்திரியங்களின் குணங்களாவது இந்திரியங்களின் வ்யாபாரங்கள்’ என்று. ஸ்வபம் ப்ரகாசமாகிய ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபத்திற்கு இந்திரியங்களின் வ்யாபாரங்களினால் எப்படி ப்ரகாசமுண்டாகும். விஷயங்களின் ப்ரகாசத்தைச் சொல்லுவதாயிருந்தபோதிலும் பரிசுத்தமான ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லிக் கொண்டுமே ப்ரகாசம் இத்திரியங்களினால் உண்டாகிற ஜ்ஞானத்தைச் சொல்லுவதெப்படியும் பொருந்தும் என்கிற ஆகேஷபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—‘அதாவது’ என்றாம்பித்து. ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபம் இந்திரியங்களின் குணங்களால் ப்ரகாசிக்கிறது என்றனைவருடைய மனம் ப்ரகாசம் சொன்ன அர்த்தங்களை விலக்குவதற்காகச் சொல்லுகிறார்—‘இந்திரியங்களின் குணங்களினால்’ என்றாம்பித்து. போக்பதை பரிசுத்தமான தஸாயினுமுண்டு என்று தாழ்ப்பயம். இத்தால் இந்திரியங்களினுடைய வ்யாபாரங்களினால் வ்யாபரிக்கிறதுபோல அறிபடுங்கதும், என்று சங்கராசாரியர், க்ரந்தத்திலில்லாமல் கல்பனை செய்கிறபடியும் நிராகரிக்கப்பட்டது. ஒரு ஸமயத்தில் இந்திரியங்களையுடையதாக விருக்கிற ஜீவாத்மாவிற்கு எல்லா இந்திரியங்களில்லாதது என்பது எப்ப

யக்கூடிய ஸக்தியையுடையது என்றத்தம். ஸ்வபாவத்தில் எல்லா இந்திரியங்களு மில்லாதது அதாவது இந்திரியங்களின் வ்யாபாரங்களில்லாமலே தானாகவே எல்லாவற்றையும் அறியக்கூடியது என்றத்தம் ஸ்வபாவத்தில் தேவன் முதலிய ஸரீரங்களோடு ஸம்பந்தமில்லாதது. தேவன் முதலிய எல்லா ஸரீரங்களையும் தரிக்கக்கூடிய சக்தியையுடையது ஃ 'அவன் ஒருவிதமாக ஆகிறான், மூன்று விதமாக ஆகிறான்,' என்றத்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளிருக்கிறபடியினால் அப்

டிப் பொருந்தும்? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானஞ் சொல்லுகிறார்—'ஸ்வபாவத்தில்' என்று. இந்திரியங்களில்லை பென்று சொல்லும் பக்ஷத்தில் அதினுண்ணடாகக்கூடிய ஜ்ஞானமில்லாமையினால் மற்றவர்கள் சொன்னதைப்போல மோக்ஷத்தில் கல்லைப்போ விருக்கிறது என்றேர்ப்படுமே என்கிற ஆக்ஷேபத்தை முன்புசொன்னதைக்கொண்டு *பிரகரிக்கிறார்—'அதாவது இந்திரியங்களின் வ்யாபாரங்களில்லாமலே' என்றாரம்பித்து. முக்திபயடைந்தவனுக்கும் எல்லா லோகத்திற்கும் ஆதாரமாக விருக்கையிலலாமையினாலும், கர்மமாக எல்லா ஜாதிகளையுமுடைய சரீரத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருப்பது மில்லாமையினாலும், அவைகளை தரிக்கக்கூடிய ஸக்தி இவ்வே சொல்லப்படுகிறது. ஸ்வபாவத்தில் அவைகளோடு ஸம்பந்தமில்லாமை 'கலுதூ' என்பதினால் சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'ஸ்வபாவத்தில் தேவன் முதலிய' என்றாரம்பித்து. எல்லாவித ஸரீரங்களையும் தரிக்கக்கூடிய ஸக்தியையுடையவனாக யிருப்பதையும் பரிசுத்த தஸையின் உண்டாகிற கார்யத்தைக்கொண்டு நிரூபிக்கிறார்—'அவன் ஒருவிதமாக ஆகிறான்' என்றாரம்பித்து. ஜீவாத்மாவின் ஸவருபம் பேதத்தை அடையாதாகையினாலும், ஸாப்பிடுவது முதலியவைகளை ஸ்ருதி சொல்லியிருப்பதினாலும், ஸரீரங்களின் வழியாகவே 'மூன்றுவிதமாக ஆகிறான்' என்பது முதலியது சொல்லியிருக்கிறது என்று தாத்பர்யம். இத்தால் 'ஸவஹுக்' என்பதற்கு எல்லாவித ப்ரமங்களுக்கும் ஆதாரமாகவிருக்கை என்று அர்த்தம் சொன்னவன் பிராகரிக்கப்பட்டான். 'மிமூகாணம்' என்கிற விடத்தில் ஸத்வம் முதலிய குணங்களுக்கு ஆதாரமல்ல என்று தடுக்கப்பட்டவிடலை, பரிசுத்தமில்லாத தஸையினால் அதற்கு ப்ரஸ்தாவ மில்லாமையினாலும் 'மூணவாகூய' என்கிறதற்கு அது எதிர்நடையாக இல்லாமையினாலும். ஆகையினால் இவ்விடத்தில் கர்மங்களைக் காரணமாகவுடைய ப்ரக்ருதியின் குணங்களைப்பற்றிய அனுபவம் இல்லை என்று

படியே ஸ்வபாவத்தில் ஸத்வம் முதலிய குணங்களில்லாதது. ஸத்வம் முதலிய குணங்களையனுபவிக்கும் சக்தியை யுடையது. 14

வஹிராஜஸு ஹுதிதாநாஜவரஃவரவெவ வ |

வசுகூக்ஷாஸு தடிவிஜேபம் டுரவஸு வானிகெவ தசு || 15

ப-ரை] தசு - அந்த ஆத்மஸ்வரூபமானது, ஹுதிதாநா - பஞ்சபூதங்களினுடைய, வஹி-வெளியிலும், சஹஸு - உள்ளேயும்(இருக்கிறது), ஈவரஃ - (ஸ்வபாவத்தில்) சலிக்காதது, வரவெவ - (தேஹத்தோடிகுக்கும்பொழுது) சலிக்கிறது; வசுகூக்ஷாஸு - ஸுகூக்ஷ்மமாகவிருக்கிறபடியினால், தசு - அந்த ஆத்மஸ்வரூபமானது. ஹிஜேபம் - அறிபத்தகாதது, டுரவஸு - தாரத்திலுமிருக்கிறது, வானிகெவ - ஸமீபத்திலுமிருக்கிறது, பா] ப்ரதிவீ முதலிய பஞ்சபூதங்களை விட்டுவிட்டு ஸரீரமில்லாமல் வெளியில் இருக்கிறது. 15 'ஸாப்பிட்டுக்கொண்மே, ஸ்தர்கோடு விளைபாடி

சொல்லுகிறதே அல்லாமல் திர்விதேசஷம் என்கிறவார்த்தைக்கிடமே இல்லை என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'ஸ்வபாவத்தில் ஸத்வம் முதலிய' என்றாரம்பித்தது. 'ஸ்வபாவத்தில்' என்பதினால் 'மண்ணொத்தது' என்று சொல்லியிருப்பதோடு விரோதத்தைப் பரிகரித்திருக்கிறது. 'அனுபவிக்கும் சக்தியையுடையது' என்கிற விடத்திலும் முன்புபாலவே அபிப்ராயம் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியது. அநாவது குணங்களை யனுவிப்பதோ கர்மமாகிற காரணத்தினாலுண்டானது. அதுகில்லாமையோ ஸ்வபாவத்திலிருக்கிறது. அனுபவிக்கும் சக்தி மாதிரியும் எப்பொழுது மிருக்கிறது ஆகையினால் விரோதமில்லை என்ற. 14 தா] ஸரீரத்தோடு கூடியிருக்கும் தரையிலல்லவோ பஞ்சபூதங்களுக்குள்ளே யிருக்கிறது ஆகையினால் முக்திபடைந்தவனுக்குப் ரஸாயினில்லாமையினால் பஞ்சபூதங்களுக்கு வெளியே யிருக்கிறதென்பது உசிதம். அவைகளுக்குள்ளே யிருப்பதென்பது எப்படிப்பொருந்தும் என்கிற ஆதேசத்திற்கு ஸமாதானஞ் சொல்லுகிறார்—'ஸாப்பிட்டுக் கொண்மே' என்றாரம்பித்தது. இந்தச் ஸரீரத்தோடு கூடியிருப்பது கர்மத்தினாலேற்பட்டதல்ல, 1 'தன்னுடைய ரூபத்தோடுசேருகிறான்' என்றார்த்தமுள்ள ஸருதிவாக்யத்தில் சொல்லிப்படி பாகாசமாகிப் தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தை உடையவனுக்கு இது சொல்லியிருக்கிறபடியினால்.

1 சாந்தோக்யம் - 8-12-3.

1 சாந்தோக்யம் - 8-12-2.

க்கொண்டும், இருக்கிறது' என்றர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யம் முதலியவை களிலேற்பட்ட தன்னிஷ்டப்படி நடக்கிற வ்யாபாரங்களைச்செய்யும் போ ழுது அந்தச் ஸரீரங்களுக்குள்ளேயு மிருக்கிறது. ஸ்வபாவத்தில் சலித் தாதது. தேஹத்தோடிருக்கும்போழுது சலிக்கிறது. இப்படி எல்லாச் ஸத் திகளையுடையதாயும் எல்லாவற்றையு மறிந்துகொள்ளக்கூடியதாயு

அவன் புண்யபாபங்களை விட்டவனாகையினாலும் 1 'கர்மங்களுக்கு வசப்படாதவனாகிறான்' என்றர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யம் இருக்கிறபடி யினாலும், இவையெல்லாவற்றையு மபிப்ராபத்தில் வைத்துக்கொண்டு 'தன்னிஷ்டப்படி நடக்கிற வ்யாபாரங்களை' என்று சொல்லப்பட்டது. 2 'அவன் பிதாக்களின் கும்பலை ஆசைப்படுகிறானேயானால்' என் றும், 3 'தன்னிஷ்டப்பாசாரம் அனுபவித்துக்கொண்டும் தன்னிஷ்டப் பிரகாரம் ரூபங்களை எடுத்துக்கொண்டும் இந்த லோகங்களில் சுஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிறான்' என்று மர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யங் கள், 'முதலியவைகளில்' என்பதால் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகின்றன. ஸ்வேரூபத்தில் விகாரங்களில்லாதவனாகிய ஆத்மாவிற்கு மூன்றுவிதமாக ஆகுதல் முதலியதும், ஸாப்பிடுதல் முதலியதும், பிதாக்களின் ஸமூகம் முதலியதும், ஸரீரங்களையடையாமல் பொருந்தாததல்லவா. ஸரீரமா வது, ப்ரக்ருதியைச் சேர்ந்தவைகளாகவாவது, ப்ரக்ருதியைச் சேராத வைகளாகவாவதுருக்கிற பஞ்சபூதங்களின் சேர்க்கையே; ஆகையினால் பஞ்சபூதங்களுக்குள்ளே இருக்கிறதென்பதும் ஸித்தித்துவிடுகிற தென்றபிப்ராயம். 'சுயரம்', 'யரம்', என்பவைகளுக்கு ஸந்தாவா ஜங்க மங்களுக்கு அந்தர்யாமிபாயிருக்கிறதென்றர்த்தஞ் சொல்லில் பரிசுத்த மான அவஸ்த்தையில் அவைகள் பொருந்தாது. ஆகையினால் 'வஹிர ஹி' என்று கீழ்ச்சொல்லிய ஸரீரத்தோடு கூட இருத்தலும், ஸரீர மில்லாமலிருத்தலுமே அவைகளுக்குக் காரணம் என்று காட்டுகிறார்— 'ஸ்வபாவத்தில்' என்றாம்பித்து. கால, முதலியவைகளால் நடப்பதும் அகில்லாமையுமிங்கே சொல்லப்படுகின்றன. ஒருநாளு மறியப் படாமையினால் அப்படிப்பட்ட வஸ்துவே யில்லை என்கிற ஆகேஷ பத்தை பரிகரிப்பதற்காக—'ஸுலக்ஷணாஸு கித்விஜ்ஞயம்' என்று சொல்லப்படுகிறது. 'நான்' என்று எப்பொழுதுமறியப்படுகிற ஆத்மா 'அறியக்கூடாதது' என்பது எந்த ஆகாரத்தினால்? என்கிற ஆகேஷபத் திற்கு ஸமாதானஞ்சொல்லுகிறார்—'இப்படி எல்லாச் ஸத்திகளையுடையதாயும்' என்றாரம்பித்து. 'தசு' என்னும் பதத்தினால் குறிக்கப்படும்

1 சாந்தோக்யம் - 7-25-2.

2 சாந்தோக்யம் - 8-2-1. 3 தைத்திரீயம், ப்ருதுவல்லி, 10-வது அனுவாகம்

மிருக்கிற அந்த ஆத்மவஸ்து இந்தச் ஸரீரத்திலிருந்துகொண்டிருந்தபோதிலும் மிகவும் ஸடுக்ஷ்மமானதையினால் தேயுறந்தையிட வெறுக ஸம்ஸாரிகளால் அறியக்கூடாது. அமாநித்வம் முதலிய கீழ்ச்சொல்லிய குணங்களில்லாதவர்களும், அதற்கு வினோதமான குணங்களை உடையவர்களுமாகிய புருஷர்களுக்கும் தன்னுடையதேவறத்திலே இருந்துகொண்டிருந்த

அர்த்தம் இது. அது அறிபக்கடியானதான் என்பதைக் தெரிவிப்பதற்காக, தூரத்திலிருப்பது முதலிய தெரிந்தபொருள்களையெல்லாம் வேறுகாரணமில்லை என்று சொல்லுவதற்காக — இந்தச் ஸரீரத்திலிருந்து கொண்டிருந்தபோதிலும் என்று சொல்லப்பட்டது. மாற்றி முதலிய பூதங்களைப்பார்க்கிலும் ஸடுக்ஷ்மங்களாகியவற்று முதலியவைகளும் தனித்தறியப்படுகின்றன. ஆகாரினுள்ளாகிலும் துவதற்காக மிகவும் ஸடுக்ஷ்மமானதையினால் என்று சொல்லப்பட்டது. 'தான் அறிகிறேன்' என்று ஆத்மா அறியப்பட்டபோதிலும் தனித்தறிய முடியாது என்பது இக்கு 'கயிரெத்யம்' என்று சொல்லப்படுகிறது என்று 'யி' என்னும் உபஸர்க்கத்தோடு சேர்த்திருந்தபொருத்தினால் தெரிவிப்ப்படுகிறது என்று காட்டுவதற்காக 'நுநுநு' ததையிட வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. வேறுக எப்பொழுதும் எல்லா யதார்த்தங்களும் விருந்தால் முசலக் கொம்பு முதலியவைகளால் போல வன் தவிர இல்லை யென்றேற்பட்டுவிடும்; மேலும் பொகாப்பாஸத்தை விடுத்தவர்கள் பத்தமாக வேண்டியவரும்; என்ற ஆகேஷபரவரிக் 'ஸம்ஸாரிகளால்' என்று சொல்லப்பட்டது. போகிகளுக்கும் முத்தியை மடைத்தவர்களால் போல இடைவிடாமலும், மிகவும் விசதமாகவும், அறிபக்கடியானதால் 'ஸம்ஸாரிகளால்' என்று மொத்தமாய்ச் சொல்லப்பட்டது. அறிந்தபொருள்கம்செய்யாதவர்கள் இவ்விடத்தில் 'ஸம்ஸாரிகள்' என்றும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறார்களாகவுமாம், போகிகளுக்கும் மொத்தம் அபத்தல் வரப்போகிறபடியினால் அவர்கள் முத்தர்களுக்கும் சம்பாஷிக்கவாய்கையினால் 'ஐதிராஸ்யாபதிக்கேதசு' என்பதனால் எங்கும் பரப்பித்திருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டவில்லை, அது 1. 'ஸம்ஸாரிகளால்' என்று முன்பே சொல்லப்பட்டபடியினால். ஆகையினால் இவ்விடத்தில் ஸடுக்ஷ்மமானபடியினால் ஸம்ஸாரிகளால் அறிபத்தபதத்திலிருந்திருந்த ஆத்மாவைப்பற்றி அவர்களாலேயே யறியவேண்டியதென்று அறித்திருப்பது எப்படிப்பொருந்தும் என்கிற ஆகேஷபத்தை வில் துவதற்காக வில் அதிகாரிகளுக்குச் சலபமா யறிய முடியாதது என்பதையும், 'ஸம்

போதிலும் அதிக தூரத்திலிருக்கிறது. அப்படியே அமாந்தீவம் முதலிய குணங்களை யுடையவர்களுக்கு அதுவே ஸமீபத்திலிருக்கிறது. 15

சுவிஹகூம் வ ஹுதெஷு விஹகூலிவ வ ஹிதம் |

ஹுதஹதஹுத தசு ஜெயம் ஸுவிஷு ஸுஹவிஷு வ || 16

ப-ரை] தசு - அந்த ஆத்ம வஸ்துவானது, ஹுதெஷு - ப்ராணிகளிடங்களில் (இருந்தபோதிலும்), சுவிஹகூம் - ஒரே ஆகாரத்துடன் கூடியதாயும், விஹகூலிவ-தனித்தனி ஆகாரங்களை யுடையதுபோலவும், ஹிதம்-இருக்கிறது, ஹுதஹதஹுத-பஞ்சபூதங்களைத் தரிக்கிறதாகவும், ஸுவிஷு- (அன்னம் முதலியவைகளை) ஸாப்பிடுகிறதாகவும், ஸுஹவிஷு - (அப்படி ஸாப்பிட்ட வஸ்துக்கள் வேறு விதமாகமாறி) வெளியில் வருவதற்குக் காரணமாகவும், ஜெயம் - அறியத்தக்கது. 16

பா] தேவன் மனுஷ்யன் முதலிய ப்ராணிகளில் எல்லாவற்றிலுமிருக்கிற ஆத்மவஸ்துவானது அற்புந்தன்மையையுடைத்தா யிருக்கையாகிய ஒரே ஆகாரத்தையுடையதாகையினால் வ்யத்யாஸங்களில்லாமல் இருக்கிறது. தேரியாதவர்களுக்குத் தேவன் முதலிய ஆகாரத்தினால் 'இவன்தேவன்', 'இவன் மனுஷ்யன்' என்று பிரிவையுடையதைப்போல இருக்கிறது.

அதிகாரிகளுக்குச் சலபமா யறியமுடியும் என்பதையும் சொல்லுகிறது, என்று சொல்லுகிறார்—'அமாந்தீவம்முதலிய' என்றாரம்பித்து. 15

ஸ்வரூபங்களில் அநேக பேதங்களை யுடைய ஸரீரங்களில் பேதமில்லாததென்று சொல்லியிருப்பதினால் 1. 'வணிகாஸுஜிபி-கூம்' என்று கீழ்ச்சொல்லிய ஸமமாக இருத்தலே இங்கு சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'தேவன் மனுஷ்யன்' என்றாரம்பித்து. 'சுவிஹகூம்' என்பதற்கு ஸ்வரூபத்தில் தேவனுயிருக்கை முதலிய பேதங்களில்லாதது என்றாத்தம். 'விஹகூலிவ' என்கிற விடத்தில் 'ஹ' என்னும் பதத்தினால் ப்ரமிக்கிறவர்களின் ஜ்ஞானத்தில் தோன்றுகிற ஆகாரத்தைச் சொல்லியிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்—'தேரியாதவர்களுக்கு' என்றாரம்பித்து. இப்படி ஜீவாத்மாவின் பரிசுத்தமான அடிஸத்தை சொல்லப்பட்டது. இதில் 'ஹுதஹதஹுத' என்பது முதலாக ஸோகங்களை ஸ்ருஷ்டிப்பது முதலிய வ்யாபாரங்களைச் சொல்லுகிறது என்கிற ப்ரமததை விலக்குவதற்காக, இந்த ஸந்தர்ப்பம் போத்தாவாகிய ஜீவாத்மாவின் வ்யத்யாஸத்தைச் சொல்லுகிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு

‘நான் தேவன்,’ ‘நான் மனுஷ்யன்’, என்று தேஹத்தோடு ஒன்றாகச்சேர்ந்து அனுஸந்திக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும் அறிகிறவனாகையினால் தேஹத்தைவிடவேறு வஸ்துவாக அறியக்கூடியது என்று முதலிலேயே * ‘ஊசி ஷோஷை’ என்று சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது இன்னும் சில ஸ்வபாவங்களாலும் அவ்விதமாக அறியக்கூடியது என்று சொல்லுகிறார்— ‘ஊசிஹதபூ’ என்றாரம்பித்து. தேஹமாகச் சேர்ந்திருக்கிற ப்ரதீவி முதலிய பூதங்களை எது தாங்குகிறதோ அது தன்னால் தாங்கப்படுகிற பூதங்களைவிட வேறுபட்டது என்று அறியத்தக்கது அதாவது வேறுவஸ்துவென்று அறியக்கூடிய தென்றார்த்தம். அப்படியே பஞ்சபூதங்களாலுண்டாகிய அன்னம் முதலியவைகளைச் சாப்பிடுகிறது. தன்னால் விழுங்கப்படுகிற பூதங்களைக் காட்டிலும் விழுங்குகிறவனாகையினால் வேறு வஸ்து வெ

முன்னே சொல்லியிருப்பதோடு புனருத்தியையும் பரிசுபிக்கிறார்— ‘நான் தேவன்’ என்றாரம்பித்து. முன்பு ‘நான்’ என்கிற பதத்திற்கு அர்த்தமாக விருக்கை, அதற்கு அர்த்ததால்லாமவிருக்கை, அறியும் தன்மையுடையதாயிருக்கை, அநிலாதநாஸிநக்கை, முகலிபவ்யந்யாஸம் சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுதோவெனில் ஆதாரமாகவிருக்கை, அதனால் தரிக்கக்கூடியதாயிருக்கை, போகநாவாக விருக்கை, அவனால் அனுபவிக்கத்தக்கதாக விருக்கை, அவனால் விகாரமாக அடைவிக்கக்கூடியவனாயிருக்கை, அதன் விகாரத்திற்குக் காரணமாயிருக்கை, இவைகளால் வ்யத்யாஸம் சொல்லப்படுகிறது என்றார்த்தம்.

இல் ஜீவாத்மாவினால் தரிக்கப்படுகிற வஸ்துவைச் சொல்லுகிற ‘ஊசி’ என்னும் பதம் அசேதனம் மாத்திரத்தைச் சொல்லுகிறது. அதிலும் ப்ரஸித்தியை யனுஸரித்து ப்ரஹ்மபூதங்களைச் சொல்லுவதாக யிருந்தபோதிலும் ஸரீரத்தைச்சொல்லிக்கொண்டொன்றும் ஸந்தர்ப்பமானையினால் அப்படிச் ஸரீரமாக மாறியிருக்கிறபூதங்களைச் சொல்லுகிறது, என்று சொல்லுகிறார்— ‘தேஹமாகச் சேர்ந்திருக்கிற’ என்றாரம்பித்து. ‘ஷோஷம்’ என்னும் பதம் 1 ‘ஷோஷயத்யகஸ்யுஷாதி’ என்றாரம்பித்திருந்தபோதிலும் மறுபடி இங்கே சொல்லப்படுகிறபாடியினால் அங்கே சொல்லப்பட்ட அர்த்தத்தைவிட வேறுபட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லுவதாக வ்யாக்யானஞ் செய்யப்பட்டது. தரிக்கிறவனாக விருக்கை, தரிக்கத்தக்கதாக விருக்கை, இவைகளால் ஸ்ரபட்டத்தைச்

* பகவத்கீதை-13-1.

1 பகவத்கீதை-13-12.

ன்று அறியத்தக்கது. அப்படியே விழுங்கப்பட்டவைகளாயும் வேறு விதமான மாறுதல்களை யடைந்தவைகளாயுமிருக்கிற அன்னம் முதலியவைகள் வெளி வருவதற்குக்காரணம் அவைகளைவிட வேறு பட்டதென்று அறியக்கூடியதென்றார்த்தம். ப்ரேதஸரீரத்தில் அன்னம் முதலியவைகளை விழுங்குவதையும் மேல் சொல்லியபடி அவைகள் உண்டாவதையும் காணாமையினால் பஞ்சபூதங்களின் சேர்க்கையாகிற ஸரீரம் விழுங்கு

சொல்லுகிறார்—‘வேறுபட்டது’ என்று. ‘அப்படியே விழுங்கப்பட்டவைகளாயும்’ என்றிவை முதலிய வாக்கியத்திற்கு இங்கு ஜீவாத்மா தேஹத்தைவிட வேறுபட்டவனென்று நிரூபிப்பதில் தாத்பர்யமானதினால் இந்த அர்த்தமே உசிதமென்று கருத்து. வெளிவருவதாவது ரேதஸ்ஸாகவும், கர்ப்பம் முதலிபவைகளாகவும் மாறுகிறது. ‘வேறுவிதமான மாறுதல்களை’ என்பதற்கு ரஸமாகவும், மலமாகவும், தானுக்கள், முதலிய மாறுதல்களாகவும் என்றார்த்தம். ஸரீரத்தினாலேயே விழுங்குதல் முதலியது செய்யப்படுகிறதாகக் காணப்படுகிறது. மேலும் இந்திரியம் ஸரீரம் இவைகளின் சேர்க்கையில்லாமல் அவயவங்களில்லாத ஆத்மாவிற்கு விழுங்குதல் முதலியது ஸம்பவிக்காது. ஆகையினால் அவைகள் ஆத்மாவின் ஸ்வபாவங்களாக எப்படிச் சொல்லப்படுகின்றன என்று கேட்பும் வரில் கீழ்ச்சொல்லிய அர்த்தத்தையே ஆத்மாவில்லாவிடில் விழுங்குதல் முதலியதில்லை என்று உறுதிப்படுத்துகிறார்—‘ப்ரேத ஸரீரத்தில்’ என்றாரம்பித்து. இந்தச் ஸரீரம் ஸரீரமாகவிருக்கிறவாகாரத்தினால் விழுங்குதல் முதலியவைகளுக்குக் காரணமா? அல்லது பஞ்சபூதங்களின் சேர்க்கை என்பது மாத்திரத்தினால் காரணமா? முதல் பக்ஷத்தில் ஸரீரமாக விருக்கை ஆத்மாவுடன் கூடியிருப்பதினால் ஏற்பட்டதாகையினால் விழுங்குதல் முதலியவைக்கு ஆத்மாவும் வேண்டியது தான் என்றேற்பட்டது. இரண்டாவது பக்ஷத்தில் ப்ரேத ஸரீரம் முதலியவைகளில் அவைகள் காணப்படாமையினால் அது பொருந்தாது. ப்ரேத ஸரீரத்திலும் சில விசேஷங்கள் காணப்படுகின்றன. ஆனாலும் ஜீவாத்மாவின் ஜ்ஞானத்தை முன்னிட்டு நடக்கிற விழுங்குதல், உள்ளே வைத்துக்கொள்ளுதல், முதலியதில்லாமையினால் அவைகள் ஜீவாத்மாவை அபேக்ஷிக்கிறதில்லை. ஈஸ்வரனை அபேக்ஷிக்கிறதென்பதோ எல்லாவிடத்திலும் முண்டாகையினால் அதில் ஒரு விசேஷமுமில்லை என்று தாத்பர்யம். இவ்விடத்தில் தரிப்பது, விழுங்குவது, முதலியது கயிறு முதலியவைகளில் பாம்பு முதலிவைகளைப் பாயிப்பதுபோல என்று சொல்லுகிறவர்கள்

வதற்கும் அவைகள் உண்டாவதற்கும் காரணமல்லவென்று நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. 16

ஜோதிஷாஃவி தக் ஜோதிஷாஃவி வரகாஃவி தெ |
ஜோமம் ஜோமம் ஜோமம் ஜோமம் ஜோமம் ஜோமம் || 17

ப - ரை' தக் - அந்த ஆத்மவஸ்துவானது, ஜோதிஷாஃவி - ப்ரகாஸத்தைமைய வஸ்துக்களுக்கும், ஜோமம் - ப்ரகாஸத்தை உண்டுபண்ணுகிறது, தக் - ப்ரக்ருதியைவிட, வரகா - மெலமையாக, ஜோமம் - சோல்லப்படுகிறது, ஜோமம் - ஜ்ஞானஸ்வரூபமாக, ஜோமம் - யத்தக்கது, ஜோமம் - அமாநிதம் முதலிய குணங்களினால் அடையத்தக்கது, வரகா - எல்லா வஸ்துக்களினுடைய, ஜோமம் - முருதயத்தில், விஷிதம் - இருக்கிறது. 17

பா] விளக்கு, சூரியன், ரத்னம், முதலிய வஸ்துக்களுக்கும் இந்த ரத்னமாவே ப்ரகாஸத்தை யுண்டு பண்ணுகிறது. அதாவது விளக்கு, சூரியன், முதலிய வஸ்துக்களையும் ஆத்மாவின் வெளிச்சமாகிய நம்ம உடம்பு ஜ்ஞானமே ப்ரகாஸஞ்செய்கிறது. விளக்கு முதலியவைகளோடு வெளிச்சம் வந்துவரும் இந்திரியங்களும் ஸம்பந்தப்படுவதற்குத் தடையாகிய இருந்தடையா

இருக்கிற வர்த்தத்தைவிட்டுவிட்டு இல்லாத அந்தத்தைக் கவிரப்பது இல் நிராகரிக்கப்பட்டார்கள். 16

தா] ஸ்வரூபம் மாத்திரத்தின் ப்ரகாஸமாகிய ஆத்ம ஸ்வரூபம், ரத்னம், முதலியவைகளுக்கு ப்ரகாஸத்தை உண்டாக்குகிறதென்பது எப்படியும் பொருந்தும் என்கிற ஆசைபத்திற்கு ஸமாநாது சொல்லுகிறார்— 'அதாவது விளக்கு, சூரியன்' என்றாமென்று. விளக்கு முதலிய வஸ்துக்கள் எப்படி விஷயங்களில் பாடுபடுவனவற்றின் வாயிலாக ப்ரகாஸத்தை உண்டிபண்ணுகின்றனவென்பதால் ஸ்வரூபத்தினால் விஷயையோ அதைப்போலவே இவ்விடத்திலும் வெளிச்சத்தின் ஸ்தானத்திலிருக்கிற ஜ்ஞானமென்றுமேருமையதான ஸ்வரூபத்தினால் ப்ரகாஸம் செய்கிறது என்று தாத்ஸர்யம். ப்ரகாஸம் செய்பவக்கூடியவைகளாகிய வஸ்துக்களையும் என்பது 'வஸ்துக்களையும்' என்கிற இடத்தில் 'உம்'மின் கருத்து. தங்களால் ப்ரகாஸஞ்செய்யப்படுகிற குடம், முதலிய வஸ்துக்களாப்போலவே தங்களையும் ப்ரகாஸஞ் செய்பவக்கூடிய ஜ்ஞானத்திற்கு ஆதாரமாகிய ஜீவாத்மாவின் விஷயத்தில் அந்தச்சூரியன் முதலிய வஸ்துக்கள் என்று தாத்ஸர்யம். 'வஸ்து'வும் இந்திரியங்களும் ஸம்பந்தப்படுவதற்கு' என்பதனால் இவ்விடத்தில் ப்ரகாஸம்முண்டாவதற்குக் காரணமான ஸம்பந்தம் சொல்லப்படுகிறது.

க்குவதை மாத்திரம் செய்கின்றன. அவ்வளவு மாத்திரத்தினால் அவைகள் ப்ரகாசத்தை யுண்டு பண்ணுகின்றன என்பது. 'தஜி' என்னும்

அன்றிக்கே அந்த ஸம்பந்தத்தினுண்டான ப்ரகாசமாவது லக்ஷணையாகச் சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம். ஏனெனில் இருட்டு, சுவர் முதலியவைகளைப்போல் இரத்தியங்களும் வஸ்துக்களும் ஸம்பந்தப்படுவதற்கு தடங்களில்லை ஆகையினால். அப்படித் தடங்களையிருக்கும் பக்ஷத்தில் இருட்டு நடுவிருக்கிற மனுஷ்யனுக்கு இருட்டை தாண்டிவெளிச்சத்தில் இருக்கிற வஸ்துக்கள் சுவருக்கு அப்புறம் இருக்கிற வஸ்துக்களைப்போல் ப்ரகாசிக்காமல் போகவேண்டி வருகிறபடியினால், இத்தால் விளக்கு முதலியவைகள் சண்களால் பார்க்கக்கூடிய வஸ்துக்களை மாத்திரம் ப்ரகாசம் செய்கிறபடியினால் ஜ்ஞானத்தைப்போல எல்லா வஸ்துக்களையும் ப்ரகாசஞ்செய்கிறதென்பதில்லை என்று காட்டப்பட்டது. 'அவ்வாறு மாத்திரத்தினால்' என்பதற்கு நேரில் ப்ரகாசத்தை யுண்டு பண்ணுகிறபடியினால் என்றர்த்தம். வெளிச்சத்தின் ஸமீபத்தில் சொல்லியிருக்கிறபடியினாலும், அதிகப் ப்ரஸித்தியிருக்கிறபடியினாலும் 'தஜி' என்னும்பதம் இவ்விடத்தில் இருட்டைச் சொல்லுகிறது என்கிறபுக்தியை விலக்குவதற்காகச் சொல்லுகிறார்—'தஜி' என்னும்பதம்' என்றாம்பித்து. வெளிச்சமுடைய வஸ்துக்களையும் ப்ரகாசஞ் செய்கிறபடியினால் கைமுதிக ந்யாயத்தினாலேயே ஏற்பட்டதாகிய இருட்டை விடமேலான தென்பதைச்சொல்லுவதில் ப்ரபோஜனமில்லாமையினாலும், ப்ரக்ருதிபவிட மேலானதென்பது அவஸ்யம் சொல்லவேண்டியதாகையினாலும், 'தஜி' என்னும்பதம் 1 'எவனுக்கு தமஸ்ஸுரீரீரீ' என்றும், 2 'தமஸ்ஸு இருந்தது, முதலில் இந்த வஸ்துக்களெல்லாம் தமஸ்ஸினால் மறைக்கப்பட்டிருந்தது' என்றும், 3 'எப்பொழுது தமஸ்ஸு இருக்கேனோ அப்பொழுது' என்றும், 4 'தமஸ்ஸு பகவானிடத்தில் ஒன்று சேருகிறது' என்றும்பத்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யங்களிலும், 5 'சூலீழிடிஹோஹி' என்றிவைமுதலிய இடங்களிலும் மூலப்ரக்ருதியைச் சொல்லுகிறதாக ஸ்ருதிகளிலும் ஸ்ம்ருதிகளிலும் அதிகமாக ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருப்பதினாலும். என்று தாத்பர்யம். 'பாஸு' என்பதற்கு வேறானது என்றர்த்தம். அவைகளை யனுபவிக்கிறவனுபபடியினால் முக்யமானது என்றாகவுமாம்.முன்பும்அவை

1 ப்ரஹ்தாரண்யகம்-5-7-13.

2 யஜுர்வேதம்-அஷ்டகம் 2.

3 ஸ்வேதாஸுவதாம்-4-18.

4 ஸுபாலோபநிஷத் - 2.

5 மனு ஸ்ம்ருதி-1-6. இதம் - இந்த லோகம், தமோபூதம்-தமஸ்ஸாக, ஆலித்-

பதம் ஸஞ்ஜமமாகிய அவஸ்தையையுடைய ப்ரக்ருதிபச் சொல்லுகிறது. அதாவது ப்ரக்ருதியைவிட மேலானது என்று சொல்லப்படுகிறது என்றத்தம். ஆகையினால் ஜ்ஞானம் ஒன்றையெவ்வுருபமாகுடையது என்றழியத்தக்கது. அதுவும் அமாந்தம் முதலிய சீழ்ச்சொல்லிய ஜ்ஞானத்தின் காரணங்களினால் அறியத்தக்கது மனுஷ்யன் முதலிய எல்லாவஸ்துவினுடையவும் ஹ்ருதயத்தில் விசேஷமாக இருக்கிறது. 17

ஐதி ஷேஷத்வம் தயா ஜ்ஞானம் ஜேத்யம் வொக்யம் வரஜஸத: |
உக வணதஸ விஜ்ஞாப உதரவாபொவபஷ்யதே || 18

யிரண்டும் மேலானதென்றும் தாழ்த்தென்றும் பிரிக்கப்பட்டதல்லவா. 'சொல்லப்படுகிறது' என்கிற இடத்தில் 'நிமகுணஃ ப்ரக்ருதி க்ஷேபரஃ' என்றிவை முதலிபவிடங்களில் என்று சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டியது. இத்தால் ஜடவஸ்துக்களைவிட வேறுபட்டது என்பது சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'ஆகையினால்' என்றும். முன்போலவே வெவ்வேறுனஸ்வபாவங்களைத் தெரிந்துகொள்ளக்கூடும் என்பதில் 'ஜேத்யம்' என்னும் பதத்திற்குத் தாத்பர்யம். அப்படியில் லாவிடில் புனருத்திவருகிறபடியினால் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்கிறார்—'ஜ்ஞானம் ஒன்றையே' என்றும்பித்து. 'ஜ்ஞாநாஜ்ஞா' என்கிறவிடத்தில் எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் பொதுவாகிய ஆரபயத்தக்கது என்பதை மாதிரும் சொல்லுவதில் ப்ரபோஜனநிலைவாமிது ஆக, 'ஜேத்யம்' என்பதோடு புனருத்திவருகிறபடியினாலும், 'உக' என்றும் பதம் அடையத்தகுந்தது என்னுமர்த்தத்தை சொல்லுவதென்றும் ப்ரஸித்தமாக யிருப்பதினாலும், இந்த ஸந்தர்ப்பத்திற்குப்பொருத்தமான தாத்பர்யத்தைச்சொல்லுகிறார்—'அமாந்தம் முதலிய' என்பும்பித்து. 'வணதஸஜ்ஞாமம்' என்கிறவிடத்தில் 'போல இவ்விடத்திலும்' காரணம் என்னுமர்த்தத்தை ப்ரகாசப்படுத்துகிறார்—'ஜ்ஞானத்தின் காரணங்களினால்' என்று. 'மனுஷ்யன் முதலிய' என்பதோடு ஸ்ரீரங்கனினுடைய என்று சேர்த்துக்கொள்ளவும், 'விசேஷமாக இருக்கிறது' ஆவது அவைகளாலுண்டாகும் ஸுகங்கங்களை யறுபவிக்கிறவனாக யிருக்கை. அன்றிக்கே ஹ்ருதயத்தில்ஸ்வரூபத்தினால்வையிருக்கிறது. மற்ற அவயவங்களிலாவெனில் தர்ப்பூத ஜ்ஞானத்தினால் என்பது விசேஷம். 'இருக்கிறது' என்கிற பதத்திற்கு முக்யமான ஆர்த்தம் பொருத்தாதாகையினால் அவ்விடத்தில் சேர்த்திருப்பது மாதிரும் ஆர்த்தம் என்று சொல்லப்பட்டது. எல்லாருடைய யீடுகளிலும் இவ்வெல்லு என்று சொல்லுவதைப்போல ஜாதிலுள்ளுன்கிற தாத்பர்யத்தினால் 'எல்லாருடைய ஹ்ருதயத்திலுமிருக்கிறது' என்று சொல்லியிருக்கிறது. 17

ப - ரை] உதி - இவ்விதமாக. க்ஷேத்ர - ஸரீரமும், தயா - அப்படியே, ஜோம - ஜ்ஞாந்திற்குக் காரணமாகிய அமாந்திவம் முதலிய குணங்களும், ஜெயா - அவைகளாலறியக்கூடிய ஆத்மாவும், ஸ்வோஸத - சுருக்கமாக, உத - சொல்லப்பட்டது, ஜிஜ்ஞாஸ - என்னிடத்தில் பக்தி செய்துகொண்டவனாய், வணக - இதை, விஜ்ஞாப - தெரிந்துகொண்டு, ஜோவாய - என்னுடைய ஸ்வபாவத்தை யடைவதற்கு, உவவஜ்யகே - தகுந்தவனாகிறான்.

18

பா] இப்படி * 'உவ்வாஹி தாந்யஹஜார' என்றரம்பித்து † 'ஸாவா தஜெதநாயுதி' என்கிற வரையில் ஸரீரத்தின் ஸ்வபாவம் சுருக்கமாய் சொல்லப்பட்டது. ‡ 'சுரோமிவ' என்றரம்பித்து § 'தக்ஷஜ்ஞாநா யுதிவிக்ஷ' என்கிற வரையில் அறிபத்தகுந்தவனாகிய ஜீவாத்மாவின் உண்மையறிவதற்குக்காரணம் சொல்லப்பட்டது || 'சுநாஜிஜேர' என்றரம்பித்து ¶ 'ஹ்விஸயபுஸ்யவிஷித' என்கிற வரையில் அறியத்தகுந்தவனாகிய ஜீவாத்மாவின் உண்மை சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டது. என்னிடத்தில் பக்திசெய்துகொண்டிருப்பவனாய் இந்தச் ஸரீரத்தின் உண்மையையும், ஸரீரத்தைவிட வேறுபட்டவனாகிய ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தையடைவதற்கு உபாயங்களாகிய குணங்களின் உண்மையையும், ஜீவாத்மாவின் உண்மையையுந் தெரிந்துகொண்டு என்னுடைய ஸ்வபாவத்தை அடையத் தகுந்தவனாகிறான். என்னுடைய ஸ்வபாவமா

தா] இந்த ஸந்தர்ப்பத்தை உபஸம்ஹாரஞ் செய்துகொண்டு கீழ்ச்சொல்லியபடித்தெரிந்துகொள்வதின் ப்ரயோஜனத்தையும் சொல்லுகிறார்—இந்த ஸ்லோகத்தினால். கீழ் ப்ரஸ்தாவித்திருப்பதைக் குறிக்கிற 'வணக' என்னும் பதம், தனித்துச் சொல்லுவதற்குக் காரணமில்லாமையினால் கீழ் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட மூன்று அர்த்தங்களையும் சொல்லுகிறது, என்று சொல்லுகிறார்—'ஸரீரத்தின் உண்மையையும்' என்றரம்பித்து. 'ஜோவாய' என்கிறவிடத்தில், 'ஸாம்யத்தை யடைகிறான்' என்றர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளுக்கு விரோதமாக ஐயத்தைப்படைகிறான் என்றர்த்தம், என்கிற ப்ரமத்தை விலக்குவதற்காகச் சொல்லுகிறார்—'என்னுடைய ஸ்வபாவமாவது' என்றரம்பித்து. எப்பொழுதும் ஏற்பட்டதாகிய ஜ்ஞானஸ்வரூபனு யிருக்கை முதலிய ஸ்வ

* பகவத்கீதை-13-5.

† பகவத்கீதை-13-6.

‡ பகவத்கீதை-13-7.

§ பகவத்கீதை-13-11.

|| பகவத்கீதை-13-12. ¶ பகவத்கீதை-13-17.

வது ஸம்ஸாரமில்லாமலிருக்கை, அதாவது ஸம்ஸாரமில்லாமலிருக்கை க்குத் தகுந்தவனாகிறான் என்றர்த்தம். 18

பா-அ] பிறகு மிகவும் வேறுபட்ட ஸ்வபாவங்களையுடைய தேஹம், ஜீவாத்மா, இவைகளினுடைய சேர்க்கை அனாதியென்பதும், சேர்ந்து கொண்டிருக்கிற இவை இரண்டினுடைய கார்யங்களின் வ்யப்த்யாஸமும், அப்படி இரண்டும் சேர்ந்திருப்பதற்குக் காரணமும் சொல்லப்படுகிறது —

புக்ருதிம் வுரூஷம்வெவ விஜ்ஞாநீ உலாவவி |

விகாராஸூ மூணாமெஸூவ விஜி புக்ருதிஸம்ஹவாந || 19

ப - ரை] **புக்ருதிம்** - ப்ரக்ருதியையும், **வுரூஷம்வெவ** - ஜீவாத்மாவையும், **உலாவவி** - இவை இரண்டையும், **மூநாநீ** - அநாதிகளாக, **விஜி** - அறி, **விகாராஸூ** - ஆசை முதலிய விகாரங்களையும், **மூணாமெஸூவ**-அமாநித்வம் முதலிய குணங்களையும், **புக்ருதிஸம்ஹவாந** - ப்ரக்ருதியிலிருந்து உண்டானவைகளாக, **விஜி** - அறி. 19

பா] ஒன்றோடொன்று சேர்ந்தவைகளாக இருக்கிற ப்ரக்ருதி ஜீவாத்மா ஆகிய இரண்டையும் அநாதிகள் என்றறி. ஸம்ஸாரபந்தத்திற்குக் காரணங்களாகிய ஆசை,த்வேஷம், முதலிய விகாரங்களையும், மோகாஶ்டத்திற்குக் காரணங்களாகிய அமாநித்வம் முதலிய குணங்களையும், ப்ரக்ருதியிலிருந்து உண்டானவைகளாக அறி. அதாவது ஜீவாத்மாவுடன் சேர்ந்து கொ

பாவங்களை விலக்குவதற்காகச் சொல்லுகிறார்—‘ஸம்ஸாரமில்லாமலிருக்கை’ என்று. ‘உபவக்ஷுதே’ என்கிற விடத்தில் ஜ்ஞாநத்தினால் உண்டாகிய போக்யதை உண்டென்பதில் தாத்பர்யம் என்பது ‘தகுந்தவனாக’ என்பதினால் காட்டப்பட்டது. 18

தா] பிறகு 1 ‘வம்பெஹதூஃ’ என்று ஸங்க்ரஹ ஸ்லோகத்தில் சொல்லப்பட்டதாய், ‘**புக்ருதிம்வுரூஷம்**’ என்றாரம்பித்து, வ்யப்த்யாஸத்தைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லுகிற ஸந்தர்ப்பத்திற்கு முந்தின கார்த்ததின் அர்த்தத்தை விவரிக்கிறார்—‘பிறகு’ என்றாரம்பித்து. ‘அப்படி இரண்டும் சேர்ந்திருப்பதற்குக் காரணமும்’ என்றதற்கு பரம்பரையாக அநாதியாக சேர்ந்துகொண்டிருப்பதற்குக் காரணம் என்றர்த்தம், ‘உலாசுநாநீ’ என்கிற விடத்தில் ‘**புக்ருதிம்வுரூஷம்**’ என்னுண்டோடொன்று சேர்ந்திருக்கிறதென்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற ‘வ’ என்பதனால் ஏற்பட்ட விஸேஷத்தைக் காட்டுகிறார்—‘ஒன்றோடொன்று சேர்ந்தவைகளாக இருக்கிற’ என்று ஆகையினாலே தனி

ண்டே அநாதிகாலமாயிருக்கிற ஸரீரமாகமாயிருக்கிற ப்ரக்ருதி, தன் விகாரங்களாகிய ஆசை, த்வேஷம், முதலியவைகளினால் ஜீவாத்மாவின் ஸம்ஸாரபந்தத்திற்குக் காரணமாகிறது. அதுவே, அமாரித்வம் முதலிய தன்

வசனமாக ப்ரயோகித்திருப்பதும் உசிதம். 'ப்ரக்ருதிகையையும் புருஷனையும்' என்கிற இடத்தில் த்வந்த்வம், தத்புருஷம், இந்த ஸமாஸங்களில் கடைசியில் சொல்லுகிற பதத்தின் லிங்கமே வரவேண்டியது என்று சொல்லி யிருக்கிறபடியினால் புல்லிங்கமாகவே இருக்கவேண்டும். அதற்கு விசேஷணமாகையினால் 'உபௌசநாஹீ' என்கிற இடத்திலும் அர்த்தப் புல்லிங்கமே சொல்லவேண்டியது. 1 'ஹவாஹேஷஃ' என்பது முதலியவையாலும், 2 'சுஹாநிக்ஷா' என்பது முதலியவையாலும் சொல்லப்பட்டவைகள் க்ரமமாக விகாரமென்னும் குணமென்னும் பதங்களினால் அனுவதிக்கப்படுகின்றன என்று காண்பிக்கிறார்—'ஸம்ஸாரபந்தத்திற்குக் காரணமாகிய' என்றாரம்பித்து. 3 'தக்ஷைக்ஷம் யவிகாரி' என்கிற இந்தஸந்தர்ப்பத்தின் ஆரம்பத்திலேயே 'விகாரி' என்னும்பதம் ஸரீரத்தின் கார்யங்களை மாத்திரம் சொல்லுகிறது. அதுவே இவ்விடத்திலும் ஜ்ஞாபகத்திற்கு வருகிறபடியினால் இவ்விடத்திலும் 'விகார' என்னும் பதம் அவைகளையே சொல்லுகிறது. ஆகையினால் இந்த ஸந்தர்ப்பத்தை அனுஸரித்து மஹான் முதலிய விகாரங்களைச் சொல்லுகிறதென்பதில்லை. அத்தோடு சேர்ந்திருப்பதினால் 'மாண' என்னும் பதமும் இந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் சொல்லப்பட்ட அர்த்தங்களைச் சொல்லுகிறதென்பது உசிதமாகையினால் ஸத்வம், முதலிய குணங்களைச் சொல்லுகிறதென்பதும் உசிதமல்ல, என்று தாற்பர்யம், 'விகாரங்களையும் குணங்களையும்' என்று வெவ்வேறாகச் சொல்லி யிருப்பதின் காரணத்தைத் தெரிவிப்பதற்காக 'ஸம்ஸாரபந்தத்திற்குக் காரணங்களாகிய' என்றும், 'மோக்ஷத்திற்கு காரணங்களாகிய' என்றும் சொல்லியிருக்கிறது. தள்ளத்தகுந்ததும் அங்கீகரிக்கத்தக்கதுமாகிய இரண்டுவிதமான குணங்களின் வகுப்புக்களை உபதேசம் செய்திருப்பது தன்ஞாவதற்காகவும் அங்கீகரிப்பதற்காகவு மாகையினால் ப்ரயோஜனத்தோடு கூடியதே. அது ப்ரக்ருதியி லிருந்து உண்டானது என்று உபதேசஞ் செய்திருப்பது எதற்காக என்றோக்ஷபம் வரில் அதற்கு ஸமாதானமாகச் சொல்லப்படுகிற தென்று நினைத்து அறியவேண்

1 பகவத்கீதை - 13 - 6.

2 பகவத்கீதை - 13 - 7.

3 பகவத்கீதை - 13 - 3.

னுடைய விகாரங்களினால் ஜீவாத்மாவிற்கு மோகஷத்திற்குக் காரணமாகிற தென்றத்தம். 19

காயபுகாரணகதபூசெவ ஹெது ப்ரக்யதிரௌவ்யதெ |
வாருஷஹுவஹுஃவாநாஹோக்யசெவஹெதுரௌவ்யதெ ||
ப - ரை] காயபுகாரணகதபூசெவ - ஸரீரம், இந்த்ரியங்கள், இவைகள் க்ரியைகளைச் செய்வதில், ப்ரக்யதீஃ - ஸரீரம், ஹெதுஃ - காரணமாக, உவ்யதெ - சொல்லப்படுகிறது, வாருஷஃ - ஜீவாத்மா, ஹுவஹுஃவாநாஃ - ஸுகதுக்கங்களை, ஹோக்யசெவ - அனுபவிக்கிறவனாக இருப்பதில், ஹெதுஃ - காரணமாக, உவ்யதெ - சொல்லப்படுகிறான். 20

பா] கார்பமாவது ஸரீரம். காரணங்களாவது மனஸ்ஸோகூடின ஜ்ஞாபிய விஷயத்தைப்பற்றி, 'விசி (அறி)' என்று அதிகமாகச் சொல்லியிருப்பதின் தாத்பர்யத்தைச் சொல்லுகிறார்—'அதாவது ஜீவாத்மாவுடன்' என்றாரம்பித்து. ப்ரக்ருதிக்கே வெவ்வேறு ஆகாரங்களினால் தள்ளத்தகுந்தா யிருக்கையும், அங்கீகரிக்கத்தகுந்தா யிருக்கையுமுண்டு என்று தெரிவிப்பதற்காக அந்த ப்ரக்ருதியிலிருந்து உண்டானது என்றுபதேசஞ் செய்திருக்கிறது என்று தாத்பர்யம். 'நன்னுடைய விகாரங்களினால்' என்று அமரிதீவம் முதலியவைகளைவிடாமல்களாய்ச் சொல்லியிருப்பது 'ப்ரக்யதிரௌவ்யதெ' என்று சொல்லப்பட்ட ப்ரக்ருதியிலிருந்து உண்டானவைகளாக யிருக்கை பொதுவானபடியிலினால் கோபலிவர்த்தந்யாத்தைத் தெரிவிப்பதற்காக. 19

தா] பிறகு ஒன்றோடொன்று சேர்ந்திருக்கிற ப்ரக்ருதி ஜீவாத்மா இவைகளின் சேர்க்கையினால் உண்டாகிய கார்பங்களின் வ்யக்யாஸம் சொல்லப்படுகிறது—இந்த ஸ்ரீலோகத்தினால். 'கார்பமாவது ஸரீரம்' என்பதற்கு இந்த ஸந்தர்ப்பத்தினாலும் 'காரண' என்னும் பதத்தினோடு சேர்ந்திருப்பதினாலும் இவ்விடத்தில் 'காயபு' என்னும் பதம் ஸுகதுக்கங்களை யனுபவிப்பதற்கு ஆகாரமாக இருக்கிற ஸரீரமென்று பேருடைய ஒருவித கார்பத்தைச் சொல்லுகிறது என்று தாத்பர்யம். 'ஐஜியாணிஹிஸெகுவ' என்றுப்ரஸ்தாபிக்கப்பட்ட இந்த்ரியங்களைச் சொல்லுகிறது இவ்விடத்தில் 'காரண' என்னும் பதம், என்று சொல்லுகிறார்—'மனஸ்ஸோகூடின' என்றாரம்பித்து. இத்தால் கார்பமாவது பஞ்சபூதங்கள், யீந்து தன்மத்தினங்கள், ஆகப்படுத்துவதும். காரணமாவது புத்தி, அஹங்காரம், முதலாகப் பதி மூன்றுவீதம். இவை

னேந்திரியங்களும் கர்மேந்திரியங்களும். இவைகள் கார்யத்தைச் செய்வதில் ஜீவாத்மாவினால் அதிஷ்ட்டானஞ் செய்யப்பட்ட ப்ரக்ருதியே காரணம். அதாவது ஜீவாத்மாவினால் அதிஷ்ட்டானஞ் செய்யப்பட்ட ஸரீரமாக மாறியிருக்கிற ப்ரக்ருதியை ஆதாரமாகியுடையவைகள் ஸுகதுக்கங்களை

களின் உத்பத்தியிலும் ஒவ்வொரு நிமிஷங்கள் தோறும் மாறுவதிலும் காரணம் மூல ப்ரக்ருதி என்றிவை முதலிய மற்ற வ்யாக்பானங்கள் நிராகரிக்கப்பட்டன. 'காய-புக்ஷணகத-புக்ஷே' என்று மற்றவர்கள் சொன்ன பாடம் ப்ரஸித்தி இல்லாததால் அனுகரிக்கப்பட்டது. 'கத-பு' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் ப்ரயத்தினத்திற்கு இருப்பிடமென்பதைச் சொல்லுகிறதல்ல, அசைதனத்தில் அது ஸம்பவிக்ங்காதாகையினால். ஆகையினால் அதற்குத் தக்கபடி வ்யாபாரத்திற்கு இருப்பிடமாயிருக்கை சொல்லப்படுகிறது; என்று சொல்லுகிறார்—'இவைகள் கார்யத்தைச் செய்வதில்' என்று. புத்தியூர்வமாய் நடக்காத மனது காது முதலியவைகளின் சில வ்யாபாரங்களில் புருஷனுடைய இச்சைக்கு வசப்பட்டிருத்தல் கிடையாது. அப்படியிருந்தபோதிலும் அவைகள் ஜீவாத்மாவிற்கு ஸுகதுக்கங்களை யனுபவிப்பதற்காக ஏற்பட்டவைகளாகையினால் போக்தாவாகிய ஜீவாத்மா ஸம்பத்தில் இருப்பதாகிய அந்தஜீவாத்மாவினுடைய அதிஷ்ட்டானம் வேண்டியது. பெரும்பாலும் ஜீவாத்மாவின் ப்ரயத்தினத்திற்கு வசப்பட்டு நடப்பதுமுண்டு என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'அதாவது ஜீவாத்மாவினால்' என்றாம்பித்து. இவைகளுக்குத் தனித்தனியே பிரித்து வ்யாபாரத்தைச் சொல்லி யிருப்பதினால் 'ப்ரக்ருதியே' என்பதேற்பட்டது. ஜீவாத்மாவினால் அதிஷ்ட்டானஞ் செய்யப்பட்ட ப்ரக்ருதி என்பது யுக்தமல்ல. ப்ரளய தசையில் ஸரீரம், இந்திரியங்க ளில்லாத ஸம்ஸாரியாகிய ஜீவாத்மா தன்னுடைய இஷ்டத்தினால் ப்ரக்ருதியை அதிஷ்ட்டானஞ் செய்வது ஸம்பவிக்ங்கா தாகையினால் என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானஞ் சொல்லுகிறார்—'ஸரீரமாக மாறியிருக்கிற' என்று. ஸுகதுக்கங்களின் அனுபவம், அவைகளுக்குக் காரணங்கள், இவைகளுக்கு இருப்பிடமாக யிருக்கையே காரணமாகியிருக்கை யென்று இவ்விடத்தில் பிரித்துச் சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'ப்ரக்ருதியை ஆதாரமாகவுடைய' என்பது முதலியது சொல்லியிருக்கிறது. ப்ரக்ருதியே கர்த்தாவாக விருந்தால், '1' 'கத-பு-ஸா-புக்ஷ-பு-புக்ஷா-பு' என்றிவை முதலிய ஸூத்ரங்களோடு விரோதம் வருமே என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானஞ்

யனுபவிப்பதற்குக் காரணமாகிய க்ரியைகள் என்றித்தம். ஜீவாத்மாவிற்கு அதிஷ்ட்டாதாவாயிருக்கையே உண்டு அதைப்பற்றியே *‘சுருதோஸாஸ்திராபிவக்ஷாஸு’ என்றிவை முதலியது சொல்லப்பட்டது. ஸரீரத்தை அதிஷ்ட்டானஞ் செய்வதாகிய ப்ரயத்தினத்திற்குக் காரணமாக இருக்கையே ஜீவாத்மாவிற்குக் கர்த்ருத்வம். ப்ரக்ருதியோடு சேர்ந்திருக்கிற

சொல்லுகிறார்-‘ஜீவாத்மாவிற்கு அதிஷ்ட்டாதாவாக யிருக்கையே உண்டு’ என்று. ஜீவாத்மாவிற்கு அதிஷ்ட்டாதாவாக யிருக்கையே உண்டு என்ற மொழியை அப்பொழுது நேராக கர்த்ருத்வம் ப்ரக்ருதிக்கே, ஜீவாத்மாவிற்கு கர்த்ருத்வம் ஓபபசாரிகமாக இருக்கவேண்டி வருமே, என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானஞ் சொல்லுகிறார்—‘ஸரீரத்தை அதிஷ்ட்டானஞ் செய்வதாகிய’ என்றாம்பித்து. இதன் கருத்தாவது—ப்ரயத்னத்தால் உண்டாகிய அசங்குதல் முதலியவைகளுக்கு இருப்பிடமாக யிருக்கையாகிய கர்த்ருத்வம் ஜீவனுக்குண்டென்று ஸூத்ரத்தில் சொல்லப்படவில்லை. அப்படிப்பட்ட கர்த்ருத்வத்தில் ஸாஸ்தாங்கமுந்திய ப்ரயோஜனமுண்டாக வேண்டியதாகையினால் என்றிவை முதலிய காரணங்கள் ஸரியானவைகளல்ல. மேலும் ஸரீரம் முதலியவைகளே வேலைகளைச் செய்கக்கூடிய ப்ரயத்னத்திற்கு இருப்பிடமாக இருப்பதில் கர்த்தா என்னும் பதம் ஓபபசாரிகமுமல்ல, க்ருதி என்பதும், ப்ரயத்னம் என்பதும், ஒரே அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற பதங்களாகையினால் க்ருதிக்கிருப்பிடமாக யிருக்கையே கர்த்ருத்வமாகியிருக்கும். ஆகையினால் மற்ற அர்த்தங்களில் கர்த்தா என்பது ஓபபசாரிகமென்று ஏற்பட்டது. அந்தந்த வஸ்துவுக்குத்தக்கபடி க்ரியைக்கு இருப்பிடமாக யிருக்கையே கர்த்ருத்வம் என்று சொல்லப்படுகிறதேயாயினும் அப்பொழுதும் ஜீவாத்மாவுக்குக் கர்த்ருத்வம் முக்பமாகவே இருக்கிறது என்பது. ஜீவாத்மா ஸுகதுக்கங்களை யனுபவிக்கிறான் என்பது உத்தமல்ல, பரிசுத்தான ஜீவனுக்கு ப்ரியம், அப்ரியம் இவை இரண்டில்லை என்று, ஸ்ருதியில் சொல்லப்பட்டிருப்பதனால். மேலதில் விசித்ரமான ஸுகம் அனுபவிக்கப்படுகிறது. அப்படியிருந்தபோதிலும் அதுக்கத்தின் ப்ரஸ்தாவமே இல்லையே என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானஞ் சொல்லுகிறார்—‘ப்ரக்ருதியோடு சேர்ந்திருக்கிற’ என்று. 1 ‘ஸரீரத்தோடுகூட இருப்பவனுக்கு ப்ரியம், அப்ரியம் இவைகளுக்கு ஓய்வில்லை’ என்றத்தமுள்ள வாக்பமும் ஸ்ருதியில் சொல்லப்படுகிறது என்று தாத்பர்யம். விஷயங்களாகவும், இத்தியம் முதலியவைகளாகவும் மாறியிருக்கிற ப்ரக்ருதியும் ஸுகதுக்கங்களை யனுப

ஜீவாத்மா ஸுகதுக்கங்களை யனுபவிப்பதற்குக்காரணம். அதாவது ஸுகதுக்கங்களின் அனுபவத்திற்கு இருப்பிடம் என்றந்தம். 20

விப்பதற்குக் காரணமாயிருக்கிறது. அப்படியிருக்க ஜீவாத்மா தனித்து எப்படிச் சொல்லப்படுகிறான் என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானஞ் சொல்லுகிறார்—‘அதாவது ஸுகதுக்கங்களின்’ என்றாம்பித்து. இத்தால் அந்தந்தக் காலங்களிலுண்டாகிறதும், தன்னிடத்தி லிருக்கிற துமாகிய ஸுகதுக்கங்களைப் பரத்யக்ஷமாக அனுபவிப்பதே போகம், என்று போகத்தின் லக்ஷணமும் காட்டப்பட்டது. இத்தால் ளீகாரங்க ளொன்று மில்லாத ஜீவாத்மா ஸமீபத்திலிருப்பதினால் ப்ரக்ருதியே ஸுகதுக்கங்களை யனுபவிக்கிறது என்று சொல்லுகிற பக்ஷம் நிராகரிக்கப்பட்டது. அந்தப் பக்ஷத்தில் 1 ‘புருஷோஹிஹொக்ஷுவாவாஃ’, 2 ‘புருஷஸ்ய ஸுபுருஷோஹிஹொக்ஷுவாவாஃ’ என்றவை முதலிய தங்கள் க்ரந்தத்திற்கே விரோதம் வருகிறது. இந்த பக்ஷம் ஸாரீரக ஸூத்ரத்தில் 3 ‘ரஸநாநுவவதேஹி’ என்றாம்பித்து 4 ‘விப்ரதிஷேதாஹிவாஸஜீவம்’ என்கிற வரைபிலுள்ள ஸூத்ரங்களினால் விஸ்தாரமாக நிராகரிக்கப்பட்டது. இந்தஸ்லோகத்திலும் ப்ரக்ருதிக்கே ஸுகதுக்கங்களை யனுபவிக்கிறதாயிருக்கை உண்டென்று சொல்லப்படுகிறதேயானால் அப்பொழுது க்ரத்ருவத்திலும் போக்தாவாக விருக்கையிலும் ப்ரக்ருதியே காரணம் என்று சொல்லவேண்டிவரும். தனித்துச் சொல்லவேண்டியதில்லை. ஏனெனில் போக்தாவாக விருக்கையும் க்ரத்ருவத்தில் சேர்ந்திருப்பதினால் ஸாஸ்த்ரத்தின் ப்ரயோஜனம் அதில்சொல்லிய கார்யத்தை அனுஷ்டானஞ்செய்தவனுக்கு உண்டாகும் என்று ந்யாயமிருப்பதினாலும். க்ரத்ருத்வம் ப்ரக்ருதிக்கு ஸ்வபாவத்திலே ஏற்பட்டது. அது ஸுகதுக்கங்களை யனுப

1 சாங்க்ய தத்வ கௌமுதீ - 17. போக்த்ருபாவாத்-போக்தாவாக இருக்கிற படியினால், புருஷ:-ஜீவாத்மா, அஸ்தி - இருக்கிறான்.

2 சாங்க்ய தத்வ கௌமுதீ - 21. புருஷன்ய - புருஷனுக்கு, தர்சனர்த்தம்-பார்ப்பதற்காகவும், ததா - அப்படியே, ப்ரதானஸ்ய - ப்ரக்ருதிக்கு, கைவல்யார்த்தம்-மோக்ஷத்திற்காகவும்.

3 ஸாரீரகஸூத்ரம் - 2-2-1. ரசநாநுபத்தே:-லோகத்தை ஸ்ருஷ்டிப்பது பொருத்தாதாகையினால் (ப்ரக்ருதி ஜகத்காரணமாகது என்றுசேர்த்துக் கொள்ளவும்).

4 ஸாரீரக ஸூத்ரம்-2-2-9. விப்ரதிஷேதாஹி-ஒன்றுக்கொன்று விரோதமாக இருப்பதினாலும், அஸமஞ்சஸம் (சாங்க்யர்களின் விரித்தாந்தம்) பொருத்தமுடையதல்ல.

பா-அ] இப்படி ஒன்றுக்கொன்று சேர்ந்துகொண்டிருக்கிற ப்ரக்ருதி ஜீவாத்மா இவைகளினுடைய கார்யங்களின் வ்யத்யாஸம் சொல்லப்பட்டது. ஸ்வபாவத்தில் துன்னை அனுபவிப்பதொன்றையே ஸுகமாகவுடைய ஜீவாத்மாவிற்கு விஷயங்களாலுண்டாகிய ஸுகதுக்கங்களை அனுபவிப்பதற்குக் காரணமாகயிருக்கையு முண்டு என்று சொல்லுகிறார்.—

வாருஷ்டிக்யதிலோஹி ஹுஜேவாக்யதிஜாநுமூணா ||

விப்பதில் ஜீவாத்மா காரணம், என்று காட்டுவதற்காகப் பிரித்துச் சொல்லியிருக்கிறது என்பது முசிதமல்ல. ஜீவாத்மாவின் ஸம்பந்தமில்லாமல் கைவலமான ப்ரக்ருதிக்குக் கர்த்தந்வம் உண்டாகாது. அப்படி ஒப்புக்கொள்ளவும்லை. அப்படிக்கில்லாவிடில் பரிசுத்தமான கைவல ஜ்ஞானமுண்டானபிறதும் 1 'தேநநிவ்யூதிவ்ஸவாயேபுவராசுஸவ்ராசிவயிவ்யூதாம்' என்று சொல்லப்பட்ட ஏழுவிதமாகிய நிவ்ருத்தி இல்லாமல்போகவேண்டியவரும் அப்படியாகில் முத்திதசையிலும் முன்போலவே ப்ரக்ருதி தன் வ்யாபாரங்களைச் செய்ய வேண்டியதாகும். 2 'ஸவாதவராயுக்வாதுமூணாஹி விவயபுபாயிஷாமாசு | வாருஷ்டிக்யதிலோஹிஜேவாக்யதிகேவாக்யேபுவாக்யதேஸ' 3; 'ஜிநநீரணகாரணாநாஹுசுநிபரோடியாமவ்யூதேஸ | வாருஷ்டேவ ஹுக்ஸா வலிங்கெதுமூணவிவயபுபாயி' என்றுபரிசுத்த அதிஷ்டடானஞ் செய்வதினாலும் கலிந்தனிக் காலங்களில் ப்ரவ்ருத்திக்கிடையிலினாலும் ஜீவாத்மா உண்டென்று, அந்த ஆத்மாக்கள் அநேகம் என்றும், சொல்லியிருப்பதற்கும் விரோதம் வரும். இந்தக்கீதையிலும் 'வாருஷ்டிக்யதிலோஹிஹுஜேவாக்யதிஜாநுமூணா' என்றுமேலே சொல்லியிருப்பதும் விரோதமாகும் என்று தாத்தப்யம். 2()

1 தேந - அதினால், நிவ்ருத்தி ப்ரஸவாம் - நிவ்ருத்தியினுண்ணடாகிய, அர்த்தவராத் - வஸ்துவின் ஸ்வபாவத்தினால், ஸப்தருபவிநிவ்ருத்தாம் - ஏழுவிதமான பிரிவுகளையுடைய

2 சாங்க்ய தத்வ கௌமுதீ - 17 சங்காதபார்த்தத்வாத் - சிலவஸ்துக்களின் சேர்க்கையையே ஸரீரம் அயலானுக்காக ஏற்பட்டதினாலும், த்ரிசுரோதி விபர்யயாத் - ஸத்வ ரஜஸ் தமொக்ஷணங்களை யுடைய உணர்வானையினாலும், அதிஷ்ட்டாநாத் - சரீரத்தை அதிஷ்ட்டானஞ் செய்வதினாலும், போகத்ருபாவாத் - போக்தாசாக இருப்பதினாலும், கைவல்யார்த்தம் - மோக்ஷத்திற்காக, ப்ரவ்ருத்தேஸ்ச - ப்ரவ்ருத்திக்கிறபடியினாலும், புருஷ: - ஜீவாத்மா, அஸது இருக்கிறான்.

3 சாங்க்ய தத்வகௌமுதீ-18. ஜநமரணகாரணமும் - உத்பத்தி, மரணம், இவைகளின் காரணங்கள் இவைகள், ப்ரதிநியமாத் - சனித்தனியே ஏற்பட்டிருப்பதினாலும், அயுகபத் ப்ரவ்ருத்தேஸ்ச - தனித்தனியாக ப்ரவ்ருத்திக்கிறபடியினாலும், சத்னாகுண்யவிபர்யயாச்ச - ப்ரக்ருதியைவிட வேறுபட்டதாகையினாலும், புருஷபகுத்வம் - ஜீவாத்மாக்கள் அநேகம் என்பது, வித்தம்-ஏற்பட்டது.

ப - ரை] ஸுருஷ்டி - ஜீவாத்மா, ப்ரஹ்மஸூத்ரி - ஸரீரத்தில் இருந்துகொண்டே, ப்ரஹ்மஸூத்ரி - ஸரீரத்தினால் உண்டாகிய, மூண்டா - ஸத்வம் முதலிய குணங்களின் கார்யங்களாகிய ஸுக துக்கம் முதலியவைகளை, ஹ்ரு - அனுபவிக்கிறான்.

பா] 'மூண்டா' என்னும் பதம் அந்தக் குணங்களின் கார்யங்களை ஒளபசாரிகமாகச்சொல்லுகிறது. ஸ்வபாவத்தில் தன்னையனுபவிப்பதோன்றையே

தா] கீழ்ச்சொல்லிய அர்த்தத்தில் ஒருபாகத்தில் ஆக்ஷேபம் உண்டாவதற்காகவும், கீழ்ச்சொல்லியதற்கும் மேல் சொல்லப் போகிறதற்கும் புனருத்தியைப் பரிகரிப்பதற்காகவும், கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்தைத் தனியாக அனுவதிக்கிறார்—'இப்படி' என்றாம்பித்து. பரிசுத்தனாகியும் தன்னையனுபவிப்பதனால் உண்டான ஸுகமொன்றுக்கே இருப்பிடமாயுமிருக்கிற ஜீவாத்மாவிற்கு விஷயங்களாலுண்டான வெளிப்பிழிசுக்கிற ஸுகதுக்கங்களை யனுபவிப்பது வாஸ்தவமாக இராது. பின்னை எப்படியெனில் ஸ்படி கமணியினிடத்தில் செம்பருத்திப் பூவினுடைப சிவப்பு நிறத்தை ஆரோபிப்பதைப்போல அதிகமான ஸம்பந்தத்தினால் ஆரோபிக்கப்பட்டதாகவே இருக்கவேண்டும் என்கிற ஆக்ஷேபம், 'ஸுருஷ்டி' என்று ஆரம்பிக்கிற பாதி ஸ்லோகத்தினால் பரிகரிக்கப்படுகிறது, என்று சொல்லுகிறார்—'ஸ்வபாவத்தில்' என்றாம்பித்து ஸத்வம் முதலிய குணங்கள் நேராக அனுபவிக்கக்கூடியவைகளல்ல, ஸுகம், துக்கம், அஜ்ஞானம், முதலிய கார்யங்களைக்கொண்டு ஊழிக்கக்கூடியவைகளாகையினால் இந்தியங்களுக்குப் புலப்படாதாகையினால். ஸுகதுக்கங்களை யனுபவிப்பதோவெனில் கீழே ப்ரஸ்தாவிக்கப் பட்டது ஆகையினால் மேலே நிரூபிக்கவேண்டியது. அதுவும் 'ஹி' என்னும் பதத்தினால் காட்டப்பட்டது. இவ்விடத்திலோ வெனில் 'ப்ரஹ்மஸூத்ரி மூண்டா ஹ்ரு' என்று குணங்களை யனுபவிக்கிறனென்பது எப்படிச் சொல்லப்படுகிறது என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானஞ் சொல்லுகிறார்—'மூண்டா' என்னும் பதம்' என்றாம்பித்து. 'அந்தக் குணங்களின் கார்யங்களை' என்பது லக்ஷணைச் சொல்லுவதற்குக் காரணத்தைச் சொல்லியிருக்கிறது. 'மூண்டா' என்னும் பதமே ஸுகதுக்கங்களில் முக்யமாக ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி யிருந்தபோதிலும் ப்ரக்ருதியிலுண்டான குணங்களென்று சொல்லப்படுகிறபடியினால் ஒளபசாரிகமென்பது உசிதந்தான். மேலும் அநேக இடங்களில் 'மூண்டா' என்னும் பகம் ஸத்வம், முதலிய குணங்களைப்பற்றியே ப்ரயோகிக்கப்படுகிறது உளபடியே இருக்கிற ஆகாரம் இவ்விடத்தில் 'ஸுருஷ்டி' என்னும் பதத்தினால் அனுவதிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'ஸ்வபாவத்தில்' என்றாம்பித்து. 'ப்ரஹ்மஸூத்ரி' என்னும் பதம் தன்

ஸுகமாகவுடைய ஜீவாத்மா ப்ரக்ருதியோடு சேர்ந்தவனாய் ப்ரக்ருதியின் ஸம்பந்தத்தைக் காரணமாக உடைய ஸத்வம் முதலிய குணங்களின் காரியங்களாகிய ஸுக துக்கம் முதலியவைகளை யனுபவிக்கிறான். *

பா - அ] ப்ரக்ருதியோடு சேருவதற்குக் காரணத்தைச் சொல்லுகிறார்—
காரணம் மூணவம் மொஷ்ய வடிவவடிஷாநி ஜந்நவம் || 21

ப - ரை] கூடிய-இந்த ஜீவாத்மாவிற்கு, வடிவவடிஷாநி ஜந்நவம் - நல்லதும் கேட்டதுமாகிய ஜாதிகளில் பிறப்பதில், மூணவம் மொ - குணங்களில் பற்றுதல், காரணம் - காரணம். 21

னுடைய ஸ்வபாவத்திலேயே இருக்கிறான் என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுவதாக ப்ரயோகிக்கப்படுகிறது. ஆகையினால் அதை விலக்குவதற்காக 'ப்ரக்ருதியோடு சேர்ந்தவனாய்' என்று சொல்லப்பட்டது. 'வடிவவடிஷாநி' என்பதினால் ப்ரக்ருதியைப் பாரமாக உடைத்தாயிடுங்கை சொல்லப்பட்ட வில்லை, 'நான் ஸுகத்தை யுடையவன்', 'நான் துக்கத்தை யுடையவன்', என்று தன்னிடத்திலிருப்பதாகவே அவைகள் தோன்றுகிறபடியினால், அந்தக் காரணத்தின் விகாரங்களாகிய ஸுகம் முதலியவைகள் தன்னிடத்தில் ஆரோபிக்கப்படுகின்றன என்னும் பஞ்சம் கீழ்ச்சொல்லிய ப்ரமாணங்களுக்கு விரோதமாகையினால். ஆகையினால் ப்ரக்ருதியோடு சேர்ந்திருப்பதைக் காரணமாகவுடையவைகள் என்பதே சொல்லப்படுகிறது என்று தெரிவிப்பதற்காக 'ப்ரக்ருதியின் ஸம்பந்தத்தைக் காரணமாக உடைய' என்று சொல்லியிருக்கிறது. 'முதலிய' என்றும், பதத்தினால் முன்னே சேர்த்துச் சொல்லப்பட்ட ஆசை, த்வேஷம், முதலியவைகளையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டியது. அவைகளும் கர்மங்களின் பலமாகையினால் அனுபவிக்கத் தக்கவைகளே. ஆகையே ப்ரமாக இருப்பதினாலும், அர்த்தம் பொருந்தாதாகையினாலும், ரகதிகிறது என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதென்பது யுத்தமல்ல. ஸாப்பிடுகிறது என்னும் அர்த்தமும் இவ்விடத்தில் உபிதமல்லாதார்பால் விடப்பட்டது. ஆகையினால் இவ்விடத்தில் 'மூண்டு' என்பதினால் கீழ்ப் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட அனுபவம் மாத்திரம் சொல்லப்படுகிறது. தன்னிடத்திலிருப்பதாயும் தத்காலத்தில் நடந்துகொண்டிருப்பதாய் இருக்கிற ஸுகதுக்கங்களை நோக்கக் கண்டறிவதே போகம் என்றல்லவோ அதற்கு லக்ஷணம் சொல்லுகிறார்கள் என்கிற அபிப்பாயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'அனுபவிக்கிறான்' என்று.

பா] முன்பிருந்த ப்ரக்ருதியின் மாறுதலாகிய தேவன் மனுஷ்யன் முதலிய ஜாதிகளில் இருந்துகொண்டிருந்த இந்த ஜீவாத்மா அந்தந்த ஜாதிகளிலுலேற்பட்ட ஸத்வம்முதலிய குணங்களின் கார்யங்களாகிய ஸுகம் துக்கம்

தா] தன்னுடைய அனுபவம் ஒன்றுக்கே இருப்பிடமாகிய ஜீவாத்மா விஷயங்களாலுண்டாகிய ஸுகதுக்கங்களை யனுபவிப்பதில் ப்ரக்ருதியின் ஸம்பந்தம் காரணமென்று சொல்லப்பட்டது. பரிசுத்தனாகிய ஆத்மாவிற்கு அந்த ப்ரக்ருதியின் ஸம்பந்தமும் எப்படி உண்டானது என்கிற ஆகேஷபத்தை உடனே பரிகரிக்கிறார் என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘ப்ரக்ருதியோ’ என்றாம்பித்து. விரையும் முளையும் போன்ற ந்யாயத்தினால் பரம்பரையாக அனுதியாகையினால் அந் யோர்யாஸ்ரய தோஷத்திற்கும், சக்ரகம் என்னும் தோஷத்திற்கும் பரிகார மேற்பட்டது. அநவஸ்த்தையும் இதுவிஷயத்தில் தோஷமல்ல. இந்தப் பரம்பரையில் முன்பிருந்த காரணங்கள் விசித்ரங்களாக இருப்பதினால் மேல்வரும் கார்யங்கள் விசித்ரங்களென் றேற்பட்டது. குணங்களில் பற்றுதல், ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்பட்டதும் தடுக்கப் பட்டதுமாகிய காமங்களின் வழியாக அவைகளின் பலத்தை யனுபவிப்பதற்காக விசித்ரமான ஜன்மங்களுக்குக் காரணமாகையினால் ஸாஸ்த்ரங்களுக்கும் ப்ரயோஜன முண்டி. 1 ‘திரும்பிவருகிறவர்கள் கெட்ட நடத்தை உள்ளவர்களாக இருந்தார்களேயானால் கெட்ட யோனியை ஆடைவார்கள். திரும்பிவருகிறவர்கள் நல்ல நடத்தை உள்ளவர்களாக இருந்தார்களேயானால் நல்லயோனியை யடைவார்கள்’ என்று நல்லதும் கெட்டதுமாகிய யோனியை யடைவது கர்மங்களினால் உண்டாகிறது, என்று சொல்லுகிற ஸ்ருதிவாக்யத்திற்கு விரோதமில்லை யென்று சொல்லுகிறார்—‘முன்பிருந்த’ என்றாம்பித்து. ஸத்வம் முதலிய குணங்கள் நேரில் பற்றுதல் உண்டாகக்கூடிய இடங்களென்பது பொருந்தாதாகையினால் இவ்விடத்திலும் ‘மூண்’ என்னும் பதம் முன்போலவே ஓளபசாரிகமாகச் சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் ‘ஸத்வம் முதலிய குணங்களின் கார்யங்களாகிய ஸுகம் துக்கம் முதலியவைகளில்’ என்று சொல்லப்பட்டது. பற்றுதலாவது துக்கத்தில் ஸுகமென்கிற ப்ரமத்தால் உண்டாகும் பற்றுதல். துக்கத்திற்குக் காரணங்களாகிய ஸமுத்ரத்தைத் தாண்டுவது முதலிய கார்யங்களில் அல்பஸுகத்தில் பற்றுதலல்லவோ ஆசைப்படுகிறான்.

முதலியவைகளில் பற்றுதலையடைந்தவனாய் அவைகளுக்கு ஸாதனங்களாகிய புண்ய பாப கர்மங்களில் ப்ரவ்ருத்திக்கிறான். ஆகையினால் அந்தப் புண்ய பாபங்களின்பலத்தை யனுபவிப்பதற்காக நல்லதாகவும் கேட்டதாகவு மிருக்கிற ஜாதிகளில் பிறக்கிறான். பிறகு மறுபடியும் கர்மங்களைச்

1 'ஹாநிஜ்ஞானவதாம்-ப்ரமமாகிய ஜ்ஞானத்தைடைய, புண்யம்-புருஷர்களுக்கு, ப்ரஹ்மரோபி-அடிப்படும், ஸுகாயதே-ஸுகம் போலிருப்பதும். இவன் என்ன சொன்னான். எவன் எதை இச்சிக்கிறானோ அவனாகத் தான் அநிலாவது அதின் ஸாதனத்திலாவது இது நாம் செய்யவேண்டியது என்கிற புத்தி உண்டாகிறது. இப்படியிருக்க ஸுகம் ஸ்ரூபத்தில் செய்ய முடியாதாகையினால் அதின் ஸாதனங்களிலேயே ப்ரவ்ருத்தி உண்டாகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'அவைகளுக்கு ஸாதனங்களாகிய' என்று சொல்லப்பட்டது. ஸ்ருதியிலும் 'அந்த ஜீவாத்மா எப்படி ஆசைப்பட்டவனாகிறானோ அப்படிப்பட்ட கார்ப்பத்தைடையவைகளை ஆகிறான்' என்றந்த முள்ளவாக்யம் சொல்லப்படுகிறது. இருக்கிறது, இல்லாதது, என்றிவை முதலிய அர்த்தங்களைச் சொல்லில் பொருந்தாதாகையினாலும், 2 'திரும்பிவருகிற எவர்கள் நல்ல நடத்தைபுள்ளவர்களோ அவர்கள் நல்ல யோனியை யடைவார்கள்—ப்ரம்மணயோனியையாவது, கூத்திரிய யோனியையாவது, வைஸ்ய யோனியையாவது, அடைவார்கள். அப்படியல்லாமல் திரும்பி வருகிற எவர்கள் கேட்ட நடத்தைபுள்ளவர்களோ அவர்கள் கேட்ட யோனியை யடைவார்கள்—நாயின் யோனியையாவது, பன்றியின் யோனியையாவது, சண்டாளர்களின் யோனியையாவது (அடைவார்கள்)' என்றந்த முள்ள ஸ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளை யனுஸரிக்கும் நல்லதும் கேட்டதுமாகிய என்னும்பதங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. 'நிர்ஸதா கவும் கேட்டதாகவுமிருக்கிற ஜாதிகளில்' என்று சொன்னதனால் ஸத், அஸத், இவைகளின் ஜன்மங்களில் என்று மற்றவர்கள் வ்யக்யானஞ் செய்தது நிராகரிக்கப்பட்டது. பன்மையாகச் சொல்லிவிடுப்பதினால் ஒரு ஜீவாத்மாவிற்கே பரம்பரைபாக விசித்தங்கனாகவும் எண்ணிற்றந்தவைகளாயுமிருக்கிற நல்லதும் கேட்டதுமாகிய யோனி வாயின் ஸம் பந்தம் சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'மறுபடியும் கர்மங்களைச் செய்கிறான், மறுபடியும் பிறக்கிறான்' என்றிவை முதலியது சொல்லப்பட்டது. இப்படிப் பரம்பரையாக அனுதிபாதி ருப்பதைப்

1 ப்ரார்த்திஜ்ஞானவதாம்-ப்ரமமாகிய ஜ்ஞானத்தைடைய, புண்யம்-புருஷர்களுக்கு, ப்ரஹ்மரோபி-அடிப்படும், ஸுகாயதே-ஸுகம் போலிருப்பதும்.

2 சாந்தோக்யம்-5-10-7.

செய்கிறான், மறுபடியும் பிறக்கிறான். எப்பொழுது அமாந்த்வம், முதலிய ஆத்மாவை அடைவதற்குக் காரணங்களாகிய குணங்களை அடைகிறானோ அதுவரையில் ஸம்ஸாரத்தை யடைகிறான். அதுதான் இங்கே 'காரணம் மூலம் மொஸ்யஸதஸதே' என்று சொல்லப்பட்டது. 21

உவஹுஷா மூலகா லதா ஹோகா உஹேஸா? |

வாஜாதேதி வாஷுதோ டேஹேஸித வாஸுஷ்வா? || 22

ப - ரை] சுவீடு - இந்த, டேஹே - தேஹத்தில், வாஃ - மேலான, வாஸுஷ்வா - ஜீவாத்மா, உவஹுஷா - பார்த்துக்கொண்டிருப்பவன், லதா - (ஸ்ரீரத்தைத்) தாங்குகிறவன், ஹோகா - (ஸுகதுக்கங்களை) அனுபவிக்கிறவன், உஹேஸா - (தேஹம், முதலியவைகளைக் குறித்து) ஈஸ்வரன், வாஜாதேதி - பரமாத்மாவேன் றும், உகா - சொல்லப்பட்டான். 22

பா] இந்தத் தேஹத்திலே இருக்கிற இந்த ஜீவாத்மா தேஹம் வேலை செய்

து] போல மேலும் முடிவில்லாமல் பரம்பரையாகவே எப்பொழுது மிருந்து கொண்டிருக்குமோ என்கிற ஆகேஷத்தைப் பரிகரிக்கிறார்—'எப்பொழுது' என்றாரம்பித்து. ப்ரக்ருதியோடு சேர்ந்திருப்பதற்குக் குணங்களில் பற்றுதல் காரணம் என்று சொல்லியிருக்கும்பொழுது தானாகவே காரணமில்லாமல் போனால் கார்பமுமுண்டாகாது என்கிற ந்பாயத்தினால் அமாந்த்வம் முதலியவைகளால் குணங்களில் பற்றுதல் நில்லாததினால்தான் நல்லதும் கெட்டதுமாகிய ஜாதிகளில் ஜன்மங்களின் பரம்பரையும் ஓய்ந்துவிடும் என்று சொல்லப்பட்டதாகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'அது தான்' என்றாரம்பித்து. இவ்விடத்தில் நேராகச் சொல்லாமற் போனபோதிலும் குணங்களில் பற்றுதல் முன்பிருந்த தேஹங்களின் ஸம்பந்தத்தினாலுண்டானது என்பதும், கர்மங்களின் வழியாக ஜன்மங்களை யடைவதற்குக் காரணமென்பது முதலியதும் ஸ்ருதிகள், மற்ற ஸ்மருதிகள், இவைகளை யனுஸரித்து அபிப்ராயத்தினால் சொல்லப்பட்ட தென்று தாத்பர்யம். 21

நல்லதாயும் கெட்டதாயும் இருக்கிற ஜாதிகளில் பிறந்த பிறகு வரக்கூடிய ஜீவாத்மாவின் ஸ்வபாவங்களைச் சொல்லுகிறார்—இந்த ஸ்லோகத்தினால். த்ரஷ்டாவாவது ப்ரமாணங்களைக் கொண்டு அறிய வேண்டிய வஸ்துக்களை அறிகிறவன், உபத்ரஷ்டாவாவது உண்மையாகத்தான் ப்ரவ்ருத்திக்காமலே ப்ரவ்ருத்தி செய்பவனைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறவன். அவனைப்போல் இருக்கிறபடியினால் இங்கும் 'உவஹுஷா' என்னும் பதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்—'தேஹம் வேலை செய்வதற்குத் தகுந்த' என்றாரம்பித்து

வதற்குத் தகுந்த ஸங்கல்பம் முதலியவைகளைச் செய்துகொண்டு தேஹத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான். அப்படியே அனுமதி செய்கிறவனாயு மாகிறான். அப்படியே தேஹத்தைத் தாங்குகிறவனாயு மாகிறான். அப்படியே தேஹம் ப்ரவ்ருத்தி செய்வதால் உண்டாகிய ஸுகருக்கங்களை அனுபவிக்கிறவனாகவுமாகிறான். இப்படியே தேஹத்தை நியமிப்பதினாலும், தேஹத்தைத் தாங்குவதினாலும், தேஹத்திற்குச் சேஷியாயிருப்பதினாலும், தேஹம், இந்த்ரியம், மனஸ்ஸு, இவைகளைக் குறித்து ஈஸ்வரனாகிறான். அப்படியே மேலும் * ஸரீராயதவாவொகி பஜாவஸு சாஜேஸ்வரஃ ।

‘முதலியவைகளை’ என்பதினால் ப்ரேரணாம் செய்கிறதும் ‘சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டது. அன்றிக்கே ஏற்கனவே ப்ரவ்ருத்திக்கு நுட்பவனான அனிலேயே ப்ரவ்ருத்திக்கும்படி செய்கிறவன் அதுமந்தான் என்னப்படுகிறான் என்கிற வ்யத்பாஸத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டு ‘முதலிய’ என்னும் பதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதாகவுமாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது, அனுமதி செய்கிறது, முதலியவைகளுக்கு இன்னொரு என்று சொல்லவேண்டிய தவர்பமாகையினால் ஆகாமாந ஸப்தத்தில் இருக்கிற தேஹமே அதற்கும் ஸமாதானமாக அந்வரிகத்தக்கது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் ‘தேஹத்தை’ என்று சொல்லப்பட்டது. நியமனம் செய்பவனாகயிருக்கை, தரிப்பவனுமறிநக்கை, சேஷியாக யிருக்கை, இவைகள் ஸரீரத்தோடு சேர்ந்திருக்கிற ஆக்மாஷித்ரு லக்ஷணங்கள் என்கிற பிரிவைக் காட்டுவதற்காக ப்ரவ்ருத்தியைப்பற்றிய பார்த்துக்கொண்டிருத்தலையும், அனுமதி செய்தலையும், ப்ரேரவாக்யத்தில் சேர்த்தெடுத்ததும், ‘அப்படியே’ என்று வாக்யப்பதனை வேறுபடுத்தினதும், ‘ஹதடா’ என்பதற்குத் தரிக்கிறவன் என்றத்தம். கீழ்ச் சொல்லிய காரணங்களினால் மஹேஸ்வரன் என்பதும், ஸரீரத்திலிருக்கிற தேஹம் முதலியவைகளைப்பற்றியதே என்று சொல்லுகிறார்—‘இப்படித் தேஹத்தை நியமிப்பதினாலும்’ என்றாரம்பித்து, ‘தேஹத்தினாலுண்டாகிய ப்ரயோஜனங்களை யனுபவிக்கிறான் என்று லேயே தேஹம் அவலுடைய ப்ரயோஜனத்திற்குப் பட்டதாகையினால் ஆத்மா சேஷீ என்பதறிமெற்பட்டது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘தேஹத்திற்குச் சேஷியாயிருப்பதினாலும்’ என்று. கர்மங்களுக்கு வசப்பட்ட உத்பத்தி மாணங்கையுடைய ஜீவாத்மாவினிடத்திலேயே ‘ஹஸுரஃ’ என்னும் பதம் சில நிஷபங்களைப்பற்றியதாக ப்ரயோகத்திருப்பதைக் காட்டுகிறார்—‘அப்படியே மேலும்’ என்றாரம்பித்து, ஜீவாத்மாவினிடத்திலேயே அவன் தர்மபூத

முஹீக்ஸா தாபிலஸாபாதி வாபுமுஹூநாநிவாஸபாஸி ||' என்று சொல்லப்பட்டபோகிறது. இந்தத்தேஹத்தில் தேஹம், இந்த்ரியங்கள், மனஸ்ஸு, இவைகளைக் குறித்துப் பரமாத்மாவென்றும் சொல்லப்பட்டான். தேஹத்திலும் மனஸ்ஸிலும் ஆத்மாவென்னும்பதம் அடுத்த மேல் ஸ்லோகத்திலேயே + 'யுநெநாத்நி வஸ்யுனி கெவிஹா தாநாத்நா' என்று ப்ரயோகிக்கப்படுகிறது. 'சுவி' என்னும் பதத்தினால் மஹேஸ்வரன் என்

ஜ்ஞானத்தினால் வ்யாபித்துக்கொண்டிருப்பதினால் பரமாத்மா என்னும் பதம் ப்ரயோகிக்கிருப்பது பொருந்துவதற்காக ஸமீபத்திலிருக்கிற இந்தப்பதத்தினர்த்தத்தைச் சுருக்கிச் சொல்லுவதற்குக் காரணமாகிய பதங்களோடு அவ்வயத்தைச் சொல்லுகிறார்—'இந்தத் தேஹத்தில்' என்று. நேரில் பரமாத்மாவைச் சொல்லுகிறதாக விருந்தால் 'ஹெஹே' என்பது பொருந்தாது என்று தாற்பர்யம். 'இவ்விடத்தில்' தேஹம் இந்த்ரியங்கள், மனஸ்ஸு, இவைகளைக் குறித்து' என்று மனஸ்ஸைத் தனித்தெடுத்தது அதனிடத்திலும் ஆத்மா என்னும் பதம் ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று காட்டுவதற்காக. 'வாஸு' என்னும் பதத்தினால் விலக்கக்கூடியது ஒன்றுமில்லாமையினால் ஜீவாத்மாவைச் சொல்லுகிறதென்பது பொருந்தாது என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானஞ் சொல்லுகிறார்—'தேஹத்திலும் மனஸ்ஸிலும்' என்றாரம்பித்து. இந்த ப்ரயோகம் வேறு கர்த்தத்திலாவது வேறு இடத்திலாவது தேடவேண்டியதில்லை. இதே ஸந்தர்ப்பத்தில் ஒரு ஸ்லோகத்திற்கப்புறமிருக்கிறது. ஆகையினால் விலக்கவேண்டிய வஸ்து ஸமீபத்திலிருக்கிறது, அதை விலக்குவது மாத்திரத்திற்காக என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது என்கிற அபிப்பிராயத்தினால்—'அடுத்தமேல் ஸ்லோகத்திலேயே' என்று சொல்லப்பட்டது. பரமாத்மா என்னும் பதத்தைப்போல 'ஹெஸுஸு' என்னும் பதமும் ஸமீபத்திலிருக்கிற இந்தப் பதத்தின் அர்த்தத்தைச் சுருக்கிச் சொல்வதற்குக் காரணமாகிய பதங்களின் அர்த்தங்களைப்பற்றியதே என்பது 'உ' என்பதின் அர்த்தத்தைவிட வேறு அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற 'சுவி' என்னும் பதத்தினால் மேற்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'சுவி' என்னும் பதத்தினால்' என்றாரம்பித்து. 'ஹூ' (சொல்லப்பட்டான்) என்பதினால் பரமாத்மாவல்லாத வஸ்துவினிடத்தில் சில வஸ்துக்களைப்பற்றியது இந்தப் பரமாத்மா முதலிய பதங்கள் என்று காட்டப்பட்டது. 'வாஸுஷு' வாஸு' என்

றும் சொல்லப்பட்டான் என்றேற்படுகிறது. 'சுநாஜிசேவரம்' என்றாரம் பித்துச் சொல்லப்பட்ட அளவில்லாத ஜ்ஞானம், ஸக்தி, இவைகளை யுடைய இந்த ஜீவாத்மா அநாதியாகிய ப்ரக்ருதியின் ஸம்பந்தத்தினாலுண்டான குணங்களில் பற்றுதலால் இந்தத் தேஹம் மாத்திரத்திற்கு ஈஸ்வர னாகவும், தேஹம் மாத்திரத்திற்குப் பரமாத்மாவாகவும் ஆகிறது. 22

(x)ய ணம வௌதி வுரூஷம் புகுதிவ மௌணஹம் |

ஸவ்யா வதுஜாநொவி ந ஸ ஹயொவிஜாயதெ || 23

ப - ரை] யஃ - எவன், ணம - இந்த, வுரூஷம் - ஜீவனையும், புகுதிவ - ப்ரக்ருதியையும், மௌணஹம் - ஸத்வம் முதலிய குணங்களோடு, வெதி - அறிகிறானே, ஸஃ - அவன், ஸவ்யா - எவ்விதமாக, வதுஜாநொவி - இருந்தபோதிலும், ஹயெ - மறபடியும், நாவிஜாயதெ - பிறக்கிறதில்லை. 23

பா] கீழ்ச்சொல்லிய ஸ்வடாவங்கையுடைய ஜீவாத்மாவையும் கீழ்ச்

னுமிடத்தில் 'வரூஃ' என்னும் பதமும் முன்போலவே சில விஷயங்களைப்பற்றியது என்பதற்கு ஒத்தாசையையும், தேஹத்தைச் சொன்னதற்கும், சில விஷயங்களைப்பற்றி மஹேஸ்வரன் என்று சொல்லியிருப்பதற்குத் தாத்தப்யத்தையும், இந்த ஸ்ரீலோகத்தில் அனுவதிக்கப்படும், விதிக்கப்படும் பாகங்கள், இவைகளின் பிரிவையும் மொத்த அர்த்தத்தையும் காட்டுகிறார்—'சுநாஜி' என்றாரம்பித்து. 'சுநாஜிசேவரம்' 'என்றாரம்பித்துச் சொல்லப்பட்ட' என்பதினால் பரமன் என்பது இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறது. அளவில்லாத ஜ்ஞானம் ஸக்தி இவைகையுடைய என்றோவெனில் மேன்மை மாத்திரம் உண்டென்பதைக் காட்டியிருக்கிறது. 'இந்த' என்பதினால் இந்த ஸந்தர்பத்தின் நடுவிலிருக்கிற இந்த ஸ்ரீலோகம் ஜீவாத்மாவைப்பற்றியதே, இந்த ஸந்தர்ப்பம் ஜீவாத்மாவைப்பற்றியதாகையினால் என்பது காட்டப்பட்டது. 'ஹெவஹிவ' என்பதினால் முன்பு சொல்லிய காரணம் சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் 'அநாதியாகிய ப்ரக்ருதியின் ஸம்பந்தத்தினாலுண்டான' என்றாரம்பித்துச் சொல்லப்பட்டது. 22

பிறகு வ்யத்பாஸத்தைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய விதத்தைச் சொல்லுவதற்காக அதில் அதிக ப்ரீதியுண்டாவதற்காக அதின் பாயோஜனம் முதலில் நிரூபிக்கப்படுகிறது—இந்தஸ்ரீலோகத்தினால், 'வரூஃ (இந்த)' என்று சொல்லியிருப்பது முன்பு சொல்லப்பட்டவெவ்வேறான ஆகாரங்களைக் குறிக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்—'கீழ்ச்சொல்லிய'

சொல்லிய ஸ்வபாவங்களையுடைய ப்ரக்ருதியையும், மேலே சொல்லப் போகிற ஸ்வபாவங்களோடு கூடிய ஸத்வம் முதலிய குணங்களோடுகூட எவன் அங்கிருக்கிறான்; அதாவது உள்ளபடியான புகுத்தறிவினால்கிருக்கிறானே, அவன் தேவன் மனுஷ்யன் முதலிய தேஹங்களில் மிகவும் கஷ்டப்பட்ட

என்று. ப்ரக்ருதியும் முன்பே சொல்லப்பட்டபடியினால் 'வணநா' என்று பதத்தை மாற்றிக்கொள்ளவேண்டியதென்பது 'கீழ்ச்சொல்லிய ஸ்வபாவங்களையுடைய ப்ரக்ருதியையும்' என்பதினால் சொல்லப்பட்டது. ஸத்வம் முதலிய குணங்களை யோ வெனில் முன்பு பிரித்துக்காட்டியிருப்பது மாத்திரம். விஸ்தாரமாக நிரூபிப்பதோவெனில் பதிகான் காவது அப்பாயத்தில் செய்ப்படுகிறது, என்கிற அபிப்பாயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'மேலே சொல்லப்போகிற' என்று. ப்ரக்ருதியும் ஆத்மாவும் முக்யங்களாகையினாலும், குணங்கள் முக்யங்களல்லவாகையினாலும் 'குணங்களோடுகூட' என்று சொல்லப்பட்டது. ஜீவாத்மாவையும் ப்ரக்ருதியோடு சேர்த்துச்சொல்லியிருந்தபோதிலும் 'மூண்' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் கீழும் மேலும் விஸ்தாரமாக நிரூபிக்கப்பட்ட ப்ரக்ருதியின் குணங்களை மாத்திரம் சொல்லுகிறது என்று தெரிவிப்பதற்காக—'ஸத்வம் முதலிய' என்று சொல்லப்பட்டது. ப்ரக்ருதி போடும் அசின் குணங்களோடும் சேர்த்து அறிவது பரிசுத்தமல்லாத ஆத்மாவைப்பற்றிய ஜ்ஞானமாகுமே என்றோஷமும் வரில் அதற்கு ஸமாதானமாக 'வணம் வெதி' என்பதினால் அபிப்பாயத்தில் கொள்ளப்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'அதாவது உள்ளபடியான' என்றாரம்பித்து, ஸாஸ்த்ரங்களை மீறி நடப்பதென்றார்த்தமோ? என்னும் ஸந்தேஹத்தைவிலக்குவதற்காக 'ஸவபு' என்பதினால் அநேக விதங்களாகிய தேஹங்களின் ஸம்பந்தத்தினுலேற்பட்டவைகளாயும் யோகத்திற்கு விரோதிகளாயுமிருக்கிற விசித்ரங்களான க்லேசங்களின் ஸம்பந்தம் சொல்லப்படுகிறது, என்கிற அபிப்பாயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'தேவன் மனுஷ்யன் முதலிய' என்றாரம்பித்து. இத்தால் சொல்லப்பட்டதாவது—உண்மையைத் தெரிந்துகொண்டவன் பலம் கொடுக்க ஆரம்பித்திருக்கிற கர்மங்களின் வசத்தினால் அப்பொழுது சில கஷ்டங்களை யனுபவித்துக்கொண்டிருந்தபோதிலும் இதர மனுஷ்யர்களைப் போல அவனுக்குமேல் ஜன்மமுண்டென்று ஊஹிக்கமுடியாது—என்பது. 'சுவி' என்னும் பதத்தினால் கஷ்டப்படாமலிருப்பவர்கள்விஷயத்தில் கைமுதிகர்பாயம் காட்டப்பட்டது. 1 'நஜாயகெ ப்ரியகெ' என்பதினாலேயே ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபத்திற்கு உத்பத்தி இல்லையென்று

கே கோண்டிருந்தபோதிலும் மறுபடியும் ப்ரக்ருதியோடு சேர்த்துந்நவ
னல்ல. அளவில்லாத ஜ்ஞானத்தையே லக்ஷணமாக உடையதாயும்,
கர்ம ஸம்பந்தங்களில்லாததாய் மிருக்கிற ஜ்வாத்மாவை இந்தத் தேஹம்
முடிகிற ஸமயத்திலேயே அடைகிறான் என்றத்தம். 23

யுமெநநாதூநி வஸ்யுனி கெலிதாதூநாதூநா |

சுமெநுஷாஜெந யொமெந கஜெயொமெந வாவரெ || 24

ப - ரை] கெலிசு - சிலர், சூதூநி - ஸ்ரீரத்தில் (இருக்கிற), சூதூநம் -
ஜ்வாத்மாவை, சூதூநா - மனஸ்ஸினால், யுமெந - யோகத்தினால்,
வஸ்யுனி - பார்க்கிறார்கள், சுமெநு - வேறுசிலர், ஸாஜெந யொமெந -
ஜ்ஞானயோகத்தினால் (பார்க்கிறார்கள்), வாவரெ - மற்றும் சிலர், கஜெ
யொமெந - கர்மயோத்திகளும் (பார்க்கிறார்கள்). 21

சொல்லப்பட்டது. ஆகையினால் இவ்விடத்தில் அருந்து ப்ரஸ்காவனேஇல்
லாமையினால் 'ஹூயி(மறுபடியும்)' என்றும்பகம் அந்நவரிக்நாதாகையி
னாலும் 'வஸ்யுநி' என்று கீழ்ப்ரஸ்காவிக்நாட்டேதெ
த்தோடு சேர்க்கையாகிய ஜன்மமே மறுக்கப்படுகிறது என்கிற அபிப்ரா
யத்தினால் சொல்லுகிறார்—'மறுபடியும் ப்ரக்ருதியோடு சேர்த்துந்நவன
ல்ல' என்று. ப்ரளயம் முகவியதசையில் தேஹம் நசித்தவனாகிய அந்
தத்தேஹத்திற்கு அடுத்த உடனே தேஹத்தோடு ஸம்பந்தமாகிய ஜன்
மம் இல்லாமற்போனபோதிலும் மறுபடி தேஹத்தோடு ஸம்பந்தப்
படுவதற்கு யோக்யதையிருக்கிறது. இவனுக்கோவெனில் ஜ்ஞானமா
கிற நெருப்பினால் எல்லாக் கர்மங்களும் கொளுத்தப்பட்ட படியினால்
அந்த யோக்யதையுமில்லை என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'ந்நவனல்ல'
என்று சொல்லியிருக்கிறது. அப்படித் தருந்நவனல்ல என்பதையே
விவரித்துக்கொண்டு மறுபடி ஜன்மம் முதலியவைகளாகிய அந்நவரிக்ந
களின் நிவ்ருத்தியானது வஸ்யுனின் ஸ்வபாவத்தினால் இஷ்டக்கரு
அடைகிறவரையில் முடிவுபெறுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'அளவி
ல்லாத ஜ்ஞானத்தையே' என்றும்பித்து. அஜ்ஞானமும் கர்மங்களும்
மிருகியில்லாமல் நாசமடைந்ததினால் தேஹத்தோடு சேருவதற்கு
யோக்யதையுமில்லை யல்லவா என்கிற அபிப்ராயத்தினால்—'அளவில்லாத
ஜ்ஞானத்தையே லக்ஷணமாக உடையதாயும், கர்மஸம்பந்தங் களில்லா
ததாய் மிருக்கிற' என்கிற இரண்டு விசேஷணங்கள் சொல்லப்பட்டன.
'ஹூயி(மறுபடியும்)' என்கிற பதத்தினால் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்
பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'இந்தத் தேஹம் முடிகிற ஸமயத்
திலேயே' என்று. 23

பா] யோகம் பூர்த்தியான சிலர் ஸரீரத்திலிருக்கிற ஜீவாத்மாவை மனதினால் யோகத்தினாலே பார்க்கிறார்கள். யோகம்பூர்த்தியாகாத இன்னும் சிலர் ஜ்ஞானயோகத்தினால் மனதை யோகஞ்செய்யத் தகுந்ததாகச் செய்து கொண்டு ஜீவாத்மாவைப் பார்க்கிறார்கள். ஜ்ஞானயோகத்தி் லதிகாரமில்லாதவர்களும், அதில் அதிகாரிகளாயிருந்தும் ஸுலபமான உபாயத்தில் ஆசையுடையவர்களும், ப்ரஸித்தமானவாக நுமாகிய வேறு சிலர் ஜ்ஞானத்தை உள்ளடக்கிக்கொண்டிருக்கிற கர்மயோகத்தினால் மனதிற்கு யோகம் செய்யத்தகுந்த யோக்யத்தை யுண்பேண்ணிக்கொண்டு ஆத்மாவைப் பார்க்கிறார்கள். 24

சுமெநுக்ஷவஜோமஹி ஸூக்ஷாமெநுஷு உவாஸதே ।

தெவி வரதிராஜெஷுவ ஜ்யதூம் ஸூதிவராயணாஃ ॥ 25

ப - ரை] ஷவம் - இவ்விதமாக, சுஜாமஹி - தெரிந்துகொள்ளாத, சுமெநுதூ - மற்றும் சிலரோவேனில், சுமெநுஷு - வேறு புருஷர்களிடத்திலிருந்து, ஸூக்ஷாமேட்கேக்கொண்டு, உவாஸதே - உபாஸனம் செய்கிறார்கள், ஸூதிவராயணாஃ - கேழ்ப்பதையே கதியாகவுடைய, தெவி - அவர்களும், ஜ்யதூம் - ஸம்ஸாரத்தை, சுதிதிராஜெஷுவ - தாண்டி விடுகிறார்கள். 25

தா] கீழ்ச்சொல்லிப் அர்த்தத்தையே இரண்டு ஸ்லோகங்களால் விவரித்துக்கொண்டு ஆத்ம ஜ்ஞானத்தின்படிகளின் வ்யத்யாஸங்களைச் சொல்லுகிறார்—இந்த ஸ்லோகத்தினால். ஆதாரமாகவும், விஷயமாகவும், காரணமாகவும், சொல்லியிருக்கிறபடியினால் இங்கு ஆத்மா என்னும் பதங்கள் முன்னும் வெவ்வேறு அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதாகையினால் அததற்குத் தகுந்த அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—‘ஸரீரத்தில்’ என்பது முதல். மேல்மேல் தாழ்த்தானபடிகளைச் சொல்லியிருக்கிற க்ரமத்தை யனுஸரித்து ‘பூரம்’ என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் ஜ்ஞான யோகத்தைவிட மேலானதாகப் ரேரில் யோகமென்று பேருடையபடியைச் சொல்லுகிறது. ‘யோகம் பூர்த்தியாகாத’ என்பது முதலியவைகளால் படிகளின் வரிசைகளைக் காட்டியிருப்பது ஆத்மாவை ஸாக்ஷாத்கரிப்பதில் அவைகள் ஸ்வதந்த்ரங்களாகத் தனித்தனி உபாயங்கள் என்கிற ஸந்தேஹத்தை விலக்குவதற்காக. 1 ‘ஜ்ஞாமபொமெந ஸாம்பூராம’ என்று முன்பு சொல்லியிருக்கிறதை யனுஸரித்து ‘ஸாம்பூரம் பொமெந’ என்பதற்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறார்—‘ஜ்ஞானயோகத்தினால்’ என்று. ‘சுமெநு’ என்பதனால் முன்பு சொல்லப்பட்ட கர்மயோகத்தில் அதிகாரிகளின் வகுப்புக்கள் எல்லாம் சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் ‘சொல்லுகிறார்—‘ஜ்ஞானயோகத்தில் அதிகாரமில்லாதவர்களும்’ என்றாம்பித்து. 24

பா] கர்மயோகம் முதலிய ஆத்மாவை ப்ரயத்ஸுமாகப் பார்ப்பதற்கு உபாயங்களில் அதிகாரமில்லாத வேறு சிலர் உண்மையை யறிந்தவர்களாகிய வேறு ஜ்ஞானிகளிடத்திலிருந்து கேட்டுக்கொண்டு கர்மயோகம் முதலியவைகளால் ஆத்மாவை உபாஸனஞ் செய்கிறார்கள். அவர்களும் ஆத்மாவைப் பார்ப்பதினால் ஸம்ஸாரத்தைத் தாண்டுகிறார்கள், எவர்கள்கேழ்ப்பதிலேயே நிஷ்ட்டையை யுடைபவர்களோ. கேழ்ப்பதிலேயே நிஷ்ட்டையுடைய இவர்களும் பாபங்களைப்போக்கடித்து க்ரமமாகக் கர்மயோ

தா] கர்மயோகம் முடிவுபெறாமலிருக்கிறவர்களாகவும், 'மோக்ஷத்தினை யுடைபவர்களாகியிருக்கிறவர்களுடைய கர்மயோகத்தின் ஆரம்பத்தைச் சொல்லப்படுகிறது. 'சுவிந்ரதா' என்றொன்றிடத் திவிந்ரத்தி, 'தா' என்னும் பதத்தினாலும், 'வனவஜிஹிஷி' என்பதினாலும் தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தைப் பகுத்தறிபக்கூடிய சக்தி முதலியவைகளில் லாமையினால் கர்மயோகம் முதலியவைகளில் அதிகாரமில்லா வாய்ந்தது காட்டப்பட்டது. உபதேசஞ்செய்கிறவர்களைச் சொல்லி, 'சுவிந்ரதா' என்னும் பதத்தினால் 1 'உவபெக்ஷிணி கெ' (உவாமிஷஸு க்ஷிபிஷி) என்று முன்பு சொல்லப்பட்டவர்கள் சொல்லப்படுகிறார்கள் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'உண்மையை யறிந்தவர்களாகிய' என்றாரம்பித்துச் சொல்லப்பட்டது. 'தேவி' என்றாரம்பித்துக் கர்மயோகத்தை ஆரம்பிப்பதிலும் சக்தியில்லாதவர்கள் சொல்லப்படுகிறார்கள் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'அவர்களும்' என்றாரம்பித்து. அன்றிக்கே இந்த வாக்யத்திற்கு முன் வாக்யத்தினை அந்நயம் சொல்லிக்கொள்ளவேண்டியது. 'ஸ்ரூதிவராயணா' என்று சேர்த்துக்கொண்டு வேறு வாக்யமாகச் சொல்லவேண்டியது. அதையே காட்டுகிறார்—'எவர்கள்' என்றாரம்பித்து என்றாவதுமாம். 'ஸ்ரூதி' கேழ்ப்பது, வராயணம்—முக்யமான, சுயம் - நிஷ்ட்டை (எவர்களுக்கோ) அவர்கள் ஸ்ருதிவராயணர்கள். 'ஸ்ரூதிவராயண' என்றும் பதம் கொண்டு உபாஸனஞ்செய்கிறவர்களைவிட இவர்கள் வேறு என்று காட்டுகிறது. அப்படிக்கில்லாவிடில் 'ஸ்ரூக்யா' என்று முன்பே சொல்லியிருக்கிற படியினால் மறுபடியும் 'ஸ்ரூதிவராயணா' என்றும் பதம் வந்ததற்காகவேண்டியவரும் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—கேழ்ப்பதிலேயே நிஷ்ட்டையை யுடைய' என்று. இவ்விடத்தில் கேழ்ப்பதில் நிஷ்ட்டைக்கு மிகவும் பரிசுத்தமாக இருக்கையாகிய உண்மை சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'பாபங்களைப்போக்கடித்து'

கம் முதலியவைகளை ஆரம்பித்து ஸம்ஸாரத்தைத் தாண்டுகிறார்கள். 'சுவி' என்னும் பதத்தினால் முன்பு சொன்னதைவிட இது தாழ்ந்தபடி என்றேற்படுகிறது. 25

பா-அ] பிறகு ப்ரக்ருதியோசேர்ந்திருக்கிற ஆத்மாவின் வ்யத்யாஸத்தைத் தெரிந்துகொள்ளும் மாதிரியைச்சொல்லுவதற்காக ஸ்த்தாவரமும் ஜங்கம முமாகிப் எல்லா ப்ராணிகளும் சேதனத்தினுடையவும் அசேதனத்தினுடையவும் சேர்க்கையினால் உண்டானதென்று சொல்லுகிறார்—

யாவதஹஜாயதே சிம்லி துக்ஷம் ஸ்வாவாஜம்உம் |

கஷுத்ருக்ஷுத்ருஜித ஸம்யொமாததஹி லா தஷுஹ || 26

ப - ரை] லா தஷுஹ - பரதவம்சத்தில் ஸ்ரேஷ்டனாகிய அர்ஜுன, ஸ்வாவா ஜம்உம் - ஸ்த்தாவரமும் ஜங்கமமுமாகிய, கிம்லிசு-எந்த, ஸக்ஷம் - ப்ராணி, யா உஹ - எவ்வளவு, ஸஹஜாயதே - உண்டாகிறதோ, தாவுஹ - ஆவ்வளவும், கஷுத்ரு க்ஷுத்ருஜித ஸம்யொமாத - ஸாரீரம், ஜீவாத்மா, இவைகளின் சேர்க்கையினால் (உண்டாகியதாக) விசி - அறி 23

என்று. 'கர்மமாக' என்பதினால் கர்மயோகம் முதலியவைகளை விதித்திருப்பது வ்யர்த்தம் என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்குப் பரிகாரம் சொல்லப்பட்டது. இவ்விடத்தில் தனியான உபாயத்தைச்சொல்லுவதாக ஏன் இருக்கக்கூடாது என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானஞ்சொல்லுகிறார்— 'சுவி' என்னும் பதம்' என்றாரம்பித்து. 'சுவி' என்னும் பதத்தினால் மற்றவர்களைப்பற்றிக் கேழ்கவேண்டியதில்லை யென்பதும், இவர்கள் தாழ்ந்தபடியில் இருக்கிறவர்கள் என்பதும் காட்டப்பட்டது, என்று காத்தபர்யம். 25

இப்படி ஆத்மாவின் ஸாக்ஷாத்காரம் சொல்லப்பட்டது. அதற்காக 'ஸஃ ஸவெஹு' முதலிய ஸ்லோகங்களினால் ப்ரக்ருதி ஜீவாத்மா இவைகளின் வ்யத்யாஸத்தைத் தெரிந்துகொள்ளும் விதம் சொல்லப் படப்போகிறது. அதுவும் இரண்டும் தனித்தனியாக அறியப்படாம விருக்கும்பொழுது உபதேசம் செய்யவேண்டியது, அப்படிக்கில்லா விடில் ப்ரயோஜனமற்றதாய் விடுமாதலினால். அப்படித் தனியாக அறி பப்படாமலிருப்பதும் தோஷமில்லாவிடில் உண்டாகாது. அந்தத் தோஷமாவது இவ்விடத்தில் ஸாக்ஷாத்காரங்களை யனுபவிப்பவனாக இருப்பதற்கும், அவைகளை யனுபவிப்பதற்கு இடமாக இருப்பதற்கும், காரணமாகிய இவை இரண்டின் சேர்க்கையே. இது தான் 'யாவதஹஜாயதே' என்கிற ஸ்லோகத்தினால் சொல்லப்படுகிறது, என்று ஸங்கதி சொல்லுகிறார்—'பிறகு' என்றாரம்பித்து. 'எல்லா' என்பதினால் 'யாவது'

பா] எவ்வளவு ஸ்த்தாவரமாகவும் ஜங்கமமுமாகவுமிருக்கிற ப்ராணியுண்
டாகிறதோ அவ்வளவும் ஸரீரம், ஜீவாத்மா, இவைகளின் ஒன்றோடொ
ன்று சேர்க்கையினாலேயே உண்டாகிறது. அதாவது சேர்ந்த உண்டாகி
றது, ஒன்றுக்கொன்று பிரிந்து உண்டாகிறதல்ல என்பதும். 26
வஸம் வஸவெஷு ஹுதெஷு திஷு வஸவெஷு ||
விநஸுதவிநஸுதம் யஃ வஸுதி வஸு வஸுதி || 27

என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் முழுமையும் என்கிற அர்த்தத்தைச்
சொல்லுகிறது என்று சொல்லப்பட்டது. 'யாவஸு' என்னும் பதம் 'பசு'
என்னும் பதத்தின் அர்த்தத்தைச் சொல்லுவதாக வ்யாசன் சொல்பதம்
கிருப்பது அது அந்த அர்த்தத்தைச் சொல்லாதாகையினாலும், அந்த
ப்ராணியினால்லாததாகையினாலும் யுத்தமல்ல என்று நுபாஸம்.
வஸு என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் ப்ராணிகளைச் சொல்லுகிறது.
1. 'உவ்யாஸுவ்யவஸாயேஷு வஸுதெஷு' என்று
சொல்லியிருப்பதனால் மரம், புதர், கொடி, செடி, புல், முதலியவை
களிலும் ஜ்ஞானத்திற்குப் பரவுதல் இல்லாத மாந்திரத்தினால் ஜீவன்
களைச் சொல்லுவதைப்போல் கேவலம் அசேதனங்கள் ஆவைகள் என்
கிற ஆசேதபத்தை நிராகரிப்பதற்காக இவ்விடத்தில் 'வ்யாஸு' என்றும்,
பதம் ஸ்த்தாவரமா யிருக்கை, ஜங்கமமுயிருக்கை, இவைகள் பால்
யம், யௌவனம், சிழத்தனம், முதலியவைகளைப்போல் ஸரீரம் இருந்
தும் வரையில் இருக்கக்கூடியவைகளல்ல என்று தெரிவிப்பதற்காக
'ஸ்த்தாவரமாகவும் ஜங்கமமுமாகவு மிருக்கிற' என்று சொல்லப்பட்டது.
ஸரீரம், ஜீவாத்மா; இவைகளோடு கூட வேறு ஒருவன் ஒருவன்
என்கிற ஸந்தேஹத்தை விலக்குவதற்காக—'ஒன்றோடொன்று சேர்க்
கையினால்' என்று சொல்லப்பட்டது. இங்கு விதிக்கப்படும் பாகந்
தைத் தெரிவிப்பதற்காக 'சேர்க்கையினாலேயே' என்று சொல்லப்பட்
டது. தாய், தகப்பன் இவைகளினுடைய சேர்க்கையினால் புத்திரன்
டாவதைப்போல் ஸரீரம் ஜீவாத்மா இவைகளின் சேர்க்கையினால்
வேறொரு ப்ராணி உண்டாகலாமே என்கிற ஆசேதபத்திற்கு ஸ்மர
தானஞ் சொல்லுகிறார்—'அதாவது சேர்ந்தே' என்று. நனிந்தனம்
இருக்கிற லோகத்தில் ப்ராஸித்தமான கேஷத்ரம், கேஷத்ரி, ஜீவர்களின்
சேர்க்கையை விலக்குவதற்காகச் சொல்லுகிறார்—'பிரிந்து உண்டாகி
தில்லை' என்று. 'தஹி' என்கிற விடத்தில் 'தஹி' என்னும் பதத்தி
னால் உத்பத்தியைச் சொல்லியிருக்கிறது. 27

ப - றை] ஸுயெபுஷு - எஸ்ஸா, ஹுதெஷு - ப்ராணிகளிடங்களில், வாஸெஸு - (தேஹம் முதலியவைகளுக்கு) ஈஸ்வரனாக, திஷு - இருக்கிற, ஸுஃ - ஸமனாக இருக்கிற, விசுஷு - (இந்த ப்ராணிகள்) நாசமடையும்போழுது, சுவிசுஷு - நாசமடையாமலிருக்கிற ஜீவாத்மாவை, யஃ - எவன், பஸு - பார்க்கிறானே, ஸஃ-அவன், பஸு - உண்மையாகப் பார்க்கிறான்.

27

பா] இப்படி ஒன்றோடொன்று சேர்ந்திருக்கிற எல்லா ப்ராணிகளுக்குள்

தா] பிறகு ஸமமாகப் பிருக்கை வ்யப்யாஸமுதயதாபிருக்கை, நியமிக்கிறவனாயிருக்கை நியமிக்கப்படக்கூடியவனாயிருக்கை, நித்யமாகவிருக்கை அநித்யமாகவிருக்கை, இவைகளால் சேதனச் சேதனங்கள் இரண்டிற்கும் வ்யப்யாஸம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியதென்பதைச்சொல்லி அதுவே உண்மையைப்பற்றிய நிர்ஸயமாகையினால் மேலான புருஷார்த்தத்திற்குக் காரணம் என்று ஸ்தோத்திரம் செய்கிறார்—இந்த ஸ்லோகத்தில், 1 'கௌதுகௌதுகௌது ஸுயெபாஸு' என்கிற விடத்தில் சங்கராசார்யரால் சொல்லப்பட்டதாவது—ஆகாசம்போல் அவயமில்லாததாகையினால் அவயவங்களின் சேர்க்கையாகிபலம்பந்தம் சரீரத்திற்கும் ஆத்மாவிற்கும் ஸம்பவிக்காதாகையினாலும், ஒன்றுக்கொன்று காரணமாயும் கார்யமாயும் இருக்கிறதென்று ஒப்புக்கொள்ளாமையினாலேயே ஸமவாயம் என்கிற ஸம்பந்தமும் பொருந்தாதாகையினாலும், விஷயமாகவும் விஷயத்தையறிக்கூடியதாயுமிருக்கிற அந்தச் சரீரம் ஆத்மா இவைகளுக்கு ஒன்றின் ஸ்வபாவத்தை மற்றொன்றில் ப்ரமிப்பதே ஸம்பந்தம். அதை நிவ்ருத்தி செய்க்கூடிய உண்மையான ஜ்ஞானம் 'ஸுஃஸுயெபுஷு' என்றாரம்பித்துச் சொல்லப்படுகிறது—என்று. இது தெரியாதவர்களின் வார்த்தை. அவயவமில்லாத வஸ்துவிற்கும் ஸம்போகம் என்னும் ஸம்பந்தமுண்டு. பிரிந்திருக்கக்கூடிய வஸ்துக்களின் சேர்க்கை ஸம்போகம் என்றல்லவோ அதற்கு லக்ஷணஞ் சொல்லுகிறார்கள். அதுவும் அவயமில்லாத இரண்டு வஸ்துக்களுக்கும், அவயவங்களோடுகூடிய இரண்டு வஸ்துக்களுக்கும், ஒன்று அவயவமில்லாமலும் மற்றொன்று அவயவத்தோடுகூடியிருக்கும் இரண்டு வஸ்துக்களுக்கும் ஸம்பவிக்கும். மேலும் அவர் மதத்தில் ப்ரம்மம் பொருந்தாது என்பவை முதலிய தோஷங்கள் விஸ்தாரமாய் ஏற்கனவே சொல்லப்பட்டது. 'ஸுயெபுஷு-ஹுதெஷு' என்று தேவன்மனுஷ்யன் முதலிய வ்யப்யாஸம் சொல்லப்படுகிறது. எப்படி மண் குடம், தங்கக்

தேவன் முதலிய வ்பத்பாஸமுள்ள ஆகாரத்தையுடைய வஸ்துவைக் காட்டிலும் வேறுபட்டதாயும், அந்தந்தத் தேஹங்களில் அந்தந்தத் தேஹங்களுக்கும், இந்தரியங்களுக்கு ம், மனஸ்ஸுக்களுக்கும், ஈஸ்வரனாக இரு

குடம்முதலியவைகளில் எடுத்து வைக்கப்பட்ட கங்காஜலத்திற்கு அந்தத் தக்ககுடத்தில் இருப்பது மாத்திரமே தவிர தங்கமாகுதைய முதலிய வ்யபாஸம் உண்கிறதில்லைபோ அப்படியே ஆத்மாவிற்கும் தேவன் மனுஷ்யன் முதலிய தேஹங்களில் இருப்பது மாத்திரமே ஒழிப உயரில் வைக்கப்பட்ட குச்சி முதலியவைகள் உப்பாவதையப்போல ஸ்வரூபத்திலேயே தேவன் மனுஷ்யன் முதலிய வ்பத்பாஸங்களுக்கு இருப்பிடமாகவிருக்கை இல்லை என்று 'கிஷ்கிந்தா' என்பதின் அபிப்பிராயம் என்று சொல்லுகிறார்—'தேவன் முதலிய வ்யத்பாஸமுள்ள' என்றாற்போலும். அன்றிக்கே 'ஸூரி' என்று சொல்லிப் பிறப்பதினால் தானாகவே ஏற்பட்ட வ்யத்பாஸமில்லை பென்பதைச் சொல்லியிருக்கிறது இது. 'கிஷ்கிந்தா' என்பதோடுவெனில் மேலே அவ்வயித்துக்கொள்ள வேண்டியது. ஆகையினாலேயே 'ஈஸ்வரனாகயிருந்து கொண்டிருப்பவனாயும்' என்று பாஷ்யத்தில் சொல்லப்படுகிறது. ஈஸ்வரன் அல்லாதவனாயும் அப்பாஸத்தியுடையவனுயிருக்கிற ஜீவாத்மாவிற்கு பரமேஸ்வரன் என்பது எப்படிப்பொருந்தும் என்கிற ஆசேஷபத்திற்கு ஸாமாந்யமாகமுன் போல சுருக்கச் சொல்லவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்—'அந்தந்தத் தேஹங்களுக்கும்' என்றாற்போலித்து தேஹமே ஆத்மா என்றபொருளையுடையவர்கள் தேஹம் நசித்துப்போவதினால் ஆத்மாவிற்கே நாசமுண்டாகிறதென்று நினைக்கிறார்கள். புத்திரியிலேயே தேவாந்ருத பரமாத்மாவிற்கு நாசமுண்டு என்று நினைக்கிறதில்லை ஆகையினால் 'சுவிநஸ்யுதா' என்று கீழ்ப்பாஸ்தாவிக்கப்பட்ட நாசம் இல்லையென்று துதிக்கிற அபித்தத்தைச்சொல்லுகிற பதத்தோடு சேர்ந்ததாகிய 'வரமேஸ்வர' என்றும்பதம் கீழ்ப்பாஸ்தாவிக்கப்பட்ட ஜீவாத்மாவையே சொல்லுகிறது என்று தாத்பர்யம். 'ஸூரி' என்றும் பதத்தினால் வெளியிலிருக்கிற தேவனுயிருக்கை முதலிய வ்யத்பாஸங்களில்லை என்பது மாத்திரம் சொல்லப்படுகிறதில்லை. பின்னை எப்படியென்னில் 1. 'ஆதேகமான' திறங்கனையுடைய பசுமாதிகளின் பால் எப்படி ஒரே வர்ணமுடையதாயிருக்கிறதோ அப்படியே ஜ்ஞானஸ்வரூபமாகிய ஆத்மாவைப்பால் போலவும் தேஹத்தை மாடுகளபோலவும் அறிகிறான், என்றாத்தமான் ஸ்ருதியை யனுஸரித்து ஆத்மாக்களின் ஸ்வரூபங்களில் ஒன்றுக்கொ

ந்துகோண்டிருப்பவனாயும், அறியுந்தன்மை யுடையவனாகையினால் ஸம்
மான ஆகாரத்தையுடையவனாயும், அந்தத்தேஹம் முதலியவைகள் நாச
மடையும்பொழுது நாசத்தை யடையத்தகாத ஸ்வபாவங்களை யுடையவ
னாகையினால் நாசமடையாமலிருக்கிற ஆத்மாவை எவன் அறிகிறானோ
அவன் ஆத்மாவை உள்ளபடியே அறிகிறான். எவன் தேவன் முதலிய
வ்யத்யாஸமுள்ள ஆகாரங்களினால் இத்தையும் வ்யத்யாஸமான ஆகார
த்தை யுடையதாகவும், உத்பத்தி, நாசம், முதலியவைகளை உடையதாக
வும் அறிகிறானோ அவன் எப்பொழுதும் ஸம்ஸாரத்தையே அடைகிறான்
என்றபிராயம்.

27

ஸஜம் வஸ்யுநி ஸவ்யுத்ரு ஸஜவஸ்யுதஜீஸ்வரம் |

ம ஹிநஸ்யுதநாநாநாநா ததொ யாதி வராம் மதி || 28

ப - ரை] ஸவ்யுத்ரு - எல்லாத்தேஹங்களிலும், ஸஜஹ்நிகம் - இருக்கிற,
ஸ்யுதநாநா - ஈஸ்வரனாகிய ஜீவாத்மாவை, ஸஜம்-ஸம்மானதாக, வஸ்யுநி-

ன்று வ்யத்யாஸமில்லை யென்பதும் சொல்லப்படுகிறது. அப்படி ஸம்
மாக இருப்பதும் எப்படிப்பட்டதென்று ஆகேஷபம்வரில் 'வனதஜேஷா
வெதி' என்று ஆரம்பித்திருப்பதை யனுஸரித்துச் சொல்லுகிறார்—
'அறியுந்தன்மையுடையவனாகையினால்' என்றாரம்பித்து. ஜ்ஞானஸ்வரூப
மாக இருக்கை முதலியவைகளையும் குறிக்கிறது இது. 2 'யெநஸவ்யு
ஜிஷிதம்' என்றாரம்பித்து விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்ட நாசத்தை
யடையாதது என்பதின் காரணங்களை ஜ்ஞாபகப்படுத்துகிறார்—'நாச
த்தையுடையத்தகாத ஸ்வபாவங்களை யுடையவனாகையினால்' என்று.
'யஜ் வஸ்யுதி ஸ வஸ்யுதி' என்கிற இரண்டு வாக்யங்களும்
ஒரே அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதாயினால் வ்யர்த்தமானது, அது
வாதம் செய்வதும் விதிப்பதும் பொருந்தாது என்கிற ஆகேஷபங்களு
க்கு ஸமாதானஞ் சொல்லுகிறார்—'அவன் ஆத்மாவை உள்ளபடியே'
என்று, மற்றவர்களோ வெனில், சங்கை, மஞ்சள் நிறமுள்ளதாகப்
பார்ப்பவர்களைப்போல வ்யத்யாஸமாகப் பார்க்கிறவர்களாகையினால்
பார்த்துக்கொண்டிருந்தபோதிலும் பார்க்கவில்லை என்று தாத்தப்யம்.
'ஸவ்யுதி' என்று இவ்விடத்தில் ஸ்தோத்திரம் செய்தது மேலான
புருஷார்த்தத்தை அடைவது முதலியவைகளைக் காரணமாகவுடையது.
அப்படிக்கில்லாதவர்களை நினைத்திருப்பதும் இவ்விடத்திலேற்பட்டது
என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'எவன் தேவன் முதலிய'
என்றாரம்பித்து.

27

பார்க்கிறவன், சூத்ரா - மனதினால், சூத்ரம் - தன்னை, உலறிமலி-
ஷிம்மை செய்கிறதில்லை அதாவது ரகசிக்கிறான், சூத்ர - அதினால்,
வாரம் - உயர்ந்த, மதி - கதியை, யாதி - அடைகிறான். 28

பா] தேவன் முதலிய ஸரீரங்கள் எல்லாவற்றிலும் அந்நந்தச் ஸரீரங்களுக்குச் சேஷியாகவும், அவைகளுக்காதாரமாகவும், அவைகளை நியமிக்கிறவனாகவு மிருக்கிற ஈஸ்வரனாகிய ஜீவாத்மாவை, தேவன் முதலிய வ்யத் யாஸமுள்ள ஆகாரங்க ளில்லாதவனாகவும் ஜனானம் ஒன்றையே

தா] கீழ்ச்சொல்லியதை நிரூபிக்கிறார்—இந்த ஸ்லோகத்தினால், ‘உலி’ என்பது காரணத்தைக்காட்டுகிறது. கீழே ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட ஸமம் என்று பார்ப்பதின் ப்ரபோஜனத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு ஸ்லோகத்திரம் செய்யப்படுகிறது. 1 ‘ஸவ-ஆத்மாஸ்யதொஷெஹ’ என்று மேலே சொல்லப்போகிறதை யோசித்து ‘ஸவ-ஆத்மா’ என்றும் பதத்தின் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—‘தேவன் முதலிய ஸரீரங்களில் எல்லாவற்றிலும்’ என்று, 2 ‘உத-ஆஹாசா உலஹஸார’ என்று முன்சொல்லியிருப்பதை யனுஸரித்து ‘ஸவஸூகி’ என்கிறவிடத்தில் ‘ஸம்’ என்னும் உபஸர்க்கத்தினால் ஏற்பட்ட விசேஷமான இருப்பைச் சொல்லுகிறார்—‘அந்நந்தச் ஸரீரங்களுக்கு’ என்றாரம்பித்து, ஆகையினாலல்லவோ ‘ஸூகி’ என்பது பிரித்துச்சொல்லப்பட்டது. ‘ஓம்ஸாரம்’ என்னும் பதத்தினாலும் சேஷியாக இருக்கையி லேற்பட்டது. இந்த இடத்திலும் ‘ஓம்ஸார’ என்னும் பதம் ஏற்பு சொல்லிய ந்யாயத்தினால் சிற்சில விஷயங்களைப் பற்றியதாக அறியவேண்டியது. தேஹமே ஆத்மா என்கிற அபிமானத்தினாலேற்பட்ட தேவன் முதலிய வ்யத்யாஸத்தை மறுப்பதற்காக இவ்விடத்தில் ‘ஸவ’ என்னும் பதம் சொல்லப்படுகிறது, என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘தேவன் முதலிய வ்யத்யாஸமுள்ள ஆகாரங்களில்லாதவனாகவும்’ என்று. ‘கேஷ-ஆ-கேஷ-ஆ-கேஷ ஸம்பொஹாஸ யஜாஹ-உதஹ-ஆ-ஹ’ என்றும், முன்பின் ஸந்தர்ப்பங்களை யோசித்து தேஹத்தோடு சேர்ந்திருப்பதினால் ஏற்பட்ட வ்யத்யாஸமில்லை என்பது சொல்லப்படுகிறது என்று. தாத்தர்யம், மூன்றாம் வேற்றுமையை யுடைய ஆத்மா என்றும் பதம் இவ்விடத்தில் ‘ஈஸா’ என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற வேற்றுமையை யுடைய தாகையினாலும், உசிதமாகையினாலும், மனதைச் சொல்

1 பகவத்கீதை-13-31.

2 பகவத்கீதை-13-22.

ஸ்வபாவமாக முடையவனாகையினால் ஸமமாகவும் பார்க்கிறவன் மனஸ்ஸினால் ஜீவாத்மாவாகிய தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளுகிறான். அதாவது ஸம்ஸாரத்திலிருந்து விடுவித்துக்கொள்ளுகிறான். அப்படிப்பட்ட அறிகிறவனுக்குக்கையினாலே எல்லா இடங்களிலும் ஸமமான ஆகாரத்தை உடையவனென்று பார்ப்பதினால் மேலான கதியை யடைகிறான். 'மஜ்ஜிமே' அடையப்படுகிறதென்று 'மகி' என்னப்படுகிறது. மேலான தாய் அடையக்கூடியதாகிய உள்ளபடியே இருக்கிற ஜீவாத்மாவை

உகிறது. இரண்டாம்வேற்றுமையைமுடிவிலுடைய 'சூத்ரா' என்னும்பதமோவெனில் ஹிம்ஸை செய்யப்படுவதாகிய அர்த்தத்தின்சக்தியினால் ஸாரியாகிய ஆத்மாவைச் சொல்லுகிறது என்று தெரிவிக்கிறார்—'மனஸ்ஸினால் ஜீவாத்மாவாகிய தன்னை' என்று ஸமமென்று பார்க்கிறவன் ஹிம்ஸை செய்கிறவனல்ல என்கிற விடத்தில் ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்படாததாயும், மறுக்கப்படாததாயுமிருக்கிற கர்மங்களைச் செய்பவனைப் போல ஆத்மாவை ஸமம் என்று பார்க்கிறவன் ஆத்மாவைத் திராந்தரவு செய்கிறதில்லை என்பது மாத்திரம் சொல்லப்படும். அது வ்யர்த்தம். மேலும் வ்யத்யாஸமுள்ளதென்று பார்க்கிறவனுடைய ஆத்மாவும் நியமமாகையினால் ஹிம்ஸை செய்யத்தக்கதல்ல. ஆகையினால் இவ்விடத்தில் 'நஹிநஹி' என்பதினால் ஸமம் என்று பார்ப்பதினால் உண்டாக்கக்கூடிய புருஷனுக்கு இஷ்டமான பலமொன்று அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்டது என்று சொல்லுகிறார்—'காப்பாற்றிக்கொள்ளுகிறான்' என்று. இந்த ஸந்தர்ப்பத்தினாலும் மேலிருக்கும் மிகுதி வாக்யத்தினாலும் காப்பாற்றுவதையே விவரமாகச் சொல்லுகிறார்—'அதாவது' என்றாரம்பித்து. 'தத' என்னும்பதம் இவ்விடத்தில் கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதல்ல. அநிஷ்டம் நிவ்ருத்திப்பதும் தானே ப்ரயோஜனமாகையினால் இஷ்டத்தை யடைவதற்குக்காரணம் என்று சொல்லியிருப்பது முசிதமல்லவாகையினால், ஆகையினால் இவையிரண்டிற்கும் காரணமாகிய ஸமமென்று பார்ப்பதே சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'அப்படிப்பட்ட' என்றாரம்பித்து. 'வாராமகி' என்று அடையவேண்டிய ப்ரயோஜனத்தைச் சொல்லியிருப்பதினால் போவது என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுவதாயிருந்தால் அது வித்திக்காதாகையினால் இவ்விடத்தில் உசிதமான வ்யுத்தத்தி சொல்லுகிறார்—'மஜ்ஜிமே' என்றாரம்பித்து. அத்தையே விவரிக்கிறார்—'உள்ளபடியே இருக்கிற' என்றாரம்பித்து. இந்த ஸந்தர்ப்பம் ஜீவாத்மாவைப்

அடைகிறான். தேவன் முதலிய ஆகாரங்களையுடைய தாகையினால் எல்லாவிடங்களிலுமிருக்கிற ஆத்மா வ்யத்யாஸமுள்ளதென்று பார்க்கிறவன் ஆத்மாவை ஹிம்ஸித்துக்கொள்ளுகிறான். ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தின் நடுவில் தள்ளிவிடுகிறான். 28

பூக்ஷுதெஷுவ வ க்ஷேபாணி சூரியபாணாநி வஸபுஸா? |
யஃ வஸுதி தயாதூமகசுதபாரம் வஸ வஸுதி | 29

ப - ரை' க்ஷேபாணி - கார்யங்களை, வஸபுஸா - எல்லாம், பூக்ஷுதெஷுவ - ப்ரக்ருதியினாலேயே, சூரியபாணாநி - செய்யப்படுகின்றனவாகவும், தயா - அப்படியே, சூதூம - ஜீவாத்மாவை, க்ஷசுதபாரம் - கர்த்தாவல்லாதவனாகவும், யஃ - எவன், வஸுதி - பார்க்கிறானோ, ஸ2-அவன், வஸுதி - (ஆத்மாவை உள்ளபடி) அறிகிறான். 29

பற்றியது என்று முன்பே ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. 'வரமுகி' என்றும் பதமும் 1 'சுஷுதெஷுக்ஷுபாணிக்ஷுதூமகசுதபாரம்' என்றிவை முதலிய விடங்களில் ஜீவாத்மாவினிடத்திலும் ப்ரபாகிதப்பட்டிருக்கிறது என்று தாத்பர்யம். ஆத்மாவினிடத்தில் வ்யத்யாஸத்தை அறிகிறவனோ வெனில் தன்னுடைய ஆத்மாவை ஹிம்ஸித்தேறன் என்பது, தனித்து ஒன்றை மறுத்தது மற்றவைகளுக்குள்ளிடன்று தெரிவிப்பதற்காக என்கிற ந்யாயத்தினாலேப்பட்டது, என்று சொல்லுகிறார்—'தேவன் முதலிய' என்றாயிற்று. நிக்பமாகிய ஆத்மாவின் ஸ்வரூபம் வெட்டக்கூடாமை முதலியவைகளையே ஸ்வபாவமாக உடையதென்று 2 'கூவ்யாதயகிஹனிகூ' என்று சொல்லப்பட்ட ஜீவாத்மாவிற்கு இப்பொழுதுசொல்லப்படுகிற ஹிம்ஸையாவது என்ன? என்கிற ஜேஷபத்திற்கு ஸமாதானஞ் சொல்லுகிறார்—'ஸம்ஸாரமாகிற' என்றாயிற்று. இந்தஸ்ரீலோகத்தினாலும் ப்ரக்ருதி, ஜீவாத்மா, இவைகளுக்கும் சங்கன் தங்கள் ஆகாரங்களைப் பார்ப்பதினால் ஸம்ஸாரத்திற்குக்காரணாயிருக்கை, மோக்ஷத்திற்குக் காரணமாயிருக்கை, இவைகளாலும் வ்யத்யாஸம் சொல்லப்பட்டதாகிறது என்றபிராயம். 28

1 பகவத்கீதை-8-21.

2 பகவத்கீதை-2-21.

பா] எல்லாக் கர்மங்களையும் 'காபட்காரணகத்யூக்ஷெஹதாஃவ்ர
'சூகிராஹுதெ' என்று முன்பு சொல்லியிருக்கிறபடி ப்ரக்ருதியினாலே
செய்யப்படுகின்றனவேன்று எவன் பார்க்கிறானோ; அப்படியே ஜ்ஞானம்
ஒன்றையே ஸ்வபாவமாக உடையஜீவாத்மாவை கர்த்தாவல்லாதவனாக
எவன் பார்க்கிறானோ, அப்படிப்பட்டவனுக்கு ப்ரக்ருதியோடு சேர்ந்
திருப்பதும், அதை அதிஷ்ட்டானம் செய்வதும், அதினால் உண்டா
கிய ஸுக துக்கங்களை யனுபவிப்பதும் கர்மமாகிய அஜ்ஞானத்தினால்
'உண்டாக்கப்பட்டவைகள் என்றும் எவன் பார்க்கிறானோ; அவன் ஆத்
மாவை உள்ளபடியே பார்க்கிறான். 29

யதா ஹுத ப்ரஹ்மாவநெகஸ்ய உநாவஸ்யுதி |

தத ஊவய விஹாரம் ஸ்ரஹ ஸ்வபடிதெ ததா || 30

ப - னை] யதா - எப்பொழுது - ஹுதப்ரஹ்மாவம் - ப்ராணிகளுக்குள்
வ்யத்யாஸத்தை, ஊகஸ்யம் - ஒருவஸ்துவிலிருப்பதாக, சுநாவஸ்யுதி -
பார்க்கிறானோ, ததஊவய - அந்த வஸ்துவினாலேயே, விஹாரம் - பரவு
தலையும் (பார்க்கிறானோ), ததா - அப்பொழுது, ஸ்ரஹ - பரிசுத்தமான
ஜீவாத்மாவை, ஸ்வபடிதெ - அடைகிறான். 30

தா] பிறகு நேரில் க்ரிபைக்கு இருப்பிடமாக விருக்கை, அதில்லாமை,
முதலிய ஸ்வபாவங்களினால் வ்யத்யாஸம் சொல்லப்படுகிறது—இந்த
ஸ்லோகத்தினால். இவ்விடத்தில் கர்மங்களாவது மடக்குதல், நீட்டிதல்,
முதலியவைகள் ப்ரக்ருதியினால் செய்யப்படுகிற கர்மங்களின் ஸ்வரூப
த்தை மாத்திரம் பார்ப்பது வித்வான், வித்வான்ல்லாதவன், இவ்விரு
வர்களுக்கும் பொது வித்வானுக்கோவெனில் ப்ரக்ருதியினால் செய்
யப்படுகிறதாகப் பார்ப்பது விசேஷம், என்று விதிக்கப்படுகிற
பாகத்தை வ்யக்தமாய்ச் சொல்லுவதற்காக—'செய்யப்படுகின்றன
வேன்று' சொல்லப்பட்டது. கர்த்தாவல்லாமலிருக்கை ஆத்மா
வென்னும் பதத்தினால் அபிப்ராயத்தில் சொள்ளப்பட்ட பரிசுத்த ஸ்வ
ரூபத்தில் உண்டென்று சொல்லுகிறார்—'ஜ்ஞானம் ஒன்றையே' என்
றூம்பித்து. அப்படியாகில் ஸாஸ்த்ரங்களிற்குக் கீழ்ப்படிந்திருக்கை
யும் அவைகளின் பலத்தை யனுபவிக்கையும் எப்படிப்பொருந்தும்
என்கிற ஆகேஷ்பத்திற்கு ஸமாதானஞ்சொல்லுகிறார்—'அப்படிப்பட்ட
ஜீவாத்மாவிற்கு' என்றூம்பித்து. இவையெல்லாம் சக்கிரம்போல்
சுழன்றுகொண்டிருக்கிற காரணங்களின் வரிசைகளைப் பொறுத்த
வைகளாகையினால் ஒருவித தோஷமுமில்லை என்று தாத்பர்யம், 29

பா] தேவன் முதலிய எல்லா ப்ராணிகளும் ப்ரக்ருதி ஜீவன் ஆகிய இரண்டு வஸ்துக்களினுடைய சேர்க்கையாக விருக்க அமைகருக்குள் தேவனாகியருக்கை, மனுஷ்யனாகியருக்கை, துள்எளமாகியருக்கை, நீண்டிருக்கை, முதலிய வ்யத்யாஸங்கள் ஒரு வஸ்துவில் இருக்கிறதாகவும் அதாவது ப்ரக்ருதியிலிருக்கிறதாகவும் ஆத்மாவின்னிடத்தி லில்லாததாக

நா] பிறகு மாறுதல்களையடைகை, அவைகளை யடையாமலிருக்கையாகிய வ்யத்யாஸம் சொல்லப்படுகிறது—இந்த ஸ்லோகத்தில், 'வணக்' என்னும் பதத்தினால் ஒன்றைத்தனித்துச் சொல்லுவதற்காக, 'முகி' என்றும் பதம் இவ்விடத்தில் என்றும் எண்ணையும் போல ஒன்றை டொன்று கலந்திருக்கிற சேதனம் அசேதனம் இவைகளின் குர்ப்பல்களைச் சொல்லுகிறது என்கிற அபிப்பாயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'தேவன் முதலிய' என்றாம்பித்து. 'புஷ்டாவ' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் ஜாதியும் குணங்களுமாகிய வ்யத்யாஸங்களைல்லாவுற்றாலும் சொல்லுகிறது. அதெல்லாம் வேறு அவஸ்த்தையை அடைவது விகாரங்களில்லாத ஜீவனைவிட வ்யத்யாஸம். இதையே சொல்லுகிறார்—'தேவனாகியருக்கை, மனுஷ்யனாகியருக்கை' என்றாம்பித்து. 'வணக்' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் கீழ் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட இரண்டு வஸ்துக்களில் ஒன்றைத் தனித்துச் சொல்லுவதற்காக என்று சொல்லுகிறார்—'ஒரு வஸ்துவில் இருக்கிறதாவும்' என்று. அந்த ஒருவஸ்து எது என்னில் சொல்லுகிறார்—'அதாவது' என்றாம்பித்து. இவ்விடத்தில் ஜீவாத்மா 'வணக்' என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறது என்பதால் அப்பொழுது அந்த ஜீவாத்மாவிற்கே தேவன் முதலிய வ்யத்யாஸங்களை நப்பதாகப் பார்க்கவேண்டும், என்று சொல்லப்பட்டதாகும். அதுபோல 'புஷ்டாவ' என்றிவை முதலிய ஆரம்பத்துடனும் 1 'வணக்' காண்போகிறது. 2 'முகி' என்றிவை முதலிய மற்ற ஸ்ம்ருதிகளில் சொல்லப்படுகிறதோடு வினாதிக்கும் என்கிற அபிப்பாயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'ஆத்மாவின்னிடத்தில் இல்லாததாகவும்' என்று. ஸத்தாக மாத்திரம் இருக்கிற ஒரு ப்ரம்மம் எல்லா வ்யத்யாஸங்களுக்கும் எல்லா மாறுதல்களுக்கும் ஆதாரமாகவிருக்கிறது என்பது இவ்விடத்தில் சொல்லப்படுகிறது, என்று மற்றவர்கள் வ்யாக்யானஞ் செய்தது முன்னமேயே நிராகரிக்கப்பட்டது என்றாம்பிராயம். 2 'ஆத்மாவே புத்ரனென்று பேருடையவனும் ஆகிறாய்' என்றத்தமுள்ள வாக்ய முதலியவைகளில் ஆத்மாவிற்கு புத்திரன் முதலிய மாறுதல்கள் இருப்பதாகத்தோன்றுகிறதே அதுவும்,

1 பகவத்கீதை-5-18

2 கௌஷீதிகி உபபிஷத்.

வும் எப்போழுது பார்க்கிறோனந்த ப்ரக்ருதியினாலேயே மேன்மேலும் பிள்ளை, பேரன், முதலிய வ்யத்தயாஸங்களின் பரவுதலையும் எப்போழுது பார்க்கிறோனப்போழுதே ப்ரம்மத்தை யடைகிறான். அதாவது எங்கும் நிறைந்ததாகவும், ஜ்ஞானம் ஒன்றையே ஸ்வபாவமாக உடைய ஜீவாத்மாவை அடைகிறான் என்றர்த்தம். 30

சுநாஜிசுவாநிமஹுணகவாதூரஜாதூயஉவ்யய: |

ஸ்ரீரஸோஷி கௌஞய நகரோதி நயிவ்யுதெ || 31

ப - ரை] கௌஞய-குந்தியின் பிள்ளையாகிய அர்ஜுந, சுப - இந்த, வரஜாதா - பரிசுத்தான ஜீவாத்மா, ஸ்ரீரஸோஷி - ஸ்ரீரத்திலிருந்த

1 'ஸ்ரீரத்தின் ஒவ்வொரு அவயவத்தினின்றும் உண்டாகிய' என்றிவை முதலியவைகளை யோசித்துப்பார்ப்பவனுக்கு ப்ரக்ருதியாகிய பாகத்தில் இருப்பதாகவே தோன்றும் என்று சொல்லப்படுகிறது 'ததவநவலி ஸூரம்' என்பதினால். இதையே விவரிக்கிறார்—அந்த ப்ரக்ருதியினாலேயே' என்றரம்பித்து ப்ரக்ருதியாகிய வஸ்து முதலில் தேவன் முதலிய விசித்ரங்களான மாறுதல்களை யடைவதிலும், அதின் மூலமாக ஸந்ததி என்றும் பேரையுடைய மாறுதல்களை யடைவதிலும், போக்தாவாகிய ஜீவாத்மா ஸுக துக்கங்களை யனுபவிப்பதற்காக அந்த ப்ரக்ருதியோடு சேர்ந்திருப்பது மாத்திரம் வேண்டியதேயல்லாமல் ஸ்ரீரம் முதலிய வையகளில் இருக்கிற விகாரங்களுக்கிருப்பிடமாக இருத்தல்வேண்டிய தில்லை என்று 'அந்த ப்ரக்ருதியினாலேயே' என்பதின் அபிப்ராயம். 'ஸுஹ்ஸுஸுவ்யுதெ' என்கிற விடத்தில் பரமாத்மாவாகுகை விருத்த மாகையினாலும், ஜீவாத்மாயிருக்கை எப்போழுது ம்ருப்பதினாலும்,

2 'வரஜோஷி' 3 'ஜீவாத்மாயுஜ்யோமதா' என்றிவை முதலியவைகளோடு ஒரே அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதாயினாலும், ப்ரம்மத்தோடு ஸம்பத்தை யடைவதே சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'எங்கும் நிறைந்ததாகவும்' என்றரம்பித்து. அன்றிக்கே தேஹம் ஆத்மா இவைகளின் வ்யத்தயாஸத்தை அறிந்த மாத்திரத்தினால் நேரில் பரமாத்மாவை அடைவது ஸம்பவிக் காது என்று தாற்பர்யம். 'ஸுஹ்ஸுஸுவ்யுதெ' என்பதற்கு ப்ரம்மமாகிறான் என்றர்த்தம். அதில் ஏற்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லியிருக்கிறது—'ஜீவாத்மாவை அடைகிறான்' என்று. அன்றிக்கே 'ஸுஹ்' என்னும் பதம் இரண்டாம் வேற்றுமையுடையது. 'ஸுவ்யுதெ' என்பதற்கு அடைகிறான் என்றர்த்தமாகவுமாம். 30

1 மந்தாப்ரஸ்நம்-2-12-3. 2 முண்டகோப நிஷத் - 3-1-3.

3 பவத்தீதை - 14-2.

போதிலும், ஈகாழிக்ஷாஸு - ஆதியில்லாதவனாகையினால், சக்யபு -
நாசமில்லாதவன், கிம-புணக்ஷாஸு - ஸத்வம் முதலிய குணங்களில்லா
மையினால், மகரோதி - கார்யங்களைச் செய்கிறதில்லை, க-பவ்யகெ-
(தேஹத்தின் ஸ்வபாவங்களால்) சேரப்படுகிறதுமில்லை. 31

பா] தேஹத்தைவிட வேறுபட்ட ஸ்வபாவங்களைக்கொண்டு நிரூபிக்கப்
பட்டவனாகிய இந்த ஜீவாத்மா ஸரீரத்திலிருந்தபோதிலும் ஒன்றினாலு
முண்டாக்கப்பட்டவனல்ல வாகையினால் நாசமுமில்லாதவன். ஸத்வம்
முதலிய குணங்களில்லாமையினால் ஒன்றையும் செய்கிறதில்லை.

தா] ஆக்மாஹிற்ரு நித்பமாகவிருக்கை, மாறுதல்களை யடைபவனான
யிருக்கை முதலியவைகளினால் கீழ்ச்சொல்லிய தேஹத்தைவிட வாய்த்
யாஸத்தை அதின் காரணங்களுடன் உறுதிப்படுத்துகிறார்—இத்தம் லீலா
கத்தில், சில விஷயங்களைப்பற்றிப் பரமாத்மா என்பதைச் சொல்லுகிற
இத்தப்பரமாத்மா என்னும் பதத்தினால் அபிராபத்தில்கொள்ளப்பட்ட
அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—தேஹத்தைவிட வேறுபட்ட' என்ற
ரம்பித்து, ஜ்ஞானத்தின் சுருக்கமாகிய நாசமும், தேஹத்தை அடிகள்
முதலிய கர்த்தருத்வமும் உண்டென்று பாத்பசுதம் முதலிய பாமாணங்
களிலேற்பட்டிருப்பதினால் நாசம் இல்லை என்பது முதலிய ஏற்பாடு
பொருந்தும் என்கிற ஆசேஷபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—
'ஸ்வபாவங்களைக் கொண்டு நிரூபிக்கப்பட்டவனாகிய' என்று, 'ஈகாழி
க்ஷாஸு' என்பதினால் நாசமில்லாமையுக்குக் காரணமாகிய உக்புத்தியில்லா
மை சொல்லப்படுகிறது, என்று சொல்லுகிறார்—'ஒன்றினாலும் உண்
டாகப்பட்டவனல்ல ஆகையினால்' என்று, ஒன்றினால் உண்டாக்
கப்பட்ட வஸ்துவல்லவோ நாசமடைபதற்குது என்று பார்க்கப்பட்ட
து என்று தாத்பர்யம், 'கிம-புணக்ஷாஸு' என்று பொருளாக ஸ்ரீர
னம் முதலிய குணங்களில்லையென்று சொல்லியிருக்கிறது என்பதைப்
பரிசரிப்பதற்காகச் சொல்லுகிறார்—'ஸத்வம் முதலிய' என்றாரம்பித்து,
இப்படிக்காரணங்கள் இரண்டாகச் சொல்லியிருப்பதையும், அவைகளின்
ஸாமர்த்த்யத்தையும் அனுஸரித்து அகதற்குத்தகுந்தபடி, கார்யங்க
ளோடு அந்வயம் சொல்லப்பட்டது. லீலபம் உண்டென்று ஸந்தேஹ
முண்டாவதும், அதில்லை யென்று மறுப்பதும் ஸம்பவிக்ஷுக்கூடிய விஷ
யங்களைப்பற்றியதே என்பது உசிதமாகையினால் 1 'சக்யபா-க-பவ்யகெ-
யுடையது, த்ரிமலம்-மூன்றுவிதமான மலங்களையுடையது, த்வியோந்-இரண்டு
வித யோகிகளையுடையது, சதுர்விதாஹாரமயம் - நான்குவிதமான ஆகாரங்களி
னால் உண்டானது.

1 தத்-அந்த ஸரீரம்- ஸரீரமானது, ஸத்ததது - ஏழுவிதமான தாதுக்களா
யுடையது, த்ரிமலம்-மூன்றுவிதமான மலங்களையுடையது, த்வியோந்-இரண்டு
வித யோகிகளையுடையது, சதுர்விதாஹாரமயம் - நான்குவிதமான ஆகாரங்களி
னால் உண்டானது.

தேஹத்தின் ஸ்வபாவங்களால் பூசப்படுகிறதமில்லை.

31

பா - அ] ஸத்வம் முதலிய குணங்களில்லாதவனாகையினால் ஒரு கார்யமும் செய்கிறதில்லை என்பதிற்குந்தபோதிலும் தேஹத்துடன் எப்பொழுதும் சேர்ந்து கொண்டிருக்கிற ஜீவன் தேஹத்தின் ஸ்வபாவத்தினால் பூசப்படுகிறதில்லை யென்பது எப்படிப் பொருந்தும் என்கிற ஆகேஷிபத்திற்கு ஸமா தானஞ் சொல்லுகிறார்—

‘யமபு ஸவபு மதம் ஸ்ரீரக்ஷா ஷாபகாஸம் நொவ ஹிவ்யுதெ |

ஸவபுத்ரா வஹிதொ ஷெஹெ தயாத்நொவ ஹிவ்யுதெ || 32

அயொநிவதுவிபுபாஹாரபிம்ஸாஸீரம் என்று சொல்லப்பட்ட ஸரீரம், துணி, முதலியவைகளில் சேறு முதலிபவைகளைப்போல தன்னுடைய ஸம்பந்தத்தினாலேயே லேபத்தையுண்டாக்கக்கூடிய ஸ்வபாவத்தையுடையதாகையினால் ‘ஸாஸீரஸ்யாவி’ என்பதனால் ஏற்பட்ட அர்த்தத்தைச்சொல்லுகிறார்—‘தேஹத்தின் ஸ்வபாவங்களால்’ என்று. 31

தா] ‘ந கரொகி’ என்று சொல்லப்பட்ட சுரத்தாவாகாமலிருக்கை முன்பும் மேலும் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸரீரத்திலிருந்தபோதிலும் அதின் ஸ்வபாவங்களால் பூசப்படுகிறதில்லை என்கிற விஷயத்தில் உப்புக்கும் பலில் போடப்பட்ட கட்டை முதலியவைகளைப்போலவே ஆகவேண்டியதென்கிற ஸந்தேஹம் அடுத்த ஸ்ரீலோகத்தினால் பரிகரிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—‘ஸத்வம் முதலிய’ என்றாரம்பித்து, 1 ‘ஸம்ஸமபுஜா ஷொஷமணாஹவணி’, 2 ‘ஸம்ஷ்ணாஷாபுஷாஹிதெதித்ராஹாஷ’ என்றல்லவோ ப்ராஸித்தமாக விருக்கிறது என்று தாற்பர்யம். 3 ‘யம்ப்ராபுராதீவவித்ராணி வஸ்தூநாணாஹாரநிவ | சுஸாஸிக்ஷணாஷாணிக்ஷிபிஷுஸாஸிக்ஷணம் ||’ என்று சொல்லியிருக்கிற ந்யாயத்தினால் தேஹத்துடன் கூணப்பொழுது ஸம்பந்தப்பட்டபோதிலும் துணி முதலியவைகள் அபரிசுத்தங்களாகின்றன. அநாதிராக அத்து

1 தோஷகுண: - தோஷங்களும் குணங்களும், ஸம்ஸர்கஜா: - சேர்க்கையிலுண்டானவைகளாக, பவத்தி-ஆகின்றன.

2 சுஷ்ணெ-உலர்ந்த விறகினால், ஆர்த்ரம்-ஈரவிறகும், மித்ரபாவாத்-சேர்ந்திருப்பதினால், தஹ்யதே-கொளுத்தப்படுகிறது.

3 யம்-எந்த ஸரீரத்தை, ப்ராப்ய அடைந்து, அதிபவித்ராணி, மிகவும் பரிசுத்தங்களான, வஸ்த்ராணி-துணிகளும், ஆபரணாஸி-ஆபரணங்களும், கூணத்-கூணகாவத்தில், அசுசித்வம் - அபரிசுத்தங்களா யிருக்கையை, மாந்தி-அடைகின்றனவோ, தத: - அந்த ஸரீரத்தையிட, அசுசி: - அபரிசுத்தமானது, அந்யத்-வேறு, கிம்-எந்த வஸ்து.

ப - ரை யபா - எப்படி, ஸவபுமதம் - எல்லா வஸ்துக்களுடன் சேர்ந்திருக்கிற, ஸகாஸம் - ஆகாசம், ஸௌக்ஷ்மாநி - ஸுக்ஷ்மமாக விருக்கிறபடியினால், மொவலிஷுதே - (அந்த வஸ்துக்களின் ஸ்வபாவங்களினால்) பூசப்படுகிறதில்லையோ, தபா - அப்படியே, ஸகா - நிவாத்தமா, ஸவபுமத - எல்லா, ஷெஷ - தேஹத்தில், ஸௌக்ஷ்மாநி - இருந்தபோதிலும், மொவலிஷுதே - (அவைகளின் ஸ்வபாவங்களால்) பூசப்படுகிறதில்லை.

32

பா] எப்படி ஆகாசம் எல்லா வஸ்துக்களோடும் சேர்ந்திருந்தபோதிலும் ஸுக்ஷ்மமாகையினால் எல்லா வஸ்துக்களின் ஸ்வபாவங்களால் பூசப்படுவதில்லையோ அப்படியே ஜீவாத்மாவும் மிகவும் ஸுக்ஷ்மமாகையினால் தேவன், மனுஷ்யன், முதலிய தேஹங்களிலிருந்த போதிலும்

டன் சேர்ந்திருக்கிற ஜீவாத்மாவைப்பற்றிக் கேட்கவேண்டியதில்லை என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘எப்பொழுதும் சேர்ந்து கொண்டிருக்கிற’ என்று. சேர்ந்திருக்கை சேர்ந்திருக்கிற முநுவல வினிடத்தில் மற்றொரு வஸ்துநின் ஸ்வபாவத்தை யுண்டிபண்ணுவதென்பது எல்லா இடத்திலும் ஸப்பரிந்தக் கூடியதல்ல என்று நோயத்தை நிரூபிப்பதற்காக ‘யபாஸவபுமதம்’ என்று அபிவாதம் செய்திருக்கிறது என்று தெரிவிப்பதற்காக ‘இருந்தபோதிலும்’ என்று சொல்லியிருக்கிறது. எல்லா வஸ்துக்களோடும் சேர்ந்திருப்பதை அபிவாதம் செய்திருப்பது எல்லாத் தேஹத்திலும் இருப்பதினாலுண்டான ஆஷேபத்தைக் கிளப்புகிறது என்று தாத்பர்யம். ‘எல்லா வஸ்துக்களோடும் சேர்ந்திருந்தபோதிலும்’ என்பதற்கு ‘ஸவபுமதம்’ என்றும் பதத்தினால் ஒன்றுக்கொன்று விருத்தங்காரான எண்ணிபுத்த ஸ்வபாவங்களால் பூசப்படவேண்டிவரும் என்கிற ஆஷேபமும் அபிப்பிராயத்தில் கொள்ளப்பட்டது என்று தாத்பர்யம். எப்படி ஆகாசம் மற்ற பூதங்களைவிட ஸுக்ஷ்மமானதோ அப்படியே ஆகாசத்தைவிட அதிக ஸுக்ஷ்மமானது இந்த ஆத்மா, என்று தெரிவிப்பதற்காக ‘மிகவும் ஸுக்ஷ்மமாகையினால்’ என்று சொல்லப்பட்டது. ‘அப்படியே’ என்பதினால் பூசப்படாமலிருப்பதற்குக் காரணமும் சொல்லப்படுகிறது என்று தாத்பர்யம். சில வஸ்துக்கள் சில வஸ்துக்களோடு சேர்ந்தபொழுது அவைகளின் ஸ்வபாவங்களால் பூசப்படாமலிருந்தபோதிலும் அதைவிட மற்ற வஸ்துக்களோடு சேர்ந்தபொழுது அவைகளின் ஸ்வபாவங்களால் பூசப்பட்டிருப்பதாகக் காணப்படுகின்றன. எப்படியெனில் பஞ்ச முதலியவைகளில் மை முதலியவைகள் சேர்ந்திருந்த

அந்தந்தத் தேஹங்களின் ஸ்வபாவங்களினால் பூசப்படுகிறதில்லை. 32

யயா ப்ரகாஸயதெஹக் க்ஷுத்ரம் ஹோகஸிம் ரவி: |

கெஷத்ரம் கெஷத்ரீ தயா க்ஷுத்ரம் ப்ரகாஸயதி ஹாரத || 33

ப - ரை] யயா - எப்படி, வணக் - ஒரு, ரவி - ஸூர்யன், ஐம் - இந்த, க்ஷுத்ரம் - எல்லா, ஹோக - லோகத்தையும், ப்ரகாஸயதி - ப்ரகாசம் செய்கிறதே. தயா - அப்படியே, ஹாரத - பரதவம்சத்தில் பிறந்த அர்ஜுன, கெஷத்ரீ - ஜீவாத்மா, க்ஷுத்ரம் - எல்லா, கெஷத்ரம் - ஸரீரத்தையும், ப்ரகாஸயதி - ப்ரகாசம் செய்கிறது. 33

பா] எப்படி ஒரு ஸூர்யன் தன்னுடைய காந்தியினால் இந்த எல்லா லோகத்தையும் ப்ரகாசம் செய்கிறதே அப்படியே ஸரீரத்தையும் ஜீவாத்மா

போதிலும் கருப்பு வர்ணம் முதலியவைகள் உண்டாவதில்லை. செம்பஞ்சுக்குழம்பில் நனைத்த மாத்திரத்தில் சிவப்பு நிறம் காணப்படுகிறது. அப்படியே இவ்விடத்திலும் ஸம்பவிக்கலாமே என்கிற ஆகேஷபத்தை விலக்குவதற்காக உபமானம் உபமேயம் இரண்டிலும் 'எல்லா' என்னும் பதம் சொல்லியிருக்கிறது. 32

தா] பிறகு இந்த அத்யாயத்தின் ஆரம்பத்தில் 1. வணதஜோவெதிதம் ப்ராஹ்மக் கெஷத்ரம் என்று அறியத்தகுந்ததாயிருக்கை, அறிகிற வகையிருக்கை, இவைகளால் நிரூபிக்கப்பட்டதாயும் அவயவங்களின் சேர்க்கையாயிருக்கை, அவைகளின் சேர்க்கையல்லாதிருக்கை, இவைகளால் ஏற்பட்ட அநேகமாயிருக்கை, ஒன்றுயிருக்கை, இவைகளால் தானே ஏற்பட்டதுமாகிய ஸரீரம் ஆத்மா இவைகளின் பேதத்தை உதாஹரணத்துடன் உறுதிப்படுத்துகிறார்—இந்த ஸ்லோகத்தினால், ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபமும் தம்மபூகஜ்ஞானமும் ஒரே ஜாதியான வஸ்துக்களாயிருந்த போதிலும் இவைகளின் வ்யத்பாஸத்தைக் காட்டுவதற்காக காந்தியை உதாஹரணமாகச் சொல்லியிருக்கிறது. 'க்ஷுத்ரம்' என்பதில் எல்லாச் ஸரீரங்களும் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறது என்று தோன்றுகிறது. அப்படியே மற்றவர்களும் வ்யாக்யானஞ் செய்தார்கள். ஸூர்யனை த்ருஷ்டார்த்தமாகச் சொல்லியிருப்பதும் ஸூர்யனைப்போல ஆத்மா ஒருவன், அவன் ஒன்றேயும் ஸம்பந்தப்படாதவன் என்று தெரிவிப்பதற்காகவும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது யுக்தமல்ல, ஒவ்வொரு ஸரீரங்கள்தோறும் ஆத்மாக் தனித்தனியாகையினால் ஒவ்வொரு ஆத்மாவும் எல்லாச் ஸரீரங்களையும் ப்ரகாசம் செய்கிறதென்பதில்லாமையினாலும், ஆத்மாக்களின்

இது என்னுடைய ஸரீரம், இப்படிப்பட்டது, என்று வெளியிலும், உள்ளிலும், உள்ளங்கால் முதல் தலைவரையிலும் தன்னுடைய ஜ்ஞானத்தினால் ப்ரகாசம் செய்கிறான். ஆகையினால் தன்னால் ப்ரகாசிக்கப்படுகிற லோகத்தைவிட ப்ரகாசம்செய்கிற ஸூரியனைப்போல அறிகிறவனாகையினாலே தன்னால், அறியப்படுகிற இந்தச் ஸரீரத்தைப் பார்க்கிலும் மிகவும் வேறுபட்டவன் இந்த கீழ்ச்சொல்லிய குணங்களோடு கூடிய ஜீவாத்மா என்றர்த்தம்.

33

கௌகுசௌகுஜ்யொரொவ உணரம் ஜோந வக்ஷுஷா |
ஹித வாகுதி ஜோக்ஷண யெ விடிமயபாதி தெ வரம் || 34

ஸ்ரீகண்ணபிரான் அருளிச்செய்த ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையில்
பதிமுன்றாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ க்ருஷ்ண வரஸுஹஸெ நம:.

ப - ரை] ஊவம் - இப்படி, கௌகுசௌகுஜ்யொ: - ஸரீரம் ஜீவாத்மா இவைகளின், ஊரம்-வ்யத்யாஸத்தையும், ஹிதவாகுதிஜோ

ஜாதியைச்சொல்லுவதாயிருந்தால் ஸூரியனைத் தருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லியிருப்பது பொருந்தாது என்கிற அபிப்பாயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘வெளியிலும், உள்ளிலும்’ என்றாம்பித்து. வெளியில் ‘தொல் முதலியவைகளையும் உள்ளில் மாம்ஸம் முதலியவைகளையும்’ என்றர்த்தம். ஒவ்வொரு ஸரீரத்திற்கும் அவயவங்கள் வெவ்வேறுகையினால் அவைகளும் அநேகவிதங்களாகையினாலே ஜீவாத்மாவைவிட அவைகளுக்கு வ்யத்யாஸத்தைக் காட்டுவதற்காகவும் அவயவங்களில் ஏதாவது ஒன்று அறிகிறவன் என்னும் ஸந்தேஹத்தை விலக்குவதற்காகவும் ‘க்ருஷ்ணம் (எல்லா)’ என்னும் பதத்தின் தாத்பர்யம். அநேகங்களான அவயவங்களின் சேர்க்கையாகிய ஸரீரத்தைவிட அவைகளால் லாவற்றையும் அறிகிறவனாகத் தோன்றுகிற ஒருவனாகிய ஆத்மா வேறுபட்டவன் என்று நாம் தெரிந்து கொள்வதினாலேயே ஏற்பட்டது, என்று சொல்லப்பட்டதாகிறது. ப்ரகாசம் செய்கிறவனுடையிருக்கையைய மாத்திரம் சொல்லவந்ததால் இந்த உதாஹரணம். பின்னை எப்படியெனில் அதினால் உண்டான வ்யத்யாஸத்தையும் சொல்லுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—‘ஆகையினால் தன்னால் ப்ரகாசிக்கப்படுகிற’ என்றாம்பித்து. கர்மமாகவும் கர்த்தாவாகவும் (எழுவாயாகவும்) செயப்படு பொருளாகவும் இருப்பது முதலியவைகளால் இவ்விடத்தில் பேதம் வ்யத்தமாக இருக்கிறது என்று தாத்பர்யம்.

33

கூஷ - பஞ்சபூதங்களாக மாறியிருக்கிற, பஞ்சபூதி - ப்ரக்ருதியிலிருந்து விடுபடுவதற்குக் காரணமாகிய அமாந்த்வம் முதலிய குணங்களையும், ஜோநயகூஷா - ஜ்ஞானமாகிற கண்ணினால், யெ - எவர்கள், விஹ - அறிந்தார்களோ, தெ - அவர்கள், வரம் - பரிசுத்தமான ஆத்மாவை, யாணி - அடைகிறார்கள். 34

பா] கீழ்ச்சொல்லிய விதமாக ஸரீரம் ஜீவாத்மா இவைகளின் வ்யத்யாஸத்தை விவேக ஜ்ஞானம் என்று பேருடைய கண்ணினால் எவர்கள் தெரிந்துகொள்ளுகிறார்களோ; பஞ்சபூதங்களாகிய ப்ரக்ருதி விவேதற்குக் காரணமாகிய அமாந்த்வம் முதலிய குணங்களை எவர்கள் தெரிந்துகொள்

தா] பிறகு இந்த அத்யாயத்திற்கு முக்யமான அர்த்தமாகிய விடத்தகுந்ததினுடையவும், அங்கீகரிக்கத் தகுந்ததினுடையவும், அவைகளின் உபாயங்களினுடையவும் ஜ்ஞானத்திற்குப் பலம் சொல்லப்படுகிறது—இந்தஸ்லோகத்தினால், ‘வ்ணவம்’ என்றும்பதத்தினால் அறுவதிக்கப்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—‘கீழ்ச்சொல்லியவிதமாக’ என்று. அறிவில்லாமலிருக்கை, அறிகிறவனாயிருக்கை, தரிக்கத்தகுந்தாயிருக்கை, தரிக்கிறவனாயிருக்கை, சேஷமாயிருக்கை, சேஷிபாகவிரிக்கை, முதலிய விதங்களால் என்றர்த்தம். 1 ‘சுனோரீவகூஸாஸாஸாயிவரியாநாநாயிபு ஹேஷதாடிபெபு’ என்று சொல்லியபடி அநேக அர்த்தங்களைச் சொல்லுகிற ‘சுனோ’ என்றும்பதத்திற்கு இவ்விடத்தில் சொல்லப்படுகிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—‘வ்யத்யாஸத்தை’ என்று, ‘ஜோநயகூஷா’ என்கிறவிடத்தில் திவ்யஜ்ஞானம் முதலியவற்றின் ப்ரஸ்தாவத்தை விலக்குவதற்காக ‘விவேக ஜ்ஞானம்’ என்று சொல்லியிருக்கிறது. கீழ் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட உபதேசத்தினால் அடையப்பட்ட ஜ்ஞானம் இங்கே சொல்லப்படுகிறது என்று தாற்பரம். ஜ்ஞானத்தைக் கண்ணாக நிரூபித்திருப்பது ஸாக்ஷாத்காரமாக விருக்கிற ஜ்ஞானத்திற்குக் காரணமானதினால் ‘விவியுதே சுனோந’ (இத்தால் பிரித்துக் காட்டப்படுகிறது) என்று ‘விவெக’ என்பது இவ்விடத்தில் வ்யத்யாஸத்தைத் தெரிவிக்கக்கூடிய ஸ்வபாவம், பஞ்சபூதங்களாகிய ப்ரக்ருதியிலிருந்து விடுபடுதல் பூதப்ரக்ருதி மோக்ஷம். அன்றிக்கே பூதங்களாகிய ஜீவாத்மாக்களுக்கு ப்ரக்ருதியிலிருந்து மோக்ஷம் என்றாகவுமாம். பூதங்களுக்கு (ப்ராணிகளுக்கு) ப்ரக்ருதியாவது அவித்யை. அவ்யத்தம் என்று பேருடையது. அதற்கு மோக்ஷமாவது நாசத்தை அடைவிக்கிறது என்று சங்கராசார்யரால் சொல்லப்பட்ட அர்த்தம் 2 ‘ஆதியுமில்

1 அமரம்-3 வது காண்டம்.

2 மந்திரிகோபநிஷத்.

ஞ்சிறுர்களோ; அவர்கள் ஸம்ஸாரபந்தத்திலிருந்து நீங்கின ஆத்மாவையடைகிறார்கள். 'வோக்ஷ்யதே சுருஷ' (இதினால் ஸம்ஸாரத்திலிருந்து விடுபடுகிறான்) என்று மோக்ஷம் என்பதற்கு அமர்ந்தவம் முதலிய கீழ்ச்சொல்லிய மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனமான குணம் என்றாத்தம். அதாவது ஸரீரம் ஆத்மா இவைகளின் வ்யத்யாஸத்தைப்பற்றிய கீழ்ச்சொல்லிய ஜ்ஞானத்தினால் அவைகளின் வ்யத்ஸாஸத்தைத் தெரிந்துகொண்டு பஞ்சபூதங்களாக மாறியிருக்கிற பரக்குதியிலிருந்து விடுபடுவதற்கு உபாயமாகிய அமர்ந்தவம் முதலியவைகளையும் அறிந்துகொண்டு எவர்கார் அனுஷ்ட

லாமல், நாசமுமில்லாமலிருக்கிறது பரக்குதி' என்றந்தமுன்பு ஸ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளுக்கு விரோதமாயிருப்பதினால் நிராகரிக்கத்தக்கது. ஜீவாத்மாவைப்பற்றிய ஜ்ஞானத்தின் பலத்தைச் சொல்லுகிறபடியினால் 'வாரம்' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் பரிசுத்தமான ஜீவனைச் சொல்லுகிறது. அதற்கு மேன்மையாவது ஸம்ஸாரிபாக விருந்த தன்னுடையதாகிய முன்தசையைப் பார்க்கிலும் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'ஸம்ஸாரபந்தத்திலிருந்து நீங்கின' என்று. இந்த அத்பாயத்தின் ஆரம்பத்தில் ஸரீரம் ஜீவாத்மா இவர்கள் முதலில் நிரூபிக்கப்பட்டார்கள். பரம்பரைபாக பரிசுத்தமான ஆத்மாவை அடைவதற்குபாயமாக அமர்ந்தவம் முதலிய குணங்களின் கூட்டமும் நிரூபிக்கப்பட்டது. ஆகையினால் இவ்விடத்தில் முடிவிலும் ஸரீரம் ஜீவாத்மா இவர்களோடு சேர்த்துச் சொல்லப்படுகிற பூத பரக்குதி மோக்ஷம் என்பதும் அந்தக் குணங்களின் கூட்டங்களாகவே இருக்கவேண்டியதவசியம் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'வோக்ஷ்யதே சுருஷ' என்றரம்பித்து, இரட்டித்தல் 'லோபித்திருக்கிற 'வஸு' என்னும் விசுதியை முடிவிலுடையபதத்திலாவது 'வோக்ஷ' என்னும் பதத்தை பகுதிபாக வைத்துக்கொண்டு 'கிஜீ' என்னும் விசுதியை முடிவிலுடைய 'வோக்ஷயதி' என்னும் பதத்தின் மீலாவது, 'வோக்ஷணை' என்கிற மற்றொரு தாதுவிலாவது, 'வோக்ஷ்யதே' என்று 'யக்' என்னும் விசுதியைப் பரயோகித்திருக்கிறது. அந்தப் பதத்தின் 'வோக்ஷ' என்னும் பதம் 1 'சுகத-புரிவகாரமெகஸஸ்யோபாரம்' என்கிற ஸூத்தரத்தில் சொல்லிப்படி காரணம் என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற 'கரு' என்னும் விசுதியை முடிவிலுடையது. அறியவேண்டியபதாக கீழ்ச்சொல்லியவைகளில் ஏற்பட்ட அறியவேண்டியபாகத்தை விவரித்துக்கொண்டும். வாக்யத்தினர்த்தத்தைத் தெரிந்துகொள்ளுவது மாத்

டிக்கிறார்களோ அவர்கள் ஸம்ஸார பந்தத்தை விட்டவர்களாய் தன்னுடைய ரூபத்துடனிருக்கிற எங்கும் நிறைந்த ஜ்ஞாந்தத்தை ஸ்வபாவமாக உடைய ஜீவாத்மாவை அடைகிறார்கள் என்றித்தம். 34

ஸ்ரீ பகவத் ராமாநுஜன் என்னும் உடையவர் அருளிச் செய்த

ஸ்ரீமத் கீதா பாஷ்யத்தில்

பதிமுன்றாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதே பகவதே பாஷ்யகாராய நம:

எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்.

திரம் நேராக மோக்ஷத்திற்குக் காரணமாகாதாகையினால் அது அனுஷ்டானத்திற்குந்கம் என்று தெரிவித்துக்கொண்டும், பூதப் பக்ருகி மோக்ஷம் என்னும் பதத்தினால் அநிஷ்ட நிவ்ருத்தியைச் சொல்லியிருக்கிறது 'வரூ யாகி' என்பதினால் இஷ்டப் ப்ராப்தியைச் சொல்லியிருக்கிறது என்பதைக் காட்டிக்கொண்டும், சேர்ந்த மொத்தமான வாக்கியத்தின் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'அநாவது ஸரீரம்' என்றாரம்பித்து. 34

ஸ்ர்வ தந்த்ர ஸ்வதந்த்ரமான

ஸ்ரீ மந்நிகமாந்த மஹாதேசிகனருளிச் செய்த தாத்பர்ய சந்த்நிகையில்

பதிமுன்றாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீ ஆளவந்தார் அருளிச் செய்த தீதார்த்த ஸங்க்ரஹம்.

ஸ்ரீ ஆளவந்தார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜெஹவ்ஸா-ருவஜாதாவிஹைதூராதுவிஸொயமம் |

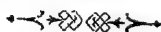
வம்யஹைதூவிபுவெகஸு சூயொடிஸ உதீயப்தெ || 17

ப-ரை] ஜெஹவ்ஸா-ருவ-தேஹத்தின் ஸ்வரூபமும், சூ தூவிஹைதூ-
ஆத்மாவை அடைவதற்குக் காரணங்களும், சூ தூவிஸொயமம் - ஆத்
மாவை நிரூபிப்பதும், வம்யஹைதூ - ஸம்ஸாரபந்தத்திற்குக் காரண
மும், விவெகஸு - வ்யத்யாஸத்தைப் பற்றிய ஜ்ஞாநமும், சூயொடிஸ-
பதிமுன்றாவது அத்பாயத்தில், உதீயப்தெ - சொல்லப்படுகிறது 17

ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசுகன் அருளிச் செய்த

தீதார்த்த ஸங்க்ரஹ ரகசுடி.

இவ்விடத்தில் பாஷ்யத்தில் அகில் இப்பொழுது பரிபூரணமாக
அத்யாயத்தில் தேஹம் ஆத்மா இவைகளின் ஸ்வரூபமும், தேஹத்தின்
உண்மையை நிரூபிப்பதும், தேஹத்தையிட்டு நீங்கிய ஜீவாத்மாவை
அடைவதற்கு உபாயமும், தேஹத்தைவிட வேறுபட்ட ஜீவாத்மாவின்
ஸ்வரூபத்தை நிரூபிப்பதும், அப்படிப்பட்ட ஆத்மாவிற்கு ஆசேதன
மாகிய ப்ரக்ருதியுடன் ஸம்பந்தமுண்டானதற்குக் காரணமும், அதை
விட வ்யத்யாஸத்தைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய விதமும் சொல்லப்
படுகிறது என்று சொல்லப்பட்டது. இவ்விடத்தில் தேஹத்தின் ஸ்வ
ரூபம் என்பதினாலேயே தேஹம் ஆத்மா இவைகளின் ஸ்வரூபமும்
அபிப்பிராயத்தில் கொள்ளப்பட்டது. தேஹத்தின் உண்மையை நிரூபி
ப்பதும் என்கிற விடத்திலும் அப்படியே என்று நிரூபிக்கப்பட்டது.
ஆத்மாவை அடைவதற்குக் காரணம் 1 'ஹோமிஸம்' என்றாரம்பித்துச்
சொல்லப்பட்டது. ஆத்மாவை நிரூபிப்பது 2 'ஜெஹம் யதகசு வு
க்யாஸி' என்றாரம்பித்துச் செய்யப்பட்டது. ஸம்ஸாரபந்தத்திற்குக் கார
ணமும் 3 'காரணம் உணவம் மொஸு ஸுஸுஜ்ஞாநிஜஸம்' என்ற
சொல்லப்பட்டது. 4 'யுரொநெநாதூநி வஸுஸி' என்றாரம்பித்து வ்யத்
யாஸத்தைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய விதமும் அவாவர்கள் அதிகா
ரத்திற்குத் தக்கபடி காட்டப்பட்டது.

1 பகவத்கீதை - 13-7.

2 பகவத்கீதை-13-12.

3 பகவத்கீதை-13-21.

4 பகவத்கீதை-13-24.

ஸ்ரீமத் திகமாந்த மஹாதேசிகனருளிச்செய்த

ஸ்ரீ கீதார்த்த ஸங்க்ரஹப்பாட்டு.

சீரர்தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்.

ஊனின்படியு முயிரின் பிரிவுமுயிர் பெறுவார்

ஞானம் பெறுவகையுஞ் ஞானமீன்ற வுயிர்ப்பயனும்

ஊனின்ற தற்கடியுமுயிர் வேறிடே முன்விரகும்

தேனின்ற பாதன் தெளிவித்தனன் சிலைப்பார்த்தனுக்கே. 14

பா - ரை] தேன் நின்ற - தேன் எப்பொழுதும் ஸ்த்திரமாக இருக்கிற, பாதன் - திருவடிகளையுடைய ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், சிலைப்பார்த்தனுக்கு - சிலையையுடைய பார்த்தனுக்கு, அதாவது வில்லைத்தரித்தவனாகிய அர்ஜுனனுக்கு, ஊனின் - ஸரீரத்தின், படியும் - ப்ரகாரத்தையும், உயிரின் - ஜீவாத்மாவின், பிரிவும் - வ்யத்யாஸத்தையும், உயிர் பெறுவார் - ஜீவாத்மாவை யடைகிறவர்கள், ஞானம் பெறுவகையும் - ஜ்ஞானத்தை யடையும் வகையும், அதாவது எந்த அமாநித்யம் முதலிய குணங்களினால் ஆத்மாவைப்பற்றிய ஜ்ஞானத்தையடைகிறார்களோ அப்படிப்பட்ட குணங்களையும் என்றர்த்தம், ஞானம் - ஆத்மாவைப்பற்றிய ஜ்ஞானம், ஈன்ற - உண்டாக்கின, உயிர்ப்பயனும் - ஜீவாத்மாவாகிய ப்ரயோஜனமும், அதாவது அந்த ஜ்ஞானங்களால் அடையக்கூடிய பலமாகிய பரிசுத்தமான ஆத்ம ஸ்வரூபமும் என்றர்த்தம், ஊன் - ஸரீரம், நின்றதற்கு - இவனோடு சேர்ந்திருப்பதற்கு, அன்றிக்கே ஸரீரத்தில் இவன் உள்ளே ப்ரவேசித்திருப்பதற்கு என்றாகவுமாம், அடியும் - காரணத்தையும், உயிர் - ஜீவாத்மாவை, வேறிடே - வேறுகத்தெரிந்து கொள்ளும், உள்விரகும் - அந் தரங்கங்களான உபாயங்களும், தெளிவித்தனன் - தெளியும்படி சொன்னான்.

‘தேனின்ற’ என்பதினால் அல்லாத புஷ்பங்களைக் காட்டிலும் திருவடிகளாகிற தாமஸ புஷ்பங்களுக்கு மேன்மை சொல்லப்பட்டது. அல்லாத புஷ்பங்கள் ஒரே காலத்தில் சில தேன் துளிகளை உண்டாக்குமதுபோக்கி அதுதிலேயே தேன் நிற்பதுமில்லை. பகவானினுடைய திருவடிகளிலேவின்றால் தேன் எப்பொழுதும் நிலைத்திருப்பதென்பது விசேஷம். இங்கு திருவடிகளின் போக்பதையையே தேனாக நிரூபித்ததாகவுமாம். இத்தால் 1 ‘தவாஜ்ஜஸ்யுநி வாக்ஷஜ்ஜி நிவெஸிதா தாக்ஷஜ்ஜிவகி ஸ்விதெஸவிநெ ஜகாந் கிஷ்டுரெ ரூபிவ கொ

நெக்ஷராகம் ஹிவீக்ஷதெ||' என்கிறபடியே திருவடிகளின் போக்யதை நெஞ்சில் பட்டவாறே 1 'மாற்பால் மனஞ் சுழிப்ப மங்கையர் தோள் கை விட்டு' என்கிறபடியே மற்ற விஷயங்கள் தானே தூரத்தில் விலகிப்போம் என்று தாத்பர்யம். அன்றிக்கே 2 'வாதூஸமெதே விஷபராமதயா விவ்ருதெஷ்யாவகுணபூந உநஸம்விவ்ருதெபெகநாயி நிதெஷ்யாவ தவீவிஜோநிஜகஷு வதெஷு நிவெசுரபஸ்யுஷபஷு உபவாஹம்||' என்று ப்ரார்த்தித்தபடியே சப்தாதி விஷயங்களைகிற பெருங்காற்றி லடிபட்டு தன்னுடைய கர்மங்களாகிற வெப்பியினால் தாபங்களை யடைந்தவனுக்கு அந்த ஸகல தாபங்களும் நீங்குப்படி யிருக்கிறது திருவடிகளின் போக்யதை என்றாகவுமாம். 3 அன்றிக்கே 'பூணதஸுரகி ரீட பூண தீநார ஜாநா விமலித கீசுரந ஸ்ரீஸுவாஜாநவிநு:' என்கிற படியே 4 'வாழ்த்தியவாபராய் வாடுனார் மணிமகுடம் தாழ்த்த' அதில் குட்டப்பட்ட புஷ்பங்களிலிருந்து பெருகிய தேன் பரவாஹத்தினால் நனைக்கப்பட்ட திருவடிகளை யுடையவன் என்றாகவுமாம். இதைப் ப்ரபந்த ஜனஸந்தான கூடஸ்த்தரும் 5 'உன் தேனை மலரும் திருப்பாதம்' என்றாரிதே. 'பகவானுடைய உத்தமமான திருவடிகளில் பாதம்' என்றாரிதே. 'பகவானுடைய உத்தமமான திருவடிகளில் தேனின் பெருக்கு உண்டாகிறது' என்று அந்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யமு மிருக்கிறது. 'சிலைப்பார்த்தனுக்கு' என்பதினால் முன்பு வில்லாளிகளுக்கும் மேன்மைபெற்றவனுயிருந்து 6 'விஸுஜ்யஸாரம் வாஹம்' என்கிற படியே வில்லைப்பொகட்டு நிற்கிறனாகையினால் பரிஹாஸமாகச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். அன்றிக்கே 7 'வாணவாநாம் யதம்ஜயே' என்கிற ஏற்றத்தைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். 'ஊனில்படியும் உயிரின் பிரிவும்' என்பதினால் ஸங்க்ரஹ ஸ்லோகத்தில் தேஹ ஸ்வரூபம் என்பது ஜீவாத்ம ஸ்வரூபத்தையும் குறிக்கிறது என்று தாமருளிச்செய்தபடியே ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டது. மேலும் 'படியும்பிரியும்' என்பதினால் அறியத்தக்கதாயிருக்கை, அறிகிறவனுயிருக்கையாகிய வ்யத்யாஸங்களைச் சொல்லி 8 'கௌக்ருக்ஷுக்ருஜ்யொஜ்யூதாம்' என்று சொல்லியிருப்பதினால் ஒரு விதமான வ்யத்யாஸம் கீழே சொல்லப்பட்டது என்றேற்பட்டது. 'ஞானம் பெறுவகையும்' என்பதினால் 9 'வநதகஸ்யூ

1 மூன்றாந்திருவந்தாதி-14.

5 திருவாய்மொழி-1-5-5.

2 தேவநாயக பஞ்சாசத்-19.

6 பகவத்கீதை-1-47.

3 தேவநாயக பஞ்சாசத்-1.

7 பகவத்கீதை-11-37.

4 மூன்றாந்திருவந்தாதி-16.

8 பகவத்கீதை-13-2.

9 பகவத்கீதை-13-11.

நலிகிப்ராஹ்' என்கிற விடத்தில் அமாநித்வர் முதலிய குணங்களை, ஜ்ஞானம் என்று சொல்லியிருப்பது அவைகள் ஆத்ம ஜ்ஞானத்திற்குக் காரணமாகையினால் என்று வபக்தமாக அருளிச் செய்யப்பட்டது. 'ஞானமீன்ற வுயிர்ப்பயனம்' என்பதினால் மூலத்தில் 'ஜெயம்' என்று சொல்லியிருப்பது முதல் ஸ்லோகத்தில் சொல்லியபடி இந்த ஆத்மாவினால் அறியப்படுகிற ஸரீரமல்ல, அமாநித்வம் முதலிய குணங்களால் அடையக்கூடிய பரிசுத்தமான ஆத்ம ஸ்வரூபம் என்பதும், 'ஜெயம்' என்றாரம்பித்து பரப்ரம்மம் நிரூபிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறவர்களை நிராகரிப்பதற்காக உபாயத்தை நிரூபித்தபிறகு அதனால் அடையக்கூடிய ப்ரயோஜனத்தை நிரூபிக்கிறது என்கிற ஸங்கதியும் காட்டப்பட்டது. அப்படிச் சொல்லுகிற பக்தத்தில் இவ்விதமாக ஸங்கதியில்லை என்று தாத்பர்யம். 'ஊனின்றதற்கடியும்' என்பதினால் அநாதியாக இந்த ஸரீர ஸம்பந்தம் தொடர்ந்து கொண்டிருப்பதற்குக் காரணமும் என்று அர்த்தமாகையினால் 1 'காரணமணவஸம்மொவஸு' என்னும் ஸ்லோகத்தின் பாஷ்யத்தில் அருளிச்செய்தபடி அமாநித்வம் முதலிய குணங்கள் உண்டாகும் வரையில் இந்த ஸரீர ஸம்பந்தம் துடர்ந்து வருகிறது என்று தாத்பர்யம். 'உயிர்வேறிடுமுள்விரகும்' என்பதினால் முன்பு சுருக்கமாக ஆத்மாவின் வ்யத்யாஸம் சொல்லப்பட்டிருந்தபோதிலும் மற்றும் சில வ்யத்யாஸங்கள் விபரமாக மேலே சொல்லப்படுகிறது என்று தாத்பர்யம்.

சீரார்நாப்புல் திருவேங்கிடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ ம த் ப க வ த் தீ தை.

பதிநான்காவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாய வரதோதுதே நம:.

ஸ்ரீ உதே ஹாஷுக்ாராய நம:.

ஸ்ரீ உதே நிமகாண உஹாபெஸிகாய நம:

பா - அ] பதிமுன்றாவது அத்தியாயத்தில் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்துகொண்டிருக்கிற ப்ரக்ருதி, ஜீவாத்மா, இவைகளினுடைய ஸ்வரூபத்தின் உண்மையைத் தெரிந்துகொண்டு பகவானிடத்தில் பக்தியினால் ஒத்தாசை செய்யப்பட்ட அமாநித்வம் முதலிய குணங்களினால் ஸம்ஸார பந்தத்திலிருந்து விடுபடுகிறான் என்று சொல்லப்பட்டது. அதில் ஸம்ஸார பந்தத்திற்குக் காரணம் முன்பு முன்பிருந்த ஸத்வம் முதலிய குணங்களாலுண்டாகிய ஸுகம் முதலியவைகளில் பற்றுதல் என்றும் * காரணம் மாணவம்மொவ்ய ஸஹஸ்யெஷா கிஜிஷுஸு' என்பதினால் சொல்லப்பட்டது. பிறகு இப்பொழுது அந்தக்குணங்கள் ஸம்ஸார பந்தத்திற்குக்காரணமாகும் விதமும், அந்தக் குணங்களை நிவ்ருத்திக்கும் விதமும் சொல்லப்படுகிறது—

ஸ்ரீ ஹமவா நுவாவ ||

ப - ரை] ஸ்ரீஹமவா - ஸ்ரீபகவானாகிய கிருஷ்ணன், உவாவ - சொன்னார்.

வரஹ்மிய ப்ரவக்ஷாஸி ஜ்ஞாநாநா ஜ்ஞாநமுகூதம் |

யஜ்ஞாஸ்வா உமயஸுவெஃ வரஹம் ஸம்யகிதொ மதா: || 1

ப - ரை] வரஹ் - (முன்பு சொல்லியதைவிட) வேறுகிய, ஜ்ஞாநாநா - ஜ்ஞானங்களுக்குள், உதூதம் - உயர்ந்ததாகிய, ஜ்ஞாநம் - ஜ்ஞானத்தை, ஹ்மியஃ - மறுபடியும், ப்ரவக்ஷாஸி - சொல்லப்போகிறேன், யசு - எந்த ஜ்ஞானத்தை, ஜ்ஞாஸ்வா - தெரிந்துகொண்டு, ஸுவெஃ - எல்லா, உமயப: - நிஷிகளும், உதூ - இவ்விடத்திலிருந்து, வரஹம் - மேலான, ஸம்யகி - ஸித்தியை, மதா: - அடைந்தார்களோ.

1

பா] முன்பு சொல்லியதைவிட வேறானதும், ப்ரக்ருதி, ஜீவாத்மா, இவை
சுளுக்குள்ளடங்கியதுமாகிய ஸத்வம் முதலிய குணங்களைப்பற்றிய ஜ்ஞா

தா] முன் அத்யாயத்தில் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட அர்த்தத்தை நிரூபித்
திறதாகிய இந்த அத்யாயத்திற்கு முன் அத்யாயத்தோடு ஸங்கதியைக்
காட்டிக்கொண்டும், 1 'மூணவம்பவிதாதெஷாம் சுத்யூகம் தந்நிவ
தத்யுமம்' மகிசூயவஸூ-ருகம் உத்யுதம் உத்யுதம்' என்கிற ஸங்கர
ஸ்லோகத்தையும் வ்யாக்யானஞ் செய்கிறார்—'பதிமுன்றுவது அத்யா
யத்தில்' என்றாம் பித்து. 2 'உஹம் ஸரீரம் கௌஷபக்ஷேத்ரஜித்யுவி
த்யுதெ' என்றாம் பித்து 3 'உகி க்ஷேத்ரம் தயா ஜ்ஞாமம் ஜ்ஞேயம்
வொகம் ஸஜாஸகஜிஜ்ஞே வந்தக விஜ்ஞாய ஜ்ஞாவாபொவவஜ்ஞெ' என்கிற வரையிலுள்ள ஸ்லோகங்களின் அபிப்ராயத்தை மனதில் வை
த்துக்கொண்டு 'ஒன்றோடொன்று சேர்ந்து கொண்டிருக்கிற' என்றாம்
பித்து 'ஸம்ஸாரபந்தத்திலிருந்து விடுபடுகிறான் என்று சொல்லப்பட்டது'
என்கிற வரையிலும் சொல்லப்பட்டது. 'அந்தக்குணங்கள் ஸம்ஸார
பந்தத்திற்குக் காரணமாகும் விதமும்' என்பதனால் ஸங்க்ரஹ ஸ்லோ
கத்தில் 'மூணவம்பவித' என்பது வ்யாக்யானஞ் செய்யப்பட்டது.
'அந்தக்குணங்களை நிரூபித்திக்கும் விதமும்' என்பதனால் 'தந்நிவதத்யு
மம்' என்பது வ்யாக்யானஞ் செய்யப்பட்டது. ஸங்க்ரஹ ஸ்லோகத்தில் சொ
ல்லப்பட்ட குணங்களே கர்த்தா என்பதையும், முன்றுகதிகளும் தன்
னாலேயே கொடுக்கப்படுகிறது என்பதையும், பாஷ்பத்தில் சொல்லாம
லொழிந்தது அவைகள் வேறு கார்யத்திற்காக அநுவாதம் செய்யப்
பட்டதாகையினாலும், ப்ரஸ்தாவத்தின் மேல் ப்ரஸ்தாவமாய் வந்த
தாகையினாலும் என்றறியவேண்டியது. 'வாஸம்' என்னும் பதம் உயர்ந்
தது என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லில் 'உத்யுதம்' என்னும் பதத்தோடு
புணருக்திவரும். ஆகையினால் அதற்கு வேறுவிதமான வ்யாக்யானஞ்
செய்கிறார்—'முன்பு சொல்லியதை விட வேறானதும்' என்று. இப்படி
யாகில் முன்பு சொன்னதையே மறுபடி 'சொல்லுகிறேன் என்று
சொல்லுகிற 'ஹித்யு: ப்ரவக்ஷ்யாமி' என்பது விரோதிக்குமே
என்கிற ஆக்ஷேபத்தை விலக்குவதற்காக அதின் அபிப்ரா
ராயத்திலிருக்கும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'ப்ரக்ருதி, ஜீவாத்மா,
இவைகளுக்குள்ளடங்கியதுமாகிய' என்று. ஸங்க்ரஹமாக முன்

1 தோர்த்த ஸங்க்ரஹம்-18.

2 பகவத்கீதை-13-1.

3 பகவத்கீதை-13-18.

னத்தை மறுபடியும் சொல்லப்போகிறேன். அந்த ஜ்ஞானம் ப்ரக்ருதி, ஜீவாத்மா, இவைகளைப்பற்றிய ஜ்ஞானங்களெல்லாவற்றிலு முயர்ந்தது. எந்த ஜ்ஞானத்தை யறிந்துகொண்டு எல்லா ரீஷிகளும் அதையே த்யானம் செய்துகொண்டவர்களாய் ஸம்ஸார மண்டலத்தைவிட மேலாகிய ஸித்தியை யடைந்தாரா? அதாவது பரிசுத்தமான ஸ்வரூபத்தை அடைவதாகிய ஸித்தியை அடைந்தார்களோ. 1

அத்யாயத்தில் சொல்லப்பட்ட குணங்கள் ஸம்ஸாரபந்தத்திற்குக் காரணமாக இருப்பதையே விஸ்தாரமாக இந்த அத்யாயத்தில் மறுபடியும் சொல்லப்போகிறேன் என்றத்தமாதிகையினால் விரோதமில்லை என்று தா.தபர்யம். 'ஜ்ஞானாநாஹோததம் ஜ்ஞானம் ஹ்ருயஃ ப்ரவக்ஷ்யாமி' (ஜ்ஞானங்களுக்குள் உத்தமமாகிய ஜ்ஞானத்தை மறுபடியும் சொல்லப்போகிறேன்) என்று அவ்வயம் ஸம்பவித்தபோதிலும் அந்த ஜ்ஞானம் அவஸ்யமாகத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது என்பதேற்பட்டவேண்டியதற்காக ஜ்ஞானங்களுக்குள் உயர்ந்ததென்பதை வாச்யத்தை வேறுகப்பிரித்து இது விதிக்கப்படுகிறது என்றவயம் சொல்லுகிறார்—'அந்த ஜ்ஞானம்' என்றாரம்பித்து. 'ஜ்ஞானாநாஹோ' என்று பொதுவாகச் சொல்லியிருப்பதினால் எல்லா ஜ்ஞானங்களைவிட மேலானது என்றேற்பட்டபோதிலும் பகவானைப் பற்றிய ஜ்ஞானத்தைவிட மேலானதென்பதற்கு ஸம்பவிக்காதாகையினால் அதை விலக்குவதற்காக 'ப்ரக்ருதி, ஜீவாத்மா, இவைகளைப் பற்றிய' என்று சொல்லப்பட்டது. இந்த ஜ்ஞானத்தைப் பற்றிய ஜ்ஞானம் மாத்திரம் உயர்ந்த வித்திக்குக் காரணமென்பது ஸம்பவிக்காதாகையினாலும், அதை அப்பாஸம் செய்வதாகிய அனுஷ்டானம் இவ்விடத்தில் கிடைக்காமையினாலும் 'எல்லா ரீஷிகளும் அதையே த்யானம் செய்துகொண்டவர்களாய்' என்று சொல்லப்பட்டது. 'உதஃ' என்பது கீழ் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட ஜ்ஞானம் வித்திக்குக் காரணம் என்னுமர்த்தத்தைச் சொல்லில் அந்தப் பதமில்லாமல் மேலான போதிலும் இதைத் தெரிந்துகொண்டு வித்தியைப்படைகிறார்கள் என்று சொல்லியிருப்பதினாலேயே அந்த ஜ்ஞானம் காரணமென்றேற்படுகிறபடியினாலும் பகவானிடத்தில் பக்தி ஒன்றினாலேயே யடைபயக்கடியதாகிய பகவானை யடைவதாகிய வித்தி இந்த ஜ்ஞானத்தினால் உண்டாகாதாகையினாலே 'ஹ்ருயஃ (மேலானது)', என்று சொல்லியிருப்பதற்கு எதைவிட என்று சொல்லவேண்டியது அவஸ்யமாகையினாலும் இந்தப் பதம் அந்த அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'ஸம்ஸார மண்டலத்தைவிட மேலாகிய' என்று. இந்த மேலான வித்தி எப்படிப்பட்டது என்னில் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறார்—'அதாவது' என்றாரம்பித்து. 1

பா - அ] மறுபடியும் அந்த ஜ்ஞானத்தை ப்ரயோஜனத்தினால் விசேஷித் துத்துச் சொல்லுகிறார்—

ஊஃ ஜீஞாஃவாஸி து ஊ வாயஜ்யைவாஸி ||
வமெஷி நொவஜாயனெ வுஷயெ ந வுஷனிவ || 2

ப - ரை] ஊஃ - இந்த, ஜீஞாஃ - ஜ்ஞானத்தை, உவாஸி - அடை ந்து, ஊ - எனக்கு, வாயஜ்யை - ஸமமாக விருக்கையை, சூமதாஃ - அடைந்தவர்கள், வமெஷி - ஸ்ருஷ்டி காலத்திலும், நொவஜாயனெ - பிறக்கிறதில்லை, வுஷயெ - ப்ரளயகாலத்தில், வுஷனிவ - துக் கப்பவேதமில்லை.

பா] மேல் சொல்லப்போகிற இந்த ஜ்ஞானத்தை யடைந்து எனக்கு ஸமமாக விருக்கையை யடைந்தவர்கள் ஸ்ருஷ்டிக்கப்படும் தன்மையையடைவதில்லை. ஸம்ஹாரம் செய்யப்படும் தன்மையையும் அடைவ தில்லை.

பா - அ] பிறகு ப்ரக்ருதியைச் சேர்ந்த குணங்கள் ஸம்ஸாரபந்தத்திற்குக் காரணமாகும் விதத்தைச் சொல்லுவதற்காக எல்லா ப்ராணிகளின் கூட் டமும் ப்ரக்ருதி, ஜீவன், இவைகளின் சேர்க்கையினால் உண்டானது

தா] புனருக்தி இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு மேல் ஸ்லோ கத்திற்கு அவதாரிகை சொல்லுகிறார்—‘மறுபடியும்’ என்றாரம்பித்து. இஷ்டத்தை யடைவது முன் ஸ்லோகத்தில் சொல்லப்பட்டது அநிஷ ஷ்டம் நிவ்ருத்திப்பது இந்த ஸ்லோகத்தில் சொல்லப்படுகிறது. ஆகையினால் புனருக்தியில்லை என்று தாத்பர்யம். ‘ஊஃ’ என்னும் பதம் கீழ்ச்சொல்லிய என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுவதாயிருந்தால் இந்த ஸந்தர்ப்பத்திற்குப் பொருந்தாதாகையினால் வேறுவிதமாக அதற்கு வ்யாக்யானஞ்செய்கிறார்—‘மேல் சொல்லப்போகிற’ என்று. ‘சூமதாஃ’ என்பதற்கு வந்தவர்கள் என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுவதாகவிரும் தால் இந்த ஸந்தர்ப்பத்திற்குச் சேராதாகையினால் அடைவது என் னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—‘அடைந்த வர்களாய்’ என்று. ‘வுஷனி’ என்பது துக்கம் என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுவதாயிருந்தபோதிலும் உத்பத்தியோடு சேர்த்துச் சொல்லி யிருப்பதினால் ஸம்ஹாரத்தைக் குறிக்கிறது என்பது உசிதம் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘ஸம்ஹாரம் செய்யப்படும் தன்மையே’ என்று.

என்று * 'யாவதுஜிராமெ' என்கிற ஸ்ரீலோகத்தினால் சொல்லப்பட்டது. அது பகவானாகிய தன்னாலேயே செய்யப்பட்டது என்று சொல்லுகிறார்—

உஉ யொநிபேஹஸுஹு தவ்நிநு மஹம் டயாஜேஹம் |
வஸஸுவஸுவஹுதாநாம் ததொ லவதி லாரத || 3

ப - ரை] பொயி - லோகங்களுக்குக் காரணமாகிய, உஉ - எனக்குச் சேஷமாகிய, உஹஸு - பெரிய, ஸுஹு - ப்ரக்ருதி எதுவோ, தவ்நிநு - அதில், மஹம் - கர்ப்பத்தை, ஸஹம் - நான், டயாஜி - வைக்கிறேன் - தத - அதினாலே, லாரத - பரதவம்சத்தில் பிறந்த அர்ஜுன, வஸஹுதாநாம் - எல்லா ப்ராணிகளினுடைய, வஸஸு - உத்பத்தி, லவதி - உண்டாகிறது. 3

பா] எல்லா லோகங்களுக்கும் காரணமாயும், எனக்குச் சேஷமாயுமிருக்

தா] குணங்கள் ஸம்ஸார பந்தத்திற்குக் காரணமாகும் விதத்தையாவது அதை நிவ்ருத்திக்கிற விதத்தையாவது சொல்லாமையினால் 'உஉயொநிபேஹஸுஹு' என்கிற ஸ்ரீலோகம் இவ்விடத்தில் பொருந்தவில்லை என்கிற ஆசேஷத்தைப் பரிசுரிப்பதற்காக அந்த ஸ்ரீலோகத்திற்கு அவதாரிகை சொல்லுகிறார்—'பிறகு ப்ரக்ருதியைச் சேர்ந்த' என்றாரம்பித்து. மேலே சொல்லப்போகிற குணங்கள் ஸம்ஸார பந்தத்திற்குக் காரணமாகவிருப்பதும் தன்னாலே செய்யப்பட்டதென்று தெரிவிப்பதற்காக எல்லா ப்ராணிகளுடைய கூட்டமும் ப்ரக்ருதி, ஜீவன், இவர்களின் சேர்க்கையினு லுண்டானதாக விருந்தாகியும் என்னாலேயே செய்யப்பட்டதென்று இந்தஸ்ரீலோகத்தினால் சொல்லப்படுகிறது என்று தாத்பர்யம். 'எல்லா லோகங்களுக்கும் காரணமாயும்' என்பதற்கு எனக்குக் காரணமாகிய என்று அவ்யயம் சொல்லில் 1 'ஸஹம்ஸுஹுஸுஹுஜிமதஸுஹு' ஸுஹஸுஹு | உத - வரகாநாநுஸுகிஷ்ணிபுஸ்யபஜ்யா' என்றிவை முதலியவைகளோடு விரோதம் வரும். தனக்குக் காரணமாகிய வஸஸுவஸுவதில் தான் கர்ப்பத்தை வைக்கிறேன் என்பதும் பொருந்தாது. 2 'தாலாஸுஹுஹுஜிமதஸுஹு' ஸுஹுஜிமதஸுஹு' என்று மேல் ஸ்ரீலோகத்தில் சொல்லியிருப்பதற்கும்

* பகவத்கீதை-13-26.

1 பகவத்கீதை-7-6.

2 பகவத்கீதை-14-4.

கிற பெரிதாகிய ப்ரக்ருதி எதுவோ அதில் நான் கர்ப்பத்தை வைக்கிறேன். † ‘ஹூரிராவொ-உமொவாயு-ஹூரெவா-ஹூரெவா | ஸஹஜா ஹூரெவா-ஹூரெவா-ஹூரெவா-ஹூரெவா’ என்று சொல்லப்பட்ட அசேதனமாகிய ப்ரக்ருதி, மஹான், அஹங்காரம் முதலிய விகாரங்களுக்குக் காரணமாகையினால் ‘ஹூரெவா-ஹூரெவா’ என்று சொல்லப்படுகிறது. ப்ரகிருதியிலும் சில இடங்களில் ‘எவன் எல்லாவற்றையுந் தெரிந்தவனே, எவன் எல்லாவற்றையும் விசேஷமாகப் பார்க்கிறானே, எவனுடைய

விரோதம் வரும். ஆகையினால் ‘தவ்விநுமஹூரெவா-ஹூரெவா’ என்பது பொருந்துவதற்காக லோகங்களுக்குப் பிதாவாகவிருக்கிற தான்லோகங்களாகிற கர்ப்பத்தை வைப்பதற்குத்தகுந்த நேரில்விகாரத்தையடையக் கூடிய வஸ்து இவ்விடத்தில் ‘யொநி’ என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறது என்று தாற்பரியம். ‘ஹூரெவா-ஹூரெவா’ என்கிற இது ‘ஹூரிராவொ’ என்றாரம்பித்துச் சொல்லப்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதாகையினால், அதுவாதம் என்று தெரிவிப்பதற்காக — ‘ப்ரக்ருதி எதுவோ அதில்’ என்று சொல்லப்பட்டது. இவ்விடத்தில் லோகங்களுக்குக் காரணமாக இருக்கிற பெரிதாகிய ப்ரம்மமென்னப்படுகிறது பரமாத்மாதான் என்று ‘வாஸுதேவனே லோகத்திற்குக் காரணமாகிய வஸ்து’ என்றும், 1 ‘ப்ராணிகளுக்குக் காரணமாகிய எந்த வஸ்துவை’ என்றும், 2 ‘கர்த்தாவாயும், ஸ்வராயும், ப்ரம்மமாயும், லோகங்களுக்குக்காரணமாயிருக்கிற புருஷனே’ என்று மர்த்தமுள்ள ப்ரகிருதிவாக்ய முதலியவைகளில் சொல்லப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட பரமாத்மா என்னுடைய என்று தனியாக எப்படிச் சொல்லப்படுகிறான். ‘ஹூரெவா’ என்னும் பதம் ப்ரக்ருதியைச் சொல்லுகிற தென்கிறதும்ல்ல. ‘ஹூரெவா-ஹூரெவா’ என்று ‘ஹூரெவா’ என்கிற விசேஷணம் அப்படிச் சொல்லுவதற்கு விரோதியாயிருக்கிறது. ஆகையினால் பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபமே 3 ‘ப்ரம்மமே ஆதாரமாகிய தன்பின்பாகம்’ என்றர்த்தமுள்ள ப்ரகிருதிவாக்யத்திலே போலத் தனியாக உபசாரமாகச் சொல்லப்படுகிறது என்று அந்வயித்துக்கொள்ளவேண்டியது என்கிற ஆசேஷத்திற்கு ஸமாதானஞ்சொல்லுகிறார் — ‘ஹூரிராவொ’ என்றாரம்பித்து. இதின் கருத்தாவது — இரண்டு ஷட்கங்களிலும் சொல்லப்பட்ட அர்த்தத்தை விசதப்படுத்துவதற்காக வல்லவோ மூன்றாவது ஷட்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆகையி

† பகவத்கதை-7-4.

1 முண்டகோபநிஷத்-1-1-6.

2 முண்டகோபநிஷத்-3-1-3.

3 தைத்திரீயம், ஆனந்தவல்லி.

தபஸ்ஸு ஜ்ஞானரூபமோ, அவனிடத்திலிருந்து பேர், ரூபம், இவைகளை யுடையதாயும் ஜீவர்களால் அனுபவிக்கக்கூடியதாயிருக்கிற இந்தப் பரக்ருதி உண்டாகிறது' என்றார்த்தமுள்ள வாக்யத்தில் பரக்ருதியும் ப்ரம்மம் என்று சொல்லப்படுகிறது. ¶ 'உதக்ஷ நூரம் ப்ரக்ருதிம் விவிதே வாரா'

னால் 'ஹிராராவஃ' என்றிவைமுதலியவிடங்களில் தனக்குச்சேஷமாக முன் சொல்லப்பட்ட பரக்ருதியே தன்னுடைய என்னும் அர்த்தத்தைச்சொல்லுகிற வேற்றுமையிருக்கிறபடியினாலும், பரக்ருதி என்னும் பதத்தின் அர்த்தத்தைச்சொல்லுகிற 'பொரி' என்னும் பதம்முதலியவைகளாலும், 'மஹ' என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்பட்ட சேதனமாகிய பரக்ருதியை வைப்பதற்கு இடமாகையினாலும், ஸுகதுக்கங்களை யனுபவிக்க இடமாக விருக்கிறதென்றேற்படுகிறபடியினாலும், இவ்விடத்திலும் ஜ்ஞாபகப்படுத்தப்படுகிறது. 'வனதஜ்ஜாநீதி' என்று 'பொரி' என்னும் பதமும் முன்பே அந்த பரக்ருதியினிடத்தில் ப்ரயோகிக்கப்பட்டது. அதுவும் மஹாபூதங்களுக்கும், அதற்குக்காரணமாகிய அஹங்காரத்திற்கும், அதற்கும் காரணமாகிய மஹத் என்னும் வஸ்துவிற்கும் காரணமாகையினால் அந்தந்தக் காரியங்களைவிடப் பெரிதாகையினால் 'ஹிஸுபூ' என்பதும் உசிதந்தான். 'ஹி' என்னும் பதமும் காரணமாக இருக்கை, பெரிதாக இருக்கை, முதலியவைகளால் பரமாத்மாவிற்குச் சமானமாகையினால் பரமாத்மாவல்லாத பரக்ருதியினிடத்திலும் ப்ரயோகித்திருப்பது உசிதந்தான். அப்படியே ஸ்ருதியில் ப்ரயோகமிருக்கிறது. பரக்ருதி லோகங்களுக்குக் காரணம் என்று சொல்லியிருப்பதும் பரமாத்மா லோகங்களுக்குக் காரணமென்பதற்கு விருத்தமல்ல. மேலும் அதுகூலமே. ஏனெனில் விகாரங்களொன்று மில்லாத அந்தப் பரமாத்மா பரக்ருதியோடு சேர்ந்திருந்து கொண்டே லோகங்களுக்குக் காரணமாகையினால் ஆகையினால்லவோ முன்பு 1. 'வனதஜ்ஜாநீதி ஹிதாநிஸவடாணி. க்யூவபாராய' என்று சொல்லி உடனே 2. 'சஹக்ஷஸுஸ்யஜிமகஃ ஹிஸவஃ ஹிஸுபூ' என்று சொல்லப்பட்டது என்பது. ப்ரஸித்தமாகிய கர்ப்பம் என்பது இவ்விடத்தில் பொருந்தாதாகையினால் கர்ப்பம் என்னும் பதத்தினால் சொல்லத்தகுந்ததாயிருக்கை ஜீவாத்மாவிற்கு எப்படிப் பொருந்தும் என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானஞ் சொல்லுகிறார்—'உதக்ஷ நூரம்'

¶ பகவத்கீதை-7-5.

1 பகவத்கீதை-7-6.

2 பகவத்கீதை-13-26.

ஜீவஹிதா' என்று சேதனங்களின் கும்பலாகிய எந்த மேலான ப்ரக்ருதி சொல்லப்பட்டதோ அது இவ்விடத்தில் எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் காரணமாகையினால் 'ஹ-ஹ' என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட அசேதனமாயும் லோகங்களுக்குக் காரணமாயுமிருக்கிற பெரிய ப்ரக்ருதியில் சேதனங்களின் கும்பலாகிய கர்ப்பத்தை வைக்

என்றாற்பித்து. 'ஐயோமஹி' என்பதினால் ஜ்ஞாபகப்படுத்தப்பட்ட தனக்குச் சேஷமாகிய இரண்டினித ப்ரக்ருதிகளைச் சொல்லுகிற முன்பு சொல்லிய வார்த்தையை யோசித்தும், மேல் சொல்லப்போகிற க்ரந்தத்தோடு பொருத்தமுண்டாவதற்காகவும் 'ஹ-ஹ' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் மேலான ப்ரக்ருதி என்று சொல்லப்பட்ட ஜீவாத்மங்களின் கும்பலைச் சொல்லுகிறது என்று தாத்பர்யம். 'ஹ-ஹ' என்று ஏகவசனமாக (ஒருமையாக)ச் சொல்லி யிருப்பது, கும்பல் ஒன்றென்பதைச் சொல்லுகிறது என்று தெரிவிப்பதற்காக 'கும்பலாகிய' என்னும் பதம். சேர்ந்த அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'அப்படிப்பட்ட' என்றாற்பித்து. முன்பு 'யபெஹ்யாபயுகேஜமஹி' என்று சேதனமாகிய ப்ரக்ருதி ஆதாரமென்பதும் அசேதனம் இந்த ஜீவாத்மாவினால் தரிக்கப்படுகிறது என்பதும் சொல்லப்பட்டது இவ்விடத்திலோ வெனில் 'தவயிநுஷ்டபாஜிஹம்' என்று அதற்குவிநோகமாக எப்படிச் சொல்லப்படுகிறது என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானஞ்சொல்லுகிறார்—'அசேதனமாயும்' என்றாற்பித்து. இவ்விடத்தில் அதற்கு வசப்பட்டிருக்கையில் முடிவுபெறுகிற ஆதாரமாக விருக்கையும் அத்தால் தரிக்கப்படுகிற தாயிருக்கையும் சொல்லப்படவில்லை. பின்னை எப்படியெனில் ஒன்றென்று சொல்லுவதற்கு மாத்திரம் தகுந்த ஸம்பந்தம் சொல்லப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட ஸம்பந்தத்தை உண்டாக்குவதற்கு ப்ரயோஜனம் கர்மங்களுக்கு வசப்பட்ட புருஷர்களுக்கு அவரவர் கர்மங்களுக்குத் தகுந்த ஸுகதுக்கங்களைக் கொடுப்பது, என்று சொல்லப்பட்டதாகிறது. இவ்விடத்தில் 'தக' என்பது அப்புறம் என்பதைச் சொல்லுகிறதல்ல. ப்ரயோஜனமற்றதாகையினால் அப்புறம் உண்டாகிறதென்பதினால் காரணமாக இருக்கை ஏற்பட்டபோதிலும் அதை நேரில் சொல்லுவது யுக்தமாகையினால். ஆகையினால் 1. 'கேஷகு.கேஷகு.ஐஸம்பொமாஹி' என்று முன் அத்யாயத்தில் சொல்லப்பட்ட காரணமே, இவ்விடத்தில் ஸாங்க்யர்களினுடைய மதத்தை நிராகரிப்பதற்காகத் தனக்கு வசப்பட்டது என்று விஸேஷித்துச் சொல்லப்படுகிறது

கிறேன், அதாவது ஸுகதுக்கங்களை யனுபவிப்பதற்கிடமாகிய அசேதனமாகிய ப்ரக்ருதியுடன் ஸுகதுக்கங்களையனுபவிக்கிறவர்களின் கூட்டமாகிய சேதனமாகிய ப்ரக்ருதிகளின் சேர்க்கையினால் ப்ரம்மா முதல் புழுவரையிலுள்ள எல்லா ப்ராணிகளுடையவும் உற்பத்தி உண்டாகிறது. 3 பா - ௮] கார்ய தசையையுடைய சேதனமும் அசேதனமுமாகிய ப்ரக்ருதிகளின் சேர்க்கையும் என்னாலேயே செய்யப்பட்டது என்று சொல்லுகிறார்—

ஸவ்யுயொ.நிஷு களனெய உத்யஸம்ஸவனி யா: |

தாஸாஃ ஸ்ரஹ் ஶஹஜெரநிரஹம் ஸீஜபுடிஃ விதா || 4

என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘அப்படிப்பட்ட என்னுடைய ஸங்கல்பத்தினால் செய்யப்பட்ட’ என்றும்பித் து. ஆகையினாலேயே அது கார்யத்தைச் செய்கிறது என்பதும் உசிதம் என்று தாது பர்யம். இவ்விடத்தில் ‘ஸவஹு’^௧ தாநாம்’ என்பது மஹான் முதலிய தத்வங்களைச் சொல்லுகிறதல்ல, ‘ஹு’^௨ என்னும் பதம் அவைகளினாலேயே ப்ரயோகிக்கப்படுகிறது என்பதில்லாமையினால். பஞ்ச மஹாபூதங்களைச் சொல்லுகிறதென்பதுமில்லை, ஜீவாத்மாக்களுக்கு ஸம்ஸார பந்தம் உண்டாவதற்குக்காரணமாகும் விதத்தைச் சொல்லுகிறதாகையினால். அதுவும் மேலே சொல்லப்படுகிற ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டதாக இருக்கை எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவாகையினாலும், 1 ‘சூஸு^௩ ஸவஹு^௪ ஸவஹு^௫ ஜமதஹு^௬ வஹு^௭ தா^௮ | ப்ராணிக் கஜுஜிநிதஸம்ஸாரவஸவஹு^௯ ||’, 2 ‘ஸுஹா^{௧௦} ஹிஸு^{௧௧} ஹிஸு^{௧௨} ஹிஸு^{௧௩} ஹிஸு^{௧௪} ஹிஸு^{௧௫} ஹிஸு^{௧௬} ஹிஸு^{௧௭} ஹிஸு^{௧௮} ஹிஸு^{௧௯} ஹிஸு^{௨௦} ஹிஸு^{௨௧} ஹிஸு^{௨௨} ஹிஸு^{௨௩} ஹிஸு^{௨௪} ஹிஸு^{௨௫} ஹிஸு^{௨௬} ஹிஸு^{௨௭} ஹிஸு^{௨௮} ஹிஸு^{௨௯} ஹிஸு^{௩௦} ஹிஸு^{௩௧} ஹிஸு^{௩௨} ஹிஸு^{௩௩} ஹிஸு^{௩௪} ஹிஸு^{௩௫} ஹிஸு^{௩௬} ஹிஸு^{௩௭} ஹிஸு^{௩௮} ஹிஸு^{௩௯} ஹிஸு^{௪௦} ஹிஸு^{௪௧} ஹிஸு^{௪௨} ஹிஸு^{௪௩} ஹிஸு^{௪௪} ஹிஸு^{௪௫} ஹிஸு^{௪௬} ஹிஸு^{௪௭} ஹிஸு^{௪௮} ஹிஸு^{௪௯} ஹிஸு^{௫௦} ஹிஸு^{௫௧} ஹிஸு^{௫௨} ஹிஸு^{௫௩} ஹிஸு^{௫௪} ஹிஸு^{௫௫} ஹிஸு^{௫௬} ஹிஸு^{௫௭} ஹிஸு^{௫௮} ஹிஸு^{௫௯} ஹிஸு^{௬௦} ஹிஸு^{௬௧} ஹிஸு^{௬௨} ஹிஸு^{௬௩} ஹிஸு^{௬௪} ஹிஸு^{௬௫} ஹிஸு^{௬௬} ஹிஸு^{௬௭} ஹிஸு^{௬௮} ஹிஸு^{௬௯} ஹிஸு^{௭௦} ஹிஸு^{௭௧} ஹிஸு^{௭௨} ஹிஸு^{௭௩} ஹிஸு^{௭௪} ஹிஸு^{௭௫} ஹிஸு^{௭௬} ஹிஸு^{௭௭} ஹிஸு^{௭௮} ஹிஸு^{௭௯} ஹிஸு^{௮௦} ஹிஸு^{௮௧} ஹிஸு^{௮௨} ஹிஸு^{௮௩} ஹிஸு^{௮௪} ஹிஸு^{௮௫} ஹிஸு^{௮௬} ஹிஸு^{௮௭} ஹிஸு^{௮௮} ஹிஸு^{௮௯} ஹிஸு^{௯௦} ஹிஸு^{௯௧} ஹிஸு^{௯௨} ஹிஸு^{௯௩} ஹிஸு^{௯௪} ஹிஸு^{௯௫} ஹிஸு^{௯௬} ஹிஸு^{௯௭} ஹிஸு^{௯௮} ஹிஸு^{௯௯} ஹிஸு^{௧௦௦} ஹிஸு^{௧௦௧} ஹிஸு^{௧௦௨} ஹிஸு^{௧௦௩} ஹிஸு^{௧௦௪} ஹிஸு^{௧௦௫} ஹிஸு^{௧௦௬} ஹிஸு^{௧௦௭} ஹிஸு^{௧௦௮} ஹிஸு^{௧௦௯} ஹிஸு^{௧௧௦} ஹிஸு^{௧௧௧} ஹிஸு^{௧௧௨} ஹிஸு^{௧௧௩} ஹிஸு^{௧௧௪} ஹிஸு^{௧௧௫} ஹிஸு^{௧௧௬} ஹிஸு^{௧௧௭} ஹிஸு^{௧௧௮} ஹிஸு^{௧௧௯} ஹிஸு^{௧௨௦} ஹிஸு^{௧௨௧} ஹிஸு^{௧௨௨} ஹிஸு^{௧௨௩} ஹிஸு^{௧௨௪} ஹிஸு^{௧௨௫} ஹிஸு^{௧௨௬} ஹிஸு^{௧௨௭} ஹிஸு^{௧௨௮} ஹிஸு^{௧௨௯} ஹிஸு^{௧௩௦} ஹிஸு^{௧௩௧} ஹிஸு^{௧௩௨} ஹிஸு^{௧௩௩} ஹிஸு^{௧௩௪} ஹிஸு^{௧௩௫} ஹிஸு^{௧௩௬} ஹிஸு^{௧௩௭} ஹிஸு^{௧௩௮} ஹிஸு^{௧௩௯} ஹிஸு^{௧௪௦} ஹிஸு^{௧௪௧} ஹிஸு^{௧௪௨} ஹிஸு^{௧௪௩} ஹிஸு^{௧௪௪} ஹிஸு^{௧௪௫} ஹிஸு^{௧௪௬} ஹிஸு^{௧௪௭} ஹிஸு^{௧௪௮} ஹிஸு^{௧௪௯} ஹிஸு^{௧௫௦} ஹிஸு^{௧௫௧} ஹிஸு^{௧௫௨} ஹிஸு^{௧௫௩} ஹிஸு^{௧௫௪} ஹிஸு^{௧௫௫} ஹிஸு^{௧௫௬} ஹிஸு^{௧௫௭} ஹிஸு^{௧௫௮} ஹிஸு^{௧௫௯} ஹிஸு^{௧௬௦} ஹிஸு^{௧௬௧} ஹிஸு^{௧௬௨} ஹிஸு^{௧௬௩} ஹிஸு^{௧௬௪} ஹிஸு^{௧௬௫} ஹிஸு^{௧௬௬} ஹிஸு^{௧௬௭} ஹிஸு^{௧௬௮} ஹிஸு^{௧௬௯} ஹிஸு^{௧௭௦} ஹிஸு^{௧௭௧} ஹிஸு^{௧௭௨} ஹிஸு^{௧௭௩} ஹிஸு^{௧௭௪} ஹிஸு^{௧௭௫} ஹிஸு^{௧௭௬} ஹிஸு^{௧௭௭} ஹிஸு^{௧௭௮} ஹிஸு^{௧௭௯} ஹிஸு^{௧௮௦} ஹிஸு^{௧௮௧} ஹிஸு^{௧௮௨} ஹிஸு^{௧௮௩} ஹிஸு^{௧௮௪} ஹிஸு^{௧௮௫} ஹிஸு^{௧௮௬} ஹிஸு^{௧௮௭} ஹிஸு^{௧௮௮} ஹிஸு^{௧௮௯} ஹிஸு^{௧௯௦} ஹிஸு^{௧௯௧} ஹிஸு^{௧௯௨} ஹிஸு^{௧௯௩} ஹிஸு^{௧௯௪} ஹிஸு^{௧௯௫} ஹிஸு^{௧௯௬} ஹிஸு^{௧௯௭} ஹிஸு^{௧௯௮} ஹிஸு^{௧௯௯} ஹிஸு^{௨௦௦} ஹிஸு^{௨௦௧} ஹிஸு^{௨௦௨} ஹிஸு^{௨௦௩} ஹிஸு^{௨௦௪} ஹிஸு^{௨௦௫} ஹிஸு^{௨௦௬} ஹிஸு^{௨௦௭} ஹிஸு^{௨௦௮} ஹிஸு^{௨௦௯} ஹிஸு^{௨௧௦} ஹிஸு^{௨௧௧} ஹிஸு^{௨௧௨} ஹிஸு^{௨௧௩} ஹிஸு^{௨௧௪} ஹிஸு^{௨௧௫} ஹிஸு^{௨௧௬} ஹிஸு^{௨௧௭} ஹிஸு^{௨௧௮} ஹிஸு^{௨௧௯} ஹிஸு^{௨௨௦} ஹிஸு^{௨௨௧} ஹிஸு^{௨௨௨} ஹிஸு^{௨௨௩} ஹிஸு^{௨௨௪} ஹிஸு^{௨௨௫} ஹிஸு^{௨௨௬} ஹிஸு^{௨௨௭} ஹிஸு^{௨௨௮} ஹிஸு^{௨௨௯} ஹிஸு^{௨௩௦} ஹிஸு^{௨௩௧} ஹிஸு^{௨௩௨} ஹிஸு^{௨௩௩} ஹிஸு^{௨௩௪} ஹிஸு^{௨௩௫} ஹிஸு^{௨௩௬} ஹிஸு^{௨௩௭}

1 விண்ணுதர்மம்-164-23.

2 விஷ்ணுபுராணம்-5-30-17.

3 வித்தணுபுராணம்-6-1-56.

4 வீரத்தனாபுரான்-6-7-56

ப - ரை] களனெய - அர்ஜுந, ஸவ்யபொகிஷு - எல்லா ஜாதிகளி
லும், யாஃ - எந்த, லீகுத்யு - வஸ்துக்கள், ஸஹவநி - உண்டாகின்
றனவோ, தாஸா - அவைகளுக்கு. லீகா - பேரிதாகிய, ஸஹ - ப்ர
க்ருதி, யொகி - காரணம், ஸஹ - நான், லீஜி - லீஜி - விரையைச்
சேர்க்கிற, விதா - தகப்பன். 4

பா] தேவன், கந்தர்வன், யக்ஷன், ராக்ஷஸன், மனுஷ்யன், பசு, ம்ரு
கம், பக்ஷி, பாம்பு, முதலிய ஜாதிகளில் எல்லாவற்றிலும் எந்தெந்த வஸ்து
க்கள் உண்டாகின்றனவோ அவைகளுக்குப் பேரிதாகிய ப்ரக்ருதி கார
ணம். அதாவது என்னால் சேர்க்கப்பட்ட சேதனங்களின் கூட்டத்தை

தா] இப்படி கீழ் ஸ்லோகத்தினால் ப்ரக்ருதமாயும், கைமித்திகமாயுமிரு
க்கிற ஸ்ருஷ்டிகள் தனக்கு வசப்பட்டதென்று சொல்லப்பட்டது. பிறகு
நித்யமான ஸ்ருஷ்டியும் தன்னாலேயே செய்யப்பட்டதென்று சொல்
லப்படுகிறது—இந்த ஸ்லோகத்தினால், என்று இந்த இரண்டு ஸ்லோ
கங்களுக்கும் புனருத்தியென்னும் தோஷத்திற்குப் பரிகாரத்தை அபிப்
ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—‘கார்யதசையையுடைய’
என்றாரம்பித்து. அதாவது நித்யமான ஸ்ருஷ்டியையுடைய என்றத்
தம். ப்ரம்மாவினால் உண்டாக்கப்படுகிற நான்குவிதமான ஸ்ருஷ்டிக்
குப் பிறகும் ப்ரளயம் வரையில் அல்பமாகிய ஜந்துக்களிலும் எந்
தெந்த ஸந்ததி உண்டாகிறதோ அதிலும் ஈஸ்வரன் தான் உதாஸீநனா
யிருந்துகொண்டு மற்றவர்களைக்கொண்டு செய்விக்கிறதில்லை என்றபிப்
ராயத்தினால் ‘ஸவ்யபொகிஷு’ என்னும் பதம் என்கிற அபிப்ராயத்
தினால் சொல்லுகிறார்—‘தேவன் கந்தர்வன்’ என்றாரம்பித்து. ப்ரமாணத்
திலேற்பட்ட தனியான காரணமான வஸ்துக்கள் வேறுபட்டிருப்பதா
கிற விசித்ரமாக விருக்கையும், ஸ்ருஷ்டிப்பவனாகிய தன்னுடைய விசித்
ரமான சக்தியிருப்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக ‘யாஃ’ என்று ப்ரஸித்த
மாக அதுவதிக்கப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகி
றார்—‘எந்தெந்த வஸ்துக்கள்’ என்று. ‘ஸஹவநி’ என்கிறது ஸம்ப
விக்கக்கூடியவைகளைச் சொல்லுகிறது என்பதை விலக்குவதற்காக
வும், உபாதான காரணமும் கார்யமு மென்பதைத் தெரிவிப்பதற்
காகவும் சொல்லுகிறார்—‘உண்டாகின்றனவோ’ என்று. நேரில் உபா
தான காரண மில்லாமையினால் ‘காரணம்’ என்று சொல்லப்பட்டது.
சேதனத்தின் சேர்க்கை இல்லாமற்போனாலும், பகவான் அதிஷ்டா
னஞ் செய்யாமற்போனாலும் கேவலம் அசேதனம் மாத்திரம் காரண
மென்பது பொருந்தாது என்றபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு
சொல்லுகிறார்—‘அதாவது என்னால் சேர்க்கப்பட்ட’ என்றாரம்பித்து.

யுடைய மஹான் முதல் பஞ்சபூதங்கள் வரையிலுள்ள அவஸ்தைதையை யுடைய ப்ரக்ருதி காரணம் என்றத்தம். நான் அந்தந்த வஸ்துக்களில் அவரவர்கள் கர்மங்களுக்குத் தக்கபடி ஆத்மாக்களின் கூட்டத்தைச் சேர்க்கிறவன் என்றத்தம்.

பா-அ] இப்படி ஸ்ருஷ்டியின் ஆரம்பத்தில் அதற்கு முன் பழைய கர்மத்தின் வசத்தினாலுண்டான அசேதனத்தின் ஸம்பந்தத்தினால் தேவன் முதலிய ஜாதிகளில் பிறந்தவர்களுக்கு மறுபடி தேவன் முதலியவைகளாகப் பிறப்புண்டாவதற்குக் காரணத்தைச்சொல்லுகிறார்—

ஸக்யம் ரஜஸூ உதி மூணாஃ ப்ரக்யதி ஸாலவாஃ |

சிவயுகி ஹோவாஹொ டேஹெ டேஹிமேவயடி ||

ப - ரை] ஹோவாஹொ-பாஹுபலமுள்ள அர்ஜுந, ப்ரக்யதி-ஸாலவாஃ - ப்ரக்ருதியிண்டாகிய, ஸக்யம் - ஸத்வகுணம், ரஜஃ - ரஜோகுணம், தஸி - தமோகுணம், உதி - என்கிற, மூணாஃ - குணங்கள், டேஹெ - ஸரீரத்திலிருக்கிற, ஸவ்யம் - அழிவில்லாதவனாகிய, டேஹிமே - ஸ்வாத்மாவை, சிவயுகி - கட்டுப்படுத்துகின்றன.

‘ஸவ்யயொமிஷம்’ என்று சொல்லப்பட்டதாயும் அநேக வஸ்துக்களைக் காரணமாகவுடையதென்றும் தோன்றுகிற கடைசி வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டியில் ஒரு மூல ப்ரக்ருதி காரணமென்ப தெப்படிப்பொருந்தும் என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானஞ் சொல்லுகிறார்—‘மஹான்முதல் பஞ்சபூதங்கள் வரையிலுள்ள’ என்று இவ்விடத்தில் ‘லீஜி’ என்றும் பதத்திற்கு அர்த்தம் என்ன ? தன்னைப்பிதாவென்று சொல்லிக்கொள்ளுவதற்குக்காரணமாகிய அவைகளை வைப்பதாவதென்ன ? . காலாண்டபூத சேஹஜோமிரஹ்மலீஜிபூஷ்விதா’ என்பதினால் ‘ஸம்வரஸாங்க்யம்’ சொல்லுவதைப்போல ப்ரக்ருதியே உபாதானகாரணமென்றும், ஈஸ்வரன் கேவலம் நிமித்தகாரணமென்றும் தோன்றுகிறது. அது ப்ரக்ருதிகளுக்கு விருத்தம். மேலும் ஒரே ஜாதியில் பொதுவாகிய ஸூருதகப்பா னுரிடத்தில் பிறக்கிற ப்ராணிகள் விசித்திரமாக இருப்பது எந்தக்காரணத்தினாலுண்டானது என்கிற ஆக்ஷேபங்களுக்கு ஸமாதானஞ் சொல்லுகிறார்—‘அந்தந்த வஸ்துக்களில்’ என்று முன் ஸ்லோகத்தில் ‘22 யொமிஷேஹஸூ’ என்று சொல்லப்பட்ட ப்ரக்ருதியே இந்தஸ்லோகத்திலும் ‘ஸூஹேஹஜோமி’ என்று சொல்லப்படுகிறது. முன் ஸ்லோகத்தில் ‘ஸூ’ என்னும் பதத்தின் ஸ்தானத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற ‘லீஜி’ என்னும் பதமும் முன் ஸ்லோகத்தில் சொல்லப்பட்டதாயும், ப்ராணிகளை ஸ்ருஷ்டிப்பதற்குத் தகுந்ததாயிருக்கிற சேதனங்களின் கூட்டத்தைச் சொல்லுகிற தென்று தாற்பார்யம்.

பா] ப்ரக்ருதியின் ஸ்வரூபத்தோடு சேர்ந்த ஸ்வபாவ விசேஷங்களாயும், ப்ரகாசம் முதலிய கார்யங்களைக் கொண்டே நிருபிக்கக்கூடியவைகளா

தா] நைமித்திகமான ஸ்ருஷ்டி ஆரம்பிக்கும்பொழுது பழைய கர்மங்களுக்குத் தக்கபடி பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தினால் உண்டாக்கப்பட்ட அசேதனத்தின் ஸம்பந்தத்தினால் ஜன்மம் உண்டாவது உசிதம். பழைய கர்மமும் அந்த ஜன்மத்தினாலேயே பலத்தைக்கொடுத்து விட்டது. அந்தக் கர்மத்தின்முடிவில் அதினுண்டான அந்தச் சரீரமும் நாசத்தையடைந்துவிடும். ஆத்மாவோ ஸ்வபாவத்தில் பரிசுத்தன். ஆகையினால் இந்த ஜீவன் நித்யமாகிய ஸ்ருஷ்டியில் எந்தக் காரணத்தினால் உட்படுத்தப்படுகிறான் என்றனேஷமம் வரில் அதற்கு ஸமாதானமாக குணங்கள் கட்டுகிறவிதத்தைச் சொல்லுகிற இந்த ஸந்தர்ப்பத்திற் கவதாரிகை சொல்லுகிறார்—‘இப்படி’ என்றாரம்பித்து. இப்படி என்பதற்கு ஸமஷ்டி ஸ்ருஷ்டியையும், வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டியையும் சொல்லுகிற இரண்டு ஸ்லோகங்களில் சொல்லியபடி என்றர்த்தம். ஸ்வரூபநிரூபக தர்மங்கள் வஸ்துவை ஒருநாளும் விட்டுப்பிரிவதில்லை. ஆகையினால் இவ்விடத்தில் ப்ரக்ருதியி லுண்டாகிய என்று சொல்லியிருப்பது கார்யதசையில் வ்யத்யாஸத்தையுடையவைகளாக ப்ரகாசிக்கிற மாத்திரத்தைக்கொண்டு என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘ப்ரக்ருதியின் ஸ்வரூபத்தோடு சேர்ந்த’ என்று. வேறொருகாரணத்தினால் உண்டானவை எல்ல என்றர்த்தம். கார்யதசையையுடைய ப்ரக்ருதியிலிருக்கிற சப்தம் முதலிய குணங்களைக் காட்டிலும் ஸ்வரூப நிருபக தர்மமாகவிருக்கை எப்பொழுதும் சேர்ந்துகொண்டிருக்கை, முதலிய வ்யத்யாஸத்தைத் தெரிவிப்பதற்காக ‘ஐதி’ என்னும் பதம். ஸத்வம் முதலியவைகளே ப்ரக்ருதி யென்று சொல்லப்படுகிற வஸ்து, என்று சொல்லுகிற ஸாங்க்யர்களை நிராகரிக்கிறார்—‘ஸ்வபாவ விசேஷங்களாயும்’ என்று. அஸாதாரணமான தர்மங்கள் என்றர்த்தம். ஜீவாத்மாவிற்கே அஸாதாரணமாகவிருந்தபோதிலும் ஸுகதுக்கங்கள் காரணங்களாலுண்டானவைகள். ஸ்வபாவத்தி லுண்டானவைகளா யிருந்தபோதிலும் த்ரவ்யமாயிருக்கை முதலியவைகள் எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் பொது. இவை இரண்டையும் விலக்குவதற்காக—‘ஸ்வரூபத்தோடு சேர்ந்த ஸ்வபாவவிசேஷங்களாயும்’ என்கிற இரண்டு பதங்களும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இத்தால் ‘மூணா’ என்றது பரிபாஷையாகச் சொல்லப்பட்ட பதம். ரூபம் முதலியவைகளைப்போல ஒரு த்ரவ்யத்தையாதாரமாகவுடையவைகள் என்றர்த்தமல்ல, என்பது முதலிய சங்கராசார்யரால் சொல்லப்பட்ட அர்த்தம் நிராகரிக்கப்பட்டது. அவர்மதத்தில் ‘மூண’ என்னும் பத

யும், ப்ரக்ருதியாக இருக்கும் தசையில் ப்ரகாசமில்லாமல் அதின் லிக ரங்களாகிய மஹான் முதலிய வஸதுக்களில் ப்ரகாசத்தை யடைந்தவை களாயுமிருக்கிற, ஸத்வம், ரஜஸ்ஸு, தமஸ்ஸு, என்கிற மூன்று குணங் களும் மஹான் முதல் பஞ்சபூதங்கள் வரையிலுள்ள வஸதுக்களால்

த்திற்கு வேறொரு குணங்களிடத்தில் ப்ரஸித்தி உண்டென்பதே விருத் தம் என்பது தாத்பர்யம். ஸப்தம் முதலியவைகளைப்போல ஸத்வம் முதலிய பேருடைய குணங்கள் ப்ரத்யக்ஷத்தினால் காணப்படவில்லை. எப்பொழுது மித்திரியங்களுக்குப் புலப்படாத விஷயத்தில் அநுமான மும் ப்ரயோஜனமற்றது என்று பாஷ்யத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிற து, ஒரு ப்ரமாணங்களினாலும் அறியப்படாத ப்ரக்ருதியின் குணங்களை ப்பற்றி ஸாஸ்த்ரம் உபதேசஞ் செய்வதிலும் காக்கையின் பல் முதலிய வைகளைச் சொல்லுவதைப்போல ப்ரயோஜனமொன்றும் தெரியவில்லை. ஆகையினால் தார்க்கிகர் முதலியவர்களைப்போல வேறு வஸதுவைச் சொல்லுகிற தென்பதிவ்விடத்தில் உசிதம் என்கிற ஆசேஷபத்திற்கு ஸமாதானஞ் சொல்லுகிறார்—‘ப்ரகாசம் முதலிய’ என்றாயிற்று. இதின் கருத்தாவது—ப்ரகாசம் ப்ரவ்ருத்தி, அஜ்ஞானங்களாகிய கார் யங்கள் ப்ரத்யக்ஷமாகத் தெரிகின்றன. அதற்குக் காரண விஸேஷங்கள னும் கார்யங்களாகிய அவைகளைக்கொண்டே மொத்தமாக உாற்றிக்கப் படுகின்றன. ஏனெனில் விஸேஷமாகிய காரணமில்லாமல் ஒருகார்யமு முண்டாகாதாகையினால் அந்தக் காரணவிஸேஷமும் ஸத்வம் முதலிய வைகள் என்பது ஸாஸ்த்ரத்திலேற்பட்டது. இது விஷயத்தில் ஸாஸ்த்ர ம் ப்ரயோஜனமற்றதென்பதுமில்லை. இந்திரியங்களுக்குத் தெரியாத விஷங்களின் சக்தி, மருந்துகளின் சக்தி, இவைகளை யுபதேசஞ் செய்திருப்பதைப்போலவே விடுவதற்காகவும் அங்கிகரிப்பதற்காகவும் ஏற்படுகிறபடியினால்—என்பது. கார்யங்களைக்கொண்டே நிரூபிக்கவே ண்டியவைகளாக இருந்தால் ப்ரஸயதசையில் ஸுகம் துக்கம் முதலிய கார்யங்களில்லாமையினால் ஸத்வம் முதலிய குணங்களில்லையென்றேற் படுமே. ஆகையினால் ப்ரக்ருதியின் ஸ்வரூபத்தோடு சேர்ந்ததென்று சொல்லியிருப்பதெப்படிப் பொருந்தும் என்கிற ஆசேஷபத்திற்கு ஸமாதானஞ் சொல்லுகிறார்—‘ப்ரக்ருதியாக இருக்கும் தசையில் ப்ரகாச மில்லாமல்’ என்று. கார்யமுண்டாவதற்குக் காரணமாகிய ப்ரகாசம் அப் பொழுதில்லை என்று தாத்பர்யம். ‘அதின் லிகாரங்களாகிய’ என்பது முதலிய வாக்யத்திற்கு மாறுதல்களினால் புஷ்பம் பழம் முதலியவைகளில் வாஸனை முதலியவைகள் ப்ரகாசிப்பதைப்போல என்று தாத்பர் யம், ப்ரக்ருதியினிடத்திலும் அதின் லிகாரங்களிடத்திலும் மிருக்கிற

உண்டாக்கப்பட்ட, தேவன் மனுஷ்யன் முதலிய தேஹங்களோடு சேர்ந்தவனாயும், ஸ்வபாவத்தில் அந்தக் குணங்களோடு சேருவதற்குத்தகாதவனாயும், இந்தத் தேஹத்திலிருந்து கொண்மீடுக்கிற ஜீவாத்மாவைக் கட்டுப்படுத்துகின்றன அதாவது தேஹத்திலிருப்பதாகிய காரணத்தினால் கட்டுப்படுத்துகின்றன என்றத்தம். 5

பா - அ] ஸத்வம், ரஜஸ்ஸு, தமஸ்ஸு, என்கிற குணங்களின் ஆகாரத்தையும் அவைகள் கட்டுப்படுத்தும் விதத்தையும் சொல்லுகிறார்—

குணங்கள் ஸ்வபாவத்தில் விகாரங்களில்லாதவனாகையினால் குணங்களோடு சேருவதற்குத் தகாதவனாகிய ஜீவாத்மாவை எப்படிக்கட்டுப்படுத்துகின்றன? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம், 'ஷெஹிநம்' என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்— 'மஹான் முதல்' என்றாரம்பித்து 'சுஷ்ய' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் குணங்களின் சேர்க்கையினாலுண்டாக்கப்பட்ட ஜ்ஞானத்தின் சுருக்கமாகிய மாறுதலில்லையென்று சொல்லுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்— 'ஸ்வபாவத்தில் அந்தக் குணங்களோடு' என்றாரம்பித்து. அப்படியிருந்தபாதினும் 1, 'ஸாஸீரஸோவி களஞ்சய நகரொதி நயிஷுதே' என்று சொல்லப்பட்ட ஜீவாத்மாவிற்கு ஸம்ஸார பந்தமாகிய லேபம் எப்படி உண்டாகிறது என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானமாக மோக்ஷமுண்டாகிற வரையில் இடைவிடாமலிருக்கிற தேஹத்தோடு சேர்ந்திருப்பதே காரணம் என்பது, 'ஷெஹெ' என்பதனால் அபிப்ராயத்தில்கொள்ளப்பட்டது, என்று சொல்லுகிறார்— 'அதாவது தேஹத்திலிருப்பதாகிய' என்றாரம்பித்து. இத்தால் ஜீவாத்மாவைக்கட்டுப்படுத்துவதைப்போல இருக்கின்றன, அதாவது அந்த ஜீவாத்மாவை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு தங்கள் ஸ்வரூபத்தையடைகின்றன, என்று சங்கராசாரியர் அர்த்தம் சொல்லிப்பது நிராகரிக் கப்பட்டது. இந்தக் குணங்களினாலுண்டான பந்தம் கைகளின் பலத்தினால் நிறுத்திசெய்ய முடியாதென்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'ஹோஷா ஹொ' என்று சொல்லியிருக்கிறது. 2, 'ஶீவெபுள வுஃஜி ரதொ வா ஹொபாஹுஃ ஹிஃஸதி ஹிஃஸதி' என்று தாத்பர்யம். எப்படி உன்னுடைய கைகளின் பலத்தினால் சத்ருக்களுக்குக் கட்டுண்டாகிறதோ அதைப்போல என்று தாத்பர்யமாகவுமாம். 5

1 பகவத்கீதை - 13-31.

2 புத்திமத:-புத்தி யுடையவனுக்கு, பாஹு - கைகள், தீர்க்கெள - அதிக நீளமுள்ளவைகள், ஹிம்ஸித:- பீடிக்கப்பட்டவனுக்கொண்டு, யாப்யம் - எந்தக் கைகளினால், ஹிம்ஸதி - பீடிக்கிறதே.

தது ஸகஸம் நிஜ்ஜுக்ஷாதூகாஸகஜநாஜயம் |

ஸுஹஸம்மெந வயூதி ஜோநஸம்மெந வாகவ ||

6

ப - ரை] சுஹ - தோஷமில்லாத அர்ஜுன, தது - அவைகளுக்குள், ஸகஸம் - ஸத்வகுணமானது, நிஜ்ஜுக்ஷாஸ - நிர்மலமாசையினால், வுக்ஷாஸம் - ப்ரகாசத்தை யுண்டாக்குகிறது, சுநாஜயம் - ரோகமில்லாமைக்குக் காரணம், ஸுஹஸம்மெந - ஸுகத்தில் ஆசையினாலும், ஜோநஸம்மெநவ - ஜ்ஞானத்திலாசையினாலும், வயூதி - கட்டுப்படுத்துகிறது. 6

பா] அந்த ஸத்வம், ரஜஸ்ஸு, தமஸ்ஸாகிய மூன்று குணங்களுக்குள் ஸத்வகுணத்தின் ஸ்வரூபம் இப்படிப்பட்டது—நிர்மலமானதினால் ப்ரகாசத்திற்குக் காரணமானது ப்ரகாசம், ஸுகம், இவைகளை மறைக்கக் கூடிய ஸ்வபாவங்க ளில்லாமையே நிர்மலமாயிருக்கை. ப்ரகாசம், ஸுகம், இவைகளை உண்பேண்ணுவதையே ஸ்வபாவமாகவுடையதாகையினால்

தா] ‘தது’ என்பது முதல் மூன்று ஸ்லோகங்களுக்கு இந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் ஸங்கதி சொல்லுகிறார்—‘ஸத்வம்’ என்றாம்பித்து. ‘ஆகாரத்தையும்’ என்பதற்கு அவைகளை நிரூபிக்கக்கூடிய ஸ்வபாவத்தையும் என்றர்த்தம். ‘தது’ என்பது ஒன்றைத் தனித்துச் சொல்லுவதற்காக அவைகளின் கும்பலைக் குறித்திருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்—‘அந்த ஸத்வம்’ என்றாம்பித்து. நிர்மலங்களாகிய ஸ்படிகம் முதலியவைகள் மற்ற வஸ்துக்களை ப்ரகாசம் செய்கின்றன என்பது காணப்படவில்லையே என்கிற ஆக்ஷேபத்துற்கு ஸமாதானஞ் சொல்லுகிறார்—‘ப்ரகாசம்’ என்றாம்பித்து. ‘ஸுகம்’ என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் தமோகுணத்தின் ஸ்வபாவமாகிய ப்ரகாசத்திற்கு விரோதமாகிய ஸ்வபாவத்தைச் சொல்லுகிறது என்றர்த்தம். மேலே சொல்லப்போகிறதையோசித்து இவ்விடத்தில் ஸுகத்தை எடுத்தது. மறைக்கக்கூடிய ஸ்வபாவங்கள் இல்லாத ஆகாசம், வாயு, முதலியவைகளும் மற்றொன்றை ப்ரகாசம் செய்யக்கூடிய தன்மை இல்லை என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானஞ் சொல்லுகிறார்—‘ப்ரகாசம், ஸுகம், இவைகளை உண்பேண்ணுவதையே’ என்றாம்பித்து. ஸத்வகுணத்தோடு சலந்த ரஜோகுணம் தமோகுணம் இவைகளும் ப்ரமமாகிய புத்திக்குக் காரணம் என்பதை மேலே சொல்லப்போகிறபடியினால் ஸத்வகுணமே ப்ரகாசத்தை யுண்பேண்ணுகிறதென்று இவ்விடத்தில் சொல்லியிருப்பது எப்படிப் பொருந்தும் என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானஞ்

ப்ரகாசத்திற்கும் ஸுகத்திற்கும் காரணம் என்றர்த்தம், ப்ரகாசமாவது வஸ்துவின் உண்மைபைப்பற்றிய ஜ்ஞானம். ரோகமாகிய கார்யத்தை யுடைத்தாகாத தாகையினால் அநாமயம் என்னப்படுகிறது. அதாவது ரோகமில்லாமைக்குக் காரணமென்றர்த்தம். இந்த ஸத்வமென்கிற பேரையுடைய குணம் இந்த ஜீவாத்மாவை ஸுகத்தில் ஆசையினாலும் ஜ்ஞானத்தில் ஆசையினாலும் கட்டுப்படுத்துகிறது. அதாவது ஜீவாத்மாவிற்கு ஸுகத்தில் ஆசையையும் ஜ்ஞானத்தில் ஆசையையும் உண்டாக்கு

சொல்லுகிறார்—‘ப்ரகாசமாவது’ என்றாரம்பித்து. ரஜோகுணத்தினாலும் தமோகுணத்தினாலுமுண்டாகிற புத்திகளிலும் அந்தந்த ப்ரமங்களுக்கு ஆதாரமாகிய வஸ்துவின் ஸ்வரூபம் ப்ரகாசிப்பது ஸத்வகுணத்தின்பாகம் என்று தாத்பர்யம். ஸத்வகுணத்திற்கு ரோகம் உண்டென்கிற ப்ரஸ்தாவமே இல்லாமையினால் அகிலையென்று மறுப்பது புத்தமல்ல என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானஞ்சொல்லுகிறார்—‘ரோகமாகிய கார்யத்தை உடைத்தாகாத தாகையினால்’ என்று. இவ்விடத்தில் இத்துடன் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற மற்றக்குணங்களில் அவைகளாலுண்டாக் கப்பட்ட கார்யமாகையினால் ரோகத்தின் ஸம்பந்தம் இருக்கிறது. அது இவ்விடத்தில் ப்ரஸ்தாவத்திற்கு வர அது இல்லையென்று மறுக்கப்படுகிறதென்று தாத்பர்யம். ரோகமென்று பேருடைய கார்யமில்லை என்று சொல்லியிருப்பது, இவ்விடத்தில் அகின் ப்ரயோஜனத்தை யோசித்தால் அதற்கு விரோதமான கார்யம் உண்டென்று விதிப்பதில் தாத்பர்யத்தினால் என்று சொல்லுகிறார்—‘அதாவது ரோகமில்லாமைக்குக் காரணம்’ என்று. ‘தநிவ்யூகி’ என்று மேல் ஸ்லோகங்களில் சொல்லியிருப்பது போல் இந்த ஸ்லோகத்திலும் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுவதினாலும் ஸம்ஸாரபந்தத்திற்குக் காரணமாக விருக்கையைச் சொல்லுவதினாலும் வாக்கியம் வெவ்வேறு என்று சொல்லுகிறார்—‘இந்த ஸத்வமென்று பேரையுடைய குணம்’ என்றாரம்பித்து. வேறொரு காரணத்தினாலேற்பட்ட ஸுகம் முதலியவைகளில் ஆசை காரணம் என்பது மாத்திரம் மூன்றாம் வேற்றுமையினால் சொல்லப்பட்டது. அது யுத்தமல்ல, அதற்கு வேறொரு காரணமும் சொல்லப்படாமை யினால் என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானஞ்சொல்லுகிறார்—‘அதாவது ஜீவாத்மாவிற்கு’ என்றாரம்பித்து. ஸம்ஸார பந்தமுண்டாவதற்கு நடுவில் நேரிடக்கூடிய வ்யாபாரம் இது என்பது மாத்திரம் சொல்லப்படுகிறது என்று தாத்பர்யம். பந்தமாவது கர்மங்களின் பலங்களை யனுபவிப்பதற்காக ஏற்பட்ட தேஹத்தோடு சேர்க்கை. அது கர்மத்தினாலுண்டாகிறது. அது ஸுகம் முதலியவைகளில் ஆசையினாலுண்டாகிறது என்பது எப்படிப்

கிறது என்றர்த்தம். ஜ்ஞானத்திலும் ஸுகத்திலும் ஆசையுண்டானால் அவைகளுக் குபாயங்களாகிய லோகத்தில் ஏற்பட்ட கார்யங்களிலும், வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட கார்யங்களிலும் ப்ரவ்ருத்திக்கிறான். அதினால் அவைகளின் பலத்தையனுபவிப்பதற்குக் காரணமாகாகிய ஜாதிகளில் பிறக்கிறான். ஆகையினால் ஸத்வ குணம் ஸுகத்திலும் ஜ்ஞானத்திலும் ஆசையை முன்னிட்டு ஜீவாத்மாவைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. ஜ்ஞானம்,

பொருந்துமன்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானஞ்சொல்லுகிறார்—‘ஜ்ஞானத்திலும் ஸுகத்திலும் ஆசையுண்டானால்’ என்றாம்பித்து வேதத்தில் சொல்லிய உபாயங்களை அனுஷ்டானம் செய்வது ஜன்மாத்ரந்தையடைவதற்குக் காரணமாகிறது என்பது உசிதம். லோகத்திலேற்பட்ட உபாயத்தைச் செய்வதோவெனில் இந்த ஜன்மத்திலேயே அனுபவிக்கக்கூடிய பலத்திற்குக் காரணமானாலும் ஆகலாம், அல்லாமல் போனாலும் போகலாம், வேறு ஜன்மங்களுக்குக் காரணமாகாது, ப்ரவ்ருத்திப்பதற்கு உதாஹரணமாக லோகத்திலேற்பட்டிருக்கிற கார்யத்தைச் சொல்லியிருப்பதென்பதும் ப்ரயோஜனமற்றது என்னில் இதற்கு ஸமாதானஞ்சொல்லுகிறோம். இவ்விடத்தில் ‘ஸாகிக்’ என்றும் பதத்தினால் ஸ்மருதியில் சொல்லப்பட்ட கர்மங்கள் சொல்லப்படுகின்றன, அன்றிக்கே ஸாஸ்த்ரங்களில் மறுக்கப்பட்ட கார்யங்கள் சொல்லப்படுகின்றனவாகும். ஹிம்ஸைமுதலிய கார்யங்கள் ஸுகத்திற்குக் காரணமென்று லோகத்திலேற்பட்டது. லோகத்தினாலேற்படாத அந்தக் கார்யத்தின் சக்தியினால் மிகவும் பாபிஷ்டமாகிய ஜன்மம் முதலிபவைகளை உண்டாக்குகிறது—என்று ரஜோகுணத்தைப்பற்றிச் சொல்லுமிடத்திலும் 1⁴, அந்தக் கரியைகளும் புண்யபாபரூபங்கள் என்று மேலே சொல்லப்போகிறார். ஸத்வகுணமே ப்ரகாசத்தையும் ஸுகத்தையும் தானே உண்டுபண்ணுவதாயிருந்தால் கிடைத்தவைகளான அவைகளில் ப்ரவ்ருத்திப்பதற்கு ஆசை உண்டாகாதே என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானஞ்சொல்லுகிறார்—‘ஜ்ஞானம் ‘ஸுகம்’ இவைகளை உண்டாக்குகிறதும்’ என்றாம்பித்து. முனையும் விரையும் போலிருக்கிற ந்யாயத்தினால் மேலேயே மேலே அவைகளில் ஆசையையும் அப்படி ஆசைப்பட்டப்பட்ட அந்த வஸ்துக்களையும் ஸத்வகுணம் உண்டாக்குகிறது என்றர்த்தம். 2 ‘நகாபெ விஜயம்’

1 பகவத்கீதை-14-7 ஸ்லோகத்தின் பாஷ்யம்.

2 பகவத்கீதை-1-32,

ஸூக இவைகளை யுண்டாக்குகிறதும் மறுபடி அவைகளில் ஆசையை யுண்டாக்குகிறதும் ஸத்வ குணம் என்று சொல்லப்பட்டதாகிறது. 6

ரஜோ ராமாதூகம் விஹிதஞ்ஜா வம் ம வஜாஹி வம் |
ததூவியூதி களஞெய கஜெ வம்மெந ஷெஹி.நம் || 7

ப - ரை] களஞெய - அர்ஜுந, ரஜஃ - ரஜோகுணத்தை, ராமாதூகம் - ராகத்திற்குக் காரணமாகவுந், துஷாஸம்மஜாஹிவா - த்ருஷ்ணை, ஸங்கம், இவைகளுக்குத்திஸ்தானமாகவும் விஹி - அஹி, கஜ - அந் த ரஜோகுணம், ஷெஹி.நம் - ஜீவாத்மாவை, கஜெஸம்மெந - கர்மங்குளில் பற்றுதலினால், திவ்யூதி - கட்டுப்படுத்துகிறது. 7

பா] ரஜோகுணம் ராகத்திற்குக் காரணம். ராகமாவது ஸ்த்ரீ புருஷர்களுக்கு ஒருவர்க்கொருவரிடத்தில் உண்டாகும் ஆசை. த்ருஷ்ணை, ஸங்கம்,

தா] என்பது முதலியவைகளைச் சொல்லுகிற உனக்கு ஒன்றிலும் ஸங்கமில்லை என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'கூமவ' என்னும் பதம். 6

||ரஜஸொஹொவஸவ|| என்றுமேலே சொல்லப்பட்டபொகிறது. ஆகையினாலும், 'புக்ராஸகம்' என்றும், 'ஜொஹம்' என்றும், கீழுமேலும் சொல்லி யிருப்பதைப்போலவே 'ராமாதூகம்' என்னுமிடத்திலும் ராகத்திற்குக்காரண மென்பதே சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'ராகத்திற்குந் காரணம்' என்று காரணத்தையே கார்யமாக உபசாரமாகச் சொல்லி யிருக்கிறது. 'ரஜெ தெ கூமெந (இதனால் ஆசைப்படுகின்ற)', என்கிற வ்யுத்தத்தினால் ராகத்திற்குக் காரணமென்பதே 'ராம' என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம் என்று தூத்பர்யம். கூடச்சொல்லப்பட்டிருக்கிற 'துஷா' முதலிய பதங்களுக்குப் புனருத்தியென்னும் தோஷத்தைப் பரிகரிப்பதற்காக 'ராம' என்னும் பதத்தை அதிகமான ப்ரயோகமிருப்பதை யனுஸரித்து சில விஷயங்களைப்பற்றியது என்று குறைத்துச் சொல்லுகிறார்—'ஸ்த்ரீ புருஷர்களுக்கு' என்றாரம்பித்து. த்ருஷ்ணை 'ஸங்கம்' இவைகளிலிருந்து ரஜோகுணமுண்டாகிறதென்று சொல்லுவது உசிதமல்ல. ரஜோகுணத்திலிருந்து அவைகள் உண்டாகிறதென்று சொல்லுவதேதோவெனில் ஸம்ஸாரபந்த முண்டாவதற்கு நடுவில் உண்டாகக்கூடிய வ்யாபாரத்தைத் தெரிவிப்பதனால் ப்யோஜனத்தோடு கூடியதாகும் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'த்ருஷ்ணை, ஸங்கம், இவைகளுக்கு' என்றாரம்பித்து. ஆத்மாவிற்கு ஸ்வபாவமாகிய இவைகளுக்கு ஆத்மாவல்லவோ உத்பத்தி ஸ்தானம்

இவைகளுக்கும் தப்பத்திஸ்தானம். அதாவது இவைகளுக்குக் காரணமாகியது என்றாத்தம், த்ருஷ்ணையாவது சாப்தம் முதலிய விஷயங்களில் உண்டாகும் ஆசை. ஸங்கமாவது புத்ரன், மித்ரர்கள், பந்துக்கள் இவர்களோடு கூடுவதில் ஆசை. அப்படியே ஜீவாத்மாவை க்ரிபைகளில் ஆசையை புண்டாக்கி அதின் வழியாகக் கட்டுப்படுத்துகிறது. க்ரியைகளில்

என்கிற ஆரோஷபத்திக்கு ஸமாதானஞ் சொல்லுகிறார்—‘அதாவது இவைகளுக்குக் காரணமாகியது என்றாத்தம்’ என்று 1 ‘கூஷூத்யவெஷா வஸாஜே’ என்றிவை முகலிப ப்ரயோகங்களை ருக்கிறபடியினால் தாகம் மாத்திரம் அர்த்தம் என்கிற ஸந்தேஹத்தை விலக்குவதற்காகச் சொல்லுகிறார்—‘த்ருஷ்ணையாவது’ என்றாம்பித்து. இதுதொட்டு அரியக்கூடியதாகிய ஐந்து குணங்களையும் சொல்லியிருக்கிறது. ‘புத்ரன், என்பது முதலிய ௩ அபிமானத்தினாலுண்டாகியவஸ்துக்களைச் சொல்லுகிறது. ‘விஷயதூஷா’, ‘விஷயவெதூஷா’ என்றிவை முதலிய ப்ரயோகங்களை ருப்பதனால் ‘கூஷூ’ என்பது இந்திரியங்கள் தொடர்பியக்கூடிய எல்லாவற்றையும் சொல்லுகிறது. ஸங்கமென்பதோ மிகுதியாக இருக்கிறபடியினாலும், ப்ரயோகங்களை யனுஸரித்தும், அபிமானமுண்டாகக்கூடிய விஷயங்களைப் பற்றிப் பனு என்று தாத்பர்யம். தாகம் முதலியவைகளாலுண்டாகிய அந்தந்த விஷயங்களின் உபாயங்களில் பற்றுதல் இவ்விடத்தில் கர்மஸங்கம் என்னப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—‘அப்படியே’ என்றாம்பித்து. தாகம் த்ருஷ்ணை, ஸங்கம், இவைகளும் மற்றேரிடத்தில் ஸூக விசேஷங்களில் பற்றுதலென்றே சொல்லப்பட்டன. ஜ்ஞானத்திலும் ஸூகத்திலும் ஆசையுண்டானால் அவைகளுக்கும் குபாயங்களாகிய கார்யங்களில் பாவ்ருத்திக்கிறான் என்று சொல்லியிருப்பதினாலேயே ஸத்வகுணத்தினாலும் கர்மங்களில் பற்றுதலுண்டாக்கப்படுகிறது என்றேற்படுகிறது. அப்படியிருக்க எப்படி வ்யத்யாஸம் சொல்லப்படுகிறது? என்னில் இதற்கு ஸமாதானம்—ஸத்வ குணம் ஸூகத்தை முக்கியமாகச் செய்து அதற்காக மற்ற விஷயங்களில் பற்றுதலை புண்டாக்குகிறது. 2 ‘புரயொஜநேஷா’ ஸஜ்ஜெந விஸெஷேஷா வணிகா’ என்று சொல்லியிருப்பதைப்போல், ரஜோகுணமோ வெனில் அந்தந்த வஸ்துக்களில் கர்மங்களின் ஸ்வரூபத்தையே முக்கியமாக வைத்துக்கொ

1 பசி, தாகம், முதலியவைகளின் சாந்தி.

2 பண்டிதா: - பண்டிதர்கள், ப்ரயோஜநேஷா - ப்ரயோஜங்களில், ஸஜ்ஜெநே - ஆசைப்படுகிறார்கள், விஸேஷேஷா-அதில் காரணங்களுடைய விசேஷங்களில், ௩ - (ஆசைப்படுவது) இல்லை.

ஆசையினால் ஜீவாத்மா எந்தெந்த க்ரியைகளை ஆரம்பிக்கிறதோ அந்தந்த க்ரியைகள் புனையபாபருபமாகையினால் அததின்பலத்தையனுபவிப்பதற்குக் காரணமாகிய ஜாதிகளில் உத்பத்திக்குக் காரணங்கள் ஆகின்றன. ஆகையினால் கர்மங்களில் ஆசையை யுண்டாக்கி அதிள் வழியாக ரஜோ குணம் ஜீவாத்மாவைக்கட்டுப்படுத்துகிறது. ஆக இத்தால் ரஜோகுணம் ராகம், த்ருஷ்ணை, ஸங்கம், இவைகளுக்குக் காரணம். கர்மங்களில் பற்றுதலுண்டாவதற்குக் காரணம் என்றும் சொல்லப்பட்டதாகிறது. 7

தஜஸூத்ராஹஜம் விஹி ஜோஹநம் வவபு டெஹிநாம் |

புராஹ்மஸூ மிஹ்மஸூதி ஹாநதி || 8

ப - ரை] ஹாந - அர்ஜுந, தஜஸூ - தமோகுணத்தையோயெனில், தஜஸூஹஜம் - அஜ்ஞானத்தினால் உண்டானதாகவும், வவபு டெஹிநாம் - எல்லாப்ராணிகளுக்கும், ஜோஹநம் - மோஹத்தை யுண்டு பண்ணுவதாகவும், விஹி - அறி, தஸ - அந்தத் தமோ குணமாகவும், புராஹ்மஸூ மிஹ்மஸூதி - அஜாக்கிறதை, ஹாநதி - சோம்பல், மிஹ்ம - னாகம், இவைகளினால், மிவஸூதி - கட்டுப்படுத்துகிறது. 8

பா] ஜ்ஞானத்தைவிட வேறுபட்டது இவ்விடத்தில் அஜ்ஞானமென்று

தா] ண்டு அதினாலுண்டாகிய ஸுகம் அல்பமோ அதிகமோ என்கிற விஷயத்தை யோசிக்காமல் உதாஸீனமாக இருந்துவிடுகிறது. இதுவும் ராஜாவினுடைய அந்தப்புர ஸ்த்ரீகளினிடத்தில் ஆசை, கெட்ட குணமுடைய பிள்ளை முதலியவர்களை ஸம்ரக்ஷணம் செய்கல், வயர்க்குமான கார்யங்கள், முதலியவைகளில் வ்யக்தமாக விருக்கிறது—என்று. கர்மங்களில் ஸங்கம் ஸம்ஸாரபந்தத்திற்கு வழி என்பது எப்படி என்கிற ஆசைபந்தத்திற்கு ஸமாதானஞ் செய்லுகிறார்—‘க்ரியைகளில் ஆசையினால்’ என்றாம்பித்து. கர்மங்களில் ஆசையைப்போலவே ராகம் முதலியவைகளும் ஸம்ஸாரபந்த முண்டாவதற்குவழி என்று தெரிசிப்பதற்காக மொத்த அர்த்தத்தைச்சொல்லுகிறார்—‘ஆக இத்தால்’ என்றாம்பித்து. ‘ஆக’ என்பதற்கு ராகம் முதலியவைகள் ஸம்ஸாரபந்தமுண்டாக்குவதில் முடிவு பெறுகிறபடியினால் ப்ரபோஜனத்தோடு கூடியவைகளாகையினால் என்றர்க்கம். ‘இத்தால்’ என்பதற்கு ஸத்வகுணம் தமோகுணம் இவைகளைவிட வேறுபட்டதாகிய ஸ்வபாவத்தையுடையதென்று கீழ் கிருதித்திருப்பதினால் என்றர்க்கம். 7

மிகவும் பரிகரிக்கவேண்டியது என்கிற வ்யயாஸத்தைக் காட்டுவதற்காக ‘தஜஸூ’ என்கிற விடத்தில் ‘தஸூ’ என்னும்பதம், ‘தஜஸூ’

சொல்லப்படுகிறது. ஜ்ஞானமாவது வஸ்துவின் உண்மையைத்தேர்ந்து கொள்ளுதல். அதைவிடவேறு பட்டதாவது அதற்கு விரோதமாகிய ஜ்ஞானம். தமோகுணம் வஸ்துவின் உண்மைக்கு விரோதமாகிய ஸ்வபாவத்தைப்பற்றிய ஜ்ஞானத்தினாலுண்டானது. மோஹமாவது விரோதமாகத் தேர்ந்து கொள்ளுதல், விரோதமாக அறிவதற்குக் காரணம் என்றத்தம். அந்தத்தமோகுணம் அஜாக்சிரதை, சோம்பல், தூச்சம், இவைகளுக்குக் காரணமாகையினால் அவைகளின் வழியாக ஜீவாத்மாவைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. அஜாக்சிரதையாவது செய்யவேண்டிய கார்யங்களைத் தவிர வேறு கார்யங்களில் ப்ரவ்ருத்தி செய்வதற்குக்காரணமாகிய ஸாவதான மில்லாமை. சோம்பலாவது கர்மங்களை ஆரம்பிக்காமல் இருக்கிற

என்னும் பதம் புன்பபாபங்களாகிற கர்மங்களிலும், ஜ்ஞானமில்லாமை முதலியவைகளிலும் ப்ரோபாதிக்கப்படுகிறபடியினால் இங்கே அவைகளை விலக்குவதற்காக மோஹத்தை உண்டிபண்ணுவதற்குத் தகுந்த காரண விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறார்—‘ஜ்ஞானத்தை விட வேறுபட்டது’ என்று. எல்லா ஜ்ஞானங்களைவிட வேறுபட்டதென்பதை விலக்குவதற்காகச் சொல்லுகிறார்—‘ஜ்ஞானமாவது’ என்றாரம்பித்து, விரோதமாகிய ஜ்ஞானம் தமோகுணத்தை யுண்டாக்குவது பாபங்களின் அலுவல்தான் முதலியவைகளை முன்னிட்டு தமோகுணத்தினால் உண்டாக்கப்படுவதாக மேலே சொல்லப்போகிற உண்மையாகிய ஸ்வபாவத்திற்கு விரோதமான ஸ்வபாவத்தைப் பற்றிய ஜ்ஞானம் இவ்விடத்தில் ‘ரோஹ’ என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—‘மோஹமாவது விரோதமாகத் தேர்ந்து கொள்ளுதல்’ என்று ‘ரோஹ’ என்னும் பதத்தின்மேலிருக்கிற விசுத்தி காரணம் என்பதை மாத்திரம் சொல்லுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—‘விரோதமாக அறிவதற்குக் காரணம் என்றத்தம்’ என்று. ‘ஸாவதான மில்லாமை’ என்பது மாத்திரம் ‘புரோடி’ என்னும் பதத்தின் அர்த்தம். ‘செய்யவேண்டிய கார்யங்களை’ என்பது முதல் அந்த அஜாக்சிரதை ஸம்ஸார பத்தத்திற்குக் காரணமாகும் விசுத்தைச் சொல்லியிருக்கிறது. செய்யத்தகாத கார்யங்களில் ப்ரவ்ருத்தி செய்வது பாபிஷ்டமான ஜன்மம் முதலியவைகளுக்குக் காரணமாகிறது. இப்படியே அவஸ்யம் செய்யவேண்டிய கார்யங்களை ஆரம்பிக்காம விருப்பதும் 1:கூஉபுநு விஹிதம் கசிபுநிதி கம் உ ஸரோவாநி ப்ரஸஜா ஹோயிதா

1 விஹிதம் - ஸாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்ட, கர்ம-கர்மத்தை, அசுர்வன்-செய்யாதவனும், நிந்திதம்-கெட்ட கார்யத்தை, ஸமாசான் - செய்கிற மனிதனும், இத்நியார்த்தேஷு-இத்நியங்களின் விஷயங்களில், ப்ரஸஜம்ச-அதிக ஆசை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற, நர:-மனிதனும், ப்ராயஸ்சித்தீயதே - ப்ராயஸ்சித்தம் செய்யக்கூடியவனாகிறான்.

தாகிய ஸ்வபாவம், அதாவது அசங்காமலிருக்கை என்றிந்தம். ஜீவாத்மா இந்திரியங்களைத் தன்தன் கார்யங்களில் ப்ரவ்ருத்திக்கும்படி செய்ததினால் உண்டான ஸ்ரத்தினால் எல்லா இந்திரியங்களையும் வ்யாபாரங்களைச் செய்விக்காமல் ஓய்ந்துவிடுவது தூக்கம். அதில் வேளி இந்திரியங்களை அதின் வ்யாபாரங்களைச் செய்விக்காமல் ஓய்ந்துவிடுவது ஸ்வப்னம். மனஸ்ஸையும் வ்யாபாரங்களைச் செய்விக்காமல் ஓய்ந்துவிடுவது ஸுஷுப்தி. 8

பா - அ] ஸத்வம் முதலிய குணங்கள் ஸம்ஸாரபந்தத்தை யுண்டாக்குவதற்கு வழியாக இருப்பவைகளில் முக்யமானவைகளைச் சொல்லுகிறார்.—

ஸகூ - ஸு - வெ ஸுஜயதி ரஜி க்ஷுணி ஸாரத |

ஜ்ஞாநஜாவது து தஜி ப்ராஜெ ஸுஜயதுத || 9

ப - ரை] ஸாரத - அர்ஜுந, ஸகூ - ஸத்வகுணம், ஸு - வெ - ஸு - கத்தில், ஸுஜயதி - ஆசையை யுண்டாக்குகிறது, ரஜி - ரஜோகுணம், க்ஷுணி - கர்மத்தில் (ஆசையை யுண்டாக்குகிறது), தஜி - தமோகுணம், ஜ்ஞாந - ஜ்ஞானத்தை, ஸுஜயது - மறைத்துவிட்டு, ப்ராஜெ - அஜாக்கிரதையில், ஸுஜயதுத - ஆசையை யுண்டாக்குகிறது. 9

மெய்யுடைய ப்ராபஸ்தித்யெகே நரஃ|| என்று ஸம்ருதியில் சொல்லியிருக்கிறார்கள் அல்லவா. 'சூருஷு' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் ப்ரபோஜனத்தையுடைய கார்யங்களிலும் ப்ரவ்ருத்தி செய்வதற்கு விரோதமான ஸ்வபாவத்தைச் சொல்லுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'அதாவது அசங்காமலிருக்கை' என்று. எப்பொழுதும் தமோகுணம் இருந்த போதிலும் சில ஸமயங்களில் தூக்கத்தினாலுண்டாகிறது என்கிற ஆகேஷபத்திற்கு ஸமாதானஞ் சொல்லுகிறார்—'இந்திரியங்களை' என்றாரம்பித்து. ஸ்வப்னத்தை இங்கு சொல்லவில்லையே என்கிற ஆகேஷபத்தைப் பரிகரிப்பதற்காக ஸ்வப்னம் ஸுஷுப்தி இவை இரண்டும் தூக்கத்தின் உட்பிரிவுகள் என்று காட்டுகிறார்—'அதில்' என்றாரம்பித்து. தூக்கம் ஸம்ஸாரபந்தத்தை யுண்டாக்குவது ஸாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்ட கர்மங்களை யனுஷ்டிப்பதற்கு விரோதியாகிய தூங்கத் தகாத காலத்தில் தூங்குவதினாலும், தூங்கக்கூடிய காலத்தில் தூங்காததினாலும் பாபிஷ்டங்களாகிய கனவு முதலியவைகளினாலும் என்றறியவும் 1 ப்ரகூஸுவாவஸ்யஸு' என்று சொல்லப்பட்டது. 8

பா] ஸத்வகுணம் ஸுகத்தில் ஆசையை முக்யமாகவுடையது. ரஜோகுணம் கர்மங்களில் ஆசையை முக்யமாகவுடையது. தமோகுணம் வஸ்துக்களின் உண்மையைப்பற்றிய ஜ்ஞானத்தை மறந்து விபரீதமான ஜ்ஞானத்திற்குக் காரணமாகயினால் செய்யவேண்டிய கர்மங்களுக்கு விரோதமான கர்மங்களில் ப்ரவ்ருத்தி செய்வதில் ஆசையை முக்யமாகவுடையது. 9)

பா - அ] தேஹமாக மாறியிருக்கிற ப்ரக்ருதிக்கு ஸ்வரூபத்தைச் சேர்ந்தவைகள் ஸத்வம் முதலிய குணங்கள். அவைகள் ஸ்வரூபத்தைச் சேர்ந்தவைகளாகயினாலேயே எப்போழுதுமிருக்கின்றனவாகயினால் ஒன்றாகுகொன்று விருத்தமான கர்மத்தை ஏன் உண்டாக்குவதில்லை என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானஞ் சொல்லுகிறார்—

ரஜஸ்துஷ்டாவிஹூய ஸகூம் ஹவதி ஹராத |

ரஜஸகூம் ததஸ்யைவ ததஸகூம் ரஜஸ்யா ||

10

ப - ரை] ஹராத - அர்ஜுன, ரஜஃ - ரஜோகுணத்தையும், துஷ்டா - தமோகுணத்தையும், க்விஹூய - அடக்கிவிட்டு, ஸகூம் - ஸத்வகுணம், ஹவதி - அதிகமாகிறது, ரஜஃ - ரஜோகுணம், ஸகூம் - ஸத்வகுணத்தையும், துஷ்டா - தமோகுணத்தையும் (அடக்கிவிட்டு அதிகமாகிறது), தஸ்ய - அப்படியே, தஸஃ - தமோகுணம், ஸகூம் - ஸத்வகுணத்தையும், ரஜஃ - ரஜோகுணத்தையும் (அடக்கிவிட்டு அதிகமாகிறது). 10)

தா] 'ஸகூம்ஸுவெ' என்கிற ஸ்லோகங்களைவிட அர்த்தத்தைப் பிரித்துக்காட்டுவதினால் புனருத்தி தோஷத்தைப் பரிகரிக்கிறார்—'ஸத்வம் முதலிய குணங்கள்' என்றாரம்பித்து. 'ஸத்வகுணம் ஸுகத்தில் ஆசையை முக்யமாகவுடையது' என்பதற்கு ஜ்ஞானத்தில் ஆசையும் ஸுகத்திற்காக என்று தாத்பர்யம். 'ரஜோகுணம் கர்மங்களில் ஆசையை முக்யமாகவுடையது' என்பது ராகம், த்ருஷ்ணை, முதலியவைகளும் கர்மத்திலேயே முடிவுபெறுகின்றன என்று தாத்பர்யம். முழுமையும் ஜ்ஞானத்தை மறைத்துவிட்டால் ஸுஷுப்தியாய் விடுமாதலால் அஜாக்கிரதை என்கிற பேருடைய தசை உண்டாகாது என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானஞ் சொல்லுகிறார்—'வஸ்துவின் உண்மையைப் பற்றிய ஜ்ஞானத்தை மறைத்து' என்றாரம்பித்து. 9

பா] ஸத்வம் முதலிய மூன்று குணங்களும் ப்ரக்ருதியோடு சேர்ந்த ஆத்மாவின் ஸ்வரூபத்தைப் பொறுத்தவைகள். அப்படியிருந்த போதிலும் அநாதி கர்ம வசத்தினாலும், தேஹத்திற்குப் புஷ்டியை யுண்டாக்குகிற ஆஹாரங்களில் வ்யத்யாஸத்தினாலும் ஸத்வம் முதலிய குணங்கள் ஒன்றிக்கொன்று அதிகரித்தும் அடங்கியும் இருக்கின்றன. சில ஸமயத்தில் ரஜோகுணத்தையும் தமோகுணத்தையும் அடக்கி ஸத்வகுணம் அதிகமாக இருக்கிறது. அப்படியே தமோகுணத்தையும் ஸத்வகுணத்தையும் அடக்கி ரஜோகுணம் சில ஸமயத்திலும், சில ஸமயத்தில் ரஜோகுணத்தை

தா] அடுத்த க்ரந்தம் பொருந்தவில்லை என்கிற ஆகேஷபத்தைப் பரிகரிக்கிறார்—‘தேஹமாக மாறியிருக்கிற’ என்றாரம்பித்து. ‘ஒன்றிக்கொன்று விருத்தமான’ என்பதற்கு உண்மையைப் பற்றிய ஜ்ஞானம், அதற்கு விரோதமாகிய ஜ்ஞானம், ஸுகத்திலாசை, துக்கத்திலாசை, முதலியவைகளை என்றர்த்தம். குணங்களுக்கு அதிகரிப்பதும் அடங்குவதும் ஒருவித ஏற்பாடு மில்லாமல் வரவேண்டியதாகுமே என்கிற ஆகேஷபத்தைப் பரிகரிப்பதற்காகப் பசவாணுடைய அனுகூலத்திற்கும் நிக்ரஹத்திற்கும் காரணமாகிய கர்மங்களுக்குப்பரிபாகம் வரவேண்டிய ஸமயங்கள் தனித்தனி ஆகையினால் அதற்குத்தக்கபடி குணங்களுக்கு அடக்கமும் அதிகரிப்பதும் பரம்பரையாக வருகிறதென்பது முசிதந்தான் என்று சொல்லுகிறார்—‘அநாதி கர்ம வசத்தினாலும்’ என்றாரம்பித்து. எப்படி வாதபித்த கபங்களுக்கு அந்தந்த ஸ்வபாவமுடைய வஸ்துக்களினால் வருத்தியுண்டாகிறதென்று 1 ‘ஹிஸுஜாநெஸ்ஸவெஷாஸ்விவரூபெதெவிபுபபு’ என்று ஆபுர் வேதம் தெரிந்தவர்களே சொல்லுகிறார்களோ அப்படியே இவ்விடத்திலும் மேலே சொல்லப்போகிற ஸத்வகுணம் கிறைந்த ஆஹாரம் முதலியவைகளின் வ்யத்யாஸத்தினால் அந்தந்தக் குணங்கள் வருத்தியடைகின்றன வென்று சொல்லுகிறார்—‘தேஹத்திற்குப் புஷ்டியை யுண்டாக்குகிற ஆஹாரங்களில் வ்யத்யாஸத்தினாலும்’ என்று. 2 ‘பிறகு தேவதைகள் அதிகரித்தார்கள், அஸுரர்கள் தோல்வியடைந்தார்கள்’ என்றர்த்த முள்ள ஸ்ருதிவாக்யத்திலே போல ‘ஹவதி’ என்பது இவ்விடத்தில் அதிகமாகிறது என்னுமர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—‘அதிகமாக இருக்கிறது’

1 அஷ்டாங்க ஹ்ருதயம்-1-14. ஸர்வேஷாம்-எல்லா தாதுக்களுக்கும், ஸமாநை-ஸமமான குணமுள்ள வஸ்துக்களினால், வருத்தி-வருத்தி (உண்டாகிறது), விபரீதை-விரோதமான குணமுள்ள வஸ்துக்களினால், விபரீதம்-எதிரெதிர்

ய,

2 யஜுர்வேதம், 2-வது காண்டம்-3-3-1,

ஈம் ஸத்வகுணத்தையுமடக்கித் தமோகுணமும் அதிகரித்திருக்கிறது. 10
பா - அ] அதையும் கார்யங்களைப் பார்த்தே அறியவேண்டுமென்று சொல்

ஸவபூஷாரொஷு ஷெஹெவ்விநு ப்ரகாஸ உவஜாயதெ |

ஜீதாஹம் யதா ததா விஷ்நாஸ விவ்ருஜம் ஸக்சவீத்யுத || 11

ப - ரை] ஸவ்விநு - இந்த, ஷெஹெ - ஸரீரத்தில், ஸவபூஷாரொஷு - எல்லா இந்திரியங்களிலும், ப்ரகாஸெ - ப்ரகாஸம் உண்டாவதில், யதா - எப்போழுது, ஜீதாஹம் - ஜ்ஞானம், உவஜாயதெ - உண்டாகிறதோ, ததா - அப்போழுது, ஸக்சம் - ஸத்வகுணம், விவ்ருஜம் - வ்ருத்தியடைந்தது, உதி - என்று, விஷ்நாஸ - அறியவேண்டும். 11

பா] கண் முதலிய எல்லா இந்திரியங்களிலும் எப்போழுது வஸ்துவின்

என்று. இந்த அதிகமாகவிருக்கையையும், அடங்கியிருப்பதையும் பற்றி உபதேசஞ்செய்திருப்பது ரஜோகுணம் தமோகுணம் அதிகமாகவிருக்கும்பொழுது அவைகளைப் பரிகரிக்க வேண்டுமென்பதற்காக. 10

அவைகள் எவ்விதமாக அறியப்பட்டுப் பரிகாரம் செய்யக்கூடியவைகள் என்றோக்ஷபம் வரில் அதற்கு ஸமாதானமென்று 'ஸவபூஷாரொஷு' என்கிற மூன்று ஸ்ரீலோகங்களுக்கு அவதாரிகை சொல்லுகிறார்— 'அதையும்' என்றாரம்பித்து. இவ்விடத்தில் 'ஊரூ' என்னும் பதம் ஸரீரத்திலிருக்கும் ஒன்பது த்வாரங்களைச் சொல்லுகிறதல்ல, பதிலொரு இந்திரியங்களையும் சொல்லுகிறதல்ல, அவைகளெல்லாம் ஜ்ஞானத்துடன் ஸம்பந்தப் பட்டவைகளல்லவாகையினால். ஆகையினால் ஜ்ஞானம் பரவுவதற்கு வழியாகிய மனதுடன்சேர்ந்து ஆறுகிய ஜ்ஞானேந்திரியங்களின் கூட்டத்தைச் சொல்லுகிறது என்று சொல்லுகிறார்— 'கண் முதலிய' என்றாரம்பித்து. 'ப்ரகாஸ' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் முதல் வேற்றுமையை யுடையதல்ல, 'ஜீதாஹம்' என்னும்பதத்துடன் புனருத்தி வருமாதலால். 'ப்ரகாஸ' என்னும் பதத்திற்கு வ்யாக்பானம் ஜ்ஞானமென்னும் பதம் என்று சிலர் சொன்னதும் ஸ்வாரச்யமில்லை. சமூபவது வேற்றுமையையுடையதாகவிருந்தால் ஜ்ஞானத்திற்குப் ப்ரயோஜனமாகிய வ்யவஹார யோக்யத்தைப் சொல்லுகிறது என்றாவது, ப்ரகாசிப்பிக்கப்படுகிற ஸ்வரூபம் முதலியவைகளைச் சொல்லுகிறதென்றாவது, 'ஜீதாஹம்' என்னும் பதத்தினால் மனதின் வ்யாபாரத்தைச் சொல்லுகிறது என்றாவது, அந்வயம் சொல்வது உசிதம் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்— 'வஸ்துவின் உண்மை ப்ரகாசிப்பதில்'

உண்மை ப்ரகாசிப்பதில் ஜ்ஞான முண்டாகிறதோ அப்போழுது அந்தத் தேஹத்தில் ஸதவம் வ்ருத்தி யடைந்ததென்று அறியவேண்டும். 11

மொஹ: ப்ரவ்ருத்திராரம்ஃ கஃ-
ஹ: ஸ்ரீராமஃ |

ரஜஸ்யோதாநி ஜாயநெ விவ்ருதெ ஹதஷ்டல | 12

ப - ரை] ஹதஷ்டல-பரதவம்சத்தில் சிந்தவனான அர்ஜுன, மொஹ:-
ஆசை, ப்ரவ்ருத்தி - ப்ரவ்ருத்தி செய்வது, கஃ-
ஹ: - கர்மங்களை, ஸ்ரீராமஃ - ஆரம்பிப்பது, கஸி: - இந்திரியங்கள் ஓயாமலிருத்தல், ஸ்ரீராமஃ - விஷயங்களில் ஆசை, ஹதாநி - இவைகள், ரஜஸி - ரஜோகுணம், விவ்ருதெ - வ்ருத்தியடைந்திருக்கும் பொழுது, ஜாயநெ - உண்டாகின்றன. 12

பா] மொஹ: - தன்னுடைய பொருளைக் கோடாமை, ப்ரவ்ருத்தி: - ப்ரயோஜனங்களை உத்தேசிக்காமலே வ்யாபாரஞ் செய்யும் ஸ்வபாவம், கஃ-
ஹ: - பலங்களுக் குபாயங்களாகிய கர்மங்களை யாரம்பித்தல், கஸி:
: - இந்திரியங்களுக்கோய் வில்லாமை, ஸ்ரீராமஃ - விஷயங்களில் ஆசை,

என்று. இத்தால் ப்ரகாசம் என்பது வெளிச்சம்போல. ஜ்ஞானம் என்பது கண்போல என்று சொல்லுகிறவர்கள் நிராகரிக்கப்பட்டார்கள். யோகியாகிய ஸோபரி முதலிய ஒருவன் ஒரே ஸமயத்தில் அநேக தேஹங்களை யடைந்திருக்கும்பொழுது ஒவ்வொரு தேஹங்களிலும் குணங்கள் தனித்தனியாக வ்ருத்தியடைவது ஸம்பவிக்கலாம் என்று தெரிவிப்பதற்காகவும் ஒரே ஸமயத்தில் மஹாப்ரளயம்முதலிய ஸமயங்களிலேபோல எல்லாருக்கும் இவைகள் ஸமமாக இருக்கின்றன என்பதைப் பரிகரிப்பதற்காகவும் 'சுலிநு ஷெஹெ' என்று விசேஷித்துச் சொல்லப்பட்டது என்று சொல்லுகிறார்—'அப்போழுது அந்தத் தேஹத்தில்' என்றாரம்பித்து. 11

'மொஹ: ப்ரவ்ருத்தி:' என்றாரம்பிக்கும் ஸ்லோகத்தில், 'ஸ்ரீராமஃ' என்னும் பதத்திற்குப் புனருத்தியைப் பரிகரிப்பதற்காக ருடி சக்தியினாலேற்பட்ட 'மொஹ:' என்னும் பதத்தினர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'தன்னுடைய பொருளைக்கோடாமை' என்று. 'ஸ்ரீராமஃ' என்னும் பதம் ஒரு ப்ரயோஜனத்தில் உத்தேசத்தோடு ப்ரவ்ருத்தி செய்வதில் ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விடத்திலும் 'கஃ-
ஹ:' என்னும் பதத்தோடு சேர்ந்திருப்பதின் ஸ்வாஸ்யத்தினாலுமிது ஏற்பட்டது. ஆகையினால் இவ்விடத்தில் 'ஸ்ரீராமஃ' என்னும் பதம் த்ருஷ்டத்திலும்

இவைகள் ரஜோகுணம் வருத்தியடைந்திருக்கும் பொழுது உண்டாகின்றன. எப்பொழுது லோபம் முதலியவைகளிருக்கின்றனவோ அப்பொழுது ரஜோகுணம் வருத்தியடைந்ததென்று அறியவேண்டும் என்றாந்தம்.

12

ஈஸ்யகாஸோ ஸுஷுத்திஸு ஸுஜாஷோ ரோஹ வனவ வ |

தஜெஸ்யதாநி ஜாயகௌ விவ்ருஜெ கௌமநதம் ||

13

ப - ரை] கௌமநதம் - குருவம்சத்தில் பிறந்தவனாகிய அர்ஜுன, ஈஸ்யகாஸஃ - ப்ரகாசயில்லாமை, ஈஸ்யுத்திஃ - ப்ரவ்ருத்திசெய்யாமை, ஸுஜாஷஃ - அஜாக்ஶிரதை, ரோஹ வனவ - மோஹம், வனதாநி - இவைகள், தஜெஸி - தமோகுணம், விவ்ருஜெ - வ்ருத்தி யடைந்திருக்கும்பொழுது, ஜாயகௌ - உண்டாகின்றன.

13

பா] ஜ்ஞானம் உண்டாகாமை, ஒரு கார்பத்திலும் ப்ரவ்ருத்தி செய்யாமை, செய்யத்தகாத கார்யங்களில் ப்ரவ்ருத்தி செய்வதற்குக் சாரணமாகிய அஜாக்ஶிரதை, விபரீதமாகிய ஜ்ஞானம், இவைகள் தமோகுணம் வ்ருத்

அத்ருஷ்டத்திலும் உண்டாகிய பலங்களுக்கு ஸாதனங்களாகிய பயிரிடுதல், யஜ்ஞம், முதலியவைகளைச் சொல்லுகிறது. ஆகையினால் 'ஸுஷுத்திஃ' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் அதைவிட வேறுபட்ட புல்லைக்கொண்டிருவது அங்க சேஷ்டைகளைச் செய்வது முதலிய வினாளை வ்யாபாரங்களைச் சொல்லுகிறது, என்று சொல்லுகிறார்—'ப்ரயோஜனங்களை உத்தேசிச்சாமல்' என்றாரம்பித்து, இந்தக் கீழ் இரண்டு பதங்களோடு புனருத்தியைப்பிரகரிப்பதற்காக 'காஸஃ' என்பதில்விடத்தில்ப்ரவ்ருத்தி செய்வதற்குக்காரணமாகிய இந்திரியங்களின் கொழுப்பு என்று சொல்லுகிறார்—'இந்திரியங்களுக் கோய்வில்லாமை' என்று. முன் ஸ்ரீலோகத்தைப் போலவே இவ்விடத்திலும் குணங்கள் வ்ருத்தி யடைந்ததற்கு அடையாளத்தை உபதேசம் செய்திருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்—'எப்பொழுது' என்றாரம்பித்து.

12

'ஈஸ்ய காஸஃ' என்கிற ஸ்ரீலோகத்தில் 'ஸுஜாஷஃ' ஆவது தெரிந்து கொள்ளவேண்டிய ஸமயத்திலும் தெரிந்துகொள்ளாமை. ஆகையினால் 'ஈஸ்ய காஸஃ', 'ஸுஜாஷஃ', இவை யிரண்டும்பொதுவாகவும் விசேஷமாகவுமிருக்கிறபடியினால் கோபலீவர்த்தந்யாயத்தையனுஸரித்துப்புனருத்தியில்லை என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'ஜ்ஞானமுண்டாகாமை' என்று. முன்பு சொல்லப்பட்ட தூக்கம் முதலியவைகள் இவ்விடத்தில் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்டது. 'ஈஸ்யுத்திஃ'

தியடைந்திருக்கும் பொழுது உண்டாகின்றன. இவைகளைக் கொண்டு தமோகுணம் வருத்தி யடைந்திருக்கிறதென்றறியவேண்டும். 13

யபா ஸகெவ ப்ரவ்யுஜெது ப்ரஹ்ம யாதி ஷெஹஸுஃ |
தஜோதூவிஶாம் ஹோகாநஜஹாநு ப்ரகிவஷுதெ || 14

ப - ரை] ஷெஹஸுஃ - ப்ராணி, ஸகெவ - ஸத்வகுணம், ப்ரவ்யுஜெ - வருத்தியடைந்திருக்கும்பொழுது, ப்ரஹ்ம - மரணத்தை - யபாயாதி - அடைகிறனே யானால், தஜா - அப்பொழுது, ஷுஹாநு - நிர்மலங்களான, உதூவிஶாம் - மேலான தத்வத்தை யறிந்தவர்களுடைய, ஹோகாநு - ஸமுஹங்களை, ப்ரகிவஷுதெ - அடைகிறான். 14

பா! எப்பொழுது ஸத்வம் வருத்தியடைந்திருக்கிறதோ அப்பொழுது ப்ராணியானவன் மரணத்தை யடைவானே யானால் மேலான தத்வத்தை யறிந்தவர்களுடைய அதாவது ஜீவாத்மாவின் உண்மையை யறிந்தவர்களுடைய அஜ்ஞானமில்லாத ஸமுஹங்களையடைகிறான் அதாவது ஸத்வகுணம் வருத்தி யடைந்திருக்கும் பொழுது மரணமடைந்தவன் ஆத்மாவை யறிந்தவர்களுடைய வம்சத்தில் பிறந்து ஆத்மாவின் உண்மையை யறிவதற்கு உபாயங்களாகிய புண்ய கர்மங்களைச் செய்ய ஆரம்பிக்கிறான் என்று சொல்லப்பட்டதாகிறது. 14

ஆவது முன்பு சொன்ன சோம்பேறித் தனம் என்று சொல்லுகிறார்—
'ஒரு கார்யத்திலும் ப்ரவருத்தி செய்நாமை' என்று மோஹம், ப்ரமாதம் என்பதும் முன் சொல்லியவைகளே. 13

மரண காலத்தில் ரஜோகுணம் தமோகுணம் வருத்தி யடைவதற்குக் காரணமாகியவைகளை முதலிலேயே பரிகரிக்க வேண்டும் என்பதற்காக மரண காலத்தில் வருத்தி யடைந்த ஸத்வம் முதலிய குணங்களுக்குத் தனித்தனியாகப் பலம் சொல்லப்படுகிறது—இந்த இரண்டு ஸ்ரீலோகங்களால். தேஹத்தின் ப்ரளயத்தை அபிப்ராபத்தில் வைத்துக் கொண்டு 'ஷெஹஸுஃ' என்னும் விசேஷணம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'மரணத்தை யடைவானே யானால்' என்று. *

[இதற்கு மேல் ஐந்து ஸ்ரீலோகங்களுக்குத் தாத்தர்ய சந்த்ரிகை
கிடைக்க வில்லை.]

ராஜாவி ஸ்ரீராமம் மகா கருவன்கிஷு ஜாயதெ ।

ப - ரை] ராஜலி - ரஜோகுணம் (வருத்தியடைந்திருக்கும் பொழுது),
புஷ்யம் - மரணத்தை, மகார - அடைந்து, சுஜெஸம் பிஷ் - கர்மங்க
ளில் ஆசையுடையவர்களிடத்தில், ஜாயதெ - பிறக்கிறான்.

பா] ரஜோதனம் வருத்தியடைந்திருக்கும் பொழுது மரணத்தை யடைந்து பலங்களுக்காகக் கர்மங்களைச் செய்கிறவர்களின் குலங்களில் பிறக்கிறான். அவைகளில் பிறந்து ஸ்வர்கம் முதலிய பலங்களுக்கு ஸாதனமாகிய கர்மங்களைச் செய்ய ஆரம்பிக்கிறான் என்றர்த்தம்.

தயாபுரீ நவமணி உலையொநிஷு ஜாயதெ || 15

ப - ரை] தயா - அப்படியே, தலைவி - தமோகுணம் (வ்ருத்திய
டைந்திருக்கும் பொழுது), ஸ்ரீமதி - மரணமடைந்தவன், லோகபாமி
ஷ - ஐந்தாண்டில்லாத ஜாதிகளில், ஜாயகத - பிறக்கிறான். 15

பா] அப்படியே தமோதணம் வருத்தியடைந்திருக்கும் போழுது மரண மடைந்தவன் ஜ்ஞானமில்லாத ஜாதிகளில் அதாவது நாய, பன்றி, முதலிய ஜாதிகளில் பிறக்கிறான். எவ்வித ப்ரயோஜனங்களையும் அடைய யோக்யதையில்லாதவனாக ஆகிறான் என்றாத்தம்.

கருணாநிதிக்குத் தவிர வேறு யாருக்கும் நிதிகளும் வழங்கப்படவில்லை.

ராஜஸ்தான் மறும் டி:வஜிதாநம் தலைவ: மறும்! 16

ப - ரை] ஸுக்ஷதஸ்ய - ஸுக்ருதமாகிய, கபிஷ்ட - கர்மத்திற் கு, கபிஷ்ட - தோஷமில்லாத, ஸாஸிக - ஸத்வகுணம் மேலிட்ட, மல - ப்ரியோஜனம் (உண்டாகித் தென்று), சூஷ - சோன்றர்கள், ரஜஸ - ரஜோகுணத்திற்கோவெனில், ஸூஷ - துக்கமே, மல - ப்ரியோஜனம், கபிஷ்ட - தமோகுணத்திற் கு, சூஷ - அஞ்ஞானம், மல - ப்ரியோஜனம்.

16

பா] இப்படி ஸத்வகுணம் வ்ருத்தி யடைந்திருக்கும்போது மரணத்தை யடைந்து ஆத்மாவையறிந்தவர்களின் குலத்தில் பிறந்தவனால் அனுஷ்டிக கப்பட்டதாயும், ப்ரயோஜனங்களில் ஆசையில்லாததாயும் என்னுடைய ஆராதனாபமாயுமிருக்கிற கர்மத்தின் பலம் மறுபடியும் அதற்குமேலான ஸத்வகுணத்தினால் உண்டாக்கப்பட்டதாயும் துக்கத்தின் ஸம்பந்தமே இல்லாததாய் மிருக்கிறதென்று ஸத்வகுணத்தின் பரிபாகத்தை யறிந்த வர்கள் சொன்னார்கள். மரணகாலத்தில் வ்ருத்தியடைந்த ரஜோகுணத் திற்கு ப்ரயோஜனம் பலங்களுக்கு ஸாதநமாகிய கர்மங்களில் ஆசையுடை

யவர்களுடைய குலத்தில் பிறப்பது, பலத்திலாசையை முன்னிட்டுக் கர்மங்களை யாரம்பிப்பது, அவைகளின் பலத்தை யனுபவிப்பதற்காக மறுபடியும் பிறப்பது, மறுபடியும் ரஜோகுணம் வருத்தியடைவது, திரும்பவும் பலத்திலாசையை முன்னிட்டுக் கர்மங்களை யாரம்பிப்பது, இப்படிப்பட்ட வரிசையாகிய ஸம்ஸாரத்திலுண்டாகிய துக்கங்கள் நிறைந்திருக்கிறது என்று அந்த ரஜோகுணத்தின் உண்மையை யறிந்தவர்கள் சோன்றார்கள். இப்படியே மரணகாலத்தில் வருத்தியடைந்திருக்கிற தமோகுணத்திற்குப் ப்ரயோஜனம் அஜ்ஞானங்களின் பரம்பரையே. 16 பா - அ] அப்படிப்பட்ட அதிகமான ஸத்வகுணம் முதலியவைகளாலுண்டாக்கப்பட்ட நிர்மலமாக விருக்கிறது முதலிய பலம் எது என்னில் சொல்லுகிறார்—

ஸக்ஷாந்ஜாயதே ஜ்ஞாநம் ரஜஸோ யொஹ வனவ வ |

புராடி ரொஹஸ தஸஸோ ஹவதொஜ்ஞாநமெவ வ || 17

ப - ரை] ஸக்ஷா - ஸத்வகுணத்தினால், ஜ்ஞாநம் - ஜ்ஞானம், ஸம்ஜாயதே - உண்டாகிறது, ரஜஸா - ரஜோகுணத்தினால், யொஹ - ஆசை (உண்டாகிறது), தஸஸோ - தமோகுணத்தினால், புராடி ரொஹஸ - அஜ்ஞாக்கிரதை, மோஹம், இவைகள், ஹவதோ - உண்டாகின்றன, ஸஜ்ஞாநமெவ வ - அஜ்ஞானமும் உண்டாகிறது. 17

பா] இப்படிப் பரம்பரையாய் உண்டாகிய அதிகமான ஸத்வகுணத்தினால் ஆத்மாவின் உண்மையை நேரில் பார்ப்பதாகிய ஜ்ஞானம் உண்டாகிறது. அப்படியே வருத்தியடைந்திருக்கிற ரஜோகுணத்தினால் ஸ்வர்கம் முதலிய பலங்களிலாசை உண்டாகிறது. அப்படியே வருத்தியடைந்திருக்கிற தமோகுணத்தினால் அஜ்ஞாக்கிரதையினாலுண்டாகிய கேட்ட கார்யங்களில் ப்ரவ்ருத்தி உண்டாகிறது அதனால் விபரீத ஜ்ஞானம் உண்டாகிறது. அதனால் தமோகுணம் மிகவு மதிக்கமாகிறது. அதனால் ஜ்ஞானமில்லாமல் போய் விடுகிறது. 17

உளஃ ஸம்ஜயதி ஸக்ஷஸூர உபெதிஷ்ணி ராஜஸாஃ |

ஜவநு மூணவ்ருதிஸூரஃ சுயொ மஹி தாஸஸாஃ || 18

ப - ரை] ஸக்ஷஸூரஃ - ஸத்வகுணத்தில் நிஷ்டையுடையவர்கள், உளஃ - மேலே, மஹி - போகிறார்கள், ராஜஸாஃ - ரஜோகுணம் மேலிட்டவர்கள், உபெதிஷ்ணி - சிஷ்யர்களில், சுயொ - சீடர்கள், ஜவநு மூணவ்ருதிஸூரஃ - தாழ்ந்த குணத்தினுடைய வ்யாபாரங்களில் நிஷ்டையுடைய, தாஸஸாஃ - தமோகுணம் மேலிட்டவர்கள், சுபஃ - கீழே, மஹி - போகிறார்கள். 18

பா] இப்படிக்கீழ்ச்சொல்லிய விதமாக ஸத்வகுணத்தில் நிஷ்ட்டையுடையவர்கள் மேலே போகிறார்கள். அதாவது க்ரமமாக ஸம்ஸாரபந்தத்திலிருந்து மோகஹைக்கிறார்கள். ரஜோகுணம் ஸ்வர்கம் முதலிய பலங்களில் ஆசையையுண்டாக்குகிறபடியினால் ரஜோகுணம் மேலிட்டவர்கள் பலங்களுக்கு ஸாதனமாகிய கர்மங்களைச் செய்து அவைகளின் பலங்களை யனுபவித்து மறுபடியும் பிறந்து அந்தக் கர்மங்களையே அனுஷ்டிக்கிறார்கள், ஆகையினால் நடுவிலேயே நிற்கிறார்கள். மறுபடியும் திரும்பி வருகிறதானகையினால் அது துக்கம் நிறைந்ததே. தமோகுணம் மேலிட்டவர்களோ வெனில் மேல்மேலே தாழ்ந்ததமோகுணத்தின் வ்யாபாரங்களில் நிஷ்ட்டையுடையவர்களாய் கீழே போகிறார்கள். அதாவது சண்டாளர்களாகுகை, அதிலிருந்து பசுக்களாகவிருக்கை, அதிலிருந்து பூச்சி புழுவாகப்பிறக்கை, அதிலிருந்து ஸ்த்தாவரமாகுகை, அதிலிருந்து புல், பூண்டு, முதலியதாகுகை, அதிலிருந்து கல், உலர்ந்த கட்டை, ஓடுகள், முதலியவைகளாகுகை இவைகளை யடைகிறார்கள் என்றர்த்தம். 18

பா-அ] ஆஹார விசேஷங்களினாலும், ப்ரயோஜனங்களில் ஆசையில்லாமல் செய்கிற ஸுக்ருத கர்மங்களினாலும் பரம்பரையாக வருத்திசெய்யப்பட்ட ஸத்வகுணத்தையுடையவர்கள் குணங்களைத் தாண்டிமேலே போகும் விதத்தைச் சொல்லுகிறார்—

நாநு மஹெஷுஃ சுதாரா யஜா ஐஷ்டாநாவஸ்யதி |

மஹெஷுஸு வரம் வெதி ஐஷ்டாவம் வெநாயிமவதி || 19

ப - ரை] யஜா - எப்பொழுது, ஐஷ்டா - அறியுந்தன்மையுடைய ஜீவாத்மா, மஹெஷுஃ - குணங்களைவிட, சுநு - வேறுகிய, சுதாரா - சுந்தரத்தை, நாநாவஸ்யதி - பார்க்கிறதில்லையோ, மஹெஷுஸு - குணங்களைவிட, வரம் - வேறுகிய ஜீவாத்மாவையும், வெதி - அறியுறாது, வஃ - அவன், ஐஷ்டாவம் - என்னுடைய ஸ்வபாவத்தை, சுயிமவதி - அடைகிறான். 19

தா] 'உள்கூடும் மஹதி லக்ஷணம்' என்று ஸத்வகுணத்தில் நிஷ்ட்டையுடையவனுக்கு மோகமுண்டென்று சொல்லப்படுகிறதேயானால் அடுத்த மேலே மூன்று குணங்களையுந் தாண்டிவ்வுனுக்கு மோகம் உண்டென்பதோடு விரோதிக்குமே என்றோக்ஷபம் வரில் அதற்குஸமா தானமாக மேல் க்ரந்தத்திற்கு அவதாரிகை சொல்லுகிறார்—'ஆஹார விசேஷங்களினாலும்' என்றரம்பித்து. ஆஹார விசேஷம் முதலியவைகள் ஸத்வகுணம் வருத்தியடைவதற்குக்காரணமென்பது முன்பின்

பா] இப்படி ஸத்வகுணம் மேலிட்ட ஆஹாரத்தை உட்கொள்ளுவதினாலும், பலங்களில் ஆசையில்லாமல் பகவானுடைய ஆராதனமாகிய கர்மங்களைச் செய்வதினாலும் ரஜோகுணத்தையும் தமோகுணத்தையும் எல்லா விதமாகவும் அடக்கி வ்ருத்தி யடைந்திருக்கிற ஸத்வகுணத்தையுடைய அறியுந்தன்மையுடைய இந்த ஜீவாத்மா எப்பொழுது குணங்களைவிட வேறுகிய கர்த்தாவைப் பார்க்கிறுனோ அதாவது குணங்களே தங்களுக்குத் தகுந்த கார்யங்களில் கர்த்தாவாகின்றன என்று பார்க்கிறுனோ அப்படியாக கர்த்தாவாகிய குணங்களைவிட வேறுபட்ட ஜீவாத்மாவைக் கர்த்த

ஸந்தர்ப்பங்களினு லேற்பட்டது. ஸம்ஸாரத்திலுண்டாகிய மூன்று குணங்களைத் தாண்டுவதும் அதிகமாக வ்ருத்தியடைந்திருக்கிற ஸத்வகுணத்தினால் மேலே போவதும் பொருத்தமுடையது என்று தாற்பாயம். 1. 'யஜுஸிஷ்டாஸிநஸூக்ஷ்', 2. 'வொக்ஷாராயஜு தவஸாரம்', 3. 'ரஜஸூஸிராவிவஹிப ஸகூம் ஹவதி ஹாரத' என்று முன் சொல்லியிருப்பவைகளை யனுஸரித்து இந்த ஸந்தர்ப்பத்திற்கு உசிதமான அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'இப்படி ஸத்வகுணம் மேலிட்ட' என்றாரம்பித்து. 'எல்லாவிதமாகவும்' என்பதற்கு மறுபடியும் உண்டாகாமல் என்றர்த்தம். 'நாஹூமஹெணஷு' கதாரம்' என்றது குணங்களைத் தவிர வேறென்றுக்குக் கர்த்தவமில்லை யென்று சொல்லுகிறது. அதில் கர்த்தாவாகிய ஆத்மா குணங்களைவிட வேறு அல்ல என்று அர்த்தம் என்கிற புத்தி உண்டாகவேண்டாம் என்று சொல்லுகிறார்—'அதாவது குணங்களே' என்றாரம்பித்து. ஜீவாத்மாவின் ஸ்வபாவமாகிய ப்ரயதனத்திற்கிருப்பிடமா யிருக்கையாகிய கர்த்தவத்தை விலக்குவதற்காகச் சொல்லுகிறார்—'தங்களுக்குத்தகுந்த கார்யங்களில்' என்று. ஏதாவது ஒரு விஷயத்தில் குணங்களே கர்த்தாவென்று தெரிந்துகொள்ளுவது ஆத்மாவை யறிபாதவர்களுக்கும் ஸம்பவிக்குமாதலால் அவர்களைவிட விசேஷமும் சொல்லப்படுகிறது 'மஹெணஷு' என்றாரம்பித்து. 'வாரம்' என்பது கீழ் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட ஆகாரத்தினால் என்று சுருக்கிச் சொல்லுவதற்காகச் சொல்லுகிறார்—கர்த்தாவாகிய குணங்களைவிட' என்று. 'வாரம்' என்று சொல்லியிருப்பதினால் கர்த்தாவாகிய குணங்களைவிட மேலானது என்றர்த்தம் என்கிற புத்தியை விலக்குகிறது 'வேறுபட்ட' என்பது. குணங்கள் ஒன்றுக்கொன்று வெவ்வேறாக விரூப்பதைப்போலவே ஜீவாத்மாவும் குணங்களைவிட வேறுபட்டவ

1 பகவத்கீதை-3-13.

2 பகவத்கீதை-5-29.

3 பகவத்கீதை-14-10.

வல்லாதவனாகப்பார்க்கிறானே அவன் என்னுடைய ஸ்வபாவம் எதுவோ அதை அடைகிறான். இத்தால் சொல்லப்பட்டதாவது ஸ்வபாவத்தில் பரிசுத்தமான ஸ்வபாவத்தையுடைய ஜீவாத்மாவிற்கு அநேக விதமான கர்மங்களில் கர்த்தாவாக இருக்கை முன்பு செய்த கர்மங்களாலுண்டாகிய குணங்களின் சேர்க்கையினாலுண்டானது. ஆத்மாவோ ஸ்வபாவத்

னாக விருந்தபோதிலும் கர்த்தாவாக விருக்கை விருத்தமல்லவே என்று கூறும் வரில் அதற்கு ஸமாதானமாகக் கீழ் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட ஸ்வபாவமில்லாமையே 'வேறுபட்ட' என்னும்பதத்தினால் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்டது என்று சொல்லுகிறார்—'கர்த்தாவல்லாதவனாக' என்று. குணங்களை யாதாரமாகவுடைய ப்ரவ்ருத்திகளுக்கு ஆதாரமல்லாதவனாகவும் ஸ்வபாவத்தில் அந்தக் குணங்களினால் ப்ரவ்ருத்திக்கத்தகாதவனாகவும் என்றர்த்தம். ஸ்வரூபம் ஒன்றென்கிற ப்ரமத்தை விலக்குவதற்காக மேலே சொல்லப்போகிற க்ரந்தம் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'ஜீவ' என்னும் பதத்தின் அர்த்தத்தையே சொல்லுகிறார்—'என்னுடைய ஸ்வபாவம் எதுவோ' என்று. குணங்களே கர்த்தா என்கிற ஜ்ஞானம் இவ்விடத்தில் உபயோகமில்லாதது. ஆத்மா கர்த்தாவல்லாதவனென்பதோ வெனில், 1 'கத-பாஸா ஸ்ராய-புஷ்யாஸு' என்றிவை முதலிய ப்ரமாணங்களுக்கு விருத்தம் என்கிற ஆகேஷபத்திற்கு ஸமாதானஞ் சொல்லுகிறார்—'இத்தால் சொல்லப்பட்டதாவது' என்றரம்பித்து. புணிய பாபங்களாகிய கர்மங்களிலும் லோகத்திலேற்பட்டகர்மங்களிலும் கர்த்தாவாகவிருக்கை ஜீவாத்மாவிற்கு ஸ்வபாவத்திலேற்பட்டதல்லவே யொழிய ப்ரயத்தனத்திற்குருப்பிடமாயிருக்கை ஸ்வபாவத்திலேற்பட்டதில்லை யென்பதில்லை என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'ஸ்வபாவத்தில்' என்றரம்பித்து. இத்தால் ஸ்லோகத்தில் 'வாஸ' என்னும் பதம் ப்ரமாத்மாவைச் சொல்லுகிறது என்பது அபிப்ராயமல்ல என்று காட்டப்பட்டது. 'அநேகவிதமான கர்மங்களில்' என்பதற்கு ஸம்ஸாரத்தினுண்டாகிய ஸாத்விகமாயும் ராஜஸமாயும் தாமஸமாயுமிருக்கிற கர்மங்களில் என்றர்த்தம். ஆத்மாவோ ஸ்வபாவத்தில் கர்த்தாவல்ல என்பது குணங்களினால் செய்யப்பட்ட மேல்சொன்ன கர்மங்களிலேயே, அப்படிச் சொல்லாவிடில் 2 'ஸாப்பிட்டுக்கொண்டும் வினையாடிக்கொண்டிருக்கிறான்' என்றர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளுக்கு விரோதம் வருகிறபடியினால். இவ்விடத்தில் 'ஜீவ' என்பதற்கு ஐக்

1 ஸாரீரஸ-இதரம்-2-3-33.

2 சாந்தோக்யம்-8-12-3.

தில் கர்த்தாவல்ல. அளவில்லாத ஜ்ஞானம் ஒன்றையே ஸ்வரூபமாக வுடையவன் என்றிப்படி ஜீவாத்மாவை எப்பொழுது பார்க்கிறானோ அப்பொழுது என்னுடைய ஸ்வபாவத்தை யடைகிறான். 19

பா - அ] கர்த்தாவாகிய குணங்களைவிட வேறுபட்டவனாய் கர்த்தாவல்லாதவனாகிய ஜீவாத்மாவைப் பார்க்கிறவன் பகவானுடைய ஸ்வபாவத்

யம் அர்த்தமென்று தோன்றும். அது 1 'ஜிஸ்யாயிஷ்யோமதா' என்று முன் சொல்லியிருப்பதற்கு விருத்தமாகும். ஸ்ருதியும் 2 'மேலான ஸாம்யத்தை யடைகிறான்' என்றல்லவோ சொல்லுகிறது. மற்றொரு ஸ்ருதியிலும் 3 'கௌதம, எப்படி சுத்தமான ஜலத்தில் மற்றொரு சுத்தமான ஜலம் வீடப்பட்டதாய் அப்படியேயாய்விடுகிறதோ அவ்விதமாகவே ஆத்மஜ்ஞானமுடைய யோகியனுடைய ஆத்மா ஆகிறது' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யமும் சொல்லப்படுகிறது. இவ்விடத்தில் இரண்டுவிதமான ஜலங்கள் சேர்ந்தபோதிலும் இரண்டினுடைய ஸ்வரூபம் ஒன்றென்பது ஸம்பவிக்காதாகையினாலும், 'அப்படியே' என்கிற பதத்தின் ஸ்வாரஸ்யத்தினாலும் ஸமம் என்கிறதையே சொல்லுகிறது என்பது வ்யக்தமாக இருக்கிறது. வஸிஷ்ட ரிஷியும் ஜனகருக்கு 4 'வரொண வராயிஷ்ய ஹவதேஷ ஸநெதேஷவெ | விஸுஷயிஷ்யா ஸுஷெந வுஷெநய ஸஸுஷிஷ்ய || விஸுஷயிஷ்யாஸுஷெந ஸநெதேஷு தயாஹவெக் | வியொமயிஷ்யாஸுஷெந வியொமாதூ ஹவது வி | விஸுஷயிஷ்யாஸுஷெந ஸநெதேஷு தயா ஹவெக் | ஸுஷிநாய ஸுஷிஸுஷய ஹவதுவித ஶிஷிஷ்ய | விஸுஷயா ஹவதேஷு ஸநெதேஷு விஸுஷயா | கௌதமாதூ தயாஸுஷெந கௌதமேந ஸநெதேஷு ஸுஷெந ஸுஷெந ஸுஷெந ஸுஷெந ஸுஷெந ||' என்று சொன்னார். 19

ஆக இப்படி அநேகம் ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதி முதலியவைகளுக்கு விருத்தமாகிய முத்தன் பகவானுகிறான் என்பது எப்படிச் சொல்லப்படுகிறது என்ற கேஷபம் வரில் அதற்கு ஸமாதானமாக கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட அர்த்தத்தை 'கர்த்தாவாகிய' என்றாம்பித்து அநுவாதஞ் செய்துகொ

1 பகவத்கேத-14-2.

2 முண்டகோபநிஷத்-3-1-3.

3 கடோபநிஷத்-2-4-15.

4 பாரதம்—சாந்திபர்வம்-313-26-30. ஏஷ:- இந்த ஜீவாத்மா, பரோண-பரமாத்மாவுடன், ஸமேத்ய-சேர்ந்து, பரதர்மா-பரமாத்மாவின் ஸ்வபாவங்களை யுடையவனாக, பவதி-ஆகிறான், சுத்தேந-அவித்யையிலலாத (பரமாத்மவுடன் சேர்ந்து), விசுத்ததர்மா - அவித்யையிலலாமையை ஸ்வபாவமாகவுடையவனாகவும், புத்தேன-எல்

பா] இந்த ஜீவாத்மா தேஹமாக மாறியிருக்கிற ப்ரக்ருதியிலுண்டாகிய இந்த ஸத்வம் முதலிய மூன்று குணங்களையும் தாண்டி அவைகளையிட வேறப்பட்டவனென்றானம்ஒன்றையே ஆகாரமாகவுடைய ஆத்மாவைப் பார்த்தவனெய் பிறப்பு, மரணம், கிழத்தனம் இவைகளாலுண்டான துக் கங்களால் விடப்பட்டவனெய் அழிவில்லாத ஆத்மாவையனுபவிக்கிறான். இதுதான் என்னுடைய ஸ்வபாவம் என்றந்தம். 20

பா - அ] பிறகு மூன்று குணங்களையுந் தாண்டியிருப்பவனுடைய ஸ்வரூ பத்தைத் தெரிவிக்கக்கூடிய அனுஷ்டானங்களின் விதத்தையும் குண ங்களைத் தாண்டவேதற்குக் காரணத்தையும் கேட்டுக்கொண்டு அர்ஜுனன் சொன்னான்—

சுஜ-பூந உவாஹ ||

சுஜ-பூநஃ—அர்ஜுனன், உவாஹ—சொன்னான்.

கெகெவிபுமெமவ்விபுமணாநெதாநதீதொ ஹவதி ப்ரஹொ |
கிரோஹாஃ சுபுமெவதாநு வ்ஜீநுணாநதிவதக்தெ || 21

ப - ரை] ப்ரஹொ - ப்ரபுவாங்கிய ப்ரீக்ருஷ்ண, ஹதாநு - இந்த, த்ரி புணாநு - மூன்று குணங்களையும், சுதீதஃ—தாண்டியிருப்பவன், கெகெ-
நந்த, விமெமஃ - அடையாளங்களோடு (கூடியவனாக), ஹவதி - ஆகி
றான், கிரோஹாஃ - எவ்வித அனுஷ்டானத்தையுடையவன், சுபும-எப்
படி, ஹதாநு - இந்த, த்ரீநு - மூன்று, புணாநு - குணங்களை, சுதி
வதக்தெ - தாண்டுகிறான். 21

இத யுக்தமாகையினால் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—
தேஹமாக மாறியிருக்கிற' என்றாரம்பித்து. மேலே சொல்லப்போகிற
இதமாகக் குணங்களைத்தாண்டுவது பத்தனாகவிருக்கும் தசையிலேயே
ரன்று சொல்லுகிறார்—'மூன்று குணங்களையும்தாண்டி அவைகளையிட
வேறப்பட்டவனெய்' என்றாரம்பித்து. 'ஜந்மஜ்யோஜ்ஜராஹுஃமெவஃ,
ரன்பதற்கு அவைகளாலுண்டாகிய துக்கங்களினால் என்றந்தம். ஜன்
மம் முதலியவைகளினாலும் அவைகளினாலுண்டாகிய துக்கங்களின
லும் என்றாகவுமாம். 'ஜோஹம் ஸொயிமஹதி' என்றுகிழ்ச்சொல்லப்பட்
து தானே 'விஜுகோஜ்யதஜ்ஜுகெ' என்பதனால் விவரிக்கப்பட்
து என்று சொல்லுகிறார்—'ஆத்மாவையனுபவிக்கிறான்' என்று.
இதுதான் என்னுடைய ஸ்வபாவம்' என்கிறவிடத்தில் 'இதுதான்' என்
தற்கு ஸ்ருதிமுதலியவைகளுக்கு விருத்தமானதல்ல என்றந்தம். 20

பா] ஸ்த்வம் முதலிய இந்த மூன்று குணங்களையும் தாண்டியிருப்பவன் எந்த அடையாளங்களோடு கூடியவனாக விருக்கிறான். இவன் எவ்விதமான அனுஷ்டானத்தோடு கூடியவன். இவனுடைய ஸ்வரூபத்தை யறிவதற்கு அடையாளமாகிய அனுஷ்டானம் எப்படிப்பட்டது என்றாந்

தா] இவ்விடத்தில் தன்னுடைய தசையை நிரூபித்துக்கொள்ளுவதற்காகக் கேழ்க்கிற அர்ஜுனனுடைய கேள்விக்கு அவதாரிகை சொல்லுகிறார்— ‘பிறகு’ என்றாரம்பித்து. ‘கெஹிஹிஹிஹி’, ‘கிஹிஹிஹி’ என்கிற இரண்டு பதங்களும் உள் ளை இருக்கிற ஸ்வபாவங்களையும், வெளியிலிருக்கும் ஸ்வபாவங்களையும் சொல்லுகிறதாகையினால் ஒருவகுப்பைச் சேர்ந்ததென்பதையும், ‘கஹி’ என்பது உபாயத்தைப் பற்றிய தனியான கேழ்வி என்பதையும் அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்— ‘ஸ்வரூபத்தைத் தெரிவிக்கக்கூடிய அனுஷ்டானங்களின் விதத்தையும் குணங்களைத் தாண்டிவதற்குக் காரணத்தையும்’ என்று. ‘ஹி’ என்னும் பதம் வேஷம் முதலியவைகளிலும் ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிற படியினால் அது ‘நஹிஹிஹிஹிஹி’ என்று சொல்லியிருப்பதினாலே குணங்களைத் தாண்டியிருப்பவனுக்கு அடையாளமென்பது பொருந்தாதாகையினாலும் மனதிலிருக்கிற சாந்தி முதலிய அஸாதாரணமான ஸ்வபாவங்களைச் சொல்லுகிறது என்றபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்— ‘எந்த அடையாளங்களோடு’ என்று. ‘கிஹிஹிஹி’ என்னும் பதத்திற்கு இவனுடைய ஆசாரம் என்று பஹுஹிஹி சொல்லவேண்டும் என்றபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்— ‘எவ்விதமான அனுஷ்டானத்தோடு கூடியவன்’ என்று. இவ்விடத்தில் ‘சூயா’ என்னும்பதம் அஸாதாரணமான வெளியிலுண்டாகிய அடையாளங்களைச் சொல்லுகிறது என்று சொல்லுகிறார்— ‘இவனுடைய ஸ்வரூபத்தை’ என்றாரம்பித்து. தன்னால் அறியக்கூடியவைகளாகிய மனதில் இருக்கும் ஸ்வபாவங்களால் தன்னிடத்தில் குணங்களைத் தாண்டியிருப்பது தனக்கே தோன்றும், அப்படியிருந்த போதிலும் அயலாரிடங்களில் வெளியிலுண்டான அனுஷ்டானங்களைக்கொண்டு அதை அறிக்கவேண்டுமாயினால் அதற்காகத் தனித்துக்கேட்டிருக்கிறது, என்று தாத்தபர்யம். ‘கஹி’ என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் உபாயங்களின் விதத்தைச் சொல்லுகிறது என்பது பதில் சொல்லுகிற வார்த்தையை யனுஸரித்து ஏற்படுகிறபடியினால், அது ஸம்பவிக்காது என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது என்பதையும், பலதசையைப்பற்றிச் சொல்லு

தம். எந்த உபாயத்தினால் ஸத்வம் முதலிய மூன்று குணங்களையும் தான்
கேளுன். 21

ஸ்ரீஹமவாநுவாவ ||

ஸ்ரீஹமவாந - ஸ்ரீபகவனாகிய க்ருஷ்ணன், உவாவ - சோன்றார்.

புக்ராஸாவ புபுதூமி உ மொஹமெவவ வாணவ|

நகேஷி ஸம்புபுதூமி ந நிபுதூமி காஃகி || 22

ப - ரை] வாஃவ - அர்ஜுந, ஸம்புபுதூமி - உண்டா

புக்ராஸாவ - ப்ரகாசத்தையும், புபுதூமி - ப்ரவ்ருத்தியையும், மொ
ஹமெவவ - அஹ்ஞானத்தையும் (ஆகிய இவைகளைக்குறித்து), நகேஷி -
த்வேஷம் செய்கிறதில்லை, நிபுதூமி - இல்லாமலிருக்கிற மேற்கூறிய
வைகளை, நகாஃகி - ஆசைப்படுகிறதில்லை. 22

பா] ஆத்மாவைத் தவிர வேறுகிய அநிஷ்டமாகிய வஸ்துக்கள் விஷயத்
திவ்ருண்டாகிய ஸத்வம், ரஜஸ்ஸு, தமஸ்ஸு, இவைகளின் கார்யங்களா
கிய ப்ரகாசம், ப்ரவ்ருத்தி, மோஹம், என்று பேருடையவைகளை எவன்
த்வேஷிக்கிறதில்லையோ, அப்படியே ஆத்மாவைத் தவிர வேறுகிய இஷ்ட

கிறது என்பதையும் விலக்குகிறார்—‘எந்த உபாயத்தினால்’ என்றாம்
பித்து. 21

‘ஆத்மாவைத் தவிர வேறுகிய’ என்பது முதலியவைகளுக்குக் கரு
த்தாவது ஆத்மாவைத் தவிர வேறுகிய வஸ்துக்கள் இஷ்டங்கள் என்.
றும் அநிஷ்டங்கள் என்றும் இரண்டி விதம். அவைகளில் அநிஷ்ட வஸ்து
க்களும் அவைகளின் காரணங்களும் உண்டாகும் பொழுது அவை
களில் த்வேஷமும், இஷ்டவஸ்துக்களும் அவைகளின் காரணங்களுமில்
லாமலிருக்கும்பொழுது அவைகளில் ஆசையும், லோகத்திலேற்பட்ட
து. அவைகளில் அநிஷ்டமான ப்ரயோஜனங்களுக்கு ஸாதனங்களாக
ஏற்பட்ட குணங்களின் கார்யங்களை எவன் த்வேஷிக்கிற தில்லைமீயா,
இஷ்டமான ப்ரயோஜனங்களுக்கு ஸாதனமாக இருந்து கிடைக்காமற்
போன அவைகளை மறுபடி ஆசைப்படுகிறதில்லையோ. ப்ரகாசம் அநிஷ்ட
த்திற்கு ஸாதனம் என்பது பயம் முதலியவைகளுக்குக் காரணமாகிய
வஸ்துக்கள் விஷயத்தில் வ்யக்தமாயிருக்கிறது. இஷ்டத்திற்கு ஸாதன
மென்பதும் ப்ரியமான விஷயங்களிலேற்பட்டிருக்கிறது. ப்ரவ்ருத்தி
யும் அபத்தம், மருந்து, முதலியவைகளைப்பற்றிய விஷயங்களில் அநிஷ்டம்
இஷ்டங்களுக்கு ஸாதனமென்பது மேற்பட்டிருக்கிறது. மோஹ
மும் அநுஃல வஸ்துக்களில் ப்ரதிஃகூலமென்று புத்தி யுண்டாகும்

மாண வஸ்துக்கள் விஷயத்தில் இல்லாத மேற் கூறியவைகளைப் பற்றி ஆசைப்படுவதில்லையோ.

உதாஸீ நவதாஸீநொ ம^{ம்}னெனெயொ ந விவாஸுதெ |

மாணாவதூன் ஐதேவ யோவதிஷ்வி நெஹதே || 23

ப - ரை] யஃ - எவன், உஃராவீநவஸ - உதாஸீநனைப்போல, ஸூவீநஃ - இருந்துகொண்டு, மூஹெணஃ - ஸத்வம் முதலிய குணங்களினால், நவிவாஸுதெ - அசைக்கப்படுகிறதில்லையோ, மூணாஃ - குணங்கள், வதூதெ - (தன்னுடைய கார்யங்களில்) இருக்கின்றன, ஐதெவ - என்று நினைத்துக்கொண்டு, யஃ - எவன், ஸவதிஷ்டி - பேசாமலிருக்கிறானே, நெஹதெ - தான் ஒன்றும் செய்கிறதில்லையோ.

பா] குணங்களைத்தவிர வேறுகிய ஆத்மாவைப் பார்ப்பதினாலுண்டாகிய த்ருப்தியினால் மற்ற விஷயங்களில் உதாஸீனப்பா விருந்துகொண்டு ஸத்வம் முதலிய குணங்களினால் த்வேஷம் ஆசை இவைகளை முன்னிட்டு எவன் அசைக்கப்படுகிறதில்லையோ, குணங்கள் தங்கள் கார்யங்க

பொழுதும், பரதிகூல வஸ்துக்களில் அனுக்லமென்று புத்தி யுண்டா
கும் பொழுதும், அரிஷ்டம் இஷ்டம் இவைகளுக்கு ஸாதனமாகிறது
என்பது த்வேஷம் ஆசை இவைகளை மறுப்பதற்கு அவைகளில் ப்ரஸ்
தாவம் வேண்டிமே அதற்காக இஷ்டமென்றும் அரிஷ்டமென்றும்
சொல்லியிருக்கிறது.

பாரீரத்தோடு கூட இருப்பவன் இஷ்டம் அறிவ்டம் இவைகளின் காரணம் நேர்ந்தபொழுது எப்படி விகாரங்களை யடையாமலிருப்பான் என்கிற ஆசைப்பத்திற்கு ஸமாதானம்—இந்த ஸ்லோகம். ஆத்மாவைத் தவிர வேறு விஷயங்களில் உதாஸீநநாயிருக்கை குணங்களின் காரியங்களில் த்வேஷமும் ஆசையும் இல்லாமலிருப்பதற்குக் காரணம். 'அசைக்கப்படுகிறதில்லையோ' என்பதற்கு வெளி விஷயங்களில் காரியங்களின் வழியாக ப்ரவ்ருத்திப்பிக்கப்படுகிறதில்லையோ என்றர்த்தம். அசைக்கப்படாம லிருக்கையை விவரிப்பதற்காக 'த்வேஷம் ஆசை இவைகளை முன்னிட்டே' என்று அசங்குதலின் விதத்தைச் சொல்லியிருக்கிறது. 1. 'மூணாமூணெஷுவத்யுந்தே' என்று கீழ்ச்சொல்லியிருப்பதும் 'மூணாவத்யுந்தே' என்பதும் ஒரே ஆர்த்தத்தைச்சொல்லுகிறது என்பதைக் காட்டிக்கொண்டு அசைக்கப்படாம லிருப்பதின் காரணத்தைச் சொல்லுகிறார்—'குணங்கள் தங்கள காரியங்களில்' என்றாரம்பித்து. 'ஐகி' என்று சொல்லியிருப்பது அநுஸந்தானஞ் செய்

ளாகிய ப்ரகாசம் முதலியவைகளில் இருக்கின்றன என்று நினைத்துக் கொண்டு எவன் பேசாமலிருக்கிறானோ, அந்தக் குணங்களின் கார்யங்களுக்குத் தக்கபடி தான் ஒன்றும் செய்திறதில்லையோ. 23

ஸஜீஃவஸூவஸூஸூ ஸஜஹொஷாஸூ காணுநஃ |

தூஷூவி யாவி யொ யீர ஸூஷூநிஜாதூ ஸம்ஸூதிஃ || 24

உநாவஜாநயொஸூஷூஷூஹொ லித்ராஸிவக்ஷயொஃ |

வ்வடாராஹ வரிதூதீ மூணாதீதஸூ உஷுதெ || 25

ப - ரை] ஸஜீஃ - வஸூவஃ - துக்கம், ஸூகம், இவைகளில் ஸமமான மனதையுடையவன், ஸூஸூ - ஆத்மாவினிடத்திலேயே இருப்பவன், ஸஜ ஹொஷாஸூகாணுநஃ - ஓட்டாஞ்சல்லி, கல், தங்கம், இவைகளை ஸமமாக நினைப்பவன், தூஷூவி யாவியஃ - இஷ்டம், அரிஷ்டம், இவைகளில் ஸமமான மனதையுடையவன், யீரஃ - தேவூதம் விவேகமுள்ளவன், தூஷூநிஜாதூஸம்ஸூதிஃ - தன்னை நிந்திப்பதையும் ஸ்தோத்திரம் செய்வதையும் ஸமமாக நினைப்பவன், உநாவஜாநயொஃ - பஹுமானம், அவமானம், இவைகளில், தூஷூ - ஸமமாக விருப்பவன், லித்ராஸிவக்ஷயொஃ - ஸ்நேகிதன், சத்ரு, இவர்கள் பக்ஷங்களில், தூஷூ - ஸமமாக விருப்பவன், வ்வடாராஹவரிதூதீ - எல்லாக் கர்மங்களின் ஆரம்பத்தை விட்டவன் (எவன் இப்படிப்பட்டவனோ), ஸஃ - அவன், மூணாதீதஃ - குணங்களைத் தாண்டினவனாக, உஷுதெ - சொல்லப்படுகிறான். 24-25

யும் விதத்தைச் சொல்லுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—‘நினைத்துக் கொண்டு’ என்று. ‘வணவ’ என்பதின் அபிப்ராயத்திலிருக்கு மர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—‘பேசாமல்’ என்று. ‘ஈவதிஷ்டகி’ என்கிற விடத்தில் ‘ஈவதிஷ்டகெ’ என்று ஆத்மனே பதமாகச் சொல்லில் இந்த வ்ருத்தத்திற்குக்கெடுதல் வரும் என்று பயந்து ருஷியினால் பரஸமைபதமாய் ப்ரயோகிக்கப்பட்டது என்று தாத்பர்யம். தங்கள் கார்யங்களில் ப்ரவ்ருத்தித்திருக்கிற இந்தக் குணங்களினால் எனக்கு என்ன ஆக வேண்டியதென்று தாத்பர்யம். உதாஸீநநாயிருப்பதை விவரணம் செய்திருக்கிறது. ‘நவியாஷுதெ’ என்பதினால் ‘மெஷ்டகெ’ என்பது விவரிக்கப்பட்டது. அதையே சொல்லுகிறார்—‘அந்தக் குணங்களின் கார்யங்களுக்குத் தக்கபடி’ என்றாரம்பித்து. த்வேஷம் ஆசை இவைகளுக்குத் தக்கபடி ப்ரவ்ருத்திக்கிறதில்லை யென்றார் தம்.

பா] ஸுகம், துக்கம், இவைகளில் ஸமமான மனதையுடையவனாயும், தன்னிடத்திலேயே இருப்பவனாயும், அதாவது தன்னுடைய ஆத்மா ஒன்றையே பரியமாக உடையவனாகையினால் அதைத் தவிர வேறாகிய பிள்ளை முதலியவைகளின் பிறப்பு மரணம் முதலிய ஸுகதுக்கங்களில் ஸமமான மனதையுடையவன் என்றர்த்தம். ஆகையினாலேயே ஓட்டாஞ்சல்லி, கல், தங்கம், இவைகளை ஸமமாக நினைத்துக்கொண்டவனாயும், ஆகையினாலேயே இஷ்டமாயும் அநிஷ்டமாயுமிருக்கிற விஷயங்களை ஸமமாக நினைத்துக்கொண்டவனாயும், ப்ரக்ருதி, ஜீவாத்மா, இவைகளின் பகுத்தறிவில் ஸாமர்த்த்யமுள்ளவனாயும், ஆகையினாலேயே ஆத்மா

தா] ஸுக துக்கங்கள் இரண்டிலும் ஸமமாகவிருக்கை முதலியது முன்பே நன்றாக நிரூபிக்கப்பட்டது. 'ஸுஸு' என்னும் பதத்தினால் விகாரங்களில்லாமை, குணங்களை யனுஸரித்திராமை, முதலியவைகளை மாத்திரம் நிரூபிப்பதாய் இருந்தால் புனருக்தி வருகிறது. ஆத்மாவின்னிடத்தில் நிஷ்ட்டையை யுடையவனாயிருக்கையைச் சொல்லுவதோ வெளில் அநேக விதங்களாகிய ஸமமான மனதையுடையவனாயிருக்கையைச் சொல்லுவதற்குக் காரணமாக விருக்கையினால் உபயோகமுடையது என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'தன்னிடத்திலேயே இருப்பவனாயும்' என்று. அதின் அபிப்பிராயத்திலேற்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'அதாவது தன்னுடைய' என்றாரம்பித்து. ஸுகம், துக்கம், இஷ்டம், அநிஷ்டம், முதலிய பதங்கள் அநேகமாக ஒரே அர்த்தத்தைச் சொல்லுவதாக விருந்த போதிலும் லோகவ்யவஹாரத்தை யனுஸரித்துப் புனருக்தி பரிகரிக்கப்பட்டது. 'ஆகையினாலேயே' என்பதற்கு தன்னிடத்திலேயே இருந்துகொண்டிருப்பதினாலேயே என்றர்த்தம். இஷ்டங்கள் அநிஷ்டங்கள் நேரந்தபோதிலும் கலக்கத்தகாமலிருக்கை 'தூய்விடாய்விடம்' என்னும் பதத்தினாலேற்பட்டிருப்பதினால் இவ்விடத்தில் சொல்லப்படுகிற விசேஷமான புத்தியை உடையவனாக விருக்கையாகிற 'யீரஃ' என்பதை நின்றையிலும் ஸ்தோத்தரத்திலும் ஸமமாயிருப்பது முதலியவைகளுக்கு எப்படியானால் காரணமாகுமோ அப்படி நிரூபிக்கிறார்—'ப்ரக்ருதி, ஜீவாத்மா' என்றாரம்பித்து. 'யீரஃ' என்கிறவரையில் உள்ளே இருக்கும் அடையாளங்கள் சொல்லப்பட்டன. பிறகு வெளியிலுண்டான நடவடிக்கைகளாகிற அடையாளங்களைப்பற்றிய கேழ்வைக்குப்பதில் சொல்லுகிறார், என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'ஆகையினாலேயே ஆத்மாவின்னிடத்தில்' என்றாரம்பித்து. 'ஸுஃ ஷுஃ' என்பது முதலியது வெளியடையாளங்களைச் சொல்லுகிறதென்று சிலர் சொல்லுகிறார்

வினிடத்தில் மனுஷ்யனாயிருப்பது முதலியதை அபிமானிப்பதினால் செய்யப்பட்ட நல்ல குணம் கெட்ட குணம் இவைகளைக் காரணமாக வுடைய ஸ்தோத்திரம் நிந்தித்தல் இவைகள் தன்னிடத்தில் ஸம்பந்தப் பட்டவைகளால் என்று நினைத்துக்கொள்வதினால் அவைகளில் ஸமமான மனதையுடையவனாயும், அதினால் உண்டாகிய பஹுமானம் அவமானங்களிலும் அதினாலேற்படுத்தப்பட்ட ஸ்நேகிதன் சத்துரு இவர்கள் பகைங்களிலும் அவைகள் தன்னோடு ஸம்பந்தப்பட்டவைகளல்லவாகையினாலேயே ஸமமான மனதையுடையவனாயும், அப்படியே தேஹத்தோடு

கள். ஸ்தோத்திரம், நிந்தை, இவைகளாவது குணங்களையும் தோஷங்களையும் ப்ரகாசப்படுத்துவது. அதில் தேஹத்தைவிட வேறுபட்ட ஆத்மாவை அறிந்தவனுக்கு தேஹத்திலிருக்கிற அழகு குருபியாயிருக்கை, முதலிய குணங்களாலும் தோஷங்களாலும் ஸ்தோத்திரமும் நிந்தையும் ஏற்பட்டால் அயலாரைப்பற்றி ஸ்தோத்திரம் செய்வதையும் நிந்திப்பதையும் போல ப்ரீதி முதலியவைகள் உண்டாகிறதில்லை என்று சொல்லுகிறார்—‘ஆத்மாவினிடத்தில்’ என்றாரம்பித்து. 1 ‘உபேக்ஷிதவாஸி’ என்று சொல்லியிருக்கிற ந்யாயத்தினால் லோகத்திலிருக்கிற மனுஷ்யர்கள் மற்றவர்களால் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்டவனைக் கொண்டாடுகிறார்கள். நிந்திக்கப்பட்டவனை அவமானஞ் செய்கிறார்கள். பஹுமானம்: அவமானம் இவைகளின் விதங்களும் லோக நடவடிக்கைகளாலும் ஸாஸ்த்ரங்களாலும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதில் பஹுமானஞ் செய்கிறவர்கள் ஸ்நேகிதர்களாகிறார்கள். அவமானம் செய்கிறவர்கள் சத்ருக்களாகிறார்கள் என்று லோகத்தில் கண்டறிந்த க்ரமம் இவ்விடத்தில் சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—‘அதினாலுண்டாகிய’ என்றாரம்பித்து. வாயினால் சொல்லப்படுகிற ஸ்தோத்திரத்தையும் நிந்தையையும் தனித்துச் சொல்லியிருப்பதினால் இவ்விடத்தில் ‘போஷ’, ‘சுவபோஷ’ என்னும் பதங்கள் மனதினாலும் ஸார்த்தத்தினாலும் செய்யப்பட்டவைகளைப்பற்றியவை. ஸமமான புத்தியையுடைய குணங்களைத் தாண்டி ஸ்வயனாகும் அயலாருடைய புத்தியினால் கல்பனை செய்யப்பட்ட ஸ்நேகிதன் சத்துரு இவர்களுடைய பகைங்களிருக்கின்றன. ‘சூரஸூருதே’ என்கிற வ்யுத்தபத்தியினால் ‘சூரஸூ’ என்பது கர்மம், அதாவது செய்ததற்குப் பதில் செய்வது முதலியவை. மோக்ஷத்திற்குக் காரணமாகிய கர்மங்களை விலக்குவதற்காகச் சொல்லுகிறார்—‘தேஹத்தோடு சேர்ந்

1. மஹாபாரதம், உத்தியோக பர்வம்-33 - 62. மூர்க்கா:—மூடர்கள், பூஜிதபூஜகா:—அயலாரால் பூஜிக்கப்பட்டவர்களைப் பூஜிப்பவர்கள்.

சேர்ந்திருப்பதினால் உண்டாகிய எல்லா ஆரம்பங்களையும் விட்டவனாயும், எவன் இருக்கிறானோ அவன் குணங்களைத் தாண்டினவனென்று சேரல் லப்படுகிறான். 24-25

பா-அ] பிறகு இப்படிப்பட்ட குணங்களைத் தாண்டுவதற்கு முக்யமான காரணத்தைச் சொல்லுகிறார்—

போவ யொவ்ஹிவாரொண ஹகி யொமெவ வெவதெ |

ஸ முணாஹவகீதெதூநா ஸ ஹஹியாய கஹு தெ || 26

ப - ரை] யஃ - எவன், போ - என்னை, ஹகிவாரொண-வேறொருவ ரிடத்திலும் செலுத்தாத, ஹகியொமெவ - பக்தியோகத்தினாலும், வெவதெ - அடைகிறானோ, ஸஃ - அவன், வநதூநா - இந்த, முணாஹ - குணங்களை, வகீதே - தாண்டி, ஸ ஹஹியாய - ப்ரமத்திற்கு ஸம மான ஸ்வபாவத்தை யடைவதற்கு, கஹு தெ - தகுந்தவனாகிறான். 26

பா] * 'நாஹு'முணெஹுக் கதூராம்' என்றும்பித்துச் சொல்லப்பட்ட தாகிய பாக்ருதி, ஜீவாத்மா, இவைகளின் வ்யப்த்யாஸத்தை அனுஸந்தானம்

திருப்பதினால் உண்டாகிய' என்று. ஸம்ஸாரத்திலுண்டான எல்லாக் கர்மங்களையும் விட்டவன் என்றர்த்தம். இதுதான் வெளியிலுண்டாகிய நடவடிக்கையாகிய அடையாளம். மனதில் இருக்கிற த்வேஷமில்லாமை முதலியவைகளாலும் வெளியிலிருக்கிற ஆரம்பங்களைவிட்டிருப்பது முதலியவைகளாலும் குணங்களைத் தாண்டினவன் நிரூபிக்கப்படு கிறான். அவைகளே குணங்களைத் தாண்டுவதற்குபாயங்கள் என்று மூன்றுவிதக் கேழ்வைகளும் பதில் சொல்லப்பட்டதாகிறது. 24—25

இவ்விடத்தில் 'போவ' என்கிற ஸ்ரீலோகத்தினால் தனியாக வேறு உபாயத்தை விதித்திருக்கிறதோ என்கிற ஸந்தேஹத்தை விலக்குவதற்காகச் சொல்லுகிறார்—'பிறகு' என்றும்பித்து. குணங்களைத் தாண்டுவதற்குக்காரணமாகியவைகளில் ப்ரதானங்களல்லாதவைகளைச் சொன்ன பிறகு என்றர்த்தம். ஆகையினால்லவோ 'முக்யமான காரணத்தைச் சொல்லுகிறார்' என்று சொல்லப்பட்டது. 'நாஹு' என்பது முதலிய வாக்யத்திற்கு த்ருஷ்டமாக உபகாரம் செய்கிறவைகளுக்குத் தடங்கல்கள் அதிகமாகையினால் கேவலங்களாகிய அவைகள் கார்யங்களைச் செய்யாது என்று தாத்பர்யம். 'போ' என்பதினால் வாஸனை வரையிலுள்ள அநாதியான தடங்கல்களை நீக்குவதற்குபயோகமாகிய

செய்வது மாத்திரத்தினால் குணங்களைத் தாண்டவேது ஸித்திக்காது, அது அநாதிகாலமாய் உண்டாகிய அதற்கு விரோதமான வாஸனையினால் தடுக்கப்படக்கூடாமோகையினால். ஸத்ய ஸங்கல்பனாயும் மிகுந்த கருணையை யுடையவனாயும், ஆஸ்ரிதர்களிடத்தில் வாத்தஸல்யத்திற்கு ஸமுத்ரமாயுமிருக்கிற என்னை ஒரே நிர்ஸயத்துடன் கூடிய பக்தியோகத்தினாலும் எவன் ஆஸ்ரயிக்கிறானோ அவன் ஒருவராலும் தாண்டமுடியாத இந்த

- குணங்களை யுடையவன் என்று சொல்லியிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்—‘ஸத்யஸங்கல்பனாயும்’ என்றாரம்பித்து. 1 ‘வராவியூநாதாதி ரொஹிதம் | ததொஹ்யஸ்ய ஸநவியவயுயௌ’ என்கிற ஸ்லோகத்தில் சொல்லியிருக்கிற படியே பரமாத்மாவின்னுடைய, ஸம்ஸார பந்தத்திற்குக் காரணமாகிய ஸங்கல்பத்தைப் போலவே அதை நிவ்ருத்திக்கிற ஸங்கல்பமும் ஒன்றினாலும் தடுக்கப்படாது என்று தாத்பர்யம். ஸத்ய ஸங்கல்பனாகவிருந்த போதிலும் ஸமமாகையினால் உதாரணராயிருப்பதே என்கிற. ஸந்தேஹத்தைப் பரிகரிப்பதற்காக ‘மிகுந்த கருணையுடையவனாயும்’ என்று சொல்லியிருக்கிறது. தோஷங்களை யுடைய ஸம்ஸாரிகளிடத்தில் கருணைக்கிடமேது என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானஞ் சொல்லுகிறார்—‘ஆஸ்ரிதர்களிடத்தில்’ என்றாரம்பித்து. இப்படி நிக்ரஹம் செய்வதற்கும் அனுக்ரஹம் செய்வதற்கும் பொதுவாகிய ஸத்ய ஸங்கல்பனாகவிருக்கை அனுக்ரஹம் ஒன்றுக்கே காரணமாகுமென்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக கருணை வாத்தஸல்யம், ஆகிய இரண்டு குணங்களும் சொல்லப்பட்டன. வ்யபிசாரமில்லாமையாவது இதர தேவதைகள் முதலிபவைகளை விட்டுவிடுவது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘ஒரே நிர்ஸயத்துடன் கூடிய’ என்று. பக்தியோகத்துடன் அதற்கங்கமாகிய முன்பு சொல்லப்பட்டவைகளையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்பதற்காக ‘உ’ என்னும் பதம். அவைகளாலும் பரமாத்மாவே ஆராதிக்கப்படுகிறான்ல்லவா. ‘வணதாநு (இந்த)’ என்பதினால் முன்பு சொல்லிய குணங்கள் பந்தத்தையுண்டாக்குகின்றன என்பது சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘ஒருவராலும் தாண்டமுடியாத’ என்று. இத்தால் 2 ‘நெடிவெஹு

1 ஸாரீரகஸூத்ரம் - 3 - 1 - 4. பராபித்யானாத் - பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தினால், திரோஹிதம் - (இவனுடைய ஜ்ஞானம்) மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது தத்-பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தினாலேயே, அஸ்ய-இந்த ஜீவனுக்கு, பந்த விபர்யயௌ - ஸம்ஸாரபந்தமும், மோக்ஷமும் (உண்டாகின்றன.)

2 பகவத்கீதை - 7 - 14.

ஸத்வம் முதலிய குணங்களைத் தாண்டி ப்ரம்மமாவதற்குத் தகுந்தவனாகிறான். அதாவது ப்ரம்மத்தின் ஸ்வபாவத்தை யடையத் தகுந்தவனாகிறான். உள்ளபடியிருக்கிற விகாரங்களில்லாத மரணமில்லாத ஜீவாத்மாவை யடைகிறான் என்றார்த்தம். 26

ஷாமுணியீ' என்பது முதலிய ஸ்ரீலோகங்களில் சொல்லப்பட்டதும் ஜ்ஞாபகப்படுத்தப்பட்டது. 'கலு' என்பதினால் அபிராயத்தில் கொள்ளப்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'ப்ரம்மத்தின் ஸ்வபாவத்தை யடையத் தகுந்தவனாகிறான்' என்று. ஜீவாத்மாவிற்கு இங்கு சொல்லப்படுகிற ஸ்வபாவமாவது எது? அதை யடையத்தகுந்தவனாகை எப்படிப்பட்டது? என்கிற ஆக்ஷேபங்களுக்கு ஸமாதானஞ் சொல்லுகிறார்—'உள்ளபடியிருக்கிற' என்றாரம்பித்து, 1 'வெஹ-ருதஃ ப்ரஹ்மாதா' என்றிவை முதலிய விடங்களிலே போல மாணமில்லாமலும் விகாரங்களில்லாமலுமிருக்கை முதலிய ஸ்வபாவங்களினால் ப்ரம்மத்திற்கு ஸமமாகவிருட்பதே ஸ்ருதி முதலியவைகளிலேற்பட்டது. அதுவே இவ்விடத்தில் ப்ரம்மத்தின் ஸ்வபாவம் என்னப்படுகிறது. அந்தப் ப்ரம்மத்திற்கு ஸமமாகிய ஸ்வபாவமும் 2 'ஜிஹ்வித்யுஜாராஷ்டம் வெவ்வித்யுஜோஷ்டித்யுஜோஷ்டம்' 3 'ஹெஹெஹெஹிநிஷ்யம்' என்றிவை முதலியவைகளால் இந்த அத்பாயத்திலேயே சொல்லப்பட்டது. அந்த ஸ்ரீலோகத்திலும் 'ஐத்யுஷ்யாஷ்யபஷ்ய' என்று விசேஷித்துச் சொல்லப்படுகிறது என்று தாத்பர்யம். அங்கங்களைக் கூடிய ஒரே நிர்சபத்தோடு கூடிய பக்தியோகத்தினால் ஆஸ்ரரிக்கப்பட்ட நானே மோக்ஷத்தில் ஆசையை யுடையவனுக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லப்பட்டதாகிறது. 26

இப்படி மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கிறேனென்று ப்ரஸ்தாவம் வந்த பொழுது ஸாரீரகஸூத்ரத்தில் எப்படி 4 'வெஹித்யுஷ்வவெஹித்யு' என்று பொதுவாக எல்லாப் பலங்களையும் அவனை கொடுக்கிறானென்பது எல்லாப் பலங்களும் அவனுக்கு வசப்பட்டதென்று தெரிவிப்பதற்காக நிரூபிக்கப்பட்டதோ அப்படியே இவ்விடத்திலும் நடு ஷட்கத்தில்

1 பகவத்கீதை - 18 - 54.

2 பகவத்கீதை - 14 - 20.

3 பகவத்கீதை - 14 - 5.

4 ஸாரீரகஸூத்ரம்-3-2-37. பலம்-எல்லாப்பலமும், அத: இந்தப் பகவானிடத்திலிருந்து உண்டாகிறது, உபத்தே: அப்படியிருப்பதே பொருத்தமானதாகையினால்

வ ஹ்நொஹி ப்ருதிஷ்டாஹஜதவ்யாவ்யவ்யவ |
 ஸாஸ்தவ்யவ யஜ்ஷு வஸுவஸெஷுகானிகவ்யவ || 27

ஸ்ரீ கண்ணபிரானருளிச்செய்த ஸ்ரீ பகவத்கீதையில்

பதினான்காவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணபவராஸ ஹ்மணே நம: ||

ப - ரை] ஸஹ - நான். ஹி - எந்தக்காரணத்தினால், சுஜீதவ்ய - மரணமில்லாத, சுஷ்யவ்யவ - விகாரங்களில்லாத, வ ஹ்ண - பரிசுத்தமான ஜீவாத்மாவிற்கும், ஸாஸ்தவ்ய - அழிவில்லாத, யஜ்ஷு - தர்மங்களா லுண்டாகக்கூடிய ஐஸ்வர்யத்திற்கும், வெஸுகானிகவ்யவ - ஏகாந்திகளால் அடையக்கூடிய, வஸுவ்யவ - மோக்ஷ ஸுகத்திற்கும், ப்ருதிஷ்டா - இருப்பிடமோ. 27

பா] 'ஹி' என்னும் பதம் காரணத்தைச் சொல்லுகிறது. எந்தக் காரணத்தினால் நான் ஒரே நிர்ஸயத்தையுடைய பக்தியோகத்தினால் ஆராதிக்கப்பட்டவனாய் மரணமில்லாமலும் விகாரங்களில்லாமலுமிருக்கிற

விஸ்தாரமாக நிர்நயிக்கப்பட்ட மூன்றுவித பலங்களையும் நானே கொடுக்கிறேனென்பது கீழ் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட பலத்திற்குத் தானே காரணம் என்பதை ஸ்தாபிப்பதற்காக இந்த ஸ்ரீலோகத்தினால் சொல்லப்படுகிறது. என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'ஹி' என்னும் பதம் காரணத்தைச் சொல்லுகிறது' என்று. இவ்விடத்தில் 'வ ஹ்ண' என்னும்பதம் நேரில் பரமாத்மாவைச் சொல்லுகிறதல்ல, நான் ப்ரம்மத்திற்குத் தாராம் என்று தனித்துச் சொல்லியிருப்பதற்கு விரோதம் வருமாகையினால். ஜீவாத்மாவாகவும், போக்பமாகவும், இவைகளை நியமிப்பவனாகவும், மூன்றுவித பாகங்களாகிய ப்ரம்மத்திற்கு ஈஸ்வரனாகிய பாகம் தனியாகையினால் ஆதாரம் என்பதும் ஸரியல்ல, ஈஸ்வரனே ப்ரம்மமென்று ஸ்தாபித்திருப்பதினால். நிர்ஞணமாகிய ப்ரம்மத்தின் ஸ்வரூபம் பேதங்களோடு கூடிய ப்ரம்மத்திற்கு ஆதாரம் என்றாவது, ஜீவாத்மா பரமாத்மாவுக்காதாரம் என்றாவது, சொல்லுவதும் ஸரியல்ல, ஸ்ருதி முதலியவைகளுக்கு விரோதம் வருகிறபடியினாலும், அந்த மதங்களை முன்னமேயே நிராகரித்திருப்பதினாலும். ப்ரக்ருதி முதலியவைகளையும் சொல்லுகிறதல்ல, அப்படியாகில் கீழ் ப்ரஸ்தாவித்திருப்பதற்குக் காரணமென்பது பொருந்தாதாகையினால். ஆகையினால் 'வ ஹ் ஹ்மப்யா க்ருதே' என்று ஜீவாத்மாவிற்கு பலதூசை

பரிசுத்தமான ஆத்மாவிற்கு ஆதாரமோ, அப்படியே மேலான நித்யமாகிய ஜஸ்வர்யத்திற்கு * 'வாஸுடேவஸுவது' என்றாரம்பித்துச் சொல்லப்பட்ட ஜ்ஞானிக்கு அடையக்கூடியதாகிய ஸுகத்திற்கும் (ஆதார

யில் வரப்போகிறதாகச் சொல்லப்பட்ட ரூபம் 'வ்ருஷ்ட' என்னும் பதத்தினால் உபசாரமாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட ரூபத்திற்கு நான் ஆதாரம் என்றர்த்தம். இத்தாலேற்பட்டது என்னவெனில் மோக்ஷத்தில் ஆசையுடையவனுக்குப் பரமாத்மாவிற்கு ஸமானமாகிய பரிசுத்தமான ஸ்வரூபத்தை அடைவதற்குக் காரணமாயும் ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்பட்டதாயும், நித்யமாக இருப்பதாயும், தன்னால் செய்யக்கூடியதாயும், மிருக்கிற வஸ்துக்களுக்குள் எது முக்யமான காரணம் என்று விசாரிக்கும்பொழுது அந்த விசாரம்முடியும் இடம் நானே என்று. அன்றிக்கே 'ப்ராக்ஷி' என்னும் பதம் ஆதாரத்தைச்சொல்லுகிறது. அப்படி ஆதாரமாக இருக்கையும் 1 'கார்கியே, இந்தப் பரமாத்மாவின்நிபமனத்தில் ஸூத்ரியன், சந்திரன், இவர்கள் தரிக்கப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள்' என்றர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யத்தை யனுஸரித்து நிபமிப்பதையும் சேர்த்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று 2 'ஸாவப்ராஸாவநாக்ஷ' என்கிற ஸூத்ரத்தினால் சொல்லப்பட்டது. ஆகையினால் பரிசுத்தமான ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபமும் என்னொருவனாலேயே நிபமிக்கக்கூடியதாகையினால் கீழ் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட ப்ரம்மமாகவிருக்கை என்னிடத்தில் பக்தி செய்வதொன்றினாலேயே யடையத்தக்கது என்றர்த்தம். 'ஸாவதஸ்ய யஜேஸ்ய' என்பதினால் அந்தத் தர்மத்தின் பலங்கள் லக்ஷணையாகச்சொல்லப்படுகின்றன என்று சொல்லுகிறார்—'அப்படியே மேலான நித்யமான ஜஸ்வர்யத்திற்கும்' என்று. மேல்நூலாவது இந்தரன், ப்ரம்மா, முதலியவர்களுடைய ஸுகங்களையிட மேல்பட்டிருப்பது என்றும், நித்யமாக விருப்பதாவது மற்றவர்களுடைய ஸுகங்களையிட வெருகால மிருக்கிறதுமாத் திரம்என்றுமறியவேண்டியது. 'வாஸுடேவஸு' என்றாரம்பித்த வாக்யத்தின் கருத்தாவது—'ஏகார்திகளால் அடையக்கூடிய ஸுகம் ஏகார்திகளுடைய தாகையினால் ஐகார்திகம் என்று சொல்லப்படுகிறது—என்பது. 'சொல்லப்பட்ட' என்பது ஜ்ஞானிக்கு விசேஷணம். இப்படி மோக்ஷத்திலும் ஸுகமுண்டென்று சொல்லி

* பகவத்கீதை - 7 - 19.

1 ப்ராஹ்மதாரண்யகம்-5-8-2.

2 ஸாரீரக ஸூத்ரம்-2-3-10. ஸாச-அந்த த்தரிப்பதும், ப்ராஸாஸ நாத்-நியமிப்பதினாலே.

மோ) என்றத்தம். இவ்விடத்தில் 'ஸாஸூத யஜே' என்னும் பதம் ஐஸ்வர்யத்திற்குபாயங்களாகிய தர்மத்தைச் சொல்லுகிறது. அப்படி யிருந்த போதிலும்முன்னும்பின்னுமிருக்கிறபதங்கள்பரியோஜனங்களைச்சொல்லு

யிருப்பதினால் மோக்ஷம் கல்லைப்போல ஸுகதுக்கமொன்றுமில்லாமலிருக்கிறது என்பது முதலியபகஷங்கள்நிராகரிக்கப்பட்டன. 1 'ஐஹரெஷ ஷ ஸூவம் டுஃவம்' என்று கணக்கிட்டிருப்பதினால் ஸுகமெல்லாம் ஸாரீரத்தின் கார்பம் என்று ப்ரமிக்க வேண்டியதில்லை, 2 'ஆனந்த ரூபியாகிய பகவானை அடைந்து இந்த ஜீவாத்மா ஆனந்தத்தையுடையவனாக ஆகிறான்' என்றத்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யத்தில் ப்ரக்ருதியிலிருக்கிற ஸுகத்தைவிட வேறு ஸுகமுண்டென்று சொல்லியிருப்பதினால், ஆகையினாலேயே 3 'ஸாரீரமில்லாமலிருப்பவனை ப்ரியம், அப்ரியம், இவை இரண்டும் தொடுவதில்லை' என்றத்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யமும் துக்கத்தோடு கலந்த ஸுகமில்லையென்று சொல்லுகிறது என்று நினைக்கவேண்டியது. இவ்விடத்தில் 'ஸாஸூதஸ்ய யஜேஷு' என்னும் பதங்களினால் மேலான ஐஸ்வர்யத்தை லக்ஷணையாகச் சொல்லுவது யுத்தமல்ல, ஏனெனில் முக்யமான அர்த்தத்தைச் சொல்லுவதற்கு ஒருவிரோதமு மில்லாமையினால். 4 'நாராயணஸூராவ மொவூ' என்கிற இவை முதலிய விடங்களிலும் இது ப்ரஸித்தமாயிருக்கிறது. 'ஸாஸூத' என்னும் விசேஷணத்தினால் நிவ்ருத்தி தர்மம் சொல்லப்படுகிறதென்று தோன்றுகிறது. அதற்கு ப்ரளயம் முதலிய காலங்களிலும் பாஷண்டர்கள் முதலியவர்களால் ஹிம்ஸையுண்டாகும் பொழுதும் 5 'யஜாபஜா' என்று கீழேசொல்லியிருக்கிற க்ரமத்தினால் தானே காப்பாற்றுகிறபடியினால் அதற்குத் தான் ஆதாரமென்பதும் எல்லாவிடங்களிலும் ப்ரஸித்தமாயிருக்கிறது என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானஞ் சொல்லுகிறார்—'இவ்விடத்தில் 'ஸாஸூத யஜே' என்னும் பதம்' என்றாம்பித்து, 'ஐஹரெஷ ஷ' என்பது பலத்தைச்சொல்லுகிறதென்பது கீழே நிரூபிக்கப்பட்டது. அப்படியே 'ஸூவமெஷ்யகாஷிகஸ்யு' என்பதும் நேரில் பகவானை யனுபவிப்பதாகிய ஸுகத்தைச்

1 பகவத்கீதை-13-6.

2 தைத்திரீயம்.

3 சாந்தோக்யம்-8-12-1.

4 பாரதம், மோக்ஷதர்மம்-343-5. நாராயணன், அழிவில்லாத தர்மத்தைக் காப்பாற்றுகிறவன்.

5 பகவத்கீதை-4-7.

கின்றனவாகையினால் அத்தோடு சேர்ந்திருப்பதினால் இதுவும் ப்ரயோஜனத்தையே குறிக்கிறது. இத்தால் சொல்லப்பட்டதாவது முன்பு †, 'ஹெவீ ஹ்யா ஷாமுணயீ ஶீ ராயா ஷாமுணயா ராவேவ பெஹ வஹினே' என்றும்பித்துக் குணங்களைத் தாண்டுவதும் அதை முன்னிட்டு வருகிற ஜீவாத்மாவையும் ஐஸ்வர்யங்களையும் பகவானையும் அடைவது பகவானுடைய ப்ரபத்தி ஒன்றையே உபாயமாக உடையவைகள் என்று நிருபிக்கப்பட்டபடியினால் ஒரே நிர்ஸயத்தோடு கூடிய பகவானுடைய ப்ர

சொல்லுகிறதென்பதும் ஸ்பஷ்டமாக விருக்கிறது. அல்பமாக விருக்கை முதலிய தோஷங்களை யுடையவைகளாகிய ஜீவாத்மாவை அனுபவிப்பது ஐஸ்வர்யமியைகளாலுண்டான ஸுகங்களை விலக்குவதற்காகவல்லவோ, 'வெண்காணிக' என்னும் பதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவை இரண்டிற்கும் நடுவில் சொல்லியிருப்பதினால் முதலில் சொல்லியிருப்பதுபோலவே பின்னுமிருக்கவேண்டுமென்கிற ந்யாயத்தினாலும் கீழே சொல்லப்பட்ட ஐஸ்வர்யம் இங்கே சொல்லப்படுகிறது. ஆகையினால் அவைகளின் உபாயத்தைச் சொல்லுகிற பதத்தினால் லக்ஷணையாக அவைகளைச் சொல்லுவது யுத்தந்தான். ஆகையினாலேயே இந்தப் பதத்தினால் நிவ்ருத்தி தர்மமும் சொல்லப்படுகிறதில்லை. மோக்ஷ ஸுகத்திற்கு உபாயமாக அது தனித்து அனுஸந்தானஞ் செய்யத்தக்கது என்று, இவ்விடத்தில் கீழே ப்ரஸ்தாவிக்கப்படாத ஐஸ்வர்யம் முதலியவைகளை ப்ரஸ்தாவித்தது எதற்காக? வேறொன்றை யாரம்பித்து மற்றொன்றை முடிப்பது யுக்தமல்லவே. ஐஸ்வர்யத்திற்குத் தான் ஆதாரமாக விருப்பது கீழ் ப்ரஸ்தாவித்திருப்பதற் கெப்படிச் காரணமாகும்? கீழே ஏற்பட்ட அர்த்தமன்றோ காரணமாகச் சொல்லத்தக்கது. அப்படி யெங்கே ஏற்பட்டது? குணங்களைத் தாண்டாமல் பகவானிடத்தில் ஒரே நிர்ஸயத்தோடு கூடிய பக்தி எப்படிச் செய்யமுடியும்? பகவானிடத்தில் பக்தியினாலேயே குணங்களைத் தாண்டமுடியுமென்னில் அந்யோந்யாஸ்ரயம் வருகிறதே என்பவை முதலிய ஆகேஷ்பம்வரில் அதற்கு ஸாமாதானம் சொல்லுகிறார்—'இத்தால் சொல்லப்பட்டதாவது' என்றும்பித்து, கீழ் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட எல்லாப் பலங்களும் தனக்கு வசப்பட்ட தென்பதை இவ்விடத்தில் ஜ்ஞாபகப்படுத்தினதற்கு ப்ரயோஜனம் இப்பொழுது ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட குணங்களைத் தாண்டிவதை முன்னிட்டு வருகிற ப்ரம்மமாக ஆகுமையும் தனக்கு வசப்பட்டதென்பதை ஸ்தாபிப்பது. ஒரே நிர்ஸயத்துடன் கூடிய பக்தியோகம் என்னும்பதம் இவ்விடத்தில்

பத்தி ஒன்றையே உபாயமாக உடையது. குணங்களைத் தாண்வேதும் அதைமுன்னிட்டு அடையக்கூடியபரம்மத்தின் ஸ்வபாவமும் என்பது. 27

ஸ்ரீபகவத் ராமானுஜன் என்கிற உடையவர் அருளிச்செய்த

ஃதாபாஷ்யத்தில்

பதிநான்காவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ உதே ஹவதே ஹாஷுக்ாராய நமஃ.

எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்.

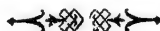
பக்தியோகத்திற் கங்கமாகிய ப்ரபத்தியையும் சொல்லுகிறது. ஆகையினால் முன் பின் ஸந்தர்ப்பங்கள் ஒரே அர்த்தத்தைச் சொல்லுகின்றன என்று தாத்பர்யம். 27

ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரரான

ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகனருளிச்செய்த தாத்பர்ய சந்த்ரிகையில்

பதிநான்காவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ உதே நிகமான ஹாஷுஸிகாயநமஃ

ஸ்ரீ ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த கீதார்த்த ஸங்க்ரகம்.

ஸ்ரீ ஆளவந்தார் திருவடிகளே சரணம்.

மூணவஸு விபா தெஷாம் சுதபூசுவம் தந்நிவதபூசு ||

மதிசூயஸுஉலுசுவம் உதபூசுர உஜீயபூதெ || 18

ப - ரை] மூணவஸுவிபா - குணங்கள் ஸம்ஸாரபந்தத்தை யுண்டாக்கும் விதமும், தெஷாம் - அந்தக் குணங்களுக்கே, சுதபூசுவம் - கர்த்தருத்வமுண்டென்பதும், தந்நிவதபூசு - அந்தக்குணங்களை நிவ்ருத்தி செய்வதும், மதிசூயஸுஉலுசுவம் - மூன்று விதமான பலங்களும் தன்னையே காரணமாகவுடையது என்பதும், உதபூசுர - பதிநான்காவது அத்யாயத்தில், உஜீயபூதெ - சொல்லப்படுகிறது. 18

ஸ்ரீமந் நிகமார்த மஹாதேசிக னருளிச்செய்த

கீதார்த்த ஸங்க்ரஹ ரகஷை.

இவ்விடத்தில் இந்த ஸங்க்ரஹ ஸ்லோகத்தின் அர்த்தத்தை நிரூபித்துக்கொண்டு ஸங்கதியையும் சொல்லுகிற பாஷ்யத்தில், பதிமூன்றாவது அத்யாயத்தில், ஒன்றோடொன்று சேர்ந்துகொண்டிருக்கிற பாக்ருதி, ஜீவாத்மா, இவைகளினுடைய ஸ்வரூபத்தின் உண்மையையறிந்துகொண்டு பகவானிடத்தில் பக்தியினால் ஒத்தாசை செய்யப்பட்ட அமாநித்வம் முதலிய குணங்களினால் ஸம்ஸாரபந்தத்திலிருந்து விடுபடுகிறான் என்று சொல்லப்பட்டது. அதில் ஸம்ஸாரபந்தத்திற்குக் காரணம் முன் உண்டாகிய ஸத்வம் முதலிய குணங்களின் கார்பங்க ளாகிய ஸுகம் முதலியவைகளில் பற்றுதல் என்பதும் 1 'காரணம்மூணவஸுமொஸு ஸடிஸுஜேரூதிஜ்ஜஸு' என்பதினால் சொல்லப்பட்டது. பிறகு இப்பொழுது அந்தக் குணங்கள் ஸம்ஸாரபந்தத்திற்குக் காரணமாகும் விதமும், அந்தக் குணங்களை நிவ்ருத்தி செய்யும் விதமும் சொல்லப்படுகிறது, என்று சொல்லப்பட்டது. குணங்களே கர்த்தா என்பது முதலியவைகளை பாஷ்யத்தில் சொல்லாமல் விட்டுவிட்டது முன் அத்யாயத்திலே போலவே அவைகள் முக்யமான அர்த்தமல்லவாகையினால் என்று நினைக்கவேண்டியது. ஸத்வகுணம் ஸுகத்திலும்

ஜ்ஞானத்திலும் ஆசையை யுண்டாக்கிக் கட்டுப்படுத்துகிறது. ரஜோ குணம் கர்மங்களில் ஆசையை யுண்டாக்கிக்கட்டுப்படுத்துகிறது. தமோ குணம் அஜாக்மிரதை, சோம்பல், தூக்கம், முதலியவைகளால் கட்டுப்படுத்துகிறது என்று ஸம்ஸாரபந்தத்திற்குக் காரணமாகும் விதம் சொல்லப்பட்டது. அந்தக் குணங்களுக்கே கர்த்ருவதம் உண்டென்பதும் முன்பு சொல்லியபடி உசிதானுசிதங்களைப் பிரித்து நிரூபிப்பதினால் அந்தக் குணங்களுக்கே ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அதுவும் இந்த அத்யாயத்தில் 1 'நாந்யோமான்னஹிகேதாரா' என்று ஜ்ஞாபகப் படுத்தப்பட்டது. அந்தக் குணங்களை நிவ்ருத்தி செய்யும் விதமும் இவ்விடத்தில் 2 'போஹபொவ்யுலிவாரொண ஹகியொமெந ஸெவதெ ! ஸமூணாநீதீதெது தாந் ஸு ஹ்ஹிபாயகஹ தெ ||' என்பதினால் சொல்லப்பட்டது. ஆகையினால் இவ்விடத்தில் 'மதிசூயஸூதேவகா' என்பது 3 'ஸு ஹ்ஹொஹிபுதிஷாஹம்' என்ற இந்த அத்யாயத்தின் கடைசி ஸ்லோகத்தில் சொன்ன அர்த்தத்தையே சொல்லுகிறது. ஆகையினாலேயே அந்தஸ்ஸலோகத்தின் பாஷ்யத்தில் முன்பு 4 'நெஹேஹிஷுஷாமாணஸீ 23 போயா ஸாரத்யா | போஹெயெவ்யவ்யுஜ்ஞோயாமெரி தாந் தாரகிதெ ||' என்றாரம்பித்துக் குணங்களைத் தாண்டுவதும், அதை முன்னிட்டுவரும் கைவல்யத்தை யடைவதும், ஸ்வர்வ்யத்தை யடைவதும், பகவானையடைவதும், பகவானிடத்தில் ஸரணாகதியொன்றையே உபாயமாகவுடையது என்று நிரூபிக்கப்பட்டிருப்பதினால் ஒரே நிர்ஸயத்தோடுகூடிய பகவானை ஆஸ்ரயிப்பதொன்றையே உபாயமாகவுடையது குணத்தைத் தாண்டுவதும் அதை முன்னிட்டுவரும் பரிசுத்தமான ஜீவாத்மாவை அனுபவிப்பதும் என்றும் சொல்லப்பட்டது. 5 'உளஹிஷுஷாமாணஸீ' என்றாரம்பித்துச் சொல்லப்பட்ட மூன்றுவித கனிகளையும் சொல்லுவதாக விருந்தால் ஸங்க்ரஹத்தில் சொல்லிப்பிடுக்கிற வரிசை க்ரமத்திற்கு விரோதம் வரும்.

பதிநான்காவது அத்யாயம் கீதார்த்த ஸங்க்ரஹ ரகைஷ்.

சீரார்தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்.

1 பகவத்கீதை-14-12.

2 பகவத்கீதை-14-26.

3 பகவத்கீதை-14-27.

4 பகவத்கீதை-7-14.

5 பகவத்கீதை-14-18.

ஸ்ரீமத் நிகமாந்த மஹாதேசிகனருளிச்செய்த

கீதார்த்த ஸங்க்ரஹப் பாட்டு.

சீரார்தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்.

முக்குணமே யுயிர்முற்றவுங் கட்டிடமுண்டமையும்
முக்குணமே யனைத்தும் வினையெனக் கொள்ள முயன்றமையும்
முக்குணமாயை கடத்தலு முக்கதிதன்னளிப்பும்
முக்குண மற்றபிரான் மொழிந்தான் முடியோன்றனக்கே. 16

ப - ரை] முக்குணம் - மூன்று குணங்களும், அற்ற - இல்லாதவனாகிய, பிரான் - உபகாரகனாகிய ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன், முடியோன்றனக்கு - அர்ஜுனனுக்கு, முக்குணமே - மூன்று குணங்களுமே, உயிர் - ஜீவாத்மாக்களை, முற்றவும்-முழுமையும், கட்டிட-ஸம்ஸாரத்தில் கட்டிட,முண்டமையும்-ப்ரவ்ருத்தித் திருக்கிறபடியையும், முக்குணமே - மூன்று குணங்களுமே, வினையென - புண்யபாபங்களாகிற் கர்மங்களை, அனைத்தும் - எல்லாவற்றையும், கொள்ள - அடைய, அதாவது தாங்கள் அதற்குக் கர்த்தாவாகவிருக்க, முயன்றமையும் - முயற்சி செய்திருப்பதையும், அன்றிக்கே முக்குணமே - மூன்று குணங்களுமே, அனைத்தும் - கீழ்ச்சொல்லிய ஜீவாத்மா எல்லாவற்றையும், வினையென - புண்யபாபரூப கர்மங்கள், கொள்ள - அடைய, அதாவது ஜீவாத்மாவிற்கு புண்ய பாப ரூப கர்மங்களும் அவைகளின் பலங்களும் உண்டாகும்படி, முயன்றமையும் - முயற்சிசெய்திருப்பதையும், முக்குணமாயை - இந்த மூன்று குணங்களையுமுடையப் ப்ரக்ருதியை, கடத்தலும் - தாண்டுவதும், முக்கதி - மூன்றுவிதமான கதிகளும், தன்னளிப்பும் - தன்னால் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதையும், மொழிந்தான்-சொன்னான்.

16

‘முண்டமையும்’ என்பதனால் ஜ்ஞானம், ஸாகம், ப்ரவ்ருத்தி, அஜாக்கிரதை, சோம்பல், தூக்கம், முதலியவைகளில் ஆசையையுண்டாக்கி மேன்மேலென ஸம்ஸாரபந்தமுண்டாவதற்குக் காரணமாக விருக்கின்றன என்பது கருத்து. ‘முற்றவும்’ என்பதனால் கீழ் ‘ஸம்ஸாரவஸுபுமிதிதாநா’ என்று சொல்லப்பட்ட எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் இந்தக் குணங்களாலுண்டாகும் பந்தம் ஸமம் என்று சொல்லப்பட்ட

டது. 'முக்குணமே யனைத்தும்' என்பதினால் 'நாந்ரொமொணவூஃ
கதடாரம்' என்பதின் அர்த்தம் ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டது. இதனால் எல்லா
ஜீவாத்மாக்களும் புண்ய பாப ரூப கர்மங்களும் அந்நின் பலங்களு
முண்டாவதற்கு இந்தக்குணங்களின் ஸம்பந்தமே முக்யமான காரணம்
என்றேற்பட்டது. 'முக்குணமாயை கடத்தலும்' என்கிற விடத்தில்
ஸங்க்ரஹ ஸ்லோகத்தில் 'தந்நிவ தடூம்' என்று குணங்களை மாத்திரம்
சொல்லியிருந்தபோதிலும் கீழ் 1 'ரோரெவபெ புவஹ்யெனேரோபா
ரெதோம் கரணிகெ' என்று 'ரோபா' என்னும் பதம் ப்ரயோகிக்கப்
பட்டிருப்பதினால் இவ்விடத்தில் குணங்களைத் தாண்டிவென்று சொ
ல்லியிருப்பதினால் அவைகளுக்காதாரமான மாயையைத் தாண்டிவது
மேற்பட்டது என்றபிராயம். ஸங்க்ரஹ ஸ்லோகத்தில் 'மதித்ரூபஸு
கூலகூலம்' என்றிருப்பதினால் 'முக்கதிதன்னளிப்பும்' என்கிறபாடமே
அதை யனுஸரித்தது. அப்படிக்கில்லாமல் 'தந்தளிப்பும்' என்று பாட
மாகில் தன்னுடைய என்னும் பதத்தைச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும்
இவ்விடத்தில் முக்யமான அர்த்தம்நானே எல்லாப் பலங்களுக்கும் கார
ணம் என்பது ஆகையினால் அது நேரில் பதத்தினாலேயே சொல்
லப்படவேண்டும். ஆகையினால் 'தன்னளிப்பும்' என்பதே ஸ்வாரஸ்ய
மான பாடம் முக்கதியாவது இவ்விடத்தில் ஸ்வாரஸ்யம், கைவல்யம்
பகவத்ப்ராப்தி. கீழே 2 'உளஹ்ரொமஹ்ணிகெ' என்று சொல்லப்பட்ட மூன்
றுவிதமான கதியைச் சொல்லுவதாயி ருந்தால் முக்குணமாயை கடத்த
லுக்கு முந்திச் சொல்லியிருக்கவேண்டும். ஸங்க்ரஹ ஸ்லோகத்திலும்
இதே க்ரமம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியினால் இந்த அத்யாயத்தின்
கடைசி ஸ்லோகத்தில் சொல்லப்பட்ட மூன்று கதிகளையே சொல்லி
யிருக்கிறதென்று கீதார்த்த ஸங்க்ரஹ ரகக்ஷயில் தம்மாலேயே வ்பாக்
யானஞ்செய்யப்பட்டது. 'முக்குணமற்ற' என்றிவ்விடத்தில்பகவானுக்கு
சுத்தஸத்வத்தின்ஸம்பந்தமிருந்தபோதிலும் ரஜஸ்ஸு, தமஸ்ஸு, கல
ந்தஸத்வமில்லாமையினால் சொல்லப்பட்டது. அந்தசுத்தஸத்வமும்இந்த
ப்ரக்ருதியைச் சேர்ந்த மூன்று குணங்களைவிட வேறுபட்டதென்று

1 பகவத்கீதை-7-14.

2 பகவத்கீதை-14-18.

ஸாஸ்த்ரங்களிலேற்பட்டது. 'முடிபோன்தனக்கீ' என்பதினால் தேவேந்திரன் தன்னுடைய கிரீடத்தை தலையில் வைத்து கிரீடம் என்று பட்டாபிஷேகஞ் செய்தது ஜ்ஞாபகப்படுத்தப்படுகிறது. அன்றிக்கே முடியையுடையவன் என்று தாத்பர்யம். அதாவது 1 'ஸிஷ்யஸௌ ஹா ஸாயி போகவாஹ்வஹம்' என்றும், 2 'நபிஹ்வாஸாய' என்றும் சொல்லியிருக்கிறபடியே அநேக இடங்களில் நமஸ்காரம் செய்ததினால் அவனுடைய முடி நிலைபெற்றது என்றும், முடியென்று சொல்லத்தக்க தென்றும் தாத்பர்யம். அப்படி ப்பகவானை ஸேவிக்காமல் போனால் 3 'ஹா நஃ வராவடகிரீட ஜுஷ்யேஷ்ய' தோமஃ நநநெநுகுநாநா' என்று சொல்லியிருக்கிறபடியே கேவல சமையாகவல்லவோ இருக்கும். அப்படியல்லாமல் 4 'ஸிரஸூ தஸ்யோஹபவிஜோமநேசு' என்கிறபடியே ஸ்ரவகிக்கப்பட்ட முடியையுடையவனான என்று தாத்பர்யமாகவுமாம்.

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கட முடையான் திருவடிகளை சரணம்.

1 பகவத்கீதை-2-11.

2 பகவத்கீதை-11-40.

3 பாகவதம்.

4 பாகவதம்-10-வது ஸ்கந்தம்.

ஸ்ரீ பகவத்கீதை .

பதினேந்தாவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ கృஷ்ண வராஹ ஹ்ருணநமஃ

ஸ்ரீமதே ராமாரண்யபுராணநமஃ

ஸ்ரீமதே கிருஷ்ண பௌர ஷேஸிகாபநமஃ

பா - அ] கேஷத்ராத்யாயம்என்று சொல்லப்படுகிறபதிமுன்றாவது அத்தாயத்தில், கேஷத்ரமாகவும் கேஷத்ரஜ்ஞகைவுமிருக்கிற ப்ரக்ருதி ஜீவாத்மா, இவைகளின் ஸ்வரூபங்களை நிரூபித்து ஈரிசுத்ததையும் அளவில்லாத ஜ்ஞானமொன்றையே ஆகாரமாகவுடையவனுய் மிருக்கிற ஜீவாத்மாவிற்கு ப்ரக்ருதியைச்சேர்ந்த குணங்களில் பற்றுதல்களினுடைய பரம்பரையினால் உண்டாகிய தேவன் முதலிய ஆகாரங்களாக மாறியிருக்கிற ப்ரக்ருதியின் ஸம்பந்தம் அநாதி என்று சொல்லப்பட்டது. அதற்குமேல் அத்தாயத்தில் ஜீவாத்மாவிற்குக் கார்பதசை காரணதசை இவைகளையுடைய ப்ரக்ருதியின் ஸம்பந்தம் குணங்களில் பற்றுதலினால் உண்டாகியது பகவானாலேயே செய்யப்பட்டது என்று சொல்லிக்குணங்களில் பற்றுதலுண்டாகும் விதத்தை விஸ்தாரமாக நிரூபித்துக் குணங்களில் பற்றுதல் நிவ்ருத்திப்பதை முன்னிட்டேஆத்மாவின் உண்மையையடைவதும் பகவானிடத்தில் பக்தியைக் காரணமாகவுடையது என்றும் சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது பக்திசெய்யப்படுகிற பகவான் ஸுஹம்அக்ஷரமுமாகிய பத்த ஜீவன், முத்த ஜீவன், இவைகளை விபூதியாக உடைய

தா] இப்படிக்கீழ் இரண்டத்தாயங்களினால் முதல் ஷட்கத்தில் சொல்லப்பட்ட ப்ரக்ருதி,ஜீவாத்மா,இவைகளின் ஸ்வபாவ விபேஷங்கள் நிரூபிக்கப்பட்டன. அதில் இந்த ப்ரக்ருதி தன்னுடைய குணங்களுடன் எவனுக்கு வசப்பட்ட ஸ்வரூபம் முதலிவைகளையுடையதோ, ஜீவாத்மா எவனிடத்தில் அபராதம் செய்ததினால் கட்டப்பட்டிருக்கிறதோ, எவனுடைய அனுஃரஹத்தினால் மோக்ஷத்தை யடையப்போகிறான் என்று சொல்லப்பட்டதோ, அப்படிப்பட்ட நடு ஷட்கத்தில் சொல்லப்பட்ட பரமாத்மா நிரூபிக்கப்படுகிறான் என்று ஸங்கதியைச் சொல்லு

வன் என்பதையும், விபூதியாகிய கூடாரம் அகூடாரம் என்று சொல்லப்படுகிற இரண்வேத ஜீவர்களைக் காட்டிலும் எல்லாக்கெட்ட குணங்களுக்கும் விரோதமாயும் கல்யாணகுணங்களுக்கே இருப்பிடமாகவும் இருக்கிறபடியினாலே மிகவும் மேலானவனாகையினால் வேறு பட்டவனாகிய பகவான் புருஷோத்தமன் என்பதையும் சொல்லுவதற்கு ஆரம்பிக்கிறார். அதில் முதலில் பற்றுதலில்லாமையாகிற கத்தியினால் அறுக்கப்பட்ட ஸம்ஸார பந்தத்தையுடைய அகூடாரம் என்னும் விபூதியைச் சொல்லுவதற்காக

கிறார்—‘கேஷத்ராத்ராயம் என்று சொல்லப்படுகிற’ என்றாரம்பித்து, ‘ஆரம்பிக்கிறார்’ என்கிறவரையில். இத்தால் 1 ‘சுவிநிஸுரஹிஸுரஹி வெதநாதுரஹிஷாதுஃ | ஸுரஹிஸுரஹிஷாதுஃ | வஹிஸுரஹிஷாதுஃ ||’ என்கிற ஸங்க்ரஹஸ்ஸலோகமும் நினைக்கப்பட்டது. பதிமூன்றாவது அத்யாயத்திற்கு அங்கமாகப் பதினான்காவது அத்யாயத்தைச் சொன்ன பிறகு அதின் கடைசியில் 2 ‘பாஸ்ய’ என்பது முதல் இரண்டு ஸ்லோகங்களினால் ஒரே நிரூபயத்தோடு கூடிய பக்தியினால் ஆஸ்ரயிக்கத்தகுந்தவனாயும், பலங்களைக்கொடுக்கிறவனாயிருக்கிற பரமாத்மா ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்டான். பதினேந்தாவது அத்யாயத்தில் அவனுடைய மேன்மை நிரூபிக்கப்படுகிறதாயினால் பதினான்காவது அத்யாயத்தோடு ஸங்கதி உண்டென்பது ‘பக்தி சேய்யப்படுகிற பகவான்’ என்றாரம்பித்துக் காண்பிக்கப்பட்டது. இவைகளை விபூதியாகவுடையவன் என்பதை இவ்விடத்தில் நிரூபித்திருப்பது அவைகளைவிட வேறுபட்டவனென்று நிரூபிப்பதற்காக என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் ‘ஆரம்பிக்கிறார்’ என்று சொல்லப்பட்டது. சீழ் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட பத்த ஜீவர்கள் முத்த ஜீவர்கள் இவர்களை விபூதியாகவுடையவன் என்பது இந்த அத்யாயத்தில் நிரூபிக்கப்படுகிறது. ஆகையினாலும் சீழ்ச் சொல்லப்பட்ட இரண்டு அத்யாயங்களுடன் ஸங்கதி உண்டென்று அபிப்பிராயத்தில் கொள்ளப்பட்டது. அதில் ‘உளடி டுரி-உ’ என்பது முதலிய இந்த அத்யாயத்தின் ஆரம்பத்திலிருக்கிற க்ரந்தம் அந்வயமில்லாதது. அப்படி அந்வயமின்றதோரிலும் சீழ் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட அத்தத்தன்னுடனும் மேல் ப்ரஸ்தாவிக்கப்படுகிற அத்தத்தன்னுடனும் பொருத்தமில்லாதது என்கிற ஆகேஷத்தைப் பரிகரிப்பதற்காகச் சொல்லுகிறார்—‘அதில் முதலில்’ என்றாரம்பித்து, ஸுலபமாய்த் தெரிந்துகொள்ளுவதற்காக ஸ்ருதியையனுஸரித்து அரசமரத்தின்

1 தோர்த்த ஸங்க்ரஹஸ்ஸலோகம்-19.

2 பகவத்கீதை-14-26-

வேட்டத்தகுந்ததாகிய ஸம்ஸாரபந்தமாகப் பரவியிருக்கிற அசேதனவஸ்துவின் மாறுதலை அரசமரமாகக் கல்பனை செய்துசொண்டு பகவான் சொல்லுகிறார்—

ஸ்ரீ ஹவா நாவாமி

ஸ்ரீ ஹவாநு - ஸ்ரீ பகவானாகிய க்ருஷ்ணன், உவாஅ - சோன்றார்.

உள்ளுடையவராவது பிராணுவாயம் |

உதாஹரி யவ்ய வண்புநி யகூம் வெடி ஸ வெடிவிசு :

ப - ரை] சுயசூத் - (எந்த) அரசமரத்தை, ஊட்டி - மெல்பாகத்
தில் வேரையுடையதாயும், சுயசூதம் - கீழ்பாகத்தில் கிளைகையுடைய
தாயும், சுயசூதம் - அழிவில்லாததாகவும், பூ - மூலம் - மூலங்கள் சொல்

ஆகாரத்தையுடையதாக இந்தக் கல்பனைச் செய்திருக்கிறது. மேலான தத்வத்தை அறியவேண்டுமென்கிற ஆசைக்குக்காரணமாகிய வைராக்ய முண்டாவதற்காக வென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். எப்படியெனில் இந்த ஸம்ஸாரத்தை விபூதியாகத்தேரிந்து கொண்டதினால் இதை விபூதியாகவுடையவனுடைய மேன்மையும் நிரூபிப்பதற்குக் காரணமாகிற படியினால். மேலே பற்றுதலில்லாமையாகிற கக்தியினால் வெட்டத்தகுந்ததென்று சொல்லியிருக்கிறபடியினால் அப்படிப்பற்றுதலுண்டாவதற்கு விஷயமாகிய ஸம்ஸாரமே இவ்விடத்தில் அரசமரத்தின் ரூபமுடையதாகக் கல்பனை செய்யப்படுகிறது என்றேற்படுகிறது. அதில்

தற்காக 'உள உட்கூலம்' முதலிய ஆய்ச்சியங்களைக் காட்டியிருக்கிறது என்று தாத்தாயம். இவ்விடத்தில் மூலப் பக்கத்திலே அரசு மரமாகக் கல்பனை செய்யப்படுகிற தென்று ஏன் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடாது? 1. 'முண்ணுபூவா விஷயா பூவாஹா' என்பவை முதலியவைகளும் அதைப்பற்றியிருந்தால் பொருத்தமுடையவைகளாக ஆகின்றனவே என்னில் அது உசிதமல்ல, நேரில் அதுபற்றுவதலுண்டாகக் கூடிய விஷயமல்லவாகையினாலும், பற்றுதலில்லாமையாகிற கத்தியினால் வெட்டத்தகுந்ததென்பதும் அந்த மூலப் பக்கத்திற்சாசியில்லாததாகையினால் அதில் முக்யமாகப் பொருந்தாதாகையினாலும். இதையே அபிப்பிராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு 'அசேதனவஸ்துவின் மாறுதலை' என்றும் 'எந்தஸம்ஸாரமாகிற' என்றும் சொல்லப்பட்டது. இந்த அர்

டையதாகவும் கீழ்பாகத்தில் கிளைகளையுடையதாகவு மிருக்கிற இந்த அரச மரம் அநாதியானது' என்றும், † 'மேல் பாகத்தில் வேரையுடைய டும் கீழ் பாகத்தில் கிளைகளையுடையதுமாகிய மாத்தை எவன் இப்பொழுது தேரி ந்துகொள்ளுகிறோ' என்றுமர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யங்கள் சொல்லுகின்

வேறுவிதமாகவும் அதாவது இது வ்யஷ்டி கேஷத்ரம் சொல்லப்பட்ட து. பிறகு ஸமஷ்டிகேஷத்ரம் சொல்லப்படுகிறது. இந்த ப்ரம்மாண்டம் முழுமையும் ப்ரம்மாவிற்ருச் ஸரீரம். அதுவே விராட் என்று சொல்லப் படுகிறது. அதற்கு ஸ்வர்க்கம் தலை, சந்திர ஸூர்யர்கள் கண்கள், திசு குக்கள் காது, ஆகாசம் நடுஸரீரம், பூமி கால்கள், இதில் 'உளபூர்த்தி' உபஸாராவ' என்பதைப் பொருத்தமாக்கிக்கொள்ளவும் என்று. ப்ராணிக ளின்கூட்டம் அரசமரமாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதற்குக் காரணமாகிய ப்ரம்மா மேலே இருக்கிறான் என்பது முதலியதும் சொல்லுகிறார்கள். 1 'ஈபவொஹி' என்கிற ஸ்லோகத்திலோ ப்ரக்ருதி முதல் பஞ்ச பூதங்கள் வரையிலுள்ள எல்லாம் வ்ருக்ஷமாகக் கல்பனை செய்யப்படு கிறதென்றும் சொல்லுகிறார்கள். இம்படி எல்லா அர்த்தங்களிலும் ஸம்ஸாரம் விடத்தக்கது என்று நிரூபிப்பதில் தாத்பர்யம் என்று சொல்லவேண்டும். அதைவிட ஸம்ஸாரத்தையே நேரில் விருக்ஷமாகக் கல்பனை செய்ததென்பது மேலானது. 1 'ஈபவொஹி' என்கிற ஸ்லோகத்திலும் 'தவ்யு' என்று சொல்லியிருப்பதினால் முன் ஸ்லோக த்தினால் கல்பனை செய்யப்பட்ட வ்ருக்ஷமே சொல்லப்படுகிறதென்பது ஏற்படுகிறபடியினால் வேறு வ்ருக்ஷத்தைக்கல்பனை செய்கிறது என்பது யுத்தமல்ல, 2 'நாபுவேஷ்யு' என்கிற ஸ்லோகத்திலும் அந்த வ்ருக்ஷ மே சொல்லப்படுகிறது. ஆகையினால் ஸம்ஸாரமாகிய ஒன்றையே வ்ருக்ஷமாகக் கல்பித்திருக்கிறது என்று பாஷ்யகாரரால் வ்யாக்யா னஞ் செய்யப்பட்டது. இவ்விடத்தில் கர்த்தா இன்றொன்று குறிக்கா மல் 'சூஹு' (சொன்னார்கள்)' என்று சொல்லியிருப்பது வாசிகள் சொன்னார்கள் என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது என்கிற ஆகேஷத்தை விளக்குவதற்காகச் சொல்லுகிறார்—'ஸ்ருதிவாக்யங்கள்? என்று. மேல்பாகத்தில் வேரையுடையதாகவும் கீழ்பாகத்தில் கிளை களையுடையதாகவுமிருக்கிற இந்த அரசமரம் அநாதியானது' என்றார் த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யம் ஸம்ஸாரத்தைச் சொல்லுகிறதாக இவ்விடத்

† ஆரண்யகம்-1-11-5.

1 பகவத்கேத-15-2.

2 பகவத்கேத-15-3.

றனவோ; ஏழலோகங்களுக்கும் மேலே இருக்கிற ப்ரம்மாவைக் காரணமாகவுடையதாகையினால் அது மேல்பாகத்தில் வேருடையது என்றது. பூமியில் வஸிக்கிற எல்லா மனுஷ்யன், பசு, ம்ருகங்கள், புழுக்கள், பசுநிகள், ஸ்த்ந்தாவரங்கள், இவைகளைக் கடைசியாகவுடையதாகையினால் கீழ்பாகங்களில் சினைகளையுடைய தென்றது. பற்றுதலில்லாமைக்குக் காரணமாகிய நல்ல ஜ்ஞானமுண்டாகிறவரையில் பரம்பரையாக வெட்டத்த

தில் எப்படிச் சொல்லப்படுகிறது? இந்த என்று கீழ் ப்ரஸ்தாவிக்கப் பட்டதும் மேலே சொல்லப்போகிறதுமாகிய ஜீவாத்மாவைச் சொல்லுவதல்லவோ உசிதம் என்னில் அது யுத்தமல்ல, ஜீவாத்மாவிற்கு ஸ்வரூபத்தில் மேல் பாகத்தில் வேரையுடைத்தாயிருக்கை முதலியவை ஸம்பவிக்காதாகைவினால். மோக்ஷத்தில் ஆசையுடையவர்களுக்கு அந்த ஆத்மாவினிடத்தில் ஆசையிருக்கிறபடியினால் பற்றுதலில்லாமையாகிற கத்தியினால் வெட்டத்தகுந்தது என்று சொல்லியிருப்பதும் பொருந்தாதாகையினாலும். தேஹத்தோடு சேர்ந்திருக்கிற ஆகாரத்தைக்கொண்டு அப்படிச் சொல்லில் பிரித்துப் பார்த்தால் தேஹமாகிற உபாதி யினிடத்திலேயே இது அர்வயிக்கிறதாகையினாலும் என்று தாத்பர்யம். 'ஸூஃ நஸூஸ்யூகி (நானைக்கிருக்கப்போகிறதில்லை)' என்கிற வ்யுத்தபத்தியினால் 'சுஸூஃ' என்று சொல்லப்படுகிறது. வெட்டத்தகுந்ததாகையினால் வ்ருக்ஷம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதுதான் உதாஹரிக்கப் பட்ட இரண்டு ம்ருதிவாக்யங்களிலும் விஸேஷித்தும் பொதுவாகவும் கல்பனை செய்திருப்பதற்குக்காரணம் 'உளஃ ஸூஃ' என்பதை 'சுபஸூஃ' என்பதையும் வ்யவ்ஷ்டி ஸ்ருஷ்டிமாதிரியைக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—'ஏழலோகங்களுக்கும் மேலே இருக்கிற' என்றாம்பித்து. 'பூமியில்' என்பது கீழே இருக்கிற எல்லாலோகங்களைபும் குறிக்கிறது. 'சுப்யம் (அழிவில்லாதது)' என்றும், வெட்டத்தகுந்ததென்றும் சொல்லியிருக்கிறது ஒன்றுக்கொன்று விருத்தமாக விருக்கிறதே என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'பற்றுதலில்லாமைக்குக் காரணமாகிய' என்றாம்பித்து. தத்வஜ்ஞானம் உண்டாவதற்கு முன்பும் நாசம் காணப்படுகிறபடியினால் அத்துடன் விரோதத்தைப் பரிகரிப்பதற்காகப் பரம்பரையாக என்று சொல்லியிருக்கிறது. எழுத்துக்களின் கணக்காகிய 'சந்தஸ் (விருத்தம்)' என்பதை விலக்குவதற்காகச் சொல்லுகிறார்—'ஹ்நாவி என்பது ம்ருதிகள்' என்று. இலைகளைப்போல ஸம்ஸார வ்ருக்ஷத்தின் உள்ளபடியான ஆகாரத்தை மறைத்துக்கொண்டு காப்பாற்றுகின்றன என்று தெரிவிப்பதற்காக இவ்விடத்தில் 'ஹ்நாவி' என்னும் பதம் ஸம்ஸாரமாகிற வ்ருக்ஷத்

காதாகையினால் அழிவில்லாதது என்றது. எந்த அரச மரத்திற்கு ஸ்ருதி களை இலைகளாகச் சொன்னார்களோ; ‘ஹ்ராவ்லி’ என்பது ஸ்ருதிகள் அதாவது * ‘ஐஸ்வர்யத்தில் ஆசையுடையவன்வாயு தேவதையைக் குறித்து வெள்ளை நிறமுள்ள பசுவைக்கொண்டு யாகம் செய்யவேண்டும்’ என்றும், † ‘பிள்ளைகளில் ஆசையுடைவன் இந்த்ரன், அக்னி, இவ்விரண்டு தேவதையையும் குறித்துப் பதினொருகபாலங்களில் செய்யப்பட்ட புரோ டாசங்களைக்கொண்டு யாகம் செய்யவேண்டும்’ என்று மர்த்தமுள்ள ஸ்ரு

திற்கு இலைகளாக நிரூபித்திருப்பதினால் ‘ஹ்ராவ்லி’ என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் 1 ‘வெடிவாடிதா’ என்று இவை முதலிய இடங்களிலே போல தர்மம், அர்த்தம், காமமாகிய மூன்று புருஷார்த்தங்களைச் சொல்லுகிற பாகங்களைப்பற்றியது, என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘அதாவது ஐஸ்வர்யத்தில்’ என்றாம்பித்து. இத்துடன் சேராமலிருக்கிற வேதங்கள் இலைகளென்பதெப்படிப் பொருந்தும் என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—‘ஸ்ருதிவாக்யங்களில் சொல்லப்படுகிற’ என்றாம்பித்து. அப்படியிருந்தபோதிலும் வருஷங்களுக்கு அநேகம் அவயவங்களிருக்கும்பொழுது இலைகளாக நிரூபித்திருப்பதினால் என்ன விசேஷம்? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் ‘வருத்தியடைகிறது’ என்று சொல்லப்பட்டது. அதையே விவரிக்கிறார்—‘இலைகளால்’ என்றாம்பித்து. ‘தம்’ என்பது கீழ்ச்சொல்லிய விதங்களோடு கூடிய வருஷத்தைச் சொல்லுகிறது என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘இப்படிப்பட்ட’ என்றாம்பித்து. இவ்விடத்தில் எவன் ஸம்ஸாரமாகிற அரசமரத்தை யறிகிறானோ அவன் வேதத்தைத் தெரிந்து கொண்டவன் என்பது பொருந்தாது. ஏனெனில் ஸம்ஸாரமாகிற அரசமரமே வேதங்களல்லவாகையினால். அப்படியிருந்தாலல்லவோ இதைத் தெரிந்துகொண்டவன் வேதங்களைத் தெரிந்துகொண்டவன் என்று சொல்லலாம். ஆகையினாலிவ்விடத்தில் ? ‘சுடினா’

* யஜுர்வேதம்-2-1-1. † யஜுர்வேதம்-2-1. 1 பகவத்கீதை-2-42.

2 மனுஸ்மருதி-11-265. ஆத்யம்-எல்லா வேதங்களுக்கும் முதல்மையாகிய, தர்யக்ராம்-மூன்று அக்ஷரங்களுடைய, ப்ரம்ம-வேதம் (எதுவோ), த்ய-இந்த மூன்று வேதங்களும், யத்ர-எதனிடத்தில், ப்ரதிஷ்டிதா-இருக்கிறதோ, ஸ:-அந்த, குஹ்ய:-ரஹஸ்யமாகிய, த்ரிவ்ருத்வேத:-மூன்றக்ஷரங்களின் சேர்க்கையாகிய ப்ரணவமாகிற வேதம், அந்ய:-வேறுபட்டது, தம்-அதை, ய:-எவன் வேத-தெரிந்துகொள்ளுகிறானோ, ஸ:-அவன், வேதவித்-வேதத்தைத் தெரிந்துகொண்டவன்.

வகிறது. வெட்டப்படுகிற மரத்தின் ஸ்வரூபத்தைத் தெரிந்துகொள்ளு
வது வெட்டவேந்த்ரு உபாயத்தைத் தெரிந்து கொள் ளுவதற்குபயோகமுள்
ளது. ஆகையினால் வேதத்தை அறிந்தவனென்று சொல்லப்படுகிறது. 1

சுபஸ்ரோஜஃ வ ப்ரவ்யுதாஸ்யஸ்ய ஸாவா

மூணப்ரவ்யுஜாஃ விஷய ப்ரவாஹாஃ |

சுபஸ்ரோஜஃ மூணப்ரவ்யுஜாஃ விஷய ப்ரவாஹாஃ |

• வநீநி உமூஷ்யுதொகெ ||

2

ப - ரை] தவ்ய - அந்த மரத்தினுடைய, மூணப்ரவ்யுஜாஃ - ஸத்வம்
முதலிய குணங்களால் வ்ருத்தியடைந்த, விஷய ப்ரவாஹாஃ - சப்தம்
முதலிய விஷயங்களைத் துளிக்களாகவு ளுடைய, ஸாவா:-கிளைகள், சுபஸ்ரோ -
கீழும், உமூஷ்ய - மேலும் ப்ரவ்யுதாஃ - பரவியிருக்கின்றன, சுபஸ்ரோ -

தாவது பற்றுதலில்லாமையாகிற கத்தியினால் வெட்டத்தகுந்தது என்ப
பது பொருந்தாதாகையினாலேயே ப்ரணவம் முதலியவைகளைச் சொல்
லுகிறதென்பது அயுத்தம் 1 'ததம் வஹ.ததநிராமிடதவ்ய' என்ப
தும் அவ்விடத்தில் பொருந்தாது. 2 'ஸ்வஸு ஹணி நிஷா.கஃவரம்
ஸ்வஹாயிமஹதி' என்று சொல்லியிருப்பதைப்போல இதுவும் இருக்
கட்டுமே என்னில் அதுவும் உசிதமல்ல, இது அதற்கு விருத்தமாக
இருக்கிறபடியினால். அவ்விடத்தில் வேதத்தில் தேர்ச்சியடைந்தவன்
பரப்ரம்மத்தை யடைகிறான் என்று சொல்லப்படுகிறது. இவ்விடத்தி
லோவெனில் இந்த வ்ருகூத்தை வெட்டினிட்டு அதற்கப்புறம் பரப்ரம்
மத்தைத் தேடவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறதாகையினால். ஆகை
யினால் இதற்குவேறாத் தம் செல்லுவது ஸம்பவிக்காதாகையினால் ஸம்
ஸாரத்தைச் சொல்லுகிறதென்றேற்பட்டதற்கு இதைத் தெரிந்துகொ
ண்டவனை வேதத்தைத்தெரிந்து கொண்டவனென்று ஸ்தோத்திரம்
செய்திருப்பது இதைப்பற்றிய ஜ்ஞானம் வேதாந்தங்களில் சொல்லப்
படுகிற அர்த்தங்களை அறிவதற் குபயோகமுள்ளதாகையினாலேயே
என்பது, 'உமூஷ்யுதொகெ' என்றிவைமுதலியது நைமித்திக ஸ்ருஷ்டி
யை யனுஸரித்துச் சொல்லப்பட்டது.

1

1 பவத்கீதை-15-4.

2 விஷ்ணு புராணம்-6-5-64. சப்தப்ரம்மணி-சப்தமாகிய ப்ரம்மத்தில் அதா
வது வேதத்தில், நிஷ்ணுத:-சாமர்த்தியத்தையுடையவன், பரம் ப்ரம்ம-பரமாத்மா
வை, அதிசுச்சதி-அறிகிறான்.

கீழிலும், லோகே - மனுஷ்யலோகத்தில், கலோகாவஸீதி - புண்யபாபகர்மங்களாகிற ஜீவாத்மாக்களைக் கட்டுப்படுத்துகிற, லோகாதி-வேர்கள், ஸுலோகாதி - பரவியிருக்கின்றன. 2

பா] மனுஷ்யன் முதலியவர்களைக் கிளைகளாகவுடய அந்த வ்ருக்ஷத்திற்கு அவரவர்கள் கர்மங்களாலுண்டாக்கப்பட்ட வேறு கீழிருக்கிற கிளைகளும் மறுபடியும் மனுஷ்யன், பசு, முதலியவைகளாகப் பரவுகின்றன. மேலும் கந்தர்வர், யக்ஷர், தேவர்கள், முதலியவைகளாகப் பரவுகின்றன அவைகள் ஸத்வம் முதலிய குணங்களால் வ்ருத்தியடைந்தவைகள். ஸப்தம்

தா] பிறகு நித்யஸ்ருஷ்டியையனுஸரித்துச் சொல்லப்படுகிறது. — இந்த ஸ்லோகத்தினால். 'வேறு' என்பது முன் சொல்லியிருப்பதோடு புனருத்தியைப் பரிகரிப்பதற்காகச் சொல்லியிருக்கிறது. 'மறுபடியும்' என்பது நித்யஸ்ருஷ்டியைக் காட்டியிருக்கிறது. கர்மலோகத்தைக் குறித்து மேலே உண்டாகிறதென்று சொல்லப்படுகிறபடியினால் கந்தர்வன் முதலியவர்களைச் சொல்லுகிறது. ஆகையினால் ப்ரம்மாவின்னுடைய லோகத்திலிருந்து கீழேயே கிளைகளையுடையதாக இருக்கிறபடியினால் முன்பு சொல்லிய 'சுயஸ்ராஸம்' என்பதோடு விரோதமில்லை என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'கந்தர்வர், யக்ஷர்' என்றாரம்பித்து. முன்பு சொல்லிய விதமாகக் குணங்கள் மேலே மேலே ஜன்மங்களுண்டாவதற்குக் காரணமாகையினால் தேவன் மனுஷ்யன் முதலிய கிளைகள் குணங்களால் வ்ருத்தியடைந்த தென்பது உசிதம். குணங்கள் இவ்விடத்தில் எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவாகிய ஜலங்களின் ஸ்தானத்திலிருக்கிறது. அல்லது அடிக்கட்டை ஸ்தானத்திலிருக்கிற தாகவுமாம். இவ்விடத்தில் 'விஷய' என்னும் பதம் எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் பொதுவாகிய ஜ்ஞானம் முதலிபவைகளுக்கு விஷயங்களைச் சொல்லுகிறது என்பதை விலக்குவதற்காகச் சொல்லுகிறார்—'ஸப்தம் முதலிய' என்று. 'புரவாஸ' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் பலமுததைச் சொல்லுகிறது என்பது ஸம்பவிக்காது என்று தெரிவிப்பதற்காக 'துளிர்களாகவுடையவைகள்' என்று சொல்லியிருக்கிறது. கிளைகளில் போக்யங்களாகத் துளிர்கள் உண்டாகின்றனவல்லவா. அதைப் போலவே கிளைகள் ஸ்தானத்திலிருக்கிற தேவன் முதலியவைகளில் போக்யங்களாகுப்தம் முதலியவைகள் உண்டாகிறபடியினால் அவைகள் துளிர்களின் ஸ்தானத்திலிருக்கின்றன. மேலே வேரையுடைய வ்ருக்ஷம் கீழே கிளைகளையுடையதென்பது வேரிருப்பதை யனுஸரித்து உசிதமானாலும் ஆகலாம், மறுபடியும் கீழும் மேலும் பரவியிருப்பதற்

முதலிய விஷயங்களைத் துளிர்களாசவுடையவைகள். அது எப்படி என்னில் சொல்லுகிறார். ப்ரம்மலோகத்தில் வேரையுடையதாயும் மனுஷ்யர்களை நுணியாகவுடையதாயு மிருக்கிற இந்த வருஷத்திற்குக் கீழ் மனுஷ்யலோகத்தில் வேர்கள் பரவியிருக்கின்றன. அவைகள் கர்மாநுபந்திகள். அதாவது கர்மங்களாகிற ஜீவாத்மாக்களைக்கட்டுகிற வேர்கள் கீழே மனுஷ்யலோகத்திலும் உண்டாகின்றன என்றர்த்தம். மனுஷ்யனாகவிருக்கும் தசையில் செய்யப்பட்ட கர்மங்களினால் கீழே மனுஷ்யன், பசு, முதலியவைகளும் மேலே தேவன் முதலியவைகளும் உண்டாகின்றனவல்லவா.

2

குக் காரணமென்ன? என்கிற ஆகேஷபத்தை அபிப்ராயத்தில்வைத்துக் கொண்டு சொல்லுகிறார்—‘அது எப்படி என்னில் சொல்லுகிறார்’ என்று. ‘சுயஸ்ரூபே’ என்று நடுவில் முளைத்த வேர்களைச் சொல்லியிருக்கிறது. அது எப்படி என்னில் மெத்தையின் நுணியில் முளைத்துக் கீழ்முகமாகத் தொங்கிக்கொண்டிருக்கிற கொடிக்குப் பூமியில் ஸம்பந்தப்படுவதினால் வேருண்டாகி அதின் பக்கத்தில் மேல்நோக்கிக் கிளைகளுண்டாவதைப்போல என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘ப்ரம்மலோகத்தில்’ என்றரம்பித்து. மனுஷ்யலோகத்தை யெடுத்தது அவ்விடத்தில் கர்மங்களைச் செய்யக்கூடிய அதிகாரம் பெரும்பாலுமிருக்கிறதென்று தெரிவிப்பதற்காக. ஸமானாதிகரண ஸமாஸம் சொல்லுவதே உசிதமாகையினாலும், கர்மங்களே எல்லாவிடத்திலும் வேராகவிருப்பது பொருத்தமுடையதாகையினாலும் அவைகளைச் சேர்ந்த குணங்களையாவது மற்றவைகளையாவது வேரென்று சொல்லியிருப்பது பொருந்தாது என்பதை யபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—‘அதாவது கர்மங்களாகிற’ என்றரம்பித்து. ஜீவாத்மாவைக் கட்டுகின்றனவாகையினால் ‘சுநுஸுநு’ என்னப்படுகின்றன. அன்றிக்கே உறுதியாய் நடுவில் விட்டுப்போகாமவிருக்கின்றன என்றர்த்தம். ஆத்மாவைச்சேர்ந்த கர்மங்களை மனுஷ்யலோகத்திலிருக்கிற வேர்கள் என்று சொல்லியிருப்பதற்குக் காரணமென்ன என்றாக்கேஷபம்வரில் அதற்கு ஸமாதானமாக அது வேராக விருக்கும் விதத்தை நிரூபிக்கிறார்—‘மனுஷ்யனாக விருக்கும் தசையில்’ என்றரம்பித்து. எப்படி மேலே கிளைகளையுடைய ஆலமரம் முதலியவைகளுக்கு அந்தக் கிளைகளின் நுணியில் விரையாகவோ, விழுதாகவோ, மூலம் உண்டாகிறதோ அதைப்போலவே கீழ்பாகத்தில் கிளைகளையுடைய இந்த வருஷத்திற்கும் உண்டாகலாமென்று தாத்பர்யம்.

2

நராவதவெஷுஹ தமொவநுஷுதெ

நானொநவாழிநபுவஸம்வ்ரதிஷா ।

*

ப - ரை] ஸஷு - இந்த வ்ருக்ஷத்தினுடைய, ராவம் - ரூபமானது, தயா - அப்படி, ஹ - இந்த மனுஷ்யலோகத்தில், நொவநுஷுதெ - அறியப்படுகிறதில்லை, சுஹ - நாசமும், ந - அறியப்படுகிறதில்லை, ஸுஷி - காரணமும், ந - அறியப்படுகிறதில்லை, ஸம்வ்ரதிஷா - ஆதாரமும். ந - அறியப்படுகிறதில்லை.

பா] இந்த வ்ருக்ஷம் ப்ரம்மாவையே காரணமாகவுடையதாகையினால் மேல்பாகத்தில் வேரையுடையது. அவரிடத்திலிருந்து உண்டான ஸந்ததிகளின் வரிசையாக மனுஷ்யர்களை நுணியில் கிளைகளாக வுடையதாகையினால் கீழ்பாகத்தில் கிளைகளையுடையது. மனுஷ்யனுக்குக்கும் தசையிஸ் செய்யப்பட்ட கர்மங்கள் வேராகி நிற்க அனுவகனினால் மறுபடியும் கீழும் மேலும் கிளைகள் பரவுகின்றன என்று எப்படி இந்த ரூபம் சொல்லப்பட்டதோ அப்படி ஸம்ஸாரிகளால் தெரிந்துகொள்ளப்படுகிறதில்லை.

தா] எல்லாருக்கும் ப்ரத்யக்ஷமாகத்தெரிந்து கொள்ளப்பட்டதென்று எல்லாராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட இந்த ஸம்ஸாரத்தில் 'யஸம்வெஷு' என்று சிலர் இதைத்தெரிந்து கொள்ளுகிறார்கள் என்று ஸ்ரீதாத்நீரம் செய்வது அனுசிதம் என்கிற ஆகேஷ்பத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லப்படுகிறது—இந்த ஸ்ரீலோகத்தினால். இவ்விடத்தில் ரூபம் தெரிந்துகொள்ளப்படவில்லை என்று சொல்லியிருப்பதற்கு ரூபமேயில்லை என்று சொல்லுவதில் தாத்பர்யமில்லை, கீழே ரூபம் சொல்லியிருப்பதற்கு விசேஷம் வருகிறபடியினால் என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'இந்த வ்ருக்ஷத்திற்கு' என்று. எல்லோருக்கும் ஸம்ஸாரத்தைப்பற்றிய ஜ்ஞானமிருந்தபோதிலும் கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட ஆகாரத்தோடு கூடியதாக ஜ்ஞானமில்லை என்று 'தயா' என்னும் பதத்தினபிப்பிராயம் என்பதை விவரிக்கிறார்—'ப்ரம்மாவையே காரணமாகவுடையதாகையினால்' என்றாம்பித்து. 'ஸம்ஸாரிகளால்' என்பதற்கு மோக்ஷத்திற்கு ரூபயோகமான ஜ்ஞானமில்லாதவர்களினால் என்று தாத்பர்யம். ஸம்ஸாரிகளுக்குள்ளேயே எவன் இப்படித்தெரிந்து கொள்ளுகிறானோ அவன் முக்தனுக்குத்துல்யன் என்று தாத்பர்யமாகவுமாம். கூடஸ்த்தர்கள் தகப்பன் பிள்ளை முதலியவர்கள் ரூபமாக இந்த ஸ்ரீலோகத்திலும் வேர், கிளை, துளிர், முதலியவைகள் காணப்படுகிறதே என்கிற ஆகேஷ்பத்திற்கு ஸமாதானஞ் சொல்லுகிறார்—'நான்

நான் மனுஷ்யன், தேவதத்தன் பிள்ளை, யஜ்ஞ தத்தனுக்குத் தகப்பன், அதற்குத்தகுந்தான வஸ்துக்களை யுடையவன் என்றிவ்வளவு மாத்திரம் தெரிந்து கொள்ளப்படுகிறது. அப்படியே இதற்கு அந்தக்குணங்களாலுண்டான போகங்களில் ஆசையே காரணம் என்றும் தெரிந்துகொள்ளப்படு அப்படியே இதற்கு ஆதாரம் ஆத்மாவல்லாத தேஹத்தில்

மனுஷ்யன்' என்றாரம்பித்து. அவர்களுக்கு விடத்தகுந்ததான ஸம்ஸாரத்தைக் காண்பதற்குப்போகமான ஜ்ஞானமிருக்கிற தேயொழிய அதைவிவதற்குத் தகுந்த ஜ்ஞானமில்லை என்று தாத்தபர்யம். 'நானஃ' என்றிவை முதலிய இடங்களிலும் 'தயா' என்னும் பதத்தைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்—'அப்படியே இதற்கு' என்றாரம்பித்து. இத்தோடு சேர்த்துச்சொல்லப்பட்ட ஆசையில்லாமையாகிய கத்தியினால் வெட்டத்தகுந்தது என்பதை யனுஸரித்து 'ஈஹ' என்னும் பதத்திற்குத்தம் சொல்லுகிறார்—'நாசமும்' என்று. திரும்பி உண்டாகாமல் இதை நாசம் செய்வது இவ்விடத்தில் ஆசையில்லாமையால் உண்டாக்கப்பட்ட 'ஈஹ' என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறது. அது ஸ்வரூபத்தினாலும் காரணத்தினாலும் அறியப்படவில்லை நித்யமான நாசம் மாத்திரம் ஸம்ஸாரிகளால் காரணப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'ஸத்வம் முதலிய குணங்களாலுண்டாகிற்' என்றாரம்பித்து 'ஹோம' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் அநுபவிக்கக்கூடிய வஸ்துக்களைச்சொல்லுகிறது. ப்ரமாணங்களிலேற்பட்ட நாசம், ஆதி, ஆதாரம், இவைகளே இல்லை என்று மறுத்திருக்கிறது என்கிற ப்ரமத்தை எல்லக்குவதற்காக 'உவமஹுதே' என்னும்பதம் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டது. கர்ப்பம், முதலிபவைகளாகிய நடுவிலுண்டாகிய காரணம் தெரிந்துகொள்ளப்படுகிற படியினால் ப்ரதானமாகிய காரணம் இங்கே சொல்லப்படுகிறது, என்று சொல்லுகிறார்—'அந்தக்குணங்களாலுண்டான' என்றாரம்பித்து. இவ்விடத்தில் 'ஹுதிஷா' என்னும் பதத்தினால் மற்றவர்கள் வ்யாக்பாணஞ் செய்த படி ப்ரமாத்மாவைச் சொல்லுகிறதென்பது யுக்தமல்ல, ஆசையில்லாதவர்களுக்கு ஆசையை வைக்கக்கூடிய விஷயமாகிய அந்தப் ப்ரமாத்மாவை ஆசையில்லாமையாகிய கத்தியினால் வெட்டத்தகுந்த வருஷத்திற்கு ஆதாரமென்று சொல்லியிருப்பது உசிதமல்லவாகையினால். ஆகையினாலே ஆதிபாகிய பற்றுதலுக்கும் காரணமாகிய கழணி முதலிபவைகளின் ஸ்தானத்திலிருக்கிற அஜ்ஞானமே இவ்விடத்தில்உசிதமாகவிருக்கிறபடியினால் 'ஹுதிஷா' என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'ஆத்மாவல்லாத' என்றாரம்பித்து.

இது ஆத்மா என்கிற அபிமானமாகிய அஜ்ஞானம் என்றும் தெரிந்துகொள்ளப்படுகிறதில்லை. 'வ்ருகிஷ்டிஷ்டி' (இதில் நிற்கிறது) என்கிற வ்யுத்தத்தினால் அஜ்ஞானமே இதற்கு வ்ருகிஷ்டி (ஆதாரம்) என்று சொல்லப்படுகிறது. *

சுஸுதுஷெநம் ஸுவிருஷெநம்

உஷெநம் உஷெநம் உஷெநம் உஷெநம்

3

ததஃ வஃ ததஃ வரிசாமிதவம்

யவநதா ந நிவததணி ஹயஃ |

ப - ரை] ஸுநம் - இப்படிப்பட்ட, ஸு விருஷெநம் - ஒன்றாகவும் அநேகவிதமாகவும் முளைத்திருக்கிற வேர்களை யுடைய, சுஸுதுஷெநம் - அரசமரத்தை, உஷெநம் - உறுதியாகிய, ஸுவிருஷெநம் - ஆசையல்லாமையாகிய கத்தினால், உஷெநம் - வெட்டிவிட்டு, ததஃ - அதிஞலேயே, ததஃ - அந்த, வஃ - இடமானது, வரிசாமிதவம் - தேடத்தக்கது, யவநதா - எந்த இடத்தில், மதாஃ - போனவர்கள், ஹயஃ - மறுபடியும், ந நிவததணி - திரும்புவதில்லையோ. *

பா] கீழ்ச்சொல்லிய விதமாகிய நன்றாகவும் அநேகவிதமாகவும் முளைத்

இத்தால் 'ஸுவிருஷெநம்' நடுவு என்று வ்யாக்யானஞ்செய்ததும் நிராகரிக்கப்பட்டது. அஜ்ஞானத்தை 'வ்ருகிஷ்டி' என்னும் பதம் எப்படிச் சொல்லுகிறது என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'வ்ருகிஷ்டி' என்றாம்பித்து. இதின் கருத்தாவது வேர் ஊன்றியிருக்கும் பூமியானது வருஷத்திற்கு ஆதாரம் கர்மங்களோ இந்த ஸம்ஸாரமாகிற வருஷத்திற்கு ஆதாரமென்று சொல்லப்பட்டது. அதுவும் 1 'சுவிருஷெநம்' என்று சொல்லப்படுகிற படியினால் அஜ்ஞானத்திலேயே இருக்கிறது, அந்த அஜ்ஞானத்தினாலேயே அவைகளை யறுஷ்டிக்கிறபடியினால். கர்மங்களுக்குக் காரணமாகிய மமகாரத்திற்கும் இந்த அஹங்காரமே கிழங்கு ஆகையினால் அதனே இவ்விடத்தில் ஸம்ஸாரமாகிற வருஷத்திற்கு ஆதாரம் என்பது *

, ஸுநம்' என்று ஆசை வைக்க இடமாகிய ப்ரக்ருதி விசித்ரம் என்பதைச் சொல்லியிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்—'கீழ்ச்சொல்லிய விதமாகிய' என்று. நன்றாக விருக்கையாவது உறுதியான வாஸனையாகிய

1 விஷ்ணுபுராணம் - 2 - 13 - 70. கர்ம - கர்மமானது, அவித்யா - ஸஞ்சிதம் - அஜ்ஞானத்தினால் உண்டாக்கப்பட்டது.

திருக்கிற வேர்களை யுடைய இந்த அரச மரத்தை நல்ல ஜ்ஞானத்தினால் உண்டாகிய உறுதியாகிய ஸத்வம், முதலிய குணங்களாலுண்டான போகங்களில் ஆசையில்லாமை என்று பேருடைய கத்தியினால் வெட்டிவிட்டு அந்த விஷயங்களில் ஆசையில்லாமைபாசிற காரணத்தினாலேயே அப்படிப்பட்ட இடத்தைத் தேடவேண்டும். எந்த இடத்தில் போனவர்கள் மறுபடியும் திரும்புவதில்லைபா.

பா - அ] அநாதிகாலமாயுண்டாகிய ஸத்வம் முதலிய குணங்களாலுண்டான போகங்களில் ஆசையும், அதினால் உண்டாகிய விபரீத ஜ்ஞானமும் எப்படி நிறுத்தியடையும் என்னில் சொல்வதுகிறார்—

தடுவ வாடி வராவாடி * புவபெடிசு

யதஃ புவபுதிஃ புவபுதா வராவாணீ ||

4

வேருன்றிப்போயிருப்பதினால் மற்றவைகளால் வெட்டமுடியாமலிருக்கை. அநேகவிதங்களாக இருக்கையாவது ப்ராயஸ்சித்தம், முதலியவைகளினால் கர்மமென்று பேரையுடைய ஒவ்வொரு வேரையும் வெட்டினாலும் அநாதி காலமாக மனது, வாக்கு, காயம், இவைகளினால் தெரிந்து கொண்டும் தெரியாமலும், ஸாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்டதாயும், மறுக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற கர்மங்கள் அநேகவிதமாகச் செய்யப்பட்டிருக்கை. ஆசையில்லாமையும் சில ஸமயத்தில் அந்தந்த ஸமயங்களிலுண்டாகிய வ்யாக்ரி முதலிய கஷ்டங்களினாலு முண்டாகிறது. அது உறுதியானதல்ல. ஆகையினால் 'நல்ல ஜ்ஞானத்தினாலுண்டாகிய' என்று சொல்லப்பட்டது. விஷயங்களைவிடும் ஸமயத்திலே போல ஆத்மாவைத்தேடும் ஸமயத்திலும் இந்த ஆசையில்லாமை துடர்ந்திருக்க வேண்டும் என்று தெரிவிப்பதற்காக 'ததஃ' என்னும் பதம். ஆகையினாலேயே 'ததஃவரஃ' என்று 'வரஃ' என்னும் பதத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு வ்யாக்யானஞ் செய்திருப்பது யுத்தமல்ல என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'அந்த விஷயங்களில் ஆசையில்லாமையாகிற காரணத்தினாலேயே' என்று. 1 'ஆத்மாவைத் தேடவேண்டும்' என்ற ர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளைக் குறிப்பதற்காகச் சொல்லுகிறார்—'தேடவேண்டும்' என்று. இவ்விடத்தில் 'நிவத-ஹி' என்று பாஸ்மை பதமாகச் சொல்லிப்பிருக்கிறது விருத்தத்தை அனுஸரித்து வேதத்தில் சொல்லியிருப்பதைப் போலச் சொல்லியிருக்கிறது என்ற பிப்ராயம்.

* புவபெடியதஃ என்று பாடாந்தரம்.

1 ஜாபாலோப நிஷத் - 6.

புருஷனை, ப்ரவஹு - ஸரணமாகவடைந்து, ஐயதஃ - அஜ்ஞானம் நீவ்ருத்திப்பது முதலிய இந்த எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாகிய, ப்ரவஹு - வ்யாபாரம், வுராணி - அநாதியாக, ப்ரவஹு - உண்டானது. முன்பிருந்த மோக்ஷத்தி லாசையுடையவர்களுடைய ப்ரவ்ருத்தி 'வுராணி' என்னப்படுகிறது. அதாவது முன்பிருந்தவர்களாகிய மோக்ஷத்திலாசையுடையவர்கள் என்னேனோ. ஸரணமாகவடைந்து ஸம்ஸாரபந்தத்திலிருந்து விடுபட்டவர்களானார்கள் என்றார்த்தம். 4

பித்து. 1 'தெஷாநெவாநுகாவாய-ஹ', 2 'ஜிஹிதஸுபாஹும-பாணி' 3 'தேவாநாநிபிஷ்யஸி', 3 'பிராகேகம் ஸரணம் ப்ரஜ' என்றிவை முதலியதும் இங்கே நினைத்துக்கொள்ளத்தக்கது. இவ்விடத்தில் 'ப்ரவஹு' முதலிய பதங்களினால் இது ஸத்யமென்றே ஏற்படுகிறபடியினால் மற்றவர்கள் இந்த்ரஜாலம்போல் என்று உதாஹரணம் சொல்லியிருப்பது சப்தத்தின் ஸ்வாரஸ்யத்தினாலும், ப்ரத்யக்ஷம் முதலிய ப்ரமாணங்களினாலும் மறுக்கப்பட்டது. வேதத்தைப்போலவே ருஷிகளும் ப்ரயோகிக்கலாமென்று அனுமதி செய்யப்பட்டிருப்பதினால் 'ப்ரவஹு' என்று பரஸ்மைபதமாகச் சொல்லியிருக்கிறது. அவ்விடத்தில் தன்னாலங்கீகரிக்கப்பட்ட பாடாந்தரத்தையும் அதற்கு வேறு அர்த்தத்தையும் சொல்லுகிறார்—'ப்ரவஹு'யதஃ' என்றாரம்பித்து, 'ப்ரவஹு' என்று உத்தம புருஷனையிருந்தால் வாக்கியம் அர்வயிக்கவில்லை. ஆகையினால் 'ப்ரவஹு, ஐயதஃ' என்று பதத்தைப் பிரித்தார். இப்படிச் சொல்லில் ஆகேஷ்பத்திற்கு நேராகப்பதிவாகும், என்று தாத்பர்யம். 'ஐயதஃ' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் ப்ரஸ்தாவிக்கப்படுகிற எல்லாவற்றையும் சொல்லுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'அஜ்ஞானம் நீவ்ருத்திப்பது முதலிய எல்லாவற்றிற்கும்' என்று. ஜீவாத்மாவின் வ்யாபாரத்தைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதற்காக 'காரணமாகிய' என்று சொல்லப்பட்டது. 'ஐயதஃ' என்கிற விடத்தில் ஆறாம் வேற்றுமையினால் சொல்லப்பட்ட மொத்தமாகிய ஸம்பந்தம் இவ்விடத்தில் கார்யமாயும் காரணமாயு மிருக்கையாகிற விசேஷத்தில் முடிவுபெறுகிறது என்று தாத்பர்யம், 'ப்ரவஹு' வுராணி' என்பதினால் சிஷ்டர்களின் ஆசாரத்தைக்காட்டி யிருக்கிறதென்பது அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்டது என்று சொல்லுகிறார்—'முன்பிருந்த' என்றாரம்பித்து. அத்தையே விவரிக்கிறார்—'முன்பிருந்தவர்களாகிய' என்றாரம்பித்து. 4

நிபுடாந ரொஹா ஜித ஸம் ஷோஷா

சுயுதாந் நிதூர வி நிவ்யூத காஜாஃ|

அஹெவ விபுஜகூஸாவ டுஃவ ஸஹெஜே

மஹ்நிஜிவாஃ வடி உவ்யா தசு||

5

ப - ரை] நிபுடாநரொஹாஃ - தேஹமே ஆத்மாவென்கிற அஜ்ஞானமில்லாத வர்களாய், ஜிதஸம் ஷோஷாஃ - ஸுமக துக்கங்களில் ஆசையாகிற தோஷத்தை ஜயித்தவர்களாய், சுயுதாந் நிதூர - ஆத்மாவைப் பற்றிய ஜ்ஞானத்தில் எப்பொழுது மிருப்பவர்களாய், விநிவ்யூதகாஜாஃ - அதைத் தவிர வேறு வஸ்துக்களில் ஆசை நிறுத்தித்தவர்களாய், ஸுவ டுஃவ ஸஹெஜே - ஸுமமென்றும் துக்கமென்றும் பேருடைய, அஹெவ - இரட்டைகளினால், விபுஜாஃ - விடப்பட்டவர்களாயும், சுஜிவாஃ - அஜ்ஞானமில்லாதவர்களாயும் (இருப்பவர்கள்), தசு அந்த, சுவ்யா - அழிவில்லாத, பஃ - ஸ்தானத்தை, மஹ்நி - அடைகிறார்கள். 5

பா] இப்படி என்னைச் சரணமாக அடைந்து ஆத்மா வல்லாத தேஹத்தில் இதுவே ஆத்மா என்கிற அபிமானமாகிற அஜ்ஞானமில்லாதவர்களாயும், குணங்களாலுண்டாகிற போகங்களில் ஆசையென்று பேருடைய தோஷங்களை ஜயித்தவர்களாயும், ஆத்மாவைப் பற்றிய ஜ்ஞானம் எதுவோ

தா] இதே அர்த்தத்தைப்பற்றி 'நிபுடாநரொஹா' என்றார்பித்துச் சொல்லப்படுகிற மேல் வாக்கியமும் 'பதஃ' என்று கீழ்ச்சொல்லியதை விவரிக்கிற தாகையினால் மிகவும் பொருத்தமுடையது என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'இப்படி' என்றார்பித்து. இவ்விடத்தில் வஸ்துவின் ஸாமர்த்தியத்தினால் ஆசையை நிறுத்திப் பதற்குக்காரணம் 'நிபுடாநரொஹாஃ' என்றது, என்று நினைத்து அதற்கனுசரணமாகவ்யாக்யானஞ்செய்கிறார்—'ஆத்மாவல்லாத' என்றார்பித்து. 'சுஜிவாஃ' என்று தனித்துச் சொல்லியிருப்பதினால், மூடம், மோஹம், இவைகளில்லாதவர்களாய் என்று வ்யாக்யானஞ்செய்தது யுத்தமல்லவென்று தாத்பர்யம். ஆத்மாவினிடத்தில் ஆசையை விலக்குவதற்காக 'குணங்களாலுண்டாகிற' என்கிற விபேஷணம் சொல்லியிருக்கிறது. 'ஜிதஸம் ஷோஷாஃ' என்பதின் பாயோஜனம் 'சுயுதாந் நிதூர' என்பது. அதுவும் 1 'சுயுதாந் நிதூர' என்று முன்னமேயே சொல்லப்பட்டது. அதையே சொல்லுகிறார்—'ஆத்மாவைப் பற்றிய ஜ்ஞானம் எதுவோ' என்றார்பித்து.

அது அத்தயாத்மம் என்னப்படுகிறது, அதாவது ஆத்மாவைப்பற்றிய ஜ்ஞானத்தில் எப்பொழுது மிருப்பவர்களாயும், அதைத் தவிர மற்றவஸ்துக்களில் ஆசை நிவ்ருத்தித்தவர்களாயும், ஸுகம் துக்கமென்று பேருடைய இரட்டைகளால் விடப்பட்டவர்களாயும், ஆத்மா, ஆத்மாவல்லாத வஸ்துக்கள் இவைகளின் ஸ்வபாவங்களைத் தெரிந்துகொண்டவர்களாயு மிருப்பவர்

யோகம் செய்யும்போது இடைவிடாமலும் அதைவிட்டு எழுந்திருந்த பொழுது அதிகமாகவும் ஆத்மாவைப்பற்றிய ஜ்ஞானத்திலேயே நித்யமாக இருக்கை சொல்லப்படுகிறது. மிகவும் ஸுகமாகிய ஆத்மாவைப்பற்றிய ஜ்ஞானத்திலேயே எப்பொழுது மிருப்பதினால் அதைத் தவிர வேறு விஷயங்களில் ஆசை நிவ்ருத்தித்து விடுகிறது. 'விநிப்யுத்காரோ?' என்பது இவ்விடத்தில் விஸேஷமாக நிவ்ருத்தியடைந்த காமங்களை யுடையவர்களாயிருக்கை. அதாவது விஷயங்கள் ஸமீபத்திலிருந்தபோதிலும் அவைகளை உபேகக்ஷை செய்துகொண்டிருக்கை. ஸங்கம், காமம், இவை இரண்டுகளும் ஒன்று காரணமாகவும், மற்றொன்று கார்யமாகவுமிருக்கின்றன என்று முன்னமேயே சொல்லப்பட்டிருப்பதினால் புனருத்தி யென்னும் தோஷமில்லை. 'ஸுவஹுஃ'வஸம் 'ஜெஜ்ஜ்' என்பதற்கு அனுக்ஷலமாயும், ப்ரதிகூலமாயுமிருக்கிற ஸ்வபாவங்களை யுடைய என்றர்த்தம். இது உபாயதசையைச் சொல்லுகிறதாக இருந்தால் இந்த இரட்டைகளைப்பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லுகிறது. பலதசையைச் சொல்லுகிறதாக இருந்தால் துக்கம் முழுவதும் நிவ்ருத்தித்து விடுகிறது என்று சொல்லுகிறது. 1 'திஷி மஹுண ரிமெவ ஹுரெவெரெவ ஹுரெவ ஹுரெவ ஜிமக் ! ரொஹிதம்' என்று சொல்லப்பட்ட மாயையைத்தாண்டிவிட்டதினால் இவ்விடத்தில் 'சுரீ-ஹி' என்று சொல்லப்படுகிறது. அதுவும், தேஹமே ஆத்மா என்கிற ப்ரமமில்லாமை 'மிஷ்டாநரொஹா' என்பதினாலேயே சொல்லப்பட்டபடியினால் அதைத் தவிர வேறுகிய ஆத்மாவையும் ஆத்மாவல்லாத விஷயங்களை யும் பற்றிய ப்ரமங்களொன்றுமில்லை என்று சொல்லுகிறது, என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'ஆத்மா, ஆத்மாவல்லாத வஸ்துக்கள்' என்றாம்பித்து. அன்றிக்கே அஜ்ஞானங்களிற்குக் காரணமில்லை யென்பதைக் குறிக்கிறது இவ்விடத்தில் 'சுரீ-ஹி' என்னும் பதம். ஒன்றுக்கொன்று வ்யத்யாஸத்தைத் தெரிவிக்கக்கூடிய அஸாதாரணமான ஸ்வபாவங்களைத் தெரிந்துகொள்ளுவதினால் லல்லவோ ஆத்மாவும் ஆத்மாவல்லாத வஸ்துக்களும் ஒன்றென்கிற ப்ரமம் நிவ்ருத்தி செய்

கள் அழிவில்லாத அந்த ஸ்தானத்தை அடைகிறார்கள். அதாவது அளவில்லாத ஜ்ஞானத்தை ஸ்வபாவமாகவுடைய ஜீவாத்மாவை உள்ளபடியே அடைகிறார்கள். என்னைச் சரணமாக அடைந்தவர்களுக்கு என்னுடைய அணுகுறுத்தினாலேயே இந்த எல்லா வ்யாபாரங்களும் ஸுலபமாய்ச் செய்யக்கூடியவைகளாயும் ஸித்தி பர்யந்தங்களாகவுமாகின்றன என்றத்தம்.

5

யத்தக்கது என்று தாத்பர்யம். ஆத்மாக்கள் ஸ்வரூபத்தில் விகாரங்குளில்லாததானகையினால் இவ்விடத்தில் வ்யயமாவது ஜ்ஞானத்தின் சுருங்குதலும் பரவுதலும். அதிலை பெற்று மறுத்ததினால் ஏற்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—‘அதாவது அளவில்லாத ஜ்ஞானத்தை’ என்றாரம்பித்து. ‘வடி’ (அடையப்படுகிறது) என்கிற வ்யுத்தத்தினால் ‘வடி’ என்னப்படுகிறது. 1 ‘வாவணீ யஸு வ்யெவாந் பாக்ஷீணா ஸெஷ வாவந்’ என்று பரிசுத்தமான ஜீவாத்மாவும் பரமாத்மாவைப்போலவே அடையத்தகுந்தவனாகையினால் ‘வடி’ என்னப்படுகிறான். இவ்விடத்தில் பரமாத்மாவே ‘வடி’ என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறானென்பதில்லை, அடுத்த ஸ்லோகத்தில் அதையே ‘தக்’ என்னும் பதத்தினாலெடுத்து ‘ஸி யாஸி’ என்று வேறுகச் சொல்லியிருப்பதினால், ‘வடி’ என்னும் பதமும், ‘யாஸி’ என்னும் பதமும் திவ்யமான ஸ்தானத்தைச் சொல்லுகிறதென்பது முசிதமல்ல, ‘வாரிஸாமிடகவ்யு’ என்று அதைத் தேடவேண்டுமென்று விதித்திருப்பது பொருந்தாதானகையினால். அது ப்ரயோஜனமானகையினால் இருக்கிறதென்று அறிய வேண்டியது மாத்ரிமே யொழிப ஆத்மாவைப்போல த்யானம் வரையில் தேடக்கூடிய தென்பதில்லை, ‘ஸி யாஸி’ என்று சொல்லப்பட்டவஸ்துவிற்கே ஸம்ஸாரத்திலிருக்கும் தகை ‘ஸிஸெவாஸு’ என்றாரம்பித்துச் சொல்லப்படுகிறது. அப்படிக்கில்லாவிடில் பரமபதமாகிற ஸ்தானத்தை நிரூபித்த பிறகு 2 ‘ஸிஸெவாஸு’ என்று பத்த தகையை யுடைய ஜீவாத்மாவைச் சொல்லியிருப்பது பொருத்தமுடையதல்ல வென்று தாத்பர்யம். கீழ்ச் சொல்லிய ஆக்ஷேபத்திற்குப் பரிகாரமாக ‘தகேவ’ என்றாரம்பித்து இதுவரையிலுள்ள க்ரந்தத்திற்கு மொத்த தாத்பர்யத்தைச் சொல்லுகிறார்—‘என்னைச் சரணமாக அடைந்தவர்களுக்கு’ என்றாரம்பித்து.

5

1 விஷ்ணுபுராணம்-6-7-96. ததைவ- அப்படியே, பாக்ஷீணா சேஷபாவந:- மூன்றுவித பாவனைகளும் இல்லாத, ஆத்மா-ஜீவாத்மாவானவன், ப்ராபணீய:- அடையத்தக்கவன்.

2 பகவத்கீதை-15-7.

ந து லா வய தெ வ ஸு டியெ டா ந ஸ ஸா ன் னா ந வாவக்ஷி
ய டி கூ வா ந நிவ த டு னெ த லா வ ரா லா 22 ||

6

ப - ரை] தக் - அந்த ஜீவாத்மாவாகிற ஜ்யோதிஸ்ஸை, ஸுட்ரியன், நலாஸயதெ - ப்ரகாசம் செய்கிறதில்லை, ஸஸாங்கம் - சந்திரனும், ந - (ப்ரகாசம் செய்கிறது) இல்லை, வாவக்ஷி - அக்னியும் ந - (ப்ரகாசம் செய்கிறது) இல்லை, யக் - எந்த இடத்தை, மகூ - அடைந்து, நநிவ த டு னெ - திரும்புகிறதில்லையோ, தக் - அப்படிப்பட்ட, வரால - உயர்ந்ததாகிய, யாசி - ஜ்யோதிஸ்ஸானது, 22 - என்னுடையது, அதாவது எனக்குச்சேஷ பூதம்.

6

பா] அந்த ஆத்மாவாகிற ஜ்யோதிஸ்ஸை ஸுட்ரியனும் ப்ரகாசம் செய்கிறதில்லை, சந்திரனும் ப்ரகாசம் செய்கிறதில்லை, அக்னியும் ப்ரகாசம் செய்கிறதில்லை. ஜ்ஞானமல்லவோ எல்லாவற்றையும் ப்ரகாசம் செய்கிறது. வெளியிலிருக்கிற வெளிச்சங்கள் விஷயங்களோடு இந்திரியங்கள் ஸம்பந்

தா] ப்ரகாசம் செய்யக்கூடியவைகளாகிய மற்ற வஸ்துக்களை அபேக்ஷிக்கவேண்டியதில்லை என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக 'தக்' என்னும் பதத்தினால் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'அந்த ஆத்மாவாகிற' என்றாம்பித்து. இதின் கருத்தாவது 'தக்' என்னும் பதம் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்டதைச் சொல்லுகிறதென்பது ஸ்வராஸ்யமுடையதாகையினால் 'வடபிஷ்யு' 'தக்' என்று கீழ் பரிசுத்தமான ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபம் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்டிருப்பதினாலும், மேல்ஸ்ரீலோகத்திலும் 'ஸிவெவா' 'ஸொ ஜீவ வொகெ ஜீவ வொ' 'தக்' என்று அதையே சொல்லப்போகிறபடியினாலும், ஸ்ருதியில் ஏற்பட்டிருக்கிற ஸ்வயம் ப்ரகாசம் என்பதைச் சொல்லுகிற 'யாசி' என்னும் பதத்தை இவ்விடத்தில் ப்ரயோகித்திருப்பதினாலும், இந்த ஸ்ரீலோகம் ஜீவாத்மாவைப்பற்றியதே என்பது. ஸுட்ரியன் முதலியவைகளால் ப்ரகாசம் செய்யக்கூடாமலிருக்கையை அப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவமில்லாமையினால் என்று ஸ்தாபிக்கிறார்—'ஜ்ஞானமல்லவோ' என்றாம்பித்து. 'எல்லாவற்றையும்' என்பதற்கு ப்ரகாசம் செய்யத்தகுந்த எல்லா வஸ்துக்களையும் அவைகளை ப்ரகாசம் செய்கிறவைகளாக நினைக்கப்படுகிற ஸுட்ரியன் முதலிய வெளிச்சங்களுக்கும் என்று தாத்பர்யம். ஜ்ஞானம் எல்லாவற்றையும் ப்ரகாசம் செய்வதாயிருந்தால் அப்பொழுது வெளி வஸ்துக்கள் விஷயத்திலும் ஸுட்ரியன் முதலியவைகளை ஏன் அபேக்ஷிக்க வேண்டும்? அப்படிக்கில்லாவிடில் ஸுட்ரியன் முதலியவைகளைப்பற்றி ப்ரகாசம் செய்கிறவைகள் என்கிற வ்யவஹாரம் எப்படி.

தப்பவேதற்குத் தடையாகிப் இருட்டைப்போக்கடித்துக்கொண்டு அதின் வழியாக உபகாரம் செய்கின்றன. இந்த ஆத்மாவைப் ப்ரகாசம் செய்யக் கூடியது யோகம். அதற்குத்தடையாகியது அநாதியாகிய கர்மம். அதை நெய்நீர்நெய்யக்கூடிய உபாயமும் கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட பகவானிடத்திலுள்ளதாகதியைக் காரணமாகவுடைய ஆசையில்லாமை முதலியது எதை உண்டாக்கிறது? என்கிற ஆக்ஷேபங்களுக்கு ஸதாதானஞ் சொல்லுகிறார்—‘வெளியிலிருக்கிற’ என்றாரம்பித்து. ‘ஸம்பந்தப்பவேதற்குத்தடையாகிய’ என்பது ப்ரத்யக்ஷமுண்டாவதற்குக் காரணங்களின் நடுவில் சேர்க்கப்பட்ட விநோஷமான ஸம்பந்தங்களைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. ஏனெனில் சுவர் முதலியவைகளைப்போல் இருட்டு தடங்கலில்லையல்லவா, நடுவில் இருட்டோடு கூடிய வெளிச்சத்திலிருக்கிற வஸ்துக்கள் ப்ரத்யக்ஷமாக அறிப்படுகிறபடியினால், இப்படி எல்லாவற்றையும் ப்ரகாசம் செய்கிற ஆத்மாவாகிற ஜ்யோதிஸ்ஸு தானே ஏன் ப்ரகாசிக்கிறதில்லை? வேறு எதினால் ப்ரகாசம் செய்யக்கூடியது? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானஞ் சொல்லுகிறார்—‘இந்த ஆத்மாவை’ என்றாரம்பித்து ஸ்வயம் ப்ரகாசமாயிருக்கிற வஸ்துவையும் உள்ளபடியிருக்கிற எல்லா ஆகாரங்களுடன் அறிவதில் ஸம்ஸாரிகளுக்கு யோகமே உபாயம் என்று தாத்பர்யம். ப்ரகாசம் செய்யக்கூடிய மற்ற வஸ்துக்கள் இதை ப்ரகாசம் செய்யாது என்று மறுப்பதினால் இது அறியக்கூடியதில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது என்கிற ஆக்ஷேபமும் இதனால் பரிகரிக்கப்பட்டது. ஒரு விநோஷத்தைப்பற்றி அது இல்லை என்று சொல்லியிருப்பது மற்றவைகள் உண்டென்று காட்டுகிறது என்று தாத்பர்யம். அந்த யோகமும் எல்லாருக்கும் ஏன் வித்திப்பதில்லை? இதற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—‘அதற்குத்தடையாகிய’ என்றாரம்பித்து. ஸம்ஸாரத்திலுண்டாகிய கர்மம் யோகமுண்டாவதற்குத்தடை என்றர்த்தம். அப்படியாகில் ஒருவருக்கும் அந்த யோகம் வித்திக்காதே என்ற ஆக்ஷேபம்வரில் கீழ்ப்ரஸ்தாவித்த அர்த்தத்தைக்கொண்டு பரிகரிக்கிறார்—அதைநெய்நெய்யக்கூடிய உபாயமும் என்றாரம்பித்து. ‘மக்ஷா’ என்பதற்கு அடைந்து என்றர்த்தம். ‘பா’ என்பனும்பதம் இவ்விடத்தில் முன்புபால நியமிக்குமிடம் என்னும் அர்த்தத்தைச்சொல்லுகிறதல்ல. பின்னை எப்படி என்னில் ஸூர்யன் முதலிய வெளிச்சங்களை அபேக்ஷிக்கிறதில்லை என்று சொல்லியிருப்பதினாலே ஸ்வரூபம் ப்ரகாசமாகிய தென்றேற்பட்டிருக்கிறபடியினால் ஜ்யோதிஸ்ஸு என்னுமர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது. ஆகையினாலேயே என்னுடைய உயர்ந்த ஜ்யோதிஸ்ஸு என்று அந்வயம் சொல்வது முசிதமல்ல. என்னுடையது என்று

அடைந்து மறுபடியும் திரும்புகிறதில்லையோ அப்படிப்பட்ட உயர்ந்த ஜ்யோதிஸ்ஸு என்று உடையது. அதாவது எனக்கு விபூதியாகிய என்னுடைய அம்சம் என்றர்த்தம். ஸூர்யன் முதலியவைகளையும் ப்ரகாசம் செய்யக்

ஸம்பந்தத்தை விதிப்பதோவெனில் முத்ததசையில் மிகுந்த ஸாம்யத் தை யடைகிறுனென்று சொல்லியிருக்கிறபடியினால் ஸ்வாதந்தர்யம் உண்டாகிவிடுகிறதோ என்கிற ஸந்தேஹத்தைப் பரிகரிப்பதினால் ப்ரபோஜனமுடையது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்-‘உயர்ந்த ஜ்யோதிஸ்ஸு என்னுடையது’ என்று 1 ‘இதேவாஸம்’ என்று மேலே சொல்லப்போகிறதற்கும் காரணம் இவ்விடத்தில் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்டது என்று தெரிவித்துக்கொண்டு ஆறாம் வேற்றுமையினால் சொல்லப்பட்டப் பொதுவாகிய ஸம்பந்தத்தை ஒரு விஸேஷத்திலே சுருக்கிச் சொல்லுகிறார்-‘என்னுடைய விபூதியாகிய’ என்று. விபூதியாக இருக்கையாவது ஒரு க்ரஹஸ்தனுக்கு வீடு முதலியவை களைப்போல அல்ல. பின்னை எப்படியெனில் விட்டுப் பிரியக்கூடாத விஸேஷணமாகிய அம்ஸமாக விருப்பதினால் என்று சொல்லுகிறார்- ‘என்னுடைய அம்ஸம்’ என்று. இதின் கருத்தாவது அவயவங்களில் லாத ஒன்றாகிய ஸ்வரூபத்தில் அம்ஸம் என்று சொல்லியிருக்கிறதல்ல, ஏனெனில் அம்ஸமென்பது ஒருவஸ்துவில் ஒருபாகமாகையினால், ‘ஈஸம்’ ‘ஈஸம்’ என்பது பேதத்தைக் குறிக்கிறதாயினால். அப்படிக்கில்லாவிடில் ஒரே வஸ்துவினிடத்தில் அம்ஸமாவது எது? அம்ஸிபாவது எது? அதுவே அதினுடைய அம்ஸம் என்று ப்ரமித்தவனும் சொல்ல மாட்டான். பேதம் அபேதம் இரண்டும் ஒரு வஸ்துவிற்கு ஸம்பவிக் காது, ஒன்றுக்கொன்று விரோதம், எல்லா ந்ருதிகளுக்கும் விரோதம், முதலியவைகள் வருகிறபடியினால். 2 ‘இந்தப் ப்ரமாத்மாவிற்கு எல்லா ப்ராணிகளும் கால்பாகம்’ என்றும், 3 ‘அவனுக்கு அவயவங்களாகிய வஸ்துக்களினால் இந்த எல்லா லோகமும் நிறைந்திருக்கிறது’ என்றும், 4 ‘எப்படி நெருப்பினிடத்திலிருந்து சின்னப்பொறிகள் எங்கும் பரவுகின்றனவோ அப்படியே இந்தப் ப்ரமாத்மாவினிடத்திலிருந்து எல்லா ஜீவாத்மாக்களும் பரவுகின்றன’ என்றும் அர்த்தமுள்ள அம்ஸமாக விருக்கையாவது எல்லாம் சேர்ந்த வஸ்துவினிடத்தில் விஸேஷண

1 பசவத்தே-15-7.

2 புருஷஸூக்தம்-1-2-1.

3 ஸ்வேதாஸ்வதாம்-4-10.

4 ப்ரஹதாரண்யகம்-4-1-20.

கூடியதாகையினால் அதுமேலானதென்பது. ஸுலியன், முதலிய வெளிச் சங்கள் ஜ்ஞானமாகிற வெளிச்சத்தைப் ப்ரகாசம் செய்யக்கூடியவைகளல்ல. ஜ்ஞானமே யல்லவோ எல்லாவற்றையும் ப்ரகாசம் செய்கிறது.

உமெவாஸொ ஜீவஹாகெ ஜீவஹுதவஸுநாதமஃ |

உமஷஷாநீதி, யாணி ப்ரக்யதி ஸூநி க்ஷுப்தி ||

7

மாகிய ஒரு பாகமாகையினால் என்று 1 'சுமஸொநாநாவ்யவஸொசு, என்கிற அதிகாரணத்திலும், 2 'ப்ரகாஸாஹவதூமெவாவாஸு' என்கிற ஸுபுத்திரத்திலும், ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிற தாகையினால் அநேக வஸ்துக்கள் ஒரு காரணத்தினால் ஒன்றாகச் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கும்பொழுது அதில் பிரித்துச்சொல்லப்படுகிற ஒருபாகம் அம்ஸமென்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படியே துணி, தான்யராசி, முதலியவைகளிலும். இதுவும் விஸேஷணங்களாகவும் விஸேஷபங்களாகவும் இருக்கிற வஸ்துக்களிலும் இரண்டும் சேர்ந்த வஸ்து ஒன்றாயிருந்தபோதிலும் விஸேஷணமாகிய அம்ஸம் என்பது முதலிய வ்யவஹாரங்களிலும் துல்யம். ஆகையினால் இவ்விடத்தில் மிகவும் வெவ்வேறாகிய ஜீவாத்மா பரமாத்மா இவர்களுக்குள் ஒன்று விபூதிபாகவும் மற்றொன்று விபூதியபுடையவனாகவுமிருப்பதினால் சேர்ந்த ஒரு வஸ்துவாகையினால் அதில் விஸேஷணமாகிய ஜீவாத்மா பிரித்துச்சொல்லப்படும்பொழுது ப்ரதானமாகிய பரமாத்மாவைக்குறித்து அம்ஸமென்று சொல்லப்படுகிறான் என்பது. இவ்விடத்தில் தடங்கலில்லாத மென்மையையுடைய பரமாத்மாவைத் தவிர வேறுகிய ஜீவாத்மாவைப்பற்றிய 'பாஸி' என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிற ஜ்யோதிஸ்ஸுக்கு விஸேஷணமாக விருக்கிற 'வாஸி' என்பது ஸம்பீதத்தில் சொல்லப்படுகிற வெளிச்சங்களைக்குறித்து. ஆகையினால் அகினேஸ்ப்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'ஸுலியன் முதலியவைகளையும்' என்றாம். (இத்து.

1 ஸாரீரகஸுபுத்ரம்-2-3-42-அம்ஸாதிகாரணம்.

2 ஸாரீரகஸுபுத்ரம்-2-3-45-(ஜீவாத்மா பகவானுடைய அம்ஸமாயிருந்தபோதிலும்) பர-பரமாத்மா, வைஷ்ணவம்-இந்த ஜீவாத்மாவின் ஸ்வபாவமுடையவனல்ல, (எப்படி யென்னில்) ப்ரகாசிதிவத்-ஸுலியன் முதலிய வஸ்துக்களின் ப்ரகாசம் முதலியவைகளைப்போல அம்சமாகையினால் அதாவது ப்ரகாசங்கள் எப்படி ஸுலியனுடைய அம்ஸமோ அப்படி ஜீவாத்மா பரமாத்மனுடைய அம்ஸம். ஆகையினால் ஜீவர்களுக்குண்டான தோஷம் இவனுக்குண்டாகாது என்று தாத்பர்யம்.

ப - ரை] ஜீவலோகெ - ஜீவர்களின் கூட்டங்களில், உலோக - என்னுடைய, சுஸு - பாகமானது, ஸநாதம் - அநாதியாக விருங்குகொண்டு ஜீவஸு - பத்த ஜீவர்களாகி, ப்ரக்ருதியிலிருக்கிற, உலோகம் - மனஸ்ஸை ஆறுவதாக உடைய, அதாவது மனதுடன் சேர்ந்து ஆறுகிய, உலோகம் - இந்திரியங்களை, சுஷு - இழக்கிறது.

பா] இப்படிச் கீழ்ச்சொல்லிய ஸ்வரூபத்தையுடையதாயும், அநாதியாயும், எனக்கு அம்ஸமாயிருக்கிற சிலபாகம் அநாதியான கர்மமாகிய அவித்யையினால் சுற்றப்பட்டதாய் பத்த ஜீவனாகி இந்த ஜீவலோகத்திலிருந்து கொண்டு தேவன் மனுஷ்யன், முதலிய ப்ரக்ருதியின் மாறுதல்களாகிய ஸரீரங்களிலிருக்கிற மனஸ்ஸுடன் சேர்ந்த ஆறு இந்திரியங்களை இழக்கிறது. சிலது முன் சொல்லிய வழியினால் அவித்யையிலிருந்து விடுபட்டதாய் தன்னுடைய ஸ்வரூபத்துடன் நிற்கிறது. பத்தஜீவனோடு வெளியில் மிகவும் சுருக்கத்தையடைந்த ஜ்ஞானம், ஐஸ்வர்யம், இவைகளை யுடைய தாய்க்கொண்டு கர்மங்களால் லடையப்பட்ட ப்ரக்ருதியின் மாறுதல்களாகிய ஸரீரங்களிலிருக்கிற மனஸ்ஸுடன் ஆறுகிய இந்திரியங்களுக்கு ஈஸ்வரனாகி அவைகளைத்தங்கள் தங்கள் கர்மங்களுக்குத்தக்கபடி இங்குமங்கு மிழக்கிறது.

7

ஸரீரம் யதவாவொதி யவாவொது உதீஸாரஃ |

மு ஹீகெவதாநி ஸம்யாதி வாயுமுகாநிவாஸமாஃ || 8

ப - ரை] ஸம்ஸாரஃ - அந்த இந்திரியங்களுக்கு நியந்தாவாகிய ஜீவாத்மா, யசு - எந்த, ஸரீரம் - தேஹத்தை, சவாவொதி - அடைகிறோடு, யசு - எந்த ஸரீரத்திலிருந்து, உதீஸாநி - வெளியில் புறப்படுகிறோடு

தா] இப்படி எல்லா ஜீவர்களும் உமக்கு விபூதியாகையினால் உம்முடைய ஒருபாகமாகவே இருந்தால் அப்பொழுது நித்யஸூரிகளின்கும்பல்களைப்போலப் பேதமில்லாமல் எல்லா ஆத்மாக்களுக்கும் பரிசுத்தமான ஸ்வரூபத்தை யடைவது ஏன் உண்டாகக்கூடாது என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானமாக பத்தர்களும் தன்னுடைய விபூதி தான் என்று அதுவாதம் செய்துகொண்டு பத்தர், முத்தர் முதலிய ஏற்பாட்டுக்குக் காரணம் 'உலோகவாஸஃ' என்றாரம்பித்துச் சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'இப்படிச் கீழ்ச்சொல்லிய ஸ்வரூபத்தையுடைய' என்றாரம்பித்து. * * *

[7-வது ஸலோகத்திற்கு இதற்குமேலும், 8-வது, 9-வது ஸலோகங்களுக்கும் தாத்பர்ய சந்திரிகை கிடைக்கவில்லை.]

(அவைகளில்), **வாயு** - காற்றானது, **சூரிய** - இருப்பிடங்களிலிரு
துந், **மூல** - வாஸனைகளைப்போல, **வந்த** - இந்த இந்தியங்களை,
மூல - பிடித்துக்கொண்டு, **மூல** - போகிறது. 8

பா] எந்தச் ஸரீரத்தை யடைகிறுனோ, எந்தச் ஸரீரத்திலிருந்து வெளியில் புறப்படுகிறுனோ, அவைகளில் இந்த்ரியங்களுக்கு யஜமானனாகிய இந்த ஜீவாத்மா இந்த்ரியங்களை பஞ்சபூதங்களின் ஸூக்ஷ்மமான பாகங்களோடுகூட எடுத்துக்கொண்டுபோகிறான். எப்படிச் காற்று, புஷ்பம், சந்தனம், கஸ்தூரி முதலிய வாஸனைகளின் இருப்பிடங்களிலிருந்து அந்த வஸ்துக்களின் ஸூக்ஷ்மமான பாகங்களோடுகூட வாஸனைகளை யெடுத்துக்கொண்டு வேறிடத்திற்குப் போகிறதோ அதைப்போல என்றார்த்தம். 8

பா - அ] அந்த இந்திரியங்கள் எவை என்னில் சோல்லுகிறார்—

பெருகுதல் உகவுவாயுநம் உரவநம் வரணமெவவ |

சுயிஷாய உந்ஸாயம் விஷயாநுபஸைவதெ ||

ப - ரை சபம் - இந்த ஜீவாத்மா, ஸ்ரோத்ரு - காதையும், வக்ஷஸ்டி - கண்ணையும், ஸ்பர்சுமங்க - தோலையும், ரஸம் - நாக்னையும், ஸ்ரண - செவிய - மூக்கையும், பிந்தூ - மனஸ்ஸையும், சுயிஷ்டாய - அதிஷ்ட்டா - னம் செய்துகொண்டு, விஷயாக - அவைகளின் விஷயங்களை, உவஸெ - வதெ - அனுபவிக்கிறான்.

பா] மனதுடன் சேர்ந்து ஆளுகிய இந்த இந்தியியங்களை அதிஷ்ட்டானம் செய்துகொண்டு அதாவது தங்கள் தங்கள் விஷயங்களை க்ரஹிப்பதற்குத் தக்கவைகளாகச் செய்துகொண்டு அந்தந்த ஸப்தம் முதலிய விஷயங்களை யனுபவிக்கிறான்.

உதாரணம்: விதம் வாவி லு^யஜாநம் வா முணரநிதம் |

விஜயநகரநாயகவழி வயிழி ஜிநாமலக்ஷணம் || 10

ப - ரை] மூணாதிதம் - ஸத்வம் முதலிய குணங்களையுடைய ஸரீரங்க
 ளுடன் சேர்ந்திருக்கிற, உதாஹம் - ஸரீரங்களிலிருந்து வெளிப் புறப்படு
 கிற, வீர்தம்பாவீ - அந்தச் ஸரீரங்களுக்குள்ளிருக்கிற, மூர்ஜாமாவா -
 (சுப்தம் முதலிய விஷயங்களை) அனுபவிக்கிற (இந்த ஜீவாத்மாவை),
 விஜீவாஃ - மூடர்கள், நாமாவஸூனி - அறிகிறதில்லை, ஜகாமகஷா
 ஷஃ - ஜ்ஞானத்தைக் கண்ணாகவுடையவர்கள், வஸூனி - பார்க்கிறா
 ர்கள்.

10

பா] இப்படி ஸத்வம் முதலிய குணங்கள் நிறைந்த ப்ரக்ருதியின் மாறுதலாகிய மனுஷ்யனாயிருக்கை முதலிய அமைப்புக்களையுடைய ஸரீரத்தோடு சேர்ந்திருக்கிற அந்தச் ஸரீரத்திலிருந்து வெளிப்புறப்படுகிறவனையும் அந்தச் ஸரீரத்திற்குள் இருப்பவனையும், குணங்கள் நிறைந்த ஸப்தம் முதலிய விஷயங்களை யனுபவிக்கிறவனையு மிருக்கிற இந்த ஜீவாத்மாவை ஒருஸமயத்திலும் ப்ரக்ருதியின் மாறுதலாகிய மனுஷ்யன் முதலிய ஸரீரங்களைவிட வேறுபட்டவனாகவும், ஜ்ஞானம் ஒன்றையே ஸ்வரூபமாகவுடையவனாகவும் மூடர்கள் பார்க்கிறதில்லை. மூடர்களாவது மனுஷ்யன் முதலிய ஸரீரத்தையே ஆத்மாவென்று நினைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள். ஸரீரம், ஆத்மா, இவைகளின் வ்யத்யாஸங்களைப்பற்றிய ஜ்ஞானமுடையவர்கள்

நா] கர்மங்களின் கூட்டங்களினால் கட்டப்பட்ட ஜீவாத்மா ஸரீரமாகிய ஜயிலிலேயே இருப்பதும் அதிலிருந்து வெளிக்கிளம்புவதும் உள் நுழைவதும் முதலிய கஷ்டங்களும் அதில் இருப்பன் விஷங்கலந்த தேன்போல மிகவு மல்பங்களாகிய விஷயங்களை யனுபவிப்பதும் சொல்லப்பட்டது. பிறகு அதற்குமேல் இவைகளுக்குக் காரணமாகிய ஆத்மாபஹாரமாகிற திருட்டுத்தனத்தைப் ப்ரஸ்தாவித்து இந்த ஆத்மா எல்லாராலும் தெரிந்து கொள்ளக்கூடியது. அப்படியிருக்க அறியப்படவில்லை என்பதையும் பரிகரிக்கிறார்—இந்த ஸ்லோகத்தினால் ‘மூணாதிதம்’ என்பது மற்றவைகளுக்குக் காரணம் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் முதலில் அதற்கு வ்யாக்யானஞ்செய்கிறார். வெளிப்புறப்படுவது முதலியவைகளைச் சொல்லியிருப்பது எல்லா அவஸ்த்தைகளையும் குறிக்கிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் ‘ஒரு ஸமயத்திலும்’ என்று சொல்லப்பட்டது. ‘சுஹம் (நான்)’ என்று எல்லாருக்கும் தங்கள் தங்கள் ஆத்மா எப்பொழுதும் ப்ரகாசித்துக் கொண்டிருக்க விஷயங்களை அனுபவிப்பது முதலியதும் தங்கள் தங்களாத்மாவிற்குத்தெரிந்து கொண்டிருக்க சிலர் பார்க்கிறதில்லை என்று எப்படிச் சொல்லப்படுகிறது? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானஞ் சொல்லுகிறார்—‘மனுஷ்யன் முதலிய ஸரீரங்களைவிட வேறு பட்டவனாகவும்’ என்றாம்பித்து. ப்ரக்ருதியின் மாறுதலாகிய மனுஷ்யனாகவிருக்கை முதலிய அமைப்புக்களையுடைய ஸரீரத்தைக்காட்டிலும் என்றர்த்தம். ‘ஜ்ஞானம் ஒன்றையே ஸ்வரூபமாகவுடையவன்’ என்று சொல்லியிருப்பது எல்லா வ்யத்யாஸங்களை யும் குறிப்பதற்காக. ‘விஜ்ஞாநா நாமாவஸ்யகி’ என்று பகவானுடைய மிகுந்த கருணையோடு கூடியவார்த்தை. உள்ளபடியிருக்கிற ஆத்மாவை அறியாமைக்குக் காரணமாகிய மூடர்களாக இருக்கையும் அந்த ஆத்மாவைப்பற்றியதே என்று சொல்லுகிறார்—‘மனுஷ்யன் முதலிய ஸரீரத்தை’ என்றாம்பித்து. நித்யமாக இருக்கை, ஸ்வயம் ப்ரகாசமாக

எல்லா அவஸ்த்தைகளையுமுடைய இந்த ஜீவாத்மாவை ஸரீரத்தைவிட வேறுபட்ட ஆகாரத்தையுடையவனாகவே பார்க்கிறார்கள். 10

யதனொயொயிநஸெனம் வஸுனோதூநுவஸிதம் |
யதனொவஸுநுதாதாநொநெந்வஸுனோதெதஸு ||

ப - ரை] யதனஃ - ப்ரயத்தினம் செய்கிற, பொயிநஃ - யோகிகள், ஸுதூதி - ஸரீரத்தில், வஸுனோ - இருக்கிற, வஸு - இந்த ஜீவாத்மாவை, வஸுனி - பார்க்கிறார்கள், யதனொவி - ப்ரயத்தினம் செய்து கொண்டிருந்தபோதிலும், ஸுதூதூ - பரிசுத்தமான மனதையுடையவர்களாயும், கெதஸு - (ஆத்மாவைப் பார்ப்பதற்குத் தகுந்த) மனதில்லாதவர்களாயு மிருப்பவர்கள், வஸு - இந்த ஆத்மாவை, மவஸுனி - பார்க்கிறதில்லை. 11

பா] என்னிடத்தில் ஸரணாகதியை முன்னிட்டுக்கொண்டு கர்மயோகம் முதலியவைகளில் ப்ரயத்தினம் செய்பவர்களாய் அவைகளினால் பரிசுத்தமான மனதையுடைய யோகிகள் யோகமாகிற கண்ணினால் ஸரீரத்திலிருந்தோதிலும் ஸரீரத்தைவிட வேறுபட்டவனாகவும், தன்னுடைய ஸ்வபாவமாகிய ரூபத்துடன் கூட இருப்பவனாய்மிருக்கிற இந்த ஆத்மாவைப் பார்க்கிறார்கள். அப்படி என்னிடத்தில் ஸரணாகதியைச் செய்யாதவர்களாய், ஆகையினாலேயே பரிசுத்தம் செய்யப்படாத மனதையுடையவர்க

இருக்கை, முதலியவைகளால் வ்யத்யாஸம் உண்டென்று தெரிவிப்பதற்காக 'ஸரீரத்தைவிட வேறுபட்ட ஆகாரத்தை யுடையவனாகவே' என்று சொல்லியிருக்கிறது. 10

தா] கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட அர்த்தமே காரணத்துடன் நிரூபிக்கப்படுகிறது-இந்த ஸ்லோகத்தினால், 'யதனொயொயிநஃ' என்பதினால் முன்பு விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்ட அர்த்தம் இவ்விடத்தில் ஜ்ஞா கப்படுத்தப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்-'என்னிடத்தில் ஸரணாகதியை முன்னிட்டுக்கொண்டு' என்றாரட்பித்து, 'சுதூதி' என்னும்பதம் இவ்விடத்தில் வேறர்த்தத்தைச் சொல்லுவது பொருந்தாதாகையினால் கீழ் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட ஸரீரத்தைச் சொல்லுகிறது. அப்படியிருந்தால் ஆத்மாவைப்பாராமலிருப்பதற்குக் காரணமும் அனுவதிக்கப்பட்டதாகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்-'ஸரீரத்திலிருந்தபோதிலும்' என்று. ப்ரயத்தினம் செய்பவர்களுக்கு மனது பரிசுத்தம் செய்யப்படவில்லை என்பது எப்படிப்பொருந்தும்? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்-'என்னிடத்தில் ஸரணாகதியைச் செய்யாதவர்களாய்' என்று, இவ்விடத்தில் மனஸஸு பரிசுத்தம் செய்யப்படா

ளாய், ஆகையினாலேயே ஆத்மாவைப் பார்ப்பதற்குத்தகுந்த ஸக்தியை யுடைய மனதில்லாமலு மிருப்பவர்கள் இந்த ஆத்மாவைப் பார்க்கிற தில்லை.

11

பா-அ] இப்படி ஸூரியன், சந்திரன், அக்னி, இவைகளாகிய இந்திரியங்கள் விஷயங்களோடு ஸம்பந்தப்படுவதற்குத் தடங்கலான இருட்டைப் போக் கடித்துக்கொண்டு அதின் வழியாக இந்திரியங்களுக்கு ஒத்தாசை செய் கிறபடியினால் ப்ரகாசத்திற்குக் காரணமாகிய வெளிச்சத்தையுடைய வஸ் துக்களுக்கும் ப்ரகாசம் செய்யக்கூடிய ஜ்ஞானமாகிற வெளிச்சத்யுடைய ஜ்வாத்மா முக்திதசையையுடையதும் பங்தஜீவனாகிய தசையையுடைய தும்பகவானுடையவிபூதியென்று, * 'தஜாஜ்வாலே'†, ‡ 'ஜீவஹ்' தஸு நா தம்' என்பவைகளினால் சொல்லப்பட்ட து. இப்போழுது அசேதனத்தின் மாறுதல்களாயும், ஸூரியன் முதலிய வெளிச்சத்தையுடைய வஸ்துக்களினுடையதாயுமிருக்கிற ப்ரகாசமும் பகவானுடைய விபூதி என்று சொல்லுகிறார்—

யஜாஜித்யுமதம் தெஜோ ஜமக்வாவாயதெவ்விநம் |

யஜுஜீவலி யஜாஜுள ததெஜோ விஜிஜாகம் ||

12

மையாவது பகவானைச் ஸரணமாக அடையாமை என்று தாழ்ப்பாயம், மனது இருந்தபோதிலும் அது ப்ரக்ருத கார்யத்திற்கு உபயோகப் படாமையினால் அது இல்லாததற்கு ஸமமே என்பது 'சுவேதஸு' என் னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'ஆத்மா வைப் பார்ப்பதற்குத்தகுந்த' என்றாரம்பித்து.

11

தா| 'யஜாஜித்யுமதம் தெஜோ' என்பவை முதலியவைகளுக்கு முன் பின் ஸந்தர்ப்பங்களோடு ஸங்கதியில்லை என்பதைப் பரிகரிப்பதற்காகவும், ஸுகமாகத் தெரிந்துகொள்ளுவதற்காகவும் கீழ்ச் சொல்லப்பட்ட அர் தத்ததைச் சேர்த்துச் சுருக்கிச் சொல்லுகிறார்—'இப்படி' என்றாரம் பித்து. ஆத்மாவாகிற ஜ்யோதிஸ்ஸு தன்னுடைய விபூதி என்று சொன்ன பிறகு அதை ப்ரகாசம் செய்யச் சக்தியில்லாதவைகளாகையி னால் விவக்கக்கூடியவைகளாக ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட ப்ரக்திருயைச்சேர்ந்த ப்ரகாசங்களும் தனக்கு விபூதிதான் என்று சொல்லியிருப் பது உசிதந்தான் என்று சொல்லப்பட்டதாகிறது. வேறு வஸ்துக்களின் ப்ரகாசம் மற்றொருவனுடையதாக எப்படியாகும். ஆகையினால் இவ்விடத்தில் ஸூரியன் முதலியவர்களும் தானும் ஒன்

* பகவத்கீதை-5-6.

† பகவத்கீதை-5-7.

‡ பகவத்கீதை-5-7.

ப - ரை] சூழி து மக - ஸூர்யனிடத்திலிருக்கிற, யசு-எந்த, தெஜஃ - ப்ரகாசமானது, க்ஷு - எல்லா, ஜமசு - லோகத்தை, ஹாவயதெ - ப்ரகாசம் செய்கிறதோ, யசு - எந்த ப்ரகாசமானது, ஹ்ஸு - சந்திரனிடத்திலிருக்கிறதோ, யசு - எந்த ப்ரகாசமானது, க்ஷு - அக்னியிடத்திலிருக்கிறதோ, க்ஷு - அந்த, தெஜஃ - ப்ரகாசத்தை, ரோகி - என்னுடையதாக, விஜி - அறி.

12

பா] எல்லா லோகங்களையும் ப்ரகாசம் செய்கிற இந்த ஸூர்யன் முதலியவர்களுடைய ப்ரகாசம் எதுவோ அது என்னுடைய ப்ரகாசம். அவரவர்களால் ஆராதிக்கப்பட்ட என்னால் அவரவர்களுக்குக் கோடுக்கப்பட்டதென்று அறி.

12

மென் மெற்படுகிறது என்கிற ஆகேஷபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்— அவரவர்களால் என்றாரம்பித்து. 1 'எந்தப் பகவானால் தேஜஜ்ஸினால் வருத்தி செய்யப்பட்டவனும் ஸூர்யன் வெப்பத்தைத்தருகிறதோ' என்றும், 'ஸூர்யன் எந்தப் பகவானுடைய ப்ரகாசத்தை உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு ப்ரகாசிக்கிறதோ' என்றும், 2 'அவ்விடத்தில் ஸூர்யன் ப்ரகாசிக்கிறதில்லை' என்றாரம்பித்து 'அவனுடைய ப்ரகாசத்தினால் இவையெல்லாம் ப்ரகாசிக்கின்றன' என்கிறவரையிலும் அர்த்தமுள்ள நுதிவாக்யங்களிருக்கின்றனவல்லவா. ஆகையினால் எல்லாம் ஸ்வபாவத்தில் பகவானுக்குச் சேஷமாக இருந்துகொண்டு அவரவர்களின் கர்மங்களுக்குத் தக்கபடி அந்தப் பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தினால் சிலகாலம் மற்றவர்களுக்குச் சேஷமாக இருக்கும் தன்மையையுமடைகிறது. என்ற தாத்பர்யம். இவ்விடத்தில் 'தெஜஃ' என்னும் பதத்தினால் ஜ்ஞானமாகிற ப்ரகாசம் சொல்லப்படுகிறது என்பது 'ஜமசு ஹாவயதெ-ஹ்ஸு' என்பதோடு பொருந்தாது. ஸூர்யனிடத்தில் இருக்கிற ஜ்ஞானம் நமக்குக்குடம் முதலியவைகளை ப்ரகாசம் செய்கிறதில்லைவல்லவா. எல்லா வஸ்துக்களிடத்திலும் ஜ்ஞானம் ஸமமாக இருந்தபோதிலும் ஸூர்யன் முதலிய வஸ்துக்களில் ஸத்வகுணம் அதிகமாக இருப்பதினால் கண்ணாடி முதலியவைகளிடத்தில் போல் அதிகமாக ப்ரகாசிக்கிறது என்பதும் ந்யாயமல்ல, அவர்கள் மதத்தில் ஜ்ஞானம் மற்றொன்றினால் ப்ரகாசம் செய்யக்கூடியதல்லவாகையினால். ஆகையினால் ப்ரகாசங்களுக்கு மற்றொன்றை ப்ரகாசம் செய்யக்கூடிய ஸக்தி தன்னுடையதென்றே சொல்லப்பட்டது.

12

1 காடகம்-3-9.

2 கடவல்லி-2-5-15.

பா - அ] எல்லா ப்ராணிகளையும் தரிக்கிற பூமியினுடைய அப்படித் தாங்குகிற ஸக்தியும் என்னுடையது என்று சொல்லுகிறார்—

மாஜாவிஸ்ய ஹ ஹுதாநி யாரயாஜஹ ஜோஜஸா |

வாஷாநி வளஷயீஷ்வபூஷொஜொ ஹுதகா ரஸாதுகா || 13

பா., ரா] சுஹ - நான், மா - பூமியை, சூவிஸ்ய - நுழைந்துகொண்டு, ஜோஜஸா - ஸாமர்த்திபத்தினால், ஹுதகாநி - ப்ராணிகளை. யாரயாஜி - தாங்குகிறேன், ரஸாதுகா - அம்ருதமயமான ரஸம் நிறைந்த, ஹொஜி - சந்திரனாக, ஹுதகா - ஆகி, ஷ்வபூ - எல்லா, ஜோஜஸா - சேடிகளையும், வாஷாநி - வருத்திசெய்கிறேன். 13

பா] நான் பூமியில் நுழைந்து எல்லா ப்ராணிகளையும் ஒருவராலும் தடுக்கப்படாத என் ஸாமர்த்தியத்தினால் தாங்குகிறேன். அப்படியே நான் அம்

தா] இப்படி மற்றெல்லாவஸ்துக்களினுடையவும் அந்தந்த விசேஷமான கார்யங்களை உண்டாக்கக்கூடிய ஸக்தி என்னுடையதென்று பூமி, சந்திரன், ஜாடாக்களி, இவைகளினுடைய தாங்குவது, வருத்திசெய்து ஜீரணம் செய்வது முதலிய ஸக்திகளைக்கொண்டு குறித்துக்காட்டப்படுகிறது. அப்படிக்கில்லாவிடில் தன்னுடைய ஸக்தியை மாத்திரம் சொல்லுவதாக இருந்தால் கீழ் ப்ரஸ்தாவித்திருப்பதோடு பொருந்தாதாகையினால் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘எல்லா ப்ராணிகளையும்’ என்றாரம்பித்து. ‘எல்லா’ என்பதற்கு ஸ்த்ராவங்களாயும் ஜங்கமங்களாயுமிருக்கிற என்றர்த்தம். மற்ற வஸ்துக்கள் கீழே விழாமல் தடுக்கக்கூடிய ஸம்பந்தத்தினால் வஸ்துக்களைத் தாங்குகின்றன. ஆகையினால் அதை விலக்குவதற்காக ‘ஜோஜஸா’ என்று தனக்கு அஸ்தாரணமான ஸக்தியைச்சொல்லியிருக்கிறது. அப்படிக்கில்லாவிடில் பூமிக்குத்தாங்கும் ஸக்தியும் தடுக்கப்படும் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘ஒருவராலும் தடுக்கப்படாத’ என்றாரம்பித்து. ஸ்ருதியிலும் 1 ‘எந்தப்பகவானால் உக்ரமாகிப் ஆகாஸமும் பூமியும் உறுதியாக விருக்கின்றனவோ’ என்றும், 2 ‘அவன் பூமியையும் இந்த ஆகாசத்தையும் தாங்கிக்கொண்டிருக்கிறான்’ என்றும், 3 ‘எவனால் இவை யிரண்டும் தாங்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ, விஷ்ணுவினால் தாங்கப்பட்ட பூமியே’ என்றும் 4 ‘ஓ! கார்கியே, இந்த அக்ஷரத்தின் நியமனத்தில்

1 யஜுர்வேதம், 4-வது காண்டம்-2-8-5.

2 யஜுர்வேதம், 4-வது காண்டம்-2-8-2.

3 ஆணம்-2-8-2.

4 ப்ரஹ்மதாரண்யகம்-5-8-9.

ருத ரஸம் நிறைந்த சந்திரனாக ஆகி எல்லாச் செடிகளையும் வருத்தி செய்கிறேன். 13

சுஹம் வெஸூராமரோ ஹுக்வா ப்ராணிநாம் டேஹஜாஸூதம் |
ப்ராணாவாந ஸஜாயுதூஃ வவாஜேஹம் வதூவிபுயம் || 14

ப - ரை] சுஹம் - நான், வெஸூராமரோ - ஜாடராக்கினியாக (வயிற்றிற்குள் எரிருக்கும் நெருப்பாக), ஹுக்வா - ஆகி, ப்ராணிநாம் - ப்ராணிகளினுடைய, டேஹம் - சாரீரத்தை, ஜாஸூதம் - உடைந்தவனாய்க் கொண்டு, ப்ராணாவாந ஸஜாயுதூஃ - ப்ராணவாயு, அபானவாயு, இவைகளோடு கூடினவனாய்க் கொண்டும், வதூவிபுயம் - நான்கு விதமான, டேஹம் - ஆஹாரத்தை, வவாஜி - பக்குவம் செய்கிறேன். 14

பா] நான் ஜாடராக்கினியாகி எல்லா ப்ராணிகளினுடைய தேஹத்தை யடைந்தவனாய் அவர்களால் போஜனம் செய்யப்பட்ட கடிக்கக்கூடிய

ஆகாசம், பூமி, இவைகள் தாங்கப்பட்டு நிற்கின்றன' என்று மரீகத முள்ள வாக்பங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. சந்திரனாகவருக்கை இவ்விடத்தில் 'ரஸாதூகம்' என்று விசேஷித்துச் சொல்லப்படுகிறது. அதினால் செடிகளை வருத்தி செய்வதற்கு வழி சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'அம்ருத ரஸம் நிறைந்த சந்திரனாக ஆகி' என்று. இவ்விடத்தில் விசேஷணத்தின் மரீகதியினால் அந்த அம்ருதமையுமான ரஸங்களைக்கொண்டு வருத்தி செய்கிறேன் என்று சொல்லப்படுகிறது. 13

'ஜாடராக்கினியாகி' என்பதற்கு 1 'கொஷ்டே மிஷுதூகஜீவகி' என்றல்லவோ சொல்லப்பட்டதென்னு தாத்பர்யம். 'இந்த ஆஹாரம் கடிக்கக்கூடியதென்றும் விழுங்கக்கூடியதென்றும், மெல்லக்கூடியதென்றும் மூன்றுவிதமாகப் பிரிக்கப்பட்டது' என்ற தத்துவமுள்ள ம்ருதிவாக்பத்தில் மூன்றுவிதம் என்று சொல்லியிருக்கிற படியினால் நான்கு விதம் என்பது எப்படிப் பொருந்தும் என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸ்மாதானம் சொல்லுகிறார்—'கடிக்கக்கூடியவை' என்றும் பித்து. வேறு சில இடங்களில் வெவ்வேறு காரங்களால் சுருக்கி மூன்றுவிதமாகச் சொல்லியிருக்கிறது என்று தாத்பர்யம். 2 'சுவாம ப்ராணயொ ஜேஷ்ய ப்ராணாவாந

1 கோஷ்டே - வயிற்றிற்குள்ளிருக்கிற, அக்னி:-அக்னியானது, புத்தம் - போஜனம் செய்யப்பட்டதை, ருச்சதி-அடைகிறது.

2 அபானம் ப்ராணன் இவைகளின் மெல்லியிருந்துகொண்டு அந்த ப்ராணாவாயுக்களுடன் கூடியதாய் ஸமானவாயுவுடன் கூடியதாயும் ஜாடராக்கி நன்றாகப் பக்குவம் செய்கிறது.

வை, உறியக்கூடியவை, நக்கக்கூடியவை குடிக்கக்கூடியவைகளாகிய நான்குவத ஆஹாரத்தையும் ப்ராணன் அபானன் என்கிற வாயுவின் வ்யாபாரங்களோடு கூடினவனாய் பக்குவம் செய்கிறேன். 14

பா-அ இவ்விடத்தில் பரமாத்மாவிற்கு விபூதிகளாகிய சந்திரன் ஜாடராக்கனி இவர்கள் 'வெவொரோஹுகூ' 'சஹம் வெவஸூராமரோஹுகூ' என்று பகவானுடன் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டார்கள். அவர்களையும் மற்றெல்லா ப்ராணிகளின் கூட்டத்தையும் பரமாத்மாவோடு ஒன்று சேர்த்துச் சொல்லுவதற்குக் காரணத்தைச் சொல்லுவதுகிறார்.—

ஸவபுஷ்ய வரஹம் ஹுஜி ஸந்நிவிஷெடா

உதுஃஸ்யதி ஜகதாமவொஹம் வ |

வெவெஷு ஸவெவபுரஹவெவ வெவெஷு

வெவாஹக்யசு வெவவிஷெவ வரஹம் ||

15

ப - ரை] சஹம் - நான், ஸவபுஷ்ய - எல்லாப்ராணிகளினுடையவும், ஹுஜி - ஹ்ருதயத்தில், ஸந்நிவிஷ்டி - இருக்கிறேன், உதுஃ - என்னிடத்திலிருந்து, ஸ்யதி - நிகழ்பதும், ஜகம் - அறிவதும், ஸவொஹம் - மறப்பதும் அல்லது ஊஹிப்பதும் (உண்டாகிறது), ஸவெஷு - எல்லா, வெவெஷு - வேதங்களாலும், சஹவெவ - நானே, வெஷு - அறியத்தக்கவன், வெவாஹக்யசு - வேதங்களில் சொல்லிய கர்மங்களின் பலத்தைக் கொடுப்பவனும், வெவவிஷ - வேதத்தைத்தேரிந்து கொண்டவனும், சஹவெவ - நானே. 15

ஸரோஹிதஃ | ஸஜிநிதஸூராமெந ஸஜிகூலதி வாவகஃ || ' என்றிவை முதலிய இடங்களில் உள்ளே இருக்கிற காற்றுக்களின் வ்யாபாரங்களினால் வருத்தி செய்யப்பட்ட அக்னி பக்குவம் செய்யச் சக்தியுள்ளதாகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'ப்ராணன், அபானன்' என்றாரம்பித்து. ஒருகாற்றே ஸரீரத்தில் அநேகவிதமான வ்யாபாரங்களுடையது என்பது 1 'வாவபுஷ்ய உதுஃஸ்யதி' என்கிற ஸுத்திரத்தின் பாலியத்தில் 2 'ப்ராணன், அபானன், வ்யானன், உதானன், ஸமானன், என்கிற இவையெல்லாம் ப்ராணவாயுதான்,' என்றர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யத்தைக்கொண்டு நிரூபிக்கப்பட்டது. 14

1 ஸரீரகஸுத்தரம் - 2-4-11. மனோத்மனதைப் போலவே (ஒரு ப்ராணயுவே), பஞ்சவருத்தி:-ஐந்துவிதமான வருத்திகளை யுடையதாக, வ்யபதிர்யதே-சொல்லப்படுகிறது. 2 ப்ரஹ்மாரண்யகம்-1-5-3. .

பா] அந்தச் சந்திரன், அக்னி, இவர்களுக்கும், மற்றெல்லா ப்ராணிகளின் கூட்டத்திற்கும், எல்லா வ்யாபாரங்களைச் செய்வதற்கும், செய்யாமல் நிவ்ருத்திப்பதற்கும், காரணமாகிய ஜ்ஞானம் உண்டாகும் இடமாகிய ஹ்ருதயத்தில் அவை எல்லாவற்றையும் என்னுடைய ஸங்கல்பத்தினால் நியமனம் செய்துகொண்டு அவைகளுக்கு ஆத்மாவாக நான் இருக்கிறேன். அப்படியே ஸ்ருதிகளிலும் * ‘உள்ளே நுழைந்துகொண்டு எல்லாவற்றையும் நியமிக்கிற எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் ஆத்மாவாகிய’ என்றும் † ‘எவன் ப்ரதிவியில் இருந்துகொண்டு’ என்றும், ‡ ‘எவன் ஆத்மாவின் உள்ளே இருந்துகொண்டு நியமிக்கிறானோ’ என்றும், § ‘தாமரை மொக்கைப்போலிருக்கிற ஹ்ருதயம் தலைகீழாகத்தொங்குகிறது’ என்றும், || ‘ப்ரம்மபுரமேன்று; சொல்லப்பட்ட இந்தச் ஸரீரத்தில் ஸுக்ஷ்மமாகிய தாமரைப் பூவைப்போல எந்த இடமிருக்கிறதோ என்றும் அர்த்தபூள்ளவாக்யங்களில்

தா] ‘ஸவ்யஸூரஹம்’ என்கிற ஸ்லோகத்திற்கு ஸங்கதி இல்லை என்பதைப் பரிஹரிப்பதற்காகக் கீழ் ஒன்று சேர்த்துச் சொல்லியிருப்பதற்குக் காரணத்தைச் சொல்லுகிறதென்று ஸங்கதி சொல்லுகிறார்—‘இவ்விடத்தில்’ என்றாரம்பித்து. ‘அ’ என்பது கீழ்ச் சொல்லிப்பதை சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது என்றபிரயத்தில் வைத்துக்கொண்டு கீழ்ச் சொல்லிய அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—‘அந்தச் சந்திரன்’ என்றாரம்பித்து. ‘ஸவ்யஸூர்’ என்பதற்கு ‘ஹ்ருதி’ என்னும் பதத்தோடு சேர்த்திருப்பதினால் ஏற்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—‘எல்லா ப்ராணிகளின் கூட்டத்திற்கும்’ என்று. ‘ஹ்ருதி’ என்று சொல்லியிருப்பதின் ப்ரயோஜனத்தைக் காட்டுவதற்காக அந்த ஹ்ருதயத்தின் ஸ்வபாவத்தைச் சொல்லுகிறார்—‘எல்லா வ்யாபாரங்களைச் செய்வதற்கும்’ என்றாரம்பித்து. ஆகாசத்தைப் போல உள்ளே நுழைந்திருப்பதை விலக்குவதற்காகச் சொல்லுகிறார்—‘ஆத்மாவாக’ என்று. ஆத்மாவாக நிருப்பதை நிரூபிப்பதற்காக ‘அவை எல்லாவற்றையும் என்னுடைய ஸங்கல்பத்தினால் நியமனம் செய்துகொண்டு’ என்று சொல்லப்பட்டது. ‘அப்படியே’ என்பதற்கு நியமிப்பதற்காக உள்ளே நுழைந்திருப்பதினால் இவனை ஆத்மாவாகவே

* யஜுர்வேதம், ஆரண்யகம்-3-11-2.

† ப்ரஹதாரண்யம்-5-7-3.

‡ ப்ரஹதாரண்யகம்-5-7-22.

§ தைத்தீரியம், நாராயணம்-11.

|| சாந்தோக்யம்-8-1-1.

சொல்லப்படுகின்றன. ஸ்ம்ருதிகளும் * 'ஸாஸூ விஷ்ணுஸௌஷ்டிய ஜம தொ பொ ஜமதபஃ',† 'புராணவிதாரம் ஸவெபுஷாணீபாம் ஸணீயலாம்', ‡ 'யஜோவெவஸுதொ ராஜாயஸுவெஷஹுலிஸூத' என்றிவை முதலியவைகள் சொல்லப்படுகின்றன. ஆகையினால் என்னிடத்திலிருந்தே எல்லாப் ப்ராணிகளுக்கும் நினைவு உண்டாகிறது நினைவாவது முன்னால் அனுபவிக்கப்பட்ட விஷயத்தைப்பற்றியதாயும், அந்த அனுபவித்தினுண்கூடிய ஸம்ஸ்காரம் மாத்திரத்தினால் உண்டாகிய ஜ்ஞானம். அறிவாவது இந்திரியங்கள், காரணங்கள், ஸாஸ்த்ரம், யோகம், இவைக

சொல்லுகின்றன என்றத்தம். முதல் பாதத்தில் சொல்லப்பட்ட அர்த்தம் இரண்டாவது பாதத்தில் சொல்லப்படுகிற அர்த்தத்திற்குக் காரணம் என்று சொல்லுகிறார்—'ஆகையினால்' என்றாரம்பித்து. 'என்னிடத்திலிருந்தே... உண்டாகிறது' என்பது தானாகவே ஏற்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லியிருக்கிறது. வேதத்தின் அர்த்தங்களை விசதப்படுத்துகிற ஸ்ம்ருதி என்னும் க்ரந்தம் சொல்லப்படுகிறது என்கிற ப்ரமத்தை விலக்குவதற்காகச் சொல்லுகிறார்—'நினைவு' என்று. வெளியிலிருக்கும் விஷயங்களைப்பற்றி நினைவு இல்லை என்கிற மதத்தை நிராகரிப்பதற்காக 'முன்னால் அனுபவிக்கப்பட்ட விஷயத்தைப் பற்றியதாயும்' என்று சொல்லப்பட்டது. நேற்றுப் பார்த்தவனின்வந்தான் என்கிற ப்ரத்யக்ஷத்தை விலக்குவதற்காக 'ஸம்ஸ்காரம் மாத்திரத்தினால்' என்று சொல்லியிருக்கிறது. கோபலீவர்த ந்யாயத்தை அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு 'ஜ்ஞாம' என்னும் பதத்திற்கு வ்யாக்யானஞ் சொல்லுகிறார்—'இந்திரியங்கள்' என்றாரம்பித்து. 'சுவொஹுஷா (நிவ்ருத்தி செய்யப்பட்ட தோஷங்கடையுடையவன்)' என்றிவை முதலிய ப்ரயோகங்களை யனுஸரித்து 'சுவொஹு' என்னும் பதம் நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறது என்பதையும், அந்த நிவ்ருத்தி எதினுடையது என்

* விஷ்ணுபுராணம்-1-17-20. அசேஷஸ்ய-எல்லா, ஜகத:-லோகத்திற்கும் விஷ்ணு:-விஷ்ணு, ஸாஸ்தா-நியமிக்கிறவன். ய:-எவன், ஜகன்மய:-லோகத்தை ஸாரமாக வுடையவனே.

† மனுஸ்ம்ருதி-12-122. ஸர்வேஷாம்-எல்லா ப்ராணிகளுக்கும், ப்ராணவிதாரம்-நியமிக்கிறவனாக இருக்கிற, அணீயஸாம்-ஸூக்ஷ்மமாகிய வஸ்துக்களுக்குள் அணீயாம் ஸம் மிகவும் ஸூக்ஷ்மமாகிய.

‡ மனுஸ்ம்ருதி-7-92-யம் நியமிப்பவனாயும், வைவஸ்வத:-ஸூர்யமண்டலத்திலிருப்பவனாயும், ராஜா-ஜனங்களைத்திருத்தி செய்விக்கிறவனாயிருக்கிற, ய:-அந்த, ஏஷ:-இந்தப் பகவான், தவ-உன்னுடைய, ஹ்ருதி-ஹ்ருதயத்தில், ஸ்தித:-இருக்கிறானே.

ளாலுண்டாகிய வஸ்துக்களைப்பற்றிய நிர்ஸயம். அதுவும் என்னாலேயே உண்டாகிறது. 'சுவபாஹம்' (மறப்பது) ஆவது ஜ்ஞானம் நிவ்ருத்தியடைவது. அன்றிக்கே ஊஹிப்பதாகவுமாம். ஊஹமாவது இந்தப் ப்ரமாணம் இவ்விதமாக உண்டாகக்கூடியது என்று ப்ரமாணம் உண்டாகக் கூடிய யோக்யதையைப்பற்றியகாரணம் முதலியவைகளைநிபுரிப்பதினால் உண்டாகிய அந்தந்தப் ப்ரமாணங்களுக்கு ஒத்தாசையாயிருக்கிற ஜ்ஞானம். அதுவும் என்னாலேயே உண்டாகிறது. ஆகையினால் அக்னி, ஸூரியன், வாயு, சந்திரன், இந்திரன், முதலியவர்கள் என்னேயே அந்தர்யாமியாக வுடையவைகளாகையினால் என்னேயே ஆத்மாவாக உடையவைகளாகையினால் அவைகளைச்சொல்லுகிற எல்லா வேதங்களினாலும் தேவன் மனுஷ்யன் முதலிய பதங்களினால் ஜீவாத்மாவைப்போல நானே

பதை அபேக்ஷிக்கிறபடியினால் கீழ் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட ஜ்ஞானத்தினுடையது என்பதையும் அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—'ஜ்ஞானம் நிவ்ருத்தியடைவது' என்று. முன்பு 1 'சுவபாஹம்' என்பதை யனுஸரித்து 'சுவ' என்னும் உபஸர்க்கம் நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறதென்று அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு வ்யாக்யானஞ் செய்யப்பட்டது. இப்பொழுது அதைச் 'சொல்லாமல்' 2 'சுயூஹாஸூகூ உஹம்' என்கிற அமரத்தை யனுஸரித்து ஜ்ஞானம் என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்பட்ட ப்ரமாணமாகிய ஜ்ஞானங்களுக்கு ஒத்தாசையாகிய யுக்தியைச் சொல்லுகிறதென்பது உசிதம் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் வ்யாக்யானஞ் செய்கிறார்—'அன்றிக்கே ஊஹிப்பதாகவுமாம்' என்று. 'உஹம்' என்னும் பதம் 'உஹம்' என்னும் வஸ்துவைச் சொல்லுகிற 'ஹம்' என்னும் விசுதியையுடையது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'ஊஹமாவது' என்று. 'இவ்விதமாக உண்டாகக்கூடியது' என்பதற்கு கண்ணுண்டாகக்கூடிய ஜ்ஞானம், ரூபத்தையுடைய வஸ்து, ரூபம், அந்தரூபத்துடன் ஒரே இடத்தில் சேர்ந்திருக்கக்கூடிய வஸ்து இவைகளாகிற கண்ணேடு ஸம்பந்தமுடைய விஷயங்களைப்பற்றி உண்டாகக்கூடியது என்றிவை முதலாக ப்ரமாணங்கள். உண்டாகத் தகுந்த விஷயங்களைப் பற்றியது என்றர்த்தம். 'ஸுவ-ஹ்-ஸூ-ஹம்-ஹ்-ஸூ-ஹ்-ஸூ-ஹ்-ஸூ-ஹ்' என்று கீழே சொல்லப்பட்ட, எல்லாவற்றிற்கும் அந்தராத்மாவாக இருக்கை 'வெவ்வேறு வவெவ்வுஹமெவெவெஹ்' என்கிற விடத்திலும் காரணம் என்றுசொல்லுகிறார்—'ஆகையினால்' என்றரம்பித்து. 'எல்லா வேதங்களினாலும் ...

1 அஷ்டாச்யாயி-1-4-88.

2 நாமலிங்கானு சாஸனம், 1-வது காண்டம், புத்திவர்க்கம்.

அல்லவோ முடிவுபெறுகின்றன. ஆகையினால் 'சுகைஸுசு' என்பவன் பலத்தைச்செய்பவன். அதாவது வேதங்களில் சொல்லிய பலங்களைக் கொடுப்பவனும் நானே என்றர்த்தம். அதவும் முன்னமேயே * 'பொய்யொய்யாந்தநுஹக்ஷுஸு ஐபாவிததுஜிஹுகி' என்றாரம்பித்து † 'உஹதெ உதகஃ காஜாநுபெவவிஹிதாஹி தாஹ' என்கிறவரையிலும், ‡ 'சஹஹிலவபுயஜ்ஜாநாஹ ஹோகூரவபுஹாரெஹ' என்றும் சொல்லப் பட்டது. வேதத்தைத் தெரிந்துகொண்டவனும் நானே. அதாவது இவ் விதமாக வேதம் என்னைச் சொல்லுகிறதென்று தெரிந்துகொண்டவன் நானே. இதற்கு வேறாக எவன் வேதத்திற்கார்த்தம் சொல்லுகிறானோ அவன் வேதத்தைத் தெரிந்து கொண்டவனல்ல என்றபிராயம். 15

பித்து. 1 'சஹஹிலவபுயஜ்ஜாநாஹ ஹோகூரவ புஹாரெஹ' என்கிறவிடத்திலேயே பால் 'வெவெஸுஸுவெவெபுரஹுஜெவவெஷு' என்பதிலேற்பட்ட எல்லாக் கர்மங்களினாலும் தானே ஆராதிக்கப்படுகிறான் என்பதைச்சொன்ன பிறகு அவைகளின் பலத்தைக்கொடுக்கிறான் என்று சொல்லியிருப்பது முன் சொல்லியிருப்பவைகளோடுபொருத்த முடையது என்று தெரிவித்துக்கொண்டு ஏற்பட்ட அர்த்தத்தை இத்தையே சொல்லுகிற ப்ரமாணத்துடன் சேர்த்துச்சொல்லுகிறார்— 'அதாவது வேதங்களில் சொல்லிய பலங்களை' என்றாரம்பித்து, 'வனவ' என்பது இப்பொழுதிருக்கிறவிடத்திலேயே அந்வயிப்பதாயிருந்தால் பகவான் வேதத்தைத் தெரிந்து கொள்ளாதவரல்ல என்னும் அர்த்தத் தத்தைச் சொல்லுகிறதாகும். அது உசிதமல்ல பகவான் வேதத்தைத் தெரிந்துகொள்ளாதவர் என்று கேஷபமே உசிதமல்ல வாகையினால் ஆகையினால் அந்த 'வனவ' என்பது 'சஹ' என்பதோடு அந்வயிக்கிறது என்று, சொல்லுகிறார்— 'வேதத்தைத் தெரிந்து கொண்டவனும் நானே' என்று 2 'பெயவெஷுவிஷேவிபுர' என்பதினால் பகவானைத் தவிர மற்றவர்களும் வேதத்தைத் தெரிந்து கொண்டவர்களென்றேற்படுகிறபடியினால் 'நானே' என்பதினால் மற்றவர்க ளல்லவென்று மறுத்திருப்பது எப்படிப்பொருந்தும்? என்ற கேஷபம் வருகிறபடியினால் அதின் அபிப்ராயத்தைச்சொல்லுகிறார்— 'அதாவது இவ்விதமாக' என்று ஆரம்பித்து.

* பகவத்கீதை-7-21.

† பகவத்கீதை-7-22.

‡ பகவத்கீதை-9-24.

1 பகவத்கீதை-9-24.

2 பாரதம் - ஆரண்யபர்வம்-86-26. யே-எந்த, விப்ரா - ப்ராம்மணர்கள் - வேதவிதா:-வேதத்தைத் தெரிந்தவர்களோ,

பா-அ] ஆகையினால் எண்ணிடத்திலிருந்த எல்லா வேதங்களுக்கும் ஸாரமாகிய அர்த்தத்தைக் கேள்—

ஐரவிஜன வர்ணாஷன மொகெ கூரஹூகூர வனவ வ |
கூரஹூவ டாணி ஹிதா நி கதிடஹூகூர உவூதெ || 16

ப - ரை] மொகெ - இந்த லோகத்தில், கூரஃ - கூரன் என்றும், கூர ஸனவவ - அகூரன் என்றும், ஐஜன - இந்த, ஐன - இரண்வேதிமான, வர்ணாஷன - புருஷர்கள் (ஏற்பட்டிருக்கிறார்கள்), கூரஃ - கூரன் ஆவது, ஹூவ டாணி - எல்லா, ஹிதாநி - ப்ராணிகளும், கதிடஹூ - பரிசுத்தமான ஜீவாத்மாவானவன், கூரஃ - அகூரன் என்று, உவூதெ - சொல்லப்படுகிறான். 16

பா] கூரன் என்றும் அகூரன் என்றும் இரண்வேதிமாகிய இந்தப் புருஷர்கள் இந்தலோகத்தில் ப்ராஸித்தர்களாக இருக்கிறார்கள். அதில் கூரன் என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்பட்ட புருஷன் பத்த ஜீவனென்னும் பதத்தினால் சொல்லத்தகுந்தவர்களாயும், ப்ரம்மா முதல் புழுவரையிலுள்ள

தா] எல்லாவேதங்களுக்கும் ஸாரமாகிய புருஷோத்தமனுடைய உண்மையை நிரூபித்திருப்பதைக் கீழ்ச்சொல்லிய அர்த்தத்தோடு சேர்த்து அவதாரிகை சொல்லுகிறார்—‘ஆகையினால்’ என்றாரம்பித்து ‘மொகெ’ என்னும் பதம் ‘மொகூதெ சுநெந(இதினால் மற்ற வஸ்து அறியப்படுகிறது)’ என்னும் வ்யுத்தத்தினால் ப்ரமாணங்களைச் சொல்லுகிறது என்றபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு ‘ஹூயிதஃ’ என்று மேலேசொல்லப் போகிறதை இவ்விடத்தில் வசனத்தை மாத்திரம் மாற்றிச் சேர்த்துக் கொண்டு அர்த்தம் சொல்லுகிறார்—‘லோகத்தில் ப்ராஸித்தமாக விருக்கிறார்கள்’ என்று. ப்ரமாணமும் 1 ‘பிறப்பில்லாத ஒருவன் இந்த ப்ரக்ருதியினிடத்தில் ப்ரீதி செய்துகொண்டு இத்துடன் சேர்ந்திருக்கிறான். பிறப்பில்லாத மற்றொருவன் தன்னுலாபவிக்கப்பட்ட போகங்களை யுடைய இந்த ப்ரக்ருதியை விட்டுவிடுகிறான்’ என்றர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யம் முதலியவைக ளென்று இங்கு அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்டது. புருஷன் என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்பட்ட ஜீவாத்மா ஸ்வரூபத்தில் மாறுதலை யுடையதென்பது பொருந்தாதாகையினால் ஸ்ரீரத்தின் வழியாக அது சொல்லப்படுகிறது, என்றபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு முன்னராவது பாதத்திற்கு வ்யாக்யானஞ் செய்கிறார்—‘அதில் கூரன் என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்பட்ட’ என்

ளவர்களாயும் மாறுவதையே ஸ்வபாவமாகவுயை அசேதனங்களுடன் சேர்ந்தவர்களாயிருக்கிற எல்லா ப்ராணிகளும் இவ்விடத்தில் அசேதனத்துடன் சேர்ந்திருப்பதாகிய ஒரு காரணத்தினால் 'வாஸுதேவ' என்று ஏகவசனமாக (ஒருமையாக)ச் சொல்லியிருக்கிறது. அக்ஷரமென்னும் ஸப்தத்தினால் சொல்லப்பட்டவன் அசேதனங்களின் ஸம்பந்தமில்லாதவனாகவும், தன்னுடைய ரூபத்தோடு கூடினவனாயிருக்கிற முக்தனாகிய ஆத்மா அவன் அசேதனங்களின் ஸம்பந்தமில்லாதவனாகியினால் அசேதனங்களின் மாறுதல்களாகிய ப்ரம்மா முலிதய ஸரீரங்களுக்கு அஸாதாரணமான வனல்ல. ஆகையினால் கூடஸ்த்தன் என்று சொல்லப்படுகிறான். இவ்விடத்திலும் ஏகவசனமாகச் சொல்லியிருப்பது அசேதனங்களின் ஸம்பந்தமில்

றாம்பித்து. 'க்ஷரம்' என்பதினால் ஒன்றென்று சொல்லியிருப்பதினால் 'வாஸுதேவ' எனப்பதினால் அநேகமென்று சொல்லியிருப்பது உபாதிபிதேற்றப்பட்டது என்கிற ஸந்தேஹத்தை விலக்குவதற்காகச் சொல்லுகிறார்—'இவ்விடத்தில்' என்றாப்பித்து. பத்த ஜீவர்களுக்கு ஸ்வரூபத்தில் பேதமில்லாமல் போனால் எல்லாருடைய ஸுகம் துகம் முதலியவைகளை எல்லோரும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியதாகும் என்று தாத்தப்யம். 'க்ஷுட்யம்' என்னும் பதம் அநேக ஸந்ததிகளுக்குமுடைய புருஷனை இருக்கிறவனிடத்தில் ப்ரஸித்தமாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவன் இவ்விடத்தில் ப்ரமாத்மாவல்ல, 'உதஜி வாஸுதேவ' என்று அவனைப்பற்றித் தனியாகச் சொல்லப்படுகிறபடியினால். 'ப்ரம்மா முதலியவர்களுமல்ல, அவர்கள் தேஹத்துடன் ஸம்பந்தமுள்ளவர்களாகையினால் க்ஷர என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்பட்ட படியினால். முக்தியடைந்த ஆத்மாவுமல்ல, இந்தப் பதத்திற்கவனைச் சொல்லக்கூடிய ஸக்தி இல்லாமையினால், என்கிற ஆகேஷமும் வருகிறபடியினால் அந்த முக்தாத்மாவினிடத்தில் இந்தப் பதத்திற்குக் காரணப் பெயராகச் சொல்லக்கூடிய ஸக்தி இருக்கிறது என்றிப்பிராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு இது முக்தாத்மாவைச் சொல்லுகிறதென்று சொல்லுகிறார்—'அசேதனங்களின் ஸம்பந்தமில்லாதவனாகவும்' என்றாம் பித்து. காரணப்பெயராகச் சொல்லக்கூடிய ஸக்தியை நிரூபிக்கிறார்—'அவன்' என்றாம்பித்து. 'ப்ரம்மா முதலிய ஸரீரங்களுக்கு' என்பதற்கு ப்ரம்மா முதலிய ஸரீரங்களின் ஸம்பந்தத்தினாலேற்பட்ட விசித்தாங்களாகிய ஸுகதுக்கங்களை யனுபவிக்க உரிமையான ஆகாரத்தை யுடையவனல்ல என்றர்த்தம். இத்தால் 1 'தன்னுடைய ரூபத்துடன் சேருகிறான்' என்றர்த்தமுள்ள நிருதிவாக்யத்தில் சொல்லப்பட்ட சுருக்க

லா மையாகித ஒரு காரணத்தினால். இதற்கு முன்பு அநாதியாகிய காலத் தில் முக்தியடைந்தவனோடுவந்தான்வா வாகையினால். அப்படியே * 'வஹ்வொஜாநதவஸரவாஹதாஜிவோமதா' என்றும், † 'ஸமெப விகொவ ஜாயகெ ப்ரஹ்மே நய்யபநித' என்றும் சொல்லப்பட்டது.

உதழி: வரரரரரரரர: வரரரரரரரரரரரரரரரரரர: |

யொருக துயராவியு விவததுவய னாமரஃ || 17

பி - ரை வரலாற்றை - பரமாத்மாவேன்று, உதாஹுதீ - சொல்லப் பட்ட, உதூதீ - உயர்ந்தவனாகிய, வுரூஷி - புருஷனோ வேனில், சுநூ - இவைகளைவிட வேறுபட்டவன், சுஷுய - மாறுதலில்லாத, ரூபரூ - எல்லாவற்றையும் நியமிப்பவனாகிய, யு - எவன், மோகூய - மூன்றுவிதமான வஸ்துக்களையும், சூவியூ - உள்ளே நுழைந்து, மிவகி - தரிக்கிறானே.

17

பா] உத்தமஞ்சிய புருஷனோவெனில் கூடும் அகூடும் என்னும் பதங்க ளினால் சொல்லப்பட்ட பத்த ஜீவர்கள், முத்த ஜீவர்கள், இவர்களை விட வேறுபட்டவன். எல்லா ஸ்ருதிகளிலும் பரமாத்மாவென்று சொல்லப்பட்

மில்லாத ஐஞானமொன்றையே ஸ்வபாவமாகவுடையவன் என்று சொல்லப்பட்டதாகிறது. இப்படியாகில் ‘கூடுடவஸு கிஷுகி (சுகரம்போலிருக்கிறான்)’ என்று ‘கூடுடவஸு’ என்னப்படுகிறான் என்று வ்யுத்தப்பதியும் காட்டப்பட்டது. எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவாகிய ஆகாரத்தையுடையவனாக இருக்கையே இவ்விடத்தில் சுகரம்போலிருக்கிறதென்று தாத்பர்யம். இவ்விடத்திலும் ஏக வசனமாகச் சொல்லியிருப்பது ஒரு காரணத்தினால் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதைக் காரணமாகவுடையது என்று சொல்லுகிறார்—‘இவ்விடத்திலும்’ என்றாரம்பித்து. கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்தில் காரணத்தைக்காட்ட வேண்டுமென்கிற அபிப்பிராயத்தினால் முத்தியடைந்த ஆத்மாக்கள் அநீகர்கள் என்பதைப் ப்ரமாணத்துடன் நிரூபிக்கிறார்—‘இதற்கு முன்பு’ என்றாரம்பித்து, 16

தா] இதுவரையில் சொல்லப்படாமையினால் 'சுந்ரூ' என்பது விதிக்கப் படுகிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு அதற்கு யாரைவிட என்று சொல்லவேண்டி யிருப்பதினால் கீழே ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட கூதர, அகூதர, என்கிற புருஷர்களே அத்துடன் ஆர்வபிக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லுகிறார்—'உத்தமனாகிய புருஷனேவேனில்' என்றாரம்பித்து. 'வ்ராரோதேஷு' ஸ்ரூஷுக்' என்பது விதிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லுவது ஸம்ப

பகவத்கீதை-4-10.

† பகவத்கீதை-14-2.

டவன். பரமாத்மாவென்று சொன்னதினாலேயே இந்த உத்தமனாகிய புருஷன் பத்தனையும் முத்தனையுமிருக்கிற ஜீவர்களைக்காட்டிலும் வேறுபட்டவனென்றறியப்படுகிறது. எப்படியெனில் சொல்லுகிறார்—‘பொருகசூயம்’ என்று. ‘ஹோக்ஷுதே (பார்க்கப்படுகின்றன)’ என்கிற வ்யுத்தத்தினால் ஹோக்ஷு. அவைகள் மூன்றாவது அசேதனமும், அத்துடன் சேர்ந்த ஜீவாத்மாவும், முத்தனான ஜீவாத்மாவும், என்கிற ப்ரமாணங்களாலறியத்தகுந்த இந்த மூன்று வஸ்துக்களையும் எவன் ஆத்மாவாக உள்ளே நுழைந்து தரிக்கிறானோ அவன் தன்னால் வ்யாபரிக்கத் தகுந்ததாயும், தரி

விக்காதாகையினால் அர்யன் என்பதற்குக் காரணத்தைச் சொல்லுகிறது அது என்று சொல்லுகிறார்—‘எல்லா ஸ்ருதிகளிலும்’ என்றும் பித்து. 1 ‘அந்தச் சிகையின்நடுவில் பரமாத்மா இருக்கிறான்’ என்றும், 1 ‘நாராயணன் பானாகிய ஆத்மா’ என்று மர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யங்களில் என்றர்த்தம். பரமாத்மாவென்று சொல்லிப் பிருத்திரத்தற்குக் காரணத்தை நிரூபிக்கிறது என்று மேல் பாதிக்கு அவதாரிகை சொல்லுகிறார்—‘எப்படியென்னில்’ என்று. ‘ஹோக்’ என்னும் பதம் ப்ரஸித்தமான லோகத்தைச் சொல்லுவதாயி நுந்தால் ‘ஹோகசூயம்’ என்பது பூரி, புவரி, ஸுவரி, என்கிற லோகங்களைப்பாவது, ஸ்வர்க்கலோகம், மனுஷ்யலோகம், பாதாளலோகம், என்கிற லோகங்களைப்பாவது சொல்லுகிறதாகும், அப்படியாகில் அவைகளுக்குள் வ்யாபரித்திருப்பதும், அவைகளைத் தரிப்பதும் எல்லாவஸ்துக்களுக்கும் அந்தராத்மா என்கிற தாத் பர்யத்தையுடைய பரமாத்மாளன்பதை நிரூபிக்கக்காரணமாகாதாகையினாலே கூட, அகூட என்கிற எல்லா வஸ்துக்களைவிட வேறுபட்டவன் என்பதற்கு லாதகமாகாது. க்ருதகம், அக்ருதகம், க்ருதகாக்ருதகம் என்றுசொல்லப்படுகிறமூன்றுலோகங்களைச் சொல்லுவதாயி நுந்தாலும் அவைகளிலிருக்கிற ஜீவாத்மாக்களில் லக்ஷண ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். அதைவிடக் காரணப்பெயர் என்று ஒப்புக்கொள்ளுவதே மேலானது என்றிப்பாயத்தில் வைத்துக்கொண்டு வ்யாக்யானஞ் செய்கிறார்—‘ஹோக்ஷுதே’ என்றும்பித்து. கண்ணுக்குத்தெரியாத பத்த முத்த ஜீவர்களைப்பற்றி ‘ஹோக்ஷுதே (பார்க்கப்படுகின்றன)’ என்பது எப்படிப் பொருந்தும் என்கிற ஆகேஷபம் வருகிறபடியினால் அதற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—‘ப்ரமாணங்களாலறியத்தகுந்த’ என்று, ‘யஃ’ என்பது 2 ‘ஜனங்களை உள்ளே நுழைந்து நிபமிக்கிறவன் எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மா’ என்றும், 3 ‘எல்லாவற்றையும் தரிக்கக்கூடிய சக்தி

1 புருஷஸூக்தம்.

2 யஜுர்வேதம்-ஆண்யகம்-3-11.

3 யஜுர்வேதம்-ஆண்யகம்-3-14.

க்கத் தகுந்ததாயுமிருக்கிற வஸ்துக்களைவிட வேறுபட்டவன். இத்தாலும் கீழ்ச்சோல்லிய மூன்றுவித வஸ்துக்களைவிட வேறுபட்டவன். எந்தக் காரணத்தினால் அவன் மாறுதல்களில்லாதவனோ, எல்லாவற்றையும் நியமிக்கிறவனோ, மாறுதலடையாமலிருப்பதையேஸ்வபாவமாகவுடையவன் மாறுதல்களையடைவதையே ஸ்வபாமமாகவுடைய அசேதனங்களைவிடவும், அந்த அசேதனங்களுடன் சேர்ந்திருப்பதினால் அதையனுஸரித்திருக்

யுள்ளவனான யிருந்துகொண்டு தன்னாலேயேதான் தாங்கப்பட்டவனான யிருந்துகொண்டு அவைகளைத் தரிக்கிறான்' என்று மர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகள் இவ்விடத்தில் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்டன. 'அவன்' என்பதற்கு பரமாத்மாவென்று சொல்லப்பட்ட அவன் என்றத்தம் 'யஸி' என்பது அந்தப் பரமாத்மாவைச் சொல்லுகிறபடியினாலும் இங்கே சொல்லியிருக்கும் விபேஷணங்கள் தனித்தனிபாக அவன் வேறு பட்டவன் என்பதை ஸாதிக்கக்கூடிய சக்தியுள்ளவைகள். வஸ்துவின் ஸ்திதி மாத்திரத்தைச் சொல்லுகிறதென்னில் இவ்விடத்தில் அனைவரையகத்தைச் சொல்லி யிருக்கிறதாகும். ஒரு பதத்தினாலேயே வஸ்துவின் ஸ்திதிகொல்லப்பட்டிருக்கும் பொழுது மற்றப் பதங்கள் வர்த்தமென்றேற்படும், என்றிவைகளை அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—'இத்தாலும்' என்றாம் பித்து. இவ்விடத்தில் வ்யாபரித்திருப்பது, தரிப்பது, நியமிப்பது, இவைகளைச் செய்கிறவனும் இவைகள் அந்தக் காரியங்களுக்கு விஷயங்களாகவுமிருப்பதினால் வேறுபட்டவன் என்பதை ஸ்தாபிக்கக்கூடியவைகள். மாறுதலில்லாமலிருப்பதோ வெனில் நேரிலேயே ஸ்வபாவம் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமாக இருப்பேறபடியினால் வேறுபட்டவன் என்பதை ஸ்தாபிக்கிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'மாறுதலையடையாமலிருப்பதையே ஸ்வபாவமாகவுடையவன்' என்றாரம்பித்து. இப்படி உள்பிரிவுகளின் வ்யத்யாஸத்தைமேலேயும் 1 'மாறுதலையடையாமலிருப்பதைப் ஸ்வபாவமாகவுடையவனானவனாக வ்யாபரிப்பது தரிப்பது, நியமிப்பது, முதலியவைகளையுடையவனாக யினாலும்' என்று காட்டப்போகிறார். 'அசேதனங்களுடன் சேர்ந்திருப்பதினால் அதை யனுஸரித்திருக்கிற' என்பதற்கு அதினாலுண்டாகிய பிறப்பு, மாணம் முதலிய கஷ்டங்களையுடைய என்றத்தம். அதைப் போலவே ஜ்ஞானத்தின் சுருக்கம், பரவுதல், முதலிய விகாரங்களை உடைய என்றாகவுடாம். 'தகுந்தவன்' ஆகையாவது மற்ற ஒத்தாசைக்

கிற சேதனர்களைவிடவும், அந்த அசேதனங்களோடு சேருவதற்குத்தகுந்த வனுகையினாலே முன்பு சேர்ந்திருந்த முக்தனாகிய ஜீவனைவிடவும் வேறு பட்டவன். அப்படியே இந்த மூன்றுவித வஸ்துக்களையும் நியமிக்கிறவன்

காரணங்கள் சேர்ந்தால் கார்பமுண்டாகக்கூடிய ஸ்வபாவத்தையுடைய தாயிருக்கை. ஒத்தாசைக் காரணங்களில்லாமையினாலே கார்பங்களுண்டாகமலிருப்பதாகவுமாம். அது முக்தாத்மாவுக்கும் உண்டு. ஆகையினால் ஸ்வபாவங்களின் விரோதம் அவ்விடத்திலும் ஸமானம் என்று சொல்லுகிறார்—‘அசேதனங்களோடு’ என்றாரம்பித்து. முக்தனுக்கும் எப்பொழுதும் தனக்கு மாறுதலில்லை என்பது கிடையாது என்று தாற்பார்யம். ‘ஔஸ்யாஸி’ என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் உபயோகமில்லாத பேரை மாத்திரம் சொல்லுகிறதல்ல என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘அப்படியே இந்த மூன்றுவித வஸ்துக்களையும்’ என்றாரம்பித்து. இவ்விடத்தில் ஆத்மாவின் லக்ஷணத்திற்குள்ளடங்கிய உள்ளே நுழைந்திருப்பது, தரிப்பது, நியமிப்பது, இவைகளைச் சொல்லியிருக்கும் பொழுது தனக்காகவே இவைகளைத்தரிப்பதினாலே சேஷியாக இருக்கையுமேற்படுகிறது என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் ஸங்க்ரஹஸ்லோகத்தில் ‘ஸூர்யாக்’ என்று சொல்லியிருக்கிறது. அப்படியாகில் ஸங்க்ரஹஸ்லோகத்தில் நியமிக்கிறவனாக யிருக்கையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டியது. இப்படியே மாறுதல்களை யடையாமலிருப்பதையே ஸ்வபாவமாகவுடையவனாக இருக்கை, வ்யாபரித்திருக்கை, தரித்துக்கொண்டிருக்கை, ஸ்வாமியாக இருக்கை, இவை முதலியவைகளால் என்று மேல் அந்தராயம் பாஷ்பத்தினவதாரிகையிலும் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியது. அன்றிக் கே கேவலம் நியமிப்பதைமாத்திர முடையவர்களிடங்களில் ‘ஔஸ்யாஸி’ என்னும் பதம் ப்ரயோகிக்கப்படாமையினால் யஜமானனாயிருக்கையோடு சேர்ந்திருக்கிற நியமனம் செய்வதைப்பற்றி ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருப்பதினாலும் ‘ஔஸ்யாஸி’ என்னும் பதத்தினாலேயே சேஷியாக விருப்பதும் ஜ்ஞாபகப்படுத்தப்பட்டது. மேலும் இவ்விடத்தில் ‘யஸி’ என்று அனுவாதம் செய்திருப்பதில் 1 ‘பிவிவஹுரிஹிபுராத’ என்றிவை முதலிய புரோவாதத்தை யோசிக்கும்பொழுது அந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் 2 ‘ஹூரிராவஃ’ என்றாரம்பித்துச் சொல்லப்படுகிற சேஷியாக விருக்கையும் இவ்விடத்தில் இழுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. 3 ‘இந்த ப்ரபஞ்சத்திற்கு யஜமானனாகவும் தனக்குத்தான் ஈஸ்வரனாயுமிருக்கிற’

1 பகவத்கீதை-7-7.

2 பகவத்கீதை-7-1, 3 புருஷ ஸூக்தம்.

தன்னால் நியமிக்கப்படுகிற அந்த வஸ்துக்களைவிட வேறுபட்டவன். 17
யவூசு கூடாஉதீதொஹம் சுக்ஷராதீவி வொதூஉஃ |

சுதொவூரி ஹொகெ வெஹெவ ப்ரூபிதஃ வுரூஉஷொதூஉஃ || 18

ப - ரை] யவூசு - எந்தக் காரணத்தினால், சுஹம் - நான், கூடாம் -பத்த
ஜீவர்களை, சுதீதஃ - தாண்டியிருப்பவனோ, அதாவது பத்தஜீவர்களை
விட மேலானவனோ, சுக்ஷராதீவிய-முத்த ஜீவர்களைக் காட்டிலும்,
உதூஉஃ - உயர்ந்தவனோ, சுதஃ - ஆகையினால், ஹொகெ - ஸ்ம்ருதிகளி
லும், வெஹெவ - வேதத்திலும், வுரூஉஷொதூஉஃ - புருஷோத்தமன்
என்று, ப்ரூபிதஃ - ப்ரஸித்தியடைந்தவன். 18

பா] எந்தக் காரணத்தினால் இப்படிச் கீழ்ச் சொல்லிய ஸ்வபாவங்களி
னால் நான் பத்தஜீவர்களைவிட மேல்பட்டவனோ, முத்தஜீவர்களைக்

என்றார் தமமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யத்திலிருக்கிற 'வதி' என்னும் பதத்
தின் ஸ்த்தானத்தில் இவ்விடத்தில் 'ஔஸ்யா' என்னும் பதம் ப்ரயோ
கிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தாத்பர்யம். 17

தா] இப்படிச் கீழே ப்ரதிஜ்ஞை செய்பப் பட்டதாகிய தானிவைகளை
விட வேறானவனென்பது ஸ்ருதிகளிலும் ஸ்ம்ருதிகளிலும் ப்ரஸித்த
மாகிய தானுவின் அர்த்தத்தையுடைய பெயரினால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.
அதுவேமறுபடியும் அப்படிப்பட்டதாயிற்று | 'உதூஉஃ வுரூஉஷஃ' என்று
அதுவாதஞ் செய்திருப்பதினால் ஜ்ஞாபகப்படுத்தப்பட்டதாய் பிருக்
கிறமற்றொரு பெயரினாலும் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது—இந்த ஸ்லோகத்
தினால். இத்தால் முன் ஸ்லோகத்தில் மற்றொருவனைச் சொல்லுவதைப்
போலச் சொல்லியிருப்பதும் தன்னைப்பற்றியதே என்றும் காட்டப்பட்
டது. இவ்விடத்தில் எந்தக் காரணத்தினால் இது நெருப்பையுடைய
தோ ஆகையினாலேயே புகையையும் உடையது என்றிவை முதலிய
வைகளைப்போல ஸாதிக்கப்படுகிறதுதானே ஸாதகத்தைக் குறித்துக்
காரணமாயினால் ஹேதுவாகச் சொல்லப்படுகிறது அந்த ஸாத்யம்
அதின் காரணங்களுடன் கூட இந்தப் பெயருக்குக் காரணம் என்கிற
அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'எந்தக் காரணத்தினால்' என்றாம்
பித்து. 'கூடாஉதீதஃ' என்பதினால் அவைகளின் ஸ்வபாவங்களினுடைய
வாஸனை கூட இவ்விடத்தில் ஒட்டாது என்பது சொல்லப்படுகிறது.
இவ்விடத்திலும் 'கூடா' என்னும் பதம் கீழ் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட இந்
தப்பதத்தின் அர்த்தத்தையே சொல்லுகிறபடியினால் ப்ரக்ருதியைச்

காட்டிலும் கீழ்ச்சொல்லிய காரணங்களினாலேயே மிகவும் உயர்ந்தவன். ஆகையினால் நான் லோகத்திலும் வேதத்திலும் புருஷோத்தமனென்று ப்ரஸித்தியடைந்தவனாகிறேன். வேதங்களின் அர்த்தங்களைத் தெரிந்து

சொல்லுகிறதல்ல என்று சொல்லுகிறார்—‘பத்தஜீவர்களைவிட’ என்று. ‘சுகூடா’ என்னும் பதம் ப்ரக்ருதி, ஈஸ்வரன், முதலிய இடங்களில் ப்ரயோகிக்கப்படுகிறபடியினால் அவைகளை விலக்குவதற்காக ‘சுகூடா ஷூக்ஷ்மா’ என்று கீழ்ச்சொல்லிய அர்த்தத்தையே சொல்லுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—‘முத்த ஜீவர்களைக்காட்டிலும்’ என்று. இத்தால் ‘ஃஸுருஷோத்தம’ என்னும் பதத்திற்கு நிர்வசனமும் காட்டப் பட்டது. ‘கீழ்ச்சொல்லிய காரணங்களினாலேயே’ என்பதற்கு 1 ‘ஷஷீ ஹேதுஃபொமெ’ என்று சொல்லியிருப்பது ப்ரபோஜனமாகிய ஹேதுவைப்பற்றியதாகவே அதிக ப்ரயோகமிருப்பதினால் மூன்றாம் வேற்றுமையாகச் சொல்லியிருப்பதற்கு ஒருவித தோஷமில்லை என்று தாற்பர்யம். ‘உத்தம’ என்னும் பதத்தில் பகுதி விருதிகளைப் பிரித்து அவைகளால் சொல்லப்படுகிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—‘மிகவும் உயர்ந்தவன்’ என்று. முத்தன் பத்தனைவிட உயர்ந்தவன். அவனைவிட இந்தப் ப்ரமாத்மா எல்லாவற்றிற்கும் அந்தர்யாமியாக இருப்பது முதலிய கீழ்ச்சொல்லிய காரணங்களினால் மிகவும் உயர்ந்தவன். ‘புயித’ என்னும் பதத்தினால் கேவலம் தான் மாகத்திரம் ப்ரஸித்தியடைந்தானென்று சொல்லுவது கீழ்ப்ரஸ்தாவித்திருப்பதோடு பொருந்தாதாகையினால் விசேஷணங்களோடு கூடின ப்ரஸித்தியைச் சொல்லுகிற இது விசேஷணங்களிலேயே அவ்விதிக்கு ஏன்கிற அபிப்ராயத்தினால் ‘ஃஸுருஷோத்தம’ என்று சொல்லியிருக்கிறது. இவ்விடத்தில் ‘ஹொகெ’ என்னும் பதம் ப்ரஸித்தமான லோகங்களைச் சொல்லுகிறதல்ல, ஜனங்களைச்சொல்லுகிறதாமல்ல, அவைகளில் ப்ரஸ்தாவிக்கப்படுகிற அர்த்தம் இங்கே சொல்லுவதற்கு ப்ரமாணமாக விருக்கை ஸம்பவிக் காதாகையினால். காவ்யம், முதலியவைகளில் ப்ரயோகித்திருப்பதைச் சொல்லுகிறதாமல்ல, அதிலும் அதிகஸ்வரஸ்யமில்லாமையினால் ஆகையினால் வேதத்தோடு சேர்த்துச்சொல்லியிருப்பதினால், அதை யனுஸரித்த ஸ்ம்ருதிகளைச் சொல்லியிருக்கிறது இது. அவ்விடத்திலும் ‘ஹொகூதெகூநெமவெஷாபு’ (வேதங்களின் அர்த்தம் இதனால் அறியப்படுகிறது) என்கிற வ்யுத்தப்பத்தியினால் ஸ்ம்ருதிகளால் சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘வேதங்களின் அர்த்தங்களை’

1 அஷ்டாத்தாயி-2-3-20. ஹேதுப்ரயோகே-காரணத்தைச்சொல்லுகிற பொழுது, ஷஷீ-ஆரம்வேற்றுமை வரும்.

கொள்ளுவதற்குக் காரணமாகையினால் இவ்விடத்தில் 'வொகெ' என்பதினால் ஸ்ம்ருதி சொல்லப்படுகிறது. அதாவது ஸ்ருதியிலும் ஸ்ம்ருதியிலும் என்றத்தம். ஸ்ருதியில் * 'மேலான ஜ்யோதிஸ்ஸை அடைந்து தன்னுடைய ரூபத்துடன் சேருகிறான். அவன் உத்தமனாகிய புருஷன்'

என்றாம்பித்து. — 'அதாவது ஸ்ருதியிலும் ஸ்ம்ருதியிலும்' என்பதற்குக் கருத்தாவது 'ஸூத்ரிபதே தித்யா' (எப்பொழுதும் கீழ்க்கப்படுகிறது) என்கிற வ்யுத்தப்பத்தியினால்லவோ ஸ்ருதியென்னப்படுகிறது. ஆகையினால் சொன்னவனின் தோஷம் என்கிற ப்ரஸ்தாவமே இல்லாமையினாலும், நடுவில் விட்டுப்போகாமல் பரம்பரையாக வருகிறபடியினாலும், அகில சொல்லப்பட்டது முழுமையும் ப்ரமாணமே. ஸ்ம்ருதியும் கொஞ்சம் தெரிந்தவர்களினால் அறிபக்கூடாத எல்லாச்சாகைகளிலும் ஒரே விதமாகச் சொல்லப்படுகிற அர்த்தத்தைச் சேர்த்து விசதப்படுத்தவதாகையினால் ப்ரமாணமே. ஆகையினால் அதினால் வேதங்களின் அர்த்தத்தைத் தெரிந்து கொள்ளுவது யுத்தம் தான் என்பது. 'மேலான ஜ்யோதிஸ்ஸை' என்றத்தமுள்ள வாக்யத்தில் முக்தியையடைந்தவனால் அடைபத்தகருந்தவனாகச் சொல்லப்பட்ட எல்லையில்லாத ப்ரகாசத்தையுபை புருஷனை இவ்விடத்தில் 'அவன் உத்தமனாகிய புருஷன்' என்றெடுத்து விசேஷித்துச் சொல்லப்படுகிறான். அதின் அர்த்தத்தை விசதப்படுத்துவதற்காகவே 1 'உத்தி: ப்ரஹ்மஸூத்ரம்' என்று அதைப்போலவே பிரித்துப் பதங்களின் ப்ரயோகமிங்கே காட்டப்பட்டது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'மேலான' என்றிவை முதலிய அர்த்தமுள்ள இந்த ஸ்ருதிவாக்யத்தை இங்கு எடுத்திருக்கிறது. இவ்விடத்தில் 'ப்ரயுக்தி: ப்ரஹ்மஸூத்ரம்' என்று சொல்லப்பட்ட சேர்ந்த ப்ரயோகத்தைக் காட்டுவதற்காக 'கஸராவதாரம் ப்ரஹ்மஸூத்ரம்' என்கிற ஸ்ம்ருதியை எடுத்திருக்கிறது. இவ்விடத்தில் 'விஷ்ணு: ௧' என்று பேரைச் சொல்லியிருந்தபோதிலும் 'ப்ரஹ்மஸூத்ரம்' என்கிற விசேஷணத்தின் அர்த்தத்தையே அது சொல்லுகிறதென்று தாத்பர்யமாகையினால் இந்த 'ப்ரஹ்மஸூத்ரம்' என்னும் பதம் யோகநுடமாக (காரணப்பெராயும் இரெகுமிப் பெயராயும்) ஏற்பட்டது. இத்தால் 2 'ரூபிஷா க்ருகாஃ ப்ரஹ்ம'

* சாந்தோக்யம்-8-12-2.

1 பகவத்கேத-15-17.

2 ரூட்-பா-இரெகுமியாக, புருஷோத்தம: - புருஷோத்தமனென்கிற பதத்தினால் சொல்லப்பட்டவனாக; அஸ்து காமம்-இருந்தாலுமிருக்கலாம்.

என்றத்தமுள்ள வாக்யம் முதலியவைகளிலும், ஸ்ம்ருதியிலும் †, ஈ०

ஷோதரோஷா' என்று பிதற்றுகிற வேதபாஹ்யன் நிராகரிக்கப்பட்டான். காரணப்பெயராக அர்த்தம் சொல்லும்பகூதத்தில் இது வ்யாகரணத்தை யனுஸரித்ததாக எப்படியாகும்? ஏனெனில் இது ஸமாநாதிகரண ஸமாஸமல்ல. 1 'ஸுவூஹிஹ தாரோதரோதூஷ்டாஃ வஹ ஜோமெநஃ' என்று சொல்லியிருப்பதினால் முதல் வேற்றுமையாகச் சொல்லப்பட்ட 'உதூ' என்னும் பதம் முக்யமல்லவாகையினால் முதலில் சொல்லவேண்டியதாகும். வ்யதிகரண ஸமாஸமுமல்ல, ஏனெனில் 'உதூஃ வஹாஷஹிவ (புருஷனைப்போல உயர்ந்தவன்)' என்று உபமித ஸமாஸம்பொருந்தாதாகையினாலும், இதன் அர்த்தத்தைச்சொல்லுவதாக உதாஹரிக்கப்பட்ட ஸ்ம்ருதியிலும் வ்யதிகரண ஸமாஸம் காணப்படாமையினாலும், இது ஷஷ்டி ஸமாஸமுமல்ல, 'நிபடாரண' (தனித்தெடுத்திருக்கிறது) என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற ஷஷ்டிபக்யாயாகவிருந்தால் அதற்கு ஸமாஸம்வராது என்றமறுத்திருக்கிறபடியினால், மற்ற எந்தவிதமான ஸமாஸமும் இவ்விடத்தில் ஸம்பவிக்காது! என்னில் இது உசிதமல்ல, ஷஷ்டி ஸமாஸமே இங்கு யுக்தமாகையினால் எப்படியெனில் நாயிவ்விடத்தில் 'நிபடாரண' என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதென்று சொல்லவில்லை அல்லவா, புத்திரன் முதலிய பதங்களைப் போல எவனுக்கு என்று மற்றொரு ஸம்பந்திபை எதிர்பார்க்கிற பதமல்லவோ இது. உயர்ந்திருக்கைதாழ்ந்தவைகளைக் குறிக்கல்லவோ. இதுவும் கீழ்ச் சொல்லிய காரணங்களினால் 'மிகவும் உயர்ந்தவன்' என்பதினால் காட்டப்பட்டது. ஜாதி, குணம், முதலியவைகளைச் சொல்லுகிற மற்றொரு ஸம்பந்திபை எதிர்பாராதபதங்களில்லவோ 'நிபடாரண' என்னும் அர்த்தத்தில் ஷஷ்டிவரும், பொதுவாக ஸம்பந்தத்தைச் சொல்லுகிறதாக விதிக்கப்பட்ட 'ஷஷ்டீ' (ஆறாம் வேற்றுமை) அந்தந்தக் கன்னுள்ள எதிர்பார்க்கப்படுகிற மற்றொரு ஸம்பந்திகளைச் சொல்லுகிறபதங்களின் சேர்க்கைக்குத் தக்கபடி அந்தந்த ஸம்பந்த விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறது. இப்படியே யல்லவோ 'நாடோதூஃ' முதலிய பதங்கள் வ்யாகரணத்தை ஒட்டினதென்று வ்யாக்யானஞ் செய்யப்பட்டது. இந்தப் பகூதத்தில் 2 'உதூஃ வஹாஷஹிவ', 'கூடாஸீதீதோஹ' ; 'கூகூராடிவி

† விஷ்ணுபுராணம்-5-17-33-புருஷோத்தமஸ்ய-புருஷோத்தமனாகிய, அஜஸ், பிறப்பில்லாதவனாகிய, விஷ்ணு:-விஷ்ணுவினுடைய, அநாதிமத்யார்தம்-நிஷே, அந்தம், இல்லாத, அம்ஸாவதாரம்:-அம்ஸாவதாரமாகிய.

1 அஷ்டாத்யாயி-2-1-61. ஸத், முதலிய பதங்கள் மற்றப்பதங்களுக்கு முன்பேவரும். 2 பகவத்கீதை-15-17.

ஸாவதாரம் வாஸுஷோதூதிஸு ஹநாதி உப்யாணிஜிஸு விஷோ^ண என்றிவை முதலிய இடங்களிலும் என்று தாத்தாயம். 18

யொதூதி² என்று சொல்லியிருப்பது அதினுலேற்பட்ட அர்த்தத் தை சொல்லியிருப்பது மாத்திரமே ஒழிய ஸமாஸங்களின் இரண்டு பாகங்களைச் சொல்லியிருக்கிறதல்ல. இப்படியே 'அவன் உத்தமமாகிய புருஷன்' என்கிற ஸ்ருதிவாக்யத்தை உதாஹரித்திருக்கிறதும். சிலர் பஞ்சமீஸமாஸமாக வ்யாக்யானஞ் செய்கிறார்கள். 'உதூ³' என்னும் பதத்தோடு சேர்ந்திருக்கும்பொழுது பஞ்சமீஸமாஸம் விதிக்கப் படவில்லையே என்று சொல்லுவது உசிதமல்ல. எப்படி 1 'யஸூாடி⁴ கம்' என்றிவை முதலியஸூத்ரத்திலேயே ப்ரயோக மிருப்பதினால் ஸாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்படாமலிருந்ததும் ஒப்புக்கொள்ளப் படுகிறதோ அப்படியே 'ஈக்ஷராடி⁵ உதூ⁶' என்றிவை முதலிய ப்ரயோக மிருப்பதினாலேயே அதையும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டியது உசிதமாகையினால். இதுவும் 'முக்தஜீவர்களைக்காட்டிலும்' என்றரம்பித்து 'மிகவும் உயர்ந்தவன்' என்கிற வரையிலும் சொல்லியிருக்கிறதினால் காட்டப்பட்டது. ஸூத்ரத்தைப்பிரித்துக்கொள்ளுவதினால் பஞ்சமீ விபக்தி (ஐந்தாம் வேற்றுமைக்கு) 'உதூ⁷' முதலிய பதங்களோடு ஸமாஸமும்விதிக்கப்பட்டது தான். இப்படியே ஸப்தமீ ஸமாஸமாகவிருந்த போதிலும் தோஷமில்லை, செளண்ட முதலிய கணங்களில் சொல்லப்படாமலிருந்தபோதிலும் அவ்விடத்திலும் ஸூத்ரத்தைப்பிரித்துக் கொள்ளுவது ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறபடியினாலே அது பொருந்துமாகையினால். இவையெல்லாவற்றையும் தெரிந்துகொண்டவர்களாகிய மஹாகவிகளினாலும் இந்தப்பதம் கீழ்ச்சொல்லிய ஸமாஸங்களையுடையதாகவே ப்ரயோகிக்கப்படுகிறது. அப்படியே வ்யாக்யானமுஞ் செய்ப்ப்படுகிறது. அப்படியே ஆதிகாவ்யமாகிற ராமாயணத்தில் 2 'நவதெ நவிநா கிஷா⁸ உவதெ வாஸுஷோதூதி⁹' என்று சொல்லப்பட்டது. இவை எல்லாவற்றையும் நினைத்துப் பகவானாகிய யாமுனாசார்யராலும் (ஆளவந்தாராலும்) ஸ்தோத்திரத்தில் 3 'ஈஷு¹⁰ ஸு¹¹ கருபந¹² வாஸுஷோதூதி¹³ க¹⁴' என்று சொல்லப்பட்டது. 18

1 அஷ்டாத்யாயி-2-3-9.

2 ராமாயணம்-பாலகாண்டம்-18-29. புருஷோத்தம:-புருஷோத்தமனாகிய ஸ்ரீராமன், தேநவிநா-அந்த லக்ஷ்மணனைவிட்டு, நிதாரம்-தூக்கத்தை, நவதே-அடைகிறதில்லை. 3 ஆளவந்தார் ஸ்தோத்திரம்-12. க:-எவன், புண்டரீகநயந:-தாமரஸப்புஷ்பங்களைப்போன்ற கண்களையுடையவன், க:-எவன், புருஷோத்தம:-புருஷோத்தமன்.

யொ லாஜெவ லெஸ்கிஜொ ஜாநாதி வுரூஷொதூஃ ||

வஸ வஸபுவிஸ ஹஜதி லாஃ வஸபுலாவெந ஹாரத || 19

ப - ரை] ஹாரத - அர்ஜுந, யஃ - எவன், வஸஃ - இந்த மாதிரி, வுரூஷொதூஃ - புருஷோத்தமனாகிய, லாஃ - என்னை, ஸஸ்கிஜஃ - அஜ்ஞானமில்லாதவனாய், ஜாநாதி - அறிகிறேனோ, வஸ - அவன், வஸபுவிஸ - எல்லாவற்றையு மறிந்தவன், வஸபுலாவெந - எல்லா அபிப்ராயங்களு லும், லாஃ - என்னைக் குறித்து, ஹஜதி - பக்தி செய்கிறான். 19

பா] எவன் கீழ்ச் சொல்லிய விதத்தினால் புருஷோத்தமனாகிய என்னை அஜ்ஞானமில்லாதவனாய்த் தெரிந்துகொள் ளுகிறேனோ; ஸ்ஷரம், அக்ஷரம், என்று சொல்லப்பட்ட ஜீவர்களைக்காட்டிலும் நாசத்தை யடைவதையே ஸ்வபாவமாக வுடையவனல்லா மையினாலும் வ்யாபரிக்கிறது, தரிப்பது,

தா] இப்படி 'வுரூஷொதூஃ' என்னும் பதத்திற்கு அர்த்தம் சொன் னது அப்படி த்யானம் செய்வதற்காக என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இப்படிப் புருஷோத்தமனென்று தெரிந்து கொள்ளுவதை ஸ்தோத்திரம் செய்கிறார்—இந்த ஸ்லோகத்தினால், புருஷோத்தமனாக அறிகிறேனோ என்றர்த்தம் சொல்லில் 'ஸஸ்கிஜஃ' என்னும் பதம் வ்யர்த்தம். ஆகையினால் 'புருஷோத்தமனாகிய என்னை' என்று வஸ்தா வின் ஸ்திதியைக்குறித்துக்காட்டி இவ்விஷயத்தில் உள்வாபடி யறிந்து கொள்ளுவது 'ஸஸ்கிஜஃ' என்பதனால் சொல்லப்படுகிறது. இதையே சொல்லுகிறார்—'எவன் கீழ்ச்சொல்லிய' என்றாம்கித்து. ஒன்று சேர்த்துப் ப்ரணிக்ஷிதஸ்தாமை 'ஸஸ்கிஜஃ' என்னப்படுகிறது. அது வும் கீழ்ச்சொல்லிய விதங்களினால் வேறு பட்டவனென்று தெரிந்து கொள்ளுவதினால் என்று சொல்லுகிறார்—'க்ஷரம் அக்ஷரம் என்று சொல் லப்பட்ட' என்றாம்கித்து. இப்படி 'ஸஸ்கிஜஃ' என்னும் பதத்தி னால் மற்றவர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிற ஜீவாத்மா, பரமாத்மா, இவர்கள் ஒன்று என்று தெரிந்து கொள்ளுவது ப்ரமம்என்பதும், ப்ரக்ருதி, ஜீவாத்மா, இவைகளுடைய பேதம் உண்மை யென்பதும் சொல்லப் பட்டது. 'வஸபுவிஸ' என்கிறவிடத்தில் 'வுரூஷொதூஃ' என் னும் பதத்தின் அர்த்தத்தைத் தெரிந்துகொள்ளுவதினால் பதினெட்டு வித்யாஸ்தானம்முதலியவைகளைப்பற்றிய ஜ்ஞானம்ஸித்திக்காதாகையி லும் இவ்விடத்திலும் அவஸ்யமில்லாத மயிர், புழு, முதலியவைகளின் கணக்கைத் தெரிந்து கொள்ளுவதினால் ஸ்தோத்திரம் செய்வது ஸம்ப விக்காதாகையினாலும், அது 'ஹஜதி லாஃ வஸபுலாவெந' என்கிற விஷ யத்தில் ப்ரயோஜன மற்றதாகையினாலும் பக்தியை யதுஷ்டிப்பதற்குப்

நியமிப்பது, முதலியவைகளினாலும் வேறுபட்டவனாகத் தெரிந்துகொள்ளுகிறோம்; அவன் என்னை யடைவதற்குப்பாயமாக எதேதை அறியவேண்டியதோ அவை எல்லாவற்றையும் தெரிந்துகொள்ளுகிறான். என்னை யடைவதற்குப்பாயங்களாக என்னை அடைவதின் விதங்கள் எவை சொல்லப்பட்டதுகளோ அந்த எல்லாவற்றினாலும் என்னை அடைகிறான். என்னைப்பற்றிய எல்லா ஜ்ஞானங்களினாலும் எனக்கு எவ்வித பரிதி உண்டா

யோகமாகிய ஜ்ஞானத்தைச் சொல்லுகிறது என்று சுருக்கிச்சொல்லுகிறார்—‘என்னை அடைவதற்குப்பாயமாக’ என்றாரம்பித்து. ‘ஹஜித்’ என்பதற்கு அடங்கியிருக்கிற ‘ஸுலுஹா’ என்னும் பதம் பக்தியின் உள்பிரிவாக முன்பு விருப்பிக்கப்பட்ட திருநாமங்களைச் சொல்லுவது, கைக்காயங்களைச்செய்வது, முதலிய எல்லா விதங்களையும் சொல்லுகிறது. 1. ‘வாஸுடெஹஸுடா’ என்றிவை முதலிய இடங்களில் சொல்லப்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லுவதைப் பார்க்கிலும் இந்த அர்த்தமே ஸ்தோத்திரம் செய்வதற்கு அதிக உபயோகமுள்ளதாகையினால் இவ்விடத்தில் ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கது என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘என்னை யடைவதற்குப்பாயங்களாக என்னை யடைவதின் விதங்கள்’ என்று ‘ஹா’ என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் கீரியையைச் சொல்லுகிறதாகவாவது வஸ்துக்களைச் சொல்லுகிறதாகவாவது இருந்துகொண்டு பக்தி செய்வதின் விதங்களாகிய விஸேஷங்களைக் குறிக்கிறது. இவ்விடத்தில் தத்வங்களையும் ஹிதங்களையும் தெரிந்துகொள்ளுவதும், ஹிதங்களை யனுஷ்டிப்பதும் ஸாஸ்த்ரங்களுக்குப் ப்ரயோஜனங்களாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதில் புருஷோத்தமன் என்று தெரிந்துகொள்ளுவது மாத்திரம் பரத்வம், வ்யூஹம், விபவம், இவைகளின் குணங்கள், வ்யாபாரங்கள், முதலிய எல்லாவற்றையும் தெரிந்துகொள்ளுவதாகவும், எல்லாவிதப் பக்தி செய்வதாகவும் ஆகாது ஸ்வரூபங்கள் வெவ்வேறுகையினால். இல்லாமலிருந்தபோதிலும் ஆரோபித்துக்கொண்டு ஸ்தோத்திரம் செய்திருப்பது என்பதும் உசிதமல்ல, அது அவ்வளவு உறுதியில்லாமையினாலும் நிஷ்ப்ரயோஜனமாகையினாலும். காரணமாகவும், கார்யமாகவுமிருக்கை என்று இவ்விடத்தில் சொல்லப்படுகிறது என்பது முசிதமல்ல, ‘வநதக்ஷெபுஸ்யாஸுஸிபோஹஸ்யாஸு’ என்று அடுத்த ஸ்லோகத்தில் சொல்லியிருப்பதோடு புனருக்தி வருகிறபடியினால். ஆகையினால் இந்த ஸ்லோகம் ப்ரயோஜனமற்றது என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானஞ் சொல்லுகிறார்—‘என்னைப்பற்றிய எல்லா ஜ்ஞானங்களினாலும்’ என்றாரம்பித்து. புருஷோத்தமன் என்று தெரிந்துகொள்ளுவது மாத்திரத்தினால் பகவானுக்கு

கிறதோ, எல்லா விதமாக என்னை ஆஸ்ரயிப்பதினாலும் எந்த ப்ரீதி உண்
டாகிறதோ, இரண்வேதிமான அவ்வித ப்ரீதி இந்த ஜ்ஞானத்தினால் என்
க்குண்டாகிறது, என்று இந்தப் புருஷோத்தமனென்று தெரிந்துகொள்ளு
வதைக்கொண்டாடுகிறார். 19

ஐதி மஹுதஃ ஸாஷுலிஷுதஃ உயாநவ |

வனதஷுபா வுபிபாநவஸுததகூதஸு லாரத || 20

ஸ்ரீ கண்ணபிரானருளிச் செய்த ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையில்

பதினேந்தாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீகூஷாய வரஸ ஹணைநமஃ

ப - ரை] ஈநவ - தோஷமில்லாதவனாகிய, லாரத - பரதவம்சத்தில்
பிறந்தவனாகிய அர்ஜுன, ஐதி - என்று, மஹுதஃ - மிகவும் ரஹஸ்ய
மாகிய, உஷ - இந்த, ஸாஷு - ஸாஸ்த்ரமானது, உத - சொல்லப்பட்
டது, வனதஷு - இதை, வுபா - தெரிந்துகொண்டு, வுபிபாந - புத்
தியை யுடையவனாகவும், கூதகூதஸு - செய்யவேண்டிய கார்யத்
தைச் செய்தவனாகவும், ஸுத - ஆவான். 20

பா] இவ்விதமாக நான் புருஷோத்தமன் என்பதை நிரூபிக்கிறதாகிய
எல்லா ரஹஸ்யங்களுக்கும் உயர்ந்த ரஹஸ்யமாகிய இந்த ஸாஸ்த்ரம்

எல்லாவிதமான ப்ரீதி உண்டாவதாக இருந்தால் பக்தி முதலியவைகளை
யனுஷ்டானம் செய்யவேண்டுமென்று விதித்திருப்பது வ்யர்த்த
மாகுமென்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—‘என்று
இந்த’ என்றரம்பித்து. எல்லா ஜ்ஞானங்களுக்கும் இதுவே முதல்
காரணம். பலம் ஸமமாகையினால் எல்லாந் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட
தென்றும், க்ருத க்ருதயனென்றும் சொல்லியிருக்கிறது என்று தாத்
பர்யம். ‘என்று இந்த’ என்றரம்பித்து மேல் ஸ்ரீலோகத்திற்கு அவதாரி
கையாகவுமாம். 19

மறைக்கத்தகுந்ததென்பதையும், உண்மை
யானது என்பதையும், இதன் பலம் விஸேஷமானதென்பதையும் தெரி
வித்துக்கொண்டு முடிக்கிறார்—இந்த ஸ்ரீலோகத்தினால், இதுவே கீதை
யாகிற ஸாஸ்த்ரத்தின் முடிவு என்று சொல்லுகிறவர்களை நிராகரிப்ப
தற்காகச் சொல்லுகிறார்—‘புருஷோத்தமன் என்பதை நிரூபிக்கிறதாகிய’
என்று. பதினேந்தாவது அத்யாயத்தின் என்றர்த்தம். ‘ஈநவ’ என்று
அழைத்திருப்பது இவன் அதிகாரி என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக

நீ தோஷமில்லாதவனாகையினால் மிகவும் தகுந்தவன் என்று நினைத்து என்னால் உனக்குச் சொல்லப்பட்டது. இதைத் தெரிந்துகொண்டால் என்னை யடையவேண்டுமென்று ஆசையை யுடையவனால் எவ்விதமான புத்தி

என்று சொல்லுகிறார்—‘தோஷமில்லாதவ னாகையினால்’ என்றாம் பித்து. இப்படியே ‘ஹாஸ்ய’ என்றழைத்திருப்பதும் பிறப்பினாலேயே அதிகாரி என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக, ‘உடி’ (இந்த) என்பதற்கு இந்த சாஸ்த்ரத்தைச் சொல்லுகிறவனும் கேட்கிறவனும் தூல்பன் என்று தாற்பரியம், அன்றிக்கே மற்றெல்லா சாஸ்த்ரங்களைவிட மிகவும் உயர்ந்ததாகிய என்றர்த்தமாகவுமாம். இதுவும் பெரியோர்களால் 1 யஜுர்நிரூபணாடிஸா-காவே கவபோவித்தெசாஸூராணு சாஸாஸரிஹதந்நிபாஸ யாணி! கூஷ்டெநதெந யதிஹஸ்தேவதீதம் சாஸூஸு தஸ்யஸடிஸம் க்ஷிணாஸிஸாஸூம் ||’ என்று சொல்லப்பட்டது. ‘பிபா (என்னல்)’ என்பதற்கு சொல்லவேண்டிய தத்வங்களைத் தெரிந்தவனாயும், உன்னுடைய அதிகாரத்தை யறிந்தவனாயும், உனக்கு சிநேகிதனாயும் இருக்கும் என்னல் என்றர்த்தம். முன்பு சொல்லப்பட்ட சாஸ்த்ரத்தை அனுவதிக்கிறது என்கிற ப்ரமத்தை விலக்குவதற்காகச் சொல்லுகிறார்—‘உனக்குச் சொல்லப்பட்டது’ என்று. 2 ‘ஸாவிஷ்யாஸாவிஸூக்ஷயே விஷ்யாந்யாஸிஸூநெஸுவண்ண’, 3 ‘தக்ஷஜாநதீஜாந தீதொந்யூகூ’, 4 ‘வளதக்ஷஜாநதிதிஸூகூதீஜாம்படிதொந்யூ’ என்றவை முதலியவைகளினால் மற்ற ஜ்ஞானங்கள் அஜ்ஞானத்திற்கு ஸமமென்று சொல்லியிருக்கிற படியினால் இவ்விடத்தில் ‘புத்தி என்னும் பதத்தின் தாட்சர்யத்தைச் சொல்லுகிறார்—‘என்னை யடையவேண்டுமென்று’ என்றாம்பித்து. ‘கூது’ என்னும் பதமும் மோக்ஷத்திலாசை யுடையவர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய கார்யங்களைப்பற்றியது. அதையே 5 : தக்ஷஜூபஹ

1 முதல் ஷட்கம் 74-ஓபக்கம் 1-வது-புட்ளோட்டைப்பார்க்க.

2 விஷ்ணுபுராணம்-1-19-41. ஸா-அது, வித்யா-வித்யை, பா-எது, விமுக்தயே-மோக்ஷத்திற்குக்காரணமாகிறதோ அந்யா-மற்ற-வித்யா-வித்யையானது, சிவபனைபுணம்-சித்ரா வேலையின் ஸாமர்த்தியம்போல.

3 விஷ்ணுபுராணம்-5-57. தத்-அந்தப்பரமாத்மாவைப்பற்றிய ஜ்ஞானமே, ஜ்ஞானம்-அறிவு, அத:-அந்யத்-இதைவிடவேறானது, அஜ்ஞானம்-அஜ்ஞானமாக, உத்தம் சொல்லுபது.

4 பகவத்கீதை-13-11.

5 விஷ்ணுபுராணம்-1-19-14. தத்-அதுவே, கர்ம-கர்மர், யத்-எது, நயத்-தாய-ஸம்ஸாரபந்தத்திற்குக் காரணமாவதில்லையோ. ஆபரம்-மற்ற, கர்ம-கர்மமா

7, ஆயாஸாய-ஸ்ரமத்திற்குக்காரணம்.

ஸம்பாதிக்கத்தகுந்ததோ அவை எல்லாம் அங்கீகரிக்கப்பட்டதாகும். எது அவனால் செய்யவேண்டியதோ அதெல்லாம் செய்யப்பட்டதாகும். இந்த ஸ்லோகத்தினால் கீழ்ச்சொல்லிய ஸாஸ்த்ரங்களினால் உண்டாக்கப் பட்ட புருஷோத்தமன் என்பதைப் பற்றிய ஜ்ஞானமே இவை எல்லா வற்றையும் செட்கிறது, ப்ரத்யகூதமாகிய ஜ்ஞானமல்ல என்று சொல்லப் படுகிறது. 20)

ஸ்ரீ பகவத் ராமானுஜன் என்னும் உடையவர் அருளிச் செய்த

ஸ்ரீமத் கீதா பாஷ்யத்தில்

பதினேந்தாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ உதே ஹமவதே ஹாஷுக்ாராய நமஃ

எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்.

ஹாயாய' என்றிவை முதலியவிடங்களில் சொல்லியிருக்கிற படியினாலும் மற்றவைகளை 'சூப்ராஸாயாவரோகஜி' என்று நினைத்தித் திருக்கிறபடியினாலும் என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'எது அவனால் செய்யவேண்டியதோ' என்று. கீழ்ப்பாஸ்தா விக்கப்பட்ட அர்த்தமும் அதைப்பற்றிய ஜ்ஞானமும் இவ்விடத்தில் ஸ்தோத்திரம் செய்யவேண்டியது. இவ்விடத்தில் ஸாஸ்த்ரத்தைச் சொல்லியிருப்பதினால் என்ன ப்ரயோஜனம். அப்படியாகில் முன் ஸ்லோகத்தோடு புனருத்தி வருகிறது என்கிற ஆகேஷபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'இந்த ஸ்லோகத்தினால்' என்றாயிற்று. இதின் கருத்தாவது—அர்த்தத்துடன் ஸாஸ்த்ரத்தை அறிவது 'வணக்க வுபா' என்றனுவதிக்கப்படுகிறது. ஆகையினால் அர்த்த ஜ்ஞானத்தைச் சொல்லுவதிலேயே தாத்பர்யம். அதில் ஸாஸ்த்ரத்தைப்பற்றிச் சொல்லியிருப்பது ஸாஸ்த்ரம்மாத்திரத்தினால் உண்டாக்கப்படுகிறது ஜ்ஞானமும் பலத்தோடு கூடியது என்பதற்காக, 'ஸஸவபூஷி' என்பதும் 'ஹோஷி' என்பதும் ஒரே அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது. ஆகையினால் புனருத்தியில்லை. ஓ அர்ஜுன, இதைத்தெரிந்துகொண்டு நீயும் க்ருதக்ருத்யாக ஆய்விடு என்றும் தாத்பர்யம். 20)

ஸ்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரரான ஸ்ரீமந்திகமாந்த மஹாதேசிகன்

அருளிச்செய்த தாத்பர்ய சந்த்ரிகையில்

பதினேந்தாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ உதே நமோஹு உஹா ஷேஸிகாய நமஃ

ஸ்ரீ ஆளவந்தாரருளிச்செய்த தோர்த்த ஸங்க்ரஹம்.

ஸ்ரீ ஆளவந்தார் திருவடிகளே சரணம்.

சுவிநிஸூரஹிஸூரஹி வெதநாசு வுரஹொதூதஃ |
வூரவநாசுரணாசு ஸூரஹிதஃ || 19

ப - ரை] சுவிநிஸூரஃ - அசேதனங்களோடு சேர்ந்துமிருக்கிற, விஸூரஹி - பரிசுத்தனயுமிருக்கிற, வெதநாசு-ஜீவாத்மாவைவிட, வுரஹொதூதஃ பரமாத்மா, வூரவநாசு - வ்யாபரித்திருப்பதினாலும், ஹரணாசு - தரிப்பதினாலும், ஸூரஹி-யஜுமானாகை இருக்கையினாலும், சுந்யூ-வேறுபட்டவனாக, வஹொதூதஃ - பதினேந்தாவது அத்யாயத்தில் சொல்லப்பட்டான்.

19

ஸ்ரீமந் நிகமர்த்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீ கீதார்த்த ஸங்க்ரஹரைகடி.

இவ்விடத்தில் 'சுவிநிஸூரஹிஸூரஹி' என்பதினால் தெரிவிக்கக் கூடிய ஸங்கதியை விவரித்துக்கொண்டும், இது கூடாம், அகூடாம், என்கிற பதங்களுக்கு வ்யாக்பானமென்பதையும் யாவ்யத்தில் 1 'கேதாரத்யாயம்' என்று சொல்லப்படுகிற பதிமுன்றாவது அத்யாயத்தில் கேதாரமும், கேதாரஜ்ஞனுமாகிய ப்ரக்ருதி, ஜீவாத்மா, இவர்களின் ஸ்வரூபத்தை நிரூபித்துப் பரிசுத்தனாயும் அளவில்லாத ஜ்ஞானமொன்றையே ஸ்வபாவமாக உடையவனுயுமிருக்கிற ஜீவாத்மாவிற்கு ப்ரக்ருதியிலுண்டான குணங்களில் ஆசையினுடைய பரம்பரையால் உண்டான தேவன், முதலிய ஆகாரங்களையுடையதாக மாறியிருக்கிற ப்ரக்ருதியின் ஸம்பந்தம் அநாத் என்று சொல்லப்பட்டது. அடுத்த அத்யாயத்தில் ஜீவாத்மாவிற்குக் கார்யதசை, காரணதசை, இவ்விரண்டு தசைகளையுமுடைய ப்ரக்ருதியின் ஸம்பந்தம் குணங்களில் ஆசையினால் உண்டாகியது. அதுவும் பகவானாலேயே செய்யப்பட்டது என்று சொல்லிக்குணங்களில் ஆசையுண்டாகும் விதத்தை விஸ்தாரமாக நிரூபித்து அந்தக்குணங்களில் ஆசை நிவ்ருத்திப்பதை முன்னிட்டு ஆத்மாவின் உண்மையை அடைவதும் பகவானிடத்தில் பக்தியினால் உண்டாகிறது என்று சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது அப்படிப் பக்தி செய்யப்படுகிற பகவான் கூடாம், அகூடாம், என்று சொல்லப்படுகிற பத்தஜீவன்

1 தோபாவ்யம்-15-வது அத்யாயத்தின் அவதாரிகை.

முத்த ஜீவன், இவர்களை விபூதியாகவுடையவன் என்பதையும் விபூதியாகிய கூடரம், அகூடரம், என்கிற இருவகையாகிய ஜீவாத்மாக்களைவிட எல்லாக் கெட்டகுணங்களுக்கும் விரோதமாயும் கல்யாண குணங்களுக்கு இருப்பிடமாகையினாலே மிகவும் உயர்ந்தவனாகையினால் வேறுபட்டவனாகிய பகவான் புருஷோத்தமன் என்பதையும் சொல்ல ஆரம்பிக்கிறார்' என்னுமளவாக வ்யக்தமாகச் சொல்லப்பட்டது. இவ்விடத்தில் வ்யாபரித்திருப்பது, தரிப்பது, யஜமானனாக இருப்பது இவைகள் 1 'பொய்யாகுத்யபிராவிஸ்ய விஹத்யூவ்ய ஸாஸாஸா' என்று சொல்லப்பட்டதுகள். இப்படி முக்யமாகச் சேதனம், அசேதனம், ஈஸவரன், ஆகிய மூன்று தத்வங்களையும்பற்றிய நிருபணம் முறையே மூன்று அத்யாயங்களினால் செய்யப்பட்டது என்றறிய வேண்டியது.

பதினேந்தாவது அத்யாயம் கீதார்த்த ஸங்க்ரஹ ரகைஷ்.

சீரார்தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீமந் திகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த

கீதார்த்த ஸங்க்ரஹப்பாட்டு.

சீரார்தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்.

மூவேட்டிலு மதில் மோஹமடைந்த வுயிர்களிலும்
நாவெட்டெழுத்தோடு நல்வீடு நண்ணின நம்பரிலும்
மேவேட்டு வண்குண விண்ணோர்களிலும் விசயனுக்குத்
தாவிட்டேவுகளந்தான் தன்னை வேறென்று சாற்றினனே. 16

ப - ரை] தாவிட்டு-தாண்டி, தாவு - தாண்டேதல், அதை, இட்டு-சேய்து, அன்றிக்கே, தா என்கிற சப்தத்தை, இட்டு-சோல்லி யாசகம்செய்து, உலகு-லோகங்களை, அளந்தான்-அளந்தவனாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், மூவேட்டிலும்-இருபத்திநான்கு தத்வங்களாகிய ப்ரக்ருதியிலும், அதில் - அவைகளின் நடுவே, மோஹம் - மயக்கத்தை, அடைந்த-அடைந்தவர்களாகிய, உயிர்களிலும் - பத்தஜீவர்களைக் காட்டிலும், நாவெட்டெழுத்தோடு-நா-நாக் கிலிருக்கிற, எட்டெழுத்தோடு - அஷ்டாக்ஷரத்தோடு, நல்வீடு - நல்ல தாகிய மோக்ஷத்தை, நண்ணின - அடைந்தவராகிய, நம்பரிலும் - விஸ்வாஸத்தையுடையவர்களிலும், அதாவது பக்திமான்களிலும், மேவேட்டு வண்குண-மேவு-நித்யமாக இருக்கிற, எட்டு-எட்டுவிதங்களான, வண்-லிலக்ஷணங்களான, குண - குணங்களையுடைய, விண்ணோர்களிலும்-நித்ய ஸூரிகளைப் பார்க்கிலும், தன்னை-புருஷோத்தமனாகிய தன்னை, வேறு - வேறுபட்டவன் என்று, விசயனுக்கு அர்ஜுனுக்கு, சாற்றினன் - சொன்னான். 16

‘தாவிட்டுலகளந்தான்’ என்பதினால் ஸ்ருதிகளில் சொல்லியபடி லோகங்களை அளந்து தன்னதாகக்கொண்டமை சொல்லப்படுகிறது. இத்தால் 1 ‘உண்டுமுமிழ்ந்துங் கடந்து மிடந்துங் கிடந்துநின்றங் கொண்டகோலத்தொடு வீற்றிருந்து மணங் கூடியங் கண்டாவாற்றற்றன தேயுலகென நின்றான் தன்னை’ என்கிறபடியே எல்லா லோகங்களுக்கும் தானே யஜமானனென்பது சொல்லப்பட்டது. தானிரப்பாளனாகி என்பதினால் 2 ‘உவந்தவுள்ளத்தனய்’ என்கிறபடியே தேவதைகள், அஸுரர்கள், மற்றெல்லா ப்ராணி வர்க்கங்கள், எல்லா வற்றிலும்,

போதுவாகத் திருவுள்ள முகந்திருக்கிறபடியினால் மஹாபலி சக்ரவர்த்தியைத் தலைபறுத்து ராஜ்யத்தைக் கைக்கொள்ளவில்லை. ஆகையினால் எல்லாவற்றையும் ரக்ஷிப்பவனும் ஸ்வாமியும் தானே என்றேற்படுவதினாலும் அதினாலேயே திருமேனியில் ஏகதேசமாகிய திருவடி லோகமெங்கும் வ்யாபரித்திருந்ததினாலும் 1 'வ்யாவநாஜ்ஜரணாஸு ஸ்ராஜோசு' என்கிற மூன்று மேற்பட்டது. மேலும் உலகளந்தவருத்தார்த்தத்தினால் ப்ரம்மாமுதலிய மற்றெல்லாச் சேதனர்களை விடத்தான் புருஷோத்தமன் என்பது 2 'குறைகொண்டு நான்முகன் குண்டிகை நீர்பெய்து மறைகொண்ட மந்திரத்தால் வாழ்த்திக் கறைகொண்ட கண்டத்தான் சென்னிமேலேறக்கழுவினான் அண்டத்தான்சேவடியையாங்கு' என்கிற படியே ப்ரம்மா திருவடி விளக்குவதினாலும், ருத்ரன் ஸ்ரீ பாததீர்த்த ஸேவை செய்ததினாலு மேற்படுகிறது என்றும் திருவுள்ளம். ஆகையினாலேயே 3 'ஒங்கியுளகளந்த வுத்தமன்' என்றருளிச் செய்யப்பட்டது. 'மூவெட்டிலும்' என்பதினால் இருபத்து நாலு தத்துவங்களாய்ப் பிரிந்திருக்கிற ப்ரக்ருதி சொல்லப்படுகிறது. ஸரீரத்தில் இருபத்தி நாலு தத்துவங்களில் ஐந்து தன்மாத்திரங்க ளில்லாமற்போன போதிதிலும் அவைகளின் கார்யங்கள் இருக்கிறபடியினால் அவைகளெல்லாம் ஸரீரமாகச் சொல்லப்படுகிறது. அன்றிக்கே 4 'பிஹாஸு-தாநு-ஹு-கூராஃ ஸு-லிரவூசு-ரேவய-இந்ர-பாணி-ஹி-ஸெகூ-வ-வ-வெந்ர-ய-மொ-வரூஃ' என்று சொல்லப்பட்ட பஞ்ச பூதங்கள் ஐந்து, ப்ரக்ருதி, மஹான், அஹங்காரம், பதினொரு இந்த்ரியங்கள், அந்த இந்த்ரியங்களாலறியப்படுகிற ஸப்தம் முதலியவைகள் ஐந்து, ஆக இருபத்தி நாலும் சொல்லப் படுகிறதாகவுமாம். அப்படியே கீதாபாஷ்யத்தில் இந்த இருபத்தி நாலு தத்துவங்களையும் எடுத்து 'இதி க்ஷேத்ராஸ்தி-தாமிதகூபாமி (என்றிவைகள் ஸரீரத்தை யடைந்திருக்கும் வஸ்துக்கள்)' என்று வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டது. அதில் மோஹாவது ஸரீரத்தில் ஆத்மாவென்கிற மோஹமும், ஸப்தம் முதலியவைகளில் இவைகளே போகயம் என்கிற மோஹமும் 'அடைந்த' என்பதினால் 5 'கூராணம் மூணஸம்மொவ்யு' என்று சொல்லப்பட்டபடியே அநாதிகர்மத்தினாலுண்டாகிய குணங்களில் பற்றுதலினால் நடுவில்உள்ளதே யொழிய இவைகள் ஸ்வபாவத்திலேற்பட்டதல்ல என்றேற்பட்

1 தீதார்த்த ஸக்ரஹ ஸ்ரலோகம்-19.

2 நான்காம் திருவந்தாதி-9. 3 ஆண்டாள் திருப்பாவை-3.

4 பசுவத்தீதை-13-5.

5 பசுவத்தீதை-13-21.

டது. இத்தால் 1 'கூரஸுவபூணிமுகாநி' என்கிற விடத்திலும், 'கவிநிஸூரக' என்கிற ஸங்க்ரஹ ஸ்லோகத்திலும் ஆசேதனங்களும் அவைகளோடு சேர்ந்திருக்கிற பத்த ஜீவர்களும் சேர்த்துச் சொல்லப் படுகிறார்கள் என்பது 'முவெட்டிலும்' என்றிற்கு தனித்தெடுத்திருப்பதினால் ஏற்பட்டது. 'நாவெட்டெழுத்தொடு' என்பதினால் 2 'ஸகீ த்யநாராயணஸஹோகம்', 3 'வாயினால் நமோநாரண வென்று' 4 'சூக்யஸூபா சூரேவவாநு', இத்யாதிகளில் படியே திருவஷ்டாசூரத்தை உச்சரிப்பது மாத்திரம் மோகூதபர்யந்தமாகும் என்று தாத்பர்யம். அன்றிக்கே நா - நாக்கிலிருக்கிற, வெட்டெழுத்தொடு - வெட்டக் கூடிய எழுத்தோடு, அதாவது தன்னுடன் ஸம்பந்தத்தை அறுக்கிற 'நஃ' என்கிற எழுத்தொடு என்று தாத்பர்யமாகவுமாம். இத்தால் அந்த 'நஃ' என்பதினால் 5 'நஃஸூராதகாயவெஷ்விதாபா தூநிவெ டும' என்கிறபடியே ப்ரபத்தி சொல்லப்படுகிற தாத்பர்யம். அது அங்கமாகவுமாம், ஸ்வதந்த்ரமாகவுமாம். ஆகையினால் பக்தி, ப்ரபத்தி, இரண்டும் இங்கே சொல்லப்பட்டன. 'நல்வீ' என்பதினால் கைவல்யம் விலக்கப்பட்டது. இது 'விஸூரக' என்கிற இடத்தில் 'வி' என்றுமுபஸர்க்கத்திலும் ஸீத்தம். 'நம்பரிலும்' என்பதினால் பகவானிடத்தில் பக்தியுடையவர்கள், அதாவது பரிபூர்ண பகவதனுபவத்தினு ண்டாக்கப் பட்ட கைங்கர்ய பர்யந்தமான ப்ரீதிபை யுடையவர்கள். அன்றிக்கே 'நம்பர்' ப்ரீதி செய்யத்தக்கவர் என்றாய் பகவானால் 6 'ஸுஷ ஶீப்ய' என்கிற படியே ப்ரீதி செய்யத் தகுந்தவர்கள் என்றர் த்தமாகவுமாம். 'மேவெட்டு வண்குணம்' என்பதற்கு முத்தர்களைப் போல் சில காலம் ப்ரகாசிபாய விருந்து பிறகு ப்ரகாசத்தை யடையாமல் எப்பொழுதும் ப்ரகாசத்தை படைந்த அபஹத் பாபம்த்வம், முத லிய எட்டு குணங்களை யுடையவர்கள் என்றர்த்தம். 'விண்ணோர்கள்' என்பதினால் பரமபதத்தையே தங்களுக்கு நிருபமாக யுடையவர்கள். அதாவது பகவான் 'வானிஸவரசாய்', பரம பதத்திற்குத் தாங்களே கடக்களாய் பகவானையும் நியமிக்கக் கூடியவர்களான மேன்மை சொ லப்படுகிறது. 7 'வல்லர் வானமாளவே' என்றும், 'வானவர் நாடெ ன்றும்' இறே சொல்லப்படுகிறது. இத்தால் 'விஸூரக' என்கிற விடத்திலிருக்கிற 'வகூரம்' நித்ய ஸூரிகளையும் சேர்த்துக் கொள்ளுக

1 பகவத்கீதை-15-16.

2 ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமம்.

4 விஷ்ணுபுராணம்.

6 பகவத்கீதை-7-17.

3 பெரியாழ்வார் திருமொழி-4-5-1.

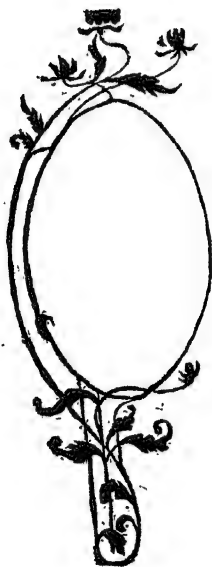
5 பாஞ்சாரத்ரஸம்ஹிதை.

7 திருச்சந்தவிருத்தம்.

து. 'கூடுபூ' என்னும் பதமும் முக்தர்களையும் நித்யர்களையும் சால்லுகிற தென்று வ்யாக்யாதமாயிற்று. அன்றிக்கே 1 'சுக்ஷராத்' 'வொத' என்கிற இடத்தில் முக்தர்களைவிட உத்க்ருஷ்டர்கள் நித்யஸூரிகள். அவர்களைவிட உத்க்ருஷ்டதமன் பகவான் என்பதினால் த்யஸூரிகளைவிட மேற்பட்டவன் என்பதும் வ்யஞ்ஜிதமாயிற்று. 'சயனுக்கு' என்பதினால் 'சுநவ, ஹரத' என்று சொல்லப்பட்ட திகாரபூர்த்தி சொல்லப்படுகிறது.

16

சீரார்தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ பகவத்கீதை .

பதினாறாவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ க்ருஷ்ண வராஸுஹனென.௩௨.

ஸ்ரீ உதெ ராஜாநுஜாய.௩௩.

ஸ்ரீ உதெ நிமகாண உஹாஷெஸிகாய.௩௪.

பா-அ] கீழ் மூன்றத்யாயங்களினால் ஒன்று சேர்ந்தும் பிரிந்து மிருக்கிற ப்ரக்ருதி, ஜீவாத்மா, இவைகளின் உண்மையும், அவைகள் சேருவதற்கும், பிரிவதற்கும், ஸத்வம், முதலிய குணங்களில் ஆசையும், அதில்லா மையும், காரணமென்பதும், எல்லாவிதமாகவும் இருந்துகொண்டிருக்கிற ப்ரக்ருதி, ஜீவாத்மா, இவைகள் பகவானுக்கு விபூதிகள் என்பதும், இவை களை விபூதியாகவுடைய பகவான் விபூதிகளாகிய அசேதன வஸ்துக்

தா] மூன்றாவது ஷட்கத்திற்கு மும்மூன்று அத்யாயங்களுள்ள இரண்டு பாகம் உண்டாயிருக்கும் விதம் முன்பே நம்மால் விவரிக்கப்பட்டது. அதில் மூன்றத்யாயங்களுள்ள பிரிவைக் காட்டிக் கொண்டு கீழ் மூன்றத்யாயங்களோடு ஸங்கதியுடைய தென்று பதினாறாவது அத்யாயத்திற்கு அவதாரிகை சொல்லுவதற்காக மூன்று தத்துவங்களை யும் கிருபித்திருக்கிற பதிமூன்று முதல் மூன்று அத்யாயங்களின் அர்த்தத்தைக் க்ரமமாக அனுவாதம் செய்கிறார்—‘கீழ் மூன்றத்யாயங்களினால்’ என்றாம். 1 ‘உதிஸுஹிதஸிஸாஸூ’ என்று முன் அத்யாயத்தின் கடைசி ஸ்லோகத்தில். ஸாஸ்த்ரம் ஸாஸ்தாவிக்கப்பட்டது. ‘சுநவ, ஹாதி’ என்னும் பதங்களினால் அதில் அதிகாரி குறிக்கப்பட்டான். அவனே 2 ‘ஸாஸுஹஸுவஹெஷேவிஜாதொஸி வானுவ’ என்று மேலே சொல்லப்படுகிறான். அவ்விடத்தில் கீழ்ச்சொல்லிய அர்த்தங்களைப் பற்றிய நிர்ஸயம் ஸாஸ்த்ரங்களினால் உண்டாக வேண்டிய தாகையினால் புருஷன் ஸாஸ்த்ரங்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டிய தென்பது இப்பொழுது சொல்ல வேண்டியது. அதாவது 3 ‘சுஸூஹிதஸிஸாஸூ’ என்றே கூறப்பட்டது. 1 பகவத்கீதை - 15 - 20. 2 பகவத்கீதை - 16 - 5. 3 பகவத்கீதை - 16 - 24.

களைப்பார்க்கிலும் பத்தன், முக்தன், என்கிற இரண்டு தசைகளையுடைய சேதன வஸ்துக்களைப்பார்க்கிலும், மாறுதல்களையடையாத ஸ்வபாவத்தை உடையவனாகையினாலும் இவைகளை வ்யாபரித்திருப்பதினாலும், இவைகளைத் தரிப்பதினாலும் இவைகளுக்கு யஜ்மானனாகையினாலும், இவைகளைவிட வேறு வஸ்துவாகையினால் புருஷோத்தமன் என்று அவனுடைய உண்மையான ஸ்வபாவமும் சொல்லப்பட்டது. பிறகு கீழ்ச் சொல்லப்பட்ட எல்லாஅர்த்தங்களையும் உறுதிப்படுத்தவதற்காக ஸாஸ்த்ரங்களுக்குக் கீழ்படிந்திருக்க வேண்டுமென்று சொல்லுவதற்காக ஸாஸ்த்ரத்திற்குக் கீழ்படிந்திருப்பவர் அதற்கு விரோதமாக இருப்பவர்களாகிய

‘வியாநொகாகுபுகதபூ லிஹாஹுபூஸி ||’ என்றிந்த அத்யாயத்தின் கடைசியில் சொல்லப்படுகிறது. அதற்காக முன் அத்யாயத்தின் கடைசி ஸ்லோகத்தில் குறிக்கப்பட்ட அதிகாரி விசேஷங்களைப் பிரித்துக் காட்டுவதற்காக இந்த அத்யாயத்தின் முதலில் தேவர்கள், அஸுரர்கள், இவர்களின் பிரிவைச் சொல்லியிருக்கிறது. இந்த அபிப்ராயத்தினாலேயே ஸங்க்ரஹ ஸ்லோகத்தில் 1. ‘ஷெவாலுஸாவிஹொகிதபூபிபுகாஸாஹு வஸ்யுதா | தகூநாநுஷாந விஜூநஸூபெஷெஷாஸுஉயுதெ ||’ என்று சொல்லப்பட்டது. இவை எல்லாவற்றையும் அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—‘பிறகு’ என்றாம்பித்து. ‘கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட எல்லா அர்த்தங்களையும்’ என்றது மேலே சொல்லப்போகிற அனுஷ்டானங்களைப் பற்றிய பகுத்தறிவையும் குறிக்கிறது. கீழ்ச் சொல்லிய அர்த்தத்தின் ஒரு பாகத்தை நிரூபிக்கிற தாகையினால் அதைத் தனித்துச் சொல்லவில்லை யாகவுமாம். ஸங்க்ரஹ ஸ்லோகத்தில் சொல்லப்பட்ட அனுஷ்டானமும் இந்தப்பதத்தினால் உள்ளடக்கிச் சொல்லப்பட்டது. விடத்தகுந்தது, அங்கீகரிக்கத்தகுந்தது, இவைகளின் ஸ்வபாவத்தைச் சொல்லி யிருப்பது விடவேண்டியவைகளை விடுவதற்காகவும், அங்கீகரிக்க வேண்டியவைகளை அங்கீகரிக்கிற தற்காகவும். ஆகையினால் ஏற்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—‘ஸாஸ்த்ரங்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கவேண்டுமென்று சொல்லுவதற்காக தேவர்கள் அஸுரர்கள், இவர்களின் பிரிவைச் சொல்லி யிருப்பது எந்த விஷயத்தில் உபகாரம் செய்கிறது என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானஞ் சொல்லுகிறார்—‘ஸாஸ்த்ரத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்திருப்பவன்’ என்றாம்பித்து. பகவானுடைய உத்தரவல்லவோ ஸாஸ்த்ரம். அதை யனுஸரிக்கிற தேவதைகள் அவனால் அனுக்

தேவர்கள், அஸுரர்கள், இவர்களின் ஸ்ருஷ்டியின் பிரிவை பகவான் சொல்லுகிறார்—

ஸ்ரீ ஹமவா நுவாவ ||

ஸ்ரீ ஹமவாந் - ஸ்ரீபகவானாகிய க்ருஷ்ணன், உவாவ - சொன்னார்.

சுலபம் ஸக்ஷஸம்ஸாஸிஜித்ராநயொமவ்யவஹிதிஃ |

ஓராம் உஜஸ்யஜிதஸ்ய ஸ்ராய்யாயவ்யவ சூஜயம் || 1

சுஹிம்ஸா ஸதநுக்ரோயவ்யுரமஸாநிரவெஸாம் |

ஓயா ஹிதெஷ்டொமூஷம் ஓடிஷம் ஹிரவாவம் || 2

தேஜஃ கூஜா யுதிஸ்யளவ உஜோஹொநாதிராநிதா |

ஹவனி ஸம்பஹம் ஹெஷீஷிஜாதஸ்ய ஹாரத || 3

ப - ரை] ஹாரத - அர்ஜுந, சுலபம் - பயமில்லாமை, ஸக்ஷஸம்ஸாஸி - ஸத்வகுணத்தின் சுத்தி, ஜோநயொமவ்யவஹிதிஃ - ஜ்ஞானயோகத்தில் நிலையாகவிருக்கை, ஓராம் - கொடுப்பது, உஜி - மனதையடக்குதல், யஜிதஸ்ய - யாகம், ஸ்ராய்யாயம் - வேதமோதுதல், தவஃ - தபஸ்ஸம், சூஜயம் - கபடமில்லாமை, சுஹிம்ஸா - ஹிம்ஸைசெய்யாமை, ஸதநு - உண்மை, சுக்ரோயம் - கோபமில்லாமை, த்யாமஃ - விட்டுவிடுதல், ஸாநிஃ - வெளியிந்திரியங்களை யடக்குதல், ஸவெஸாம் - கோழ்ச்சொல்லாமை, ஹிதெஷ்ட - ப்ராணிகளிடங்களில், ஓயா - கருணை, சுஹொமூஷம் - விஷயங்களில் ஆசையில்லாமை, ஓடிஷம் - மருதுவான ஸ்வபாவம், ஹி - கெட்டகார்யங்களைச் செய்வதில் வெட்கம், ஸ்வாவம் - இந்திரியங்கள் சலிக்காமை, தேஜஃ - மற்றவர்களால் அவமானம் செய்யமுடியாமை, கூஜா - பொறுமை, யுதி - தைர்யம், ஸளம் - பரிசுத்தி, சுஜோஹம் - த்ரோகம் செய்யாமை, நாதிராநிதா - அதிக கர்வமில்லாமை (இவைகள்), ஹெஷீ - தேவதைகளினுடைய, ஸம்பஹம் - ஸம்பத்தை, சுவிஜாதஸ்ய - உத்தேசித்துப்பிறந்தவனுக்கு, ஹவனி - உண்டாகின்றன.

1-3

ராஜிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகையினால் அப்படியேயிருக்க வேண்டும். அவனுடைய உத்திரவை மீறி நடக்கிற அஸுரர்கள் அவனால் நிகராவிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகையினால் அப்படியிருக்கக் கூடாது என்று தாத்பர்யம். ஸ்வபாவத்திலேயே விரோதம் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று தெரிவிப்பதற்காக மேலே சொல்லப் போகிற ஸ்ருஷ்டி யென்னும்பதத்தை இங்கே சொல்லியிருக்கிறது. பிரிவாவது இவ்விடத்தில் குணங்கள்கிரியைகள்

பா] இஷ்ட வஸ்துக்கள் பிரிவதும், அரிஷ்ட வஸ்துக்கள் சேருவதுமாகிய துக்கத்திற்குக் காரணத்தைப் பார்ப்பதினால் உண்டாகிய துக்கம் பயம், அதில்லாமைஅபயம். ஸக்ஷஸம்ஸுஃமனது ரஜோகுணம், தமோகுணம், இவைகளோடு ஸம்பந்தப்படாமை. ஜ்ஞாநபொமவ்யவஹிதி-ப்ரக்ருதியை விட்டுப்பிரிந்திருக்கிற ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை பகுத்தறிவதில் நிஷ்ட்டையுடைவனாயிருக்கை. டீர்ம - ந்யாயமாக ஸம்பாதிக்கப்பட்ட

முதலிய மேலே சொல்லப்போகிறவைகளினால் 1 'பபாஸுஹம் ஹபர ரொகம்' என்று மேலே சொல்லுகிறபடியினால்தமோகுணத்தின் ஸ்வபாவமல்லவோபயம். அது ஸத்வ குணம் மேலிட்டவனாகிய தேவஸ்ருஷ்டியில் பிறந்தவனுக்கு உண்டாகாது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'ஈஹம்' என்பதை நிரூபிப்பதற்காக அதற்கு எதிர் நடையாகிய பயத்தின் ஸ்வரூபத்தை நிரூபிக்கிறார்—'இஷ்ட வஸ்துக்கள்' என்றாரம்பித்து. இது ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லி விருக்கிறது. பயத்தின் லக்ஷணமல்ல. வரப்போகிற துக்கத்திற்குக்காரணத்தைப் பார்ப்பதினால் ஸ்வரூபமான துக்கமே பயம். 'ஸக்ஷஸம்ஸுஃ' என்கிற இடத்தில் ஸத்வகுணத்திற்கு ஆதாரமாகிய மனது இவ்விடத்தில் ஸத்வம் என்னப்படுகிறது. அதற்கு ஸம்சுத்தியாவது நல்லபரிசுத்தி, அதாவது எல்லாத் தோஷங்களும் நிவ்ருத்தித்தல். அதில் கிழங்காகிய ரஜோகுணம், தமோகுணம், நிவ்ருத்திப்பதினால் காமம், ராகம், அஸூயை, வஞ்சனை, முதலிய எல்லாத் தோஷங்களும் நிவ்ருத்தித்து விடுகின்றன, என்றபிப்ராயத்தில் வைத்துக் கொண்டு சொல்லுகிறார்—'ரஜோகுணம், தமோகுணம், இவைகளோடு' என்றாரம்பித்து. 'ஜ்ஞாநபொம' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் கர்மயோகம் முதலியவைகளை விலக்குவதற்காக வல்ல, அவைகளும் ஸத்வகுணம் மேலிட்டவர்களால் அனுஷ்டிக்கத் தக்கவைகளாகையினால் ஆகையினால் கர்மயோகம், ஜ்ஞான போகம், பக்தியோகம், இவைகளுக்குப் பொதுவாயும், ஸாஸ்த்ரத்தில் சொல்லப்பட்டதாய் விருக்கிற பரிசுத்தமான ஜீவாத்மாவின் பகுத்தறிவு இவ்விடத்தில் சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'ப்ரக்ருதியை விட்டுப் பிரிந்திருக்கிற' என்றாரம்பித்து. ஜ்ஞானமே இவ்விடத்தில் உபாயமாகையினால் யோகம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அன்றிக்கே ஸாஸ்த்ரங்களினால் உண்டாக்கப்படுகிற ஜ்ஞானத்தினால் உண்டாகிய எப்பொழுதும் நினைத்துக்கொண்டிருத்தல் ஜ்ஞானயோகமாகவுமாம். 'ந்யாயமாக ஸம்பாதிக்கப்பட்ட' என்பது முதலியது தானத்திற்கு ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்படுகிற ஸ்வரூபத்தைக் காட்டியிருக்கிறது. இப்படி இல்லாமல் செய்வது ராஜஸம் என்றும், தாம்

பொருளை நல்லபாத்திரத்தில் கொடுப்பது. ௨௪%-ம றுதிற் குண்டான விஷயங்
களில் ட்ரவ்ருத்திக்கும் ஸ்வபாவத்தை நிவ்ருத்தி செய்ய அப்பாயஸம் செய்
தல். யஜ்ஞ-பலத்திலாசையில்லாமல் பகவானுடைய ஆராதனமாக மஹா
யஜ்ஞம் முதலியவைகளை அனுஷ்டானம் செய்தல். ஸ்ராயஸம் - எல்லா
விபூதிகளையுமுடைய பகவானையும், அவனைப் பாராதனம் செய்யும் விதத்

ஸம் என்றும் சொல்லப்போகிறபடியினால், இதுவும் தன்னுடைய ஐப்
வரியத்திற்குத்தக்கபடி என்று நினைத்துக்கொள்ளுவது. '௨௪%' ஆவது
அடக்குதல், அதுவும் மனதைப்பற்றியது. மற்ற ஸந்தர்ப்பங்களிலேற்
ட்டிருக்கிறகெட்டவழியிலிருந்து திருப்புதல், என்று சொல்லுகிறார்—
'மனதின்' என்றாம்பித்து. வெளியிந்தரியங்களை யடக்குவதை 'ஸா
னீ' என்று மேலே சொல்லப்போகிறார். இத்தால் சிலர் இந்தப் பதங்
களுக்குமாறி அர்த்தங்களைச் சொல்லியிருப்பது நிராகரிக்கப்பட்டது.
1 'யஜ்ஞேநாஸிபெஜ்ஞேஷுஹேநாவியிவஹிபுக்ஷ' என்று அஸ-
ரர்களின் யஜ்ஞங்களைப்பற்றி மேலே சொல்லப்போகிற படியினால்
இங்கு மோக்ஷத்தைச் சொல்லும் ஸந்தர்ப்பத்தில் சொல்லப்படுகிற
ஸாத்விகமாகிய யஜ்ஞத்தின் விஸேஷத்தைச்சொல்லுகிறார்—'பலத்தில்
ஆசையில்லாமல்' என்றாம்பித்து. நித்யங்கள், நைமித்திகங்கள், எல்
லாவற்றையும் குறிப்பதற்காக இவ்விடத்தில் 'யஜ்ஞ' என்னும் பதம்
சொல்லியிருக்கிறது என்று நினைத்து 'முதலியவைகளை' என்று சொல்
லப்பட்டது. தாழ்ந்த தேவதைகளைப்பற்றியதாயும் அல்பங்களான ப்ரா
யோஜனங்களையுடைய காம்ய சர்மங்களை விதிக்கிறதாயுமிருக்கிற வேத
பாகம் 'யாவாநயபுஷ்வாநெ' என்று சொல்லியிருக்கிற ந்ரபாயத்தினால்
மோக்ஷத்தி லாசையுடையவர்களால் அப்பாயஸம் செய்யத்தக்கதல்லவே
என்றானேற்பித்துக்கொண்டு அதிலும் இந்த ஸந்தர்ப்பத்தினு லேற்ப
ட்டதாகிய இதாங்களான மூன்று புருஷார்த்தங்களை ஆசைப்படுகிறவர்
களால் செய்யப்படுகிற வேதாப்யாஸத்தைவிட வ்யத்யாஸத்தைச்சொல்
லுகிறார்—'எல்லா விபூதிகளையுமுடைய' என்றாம்பித்து. 2 'எல்லா வே
தங்களும் எந்தப் பசவானுடைய திருவடிகளைச் சொல்லுகின்றனவோ'
என்றும், 3 'எல்லா வேதங்களும் எந்தப் பகவானிடத்தில் ஒன்று
சேருகின்றனவோ' என்று மர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யம் முதலியவை
களில் சொல்லியிருக்கிற விதமாக அனுஸந்தானம் செய்துகொண்டு
அத்யயனம் செய்கிறவனுக்கு உபநிஷத்தை அத்யயனம் செய்யவேண்

1 பகவத்கீதை - 16 - 17

2 கடவல்லீ - 12 - 15

3 யஜ்ஞர்வேதம், ஆரண்யகம் - 3 - 11 - 1

தையும் சொல்லுகிறது எல்லாவேதமும் என்று அனுஸந்தானம் செய்து
கொண்டு வேதாப்பாஸம் செய்வதில் நிஷ்டையுடையவனாக யிருக்கை.
தவஃ-க்ருசுரம், சாந்த்ராயணம், த்வாதசி உபவாஸம், முதலியவைகளாயும்,

மும் என்கிற விதிக்குள்ளடங்கினதாகிய எல்லாம் ப்ரணவம், அஷ்டாக்ஷ
ரம், ஷடக்ஷரம், த்வாதஸாக்ஷரம், நிஷத், உபநிஷத், இவைகளை அப்
பாஸம் செய்வதைப்போலவே என்றபிராயம். இத்தால் 1 'மற்றவார்த்
தைகளை விட்டு விடுங்கள்' என்றத்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யத்தில் விதித்
திருப்பதும் இதைத் தவிர மற்றவைகளைச் சொல்லுகிற தென்று ஸ்தா
பிக்கப்பட்டது. அதுவுமல்லாமல் 1 'ப்ரணவத்தைக்கொண்டே ஆத்மா
வை த்யானம் செய்யவேண்டும்' என்றத்த முள்ள வாக்யமிருப்பதி
னால் த்யானம் செய்யும் பொழுது ப்ரணவமே அங்கீகரிக்கத் தக்கது.
என்று சொல்லுவதில் தாத்பர்யமாகவுமாம். 'ஸ்வெநசுயோபகே' (தன்
னால் அத்தயனம் செய்யப்படுகிறது) என்கிற வ்யுத்தபத்தியினால் 'வா
ய்யாயி' என்பது, தன்னுடைய சாகைகள். அப்படி யிருந்தபோதிலும்
2 'நவெகௌ ஸ்ருதிஸிஷ்யதே' என்று ந்யாயமிருக்கிற படியினாலும்,
எல்லாச் சாகைகளிலும் துடர்ச்சியாகச் சொல்லியிருக்கிற அர்த்தத்தைத்
தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமாகையினாலும், ஜபம் செய்ய வேண்டு
மென்று விதித்திருப்பது எல்லாச் சாகைகளுக்கும் பொது வாகையினா
லும் 'வேதாப்பாஸம் செய்வதில்' என்று பொதுவாகச் சொல்லப்பட்
டது. ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல்லியபடி போகங்களைச் சுருக்கிக் கொள்
ளுதல் தபஸ்ஸு என்று லக்ஷணம் ஏற்பட்டிருப்பதினால் அதின் விஸே
ஷங்களை எடுத்துக் காட்டுகிறார்—'க்ருசுரம்' என்றாரம்பித்து.
3 'வனகலு-கௌநகௌ நதயெவாபாவிதே நயுஉவவாவெந ஓரெந
நநநிஆஃபாஃஸிகௌஹவெஸு-அ' என்றிவை முதலிய விடங்களில் விதி
க்கப்பட்ட த்வாதசியில் பகவானை யாராதிப்பதற்காக ஏகாதசியில் உப
வாஸ மிருத்தல் 'த்வாதசி உபவாஸம்' என்று சொல்லப்பட்டது. அன்
றிக்கே திதிகளில் செய்யவேண்டிய வ்ரதங்களுக்குள் த்வாதசி உபவா
ஸமும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 'முதலிய' என்பதினால் மூன்று கர

1 முண்டகோப நிஷத் - 2 - 56.

2 ஒரு வஸ்துவைக் குறித்து ஸாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்படுகிறதில்லை.

3 அத்ரி ஸ்ம்ருதி - 1 - 1 - 24. ஏக புத்தேந - ஒரு தரம் ஸாப்பிடுவதை
யுடைய, நத்தேந - ராத்திரியினாலும், ததைவ - அப்படியே, அயாசிதேனச - யாசிக்
காம லிருப்பதினாலும், உபவானேந - உபவாஸத்தினாலும், தானேன - கொடுப்ப
தினாலும், நிர்த்வாதசிக:—த்வாதசி வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்காதவனாக, நபவேத் -
இருக்கக் கூடாது. அதாவது இவைகளில் ஏதாவதொன்றைக்கொண்டு த்வாதசி
வ்ரதத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்று தாத்பர்யம்.

பகவானை ப்ரீதிசெய்விக்கக் கூடியகர்மங்களில்யோக்யதையையுண்பெண் ணக்கூடியவைகளாயுமிருக்கிற கார்யத்தைச் செய்தல். சூஜ-ஹம்-மனஸ் ஸு, வாக்கு, ஸரீரம், இவைகள் அயலார் விஷயங்களில் ஒரே விதமாக இருக்கை. சுஹிஸூஅயலா ரைப்பீடிப்பதை விட்டுவிடுதல். ஸத்ய-தான்பார்த்த விஷயத்தைப்பார்த்ததுபோலவும் ப்ராணிகளுக்கு ஹிதமாக வும் வார்த்தை சொல்வதல். சுக்ரோய-அயலாருக்குப் பீடையைக் கொடுக்கக்கூடியதாகிய மனதின் விகாரமில்லாமை. சூர-தன் னுடைய நன்மைக்கு விரோதமாகிய வஸ்துக்களை விட்டு விடுதல்.

ணங்களினாலும் செய்யக் கூடியதாயும், மேலே சொல்லப்போகிறவைகளாயுமிருக்கிற எல்லாத் தபஸ்ஸையும் சேர்த்துச் சொல்லி யிருக்கிறது. ரஜோகுணம் மேலிட்டவர்களாலும் தமோகுணம் மேலிட்டவர்களாலும் அனுஷ்டிக்கத் தக்க பலத்திற்காகச் செய்கிற தபஸ்ஸை விலக்குவதற்காகச் சொல்லுகிறார்—‘பகவானை ப்ரீதி செய்விக்கக் கூடிய’ என்றாரம்பித்து. தபஸ்ஸினால் சுத்தியையடைந்தவனுக்கு கல்லவோ ஆராதனம் முதலியவைகளில் அதிகாரமுண்டு. இவ்விடத்தில் மற்றவர்களுக்கும் மூன்று காரணங்களும் தன் விஷயத்தில் ஒரே ரூபமாக இருக்கிற தாகையினால் அதைவிலக்குவதற்காகச் சொல்லுகிறார்—‘அயலார் விஷயங்களில்’ என்று. கபடம் ஏற்படுமிடத்திலே யல்லவோ அதில்லை என்று சொல்ல வேண்டுமென்று தாத்பர்யம். ‘அயலாரைப் பீடிப்பதை விட்டு விடுதல்’ என்பது தன்னுடைய பீடையையும் குறிக்கிறது, மூடர்கள் தன்னை ஹிம்ஸித்துக் கொள்ளுவதும் அயலாரைத் தொந்தரவு செய்யவேண்டுமென்கிற அபிப்பிராயத்தினால் லல்லவா என்று தாத்பர்யம். பார்த்ததைப் போல வார்த்தை சொல்லுவதினாலேயே இவன் உண்மை சொன்னவனாகிறான். ஆனாலும் 1 ‘ஸத்யாஹிதஹிதம் ஹேராக்ஷம்’ என்று விதித்திருப்பதினால் ‘ப்ராணிகளுக்கு ஹிதமாகவும்’ என்று சொல்லப்பட்டது. ‘அயலாருக்குப் பீடையைக் கொடுக்கக் கூடியதாகிய’ என்பதும் முன் போலவே அறிய வேண்டியது. ஸ்வபாவத்தினாலும், ப்ராயோஜனத்தினாலும், ஸாஸ்த்ரங்களினாலும்ேற்பட்டதாகிய தூக்கம், சாப்பிடுதல், மஹாயஜ்ஞம், முதலியவைகள், தண்டம், கமண்டிலு, முதலியவைகளை விடுவது ஸம்பவிக்காதாகையினால் சில விசேஷங்களைப் பற்றியது என்று சொல்லுகிறார்—‘தன்னுடைய நன்மைக்கு விரோதமாகிய’ என்று ‘ஹி’ என்னும் பதத்தினால் மனஸ்ஸை யடக்குவது சொல்லப்பட்டபடியினால் 2 ‘ஸாந்தியுடையவனாயும் தாந்தியுடையவனாயும்’ என்

1 ப்ராணிகளுக்கு ஹிதமானவார்த்தை ஸத்யமென்று சொல்லப்படுகிறது.

2 ப்ரஹ்மாரண்யகம் - 6 - 4-22.

ஸானி - இந்திரியங்கள் விஷயங்களில் ஆசைப்படுவதைத்தடுக்க அப்யாஸம் செய்தல். சுடுவெசுமம் - அயலாருக்குப் பீடையையுண்டாக்கக்கூடிய வார்த்தையை அயலாரிடம் சொல்லாமை. டயாஹி தெஷு - எல்லாப்ராணிகள் விஷயங்களிலும் அவைகள் படும் துக்கத்தைப்போறுக்காமை. சுடுவெசுமம் - விஷயங்களில் ஆசையில்

றத்த முன்ன ஸ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளிலே போல இவ்விடத்தில் 'ஸானி' வெளி இந்திரியங்களைப் பற்றியது என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'இந்திரியங்கள்' என்றாரம்பித்து. 'சுடுவெசுமம்' 'சுஹிம்ஸா' முதலிய பதங்களுக்குப் போல எதிர் நடையாகிய குணத்தை நிரூபித்து அதின் வழியாக 'சுடுவெசுமம்' என்பதற்கு வ்யாக்யானஞ் செய்கிறார்—'அயலாருக்குப் பீடையை' என்றாரம்பித்து. 'டயா' என்பதிலேயே ப்ராணிகளைப் பற்றிய தென்பது ஏற்பட்டிருக்கும் பொழுது மறுபடியும் அதை பன்மையாகச் சொல்லி யிருப்பது சத்துருக்கள் சினேகிதர்கள் முதலிய எல்லா ப்ராணிகளையும் பற்றியிருக்க வேண்டுமென்கிற அபிப்பிராயத்தினால். அப்படியே கௌதமரின் 1 டயாவஸுவெஷு ஹருதெஷு கூர்ணிரமஸூபா | ஸௌஹநாயா லொஜஜூகோவபுணூஸூபா ||' என்று சொல்லப்பட்டது. வேறு இடத்திலும் 2 'ஸுவபுஷுதயாவஸூ' என்றிவை முதலியதும் சொல்லப்பட்டது. இதையே சொல்லுகிறார்—'எல்லாப்ராணிகள் விஷயங்களிலும்' என்றாரம்பித்து. 3 'தாவசூபெணாஹிஹத்யபெஷு ஹிஹஜமஸு | தயாஸாவெஷு ஹருதெஷு கர்ணாநகரோகி கூ ||' என்றல்லவோ கருணை யென்று பேருடைய மனதின் அலங்காரத்தை யுடைய ப்ரஹ்மாதன் சொன்னார். 'துக்கத்தைப் போறுக்காமை

1 கௌதம தர்மம் - 7 - 10 - ஸர்வேஷு பூதேஷு - எல்லாப்ராணிகளிடத்திலும், தயா - தயை, கூர்ணி - பொறுமை, அநஸூயா-பொறுமையில்லாமை, செளசம் - பரிசுத்தி, அநாயாஸ - ஸ்ரமமில்லாமை, மங்களம் - மங்களமான காரியங்களைச் செய்கை, அகார்ப்பண்யம் - தைர்ய மில்லாமை, அஸ்ப்ருஹா-ஆசையில்லாமை.

2 டாதம் புராணம்—பாதாள காண்டம்-7 - 3 - 57-ஸ்வபூததயா - எல்லாப்ராணிகளிடத்திலும் தயை, புஷ்பம்-(பெருமாளுக்கு ஸமர்ப்பிக்கக் கூடிய) புஷ்பம்.

3 விஷ்ணுபுராணம்-1-17-70. யத்-எந்தக்காரணத்தினால், ஏதத் - இந்த, அகிலம்-எல்லா, ஜகத்-லோகமும், தாபத்யேண-மூன்று விததாபங்களினால், அபிஹதம்-அடிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, ததா-அப்பொழுது, ஸோச்யேஷு - துக்கிக்கக் கூடியதாகிய, பூதேஷு-ப்ராணிகளிடங்களில், சு-எவன், கருணம்-தயையை, நகரோதி-செய்வதில்லை.

லாமை சுலோமுகுலம் என்றும் பாடமாகவுமாம். சோட-லம் - கடினமான ஸ்வபாவமில்லாமை, அதாவது ஸாதுவாகீப ஜனங்கள் சேருவதற்குத் தகுந்த ஸ்வபாவமுடையவனுக்குக்கை. ஹீ - செய்யத்தகாத காரியத்தைச் செய்வதில் வெட்கம். சுலாவலம் - ஆசைப்படக்கூடிய

யாவது துக்கத்தைப் போக்கடிக்க வேண்டுமென்கிற ஆசை என்றாத்தம். 'மாவ' என்னும் தாது 'யடி', 'மாவ', என்னும் விசுதியை உடையதாய் அதின் பேரில் 'கிவ' என்னும் விசுதியைச் சேர்த்த பொழுது 'மொமாவ' என்று பதமேற் படுகிறது. 'சுவ' என்னும் விசுதியைச் சேர்த்தால் 'மொமாவ' என்னு பதமாகிறது. இதைப் ப்ரகாசப் படுத்துகிறார்—'சுலோமுகுலம்' என்றாரம்பித்து. 'மொமாவ' மெ' என்கிற தாதுவின் பேரில் 'யடி'மாவ' என்னும் விசுதியைச் சேர்த்து 'மொமாவ' என்றாய் அதில் 'குவ' என்னும் விசுதியைச் சேர்த்து ருஷியின் ப்ரயோகமாகையினால் குறைத்தல் வந்தது என்றிப்ப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—'சுலோமுகுலம்' என்றும் பாடமாகவுமாம்' என்று. தகாத விஷயங்களில் ஆசை இவ்விடத்தில் தடுக்கப் படுகிறது என்கிற அரிப்பாபத்தினால் சொல்லுகிறார்—'விஷயங்களில்' என்றாரம்பித்து. முக்கியமாகிய ம்ருதுவாக இருக்கை இவ்விடத்தில் பொருந்தாதாகையினால் முதலில் பேசுவது, ஸுமுகமாக இருப்பது, முதலியவைகளால் ப்ரகாசப் படுத்தக்கூடிய ஓளபசாரிகமாகிய ம்ருதுவாயிருக்கை சொல்லப் படுகிறது என்று தெரிவிப்பதற்காகச் சொல்லுகிறார்—'கடினமான ஸ்வபாவ மில்லாமை' என்று. கடினமான வஸ்து மற்றவைகள் ப்ரவேசிப்பதற்குத் தகாதவைகளல்லவா. அதைப் போலவே இவ்விடத்திலும் கர்வத்தை யுடையவன், ஆகையினால் அதில்லாமையைச் சொல்லுகிறது என்று ப்ரயோஜனத்தைக்கொண்டும் ருதுவாயிருக்கையை ப்ரகாசப் படுத்துகிறார்—'அதாவது ஸாதுவாகிய ஜனங்கள்' என்றாரம்பித்து. அவமானம் செய்யப்பட்டிருக்கை முதலியது யோகத்திற்கு உபகாரம் செய்பக் கூடியதாகையினால் அதனால் உண்டாகிற வெட்கம் ஸாத்திகர்களுக்குட்புத்தமல்ல. ஆகையினால் உபயோகமாகிய வெட்கத்தைச் சொல்லுகிறார்—'செய்யத்தகாத காரியத்தைச் செய்வதில்' என்றாரம்பித்து. ப்ரஸித்தங்களாகிய உயர்ந்த குலத்தில் பிறப்பு, வித்தை, நன்னடக்கை, இவைகளையுடைய பெரியோர்கள் அயலார் கெட்டகாரியங்களைச் செய்த பொழுதும் கூட வெட்கப்படுகிறார்கள். ஆகையினால் தங்களைப்பற்றிக் கேழ்கவே வேண்டியதில்லை என்று தாத்தார்யம். 'சுலோமுகுலம்', 'சுலாவலம்', இவை

விஷயம் ஸமீபத்திலிருக்கும்போழுது அதில் சஞ்சலிக்காமை. தெஜஃ-கேட்ட ஜனங்களினால் அவமானம் செய்யமுடியாமை. கூஃரீ - அயலாரி னாலுண்டாகிய பீடையைபனுபவித்துக்கொண்டிருந்த போதிலும் அவர்களிடங்களில் அதைப்பற்றி மனதிற்கு விகாரமில்லாமலிருக்கை. யுகிஃ-பேரிய ஆபத்து வந்த போழுதும் செய்யவேண்டிய கார்யத்தைச் செய்ய

ராண்டிற்கும் புனருத்தியில்லாமைக்காகச் சொல்லுகிறார்—‘ஆசைப்பட்ட கூடிப விஷயம்’ என்றாற்பித்து. இத்தால் வினையாட்டு, பரிஹாஸம், வேட்டை, சொக்கட்டான், இவை முதலியவைகளில் அதிக ஆசையில் லாமையும் காட்டப்பட்டது. பஞ்சபூதங்களில் ஒன்றாகிய தேஜஸ்ஸை சொல்லாத ‘தெஜஃ’ என்னும் பதம் அயலாரை அவமானம் செய்யக் கூடிய சக்திபைப் பற்றியாவது ப்ரயோசிக்கப்படுகிறது. ஆகையினால் இவ்விடத்தில் அயலாரை அவமானம் செய்யக்கூடிய சக்தியோடு சேர்ந்ததாகிய அயலாரால் அவமானம் செய்யக்கூடாமை சொல்லப்படுகிறது. அதுவும் கேட்ட ஜனங்களுக்கு இடம் கொடுக்கிற நைச்சியம் முதலியவைகள் இல்லாமையினால் என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘கேட்ட ஜனங்களினால்’ என்றாற்பித்து. ‘ஈக்ஷோபி’ என்பதைவிட ‘கூஃரீ’ என்பதின் வ்யத்யாஸத்தைக்காட்டுகிறார்—‘அயலாரி னாலுண்டாகிய’ என்றாற்பித்து. குற்றமில்லாதவர்களிடத்தில் விகாரமில்லாமை உதாஸீனாக இருப்பது மாத்திரமேயொழிய பொறுமையல்ல. குற்றமில்லாதவர்களிடத்திலும் கோபம் உண்டாகிறதென்று 1 ‘ப்ராஹ்மணாமணிகா லெஷோஸூராரபிபாஸு கஸ்கூடாபிஹ்விஃரீ குணகஸ்புணி நஜாமே தகு-காரணா’ என்று சொல்லப்படுகிறது என்றபிராயம். ‘அவர்களிடங்களில் அதைப்பற்றி’ என்பதற்கு அந்த அயலார்கள் பீடையைபனுபவிப்பதைக்குறித்து என்றர்த்தம். புயம், சாபல்யம், இவைகளில்லாமை முன்பே தனித்துச்சொல்லப்பட்ட படியினால் பேரிய ஆபத்து வந்திருந்த போதிலும் ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல்லிய கர்மங்களை அனுஷ்டானம் செய்பவென்றிமென்கிற உறுதியை நமுவ விடாமல் பிடித்துக்கொண்டிருப்பதாகிய ஸத்வகுணத்தினால் உண்டாகிய தைர்பம் இவ்விடத்தில் சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘பேரிய ஆபத்து வந்த போழுதும்’

1 ப்ராம்மணஃ-ப்ராம்மணர்கள், கணிகா:-தாஸிகள், வைத்யா:-வைத்தியர்கள், ஸாரமேயா:-நாய்கள், குத்தூடா:-கோழிகள் (இவைகள்), த்ருஷ்டமாத்த்ரண-பார்த்த மாத்திரத்தினால், குப்யந்தி-கோபித்துக்கொள்ளுகின்றன, தத்ரா-அந்த விஷயத்தில், காரணம்-காரணத்தை, நஜாமே-நான் அறியவில்லை.

வேண்டுமென்கிற நிர்நயத்துடனிருக்கை. ஸளயம்-வேளி இந்திரியங்கள், மனது இவைகளுக்கு ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல்லியபடி நல்ல கர்மங்களைச் செய்ய யோக்யதை. சுஷ்ராஹம் - அயலார் விஷயங்களில் நிர்ப்பந்தம் செய்யாமை-அதாவது அயலார் விஷயங்களில் அவர்கள் தங்களிஷ்டப்ரா என்றாரம்பித்து. 1 'ஹேத்யாவஜ் ஸம்ப்ராப்தே ஸுதபுஷ்டா ஹவாந் ஹரி:' என்று சொல்லப்பட்ட ஸுலபமாய்ச் செய்யக்கூடியதாயும் முக்ஷமாபுமிருக்கிற கார்யத்தை விடாமையினால் மற்ற செய்யவேண்டிய கார்யமும் செய்யப்பட்டதாகவே ஆப்சிதம் என்று தாத்ரயம். ஸத்வ குணத்தினாலுண்டான தைர்யத்தைப்பற்றி 2 'புத்ரா யபா யாரயதே ஹே: ப்ராணேந்ரீய கியா: | யொமெநாவ்யுஜிவாரிண்யா யுதிஸூவா யுலாசுவி:' என்று மேலே சொல்லப்போகிறார். 'யொமெநாவ்யுஜிவாரிண்யா' என்பதற்கு வேறொரு ப்ராபோஜனங்களில் ஆசையில்லாமல் மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனமாகிய பகவானைப்பற்றிய உபாஸனமென்கிற ப்ரயோஜனத்தினால் என்றர்த்தம். ஸரீரம், வாக்கு, மனது, இவைகள், அபரிசுத்தர்களான புருஷர்கள் தோடுவதினாலும், அபரிசுத்தமான வஸ்துக்கள் முதலியவைகளை உபயோகிப்பதினாலும் கெடுக்கப்பட்ட ஸத்வ குணத்தையுடையவைகளாய் அந்தந்தக் கார்யங்களில் யோக்யதைபற்றவைகள் ஆகின்றனவென்று ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்படுகின்றன. அதில்லாமை இவ்விடத்தில் 'ஸளயம்' என்று சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'வேளி இந்திரியங்கள், மனது' என்றாரம்பித்து. ப்ரத்யக்ஷத்தினாலேற்பட்ட கை, கால், முதலிய இந்திரியங்கள் ஸக்தியையுடையவைகளாக இருக்கையாகிய யோக்யதையை விலக்குவதற்காகச் சொல்லுகிறார்—'ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல்லியபடி' என்று. அஹிம்ஸை கிழே சொல்லப்பட்டபடியினால் அத்ரோஹத்திற்கு அதை விட வ்யத்யாஸத்தைக்காட்டுவதற்காகச் சொல்லுகிறார்—'அயலார்விஷயங்களில் நிர்ப்பந்தம் செய்யாமை' என்று. பலமில்லாதவர்கள் பவிஷ்டனாகிய மனிதனால் ஸ்வாதினப்படுத்தப்பட்டவர்களாய்க்கொண்டு தங்களிஷ்டப்படி நடக்கவொட்டாமல் தடுக்கப்படுகிறார்கள். அதுதான் நிர்ப்பந்தம். அது செய்யாமை இவ்விடத்தில் அர்த்தம் என்று சொல்லுகிறார்—'அதாவது' என்றாரம்பித்து. தனக்குத் தன்னிஷ்டப்படி நடக்காமலிருப்பதோ யோககத்திற்கு உபகாரம் செய்கிறதாகையினால் அது தபஸ்ஸில் சேர்ந்தது. ஆகையினால் 'அயலார் விஷயங்களில்' என்று சொல்லப்பட்டது.

1 பாரதம்-ஸபாபர்வம்-40-42. மஹதி-பெரிய, ஆபதி - ஆபத்த, ஸம்ப்ராப்தே-வந்திருக்கும் பொழுது, பகவான்-பகவானாகிய, ஹரி:-விஷ்ணு, ஸமர்த்தவ்ய: நினைக்கத்தகுந்தவர். 2 பகவத்கேத-18-33.

காரம் இருப்பதற்குத் தடங்கல் செய்யாமை. கூனிராமிதா - கர்வப்படத்தகாத இடங்களில் கர்வப்பதேல் ஸாநிராமிதா, அதில்லாமை. இந்தக் குணங்கள் தேவதைகளினுடைய ஸம்பத்தைக்குறித்துப் பிறந்தவனுக்குண்டாகின்றன. தேவதைகளினுடைய ஸம்பத்து 'பெஷீ' என்னப்படுகிறது. தேவதைகள் பகவானுடைய ஆஜ்ஞையையனுஸரிக்கும் ஸ்வபாவமுடையவர்கள். அவர்களினுடைய ஸம்பத்தாவது பகவானு

கர்வமென்று பேருடைய அபிமானம் பொதுவாகவே இருக்கக் கூடா தென்று திக்கவேண்டியது இஷ்டந்தான். அப்படி யிருந்தபோதிலும் வம்ஸம், வீர்யம், ஸாஸ்த்ரங்களின் அறிவு, இவைகளுக்குத்தக்கபடி இந்தக்கர்வம் கொஞ்சம் உண்டானால் பொறுத்துக்கொண்டாலும் பொறுத்துக்கொள்ளலாம். அப்படியில்லாமல் உண்டானால் அது அஸூரர்களுடைய ஸ்வபாவமாக மேலே சொல்லப்போகிறபடியினால் இங்கே பாஸ்தாவிப்பதற்கே தகுந்ததல்ல என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் உபஸர்கத்தோடே கூடிய கர்வத்தைத் தடுத்திருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்—'கர்வப்படத்தகாத இடங்களில்' என்றாம்பித்து. 'பெஷீஷம்ஷு' என்று சொல்லில் தேவதைகளின் ஐஸ்வர்யம் அர்த்தமென்று தோன்றுகிறது. அது இவ்விடத்தில் அர்வயிக்காது ஆகையினால். அபிப்பிராயத்திலிருக்கும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுவதற்காக அந்நிப்பதத்தின் வ்யுத்திதியைச் சொல்லுகிறார்—'தேவதைகளினுடைய ஸம்பத்து' என்று. 1 'ஸகூம் ஷெஷமாணம் விஷ்ணுவிதராவாஸுரளமாணா' என்று பிரித்திருப்பதினாலும், 2 'ஸகூவாஹ்ஜாயதே ஜூநம்' என்று சொல்லியிருக்கிறபடியே ஸத்வகுணம் அனுஷ்டானம் வரையிலாகிய ஜ்ஞானத்திற்குக் காரணமாகையினாலும், ஸத்வகுணம் மேலிட்டிருப்பதினாலேயே பகவானுடைய ஆஜ்ஞையை மீறி நடக்கிறதில்லை. அதையே முதலில் சொல்லுகிறார்—'தேவதைகள் பகவானுடைய ஆஜ்ஞையை' என்றாம்பித்து. அவர்களுக்கு அதுவே ஸம்பத்தாக நினைக்கப்படுகிறது. எப்படி என்னில் விவேக மில்லாதவர்களுக்குப் போக்ய வஸ்துக்களும் அவைகளை யனுபவிக்க ஸாமக்ரிகளும் நிறைந்திருப்பதைப் போலவே தேவதைகளுக்குப் பகவானுடைய உத்திரவுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடப்பது ப்ரியமாக இருப்பதினாலும், மேலான புருஷார்த்தத்திற்குக் காரணமாகையினாலும், என்று சொல்லுகிறார்—

1 ஸத்வம்-ஸத்வகுணத்தை, தேவகுணம் - தேவதைகளின் குணங்களாகவும், இதரொள-மற்றவைகளை, ஆஸுரொள-அஸூர்களுடையதாகிய, குணைள-குணங்களாகவும், வித்பாத்-அறியவேண்டும். 2 பகவத்கீதை - 14 - 17

டைய ஆஜ்ஞையை அனுஸரித்து நடப்பது. அதைக்குறித்துப் பிறக்கையாவது அதை நிறைவேற்றப் பிறந்தவனுக்கு உண்டாகின்றன என்றாத்தம். 1-3

ஓம்ஹோடிவெபாதிநாமஸ்ரீக்ரோடி வாராஷ்யஜெவ உ |
சுஜிதாமம் வாலிஜாதவ்ய வாமு வஸ்வடிஜாஸாரீ || 4

ப - ரை] வாமு - அர்ஜுந, ஓம் - டம்பமும், ஓவடி-கோழப்பும், சுஜிதாமம் - அதிக கர்வமும், க்ரோடி- கோபமும், வாராஷ்யஜெவ-க்ருரமான ஸ்வபாவமும், சுஜிதாமம் - அஜ்ஞானமும், குஸாரீ - அஸுரர்களுடையதான, வஸ்வடி - ஸம்பத்தை, வாலிஜாதவ்ய - உத்தேசித்துப் பிறந்தவனுக்கு (வவனி - உண்டாகின்றன). 4

‘அவர்களினுடையஸம்பத்தாவது’ என்று. 1 ‘ஹோதாநஸூரிவாமு’ ஹேவீம்வாக்யகிராஸிதாஃ | ஹஜ்ஞநநுபீநவொஜ்ஜாக்ஷாஹிதாடி உவ்யாஸா’ என்று முன்பு சொல்லப்பட்டது. வேறிடத்திலும் 2 ‘விஷ்ணு வரோஹே’ என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ‘ஜாதவ்ய’ என்கிற இடத்தில்தான் விற்குக்கர்மா இல்லையென்பதிலும் ‘வததி’ என்பது முதலியதைப்போல உபஸர்க்கம் சேர்க்கிறுப்பதினால் இரண்டாம் வேற்றுமையோடு அவ்யம் உண்டென்று சொல்லுகிறார்—‘அதைக்குறித்து’ என்று. அதைக்குறித்துப் பிறக்கையாவது அதை உத்தேசித்துப்பிறக்கை. எப்படியானால் தேவதைகளினுடைய ஸம்பத்துண்டாகுமோ அப்படிப் பிறந்தவன் என்றாத்தம். இப்படிப்பட்ட குணங்களை யுடையவனுக்கு இப்படிப்பட்ட ஸம்பத்துக்கள் அவ்யம் நேரிடக்கூடியது என்பது இங்கு உத்தேசிக்குகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படியே 3 ‘ஜாயாமம் ஹி வாராஷ்ய யவஸ்யநயஸாடிநம் | ஸாஸ்கிஸ்யதா விஜ்ஞபஸ்யவெவொகாஷ்யாடிவினாகம்’ என்று சொல்லப்படுகிறது. இதையே சொல்லுகிறார்—‘அதை நிறைவேற்றப்பிறந்தவனுக்கு’ என்று. 1-3

1 பகவத்கீதை - 9 - 13.

2 விஷ்ணு தர்மம் - 109 - 74. பகவானிடத்தில் பக்தி செய்கிறவன் தேவ ஸ்வபாவமுடையவன்.

3. பாரதம் - சாந்திபர்வம் - மோக்ஷதர்மம் - 377 - 75 - ஜாயமானம் - பிறக்கிற, யம் - எந்த, புருஷம் - புருஷனை, மதுஸூதநம் - பகவான், பர்யேத - கடாஷிப்பினோ, ஸடி-அவன், ஸாத்விகடி-ஸத்வகுணம் மேலிட்டவனாக, விஜ்ஞேயடி-அறியத்தக்கவன், ஸவை - அவனே, மோக்ஷார்த்த சிந்தகடி-மோக்ஷமாகிற பாயோ ஜனத்தை எண்ணுகிறவன்.

பா] ஔஃ - தர்மத்தை யனுஷ்டிச்சிறவனென்று ப்ரஸித்தியை ஸம்பாதிப்பதற்காகக் கர்மங்களை யனுஷ்டித்தல். ஔஃ - செய்யத்தகுந்தது, செய்யத்தகாதது, இவைகளைத் தெரிந்துகொள்ளாமைக்குக் காரணமாகிய விஷயங்களை அனுபவிப்பதினால் உண்டான ஸந்தோஷம். சுதிரோஹ - தன்னுடைய வித்யை, குலம், இவைகளுக்குத்தகாததான அபிமானம். க்ரோஃ - அயலானுடைய பீடைக்குக்காரணமாகிய மனதின் விகாரம். பாராஃ - ஸாதுக்களுக்குப் பயத்தைக்கொடுக்கக்கூடிய ஸ்வபாவம்,

தா] 'ஔஃ' என்கிற ஸ்லோகத்திலும் 'ஔஃ' என்பது சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டது. 'தர்மத்தை யனுஷ்டிச்சிறவனென்று ப்ரஸித்தியை ஸம்பாதிப்பதற்காக' என்பதற்குப் பகவானுடைய ஆஜ்ஞையை அனுஸரிக்கவேண்டும் என்கிற புத்தியினால்ல என்றர்த்தம். 'செய்யத்தகுந்தது, செய்யத்தகாதது; இவைகளைத் தெரிந்துகொள்ளாமைக்குக்காரணமாகிய' என்பதற்கு ஸாஸ்த்ரத்தை மீறி நடப்பதற்குக்காரணமாகிய என்று தாத்பர்யம். 'சுதிரோஹ' என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிற கர்வமாகிய அபிமானத்தைவிட 'ஔஃ' என்பதற்கு வ்யத்தபாஸத்தைச்சொல்லுகிறார்—'விஷயங்களை அனுபவிப்பதினால் உண்டான' என்று. இத்தால் ஆசார்யன், பகவான், இவர்களை ஸேவித்ததினால் உண்டாகிய ஸந்தோஷம் விலக்கப்படுகிறது. செய்யத்தகாத இடத்தில் என்று முன்பு சொல்லப்பட்டதே இவ்விடத்தில் 'தன்னுடைய வித்யை, குலம், இவைகளுக்குத்தகாததான' என்பதினால் விவரிக்கப்பட்டது. வித்யையும், குலத்தையும் எடுத்திருப்பது வயது முதலியவைகளையும் குறிக்கிறது, 1 'வயஸஃ கபிஷ்டாபயஸு ஸுதவ்யாஹிஜநஸு ॥ 1 ॥ வெஷ்வாஸுதி ஸாரூப்யோவாநிவரோஹி ॥' என்பதை மீறி நடப்பது இங்கே அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்டது. வேத பாஹ்யரிடங்களிலும், குத்ருஷ்டிகளிடங்களிலும், திருடர் முதலியவர்களிடங்களிலும், வார்த்தைக் க்ருமாயிருப்பதும் சினைக் க்ருமாயிருப்பதும் அதிக தோஷமல்ல என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'ஸாதுக்களுக்கு' என்றரம்பித்து. ஆகையினாலேயே ஸாதுக்கள் நீக்கிவிடுவதினால் ஸாஸ்த்ரங்களுக்கு விலக்காக இருப்பதும் உண்டாய்விடும் என்றர்த்தம். ஸரியான காலங்களில் தூக்கம் முதலியவைகளாயும்,

1 மனுஸ்முருதி-1-16-வயஸஃ-வயதுக்கும், கர்மணஃ- கர்மத்திற்கும், அர்த்தஸ்ய-பணத்திற்கும், ஸ்ருதஸ்ய-வித்யைக்கும், அபிஜ்ஞஸ்ய-ஜாதிக்கும், வேஷ்வாக்வருத்திஸாரூப்ய- வேஷம், வார்த்தை, அனுஷ்டானம், இவைகளின் ஒற்றுமையை, ஆசான்-செய்துகொண்டு, இஹ-இந்தலோகத்தில், விசரேத்-இருக்கவேண்டும்.

சுஜ்ஞாநம் - உயர்ந்த தத்துவம், தாழ்ந்த தத்துவம், செய்யத்தகுந்த கார்யம், செய்யத்தகாதகார்யம், இவைகளைப்பகுத்தறியாமை. இந்த ஸ்வபாவங்கள் அஸுரர்களுடையதாகிய ஸம்பத்தை உத்தேசித்துப்பிறந்தவனுக்கு உண்டாகின்றன. அஸுரர்களாவது பகவானுடைய ஆஜ்ஞையை மீறி நடக்கும் ஸ்வபாவமுடையவர்கள். 4

உபயோகமல்லாத விஷயங்களைப்பற்றியதாயு மிருக்கிற அஜ்ஞானம் அஸுரர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் ஸமானம். அப்படியிருப்பதினால் தோஷமுமில்லை. ஆகையினால் அதை விலக்குகிறார்—‘உயர்ந்த தத்துவம், தாழ்ந்த தத்துவம்’ என்றாரம்பித்து. இப்படிப்பட்ட அஜ்ஞானத்தைக்காரணமாகவுடையதுமற்ற ஆகமங்களில் உயர்ந்த தத்துவம் தாழ்ந்த தத்துவம், இவைகளை மாறாடிச் சொல்லியிருப்பதுவேதங்களுக்கு விருத்தமான ஆசாரங்களை ஒப்புக்கொண்டிருப்பதும். முன்பு சொல்லப்பட்ட சிலகுணங்களில்லையென்று சொல்லியிருப்பது மற்றவைகளையும் குறிப்பதற்காக, ‘உ’ என்பதினால் அவைகள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறதாகவுமாம் அஸுரர்களினுடையதாகிய ஸம்பத்தை ப்ரகாசப்படுத்துவதற்காகச் சொல்லுகிறார்—‘பகவானுடைய ஆஜ்ஞையை’ என்றாரம்பித்து அவர்களைப்பற்றி 1 ‘வஸூதேதூநம் ஜாமயோநம் ஸ்ரஹா ருக்ஷோ உயவா வுநஃ | ரஜஸா தஜஸா வெவ ஜாநஸம் வஜிவிஷுதம் ||’ என்றும், 2 ‘விவரீதஸுபா ஸுரஃ’ என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ப்ரஜாபதி வாக்யத்திலும் தேஹமே ஆத்மா என்கிற அபிமானம் முதலியவைகளைக் காரணமாகவுடைய தர்மார்த்த காம மாத்மிரத்தில் நிஷ்டையைப் பற்றி 3 ‘இது அஸுரர்களினுடைய உபநிஷத்து’ என்றிர்த்த முள்ள வாக்யம் சொல்லப்படுகிறது. இவ்விடத்தில் ‘ஸுஹஸு’ என்றும் பதம் பகவானுடைய உத்திரவை மீறி நடப்பதில் ஆசையுடையவர்களுடைய அபிப்ராயத்தினாலாவது, அவர்கள் அப்படித் தெரிந்து கொள்ளுகிறார்கள் என்கிற அபிப்ராயத்தினாலாவது, ‘ஸுஹஸுதே (உண்டாகிறது)’ என்கிற அர்த்தத்தை மாத்மிரம் சொல்லுகிறதாகவாவது, வைத்துக்கொள்ளவேண்டியது. 4

1 பாரதம்-சாந்திபர்வம்-மோக்ஷதர்மம் - 357-77 ஜாயமானம்-பிறக்கிற, ஏனம்-இந்தப் புருஷனை, ப்ரம்மா- ப்ரமாவாவது, அதவா - இல்லாவிட்டால், ருத்ரஃ-ருத்திரனாவது, பச்யதி- பார்க்கிறானேயானால், ரஜஸா-ரஜோகுணத்தினாலும், தமஸாசைவ-தமோகுணத்தினாலும், மாநஸம் - மனது, ஸமபிப்லுதம்-வ்யாபரிக்கப்பட்ட

2 விஷ்ணு தர்மம் - 109 - 74-த.சா - அப்படி, விபரீதஃ-விபரீதமான ஸ்வபாவமுள்ளவன், அஸுர: - அஸுரஸ்வபாவமுடையவன்.

3 சாந்தோக்யம் - 8 - 5.

பா] 2 க்கப்பபடாதே, நீ தேவதைகளினுடையதாகியஸம்பத்தைக்குறித்
துப்பிறந்தவனுகிறாய். பாண்டவ, தர்மீஷ்டர்களில் முதன்மையான பாண்
வேன் பிள்ளையல்லவோ, நீ என்றிப்பிராயம். 5

தா] இவ்விடத்தில் 'போஸுமஃ' என்று சொல்லியிருப்பது இந்த ஸாஸ்
தரத்தின் ஆரம்பத்தில் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட துக்கப்படத்தகாத பிஷ்
மர், முதலியவர்களைப்பற்றிய துக்கத்தை மறுப்பதற்காகவல்ல, அது
அநேகவிதமாகப்பரிஹரிக்கப்பட்டபடியினாலும், 'ஸுவஹம் டெஹீஷி
ஜாதொலி' என்பதனால் அதற்குப் பரிகாரம் ஸம்பவிக்காதாகையினா
லும். ஆகையினால் 'கிஷாடாபாஸுரீதோ' என்று சொல்லியிருக்கும்
பொழுது ஸாஸ்தரங்களில் விதிக்கப்பட்ட ஏற்பாடுகளை மீறி நடக்கா
மலிருந்தபோதிலும் தன்னிடத்தில் 1 'வ்யூரொகிமூலாஹம்காரஃ'
என்று சொல்லியிருக்கிறபடி தீரோதாத்த நாயகனுடைய குணமாகிய
மறைந்துகொண்டிருக்கிற அஹங்காரத்தை யுடையவனையிருக்கை தன்
னுடைய மனஸ்ஸாக்ஷிகமாய்த் தெரிந்துகொள்ளப்படுகிறபடியினால் அவ்
வளவு மாத்திரத்தைக்கொண்டு தன்னிடத்தில் அஸுர ஸ்வபாவ
முடையவனாக இருக்கையைப்பற்றி ஸந்தேஹப்பட்டுக் கொண்டவனா
யும், இரண்டுவித ஸம்பத்துக்களையும் விவரமாகக்கேட்டவனாயும், தன்
னுடைய ஸ்வபாவத்தைப்பற்றி இன்னதென்று நிச்சயமாகத் தெரிந்து
கொள்ளாமையினால் மறுபடியும் அபாரமாகிய ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்
திரத்தில் முழுகுவதிலிருந்து பயத்தினால் துக்கப்படுகிற அர்ஜுனனுக்கு
நீ தேவதைகளின் ஸ்வபாவத்தையுடையவன் என்று தெரிவிப்பதி
னால் அவனுடைய துக்கத்தைப் போக்குகிறார், என்று சொல்லுகி
றார்—'இதைக்கேட்டு' என்றாம்பித்து. இவ்விடத்திலும் இடமில்லாத
இடத்தில் துக்கத்தை நீயே வரவழைத்துக் கொள்ளுகிறாய் என்கிற
அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'துக்கப்படாதே' என்று. தேவ
தைகளின் ஸ்வபாவமுடையவர்களாயும், தர்மத்தை யனுஷ்டிப்பதில்
சிறந்தவர்களாயும் இருப்பவர்களுக்கு அஸுரஸ்வபாவமுடைய பிள்ளை
கள் பிறக்கமாட்டார்களல்லவா என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் 'வாணீவ'
என்னும் பதத்தினால் அழைத்திருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்—'தர்
மீஷ்டர்களில் முதன்மையான' என்றாம்பித்து 5

1 தசஸுபகம் - 2-1-ஸ்திர: - தைர்யமுள்ளவனாயும், நிகடாஹங்காரம் - மறை
ந்துகொண்ட அஹங்காரத்தையுடையவனாகவும்.

அள ஹித ஸமயௌ ஹொகெ2வ்விது

நெடிவ சூஸுர ணவவ|

நெடிவொ விஸுரஸுஃ ஹொகூ

சூஸுரம் வாயு2 நெ ஸுணம் ||

6

ப-ரை] வாயு-2-அர்ஜுன, சுலிங்-இந்த; ஹொகெ-லோகத்தில், நெடிவஃ தேவதைகளின் ஸ்வபாவமுடையதென்றும், சூஸுர ணவவ-அஸுரர்களின் ஸ்வபாவமுடையதென்றும், ஹிதஸமயஃ - ப்ராணிகளின் ஸ்ருஷ்டியானது, அள - இருவகைப்பட்டது, நெடிவஃ-தேவஸ்வபாவமுடைய ஸ்ருஷ்டி, விஸுரஸுஃ - விஸ்தாரமாக, ஹொகூ - சொல்லப்பட்டது, சூஸுரம் - அஸுரர்களினுடையஸ்வபாவமுடைய ஸ்ருஷ்டியை, நெ - என்னிடமிருந்து, ஸுணம் - கேள்.

6

பா]இந்தக் கர்மங்களை அனுஷ்டிக்கக்கூடிய லோகத்தில் கர்மங்களை அனுஷ்டிக்கிற ப்ராணிகளின் ஸ்ருஷ்டி இருவகைப்பட்டது, தேவதைகளின் ஸ்வபாவமுடையதென்றும், அஸுரர்களின் ஸ்வபாவமுடையதென்றும்.

தா] ஸ்வரூபம் முதலியவைகளினால் எல்லா ஜீவாத்மாக்களும் ஸமமாக இருக்க தேவதைகளின் ஸ்வபாவமுடையதென்றும், அஸுரர்களின் ஸ்வபாவமுடையதென்றும், பிரிவு எதைக்காரணமாகுமடையது என்கிற ஆகேஷத்தை அதில் விசேஷணங்களோடு கூட அனுவாதம் செய்வதினால் பரிகரித்துக்கொண்டு மிகவும் விட வேண்டிய தென்று தெரிவிப்பதற்காகக் கீழ் பிரஸ்தாவிக்கப்பட்ட அஸுர ஸ்வபாவமுடையவர்களின் நடவடிக்கைப்பற்றிய விஸ்தாரத்தைச் சொல்ல ஆரம்பிக்கிறார்—இந்தஸ்லோகத்தினால். ‘இந்த . லோகத்தில்’ என்பதும்ற்ற லோகங்களை விலக்குவதற்காக அல்ல, எல்லா லோகங்களினும் தேவஸ்வபாவமுடையவன், அஸுரஸ்வபாவமுடையவன் என்கிற பிரிவு ஏற்பட்டிருப்பதனால். ஒரு அர்த்தமும்மில்லாமல் இடத்தை மாத்திரம் குறித்திருக்கிறது என்பதும் யுத்தமல்ல. ஆகையினால் லோகத்தில் தெரிந்து கொள்ளுவதினாலேற்பட்ட ஆகாரத்தினால் ஸாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்டவைகளையும் தடுக்கப்பட்டவைகளையும் அனுஷ்டிப்பதைத் தெரிவிப்பது இவ்விடத்தில் தாத்பர்யம் என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘கர்மங்களை யனுஷ்டிக்கிற ப்ராணிகளின்’ என்று கர்ம லோகத்தை அபிப்பிராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு ‘சுலிங் (இந்த)’ என்கிற விசேஷணம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 1 ‘ஸமயஃ ஹொகூ’

‘ஸம-ஹி’ ஆவது உத்பத்தி. அநாதியான புண்ய பாபங்களாகிய கர்மவசத்தி னால் பகவானுடைய உத்திரவை அனுஸரிப்பதற்கும், அதற்கு விரோதம் செய்வதற்கும் உத்பத்தியாகும் டொழுதே பிரிக்கப்பட்டுப் ப்ராணிகள் உண் டாகின்றன என்றிர்த்தம். அதில் தேவதைகளின் ஸ்வபாவமுடைய ஸ்ருஷ்டி விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்டது. அதாவது என்னுடைய ஆஜ்ஞையை அனுஸரித்து நடக்கும் ஸ்வபாவமுடைய தேவதைக

க்ஷத்திஸூபாய்ய ஸுஷ்ரிஷா’ என்று அநேக அர்த்தங்களைச் சொல் லுகிற அந்த ‘ஸம-ஹி’ என்னும் பதத்திற்கு அபிப்ராயத்திலிருக்கும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுவதற்காக அந்த தாது ஸ்ருஷ்டிக்கப்படுகிற வஸ்துக்களின் வ்யாபாரங்களைச் சொல்லுகிறது என்று சொல்லுகிறார்— ‘ஸம-ஹி’ ஆவது உத்பத்தி’ என்று. உத்பத்தியில் தேவஸ்வபாவமுடையது, அஸூரஸ்வபாவமுடையது என்பது எப்படிப் பொருள்தும்? என்றாகுதபம் வரில்-ஹொகெஉலி-வ’ என்பதிலுமும், ‘ஸம-ஹி’ என்னும் பதத்திலுமும் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்ட அர்த்தத்தைச் சேர்த்துச் சொல்லுகிறார்—‘அநாதியான்’ என்றாரம்பித்து. தேவதைகளினு டையவும், அஸூரர்களினுடையவும் ஸம்பத்திற்காக ஏற்பட்டபடியி னால் உத்பத்தியிலும் தேவஸ்வபாவமுடையது, அஸூரஸ்வபாவமு டையது, என்று சொல்லியிருக்கிறது என்றிர்த்தம். ‘ஸம-ஹி’ என் னும் பதம் ஸ்வபாவம் என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது என் பதும், ஸ்ருஷ்டிக்கப்படுகிற வஸ்துக்களைச் சொல்லுகிறது என்பதும், அப்ராணித்தாமாகையினால் அவைகளை அனாதரித்து விட்டுப் ப்ராணித்த மாகிய ஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லுவதாகவே வ்யாக்யானஞ் செய்யப்பட்ட தது. தேவதைகளின் ஸ்ருஷ்டி விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்டது என்று சொன்ன இடத்தில் தேவதைகளினுடைய வம்ஸங்களின் சரித் திரம் சொல்லப்பட்டது என்றிர்த்தம் என்று தோன்றுகிறது. அப் படிச் செய்யப்படவில்லை. மேலும் 1. ‘புஜஹாதிபடாகாரோஹி’, 2. ‘நெஷ்வ ரெவா வரொபஜ்ஞ’, 3. ‘வத-ஹிபா ஹஜெஹோ’, 4. ‘ஹாதுநஸூபோ வாஹி’ என்றிவை முதலியவைகளால் கர்மயோகம், ஜ்ஞானயோகம், பக்தியோகம், இவைகளில்நிஷ்டையைபுடைய புருஷர்கள் சொல்லப் பட்டார்கள். அப்படியிருந்தபோதிலும் அவர்களால் செய்யவேண் டிய கர்மங்களை விவரிப்பதிலேயே தாத்தபர்யம். ஆகையினால் இவ்வி டத்தில் தேவதைகளின் ஸ்வபாவத்தைபுடைய ஸ்ருஷ்டியைப் பற்றி

1 பகவத்கீதை - 2 - 55.

2 பகவத்கீதை - 4 - 25.

3 பகவத்கீதை - 5 - 16.

4 பகவத்கீதை - 9 - 13.

ளின் ஸ்வபாவமுடைய ப்ராணிகளின் உத்பத்தி எந்த அனுஷ்டானத்
தைச் செய்வதற்காகவோ அப்படிப்பட்ட கர்மயோகம், ஜ்ஞானயோகம்,
பக்தியோகமாகிற அனுஷ்டானம் விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்டது.
அஸுரர்களின் ஸ்வபாவமுடைய ப்ராணிகளின் ஸ்ருஷ்டி எந்த அனுஷ்ட
ானத்தைச் செய்வதற்காகவோ, அந்த அனுஷ்டானத்தை என்னிட
மிருந்து கேள்.

6

புவுதுதின நவதுதின ஜநா ந விஹாராஸுராராஃ |

ந ஸாஸம் நாவி வாவாரோ ந வத்யம் தெஷு விஷு தெ || 7

ப - ரை] சூஸுராராஃ - அஸுரர்களின் ஸ்வபாவமுடைய, ஜநாஃ - ஜன
ங்கள், புவுதுதின - ப்ரவ்ருத்தி தர்மத்தையும், நவதுதின - நிவ்ருத்தி தர்
மத்தையும், நவிஹாரா - அபிவிருத்தியை, தெஷு - அவர்களிடத்தில்,
ஸாஸம் - பரிசுத்தியானது, ந - இல்லை, சூவாராஃ - அனுஷ்டானமும்,
ந - இல்லை, வத்யம் - உண்மையும், நவிஷுதெ - இல்லை.

7

விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்டது என்று சொல்லியிருப்பது அவைக
ளின் கார்பங்களை முன்னிட்டு என்கிற அபிப்பிராயத்தினால்—'எந்த
அனுஷ்டானத்தைச் செய்வதற்காகவோ' என்றிவை முதலியது
சொல்லப்பட்டது. 'சுஹம் ஸக்ய ஸாஸாஜி' என்பது முதலியதோ
முன்பு விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்டதைச் சுருக்கிச் சொல்லியிருக்
கிறது என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் கர்மயோகம் முதலியவைகளை எடு
த்து 'சூஸுரம் ஸமம்' (அஸுரர்களின் ஸ்வபாவமுடைய ப்ராணிக
ளின் ஸ்ருஷ்டியை) என்கிற இடத்திலும் மேலே சொல்லப்போகிறதை
அனுஸரித்து இப்படியே தாற்பர்யம் என்று சொல்லுகிறார்—'அஸுரர்க
ளின் ஸ்வபாவமுடைய' என்றாயிற்று. 'சூஸுரம் ஸே ஸுணம்' என்
று சொன்ன இடத்தில் 'ஸே' என்கிற ஆறும் வேற்றுமை கர்த்தாவைச்
சொல்லுகிறது. அதாவது என்னால் செய்யப்பட்ட அவ்விதமான ஸ்ரு
ஷ்டியைக்கேள் என்றர்த்தம் என்று ப்ரம்மம் உண்டாகும். அதைவிட
'ஸுணம்' என்பதற்கு அவர்யம் வேண்டியதாகிய மிகவும் ஆபத்தான
யிருக்கையைச் சொல்லுவதே உசிதம் என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொ
ல்லுகிறார்—'என்னிடமிருந்து' என்று. அங்கீகரிக்கத்தகுந்த வஸ்து அறி
யப்படாவிட்டால் எப்படி அங்கீகரிக்க முடியாதோ அப்படியே விடத்
தகுந்த வஸ்துவும் அறியப்படாவிட்டால் விடமுடியாது. ஆகையினால்
ஸாவதானாக இரு என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் 'ஸுணம்' (கேள்) என்று
சொல்லப்பட்டது.

6

பா] ஐஸ்வர்யத்திற்கு ஸாதனமாயும் 'மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனமாயுமிருக்கிற வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட தர்மத்தை அஸூர ஸ்வபாவமுடையவர்கள் அறிவதில்லை. ஸாஸ்த்ரங்களி லேற்பட்டதாயும் வெளியிலும் மனதினுமிருக்கிற வேதத்தில் சொல்லிய கர்மங்களை யனுஷ்டிக்கக்கூடிய

தா] இவ்விடத்தில் 'பூவூதி, நிவூதி' என்னும் பதங்கள் லோகத்திலேற்பட்ட கார்யங்களைப்பற்றியதல்ல, அஸூர ஸ்வபாபமுள்ளவர்களுக்கே இஷ்டத்தையடைவதற்கும், அசிஷ்டத்தைப் பரிஹரிப்பதற்கும், லோகத்தி லேற்பட்டதாகிய கெட்டவழியில் ப்ரவ்ருத்திப்பதும், நல்லவழியிலிருந்து சிவ்ருத்திப்பதும், ஏற்பட்டிருக்கிறபடியினால் ஸாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்டவைகளையும் தடுக்கப்பட்டவைகளையும் மாத்திரம் பற்றியதல்ல, தன்னிஷ்டத்தினு லேற்பட்டதும், ஸாஸ்த்ரங்களினுலேற்பட்டதையும் பற்றியதுமல்ல, 'நஸூரணம் நாவியாபாரம்' என்றிவை முதலியவைகளுக்குப் புனருக்தி வருகிறபடியினால் ஆகையினால் இவ்விடத்தில் மோக்ஷத்தில் ஆசையுடையவனுக்கு அவஸ்யம் செய்பவேண்டியதாகிய ப்ரவ்ருத்தி தர்மம், நிவ்ருத்தி தர்மம், இவைகளைப் பற்றிய விவேகமில்லை என்று சொல்லுவதில் தாத்பர்யம் என்று சொல்லுகிறார்—'ஐஸ்வர்யத்திற்கு ஸாதனமாயும்' என்றரம்பித்து. அப்படிப்பட்ட தர்மங்கள் 'பூவூதி உக்ஷணம் யஜிம் பூஜாவதி ராபாஸு வீக்ஷி நிவூதி உக்ஷணம் யஜிம் ஃஷிநூராயணோஸு வீக்ஷி' என்று சொல்லப்பட்டது 'நவீகம்' என்கிற இடத்தில் 'நஸூத்யெஷுஷு விஷுதே' என்கிற இடத்திலே போல அதைப்பற்றிய ஜ்ஞானம் மாத்திரம் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிற தில்லை. பின்னை எப்படி என்னில் அநேகம் தடவை நிரூபித்துச் சொன்ன போதிலும் தமோருணம் மேலிட்டிருப்பதினால் அதைத் தெரிந்து கொள்ளாமை சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'அறிவதில்லை' என்று. முன்பு க்ருத்யங்களைச் செய்யச் கூடிய போக்யதை என்று சொல்லப்பட்டதே இவ்விடத்தில் 'வேதத்தில் சொல்லிய கர்மங்களை' என்று விவரிக்கப்பட்டது. வெளியின் பரிசுத்தி, அசுத்தமான வஸ்துக்களோடு பழகுவது முதலியவைகளினாலும் அவஸ்யமாகச் செய்பவேண்டிய கார்யத்தைச் செய்யாமையினாலும் இல்லை. மனதில் சுத்தியோ

1 பாரதம் - சாந்திபர்வம், மோக்ஷதர்மம் - 219-2. ப்ரவ்ருத்தி லக்ஷணம்-ப்ரவ்ருத்தி என்றுபேருடைய, தர்மம் - தர்மத்தை, ப்ரஜாபதிஃ-ப்ரம்மா, அத-பிறகு, அப்ரவீத - சொன்னார், நிவ்ருத்தி லக்ஷணம்-நிவ்ருத்தி என்று பேருடைய, தர்மம்-தர்மத்தை, நாராயண: - நாராயணனென்கிற, ருஷி: - ருஷி அப்ரவீத-சொன்னார்.

யோக்யதையும் அஸுர ஸ்வபாவமுடையவர்களிடத்தில் இல்லை. அந்த வேளியிலும் மனதிலும் இருக்கிற சூத்திர எவ்விதமான ஸந்த்யா வந்தனம் முதலிய அனுஷ்டானத்தினால் உண்டாகிறதோ அவ்வித அனுஷ்டானமும் அவர்களிடத்தில் இல்லை. அப்படியே * 'ஸங்குரஹீமொஸு' விகிதக்ருஷேஷு ஸவக் கிதேஸு' என்று சொல்லப்பட்டது. அப்படியே தானறிந்தபடி ப்ராணிகளுக்கு ஹிதமாகப்பேசுவதும் அவர்களிடத்தில்

7

பா-அ] மேலும்—

சுவாதூஷ்ரதீஷ்ஷெ ஜமஹுரஹீஸாரம் |

சுவாஸூரஸம்ஹிதம் கிதேஷுதாஷெதஸுக் || 8

ப - ரை] தெ - அந்த அஸுர ஸ்வபாவமுடையவர்கள், ஸந்த்யா - இந்த, ஜமஹு - லோகத்தை, சுவாதூ - பரமாத்மாவை ஆத்மாவாக உடையதல்ல என்றும், சுவாதூஷ் - பரமாத்மாவை ஆதாரமாக உடையதல்ல என்றும், ஹீஸாரம் - பரமாத்மாவின் நியமிக்கப்படுகிறதல்ல என்றும், சூஷு - சொல்லுகிறார்கள், சுவாஸூரஸம்ஹிதம் - ஸ்திரீபுருஷர் ஒருவர்க்கொருவர் சேராமல் உண்டாகிய, கிதேஷு - வேறுவித வஸ்து, கி - எது (ஆகையினால்), காஷெதஸுக் - காமத்தையே காரணமாகவுடையதென்றும் (சொல்லுகிறார்கள்).

8

ஆத்மகுணமில்லாமையினால் இல்லை. 'ஹீஸாரம்' 'ஹீஸாரம்' என்று க்ரமமாகக் கார்யமும் காரணமும் இல்லை யென்று சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'அந்த' என்றாரம்பித்து. ஸந்த்யா வந்தனம் முதலிய வர்ணஸ்ரமதர்மத்திற்கு 1 'புராஜாவதூ' 'புஷ்ணாஸாரம்' என்றிவை முதலிய வசனங்களினால் வேறு பலம் சொல்லப்படுகிறது. அப்படி யிருக்க அது பரிசுத்திக்குக் காரணம் என்று எப்படிச் சொல்லப்படுகிறது என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'அப்படியே' என்றாரம்பித்து. ஸந்த்யா வந்தனம் செய்யாதவன் சுத்தியில்லாதவன் என்று சொல்லி யிருப்பதினால் ஸந்த்யா வந்தனம் செய்வது சுத்திக்குக் காரணமென்று இவ்விடத்தில் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது. இது நித்யங்களாகிய மற்றக் கர்மங்களை விட்டதினாலும் உண்டென்றறியவும். 'தானறிந்தபடி' என்றாரம்பித்த வாக்யத்திற்கு மோசம் செய்வதினாலே ஆசையுள்ளவனாகையினால் தானறிந்தபடி பேசுவதில்லை, ஹிம்ஸை செய்வதையே ஸ்வபாவமாக உடையவனாகையினால் ஹிதமாகப் பேசுவதில்லை என்று தாத்பர்யம்.

7

* தக்ஷஸ்மருதி-2-22. ஸந்த்யாஹீநஃ - ஸந்த்யாவந்தனம் செய்யாதவன், நித்யம் - எப்பொழுதும் அஸுரி: சுத்தியில்லாதவன், ஸ்வகர்மஸு - எல்லாக் கர்மங்களிலும், அர்ஹஃ - யோக்யதை இல்லாதவன்.

1 விஷ்ணுபுராணம்-1-6-37. க்ரஹஸ்தானம் - க்ரஹஸ்தர்களுக்கு, ப்ராஜாபத்யம் - ப்ராஜாபதியின் லோகம் (உண்டாகிறது).

தா] இப்படி உண்மைபைச் சொல்லாதது மாத்திரமல்ல, பின்னை எப்படி என்னில் அதற்கு விரோதமாகச் சொல்லுவது முண்டு என்று சொல்லுகிறார்—‘மேலும்’ என்று. இவ்விடத்தில் ‘சுஸுத்யோ’ என்னும் பதம் பொப்பென்னுமர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதல்ல, அது லோகத்தில் தெரிந்துகொள்ளுவதற்கும், தன்னுடைய வார்த்தைக்கும் விரோதம் முதலிய தூஷணங்களால் முன்னே நிராகரிக்கப்பட்டிருப்பதாலும்தான், மிகவும் ஸ்தூலமாகையினால் ஐஸ்வர்யத்தை உண்மைபாகவும் ஸ்திரமாகவும் நினைத்துக்கொண்டு அதினுண்டாகிய ஆகாஷத்தை அபுதைய அஸுரர்கள் லோகம் பொய் என்கிற கபடயுக்திகளால் வஞ்சனை செய்யத்தகுந்தவர்களென்பது ஸம்பவிக்காதாகையினாலும். எப்படி நாம் பொய்க்கு ஸமானமோ அப்படி இந்த எல்லா லோகமும் என்று சொல்லுகிறார்கள் என்று வ்யாக்யானஞ் செய்திருப்பதும் யுத்தமல்ல, ‘ஜிமக்’ என்னும் பதம் ஜீவாத்மாக்களை மாத்திரம் சொல்லுகிறது என்பதில்லாமையினால். இங்கே மறுத்திருப்பதும் முன்பு சொல்லிய ஆகாரத்திற்குவிரோதத்தைச் சொல்லுகிறதாகையினாலும், ‘புருஷோத்தமஸு’ என்று ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல்லிய அர்த்தங்களை இல்லை யென்று மறுப்பதைச் சொல்லி யிருப்பதினாலும், அஸுரர்கள் ஸாஸ்த்ரத்தில் த்வேஷம் செய்வதையே ஸ்வபாவமாக வுடையவர்களாகையினாலும். ஆகையினால் இவ்விடத்தில் ஸாஸ்த்ரத்தி லேற்பட்ட அர்த்தத்தை மறுப்பதையே இந்தப் பதம் சொல்லுகிறது. அதுவும் ‘ஸுத்யோ’ என்பது ப்ரம்மமே என்று 1 ‘ஸத்யமாயும், ஜ்ஞானமாயும், அளவில்லாததாயு மிருக்கிறது ப்ரம்மம்’ என்றார்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளில் ப்ரஸித்தமா யிருக்கிறது. சாந்தோக்யத்திலும் சேதன சேதன வஸ்துக்களை நியமிக்கிற படியினால் ப்ரம்மத்திற்கு ஸத்யம் என்பது பெயர் என்று ‘அப்படிப்பட்ட இந்த ப்ரம்மத்திற்கு ஸத்யம் என்று பெயர். 2 இது ‘ஸுக்’ ‘திதி’ ‘பம்’ என்று மூன்று அக்ஷரங்க ள். ‘ஸுக்’ என்று சொல்லப்படுகிற துவிகாரமில்லாத ஜீவாத்மா. ‘தி’ என்பது மாறுதல்களையுடையும் ஸ்வபாவமுடைய அசேதனம். ‘பம்’ என்கிற இது இவ்விண்ணி வஸ்துக்களையும் நியமனம் செய்கிறான் என்றது எதினால் இவ்விண்ணி வஸ்துக்களையும் நியமிக்கிறானே ஆகையினால் ‘பம்’ என்னப்படுகிறது. தினந்தோறும் இப்படித் தெரிந்துகொள்ளுகிறவன் ஸ்வர்க்கலோகத்தை யடைகிறான்’ என்றார்த்தமுள்ள வாக்யத்தினால் நிர்வசனம் பண்ணப்பட்டது. ஆகையினால் இவ்விடத்தில் கபிலர், குரு, குமாரிலர், ஜினன், புத்தன், சார்வாகன் முதலியவர்களின் மதத்தை அனுஸரித்தவர்களைப் போல லோகம் ப்ரம்மத்தை ஆத்மாவாக வுடையதல்ல என்று சொல்லு

பா] இந்த லோகம் ஸத்பமென்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிற பரப்ரம்மத்தினால் உண்டாக்கப்படுகிறபடியினால் ப்ரம்மத்தை ஆத்மாவாக வுடையது என்று அவர்கள் சொல்லுகிறதில்லை. அப்படியே பரப்ரம்மத்தினிடத்தில் இருக்கிறதென்றும் சொல்லுகிறதில்லை ஆதிசேஷனாகிய ரூப

கிருர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—‘ஸத்யம் என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிற’ என்றாரம்பித்து. ‘சுப்ராக்ஷிஷா’ என்னும் பதத்தினாலும் எல்லா லோகங்களுக்கும் விரோதம் வருகிறது முதலிய தோஷங்களினால் ப்ரத்யக்ஷமாய் ஏற்பட்ட, நிலை நின்றிருப்பதை மறுப்பது ஸம்பவிக்காதாகையினால் ஸாஸ்த்ரங்களில் ஆதாரம் என்று சொல்லப்பட்ட எல்லா வஸ்துக்களையும் மறுக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—‘அப்படியே’ என்றாரம்பித்து. அதைபே உதாஹரணத்தைக் கொண்டு விவரிக்கிறார்—‘ஆதிசேஷனாகிய ரூபத்தையுடைய’ என்றாரம்பித்து. இத்தால் ‘சுப்ராக்ஷிஷா’ என்னும் பதம் தர்மம், அதர்மம், இவைகளை மாத்திரம் சொல்லுகிறது என்று வ்யாக்யானஞ் செய்தது நிராகரிக்கப்பட்டது ‘எல்லா லோகங்களையும் தாங்குகிறது’ என்பதற்கு ஸ்வரூபத்தினாலும், கார்யத்தினாலும், என்று தாத்பர்யம், ஆகிகூர்மம், ஆகிசேஷன், திக்கஜங்கள், முதலியவைகளால் பூமி தாங்கப்படுகிறது என்று ஸாஸ்த்ரத்தில் சொல்லப்பட இருக்கும்பொழுது யுக்தி வாதிகளினால் ! ‘யத்யுபரித்யாயிகஸூரி ஷுஷுபூஸூராவாஸூஸூராவூதொந்யூர்ஷ்வஸா ஹி தெஷாநிவவஸிதி ஸூரஸ்ததொஹி யத்ரூபாவவஸவ ஸக்ஷு: ||’ என்று சொல்லப்படுகிறது. காற்றின் வேகத்தினால் பூமி சுழலுகிறது என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். ஜைனர்கள் பரமுள்ளதாகையினால் பூமி எப்பொழுதும் கீழேவிழுந்து கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ‘சுநீஸாஸூ’ என்னும் பதமும் ஷிக்ரஹங்கள், அரசர்கள், முதலியலோகத்தில் ‘கண்டறியப்பட்ட ஈஸ்வரர்களை மறுப்பதைச் சொல்லுகிறதல்ல அவர்கள் அவைகளை மறுக்கவில்லை யாகையினால். அப்படியே அவர்கள் மதத்தை லோக வ்யவஹாரத்தினால் ஏற்பட்ட ராஜாமுதலியவர்களை ஈஸ்வரன் என்று சார்வாக்கர்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்று அனுவாதஞ் செய்திருக்கிறார்கள். ப்ரம்மமே இல்லை என்று மறுப்ப

1 தரித்யா:-பூமிக்கு, தர்த்தா-தரிக்கிறவன், அந்ய:-வேறு, கஸ்சித்-ஒருவன், அஸ்தி - இருக்கிறனையானால், தஸ்ய-அதற்கு, அபா:-மற்றொருவன், தஸ்ய-அதற்கும், பா:-வேறொருவன், தத:-அதைவிட, அந்ய:-வேறொருவன், எவம்-இப்படி, தேஷாம் அவர்களுக்கு, அநவஸ்திதி:-அநஸ்தை, ஸ்யாத் உண்டாகும், தத:-ஆகையினால், தர்த்யா:-தாங்குகிற, புவவஸ பூமிக்கே, சக்தி:-சக்தி.

தையுடைய பரமாத்மாவினால் தரிக்கப்பட்ட பூமியல்லவோ எல்லா
லோகங்களையும் தாங்குகிறது. அப்படியே * 'தெநெப-நாமவாபெடண
ஸிரஸாவியுதாஹீ | ஸிஹதிடோமோ மொகாநா ஸடெவாஸுரா
ஸாநுஷாஸி' என்று சொல்லப்பட்டது. ஸத்யஸங்கல்பனையும், பாப்ரம்
மமாயும், எல்லாவற்றிற்கும் ஈஸ்வரனாயிருக்கிற என்னால் நியமிக்கப்படு

தையும் சொல்லுகிறதல்ல, அஸத்யம் என்பதோடு புனருத்தி வநுமா
கையினால். ஆகையினால் இவ்விடத்தில் வ்யுத்தத்தினை யனுஸரித்து
மாத்ரங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற நியமிக்கிறவன் இல்லை என்று
மறுப்பதில் தாத்பர்யம் என்று சொல்லுகிறார்—'ஸத்ய ஸங்கல்பனையும்'
என்றாம்பித்து. அபக்தார்த்தம் முதலியவைகளைப்போல அபேதனங்
களின்ஸ்வபாவத்தினால் ஜீவன், ஜீவனல்லாத வஸ்துக்கள், இவை இரண்
டின் சேர்க்கையே இந்தலோகம், இதற்கு ஈஸ்வரனில்லை என்று ஐனன்
முதலியவர்களின் கொள்கையை அனுஸரித்து தர்மம் முதலியவை
களின் மாத்திரத்தினாலாவது 1 'வாஸேஸுர ஸாஸேஸுரஜுகிபெந்ரா
பிபுலஸிதே' என்பதைப்போல என்னையே ஈஸ்வரனாக அபிமானித்
துக் கொண்டிருப்பவர்களின் உத்திரவினாலாவது இடம், காலம், இவை
களால் அளவிடப்பட்ட அநேகம் ஈஸ்வார்களின் பரம்பரையினாலாவது,
லோகங்களின் வ்யாபாரங்கள் நடக்கின்றன என்றல்லவோ அவர்களின்
மதம் என்று தாத்பர்யம். 'என்னால் நியமிக்கப்படுகிறது' என்பதற்கு
எவர்கள் என்னத் தவிர வேறு பரம்மா, நாதான், முதலியவர்களைப் பர
மேஸ்வரனாகக் கல்பிக்கிறார்களோ அவர்களும் ஆஸூஸ்வபாவமுடைய
வர்கள் தான் என்று தாத்பர்யம். பகவானைத் தவிர வேறு சில ஈஸ்வரர்
கள் நியமிக்கிறவர்களாக காணப்படுகிறார்கள், ஸ்ருதியிலும் சொல்லப்
படுகிறார்கள். அப்படியி ருக்கப் பகவானே எல்லாவற்றையும் நியமிக்கிற
னென்பது எப்படியிப்பொருந்தும்? என்கிற ஆகேஷத்திற்கு ஸமா தானம்
சொல்லுகிறார்—'ஸஹாஸவடஸ்ய' என்றாம்பித்து. நியமிக்கிறவர்களா

* விஷ்ணுபுராணம் - 2 - 5 - 27. அயம் - இந்த, மஹி - பூமி, தெந - அந்த,
நாகவ்யேண - பாம்புகளுக்குள் ஸ்ரேஷ்டனான ஆகிசேஷனால், சிரஸா - தலை
யினால், வித்ருதா-தரிக்கப்பட்டதாப்க் கொண்டு, தேவாஸுரமானுஷம்-தேவதை
கள், அஸுரர்கள், மனுஷ்யர்கள், இவர்களோடுகூடிய, லோகானாம் - லோகங்களி
னுடைய, மாலாம் - வரிசையை, பிபர்த்தி - தரிக்கிறது.

1 விஷ்ணு புராணம். அஜ்ஞ - மூடனே - மயி - நான், அவஸ்திதே - இருக்
கும் பொழுது, பரமேஸ்வரஸம்ஜ்ஞ-பரமேஸ்வரனென்று பேருடைய, அந்ய-
வேறொருவன், கிம் - இருக்கிறானா.

கிறது என்றும் சொல்லுகிறதில்லை. † ‘சுஹாஸவஹு ஸுஹவாஸிதஸ வஹு ஸுஹதஹு’ என்றல்லவோ முன்னால் சொல்லப்பட்டது. மேலும் இப்படிச் சொல்லுகிறார்கள்—‘ஸ்திரீ புருஷர்களுடைய ஒருவர்க் கோருவர் ஸம்பந்தத்தினால் இந்த மனுஷ்யன், பசு முதலியவைகள்

கிய மற்றவர்களினுடைய நியமிப்பதாகிய வ்யாபாரமும் பசுவானுக்கு வசப்பட்டது. அப்படியே 1 ‘கூதஹாஸாஸுரஹுஸகவாஸி’ என்றாரம்பித்து 2 ‘வாஸுதஹுதஹு’ என்கிற வரையில் ஸுஹதாங்களில்செரில்லப்பட்டது. இப்படி முன்று வாக்யங்களினால் இந்த லோகத்தின் உத்பத்தி, ஸ்திதி, ப்ரவ்ருத்தி, இவைகள் பரமாத்மாவிற்கு வசப்பட்ட தென்பதை ஒப்புக்கொள்ளுவதில்லை என்று சொல்லப்பட்டதாகிறது. அதில் லோகங்களின் உத்பத்தி ப்ரம்மத்தினால் உண்டாகிவந்ததில்லை என்று ப்ரதிஜ்ஞை செய்யப்பட்டதை வேறொரு காரணத்தினால் ஏற்பட்டிருப்பதைக் கொண்டு இவ்விதமாக நிரூபிக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்—‘மேலும் இப்படிச் சொல்லுகிறார்கள்’ என்றாரம்பித்து ‘சுவாஸுரஸுஹுதஹு’ என்றது முன் வாக்யத்தோடு ஒரே வாக்யமாய்நவாயிக் கிததல்ல, ‘கிஸ்தி’ முதலியது அர்வயிக்காதாகையினாலும், அப்படி அர்வயம் சொல்லுவதாக இருந்தால் கஷ்டப்பட்டுச் சொல்ல வேண்டுமாகையினாலும், அப்படிச் சொன்னாலும் அது பொருந்தாதாகையினாலும். இதுவே இவர்கள் ஆஸுரஸ்வபாவ முடையவர்கள் என்பதில் போதுமான காரணம், வேறென்ன சொல்ல வேண்டியது என்று கல்பிப்பது அநேகப்பதங்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டியது, முதலிய தோஷங்களை யுடையது. ‘மேலும் இப்படிச் சொல்லுகிறார்கள்’ என்று பாவ்யத்தில் சொல்லி யிருப்பதோ வெனில் அர்தப் பதங்களைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லப்பட்டதல்ல, 3 ‘வஸுதஹு’ என்று மேலே சொல்லி யிருப்பதினாலேயே அது ஏற்படுகிற படியினால். ஆகையினால் ‘கூதஹுதஹு’ என்பதை நிரூபிப்பதற்காக ‘சுவாஸுரஸுஹுதஹு’ என்றிவை முதலியது சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘ஸ்திரீ புருஷர்களுடைய’ என்றாரம்பித்து எப்பொழுதும் உத்பத்தியாகிற கார்யம்இடைவிடாமல் உண்டாகிறபடியினால் ஒன்று காரணம் மற்றொன்று கார்யம்

† பகவத்கீதை-10-8.

1 ஸாரீரக ஸுஹதம் - 2 - 3 - 33.

2 ஸாரீரக ஸுஹதம் - 2 - 3 - 40.

3 பகவத்கீதை - 16 - 9.

உண்டானதாகக் காணப்படுகிறது. இப்படிக்கல்லாதது வேறெது காணப் படுகிறது. ஒன்றும் காணப்படவில்லை என்றத்தம். ஆகையினால் இந்த எல்லா லோகமும் காமத்தையே காரணமாகவுடையது என்று சொல்லு கிறார்கள். 8

என்பதில்லாமல் என்று மற்றவர்கள் வ்யாக்யானஞ் செய்திருப்பதும் மிகவும் அனுசுதம், ப்ரஸித்தமான அர்த்தத்தை விட்டுவிடுவதினாலும், 'கூரீஹேதூகூ' என்பது பொருந்தா தாகையினாலும், என்கிற அபிப் ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'இப்படிக்கல்லாதது வேறு எது காணப் படுகிறது' என்று. ஸ்திரீ புருஷர்களின் ஸம்பந்தமில்லாமலே புழுக்கள், ஸ்த்தாவரங்கள், இவைகளின் உத்பத்திகாணப்படுகிறது. அப்படியிருந்த போதிலும் ஈஸ்வரனை மாத்திரம் காரணமாக வுடைய தேவதை முத லியவைகளின் ஸ்ருஷ்டி காணப்படவில்லை, நம்மால் பார்க்கப்படுகிற அயோநிஜ வஸ்துவையோவெனில் யோநிஜமானவஸ்துவைப்போலவே கண்ணுக்குத் தெரிவதினால் ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். அதிலும் எந்தக் காரண மிருந்தால் அவைகள் உண்டாகிறதோ, எதில்லாவிடில் அவைகள் உண்டாகிதில்லையோ அப்படிப்பட்ட அந்தந்த ஸாமக்ரிகள் மாத்திரத்தினால் அந்தந்தக் காரியங்கள் ஸம்பவிக்கும்பொழுது கர்த் தாவாக ஈஸ்வரனைக் கல்பிக்கிறதினாலாவது, வேதத்தில் சொல்லப்படுகிறான் என்று ஒப்புக்கொள்ளுவதினாலாவது, என்ன ப்ரயோஜனம் என்று தாத்பர்யம். 'கிஹிஸகூரீஹேதூகூ' என்று மற்றவர்கள் சொன் னபாடம் அப்ரஸித்தமாகையினால் அதை அனாகாவு செய்திருக்கிறது என்று ப்ரகாசப்படுத்துவதற்காக 'கிநீநூகூ' என்னும் பாடத்தை ஒப் புக்கொண்டு அது இல்லை என்று மறுப்பதைச் சொல்லுகிற தென்று ப்ரகாசப்படுத்துகிறார்—'ஒன்றும் காணப்படவில்லை என்றத்தம்' என் று. 'ஆகையினால்' என்பதற்கு இதிருந்தால் காரிய முண்டாகிறது, இதில் லாவிடில் காரியமுண்டாகி தில்லை என்கிற யுக்தியின் பலத்தினால் என் றத்தம். 'கூரீஹேதூகூ' என்பது நம்மால் பார்க்கப்படுகிற காரணங் களை எல்லாம் குறிக்கிறது. காமத்தினிடத்தில் அதிக ப்ரீதியினால் அதைச்சொல்லியிருக்கிறது. எப்படி பாஷண்டர்களின் ஆகமங்களுந் அந்தந்தப் புருஷர்களாலுண்டாக்கப்பட்டன என்று அந்தந்த ஆகமங்களினாலும், அப்பொழுது நேரில் பார்த்திருந்ததைக்காரண மாகவுடைய உபதேசத்தின் பரம்பரையினாலும் ஸ்தாபிக்கப்படு கிறதோ, எப்படி பழைய பட்டணங்களின் சரித்திரம் முதலியவை கள் சொல்லப்படுகின்றனவோ, அப்படி ஒவ்வொரு கல்பங்களிலும் உண்டாகிய ஈஸ்வரனாகிய சிவபிரிணுடைய லோகங்களாகிய பட்டணத் தை ஸ்ருஷ்டிக்கிற சரித்திரம் ஸம்பவிக்கக்கூடியதாயிருந்தபோதிலும் உக்ரமான மருந்துக்கு ஸமானமாகிய ஸாஸ்த்ரங்களில் த்வேஷத்தினால் அதை அபலாபம் செய்திருக்கிற என்று சொல்லப்பட்டதாகிறது. 8

யனதாஃ ஃரஷ்டிவஷ்டுஷு நஷ்டாந்நாஸுஸுஸுஸு |
 ப்ரவவந்ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு || 9

ப - ரை] யனதாஃ - இந்த, ஃரஷ்டி - ஜ்ஞானத்தை, ஸவஷ்டுஷு - அடைந்து, நஷ்டாந்நாஸு - பார்க்கப்படாத ஆத்மாக்களை யுடையவர்களாய், ஸுஸுஸுஸுஸு - அல்பமான புத்தியையுடையவர்களாய், உஸுஸுஸுஸு - க்ருரமான கார்யங்களைச் செய்பவர்களாயும், ஸுஸுஸுஸு - பாபிகளாயும், ஜமதஃ - லோகத்தின், ஸுஸுஸு - நாசத்திற்குக் காரணமாக, ப்ரவவந்ஸு - ஆகிறார்கள். 9

பா] இந்த ஜ்ஞானத்தையடைந்து தேஹத்தைவிட வேறுபட்ட ஆத்மாவைப் பாராதவர்களாய் குடம் முதலியவைகளைப்போல் அறியப்படுகிற வஸ்துவாகிய தேஹத்தில், அறிகிறவனாகையினால் அந்தத் தேஹத்தைவிட வேறுபட்ட ஆத்மாதேரிந்து கொள்ளப்படுகிறான் என்று பகுத்தறிய சக்தி

தா] 'இந்த ஜ்ஞானத்தை' என்பதற்கு இப்படி விபரீதமான ஜ்ஞானத்தை என்றத்தம். 'ஸவஷ்டுஷு' என்பதற்கு ஆகரமாக அடைந்திருக்கை முதலிய அர்த்தம். தோன்றும், அவைகளை விலக்குவதற்காகச் சொல்லுகிறார்— 'அடைந்து' என்று. நித்யமாகிய ஆத்மாவிற்குநாசமில்லை பாகையினால் 'நாஸு' என்னும் தாது தெரியாமையைச் சொல்லும் என்கிறபடியே தெரியாமையாகிய அர்த்தம் இங்கே சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்— 'தேஹத்தைவிட' என்றாம்பித்து. ஸ்வயம் ப்ரகாசமாக இருக்கிற ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபம் தேஹமென்கிற ப்ரமத்திற்கு ஆதாரமாக எப்பொழுதும் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டிருக்கிறபடியினால் 'தேஹத்தைவிடவேறுபட்ட' என்று சொல்லி யிருக்கிறது. அப்படி ஆத்மாவைப் பாராம லிருப்பதற்குக் காரணமாகிய அல்ப புத்தியுடையவனாயிருக்கை இவ்விடத்தில் சொல்லப்படுகிற தாகையினால் புனருத்தியில்லை என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்— 'குடம் முதலியவைகளைப் போல்' என்றாம்பித்து. அன்றிக்கே பசு, ம்ருகம், முதலியவைகளைப் போலக் கர்ம வசத்தினால் தேஹத்தைவிட வேறுபட்ட ஆத்மாவைத் தெரிந்து கொள்ளாமை தானாகவே உண்டானது என்று முன் சொல்லப்பட்டது. 'ஸுஸுஸுஸுஸு' என்பதினாலேயோவெனில் அதைப் பரிஹரிக்கச் சக்தி யில்லாமை சொல்லப்படுகிறது என்று தாத்பர்யம். இப்படி உயர்ந்தவனையும் தாழ்ந்தவனையும் மிருக்கிற ஆத்மாக்களைப் பற்றிய விபரீதஜ்ஞானம் சொல்லப்பட்டது. பிறகு 'ப்ரவவந்ஸுஸுஸுஸுஸு' என்றாம்பித்து அதன் ப்ரயோஜனம் சொல்லப்படுகிறது. 'உஸுஸுஸுஸு' என்கிற இடத்தில் உக்ரமான வ்ரதம் முதலிய

யில்லாதவர்களாய், எல்லா ப்ராணிகளையும் ஹிம்ஸை செய்கிறவர்களாய்
லோகத்தின் நாசத்திற்குக் காரணமாகிறார்கள். 9

காஜோரி து ஁ஷுரீரம் ஁ஷ ஁நஜோநீதாஃ |

கொஹாஜோஹீக்ஷாவஸஸுக்ரஹாநுவதது஁ஷுரீரம்விவ்ரதாஃ 10

ப - ரை] ஁ஷுரீரம் - பூர்த்தி செய்யமுடியாத, காஜீ - காமத்தை,
கூரி - அடைந்து, கொஹாஜீ - அஜ்ஞானத்தினால், சுஷுரீ
ஹாநு - கெட்டவழியாக ஸம்பாதிக்கப்பட்ட வஸ்துக்களை, ஁ஷு
க்ஷா - அங்கீகரித்துக்கொண்டு, சுரீரம் - அபரிசுத்தங்களான
வ்ரதங்களை யுடைத்தானவர்களாய்க்கொண்டு, ஁ஷுரீநஜோநீதாஃ-டம்
பம் அஹங்காரம், கர்வம், இவைகளையுடைப்பவர்களாய்க் கொண்டு,
புவதது஁ஷு - ப்ரவ்ருத்திக்கிறார்கள். 10

பா] அடையக்கூடாத விஷயங்களைப்பற்றிய காமத்தை யடைந்து அத்

வைகள் சொல்லப்படுகிற தென்று தோன்றும், அதை விலக்குவதற்கா
கச்சொல்லுகிறார்—‘எல்லா ப்ராணிகளையும் ஹிம்ஸைசெய்கிறவர்களாய்’
என்று. ‘சுரீரம்’ என்பதற்குத் தன்னோடு சேர்ந்தவர்களுக்கும்பாப
த்தை உண்டாக்கக் கூடியவர்களாய் என்றத்தம். ‘லோகத்தின் நாசத்
திற்கு’ என்பதற்கு 1 ‘சுநெநுபுஸவிஷ்யுநெஷுவொ஁ஸிஷுக்ஷரீரம்
க்’, 2, வரஹாரம் ஹாவயக்ஷுஃ ஸ்ரீயஃ வரஹாவ்யு’, என்றிவை முத
லியவைகளால் சொல்லப்பட்ட பகவானுண்டாகிய லோகத்தை வ்ரு
த்தி செய்யக்கூடிய தர்மங்களின் மர்யாதையை மீறிநடக்கிறார்கள். அவர்
களை யனுஸரிக்கிற மற்ற மூடர்களும் அவர்களின் ஆகாரம், உபதேசம்,
முதலியவைகளில் நம்பிக்கையினால் தீர்வர்க்கம், மோக்ஷமாகிய வ்ருத்தி
யை யடையாத எல்லா லோகத்திற்கும் மூன்றுவிதமான தாபங்களா
லடிபடுவதாகிய நாசத்திற்குக் காரணமாகிறார்கள் என்றத்தம். 9

தா] காமமல்லவோ லோகத்திற்குக் காரணமாகக் கீழே சொல்லப்பட்
டது. ஆகையினால் அதுவே அவர்களுக்கு அடையவேண்டியதாக
அபிமானிக்கப்பட்டது. அதை அடைவதற்கு அங்கங்களாகிய டம்பம்,
அஹங்காரம், முதலிய அபரிசுத்தமான வ்ரதம் வரையிலுள்ளவைகள்
இந்த ஸ்ரீலோகத்தினால் சொல்லப்படுகின்றன. அடையத்தகாத விஷ
யங்களைப்பற்றியிருக்கை ‘஁ஷுரீர’ மாக இருப்பதற்குக்காரணம்.
அன்றிக்கே விஷயங்களையடைவதல்லவோ காமத்திற்குப்பூர்த்தி, ஆகை
யினால் ‘அடையத்தகாத விஷயங்களைப்பற்றி’யிருக்கையே பூர்த்திசெய்ய

தை ஸாதிக்க வேண்டுமென்கிற ஆசையினால் அஜ்ஞானத்தினால் அந்யாயமாய் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட வஸ்துக்களைக் க்ரஹித்துக்கொண்டு ஸாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்படாத வ்ரதங்களை யுடையவர்களாய் டம்பம், அஹங்கா

முடியாமலிருக்கை என்றாகவுமாம். 'சூஸ்ரித்' (அடைந்து) என்பதற்குப் ப்ரயோஜனமாக நினைத்து என்றர்த்தம். இந்த அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'அத்தை ஸாதிக்கவேண்டுமென்கிற ஆசையினால்' என்று. விபரீதமான கார்யத்தில் ப்ரவ்ருத்தி செய்வதற்குக் காரணமாகிய செய்பத்தகுந்தகார்யம், செய்யத்தகாத கார்யம் இவைகளைப்பற்றிய பகுத்தறிவில்லாமை இவ்விடத்தில் 'ஸோஹ' என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'அஜ்ஞானத்தினால்' என்று. 'ஸஸுக்ரஹணம் ஸ்ரஹணம்' (எவைகளின் ஸம்பாத்யம் கெட்டதோ அவைகள்) 'ஸஸுக்ரஹாணா' என்று சொல்லப்படுகின்றன. தர்மத்தில் நிலையுள்ளவர்களல்லவோ ந்யாயமாய் ஸம்பாதிக்கிறார்கள். காமத்தில் ஊற்றமுடையவர்களோ வெனில் திருட்டு முதலியவைகளினால் அதற்கு வேண்டிய ஸாமக்ரிகளை ஸம்பாதிக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்—'அந்யாயமாய் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட வஸ்துக்களை' என்று. 1. ஸோஹகோகா க்ரஹணமாயுக்ரஹாயெந்ரஹணமாயவா' என்று மேலே சொல்லியிருப்பது இதைப்பே விவரித்திருக்கிறது. ஆகையினாலேயே கெடுதலான ஆக்ரஹணங்களை என்று வ்யாக்பானம் செய்திருப்பது உசிதமல்ல, 'முஹீக்வா (ஸம்பாதித்து)' என்பதற்கு அப்பொழுதே அதை உபயோகப்படுத்துகிறதைச் சொல்லுகிறதினாலாவது, அப்பொழுதே தன்னுடைய தென்று அபிமானத்தைச் சொல்லுகிறதினாலாவது புனருத்தி பரிஹரிக்கப்படுகிறது. பாஷண்டிகளினுடைய ஆசும் முதலியவைகளில் சொல்லப்பட்ட வ்ரதங்கள் மனிதனுக்குப் பார்ப்பதற்கும் தொடுவதற்கும் தகாதவையிருக்கைக்குக் காரணங்களாக இருப்பதினால் தாங்களே அபரிசுத்தங்கள் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'ஸாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்படாத' என்றரம்பித்து. தர்மத்தில் எண்ணமில்லாமலிருந்தபோதிலும் தமோகுணம்மேலிட்டவர்களாய் விஷத்தைப்போக்கடிப்பது, கல்லைப்பிளக்கும்படி செய்வது, ஸூர்யனை ஸ்தம்பனம் செய்வது, ப்ரதிமைகளைப்பேசும்படி செய்வது, முதலிய மோசம் செய்யக்கூடிய உபாயங்களினால் வசப்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு வேதங்களில் சொல்லாத வ்ரதங்களில் ஸம்பந்த முண்டாகிறது. அன்றிக்கே பராக்ரமம் அஹங்காரம் முதலியவைகளினுண்டான ஸாஸ்த்ரங்களுக்கு விரோதமான ஸங்கல்பம் இவ்விடத்தில்

ரம், கர்வம், இவைகளையுடையவர்களாய்க் கொண்டு ப்ரவ்ருத்திக்கிறார்கள். 10

வினாஃவாரிஜெயானு ப்ரஹ்மணா ஃவாஸி தாஃ |

காரொவஹொமவரஜா னதாவழிதி நிஸிதாஃ ||

11

ப - ரை] ப்ரஹ்மணா - ப்ரளயகாலம் வரையில் ஸாதிக்கக்கூடியவைகளாகிய, ஃவாரிஜெயா - அளவில்லாத, வினா - எண்ணத்தை, ஃவாஸி தாஃ - அடைந்தவர்களாய், காரொவஹொமவரஜாஃ - காமத்தை அனுபவிப்பதையே முக்யமான புருஷார்த்தமென்று எண்ணிக்கோண்டவர்களாய், ஹதாவஸ-இவ்வளவுதான், உதி-என்று, நிஸிதாஃ - நிர்ஸய முள்ளவர்களாயும். 11

பா] இன்றைக்கோ நாளைக்கோ மரணத்தையடையப் போகிறவர்கள்

‘வ்ருத்’ என்னும் பதத்தினால் அபிப்ராபத்தில் கொள்ளப்பட்டது. ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்பட்ட வ்ரதங்களிலும் பகவானுக்கு ஆராதனமாகச் சொல்லப்படுகிறது என்பதைத் தெரிபாதவர்கள் ஸாஸ்த்ரத்தில் சொல்லியபடி அனுஷ்டிக்காமையினால் அவைகளும் ஸாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்படாத வ்ரதங்களே. டம்பம், அஹங்காரம் முதலியவைகள் ஏற்கனவே வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டன. ‘கர்வம்’ ஆவது இவ்விடத்தில் பணம், ஜாதி, வித்யை, முதலியவைகளைக் காரணமாக உடையதாய் அவனவனிஷ்டப்படிக்குச் செய்வதற்குக் காரணமாகிய கீழ்ப்படியாமை. 10

தா] இப்படி ப்ரவ்ருத்தி செய்கிறவர்களுக்கு மேல்மேலே உண்டாகக் கூடிய மனதின் காரியங்கள் சொல்லப்படுகின்றன—இந்த ஸ்லோகத்தினால். செய்யக்கூடாத விஷயத்தைப்பற்றி வீணை ஸ்ரமப்படுகிறார்கள் என்று தெரிவிப்பதற்காகச் சொல்லுகிறார்—‘இன்றைக்கோ நாளைக்கோ’ என்றாம்பித்து. ‘ஃவாரிஜெயா’ என்பதினால் எண்ணிறந்த விஷயங்களைப்பற்றியதாகையினால் அளவில்லாத கிளைகளையுடையது என்பது சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—‘அளவில்லாததாயும்’ என்று. ‘ப்ரஹ்மணா’ என்கிற இடத்தில் மரணம் அடையும் வரையிலும் என்று சொல்லியிருப்பது அவ்வளவு ஸ்வாஸ்யமுள்ளதல்ல, அளவில்லாத காலத்தினால் ஸாதிக்கக்கூடிய கார்யத்தை அல்பகாலத்தில் ஸாதிக்கவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறார்கள் என்பதோவெனில் அவர்களுடைய அதிகமான அஜ்ஞானத்தைத் தெரிவிக்கிறபடியினால் ப்ரயோஜனத்தோடுகூடியது ‘ப்ரஹ்மண’ என்னும் பதமும்மிகவும் ப்ரஸித்தமான அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதென்பது உசிதம். எண்ணுகிற

அளவில்லாததாயும், மஹாப்ரளயகால பர்யந்தம் செய்து ஸாதிக்கக் கூடிய விஷயத்தைப்பற்றியதாயிருக்கிற சிந்தையை யடைந்தவர்களாயும், அப்படியே காமங்களை யனுபவிப்பதையே மேலான புருஷார்த்தமென்று எண்ணிக்கொண்டவர்களாயும், இதைவிட மேலான புருஷார்த்தம் இல்லை என்கிற நிர்ஸயத்தையுடையவர்களாயும் 11

சூராவாஸஸதெவஃகாஃ க்ஷாப்யவராயணாஃ |
ஈஹேன க்ஷாப்யவராயண உந்நாயெநாஃ வஸுயாநா || 12

ப - ரை] சூராவாஸஸதெஃ - ஆசையாகிற அநேகம் கயிறுகளினால், வஸு - கட்டுப்பட்டவர்களாயும், க்ஷாப்யவராயணாஃ - காமம், கோபம், இவைகளையே முக்யமாய் உடையவர்களாயும், க்ஷாப்யவராயண - காமங்களையனுபவிப்பதற்காக, க்ஷாப்யவர - அந்யயத்தினால், வஸு - வஸுபாநா - பணங்களின் கட்டடங்களைக் குறித்து, ஈஹேன - பர்வருத்திக்கிறார்கள். 12

பா] ஆசையென்று பேருடைய அநேகம் கயிறுகளால் கட்டப்பட்டவர்க

புருஷர்கள் ப்ரளயம் வரையில் இருக்கிறதில்லையாகையினால் அவர்களின் எண்ணம் ப்ரளயகாலவரையிலிருக்கிறதென்பதும் யுக்தமல்ல, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘மஹாப்ரளயகாலம் பர்யந்தம்’ என்றாரம்பித்து. கணக்கில்லாத எண்ணப்பட்ட விஷயங்களுக்குள் ஒவ்வொன்றே ஸாதிக்கமுடியாதென்று தாத்தர்யம். ப்ரயோஜனமாக நினைக்கப்பட்டவைகளுக்குள் காமங்களை யனுபவிப்பதே அவர்களுக்கு முக்யமானதோ அவர்கள் ‘க்ஷாப்யவராயணாவராயணாஃ’ என்னப்படுகிறார்கள். இதையே சொல்லுகிறார்—‘காமங்களை யனுபவிப்பதையே’ என்றாரம்பித்து. ஸ்வர்க்கம், மோகம், இவைகளை விலக்குவதற்காக ‘வஸுயாநா’ என்னும் பதம் என்று சொல்லுகிறார்—‘இதைவிட மேலான’ என்றாரம்பித்து. ‘நிர்ஸயத்தையுடையவர்களாய்’ என்பதற்கு இவ்விடத்தில் ‘மிஸ்திரி’ என்னும் பதம் ‘ஹுக்ஷாஃ வ்ராஹணா’ என்பதைப் போல கர்த்தாவைச் சொல்லுகிற ‘த’ என்னும் விசுதியையுடையது என்று தாத்தர்யம். 11

தா] கீழே ‘விஹா’ என்று சொன்னது செய்யவேண்டிய காரியங்களைப் பற்றியது, ஆசையோவெனில் பலங்களைப்பற்றியது. ஆசைகளின் விஷயங்கள் கணக்கில்லாதவைகளாகையினால் அவைகளைப்பற்றிய ஆசைகளும் அநேகம் பிரிவுகளை உடையவைகளாயிருக்கின்றன. ‘க்ஷாப்யவராயணாஃ’ என்கிற இடத்தில் கோபம் முக்யமாக அடையவேண்

ளாயும், காமக்ரோதங்களிலேயே நிஷ்ட்டையை யுடையவர்களாயும், காமங்களை யனுபவிப்பதற்காக அந்யாயத்தினால் பணங்களின் கும்பிலைக் குறித்து ப்ரவ்ருத்திக்கிறார்கள். 12

ஊசிஊர யயா றுஷ்டிஊ ஶ்ராவஸ்டு ஊநொரயம் |

ஊசிஊரயயி செ ஹிஷ்டிதி வுநய-யம் || 13

ப - ரை] ஊசி - இது, யயா - எஸ்ஸால், ஊ - இட்டோழுது, ஶ்ராவஸ்டு - அடையப்பட்டது, ஊசி - இந்த, ஊநொரயம் - இஷ்டத்தை, ஶ்ராவஸ்டு-அடையப்போகிறேன், ஊசி - இந்த, யம் - பணம், ஶ்ராவஸ்டு - இருக்கிறது, ஊசிவி - இந்தப் பணமும், செ - எனக்கு, வுநய:- மறுபடியும், ஹிஷ்டிதி - உண்டாகப்போகிறது. 13

டியதாக அவர்களால் நினைக்கப்படாமையினால் காமக்ரோதம் இவைகளில் ஊற்றமுடையவர்களாயிருப்பது மாத்திரம் இங்கே சொல்லப் படுகிறதென்று சொல்லுகிறார்—‘காமக்ரோதங்களிலேயே நிஷ்ட்டையுடையவர்களாய்’ என்று. ‘ஊசி’ என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் ஆதாரம் என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது. காமமே தரிக்கப் பட்டதாய்க்கொண்டு கோபமாய் மாறுகிறது என்று முன்னே விஸ்தாரமாகச் சொல்லியிருப்பதை ஐரோபகப்படுத்துவதில் தாத்பர்யமாகையினால் புனருத்தியில்லை. ‘காமங்களை யனுபவிப்பதற்காக’ என்பதற்கு விஷயங்களை அனுபவிப்பதற்காக என்றர்த்தம். அதாவது மேலானபுருஷார்த்தமாகிய மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனமாகிய பரமாத்மாவின் ஆராதனத்திற்காக எது செய்யவேண்டியதோ அதுவே அனர்த்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதாயும், மிகவும் அல்பமாயும், க்ஷணிகமாயுமிருக்கிற ஆபாஸஸூகத்திற்குக்காரணமாயிற்றே இது அன்னஆப்சர்யம்? என்று தாத்பர்யம் ‘அந்யாயத்தினால்’ என்பதற்கு யஜ்ஞம், முதலியவைகளைப் போல ந்யாயமாக ஸம்பாதிக்கப்பட்டவைகளினால் காமங்களை யனுபவிப்பது ஸம்பவிக்காதல்லவா என்று தாத்பர்யம். இரண்டாம் வேற்றுமை அந்வயிக்கும் விதத்தைத் தெரிவிப்பதற்காகச் சொல்லுகிறார்—‘குறித்து’ என்று. ‘ஶ்ராவஸ்டு’ என்பதும், ‘ஶ்ராவஸ்டு’ என்பதும் இவ்விடத்தில் ஒரே அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது. அதில் ப்ரவ்ருத்தியினால் ஸம்பாதிக்கிறார்கள் என்று அர்த்தம் சொல்லப்படுகிறதாகையினால் இரண்டாம் வேற்றுமை அந்வயிக்கிறது என்று தாத்பர்யம். 12

பா] இந்தப்பூமி, புத்திரன், முதலிய எல்லாம் என்னுடைய ஸாமர்த்தியத்தினாலேயே அடையப்பட்டது. அத்ருஷ்டம் முதலியவைகளினாலில்லை. இந்த இஷ்டத்தை நானே அடையப்போகிறேன். அத்ருஷ்டம் முதலியவைகளோடு கூடினவளுக்கில்லை. என்னுடைய ஸாமர்த்தியத்தினாலேயே அடையப்பட்ட இந்தப் பணம் எனக்கிருக்கிறது. இந்தப் பணமும் மறுபடியும் எனக்கு என் ஸாமர்த்தியத்தினாலேயே உண்டாகப் போகிறது.

13

சுலோகம் 28. ஹதஸு குஹம் நிஷ்ஞ வாவராமவி |
ப - ரை] சுலோகம் - இந்த, ஹதஸு - சத்தரு, ராம - என்னால், ஹதஸு - கொல்லப்பட்டான், வாவராமவி - மற்றவர்களையும், ஹதஸு - கொல்லப்போகிறேன்.

தா] இப்படி ஹதஸு குஹம் நிஷ்ஞ வாவராமவி | நா தகஸுஹோநநு வக்ஷணோரோக்ஷம்' என்றிவை முதலியவைகளால் காமங்களை அனுபவிப்பதை மேலான புருஷர்த்தம் என்று நினைத்து அதற்காக அர்த்தமாகிற புருஷர்த்தத்தை ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. பிறகு அதில் பாவருத்தித்தவனுக்கு வ்யதிருக ஸம்ஜ்ஞாவஸ்த்தை பையுடைய யோகிபைப்போல அடையப்பட்டதையும், அடையப்படாததையும், செய்யப்பட்டதையும், செய்யப்படாததையும், பற்றிய நிருபணம் சொல்லப்படுகிறது—இந்த ஸ்ரீலோகத்தினால். இத்தால் முன்பு சொல்லப்பட்ட எண்ணங்களில் விஷயங்கள் கணக்கில்லாத தென்பதும் சொல்லப்பட்டதாகிறது. மேலே சொல்லப்போகிற பணத்தைத் தவிர மற்றதைச் சொல்லுகிறது என்று தெரிவிப்பதற்காக 'பூமி, புத்திரன்' என்னும் பதங்கள் சொல்லப்பட்டன. ஸதவகுணம் மேலிட்டவர்களுக்கு உண்டாகக்கூடிய ஈஸ்வரனுக்கு வசப்பட்ட செய்த கார்யத்தையும், செய்ப்படாத கார்யத்தையும், பற்றிய நிருபணத்தை விலக்குவதற்காக அஹங்காரத்தோடு கூடிய நிருப்பதினாலும் இப்படிப்பட்ட எண்ணம் பரமம் என்பது 'ராம' என்பதினால் காட்டப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'என்னுடைய ஸாமர்த்தியத்தினாலேயே' என்று. 'வ' என்பதின் அபிப்பிராயத்திலிருக்கும் அர்த்தத்தை விவரிக்கிறார்—'அத்ருஷ்டம் முதலியவைகளினால் இல்லை' என்று. இப்படியே உத்தம புருஷனுக்கு சொல்லி நிருப்பதினால் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்ட 'ஹம்' என்னும் பதத்திற்கு வ்யாக்யானமாகிய 'நானே' என்றிவை முதலிய இடங்களிலும் அபிப்பிராயம் அறிந்து கொள்ளவேண்டியது. 'ஹதஸு' என்றிவை முதலியவைகளால் எண்ணத்தின் விஷயங்கள் அநேகம் என்பது காட்டப்படுகிறது.

13

பா] பலசாலியாகிய என்னால் இந்தச் சத்துரு, கொல்லப்பட்டான். மற்றச் சத்
துருக்களையும் சூரனையும் வீரனையும் மீட்டுக்கிற நான் கொல்லப்போகிறேன்
இவ்விடத்தில் அல்ப புத்தியுடையவர்களையும் துர்பலர்களையுமிருக்கி
மற்றவர்களால் கல்பனை செய்யப்பட்ட அத்ருஷ்டம் முதலிய ஒத்தாடை
யினால் என்ன ப்ரயோஜனம்.

தா] இப்படி இஷ்டத்தை அடைவதில் அவர்கள் அபிப்ராயம் சொல்
லப்பட்டது. பிறகு அரிஷ்டத்தை நிவ்ருத்தி செய்வதைப்பற்றிய அபி
ப்ராயம் சொல்லப்படுகிறது—இந்த ஸ்லோகத்தினால், இவ்விடத்தில்
'பீபா (என்னால்)' என்பது சத்துருவைக் கொல்லுவதற்குப்போகக்களா
கிய சூணங்கையுடையவன் நான் என்கிற அபிமானத்தைக் காட்டு
கிறது என்று சொல்லுகிறார்—'பலசாலியாகிய' என்று, சூரனாவது
புவி முதலியவைகளைப்போல எதிரியின்பலத்தை த்ருணமாக நினைத்து
ப்பயமில்லாமல் ப்ரவேசிக்கும் ஸ்வபாவமுடையவன், 1 'ஸூத்ரம் ஹிம்
க்ஷயி ஜிவா' என்று சூரனைப் பயந்தவனுக்கு எதிர்நடையாகச் சொல்லி
யிருப்பதினால், வீரனாவது இவ்விடத்தில் பராக்கிரமம் செய்யும் பொ
ழுது வாட்டம் முதலிய விகாரங்களில்லாதவன், புத்திமான்களாகிய
அனைகம் புருஷர்களால் ப்ரவ்ருத்தி செய்யப்படுகிற அத்ருஷ்டத்தை
அநாதரவு செய்துவிட்டுத் தன்னுடைய ஸாமர்த்தியம் மாதிரித்தை
ஒப்புக்கொள்ளுவதற்குக் காரணமென்ன? என்கிற ஆரோக்கியத்திற்கு
ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'இவ்விடத்தில் அல்ப புத்தியுடையவர்களா
யும்' என்று. இதின் கருத்தாவது—பணம் முதலியவைகளைக் க்ரஹித்துக்
கொள்ளுவதில் ஆசையையுடையவர்களினால் தங்கள் அபிப்ராயங்களை
மறைத்துச் செய்யப்பட்ட க்ரந்தங்களைக்கொண்டு வஞ்சனை செய்யப்
பட்டவர்களாய் தானம், யஜ்ஞம், முதலியவைகளில் ப்ரவ்ருத்திசெய்து
கையில் கிடைத்திருக்கும் பொருளையும் செலவழித்து ஏழைகளாகிறார்
கள்-என்பது. 'துர்பலர்களாயும்' என்பதற்கு அதிகப்பலசாலியாக இருப்
பவனை வஞ்சனைசெய்ய முடியாது, 2 'நக்ஷேஷஸ்யா யாவை உபிபுதாஜ
நாஃ' என்று சொல்லியிருப்பதினால், என்று தாட்பர்யம், 'கல்பனை சே
ய்யப்பட்ட' என்பதற்கு 'ஹோகாயதம் (எல்லா ஜனங்களாலும் ஒப்புக்
கொள்ளப்பட்டிருப்பதினால் லோகங்களில் பரவி இருக்கிறது)' என்
னும் பதத்தினால் தாட்பர்யமாகக் கொள்ளப்படுகிற ப்ரத்யக்ஷமாகக்
கண்டறியப்பட்ட இவை இருந்தால் கார்யமுண்டாகிறது இவை
இல்லாவிட்டால் கார்யமுண்டாகிறதில்லை என்கிற யுக்திபாகிற ப்ரமா
ணத்தினால் ஏற்படாத என்றாத்தம்.

1. சூரனையும், பயந்தவனையும், கவியாகவும், மூடனாகவுமிருக்கிற. 2 ராமா
யணம் - ஸந்த்ரகாண்டம் - 41-3-பலதர்ப்பிதா-பலத்தினால் கொழுப்.டைந்த,
ஜனா: - ஜனங்கள், நபேத ஸாத்யா: - மித்ரபேதத்தினால் ஸாதிக்கத்தக்கவர்களால்,

பா-அ] ஆகவே—

ஔரோரோஹஃ ஹோமீ விரோஹம் வறுவாநு ஸுஹீ||

ப - ரை] ஈஹம் - நான், ஔரோஹஃ - எல்லாவற்றையும் நியமிப்பவன், ஈஹம் - நான், ஹோமீ - போகங்களை யனுபவிக்கிறவன், ஈஹம் - நான், விரோஹீ-ஸித்தியடைந்தவன், வறுவாநு - பலசாலி, ஸுஹீ - ஸுகத்தை யுடையவன். 14

பா] நான் ஸ்வாதீனன், மற்றவைகளையும் நானே நியமிக்கிறவன், நான் ஸ்வபாவத்தினாலேயே போகங்களையுடையவன், அத்ருஷ்டம் முதலியவைகளாலல்ல, நான் ஸ்வபாவத்தினாலேயே ஸித்தியடைந்தவன், அத்ருஷ்டம் முதலிய மற்றொரு காரணத்தினாலல்ல, அப்படியே ஸ்வபாவத்தினால்

தா] இப்படி இஷ்டத்தை அடைவதும் அரிஷ்டத்தைப் பரிஹரிப்பதும் தன்னுடைய ஸாமர்த்தியம் மாத்ரிதத்தினால் உண்டாகிறது என்கிற ப்ரம்மம் சொல்லப்பட்டது. பிறகு தன்னுடைய ஸாமர்த்தியம் முதலியவைகளிலும் அவைகளுக்குக் காரணமாகிய அத்ருஷ்டம் முதலியவைகள் வேண்டியதில்லை என்கிற ப்ரம்மம் சொல்லப்படுகிறது. 'ஔரோரோஹம்' என்றும்பித்து, என்று சொல்லுகிறார்—'ஆகவே' என்று. ஸர்வேஸ்வரனைப்போல மற்றொருவனால் தான் நியமிக்கப்படுகிறான் என்பதில்லை என்பதையும் இவ்விடத்தில் 'ஔரோஹஃ' என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'நான் ஸ்வாதீனன்' என்று. தன்னைத்தவிர மற்றெல்லா வஸ்துக்களையும் நியமிக்கிறவன் என்கிற அபிமானமும் இவ்விடத்தில் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்டது என்று சொல்லுகிறார்—'மற்றவைகளையும்' என்று. உன்னுடைய தோள்களில் ஸகல பூமண்டலமும் இருக்கிறது நீயல்லவோ மற்றெல்லாவஸ்துக்களையும் நியமிக்கிறவன் 'என்றொருவன் தன்னைக் குறித்துச்சொன்னால்தான் அப்படிப்பட்டவன் என்கிற அபிமானத்தினாலேயே அல்லவோ அப்படிப்பட்டவர்களுக்குப் ப்ரீதி முதலியது உண்டாகிறது. முன்னும் பின்னும் சொல்லியிருப்பதை அனுஸரித்து 'ஹோமீ' என்பது போகங்களை யனுபவிக்கக்கூடிய ஸாமர்த்தியத்தைச் சொல்லுகிறது. அதில் தர்மம் முதலியவைகளின் ஸ்வபாவத்தினால் அப்படியானவனல்ல என்பது 'ஈஹம்' என்னும் பதத்தின் தாத்பர்யம் என்று சொல்லுகிறார்—'ஸ்வபாவத்தினாலேயே' என்று. 'ஸித்தியடைந்தவன்' என்பதற்கு ஜ்ஞானம் முதலிய மேன்மைகளையுடையவன் என்றர்த்தம். அல்லது இஷ்டங்களெல்லாம் வித்தமாக இருப்பவன் என்றாகவுமாம். 'ஸுகத்தையுடையவன்' என்பதற்கு பிள்ளை பிறப்பது முதலிய

லேயே பலமுடையவன், ஸ்வபாவத்தினாலேயே ஸுகத்தையுடையவன்.

14

சூரேஜாவிஜநவாநவா கொடெநாவி வடிசொயா யா |
யகெஷு டாவுஷாவி கொஷிஷு ஐதுஜீதாந விரோஹிதா|| 15

ப - ரை] சூரேஜா - பணக்காரனாகவும், சுவிஜநவாந - நல்ல ஜாதியை யுடையவனாகவும், சுஷி - ஆகிறேன், சுநு - வேறு, சு - எவன், டா - என்னோடு, வடிசு - ஸமமானவன், சுஷி - இருக்கிறான், யகெஷு - யாகம் செய்யப்போகிறேன், டாவுஷாவி - தானம் செய்யப்போகிறேன், கொஷிஷு - ஸந்தோஷப்படுப்போகிறேன், ஐதி - என்று, சுஜீதாந விரோஹிதா - அஜ்ஞானத்தினால் மயக்கப்பட்டவர்களாய் (எண்ணுகிறார்கள்).

15

பா] நான் ஸ்வபாவத்தினாலேயே பணக்காரனாக இருக்கிறேன். இந்த லோகத்தில் எனக்கு ஸமமாகிய வேறொருவன் தன்னுடைய ஸாமர்த்தி

ஸுகங்களை யனுபவிக்கிறவன் என்றத்தம். 'ஹே, ஸுஷி' என்னும் பதங்கள் ஒன்று காரணத்தையும் மற்றொன்று ப்ரயோஜனத்தையும் சொல்லுகிறபடியினாலாவது அவைகளுக்குப் புனருத்தியைப் பரிஹரித்துக் கொள்ளவேண்டியது. ஈஸ்வரனாயிருக்கை முதலாக நல்ல ஜாதி வரையிலுள்ள இவை எல்லாம், அனுபவித்து மிகுதியான கர்மங்களினாலுண்டாகிறது என்பது முன்னமேயே ஸ்ருதிகளையும் ஸ்ம்ருதிகளையும் கொண்டு நிரூபிக்கப்பட்டது.

14

'இந்தலோகத்தில்' என்பதற்கு வேறு லோகம் இல்லை என்றல்லவோ அவர்கள் அபிப்ராயம் என்று தாத்பர்யம். அன்றிக்கே 'சுஷி' என்னும் பதத்தினால் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்ட எல்லாக்காலங்களிலும் தனக்கு ஸமமானவன் இல்லை என்கிற தாத்பர்யத்தினால் 'இந்த லோகத்தில்' என்று சொல்லியிருக்கிறது. அதாவது லோகம் உள்ளவரையில் தேடினாலும் என்று தாத்பர்யம். கீழே சொல்லப்பட்ட 'வனவ' என்பவைகளினால் தனித்தனிபே ஒவ்வொரு குணங்களினாலும் தனக்கு ஸமமானவன் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'தன்னுடைய ஸாமர்த்தியத்தினாலேயே' என்றாம்பித்து. எனக்கு ஸமமானவன் எவன் என்றிவ்வளவு சொன்னால் போதுமானதாயிருக்க, சுநு (வேறொருவன்) என்னும் பதம் வேறொருவனாயிருக்கையே அஸாமர்த்தியத்திற்குக் காரணம் என்று தெரிவிப்பதற்காக. அன்

யத்தினாலேயே அடையப்பட்ட எல்லா ஸம்பத்துக்களையு முடையவன்
எவ்னிருக்கிறான். நான் தானாகவே யஜ்ஞம் செய்யப்போகிறேன், தானம்
செய்யப்போகிறேன், ஸந்தோஷப்படப்போகிறேன். பகவானுடைய
அனுக்ரஹத்தை எதிர்பாராமல் தன்னாலேயே யாகம், தானம், முதலிய
வை செய்யமுடியும் என்றிப்படி அஜ்ஞானத்தினால் மயக்கப்பட்டவர்க
ளாய் எண்ணுகிறார்கள். 15

சுநெக வித் து விஸுரணா ஜொஹ ஜாநு வஸிராவூதா? |
புஸுதூ? காஜி ஹொமெஷு வதணி நரகெஸுஸுமள || 16

ப - ரை] சுநெகவித் துவிஸுரணா - அநேகவிதமான நினைவுகளினால்
ப்ரமத்தையடைந்தவர்களாயும், ஜொஹஜாவஸிராவூதா - அஜ்ஞானங்
களின் கூட்டங்களினால் மறைக்கப்பட்டவர்களாயும், காஜிஹொமெ
ஷு - காமங்களை யனுபவிப்பதில், புஸுதூ - அதிக ஆசையை யுடை
யவர்களாயும், சுஸுமள அபரிசுத்தமான, நரகெ-நாகத்தில், வதணி-
விழுகிறார்கள். 16

றிக் கே என்னெவிட வேறானவன் எனக்கு ஸமமானவனாகஇல்லை, நானே
எனக்கு ஸமமானவன். 1 'நாஜி ராவண் பெரியபுஷ்டி ராஜிராவணபொ
ரிய' என்பதைப்போல என்று தாத் பர்யமாகவுமாம். 'யக்ஷேஜாவூரி
(யாகம் செய்யப்போகிறன், தானம் செய்யப்போகிறேன்)' என்கிறஇது
ஸத்வகுணம் மேலிட்டவர்களைப்பரிஹாஸம்செய்வதில்மாத் திரம் முடிவு
பெறுகிற டம்பத்தினாலேயே. 'ஐஹொநாவியிவ-ஐவ-ஐகம்' என்றல்ல
வே! மேலே சொல்லப்படுகிறது. 'ஸந்தோஷப்படப்போகிறேன்' என்
பது ஸ்வர்க்கம் முதலியவைகளை அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்
டல்ல. பின்னை எப்படி யென்னில் யாகம் செய்தவன் என்பது முதலிய
வைகளைக் காரணமாகவுடைய பெரியவன் என்கிற பேர் கிடைப்பதி
னால். 'யாகம் செய்யப்போகிறேன்' என்றிவை முதலிய எண்ணத்திலும்
இந்த ஸந்தர்ப்பத்தினுலேற்பட்ட அஹங்காரமாகிற தோஷத்தோடு
சேர்ந்திருப்பதைக்காட்டுகிறார்—'பகவானுடைய அனுக்ரஹத்தை எதிர்
பாராமல்' என்று. இப்படி 'அஜ்ஞானத்தினால் மயக்கப்பட்டவர்களாய்'
என்பதே போதுமானது. 'எண்ணுகிறார்கள்' என்பது விசதமாகத்
தெரியவேண்டியதற்காகச் சொல்லப்பட்டது. 15

1. ராமாயணம் - யுத்த காண்டம்-110-24. ராமன் ராவணன் இவர்களு
டைய சண்டை அவர்களுடைய சண்டையைப் போலிருக்கிறது. அதாவது அச
ற்கு ஸமமாக வேறென்றுமில்லை என்றர்த்தம்.

பா] அத்ருஷ்டம், ஈஸ்வரன், முதலிய ஒத்தாசைக் காரணங்களில்லாமல் தன்னாலேயே எல்லாம் செய்யமுடியும் என்று நினைத்துக்கொண்டு இப்படிச் செய்வோம், அப்படிச் செய்வோம் மற்றொன்றையும் செய்வோம் என்று அநேகவிதமான எண்ணங்களினால் ப்ரமத்தையடைந்தவர்களாய், இப்படிப்பட்ட அஜ்ஞானங்களின் கூட்டத்தினால் மறைக்கப்பட்டவர்களாய், காமபோகங்களில் அதிக ஆசை யுடையவர்களாய் இருக்கும்

தா] பகவானிடத்தில் வைக்கப்பட்ட பாரத்தையுடையவர்களல்லவோ அநேகமாக நிர்வாகத்தை யடைந்திருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு அவர்களைவிட வ்யத்யாஸத்தைச் சொல்லுகிறார்—‘தன்னாலேயே எல்லாம்’ என்றாம்பித்து. சிந்தை என்கிற வ்யபாரத்தை யுடைய மனது சித்தம் என்னப்படுகிறது. அதின் ப்ரவ்ருத்திகள் அநேகமாகையினால் அதையே அநேகம் என்று சொல்லியிருக்கிறது. இதையே விவரிக்கிறார்—‘இப்படிச் செய்வோம்’ என்றாம்பித்து. ‘விஷ்ணோ?’ என்பதற்கு அலைக்கழிக்கப்பட்டவர்களாய் என்றர்த்தம். அன்றிக்கே ‘விஷ்ணு’ என்பது விபரீதஜ்ஞானம். ‘ரோஹ’ ஆவது அஜ்ஞானம். அதுவுமன்றிக்கே 1 ‘சந்யாஸினி தங்காய டுமெடுவெருகூதந்யா’ என்கிற ந்யாயத்தினால் இவர்கள் என்னு வதே ப்ரமம் என்று சொல்லுகிறார்—‘இப்படிப்பட்ட’ என்று. 2 ‘நஜாதுகாஃஃ காஜாநாஃவஹா மெமஸாஜிதி ஹவிஷாக்ஷஷவதேதுவஹுபவஹவாவிவபுதெ’ என்று சொல்லப்படுகிற அர்த்தம் ‘வ’ என்னும் உபஸர்க்கத்தினால் காட்டப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—‘அதிக ஆசையுள்ளவர்களாய்’ என்று. 3 ‘உஜ் க்ஷுதந்யா காயபுஜிந்யா க்ஷுதாந்யா வஸிஷாஸாந்யா’ என்று சொல்லப்பட்ட அர்த்தம்

1. அந்யதா-வேறுவிதமாக, சிந்திதம் - யோசனை செய்யப்பட்ட, கார்யம்-கார்யமானது, தைவேந - தைவத்தினால், அந்யதா - வேறாக, க்ருதம் - செய்யப்பட்டது.

2. விஷ்ணுபுராணம்-4-10-23. காம:-ஆசையானது, காமாநாம் - ஆசைப்படப்பட்ட வஸ்துக்களின், உபடோகேந - அதுபலிப்பதினால், நசாமயதி-சாந்தியை அடைகிறதில்லை. ஹவிஷா-ஹவிஸ்வின்னால், க்ருஷ்ணவர்த்மேவ-நெருப்பைப் போல, பூயவஹ-மறுபடியும், அபிவ்ர்த்ததே-வ்ருத்தியடைகிறது.

3. இதம் - இது, க்ருதம் - செய்யப்பட்டது, இதம் - இது, கார்யம் - இனி செய்யத்தக்கது, அந்யத்-வேறுகிய, இதம் - இது, க்ருதா-க்ருதம்-சிலபாகம் செய்யப்பட்டு சிலபாகம் செய்யப்படாமலிருக்கிறது, வஹம்-இப்படி, ஈஷாஸமாயுத்தம்-எண்ணத்தோடு கூடியிருப்பவனை, க்ருதாந்த:-யமன், வசே-தன் ஸ்வாதீனத்தில், குருதே-செய்கிறான்.

போழுது நடுவில் மரணத்தை யடைந்தவர்களாய் அபரிசுத்தமான நரகத்
தில் வீழுகிறார்கள். 16

சூத ஸுலோவிதாஸுஸா யந்நாந் ஷாநிதாஃ |

யஜனே நாந் யஜெது வெஸு ஹ்மெநாவிபிவஹுசுஃ || 17

ப - ரை] சூதஸுலோவிதாஃ தன்னாலேயே புகழ்ந்துகொள்ளப் பட்ட
வர்களாயும், ஸுஸா—ஒரு கார்யத்தையும் செய்யாதவர்களாயும், யந்நா
ந்ஷாநிதாஃ-பணத்தினாலும் மற்றவைகளின் அபிமானத்தினாலுமுண்டா
கிய மதத்தையுடையவர்களாயுமிருக்கிற. தெ - அவர்கள், ஹ்மெந -
டம்பத்தினால், கவிபிவஹுசுஃ - ஸாஸ்த்ரத்தில் விதித்திருக்கிற வித
மாக அல்லாமல், நாந் யஜெது—பெயரையே ப்ரயோஜனமாக உடைய
யாகங்களினால், யஜனே - யாகம் செய்கிறார்கள். 17

பா] தன்னாலேயே ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்டவர்களாய் அதாவது தாங்
களே தங்களைக் கொண்டாடிக்கொள்ளுகிறார்கள் என்றர்த்தம், தன்னை
எல்லாம் நிறைந்தவர்களாக நினைத்துக்கொண்டவர்களாய், ஒரு கார்யத்

தத்தைச் சொல்லுகிறார்—‘நடுவில் மரணத்தையடைந்தவர்களாய்’ என்
று. அபரிசுத்தமாகிய காமபோகத்தில் அதிக ஆசையுடையவர்களுக்கு
அப்படிப்பட்டதாகிய பலமே உண்டாகிறது என்கிற அபிப்பிராயத்
தினால் ‘ஈஸுஷன்’ என்கிற விஸேஷணம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.
அபரிசுத்தமாயிருக்கையாவது மலம், மூதரம், ரக்தம், மாம்ஸம் முத
லிய இவைகள் நிறைந்திருக்கை. 16

‘சூதஸுலோவிதாஃ’ என்கிற இடத்தில் வேறொருவர் இவர்களை
ஸ்தோத்திரம் செய்வதற்கு ப்ரஸ்தாவமே இல்லாமையினால் ‘ஈஸுஷன்’
என்பதைப்போல தன்னாலேயே என்பது தொக்கியிருக்கிறதென்று
சொல்லுகிறார்—‘தன்னாலேயே ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்டவர்களாய்’
என்று. ஆதம்ஸ்லாகை முதலிய தோஷத்தை ப்ரகாசம் செய்வதற்
காகச் சொல்லுகிறார்—‘அதாவது தாங்களே’ என்றாம். சித்தது. அய
லார்களால் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்டிருந்த போதிலும் பெரிபார்
கள் வெட்கப்படுகிறார்கள் அல்லவோ. ‘ஸுஸாஃ’ என்பதற்குக் கார
ணம் ‘தன்னை எல்லாம் நிறைந்தவர்களாக நினைத்துக்கொண்டவர்களாய்’
என்றது. ‘ஒருகார்யம் செய்யாதவர்களாய்’ என்றது பதத்தின் அர்த்தம்
‘ஒரு கார்யத்தையும்’ என்பதற்கு ஆசார்யனை ஸேஷிப்பது முதலிய
கார்யங்களையும் என்றர்த்தம். பணம் முதலிய இந்நத லோகத்திற்கு
ரிய ஸம்பத்துக்கள் சேர்ந்திருப்பதினாலுண்டாகிய மதத்தினால் அத்
ருஷ்டத்தில் கனக்குண்டாகிய குறைவை மறந்து விடுகிறான் என்று

தையும் செய்யாதவர்களாயும், எப்படியெனில் பணத்தினாலும், வித்யை, ஜாதி- இவைகளின் அபிமானத்தினாலும் உண்டாக்கப்பட்ட மத்த்தோடு கூடினவர்களாய் பேரையே ப்ரயோஜனமாகவுடைய அதாவது யாகம் செய்கிறவன் என்கிற பேர் மாத்திரத்தை ப்ரயோஜனமாகவுடைய யஜ்ஞங்களால் யாகம் செய்கிறார்கள். அதுவும் டம்பமாகிற காரணத்தினால். அதாவது தான் யாகம் செய்கிறவன் என்கிற ப்ரஸித்தியடைவதற்காக

சொல்லுவதற்காகப் பரீலாகத்திற்கு வேண்டிய காரியங்களில் ப்ரவ்ருத்திக்காமலிருப்பதற்குக் காரணமென்ன என்று ஆரோக்கியக்கிரூர்— 'எப்படி' என்று, 1 'விஹாரிஹோ யநிஹிதஹி கீயொஹிஜநொஹி' என்று ஒன்று சேர்த்துச் சொல்லி யிருப்பதிலும், இவ்விடத்தில் தனத்தைச் சொல்லியிருப்பதிலும் அத்துடன் சேர்த்துச் சொல்லப்படுகிற மதத்திற்குக் காரணமாகிய மானம், வித்யை, ஜாதி, முதலியவைகளைப் பற்றியபேதம் என்று சொல்லுகிறார்— 'வித்யை, ஜாதி, இவைகளின் அபிமானத்தினாலும்' என்று. நாமத்தோடு சேர்ந்திருக்கிற யஜ்ஞங்கள் நாமயஜ்ஞங்கள். சேர்ந்திருக்கையாவது இவ்விடத்தில் தர்மம் முதலிய ப்ரயோஜனங்களை விலக்குவதற்காக ப்ரயோஜனமாகவும் அதுற்குக் காரணமாகவு மிருக்கையினால் என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்— 'பேரையே ப்ரயோஜனமாகவுடைய' என்று. கீர்த்தி முதலியவைகளிலும் 'நாஹி' என்னும் பதம் ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருப்பதினால் அவைகளில் ஆசை 'ஹி' என்பதிலேயே ஏற்பட்டிருப்பதிலும், பேரில் அதிகப் ப்ரஸித்தி இருப்பதிலும், பரிஹாஸம் செய்யவேண்டியதற்காகச் சொல்லவேண்டியது உசிதமாயிருக்கையினாலும் 'யாகம் செய்கிறவன் என்கிற பேர் மாத்திரத்தை' என்றாரம்பித்துச் சொல்லப்பட்டது. ஆகையினாலேயே. யஜ்ஞம் என்கிற பேர் மாத்திரமே ஒழிய அவைகள் வாஸ்தவத்தில் யஜ்ஞங்களல்ல என்று வ்யாக்யானஞ் செய்திருப்பதும் அவ்வளவு ப்ரயோஜன முன்னதல்ல என்று காட்டப்பட்டது, 'ஹி' என்பது என்று சொல்லியிருப்பதிலேயே இந்த அர்த்தம் ஏற்பட்டபடியினாலும். 'அதுவும் டம்பமாகிற காரணத்தினால்' என்பதினால் ஒருவித பலத்தில் ஆசைகாரணமென்று சொல்லியிருக்கிறது. 'அதாவது' என்றாரம்பித்து விஷயத்தினாலும் பலத்தினாலும் அதை விவரித்திருக்கிறது. விதியாவது இவ்விடத்தில் விதிக்கிற வாசு

1. மஹாபாரதம், உத்யோக பர்வம் 34-46. வித்யாமத:-வித்யையினால் உண்டான கர்வம், தனமத:-பணத்தினால் உண்டான கர்வம், த்ருதீய:-மூன்றாவது, மத:-ஜாதியினாலுண்டான கர்வம்.

ஸாஸ்த்ரங்களில் விதித்திருக்கிறபடியல்லாமல் யாகம் செய்கிறார்கள். 17
பா-அ] அவர்கள் இப்படிப்பட்டவர்களாய் யாகம் செய்கிறார்கள் என்று
சொல்லுகிறார்— 18

ஈஹாகாரம் வஹ ஐவ்யம் காஸி க்ரோயண வஸுரி தாஃ |
உபாஸ்த வரஹெஷு வுஜ்ஜிஷனோ஽ஸுஸூரியகாஃ || 18

ப - ரை] ஈஹாகாரம் - அஹங்காரத்தையும், வஹ - பலத்தையும்,
ஐவ்யம் - கர்வத்தையும், காஸி - காமத்தையும், க்ரோயண - கோபத்
தையும், வஸுரி தாஃ - அடைந்தவர்களாய்க்கொண்டு, ஐதவரஹெ
ஷு - தன்னுடையவும் அயலாருடையதுமாகிய தேஹங்களில்(இரு
க்கிற), காஸி - அன்ன, வுஜ்ஜிஷனம் - தேவஷம் செய்துகொண்டும், ஈஸு
ஸூரியகாஃ - பொருமையுள்ளவர்களாய்க் கொண்டும் (செய்கிறார்கள்). 18

பா] வேறெருவரையும் எதிர்பாராமல் நானே எல்லாவற்றையும் செய்கி
றேன் என்கிற அஹங்காரத்தையடைந்தவர்களாயும், அப்படியே எல்லா
வற்றையும் செய்வதில் என்னுடைய பலமே போதுமானது என்று பலத்

தம். அதில் சொல்லியவிதங்களை விட்டுவிடுவது இவ்விடத்தில், ‘ஈவிய
வஸுரிதாஃ’ என்பது என்று சொல்லுகிறார்—‘ஸாஸ்த்ரங்களில் விதித்
திருக்கிறபடியல்லாமல்’ என்று 17

புனருக்கி முதலிய தோஷங்களைப் பரிகரிப்பதற்காக அடுத்த
ஸ்லோகம் ஸத்வகுணம் மேலிட்டவர்களால் செய்யப்படுகிற யாகங்க
ளுக்கு அங்கங்களாகிய குணங்களுக்கு விரோதமான குணங்களைச்
சொல்லுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—‘அவர்கள் இப்படிப்பட்டவர்க
ளாய்’ என்றாரம்பித்து. பகவானே எல்லாவற்றையும் செய்கிறான்
என்பதை விலக்குகிறது அஹங்காரம் என்பது. எதைப்பரிஹரிப்பதற்
காக ஸ்ம்ருதிகளால் [படி]ஹாகார வஸுரி த்யஜ்ஜிஷாம தவஃகிரயாஃ |
கூவ்யஸுஸூரியகாஸி க்ரோயண வஸுரி தாஃ || என்று சொல்
லப்படுகிறதோ. பலத்தையுடையவனு யிருக்கைமாத் திரம் தோஷ
மில்லாமலிருந்தே பாதினும் 2 ‘ஹவதொ வஸுரிதா’ என்றவை முதலிய

1. அஹங்காரம்-அஹங்காரத்தை, ஆஸ்ரித்ய அடைந்து, யஜ்ஞானதப
க்ரியா:-யஜ்ஞம், தானம், தபஸ்ஸு, முதலிய க்ரியைகளை, குர்வம்-செய்து
கொண்டு, தத்பலம் அவைகளின் பலத்தை, ஆப்னோதியதி-அடைகிறனேயானால்
தத்-அது, புனராவர்த்தம்-திரும்புதலையுடையது.

2. ஸாத்விக்யாகத்திற்கு மந்திரம். இதற்குப் பலமந்திரம் என்று பெயர்,

தையும், ஆகையினால் எனக்கு ஸம்மானவன் வேறொருவருமில்லை என்கிற கர்வத்தையும், இப்படிப்பட்ட என்னுடைய ஆசை மாத்திரத்தினால் எல்லாம் உண்டாகப்போகிறது என்று காமத்தையும், எனக்கு எவர்கள் அநிஷ்டத்தைச் செய்கிறார்களோ அவர்களெல்லாரையும் கொல்லப்போகிறேன் என்கிறகோபத்தையும், இப்படி இவைகளை யடைந்தவர்களாய்க் கொண்டு தன்னுடைய தேஹத்திலும் அபலாருடைய தேஹங்களிலுமிருக்கிறவனாயும், எல்லாவற்றையும் நியமிக்கிறவனாயும், புருஷோத்தமனாயு

வைகளுக்கு விரோதமாகத் தன்னுடைய பலமே போதுமென்று அனுஸந்தானம் செய்வது இங்கே சொல்லப்படுகிறது. இவ்விரண்டையும் காரணமாகவுடைய அஹங்காரமாவது எல்லாரையும் அவமானம் செய்வதற்குக்காரணமாயும், பூஜிக்கத்தகுந்தவர்களைப் பூஜிப்பதற்கு விரோதியுமாகிய ஸ்வபாவம், பகவானுடைய அனுகூலத்தினாலேயே இஷ்டங்களை யடைவதும் அநிஷ்டங்களைத் தடுப்பதும் என்பதற்கு விரோதமானவைகள் காமக்ரோதங்கள் என்கிற க்ரமத்தை யனுசரித்து டாம் பிகர்கள் செய்யும் யாகங்களுக்கு அங்கங்களாகிய குணங்களின்வரிசையை விவரிக்கிறார்—‘வேறொருவரையும் எதிர்பாராமல்’ என்றாய்வித்து. ‘ஸாஸுரி தாஃ’ என்பதற்கு நன்றாக அடைந்தவர்களாய், அதாவது வேறொன்றையும் எதிர்பாராத காரணங்கள் என்று அபிமானித்தவர்களாய் என்றத்தம். இவ்விடத்தில் ‘வாடெஹஷா’ (அபலானுடைய தேஹங்களில்) என்று சொன்னது யஜ்ஞத்திற்கு அலு கூலாயும் விரோதிகளாயுமிருக்கிற ருத்விக்குக்கள் திருடர்கள் முதலியவர்களை அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு. ஏழாம் வேற்றுமையினால் இருக்கிற என்பது ஏற்பட்டது. அதுவும் ப்ரவ்ருத்திக்கும்படி செய்வதற்காக என்பது ஸ்ருதி வாக்கம் முதலியவைகளைக்கொண்டு முன்பு விஸ்தாரமாய் நிரூபிக்கப்பட்டது. அவர்கள் எண்ணுவதற்கு விரோதமான ஆகாரத்தை ஜ்ஞாபகப்படுத்துகிறார்—‘எல்லாவற்றையும் நியமிக்கிறவனாயும்’ என்று. நன்மையில் ப்ரவ்ருத்திக்கும்படி செய்வதே பொறாமைக்குக் காரணமாயிற்று என்று தாத்பர்யம். ‘புருஷோத்தமனாயும்’ என்பதற்கு எவனுடைய மேன்மையை அறிந்த மாத்திரத்தினால் க்ருதக்ருத்பனாகிறனென்று கீழே சொல்லப்பட்டதோ, மிகவும் உபகாரியாகிய அவனே இவர்களுக்குத் தேவனும் செய்வதற்கும் பொறாமை செய்வதற்கும் இடமானான் என்று தாத்பர்யம். எல்லாவற்றையும் ப்ரவ்ருத்திக்கும்படி செய்வது முதலிய குணங்களைச் சொல்லி யிருப்பது குணங்களைத் தோஷமாக நிரூபிப்பதாகிய பொறாமைபின் லக்ஷணத்தை வெளிப்படுத்துவதற்காக. புருஷோத்தமன் என்று சொல்லும் ஸந்தர்ப்பத்தில் நினைவு

மிருக்கிற என்னைக்குறித்துப் பொறுமையுடையவர்களாயும், கெட்டயுக்திகளால் நான் இருப்பதைப்பற்றித் தோஷத்தை வேளிப்படுத்திக்கொண்டு என்னைப் பொறுக்காதவர்களாயும், அஹங்காரம் முதலியவைகளை அடை

முதலியவைகளை உண்டாக்குவதற்காகவல்லவோ 1 'ஸுபுஷ்யாஹம் ஹுபிஸுநிவிஷ்டஃ' என்று சொல்லப்பட்டது. அதுவே இவ்விடத்தில் 'போபாத்வா' (பெஹேஷா) என்பதினால் ஜ்ஞாபகப்படுத்தப்படுகிறது என்றும் தாற்பரியம். 'ஹுபிஷ்டஃ, ஸுபுஸ்யாஹம்' என்கிற பதங்கள் முன்பின்னாகுமாறி ஒன்று காரணமாகவும் ஒன்று கார்யமாகவும் அந்நவயிக்கிறது என்கிற க்ரமத்தையும், 'யஜ்ஞே' என்கிற பதத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு வாக்யத்தை முடித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதையும் சொல்லுகிறார்—'கெட்டயுக்திகளால்' என்றாரம்பித்து. பகவானுக்குக் கீழிடங்கினவன் என்னில் கர்மங்களுக்கு வசப்பட்டவன் என்பது எப்படி? பலங்கள் கர்மத்தினாலுண்டாவதாயிருந்தால் ஈஸ்வரனால் என்ன ப்ரயோஜனம்? என்றிவை முதலியவைகள் கெட்டயுக்திகள். பொறுமையில்லாமைக்கு லக்ஷணம் சொல்லுகிற வ்யாஜத்தினால் பொறுமையின் லக்ஷணத்தையும் ப்ரஹஸ்பதி 2 'நமுணாநுமணநொ ஹணி ஸுனதி 3ந் முணாநவி | நாநுஜொஷெஷா ரபிதே ஸாகநஸுபாபுக்ஷீதி-தா ||' என்று சொன்னார். பொறுக்காமையாகிற லக்ஷணத்தினால் த்வேஷத்தையும் விவரிக்கிறார்—'என்னைப் பொறுக்காதவர்களாயும்' என்று. பொறுக்காதவர்களாயிருக்கையாவது அவனுடைய உத்திரவிற்கு மீறி நடக்கிறவரையிலும் என்று எண்ணிக்கொள்ளவும். இதுவும் தன்னுடைய வம்ஸத்தில் பிறந்தவர்களும் அபரிசுத்தமான நாகத்தில் விழுவதற்குக் காரணம். அப்படியே 3 'ஜ்ஜ்ணிவிதாஸுஸுநாகெஸாஸு தீஸுஜாஃ! ஜிஷ்யாஜெஜா விஸுயஸுஷா ஃ ஜெவாநாராயணஃஹரி||' என்று சொல்லப்படு

1. பகவத்கீதை - 15 - 15.

2. அத்ரிஸம்ருதி - 1 - 34. குணின:—குணத்தை யுடையவர்களின், குணந் - குணங்களே, ஈஹந்தி - மறைக்கிறதில்லை, மந்தகுணாபி - அல்பகுணங்களையுடையவர்களையும், ஸ்தேனதி—ஸ்தோத்திரம் செய்கிறான், அந்யதோஷேஷா-அயலாருடையதோஷங்களில், நாமதே - த்ருப்தியடைகிறதில்லை, ஸா-அது, அஸுபா - பொறுமையில்லாமையென்று, ப்ரகீர்த்திதா - சொல்லப்பட்டது.

3. பாரதம் - சாந்திர்வம் - மோக்ஷதர்மம் - 355-6-ய: - எவன், விபுதஸ்ரோஷ்டம் - தேவதைகளுக்குள் உயர்ந்தவனாகிய, நாராயணம் ஹரிம் தேவம் -

ந் து யாகம் முதலிய எல்லா கீரையையும் செய்கிறார்கள் என்றத்தம். 18
தாநஹம் விஷதஃ சூரபாஹ்வாரொஷு நாராயணா |
கூலிவாஜ்ஜஸு உஸாநாவஸுரீஷ்வ யொநிஷு || 19
ப - ரை] விஷதஃ-என்னைத் தவேஷம் செய்கிற, சூரபாஹ் - க்ரூரஸ்வ
பாவமுடைய, நாராயணா-மனிதர்களுக்குள் அதமர்களாகிய, ஸாஸாஹா
பாபிகளாகிய, தாந - அவர்களை, ஸஹம் - நான், ஸஸ்வாரொஷு - ஸம்
ஸாரங்களில், சூஸுரீஷு - அஸுரர்களின் ஸ்வபாவமுடைய, யொ
நிஷு-வனவ - ஜாதிகளிலேயே, ஸஜிஸு - எப்பொழுதும், கூலிவாஜி -
தள்ளுகிறேன். 19

பா] இப்படி என்னை எவர்கள் த்வேஷிக்கிறார்களோ அவர்களையும், க்ரூர
மான ஸ்வபாவமுடையவர்களையும், நாராதமர்களையும், அஸுபமானவர்க
ளையும், நான் எப்பொழுதும் பிறப்பு, கிழத்தனம், மரணம், முதலியவைக

கிறது. இப்படியே 1 'யெவ்ஷஷிஜஹா தாநம் ஸுரணிவகஸோவா'
நகெஷாஹ்ணு த்யெஷு மதிஸுஸஸி-புணாபிவி||' என்றிவை
முதலியதும் இவ்விடத்தில் நினைக்கத்தக்கது. 'நாபிபெஷேஜு' என்
பது மற்ற கீரையையும் குறிக்கிறது என்பதைச் சொல்லுகிறார்—
'யாகம் முதலிய' என்றாரம்பித்து. 18

தா] இப்படித் த்வேஷம் முதலியவைகளை முன்னிட்டுச் செய்யும் யாகம்
முதலியவைகளுக்கும் அவைகளுக்குத் தகுந்தபடி விரோதமான பலங்
களைக் கொடுப்பவனும் நானே என்று சொல்லப்படுகிறது—'தாநஹம்'
என்றாரம்பித்து இரண்டு ஸ்ரீலோகங்களினால். பகஷபாதம், தயையில்லா
மை, முதலியவைகளைப் பரிஹரிப்பதற்காகத் 'தாந(அந்த)' என்று அது
வாதம் செய்திருக்கிறது என்கிற அபிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—
'இப்படி என்னை எவர்கள்' என்றாரம்பித்து. இவ்விடத்தில் நான்
கு விசேஷணங்களினாலும் 2 'நாபிபெஷேஜு' என்ற

நாராயணனாகிய தேவதையை, த்விஷ்யாத்-த்வேஷம் செய்வானே, தஸ்பா-அவனு
டைய, பிதா:—பித்ருக்கள், நரகே-நரகத்தில், ஸாஸ்வதீஸ், ஸமா:-அநேகம் ஆபிரம்
வருஷங்கள், மஜ்ஜந்தி - முழுக்குகிறார்கள்.

1. பாரதம் - சாந்திபர்வம்-மோக்ஷதர்மம் - 336 - 336-யே-எவர்கள், மஹாத்
மானம் - மஹாத்மாவாகிய பகவானைக் குறித்து, த்விஷந்தி - த்வேஷம் செய்கி
றார்களோ, கேசவம்-ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனை, நஸ்மரந்திச - நினைப்பதில்லையோ, தேஷா
ம் - அவர்களுக்கும், ஸம்ஸர்க்கினுமபி - அவர்களோடு சேர்ந்தவர்களுக்கும், புண்ய
தீர்த்தேஷு - புண்ய தீர்த்தங்களில், கதி:-நல்லகதியானது, ந-இல்ல.

2. பகவத்கீதை—7-15

ளாகச் சுழன்றுகொண்டிருக்கிற இவைகளின் பரம்பரைகளில் அதிலும் ஆஸுரஸ்வபாவமுடைய ஜாதிகளிலேயே தள்ளுகிறேன். அதாவது எனக்கனுசூலமாக நடப்பதற்கு விரோதமாகிய ஜாதிகளிலே தள்ளுகிறேன். அந்தந்த ஜன்மங்களையடைவதற்குத் தகுந்ததாகிய காரியங்களில்

ஸ்லோகத்தில் சொல்லப்பட்ட நான்குவித பாபிகளும் சொல்லப்படுகிறார்கள் என்று நினைத்து அதற்கு வ்யாக்யானம் செய்திருக்கிறார். அதாவது ‘நாராயண’ என்னும் பதம் அந்த ஸ்லோகத்திலிருப்பதே இந்த ஸ்லோகத்திலுமிருக்கிறது. ‘சூஸுரஸ்வபாவஸுரிதா’ என்பது ‘விஷ்ணு’ என்னும் பதத்தின் அர்த்தத்தையே சொல்லுகிறது என்பது முன்னமேயே வ்யாக்யானஞ்செய்யப்பட்டது. இப்படியே ‘சூர, சுர, ஸு’ என்னும் பதங்களும் அதற்குத்தகுந்தபடி ‘பிரஹ்மபாவஸுர’ என்கிற பதங்களின் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டியது. இவ்விடத்தில் பிரிக்காமல் அவ்வம் சொன்னது அஸுரஸ்வபாவமுடைய கும்பல் ஒன்றாகையினால். பிறப்பு முதலியகரமங்களின் சுழல்களில் இடைவிடாமல் ஒரேவிதமாகச் சுழன்று வருகிறபடியினால் ‘ஸுஸார’ என்று அந்தச் சக்கரம் சொல்லப்படுகிறது. ‘ஸுஸாரதிவாஸுஷிஷு’ (புருஷன் இதில் ஒரேமாதிரியாகச் சுழன்று கொண்டு வருகிறான்) என்கிற வ்யுத்தத்தியினால் ஆதாரம் என்னும் அர்த்தத்தைச்சொல்லுகிற வஞ் என்கிற விசுவரூப முடிவில் உடையது ‘ஸுஸார’ என்னும் பதம். அதில் அதுபருவசனமாக (பன்மையாக)ச் சொல்லியிருப்பது அப்படிச் சக்கரங்களின் சுழல்கள் அநேகவிதமாகையினால் என்று சொல்லுகிறார்—‘பிறப்பு’ என்றாம்பித்து. ‘ஸுஸார’ என்னும் பதம் நல்ல ஜன்மம் கெட்ட ஜன்மம் இவைகளுக்குப் பொதுவாகையினால் அது விசேஷித்துச் சொல்லப்படுகிறதென்று சொல்லுகிறார்—‘அதிலும்’ என்றாம்பித்து. 1. ‘வனதரிஷுஷுதரம் ஹோகெஜநுயதீ ஷுஸம்’ என்று இவை முதலியவைகளில் சொல்லப்பட்ட பகவானைப் பற்றிய யோகம் செய்வதற்கு அதுகூலமாகிய ஸத்வகுணம் மேலிட்ட ஜன்மத்தை விலக்குவதற்காகத்தமோகுணம் மேலிட்டிருக்கை ‘சூஸுர’ ஹேவ’ என்பதினால் சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—‘அதாவது எனக்கனுசூலமாக’ என்றாம்பித்து. இப்படிப்பட்ட விரோதமாகிய ஜன்ம தேவதை முதலாகிய நான்ருவிக் வகுப்புக்களிலும் கண்டறியத்தக்கது என்று தாத்தர்யம். 2. ‘எவனை இந்தப் பகவான் கிழே கொண்டு போகே

ப்ரவ்ருத்தி செய்வதற்குக் காரணங்களாகிப் க்ருரங்களான புத்தியில்
நானே சேர்க்கிறேன் என்றர்த்தம் 19

சூலுரூர் யொநிபாவனா உலுஜா ஜநூநிஜநூநி |

பாபுராவெவூவ களனெய ததொயானூயபாஜதி || 20

ப - ரை] களனெய - அர்ஜுந, சூலுரூர் - அலுரர்களுடையதான,
யொநி - ஜாதியை, சூலுரூர் - அடைந்தவர்களாய், ஜநூநிஜநூநி - ஒவ்
வோரு ஜன்மங்கள்தோறும், உலுஜா - விபரீதஜ்ஞானத்தை யுடையவர்
களாய், பா - என்னை, பாபுராவெவூவ - அறியாமலே, தத - அந்த
ஜன்மத்தைக் காட்டிலும், கபபா - தாழ்ந்த, மகி - கதியை, யானி -
அடைகிறார்கள். 20

பா] எனக்கனுக்ஊலமாக நடப்பதற்கு விரோதமான ஜன்மத்தை யடைந்
தவர்களாய், மறுபடியும் ஒவ்வொரு ஜன்மங்களிலும் என்னைப்பற்றி விப
ரீதமான ஜ்ஞானத்தை யுடையவர்களாய், எல்லாவற்றிற்கும் ஈஸ்வரனா

ண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறானே அவனை இந்தப் பகவானே கெட்ட
கர்மத்தைச் செய்விக்கிறான்' என்றத்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யம் முத
லியவைகளை யனுஸரித்து 'கூலிவாஸி' என்று சொல்லியிருப்பதற்கு
வழியைச்சொல்லுகிறார்—'அந்தந்தஜன்மங்களை' என்றாரம்பித்து. பாபங்
களில் ப்ரவ்ருத்திப்பதற்குக் காரணமாகிய க்ருரமான புத்தி முதலிய
வைகளைக்கொடுப்பதும் பழையதாகிய த்வேஷம் முதலியவைகளின்
பலங்களாகையினால் பகவானுக்குப்பகஷ்பாதம், தயை யில்லாமை, முத
லியவைகளுக்குக் காரணமாகாது. 19

தா] மேல்மேலே தாழ்ந்து போவதின் வரிசை சொல்லப்படுகிறது—
இந்த ஸ்லோகத்தினால், 'உலுஜா' என்னும் பதத்தினால் ஏற்பட்ட அர்
த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'என்னைப்பற்றி' என்றாரம்பித்து. அன்றிக்
கே விபரீத ஜ்ஞானமே இவ்விடத்தில் மோஹம். அதுவும் இவ்விடத்
தில் சொல்லப்போகிற அர்த்தத்திற்கு அனுகுணமாயிருப்பதினால் தன்
னைப்பற்றி யென்று விசேஷித்துச் சொல்லப்பட்டது. ஸதவகுணம்
மேலிட்டவர்களுக்கும் பரமாத்மாவை அடைவது அகேக ஜன்மங்
களில் உண்டான ஸுக்ருதங்களின் வித்தியினால் உண்டாக்கக்கூடிய
தாகையினால், தமோகுணம் மேலிட்டவர்களிடங்களில் அதைப்பற்றி
ப்ரஸ்தாவம் வருவதும் அது இல்லை யென்று மறுப்பதும் உசிதமில்லை
யாகையினால் அப்படிப் பகவானை யடைவதற்கு முதல்படியாகிய ஸாஸ்
த்ரங்களாலுண்டாக்கப்படுகிற ஜ்ஞானத்தை யடைவதே ஸாஸ்த்ராங்

சிய பகவானாகிய வாஸுதேவன் இருக்கிறான் என்கிற ஜ்ஞானத்தை யடையாமலே அந்தந்த ஜன்மங்களிலிருந்து தாழ்ந்த கதியை அடை சிறுர்கள். 20

பா - அ] ஆத்மாவின் நாசமாகிய இந்த அஸுரர்களின் ஸ்வபாவத்திற்கு மூலகாரணத்தைச் சொல்லுகிறார்—

த்ரி வியம் நரசுகவெஸுதசு ஆரம் நாஸநகாதுநம் |

கூஜஃ க்ரோயலூயா ஹொலூலூலூரஹெததூயம் துஜெசு || 21

ப - ரை] கூஜஃ-காமம், க்ரோயஃ-கோபம், தயா - அப்படி, ஹொஃ- லோபம் என்கிற, த்ரிவிஃ - மூன்று விதமான, ஹதசு - இது, சூதூநம்- ஆத்மாவிற்கு, நாஸநம் - நாசத்தையுண்பேண்ணுகிறதாகிய, நாகூலூ- நரகத்தினுடைய, ஆரம் - வழி, தலூசு - ஆகையினால், ஹதசு - இந்த, தூயம் - மூன்றையும், துஜெசு - விடவேண்டும். 21

பா] இந்த அஸுரஸ்வபாவமாகிற நரகத்திற்கு இந்த மூன்றும் வழி. அது ஆத்மாவிற்கு நாசத்தை உண்டாக்கக்கூடியது.காமம், க்ரோதம்,லோபம்,

களுக்குச் சீழ்படியாத அஸுரஸ்வபாவமுடையவர்களிடத்தில் மறுக் கப்படுகிறது. அதில் ஸாஸ்த்ரங்களால் உண்டாகிய ஜ்ஞானம் என்ப தைப் பாகாசப்படுத்துவதற்காகச் சொல்லுகிறார்—‘எல்லாவற்றிற்கும்நஸ் வரனாகிய’ என்றாய்வித்து. ‘தாழ்ந்த’ என்பது எதைவிட என்று உயர் ந்ததாகிய ஒன்றை எதிர்பார்க்கிறபடியினால் அதைச் சொல்லக்கூடிய ஸக்தியை யுடைபதாய் ஸமீபத்திலிருக்கிற ‘ததஃ’ என்னும் பதம் காரணத்தைச் சொல்லுகிறதென்பது உசிதமல்ல என்கிற அபிப்ராயத் தினால் சொல்லுகிறார்—‘அந்தந்த ஜன்மங்களிலிருந்து’ என்று. 20

தா] அவஸ்யமாகப் பரிஹரிக்கவேண்டியது சுருக்கிச்சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் அடுத்த ஸ்ரீலோகத்திற்கு ஸங்கதி சொல்லு கிறார்—‘ஆத்மாவின் நாசமாகிய’ என்றாய்வித்து. ஆத்மாவிற்கு நாசமா வது உள்ளபடி இருக்கிற ஆத்மாவை அறியாமையே. அதுவே அஸு ரர்களின் ஸ்வபாவம் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘ஆத் மாவின் நாசமாகிய அஸுரர்களின் ஸ்வபாவத்திற்கு’ என்று. வேரைவெ ட்டி விடுவதினால் அஸுரர்களின் ஸ்வபாவமெல்லாம் வெட்டப்பட்ட தாக ஆய்விடம் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘மூலகா ரணத்தை’ என்று. ‘அஸுரஸ்வபாவமாகிற நரகத்திற்கு’ என்பதற்கு இதைவிட மேல்பட்டதாகிய வேறு நரகம் எது என்று தாத்பர்யம். அஸுரர்களின் ஸ்வபாவத்தைப் பரிஹரிப்பதற்காகவல்லவோ இந்த

இவை மூன்றின் ஸ்வரூபம் முன்பே விவரமாகச் சொல்லப்பட்டது. வழியென்பதற்குக்காரணம் என்றர்த்தம். ஆகையினால் காமக்ரோத லோபங்கள் அதிக பயங்கரமாகிய நாகத்திற்குக் காரணமாகையினால் இவை மூன்றையும் தூரத்திலேயே விட்டுவிட வேண்டும். 21

ஊனெதெவிபுஷுக் களனெய ததொஹொஹிவிநபுரஃ |

சூவரதூதமஸ்யேயவதொ யாதி வராம் மதிம் || 22

ப் - ரை] களனெய - அர்ஜுந, ஊனெதெ-இந்த, ததொஹொஹி-விபரீதஜ்ஞானத்திற்குக் காரணங்களாகிய, த்ரிஹி-மூன்றுகளினாலும், விபுஷு-விடப்பட்ட, ஹு-மனுஷ்யன், சூதம-தனக்கு, மஸ்ய-நன்மையை, சூவரதி - செய்கிறான், ததெ-அதினாலே, வராம் - உயர்ந்த, மதிம் - கதியை, யாதி - அடைகிறான். 22

அதின் மூலகாரணத்தைப்பற்றிய உபதேசம் என்றாவது, 'ததொஹொஹி' என்று மேலே சொல்லப்போகிறதோடு சேர்ந்து ஒரே அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதென்பதாவது தாத்பர்யம். 'ஆத்மாவிற்கு நாசத்தையுண்டாக்கக்கூடியது' என்பதற்கு 'அவன் இல்லாதவனாகவே ஆகிறான்' எவன் பரமாத்மாவை அறியவில்லையோ' என்றர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளில் சொல்லியிருக்கும் க்ரமத்தினால் என்று தாத்பர்யம். துழைவதற்குக்காரணமல்லவோ த்வாரம். அதினாலும் அதையடைவதற்குக்காரணமென்று இங்கே சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் அப்படி உபசாரமாகச் சொல்லியிருப்பதற்கு க்ரமத்தைச் சொல்லுகிறார்—'காரணம் என்றர்த்தம்' என்று. 'அராம்மாஸம்' என்பதற்கு துழையும் பொழுதே நாசத்தையடைகிறான் என்று தாத்பர்யம். விடத்தருந்த வஸ்துவின் தோஷத்தைச் சொல்லியிருப்பது விடவேண்டுமென்று விதித்திருப்பதற்கு உபகாரம் செய்கிறது என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'ஆகையினால்' என்றாரம்பித்து. ரௌரவம் முதலிய நாகம், பாபம் நசிப்பதற்குக்காரணம். அஸுரர்களின் ஸ்வபாவமாகிய இந்த நகாமோவெனில் பாபங்களை ஸம்பாதிப்பதற்குக் காரணமாகையினால் மிகவும் பயங்கரம் என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'அதிக பயங்கரமாகிய' என்றாரம்பித்து. அஸுரர்களின் ஸ்வபாவங்கள் எல்லாம் விட வேண்டியதாயிருந்தபோதிலும் சில விசேஷங்களை எடுத்துத் தனித்துவிட வேண்டும் என்று சொல்லியிருப்பது இது மிகவும் பரிஹரிக்கத்தருந்தது என்று தெரிவிப்பதற்காக, என்று சொல்லுகிறார்—'தூரத்திலேயே விட்டுவிடவேண்டும்' என்று. 21

பா.] இந்தக் காமம், க்ரோதம், லோபங்களாகிய என்னைப்பற்றிய விபரீத ஜ்ஞானத்திற்குக் காரணங்களினால் விடப்பட்ட மனுஷ்யன் தனக்கு நன்மையைச் செய்துகொள்ளுகிறான், அதாவது என்னைப்பற்றிய ஜ்ஞானத்தை யடைந்தவனாய் எனக்கு அனுகூலமாக நடப்பதில் ப்ரவ்ருத்திக்கிறான். அதினால் உயர்ந்த கதியாகிய என்னையே அடைகிறான். 22

பா - அ] ஸாஸ்த்ரத்தை அநாதரவு செய்வது இப்படிப்பட்ட நரகத்திற்கு முக்யமான காரணம் என்று சொல்லுகிறார்—

தா] விடத்தகுந்த வஸ்துவினுடைய தோஷத்தைச் சொன்னதினாலேயே அதைவிடவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டது. அப்படி விடுவதின் பலங்களின் வரிசை இப்பொழுது இந்த ஸ்லோகத்தினால் சொல்லப்படுகிறது. 'என்னைப்பற்றிய விபரீத ஜ்ஞானத்திற்குக் காரணங்களினால்' என்றது தமோகுணத்தின் பலத்தைச் சொல்லியிருக்கிறது அன்றிக்கே 'தஜி' என்னும் பதமே இவ்விடத்தில் லக்ஷணையாக அவைகளைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். தமோகுணத்தின் வழிகளினால் விடப்பட்டிருப்பதினால் தமோகுணத்தினாலும் விடப்படுகிறான். நன்மையைச் செய்துகொள்ளுவதும் தத்வஜ்ஞானத்தை முன்னிட்டு என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'என்னைப்பற்றிய ஜ்ஞானத்தை யடைந்து' என்று. 'நன்மையைச் செய்துகொள்ளுகிறான்' என்பதினால் முன்பு சொல்லப்பட்ட பகவானிடத்தில் த்வஷம் முதலியவைகள் நின்றத்தித்தல் சொல்லப்படுகிறது. 'ஸூய' என்பதற்கு நன்மை என்றத்தம். அதுவும் சுருக்கமாகப் பகவானுக்கனுகூலமாக நடப்பது அதற்குள்ளடங்கியதாகையினால் ஸாஸ்த்ரத்தில் சொல்லப்பட்ட எல்லாம் ஏற்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'எனக்கனுகூலமாக நடப்பதில்' என்று. 'தஜி' என்பதற்குத் தனக்கு நன்மையைச் செய்து கொள்ளுகிற காரணத்தினாலேயே என்றத்தம். 'ஜாஜ்ஞாநெஷு' என்றிவை முதலியவைகளை யோசித்து இவ்விடத்தில் 'வராஹகிஷ்' என்று சொல்லப்படுகிறது அடையவேண்டிய ப்ரயோஜனங்களில் கடைசியாகிய பரமபுருஷனை என்று சொல்லுகிறார்—'உயர்ந்த கதியாகிய என்னையே' என்று. 22

அஸுரர்களின் ஸ்வபாலங்களில் மூலகாரணமா யிருப்பதினால் முக்யமாக இருக்கிற மூன்று சொல்லப்பட்டன. அவைகளைவிடவும் மிகவும் முக்யமாய் பரிஹரிக்கத்தகுந்த காரணம் அடுத்த ஸ்லோகத்தில் சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'ஸாஸ்த்ரத்தை அநாதரவு செய்வது' என்றாரம்பித்து. எல்லா அவஸ்த்தைகளையுமுடைய எல்லாப் புருஷர்களுக்கும் நன்மையை உபதேசிப்பதினால் 'ஸாஸ்த்ர' என்னும் பத

யஸ்யாஹு வியிஹுதாஹு வதஹுதெ காஹாரதஃ||

ந ஸ வியிஹுவாஹொ திந ஸுஹொ ந வராமதஃ || 23

ப - ரை] யஃ - எவன், ஸாஹு வியி - வேதமாகிய என்னுடைய உத்திரவை, உஹுதாஹு - விட்டுவிட்டு, காஹாரதஃ-தன்னுடைய இஷ்டப்படி, வதஹுதெ - இருக்கிறதோ, ஸு-அவன், வியிஹு - பரலோகத்தின் ஸித்தியை, ந ஸவாஹொதி - அடைவதில்லை, ஸுஹொ - ஸுகத்தையும், ந - (அடைவது) இல்லை, வராம - உயர்ந்த, மதஃ - கதியையும், 23
ந - (அடைவது) இல்லை.

பா.) ஸாஸ்த்ரமாவது வேதங்கள். விதியாவது உத்திரவு. வேதமென்று பேருடைய என்னுடைய உத்திரவை விட்டுவிட்டு எவன் தன்னுடைய இஷ்டத்திற்கு அனுதணமான வழிபிவிருக்கிறதோ அவன் பரலோகத்திலுண்டாகிய ஒருவித ஸித்தியையும் அடைகிறதில்லை. ஒருவித ஸுகத்

ம் வேதங்களிலேயே முதலில் ஏற்பட்டது. அத்துடன் சேர்ந்திருப்பதினால் மற்றவைகளில் ஏற்பட்டது என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘ஸாஸ்த்ரமாவது வேதங்கள்’ என்று. விதிக்கிற வாக்யங்கள் ‘ஸாஹு’ என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்பட்டபடியினால் அதுனுடைய வ்யாபாரம் விதியென்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—‘விதியாவது உத்திரவு’ என்று. ஏற்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—‘வேததேமென்று பேருடைய என்னுடைய உத்திரவை’ என்று. ஸாஸ்த்ரமாகிய விதி என்று ஸமானுதிகரண ஸமாஸம் சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம். ‘என்னுடைய உத்திரவு’ என்பதினால் 1 ‘ஸூகி ஸூகிஹுஹொதி’ என்றிவை முதலியவைகளை ஜ்ஞாபகப்படுத்தியிருக்கிறது. இத்தால் ‘விஹு’ முதலிய ப்ரத்தயங்களுக்கு வேறுவிதமாக அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறவர்கள் நிராகரிக்கப்பட்டார்கள். ‘விஹு’ முதலிய ப்ரத்தயங்கள் நியமிக்கிறவனுடைய அபிப்பிராயத்தைத்தாத்தப்யத்தினாலாவது நேரில் ஸத்தியினாலாவதுப் ப்ரகாசப்படுத்துகின்றன. ஸாஸ்த்ரங்களுக்கு விரோதமாகிய ‘காஹார’ என்பது ஸாஸ்த்ரங்களில் விகல்பங்களாகச் சொல்லப்பட்டவைகளைப் பற்றியதல்ல என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘தன்னுடைய இஷ்டத்திற்கு அனுதணமான வழியிலிருக்கிறதோ’ என்று 2 ‘ஹுஹொஹுபு கொஹொ’, 3 ‘காஹொ

1. விஷ்ணு தர்மம் - 76 - 31. ஸ்ருதி, ஸ்மருதி, இவைகள் என்னுடைய ரவுகளே.

2. பகவத்கீதை - 3 - 36.

3. பகவத்கீதை - 3 - 37.

தையும் அடைகிறதில்லை. உயர்ந்த கதியை எவ்விதமாக அடைவான் என்றாத்தம். 23

தவ்வாஜாஹுஃ ப்ராணாஃ தெ காயபூ காயபு வூவஹிதள|
ஜீராகவா ஸாஹு வியாமொகத் கஜே சுதபூஉஹாஹுஹி||24

ஸ்ரீ சண்ணபிரானருளிச்செய்த ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையில்

பதினொவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ க௃ஷ்ணபரஸு ஹணை ௩3.

ஷக்ரோபவன்ஷஃ' என்றிவை முதலியவைகளில் சொல்லப்பட்டகாமத் தினால் எவப்பட்டவனாய் என்று சொல்லப்பட்டதாகிறது. 1. யாவெஹா ஹோஷ்யதயோ யாஸு காயு க௃ஷ்ணயஸுவபூஷாஃ நிஹுரோஹே துதரோமிஷாஹிதாஃஷ்யதாஃ' என்றிவை முதலியவைகளை நினைத் த்கொண்டு சொல்லுகிறார்—'அவன் பரலோகத்திலுண்டாகிய' என்ற ரம்பித்து. பரலோகத்தில் ஸுகத்திற்குக் காரணமாகிய உபாயத் தின் வித்தியை என்றாத்தம். 'ஸுகத்தை' என்பதற்கு ஸ்வர்க்கம் முதலிய ஸுகத்தை என்றாத்தம். அன்றிக்கே 'பரலோகத்தில் உண் டாகிய ஸித்தி' என்பது ஸ்வர்க்கம் முதலிய பலங்களைச் சொல்லுகிறது. ஸுகம் என்பது இந்த லோகத்தில் உண்டான ஸுகத்தைச் சொல்லு கிறது. ஆகையினாலேயே 'ஒருவித' என்னும் பதம் சொல்லப்பட்டது. இந்த லோகத்திலும் ஸுகம் ஸாஸ்தரத்தில் சொல்லிய கர்மங்களை அனுஷ்டிப்பதினால் உண்டாகிய பரமாத்மாவின் அனுக்ரஹத்தினாலே யே. ஆகையினால் 2 'சுநாராயிதமொவிநா யெநராஃஷ வாமிநஃ' என்று சொல்லப்படுகிறது. கைமுதிக ந்யாயத்தைக் காட்டுவதற்காக இவ்விடத்தில் மற்ற ஸுகங்களையும் சேர்த்துச் சொல்லியிருக்கிறதெ ன்று சொல்லுகிறார்—'உயர்ந்த கதியை எவ்விதமாய் அடைவான்' என்று

1. மனு ஸ்ம்ருதி - 12-95. யா:-எந்த, ஸ்ம்ருதய:- ஸ்ம்ருதிகள், வேதபாஹ யா:-வேதத்தை யனுஸரித்தவைகளல்லவோ, யாப்ச கார்ப்ச-எவைகள், குத்ருஷ்ட ய:-வேதங்களில் கெட்ட ஜ்ஞானத்தைக் காரணமாக உடையவைகளோ, ஸர் வா:-எல்லா, தா:-அவைகள், ப்ரேத்ய - லோகாந்தரத்தில் (பரலோகத்தில்), நிஷ்ட பலா:-பரயோஜன மற்றவைகள், ஹி - எந்தக் காரணத்தினால், தா:-அவைகள், தமோநிஷ்டா:-தமோகுணத்தில் நிஷ்ட்டையுடையவைகள் என்று, ஸ்ம்ருதா:- எண்ணப்பட்டவைகளோ.

2. விஷ்ணு தர்மம் - 19-13. யே - எந்த, நரா:-மனிதர்கள், அநாராதித கோவிந்தா:-பகவானை ஆராதனம் செய்யாதவர்களாய், துக்கபாகின:- துக்கத்தை யே அடைந்திருக்கிறார்களோ

ப - ரை] கலாசு - ஆகையினால், தெ - உனக்கு, காபடாகாபடவூ
வலுதிள-செய்யத்தகுந்தது, செய்யத்தகாதது, இவைகளின் ஏற்பாட்டில்,
ஸாஸூ - ஸாஸ்த்ரமே, ஸாஸூ - ப்ரமாணம், ஸாஸூ - விபாஸோ
கூ - ஸாஸ்த்ரவிதிகளில் சொல்லப்பட்ட, கூபு - கர்மங்களை, ஜகாஹா
தேரிந்துகொண்டு, ஹ - இந்த லோகத்தில், சுத-பு - செய்வதற்கு,
சுஹ-பு - தகுந்தவனாகியும். 24

பா] ஆகையினால் அங்கீகரிக்கத்தகுந்தது, விடத்தகுந்தது, என்றேற்படுத்த
வதில் ஸாஸ்த்ரந்தான் உனக்கு ப்ரமாணம். தாம் ஸாஸ்த்ரம், இதிலாஸம்,
புராணம், இவை முதலியவைகளால் விவரிக்கப்பட்ட வேதங்கள் எவ்

தா] இந்த அத்யாயத்தில் சொல்லப்பட்ட எல்லாம் இதற்காக என்ற
பிராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு உபதேசம் செய்யப்படுகிறது—இந்த
ஸ்லோகத்தினால். இவ்விடத்தில் 'காபு', 'சுகாபு' என்னும் பதங்கள்
உண்டாக்கத் தகுந்தது, உண்டாக்கத் தகாதது, முகலிய அர்த்தங்க
ளைச் சொல்லுகிற தென்பது பொருந்தாது என்பதை மனதில் வைத்
துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—'அங்கீகரிக்கத் தகுந்தது, விடத்தகுந்தது'
என்றும்பித்து. அலுவட்டானத்தில் மாறாட்டம், தத்துவத்தில் மா
றாட்டம், இவை யிரண்டும் அஸுரர்களின் ஸ்வபாவத்தைச் சொல்லு
மிடத்தில் நிரூபிக்கப்பட்ட டிருப்பதினால் இவ்விடத்தில் அநிலாம விரு
க்கவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிற படியினால் 'காபு', 'சுகாபு',
என்னும் பதங்கள் தத்துவம், தத்துவமல்லாதது, இவைகளையும் குறி
ப்பதற்காக என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'அங்கீகரிக்கத் தகுந்தது' என்
றவை முதலிய பொதுவான பதங்கள் சொல்லப்பட்ட டிருக்கின்றன.
அங்கீகரிப்பதாவது இவ்விடத்தில் ஸாஸ்த்ரத்தில் சொல்லி யிருக்கிற
படி மனதினால் ஒப்புக்கொள்ளுதல். 'ஸாஸூ' என்பது யுக்தமல்ல,
1 'ஸூகிஸூகிஸூகாபா' என்றவை முதலியவைகளுக்கு விரோத
ம் வருகிற படியினால் என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாநானம் சொல்லு
கிறார்—'தாம் ஸாஸ்த்ரம்' என்றும்பித்து. 'முதலியவைகள்' என்னும்
பதத்தினால் ஆசாரமும் சேர்த்துக்கொள்ளப் படுகிறது. 2 'யஜ்ஞவியி
வ-குபுகு', 3 'நதாஜிவிஜாநனி', என்றவை முதலியவைகளை
விலக்குவதற்காக 'ஜகாஹா' என்றும்பித்துச் சொல்லப்படுகிறது,

1. யாஜ்ஞ வல்க்ய ஸ்மருதி - 1-1. வேதங்கள் ஸ்மருதிகள், பெரியோர்
களின் அலுவட்டானம் (இவைகள் ப்ரமாணங்கள்).

2. பகவத்கீதை-9-23. 3. பகவத்கீதை-9-24.

விதமான புருஷோத்தமனென்று பேருடைய மேலான தத்துவத்தையும், அவனுடைய ப்ரீதிக்குக்காரணமாயும், அவனையடைவதற்குபாயமுமாகிய கர்மத்தையும் தெரியப்படுத்துகின்றனவோ அவ்விதமான ஸாஸ்த்ரவிதிகளில் சொல்லப்பட்டதத்துவத்தையும் கர்மத்தையும் உள்ளபடியே குறை

என்று சொல்லுகிறார்—‘எவ்விதமான’ என்றாரம்பித்து. எல்லா ஸாஸ்த்ரங்களும் நேராகவாவது பரம்பரைபாகவாவது எல்லாக்கர்மங்களையும் பரமாத்மாவின் ஆராதனங்களாகவே விதிக்கின்றன. அதில் அந்தத்தத்துவம், நன்மை இவைகளுக்குள் 1, வெவ்வேறுவெவ்வேறு ஹவெவெவெவெ’ என்று சொல்லப்பட்ட மேலான தத்துவத்தை முன்பு சொல்லப்பட்டபெயரைக்கொண்டு ஜ்ஞாபகப்படுத்துகிறார்—‘புருஷோத்தமனென்று பேருடைய’ என்று. ‘அவனை அடைவதற்குபாயமுமாகிய’ என்பதற்கு பலம், ஸங்கம், முதலியவைகளை விட்டு அனுஷ்டிக்கப்படுகிற எல்லாக்கர்மங்களும் பரமாத்மாவை அடைவதற்குபாயங்கள் என்பதே அவைகளுக்கு ஸ்வபாவம் என்று தாத்பர்யம். இவ்விடத்தில் ‘தெரியப்படுத்துகின்றனவோ’ என்பதினால் தெரிந்து கொள்ளப்படாத விஷயத்தைத் தெரியப்படுத்துவதாகிற ‘விபாந’ என்னும் பதத்தின் அர்த்தமும் விவரிக்கப்பட்டது. ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல்லியபடி கல்லாமல் கர்மங்களைச் செய்யக் கூடாது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் ‘கதஃஸுஹு’ என்று சொல்லப்பட்டது. அவ்விடத்திலும் அனுஷ்டானம் செய்வது, தத்துவத்தை அறிந்துகொள்ளுவது, இவைகளுக்குப் பொதுவான அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—‘அங்கீகரிக்கத் தகுந்தவனாகிய’ என்று. ‘சுஹு’ என்பதை யனுஸரித்து ‘நீ’ என்று சொல்லியிருக்கிறது. அதுவும் தேவதைகளினுடைய ஸம்பத்தைக்குறித்துப்பிறந்த அர்ஜுனுக்கு இப்படி அங்கீகரிப்பதற்கு அதிகமான யோக்கதை இருக்கிற தென்று தெரிவிப்பதற்காக. இத்தால் சொல்லப்பட்ட தாவது—ஸத்வகுணம் மேலிட்ட உன்னால் வஞ்சனை செய்யும் புருஷர்களுடைய அதிக ஸாமர்த்தியத்தினால் ஒப்புக்கொள்ளும்படி செய்விக்கப்பட்ட புத்தியை மயக்கக் கூடிய ஆபாஸ ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல்லியிருக்கும் விதத்தை யனுஸரிப்பதினால் நித்யமாயும் பகவானுடைய உத்திரவுமாகிய வேதங்களென்று பேருடைய ஸாஸ்த்ரங்களுக்கு ஸாரார்த்தமாகிய அவரவர்கள் அதிகாரத்திற்குத் தகுந்தபடி கர்மயோகம், பக்தியோகமாகிற பகவானை ஆரதிக்கிற மேலான தர்மத்திலிருந்து சலிக்கக்கூடாது. எப்பொழுதும் அதுவே அங்கீகரிக்க

வு மிகுதிகளில்லாமல் தெரிந்துகொண்டு செய்ய நீ யோக்யனாகியும், அதை
யே அங்கீகரிக்கத்தகுந்தவனாகியும். 24

பகவத் ராமானுஜன் என்னும் உடையவர் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீமத் கீதாபாஷ்யத்தில்

பதினாறுவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ உதே ஹவதே ஹாஷுக்ாராய நம: 3

எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்.

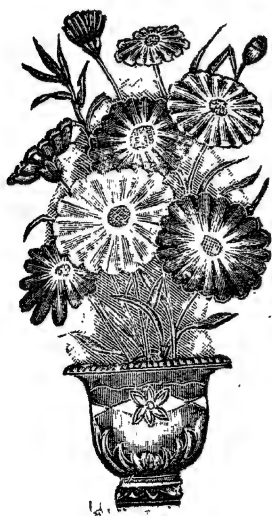
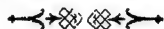
கத்தகுந்தது—என்பது. 'ஐஹ (இவ்விடத்தில்)' என்று சொல்லியிருப்
பது கர்மங்களைச் செய்ய அதிகாரத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய பூமியைக்
காட்டுவதற்காக. அன்றிக்கே கர்மங்களுக்குக்கீழ்படிந்திருக்கும் தசை
யையுடையவனென்று தெரிவிப்பதற்காகவுமாம். 24

ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரரான ஸ்ரீமந் நிகமாந்த

மஹாதேசிகனருளிச்செய்த தாத்பர்ய சந்த்ரிகையில்

பதினாறுவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ உதே நிமகாண உஹா ஷெஸிகாய நம: 3

ஸ்ரீ ஆளவந்தாரருள் செய்த ஸ்ரீ கீதார்த்த ஸங்க்ரஹ ரகக்ஷ.

ஆளவந்தார் திருவடிகளே சரணம்.

தேவாஸுரவிவாஹோக்ஷிவதிவிடகா ஸாஸ்த்ரவஸூதா |
தக்ஷாநாஷாநவிஜ்ஞாந ஸ்வேதே ஷோபஸ உஷுதெ || 20

ப - ரை] தேவாஸுரவிவாஹோக்ஷிவதிவிடகா - தேவதைகள், அஸுரர்கள், இவர்களின் பிரிவை நிரூபிப்பதை முன்னிட்டு, ஸாஸ்த்ரவஸூதா - ஸாஸ்த்ரங்களுக்கு வசப்பட்டிருக்கவேண்டுமென்பது, தக்ஷாநாஷாநவிஜ்ஞாந ஸ்வேதே - உண்மையான கர்மங்களைப்பற்றியும், உண்மையான வஸ்துக்களைப்பற்றியவும், அனுஷ்டானம் செய்வது, அறிவது, இவைகளின் உறுதிக்காக, ஷோபஸ-பதினாவது அத்யாயத்தில், உஷுதெ - சொல்லப்படுகிறது. 20

ஸ்ரீமத் நிகமாந்த மஹாதேசிகனருளிச் செய்த

ஸ்ரீ கீதார்த்த ஸங்க்ரஹ ரகக்ஷ.

இந்த ஸ்லோகத்தில் முன்பு சொல்லப்பட்டவைகளும் இனி சொல்லப்படுகிறவைகளுமான எல்லா அர்த்தங்களையும் ஸ்தாபிக்கிறதாகிய பதினாவது அத்யாயத்தின் அர்த்தம் ஸங்க்ரஹிக்கப்படுகிறது. இந்த அபிப்ராயத்தினால் 1 'பிறகு கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட எல்லா அர்த்தங்களையும் உறுதிப்படுத்துவதற்காக ஸாஸ்த்ரங்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருக்கவேண்டுமென்பதைச் சொல்லுவதற்காக ஸாஸ்த்ரத்திற்கு வசப்பட்டவர்களும் அதற்கு விரோதிகளுமாகிய தேவர்கள் அஸுரர்கள் இவர்களின் ஸருஷ்டிகளின் பிரிவை பகவான் சொல்லுகிறார்' என்று சொல்லப்பட்டது. ஆகையினாலேயே பதினேழாவது அத்யாயத்திற்கு அவதாரிகை சொல்லும்பொழுதும் 'தேவதைகள் அஸுரர்கள், இவர்களின் பிரிவைச் சொல்லிக்கொண்டு அதின் வழியாக அடையவேண்டியதாகிய தத்துவத்தைப்பற்றிய ஜ்ஞானமும் அதையடைவதற்குப் பாயத்தைப்பற்றிய ஜ்ஞானமும் வேதம் ஒன்றையே காரணமாகவுடைது என்று சொல்லப்பட்டது' என்று பாஷ்யத்தில் சொல்லப்பட்டது. இவ்விடத்தில் ஸாஸ்த்ரங்களுக்கு வசப்பட்டிருக்கவேண்டுமென்பதும்

1 'தஷாபாவூம் ப்ராணம் தெ காயபூகாயபூவஹிதள | ஜகாந்நா
ஸாவூ வியாநொகூகஜுகதபூலிஹாஹுலி ||' என்கிற இந்த
அத்யாயத்தின் கடைசி ஸ்லோகத்தினால் சொல்லப்பட்டது.

பதினாறுவது அத்யாயம் கீதார்த்த ஸங்க்ரஹ ரகஷி.
சீரார்தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீமந் நிகமார்த மஹா தேசிகனருளிச் செய்த

ஸ்ரீ கீதார்த்த ஸங்க்ரஹப் பாட்டு.

சொர்தூப்புல் திருவேங்கட முடையான் திருவடிகளே சரணம்.

ஆணைமறதவர் தேவரல்லா வழக்கோரசரர்
கோணை மறத குணச் செல்வ நீ குறிக்கோண் மறையை
பேணிப தத்துவமும் பிணியற்ற கிரிசைகளும்
காணிதனால் விசயாவென்று கண்ணனியம்பினனே. 17

ப - ரை] கண்ணன் - ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், ஆணை - ஆஜ்ஞையை, மறத
வர் - மீறி ஈடக்காதவர்கள், தேவர் - தேவதைகளின் ஸ்வபாவமுடைய
வர்கள், அல்லா - அப்படிக்கல்லாத, வழக்கோர் - வழக்குப் பேசுகிறவர்
கள், அதாவது விரோதமாகப் பேசுகிறவர்கள், அசுரர் - அஸுரர்களின்
ஸ்வபாவமுடையவர்கள், கோணை - வக்கர ஸ்வபாவத்தினால், மறத -
பகவதாஜ்ஞையை மறுக்காத, குண - குணங்களாகிற, செல்வ - ஸம்ப
த்தையுடைய, நீ - நீ, மறையை - வேதத்தை, குறிக்கோள் - ஸாவதான
மாக அங்கீகரி, அன்றிக்கே குறி - ப்ரமாணமாக, கொள் - அங்கீகரி, பே
ணிய - பேணக் கூடியதான, அதாவது ஆதரவுடன் அங்கீகரிக்கக்கூடிய,
அல்லது பேணிய - பேரியோர்களால் ஆதரவுடன் அங்கீகரிக்கப் பட்ட,
தத்துவமும் - தத்துவத்தையும், பிணி-வயாதி அதாவது துக்கம், அற்ற -
இல்லாதவைமான, கிரிசைகளும் - கிரியைகளையும், கர்மானுஷ்ட்டானங்
களையும் என்றபடி, விசயா அர்ஜுந, இதனால் - இந்த வேதத்தினால்,
காண் - விசதமாகத் தெரிந்து கொள், என்று - என்று, இயம்பினன் -
சொன்னான். 17

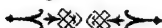
பதினாறாவது அத்யாய ஸங்க்ரஹ ஸ்லோகத்தின் அர்த்தத்தை
அருளிச் செய்கிறார்—இந்தப் பாட்டினால், 'அல்லா வழக்கோர்' என்ப
தினால் அல்லாத வழக்குப் பேசுகிறவர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது.
இத்தால் ஸாஸ்த்ரங்களில் ஏற்பட்டிருக்கிற தத்துவ ஸ்திதிகளுக்கு
விரோதமாக 1 'சஸுத்யோ சுஷ்ருகிஷ்டஹே' என்றரம்பித்துச் சொல்
லப்பட்டபடி இல்லாததைப் பேசுகிறவர்கள் என்றர்த்தம். 1 'சூஹுஃ'
என்று சொல்லி யிருக்கிறபடியினால் வழக்குப் பேசுகிறவர்கள் என்ற

ருளிச் செய்யப்பட்டது. வாசகமான வ்யவஹ ரத்தைச் சொன்னதி னால் மனதிலும் அவர்களுடைய எண்ணம் தத்துவஸ்திதிக்கு விரோத மான தென்படுத்தப்பட்டது. ‘கோணமறுத குணச் செல்வ’ என்பதி னால் 1 ‘க்ஷயம் ஸக்ஷயம்ஸாஸீ?’ என்றாரம்பித்துச் சொல்லப்பட்ட குணங்களாகிய தெய்வ ஸம்பத்தையுடைய நீ என்று சொல்லப்பட்டது. இத்தால் 2 ‘போஸாவஸூபஃஒடிவிஜிஹொலி வாணவ’ என்ப தின் அர்த்தம் ஸங்க்ராஹிக்கப்பட்டது. ‘குறிக்கொள் மறையை’ என்ப தினால் 3 ‘த்வஸூவாஹூஃபுஜாணஃ’ என்கிறபடியே ஸாஸ்த்ரத்தை யே கர்த்தவ்யா கர்த்தவ்யங்களைப் பற்றிய பகுத்தறிவிற்கு ப்ரமாண மாக அங்கீகரி என்று தாத்பர்யம். ‘மேலும் ‘குறிக்கொள் மறையை’ என்பதினால் ஸாவதானமாக அங்கீகரி என்று சொல்லப்படுகிறது. இதனால் “ஸ்வாய்யாய” என்கிற இடத்தில் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் அருளிச் செய்திருக்கிறபடியே எல்லா வேதங்களும் பகவானுடைய ஆராதனை தையும், அவனுடைய விபூதிகளையும், அவனுடைய ஸ்வரூப ரூபகுண திகளையும் ப்ரதிபாதிக்கின்றன என்கிற எண்ணத்துடன் அத்பயனம் செய்வேண்டுமென்பதும் சொல்லப்பட்டது. ‘பேணியதத்துவமும்’ என்பதினால் முன்னோர்களாகிய ஸாத்விகர்களினால் ‘வாஸீஶ்வாப்யம்’ என்று ப்ரீதியுடன் அங்கீகரிக்கப்பட்ட தத்துவமும் என்று சொல்லப் பட்டது. அன்றிக்கே பகவானாலேயே 4 ‘ஸுவஃஸிஹிஜிஹாம்’ என்றும் 5 ‘உதிஸூஹுதகீஸோஹூம்’ என்றும் கொண்டாடப்பட்ட புருஷோத் தம தத்துவத்தையும் என்றர்த்தமாகவுமாம். ‘பிணிபற்ற கிரிசைசு ளும்’ என்பதினால் பகவானுடைய ஆராதனைகளாகையினாலே ஸ்டீக் கி தர்களின் உபசாரங்களைப்போல ஸ்வபம் ப்ரயோஜனமானதினால் அநு ஷ்ட்டிக்கும்பொழுது ஸுகரூபமாகவும், காம்ய கர்மங்களைப்போல துக்க மிஸ்ரங்களான பலங்களைக் கொடுக்கக்கூடிய தல்லாமல் பரம புருஷார்த்தத்திற்குக் காரணமாகையினாலும் துக்க ஸம்பந்தமில்லாத ஸாத்விகத்யாகத்தை முன்னிட்டிப் பகவதாராதன ரூபமாய் அநுஷ்ட டிக்கப்படுகிற க்ரியைகளும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இவை இரண்டி னாலும் சீதார்த்த ஸங்க்ராஹணையில் தாமருளிச்செய்திருக்கிறபடியே முன்னும்பின்னும் சொல்லப்பட்ட எல்லா அர்த்தங்களும் இந்த ஆத்யா

1. பகவத்கீதை-16-1
2. பகவத்கீதை - 16 - 5
3. பகவத்கீதை - 16 - 24
4. பகவத்கீதை - 15 - 19
5. பகவத்கீதை - 15 - 20

யத்தினால் ஸ்தாபிக்கப்படுகிறது என்று கருத்து. 'காணிதனால்' என்பதற்கு 1 'ஜகாஹாஸாஸ்திவிபாநொகூம்' என்கிறபடியே ஸாஸ்த்ரங்களைக்கொண்டே அறியவேண்டும் என்று தாத்பர்யம். இத்தால் 'காயுடாகாயுஷ்யவஸ்திந்' என்கிற இடத்தில் கர்மங்களை மாத்ரிம சொல்லியிருந்தபோதிலும் தத்துவங்களையும் உபலக்ஷிக்கிறது என்பதும், 2 'தக்ஷாநுஷ்டாந விஜ்ஞாநஸ்யெநே' என்கிற இடத்தில் 'கூநுஷ்டாந' என்பதோடு கர்மானுஷ்டாநங்கள் என்று சேர்த்துக்கொண்டிருக்காம்களினுடைய அனுஷ்டாநம், தத்துவங்களினுடைய விஜ்ஞாநம், என்று அர்த்தம் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியதென்பதும் காட்டப்பட்டது. இவ்விடத்தில் 'காண்' என்பதற்குத் தத்துவங்களை அறியென்றும், க்ரியைகளைக்காணுவது அப்படி அனுஷ்டிப்பதற்காகையினால் கண்டறிந்து அனுஷ்டிப்பதும் தாத்பர்யம். 'விசயா' என்பதினால் இப்படித் தத்துவஜ்ஞானத்தை முன்னிட்டிக் கேவலம் பகவதாராதனரூபமாகிய வர்ணாஸ்ரம தர்மங்களில் ஒன்றாகிய யுத்தம் என்கிற தர்மத்தை யனுஷ்டிப்பாயேயானால் வெளி சத்துருக்களை ஜயிப்பதைப் போல 3 'ஒன்று சொல்லி ஒருத்தனில் நிற்கலாத ஓரைவர் வன் கபவரை என்று யான் வெல்கிற்ப னுன்கிருவரு ளில்லையேய்' என்கிறபடியே ஆந்தர சத்துருக்களாய் என்னுடைய ஸகாயமில்லாமல் ஜயிக்க முடியாத பஞ்சேந்த்ரியங்களையும் ஜயித்து விடுவாய் என்று தாத்பர்யம். 'கண்ணன்' என்பதினால் 4 'ஜாபபாநாஹிபாஸாஸா பாவஸ்யேந ஸ்யாஸாஸாஸா' என்கிறபடியே ஸத்வகுணத்தைத் தரக்கூடிய திருக்கண்களையுடைவன் என்று தாத்பர்யம். அன்றிக்கே 5 'கண்ணன் கண்ணல்லது இல்லையோர் கண்ணே' என்கிறபடியே எல்லா லோகத்திற்கும் ஸ்வாமியாயும், கதியுமாகிய ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் என்று தாத்பர்யம். இத்தால் ஆராத்யனாயும், பலப்ரதனாயும், ப்ராப்யனுமாகிய பகவான்தானே இந்தவழியால் என்னை ஆராதனம் செய்து என்னுடைய அனுக்ரஹத்தினால் என்னை அடையலாம் என்று தன்னுடைய ஸ்வமித்வமாகிற ஸம்பந்தத்தை முன்னிட்டிக் காருண்யத்தினால் அருளிச் செய்தான் என்று தாத்பர்யம்.

சேரார்தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்.

1. பகவத்கீதை - 16 - 24
2. கீதார்த்த ஸங்க்ராஹ ஸ்லோகம் - 20
3. திருவாய்மொழி - 7 - 1 - 7
4. திருவாய்மொழி - 2 - 2 - 1
5. 259-ம் பக்கம்—3-ம் புட்டோட்டைப் பார்க்க.

கர்மங்களுக்கு லக்ஷணமும் சொல்லப்படுகிறது. அதில் ஸாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்படாத கர்மம் ப்ரயோஜன மற்றதென்பதைத் தெரிந்து கொள்ளாதவனாகிய அர்ஜுனன் ஸாஸ்த்ரத்தில் விதிக்கப்படாததாயும் ஸ்ரத்தையுடன் செய்யப்பட்டதாய் மிகுக்கிற யாகம் முதலியவற்றில் ஸத்வ குணம் முதலிய காரணங்களினால் உண்டாகிய பலங்களின் வ்யத்யாஸத்தை அறியவேண்டுமென்கிற ஆசையினால் கேட்கிறான்—

சுஜ-பு-ந உவாஹ ||

சுஜ-பு-நஃ - அர்ஜுனன், உவாஹ - சொன்னான்.

யெ ஸாஸ்த்ரவியிஃ-ஹிஜ்ஞயஜனெ ஸ்ர-ஹயாநிதாஃ. |

தெஷாம் நிஷ்ரதாது கா கூஷ்ண வசுவஹொராஜஹ்நஃ || 1

ப - ரை] கூஷ்ண - ஸ்ரீ க்ருஷ்ண, யெ - எவர்கள், ஸாஸ்த்ரவியி - ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்பட்ட விதியை, உஹிஜ்ஞ - விட்டு, ஸ்ர-ஹயா - ஸ்ரத்தையுடன், கூநிதாஃ - கூடினவர்களாய், யஜனெ - யாகம் செய்கிறார்களோ, தெஷாம் - அவர்களுக்கு, நிஷ்ர - நிஷ்ட்டையானது, கா - எது, வசுவ - ஸத்வகுணமா? ஹொரா - அதில்லாமல், ஹ்நஃ - ரஜோகுணமா? தஃ - தமோகுணமா? 1

‘வனதஸு வஸ-பு’ (இவை எல்லாம்) என்று சேர்த்துக் கொண்டு ‘வஸவத ஹொரஹி’ (பதினேழாவது அத்யாயத்தில் சொல்லப்பட்டது) என்று எல்லாவற்றையும் சேர்த்து அவ்வயம் சொல்லிக்கொள்ளவுமாம். 1 ‘ஹொராஸாஸ்த்ரவியாநொஹ்’ என்று சொன்ன பிறகு ‘யெஸாஸ்த்ரவியிஃ-ஹிஜ்ஞயஜனெ’ என்கிற கேழ்வி எப்படிப் பொருந்தும் என்கிற ஆகேஷ பத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—‘அதில்’ என்றாரம்பித்து. ‘ஸாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்படாத கர்மம் ப்ரயோஜன மற்றதென்பதைத் தெரிந்து கொள்ளாதவனாகிய’ என்பதற்குக் கருத்தாவது—புத்திமான்களுக்கு ஸ்வபாவத்திலேயே ப்ரயோஜனத்திலாவது அதின் உபாயத்திலாவது அறிய வேண்டும் என்கிற ஆசை உண்டாகும். ஆகையினால் ஸத்வம் முதலிய நிஷ்ட்டைகளின் வ்யத்யாஸத்தைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்கிற ஆசை அதினால் உண்டாகிற பல விபேஷங்களைத் தெரிந்து கொள்ளுவதற்காக; ப்ரயோஜனமற்றது என்று தெரிந்து கொண்டால் அதில் விபேஷங்களைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்கிற ஆசை உண்டாகாது. ஆகையினால் லோகத்தில் ஏற்பட்ட பபிரிடுதல்,

பா] ஸாஸ்த்ரவிதியை விட்டு ஸ்ரத்தையுடன் கூடியவர்களாய் எவர்கள் யாகம் செய்கிறார்களோ அவர்களுக்கு நிஷ்டை எது? ஸத்வகுணமா?

வைத்தியம் செய்தல் முதலியவைகளும் புத்திமான்களால் ப்ரவ்ருத்தி செய்யப்பட்டவைகளாயும், ப்ரயோஜனத்தோடு கூடினவைகளாயும் காணப்படுகின்றன. அப்படிக்கில்லாவிடில் ஸாஸ்த்ரமும் ப்ரமாணமல்லாமல் போய்விட வேண்டி வரும். லோகத்தில் ஏற்படாத கர்மங்களிலும் ஆசாரங்களினாலேற்பட்ட தர்மங்கள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. அவைகள் ஒருவிதபலமும் இல்லாதவைகளாக இருக்கமாட்டா, அதில் புத்திமான்கள் ப்ரவ்ருத்திக்கமாட்டார்களாகையினால். ஸ்ரத்தையுடன் அனுஷ்டிக்கும்பொழுது அங்கம் குறைவு பட்டதினால் பலம் இல்லையென்பதும் ஸம்பவிக்காது, எண்ணிறந்த புத்திமான்களாகிய ஜனங்களால் அனேகப் பணச் செலவு, தேஹஸ்ரமம், இவைகளினால் அனுஷ்டிக்கப்படுகிறவைகளாயும் த்ருஷ்ட்ட பலங்களில்லாதவைகளாயு மிருக்கிற கர்மங்களில் அத்ருஷ்ட்ட பலத்தைத்தவிர வேறுகதியில்லை. ஆகையினால் ஸாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்ட கர்மங்களைவிட இந்தக் கர்மங்களுக்கு ஏதாவதொருவ்யத்யாஸம் சொல்லப்படுகிறதேயானால் அப்பொழுது ஸத்வம், முதலிய குணங்களின் வ்யத்யாஸத்தினாலேற்பட்ட பலங்களின் தாரதம்யம் மாத்திரந்தானிருக்கவேண்டும். ஆகையினால் 1 'யஸ்யாஸ்தி வியிஸேஷஸ்ய ஜி வதஹுதேகாபிகாரதஃ | நஸஸிபிஜிவாவஹாதி நஸஸவஹ வராமதி |' என்று முன்பு சொன்னதும் அநேகமாக அதிகமான ஸுகமில்லை என்கிற தாத்பர்யத்தினால். அன்றிக்கே 'காபிகாரதஃ' என்கிற விஸேஷணம் ஸ்ரத்தையோடு கூடினவனைவிடக்குவதற்காக ஆகவுமாம், என்று கெட்ட உபதேசம், வேதத்திற்குப் புறம்பான ஆகமங்கள், தன்னுடைய ஊழும், பெரியோர்களின் வ்யவஹாரம், இவைகளால் ஏற்படுத்தப்பட்ட இந்தக்கர்மங்களில் இதுதர்மம் என்கிற எண்ணத்தினாலுண்டாகிய ஸ்ரத்தை முதலியவைகளினால் இது ப்ரயோஜன மற்றதென்பதை நிவ்ருத்தி செய்யவேண்டியது உசிதம் என்பது அர்ஜுனனுடைய அபிப்ராயம்—என்பது. ஸ்ரத்தையோடு சேர்ந்த கார்யம் பலத்தோடு கூடியது என்று ஸந்தேஹம் வரவேண்டியதற்காகக் கர்த்தாவிற்கு விஸேஷணமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற 'ஸ ஸ்யாநிதாஃ' என்பது அந்தக் கார்யங்களுக்கு விஸேஷணமாக வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டது. 'யாகம்' என்பது இவ்விடத்தில் தானம் முதலியவைகளையும் குறிப்பதாக. தேவதையின் பூஜை என்பது

அல்லது ரஜோகுணமா? அல்லது தமோகுணமா? நிஷ்ட்டை யென்பது ஸ்திதி, அதாவது 'வ்யயதெசவ்யிந' (இதில் நிற்கப்படுகிறது) என்கிற வ்யுத் பத்தியினால் ஸத்வம் முதலியவைகளே நிஷ்ட்டை என்று சொல்லப்படுகிறது. அதாவது அவர்களுக்கு ஸத்வகுணத்தில் இருப்பா அல்லது ரஜோ குணத்திலா, அல்லது தமோகுணத்திலா என்றாத்தம். 1

பா - அ] இப்படிக்கேழ்க்கப்பட்டவராய் பகவான் ஸாஸ்த்ரத்தில் விதிக்க

பொதுவாகையினால் எல்லாம் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறதாகவுமாம். இவ்விடத்தில் 'கூஷ்டா' என்னும்பதத்தினால் 1 'கூஷ்டிஹு-இவாயகஸு ஹோணஸுநிவஹு-அவாயகஃ!' என்கிறபடியே எல்லாருடைய இஷ்டம் வித்திப்பதற்குபயோகமாகிய அர்த்தத்தை அபிப்ராயமாகக் கொண்டிருக்கிறது 'தஃ' என்னும் பதத்தினால் ஸாஸ்த்ரத்தில் சொல்லியிருக்கிற நிஷ்ட்டையைவிடவும், தன்னிஷ்டப்படி அனுஷ்டிக்கிற கர்மத்தைவிடவும் வ்யத்யாஸம் சொல்லப்படுகிறது. 'கா' என்பதை 'கி' என்று மாற்றிக்கொண்டு மூன்றிடத்திலும் திருப்பிக்கொள்ள வேண்டியது. 'கூஷ்டா' என்னும் பதத்தைபாவது மூன்று இடங்களிலும் திருப்பி வைத்துக்கொள்ள வேண்டியது என்றபிராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—'ஸத்வகுணமா?' என்றாரம்பித்து. நாசம் முதலிய அர்த்தங்களை விலக்குவதற்காகவும், ஸத்வம் முதலிய பதங்களோடுசேர்த்துச்சொல்லுவது பொருந்துவதற்காகவும், 'சுயிக்ஷணம் (இருப்பிடம்)' என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக இதின் அர்த்தத்தைச் சொல்லக்கூடிய மற்றொரு பதத்தினால் வ்யாக்பானம் செய்கிறார்—'நிஷ்ட்டை என்பது ஸ்திதி' என்று. அவர்களுக்கு நிஷ்ட்டை எது? என்று கேழ்க்கப்பட்ட அர்த்தமே ஸத்வம் என்றாரம்பித்து விசேஷித்துச்சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் ஏற்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'அதாவது அவர்களுக்கு' என்றாரம்பித்து. 1

ஸ்ரத்தை எத்தனை விதங்களென்று கேழ்க்காம விருந்தபோதிலும் அதைச் சொல்லுவது பொருந்தாது என்கிற ஆக்ஷேபத்தைப் பரிஹரித்துக்கொண்டு ஸ்ரத்தை மூன்று விதமென்று சொல்லியிருப்பதற்குப் ப்ரயோஜனத்தையும் சொல்லுகிறார்—'இப்படிக்கேழ்க்கப்பட்டவராய்' என்றாரம்பித்து. முன்பு உபதேசம் செய்ததிற்கு விரோதமாய்

1. பாரதம் - உத்தியோகபர்வம்- 69 - 5. க்ருஷி:-க்ருஷி என்னும் பதம், வாசக்யூ:-பூமியைச் சொல்லுகிற, ஸப்த:- பதம், ண:- என்பது, நிர்வ்ருதிவாசக:-ஸ-ஹ தத்தைச் சொல்லுகிறது.

கப்படாத ஸ்ரத்தையும் அதை முன்னிட்டுச் செய்யும் யாகம், முதலியவைகளும் ப்ரயோஜன மற்றது என்பதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு ஸாஸ்த்ரத்தில் சொல்லப்பட்ட யாகம் முதலியவைகளே ஸத்வம் முதலிய குணங்களினால் மூன்று விதம் என்று நிரூபிப்பதற்காக ஸாஸ்த்ரத்தில் விதிக்கப்பட்ட ஸ்ரத்தை மூன்றுவித மென்று முதலில் சொல்லுகிறார்—

|| ஸ்ரீ ஹமவாநுவாவ ||

ஸ்ரீ ஹமவாநு - பகவானாகிய ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன், ஹவா - சொன்னார்.

த்ரி விபா ஹவதிஸு ஐாஹிநாஃ ஸா ஸுஹவஜா |

ஹாஸ்கிஃ ராஜஸீ வெவ தாஹீ வெதி தாஃ ஸுணு || 2

ப - ரை] ஹிநா - ப்ராணிகளினுடைய, ஸு ஐா - ஸ்ரத்தை யானது, ஹாஸ்கிஃ - ஸாத்திகம் என்றும், ராஜஸீ - ராஜஸ் என்றும், தாஹீவெதி - தாமஸ் என்றும், த்ரி விபா - மூன்று விதமாக, ஹவதி - ஆகிறது, ஹா - அது, ஸுஹவஜா - ஸ்வபாவத்தில் உண்டானது, தாஃ - அந்த ஸ்ரத்தையை, ஸுணு - கேள். 2

கேழ்க்கப்பட்டவர் என்றத்தம். 'மனதில் வைத்துக்கொண்டு' என்பதற்குக் க்ரமமாக நேரில் ஸமாதானத்தைச் சொல்லுவதற்காக என்றத்தம். இந்தக் கேழ்வை மிகவும் அநாதரிக்கக் கூடியது என்று தெரிவிப்பதற்காக உடனே நேரில் ஸமாதானம் சொல்ல வில்லை என்று தாத்பர்யமாகவுமாம். 'ஸத்வம் முதலிய குணங்களினால் மூன்றுவிதம்' என்பதற்குக் குணங்களின் பேதங்களினாலேற்பட்ட பலங்களின் பேதங்களையுடையது என்பதை என்று தாத்பர்யம். இவ்விடத்தில் ஸ்ரத்தையேயு கூடியிருப்பதினால் ஸாத்திகம் என்பதும் ஸாஸ்த்ரத்தை மீறி இருப்பதினால் தாமஸம் என்பதும் ஸக்ஷேபப்பட்டது. அதில் ஸ்ரத்தையேயு கூடியிருத்தல் பலத்திற்குக் காரணமாவதற்காக உபயோகமுள்ளது அது ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல்லிப் கர்மங்களிலே தான். அதிலும் ஸ்ரத்தை ஒரே ஸ்வபாவத்தையுடையதல்ல என்கிற அபிபிராயத்தினால் ஸாஸ்த்ரத்தில் சொல்லப்பட்ட கர்மங்களில் ஸ்ரத்தையே மூன்றுவிதம் என்று சொல்லியிருக்கிறது. இத்தால் பரிஸங்க்யாயத்தினால் ஸாஸ்த்ரத்தில் சொல்லப்படாதவைகளில் பலங்களின் வ்யத்பாஸங்களினாலேற்பட்ட மூன்றுவிதமென்பது நிராகரிக்கப்பட்டது. இவ்விடத்தில் ஸ்ரத்தை வெவ்வேறுகையினால் ஸத்வம் முதலிய நிஷ்டைகள் வெவ்வேறு என்பதேற்படுகிறது என்று சொல்லப்பட்டது. 'ஹிநா' என்பதினால் அந்தந்தத் தேஹங்களுக்குத்

பா] எல்லா ப்ராணிகளினுடைய ஸ்ரத்தை மூன்று விதமாகிறது. அதுவும் ஸ்வபாவத்தினால் உண்டானது. ஸ்வபாவமாவது தனக்கு அஸாதாரணமான ஸ்வபாவம். அதாவது பழைய வாஸனையினால் உண்டாகிற அந்தந்தக் கர்மங்களில் ஆசை. எந்தக் கர்மத்தில் ஆசை யுண்டாகிறதோ அதிலேயே ஸ்ரத்தையுண்டாகிறது. ஸ்ரத்தையாவது இந்தக் கர்மம் நம்மு

தகுந்த அதிகாரிகள் வெவ்வேறென்பது சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘எல்லா’ என்று. ‘எல்லா’ என்பதற்கு ப்ரம்மா முகலிய என்றர்த்தம். ‘ப்ராணிகளினுடைய’ என்பதற்கு ஸத்வம்முதலிய குணங்கள் நிறைந்த அந்தந்தத்தேஹங்களுக்குத் தக்கபடி என்று தாத்பர்யம். ஸாஸ்த்ரங்களும், அதில் ஆசையை யுண்டு பண்ணக்கூடிய அர்த்தவாதம் முதலியவைகளும் பொதுவாக இருக்கப் புருஷர்களின் வ்பத்யஸம் எப்படி ஏற்படுகிறது என்றானேகூடம் வரில் அதற்கு ஸமாதானமாக ‘ஸாஸ்த்ராவஜா’ என்றித்த வாக்யம் சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘அதுவும்’ என்றரம்பித்து. கார்யங்கள் அஸாதாரணங்கள் என்று தெரிவிப்பதற்காக அதின் காரணங்கள் அஸாதாரணங்கள் என்பது சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—‘ஸ்வபாவமாவது’ என்றரம்பித்து. இவ்விடத்தில் ஸ்வபாவமாவது எது? அது அஸாதாரணமாக இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? என்கிற ஆனேகூடத்திற்கு ஸமாதானஞ் சொல்லுகிறார்—‘பழைய வாஸனையினால்’ என்றரம்பித்து. ‘வாவ’ என்னும்பதம் இவ்விடத்தில் விசேஷமான ஸ்வபாவத்தைச் சொல்லுகிறது. ‘ஸவாவ’ என்னும்பதம் அனேக அர்த்தங்களைச் சொல்லக்கூடியதாயிருக்க ஆசை என்று இவ்விடத்தில் எப்படிச் சொல்லப்படுகிறது என்கிற ஆனேகூடத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—‘எந்தக் கர்மத்தில் ஆசையுண்டாகிறதோ’ என்றரம்பித்து. ஆசையும், ஸ்ரத்தையும், காரணமாயும், கார்யமாயுமிருக்கிற தென்பது ஆசையில்லாவிட்டால் ஸ்ரத்தையிலலை. ஆசையுண்டானால் ஸ்ரத்தையுண்டாகிறதாயினால் வித்தித்தது என்றர்த்தம். ஆசையைவிட வேறு பட்டதாய் அதினால் உண்டாக்கப்படுகிற ஸ்ரத்தையாவது எது? என்கிற ஆனேகூடத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—‘ஸ்ரத்தையாவது’ என்றரம்பித்து. 1. ‘ஸூகாவியஸாஸகாங்குபொ’ என்று த்வரையில் முடிவு பெறுகிற விஸ்வாஸத்திலும் ‘ஸூகா’ என்னும்பதம் நிகண்டுவிடல் சொல்லப்படுகிறது. 2. ‘காமம், ஸங்கல்பம், ஸந்தேஹம், ஸ்ரத்தை, அஸ்ரத்தை,

டைய இஷ்டத்தை ஸாதிக்கு மென்கிற நம்பிக்கையுடன் அந்தக் கர்மத்தில் த்வரை, வாஸனை, ரூபி, ஸ்ரத்தை, இவை யெல்லாம் ஸத்வம், முதலிய குணங்களுடன் சேர்க்கையினால் உண்டாகிய ஆத்மாவின் ஸ்வபாவங்கள். ஆத்மாவின் ஸ்வபாவங்களாகிய அந்த வாஸனை முதலியவைகளுக்குக் காரணங்கள் தேஹம், இந்த்ரியம், மனது, விஷயங்கள், இவைகளிலிருக்கிற ஸ்வபாவங்களாயும், கார்பங்களைக் கொண்டு நிரூபிக்கக் கூடியவைகளாயு மிருக்கிற ஸத்வம், முதலிய குணங்கள் ஸத்வம்,

தைர்யம், அதைர்யம், வெட்கம், புத்தி, பயம், இவை எல்லாம் மனதே' என்றத்த முள்ள ஸ்ருதி வாக்கிய மிருக்கிறபடியினால் மனதின் ஸ்வபாவங்களாயும், ஆத்மாவுடன் ஸம்பந்தப்படாதவைகளுமான ஸ்ரத்தை முதலியவைகள் குணங்களினால் உண்டானவைகளாகையினால் குணங்களின் ஸ்வபாவங்கள் என்பது ஸம்பந்தித்த போதிலும் இவ்விடத்தில் 'ஸ' என்னும் பதத்தினாலும், 'தெஹிநாம்' என்னும் பதத்தினாலும் சொல்லப்படுகிற ஜீவாத்மாவின்விடத்தில் அந்த ஸ்ரத்தைகளால் உண்டாகின்றன என்று சொல்லி யிருப்பது எப்படிப் பொருந்தும்? என்கிற ஆகேஷ்பத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'வாஸனை, ரூபி' என்ற ரம்பித்து. பரிசுத்தமான ஸ்வபாவத்தை யுடைய ஆத்மாவிடக்கே கர்மங்களினாலுண்டாகிற ஸத்வம் முதலிய குணங்கள் நிறைந்தபரீர்த்தோடு சேர்ந்திருக்கையைக் காரணமாகவுடைய தர்மபூத ஜ்ஞானத்தின் மாறுதல்கள் இவைகள் என்று தாத்பர்யம். ஸ்ரத்தைகளில் ஸாத்விகம் முதலிய பெயர்களை ஏற்படுத்துவதற்காக ஸத்வம், முதலிய குணங்களில் லாத ஆத்மாவிடமிரு ஸத்வம், முதலிய குணங்களைக் காரணமாகவுடைய வாஸனை, முகலிபவைகளின் ஸம்பந்தம் எப்படி உண்டாகிறது? என்கிற ஆகேஷ்பத்தை விலக்குவதற்காகவும், 'தெஹிநாம்' என்கிற பதத்தினால் குறிக்கப்பட்ட விதமாக குணங்களின் ஸம்பந்தத்தினால் ஸேற்பட்டதென்பதை விவரிக்கிறார்—'ஆத்மாவின் ஸ்வபாவங்களாகிய' என்ற ரம்பித்து. ஓளஷதம், முதலியவைகளோடு கூடிய நெருப்பின் சேர்க்கையினால் சில வஸ்துக்களில் பாகத்தினால் குணங்கள் எப்படி உண்டாக் கப்படுகின்றனவோ அப்படியே இவ்விடத்திலும் என்று தாத்பர்யம் அந்தந்தக் கார்பங்களுக்குக் காரணங்களாக ஸாஸ்த்ரங்களில் ஏற்பட்டிருக்கிற ஸத்வம் முதலிய குணங்களை நமக்குத் தெரியாமையினால் நிராகரிப்பது யுத்தமல்ல என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'கார்பங்களைக்கொண்டு' என்ற ரம்பித்து. இந்த்ரியங்களுக்குப் புலப்படாதவைகளாயும், நம்மால் அனுபவிக்கப் படாதவைகளுமாகிய குணங்கள் வாஸனைக்குக் காரணங்கள் என்பது எப்படிப் பொருந்தும்? என்கிற

முதலிய குணங்களோடு கூடிய தேஹம், முதலியவைகளை அனுபவிப்பதினால் உண்டாகிய கர்மங்கள் என்றர்த்தம். ஆகையினால் இந்த ஸ்ரத்தை ஸாத்த்விகீ, ராஜஸீ, தாமஸீ, என்று மூன்று விதம். அப்படிப்பட்ட இந்த ஸ்ரத்தையைக் கேள். அதாவது அந்த ஸ்ரத்தை எவ்வித ஸ்வபாவங்களையுடையதோ அந்த ஸ்வபாவத்தைக் கேள் என்றர்த்தம். 2

ஸக்யாநுரூபா ஸவபுஷ்ய ஸூகா ஸவதி ஸாரத |
ஸூகாபொயாம் வுரூஷொயொயஹூஜஸவனவ ஸஃ || 3

ப - ரை] ஸாரத-அர்ஜுந, ஸவபுஷ்ய-எல்லா ப்ராணிகளுக்கும், ஸக்யாநுரூபா - மனதிற்குத்தகுந்தபடி, ஸூகா - ஸ்ரத்தை, ஸவதி-உண்டாகிறது, சுயம் - இந்த, வுரூஷஃ - ஜீவன், ஸூகாபிம் - ஸ்ரத்தையின் மாறுதலாக இருப்பவன், பஃ - எந்தப் புருஷன், ஹூஜஃ- எவ்வித ஸ்ரத்தையை யுடையவனோ, ஸஃ - அவன், ஸவனவ - அப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவத்தையுடையவனாகவே ஆகிறான். 3

பா]. ஸத்வமாவது மனது. எல்லாப் புருஷனுக்கும் மனதிற்குத்தகுந்

ஆகேஷ்பத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—‘ஸத்வம் முதலிய குணங்களோடு கூடிய’ என்றாரம்பித்து. முக்கியகாரணத்தை எதிர்பார்த்து ஸ்ரத்தைக்கு ஸாத்த்விகம் முதலிய வெவ்வேறு பேர்கள் உண்டாகின்றன என்று சொல்லுகிறார்—‘ஆகையினால்’ என்றாரம்பித்து. ஸாத்த்விகம், முதலாக மூன்றுவித மென்று சொல்லப்பட்டிருக்கும் பொழுது மறுபடியும் ‘ஸூணு’ (‘கேள்’) என்று ஏன் சொல்லப்படுகிறது? என்கிற ஆகேஷ்பத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—‘அதாவது அந்த ஸ்ரத்தை’ என்றாரம்பித்து. ஸ்வரூபமும் மொத்தமாக மூன்றுவித மென்பதும் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட படியினால் தெரிந்துகொள்ளப்படாத ஸ்வபாவ விசேஷங்களைப் பற்றி ‘ஸூணு’ (‘கேள்’) என்று சொல்லப்பட்டது.

‘ஸக்யாநுரூபா’ என்கிற இடத்தில் ஸத்வகுணம் சொல்லப் படுகிறதில்லை, எல்லாப் புருஷனுடையவும் ஸ்ரத்தை ஸத்வகுணத்தினால் உண்டாவதாயிருந்தால் ராஜஸம் தாமஸம் என்னும் ஸ்ரத்தைகளைப் பிரித்திருப்பது பொருந்தாதாகையினால். ஒத்தாசைக் காரணமாக எல்லா ஸ்ரத்தைகளிலும் ஸத்வகுணம் அபேக்ஷிக்கப்படுகிறதென்னில் அதுவும் உசிதமல்ல, ரஜோகுணமும், தமோகுணமும் அப்படியே யாகையினால் மூன்று குணங்களும் ஒன்றுக்கொன்று ஒத்தாசையாக இருந்துகொண்டேயல்லவோ வாத பித்த கபங்களைப்போல எல்லா

தபடி ஸ்ரத்தையுண்டாகிறது. அந்நவது மனது எப்படிப்பட்ட குணத் தையுடையதோ அப்படிப்பட்ட லீஷயத்தையுடைய ஸ்ரத்தையே உண்டாகிறது. 'ஸகை' என்னும் பதம் முன்பு சொல்லப்பட்ட தேஹம் இத்தீர்யம், முதலியவைகளையும் துறிப்பதற்காக. இந்தப் புருஷன் ஸ்ரத்தையின் மாறுதலாக இருக்கிறான். எந்தப் புருஷன் எப்படிப்பட்ட ஸ்ரத்தையோடு கூடினவனோ அப்படிப்பட்ட ஸ்ரத்தையின் மாறுதலாக இருக்க

கார்பங்களையும் உண்டாக்குகின்றன. ஆகையினால் இவ்விடத்தில் எல்லா ஸ்ரத்தையுடையதும் பொதுவான காரணமாகச் சொல்லப்பட்ட ஸத்வம் மூன்று குணங்களுடன் சேர்ந்திருக்கிற மனது தான் என்று சொல்லுகிறார்—'ஸத்வமாவது மனது' என்று. மனதுக்குத்தக்கபடி என்பதை விவரிக்கிறார்—'அந்நவது மனது' என்றும்பித் து. எந்த லீஷயத்தில் ஆகைக்குக்காரணமாகிய வாஸநையை வருத்தி பண்ணக்கூடிய ஸத்வம் முதலிய குணங்களோடு கூடியிருக்கிறதோ என்றறித்தம். முன்பு 'ஹேஹிநாம் ஸாஸுஸாவஜா' என்று சொல்லப்பட்டது. இவ்விடத்தில் மனதைக்காரணமாகவுடையதென்று சொல்லப்படுகிறது. இவை இரண்டும் விகல்பமாக ஏற்பட்டதல்ல, வஸ்துவில் விகல்பம் பொருந்தாதாகையினால். புருஷர்கள் வெவ்வேறுகையினால். விகல்பமாகச் சொல்லப்பட்டது என்பதும் பொருந்தாது, 'ஸவ-ஸ்யு' என்று சொல்லியிருப்பதினால். இவை இரண்டும் சேர்ந்து காரணம் என்பதும் பொருந்தாது, தனித்தனி காரணமென்றேற்படுகிறபடியினால். என்கிற ஆரோஷபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'ஸகை என்னும் பதம்' என்றும்பித் து. ஸாமக்ரிகளில் சேர்ந்த வஸ்துக்களில் அந்தந்த இடங்களில் ஒவ்வொன்றைச் சொல்லியிருப்பது அனுசிதமல்ல என்று தாத்தப்யம். 'ஸூகாபியஃ' என்கிற இடத்தில் இருக்கிற 'பிபஃ' என்னும் விசுதி பகுதியின் அர்த்தத்தைச் சொல்லுவதாக இருந்தால் நிஷ்ப்ரயோஜன மாகையினாலும், நிறைந்தவன் என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுவதாக இருந்தபோதிலும் இந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் ப்ரயோஜன மில்லை யாகையினாலும், ஸ்ரத்தையின் பலத்தோடு கூடியவன் என்கிற தாத்தப்யத்தை வைத்துக்கொண்டு மாறுதல் என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற தென்று சொல்லுகிறார்—'ஸ்ரத்தையின் மாறுதலாக இருக்கிறான்' என்று. இப்படிப் பொதுவாக ஸ்ரத்தையினுண்டாகிற பலத்தை யடையக் கூடியவன் என்பது சொல்லப்பட்டது. அதில் 'பொயஜ்யஃ' என்றும்பித்த வாக்யத்தினால் விசேஷமான ஸ்ரத்தையுடையவனுக்கு விசேஷ பலம் சொல்லப்படுகிறது,

கிறான், அதாவது புண்ய கர்மங்களைப்பற்றிய ஸ்ரத்தையோடு கூடினவனாயிருந்தால் புண்யகர்மங்களின் பலங்களோடு கூடினவனாகிறான். ஆகையினால் பலத்தையடைவது ஸ்ரத்தையையே ப்ரதான காரணமாகவுடையது என்று சொல்லப்பட்டது. 3

பா-அ] இத்தையே விவரிக்கிறார்—

யஜ்ஞே ஸாஸ்கிர ஷெவாநு யக்ஷரக்ஷாஹி ராஜஸாஃ |
 ப்ரேதாநுதிதமணாஹுரநே யஜ்ஞே தாஜஸா ஜ-நாஃ || 4

ப - ரை] ஸாஸ்கிர - ஸத்வகுணம்மேலிட்டவர்கள், ஷெவாநு - தேவதைகளை, யஜ்ஞே - ஆராதனம் செய்கிறார்கள், ராஜஸாஃ - ரஜோகுணம்மேலிட்டவர்கள், யக்ஷரக்ஷாஹி - யக்ஷர்களையும் ராக்ஷஸர்களையும் (ஆராதனம் செய்கிறார்கள்), சுநே - வேறு, தாஜஸாஃ - தமோகுணம்மேலிட்ட, ஜ-நாஃ - ஜனங்கள், ப்ரேதாநு - பிணங்களையும், ஹிதமணாஹு - பூதங்களின் கூட்டங்களையும், யஜ்ஞே - ஆராதனம் செய்கிறார்கள். 4

என்று சொல்லுகிறார்—‘அதாவது புண்ய கர்மங்களை’ ^{ஸ்ரீ}ஸ்ரீராமப்பிபித்து, வேறொரு ஸ்ரத்தையின் ஸ்வபாவங்கள் இதற்கில்லை என்றுதெரியப்படுத்துவதற்காக ‘யக்’ என்னும் பதத்திற்கு ‘எப்படிப்பட்ட’ என்று ஸ்வபாவத்தைச்சொல்லுகிறபகுத்தினால் வ்யாக்யானஞ்செய்யப்பட்டது. ‘சுபுவ்யபூத’ என்றிவை முதலியவைகளைப்போல கர்மமாயும் காரணமாய் மிருக்கிறது என்கிற தாத்பர்யத்தினால் ‘ஸ வணவஸ’ என்று ஆரோபித்திருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்—‘அவன் அப்படிப்பட்ட ஸ்ரத்தையின்மாறுதலாக இருக்கிறான்’ என்று. இத்தால் ‘ஸவணவஸ’ (அவனே அவன்) என்கிற இடத்தில் உத்தேசிக்கப்படுகிறதற்கும் விதிக்கப்படுகிறதற்கும் பேதமில்லாமையினால் புனருக்தி வருகிறது, என்னும் ஆக்ஷேபமும் பரிஹரிக்கப்பட்டது. ஜீவாத்மா நித்யமாகையினாலும், தர்மபூத ஜ்ஞானத்தின் பரவுதல் முதலியது இந்த்ரியங்களின் வழியாக ஏற்பட்டிருப்பதினாலும், தேஹம் முதலியவை அசேதனத்தின் மாறுதல்களாகையினாலும், ஸ்ரத்தையின் மாறுதல் என்று சொல்லியிருப்பது எந்த அம்சத்தைக் குறித்து? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானஞ் சொல்லுகிறார்—‘புண்ய கர்மங்களைப் பற்றிய’ என்று. பலங்களின் பேதத்தை அறியவேண்டும் என்கிற ஆசையினால்லவேராமம். - - - - - கேழ்வை உண்டாயிடுக்கிற தென்று தாத்பர்யம். 5

பா] ஸத்வகுணம் நிறைந்தவர்கள் ஸத்வகுணம் மேலிட்ட ஸரத்தை யோடு கூடினவர்களாய்த் தேவதைகளை ஆராதனைச் செய்கிறார்கள். துக் கத்தோடு ஸம்பந்தப்பட்டாத உயர்ந்த ஸுகத்திற்குக் காரணமாகிய தேவ தைகளைக்குறித்து ஆராதனைத்தைப்பற்றிய ஸரத்தையானது ஸாத்தவிகம் என்று சொல்லப்பட்டதாகிறது. ரஜோகுணம் மேலிட்டவர்கள் யசுஷ களையும் ராகுஸர்களையும் ஆராதனை செய்கிறார்கள். மற்றவர்களாகிய தமோகுணம் மேலிட்ட ஜனங்கன் ப்ரேதங்களையும் பூத கணங்களையும் ஆராதனை செய்கிறார்கள். துக்கத்தோடு கலந்த அல்பஸுகத்தையுண்டு பண்ணுகிறது ரஜோகுணம் மேலிட்ட ஸரத்தை, துக்கம் நிறைந்த மிக வும் அல்பஸுகத்தை யுண்டுபண்ணுகிறது தமோகுணம்மேலிட்ட ஸரத் தை என்றித்தம். 4

தா] ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஸரத்தையினுடைய ஸாத்தவிகம் முதலிய பிரிவு கள் ஸாத்தவிக, ராஜஸ, தாமஸ ஸரத்தைகளைச் செய்யக் கூடிய விஷயங் களைக் கொண்டு அடுத்த ஸ்லோகத்தில் நிரூபிக்கப் படுகிறது என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘இத்தையே விவரிக்கிறார்’ என்று. ‘இத்தையே’ என்பதற்குப் பல விஸேஷங்கள் ஸரத்தையின் விஸே ஷங்களைக் காரணமாக வுடையது என்பதை என்றித்தம். புருஷனு க்கு ஸத்வம் முதலிய குணங்கள் வருத்தி யடைந்தவைகளாய் தங்க ளுக்குத் தகுந்த விஷயங்களில் ஸரத்தையை யுண்டுபண்ணுகின்றன என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘ஸத்வகுணம் நிறைந்தவர் கள்’ என்றாரம்பித்து. எல்லா வஸ்துக்களும் மூன்று குணங்களை யு முடையவைகளா யிருக்க ஒரு குணத்தைக் கொண்டு விஸேஷமாகச் சொல்லி யிருப்பது அந்தக்குணம் நிறைந்திருப்பதினால். ‘அதில் ஸத்வ குணம் மேலிட்ட ஸரத்தையில்’ என்பது புருஷர்கள் ஸத்வ குணம் மேலிட்டவர்கள் என்று சொல்லி யிருப்பதினால் ஏற்பட்ட காரணத் தைச் சொல்லி யிருக்கிறது. ஸரத்தையே இங்கு குறிக்கப்பட் டிருப்ப பதினும் ‘தாஸ்ஸுணா’ என்று சொல்லப்பட்ட ஸரத்தையின் ஸ்வ பாவத்தை நிரூபிப்பதில் தாத்தபர்யம் என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல் லுகிறார்—‘துக்கத்தோடு ஸம்பந்தப்பட்டாத’ என்றாரம்பித்து. ஆராதிக்கப் படுகிற தேவதைகளுடன் ஸாயுஜ்யத்தை யடைவதல்லவோ ஆராதிக் கிறவர்களுக்குப் பலம் என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் ‘துக்கத்தோடு ஸம்ப பந்தப்பட்டாத’ என்றிவை முதலியது சொல்லியிருக்கிறது. இப்படியே மேலும் கண்டுகொள்ளுவது. தமோகுணம் மேலிட்டவர்களுக்கு மற்ற வர்களை விட மிகவும் வ்யத்தாஸத்தைத் தெரிவிப்பதற்காக ‘சுநே’ என்னும் பதம். பூதங்களின் கூட்டமாவது ருத்ரனின் பார்ஷத கணங் கள்.

பா - அ] இப்படி ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்பட்டவைகளாயும் ஸ்ரத்தை யோடு கூடியவைகளாயு மிருக்கிற யாகம் முதலியவைகளில் ஸத்வம் முதலிய குணங்களினால் பல விசேஷ முண்டாகிறது. ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்படாத தபஸ்ஸு, யாகம், முதலியவைகளில் என்னுடைய உத்திரவிற்கு விரோதமாக இருப்பதினால் ஒருவிதமான அல்பஸுகமும் இல்லை, அநிஷ்டமே உண்டாகிறது என்று மனதில் நினைக்கப்பட்ட அர்த்தத்தைப் ப்ரகாசம் செய்து கொண்டு சொல்லுகிறார்—

சுஸாஸ்த்ரவிஹிதம் வொராம் தவ்யனெ யெ தவொ ஜநாஃ |
ஃஹாஹம்காரஸம்யுக்தாஃ காஜராமவநாஸ்திதாஃ || 5

கஸ்யனஸ்த்ரஸீரஸம் ஹித ம்ராத்வெதஸஃ |
ஜாம் வெவாஸ்த்ரஸீரஸம் தாஸ்த்ரஸம்நிஸ்யாது || 6

ப - ரை] யெ-எந்த, ஜநாஃ - ஜனங்கள், சுஸாஸ்த்ரவிஹிதம் - ஸாஸ்த்ரத்தில் விதிக்கப்படாத, வொராம் - அதிகக்ருமான, தவஃ - தபஸ்ஸை, ஃஹாஹம்காரஸம்யுக்தாஃ - டம்பம், அஹங்காரம், இவைகளோடு கூடினவர்களாயும், காஜராமவநாஸ்திதாஃ - காமம், ராகம், பலம், இவைகளோடு கூடினவர்களாயும், சுயெதஸஃ - புத்தியில்லாதவர்களாயும், ஸாஸீரஸம் - தேஹத்திலிருக்கிற, ஹிதம் - பஞ்சபூதங்களின் கூட்டத்தை, கஸ்யனஃ - கஷ்டப்படுத்திக்கொண்டு, கஸ்த்ரஸீரஸம் - ஸரீரத்திற்குளேயிருக்கிற, ஜாம்வெவ - என்னுடைய அம்ஸமாகிய ஜீவாத்மாவையும், கஸ்யனஃ - கஷ்டப்படுத்திக்கொண்டு, தவ்யனெ - செய்கிறார்களோ, தாஸ்த்ர - அவர்களை, ஸாஸ்த்ரஸம்நிஸ்யாது - அஸுரர்களின் நிஸ்யத்தை யுடையவர்சனாக, விஜி - அறி.

5-6

தா] இப்படித் தாத்பர்யத்தினால் கேழ்வைக்குப்பதில் சொல்லப்பட்டது. பிறகு நேரிவேய சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘இப்படி’ என்றாரம்பித்து. 1. ‘மவிலி’ என்றாரம்பித்து முன் சொல்லியிருப்பதை ஜ்ஞாபகப்படுத்துவதற்காக ‘ஒருவிதமான அல்பஸுகமுமில்லை’ என்று சொல்லப்பட்டது. ‘அநிஷ்டம் உண்டாகிறது’ என்பதினால் முன்பு நமஸத்தில் விழுகிறார்கள் என்று சொல்லியிருப்பது ஜ்ஞாபகப்படுத்தப்படுகிறது. கேழ்வையிலிருக்கிற ஸ்ரத்தை யோடு கூடியவர்களாய் என்பதை அனுவாதம் செய்வதில் தாத்பர்யத்தினால் ஸ்ரத்தையினுண்டாக்கப்படுகிறது அதிக ஸ்ரமத்தைச் சொல்லுகிறது ‘வொராம்’ என்னும் பதம் என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லு

பா] ஸாஸ்த்ரத்தில் விதிக்கப்படாதமிகவும் க்ஞரமாகி பதபஸ்ஸையும் எவர்கள் செய்கிறார்களோ. இது மற்றவைகளையும், குறிப்பதற்காக. ஸாஸ்த்ரத்தில் விதிக்கப்படாத மிகவும் ஸ்ரமத்துடன் செய்யக் கூடிய யாகம், முதலியவைகளையும் எவர்கள் செய்கிறார்களோ, டம்பம். அஹங்காரம் காமம் ராகம் பலம், இவைகளோடு கூடினவர்களாயும் ஸரீரத்திலிருக்கிற ப்ரதிவீ முதலிய கூட்டத்தைக் கஷ்டப்படுத்திக்கொண்டும், ஸரீரத்திற்குள்ளேயிருக்கிற என்னுடைய அம்ஸமாகிய ஜீவாத்மாவையும் கஷ்டப்படுத்திக்கொண்டும்

கிறார்—‘மிகவும் க்ஞரமாகிய’ என்று. ‘பஜஜெஸ்ரஜபாஜிதாஃ’ என்று யாகத்தைப் பற்றிக்கேட்டிருக்கும் பொழுது தபஸ்ஸு செய்கிறார்கள் என்று தபஸ்ஸைப் பற்றிப்பதில் சொன்னது எப்படிப் பொருந்தும் என்கிற ஆகேஷபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—‘இது மற்றவைகளையும் குறிப்பதற்காக’ என்று. அப்படிச் சேர்த்துச் சொல்லக்கூடிய ஆகாரத்தைக் காட்டிக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—‘ஸாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்படாத’ என்றாரம்பித்து. வேதபாஹ்ஸர்களுடைய ஆகமங்களில் சொல்லப்பட்டதும், வேதத்தில் சொல்லப்பட்டதாயிருந்தபோதிலும் அநிகாச மில்லாதவர்களால் இடம், காலம், தரவ்யம் க்ரிபைகள், முதலிய, நிபமங்களை அலக்ஷிபம் செய்து ஸாஸ்த்ரத்தில் சொல்லியபடியல்லாமல் அனுஷ்டிக்கப்பட்டதும், இங்கு ஸாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்படாதவை. பயங்கரம் என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற ‘வொரஸ’ என்னும் பதத்தின் தாத்பர்யத்தைச் சொல்லுகிறார்—‘மிகவும் ஸ்ரமத்துடன்’ என்றாரம்பித்து. ‘யாகம், முதலியவைகளை’ என்பதினால் கேழ்வையில யாகத்தைச் சொல்லியிருப்பதும் மற்றவைகளைக் குறிப்பதற்காக என்று தெரிவிக்கப் பட்டது. ஆகையினால் லல்லீவா கேழ்வையும் பதிலும் ஒரே விஷயத்தைப் பற்றிப்பதாகும். ஸாஸ்த்ரங்களினால் உத்திரவு செய்யப்படாதவைகளைப் பற்றி உத்திரவு செய்கிற வேறவஸ்து சொல்லப்படுகிறது—‘டம்பம், அஹங்காரம்’ என்றாரம்பித்து. இவ்விடத்தில் பலம், காமம் ராகம் இவைகளோடு கூடியிருக்கிறபடியினால் ஸத்வகுணம் மேலிட்டதல்ல, 1 ‘வையாவையவதாஹம் காரோராவலிவஜீடதம்’ என்றல்லீவா முன்பு சொல்லப்பட்டது. பரலோகத்தில் நாகம் மாத்திரமில்லை, பின்னை எதுவென்னில் இந்தலோகத்திலும். ஸரீரத்திற்குக் கஷ்டமும் உண்டாகிறது என்கிற அபிப்பாயத்தினால் ஸரீரத்திலிருக்கிற’ என்றாரம்பித்துச் சொல்லியிருக்கிறது 2 ‘அந்தர்யாமியாக அழிவில்

1. பகவத்கீதை - 13 - 11

2. ப்ரஹ்மசாஸ்த்ரம் - 5 - 1 - 3

கள் தபஸ்ஸு செய்கிறார்களோ, யாகம், முதலியவைகளையும் செய்கிறார்களோ, அவர்களை அஸுரர்களின் நிர்சயத்தையுடையவர்களாக அறி-அஸுரர்கள் என்னுடைய உத்திரவிற்கு விரோதமாகச் செய்கிறபடியினால் அவர்களுக்கு அல்பஸுகத்தின்ஸம்பந்தமும் இல்லை. பின்னை எதே

லாமலுமிருக்கிற' என்றும், 1 'வேறெருவனாகிய பாமாத்மா கர்ம பலங்களைப் பனுவிக்காமல் ப்ராகசித்துக்கொண்டிருக்கிறான்' என்றும் அர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்கப் பளி நக்கிறபடியினாலும், 2 'நல்லாநடிகொவிவராவெழுஹபிம்ஹ வவபுத்ருஹி' என்றினை முதலிய ப்ரமானங்களிருப்பதினாலும் பாமாத்மாவிற்கு ஸ்ப்ருபத்திலாவது ஸ்வபாவத்திலாவது கஷ்டம் ஸம்பவிக்காதாகையினாலும், அப்படி ஸம்பவிப்பதா யிருந்தால் ஸாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்படுகிற உபவாஸம் முதலிபவைகளாலும் கஷ்டம் ஸம்பவிக்கக் கூடுமாகையினாலும், ஸரீரத்தைக் கஷ்டப்படுத்துவதினால் அந்தச் ஸரீரத்தையுடைய ஜீவாத்மாவிற்கு ஜ்ஞானம், ஸுகம், முதலியவைகள் சுருக்கத்தையடைவதாகிய கஷ்டம், ஸ்ருதி, ஸ்ம்ருதி, லோகானுபவம், இவைகளி லேற்பட்டிருப்பதினாலும், 'சுஜ்ஞாநாஸூ என்பதினால் ஸரீரத்திற்குள்ளடங்கிய ஜீவாத்மா என்பது தெரிவிக்கப்படுகிற படியினாலும், 3 'கௌத்ருஜ்ஞாவாவி ராம் விசி', 4 'செவெவாஸா' என்று முன் சொல்லிய விதமாக எல்லாவற்றையும் ஸரீரமாக உடைய பாமாத்மாவிற்கு விசேஷணமான அம்ஸமாகிய ஜீவாத்மாவைச் சொல்லுகிறது இவ்விடத்தில் 'ராம்' என்னும் பதம் என்று சொல்லுகிறார்— 'என்னுடைய அம்ஸமாகிய ஜீவாத்மாவையும்' என்று. எனக்குச் ஸரீரமாகிய ஜீவனைக் கஷ்டப்படுத்துவது என்னைக் கஷ்டப்படுத்துவதற்கு ஸமானம் என்று அதிகத் தோஷத்தைத் தெரிவிப்பதற்காக இப்படி உபசாரமாகச் சொல்லியிருக்கிறது. ஸாஸ்த்ரத்தை மீறி நடப்பதினால் ஆத்மாவைப் பீடித்துக் கொள்ளுகிறதாகிய பாபமும் இவர்களுக்கு குண்டாகிறது என்றிப்ராயம். பஜ்ஞாவது தேவதைபைப் பற்றிய ஆராதனமாகையினால் ஸாஸ்த்ரத்தில் சொல்லிய விதமாக இல்லாமற் போன போதிலும் அதிகக் குறைவில்லை தபஸ்ஸோ வெனில் ஸ்வபாவத்திலே

1. முண்டகோபநிஷத் - 3 - 1 - 1

2. ஸாரீரஸூத்ரம் - 3 - 2 - 11 - பாஸ்ய - பாமாத்மாவிற்கு, ஸ்தாநதோபி-இடத்தினாலும், ந-(தோஷங்கள் உண்டாகிறது), இல்லை, ஹி - எந்தக் காரணத்தினால் அந்தப் பாமாத்மா, ஸ்வத்ரா - எல்லா இடங்களிலும், உபய விங்கம் - இரண்டிவத ஸ்வபாவமுடையதோ.

3. பகவத்கீதை - 13 - 2

4. பகவத்கீதை - 15 - 7

ன்னில் அரிஷ்டங்களின் கும்பல்களில் விழுதிறர்கள் என்று 'வதனிட ராகேசுரமூலம்' என்பதினால் முன்னமேயே சொல்லப்பட்டது. 5-6

பா - அ] பிறகு கீழே ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்டதாகிய ஸாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்ட யஜ்ஞம், முதலியவைகளில் ஸத்வம் முதலிய குணங்களினால்

பே எல்லாவற்றையும் கஷ்டப்படுத்துவதாகையினால் சொல்லிய விதமாக இல்லாவிடில் ஒரு தேவதைக்கு ப்ரீதிபைக் கொடுக்கக்கூடியதாக ஆகாது என்று சில குயுத்திகளைச் சொல்லுகிறவர்கள் பிரித்திருப்பதை நிராகரிப்பதற்காகச் சொல்லுகிறார்—'யாகம், முதலியவைகளையும்' என்று. எவர்களுக்கு அஸுரர்களினுடையதாகிய நிர்ஸயம் இருக்கிறதோ அவர்கள் 'சூஸுராகிஸுபரோ'. அதில் அஸுரர்களினுடைய என்பது அவர்களுடைய ஸம்பந்தத்தை மாதிரம் சொல்லுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'அஸுரர்களின்' என்றாம்பித்து. அதினால்கொள்ளப்பட்ட நிர்ஸயத்தின் விசேஷத்தைப் ப்ரகாசப்படுத்துவதற்காகச் சொல்லுகிறார்—'அஸுரர்கள்' என்றாம்பித்து அஸுரர்களின் நிர்ஸயத்தையுடையவர்கள் என்று சொன்னது முன்பு சொல்லப்பட்ட அரிஷ்டத்தில் முடிவு பெறுகிற தென்று தெரிவிப்பதற்காக என்று சொல்லுகிறார்—'என்னுடைய உத்திரவிற்கு' என்றாம்பித்து. அஸுரர்களினுடைய நிர்ஸயத்தையுடையவர்கள் என்றிவ்வளவு சொன்னதினால் இந்த அர்த்தம் எப்படி ஏற்படும் அன்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'முன்னமேயே' என்றாம்பித்து. 5-6

இப்படி அஸாஸ்த்ரீயமான கர்மங்களிற்குப் பலமில்லை என்கிற பதில் தாத்தப்யத்தினாலும் நேரிலும் சொல்லப்பட்ட பிறகு ஆஹாரம், முதலியவைகள் மூன்றுவிதம் என்று சொல்லியிருப்பது கேழ்க் கப்படாத அர்த்தத்தைப் பற்றி உபந்யாஸம் செப்ததாக ஆகுமே என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'பிறகு' என்றாம்பித்து. இதின் கருத்தாவது—ஸாஸ்த்ரத்தில் விதிக்கப்படாத கார்யங்களில் ஸத்வம் முதலிய நிஷ்டைகளைக் காரணமாகவுடைய பலங்களின் பேதம் கேழ்க்கப்பட்டிருக்கும் பொழுது ஸாஸ்த்ரத்தில் விதிக்கப்பட்ட கார்யங்களிலேயே இது என்று பதில் சொல்லப்பட்டது. அவ்விடத்தில் ஸ்ரத்தைக்கும், அதைச் செய்கிறவர்களுக்கும், ஸ்ரத்தை வைக்கக்கூடிய கார்யங்களுக்கும் ஸத்வம் முதலிய குணங்களினால் பிரிவு சொல்லப்பட்டது. அதைக்கேட்டதினாலேயே இதற்கு ஸமானங்களாகிய எல்லா வஸ்துக்களையும்பற்றி அறியவேண்டுமென்கிற ஆசை அர்ஜுனுக்கு உண்டாகிறது, ஆகை

வ்யத்யாஸத்தை விஸ்தாரமாக நிரூபிக்கிறார். அதில் ஸத்வம் முதலிய குணங்கள் வருத்தியடைவது ஆஹாரத்தைக் காரணமாகவுடையதாகையினால் ஆஹாரம் மூன்றுவிதமென்பது முதலில் சொல்லப்படுகிறது. * 'ஸௌம்யனே ! மனது ஆஹாரத்தின் பரிபாகமானதல்லவா' என்றும், † 'ஆஹாரம் சுத்தமாயிருந்தால் ஸத்வகுணத்திற்கு சுத்தி யுண்டாகிறது' என்று மர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யங்கள் சொல்லப்படுகின்றன அல்லவா—

சூஹாரஸூவி ஸவபுஸூ த்ரிவியொ ஸவதி லியஃ |

யஜ்ஞஸவஸூயா டிராமம் தெஷாம் ஹேஷிமம் ஸுண்ணம் || 7

ப - ரை] ஸவபுஸூ - எல்லா ப்ராணிகளுக்கும், த்ரிவியஃ - மூன்று விதமான, சூஹாரஃ - ஆஹாரம், லியஃ - இஷ்டமாக, ஸவதி - ஆகிறது, தயா - அப்படியே, யஜ்ஞஃ - யாகமும், தவஃ - தபஸ்ஸும், டிராமம் - தானமும், (மூன்றுவிதமானது), தெஷாம் - அவைகளினுடைய, ஹேஷம் - இந்த, ஹேஷம் - வ்யத்யாஸத்தை, ஸுண்ணம் - கேள்.

யினால் அவைகளின் பேதத்தை உபந்ராஸம் செய்திருக்கிறது—என்பது. 'விஸ்தாரமாக நிரூபிக்கிறார்' என்பதினால் புனருத்தி வருகிறதே என்கிற ஆகேஷபுமும் பரிஹரிக்கப்பட்டது. யஜ்ஞம், தபஸ்ஸு, முதலிய ஸாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்படுகிற காரியங்கள் இருக்கத் தன்னுடைய யினால் செய்யக்கூடியதாகிய ஆஹாரத்தைப்பற்றி முதலில் உபதேசம் செய்திருப்பது எந்த அபிப்பிராயத்தினால் என்கிற ஆகேஷபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'அதில்' என்றாரம்பித்து. 1 வ்யூஹிஸூரெமெ ஸுஹேஷாம் விவரீதெவிபுஸ்யபுபி' என்று ஆபுர்வேதத்தில் சொல்லியிருக்கிற ந்யாயத்தை அனுஸரித்து வருத்தி செய்யக்கூடிய வஸ்துக்களின் குணங்களுக்குத் தக்கபடி மனது முதலியவைகளுக்கு ஸத்வம் முதலியவைகள் வருத்தியடைகின்றன என்பது ஸ்ருதியிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் 'ஸௌம்யனே' என்றாரம்பித்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆஹாரத்திற்கும் ஸத்வகுணத்திற்கும் சுத்தியாவது இவ்விடத்தில் ரஜோகுணம் தமோகுணம் இல்லாமை. 'சுவி' என்னும் பதம் முன் சொல்லப்பட்ட ஸ்ரத்தை வைக்கக்கூடிய தேவதை முதலியவைகளின் பேதங்களைப்போல

* சாந்தோக்யம் - 3 - 5 - 4. † சாந்தோக்யம் - 7 - 26 - 2

1 அஷ்டாங்க ஹ்ருதயம் - ஸர்வேஷாம் - எல்லா தாதுக்களுக்கும், ஸமாநை - ஸமமான குணமுள்ள வஸ்துக்களினால், வருத்தி: வருத்தியும், விபரீதை: - விபரீதமான குணமுடைய வஸ்துக்களினால், விபர்யய: - குறையும் உண்டாகி

பா] எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் ஸத்வம் முதலிய மூன்று குணங்களுடன்
சேர்ந்திருப்பதினால் மூன்றுவிதமாகிய ஆஹாரம் இஷ்டமாக இருக்கிறது.
அப்படியே யஜ்ஞமும் மூன்றுவிதம். அப்படியே தபஸ்ஸும், தானமும்.
அந்த ஆஹாரம், யஜ்ஞம், தபஸ்ஸு, தானம், இவைகளுக்கு ஸத்வம்,
முதலிய குணங்களின் பிரிவினால் மேலே சொல்லப்படுகிற பேதத்தைக்
கேள்.

சூபுஸ்குவவறாரொமுஸுவ ஸ்ரீதி விவபுகநாஃ |
ஸ்ஸூரஃ ஹிதூஃ ஹிராஃ ஹுஷூர சூஹார ஸாகிகவி யாஃ |
ப - ரை சூபு ஸ்குவ வறாரொமு ஸுவ ஸ்ரீதி விவபுகநாஃ—சூ
யுஃ-ஆயு ஸ்ஸு, ஸகூ-ஜ்ஞானம், வலா-பலம், சூரொமும் - ரோக
மில்லாமை, ஸாவா - ஸாகம், ஸ்ரீதி - ஸந்தோஷம், இவைகளே,
விவபுகநாஃ - வருத்தியெய்யக் கூடியவைகளாயும், ரஸூரஃ - ருசியுள்ள
வைகளாயும், ஹிதூஃ - மழ்மழப்புள்ளவைகளாயும், ஹிராஃ - உறுதி
யானவைகளாயும் ஹுஷூரஃ - ரமணியங்களுமாயிருக்கிற, சூஹாரஃ -
ஆஹாரங்கள், ஸாகிகவி யாஃ - ஸத்வகுணம் மேலிட்ட புருஷர்களு
க்குப்ரியமானவைகள்.

வே ஸாத்திகம், முதலிய பேதங்கள் இதிலும் உண்டு என்று தெரிவிப்பதற்காக,] 'வவாஜிஹ்வதாவிபுபா' என்று முன்பு சொல்லப்பட்ட நான்குவிதமாய் இருப்பதோடு விரோதம் வராமைக்காக நான்குவிதமாகிய அந்த ஆஹாரத்திலும் ஸத்வம் முதலிய குணங்களாலுண்டாகிய மூன்றுவிதமான பிரிவு இவ்விடத்தில் சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'ஸத்வம், முதலிய குணங்களுடன் சேர்ந்திருப்பதினால்' என்று, மூன்றுவிதம் என்று பொதுவாகப் பிரித்திருந்தபோதிலும் விசேஷமாக மேலே சொல்லப்போகிறதை எதிர்பார்த்து இங்கே இப்படி அர்த்தம் சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'ஸத்வம் முதலிய குணங்களின் பிரிவினால் மேலே சொல்லப்படுகிற' என்று, மேலே சொல்லப்போகிறது மிகவும் ஸமீபத்திலிருப்பதினால் நிகழ்காலமாகச் சொல்லியிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்—'சொல்லப்படுகிற' என்று. ஸத்வம், முதலிய குணங்கள், தன்னோடு சேர்ந்திருக்கும் வஸ்துக்களை அனுபவிப்பதினால் உண்டாக்கப்பட்ட வாஸனைகளின் வழியாகத் தங்களுக்குத் தகுந்த விஷயங்களில் ஆசையைபுண்டாக்குகிறபடியினால் அந்தந்தஆஹாரங்கள் அந்தந்தக் குணங்களைபுடையவர்களுக்குப் பரியங்களாகின்றன.

பா] ஸத்வ குணத்தோடு கூடினவனுக்கு ஸத்வ குணம் நிறைந்த ஆஹாரங்கள் ப்ரியங்களாகின்றன. ஸத்வகுணம் நிறைந்த ஆஹாரங்கள் ஆயுஸ்ஸை வ்ருத்தி செய்யக்கூடியவைகள். மறுபடியும் ஸத்வத்தை வ்ருத்தி செய்யக்கூடியவைகள். ஸத்வமாவது மனது. மனதினால் உண்டாக்கப்படுகிற ஜ்ஞானம் இவ்விடத்தில் 'ஸக்ய' என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறது. † 'வக்ஷாஸ்தஜாடதெஜ்ஜாமம்' என்கிறபடியே ஸத்வகுணம்

தா] ஆயுஸ்ஸை வ்ருத்தி செய்யக்கூடியதாயிருக்கை முதலிய ஆஹாரத்தின் சில குணங்கள் ஆயுர்வேதத்தினால் அறியத்தக்கவைகள். சில குணங்கள் ஸாஸ்த்ரம் வேண்டியதில்லாமல் ப்ராத்யக்ஷத்திலே ஏற்பட்டவைகள். முன்பே ஸத்வகுணம் வ்ருத்தி யடைந்திருப்பதினால்லவோ ஸத்வகுணம் மேலிட்ட ஆஹாரத்தில் ஆசையுண்டாகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'மறுபடியும்' என்று. ஆயுஸ்ஸு எல்லா ப்ரயோஜனங்களையும் ஸம்பாதிப்பதற்கு உபயோகமுள்ளதாகையினால் அதை முதலில் சொல்லியிருக்கிறது. ஸத்வகுணமோ வெனில் விசேஷமாக மோக்ஷத்தை ஆசைப்படுவவனுக்கு வேண்டியதாகையினால் அதற்கப்புறம் சொல்லியிருக்கிறது. 1 'ஆஹாரம் சுத்தமாயிருந்தால் ஸத்வத்திற்கு சுத்தியுண்டாகிறது. ஸத்வம் சுத்தமாக இருந்தால் இடைவிடாத த்யானம் உண்டாகிறது' என்றர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யத்தின் அர்த்தத்தை விசதப்படுத்துவதற்காகச் சொல்லியிருப்பதினால் இங்கு ஆஹாரத்தினுண்டாகியஸத்வகுணத்தின்வ்ருத்தியாவது ஜ்ஞானம்வரையில் முடிவுபெறுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'ஸக்ய' என்னும் பதம் ஜ்ஞானத்தை உபசாரமாகச் சொல்லுகிறது என்று தெரிவிப்பதற்காக அதின் காரணத்தைச் சொல்லுகிறதென்று சொல்லுகிறார்—'ஸத்வமாவது மனது' என்று. 2 'ஆயுஸ்ஸு வ்யவஸாரபெஷு-ஸக்யாஃ ஸூத்ர-தஜ்ஜா-ஷு' என்று ஒருவித ஜ்ஞானத்திலும் ஸத்வம் என்னும் பதம் ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'மனதினால் உண்டாக்கப்படுகிற' என்றரம்பித்து. 'இவ்விடத்தில்' என்பதற்கு மேல் சொல்லிய ஸ்ருதியினர்த்தத்தை விசதப்படுத்தும் ஸமயத்தில் என்றர்த்தம். அந்தந்த வஸ்துக்களிலிருக்கிற ரஸம் முதலியவைகள் ஸார்த்தத்திலிருக்கும் தாதுக்களை வ்ருத்தி செய்கிறபடியினால் ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்படுகிற அந்தந்த வஸ்துக்களையும் எப்படி அவ்விதமாகவே சொல்லப்படுகிறதோ அப்படியே இவ்விடத்திலும் ஸத்வகுணம் ஜ்ஞான வ்ருத்தி யடைவதற்

† பகவத்கீதை - 14-17

1 சாந்தோக்யம் - 7-26-2

2 நாலிங்கானுஸாஸனம்.

ஜ்ஞானம் வருத்தியடைவதற்குக் காரணமாகையினால் ஸத்வகுணம் நிறைந்த ஆஹாரமும் ஜ்ஞானம் வருத்தியடைவதற்குக் காரணம். அப்படியே பலம், ஆரோக்யம், இவைகளையும் வருத்தி செய்யக்கூடியவைகள். அப்படியே ஜீர்ணமாகும் காலத்தில் தானாகவே ஸுகத்தை வருத்தி செய்யக்கூடியவைகள். அப்படியே ப்ரீதிக்குக் காரணங்களாகிய கர்மங்களை

குக் காரணமாகையினால் அதற்கு ஆதாரமாகிய ஆஹாரமாயிருக்கும் வஸ்துவையும் அப்படியே சொல்லியிருக்கிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘ஸக்யா ஹாராயதே ஜ்ஞானம்’ என்றாற்பித்து. பலம், ஆரோக்யம், இவைகளையும், ஸுகம், ப்ரீதி, இவைகளையும், சேர்த்துச் சொல்லியிருப்பது இவைகள் இரண்டும் சேர்ந்து உண்டாகிற படியினால் ஒன்றுக்கொன்று பிரிவதில்லை என்கிற தாத்பர்யத்தினால், என்கிற அபிப்ராயத்தினால் ‘அப்படியே பலம், ஆரோக்யம்’ என்றாம் பித்துச் சொல்லப்பட்டது. பலமாவது இவ்விடத்தில் ப்ராணவாயு, ஜடாரக்னி, இவைகளின் வருத்தி. ஆரோக்யமாவது தாதுக்கள் ஸமமாக இருப்பது. கர்மங்களின் தோஷத்தினாலும் அக்னி, தாதுக்கள், இவைகளின் வ்யத்யாஸத்தினாலுமல்லவோ ரோகங்கள் உண்டாகின்றன. அந்த ஆஹாரம் ருசியாயிருக்கையாலும் அழகான ரூபத்தை யுடைத்தாயிருக்கையாலும், தத்தாலத்தில் ஸுகத்தை உண்டுபண்ணுகிறது என்பது ஏற்பட்டபடியினால் அத்தோடு புனருத்தியைப் பரிஹரிப்பதற்காக ‘ஸுகத்தை வருத்திசெய்யக்கூடியவைகள்’ என்பதற்கு ‘ஜீர்ணமாகும் ஸமயத்தில்’ என்னும் விஸேஷணம் சொல்லப்பட்டது. ‘ப்ரீதியை வருத்திசெய்யக்கூடியவைகள்’ என்பதை விட வ்யத்யாஸத்தைக்காட்டுவதற்காக ‘தானாகவே’ என்பதினாலேவென்றின் வழியாக அல்ல என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எப்படி மயக்கம் முதலியவைகளுக்குக்காரணங்களாகிய வஸ்துக்கள் ஸாப்பிடப்பட்டதுகளாய்க் கொண்டு லோகத்திற்குப் பபம், முதலியவைகளை உண்டாக்கக்கூடிய கர்மங்களில் ப்ரவ்ருத்திக்குப்படி செய்து அதின் வழியாகப் புருஷனுக்கு அப்ரீதியை வருத்திசெய்கின்றனவோ அப்படியே ஸத்வகுணத்திற்குக் காரணமாகிய ஆஹாரங்களும் மங்களகரங்களாயும், லோகங்களுக்குப் குபகாரங்களாயும், பாலோகம் முதலியவைகளுக்குக் காரணங்களாயு்மிருக்கிற கர்மங்களில் ப்ரவ்ருத்திக்கும்படி செய்து அதின் வழியாக ப்ரீதியை உண்டு பண்ணுகின்றன என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘ப்ரீதிக்குக் காரணங்களாகிய கர்மங்களை’ என்றாற்பித்து. ‘கூடாஜி’ என்றிவை முதலியவைகளினால் மற்ற ரஸங்கள் ஸாத்விக்குகளல்ல என்று சொல்லப்போகிறபடியி

ஆரம்பிப்பதை முன்னிட்டு அதின் வழியாகப் பரிதியை வ்ருத்தி செய்விக்கக் கூடியவைகள். ரஸ்யூரஃ-மதுர ரஸத்தை யுடையவைகள். ஹிதூரஃ - மழமழப்பை உடையவைகள். ஸூரஃ - உறுதியான மாறுதலை யுடைய

னாலும், 'ரஸ' என்னும் பதம் அதிகமாகப் பரியோகிக்கப்பட்டிருப்பதை அனுஸரித்தும் இவ்விடத்தில் 'ரஸ' என்னும் பதம் விஸேஷமான ரஸத்தைச் சொல்லுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'மதுர ரஸத்தை யுடையவைகள்' என்று. இத்தால் 'ரஸ' என்னும் பதத்தின் பேரினருக்கும் விசுத்தி ஸம்பந்தம் மாத்திரத்தைச் சொல்லுகிறது என்பதும் தெரிவிக்கப்பட்டது. 'ரஸ்யூரஃ (இச்சிக்கப் படுகின்றன)' என்கிற வ்யூத்பத்தியினாலாவது 'ரஸ்யூரஃ' என்னப்படுகின்றன. அதில் மதுர ரஸத்தை யுடையவைகள் என்று காரணத்தைச் சொல்லி யிருக்கிறது. மதுர ரஸமல்லவோ மற்ற ரஸங்களை விடச் சரீரம் நிலைத்திருப்பதற்கு விஸேஷமான காரணமாகிறது. அப்படியே பாஹுதனஸ் 1 'ரஸாஸூரஃ ஹிதூரஃ கிஞ்ஞாஷணக்ஷாயமாஃ ஷஷ்யூரஃ சிதாவெவ யதாவதி வ்யூரஃ வ்யாவஹரஃ' என்று சொல்லப்பட்டது. வ்யாதி யில்லாமல் இருப்பவனுக்கு மதுர ரஸம் நிறைந்ததாகிய ஆஹாரம் வேண்டும் என்றும் 2 'ஷஷ்யூரஃ சிதாவெவ யதாவதி வ்யூரஃ வ்யாவஹரஃ' என்று சொல்லப்படுகிறது. ரஸாயனம் முதலிய கல்பங்களிலும் மதுர ரஸம் ஒன்றே விதிக்கப்படுகிறது. இப்படியே மழமழப்பை உடைய ஆஹாரமும், க்ரூரமாயிருக்கைக்கு விசேஷமானது. ஆகையினால் க்ரூரமான காற்றினால் சரீரம் சிதறிப் போகாமல் தடுக்கிறது என்று ஆயுர் வேதத்தைக் கொண்டறியப்பட்டது. ஸாப்பிடப்படுகிற ஆஹாரத்தில் ஸ்வரூபம் ஸ்திரமாக இருப்பதென்பது ஸம்பவிக்காதாகையினாலும், அது குணமல்லவாகையினாலும், சரீரமென்று பேருடைய சேர்க்கை ஸ்திரமாயிருப்பதற்குக் காரணமாகிய ரஸங்கள், ரக்தம், மாம்ஸம், உயிர்த் தண்ணி, எலும்பு, சீழ், சுக்கிலம், என்று பேருடைய ஏழு தாதுக்களாகிற இந்த ஆஹாரத்தின் மாறுதலும் பலம் முதலிய இதனால் உண்டாக்கப்படுகிற பரியோஜனமும் வெகு காலம் இருக்கிறதாகிய ஸ்திரமாயிருக்கை சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'உறுதியான மாறுதல்களை

1 அஷ்டாங்க ஹ்ருதயம் - ரஸங்களாவன - மதுர ரஸம், புளிப்பு, உப்பு, கசப்பு, காரம், துவர்ப்பு, ஆக ஆறு. இவைகள் வஸ்துக்களை அடைந்திருக்கின்ற இவைகள் முன்பு சொல்லி யிருக்கிறவைகள் பின்பு சொல்லி யிருக்கிறவைகளை விட பலத்தைக் கொடுக்கக் கூடியவைகள்.

2 மேல் சொல்லிய ஆறு ரஸங்களையும் மதுரரஸம்மேலிட்டவைகளா அதிக வேகமில்லாமலும் அதிகஸாவகாச மில்லாமலும் ஸாப்பிட வேண்டும்.

வைகள். ஹிஷ்டாஃ - அழகான ரூபத்தை யுடையவைகள். இப்படிப் பட்ட ஸத்வகுணம் நிறைந்த ஆஹாரங்கள் ஸத்வகுணம் மேலிட்டிருக்கிற புருஷனுக்கு ப்ரியங்கள். 8

கூடஹி மவணாத்ஹி தீக்ஷ ராக்ஷ விஜாஹிநஃ |

சூஹாரா ராஜஸஸ்ய ஹிஷ்டாஃ ஸோகாஜய ப்ரஹ்மஃ || 9

ப - ரை] கூடஹி - காரமாயும், கூடஹி - புளிப்பாயும், மவண - உப்பதிகரித்ததாயும், தீக்ஷ - அதிக உஷ்ணத்தை யுடையதாயும், தீக்ஷ - க்ரூரமாயும், ராக்ஷ - உலர்த்தக்கூடியதாயும், விஜாஹிநஃ - தாபத்தையுண்டாக்கக்கூடியதாயு மிருக்கிற, ஸோகாஜயப்ரஹ்மஃ - துக்கம், சோகம், ரோகம், இவைகளைக் கொடுக்கிற, சூஹாராஃ - ஆஹாரங்கள், ராஜஸஸ்ய - ரஜோகுணம் மேலிட்டவனுக்கு, ஹிஷ்டாஃ - இஷ்டமானவைகள். 9

பா] கஹிமாயும், அம்லமாயும், லவணமாயும், அப்யுஷ்ணமாயும், சிதீ தீக்ஷணமாயும், ரூக்ஷங்களாயும், விதாஹிகளாயு மிருக்கிற என்று சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டியது. கூடஹி - காரமான ரஸமுடையவைகள்,

யுடையவைகள்' என்று, உபயோகப் படுத்துவதற்கு முந்தியே அநுவருக்கக் கூடியதான அமைப்புக்கையுடைய வஸ்துக்கள் விலக்கப்பட்டபடியினால் பார்த்த மாத்திரத்தினால் ப்ரியையை உண்டாக்கக் கூடியதாயிருக்கை இவ்விடத்தில் 'ஹிஷ்டாஃ' என்னப்படுகிறது, என்று சொல்லுகிறார்— 'அழகான ரூபத்தை யுடையவைகள்' என்று, எந்த ஆஹாரங்கள் விஷயத்தில் தர்ம ஸாஸ்த்ரங்களும், ஆயுர் வேதமும், இவை இரண்டும் ஒரே அபிப்பிராயத்தோடு பொருந்துகின்றனவோ அவை எல்லாவற்றையும் இது குறிக்கிறது என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'இப்படிப்பட்ட' என்று. இத்தால் 'யுக்தாஹாரவிஹாரஸ்ய' என்று முன்னே சொன்னது விவரிக்கப்பட்டது 8

'கூடஹி' என்னும் பதம் 'கூடஹி' முதலியவைகளிலும், 'கூடஹி' என்னும் பதம் புளி முதலியவைகளிலும் அதிகமாகப் பயோகிக்கப்பட்டிருப்பதினால் இவ்விடத்தில் அவைகளை மாத்திரம் சொல்லுகிறதென்பதை விலக்குவதற்காகச் சொல்லுகிறார்—'காரமான ரஸமுடையவைகள், புளிப்பு ரஸமுடையவைகள்' என்று. ஸத்வகுணம் மேலிட்டவனுக்கும் வ்ரதம் முதலிய காலங்களைத் தவிர மற்றக் காலங்களில் ருசி மாத்திரத்திற்காக உப்பு சேர்த்துக்கொள்ள அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருப்பதினாலும், உப்பு ஸ்வரூபத்தினால் ஆஹாரமல்லவாகையினாலும்,

சூத்ரி - புளிப்பு ரஸமுடையவைகள், உவண - உப்புமேலிட்டவைகள், சுதிக்கூ - அதிகக் குளிர்ச்சி, அதிகக் க்ருமாயிருக்கை, முதலியவைகளினால் உபயோகப்படுத்தக் கூடாதவைகள், தேஹத்தை உலர்த்தக்கூடியவைகள் ருக்ஷங்கள், தேஹத்திற்குத் தாபத்தை உண்டாக்குகிறவைகள் விதாஹிகள், இப்படிப்பட்ட ஆஹாரங்கள் ரஜோகுணம் மேலிட்டவை

நேரில் ப்ரத்யக்ஷமாய் உப்பைச் சேர்த்துக்கொள்ளுவது பசுவின் மாம்ஸத்திற்கு ஸாமானாகரினாலே ஸ்பஷ்டமாக ஸாஸ்தரத்தில் தடுக்கப்பட்டிருப்பதினாலும், இவைகளைத்தவிர மற்றதைப்பற்றி 'உவண' என்னும் பதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'உப்பு மேலிட்டவைகள்' என்று 1 'வியுஷ்டமொஜநம்' என்று ஸுக்ஷணமாகிய போஜனம் விதிக்கப்பட்டிருப்பதினால் 'சுதுஷண' என்று விசேஷித்துச் சொல்லப்பட்டது. 'சுது' முதலியவைகளை எரிக்கக் கூடிய என்றர்த்தம் என்கிற ப்ரமத்தை விலக்குவதற்காக இவ்விடத்தில் விக்ரஹத்தைக் காட்டி யிருக்கிறது. க்ருமாக இருக்கிற மிகு முதுபிபவைகளைப்பற்றியும் அந்தந்தவஸ்துக்களில்ருகி உண்டாதற்காக ஸ்வல்பமாக அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருப்பதினால் அவ்விடத்திலும் 'சுதி' என்னும் உபஸர்க்கத்திற்கு அவ்யயம் உண்டென்று காட்டப்பட்டது. உஷ்ணமாயிருப்பது தனித்துச் சொல்லப்பட்ட படியினால் இவ்விடத்தில் 'சூக்ஷ்' என்னும் பதம் அதைச் சொல்லுகிறதல்ல. சிக்கிரம் வேலை செய்யக் கூடிய மிகு முதலியவைகளைப் பற்றி ஆயுர்வேதத்தில் தீக்ஷணம் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகையினால் இவ்விடத்தில் உபயோகப்படுத்தின கூ்ணம் முதல் விரோதமாகிய வஸ்துக்கள் தீக்ஷணங்கள் என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் உதாஹரணம் காட்டுகிறார்—'அதிகக் குளிர்ச்சி' என்றும்பித்து. மழமழப்புக்கு எதிர்நடைபான குணமாகிய 'ரூக்ஷம்' என்பது சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'தேஹத்தை உலர்த்தக் கூடியவைகள்' என்று. இத்தால் வாஸ்த்திற்குக் கோபத்தை உண்டிபண்ணக் கூடியவைகள் என்றேற்பட்டது. இவ்விடத்தில் 'விதாஹி' என்னும் பதத்தில் பகுதி விருதிகளின் தாத்தர்யத்தைப் ப்ரகாசப்படுத்துகிறார்—'தாபத்தை உண்டாக்குகிறவைகள்' என்று. பித்தத்தை வருத்திசெய்யக் கூடியவைகள் என்றர்த்தம், 'இப்படிப்பட்ட' என்பதற்குத் தாத்தர்யம் முன்போலவே. 2 'துஷாஸொகஸூ' என்பது முதலாக முன் சொல்லப்பட்டதை

1 அஷ்டாங்க ஹ்ருச்யம். ஸ்வித்தம்-மழமழப்பு' எனாயும், உஷ்ணம்-சுட்டுக் கொண்டிருக்கும், போஜனம் - ஆஹாரம். 2 பகவத்கீதை - 1k - 7

னுக்கு இஷ்டமானவைகள். அவைகள் ரஜோகுணம் மேலிட்டவைகளாகையினால் துக்கம், ஸோகம், ரோகம், இவைகளை வ்ருத்தி செய்யக் கூடியவைகள். ரஜோகுணத்தையும் வ்ருத்தி செய்யக்கூடியவைகள். 9
யாதயாஜம் மத ரஸம் வசிதி வயபுஷிதம் வயசு |

உஷ்ஷிஷி வாகெயும் ஹொஜகம் தாஸவியம் | 10

ப - ரை] யாதயாஜம் - அதிக நாழி கழித்தது, மதரஸம் - ஸ்வபாவமாகிய ரஸம் மாறினது, வசிதி - துர்க்கந்தமுடையது, வயபுஷிதம் - அதிக காலம் கழித்ததினால் ரஸம் மாறினது, உஷ்ஷிஷி - எச்சிலாகியது, ஹொஜகம் - யஜ்ஞத்தில் உபயோகப்படுத்தாதது, வசு - எதுவோ (அப்படிப்பட்ட), ஹொஜகம் - ஆஹாரமானது, தாஸவியம் - தமோகுணம் மேலிட்டவர்களுக்கு பரியமானது 10

பா] யாதயாஜம் - வெகுநாழிதையாக இருந்தது, மதரஸம் - ஸ்வபாவத்

ஜ்ஞாபகப்படுத்துகிறார்— 'ரஜோகுணம் மேலிட்டவைகளாகையினால்' என்றாயிற்று. காரமுள்ளவைகள் முதலிய ஆஹாரங்கள் துக்கம், முதலியவைகளுக்குக் காரணமென்பது அநேகமாய் இந்த லோகத்தில் அவைகளால் கஷ்ட முண்டாகிறது, அவைகளில்லா விட்டால் கஷ்ட முண்டாகிற தில்லை என்பதைக் கொண்டறியத் தக்கது. ஆயுர்வேதத்திலும் நிரூபிக்கப்பட்டது. துக்கத்தைக் கொடுப்பதென்பதோ தானுக்குக் களுக்கு வ்யத்யாஸத்தை உண்டு பண்ணி அதின் வழியாக. ஸோகத்தைக் கொடுப்பதென்பதோ வெனில் அதைப் பராமர்சிப்பதினால் உண்டாகிய பம்சாத்தாப்பம் முதலியவைகளினால், ரோகமும் காலக்ரமத்தினால் உண்டாகிறது. இந்த லோகத்திலே மாத்திரம் துக்கம் முதலியவைகளுக்குக் காரணம் என்பது மாத்திரமில்லை. பின்னை எப்படி என்னில் பரம்பரையாகப் பரலோகத்திலும், இதர தேஹங்களிலும் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் ஸத்வத்தை வ்ருத்தி செய்கிற ஸத்வகுணம் மேலிட்ட ஆஹாரத்தில் சொல்லியிருக்கிற ந்யாயத்தினால் லேற்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'ரஜோகுணத்தையும் வ்ருத்தி செய்யக் கூடியவைகள்' என்று. 9

ஸாத்திகாஹாரம், ராஜஸாஹாரம், இவைகளைப்பற்றிக் குணம், அவைகளின் கார்யங்கள், இவைகளைச் சொல்லியிருந்தபோதிலும் தாமஸமான ஆஹாரத்தில் குணம் மாத்திரத்தைச் சொல்லியிருப்பது அதிக வ்யத்யாஸமில்லாமல் ராஜஸமான ஆஹாரத்தின் கார்யத்தையே இதுவும் உடையதாகையினால். எல்லா ஆஹாரங்களிலும் ஒரு யாமம்

தில் ஏற்பட்ட ரஸத்தைவிட்டது. 'வ'உ'கி-தூர்க்கந்தமுடையது, வயபு-
ஷிகம் - காலம் தாண்டினதினால் வேறு ரஸத்தையடைந்தது, உஷிஷ்டம்.

கழிப்பது மாத்திரத்தினால் தோஷமில்லைபாகையினால் அந்தந்த வஸ்துக்களில் எவ்வளவு காலம் கழிவதினால் தோஷமுண்டாகுமோ அவ்வளவு காலம் சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'வெகு நாழிகையாக இருந்தது' என்று. யாமமாவது உயர்ந்த பாகம், அதாவது நெய்யைவிட மிகவும் ஸூக்ஷ்மமாகிய மண்டம் (ஏடு) என்பதைப் போல என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். இத்தால் ஸாராம்ஸமில்லாதது என்று சொல்லப்பட்டதாகிறது. இதுவும் வெகுசூலம் இருந்தது என்பதினால் ஏற்பட்டது. ஜலமயங்களாயும் ப்ரகிவியின் மாறுதலாயுமிருக்கிற ஆஹாரங்களில் அந்தந்தப் பாகங்களின் வ்யத்பாஸங்களினால் ஒரு ரஸமும் இல்லாமலிருப்பது எப்பொழுதும் ஸம்பவிக்காதாகையினால் அந்தந்த வஸ்துக்களுக்கு ஸ்வபாவத்திலேற்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிற ரஸத்தைவிட்டு வேறு ரஸத்தை யடைந்திருப்பது இவ்விடத்தில் 'மதிரஸம்' என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'ஸ்வபாவத்தில் ஏற்பட்ட ரஸத்தைவிட்டது' என்று. இத்தால் 'மதிரஸம்' என்பதிலேயே ஸாராம்ஸம் நீங்கியது என்று சொல்லப்பட்டபடியினால் 'யாதயாஜி' என்பது அல்ப பக்குவமானது என்று வ்யாக்யானஞ் செய்ததும் நிராகரிக்கப்பட்டது. 'வ'உ'கி' என்றும் பதம் ஸாத்விகமல்லாதவைகள் என்று பாஞ்சராத்திரம், முதலிய ஸாஸ்திரங்களிலேற்பட்டதாகிய கஞ்சா முதலிய வஸ்துக்களில் ப்ரயோகிக்கப்படுகிறது. அப்படியிருந்தபோதிலும் இவ்விடத்தில் வஸ்துக்களை விசேஷித்துச் சொல்லுகிற ஸந்தர்ப்ப மில்லாமையினாலும், குணங்களைக்கொண்டு எல்லா ஆஹாரங்களையும் குறிக்கும் ஸந்தர்ப்பமாகையினாலும் இவ்விடத்தில் 'வ'உ'கி' என்னும் பதத்தினால் விடத்தகுந்தது என்று லோகத்திலும் ஸாஸ்திரத்திலும் ஏற்பட்ட குணம் சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'தூர்க்கந்த முடையது' என்று. காலம் தாண்டியிருப்பது மாத்திரம் 'யாதயாஜி' என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்பட்டபடியினாலும், ரஸத்தை விட்டிருப்பது 'மதிரஸம்' என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்பட்டபடியினாலும், எந்த வஸ்துக்களில் காலம் தாண்டுவது மாத்திரத்தினால் தோஷமுண்டாகுமில்லையோ, பால் முதலியவைகளில் புனாகுத்துவது முதலியவைகளினால் வேறு ரஸம் உண்டாகிறதோ, அப்படிப்பட்ட வஸ்துக்களில் காலம் கழித்தது மாத்திரத்தினால் வேறு ரஸம் உண்டாயிருப்பது இவ்விடத்தில் சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'காலம் தாண்டினதினால் வேறு ரஸத்

குரு முதலியவர்களைத் தவிர மற்றவர்கள் ஸாப்பிட்ட மிகுதி, சுஷேய்ய-
யஜ்ஞத்திற்குத் தகாதது, அதாவது யஜ்ஞம் செய்து அதில் மீதியாகாதது
தை யடைந்தது' என்று. இது விடத்தகுந்த மற்றெல்லா விகாரங்களையும்
குறிக்கிறது. ஆகையினாலேயே பாகம் செய்யப்பட்டவைகளாயும்,
ஒருவித மாறுதல்களுமில்லாமலிருந்தபோதிலும் ஒரு ராத்திரி கழித்த
ஜலம் முதலியவைகளை விட்டுவிடுகிறார்கள். இத்தால் இவ்விடத்தில்
'யாதயாஃ' என்னும் பதம் வேறு ரஸத்தை யடையாமல் காலம்கழித்
தது மாத்திரத்தினால் தோஷத்தை யடைந்த வஸ்துவைப் பற்றியது
என்று காட்டப்பட்டது. சில எச்சில்களைப்பற்றி ஸாஸ்தரத்தில் அனு
மதி கொடுக்கப்பட்டிருப்பதினாலும், ஆசார்யனுடைய எச்சில் பாப
விசேஷத்திற்குப் ப்ராயஸ்சித்த மாகையினாலும், பரிசுத்தமென்றெடுத்த
திருப்பதினாலும் அதைத் தவிர மற்றவைகளைப் பற்றியது 'உஹிஷ்ட'
என்னும் பதம் என்று சொல்லுகிறார் - 'குரு, முதலியவர்களைத்
தவிர' என்றாரம்பித்து முதலிய, என்னும் பதத்தினால், பிதா, முதல்
தமையன், பத்னீக்குப் பர்த்தா, இவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகி
றார்கள். 'அதிதி பிள்ளையைப் பெறவேண்டுமென்று ஆசையுடையவ
ளாய்த் தேவதைகளின் பொருட்டுப் ப்ரம்மோதனத்தைப் பாகம் செய்
தான். அவளுக்கு மீதியைக் கொடுத்தார்கள். அதை அவள் ஸாப்பிட்
டாள். அவள் கர்ப்பத்தைத் தரித்தாள்' என்றர்த்தமுள்ள ஸ்ருதி வாக்
யம், முதலியவைகளில் எச்சிலை ஸாப்பிட்டது சொல்லப்படுகிறது.
அது ப்ரம்மோதனத்தை விதிக்கவந்த தாகையாயினால் எச்சிலை ஸாப்
பிட வேண்டும் என்று விதிப்பதில் தாத்பர்யமல்ல. ஸாப்பிட்டு மீதியா
யும், பாகம் செய்த பாத்திரத்தி லிருக்கிற அன்னத்தைச் சொல்லுவ
தாக இருந்தால் ஒருவித விரோதமுமில்லை. இதற்கு முன் ஓரிடத்தி
லும் சொல்லப்படாத தாகையினால் இங்கு விதிக்கப்படுகிறது என்று
ஒப்புக்கொண்ட போதிலும் அதிதியும் ஸாத்யர்கள் என்கிற தேவதை
கள் என்று சொல்லப்படுகிறவர்களையும்பற்றி மாத்திரமேயொழிய அதி
னால் இப்பொழுதிருக்கும் நமக்கு அப்படிப் பட்ட அனுஷ்டானம்
வருவதற்கு ந்யாயமில்லை. அப்படி வருவதாயிருந்த போதிலும் அந்த
ப்ரம்மோதனம் என்கிற கர்மத்தில் மாத்திரம் அது ஏற்பட்டது. ஆகை
யினால் இவ்விடத்தில் விதியுமில்லை, அதைக் கல்பிக்க இடமுமில்லை.
ஆகையினால் நமக்கு அந்த ந்யாயம் வராது. முன் ஜன்மத்தில் நடந்த
கதையை நினைத்துக்கொள்ளக்கூடிய ஸாமர்த்தியமுடைய பகவானுடைய
நாரதரால் முன்பு தான் சூத்திர ஜன்மத்தை அடைந்திருந்த பொழுது

என்றத்தம். இப்படிப்பட்ட தமோகுணம் நிறைந்த ஆஹாரம் தமோ

அனுஷ்டித்ததைப்பற்றி 1 உஹிஷ்டௌவா஽நுரோஹிதௌஹிஷ்டௌ
க்யஸ்யஹம்ஜே ததவாஸு கிவிஷஃ' என்றிவை முதலியது சொல்லப்
பட்டதே என்னில் அதுவும் அந்த ஜன்மத்தில் நாரதர் அந்த ருஷிகளு
க்குச் சிஷ்யனாகிய சூத்திரன் ஆகையினால் அப்படிப்பட்டவர்களிடங்க
ளில் அந்த அனுஷ்டானம் வசலாமே ஒழியமற்றவர்களிடத்தில் இல்லை.
இப்படி யாகையினால் மற்ற வாக்யங்களும் விரோதக்கிரத்தில்லை. வசன
ங்களுக்கு விரோதம் வரும்பொழுது விங்கத்தைப் பார்த்தது மாத்திர
த்தினால் அனுஷ்டானத்தைக் கல்பிக்கக் கூடாது. ஆசார்யனுடைய
பிள்ளை முதலியவர்களி னுடையவும் எச்சிலை ஸாப்பிடக் கூடாது என்
து 2 'உஹிஷ்டாஸந வஜு போவாபுஷ்டாபாயு வுருகு வுதி' என்
றாரம்பித்து மறுக்கப்படுகிறது. மற்றவர்களைப் பற்றிக்கேழ்க் வேண்
டியதில்லை. பாகவதனுக்கோ வெனில் ஆசார்யனைத் தவிர மற்றெல்லாரு
டைய எச்சிலைஸாப்பிட்டபொதுவும் உக்ரமான ப்ராயஸ்சித்தங்கள்விதி
க்கப்படுகின்றன. அப்படியே ஸந்தகுமாரீய ஸம்ஹிதையில் சொல்லப்
பட்டிருக்கிற தென்று ஆகம ப்ராமாண்யத்தில் பகவானாகிய யாமுனா
சார்யரால் 3 'கிஷ்டாஹம் ஹக்யயிக்ஷெவ ஶோஹிஷ்ட ஶோரோரவிபிரஸம்
வயொ வுதொஹிக்ஷா ஜவஹஷ்டாக்ஷாம் ஸடா || ஸ ஹகூயுஷ்டம்
ததஃ வீக்ஷா' என்றிவை முதலியது எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, இவ்விட
த்தில் பாஷ்யத்திலும் குரு என்னும் பதம் ஆசார்யனைப் பற்றியது.
பிதாவைப் பற்றியதாகவுமாம். ஏனெனில் குரு என்னும் பதத்திற்கு

1 பாசவதம் - 1 - 5 - 25. த்விஜை:-ப்ராம்மணர்களினால், அதுமோதித்:-
அனுமதி செய்யப்பட்டவனும், உச்சிஷ்டலேபாந் - எச்சிலில் ஒட்டிக்கொண்டிரு
ந்தவைகளே, ஸக்ருத் - ஒருதரம், புஞ்ஜேஸம் - ஸாப்பிட்டேன், ததபாஸ்தகில்
பிஷ்ட:-அதினால் போக்கடிக்கப்பட்ட பாபங்களை யுடையவனும் (இவ்விதமாய்
பகவானிடத்தில் பக்தி யுடையவனாக ஆனேன்).

2 ஆபஸ்தம் பத்ரம்-1 - 2 - 7 - 30. உச்சிஷ்டாசநவ்ஜம்-எச்சிலை ஸாப்
பிடுவதை நீக்கி, ஆசார்யவத்-ஆசார்ய னிடத்திலே போல, ஆசார்ய புத்ரே-ஆசார்ய
னுடைய பிள்ளையி னிடத்திலும், வ்ருத்தி:-இருக்கவேண்டும்.

3. ஸந்தகுமாரீய ஸம்ஹிதை - நிர்மால்யம் - பகவானைத் தவிர இதர தேவ
தைகளுக்கு நிவேதனம் செய்ததையும், அருரோ:-ஆசார்யனைத் தவிர வேறொ
ருவனுடைய, உச்சிஷ்டமபி - எச்சிலையும், பக்யித்வா - ஸாப்பிட்டி, மாஸம் - ஒரு
மாதம், பயோவ்ரத:-பால் ஸாப்பிடுவதையே வ்ரதமாக உடையவனாக, பூத்வா -
ஆகி, ஸதா - எப்பொழுதும், அஷ்டாக்ஷாம்-துருஷ்டாக்ஷர மந்த்ரத்தை, ஜபத்-
ஜபம் செய்து கொண்டும் இருந்து, தத:-பிற்பாடு, ப்ரம்ம கூர்ச்சம்-ப்ரம்ம கூர்
ச்ச பஞ்சகவ்யத்தை, ஸீத்வா - ஸாப்பிட்டி (சுத்தமாகிருன்).

குணம் மேலிட்டவர்களுக்கு ப்ரியமாக இருக்கிறது. 'ஹுஜ்யதே (ஸாப் அர்த்தமாகிய உபாத்யாயர் முதலியவர்களினுடைய எச்சிலை க்ரஹித் துக் கொள்ளவேண்டு மென்று ஸாஸ்த்ர மில்லாமையினால். ஏதாவதொ ன்றை உபதேசித்த மாத்திரத்தினாலும் அவன் ஆசார்யன் என்பது மில்லை, 1 'உபநீயதௌ யஸ்யிஷ்டி' வெஷிய்யாவபெயிஜிஸகஹ்வர ஹஸ்யம் உ தரோயாப்யும் ப்ரபுக்ஷதெ' 'என்றிவை முதலிய வசனங்களி னால் ஆசார்யனுக்கு லக்ஷணம் சொல்லி யிருக்கிற படியினால் மற்றவர் களிடத்தில் உபசாரமாக ப்ரபோகிப்பது ஸம்பவிக்கு மாகையினாலும், 'எவன் உபநயனம் செய்து ப்ரணவம், முதலியவைகளை மாத்திரம் உபதேசித்து நின்று விட்டானோ, எவன் ரஹஸ்யம் என்னும் பதத்தி னால் சொல்லப்படுகிற மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனங்களாகிய வித்யைகளை அந்தந்த ஸ்ருதிகளைக் கொண்டு கற்றுக்கொடுக்கிறானோ, இவ்விருவர்க ளும் ஆசார்யர்கள்' என்று வசனமிருப்பதினால் அங்கீகரிக்கப்படுகிறது. பகவானாகிய யாஜ்ஞவல்க்யரினால் குரு முதலியவர்களின் லக்ஷணமும், 2 'ஸமாராப்யு: க்ரி யா: க்ருக்ஷா வெஷிஸெஸ்ய ப்ரபுய தி' உபநீயதௌ தஷ்டேஷு ஸூயாப்யுஸு உஷாஹுதஃ ஷணகஷேஸஜுவாய்யாப்ய' என்று சொல்லப்பட்டது. 3 'ஷணகக்ஷா ப்ரபு தாரோயாப்யும் பொஷிந்யதே' என்றிவை முதலியது சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே என்னில் அது அவ மானம் செய்வதைத் தடுப்பதற்காக ஆசார்யன் என்று வைத்துக் கொ ண்டிசொல்லப்படுகிறது. அதினால் ஆசார்யனாய் இருப்பதினாலேற்பட்ட எல்லா அனுஷ்டானமும் ஸம்பவிக்காது. ஆசார்யன் என்னும் பதம்

1. மனு ஸ்மருதி - 2 - 1 - 40. ய:—எந்த, த்விஜ:—ப்ராம்மணன், ஸ்ரிஷ்யம் - ஸ்ரிஷ்யனை, உபநீய - உபநயனம் செய்வித்து, ஷகல்பம் - கல்பங்களோடு கூடியதாயும் ஸரஹஸ்யம், ரஹஸ்யங்களோடு கூடியதாய் யிருக்கிற, வேதம் - வேதத்தை, அத்யாபயேத் - அத்யயனம் செய்து வைப்பானோ, தம் - அவனை, ஆசார்யம் - ஆசார்யனாக, ப்ரபுக்ஷதே - சொல்லுகிறார்கள்.

2. யாஜ்ஞவல்க்ய ஸ்மருதி - 1 - 2 - 31 - ய:—எவன், க்ரியா:—க்ரியை களை, க்ருத்வா-செய்து, அஸமை - இவனுக்கு, வேதம் - வேதத்தைப், ப்ரயச்சதி- உபதேசம் செய்கிறானோ, ஸ: - அவன், குரு:—குரு, (எவன்) உபநீயது - உபநய னம் செய்து வைத்து, தத்வேதம்-அந்த வேதத்தை உபதேசிக்கிறானோ, ஸ:-அவ ன், ஆசார்ய:—ஆசார்யன் என்று, உதாஹ்ரத:—சொல்லப்பட்டான், ஏகதேசம்- ஒரு பாகத்தை (உபதேசம் செய்தவன்), உபாத்யாய:—உபாத்தியாயன் (என்று சொல்லப்படுகிறான்).

3. அக்சிரிஸ்மருதி - 1 - 10 ய:—எவன், ஏகாக்ஷா ப்ரதாதாரம் - ஒரு அக்ஷாத் தையாவது உபதேசம் செய்தவனாகிய, ஆசார்யம் - ஆசார்யனை, அவமந்யதே - அவமானம் செய்கிறானோ (அவன் ஸ்வாந ஜன்மங்களில் பிறக்கிறான்).

பட்டப்பகேறது) என்கிற வ்யுத்பத்தியினால் ஆஹாரமே 'ஹோஜமம்' என்
 நிர்வசனம் முதலியவைகளை அனுஸரித்து ஆபுதம், பாணம், இவைக
 னைக் கற்றுக்கொடுத்தவர்களாகிய துரோணர், க்ருபர், முதலியவர்களிட
 டங்களிலும் அதிகமாக ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருப்பதினாலும் ப்ரயோகத்
 தையனுஸரித்து எல்லா இடத்திலும் முக்யந்தான் என்று சிலரால் ஒப்
 புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கலாம். அப்படி யிருந்தபோதிலும் எச்சிலை ஸா
 ப்பிட அனுமதி கொடுப்பதற்குக் காரணமாகிய ஆசார்யனாக இரு
 க்கை ப்ரணவம் முதலாக ரஹஸ்ய த்ரயங்களை உபதேசித்து அதின்
 வழியாக பரவீத்யையை உபதேசிக்கிறவனிடத்திலேயே இருக்கிறது.
 அப்படியே ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல்லியிருப்பதினாலும், ஸ்ரிஷ்டர்களின்
 அனுஷ்டானம் இருப்பதினாலும், ப்ரத்பக்ஷமாக வேதம் முதலிய
 வைகளுக்கு விரோதமாயிருக்கிற ப்ரமித்தவர்களினுடையவும் வேறு
 அபிப்ராயத்தினால் ஸாஸ்த்ரத்தையீறி நடப்பவர்களினுடையவும் ஆசா
 ரம் ஸ்ரிஷ்டாசாரமல்ல. சிலர் 1 'நாராயணெனக் நிஷ் ஸ்யபாபா வ்யுதி
 ஸ்ஷுஷ்டுமொயொஜீவ ஸ்ஷுஷ்டுமொ யந்நிரீக்ஷணம் தஜ்ஜா
 ஸ்துமொ தீயமொ தஜ்ஜுஷ்டு ஸுவாவநம் தஜ்ஜு தீ ராகுமீஞ்ஞா
 குதக் ஸ்ஷுஷ்டுஜீவீமொ ஸாமி' என்கிற வசனங்களைச் சொல்லுகி
 ருர்களே. அதுவும் பகவாநொருவனிடத்திலேயே நிஷ்டையுடைய
 வர்களை ஸ்நேதாத்திரம் செய்கிறதேயொழிய ஸ்வயமாக ஒன்றையும்விதி
 க்கிறதல்ல. வேறொரு காரணங்களினால் ஏற்பட்டிருப்பதைக் கொண்டு
 இங்கு ஸ்நேதாத்திரம் செய்திருக்கிறது. அதில் முதல் ஸ்லோகம் ஸ்வ
 பாவத்தினுலேற்பட்டதாயும் ஒரு ப்ரயோஜனத்தினுலேற்பட்டதாயு
 மிருக்கிற கார்யத்தையும் அனுவாதம் செய்கிறது. இரண்டாவது
 ஸ்லோகம் ஸாஸ்த்ரங்களினால் ஏற்பட்ட கார்யத்தை அனுவாதம் செய்
 கிறதே ஒழிய வேறு ஸாஸ்த்ரங்களினால் மறுக்கப்பட்டிருப்பதைச்
 சொல்லுகிறதல்ல. ப்ரமாணங்களினுலேற்பட்டிருக்கிற விஷயங்களைச்
 சொல்லுவதினாலல்லவோ 'சுதமொ ஸுவாவநம் சுதமொ சுவிமொ'
 என்று விஸேஷணங்களோடு சேர்த்துச் சொல்லியிருக்கிறது. அதா
 வது 2 'ஹ்ரஹ்ணாஃ வாஹொயெயுஃ' என்றிவை முதலிய வச
 னங்களினால் ப்ராம்மணர்களின் பாதஜலம் பொதுவாகப் பரிசுத்தம்
 என்றேற்பட்டிருக்கும் விஷயத்தில் அவர்களே பாகவதர்களாக இருந்
 தால் தனக்கொப்பில்லாத பரிசுத்தமான வஸ்து என்று விஸேஷித்துச்

1 இதின் அர்த்தம் தாப்ரய சந்த்ரிகையிலே சொல்லப்படுகிறது.

2 ப்ராம்மண:-ப்ராம்மணர்கள், பாதத:-காலில், மேத்யா:-பரிசுத்தமுடையவர்கள்.

னட்டுகிறது. மறுபடியும் தமோகுணத்தை எடுத்தி செய்விக்கக்கூடியது. சொல்லப்படுகிறது. இப்படியே பரமைகாந்தபாக இல்லாமலிருந்தபோதிலும் உபநயனம் செய்விக்கிறவன் முதலியவர்களினுடைய எச்சில் பரிசுத்தமாக ஏற்பட்டிருக்கும்பொழுது அவனை பகவான் ஒருவனிடத்திலேயே நிஷ்டையை யுடையவனுபிருந்தால் அது மிகவும் பரிசுத்தம் என்று விதிக்கப்படுகிறது. அப்படியே மஹா புருஷர்களால் ஓசயப்பப்பட்ட ஸ்தோத்திரம், முதலியவைகள் மிகவும் மங்களத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதாக ஏற்பட்டிருக்கும் பொழுது ‘தஹ்மகிபி ருத் ௦ ஞாபு ௧’ என்பதினால் பகவானைத் தவிர வேறொரு தைவத்தைத் தொழாதவர்களினால் செய்யப்பட்ட தமிழ்ப்பாட்டுக்கள், முதலியவைகளும் உத்தமமான மந்த்ரங்களைப்போலவே பலம் முதலியவைகளுக்குக் காரணம் என்பது சொல்லப்படுகிறது. இப்படியே ஸ்வபாவத்திலே சுத்திபான வஸ்துக்களுக்கு வேறொரு சுத்திசெய்யவேண்டுமென்று அபேகைக் கொண்டால் அலம்புதல், முதலியவைகளைப்போல மஹாத்மாக்கள் தொடுவதும் அவர்கள் மாஹாத்மய விசேஷத்தினால் சில வஸ்துக்கள் விஷயத்தில் சுத்திபைக் கொடுக்கிற தென்றேற்பட்டிருக்கிறது. ‘தத்யுஷ்டிவிஸா ௪௦-வி’ என்பதினால்வெவ்வேறுசுத்தியைக் கொடுக்கக் கூடிய வஸ்துக்களையுடையதாக ஸாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்டிருக்கிற எல்லாவஸ்துக்களுக்கும் பாகவதன் தொடுவது ஒன்றே சுத்தியைக் கொடுக்கத் தகுந்தது என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படிக்கில்லா விடில் பாகவதனால் தன்னுடைய புத்தி பூர்வக மில்லாமல் தொடப்பட்ட சண்டாளர்கள், உள்ளிப் பூண்டு, வெங்காயம், முதல்வபாவத்தினாலேயே அசுத்தமான வஸ்துக்களை அங்கீகரித்தால் அலைபார்கள் சொல்லுவதைப் போல தொடத்தகுந்தது, தொடத்தகாத்து, ஸாப்பிடத் தகுந்தது, ஸாப்பிடத்தகாத்து. இவைகளெல்லாம் ஒன்றாக வேண்டிவரும். இத்தால் மிகவும் ஆபத்தாகிய தொண்டாடிப் பொடியாழ்வாரருளிச்செய்த 1 ‘வானுளா ரறியலாகா வானவா! வென்பராகில் தேனுலாந் துளபமாலைச் சென்னியா! வென்பராகில் ஊனமாயினகள் செய்யு முன்காரகர்களே லும் போனகம் செய்த சேடம்தருவரேல் புனிதமன்றே’ என்கிற பாட்டிற்கும் தாத்தர்யம் சொல்லப்பட்டது. அது ஸம்ஸ்க்ருத ஸ்லோகமாக இவ்விதமாக மாற்றப்படுகிறது— 2 ‘உலெவ்யு

1 திருமால்-41.

2 இது தாத்தர்யசுத்திரிகை வ்யாக்யான கர்த்தாவாகிய ஸ்ரீமந் நிகமாந்த தேசிகனா லருளிச்செய்யப்பட்டது. திவ்யை-ஸ்வர்க்ஷலோகத்திலிருக்கிற தேவதைகளினால், அவேத்யவீபவ - அறியக்கூடாத மஹிமையுடையவனே, இதி- என்று,

ஆகையினால் நன்மையை விரும்புகிறவர்களினால் ஸத்வகுணம் வருத்தி ராவெழு விவவெகி யபிஸ்ரவ னி ரா ஸ்ரீ ரெநாஜு து ஹவீக்யபீதிவா ஹுஃஹநகிரா ஸ்வி பராநவி காரயனொ ஹகூயிகுஃஹ திவெ நுநு தக் வவித்ருஃ ||? இதுவும் பகவந் நாமத்தைக் கீர்த்தனம் செய்வதை ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிறது என்பது அந்த ஸந்தர்ப்பத்தினாலும் இந்தப்பாட்டிலிருக்கும் பதத்தின் ஸ்வாஸ்பத்தினாலும் வ்யக்தமாகவற் பட்டிருக்கிறது. 'ஹகூயிகு' (போனகம்செய்த சேடம்) என்பதும் பா கம் செய்த பாத்ரித்தி லிருக்கிற மிகுதியும் பரிஹரிக்க வேண்டியது தான், அதை விலக்குவதற்காக அபவாதமாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்படிக்கில்லாமற் போனாலும் வேறு ப்ரமாணங்களுக்கு விரோதம் வராமலிருப்பதற்காக ஆசார்யன் முதலியவர்களினுடைய எச்சிலைப்பற் றிப்பதாகவே இருக்கவேண்டும். அதாவது 1 'ஹநொஹீநிஃ' வாரிஸ்ர ஸ்வாநுஃ' என்று பாபத்தினுடைய வ்யத்யாஸத்திபாய் நிஷ்ட டை குறைந்த பாகவதர்கள் நான்குவதம் என்று ரஹஸ்யம்நாயம் தெரிந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் அதில் ஊனன் முதலிய அவ ஸ்த்தைகள் உண்டானால் ஆசார்யனுடைய எச்சிலும் அபரிசுத்தம் என்கிற ப்ரஸ்தாவம் வருகிறது. அவ்விடத்தில் அவர்கள் வேறொரு தைவத்தினிடத்தில் பக்திபைச் செலுத்தாதவர்கள் என்பது ஸ்திர மாக இருக்கிறது, என்பதைத் தெரிவிக்கக்கூடிய பகவானுடைய திருநாமங்களைச் சொல்லுவது முதலியது இருந்ததேயானால் அப்பொ முது அந்த ஆசார்யனுடைய எச்சில் அபரிசுத்தமல்ல என்று சொல் லப்படுகிறது வேறொரு தைவத்தினிடத்தில் பக்தி யுடைத்தானவ னல்ல என்பதற்குக் குறைவுவந்தால் எவ்விதத்திலும் ஆசார்யனைவிட்டு

ப்ருவந்தி யதி - சொல்லுகிறார்களேயானால், இதனால் பாட்டின் முதல்பாதத்தின் அர்த்தம் ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டது. மாத்வீமேனஜ்ஞ துனவீக-தேன்களினால் அழகா கிய துனவீமால்களோடு கூடிய ஸிரஸ்ஸையுடையவனே, இதிகா என்றும் ஆஹு: யதி - சொல்லுகிறார்களேயானால், இத்தால் இரண்டாம்பாதத்தின் அர்த்தம் ஸங்க்ரஹிக்கப்படுகிறது. ஊசக்ரியா அபி - ஊனமான கார்யங்களைச் செய்த போதிலு, பராணபி-மற்றவர்களையும்(ஊனமான கார்யங்களையும்), காரயந்த:-செய் விப்பவர்களாயிருந்தபோதிலும், இத்தால் மூன்றாவது பாதத்தின் அர்த்தம் ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டது. புத்தாதிசம் - (அவர்கள்) ஸாப்பிட்ட மிகுதியை, தததிசேத் - கொடுக்கிறார்களேயானால், தத் - அது பலித்திரம்நது - பரிசுத்தமல்லவா, இத் தால் நான்காவது பாதத்தின் அர்த்தம் ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டது.

1 ஊஹ:-தாப ஸம்ஸ்காரம் இல்லாதவன் அதாவது சங்க்ரஹங்களில்லாத வன், ஹீச:-ஊர்வ்யபுண்டா ரில்லாதவன், பரிஸ்ரஸ்த:-தாஸ்ப் நாமம் வஹிக்காதவன், நிஷ்ட:- மந்த்ரோபதேசங்களில்லாதவன்.

யடைவதற்காக ஸத்வகுணம் நிறைந்த ஆஹாரமே ஸாப்பிடத்தக்கது. 10

விடவேண்டியதென்பது அந்த ரஹஸ்யம்நாயத்திலே சொல்லப்படுகிறது. இவ்விடத்தில் இனி விஸ்தாரமாகச் சொல்லவேண்டியது இல்லை. புத்திக்கு விரோதபாகிய வஸ்துவினிடத்திலும் 'சுரேய்யு' என்னும் பதம் ப்ரபோகிக்கப்பட்டிருப்பதினால் அப்படிச் சொல்லித் த்ருஷ்டத்தில் தோஷம் மாத்திரம் உண்டாகித் தென்று முடிவாகிறபடியினால் அதைவிட அதிக தோஷத்தைத் தெரிவிப்பதற்காக இவ்விடத்தில் 'ரேயம்' ஆவது யஜ்ஞம், அதற்குப்ரயோகிக்கக்கூற்தது 'ரேய்யம்', அதற்கு விரோதமானது 'சுரேய்யம்' என்று சொல்லுகிறார்—'யஜ்ஞத்திற்கு தகாதது' என்று. யஜ்ஞத்திற்குத்தகுந்ததாகிய வஸ்துவையும்ஸாப்பிடக் கூடாதென்பது மனு முதலியவர்களால் 1. 'வ்யூஹ க்யூஸுரஸா யாவம் வாபஸா வஹுபரேவய 1 சுமுவாக்யுத ஜோஸாநி ஷெவாநாநிஹவீஷிசு' என்று சொல்லப்படுகிறது. அதற்காகச்சொல்லுகிறார்—'அதாவது யஜ்ஞம் செய்து அதில் மீதியாகாதது' என்று. இத்தால் பாஞ்சராத்ர ஸாஸ்த்ரங்களில் 2 'நாநிவெப்யுஹரோ கிஷிதூஸீபாதுவாவநா' என்றிவை முதலிய இடங்களில் சொல்லப்பட்டதும் இங்கு அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்டது. 'சூஹீபஹே (ஸாப்பிடப்படுகின்றன)' என்கிற வ்யுத்தப்பத்தியினால் 'சூஹாரா' என்கிற பதத்தினால் அந்தந்த வஸ்துக்கள் சொல்லப்படுகின்றன. ஸாப்பிடுகிற வ்யாபாரம் மாத்திரத்தில் 'யாதபாரி' என்றாரம்பித்துச் சொல்லிநிற்பது அவ்யிக்காது. முக்யமான அர்த்தம் சொல்லுவது ஸம்பவிக்கும்பொழுது லக்ஷணைசொல்லுவது ந்யாயமல்ல. ஆகையினால் 3 'க்யூத்யூஹுஹு' என்கிறபடியே கர்ம என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற 'மூஹு' என்னும் விருதியை முடிவிலுடையது என்று சொல்லுகிறார்—'ஹுஜ்யெ' என்றாரம்பித்து. 'மறுபடியும் தமோகுணத்தை வ்ருத்தி செய்விக்கக் கூடியது' என்பதற்கு அர்த்தம் முன்போலவே. ஆஹா

1 மனு ஸ்மருதி - 5 - 7. வருதா - வீணை, அதாவது பகவதாராதனம், ஒரு விஸேஷாலங்கள், இவைகள் இல்லாமல், க்ருஸாஸம்யாவம் - க்ருஸ்ஸத்தையும், பாயஸம் - பாயஸத்தையும், அபூபம் - பக்ஷயத்தையும், அனுபாக்ருதமாம்ஸாநீ - யஜ்ஞத்தில் உபயோகப்படாத மாம்ஸத்தையும், தேவாந்நாநி - தேவதைகளுக்குப்ரயோகப்படக்கூடிய அன்னங்களையும், ஹவீஸ்ஸையும் (ஸாப்பிடுகிறவன் பாயியாவான்).

2 ஹரோ:- பகவானுக்கு, அநிவேத்ய - நிவேதனம் செய்யாமல், பாவனம்-பரிசுத்தமாயிருக்கிற, கிம்சித் - ஒன்றையும், நஸம்ஸநீயாத்-ஸாப்பிடக்கூடாது.

3 அஷ்டாத்யாயீ - 3 - 3 - 113.

சுவராகாஹி வியபிஷ்ணுவி யிஷ்டவெடாய ஐஜ்யதெ |
யஷ்டவ்யெவெதி உதஸ்யாயாய வஸஸாக்ஸிகு || 11

ப - ரை] யஃ - எந்த, வியிஷ்டஷ்டஃ - ஸாஸ்த்ரங்களைக் கொண்டறியப் பட்ட, யஜ்ஞஃ - யாகம், சுவராகாஹி வியஃ - பலத்தில் ஆசையை வைக்காதவர்களால், யஷ்டவ்யெவ - யாகம் செய்யவேண்டியது தான், ஐதி - என்று, உதஃ - மனதை, ஸுரோபாய - ஸாஸ்த்ரமானமாகச் செய்துகொண்டு, ஐஜ்யதெ - செய்யப்படுகிறதோ, ஸஃ - அந்த யாகம், வஸஸாக்ஸிகு - ஸாத்தீகம். 11

பா] பலங்களில் ஆசையில்லாத புருஷர்களினால் ஸாஸ்த்ரங்களினால் லறி யப்பட்ட அதாவது மந்த்ரம், த்ரவ்யம், க்ரியைகள், இவைகளோடு கூடிய

ரம் மூன்று விதம் என்று சொல்லியிருப்பதற்கு அபிப்பிராயத்தி லிருக் கும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—‘ஆகையினால்’ என்றாரம்பித்து. இதுபத்தியம், இது அபத்தியம், என்று பிரித்துச் சொன்னால் பத்பத் தை அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்று தாத்பர்யமாவதைப் போல என்று தாத்பர்யம். இப்படியே யஜ்ஞம் முதலியவைகளையும் மூன்று விதமா கச் சொல்லியிருப்பதற்குக் கடைசியில் தாத்பர்யம் அறிந்துகொள்ள வேண்டியது. 10

பலமில்லாத ஒரு வஸ்துவை ஆசைப்பட வேண்டுமென்றர்த்தம் என்கிற ப்ரமத்தை விலக்குவதற்காகச் சொல்லுகிறார்—‘பலங்களில் ஆசையில்லாத’ என்று. ப்ரமாத்மாவினுடைய ப்ரீதியைத் தவிர வே ருன்றையும் அபேக்ஷிக்காத என்றர்த்தம். ‘வியிஷ்டஷ்டஃ’ என்று சொல்லியிருக்கும் இடத்தில் ப்ரம்மாவினால் பார்க்கப்பட்ட என்கிற அர்த்தம் தோன்றும். ஏனெனில் அந்த ப்ரம்மாவல்லவோ எல்லா யஜ் ஞங்களையும் பார்த்தவரென்று ஸ்ருத்தியில் சொல்லப்படுகிறது. இவ் விடத்தில் ப்ரம்மாவினால் பார்க்கப்பட்ட என்று சொல்லுவதினால் அனுஷ்டானம் செய்யும்பொழுது ஒருவித உபகாரமும் இல்லை. ஆகையி னால் விதிக்கிற ஸாஸ்த்ரமே ‘வியி’ என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படு கிறது என்று சொல்லுகிறார்—‘ஸாஸ்த்ரங்களினால் லறியப்பட்ட’ என்று. ஸாஸ்த்ரம் ஒன்றையே ப்ரமாணமாக உடையதென்று ப்ரஸித்தமாக இருக்க ‘ஸாஸ்த்ரங்களினால் லறியப்பட்ட’ என்று சொல்லியிருப்பது அவைப்பகம் என்றோசைபம் வருகிறபடியினால் ஸாஸ்த்ரத்தில் சொல் லியிருக்கிறபடி அனுஷ்டிப்பதினால் குறைவொன்று மில்லாதது என் பது அந்தப் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—

தாயும், பகவானுக்கு ஆராதனமாகையினாலே அதுதானே ப்ரயோஜனமாக யாகம் செய்பவேண்டிய தென்று மனதைச் செலுத்திக்கொண்டு எந்த யாகம் செய்யப்படுகிறதோ அது ஸாத்தீகம், 11

சுவிஸ்யாய து மமம் ஓஹாயுஷி வெவ யஃ |

உஜ்யதெ ஹாதஸ்ய ஸு து யஜிதம் விசி ராஜஸம் || 12

ப - ரை] ஹாதஸ்ய - பரதவம்ஸத்தில் சிறந்தவனாகிய அர்ஜுன, யஃ - எந்தயாகம், மமம் - ப்ரயோஜனத்தை, சுவிஸ்யாய - ஆசைப்பட்டுக் கொண்டு, ஓஹாயுஷி - டம்பத்திற்காகவும், உஜ்யதெ - செய்யப்படுகிறதோ, து - அந்த யாகத்தை, ராஜஸம் - ராஜஸமாக, விசி - அறி. 12 பா] பலத்தில் ஆசையோடு கூடினவர்களால் டம்பத்தை உள்ளே உடை

‘அதாவது மந்த்ரம்’ என்றாரம்பித்து. 1. ‘யஜ் ஷெவ வுஹிஜாயாம்’ என்று சொல்லப்படுகிற தாதுவின் அர்த்தத்தை யனுஸரித்துச் சொல்லுகிறார்—‘பகவானுக்கு ஆராதனமாகையினாலே’ என்றாரம்பித்து. ‘ஹவ’ என்பதின் தாத்பர்யத்தைச் சொல்லுகிறார்—‘அதுதானே ப்ரயோஜனமாக’ என்று. இதில்கருத்தாவது—ஒரு ப்ரயோஜனத்தை உத்தேசிக்காமல் ப்ரவ்ருத்திப்பது ஸம்பவிக்ரது. அப்படியிருந்தபோதிலும் முன் சொல்லப்பட்டபடி ஸ்நேகிதனுடைய ஆராதனத்தைப் போலிருக்கிறது இது என்கிற ந்யாயத்தினால் யஜ்ஞம் முதலியவைகளில் ப்ரவேசிப்பதே ப்ரயோஜனம் என்கிற எண்ணம் உண்டாகிறது—என்பது. ‘மனதைச் செலுத்திக்கொண்டு’ என்பதற்கு வேறுவிதமான ப்ரவ்ருத்திகளிலிருந்து மனதைத்தடுத்து ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிற கார்யத்திலேயே ஊற்றமுடையதாய்ச் செய்துகொண்டு ஈன்றத்தம். ‘யஜிதம் உஜ்யதெ’ என்பதற்கு யஜ்ஞம் செய்யப்படுகிறது என்றத்தம். 11

டம்பத்தைக் காரணமாக உடையது என்பது இவ்விடத்தில் ‘ஓஹாயுஷி’ என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—‘டம்பத்தை உள்ளே உடையதாயும்’ என்று. டாம்பிகன் என்பதை ப்ரஸித்தப்படுத்துவதில் ஆசையில்லாத ஈன்றத்தம், கேவலம் டம்பத்தோடுகூடியது தாமஸம். ஆகையினால் இந்தலோகத்திலுண்டானதும் ப்ரலோகத்திலுண்டானதுமாகிய பலங்களைச் சேர்த்து ஆசைப்படுவதுதான் இவ்விடத்தில் ராஜஸம் என்று சொல்லப்படுகிறது என்பது

1 தாதுபாடம். ‘யஜ்’ என்னும் தாது தேவதையின் பூஜையைச் சொல்லுகிறது

யதாயும் கீர்த்தியாகிற ப்ரயோஜனத்திற்காகவும் எந்தயாகம் செய்யப்படுகிறதோ அந்த யாகத்தை ராஜஸம் என்றறி. 12

வியிஹீ மஹேஷுஷாநாம் உஶ்ருஹீ மஹேக்ஷணம் ।

ஸ்ரீ ஐவிரஹிதம் யஜ்ஞம் தாஜஸம் வாரிஹக்ஷதெ ॥ 13

ப - ரை] வியிஹீம் - ப்ராம்மணர்களின் அனுஜ்ஞை இல்லாததும், ஸுஷுஷாநாம் - ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல்லிய த்ரவ்யங்களில்லாததும், உஶ்ருஹீம் - மந்த்ரங்கள் இல்லாததும், மஹேக்ஷணம் - தக்ஷிணை இல்லாததும், ஸ்ரீ ஐவிரஹிதம் - ஸ்ரத்தை இல்லாததுமாயிருக்கிற, யஜ்ஞம் - யஜ்ஞத்தை, தாஜஸம் - தாமஸமாக, வாரிஹக்ஷதெ - சொல்லுகிறார்கள். பா] ப்ராம்மணர்களின் அனுமதி யில்லாததும், அதாவது நல்ல ஆசாரத்தோடுகூடிய வித்வான்களாகிய ப்ராம்மணர்களினால் யாகம் செய் என்கிற அனுமதி செய்யப்படாததும் என்றர்த்தம். ஸாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்படாத த்ரவ்யத்தையுடையதும், மந்த்ரங்களில்லாததும், தக்ஷிணை இல்

கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘கீர்த்தியாகிற ப்ரயோஜனத்திற்காகவும்’ என்று. டம்பத்தை அனுஸரித்து இந்த லோகத்திலுண்டான பலத்தைச் சொல்லியிருக்கிறதாகவுமாம். ‘ஹாதஸ்யேஷு’ என்பதற்கு நீ ஸாத்த்விகமான யாகம் செய்வதற்குத்தகுந்த அதிகாரி என்றபிப்ராயம். 12

‘ஸுஷுஷாநாம்’, ‘உஶ்ருஹீம்’, என்று சொல்லியிருப்பதினாலேயே ஸாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்படுகிற விதமாக இல்லை என்பதேற்படுகிறபடியினால் இவ்விடத்தில் ‘வியிஹீம்’ என்பதினால் ஸாஸ்த்ரப்படி செய்யப்படவில்லை என்பது சொல்லப்படவில்லை, அவஸ்யம் வேண்டியதாகிய மற்றொன்றும் இல்லை யென்பதைச் சொல்லுவது உசிதம் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘ப்ராம்மணர்களின் அனுமதியில்லாததும்’ என்று. ஸாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்ட அர்த்தமே பெரியோர்களால் அனுமதி கொடுக்கப்பட்டே அனுஷ்டிக்கத் தகுந்தது என்கிற இந்த அர்த்தத்தை விவரிக்கிறார்—‘அதாவது’ என்றாரம்பித்து. அதிக லோபத்தினால் தக்ஷிணையே இல்லை யென்னில் அன்னதானம் செய்யவில்லை யென்பது கைமுதிக ந்யாயத்தினாலேற்படுகிறபடியினாலே ‘மஹேக்ஷணம்’ என்பதினாலேயே அன்னதானம் செய்யவில்லை என்பதும் குறிக்கப்பட்டபடியினாலும், ‘ஸுஷுஷு’ என்னும் பதத்தின் ஸ்வாரஸ்யத்தினாலும், அதிக தோஷமுள்ளதென்று தெரிவிப்பதற் குபயோகமாகையினாலும், ‘ஸுஷுஷுஷாநாம்’ என்னும் பதத்தினால் சூத்திரர்களினிடமிருந்து பணம் ஸம்பாதிப்பது முதலியது சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—‘ஸாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்படாத த்ரவ்யத்தை

லாததும், ஸ்ரத்தையில்லாததுமாகிய யஜ்ஞத்தை தாமஸமென்று சொல்
வுகிறார்கள். 13

பா - அ] பிறகு தபஸ்ஸு ஸத்வம், முதலிய குணங்களினால் மூன்று
விதம் என்பதைச்சொல்லுவதற்காக, அது ஸரீரம், வாக்கு, மனது, இவை
களால் செய்யக்கூடியதென்று அதின் ஸ்வரூபத்தினுடைய பேதத்தை
முதலில் சொல்லுகிறார்—

ஷெவஜ்ஜி மாரா ப்ராஜ்ஜி வரூஜ்ஜிம் ஸளவ ஜாஜ்ஜிவடி |

வ் ஹவயடிஹிஹா வ ஸாரீரம் தவ உயுக்தெ || 14

ப - ரை] ஷெவஜ்ஜி மாரா ப்ராஜ்ஜி வரூஜ்ஜிம் - தேவதைகள், ப்ராம்
மணர்கள், ஆசார்யர்கள், வித்வான்கள், இவர்களைப் பூஜைசெய்வதும்,
ஸளவம் - பரிசுத்தியும், ஸூஜ்ஜிவம் - கபடமில்லாமையும், வ் ஹவயடி -
ப்ரம்மசர்ய வ்ரதமும், ஸஹிஹா - ஹிம்ஸை செய்யாமையும், ஸாரீரம் -
ஸரீரத்தினால் செய்யப்படுகிற, தவஃ - தபஸ்ஸு என்று, உயுக்தெ -
சொல்லப்படுகிறது. 14

யுடையதும்' என்று. யஜ்ஞத்திற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது இவ்
விடத்தில் 'ஸுஷ்டி' என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறது. அதாவது
ந்யாயமாக ஸம்பாதிக்கப்பட்டது என்றர்த்தம். அப்படிச் கல்வாதது
'ஸுஷ்டி' அப்படியே 1 'நயஜ்ஞாடியம் யம் ஸூரிஜாஸி விப்ரோ
விஷ்ணுத யஜ்ஜிவிக் | யஜ்ஜிவோஹி விஷ்ணுவா ப்ரோக்ய வ்வாஹதாம்
வ்ரஜ்ஜி' என்று சொல்லப்படுகிறது. 13

ஆஹாரம், முதலியவைகளைப்பற்றி ஸாத்விகம் முதலிய மூன்று
விதமாயிருக்கையை ப்ரஸ்தாவித்துக் கொண்டு வரும் பொழுது தபஸ்
ஸு கரணங்களின் வ்யத்யாஸத்தினால் மூன்றுவிதமென்று சொல்லி
யிருப்பது எதற்காக என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லு
கிறார்—'பிறகு' என்றாரம்பித்து. தேவதைகள் ப்ராம்மணர்கள், ஆசார்
யர்கள், வித்வான்கள், இவர்கள் ஸமீபத்தில் அவரவர்களுக்குத் தகு
ந்தபடி ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்பட்ட அனுஷ்டானங்களைச் செய்
வது இங்கே 'வ்ரூஜ்ஜிம்' என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படியே

1 தர்மவித்-தர்மம்தெரிந்த, விப்ரஃ-ப்ராம்மணன், சூத்ராத்-சூத்திராணி-ததி
லிருந்து, யஜ்ஞார்த்தம்-யஜ்ஞத்திற்கு-ாக, தநம்-பணத்தை, நபிக்ஷத-யாசகம் வாந்
கக்கூடாது, பிக்ஷித்வா - அப்படி யாசகம்செய்து, யஜ்மானஃ-யாகம் செய்கிறவன்,
ப்ரேதம்-மரணமடைந்து, சண்டாளதாம்-சண்டாளனாக இருக்கையை, வ்ரஜ்ஜித்-
அடைவான்.

பா] தேவதைகள், ப்ராம்மணர்கள், ஆசார்யர்கள், வித்வான்கள், இவர்களைப் பூஜைசெய்வதும், புண்யதீர்த்தங்களில் ஸ்நானம் செய்வது முதலி

1 'புரஸஸு மெதஸு ஷெவாயத நயதுஷு பாஷி புரஃக்ஷணீவதெக்த மெஸா தாவஸு ஸதேம' என்றினை முதலியது சொல்லப்பட்டது. அப்படியே 2 'புரஃக்ஷணம் வுஜேக்ஷிபுராவ மாஸி ஸஜம்வ ஹுதாஸநம்' என்றும் சொல்லப்பட்டது. 3 'சூவமெதஸுஷுமேதஸு ஸிபாமயனஃ வுரொஹிதம் 4 ஷாபுபும புரணாஹும தாஸிநி யமநஸ்யவிரகூம தெ 1 ஸஹுமீநாநாவாஷாஹும வுநஸாநு ப்ருதிவஹுதெ' என்றினை முதலியதும் சொல்லப்படுகின்றன. அப்படியே 5 'நஹாயநெந மபுஷமெதெ நபுஷிதெக்த நபுஷ வம்யுஹிஃ ஷெயஸு க்ரி ரொயபிபும பொநதிராமஸுநெநாஸிஹாநு' என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ப்ரயோஜனமாகிய சுத்தி யென்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற செளசத்தை தபஸ்ஸென்று பிரித்திருப்பது பொருந்தாதாகையினால் அதின் காரணத்தைச் சொல்லுகிறார்—'புண்யதீர்த்தங்களில் ஸ்நானம் செய்வது முதலியது' என்று. 'சூஜேக்தம்' என்பதைச் ஸரீரத்தினால் செய்யப்படுகிற தபஸ்ஸாகச் சொல்லவேண்டியதற்காக வாக்கு, மனது, ஸரீரம்,

1 ப்ரஸஸ்தமங்கல்ய-மிகவும் சிறந்ததாயும் மங்களத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதாயுமிருக்கிற, தேவாயதன-தேவதைகளின் கோயில், சதுஷ்பதாதி-நல்சந்திமுதலியவைகளை, ப்ரஃக்ஷணம்-ப்ரதிஷ்ணமாக, ஆவர்த்தேத-போகவேண்டும், மனஸா வா-மனதினாலே யாவது ப்ரதக்ஷினம்-செய்யவேண்டும், தத் - அது, ஸமக்ரம்-பூர்ணமாக ஆகிறது.

2 விப்ராஃ-ப்ராம்மணர்களையும், காம்-பசுக்களையும், அஸ்வத்தம்-அரசமரத்தையும், ஹுதாஸநம்-நெருப்பையும், ப்ரதக்ஷினம்-ப்ரதக்ஷினமாக; வ்ரஜேத்-போக

3 புரோஹிதம்-புரோகிதராகிய வலிஷ்டருஷியை, மாநயந்த-பகுமானம் செய்துகொண்டு, ஆஸநேப்ய-ஆஸனங்களிலிருந்து, ஸமுத்தஸ்து-எழுந்திருந்தார்கள்.

4 மனுஸ்ச்ருதி-2-120. யூந:-சிறுபிள்ளைக்கு, ஸ்தவிரே - கிழவன், ஆகதே-வரும்பொழுது, ப்ராணா-ப்ராணங்கள், ஷய்த்வம்-மேலே, உதக்ராமந்தி-கிளம்புகின்றன, அப்படித்தானாபிவாதாப்யாம்-எழுந்திருப்பதினாலும், ஸேவிப்பதினாலும், தாந்-அந்தப்ராணங்களை, புந.-மறுபடியும், ப்ரதிபத்யதே-அடைகிறான்.

5 ருஷய:-ருஷிகள், ஹாயநை:-வருஷங்களினாலும், ந - இல்லை, பலிதை:-நரையினாலும், ந - இல்லை, வித்தை:-பணங்களினாலும், ந இல்லை, பந்துபிப்ச-பந்துக்களாலும், ந - இல்லை, ந:-நமக்குள், ய:-எவன், அநாசாந:-ஜ்ஞானமுள்ளவனோ, ஸ:-அவன், மஹாந்-பெரியவன் என்று, தர்மம்-தர்மத்தை, சக்ரரே-ஏற்பாடு செய்தார்கள்.

யதும், மனதை ஒத்து ஸரீரம் நடப்பதும், ஸ்திரீகளிடங்களில் இதுபோக்யமான வஸ்து என்கிற புத்தியுடன்கூடிய பார்வை முதலியது இல்லாமையும், ப்ராணிகளுக்குப் பீடை செய்யாமைமும், இவைகள் ஸரீரத்தினால் செய்யப்படுகிற தபஸ்ஸு என்று சொல்லப்படுகின்றன. 14

சுருஷோக்ஷம் கருவாக்ஷம் வாக்ஷம் வியவாக்ஷம் வாக்ஷம் |
வாக்ஷம் வாக்ஷம் வாக்ஷம் வாக்ஷம் வாக்ஷம் வாக்ஷம் || 15

ப - ரை] சுருஷோக்ஷம் - அயலாருக்குப் பயத்தை உண்டாக்காததும், வாக்ஷம் - உண்மையாயும், வியவாக்ஷம் - ப்ரியமாயும், நன்மையாயிருக்கிற. வாக்ஷம் - வார்த்தை, யக்ஷ - எதுவோ (அதுவும்), வாக்ஷம் வாக்ஷம் வாக்ஷம் - வேதத்தை அப்பாஸம் செய்வதும், வாக்ஷம் - வாயினால் செய்யக்கூடியதான, தபஸ் - தபஸ்ஸென்று, உயுதெ - சொல்லப்படுகிறது. பா] அயலாருக்குப் பயத்தை உண்டாக்காததும், உண்மையாயும், ப்ரிய

இவைகள் ஒருவிதமாக இருப்பதைச் ஸரீரத்தை முக்யமாக வைத்துக் கொண்டு சொல்லுகிறார்—‘மனதை ஒத்து’ என்றாரம்பித்து. 1 ‘வாக்ஷம் வாக்ஷம் வாக்ஷம் வாக்ஷம் வாக்ஷம் வாக்ஷம்’ என்றிவை முதலியவைகளை அனுஸரித்துச் சொல்லுகிறார்—‘ஸ்திரீகளிடங்களில்’ என்றாரம்பித்து. அப்படிப்பட்ட பார்வை முதலியதும் 2 ‘வாக்ஷம் வாக்ஷம் வாக்ஷம் வாக்ஷம் வாக்ஷம் வாக்ஷம்’ என்றிவை முதலிய வசனங்களினால் கூடாதென்றே ஸ்மருதிகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென்று முன்னமேயே நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதத்திலும் ‘பார்வை முதலியது இல்லாமை’ என்று சொல்லியிருப்பது ப்ரம்மசர்யம் ஸரீரத்தினால் செய்யப்படுகிற தபஸ்ஸு என்று தெரிவிப்பதற்காக. 14

‘அயலாருக்குப் பயத்தை’ என்பது முதலியதற்குக் க்ருரமான வார்த்தை, மர்மங்களை எடுத்து வெளிப்படுத்தல், தூஷித்தல், முதலியவைகள் இல்லாமையினால் பயம் முதலியவைகளுக்குக் காரணமாகாதது என்றர்த்தம். ‘உண்மை’ ஆவது தான் பார்க்கதைப்போலச் சொல்லுகிற நன்மையான வார்த்தை என்று முன்னமேயே நிரூபிக்கப்பட்டது. ப்ரியமாக இருக்கையாவது கேதமத்தை விசாரிப்பது, தர்மங்களை அனுமோதனம் செய்வது, முதலியவைகளினால், தனக்குத்தகாத ஸப்தம் முதலிய விஷயங்களை ஸ்தோத்திரம் பண்ணுவது, முதலிய ப்ரியமான வார்த்தை ஸாஸ்த்ரங்களினால் மறுக்கப்பட்டிருப்பதினால் அதை

1 ப்ரம்மசர்யம்-ப்ரம்மசர்யமாவது, யோஷித்ஸு-ஸ்திரீகளிடங்களில், போக்யதா புத்திவாஜம்-இது அனுபவிக்கத்தகுந்தது என்கிற புத்தியைவிட்டுவிடெல்.

2 பகவத்கீதை-6-13-14-புட்டுகோட்டைப் பார்க்க.

மாயும், ஹிதமாயுமிருக்கிற வார்த்தை எதுவோ அதுவும், வேதத்தை அப்
யாஸம் செய்வதும் வாயினால் செய்யக்கூடிய தபஸ்ஸென்று சொல்லப்
படுகிறது. 15

உம்: ப்ரஸாஹஸ்யேஷுக்ஷம் ஜீநாந ஜாதவிநிமு ஹ: |

ஹாவ ஸம்ஸாஸி ரிதெஷுததூவொ ஜாநஸஜேஷுதெ || 16

ப - ரை] உம்: ப்ரஸாஹ: - மனதின் தேளிவு, ஸஸ்யேஷுக்ஷம் - ஸௌம்ய
மாக இருக்கை, ஜீநாந - மௌனவரதம், சூதவிநிமுஹ: - ஆத்மாவி
னிடத்திலேயே அடக்குதல், ஹாவ ஸம்ஸாஸி: - பாவம் கத்தமாக இருத்
தல், உதெஷுத: - என்கிற இது, ஜாநஸம் - மனதினால் செய்யப்படுகிற,
தவ: - தபஸ்ஸென்று, உஷுதெ - சொல்லப்படுகிறது. 16

பா] உம்: ப்ரஸாஹ: - மனதிற்குக் கோபம் முதலியவைகள் இல்லாமை,
ஸஸ்யேஷுக்ஷம் - மனது அபலாருடைய வருத்தியிலேயே ஆசையுடையதாக
இருக்கை, ஜீநாந - வாய் ப்ரவ்ருத்தி செய்வதை மனதினால் அடக்கிக்

ப்பரிஹரிப்பதற்காக 'ஹிதமாயும்' என்று சொல்லி யிருக்கிறது.
புருஷார்த்தத்தில் முடிவு பெறுகிற என்றத்தம். 'வேதத்தை அப்
யாஸம் செய்வதும்' என்று ஜபஜ்ஞத்தைச் சொல்லியிருக்கிறது. 15

'உம்: ப்ரஸாஹ: ஸஸ்யேஷுக்ஷம்' என்கிற பதங்களினால் அபலாரிடங்
களில் கெட்ட அபிப்ராயமாகிற கலக்கமில்லாமையும் நல்ல அபிப்ராயத்
துடையதாக இருப்பதும் சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—
'மனதிற்குக்கோபம். முதலியது இல்லாமை' என்றார்பித்தது. 1 'வஸுகி
ஸ்ரீ ஹிதமாதநெய தவயிவ ஹவதி வுஜாந ஜமதொஸ்ய ஸஸ்யேஷு
வ:' என்றிவை முதலிபவைகளினால் சொல்லப்பட்ட வெளி ஆகாரம்
ஸௌம்யமாயிருப்பதும் மனது ஸௌம்யமாயிருப்பதின் ப்ரயோஜனந்
தான். ஆகையினால் ஸ்வீவா வெளி ஆகாரத்தைக் கொண்டு மனதின்
தெளிவு ஊஹிக்கப்படுகிறது. இவ்விடத்தில் மனதினால் செய்யப்படு
கிற தபஸ்ஸு பிரித்துச் சொல்லப்படுகிறபடியினால் மனது என்று பத
த்தைப் பிரித்து இங்கே அந்வர்த்திக்கொள்ளப்பட்டது. மௌனமும்
மனதினால் செய்யப்படுகிற தபஸ்ஸாவதற்காக மனதின் வ்யாபாரமே
முக்யம் என்று சொல்லுகிறார்—'மனதினால் அடக்கிக்கொள்ளுதல்'
என்று. 'சூதவிநிமுஹ:' என்கிற இடத்தில் தகாத விஷயங்களிலிரு

1 விஷ்ணுபுராணம் - 3-7-24. ஸாதநே - அநாதியாகிய, தஸ்மிந் - அந்தப்
பகவான், ஹ்ருதி - ஹ்ருதயத்தில், வஸதி-வஸித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது,
புமந் - மனுஷ்யன், அஸ்ய - இந், ஜகத்-ஜகத்திற்கு, ஸௌம்ய ரூப்-அழகான
ரூபத்தையுடையவனாக, பவதி-ஆகிறான்.

கொள்ளுதல், சூதூவிதிழுஹம்-மனதின் வ்யாபாரத்தை த்யானம்செய்யத் தகுந்த விஷயத்தில் நிலையிதத்திக்கொள்ளுதல், ஹாவஸம்ஸாஜிஃ-ஆத்மா மாவைத் தவிர வேறு விஷயங்களைப்பற்றிய சிந்தையில்லாமை, இது மன தினால் செய்யப்படுகிற தபஸ்ஸு. 16

ஸ்ரஃபா வரயா தஹ் தவ ஸூக்திவிடா நவெரஃ |

சுவமூர காங்குஷிவி யபுமெகஸாசவிகம் வாரிவக்ஷதெ || 17

ப - ரை] சுவமூரகாங்குஷிவிஃ - பலத்தில் ஆசையில்லாதவர்களாயும், யுமெகஃ - ஸாவதானத்தையுடையவர்களாயு மிருக்கிற, நவெரஃ- மனி தர்களினால், வரயா - மிகுந்த, ஸ்ரஃபா - ஸ்ரத்தையினால், (எந்தத் தப ஸ்ஸு) தஹ் - செய்யப்பட்டதோ, தஸு - அந்த, சூவிடா - மூன்று விதமாகிய, தவஃ - தபஸ்ஸை, ஸாசவிகம் - ஸாத்விகமாக, வாரிவக்ஷ தெ - சொல்லுகிறார்கள். 17

பா] பலத்திலாசை இல்லாதவர்களாயும், இது பகவானுடைய ஆராதனம் என்னும் எண்ணத்தோடு கூடினவர்களாயுமிருக்கிற மனுஷ்யர்களினால்

ந்து தடுத்திக்கொள்ளுவது தகுந்த விஷயத்தில் ஊற்ற முண்டாவதற் காகவல்லவா என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘த்யானம் செய்ந்ததகுந்த விஷயத்தில்’ என்றாரம்பித்து, ஹாவ ஸம்ஸாஜிஃ’ என்ப தற்கு ‘ஜிமேஷுவாஹி’ என்றிவை முதலிய பதங்களோடு புனருத்தி யைப்பரிஹரிப்பதற்காகச்சொல்லுகிறார்—‘ஆத்மாவைத்தவிர’ என்றாரம் பித்து. ‘ஹாவ’ என்னும்பதம் இவ்விடத்தில் அபிப்ராயம் என்னும் அர் தத்தைச்சொல்லுகிறது. அதற்குச்சுத்திபாவது மற்றெல்லா விஷயங் களையும் விட்டுவிடுதல். இத்தால் பரஸ்திரீ முதலிபவைகளில் மனது ஏகாந்தத்தில் ப்ராவ்ருத்திப்பதும் நிராகரிக்கப்பட்டது. இவ்விடத்தில் தபஸ்ஸைச் ஸரீரத்தினால் செய்ப்படுகிறது முதலிபவைகளாகப் பிரித் தது அவைகளில் ஸரீரம் முதலியவைகள் முக்ய காரணமாகையினால். அப்படிக்கில்லாவிடில் ! ‘வாமெவெதெ தவ்யு ஹேதவஃ’ என்பதோடு விரோதம் வரும். 16

இப்படிச் ஸரீரத்தினால் செய்யப்படுகிறதும் வாயினால் செய்யப்படு கிறதும், மனதினால் செய்யப்படுகிறதுமாகிய மூன்று விதமான தபஸ் ஸம்ஸ்களும் ஸத்வம் முதலிய குணங்களின் பேதத்தினால் மூன்றுவித மென்று சொல்லப்படுகிறது—இந்த ஸ்லோகம் முதலாக. பலத்தில் ஆசையில்லை என்று மறுத்திருப்பதோடு சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டிருக்க

மேலான ஸ்ரத்தையினால் எந்த மூன்றுவிதமான தபஸ்ஸுக்கள் ஸரீரம், வாக்கு, மனது, இவைகளினால் செய்யப்பட்டதோ அதை ஸாத்விகம் என்று சொல்லுகிறார்கள். 17

ஸத்வா ராந வசிஜாயத் தவொ ஹ்ம ஹெவ யசு |
கியதெ தஜிஹ ப்ராஹ்ம ராஜஸம் ஹஸ்யூவம் || 18

ப - ரை] யசு - எந்த, தவஃ-தபஸ்ஸு, ஸத்வா ராந வசிஜாயத் - மனதினால் கொண்டாவது, ஸ்தோத்திரம், பூஜை, இவைகளுக்காக, ஹ்ம - டம்பத்தினால், கியதெ - செய்யப்படுகிறதோ, யசு - அது, ஹ - இந்த ஸோகத்தில், ராஜஸம் - ராஜஸமாகவும், ஹ - சஞ்சலமாகவும், ஹஸ்யூவம் - அழியக்கூடியதாயும், ப்ராஹ்ம - சொல்லப்பட்டது. 18

பா] 'ஸத்வா' ஆவது மனதினால் ஆதரவு செய்வது. 'ராந' ஆவது வாயினால் ஸ்தோத்திரம் செய்வது. பூஜையாவது ஸரீரத்தினால் செய்யப்படுகிற நமஸ்காரம் முதலியது. பலங்களில் ஆசையை முன்னிட்டு ஸத்காரம் முதலியவைகளுக்காக டம்பத்தினால் எந்தத் தபஸ்ஸு செய்யப்படுகிறதோ அது இவ்விடத்தில் ராஜஸம் என்று சொல்லப்பட்டது. ஸ்வர்க்கம் முதலிய பலங்களுக்குக் காரணமாகையினாலே அஸ்திரமாகையினால் 'ஹ', ஹஸ்யூவம்' என்றும் சொல்லப்பட்டது. 'ஹ' ஆய் இருப்ப

கிற 'யு' ஆய்' என்னும் பதம் அதற்குபயோகமான பகவானுடையப் பாகிய உயர்ந்த பலத்தை எண்ணிக்கொண்டிருப்பதைச் சொல்லுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'இது பகவானுடைய ஆராதனம்' என்றாரம்பித்து. 17

புனருத்திவருகிறதோ என்கிற ஸந்தேஹத்தைப் பரிஹரிப்பதற்காக 'ஸத்வா, ராந, வசிஜ' என்னும் பதங்கள் க்ரமமாக, மனது, வாக்கு, ஸரீரம், இவைகளினால் செய்யப்படுகிற பஹுமானத்தைச் சொல்லுகின்றன என்று சொல்லியிருக்கிறது. 'ஈமவாகாஹ்மீ' என்று ஸாத்விக தபஸ்ஸைப் பற்றி விசேஷித்துச் சொல்லியிருப்பதினால் இவ்விடத்தில் ஆசை தானாகவே ஏற்பட்டது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'பலங்களில் ஆசையை முன்னிட்டு' என்று. 'ஸ்வர்க்கம் முதலிய பலங்களுக்குக் காரணமாகையினாலே அஸ்திரமாகையினால்' என்பதற்கு அஸ்திரமான ஸ்வர்க்கம் முதலிய பலங்களுக்கு ஸாதனமாகையினால் என்றார்க்கம். இந்தத் தபஸ்ஸு தானே சில ஸமயங்களில் உண்டாகிறது என்று சொல்லுகிறது உபயோகமற்றதாயினால் பலத்தின்

தாவது கீழே விழுந்துவிடப்போகிறோம் என்கிற பயத்தினால் மனது சலிப்பதற்குக் காரணமாக இருக்கை 'சுயூவ' ஆவது நாசத்தை அடையக் கூடியதாக இருக்கை.

18

உயி மூ றெண னாதூ மொ யதீ யயா சூ யதெ தவஃ |

வா றெ னா தூ டி நா யு டா வா ததூ உவா டா ஹு தம் || 19

ப - ரை] உயிமூ றெண - மூடர்களால் உண்டாக்கப்பட்ட பிடிவாதத்தினால், சூ த் தஃ - தனக்கு, வீ யயா - பீடையினாலும், வா றெ ன - அயலானே, உ ன் னா தூ டி - ஹிம்ஸிப்பதற்காகவும், ய ச் - எந்த, தவஃ - தபஸ்ஸு, சூ யதெ - செய்யப்படுகிறதோ, தஃ - அது, தா உவா - தாமஸமாக, உ டா ஹு தம் - சொல்லப்பட்டது.

19

பா] மூடர்களாவது விவேகமில்லாதவர்கள். அதாவது மூடர்களினால் உண்டாக்கப்பட்ட பிடிவாதத்தினால் தன்னுடைய சக்தி முதலியவை

வழியாக 'உய', 'சுயூவ' என்று சொல்லப்படுகிறது. அதில் 'சுயூவ' என்னும் பதத்தினால் பலம் அடிக் கயமென்று சொல்லப்படுகிறபடியினால் 'உய' என்னும் பதம் பலத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே ஸம்பவிக்கக்கூடிய தோஷத்தைச் சொல்லுகிறது, அதிலும் 'உயபதி (மனதைச் சலிக்கும்படி செய்கிறது)' என்கிற வ்யுத்தப்பத்தினால் 'உய' என்னும் பதத்திற்கு அதைச் சொல்லக்கூடிய சக்தியும் இருக்கிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'கீழே விழுந்து விடப்போகிறோம்' என்றாரம்பித்து. இவ்விடத்தில் 'உய' என்னும்பதத்தினால் அநித்யமான பலத்தையுடையது என்றும், 'சுயூவ' என்னும்பதத்தினால் இதற்குத் தடங்கல்கள் ஸம்பவிக்கக் கூடுமாயினாலே நிர்சயமாகப் பலம் உண்டாகிறதென்பதில்லை என்றும் சொல்லப்படுகிறது என்பது யுத்தமல்ல, மற்றத் தபஸ்ஸுக்களிலும் தடங்கள் ஸம்பவிப்பது ஸமானமாகையினால் என்று தாத்பர்யம்.

18

தனக்கு அஹிதமான கார்யங்களில் ப்ரவ்ருத்திப்பதற்குக் காரணமாகிய மூடனாக இருக்கையாவது அஹிதமான கார்யங்களிலேயே இது ஹிதம் என்கிற ப்ரமம் தான் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'விவேகமில்லாதவர்கள்' என்று. மூடர்களுடைய பிடிவாதத்தினால் என்று சேர்ந்திருக்கிற பதத்தின் அர்த்தத்தையும், அவ்விடத்தில் மூடர்களினுடைய என்கிற இடத்தில் இருக்கிற ஆறும் வேற்றுமை கர்த்தாவைச் சொல்லுகிறது என்பதையும் தெரியப்படுத்துவதற்காகச் சொல்லுகிறார்—'மூடர்களினால் உண்டாக்கப்பட்ட பிடிவாதத்தினால்' என்று. மொத்த

களை நிரூபிக்காமல் தன்னைப்பீடித்துக் கொள்ளுவதினால் எந்தத்தபஸ்ஸு-
செய்யப்படுகிறதோ, அயலானை ஹிம்ஸிப்பதற்காகவும் எந்தத் தபஸ்ஸு-
செய்யப்படுகிறதோ, அது தாமஸம் என்று சொல்லப்பட்டது. 19

ஐதவ்யஸிதி யஜ்ஞாநம் ஜீயதெந்நு வகாரிணே |

ஐதவ்யா காரெவ வாக்ருவ தஜ்ஞாநம் வாக்ரிகம் வ்யூதம் || 20

ப - ரை] யசு - எந்த, ஐநம் - தானமானது, ஐதவ்யம் - கோடுக்க
வேண்டியதென்று, ஐதவ்ய - நல்ல இடத்திலும், காரெவ - நல்ல கால்
த்திலும், வாக்ருவ - நல்லபாத்திரத்திலும், ஐந்வகாரிணே - உபகா
ரம் செய்யாதவனுக்கு, ஜீயதெ - கோடுக்கப்படுகிறதோ, தசு - அந்தத்
தானம், வாக்ரிகம் - ஸாத்திகமாக, வ்யூதம் - எண்ணப்பட்டது. 20

மாகச் சொல்லப்பட்டதை அனுஷ்டிக்கிறவனிடத்தில் விஸேஷித்துச்
சொல்லுகிறார்—‘தன்னுடைய ஸக்தி முதலியவைகளை நிரூபிக்காமல்’
என்று. ‘முதலியவைகளை’ என்னும் பதத்தினால் ஸாஸ்த்ரங்களினால் வில
க்கப்பட்டிருப்பதும் 1 ‘ஐஸக்யாநி ஐந்வகாரி ஸதீவ்யபவமநாநி வ |
ஐஸக்யாநி வ வஸூநி நாரமெதவியக்ஷணம் ||’ என்றிவை முதலிய
வைகளில் சொல்லப்பட்ட விஷயங்களின் தோஷங்களும் சேர்த்துக்
கொள்ளப்பட்டன. தன்னுடைய பலத்திற்குத்தகாத காரியத்தை ஆரம்
பிவிப்பது இவ்விடத்தில் ஆத்மாவிற்குப்பிடை. இத்தால் ஸ்வல்ப பீடை
யைக் கொடுக்கக்கூடிய தன்னுடைய பலத்திற்குத்தகுந்த வரதம், முத
லியவைகள் விலக்கப்படுகின்றன. அப்படியே 2 ‘வஸூநிவீக்ஷ்ய வநா
வயம்’ என்று சொல்லப்பட்டது. ஸ்மருதியிலும் 3 ‘ஐஸக்யாநி தயா
ஜ்ஞாநம் ஐதவ்யா ஐதவ்யம் ஐதபாஜநம் | உவவதீபிவஸூநா வ ஜ்ஞாக்ஷா
ஸாநம் வஜிவரெசு ||’ என்றிவை முலியதும் சொல்லப்படுகிறது. 19

1 விசக்ஷண:-ஸமர்த்தனை மனிதன், அசக்யாநி-தன்னால் செய்யமுடியாத
தாயும், தாரந்தாநி - முடிவில்லாததாயும், ஸமவ்யயபவானிச-செலவுக்கு ஸமமான
ப்ரயோஜனத்தை யுடைத்தானவைகளாயும், அஸாத்யானி-ஸாதிக்கமுடியாதவை
களாகிய, வஸூநி-காரியங்களை, நாரபேத-ஆரம்பிக்கக்கூடாது.

2 பலம் பலமில்லாமை, இவைகளை யோசித்துப்பார்த்து.

3 தேசம்-இடத்தையும், காலம்-காலத்தையும், ததா-அப்படியே, ஆத்மனம்-
தன்னை யும், த்ரவ்யாத்ரவ்யம்-அதற்குப்ரயோசப்படக்கூடிய த்ரவ்யத்தையும், அப்படி
க்கில்லாததையும், ப்ரயோஜனம்-ப்ரயோஜனத்தையும், உபபத்திம்-ஒத்தாசையை
யும், ஜ்ஞாத்வா-தெரிந்துகொண்டு, செளசம்-பரிசுத்தியை, ஸமாசரேத்-செய்ய

பா] பலத்தில் ஆசையில்லாமல் கொடுக்கவேண்டுமென்று தேசத்திலும் காலத்திலும், பாத்திரத்திலும் உபகாரம் செய்யாதவனுக்கு எந்தத் தானம் கொடுக்கப்படுகிறதோ அந்தத் தானம் ஸாத்விதமாக எண்ணப்பட்டது. 20

யத் து ப்ரத்நுவகாராடிஃ மஹுஜ்ஜிஸூ வா வுமஃ |

ஜீயதெ ஸ்வரிக்ஷிஷ்டம் தஜ்ஜாஜவஜுஜாஹுதம் | 21

ப - ரை] யஃ - எந்த (தானமானது), ப்ரத்நுவகாராடிஃ - ப்ரத்யுபகாரத்திற்காக, வுமஃ - மறுபடியும், மஹுஜ்ஜிஸூவா - பலங்களை

தா] ராஜஸ தானத்தைப்பற்றிச் சொல்லுமிடத்தில் 'மஹுஜ்ஜிஸூ' என்று சொல்லியிருப்பதினால் இவ்விடத்தில் ஸ்வர்க்கம் முதலிய பலங்களில் ஆசை இல்லை யென்று சொல்லப்பட்டது. 'ஃமஹுஜ்ஜிஸூ' என்கிற இது த்ருஷ்டமான பலங்களில் ஆசையில்லை என்கிற அபிப்ராயத்தைக் காட்டுகிறது 'ஜாஹுதம்' என்கிற இது ஸாத்விதமான தபஸ்ஸு முதலியவைகளிலே போல வேறு விதமான பலங்களில் ஆசை இல்லை என்று விலக்குவதற்காக என்று சொல்லுகிறார்—'பலத்தில் ஆசையில்லாமல்' என்று. இவ்விடத்தில் பாத்திரமே உபகாரம் செய்யாதவனாக இருக்கவேண்டும் என்று விசேஷித்துச் சொல்லப்படுகிறது. அப்படி இருந்தபோதிலும் நாம் கொடுப்பதற்காக உத்தேசிப்பதையும் நம்மால் கொடுக்கப்படுகிற வஸ்துவிற்கு ஆதாரமாக இருப்பதையும் அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு நான்காம் வேற்றுமையையும் ஏழாம் வேற்றுமையையும் சேர்த்துப் பாயோகித்திருக்கிறது. அன்றிக்கே பாத்திரமாக ஏற்பட்டிருக்கும்பொழுது உபகாரம் செய்யாதவனாகிய அவனுக்கு என்று அந்நவம் சொல்லிக்கொள்ளவுமாம். அதுவுமல்லாமல் பாத்திரத்தில் கொடுக்கப்படுகிறது, அதுவும் உபகாரம் செய்யாதவனுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது என்றாவது வாக்யத்தைப் பிரித்துக்கொள்ளவுமாம். 'இடம், காலம்' என்கிற பதங்கள் இவ்விடத்தில் தானம் செய்யத்தகுந்ததாக ஸாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்படுகிற புண்யதேசங்களையும் புண்யகாலங்களையும் சொல்லுகின்றன. 'வாசுதம்' ஆவது 1 'நவிஜ்ய'பா கெஹபா ஜநநா வாவி வாசுதா 1 யஸ்யஸுதரி செயொகெ தஸி வாசுதம் ப்ரவக்ஷதே' என்றிவை முதலியவைகளினால் சொல்லப்படுகிறது.

20

1 வித்யயா கேவலயா - வித்யைமாத்திரத்தினாலும், ஜந்மநாவாபி-நல்லகுலத்தில் பிறந்ததினால் மாத்திரத்தினாலும், பாத்திரா-பாத்திரமாக இருக்கை, ந - இல்லை, யஸ்ய-எவனுக்கு, வ்ருத்தம்-நல்ல நடத்தையும், உத்தே, கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட, இமேச-இவைகளும், (இருக்கின்றனவோ) அவனை, பாத்ரம்-பாத்ரமாக, பாசக்ஷதே-சொல்லுகிறார்கள்.

ஆசைப்பட்டேக்கொண்டாவது, வரிக்ஷிஷ்டம் - ஸரியான த்ரவ்யத்தை உடைத்தாகாமல், ஶீபதெ - கொடுக்கப்படுகிறதோ, தக்ஷ - அது, ராஜஸம் - ராஜஸமாக, உஷாஹுதம் - சொல்லப்பட்டது 21

பா] ப்ரத்யுபகாரத்தை எதிர்பார்த்துப் பலத்தை உத்தேசித்து நல்ல வஸ்துவை யுடையதல்லாமல் எந்தத் தானம் கொடுக்கப்படுகிறதோ அது ராஜஸமென்று சொல்லப்பட்டது. 21

சுஷோஸ காமெ யஉந உவாஸெ ஸுஸு ஶீபதெ ।

சுஸுஸுத உவஸுதா தம் துதாஉஸஸுஷாஹுதம் ॥ 22

ப - ரை] தக்ஷ - எந்தத் தானம், சுஷோஸ காமெ - இடமில்லாத இடத்திலும், காலமில்லாத காலத்திலும், சுஷாஸெ ஸுஸு - பாத்திரமில்லாதவர் கூடுக்கும், சுஸுஸுதம் - ஸத்காரமில்லாமல், சுஸுஸுதம் - அவமானம் செய்யப்பட்டதாயும், ஶீபதெ - கொடுக்கப்படுகிறதோ, தக்ஷ - அது, தாஜஸம் - தாமஸமாக, உஷாஹுதம் - சொல்லப்பட்டது. 22

பா] இடமில்லாத இடத்திலும் காலமில்லாத காலத்திலும் அபாத்ரங்களுக்கு எந்தத் தானம் கொடுக்கப்படுகிறதோ, அதுவும் காலவம்புதல் முதலிய

தா] 'ப்ரத்யுபகாரத்தை எதிர்பார்த்து' என்பதற்கு ப்ரத்யுபகாரம் செய்வதில் அபிப்ராயத்தை முன்னிட்டு என்றித்தம். இத்தால் முன்பு அவனால் செய்யப்பட்டதற்கு ப்ரத்யுபகாரமாக இருக்கிறது என்பதும் வரப்போகிற அவனால் செய்யப்படுகிற ப்ரத்யுபகாரத்திற்குக் காரணமாக இருக்கிறது என்பதும் சுருக்கிச் சொல்லப்பட்டது. த்ரவ்யத்தில் ஆசையினால் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு கொடுக்கிற புருஷன் நல்லபாகத்தைத் தனக்காக நிறுத்திக்கொண்டு மற்ற பாகத்தை அயலானுக்குக் கொடுக்கிறான் என்கிற அபிப்ராயத்தினால்சொல்லுகிறார்—'நல்ல வஸ்துவை யுடையதல்லாமல்' என்று. அம்ரத்தையினாலே கொடுக்கப்பட்டிருப்பதினால் வஸ்து உயர்ந்ததல்ல என்பது இவ்விடத்தில் 'வரிக்ஷிஷ்ட' என்னும் பதத்திற்கு அர்த்தம் என்று தாத்பர்யம். 21

'இடமில்லாத இடமாவது' கலிங்க தேசம் முதலிய ஸங்கடமான இடங்கள். 'காலமில்லாத காலமாவது' ராத்ரி முதலியது, 'அபாத்ரங்கள்' ஆவது பந்தியைக் கெடுக்கக்கூடியவர்கள், மூடர்கள், திருடர், தூர்த்தர், வந்திப்பட்டுக்கள், வைதாளிகர், முதலியவர்கள். ஸத்கருதமாவதுபுணை, அது இல்லாதது 'சுஸுஸுதம்'. இதையே சொல்லுகிறார்—'காலவம்புவது முதலிய' என்றாம்பித்து. வாங்கிக்கொள்ளுகிற புருஷனிடத்தில் செய்கிற அவமதிப்பே அந்தத் தானமாகிற கார்யம்

கௌரவங்களில்லாமலும், அவமதிப்புடனும், அதாவது உபசாரவார்த்தை முதலியதில்லாமலும் எது கொடுக்கப்படுகிறதோ அது தாமஸமென்று சொல்லப்பட்டது. 22

பா - அ] இப்படி வேதத்தில் சொல்லப்படுகிற யஜ்ஞம், தபஸ்ஸு, தானம், இவைகளுக்கு ஸத்வம், முதலிய குணங்களின் பேதங்களினால் பேதம் சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது அந்த வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட யஜ்ஞம், முதலியவைகளுக்குப் ப்ரணவத்தோடு சேர்ந்திருக்கிறதென்றும், 'தக்ஷ', 'ஸக்ஷ', என்னும் பதங்களினால் சொல்லப்படுகிறதென்றும் லக்ஷணம் சொல்லப்படுகிறது. 23

ஓம் தக்ஷ ஸக்ஷிதி நிபேத்யஸோ ஸ ஹணஹிவி யஃ ஸ்யுதஃ |
ஸாஹணாஸௌக வெஹ்ய யஜ்ஞாஸு விஹிதாஃ வபரா || 23

ப - ரை] ஓம் தக்ஷ ஸக்ஷ, ஐதி - என்கிற, த்ரிவியஃ - மூன்றுவிதமாகிய, நிபேத்யஸஃ - பதம், ஸ ஹணஃ - வேதத்தைச் சேர்ந்ததாக, ஸ்யுதஃ - எண்ணப்பட்டது, ஸாஹணாஃ - ப்ராரம்ணர்களும், வெஹ்ய - வேதங்களும், யஜ்ஞாஸு - யஜ்ஞங்களும், தெஹ-அந்தச் சாப்தத்தோடு (சேர்ந்தவைகளாகவே), வபரா-மூன்றால், விஹிதாஃ செய்யப்பட்டதுகள். 23

வரையிலும் ஸம்பந்தப்படுகிறபடியினால் தானத்திற்கே விசேஷணமாகச் சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'அவமதிப்புடன்' என்று. அவமதிப்பாவது வாயினால் செய்ப்படுகிறதைச் சொல்லுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'உபசாரவார்த்தைமுதலியதில்லாமலும்' என்று. ஸாஸ்த்ரத்தில் இது ப்ரமாணம் தான் என்கிற நிர்ஸயம் இல்லாமல் பரீலாகத்தைப்பற்றி ஸந்தேஹத்தையுடையவனாகையினால் அந்தத்தானம் செய்ப்படுகிற பாத்திரங்களைவிடத் தான் உயர்ந்தவன் என்கிற அபிமர்னத்தினாலும் பூஜை செய்யாமலிருப்பதும், அவமதிப்பு முண்டாகிறது. தேசம், முதலியவைகள் சேர்ந்திருந்த போதிலும் பூஜைசெய்யாமலிருப்பதுமுதலியதுபரிஹரிக்கத்தக்கது. 22

கீழே ஒருவிதமாக மூன்றுவிதம் என்று சொல்லியிருப்பதைப் போல மேலேயும் மற்றொருவிதமாக மூன்றுவிதம் என்று சொல்லியிருக்கிறது என்கிற ஸந்தேஹத்தை விலக்குவதற்காக கீழ்ச் சொல்லப்பட்ட எல்லாக் கர்மங்களுக்கும் லக்ஷணத்தைச் சொல்லுகிறதென்று மேல் கிரந்தத்திற்கு அவதாரிகை சொல்லுகிறார்—'இப்படி' என்றாம் பித்து. மூன்றுவிதமென்று விதிப்பது இங்கு வேண்டியதில்லை. லக்ஷயங்களைச் சொன்ன பிறகு அவைகளின் லக்ஷணத்தைச் சொல்லவேண்டி

பா! 'ஓ' தக்ஷஸு' என்கிற மூன்றுவிதமான ஸப்தமும் ப்ரம்மத்தோடு
 டியது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'ஹ்ருணஸ்யூபகஃ' என்று அந்
 வயம் சொல்லப்பட்டது. மேல்சொல்லப்போகிறவிதமாக இந்த மூன்று
 விதமான பதங்களிலும் சொல்லப்படுகிறதாக 'ஹ்ருண' அந்வயிக்கிற
 தென்பது பொருந்தாதாகையினால் ப்ரம்மத்தோடு சேர்ந்ததாகிறது
 என்று மொத்தமாக ஸம்பந்தத்தைச் சொல்லுவதாக வ்யாக்யானம்
 செய்யப்பட்டது. 'ஓ' தக்ஷஸு' என்று வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட
 யஜ்ஞம், முதலியவைகளுக்கு லக்ஷணம் சொல்லப்படுகிறது என்று
 சொல்லில் உகிதமல்ல, 'ஹ்ருண' என்னும் பதம் அந்த யஜ்ஞம், முத
 லியவைகளைச் சொல்லாதாகையினாலும், முக்யமான அர்த்தத்திற்கு
 ஒருவித விரோதமில்லையாகையினாலும். இந்த மூன்று பதங்களும்
 நேரில் பரமாத்மாவிற்குப் பேர் என்பது 1 'அந்த அடையவேண்டிய
 வஸ்துவை உனக்குச் சுருக்கமாச் சொல்லுகிறேன். 'ஓ' என்கிற இது
 தான்' என்றும், 'அந்தப் பெரிய வஸ்துவிற்குப் பேர் இது. எவன்
 இந்த வஸ்துவின் 'தக்' என்கிற பேரை அறிகிறானோ அவன் ப்ரம்ம
 மாகவே ஆகிறான்' என்றும், 2 'ஓ! ஸௌம்யனே! இந்த ப்ராணிக
 ளெல்லாம் ஸத்தையே காரணமாகவுடையது, ஸத்தையே ஆதாரமாக
 உடையது, ஸத்தையே லயஸ்தானமாகுடையது' என்றும் அர்த்தமுள்ள
 ஸ்ருதிவாக்யங்களில் சொல்லப்பட்டது. ஆகையினால் இந்த ஸாஸ்த்ரத்
 தில் முக்யமாக நிரூபிக்கப்படுகிற பரமாத்மாவைச் சொல்லும் விதம்
 உபாஸனம் செய்கிறவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்துவதற்காக உபதேசிக்
 கப்படுகிறது என்பது டுத்தம். அங்கங்களில் குறைவுபட்டிருந்த போ
 திலும் கர்மம் பரமாத்மாவின் பேணர்ச்சொன்ன மாத்திரத்தினாலே பூர்
 த்திபான அங்கங்களுடன் செய்யப்பட்டதாகிறது. வைதீககர்மங்கள்
 மற்றக் கர்மங்களினாலாவது லௌகிகங்களான வார்த்தைகளினாலாவது,
 தூக்கம், அஜாக்கிரதை, முதலியவைகளினாலாவது குறுக்கிடப்பட்ட
 தேயானால் பெரியோர்கள் அந்த எல்லா ஸமயங்களிலும் 'ஓ' தக்ஷஸு'
 என்று சொல்லவேண்டும். ஆகையினாலேயே இந்தக்கீதையிலும் அத்
 யாயங்களின் முதலிலும் முடிவிலும் இந்த மூன்று விதமான பதங்
 களும் சொல்லப்படுகின்றன என்றாகுகூடாமல்வரில் கர்மங்களில் 'ஹ்ருண',
 என்னும் பதத்தின் ஸம்பந்தத்தை நிரூபிப்பதற்காக அந்தக்கர்மங்களைச்
 சொல்லுகிற வேதத்தில் இந்தப் பதத்தின் ப்ரயோகம் ஏற்பட்டிருக்
 கிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'ப்ரம்மமாவது வேதம்'
 என்று. இங்கு வேதத்தைச் சொல்லியிருப்பது முன்பின் ஸந்தர்ப்பம்

சேர்ந்ததாக இருக்கிறது ப்ரம்மாவது வேதம். வேதம் என்னும்பதத்தினால் வேதங்களில் சொல்லப்பட்ட கர்மங்கள் சொல்லப்படுகின்றன, அதாவது வேதங்களில் சொல்லப்பட்ட யஜ்ஞம், முதலியவைகள். யஜ்ஞம், முதலிய கர்மங்கள் இந்த மூன்றுவித ஸப்தங்களோடு சேர்ந்தவைகளாய் இருக்கின்றன. அதில் 'ஓ' என்னும் பதத்தோடு சேர்ந்திருப்பது வேதத்தில் சொல்லப்படுகிற கர்மங்களுக்கு அங்கமாக அவைகளைச் செய்ய ஆரம்பிக்கும் பொழுது சொல்லப்படுகிறபடியினால் 'தக்ஷ, ஸக்ஷ' என்னும் பதங்களோடு சேர்ந்திருப்பதும் அவைகள் பூஜ்யங்களென்று தெரிவிப்பதற்காக அவைகளை இந்தப் பதங்கள் சொல்லுகிறபடியினால். இப்படிப்பட்ட மூன்று

களை யனுசரித்து அவைகளின் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'வேதம் என்னும் பதத்தினால்' என்று. வேதத்தைப்பற்றி ப்ரயோகிக்கப்படுகிற 'ஹ்ருக்ஷ' என்னும் பதத்தினால் என்றத்தம். 'ஹ்ருக்ஷஸ்டைந' (ப்ரம்மம் என்னும் பதத்தினால்) என்றும் பாடாந்தரம். இதின் கருந்தாவது—'ஓ தக்ஷ ஸக்ஷ' என்கிற பதங்கள் நேரே ப்ரமாத்தமாவிற்குப் பேர்கள் என்பது ப்ரஸித்தந்தான். அப்படியிருந்தபோதிலும் இவ்விடத்தில் அதைச்சொல்லுவது யுத்தமல்ல, இந்த அத்யாயத்தில் அதைப்பற்றி கேழ்வை முதலியதில்லாமையினாலும், மேலே 'ஹ்ருக்ஷஸ்டைந' என்பது முதலியதோடு அந்வயிக்காதாகையினாலும். ஆகையினால் வேதத்தை யே குறிப்பாகக்கொண்டு வைதிகங்களுக்கு இந்த மூன்றுவிதமான பதங்களும் லக்ஷணம் என்றே சொல்லப்படுகிறது—என்பது. இத்தையே விவரிக்கிறார்—'வேதங்களில் சொல்லப்பட்ட கர்மங்கள்' என்று. இந்த மூன்று விதப் பதங்களும் அந்வயிக்கும் விதத்தில் மேலே சொல்லப்போகிற உட்பிரிவை எடுத்துக்காட்டுகிறார்—'அதில்' என்றாரம்பித்து. கரணம், முதலிய அர்த்தங்கள் பொருந்தாதாகையினால் உபலக்ஷணம் என்னும் அர்த்தத்தைச்சொல்லுகிற மூன்றும் வேற்றுமையின் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'இப்படிப்பட்ட மூன்றுவிதமான பதங்களோடு சேர்ந்தவைகளாகவே' என்று. 'ஹ்ருக்ஷஸ்டைந' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் 'ஹ்ருக்ஷ' என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிற வேதத்தில் ஸம் பந்தமுடையவர்களாகையினால் மூன்றுவர்களுடையதாயும் சொல்லுகிறது. 1. 'ஹ்ருக்ஷஸ்டைந' என்றல்லவோ மேலே சொல்லப்படுகிறது. அதினாலேயே ப்ரணவத்தில் ஸம்பந்தம் உண்டாகும் விதமும் சொல்லப்பட்டது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'வேதத்தில் ஸம் பந்தத்தையுடைய' என்றாரம்பித்து. 'விஹிதாஃ (செய்யப்பட்டவைகள்)'

விதமான பதங்களோடு சேர்ந்தவைகளாகவே வேதத்தில் ஸம்பந்தத்தையுடைய மூன்று வர்ணத்தார்களும், வேதங்களும், யஜ்ஞங்களும் முன்னால் செய்யப்பட்டதுகள், அதாவது முன்னால் என்னாலேயே செய்யப்பட்டதுகள் என்றர்த்தம். 23

பா - அ] மூன்றுவித வஸ்துக்களுக்கும் 'ஓம் தக்ஷஸு' என்கிற பதங்களோடு சேர்ந்திருக்கிறவிதம் நிரூபிக்கப்படுகிறது. அதில் முதலில் 'ஓம்' என்னும் பதத்தோடு சேர்ந்திருக்கும் விதத்தைச் சொல்லுகிறார்—

தவ்வாஹிதௌஹிதௌ யஜ்ஞஹிதௌ தவஃ க்ரியாஃ |
புவதஃகௌ வியாமொகாஸுததம் ஸஹவாஹிதௌ || 24

ப - ரை] தவ்வாஃ-ஆகையினால், ஸஹவாஹிதௌ-வேதத்தைச்சொல்லுகிற மூன்று வர்ணத்தார்களினுடைய, வியாமொகாஸுததம் - வேதமாகிற ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்பட்ட, யஜ்ஞஹிதௌ - க்ரியாஃ - யஜ்ஞம், தானம், தபஸ்ஸு, முதலிய க்ரியைகள், ஓமிதி - ஓமென்று, உஹிதௌ - சொல்லி, வததம் - எப்போதும், புவதஃகௌ - செய்யப்படுகின்றன.

என்பதற்குக் கர்த்தா யார்? என்றாசேஷம்வரில் 1 'தவ்வாஹிதௌ' 2 'யாமொகாஸுததம்' என்றிவை முதலியவைகளை நினைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—'அதாவது முன்னால் என்னாலேயே' என்றாரம்பித்து. வேதங்கள் செய்யப்பட்டன என்பது முன்போலவே ப்ரவ்ருத்திக்கப்பட்டிருத்தல். ஏனெனில் 2 'எவன் அந்த ப்ரம்மாவிற்கு வேதங்களை உபதேசிக்கிறானோ' என்றர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யத்தினாலும், 3 'சுமாவி திபநாஹிதௌ வாமஹிதௌ' என்றிவை முதலிய ஸ்ருதிகளினாலும் வேதம் நித்யமென்றேற்பட்டிருக்கிறபடியினாலும். 23

'தவ்வாஃ' என்பது முதல் நாலு ஸ்லோகங்கள்கீழ் ப்ரஸ்தாவித்திருப்பதையே விவரிக்கின்றன என்று சொல்லுகிறார்—'மூன்றுவித' என்றாரம்பித்து. ப்ரம்மணர்கள், வேதங்கள், யஜ்ஞம், இவைகளுக்கு என்றர்த்தம். 'யஜ்ஞ' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் தபஸ்ஸு, தானம், முதலியவைகளையும் குறிக்கிறது, 'யஜ்ஞஹிதௌ தவஃ க்ரியாஃ' என்றல்லவோ மேலே சொல்லப்படுகிறது. அனுஷ்டானத்திலே சேர்ந்திருப்பதினாலும் அதிலும் முதன்மையாக இருப்பதினாலும் முதலில் ப்ரணவத்

1 பகவத்கீதை-4-13. 2 ஸ்வேதாஸ்வதரம்-6-17.

3 பாரதம் - சாந்திபர்வம்-மோக்ஷதர்மம் - 23-93. ஏவா-இந்த, அநாதிரிதன-ஆதியும் அந்தமுயில்லாத, வாக்-வார்த்தையானது, (பசவானால்) உதஸ்ருஷ்டா - சொல்லப்பட்டது.

பா] ஆகையினால் வேதத்தைச் சொல்லுகிற மூன்று வர்ணத்தார்களினுடைய யாகம், தானம், தபஸ்ஸு, முதலிய வேதமாகிற ஸாஸ்த்ரத்தல் சொல்லப்பட்ட க்ரியைகள் முதலில் 'ஓம்' என்று சொல்லிவிட்டு எப்போழுதும் செய்யப்படுகின்றன. வேதங்களும் 'ஓம்' என்று சொல்லிவிட்டு

தைப் பற்றிச் சொல்லி யிருக்கிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'முதலில்' என்று. 'தவ்யாக் (ஆகையினால்)' என்பதற்கு எல்லாவற்றையும் ஸ்ருஷ்டித்தவனாகிய என்னால் அப்பொழுதே ப்ரணவத்தோடு சேர்ந்ததாகவே ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டிருப்பதினால் என்றாத்தம். இத்தால் விதிக்கப்படுகிறது என்கிற வ்யுத்தத்தியினால் 'விபரமம்' ஆவது இவ்விடத்தில் வேதத்தி லிருக்கிற கர்மங்களை விதிக்கிற வாக்யம் என்று சொல்லுகிறார்—'வேதமாகிற ஸாஸ்த்ரத்தில் சொல்லப்பட்ட' என்று. யஜ்ஞம், தானம், முதலியவைகள் ப்ரணவத்தை முன்னிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பது அவைகளை விதிக்கிற ஸாஸ்த்ரங்களினாலேயே ஏற்பட்டது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'முதலில்' என்று. 'ஓம்' என்று சொல்லுவதும் இவ்விடத்திலே தாந்த ஸாஸ்த்ரத்தைத் தெரிந்தவர்கள் எல்லாவற்றிற்கும் அந்தர்யாமியாகிய பரமாத்மாவை அனுஸந்தானம் செய்து கொண்டு அதினால் இந்தக் கர்மம் அவனுக்கு ஆராதனம் என்று எண்ணிக்கொள் ளுவதற்காக, அப்படியே பகவானாகிய ஸௌனகர் 1 'ஹரிஓவஸுரோதித்யா கஸ்தி வலிவபுரவரோஷுய।' என்று சொல்லி யிருக்கிறார். வேதாந்த ஸாஸ்த்ரம் தெரியாதவர்களுக்கும் அந்தப் பரமாத்மாவைச் சொல்லுகிற பதத்தைச் சொல்லுவதினால் மங்களம் முதலியவைகள் கிடைக்கிற தென்பது தானாகவே ஏற்பட்டது ஆகையினால் ப்ரணவத்திற்கு வைதிகங்களான எல்லா வஸ்துக்களுடனும் ஸம்பந்தம் ஏற்பட்டது. 'வஸந்த ருதுக்கள்தோறும் ஜ்யோதிஷ்டோமயாகம் செய்ய வேண்டும், ஸரத்காலத்தில் வாஜபேய யாகம் செய்ய வேண்டும்' என்பவை முதலியவைகளினால் க்ரியைகள் சில காலங்களிலேயே செய்யவேண்டியதாக விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படி யிருந்தபோதிலும் எல்லா க்ரியைகளுக்கும் ப்ரணவத்தை முன்னிட்டுக் கொண்டு செய்யும் பொழுது கால விசேஷங்களிலேயே செய்யவேண்டு மென்கிற ஏற்பாடில்லே என்று 'ஸுதகம் (எப்பொழுதும்)' என்னும் பதத்தின் தாத்பர்யம் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'எப்பொழுதும் செய்யப்படுகின்றன' என்று.

1 விஷ்ணு தர்மம். நித்யம் - எப்பொழுதும், கர்மபூர்வாபரோஷு - கர்மங்களின் முன்னும் பின்னும், ஹரிமேவ - பகவானேயே, ஸ்மரேத் - நினைக்க வேண்டும்.

ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன. இப்படி வேதங்களுக்கும், வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட யஜ்ஞம்முதலிய கர்மங்களுக்கும் 'ஓ' என்னும் பதத்தோடு ஸம்பந்தம் முன் நிரூபிக்கப்பட்டது. 'ஓ' என்கிற பதத்தோடு சேர்ந்த வேதங்களைத் தரிப்பதினாலும், அத்துடன் சேர்ந்த யஜ்ஞம் முதலிய கர்மங்களைச் செய்வதினாலும் ப்ராம்மணர்கள் என்று சொல்லப்பட்ட மூன்று வர்ணத்தார்களுக்கும் 'ஓ' என்னும்பதத்தோடு ஸம்பந்தம் நிரூபிக்கப்பட்டது. 24

ஸ்வர்க்கத்திற்கு ஸாதனமானமாக அனுஷ்டிக்கும் பொழுதும், மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனமாக அனுஷ்டிக்கும் பொழுதும் ப்ரணவத்தோடு சேர்ந்திருக்கிறதென்பது பொது என்று தாத்பர்யம். இந்த ஸ்லோகத்தில் வேதங்களைப்பற்றிச் சொல்லாமலிருந்தபொதிலும் முன் ஸ்லோகத்தில் 1 'வ்ராஹ்ணாஸ்தேந வேதாஸு' என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதினாலும், 2 'எந்த ப்ரணவம் வேதத்தின் முதலில் சொல்லப்பட்டதோ' என்றத்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யத்தையும், 3 'வ்ராஹ்ணஃ ப்ரணவம் கஸ்யபாஜாஜாவஜேய ஸவபுஜா ஸுவத்யுநோக்ருதம் வபிவபு' என்றவை முதலியவைகளையும் அனுஸரித்துச் சொல்லுகிறார்—'வேதங்களும்' என்றாரம்பித்து. 'விபாநோகாஃ' என்பதினாலும், 'வ்ராஹ்வாஜிநாஃ' என்பதினாலும் வேதங்களுக்கும் இந்த ஸ்லோகத்தில் ப்ரணவத்தோடு ஸம்பந்தம் காட்டப்பட்டது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'இப்படி வேதங்களுக்கும்' என்றாரம்பித்து. 'ஓ' என்னும் பதத்தைச் சொல்லுகிறார்கள் என்று சொல்லியிருப்பதினாலும் அந்தப் பதத்தோடு சேர்ந்த வேதத்தைச் சொல்லுகிறவர்கள் என்று சொல்லியிருப்பதினாலும் ப்ராம்மணர்களுக்கும் 'ஓ' என்கிற பதத்துடன் ஸம்பந்தம் காட்டப்பட்டது என்று சொல்லுகிறார்—'ஓ' என்கிற பதத்தோடு சேர்ந்த' என்றாரம்பித்து. 24

1 பகவத்கீதை - 17 - 23.

2 தைத்திரீயம், நாராயணம் - 6 - 10 - 24.

3 மனுஸ்மருதி - 2 - 74. ப்ரம்மண:—வேதத்திற்கு, ஆதெள - ஆரம்பத்திலும், அந்தேச - முடிவிலும், ஸர்வதா - எப்பொழுதும், ப்ரணவம் - ப்ரணவத்தை, குர்யாத் - செய்ய வேண்டும், பூர்வம் - முதலில், அகோங்க்ருதம்-ப்ரணவத்தைச் சொல்லாமலிருக்கிற வேதம், ஸ்வத்யு - பெருகுகிறது, அதாவது ஒரே அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதென்கிறதட்டுக்குள்ளடங்காமல் டோய் வீடுகிறது என்று தாத்பர்யம்.

பா - அ] பிறகு இவைகளுக்கு 'தக்' என்னும் பதத்தோடு ஸம்பந்தம் இருக்கும் விதத்தைச் சொல்லுகிறார்—

ததிக்ஷு.நவிலஸாய மஹம் யஜேதவஃ க்ரியாஃ |

ஓ.நக்ரியாஸு விவிடாஃ க்ரியனெ ஜோக்ஷகாஜி ஹிஃ || 25

ப - ரை] தக், ஐதி - என்று, மஹம் - டலத்தை, சந்நிலஸாய - ஆசைப்படாமல், யஜேதவஃ க்ரியாஃ - யஜ்ஞம், தடஸ்ஸு, முதலிய க்ரியைகளும், விவிடாஃ - அனேக விதங்களான, ஓ.நக்ரியாஸு - நானமாகிற க்ரியைகளும், ஜோக்ஷகாஜிஹிஃ - மோக்ஷத்திலாசையுடையவர்களினால், க்ரியனெ - செய்யப்படுகின்றன. 25

டா] பலத்தை ஆசைப்படாமல் வேதம் ஓதுதல், யாகம், தபஸ்ஸு, தானம், இவைகளாகிற க்ரியைகள் மோக்ஷத்தில் ஆசையுடையவர்களினால் செய்யப்படுகின்றன. அவைகள் பரமாத்மாவை அடைவதற்குப் பாயங்களாகையினால் பரமாத்மாவைச் சொல்லுகிற 'தக்' என்னும் பதத்தினால் சொல்

நா] இப்படி ஸ்வர்க்கம், மோக்ஷம், இவைகளுக்கு உபாயங்களாகிய எல்லாவை திகக் கர்மங்களுக்கும் பொதுவாக இருக்கிற ப்ரணவத்தோடு சேர்த்திருக்கையாகிற லக்ஷணம் சொல்லப்பட்டது. பிறகு 'தக்' என்னும்பதம், 'வக்' என்னும்பதம், இவைகள் மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனங்களாகிய கர்மங்களுக்கும், மற்ற மூன்று புருஷார்த்தங்களுக்கும் ஸாதனங்களாகிய கர்மங்களுக்கும் விசேஷ லக்ஷணங்களாகச் சொல்லப்படுகின்றன. இதையும் பாஷ்யத்தில் 'வைதிகங்களாகிய எல்லாக் கர்மங்களுக்கும் பொதுவாகிய லக்ஷணம் ப்ரணவத்துடன் சேர்த்திருப்பது. அதில் மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனங்களாகிய கர்மங்களுக்கும் மற்ற புருஷார்த்தங்களுக்கு ஸாதனமாகிய கர்மங்களுக்கும் 'தக்', 'வக்' என்னும் பதங்களினால் சொல்லப்பட்டிருப்பதினால் 'பதம் உண்டு' என்று மேலே சொல்லப்போகிறார். 'இவைகளுக்கு' என்று கீழ்ச் சொல்லிய மூன்றையும் சேர்த்துச் சொல்லி யிருக்கிறது. இந்த ஸ்ரீலோகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற யஜ்ஞம், முதலியவைகள் உபலக்ஷணங்களாகையினால் வேதங்களினும் 'தக்' என்னும் பதம் ப்ரயோகிக்கப்படுகிறது, என்று தெரிவிப்பதற்காக 'வேதம் ஓதுதல்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 'ஜோக்ஷகாஜிஹிஃ' என்பதினால் குறிக்கப்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்— 'பரமாத்மாவை அடைவதற்குப் பாயங்களாகையினால், என்று, 'தக்' ஐதி மஹம் சந்நிலஸாய' என்று பதங்களை அந்வயித்துக் கொள்ள வேண்டியது. 'தக்' என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிற ப்ரம்மத்தை அடை

லத்தக்கவைகள். * 'ஸ வஃ கஃகிம் யததஷ்டிநுதஃ' என்று 'தக்' என்னும் பதம் பரமாத்மாவைச் சொல்லுகிறதாகப் ப்ரஸித்தமாக இருக்கிறதல்லவா. இப்படி மோகஷத்திற்கு ஸாதனங்களாகிய வேதம் ஓதுதல், யஜ்ஞம், முதலியவைகள் 'தக்' என்னும் பதத்தினால் சொல்லத்தக்கவைகளாகையினால் அவைகளுக்கு 'தக்' என்னும் பதத்தோடு ஸம்பந்

வதற்கு ஸாதனங்களாகையினால் 'தக்' என்னும் பதத்தினால் உபசாரமாகச் சொல்லப்படுகின்றன என்கிற புத்தியினால் வேறு பலத்தை ஆசைப்படாமல் என்றர்த்தம். 'ஐகி(என்று)' சொல்லி யிருப்பதினால் 'உஷாஹு க்' (சொல்லிவிட்டு) ' என்கிற பதத்தை முன் ஸ்லோகத்திலிருந்து சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டியதாகவுமாம் என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்— 'தக்' என்னும் பதத்தினால் சொல்லத் தக்கவைகள்' என்று. 'தக்' என்னும் பதம் பரமாத்மாவிற்குப் பேர் என்பது ஏற்பட்டாலல்லவோ அதை அடைவதற்கு ஸாதனமாகையினால் அந்தப் பதத்தினால் மேற்சொல்லிய கர்மங்கள் லக்ஷணையாகச் சொல்லப்படும். அதுவே எப்படி ஏற்பட்டது? என்றாகூதம் வரில் 'தக்' என்றாரம்பிக்கும் ஸ்ருதி வாக்யத்தின் அர்த்தம் புராணம் முதலியவைகளினாலும் விசதப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அபிப்பிராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—'ஸ வஃ' என்றாரம்பித்து பகவானுடைய ஸஹஸ்ரநாமத்தில் 1 'பாமிநாபாநிமளணாநிவிஷுராதாநி லஹாத்ஹஃ' என்று ஆரம்பிக்கப்பட்டிருப்பதினாலும், 2 'நாஜி ஸஹஸு' என்று முடித்திருப்பதினாலும், 'யக் தக்' முதலிய பதங்கள் ஸர்வ நாமங்களாகையினால் எல்லாவஸ்துக்களையும் சொல்லக்கூடியவைகளாக இருந்தபோதிலும் விசேஷித்து நேரில் பரமாத்மாவிற்குப் பேர்கள் என்பதும் ஏற்பட்டது என்று தாத்பர்யம். இந்த ஸ்லோகத்தில் சொல்லப்படாமலிருந்தபோதிலும் வேதம் ஓதுதல் மொத்தமாகச் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லுகிறார்—'இப்படி' என்றாரம்பித்து. அப்படியிருந்தபோதிலும் முன்னுக்கும் 'தக்' என்னும் பதத்தோடு ஸம்பந்தம் வித்திக்கவில்லை, 'ஐஷாஹுணா' என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்

* பாரதம் - ஆனுஸாஸ நிகபர்வம் - 254 - 93.

1 பாரதம் - ஆனுஸாஸ நிக பர்வம் - 254 - 13. யாநி - எந்த, கௌணாநி - குணங்களாலேற்பட்டவைகளாகிய, நாமாநி-பேர்கள், மஹாத்மந: - பகவானுக்கு, விக்யாதாநி - ப்ரஸித் தங்களாக இருக்கின்றனவோ (அவைகளைச் சொல்லுகிறேன்). 2 பாரதம் ஆனுஸாஸ நிக பர்வம் - 254 - 158.

தம் சொல்லப்பட்டது. மூன்று வர்ணத்தார்களுக்கும் அப்படிப்பட்ட வேதம் ஒதுதல், முதலியவைகளை அனுஷ்டிப்பதினாலேயே 'தக' என்னும் பதத்தோடு ஸம்பந்தம் இருக்கிறது. 25

பா - அ] பிறகு இந்த மூன்று வஸ்துக்களுக்கும் 'ஸக' என்னும் பதத்தோடு ஸம்பந்தம் இருக்கும் விதத்தைச் சொல்லுவதற்காக லோகத்தில் 'ஸக' என்னும் பதத்திற்கு அர்த்தம் ஏற்பட்டிருக்கும் விதத்தைச் சொல்லுகிறார்—

ஸஹாவே ஸாயுஹாவே வ ஸஹிதௌதக ஸாயுஜ்யதே |
புராவெகஃகணி தயா ஸஹவஃ வாயு யுஜ்யதே || 26

ப - ரை] வாயு - அர்ஜுந, ஸக ஐதி - ஸத் என்கிற, ஸதக - இந்தப் பதமானது, ஸஹாவே - இருப்பதிலும், ஸாயுஹாவே - நன்றாக இருப்பதிலும், புராயுஜ்யதே - ப்ரயோகிக்கப்படுகிறது, தயா - அப்படி, புராவெ - மங்களகரமாகிய, கஃகணி - கார்யத்தில், ஸஹவஃ - ஸத் என்னும் பதம், யுஜ்யதே - ப்ரயோகிக்கப்படுகிறது. 26

பா] இருப்பதிலும், மங்களகரமாக இருப்பதிலும், எல்லா வஸ்துக்களிலும் 'ஸக' என்கிற இந்தப் பதம் லோகத்திலும் வேதத்திலும் ப்ர

பட்ட மூன்றுவர்ணத்தார்களும் மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனங்கள் என்கிற காரணத்தைக்கொண்டு 'தக' என்னும் பதத்தினால் சொல்லக்கூடிய வர்களால் வாகையினால் என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'மூன்று வர்ணத்தார்களுக்கும்' என்றாம்பித்து. 'மோக்ஷஹி ஹிஃ கியதௌ' என்பதினால் பரம்பரையாக 'தக' என்னும் பதத்தோடு ஸம்பந்தம் காட்டப்பட்டது என்று தாத்பர்யம். 25

மூன்று வஸ்துக்களுக்கும் மூன்றுவித லக்ஷணங்களோடு ஸம்பந்தம் நிரூபிக்கவேண்டியதாயிருக்க'ஸஹாவே ஸாயுஹாவே' என்று ப்ரஸ்தாவமில்லாத அர்த்தத்தை எதற்காகச் சொல்லியிருக்கிறது என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'பிறகு' என்றாம்பித்து. எப்படி ப்ரயோகம் இருப்பதினால் இருப்பது முதலிய அர்த்தங்களில் 'ஸக' என்னும் பதம் ப்ரயோகிக்கப் படுகிறதென்று ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறதோ அப்படியே ப்ரக்ருதத்திலும் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் அநேக அர்த்தங்களை உதாஹரணமாகச் சொல்லியிருக்கிறது. 'இருப்பதிலும்' என்பது லோகத்தில் இல்லாத வஸ்துக்களை விடவேறுபட்டது என்பதைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். நிகழ்காலத்தில் இருக்கிறது என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம், 'ஸஹாவ' என்

யோகிக்கப்படுகிறது. அப்படியே ஒரு புருஷனால் அனுஷ்டிக்கப்பட்ட மங்களகரமாகிய லௌகிக கார்யத்திலும் இது ‘ஸுஸுகீரீ’ என்று ‘ஸுஸு’ என்னும் பதம் ப்ரயோகிக்கப்படுகிறது என்றர்த்தம். 26

னும்பதம் என்றுதாத்பர்யம். 1 ‘புண்யகர்மத்தைச்செய்கிறவன் புண்ய பலத்தை அடைந்தவனாகிறான்’ என்றர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளிலேபோல இவ்விடத்திலும் ‘ஸாபு’ என்னும் பதம் புண்யமாக இருப்பதை மாத்திரம் சொல்லுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—‘மங்களகரமாக இருப்பதிலும்’ என்று. ‘தகி’ என்னும்பதத்தினுடனேசர்ந்திருப்பதைச் சொல்லுகிற இடத்தில் ‘ஸோக்ஷக்ரஃ’ என்கிற விஸேஷணம் சொல்லப்பட்டிருப்பதிலும், இவ்விடத்தில் ‘புஸு லெஹு கரீஷணி’ என்று மங்களகரமாக இருப்பது மாத்திரம் காரணம் என்று சொல்லியிருப்பதிலும், மோக்ஷத்தைத் தவிர இதர புருஷார்த்தங்களுக்கு ஸாதனங்களாகிய கர்மங்களுக்கு லக்ஷணமாக ‘ஸுஸு’ என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் நிரூபிக்கப்படுகிறது என்று தாத்பர்யம். மிகவும் வேறுபட்ட வஸ்துக்களிலும் கீழ்ச்சொன்ன இரண்டுகாரணங்களினாலும் ‘ஸுஸு’ என்னும் பதம் எல்லா இடங்களிலும் ப்ரயோகிக்கப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘எல்லா வஸ்துக்களிலும்’ என்று ‘புஸுஜிதே’ என்றுஎந்தஇடத்திலென்றுவிஸேஷித்துக்குறிக்காமல் சொல்லியிருப்பதினால் அந்த ப்ரயோகம் எல்லா இடத்திலும் பாவி இருக்கிறபடியினாலே உறுதியானது என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—‘லோகத்திலும் வேதத்திலும்’ என்று. ‘அப்படியே’ என்பது அடுத்த ஸம்பீதத்தில் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட விஷயத்தில் லௌகிகமான உதாஹரணத்தைக் காட்டுவதற்காக. அப்படிக்கில்லாவிடில் புனருத்தி வருகிறபடியினால்என்கிறஅபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘லௌகிககார்பத்திலும்’ என்று. ‘ஸாபுஹாவே’ என்று சொல்லப்பட்டகாரணமேஸம்பீமாகப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட மற்றொருஉதாஹரணத்தில் ‘புஸுலெஹு’ என்கிற பதத்தினால் நிரூபித்துக்காட்டப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘மங்களகரமாகிய’ என்று. தாதுவில் மறைந்திருக்கிற அர்த்தத்தை ப்ரகாசப் படுத்துவது மாத்திரம் உபஸர்க்கத்தினால் செய்ப்படுகிறது. ஆகையினால் இந்த ஸ்லோகத்தில் ‘புஸுஜிதே புஸுஜிதே’ என்கிற இரண்டு பதங்களும் ஒரே அர்த்தத்தைச் சொல்லுகின்றன என்று சொல்லுகிறார்—‘ப்ரயோகிக்கப்படுகிறது என்றர்த்தம்’ என்று. 26

யஜேது தவஸி ஞாநவ ஸ்ரீதிஸ்திதி வொஷுதெ |

கஜூவெவ தடிபூயா ஸ்திதெவாஸியீயதெ ||

21

ப - ரை] யஜே - யாகத்திலும், தவஸி - தபஸ்ஸிலும், ஞாநவ - தானத்திலும், ஸ்ரீதிஃ - நிஷ்ட்டையானது, ஸக ஐதி - ஸக என்று, உஷுதெ - சொல்லப்படுகிறது, தடிபூயம் - அந்த முன்று வர்ணத்தார்களுக்கும் ப்ரயோஜனத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய, கஜூய - கர்மமும், ஸ்திதெவ - ஸக என்றே, கஸியீயதெ - சொல்லப்படுகிறது. 27

பா] ஆகையினால் வைதிகர்களாகிய முன்று வர்ணத்தார்களினுடையவும் யஜ்ஞத்திலும், தபஸ்ஸிலும், தானத்திலும், நிஷ்ட்டை மங்களாகரமாகையினால் ஸத்தேன்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த முன்று வர்ணத்தார்க

தா] இப்படி 'ஸக' என்னும் பதம் அர்த்தம் சொல்லும் விதக்கையும் அதின் ப்ரயோகத்தையும் நிரூபித்துவிட்டு அநெக்காரணமாகக் கொண்டிழைந்துகொண்ட சொல்லவேண்டியதாக ஏற்பட்ட ப்ரம்மணர் முதலிய மூன்று வஸ்துக்களிடங்களிலும் அந்தப் பதத்தை ப்ரயோகித்திருப்பதற்குக் காரணத்தை நிரூபித்து முடிக்கப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'ஆகையினால்' என்றாம்பித்து. நிஷ்ட்டைபைச் சொல்லுவதினால் நிஷ்ட்டைபையுடையவர்களுக்கும் அதில் நிஷ்ட்டைபையுண்டாக்குகிற வேதங்களுக்கும் 'ஸக' என்னும் பதத்தின் அர்த்தத்தோடு ஸம்பந்தமுண்டென்று சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'வைதிகர்களாகிய' என்று. ஒவ்வொரு அத்பாயங்களின் முடிவிலும் ஓ, தக, ஸக, என்னும் பதங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியினால் இவ்விடத்தில் 'ஸ்ரீதிஃ' என்னும் பதம் முடிவைச்சொல்லுகிறதென்று மற்றவர்கள் வ்யாக்பானஞ் செய்திருப்பது இந்த ஸந்தர்ப்பத்திற்குப்போக முன்னதாயும் ப்ரஸித்தமாயுமிருக்கும் அர்த்தம் ஸம்பங்கும் பொழுது உசிதமல்ல என்று தாற்பர்யம். 'ஸ்ரீதிஃ' என்னும் பதத்தினால் புத்தியில் ஜ்ஞாபகப்படுத்தப்பட்ட அவ்வித நிஷ்ட்டையை யுடையவர்கள் 'தக' என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறார்கள் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'அந்த முன்று வர்ணத்தார்களுக்கும்' என்றாம்பித்து. இந்த மூன்றுவிதமான பதங்களினாலும் சொல்லப்படுகிறவனாக ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட பகவானுக்காக ஏற்பட்ட கர்மம் என்று மற்றவர்கள் வ்யாக்பானஞ் செய்திருப்பது கீழே அதிகத் தூரம்விட்டுப்போன அர்த்தத்தை, 'தக' என்னும்பதத்தினால் சொல்லவேண்டியதாயிருப்பதினாலும், யஜ்ஞம், முதலிய எல்லாக் கர்மங்களும் பகவானுடைய ஆராதனத்திற்கு

ளுக்கும் ப்ரயோஜனத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதாகிய யஜ்ஞம், தானம், முதலிய கர்மங்களும் ஸுக்ஸு என்றே சொல்லப்படுகிறது. ஆகையினால் வேதங்களும் வேதத்தில் சொல்லப்படுகிற கர்மங்களும் ப்ராமணர்கள் என்று சொல்லப்படுகிற மூன்று வர்ணத்தார்களும் 'ஓம் தசு ஸுக்ஸு' என்கிற மூன்று பதங்களோடு சேர்த்திருக்கையாகிற லக்ஷணத்தினால் வேதங்களல்லாதவைகளைக் காட்டிலும் வைதிகங்களாகாத கர்மங்களைக் காட்டிலும் வேறுபட்டவைகளாகத் தெரிந்துகொள்ளத் தக்கவைகள். 27

காகஏற்பட்டவைகளல்லவாகையினாலும் யுக்தமல்ல என்று தாத்பர்யம். அந்த யஜ்ஞம், முதலியவைகளுக்காக ஏற்பட்டதாகிய அதின் ஸாமக்ரிகளை ஸம்பாதிக்கிறதாகிய கர்மமும் 'ஸுக்ஸு' என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுவதைப் பார்க்கிலும் கீழ் ப்ரஸ்ஸாவிக்கப்பட்ட யஜ்ஞம் முதலிய கர்மங்களிலேயே அதை நிரூபிப்பது இவ்விடத்தில் உசிதம் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'யஜ்ஞம், தானம்' என்றாரம்பித்து. 'ஓம் தசு' என்று மொத்தமாகச் சொல்லியிருப்பதை ஆதாரமாகக் கொண்டிருக்கிற 'முதலிய' என்னும் பதத்தினால் வேதம் ஒதுதலும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறபடியினால் வேதங்களுக்கும் 'ஸுக்ஸு' என்னும் பதத்துடன் ஸம்பந்தம் உண்டென்று இவ்விடத்தில் நிரூபிக்கப்பட்டது. இப்படி மூன்று வஸ்துக்களுக்கும் மூன்றுவிதமானபதங்களோடு ஸம்பந்தம் இருக்கட்டுமே. அதை இவ்விடத்தில் சொல்லியிருப்பது எதற்காக! என்றேகூறும் வரில் லக்ஷணத்தைச் சொல்லுவதற்கு ப்ரயோஜனமாகிய மற்றவைகளை விட வேறுபட்டதென்று தெரிந்துகொள்வதுதான் என்று நிரூபித்துக்கொண்டு 'ஓம் தசு ஸுக்ஸு' என்றிவை முதலிய ஸ்லோகங்களினால் ஏற்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு முடிக்கிறார்—'ஆகையினால்' என்றாரம்பித்து. சிலர் 'ஓம் தசு ஸுக்ஸு' என்று இந்த மூன்று பதங்களையும் வாக்யமாக வைத்துக்கொண்டு எது பலத்தில் ஆசையில்லாமல் செய்யப்படுகிற கர்மமோ அது மங்களகரம் என்பது உசிதம், அதாவது, 'ஓம் தசு ஸுக்ஸு' என்று அர்வயித்துக்கொள்ள வேண்டியது என்று அந்த வாக்யத்திற்கு அர்த்தமும் சொல்லுகிறார்களே, அது உசிதமல்ல. இவ்விடத்தில் இப்படித்தான் அர்த்தம் சொல்லப்படுகிறது என்பதில் ஒரு காரணமும் இல்லை. அப்படிச் சொல்லுவதில் ஒருவித உபயோகமும் இல்லை. லக்ஷணமென்று சொல்லுவதோவெனில் அனுஷ்டானம் செய்வதற்குபயோகமானது என்று தாத்பர்யம்.

சுசுர லயா ஹுதம் டிதம் தவவஸவம் சுசுதம் வ யசு |

சுவலிதூஷுதெ வாயு மூலதசு வெகுமொ ஹு || 28

ஸ்ரீ கண்ணபிரானருளிச்செய்த ஸ்ரீ பகவத்கீதையில்

பதினேழாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ க்ஷுபாபவாஸு ஹுணைநமஸு

ப - ரை] வாயு - அர்ஜுந, சுசுர லயா-ஸ்ரத்தை யில்லாமையினால், சுசுதம் - செய்யப்பட்ட, ஹுதம்-ஹோமமும், டிதம் - தானமும், தவ - செய்யப்பட்ட, தவ-தபஸ்ஸும், யசு - எதுவோ (அது), சுவலிதி - அஸத்தென்று, உஷுதெ - சொல்லப்படுகிறது, சசு - அது, வெகு - லோகாந்தரத்தில் டேன் மூல - ஸுகத்திற்குக் காரணமல்ல, ஹு - இந்த லோகத்திலும், மொ - ஸுகத்திற்குக் காரணமல்ல 24

பா] ஸாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்டதாயிருந்தபோதிலும் ஹோமம்

தா] 'யெஸாஸுவிபிஹுஜி' என்றாம்பித்து இந்த அத்யாயத்தின் ஆரம்பத்தில் கேழ்க்கப்பட்டதற்குப் பதிலாக ஸ்ரத்தையோடு கூடிய தாயிருந்தபோதிலும் ஸாஸ்த்ரத்தில் விதிக்கப்படாத கர்மம் அஸுரர் களின். ஸ்வபாவமுடையவர்களைச் சேர்ந்ததாகையினால் மங்களகரமல்ல என்று நிரூபித்து ஸாஸ்த்ரத்தில் விதிக்கப்பட்ட கர்மத்திற்கு அதைவிட வ்யத்யாஸமும் நிரூபிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது அஸாஸ்த்ரீயமான கர் மங்களுக்கு எதிர்நடையாகக் கீழ்ப் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட ஸாஸ்த்ரத்தில் விதிக்கப்படுகிற கர்மங்கள் 'ஸசு' என்னும் பதத்தினால் சொல்லக்கூடியவைகள் என்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்காக ஸாஸ்த்ரத்தில் சொல்லப் பட்டவைகளாயிருந்தபோதிலும் ஸ்ரத்தையில்லாத கர்மம் அஸத்தென் னப்படுகிறது என்பது சொல்லப்படுகிறது. சேர்ந்தவஸுது இல்லாமலிருப் பது விசேஷ்யமில்லாமற் போனபோதிலும், விசேஷணமில்லாமற் போ னபோதிலும் ஸமானமாகையினால் என்கிற அபிபிராயத்தினால் சொல்லு கிறார்—'ஸாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்டதாயிருந்த போதிலும்' என்று ரம்பித்து. 'சுசுதம்' என்னும் பதம் 'ஹுதம், டிதம்' என்னும் பதங்க ளோடு அந்வயிக்கிறது. 'தவ' என்பதினால் தபஸ்ஸு செய்யப் பட்டதென்பது ஏற்பட்டபடியினால் 'ஹுதம் டிதம்' என்னும் பதங்களும் இவ்விடத்தில் ஹோமம் தானங்களாகிற க்ரியைகளைச் சொல்லுகின் றன. இப்படி 'சுசுதம்' என்னும் பதத்திற்கு அவைகளுக்கு விசே ஷணமாக அந்வயம் சொல்லவேண்டியிருக்கப் பொதுவாகிய பரோப

முதலியது அஸத்தென்று சொல்லப்படுகிறது. ஏனெனில் அது மோக்ஷத் திற்கும் காரணமல்ல, ஸம்ஸாரத்திலுண்டாகும் பலத்திற்கும் காரணமல்ல வாகையினால். 28

பகவத் ராமானுஜன் என்னும் உடையவர் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீமத் சீதாபாஷ்யத்தில்

பதினேழாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ டேதே ஹரஹதே ஹாஷ்யகாராய நம: 29

எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்.

காரம் முதலியவைகளைச் சொல்லுகிறது என்று சொல்லுவது யுத்த மல்ல என்று தாத்தபர்யம். ஸாஸ்தரத்தில் விதிக்கப்படாத கார்யங் களைப்போல இது நாகத்தில் விழுவதற்குக் காரணம் என்பதில்லை. அப்படியிருந்தபோதிலும் அந்தந்த வாக்யங்களில் சொல்லப்பட்ட பலங்களில்லாநாயினால் அஸத்தென்பது உசிதந்தான் என்கிற அபிப் ராயத்தினால் காரணத்தைப்பற்றிய கேழ்வையைக் காட்டுகிறார்— 'ஏனெனில்' என்று, 1 'மோக்ஷத்தையடைந்தவன் விஷயத்தில் எந்த இவ்விதமாகிய ஸந்தேஹம் இருக்கிறது' என்றர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக் யத்திற்கு விரோதமில்லாமல் 'ப்ரேத்யு' என்னும் பதம் முத்தியை யடைந்திருக்கும் தசையைச் சொல்லுகிறதென்பது உசிதமாகையினால் 'ஜோக்ஷகாங்க்ஷீஹி' என்றிவை முதலியவைகளினால் சொல்லப்பட்ட பலம் இல்லையென்பது 'நயதக' ப்ரேத்யு' என்பதினால் சொல்லப் படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'மோக்ஷத்திற்கும் காரணமல்ல' என்று, மீதியாக ஏற்பட்டிருக்கிற 'உஹ' என்னும் பதத்தின் அர்த்தந் தைச் சொல்லுகிறார்—'ஸம்ஸாரத்திலுண்டாகும் பலத்திற்கும் காரண மல்ல' என்று. ஸ்ரத்தையோடு கூடியதாயிருந்தபோதிலும் வேதத் தில்விதிக்கப்படாத கர்மமும் வேதத்தில் விதிக்கப்பட்டதாயிருந்தபோ திலும் ஸ்ரத்தையில்லாத கர்மமும் இஹலோகத்திலும் பாலோகத்தி லும் ப்ரயோஜன் மற்றவைகளாகையினால் அனுஷ்டிக்கத் தக்கவைக ளல்ல. இந்த இரண்டுவித ப்ரயோஜனங்களையும் உடையதாகையினால் வேதங்களில் விதிக்கப்பட்ட கர்மமே ஸ்ரத்தையோடு கூடினதாகவே அனுஷ்டிக்கத்தக்கது என்று இந்த அத்யாயத்தின் ஸாரமான அர்த் தம் என்று தாத்தபர்யம். 28

ஸ்ரீவதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரரான ஸ்ரீமத் நிகமாந்த மஹாதேசிகன்

அருளிச்செய்த தாத்தபர்ய சந்திரிகையில்

பதினேழாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ டேதே நிகமோஹ ஹா ஷ்யகாராய நம: 29

ஸ்ரீ ஆளவந்தாரருளிச்செய்த ஸ்ரீ கீதார்த்த ஸங்க்ரஹம்.

ஆளவந்தார் திருவடிகளே சரணம்.

சுபாஷூஜாவாரம் க்ருக்ஷம் ஸாஷூயம் மூணதஃ ப்ருக்ஷம் |
மூக்ஷணம் ஸாஷூ வலிக்ஷம் த்ருயா வலக்ஷஸோடிதம் || 21.

ப - ரை] சுபாஷூ - ஸாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்படாத, க்ருக்ஷம் - எல்
லாக்கர்மமும், க்ருக்ஷம் - அஸுரர்களின் ஸ்வபாவத்தைச் சேர்ந்தது,
ஸாஷூயம் - ஸாஸ்த்ரத்தில் சொல்லப்பட்ட கர்மமும், மூணதஃ - ஸத்
வம் முதலிய குணங்களினால், ப்ருக்ஷம் - வேறுபட்டது (என்பதும்),
வாஷூவலிக்ஷம் - ஸாஸ்த்ரங்களிலேற்பட்ட கர்மங்களுக்கு, த்ருயா -
மூன்று விதமாகிய, மூக்ஷணம் - அடையாளம், (இது) வலக்ஷஸோடிதம் -
பதினேழாவது அத்யாயத்தில் சொல்லப்பட்டது. 21

ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹா தேசிகனருளிச்செய்த

ஸ்ரீ கீதார்த்த ஸங்க்ரஹ ரகக்ஷ.

இவ்விடத்தில் பாஷ்யத்தில் 1 'இப்பொழுது ஸாஸ்த்ரங்களில்
விதிக்கப்படாத கர்மம் ஆஸுரஸ்வபாவத்தைச் சேர்ந்த தாகையினால்
ப்ரயோஜன மற்றதென்பதும் ஸாஸ்த்ரத்தில் விதிக்கப்பட்ட கர்மம்
ஸத்வம் முதலிய குணங்களினால் மூன்றுவிதமென்பதும் ஸாஸ்த்ரத்தில்
சொல்லப்பட்ட கர்மத்திற்கு மூக்ஷணமும் சொல்லப்படுகிறது' என்று
சொல்லப்பட்டது. எந்தக் கர்மத்தை ஸாஸ்த்ரம் விதிக்கவில்லையோ
அது 'சுபாஷூயம்' என்கிற அபிப்ராபத்தினால் சொல்லப்பட்டது. 'ஹ்
தக்ஷ, லக்ஷ' என்று ஸாஸ்த்ரத்தில் விதிக்கப்பட்ட கர்மத்திற்கு மூன்று
விதமான மூக்ஷணமும் சொல்லப்பட்டது.

பதினேழாவது அத்யாயம் கீதார்த்த ஸங்க்ரஹ ரகக்ஷ.

சீரார்தாப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீமந் நிகமார்த மஹாதேசிக நருளிச்செய்த

ஸ்ரீ கீதார்த்த ஸங்க்ரஹப்பாட்டு.

சீரார்தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்.

மறைபொருந்தாதவை வல்லசுரார்க்கு வகுத்தமையும்
மறைபொருந்தும் நிலையும் வண்குணப்படி மூவகையும்
மறைநிலை தன்னை வகுக்குங் குறி மூன்றின் மேன்மையையும்
மறையுமிழ்ந்தானுரைத்தான் வாசவன்றன் சிறுவனுக்கே.

18

ப - ரை] மறை - வேதத்துடன், பொருந்தாதவை - சேராத கர்மங்கள், வல்-பலிஷ்டர்களான, அசுரார்க்கு - அஸுரஸ்வபாவ முடையவர்களுக்கு, வகுத்தமையும்-வகுக்கப்பட்டிருப்பதையும், மறைபொருந்தும்-வேதத்துடன் பொருத்தமுடைய, நிலையும்-நிஷ்ட்டடையும், வண் - ஒன்றுக்கொன்று விலகாணங்களான, குண-ஸத்வம், முதலிய குணங்களினுடைய, படி - ப்ரகாரத்தினால், மூவகையும் - மூன்றுவிதமாக இருப்பதையும், மறை நிலைதன்னை - வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட வைதிகக் கர்மங்களில் நிஷ்ட்டடையை, வகுக்கும் - பிரித்துக்காட்டும், குறி மூன்றின்-மூன்றுவிதங்களான அடையாளங்களின், மேன்மையையும் - உத்கர்ஷத்தையும், மறையுமிழ்ந்தான் - வேதத்தை ப்ரகாசம் செய்தவனாகிய பகவான், வாசவன் தன்-இந்திரனுடைய, சிறுவனுக்கு - புத்திரனாகிய அர்ஜுனனுக்கு, உரைத்தான் - சொன்னான்.

18

‘மறை பொருந்தாதவை’ என்று சொல்லியிருப்பதினால் வேதத்தில் விதிக்கப்படாமலிருந்தபோதிலும் அதின் அபிப்ராயத்தை அனுஸரித்திருந்தால் போலும் என்று ஏற்படுகிறபடியினால் வேதத்தை அனுஸரித்த ஸ்ம்ருதி, இதிலாஸம், புராணம், பாஞ்சராத்ரம், முதலிய ஸாஸ்த்ரங்களுக்கு விரோதமானவைகளும்சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகின்றன. இத்தால் கீழ் அத்யாயத்தில் 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

‘சுஸாஸூரோஸுராக்ஷஸூ’ என்று பொதுவாக அருளிச்செய்யப்பட்டது என்று திருவுள்ளம். ‘பொருந்தாதவை’ என்று பன்மையினால் ஸங்க்ரஹ ஸ்லோகத்தில் ‘கூசஸூ’ என்னும் பதம் விவரிக்கப்பட்டது. அதாவது ஸ்ரத்தையோடு கூடியதாய் ருந்தபோதிலும் ஸ்ரத்தையில்லாமலிருந்தபோதிலும் அநெல்லாம் அஸுரஸ்வபாவமுடையவர்களினுடைய நிஷ்டை என்பது தாத்பர்யம் மேலும் ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்படாத யாகம், தானம், தபஸ்ஸு, முதலிய எல்லாக் கர்மங்களும் என்றாகவுமாம். ‘வல்லகரர்க்கு’ என்பதற்கு 1 ‘யக்ஷே ஞாஸூரி ஜோதிஷே’ என்று கீழ் அத்யாயத்தில் சொல்லியிருக்கிறபடி தங்களுடைய பலத்தையே ப்ரதான காரணமாகக்கொண்ட என்றத்தம். அன்றிக்கே ‘வல்’ என்பதினால் ஸாஸ்த்ரங்களுக்குக் கீழ்படியாமையாகிற வன்மைபைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். ‘வன்குணப்படி’ என்பதினால் ஸத்வம் முதலிய குணங்கள் வெவ்வேறான ஸ்வபாவங்களை யுடையவைகளாகையினால் அப்படிப்பட்ட குணங்களின் ஸம்பந்தத்தோடுகூடிய ஸ்ரத்தைகளினால் செய்யப்படுகிறயாகம், தானம், முதலிய கர்மங்களும் மூன்றுவிதங்கள் என்று கருத்து. இத்தால் ஸங்க்ரஹ ஸ்லோகத்தில் ‘ஸாஸூரீயம் மூணதஃ ப்ரயக்’ என்பதின் அர்த்தம் விவரிக்கப்பட்டது. ‘மறை நிலைதன்னை வகுக்கும்’ என்பதினால் இவ்விடத்தில் வைதிகக் கர்மங்களுக்கு லக்ஷணத்தைச் சொல்லியிருப்பது அவைதிகமான கர்மங்களை விட இவைகளைத்தனித்துக் கண்டறிவதற்காக என்பதேற்பட்டது. ‘குறிமூன்றின் மேன்மையும்’ என்பதினால் ஸங்க்ரஹ ஸ்லோகத்தில் ‘யக்ஷணம் ஸாஸூரீயஸூரீயா’ என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருந்தபோதிலும் கீதையில் 2 ‘ப்ரஹ்மாவாநா’, 3 ‘ஜோக்ஷகாந்ஷீஹி’, 4 ‘வஜ்ஜாவெஸாபுஹாவேவ’, இத்தியாதிகளினால் இவைகளுக்கு மேன்மை ஏற்படுகிறபடியினாலும், 5 ‘சுஸூரீயா ஹுதம் ஐதம் தவஸூவம் க்ருதவ்யஸி ஸவஸித்யுமவதெ வ்யாய நவதஸுபெக்ய நேஜஹ்’ என்கிற ஸ்லோகத்தில் இப்படிச் செய்யாதது ஒருவித பலத்திற்கு ஸாதனமல்லவாகையினால் அஸத்தென்று சொல்லப்படுகிறது என்று மற்றதை நிந்தித்திருப்பதினாலும் வைதிகக் கர்மங்களும் அத்துடன் சேர்ந்தவைகளான அடையாளங்களின் மேன்மையும், சொல்லப்பட்டதாகிறது என்று திருவுள்ளம். ‘மறையுமிழ்ந்தான்’ என்பதினால் 6 ‘ப்ராஹ்மணாலெநவெஞாஸு யஜ்ஞாஸு விஹிதாஃ

1 பகவத்கீதை - 16-15.

2 பகவத்கீதை-17-24.

3 பகவத்கீதை - 17-25.

4 பகவத்கீதை - 17 - 26.

5 பகவத்கீதை - 17 - 28.

6 பகவத்கீதை - 17 - 28.

‘பொரு’ என்கிற இடத்தில் வேதங்களையும் வைதிககர்மங்களையும் அதைச் செய்ய அதிகாரிகளான ப்ராம்மணர்களையும் ஸ்ருஷ்டித்தவனாகிய என்னுள் என்று பாஷ்பத்தில் அருளிச்செய்யப்பட்டபடியே முதலில் 1 ‘வாஸுதேவஸுஷ்டி’ 2 ‘கூடாஜாவிஸுஜாஜிஹம்’, இத்யாதிகளிலும் ப்ராம்மணர் முதலியவர்களை ஸ்ருஷ்டித்தவனாகியும், 3 ‘ஆகியிலேயவன் ப்ரம்மாவை ஸ்ருஷ்டிக்கிறேனே, எவன் வேதங்களை அவனுக்குப் பித்திக்கிறேனே’ என்றர்த்தமுள்ள ஸ்ருதி வாக்யத்திலும், 4 ‘ஸுதிஸுதிபிபுரெவாஜா’ என்றும், 5 பன்னுகலை நால்வேதப்பொருளை மெல்லாம் பரிமுகமாபநுரிய எம்பாமன்’ என்றும், 6 ‘அன்னமதாபிரக்து அங்கநாஸுரைத்’ என்றும், சொல்லுகிறபடியே வேதவைதிகங்களை ஸ்ருஷ்டித்தவனாகிய ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் என்று திருவுள்ளம். ‘உமிழ்ந்தான்’ என்பதினால் ப்ரளபகாலத்தில் மறைந்துகொண்டிருந்த வேதங்களை மறுபடியும் ப்ரகாசம் செய்தான் என்பதும் அதில் ப்ரபாஸமில்லாமல் செய்தான் என்பதும் ஏற்பட்டது. ‘வாசவன்றன் சிறுவனுக்கே’ என்பதினால் 7 ‘போஸுஸுஷ்டிபுஷ்டிவிஜாதொவ்யி வாணவ’ என்கிற ஸ்லோகத்தில் சொல்லப்பட்ட அதிகாரியின் வைகாணயம் சொல்லப்படுகிறது. 18

சீராரூபுல் திருவேங்கட முடையான் திருவடிகளே சரணம்.

1 பகவத்கீதை - 4 - 13.

2 பகவத்கீதை - 8.

3 ஸ்வேதாஸ்வதாம் - 6 - 17.

4 விஷ்ணுதர்மம் - 76 - 31. ஸ்ருதி, ஸ்ம்ருதி, முதலியவைகள் என்னுடைய உத்திரவுகள்.

5 பெரிய திருமொழி - 7.

6 பெரிய திருமொழி - 11 - 4 - 8.

7 பகவத்கீதை - 16 - 5.

ஸ்ரீ பகவத்கீதை .

ஸ்ரீ கృஷ்ண வரவ்ய ஹனெ நம:.

ஸ்ரீ உதெ ராஜாநுஜாய நம:.

ஸ்ரீ உதெ நி மஜானு உஹா டெஸிகாய நம:.

பா - அ] கீழ் இரண்டத்யாயங்களினால் மோக்ஷம், இதர புருஷார்த்தங்
கள், இவைகளுக்குக்காரணமாகியது, வேதத்தில் சொல்லப்படுகிற யஜ்ஞம்,
தபஸ்ஸு, தானம் முதலிய கர்மங்களே ஒழிய வேறல்ல. வேதத்தில்
சொல்லப்படுகிற கர்மத்திற்கும் பொதுவாகிய லக்ஷணம் ப்ரணவத்தோடு
சேர்ந்திருப்பது. அதில் மோக்ஷம், இதர புருஷார்த்தங்கள், இவைகளு
க்கு ஸாதனமான கர்மங்களுக்கு ஒன்றுக்கொன்று வ்யத்யாஸம் 'தக்ஷ',
'ஸக்ஷ', என்னும் பதங்களினால் சொல்லப்படுகிறபடியினால், மோக்ஷத்
திற்கு ஸாதனமான கர்மம், பலத்தில் ஆசையிலாத யஜ்ஞம் முதலிய
வை. அவைகளை ஆரம்பிப்பதும் ஸத்வகுணம் வருத்தியடைவதினால்
உண்டாகிறது. ஸத்வம் வருத்தியடைவதும் ஸத்வகுணமுடைய ஆஹா

தா] செய்ய வேண்டிய கர்மங்களை நிரூபிப்பதில் தாத்பர்யத்தைபுடைய
கடைசி மூன்று அத்யாயங்களுக்குள் இந்த அத்யாயம் கடைசி என்பதைத்
தெரிவிப்பதற்காக பதினாறாவது, பதினேழாவது அத்யாயங்
கள் தேவஸ்வபாவமுடையவர்கள், அஸுரஸ்வபாவமுடையவர்கள்,
இவர்களின் பிரிவை நிரூபித்துக்கொண்டு அதன் வழிபாடு விடத்தகு
ந்தது, அங்கேகரிக் கத் தகுந்தது இவைகளைப் பிரித்துக் காட்டுகிறபடியி
னால் துடர்ச்சி ஒன்றாயிருக்கிறது என்பதை அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்
கொண்டு சொல்லுகிறார்—'கீழ் இரண்டத்யாயங்களினால்' என்று.
'வேதத்தில் சொல்லப்படுகிற கர்மத்திற்கும்' என்றாரம்பித்துப் பிரித்தி
ருப்பதற்குக் கருத்தாவது— இந்தப் பிரிவு விசேஷணங்களின் ஸாமர்
த்தியத்தினால் ஏற்பட்டது. ப்ரம்மம் நமக்குப் புலப்படாதாகையினால்
அதை 'தக்ஷ' என்று சொல்லி யிருக்கிறது. அதைப் பற்றிய ஜ்ஞானம்
மங்களாகாமாக்கையினால் 'ஸக்ஷ' என்னும் பதம் அதைச் சொல்லுகிறது.
இவை மூன்றும் முறையே ஸாத்விகம், ராஜஸம், தாமஸம் என்னப்படு
கிறது என்று பிரித்திருப்பதோ வெனில் தன்னுடைய ஊறுத்தினால்
கல்பனை செய்யப்பட்டது—என்பது. இப்படிச் சீழ்ச் சொல்லப்பட்ட

ரங்களைப் புசிப்பதினால் என்று சொல்லப்பட்டது. பிறகு மோக்ஷத்திற்குக் காரணமாகச் சொல்லப்படுகிற த்யாகம், ஸந்நியாஸம் இவையிரண்டும் ஒன்றென்பதும், த்யாகத்தின் ஸ்வரூபமும், எல்லாவற்றிற்கும் ஈஸ்வரனாகிய பகவானிடத்தில் எல்லாக்கர்மங்களுக்கும் கர்த்தாவாயிருக்கிறான் என்பதை அனுஸந்திப்பதும், ஸத்வகுணம், ரஜோகுணம், தமோகுணம் இவைகளின் கார்யங்களை நிரூபிப்பதினால் ஸத்வகுணமே அவஸ்யம் அங்கீகரிக்கத்தகுந்தது என்பதும், தன்னுடைய வர்ணஸ்ரம தர்மங்களுக்குத்தகுந்த கர்மங்கள் பரமாத்மாவிற்கு ஆராதனங்களாக இருந்து பரமாத்மாவை அடைவதை உண்டாக்குகிற விதமும், கீதாஸாஸ்த்ரம் முழுமைக்கும் ஸாரமான அர்த்தமாகிய பக்தியோகமும் என்கிற இவைகள் சொல்லப்படுகின்றன. அவ்விடத்தில் முதலில் த்யாகம், ஸந்நியாஸம் இவை

அர்த்தங்களுக்குள் மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனமாகிய பாகத்தை நிரூபிப்பது மேல் அத்யாயத்தில் செய்யப்படுகிறது என்று ஸங்கதிபை அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—‘பிறகு’ என்றும் பித்தது. 1 ‘ஸாஸ்திரே கூத்யூதாஸுபி ஸுக்ஷ்வாவாபேப தாஹிஜே । ஸகஜே வரிணாஜே ஸாஸ்திரே ஸாராயுஜே உயுகே ॥’ என்கிற ஸங்க்ரஹஸ்ஸலோகத்தில் த்யாகம், ஸந்நியாஸம் இவைகள் ஒன்றென்பதையும் அவைகளின் ஸ்வரூபங்களையும் சொல்லாம விருந்தது பகவானே கர்த்தா என்கிற புத்திக்கு அங்கமாக இதை உபந்நியாஸம் செய்திருப்பதினால் என்று நினைக்க வேண்டியது. ஸத்வகுணத்தை அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்பது இவ்விடத்தில் தாத்பர்யத்தினால் சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘ஸத்வகுணம், ரஜோகுணம், தமோகுணம் இவைகளின் கார்யங்களை நிரூபிப்பதினால்’ என்று, 2 ‘ஸபஜேஜ்ஞாநவெஸாஸுஸாயுஜகேசுமொயாஸ’ என்று ஸங்க்ரஹத்தின் ஆரம்பத்தில் சொல்லப்பட்ட முக்யமாகச் செய்ய வேண்டியதைச் சொல்லுகிறது இவ்விடத்தில் ‘ஸாஸ்திரே ஸாராயுஜே’ என்னும் பதம் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘ஸாரமான அர்த்தமாகிய பக்தியோகமும்’ என்று, ஸங்க்ரஹ முதலியவைகளுக்கு ஸாதனங்களாகிய யஜ்ஞம், தானம் முதலியவைகளினுடைய ஸ்வரூபம் ஒன்றுபிரந்த போதிலும் எதின் ஸம்பந்தத்தினால் அவைகள் மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனங்களாகின்றனவோ அப்படிப்பட்டதை இப்போது விசேஷணங்களாடன் நிரூபிப்பதற்காக அர்ஜுனன் கேட்கிறான் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் இவ்விடத்தில் கேழுவைக்கு ஸங்கதி சொல்லுகிறார்—‘அவ்விடத்தில் முதலில்’

கள் வெவ்வேறு? ஒன்று? என்று நிர்சயம் செய்துகொள்ளுவதற்காகவும், அதின் ஸ்வரூபத்தை நிர்சயம் செய்து கொள்ளுவதற்காகவும் அர்ஜுநன் கேட்கிறான்—

॥ ஸஜ்ஞம உவாஹ ॥

சுஜ்ஞமஃ - அர்ஜுநன், உவாஹ - சொன்னான்.

ஸஹ்யாவஸ்ய ஹோவாஹோ தக்ஷிணாதிவெழிதம் ।

தூமஸ்ய ஹ ஹுஷீகேஸ ப்ரஹ்மேஸரி நிஷுதீஹ ॥ 1

ப - றை] கெஸிகிஷுதீஹ - கேசி என்னும் அஸுரனைக் கோன்றவனாகிய, ஹோவாஹோ - பாஹுபல முடைய ருராகிய, ஹுஷீகேஸ் - ஸ்ரீ கிருஷ்ண, ஸஹ்யாவஸ்ய - ஸந்தியாஸத்தினுடையவும், தூமஸ்ய ஹ - த்யாகத்தினுடையவும், தக்ஷ-உண்மையை, ப்ரஹ்மே-தனியாக, வெழிதம் - அறிய, உவாஹி - விரும்புகிறேன். 1

பா] த்யாகம், ஸந்தியாஸம் இவைகள் மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனங்களாக * 'கர்மத்தினாலும் அடையவில்லை, ப்ரஜைகளையுண்டு பண்ணுவதின

என்று. ஸத்வ குணம் வருத்தி யடைவதையும் அதற்குப்பாயத்தையும் சொல்லி யிருப்பது ஸாத்விகத்யாகத்தோடு கூடிய மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனங்களாகிய கர்மங்களைச் செய்வதற்காக வாதலாலும், 'ஸஹ்யாவ' என்னும் பதம் ஒருவித ஆராமத்தைச் சொல்லுகிற தாகையினாலும், விடுவது என்பதை மாத்திரம் சொல்லுமாகையினாலும், இவைகள் ஒன்றா? வெவ்வேறு? என்கிற ஸந்தேஹம் உண்டாகிறது. வாதிகள் வெவ்வேறாக அர்த்தங்களைச் சொல்லுகிற படியினால் இவைகளின் ஸ்வரூபத்தைப் பற்றிய நிர்சயமில்லை, 'தூமம்', 'ஸஹ்யாவம்' இவைகளைப்பற்றி விசேஷித்து உண்மையை அறிய வேண்டுமென்கிற ஆசைக்குக் காரணத்தைச் சொல்லுகிறார்—'த்யாகம், ஸந்தியாஸம், இவைகள்' என்றாரம்பித்து. கர்மங்களின் ஸ்வரூபம் ஸ்வர்க்கம், மோக்ஷம் இவைகளுக்குப் பொதுவாக இருக்க த்யாகம் முதலிய பேர்களை உடைய விசேஷத்தோடு சேர்ந்திருப்பதினாலேயே அல்லவோ மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனங்களாகின்றன. ஆகையினால் இதில் உசிதானுசிதங்களை யோசித்துப் பகுத்தறியு மிடத்து விசேஷணத்தையே மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனம் என்று சொல்லி யிருக்கிறது. ஸந்தேஹம், விபரீதமான ஜ்ஞானம் இவைகளைத் தரிக்கக் கூடிய விசேஷம் இவ்விடத்தில் 'தக்ஷ' என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'உண்மையை'

லும் அடையவில்லை, பணத்தினாலும் அடையவில்லை, சிலர் த்யாகத்தினால் அடைந்தார்கள்' என்றும், 'வேதாந்தங்களில் சொல்லப்படுகிற ஜ்ஞானத்தினால் நன்றும் நிர்ஃசயம் செய்யப்பட்ட அர்த்தங்களையுடைய யதிகள் பரிசுத்த ஸத்வகுணம் உடையவர்களாய் ஸந்நியாஸயோகத்தினால் (அடைகிறார்களோ), அவர்கள் ஸரீரம் மரணமடையும் ஸமயத்தில் பகவானுடைய லோகத்தில் எல்லா வஸ்துக்களையும் விட மேலான பகவானையடைந்து முக்தியை அடைகிறார்கள்' என்று மர்த்தமுள்ள ஸ்ருதி வாக்கியங்களில் சொல்லப்பட்டன. இந்த ஸந்நியாஸம், த்யாகம் இவைகளின் உண்மையைத் தனியாகத்தேரிக்ருகொள்ளவிரும்புகிறேன். இதின் கருத்தாவது இந்த ஸந்நியாஸம், த்யாகம் என்னும் பதங்கள் வெவ்வேறர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதா? அல்லது ஒரே அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதா? வெவ்வேறர்த்தங்களைச் சொல்லுவதாக இருந்தால் அப்பொழுது இவைகளின் ஸ்வரூபங்களை வெவ்வேறாக அறியவிரும்புகிறேன். ஒன்றாகயிருந்த போதிலும் அதின் ஸ்வரூபத்தைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டியது— என்பது. பா-அ] பிறகு அவைகளின் ஸ்வரூபம் ஒன்று தான், அதுவும் இப்படிப்

என்று, 'व्ययस्य तस्मै वेदितुं श्रुतिः' (தனித்தனியாக இவைகளின் உண்மையை அறிய விரும்புகிறேன்)' என்று சொல்லி யிருக்கும்பொழுது இவைகள் வெவ்வேறென்று தெரிந்துகொண்டிருக்கிற அர்ஜுனனுக்கு அவைகளின் உண்மையான ஸ்வரூபத்தை அறியவேண்டுமென்கிற ஆசை உண்டாயிருக்கிறதென்று தோன்றுகிறது. அது யுக்தமல்ல, இவைகள் வெவ்வேறென்று நிர்ஃசயம் செய்வதற்குக்காரணம் முன்பில் லாமையினாலும், மேலே இவைஇரண்டும் ஒன்றென்று சொல்லப்போகிற படியினாலும், ஆண்கயினால் இப்படிக்கேட்டிருப்பது உசிதமல்ல, மேலே பதில் சொல்லி யிருப்பது பொருந்தாதாகையினால் என்கிற ஆகேஷ பத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார் — 'இதின் கருத்தாவது' என்றாம்பித்து. உண்மையை அறிய விரும்புகிறேன் என்கிற இவ்வளவு மாதிரி தான் இங்கே சொல்லப்படுகிறது. வெவ்வேறாக என்று சொல்லியிருப்பதோ வெனில் ஸந்தேஹத்தின் ஒரு பாகத்தை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறது. வெவ்வேறாக இருந்தால் அதையும் அறியவிரும்புகிறேன் என்று வாக்கியத்தைத் திருப்பிவைத்துக்கொள்ள வேண்டியதாகவுமாம் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்— 'இந்த' என்றாம்பித்து.

1

தா] இவைகள் வெவ்வேறா? ஒன்றா? என்று ஸ்வரூபத்தை அறியவேண்டுமென்கிற ஆசையினாலே கேட்டிருந்தால் அதில் 'கூர்ஜாநாஃ சு கே-ஷ்ணாஃ' என்றாம்பித்து வெவ்வேறு மதங்களை உபந்நியாஸம் செய்தி

பட்டது என்று நிரூபயம் செய்வதற்காக வாதிகள் வேவ்வேறுகச் சொல்லியிருப்பதை நிரூபித்துக்கொண்டு ஸ்ரீ பகவான் சொல்லுகிறார்—

|| श्री लघुवा नुवाच ||

ஸ்ரீஹ்வாது - பகவானாகிய ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன்உதவ - சோன்றர்.

காஜநாநா கஜேனாநா நூலாநா வஜாநாநா கவயாநாநா விஜாநாநா |
வவகஜே மவதூநாநா பூவாநாநா விவகஜேநாநா || 2

ப - ரை¹ கூவப² : (சில) புத்திமான்கள், காஜிராமா-காம்யங்களாகிய, கூடுணா³ - கர்மங்களினுடைய, சூர்வா⁴ - விட்டுவிடுவதை, வஹூ⁵ வா⁶ - ஸந்தியாஸமாக, விஷு⁷ - அழிகிறார்கள், விஷகூணா⁸ - (சில) பண்டிதர்கள், வஹூகூடுவஹூதூ⁹ - எல்லாக் கர்மங்களினுடையவரும் பலங்களை விட்டுவிடுவதை, சூர்வா¹⁰ - த்யாகமாக, பூர்வா¹¹ - சொன்னார்கள்.

பா] சில வித்வான்கள் காம்யகர்மங்களின் ஸ்வரூபத்தை விட்டுவிடுவதே

ருப்பது எந்தப் பாகத்தில் சேருகிறது என்ற ஆரோக்கியத்திற்கு ஸ்மாதானம் சொல்லுகிறார்—“பிறகு” என்றாரம்பித்து, இதின் கருத்தாவது—ந்யாயங்களைக் கொண்டல்லவோ இவ்விடத்தில் நியாயம் நிரூபிக்கப்படுகிறது. ஸந்தேஹமுள்ள இடத்திலேயே ந்யாயத்தை நிரூபிக்கிறதற்கு இடம் உண்டாகிறது. ஸந்தேஹமும் இவ்விடத்தில் வாதிகள் வெவ்வேறாகச் சொல்லி யிருப்பதினால் உண்டாகிறது என்று ந்யாயத்தை நிரூபிப்பதற்கு இடமுண்டு என்று சொல்லுவதற்காக வாதிகள் வெவ்வேறாகச் சொல்லி யிருப்பதை உபநியாஸம் செய்திருக்கிறது—என்பது. :இத்தால் ஸந்தியாஸம், த்பாகம் இவைகளின் அர்த்தம் முன்பு சொல்லப்பட்டிருந்தபோதிலும் ஸந்தேஹத்தை நீக்குவதற்காக இந்த அத்யாயத்தில் மறுபடியும் ‘கீழ்க்கப்பட்டு’ இருக்கிறது என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஒன்றென்று ஒப்புக்கொண்டு பதில் சொல்லுகிற படியினால் வெவ்வேறென்பதை நிராகரித்ததும் ஏற்பட்டது என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—“இவைகளின் ஸ்வரூபம் ஒன்று தான்” என்று. தன்னுடைய மதம் [‘நியாயம் ஸ்ரணம்’] என்று மேலே சொல்லப்போகிறபடியினால் ‘குவய?’ , ‘விவக்ஷணா?’ என்கிற இரண்டு பதங்களும் அவர்களால் சொல்லப்படுகிற அர்த்தம் விசேஷமானது என்பதற்காக அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறவர்களின் கௌரவத்தைச் சொல்லுகிறதல்ல. பின்னை எப்படி என்னில் வெவ்வேறாகச் சொல்லு

ஸந்நியாஸமாகத்தேறிந்து கொள்ளுகிறார்கள். சில பண்டிதர்கள் நித்யம், நைமித்திகம், சாம்யம் இந்த எல்லாக் கர்மங்களினுடையவும் பலங்களைவிட்டுவிடவேதே மோக்ஷ ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்படுகிற 'த்யா'ய

வதற் குபயோகமான ஜ்ஞானம் மாத்திரத்தைச் சொல்லுகின்றன என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'சில வித்வான்கள்' என்று, அடுத்த ஸ்லோகத்தில் வாதிகள் வெவ்வேறென்பது 'ஊகெ', 'ஊவ ரெ' என்று வ்யக்தமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியினால் இந்த ஸ்லோகத்திலும் அப்படியே சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'சில' என்று சொல்லப்பட்டது. 'காரீராமா க்ஷேணாம் ஸ்ராவாம்' என்று விசேஷித்துச் சொல்லியிருப்பதினால் மற்றவைகளை விடக்கூடாதென்பது ஏற்படுகிறது. மேலே 'வவபுக்ஷேவமநூதா ம்' என்று விசேஷித்துச் சொல்லியிருப்பதினால் காமபகர்மங்களின் ஸ்வரூபத்தை விட்டுவிட வேண்டுமென்பதும் ஏற்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'ஸ்வரூபத்தை விட்டுவிடவேதே' என்று. காம்ய கர்மங்களின் ஸ்வரூபத்தை விட்டுவிடவேண்டுமென்பவர்களின்கருத்தாவது நித்யம், நைமித்திகம், இவைகளைப்போலக்காம்ய கர்மங்களைச் செய்யாவிடில் தோஷமுண்டாகிற படியினாலாவது வேறு கர்மங்களைச்செய்ய யோக்யதை இல்லாமற்போய்விடுமே என்கிற பயத்தினாலாவது காம்யகர்மம் அனுஷ்டிக்கப்படுகிறதில்லை, த்ரிவர்க்கபலங்களை அடைவதற்காகவுமில்லை, அவைகள் மோக்ஷத்திற்கு விருத்தங்களாகையினால். மேலும் அந்த காம்யகர்மங்கள் தாங்களே மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனமென்பதும் இல்லை, உபாஸனம் முதலியவைகள் வ்யர்த்தமாய்ப்போக வேண்டிவருமானையினால் உபயோகம் வெவ்வேறாக ஏற்பட்டிருப்பதிலே வித்யைகளுக்கு அங்கமாக இவைகளை அங்கீகரிக்க வேண்டிய தென்பதும் இல்லை, யஜ்ஞம் முதலியவைகளைச்செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகிற ஸ்ருதிவாக்யம் நித்யங்களையும், நைமித்திகங்களையும் மாத்திரம் பற்றிச் சொல்லுகிறதாயிருந்தாலும் விரோதமில்லை யாகையினால். ஆகையினால்லவோ 1 'வவபுக்ஷேவமநூதா ம் யஜ்ஞாதி ஸ்ருதொஸூவசு' என்கிற அதிகாரணம் ஆஸ்ரம தர்மங்களை அவஸ்யம் செய்யவேண்டியது என்பதைச் சொல்லுகிறது என்று பாஷ்

1 ஸாரீரக ஸூத்ரம் - 3 - 4 - 2-யஜ்ஞம் முதலியவைகளினால் அறிய விரும்புகிறார்கள் என்று ஸ்ருதிசொல்லியிருக்கிறபடியினால்-அஸ்வவத்-குதிராயைப்போல, அதாவது குதிரையினால் போக விரும்புகிறான் என்கிற வார்த்தையினால் குதிரையைப்போல, ஸர்வாபேக்ஷாச - யஜ்ஞம் முதலிய எல்லாக் கர்மங்களையும் அபேக்ஷிப்பதும் (உண்டு).

என்னும் பதத்திற்கு அர்த்தம் என்று சோன்றார்கள். இவ்விடத்தில் ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்படுகிற ‘தூரம்’ ஆவது காம்யகர்மங்களின் ஸ்வரூபத்தைப்பற்றியது என்றும், எல்லாக் கர்மங்களினுடைய பலங்களைப்பற்றியது என்றும் விவாதப்படுகிறார்கள் என்று நிரூபிக்கும் பொழுது ஓரிடத்தில் ‘ஸஹ்யாவஸ’ என்னும் பதத்தையும் மற்றோரிடத்தில் ‘தூரம்’ என்னும் பதத்தையும் ப்ரயோகித்தார். ஆகையினால் ‘தூரம்’, ‘ஸஹ்யாவஸ’ என்னும் பதங்கள் ஒரே அர்த்தத்தைச்

யத்தில் சொல்லப்படுகிறது. ஆகையினால் ஸ்வர்க்கம் முதலிய பேர்களை யுடைய நாகங்களுக்குக் காரணங்களாகிய காம்ய கர்மங்கள் மோக்ஷத்தினை யுடையவர்களால் அனுஷ்டிக்கத் தக்கவைகளல்ல— என்பது. எல்லாக் கர்மங்களினுடையவும் பலங்களை விட்டுவிட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறவர்களின் கருத்தோ வெனில்—பலம் விரோத மாயிருக்கிறபடியினால்லவோ காம்ய கர்மங்களை விட்டுவிட வேண்டுமென்று ஆக்ஷேபிக்கப் படுகிறது. ஆகையினால் பலத்தை விட்டுவிடலாமே. ப்ரயோஜன மற்ற கார்யத்தை அனுஷ்டிக்க வேண்டி வருமே என்பது மில்லை, நித்பங்க்ளையும், நைமித்திகங்களையும் போலவே பகவானுடைய ப்ரீதிமாத் திரத்திற்காகக் காம்யகர்மங்களையும் அனுஷ்டானம் செய்வது பொருந்து மாகையினால். இப்படி விதியில்லையே என்பது மில்லை, 1 ‘ஓ! கார்த்தியே ! எவன் இந்த அக்ஷரத்தைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் அநேகம் ஆயிரம் வருஷங்கள் ஹோமங்களைச் செய்கிறானோ, யாகங்களைச் செய்கிறானோ, தபஸ்ஸைச் செய்கிறானோ, அவைகள் இவனுக்கு அழிபக் கூடியவைகளாகவே ஆகின்றன’ என்ற ர்த்தமுள்ள ஸ்ருதி வாக்பம் முதலிபவைகளில் அக்ஷரம் என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிற பாமாக்மாவைத் தெரிந்து கொள்ளுவதினாலும், தெரிந்து கொள்ளாமையினாலும், அதே கர்மம் நித்பமாயும் அநித்பமாயும் மிருக்கிற பலங்களுக்கு ஸாதனங்களாகின்றன என்று ஸ்ருதியில் சொல்லி யிருக்கிறபடியினால். ஆகையினால் நித்பங்களையும், நைமித்திகங்களையும் போலவே காம்ய கர்மங்களின் ஸ்வரூபத்தைவிட வேண்டியதில்லை—என்பது. விவாதம் வெவ்வேறு விஷயத்தைப் பற்றியிருக்கிற தென்பது பொருந்தா தாகையினால் இவ்விடத்தில் ‘தூரம்’, ‘ஸஹ்யாவஸ’ என்னும் பதங்கள் ஒரே அர்த்தத்தைச் சொல்லுகின்றன என்பது அவஸ்யமமாக ஒப்புக்கொள்ள வேண்டி யிருப்பதினால் வெவ்வேறர்த்தங்களைச் சொல்லுகின்றன என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்குப் பரிஹாரமும் ஏற்பட்டது, என்று சொல்லுகிறார்— ‘இவ்விடத்தில்’

சொல்லுகின்றன வென்பது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதென்று அறியப்படுகிறது. அப்படியே * ‘நியாயம் ஸுணா மெ தசு தூமெ லா தவ து’ என்று ‘தூம’ என்னும் பதத்தைக் கொண்டே நிர்சயத்தைச் சொல்லி யிருக்கிறபடியினாலும், † ‘நியதஸூதம் ஸஹூஸு கஜு ணொமொவவடிதெ | மொஹா துஸூ வரிதூம? தாஉஸு வரிகீ திசுத?’, ‡ ‘ஈ நிஷு நிஷு ஸிஸு ஹத்ரி விஸு கஜுணு

என்றாம்பித்து. இத்தால் ‘ஸஹூஸு, தூம’ என்னும் பதங்கள் தனித்தனி அர்த்தங்களைச் சொல்லுகின்றன என்று ஒப்புக்கொண்டு ஒன்று கர்மயகர்மங்களின் ஸ்வரூபத்தை விட்டு விடுவதைச் சொல்லுகிறது, மற்றொன்று நித்யநைமித்திக கர்மங்களின் பலங்களை விட்டுவிடுவதைச் சொல்லுகிறது என்று சொல்லுகிறவர்கள் நிராகரிக்கப்பட்டார்கள். இவ்விடத்தில் கர்மயகர்மங்களைத் தவிர மற்றகர்மங்களின் பலங்களைவிட்டு விடுவது என்று சொல்லப்படவில்லைபல்லவா ஆகையினால் சுருக்கச் சொல்லுவதற்குக் காரண மில்லாமையினால் முன்னுபிதமான கர்மங்களும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. அதுதான் ‘நித்யம், நைமித்திகம்’ என்றாம்பித்துச் சொல்லப்பட்டது. நித்ய கர்மங்களுக்கு 4 ‘ப்ராஜாவதூம் ஸுஹஸூநாம்’ என்றிவை முதலிய வசனங்களினால் பலம் உண்டென்று அறியப்படுகிறது. இந்த ஸ்லோகத்தில் ‘தூம’, ‘ஸஹூஸு’, இந்தப் பதங்களுக்கு அர்த்தம் வெவ்வேறு என்று சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுவதை நிராகரிப்பதற்காக ஒரே அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற தென்பதில் ஸ்பஷ்டமான இரண்டு காரணங்களைச் சொல்லுகிறார்—‘அப்படியே’ என்றாம்பித்து. இரண்டு அர்த்தங்களைப்பற்றி இவ்விடத்தில் விசாரம்செய்வதாக இருந்தால் அவைகளில் ஒன்றைப்பற்றி நிர்சயம்செய்திருப்பது பொருந்தாதல்லவா என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் ‘த்யாகம் என்னும் பதத்தைக்கொண்டே’ என்று சொல்லப்பட்டது. ‘ஒரே இடத்தில் ப்ரயோகித்திருப்பதைப் பார்க்கிறபடியினால்’ என்பதின் கருத்தாவது—‘நியதஸூதம் ஸஹூஸு கஜுணொமொவவடிதெ’ என்று தமிக் கப்பட்டிருக்கிற ஸந்தியாஸமே அல்லவோ ‘மொஹா துஸூ வரிதூம?’ என்று ‘தூம’ என்னும் பதத்தினால் அனுவாதம் செய்துகொண்டு தாமஸம் என்று நிதிக்கப்படுகிறது. அப்படிக்கில்லா விடில்

* பகவத்கீதை - 18 - 4 † பகவத்கீதை - 18-7 ‡ பகவத்கீதை 18 - 12.

4. விஷ்ணு புராணம் - 1 - 6 37-க்ரஹஸ்தாநாம் - க்ரஹஸ்தர்களுக்கு, ப்ராஜா பத்யம் - ப்ராஜாபதியின் லோகத்தை யடைவது பலம்.

வமும் | ஸ்வதூ தூமிநாம்பெருநதூவஸூராவமிநா கவி
சு' ||' என்றிவைகளில் ஒன்றாக் கொண்டு ஒரே இடத்தில் ப்ரயோகித்திரு
ப்பதைப் பார்த்திப்படியினால் இவைகள் ஒரே அர்த்தத்தைச் சொல்லுகி
ன்றன என்பது ஏற்படுகிறது என்று நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. 2

தூஜம் டொஷவழிதெருகெ சுஷு பூரஹு டுஷீஷிணஃ |
யஜே டா.ந தவஃ சுஷு ந தூஜம் உதி வாவரெ || 3

ப - ரை] ஹகெ - சில, டுஷீஷிணஃ-புத்திமான்கள், டொஷவசு-
தோஷங்களைப்போலவே, அல்லது டொஷவசு - ராகம், முதலிய தோ
ஷங்களையுடைய, சுஷு - கர்மமானது, தூஜம் - விடத்தக்கது,
உதி - என்று, பூரஹுஃ-சோன்னுர்கள், வாவரெ - மற்றவர்கள்,
யஜே டா.ந தவஃ சுஷு-யஜ்ஞம், தானம், தபஸ்ஸம், முதலிய கர்மம்,
நதூஜம் - விடத்தக்கதல்ல, உதி - என்று (சோன்னுர்கள்). 3

‘ஜரஹி’ முதலிய வாக்யங்களைப்போல ஒன்றோடொன்று பொருத்
தமில்லாமல் போக வேண்டியதும். இப்படியே ‘ஸ்வதூ தூமிநா
ம்பெருநதூ’ என்று சொல்லப்பட்ட அர்த்தமே ‘நதூ வஸூராவமிநா
கவிசு’ என்று அதர்க்குமானான அர்த்தத்தைக்கொண்டு உறுதிப்படுத்
தப்படுகிறது. வேறொன்றை விதித்திருப்பது மற்றொன்றில்லாமையுக்கு
விரோதமில்லை யல்லவா. ஆகையினால் இந்த இரண்டு பதங்களும்
ஒரே அர்த்தத்தைச் சொல்லுகின்றனவென்று இவ்விடத்திலும் ஒப்புக்
கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது—என்பது. இவ்விடத்தில் நிர்ணயிக்கப்படு
கிறதென்பதற்குமுன், பதில் சொல்லுகிற பகவானால் என்று சேர்த்துக்
கொள்வதென்பது.

இப்படி ‘கூரூரநா’ என்கிற ஸ்ரீலோகத்தினால் பலங்கள் விரோத
மாக இருக்கின்றன என்றும் அப்படி இல்லை என்றும் சொல்லுகிறபடி
யினால் வாசிகளின் அபிப்பிராயத்தில் விரோதம் காண்பிக்கப்பட்டது.
பிறகு ‘தூஜம் டொஷவசு’ என்கிற ஸ்ரீலோகத்தினால் ஸ்வரூபத்தி
லேயே தோஷத்தோடு கூடியதாகையினாலும் அப்படிக்கில்லாமையின
லும் பாபம் என்றும், அப்படி இல்லை என்றும், வாசிகளின் விவாதம்
காண்பிக்கப்படுகிறது. ஸாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்டிருக்கிற ஹிம்
ஸையும் பொதுவாக ஸாஸ்த்ரத்தில் மறுக்கப்பட்டிருப்பதினால் தோ
ஷம் தான் என்று ஸாங்க்யர்களினால் ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது. அப்

பா] சில ஸாங்க்யர்களுமீ அவர்கள் மதத்தை அனுஸரித்த வைதிகர்களும் ராகம் முதலிய தோஷங்களைப் போலவே ஸம்ஸார பந்தத்திற்குக் காரணங்களாகையினால், அல்லது ராகம் முதலிய தோஷங்களுடைய தாகையினாலே ஸம்ஸாரபந்தத்திற்குக் காரணங்களாகையினால் யஜ்ஞம்

படி யே ஸம்வர க்ருஷ்ணனால் 1 'ஓஷ்டிஷ்டாநுஸா விகஃ ஸஹு விஸாஹிஃ க்ஷயா திஸயயுக்தஃ' என்று சொல்லப்பட்டது. பஞ்ச சிகாசார்பராலும் 2 'ஹனுஷாஹஸாஹாஹா ஹஸுபுதாவத வவஹ' என்று சொல்லப்பட்டது. ஆகையினால் ஸாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்ட ஹிம்ஸையும் ஜீவாத்மாவிற்குத் தோஷத்தை உண்டாக்கிவிட்டுப் போகிறது, யாகத்திற்கும் உபசாரம் செய்யப்போகிறது, என்று அவர்களுடைய மதம். ஆகையினால் 'வனகெ' என்னும் பதத்தினால் பொதுவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற வாதிகள் 'ஷோஷவச' என்கிற காரணத்தோடு சேர்ந்திருக்கிறதிலுமும், தோஷங்களை உதாஹரணமாகச் சொல்லி யிருப்பதினாலும் விசேஷித்து இன்னொன்று தெரிவிக்கப்படுகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்—'ஸாங்க்யர்களும்' என்றாயிற்று. இத்தால் எல்லாக் கர்மங்களினுடையவும் ஸ்வரூபங்களை விட்டு விட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறவர்களின் மதமும் வேதங்களுக்குப் புறம்பானது என்று காட்டப்பட்டது. ராகம் முதலிய தோஷங்கள் ஸம்ஸார பந்தத்திற்குக் காரணங்கள் என்பது எல்லா விரித்தாந்திகளாலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட படியினால் அதை உதாஹரணமாகச் சொல்லி யிருக்கிறதாகவுமாம், அன்றிக்கே கர்மமே ராகம் முதலிய தோஷத்தை யுடையது. ஆகையினால் ஸம்ஸார பந்தத்திற்குக் காரணம் என்றபிராயமாகவுமாம், இந்த அர்த்தத்தில் 'முதலிய' என்னும் பதம் ஹிம்ஸை முதலிய தோஷத்தையும் சேர்த்துக் கொள்ளுகிறது. 'யஜ்ஞம் முதலிய எல்லாக் கர்மமும்' என்றதற்கு இவ்விடத்தில் 'கஉ' என்னும் பதம் பொதுவாக இருந்தபோதிலும் 'யஜிதூநாதவஃ கஉ நதூஜு' என்று மற்றொரு பகுத்தில் விசேஷித்துச் சொல்லப்பட்டிருப்பதினால் ஸாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப் பட்ட கர்மங்களைச் சொல்

1 க்ருஷ்டவத - கண்ணால் பார்க்கப்பட்ட கார்யத்தைப்போலவே, ஆதஸாவிக:-வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட, க்ஷயாதிசயபுத்தஃ-அதிக ப்ராணி ஹிம்ஸையோடு சேர்ந்த, ஸ:-அந்தக் கர்மமும், அவிசுத்த:-அபரிசுத்தமல்லவா.

2 ஸவல்ப:-அल्पமாகிய, ஸங்கா:-தோஷத்தின் ஸம்பந்தம், ஸப்ரத்யவமர்ச:-பின்னால் யோசிக்கப்பட்டதாய்க் கொண்டு ஸுபரிஹர:-ஸுகமாய்ப் பரிஹரிக்கத்தக்கது.

முதலிய எல்லாக் கர்மமும் மோகஷத்தில் ஆசையுடையவனால் விடத் தக்கது என்று சொன்னார்கள். மற்றும் சில பண்டிதர்கள் யஜ்ஞம், முதலிப கர்மம் விடத்தக்கதல்ல என்று சொன்னார்கள்.

நியூயம் ஸுணுமெ தகு தூமெ ஹாதவதூ |
தூமொஹி வுரூஷவூவூ த்ரிவியஸூபூகீதிபுதஃ || 4

ப - ரை] ஹாதவதூ - பாதவம்ஸத்தில் உத்தமனாகிய அர்ஜுன, தகு - அப்படிப்பட்ட, தூமெ - த்யாகத்தைப் பற்றிய விஷயத்தில், மெ - என்னுடைய, நியூயம் - நிர்சயத்தை, ஸுணு - கேள், வுரூஷவூவூ - புருஷர்களுக்குள் ஸ்ரேஷ்டனாகிய அர்ஜுன, தூமபி - த்யாகமானது, த்ரிவியஃ - மூன்றுவிதமாக, வுரூபூகீதிபுதஃ ஹி - மூன்னமேயே சொல்லப்பட்டதல்லவா.

பா] இப்படி வாதிகள் விவாதப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற த்யாகத்தைப்

லுகிறது. அதிலும் சிலவற்றைத் தனித்துச் சொல்லுவதற்குக் காரண மில்லாமையினால் காம்ப கர்மங்களை மாத்ரிம சொல்லுவதா யிருந் தால் புனருத்தி வருகிறபடியினாலும் எல்லாக் கர்மங்களையும் பற்றிச் சொல்லுகிற து என்று தாத்பர்யம், எல்லோராலும் விடத் தக்கதாக இருந்தால் அத்தை விதிக்கிற ஸாஸ்த்ரம் ப்ரமாணமல்லாமல் போகவேண்டி வருமாகையினால் 'மோகஷத்தில் ஆசையுடையவனால்' என்று விசேஷித்துச் சொல்லப்பட்டது. 'சுபரெ' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் தன்னுடைய மதத்தை யலுஸரித்தவர்களைச் சொல்லுகிறது. 'யஜ்ஞோ நதவஃ கஃபு நதூஜ்ஞம் காயபுரேவதஃ' என்றல்லவோ தன்னுடைய மதம் சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிபிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'பண்டிதர்கள்' என்று. விடத்தக்கது அங்கீகரிக்கத் தகுந்தது இவைகளின் வ்யத்யாஸங்களின் உண்மைபைத் தெரிந்தவர்கள் என்றார் த்தம்.

'தகு' என்னும் பதம் ப்ரஸ்தாவிக்கப்படுகிற விஷயத்தில் வாதிகளின் வாதம் இருக்கிற தென்பதை அனுவதித்துக் கொண்டு அதின் வழியாக ந்யாய நிருபணம் செய்வதற்குத் தகுந்ததாகிய ஸந்தேஹிக் கப்பட்டதா யிருக்கை இருக்கிறது என்று தெரிவிக்கிறது என்கிற அபிபிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'இப்படி வாதிகள் விவாதப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற' என்று. 'மெநியூயம் (என்னுடைய நிர்சயத்தை)' என்பதில் மோகஷ மதம் உண்மையாகப் போகிறது என்கிற ஸந்தேஹத்தை விலக்குவதற்காகச் சொல்லுகிறார்—'த்யாகத்தைப்பற்றிய நிர்சயத்தை

பற்றிய நிர்நயத்தை என்னிடத்திலிருந்து கேள். த்யாகமாவது வேதத்தில் சொல்லப்படுகிற கர்மங்களைச் செய்துகொண்டே அவைகளின் பலத்தைப் பற்றியதாயும், அந்தக் கர்மங்களைப் பற்றியதாயும், கர்த்தாவாக இருக்கையைப் பற்றியதாயும் முன்னமேயே என்னால் முன்று விதமாகச் *
* 'உயிவவபூணி கஉபூணி வஹு வ்யூயுத் தவதவா! நி ராஸீ திபுஉபுரோ ஹுசவா யுயு வ்யுவி மதஜ்ஜாஸீ ||' என்று சொல்லப்பட்ட தஸ்ஸவா. கர்மங்களினால் உண்டாக்கப்படுகிற ஸ்வர்க்கம் முதலிய பலம் எனக்கு வேண்டிய தில்லை என்றது டல த்யாகம். எனக்குப் பலமுண்டாவதற்கு ஸாதனமாகையினால் இந்தக் கர்மம் என்னுடையது என்று கர்மத்தில் தன்னுடைய தேன்கீற அபிமானத்தை விடுதல் கர்மங்களைப் பற்றிய த்யாகம். எல்லாவற்றிற்கும் ஈஸ்வரானுகீபகவா

என்று. 'என்னிடத்திலிருந்து' என்பதற்குப் ப்ரமம் முதலிய தோஷங்களில் லாதஎன்னிடத்திலிருந்து என்றாத்தம். 'தூமோஹி' என்பது முதலியவாக்யம் மேலேசொல்லப்போகிற ஸாத்வித்யாகம் முதலியமுன்று விதத்தைப்பற்றியதல்ல. பின்னை எப்படி என்னில் ஸாத்வித த்யாகத்தின் உட்பிரிவைச் சொல்லுகிறது. 'ஸஹஸீ திபுதஸீ' என்பதற்கு முன்னமே சொல்லப்பட்டது என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுவது ஸவாரஸ்யமாகையினாலும், 'ஹி' என்னும் பதத்தினால் கேட்கிறவனுக்கும் அது தெரிந்துகொள்ளப்பட்டது என்று ஏற்படுகிறபடியினாலும், என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'த்யாகமாவது வேதத்தில் சொல்லப்படுகிற' என்றாரம்பித்து. 'உயிவவபூணி' என்கிற ஒரு ஸ்லோகம் மூன்றுவித த்யாகத்தையும் சொல்லுகிறது என்பது நிர்ந்தபொருள். இவ்விடத்தில் கர்மங்களின் ஸ்வரூபத்தையே விட்டு விடுவது என்பதையும் ஸாங்க்ய மதத்தை அனுஸரித்த ஆஸைபத்தையும் நிராகரிப்பதற்காக முன்னினுடையவும் ஸ்வரூபத்தைப் பிரித்துக்காட்டுகிறார்—'கர்மங்களினால் உண்டாக்கப்படுகிற' என்றாரம்பித்து. 'எனக்குப் பலமுண்டாவதற்கு ஸாதனமாகையினால்' என்றாரம்பிக்கும் வாச்யத்திற்குத் தன்னுடைய பரீட்சைக்கு ஸாதனமாகையினால் தன்னுடைய ப்ரயோஜனத்திற்காகவே பகவான் நம்மைக் கர்மத்தில் ப்ரகும்படி செய்கிறான் என்றல்லவோ மோக்ஷத்தில் ஆசையுடையவன் அனுஸந்தானம் செய்யவேண்டுமென்று தாத்பர்யம். தனக்குக் கர்த்தருதவம் உண்டாயிருப்பது அவனுக்கு வசப்பட்டது. அவனுடைய அனுமதியினால் உண்டானது. ஆகையினால் பகவானிடத்திலேயே

னிடத்தில் கர்த்தாவா யிருக்கையை அனுஸந்தானம் செய்வதினால் தனக்குக் கர்த்தருத்வம் இல்லை என்று விதேல் கர்த்தாவாக இருக்கையைப்பற்றிய த்யாகம். 4

யஜேஷாநதவஃ கஷ்ட மதூஜம் காயுஜேவ தசு | *

ப - ணர] யஜேஷாநதவஃ கஷ்ட - யஜ்ஞம், தானம், தபஸ்ஸு, முதலிய கர்மம், மதூஜம் - வீடத்தக் கதல்ல, தசு - அது, காயுஜேவ - செய்யத்தகுந்ததே. *

பா] யஜ்ஞம், தானம், தபஸ்ஸு, முதலிய வேதங்களில் சொல்லப்பட்ட கர்மம் மோகஷத்திலாசையுடையவனால் ஒருபொழுதும் வீடத்தக்கதல்ல. பின்னை எப்படி என்னல் மரணம் அடைகிற வரையில் தினந்தோறும் அனுஷ்டிக்கத் தக்கதே. *

கர்த்தாவாயிருக்கையை அனுஸந்தானம் செய்யவேண்டும். தான் கர்த்தாவாக இருக்கையை விடுவதோடுவெனில் அநேகம் பேர்களினால் செய்யப்படுகிற கார்யத்தில் அயலாரால் ஏவப்பட்டவனாய்த் தானும் கர்த்தாவாக இருக்கிறான் என்பதை அனுஸந்தானம் செய்வது என்று மேலே விருபிக்கப்படுகிறது. 4

இப்படி மூன்றுவிதமாக த்யாகங்களை அனுவாதம் செய்திருப்பது ஸ்வரூப த்யாகத்தை விலக்குவதற்காக என்று சொல்லப்படுகிறது—இந்தப் பாதி ஸ்ரீலோகத்தினால், ப்ரம்மத்தை அறியவேண்டுமென்கிற ஆசை உண்டாகிறதற்கு முன் யஜ்ஞம் முதலிய கர்மங்களை அனுஷ்டிக்க வேண்டும், பிறகு விட்டுவிட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார், என்று சிலர் வ்யாக்யானம் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் மதத்தை விலக்குவதற்காகச் சொல்லுகிறார்—‘ஒருபொழுதும்’ என்று, 1 ‘அவன் ஆயுஸ்ஸுவரையிலும் இவ்விதமாக இருந்துகொண்டு,’ என்கிற ஸ்ருதி வாக்யத்தை அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—‘பின்னை எப்படி என்னல்’ என்றாரம்பித்து. அப்படியே ஸூத்ரக்காரரும் 2 ‘சூப்ரயாணாதூதூஷிணி டிஷ்டு’ என்று சொல்லியிருக்கிறார். ‘தினந்தோறும்’ என்பது ஸாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்ட காலங்களைக் குறிக்கிறது. *

1 சாந்தோக்யம் - 8 - 15 - 10.

2 ஸாரீரஸூத்ரம் - 4 - 1 - 12. ஆப்ரயாணத் - ப்ரயாணம் புறப்படுகிற வரையிலும் (கர்மங்களைச் செய்யவேண்டும்), தத்ராபி - இந்த விஷயத்திலும், ஹி - எந்தக்காரணத்தினால், த்ருஷ்டம் - ஸ்ருதி இருக்கிறதே.

பா - அ] ஏனெனில்—

யஜேத்ராஹம் தவஸெஸுவ வாவநாநி உநீஷிணாம் || 5

ப - ரை] யஜேஃ - யாகம், ஹம் - தானம் செய்வது, தவ
ஸெஸுவ - தபஸ்ஸும், உநீஷிணாம் - உபாஸநம் செய்கிறவர்களுக்கு,
வாவநாநி - பரிசுத்தம் செய்யக்கூடியவைகள். 5

பா] யஜ்ஞம், தானம், தபஸ்ஸு, முதலிய வர்ணஸ்ரமங்களைச் சேர்ந்த
கர்மங்கள் மனனம் செய்பவர்களுக்குப் பரிசுத்தியைக் கொடுக்கக் கூடிய

தா] பாம்ம வித்யையில் நிஷ்டையுடையவனுக்குக் கர்மம் எதற்காகச்
செய்யவேண்டும்? அதற்கு ஒத்தாசையாயிருந்து உபகாரம் செய்வதற்
காக என்பது இல்லை, இரண்டும் சேர்ந்து மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கின்
றன என்பது முதலிய பக்ஷங்கள் ஒப்புக்கொள்ளப்படவில்லையாகையி
னால். தத்வஜ்ஞானம் உண்டாவதற்காக என்பது மில்லை, ஒத்தாசை
யோடு கூடிய ப்ராமாணத்தினாலேயே அது ஏற்படுகிறபடியினால். அதை
த்பானம் செய்வதாகிற உபாஸநத்திற்காக என்பதும் இல்லை, அதுவும்
உறுதியான ஸம்ஸ்காரத்தினால் உண்டாக்கப்படுகிறதாகையினால். மோ
க்ஷத்திலாசையுடையவனுக்கு வேண்டியதாயும், கர்மங்களால் உண்
டாக்கக்கூடியதாயு மிருக்கிற வேறொரு ப்ரயோஜனத்தையும் நாம்
அறியவில்லை. ப்ரயோஜனத்தை உத்தேசிக்காமல் மூடனுக்கும் பா
வ்ருத்தி உண்டாகாது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'ஏனெனில்' என
கிற ஆக்ஷேபத்தைக் காட்டியிருக்கிறார். 'அ' என்பது சொல்லாத
வைகளையும் சேர்த்துக் கொள்ளுவதற்காக என்கிற அபிப்ராயத்தினால்
'முதலிய' என்னும் பதம். 'வர்ணஸ்ரமங்களைச் சேர்ந்த' என்பதற்கு,
நித்யங்களினுடையவும் நைமித்திகங்களினுடையவும் ஸ்வரூபத்தை
விட்டுவிட வேண்டும் என்கிற பக்ஷம் நிராகரிக்கப்படுகிறது என்று
தாத்பர்யம். யஜ்ஞம் முதலியவைகள் காரணத்தை வ்ருத்தி செய்து
அதின் வழியாக உபகாரம் செய்கின்றன என்று தெரிவிப்பதற்காக,
அப்படி இதனால் உபகாரம் செய்யக் கூடிய ஜ்ஞானத்தைச் சொல்லு
கிறது, இவ்விடத்தில் 'உநீஷி' என்னும் பதம் என்கிற அபிப்ராயத்தி
னால் சொல்லுகிறார்—'மனனம் செய்பவர்களுக்கு' என்று. 'உநவஸு
ஹ்ஷிணா' (மனதை இச்சைப் படுகிறவர்கள்) 'உநீஷிணா' என்
கிற வ்யுத்தத்தியைச் சொல்லில் அதினால் ஏற்பட்ட அர்த்தத்தைச்
சொல்லி யிருக்கிறது. ஆசார்யனிடத்தில் கேட்ட பிறகு உண்டா
க்கக்கூடிய யுக்திகளை அனுஸரித்து மனனம் செய்வதை விஸ்க்ருவதற்கா
கச் சொல்லுகிறார்—'மனனமாவது உபாஸநம்' என்று. 'வாவநாநி

வைகள், மன்னமாவது உபாஸநம். மோக்ஷத்திலாசை யுடையவர்களாய் உயிரோடிருக்கும் வரையில் உபாஸநம் செய்துகொண்டிருப்பவர்களுக்கு அந்த உபாஸநம் பூர்த்திபாவதற்குத் தடங்கலாகிய பழைய கர்மங்களை நாசம் செய்யக் கூடியவைகள் என்றர்த்தம்.

5 னதாநூவி து கஜாணி வஜ்ஜகூர மஹாநிவ |

கதபூநிதி ஜெ வாயு நிரிதம் உதஜு தஜம் ||

6 ப - ரை] வாயு - அர்ஜுந, னதாநூவி - இந்த, கஜாணி - கர்மங்கள், வஜ்ஜ - தன்னுடையதென்கிற ஸம்பந்தத்தையும், மஹாநிவ - பலங்களையும், கூர - வீட்டுலிட்டு, கதபூநி - செய்யத் தக்கவைகள், உதி - என்று, ஜெ - என்னுடைய, நிரிதம் - நிர்சயிக்கப்பட்ட, உதஜு - உயர்ந்ததாகிய, தஜம் - மதம்.

6 பா] எந்தக் காரணத்தினால் உபாஸநம் செய்பவர்களுக்கு யஜ்ஞம், தா

உநீஷிணாம்' என்று சேர்த்துச் சொல்லி யிருப்பதினாலேற்பட்ட உபகாரம் செய்யும் விதத்தைப் ப்ராசம் செய்கிறார்—'மோக்ஷத்திலாசை யுடையவர்களாய்' என்றரம்பித்து. 1 'ப்ராபாணம் புறப்படுகிற வரையில் இந்தப் ப்ராணவத்தை த்யானம் செய்யவேண்டும்,' என்றரம்பித்து 1 'எவன் இந்தப் ப்ராணவத்தை மூன்றுமாத்கிரையுடையதாகிய இந்தப் ப்ராணவமாகிற அக்ஷரத்தினால் த்யானம் செய்வானோ' என்கிற வரையிலும் அர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யத்தினால் உபாஸநம் உயிரோ டிருக்கும் வரையில் அனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்பதேற்பட்டது. ஆகையினால் அதின் அங்கமும் உயிரோ டிருக்கும் வரையில் அனுஷ்டிக்கத் தக்கதுதான். அதுவும் 2 'அவன் ஆயுஸ்ஸுவரையில் இவ்விதமாக இருந்துகொண்டு' என்றர்த்தமுள்ள ஸ்ருதி வாக்யம் முதலியவைகளினால் சொல்லப்படுகிறது என்று தாத்பர்யம். உபாஸனத்தைப்போல இனிச் செய்யப்போகிற பாபத்தை நிவ்ருத்தி செய்யும் தன்மை இல்லாமையினால் 'பழைய கர்மங்களை' என்னும் பதம்.

இப்படிப் பரிசுத்தியைக் கொடுக்கக்கூடியதென்று சொன்னதினால் 3 'தூஜம் ஜொஷவக்' என்று சொல்லப்பட்ட பக்ஷம் நிராகரிக்கப்பட்டது. 'நிஹயம் ஸ்ரணம்' என்றரம்பித்துச் சொல்லப்பட்ட அர்த்தமே 'னதாநூவி' என்கிற ஸ்ரீலோகத்தினால் இவைகள் தோஷமில்லாதவைகள் என்று நிர்சயத்தை உண்டாக்குவதற்கு

1 ப்ராஸ்நோபநிஷத் - 5 - 5.

2 சாந்தோக்யம் - 8 - 15 - 10.

3 பகவத்கீதை - 18 - 3

னம், தபஸ்ஸு, முதலியவைகள் பரிசுத்தியைக் கொடுக்கக்கூடியவைகளோ, ஆகையினால் உபாஸநத்தைப்போலவே இந்த யஜ்ஞம், முதலிய கர்மங்களும் எனக்கு ஆராதனங்களாக அந்தக் கர்மங்களில் தன்னுடைய தேன்கிற எண்ணத்தையும், பலத்தையும் விட்டு விட்டுப் ப்ரயாணம் புறப்படுகிற வரையில் தினந்தோறும் உபாஸநம் பூர்த்தியடைவதற்காக மோக்ஷத்தில் ஆசையுடையவனால் செய்யத்தக்கவைகள் என்று என்னுடைய நிர்ஸயம் செய்யப்பட்ட உயர்ந்த மதம்.

6

நியதஸ்ய து வஸூரஸு கஜுணா நொவவஷுதெ |

ஜொஹாஸ்ய வரிதூமஸாஸு வரிசீதிபுதசு || 7

ப - ரை | நியதஸ்ய - விடத்தகாததாசீய, கஜுணா - கர்மத்தினுடைய, வஸூரஸு - விட்டு விடுதல், நொவவஷுதெ - ஸம்பவிக்காது, ஜொஹாஸு - அஜ்ஞானத்தினால், தஸ்ய - அந்தக் கர்மத்தை, வரிதூமஸு - விட்டு விடுவது, துஜஸு - தாமஸமாக, வரிசீதிபுதசு - சொல்லப்பட்டது.

7

காக நிமனம் செய்து உறுதிப்படுத்தப் படுகிறகாகையினால் புனருக்தி இல்லை. காரணத்தையும் அதினால் ஸாதிக்கப்படுகிறதையும் சொல்லுகின்றன என்றுகீழ் ஸ்லோகத்தையும் இந்த ஸ்லோகத்தையும் சேர்க்கிறார்—‘எந்தக் காரணத்தினால்’ என்றாரம்பித்து. ‘உமீஷிணா’ என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிற உபாஸநத்தைப் போலவே இவைகளும் என்று தெரியப்படுத்துவதற்காக ‘அஷி’ என்னும் பதம் என்று சொல்லுகிறார்—உபாஸநத்தைப் போலவே இந்த யஜ்ஞம், முதலிய கர்மங்களும்’ என்று. பரமாத்மாவின்னுடைய ப்ரீதியை யுண்டாக்கி அதின் வழியாகக் கர்மங்கள் பரிசுத்திபைக் கொடுக்கின்றன என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காகச் சொல்லுகிறார்—‘எனக்கு ஆராதனங்களாக’ என்று. ‘வஸூ’ என்கிற பதத்திற்கு ‘வஸூ’ என்னும் பதத்தோடு புனருக்தியைப் பரிஹரிக்கிறார்—‘தன்னுடையதேன்கிற எண்ணத்தையும்’ என்று. ‘நிர்ஸயம் செய்யப்பட்ட’ என்பதற்கு இந்தவிஷயத்தில் உன்னால் மறுபடியும் ஸந்தேஷிக்கத் தக்கதல்ல என்று தாற்பர்யம். ‘உயர்ந்த’ என்பதற்கு எல்லாவற்றையும் அறிந்தவர்களல்லாத மற்றவர்களினுடைய இதற்கு விருத்தமாகிய ஸ்வரூபத்தையே விட்டு விடவேண்டும் என்கிற மதங்களெல்லாம் தாழ்ந்தவைகளாகையினால் அநாதரிக்கத்தக்கது என்று தாற்பர்யம்.

6

பா] விடத்தகாததாசிய நித்யங்களும் நைமித்திகங்களுமாகியபஞ்சமஹா ய ஜ்யம் முதலிய கர்மங்களை விட்டு விடுவதுஸம்பவிக்காது, * 'ஸ்ரீரயா சூர்வா வ தெநஹுஸிஸெஷுஷகஜுணா?' என்று தேஹயாத்திரையே நடக்காதாகையினால். தேஹ யாத்திரை யஜ்ஞங்களில் மிகுதியான ஆஹாரங்களைக்கொண்டு செய்யப்படுகிறதே யானால் நல்ல ஜ்ஞான முண்டாவதற்குக்காரணமாகிறது. அப்படிக்கில்லாவிடில் † 'தெகவவம்ஹுஜ தெ வாவா?' என்று யஜ்ஞத்தில் மிகுதியல்லாத தாகையினால் பாடங்

தா] பிறகு 'நியதஸ்யுத' என்கிற ஸ்லோகத்தினால் இதர மதங்கள் தாழ்ந்த தென்பதும் தன்னுடைய மதம் உயர்ந்ததென்பதும் விஸ்தாரமாக நிரூபிக்கப்படுகிறது. வர்ணஸ்ரமங்களைச் சேர்ந்ததாகையினாலே விடத்தகாதவைகள் என்பது 'நியத' என்னும் பதத்தினால் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்டது என்று சொல்லுகிறார்—'நித்யங்களும் நைமித்திகங்களுமாகிய' என்று. 'த' என்னும் பதத்தோடு சேர்ந்த 'வஸஹு' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் 1 'தூஜம் ஷோஷஸு' என்கிற ஸ்லோகத்தில் சொல்லப்பட்ட ஸ்வரூபத்தை விட்டு விடுவதை அனுவாதம் செய்கிறது. அதுவேயல்லவோ 'ஷோஹா தஸ்ய வரீதூம?' என்கிற மேல் பாதி ஸ்லோகத்தினால் நிர்திக்கப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'விட்டு விடுவது' என்று சொல்லப்பட்டது. பரிசுத்தியைக் கொடுக்கக்கூடியதாகையினால் அவஸ்யமாகச் செய்யவேண்டியதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கும் பொழுது மறுபடியும் விடுவது ஸம்பவிக்காது என்று சொல்லிப்படுபது முன்பு விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்ட த்ருஷ்டத்திலும் அத்ருஷ்டத்திலுமுண்டாகிய தோஷங்களை ஜ்ஞாபகப்படுத்துவதற்காக என்கிற அபிப்ராயத்தினால் ஸம்பவிக்காதென்பதை விவரிக்கிறார்—'ஸ்ரீரயா சூர்வா' என்றாரம்பித்து. கேவலமாகிய ஆஹாரம் முதலியவைகளினாலும் ஸ்லோகத்தில் தேஹயாத்திரை செய்யலாமே என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதனம் சொல்லுகிறார்—'தேஹயாத்திரை யஜ்ஞங்களில் மிகுதியான' என்றாரம்பித்து. 2 'வஹுவிதாதூகெஹேஷாநெம? வஹுவிதாதூகம் வவா?| சூர்வாயதெ' என்று ஸம்ருதியில் சொல்

* பகவத்கீதை - 3-8.

† பகவத்கீதை-3-13.

1 பகவத்கீதை - 18 - 3.

2 பஞ்ச பூதாத்மகை: - பஞ்ச பூதங்களினால் உண்டாக்கப்பட்ட, போகை: - போகங்களினால், பஞ்ச பூதாத்மகம் - பஞ்ச பூதங்களினால் உண்டாக்கப்படுகிற, வபு: - ஸரீரம், ஆப்யாயதே - வருத்தி செய்யப்படுகிறது.

களாகிய ஆஹாரத்தினால் மனதை வருத்தி செய்வதுவிபரீதமான ஜ்ஞானத்திற்குக் காரணமாகிறது. † ‘ஓ! ஸுமுகனே! மனது அன்ன மயமல்லவோ’ என்றார்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யத்தின்படி ஆஹாரத்தினால்லலோ மனது வருத்தி செய்யப்படுகிறது. ‡ ‘ஆஹாரம் சுத்தமாயிருந்தால் மனது சுத்தமாயிருக்கிறது. மனதுசுத்தமாயிருந்தால் இடைவிடாதத்பானம் உண்டாகிறது. அப்படி த்யானம் உண்டானால் ஸம்ஸார பந்தங்களெல்லாம் விட்டு விடுகிறது’ என்றார்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யத்தில் பரமாத்மாவை ஸாக்ஷாநுகரிப்பதாகிய ஜ்ஞானம் ஆஹாரத்தின் சுத்தியைப்பொறுத்தது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகையினால் மஹாயஜ்ஞங்கள் முதலிய நியை நடைத்திகக்கர்மங்கள் ப்ரயாணம் புறப்படுகிற வரையில் ப்ரம்மஜ்ஞானத்திற்காகவே அங்கீகரிக்கத்தக்கது. ஆகையினால் அதை விட்டுவிட்டுத் தவிர பொருந்தாது. இப்படி ஜ்ஞானத்தை உண்டாக்குகிற கர்மத்தை இது ஸம்ஸார பந்தத்

ல்லியிருக்கிறபடியினால் ஆஹாரத்தினால் மனது வருத்தி செய்யப்படுகிறது என்பது எப்படிப் பொருந்தும்? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—‘ஓ! ஸுமுகனே!’ என்றாரம்பித்து. ஸாத்வி காமுங்காரத்தினால் உண்டாக்கப்படுகிற மனது அன்னத்தினால் உண்டாக்கப்படுகிறது என்பது ஸம்பவிக்ரதாசையினால் ‘வருத்திசெய்யப்படுகிறது’ என்று சொல்லப்படுகிறது. ‘அப்படி த்யானம் உண்டானால்’ என்றார்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யம் 1 ‘மனதின் பந்தம் விட்டுவிடுகிறது’ என்றார்த்தமுள்ளதாயும் இதின் அர்த்தத்தையே சொல்லுகிறதாயுமிருக்கிற ஸ்ருதிவாக்யத்தினால் ‘பார்க்கிறது’ என்னும் பதத்தினால் விசேஷித்துச் சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் ‘பரமாத்மாவை ஸாக்ஷாநுகரிப்பதாகிய ஜ்ஞானம்’ என்று சொல்லப்பட்டது. மிகவும் விசதமாக இருக்கிறபடியினால் ஸாக்ஷாத்காரம் என்று இவ்விடத்தில் சொல்லியிருக்கிறது என்றறியவேண்டும். ஒருதரம் அனுஷ்டிக்கப்பட்ட கர்மம் வித்யைக்கு உபகாரம் செய்கிறது என்கிற ஆக்ஷேபத்தைப் பரிஹரித்துக்கொண்டு முடிக்கிறார்—‘ஆகையினால்’ என்றாரம்பித்து. ‘பொருந்தாது’ என்பதற்குக் காரணமில்லாவிடில் கார்யம் எப்படி உண்டாகும் என்று தாத்பர்யம். இப்படிக்கீழ்ச் சொல்லியவிதமாக எப்பொழுதும் விடக்கூடாததாக இருக்கை ‘தவஸு’ என்பதினால் அனுவதிக்கப்படுகிறது என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘இப்படி ஜ்ஞானத்தை உண்டாக்குகிற’ என்றாரம்பித்து. 2 ‘தூஜ்யம் ஷோஷவஸு’ என்று கீழே அனுவதிக்கப்பட்ட மதத்திற்கு இது

† சாந்தோக்யம் - 6 - 5 - 4

1 முண்டகம் - 2 - 2 - 8.

‡ சாந்தோக்யம் - 7 - 26 - 2

2 பகவத்கீதை - 18 - 3

திற்குக் காரணம் என்கிற அஜ்ஞானத்தினால் விட்டுவிடுவது தாமஸ்மென்று சொல்லப்பட்டது. தமோகுணத்தினாலுண்டான த்யாகம் தாமஸ்மென்று அநாவது தமோகுணத்தினாலுண்டாகிற அஜ்ஞானத்தைக் காரணமாகவுடைய த்யாகம் தமோகுணத்தினாலுண்டானது. தமோகுணமல்லவோ அஜ்ஞானத்திற்குக் காரணம் என்று || 'பூஜாஹொஹள ததெவொலவதொஹொஹளதொஹொஹள' என்கிற இடத்தில் சொல்லப்பட்டது. அஜ்ஞானமாவது ஜ்ஞானத்திற்கு விரோதமாகியவிபரீத ஜ்ஞானம். அப்படியே || 'சுபஜ்ஞானம் ததெவொலவதொஹொஹளதொஹொஹள' என்கிற இடத்தில் சொல்லப்பட்டது. அஜ்ஞானமாவது ஜ்ஞானத்திற்கு விரோதமாகியவிபரீத ஜ்ஞானம். அப்படியே || 'சுபஜ்ஞானம் ததெவொலவதொஹொஹளதொஹொஹள' என்கிற இடத்தில் சொல்லப்பட்டது.

தூஷணம் என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'இதுஸம்ஸாரடந்தத்திற்குக் காரணம்' என்றாற்பித்து. அதில் உண்டாகியது என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற 'சுஷண' என்னும் விருத்தியை யுடையது என்று 'தாஹ' என்னும் பதத்திற்கு வ்யுத்தபத்தி சொல்லுகிறார்—'தமோகுணத்தினாலுண்டான' என்று. தமோகுணத்தைச் சேர்ந்தது என்று பொதுவாக ஸம்பந்தத்தை மாத்திரம் சொல்லுகிற 'தஜ்ஜி' என்னும் விருத்தியைக்கொள்ளில் ஏற்பட்ட விரோதத்தைச்சொல்லியிருக்கிறதாகவுமாம். தமோகுணத்தினாலுண்டாகிற புத்தியைக்காரணமாகவுடையதாகையினால் பரம்பரையாகத் தமோகுணத்தினாலுண்டானது என்பதைவிவரிக்கிறார்—'அநாவது தமோகுணத்தினாலுண்டாகிற' என்றாற்பித்து. இவ்விடத்தில்ஸமீபத்தில்சொல்லியிருக்கிற அஜ்ஞானத்தைக் காரணமாகவுடையதாகையினால் தமஸ்ஸைக் காரணமாகவுடையது (அநாவது தமஸ்ஸென்பதே அஜ்ஞானம்) என்று சொல்லக் கூடியதாக இருக்கத் தமோகுணத்தினாலுண்டாகிற அஜ்ஞானத்தினாலுண்டாகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறது எதற்காக என்னில் 'ஹொஹ' என்றுச் சொன்னதையே 'தாஹ' என்று வேறொரு பதத்தினால் மறுபடியும்சொல்லுவதில் ப்ரயோஜனம்ஒன்றுமில்லை. அதை விடவேற திக அர்த்தத்தைச் சொல்லுவதே வெனில் உசிதமாகவும் விரோத மில்லாமலும் இருக்கிறது என்கிற அபிப்பிராயத்தினால், 'பூஜாஹொஹள ததெவொலவதொஹொஹளதொஹொஹள' என்கிற ஸ்லோகத்தில் 'ஹொஹ' என்னும் பதத்தினால் விபரீதஜ்ஞானம் தனித்துச் சொல்லப் பட்டபடியினாலே 'சுஜ்ஞான' என்னும் பதத்தினால் ஜ்ஞானமில்லாமை சொல்லப்படுகிறது என்று வ்யாக்பானம் செய்யப்பட்டது. இவ்விடத்திலோ வெனில் அஜ்ஞானமாவது ஜ்ஞானத்திற்கு விரோதமாகிய விபரீதஜ்ஞானம் என்று எப்படிச் சொல்லப்படுகிறது? எனில், இவ்விதமாக

விவரீதாஹுஸுவிவரவாயுதாஹீ||' என்று மேலேசொல்லப் படுகிறது ஆகையினால் நித்யம், நைமித்திகம், முதலிய கர்மங்களை விவேக விபரீத ஜ்ஞானத்தைக் காரணமாகவுடையது என்றார்த்தம். 7

‘஁ஃவஜிதெவ யசு க஁ஃ காயகௌஸுலயா துஜெசு |

ஸ க்ரகா ராஜஸம் தூமம் நெவ தூமமம் நெவஸு || 8

ப - ரை.] யசு - எந்த, க஁ஃ - கர்மத்தை, ஁ஃஃ - கஷ்டம், ஁தெவ - என்றே, காயகௌஸுலயாசு - ஸரீரத்திற்கு ஸ்ரம முண்டாகு மென்கிற பயத்தினால், துஜெசு - விட்டு விவோனே, ஁ஃ - அவன், ராஜஸம் - ரஜோகுணத்தினு லுண்டாகிய, தூமம் - விநீதலை, க்ரகா - செய்து விட்டு, தூமமம் - த்யாகத்தின் ப்ரயோஜனத்தை, நெவஸு - அடையவே மாட்டான். 8

ஸமாதானம் சொல்ல வேண்டியது—ஜ்ஞான மில்லாமை வஸ்துவை மறைப்பதற்குக் காரணமாகவதும் விபரீதஜ்ஞானத்தை முன்னிட்டு என்று காட்டுவதற்காகவுமாம். ஸ்லோகத்திலிருக்கிற ‘நெஹ’ என்னும் பதத்திற்கு வேறொரு ப்ரயோஜனத்தை அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு ஸ்லோகத்திலிருக்கும் ‘஁ஜ்ஞாந’ என்னும் பதமே மோஹத்தை சொல்லுகிறது என்று தெரிவிப்பதற்காகவுமாம். தமோ குணத்தினாலுண்டாகியபுத்தி கர்மங்களை விட்டுவிடுவதற்குக் காரணமாகிறது என்பதைமேலே சொல்லப்படுகிறதைக்கொண்டு விவரிக்கிறார்—‘அப்படியே’ என்றாம்பித்து. தத்துவத்தைத் தெரிந்தவர்கள் விடுகிற நிலை என்கிற அபிப்ராயத்தினால் ‘தாஹீ’ என்று சொல்லியிருப்பதினாலேற்பட்ட தாப்பர்யத்தைச்சொல்லிமுடிக்கிறார்—‘ஆகையினால்’ என்றாம்பித்து. ‘நித்யம், நைமித்திகம், முதலிய’ என்கிற இடத்தில் ‘முதலிய’ என்னும் பதத்தினால் மேலே சொல்லப்படுகிற பலங்களில் ஆசையில்லாமல் செய்யப்படுகிற காமயகர்மங்களும் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகின்றன. ‘விபரீதஜ்ஞானத்தை’ என்பதினால் ஸரியாகத்தெரிந்துகொள்ளாததினால் உண்டான ராஜஸத்யாகத்தைப் பார்க்கிலும் வ்யத்யாஸத்தைக்காட்டியிருக்கிறது. 1. ‘஁யதாவசு’ என்றல்லவோ ரஜோகுணத்தினால் உண்டான புத்தியைப்பற்றி மேலே சொல்லப்படுகிறது. 7

ஆக இப்படி மிகவும் அந்தரங்கமாக இருப்பதினாலே இதுவே ஸ்வரூபம் என்று சொல்லக் கூடியதாகிய ஸ்வரூப நிருபகங்களான ஸ்வபாவங்களி னுடையவும் வஸ்துவின் ப்ராணனுக்கே காரணமாகிய ஸ்வபாவங்களி னுடையவும் வ்யத்யாஸங்களில்லாமலி

பா] கர்மம் பரம்பரையாக மோகூத்திற்கு ஸாதகந்தான் அப்படி யிருந்த போதிலும் கஷ்டமாகிய பணம் ஸம்பாதிப்பதினால் செய்யக் கூடியதாகையினாலே அதிக ஸ்ரமமாக இருப்பதினாலும், ஸாரீரத்திற்குக் கஷ்டத்தை உண்டெண்ணுகிறபடியினாலும் மனதிற்கு ஸ்ரமத்தை உண்டு பண்ணுகிறது என்று நினைத்து அதிலிருந்து பயத்தினால் யோகம் நிறைவேறுவதற்காக ஜ்ஞானத்தின் அப்யாஸம் செய்வதிலேயே யத்னம் செய்யத் தக்கது என்று நினைத்து எவன் பஞ்சமஹாயஜ்ஞம் முதலிய ஆஸ்ரமத்தைச் சேர்ந்த கர்மங்களை விட்டு விடுவானோ அவன் ரஜோகுணத்தினால் வுண்டான த்யாகத்தைச் செய்து, அதாவது அப்படி விடுவது உள்ளபடியல்லாதபாஸம்

ருந்தபோதிலும் நிருபித ஸ்வரூப விசேஷணங்களாகிய ஸ்வபாவங்களின் மாறாட்டம் இருப்பதினால் மேலே சொல்லப்படுகிற ரஜோகுணத்தினால் உண்டாகிய புத்தியை நினைத்துக்கொண்டு ரஜோகுணத்தினாலுண்டான த்யாகத்தை விவரிக்கிறார்—‘கர்மம்’ என்றாரம்பித்து, ‘ஊஃஸிதெவ’ என்று சொல்லியிருப்பதினாலும், ‘காயகெஸாலயாஸ’ என்று சொல்லியிருப்பதினாலும் இது அத்ரம் என்கிற அஜ்ஞானம் இவ்விடத்தில் இல்லையென்றேற்பட்டது. 1 ‘ஸய-பாநாஜ-பெ ஊஃஸ’ என்றிவை முதலியவைகளை அனுஸரித்துச் சொல்லுகிறார்—‘கஷ்டமாகிய’ என்றாரம்பித்து, ‘மனதிற்கு ஸ்ரமத்தை உண்டு பண்ணுகிறது’ என்பதற்கு ஸ்ரமமில்லாமை அல்லவோ விவேகம் முதலிப ஏழுவிதங்களாகிய ஸாமக்ரிகளின் நடுவே எண்ணப்பட்டது என்று தாத்பர்யம். அந்தாங்கத்திற்கும்பஹிரங்கத்திற்கும் விரோதமவரும் பொழுது பஹிரங்கத்தை விட்டுவிடுவது உசிதம் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘ஜ்ஞானத்தின் அப்யாஸம் செய்வதிலேயே’ என்று. 2 ‘யயொகூநூவி கஜபூணி வரிஹாவூவிஜோகூ2 | சூதூ ஜிதூமெஸஜெவஸூாஸிவெஜாஸூாவெவ யதூவாநூ |’ என்கிற அனுவாதம் செய்கிற வசனங்கள் இந்த எண்ணத்திற்குக் காரணம். ‘வஸகூகூவாராஜஸூாநூ2’ என்று அனுவாதம்செய்திருப்பதினால் சொல்லப்படுகிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—‘உள்ளபடியல்லாத’

1 பாரதம் - ஆரண்யபர்வம் - 2 - 44. அர்த்தாநாம்-பணங்களை, ஆர்ஜகே-ஸம் பாதிப்பதில், துக்கம் - கஷ்டம்.

2 த்விஜோத்தம் - ப்ராம்மணஸ்ரேஷ்டனே, யதோத்தாந்யபி - கீழ்ச்சொல்லப்பட்டிருக்கிற, கர்மாணி - கர்மங்களையும், பரிஹாஸ்ய - விட்டுவிட்டு, ஆத்ம ஜ்ஞானே - ஆத்மாவைப்பற்றிய ஜ்ஞானத்திலும், ஸமேச - சாந்தியிலும், வேதாப்யேஸ்ச-வேதத்தை அப்யாஸம் செய்வதிலும், ப்ரயத்னவாந்-ப்ரயத்தினமுடையவனாக, ஸ்யாத்-ஆகவேண்டும்.

தரத்தின் அர்த்தம் ஆகையினால் ஜ்ஞானம் உண்டாவதாகிய த்யாகத்தின் பலத்தை அடையமாட்டான். * ‘சுயயாவஸு ஸ்ரஜாநாதி ஸுபிஷா வாயுராரஜஸி’ என்றல்லவோ மேலே சொல்லப்படுகிறது. கர்மங்கள் த்ருஷ்டத்தில் ப்ரயோஜனத்தை உண்டு பண்ணி அதின் வழியாக மனதின் தெளிவுக்குக் காரணங்களல்லவே. பின்னை எப்படி என்னில் பகவானுடைய அனுகரஹத்தை உண்டுபண்ணி அதின் வழியாக வல்லவோ காரணம்.

8

காயுலிதெவ யசு கஉ நியத க்ரியதெஜ்ஜும |

ஸஜ் துக்ஷா மஹம் வெவ வஸ தூமஸாஸவிகொஉதஃ || 9

ப - ரை] சுஜ்ஜும - அர்ஜுந, யசு - எந்த, நியதம் - அவர்யம் செய்யக் கூடியதாகிய, கஉ - கர்மமானது, காயுலிதெவ - செய்யவேண்டியது தான் என்று நினைத்துக் கொண்டு, ஸஜ் - இது என்னுடையது என்கிற அபிமானத்தையும், மஹம் வெவ - பலத்தையும், துக்ஷா - விட்டுவிட்டு, க்ரியதெ - செய்யப்படுகிறதோ, வஸ - அது, வஸாஸவிகு - ஸத்வகுணத்தினால் உண்டாகிய, தூமஸி - த்யாகமாக, உதஃ - எண்ணப்பட்டது.

9

பா] நித்யங்களும் நைமித்திகங்ளுமாகிய மஹா யஜ்ஞம், முதலிய வர்ணங்களுக்கும் ஆஸ்ரமங்களுக்கும் விதிக்கப்பட்ட சர்மம் எனக்கு ஆரா

என்றாம்பித்து. மேலே சொல்லப்போகிற ஸாத்விக த்யாகத்தின் ப்ரயோஜனம் ‘தூமஸஹம் (த்யாகத்தின் ப்ரயோஜனத்தை)’ என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறது. ஏனெனில் முழுக்ஷாவைப்பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டு வரும் ஸந்தர்ப்பமாகையினாலும், கர்மங்களை விட்டுவிட்டால் அவைகளாலுண்டாக்கப்படுகிற ஸ்வர்க்கம், முதலிய பலங்களைப் பற்றி ப்ரஸ்தாவமே இல்லை ஆகையினாலும் என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘ஜ்ஞானம் உண்டாவதாகிய’ என்று. கஷ்டமாக இருப்பது முதலிய காரணங்களினால் ஏற்பட்ட மனதின் ஸ்ரமத்தைப்பற்றிய ஆகேஷ்பத்தைப் பரிஹரிக்கிறார்—‘கர்மங்கள்’ என்றாம்பித்து. 1 ‘மஹம்ஸிவஸுயாஸி’ என்றாம்பித்துச் சொல்லிய க்ரமத்தினால் கர்மங்களினால் அனுகரஹம் உண்டாகும்படி செய்விக்கப்பட்ட பகவான் மனதிற்குத் தைரயத்தையே உண்டு பண்ணுகிறார் என்றர்த்தம்.

8

பிறகு ‘தூமஸாஸி’ என்றாம்பித்துக் கீழ் ஜ்ஞாபகப் படுத்தப் பட்டதையே எடுத்து ஸத்வ குணத்தினாலுண்டாகிய உள்ளபடி யிரு

* பகவத்கீதை-18-31.

1 த்ரமிடபாஷ்யக்காரரின் வாக்யம்.

தனமாகையினால் இதுவே ப்ரயோஜனம் என்று நினைத்துக்கொண்டு அந்தக் கர்மத்தில் என்னுடையது என்கிற அபிமானத்தையும் பலத்தையும் விட்டு விட்டு எது செய்யப்படுகிறதோ அந்த த்யாகம் ஸாத்விகமாக எண்ணப்பட்டது. அது ஸத்வகுணத்தைக் காரணமாக வுடையது, அதாவது உள்ளபடி இருக்கிற ஸாஸ்த்ரங்களின் அர்த்தத்தைப் பற்றிய ஜ்ஞானத்தைக் காரணமாக வுடையது என்றர்த்தம். ஸத்வகுணம் உள்ளபடி இருக்கிற வஸ்துவைப் பற்றிய ஜ்ஞானத்தை உண்டாக்குகிறது என்பது * 'வஸூக்ஷஸம்ஜாயதே ஜீஞாநம்' என்று கீழே சொல்லப்பட்டது, மேலேயும் † 'பூவ்யுத்திம் உநிவ்யுத்திம்வ காயாகாயெய ஹயாலயே | வஸூம் ஜெகக்ஷம் உயா வெத்தி வஸூவிஸா வாயு-ஸா சவிக்ஷீ' என்று சொல்லப்படுகிறது. 9

ந டெஷ்டுக்ஷஸம் கஜக்ஷஸம் நாமக்ஷஜுதே |
தூரீ வஸூவஸூவாவெஷ்டா ஜெயாவீ ஹ வஸூயம் || 10

ப - ரை] வஸூவஸூவாவெஷ்ட - ஸத்வகுணத்தினால் வ்யாபரிக்கப்பட்டவனாயும், ஜெயாவீ - தத்துவஜ்ஞானமுடையவனாயும், ஹவஸூயம் - ஸந்தேஹங்களில்லாதவனாயும், தூரீ - ஸாத்விகத்யாகம் செய்பவனாக

க்கிற ஜ்ஞானத்தைக் காரணமாகவுடைய தாகையினாலே இதுவே ஸாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்டது என்பதை உறுதிப் படுத்துகிறார்— இந்த ஸ்லோகத்தினால். 1 - நியதவஸூதா வஸூவஸூ கஜக்ஷஜுதே | மொவவஷ்டுதே' என்றாரம்பித்திருப்பதினால் இவ்விடத்திலும் 'நியதம்' என்னும் பதம்கர்மங்களுக்கேவிசேஷணம், என்று நினைத்து அதின் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'நித்யங்களும்' என்றாரம்பித்து. முக்கியமாக அவஸ்யம்செய்யக்கூடியதாயிருக்கைப் ப்ரயோஜனத்திற்கே உண்டு. அதற்குக் காரணமாகையினால் அதின்ஸாதனத்திற்கும் செய்பக்கூடியதாயிருக்கை உண்டாகிறது. ஆகையினால் ப்ரயோஜனம் அல்லாதக் கர்மம் செய்யத்தக்கதென்பது எப்படிப்பொருந்தும் என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'எனக்கு ஆராதனமாகையினால்' என்று. இதின் அபிப்ராயத்தில் இருக்கும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'இதுவே ப்ரயோஜனம்' என்று. கர்த்தாவாக இருக்கையை விட்டுவிடுவதும் இவ்விடத்தில் சேர்த்தறியத்தக்கது. ஆகையினால் லவோ மேல் ஸ்லோகத்திலிருக்கும் 'தூரீ' என்னும் பதம் 'வஸூம், வஸூ, கதக்ஷஸம்' இவைகளைவிட்டவன் என்று வ்யாக்யானஞ் செய்யப்படுகிறது. 9

* பகவத்கீதை - 14 - 17.

† பகவத்கீதை - 18 - 30.

1 பகவத்கீதை - 18 - 7.

யும் இருப்பவன், **ஈகாஸரம்** - அநிஷ்டபலத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய, **கஜை** - கர்மத்தைப்பற்றி, **நவெஷி** - தீவேஷம் செய்கிறதில்லை, **காஸரம்** - இஷ்டபலத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய கர்மத்தில், **நாநுஷஜு** - ஆசைப்படுவதில்லை.

10

பா] இவ்விதமாக ஸத்வகுணம் நிறைந்தவனாகவும், உள்ளபடி இருக்கிற தத்தவஜ்ஞானத்தையுடையவனாகவும், அதினாலேயே ஸந்தேஹமில்லாதவனாகவும் கர்மங்களில் என்னுடையது என்கிற அபிமானத்தையும், பலத்தையும் கர்மத்தவத்தையும்விட்டவனாகவும் இருப்பவன், அகுசலமான கர்மத்தில் ஆசைப்படுவதில்லை. அகுசலமான கர்மமாவது அநிஷ்டபலத்தைக்

தா] ஸத்வகுணத்தினு லுண்டாகிற ஸாஸ்தரத்தில் விதிக்கப்பட்டத்யாகத்தைச் செய்துகொண்டிருப்பவனுக்கு 1 'வததுவெவாஸகிவொவாவஃ உத்யுவெஷெதததததத', 2 'உதாவீநவதாவீநஃ' என்றிவை முதலிய இடங்களில் ப்ரஸித்தமா யிருக்கிற விகார மில்லாமையென சொல்லப்படுகிறது இந்த ஸ்லோகத்தினால். அத்தால் கீழ்ச்சொல்லிய லக்ஷணமுடைய த்யாகம் ஸத்வ குணத்தைக் காரணமாக வுடைய தென்பதும் நிரூபிக்கப்பட்டதாகிறது. அதில் காரணங்களாகவும் கார்யங்களாகவும் மிருக்கிற கர்மத்திற்குகிதமாக ஸ்லோகத்தில் சொல்லியிருக்கிற வரிசையை மாற்றி வ்யாக்யானஞ் செய்கிறார்— 'இவ்விதமாக ஸத்வகுணம் நிறைந்தவனாகவும்' என்றாரம்பித்து. 3 'யோபாரணாவதீவெயா' என்று நிகண்டிவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 'ஸ்ருதியிலும் 4 'நல்லதாகிய மேதையும் மனோவையும் முன்னிருந்த வஸ்துக்களையும் மேல் வரப்போகிற வஸ்துக்களையும் தெரிந்து கொள்ளுவதற்காக என்னையுடைய வேண்டும்' என்றர்த்தமுள்ளவாக்யம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால் ஆசார்யனால் உபதேசம்செய்யப்பட்ட அர்த்தங்களில் ஒன்றும்மறவாமையினாலும், வேறொரு அர்த்தம்கலக்காமையினாலும் ஏற்பட்டதைச் சொல்லுகிறார்— 'உள்ளபடியே இருக்கிற' என்றாரம்பித்து. இவ்விடத்தில் சுபம், அசுபம் என்னுமர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற 'காஸரம்' 'ஈகாஸரம்' என்கிற பதங்களினால் மேலேதடுக்கப்போகிற தீவே

1 ஸாத்விக: பாவ: - ஸத்வகுணம் மேலிட்ட ஸ்வபாவம், வர்த்ததே - தன் கார்யத்தைச் செய்கிறது, இதி - என்று, தத் - அதை, ததா - அப்பொழுது, உபகேத - உபேகை செய்யவேண்டும்.

2 பகவத்கீதை - 14 - 23.

3 நாமலிங்கானு ஸாஸநம் - 1 வது காண்டம்.

4 ஆரண்யகம் - 5 - 42

கோடுக்கக்கூடியது. குசலமான கர்மமாவது இஷ்டமாகிய ஸ்வர்க்கம், பிள்ளை, பசு, அன்னம் முதலிய பலங்களைக்கோடுக்கக்கூடியது எல்லாக் கர்மங்களினிடத்திலும் என்னுடையது என்கிற அபிமானம் இல்லாமையினாலும், ப்ரம்மத்தைத் தவிர மற்றெல்லாப் பலங்களையும் விட்டவனான படியினாலும், கர்த்ருத்வத்தை விட்டவனானபடியினாலும் அந்தக் கர்மங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கும்பொழுதே அவைகளிடத்தில் ப்ரீதியையும் த்வேஷத்தையும் செய்கிறதில்லை. அநிஷ்ட பலத்தைக் கோடுக்கக் கூடிய பாப கர்மமாவது இவ்விடத்தில் அஜாக் கிரதையினால் செய்யப்பட்ட

ஷத்திற்கும் ஆசைக்கும் காரணங்களை அனுவாதம் செய்திருக்கிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் அநிஷ்ட பலத்தைக் கொடுக்கக்கூடியது என்பது முதலியது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 'சூரயீ' என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்பட்ட த்யாகம் காரணம் என்பதை விவரிக்கிறார் — 'எல்லாக் கர்மங்களிடத்திலும்' என்றாரம்பித்து. எப்படி அபலானுடையதாயும் அயலானால் செய்யப்படுகிறதாயு மிருக்கிற கர்மத்தில் தனக்கு ஸம்பந்தமில்லாமையினாலே அது நமக்குப்பாதகமும்ல்ல ஸாதகமும்ல்ல என்கிற நிர்ஸயத்தினால் த்வேஷம் முதலியவைகள் உண்டாவதில்லையோ அதைப்போலவே இவ்விடத்திலும் என்றபிப்ராயம். அவைகளை அனுஷ்டானம் செய்யாமலிருக்கும்பொழுது அவைகளிடத்தில் த்வேஷமும் ப்ரீதியும் உண்டாவதற்கு ப்ரஸ்தாவமே இல்லையாகையினால் 'செய்துகொண்டிருக்கும் பொழுதே' என்று சொல்லப்பட்டது. 'கூஸரெனுநாநுஷஜுதெ' என்பது உசிதம்தான், ஏனெனில் ஸ்வர்க்கம் முதலியவைகளில் ஆசையில்லாமல் காம்ய கர்மங்களை அனுஷ்டித்தாலும் அந்தப் பலங்களுண்டாகாதென்று ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல்லியிருக்கிறபடியினால். 'நஜெஷ்டி ஸகூஸரனம் கூஜே' என்பதோவெனில் ஈருத்தமாயிருக்கிறது, பலத்தில் ஆசையில்லாமலிருக்கும் பொழுதே ஸாஸ்த்ரங்களில் மறுக்கப்பட்ட கர்மங்களுக்குப் பலம் உண்டாகிறபடியினால். அப்படிக்கில்லாவிடில் ஒரு இடத்திலும் அந்தக் கர்மங்கள் தோஷமில்லாமல் போகவேண்டியவரும். நரகம், முதலியது ஒருவனுக்கும் இஷ்டமாக இருக்காதல்லவா? இப்படியே த்ருஷ்டத்தில் தோஷத்திற்குக் காரணங்களான கர்மங்களில் த்வேஷமில்லாமலிருப்பது யுத்தமல்ல என்கிற ஆகேஷபத்திற்கு இது 'அஜாக் கிரதையினால் செய்யப்பட்டது' என்று பரிஹாரம் சொல்லப்பட்டது. சில அதிகாரிக்குப் புத்தி பூர்வமாகச் செய்யப்படுகிற பாபகர்மங்களினாலும் பலம் உண்டாகிறதில்லையென்று ஏனிருக்கக்கூடாது என்கிற ஆகேஷபத்திற்கு ஸமா

டது சொல்லப்படுகிறது. * 'கேட்ட நடத்தையிலிருந்து ஓபாதவனல்லாமலும் ஸாந்தியை யடைபாதவனல்லாமலும் ஸாவதான மில்லாதவனாக வல்லாமலும் ஸாந்தியையடையாத மனதையுடையவனல்லாமலும் இருந்து கொண்டு ஜ்ஞானத்தினால் இந்தப் பரமாத்மாவை அடைவான்' என்றதற்குமுள்ள ஸருதிவாக்யத்தில் கேட்ட நடத்தையிலிருந்து ஓபாமலிருப்பது ஜ்ஞானம் உண்டாவதற்கு விரோதி என்று சொல்லியிருக்கிறபடியினால் ஆகையினால் கர்மத்தில் கர்த்தருதவம், என்னுடைய தேன்கிற அபிமானம், பலம் இவைகளை விடுவது தான் ஸாஸ்த்ரத்தில் விதிக்கப்படுகிற த்யாகம். ஸ்வரூபத்தை விட்டுவிடுவதல்ல. 10

பா - அ] இதையே சொல்லுகிறார்—

நஹிபேஹஸுதா ஸக்யம் துக்ஷம் கஷ்டாணுஸேஷதஃ |

யஸு கஷ்டமநுதூயீ ஸதூயீ துவியீயதெ || 11

ப - ரை] பெஹஸுதா - தேஹத்தோடிருப்பவனால், கஷ்டாணி - கர்மங்களை, ஸேஷதஃ - முழுமையும், துக்ஷம் - விட, நஸக்யம் - முடியாதல்லவா, யஸு - எவன், கஷ்டமநுதூயீ - கர்மங்களின் பலங்களை விட்டவனோ, ஸஃ - அவன், தூயீஹி - த்யாகி என்று, ஸவியீயதெ - சொல்லப்படுகிறார். 11

பா] ஸரீரத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருப்பவனால் கர்மங்களை முழுமை

தானம் சொல்லுகிறார்—'கேட்ட நடத்தையிலிருந்து' என்றாரம்பித்து. இந்த ஸ்ரீலோகத்தின் அர்த்தத்தைக்கீழ்ப்பாஸ்தாவித்த அர்த்தத்திற்குக் காரணமாகச் சேர்த்துக்கொண்டு முக்யமாகப் பாஸ்தாவிக்கப்பட்ட அர்த்தத்தை நிகமனம் செய்கிறார்—'ஆகையினால்' என்றாரம்பித்து. 10

தா] 1 'நியதஸு' என்றாரம்பித்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற யுக்தியை விவரித்துக்கொண்டு பலத்தை விட்டு விடுவதை உபலக்ஷணமாகச் சொல்லிக்கொண்டு அதினால் முன்புசொல்லப்பட்ட முன்று விதமான ஸாத்வித்யாகம் இந்த ஸ்ரீலோகத்தினால் நிகமனம்செய்யப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'இதையே சொல்லுகிறார்' என்று. இவ்விடத்தில் 'பேஹஸுதா' என்று எல்லாப் பராணிகளையும் சொல்லி யிருக்கிறதல்ல, உபயோக மில்லை யாகையினால். ஆகையினால் கர்மங்களின் ஸ்வரூபங்களை விட்டுவிட முடியாமைக்குக் காரணமாகிய, ஸமாஸத்தினாலேற்படுகிற அர்த்தம் சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'ஸரீரத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருப்பவனால்' என்று 'ஸக்யம்'

யும் விட்டுவிட முடியாது. தேஹத்தைத் தரிப்பதற்காக வேண்டியவைகளாகிய ஸாப்பிடுவது, தண்ணீர் குடிப்பது முதலியவைகளும், அதைச் சேர்ந்தவைகளாகிய கர்மங்களும் விடமுடியாதாகையினால். அதற்காகப் பஞ்சமஹா யஜ்ஞம், முதலியவைகளை அனுஷ்டிப்பது விட முடியாது. எவன் பஞ்சமஹா யஜ்ஞம், முதலிய அந்தக் கர்மங்களில் அவைகளின் பலத்தை விட்டவனோ அவனே * ‘சிலர் த்யாகத்தினால் மோக்ஷத்தை யடைந்தார்கள்,’ என்றந்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யம் முதலிய ஸாஸ்த்ரங்களில் த்யாகீ என்று சொல்லப்படுகிறான். ‘ஹதுதூயீ’ (பலத்தைவிட்டவன்) என்பது பலம், கர்த்துத்வம், இந்தக் கர்மம் என்னுடையதென்கிற அபிமானம், இவைகளை விட்டவன் என்று குறிப்பதற்காக, † ‘த்ரி வி ய ஸ்ம் ப்ரக் கீ தி-ஃ’ என்று முன்னமேயே சொல்லி யிருப்பதினால். 11 பா - அ] அக்னி ஹோத்ரம், தர்சபூர்ணமாஸம், ஜ்யோதிஷ்டோமம் முதலிய கர்மங்களும், பஞ்சமஹாயஜ்ஞம் முதலிய கர்மங்களும் ஸ்வர்க்கம்

என்பது த்யாகத்தைச் சொல்லுகிறபடியினால் நபும்ஸகலிங்கமாயும் ஒருமையாயும் இருக்கிறது. மொத்தமாகச் சொல்லப்படுகிறதினாலாகவுமாம். தேஹத்தைத் தரிப்பதைக் காரணமாகவுடைய முடியாமையை விவரிக்கிறார்—‘தேஹத்தைத் தரிப்பதற்காக’ என்றாரம்பித்து. அதைச் சேர்ந்தவைகளாகிய லௌகிகங்களான பணம் ஸம்பாதிப்பது முதலியது இருக்கட்டும். ஸாஸ்த்ரங்களினால் விதிக்கப்படுகிற கர்மங்களினால் என்ன ப்ரயோஜனம்? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—‘அதற்காகப் பஞ்சமஹாயஜ்ஞம், முதலியவைகளை’ என்றாரம்பித்து. ஸ்ருதிவாக்யத்தின் ஸ்வாஸ்யத்தைக் காரணமாகவுடைய ஸ்வரூபத்தை விட்டுவிடவேண்டுமென்கிற ஸந்தேஹத்தைப் பரிஹரிப்பதற்காக ‘யஸூ’ என்றாரம்பித்துச் சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘எவன்’ என்றாரம்பித்து. ‘ஈஸியீயதெ’ (சொல்லப்படுகிறான்) என்பதற்கு எவர்களால் என்று சொல்லவேண்டியதவஸ்யமாகையினால் அந்தக் கேழ்வைக்குப் பதில் சொல்லவேண்டியதற்காக ‘சிலர்’ என்றாரம்பித்து ஸ்ருதிவாக்யத்தை எடுத்திருக்கிறது. கீழே ஆரம்பித்திருப்பதை நிகமனம் செய்கிறதாகையினால் மற்றவைகளையும் குறிக்கிறதென்பதை உறுதிப்படுத்துகிறார்—‘த்ரி வி யஃ’ என்றாரம்பித்து. 11

* தைத்திரீயம், நாராயணம் - 10 - 21.

† பகவத்கீதை - 18 - 4.

முதலிய பலங்களோடு சேர்ந்தவைகளாகவே ஸாஸ்த்ரங்களினால் விதிக்கப்படுகின்றன. நித்யங்களுக்கும் நைமித்திகங்களுக்கும் * ‘ப்ராஜாவதூம் ப்ரஹ்மநாமா’ என்பவை முதலிய பலங்களோடு சேர்ந்தே விதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால் அந்தந்தப் பலங்களுக்கு ஸாதனங்களாயிருக்கையை ஸ்வபாவமாகவுடையவைகளாக ஏற்பட்ட கர்மங்களை அனுஷ்ட்டானம் செய்தால் விதை விதைப்பதைப் போலவே பலத்தில் ஆசையில்லாதவனுக்கும் இஷ்டம், அரிஷ்டங்களாகிய பலங்களோடு ஸம்பந்தம் விடத்தக்கதல்ல. ஆகையினால் மோக்ஷத்திற்கு விரோதியான பலங்களையுடையதாகையினால் மோக்ஷத்தில் ஆசையுடையவனால் கர்மம் அனுஷ்ட்டிக்கத்தக்கதல்ல என்று ஆக்ஷேபம் வருகிறபடியினால் அதற்குப்பதில் சொல்லுகிறார்—

சுநிஷ்டசிஷ்டம் சிஸ்டம் வ ச்ரீவிடம் சுஷ்டானே ஹம் |

ஹவதூதூமிநாம் வெதூ ந து ஸஹ்ராவமிநாம் சூவிசு ||

தா] லோகத்தி லேற்பட்ட பலங்களுக்கு ஸாதனங்களாகிய கர்மங்களைப் போலவே யல்லவோ வேதங்களில் சொல்லப்பட்ட கர்மங்களும் பலங்களுக்கு ஸாதனங்களாகின்றன என்பதேற்படுத்தப் படுகிறது. லோகத்திலேற்பட்ட கர்மங்களோ வெனில் அதின் பலங்களில் ஆசை இல்லாமல் போனபோதிலும் தங்கள் சக்திக்குத் தகுந்தபடி பலித்து விடுகின்றன. இப்படியே வேதங்களி லேற்பட்ட கர்மங்களிலு மிருக்க வேண்டும் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் ஆக்ஷேபிக்கிறார்— ‘அக்னிஹோத்ரம்’ என்றாரம்பித்து. அக்னி ஹோத்ரம், மஹா யஜ்ஞம் முதலியவைகள் வெவ்வேறு அதிகாரங்களில் உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருப்பதினால் ஆஸ்ரமங்களுக்கு அங்கமாகவும், ஸ்வர்க்கம் முதலியவைகளுக்கு ஸாதனங்களாகவும் இருப்பதில் விரோத மில்லை யாகையினால் ஸ்வர்க்கம் முதலிய பலங்களுக்காக அனுஷ்ட்டானம் செய்ய வேண்டியதில்லை. ஆஸ்ரமங்களுக்கு அங்கமாக அனுஷ்ட்டானம் செய்தால் என்ன விரோதம் வரும் என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—‘நித்யங்களுக்கும் நைமித்திகங்களுக்கும்’ என்றாரம்பித்து. விதை விதைப்பதை உதாஹரணமாகச் சொல்லி யிருப்பதினால் அசுபம் என்று சொல்லப்பட்ட கர்மம் புத்தி பூர்வக மல்லாமல் செய்யப்பட்டிருந்த போதிலும் ஸம்ஸார பந்தத்திற்குக் காரணமாகிறது என்பது காட்டப்பட்டது. பூமியில் அஜாக்கிரதையால் விழுந்த விதை பலிக்கிறதில்லை என்பதில்லையல்லவா. ஆகையினால் அம்ருதத்தின் ரஸத்தை

* மனுஸமருத் - க்ரஹஸ்தாநாம் - க்ரஹஸ்தாஸ்ரமத்திலிருப்பவர்களுக்குப் ப்ராஜாபத்யம் - ப்ராஜாபதியனுடைய லோகம் (கிடைக்கிறது).

ப - ரை] **சுநிஷ்டம்** - அநிஷ்டமானதும், **ஐஷ்டம்** - இஷ்டமானதும், **சிஸ்ரம்** - கலந்ததுமாகிய, **த்ரிவியம்** - முன்றுவிதமாகிய, **கூடணம்** - கர்மத்தினுடைய, **மதம்** - ப்ரயோஜனம், **ப்ரேதம்** - கர்மங்களை அனுஷ்டித்தபிறகு, **சுதூரிநம்** - த்யாகம் செய்யாதவர்களுக்கு, **வவதி** - உண்டாகிறது, **வஹ்வாவிநம்** - த்யாகம் செய்தவர்களுக்கு, **ஹிஸி** - ஒருபொழுதும், **ந** - (உண்டாகிறது) இல்லை. 12

பா] **சுநிஷ்டம்** - நரகம் முதலிய பலம், **ஐஷ்டம்** - ஸ்வர்க்கம் முதலியது, **சிஸ்ரம்** - அநிஷ்டத்தோடுசேர்ந்த பிள்ளை, பசு, அன்னம் முதலியது, இவை முன்றுவிதமாகிய கர்மத்தினுடைய பலம் கர்மத்திவத்தையும், என்னுடையதென்கிற எண்ணத்தையும், பலத்தையும், விடாதவர்களுக்குக் கர்மங்களை அனுஷ்டித்த பிறகு உண்டாகிறது. கர்மத்திவம் முதலியவைகளை விட்டவர்களுக்கோவெனில் ஒரு ஸமயத்திலும் மோ

ன ஸ்ஷமாத்தின் விதையை விதைப்பதற்கு ஸமமா யிடு கர்ம கலாபங்களை அனுஷ்டித்தல் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் ஏற்பட்டதாகிய ஸ்வரூபத்தையே விட்டுவிட வேண்டும் என்கிற முடிவைச் சொல்லுகிறார்—‘ஆகையினால்’ என்றாரம்பித்து. அநிஷ்டம், முதலாக முன்றுவிதமாகச் சொல்லி யிருப்பது மோக்ஷத்தில் ஆசையில்லாதவனைப் பற்றியது, மோக்ஷத்தில் ஆசையுடையவனுக்கு ஸ்வர்க்கம் முதலியதும் அநிஷ்டமாகையினால் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் ‘நரகம் ஸ்வர்க்கம்’ முதலியவைகளைச் சொல்லி யிருக்கிறது. காரிரி முதலிய யாகங்களினால் உண்டாக்கப்படுகிற மழை முதலிய பலங்கள் உயிரோடுருக்கும் பொழுதே உண்டாகிறதென்று ஏற்பட்டிருக்கிற படியினால் ‘**ப்ரேதம்** (மரணமடைந்த பிறகு)’ என்பது மற்றக்காலத்தையும் குறிப்பதற்காக. அப்படிச் சொல்லாவிடில் த்யாகம் செய்தவர்களுக்கும் அந்தச் ஸரீரத்தில் இந்த முன்றுவிதமான பலங்களும் உண்டாகிற தென்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதாகும். மேலும் ‘**நதம் வஹ்வாவிநம்**’ என்று இதற்கு எதிர் நடையாகச் சொல்லி யிருக்கும் இடத்தில் இந்தச் ஸரீரத்திலும் பலமுண்டாகா தென்று தடுத்திருப்பதிலும் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘கர்மங்களை அனுஷ்டித்த பிறகு’ என்று. இவ்விடத்திலும் அநிஷ்ட பலங்கள் உண்டாவதில்லை என்பது முன்பு சொல்லிய விதமாகப் புத்தி பூர்வக மில்லாமல் செய்யப்பட்ட கர்மங்களைப் பற்றிய தென்று நினைக்க வேண்டியது. கீழ்ச் சொன்ன ஆக்ஷேபத்திற்குப் ப்ரதிஜ்ஞையாக மாதிரி ஸமாதானம் சொல்லப்படுகிறதே ஒழிய ஒருவித யுக்தியைக் கொ

கூடித்திற்கு விரோதியாகிய பலம் உண்டாகிறதில்லை. இத்தால் சொல்லப்பட்டதாவது அக்னி ஹோத்ரம், மஹாயஜ்ஞம், முதலியவைகள் நீத்ய கர்மங்கள் தான். அப்படியிருந்தபோதிலும் உயிரோடிருப்பதாகிய அதிகாரத்திலும் பலங்களில் ஆசையாகிற அதிகாரத்திலும் உபயோகப்படுத்தப்படுகிறபடியினால் எப்படி விரோதமில்லையோ அப்படியே மோகூத்தில் ஆசையுடையவன் என்கிற அதிகாரத்திலும் உபயோகப்படுத்துகிறபடியினால் பரிஹரிக்கப்படுகிறது. மோகூத்தில் உபயோகமும் * அப்படிப்பட்ட இந்தப் பரமாத்மாவைப் பராமணர்கள் வேதங்களைப் ப்ரவசனம் செய்வதினாலும், யாகத்தினாலும், தானத்தினாலும், தபஸ்ஸினாலும், உபவாஸம்

ண்டும் அது ஸ்தாபிக்கப்பட வில்லையே என்றாகூஷபம் வரில் அதற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—‘இத்தால் சொல்லப்பட்டதாவது’ என்றாரம்பித்து. வெவ்வேறாக உபயோகிக்கப்பட்டிருப்பதாவது இந்தக் கர்மங்களை அந்தந்தப்பலங்களுக்காக உபயோகப்படுத்துகிற ஸ்ருதிவாக்யம் வெவ்வேறாக இருப்பதினால் என்றறிய வேண்டும். இப்படி வெவ்வேறாக உபயோகப் படுத்தப்பட்டிருப்பதினாலே ஜ்யோதிஷ்டோமம் முதலியவைகள் பாபத்தைப் போக்கடிப்பது முதலிய அநேக பலங்களுக்கு ஸாதனங்கள் என்பது ஏற்பட்டது. ‘பரிஹரிக்கப்படுகிறது’ என்பதற்கு முன் ‘ஒன்றுக் கொன்று விருத்தங்களான பலங்களை யுடையது என்கிற ஆகூஷபம்’ என்று சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டியது. 1 ‘அப்படிப்பட்ட பகவானை இவ்விதமாகத் தெரிந்துகொண்டவன் இந்த ஜன்மத்திலேயே மோகூஷமடைந்தவனாகிறான், வேறு வழியில்லை’ என்று நியமித்துச் சொல்லி யிருப்பதினால் ஜ்ஞானமே மோகூத்திற்கு ஸாதனமாக விதிக்கப்படுகிறது. கர்மமோ வெனில் விலக்கப்படுகிறது. ஆகையினால் மோகூத்தில் ஆசையுடையவன் என்கிற அதிகாரத்தில் உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது என்று சொல்லி யிருப்பது எப்படிப் பொருந்தும்? என்று இந்த ஆகூஷபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—‘மோகூத்தில் உபயோகமும்’ என்றாரம்பித்து. கத்தியினால் வெட்ட விரும்புகிறான், குதிரையினால் போக விரும்புகிறான், என்றிவைமுதலிய ப்ரயோகங்களிலே போல வஸ்துவின் ஸ்வபாவத்தினால் இவ்விடத்திலும் விரும்பப் படுகிற தாதுவின் அர்த்தத்திற்குக் காரணமாக அந்வயிக்கிறது. ஆகையினால் ஜ்ஞானத்தை உண்டாக்கி அதின் வழியாகப் பரம்பரையாக ஸாதனமாகையினால் மோகூத்தில் உபயோகப் படுத்தப்படுகிறது நேரில் ஸாதனமல்ல என்கிற தாத்பர்யத்தினால் வேறு

* ப்ரஹதாரண்யகம் - 6 - 4 - 22.

1 புருஷஸூகதம்.

முதலியதினாலும் அறிபவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள்' என்றர்த்த முள்ள முருதிவாக்யம் முதலியவைகளினாலேற்பட்டது என்பது. 12

பா - அ] ஆக இப்படிச் கர்மங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கும்பொழுதே அவைகளில் கர்த்துவம், முதலியவைகளை விட்டுவிடவேண்டுமென்பது தான் ஸாஸ்த்ரங்களில் ஏற்பட்ட ஸங்கியாஸம். அதுவேதான் த்யாகம் என்று சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது அந்தர்யாமியாயும், பகவானுயிரிடுக்கிற புருஷோத்தமனிடத்தில் கர்த்துவத்தை அனுஸந்தானம் செய்வதினால் தன்னிடத்தில் கர்த்தாவல்ல என்பதை அனுஸந்தானம் செய்யும் விதத்தைச் சொல்லுகிறார். இதிலேயே பலம், கர்மம், இவை

வழியில்லை,' என்றர்த்த முள்ள வாக்யத்தினால் மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தாற்பர்பம். 12

இப்படிச் கேழ்வையின் அபிப்பிராயத்திலேற்பட்ட அர்த்தத்திற்கு வேறொரு விதமாகப் பதில் சொல்ல ஆரம்பிக்கிறார் என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் அதற்கு ஸங்கதி சொல்லுவதற்காகக் கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட பாகத்தை நிகமனம் செய்வதைப்போல அனுவாதம் செய்கிறார்— 'ஆக இப்படி' என்றாம்பித்து. 'ஆக' என்பதற்கு ஸ்வரூபத்தையே விட்டுவிடுவது தாமஸமாகையினால் என்றர்த்தம். 'இப்படி' என்பதற்கு வர்ணஸ்ரமங்களுக்கு ஏற்பட்ட கர்மம் விடமுடியாதாகையினால் என்றர்த்தம். அந்த ஸ்லோகத்திலேபே 'ஹவதுத்நாமிநாம் ப்ரேதநுந து வஸநூவாமிநாம் க்ஷயிசு' என்று 'சுத்நாமி' என்னும் பதத்திற்கு எதிரிடையான அர்த்தத்தைச் சொல்லும்பொழுது 'வஸநூவாமி' என்னும் பதத்தினால் சொல்லியிருப்பதினாலே 'துநாமி', 'வஸநூவாமி' இவை வெவ்வேறென்கிற ஆகேஷபமும் பரிஹரிக்கப்பட்டது என்று சொல்லுகிறார்— 'அதுவே தான் த்யாகம் என்று சொல்லப்பட்டது' என்று. 'சுநிஷ்டே' என்கிற ஸ்லோகத்திற்குப் பிறகு கீழ்க்காணங்களைச் சொல்லி யிருப்பதற்கு ஸங்கதி என்ன என்கிற ஆகேஷபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்— 'இப்பொழுது' என்றாம்பித்து. கேழ்வையின் விஷயத்தைப் பற்றி நோக்கப்படவில்லை சொன்ன பிறகு என்றர்த்தம் 'பகவானுயிரிடுக்கிறபுருஷோத்தமனிடத்தில்' என்கிற இரண்டு பதங்களினாலும் முன்பு சொல்லப்பட்ட விதமாக எல்லாவற்றிற்கும் அந்தர்யாமியாக இருப்பவனுக்கு அவைகளிடத்திலிருக்கும் தோஷங்களும் அவைகளோடு ஸம்பந்தப்படுவதினால் உண்டாகிய தோஷங்களும் இல்லை என்று தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'விதத்தைச் சொல்லுகிறார்' என்பதினால் முன்னாவது அத்தாயம் முதற்கொண்டு துடர்ந்து

களிலும் என்னுடையது என்கிற அபிமானத்தை விட்டுவிடுவது ஏற்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் பரமாத்மா தனக்குச் சேஷங்களாகிய ஜீவாத்மாவைக்கொண்டு தனக்குச் சேஷங்களாகிய ஸரீரம், இந்த்ரியம், ப்ராணன், இவைகளினால் தன்னுடைய லீலையாகிற ப்ரயோஜனத்திற்காக ஆரம்பிக்கிறான்ல்லவா. ஆகையினால் ஜீவாத்மாவிற்கு உண்டாகிற பசி நிரூத்திப்பது, முதலிய பலமும் அதற்கு ஸாதனமாகிய கர்மமும் பரமாத்மாவின்னுடையதே—

வடுஷுதாநி உஹாவாஹா காரணாநி நிவொய செ|
வாஜேஷு கூதாஷெ ப்ராகாநி விக்யெ வவபு கஜேணா||

கொண்டிருக்கிற கர்த்தாவல்ல என்கிற அனுஸந்தானத்தைப் பற்றி இவ்விடத்திலேயே காரணங்களோடு கூட உள்ளபடியே இருக்கிற ஸ்வரூபத்தை நிரூபித்திருக்கிறது என்று காட்டப்பட்டது. கீழே ஆரம்பிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற மூன்று விதமான த்யாகங்களுக்குள் ஒன்றின் ஸ்வரூபத்தை நிரூபிக்கிறது என்று ஸங்கதி அறியவும். மூன்று விதமான த்யாகமும் ஸாத்விக மென்று சொல்லப்பட்டிருக்க எதற்காக கர்நுத்வ த்யாகத்தின் விதத்தை மாத்மிரம் நிரூபித்திருக்கிறது என்கிற ஆகேஷ பத்திற்கு 'ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'இதிலேயே' என்றாரம்பித்து. 'என்கிற' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் காரணத்தைச் சொல்லுகிறது. ருத்விக முதலியவர்கள் கர்த்தாவாக இருந்தபோதிலும் யஜமானனுக்கு அந்தக் கர்மத்தினிடத்திலும் அதின் பலத்தினிடத்திலும் என்னுடையது என்கிற அபிமானம் காணப்படுகிறது. அப்படியே ஏன் இந்த ஜீவாத்மாவிற்கும் இருக்கக் கூடாது. ஆகையினால் கர்த்தாவாக இருக்கையை விட்ட மாத்மிரத்தினால் கர்மத்தினிடத்திலும் அதின் பலத்தினிடத்திலும் என்னுடைய தென்கிற புத்தி எப்படி நிரூபிக்கிறது என்கிற ஆகேஷபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'பரமாத்மா' என்றாரம்பித்து. 'அல்லவா' என்பது ப்ரமாணங்களில் ப்ரஸித்தமாக இருப்பதைக்காட்டுகிறது. 1 'கவம் நுணுஜீரமஹஜீ: கஜேவலி தெவாவவாஜிதெ:|ஹரெ விஹரவி க்ரீலா கணுமெகரி

1 ஹரே - விஷ்ணுவே, த்வம் - நீர், ந்யஞ்சத்பி:—கீழே விழுகிறதூதளாக கவும், உதம்சத்பி:—மேலே கிளம்புகிறதாகவுமிருக்கிற, கர்மஸூத்ரோபபாதிதை:—கர்மங்களாகிற கயிறுகளினால் கட்டப்பட்டிருக்கிற, க்ரீடகந்துகைரிஷ:—விலையாவதற்காக ஏற்பட்ட பந்துகள்போலிருக்கிற,ஜந்துபி:—ப்ராணிகளினால், விஹரவி விலையாகுகிறீர்.

ப - ரை] உஹாவாவெஹா - பாஹு பலமுள்ளவனாகிய அர்ஜுன,
 ஸாஜெ - ஆத்மஜ்ஞானத்தைச் சொல்லுகிற, கூதாஜெ - நிபுணபத்
 தில், ஸவபுகுபுணா - எல்லாக்கர்மங்களினுடையவும், ஸிவயெ -
 உத்பத்திக்காக, ஸுபாகூதி - சொல்லப்பட்ட, காரணாதி - கார
 ணங்களாயிருக்கிற, வங் - ஐந்துவிதமாகிய, ஸாதாதி - இவைகளை,
 ஜெ - என்னுடைய வார்த்தையினால், நிவோய - தேறிந்துகொள். 13
 பா| 'ஸஜெ' ஆவது புத்தி, ஸாஜெ கூதாஜெ - உள்ளபடி

வஜ்ஞாமி: 1, 1 'வாது: கீ. உகமகெரிவ', 2 'கூஷ் ஸு ஹி
 கூதெ ஹிததி' விஸ்வம் வராஜம்' என்றிவைமுதலிய வசனங்க
 ளில் ப்ரஸித்தமான அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'தனக்குச் சேஷ
 மாகிய' என்றாம்பித்து. இந்திரியங்களுக்கு யஜமானனாகிய ஜீவாத்மா
 விற்கும் யஜமானன் என்றல்லவோ பரமாத்மா ஸ்ருதியில் சொல்லப்
 படுகிறான். ஆகையினால் இந்திரியங்கள் ஜீவாத்மாவிற்குச் சேஷங்க
 ளாக இருக்கும்பொழுதும் யான, குதிரை, இவைகளின் அலங்காரங்
 களில் ராஜாவுக்குப் போலப் பரமாத்மாவின் சேஷியாக இருக்கும்
 தன்மை நிவ்ருத்திக்கிறதில்லை என்கிற அபிப்பாயத்தினால் சொல்லு
 கிறார்—'தனக்குச் சேஷங்களாகிய ஸாரீரம்' என்றாம்பித்து. சுருக்கச்
 சொல்லுவதற்குக் காரணமில்லாமையினால் த்ருஷ்டத்திலும் அத்ருஷ்
 டத்திலும் பலங்களைக் கொடுப்பது முதலியதும் அவனுக்கு லீலை
 என்றுசொல்லுகிறார்—'தன்னுடைய லீலையாகிற ப்ரயோஜனத்திற்காக'
 என்று. 3 'வொகவதுவீயாக்கெவது' என்றிவை முதலிய
 வைகளினால் இது விசாரிக்கப்பட்டது என்று தாட்பர்யம். 'லீலை
 முதலிய ப்ரயோஜனத்திற்காக' என்றும் பாடமுண்டு. அப்பொழுது
 'முதலிய' என்னும் பதத்தினால் காரணபத்தைக் காரணமாகவுடைய
 பத்தர்களை ரக்ஷிப்பது சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறது. ஸாஸ்தரத்தில்
 விதிக்கப்படுகிற கர்மத்தைப் பரமாத்மாவிற்கு ஆராதனமாகவே விதித்
 திருக்கிறபடியினால் பலங்களோடு சேர்ந்த அந்தக்கர்மம் பரமாத்மா
 விற்குச் சேஷம் என்பது உசிதம். லோகத்திலேற்பட்ட கர்மமோ

1 பாரதம், ஸபாபர்வம் - 61 - 31. பால்-சிறுபிள்ளை, கரீடநகைரிவ - விஜா
 யாடுகிற கருவிகளினாலே போல (விஜாயாடுகிறீர்).

2 பாரதம் - ஸபா பர்வம் - 41 - 23 - இதம் - இந்த, ஸிஸ்வம்-எல்லா, சராச
 ரம் - ஸத்தாவராஜங்கமாகிய, பூதம்—ப்ராணியானது, க்ருஷ்ணஸ்ய க்ருதேஹி—
 க்ருஷ்ணனுக்காக ஏற்பட்டதல்லவா.

3 ஸாரீரகஸூத்ரம் - 2 - 1 - 33.

இருக்கிற தத்துவங்களைப்பற்றியதாகிய வேதத்திலேற்பட்ட புத்தியினால் வெனில் அப்படி ஸாஸ்த்ரங்களிலும் சொல்லப்படவில்லை, அப்படி ப்ராத்யக்ஷத்தாலும் கண்டறியப்படவில்லை, பசி நிர்ருத்திப்பது முதலிய பலம் ஜீவாத்மாவிற்கு உண்டாவதாகவே நம்மால் அறியப்படுகிறதாகையினால். ஆகையினால் லோகத்திலேற்பட்ட பலங்கள் ஜீவாத்மாவிற்குச் சேஷமாக இருக்கும்பொழுது அந்தப் பலத்திற்கு ஸாதனமாகிய கர்மமும் அந்த ஜீவாத்மாவிற்கே சேஷமென்பது உசிதம். ஆகையினால் 'வலிவயே வவபுகூடாணாம்' என்றிவை முதலியவைகளினால் எல்லாக் கர்மங்களையும் பற்றிய ஸங்கத்தை விட்டுவிடவேண்டும் என்று நிரூபித்திருப்பது முடியாது என்னில்? இந்த ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'ஆகையினால்' என்றாம்பித்து. 'பரமாத்மாலினுடையதே' என்கிற இடத்தில் ஆறாம் வேற்றுமை யஜமானன், அவனுடைய பொருள், என்கிற விசேஷமான ஸம்பந்தத்தைச் சொல்லுகிறது. எப்படிக்கிளியைக் கூண்டில் வைத்து வளர்ப்பது முதலியதும் அதற்குண்டாகும் ஸூகம் முதலியதும் ராஜவிற்குச் சேஷமோ அதைப்போலவே இவ்விடத்திலும் என்று தாத்பர்யம். 'ஸாஹ்யேக்ஷகாணே' என்பதினால் இவ்விடத்தில் ஸாங்க்யர்களின் ஸித்தாந்தம் சொல்லப்படுகிறதல்ல, அந்த ஸித்தாந்தத்தில் பரமாத்மாவை ஒப்புக்கொள்ளவில்லையாகையினால். ஸரீரத்தைத் தவிர வேறொன்றிற்குக் கர்மருத்வத்தையும் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. ஆகையினாலே 'கூடா காரணா வபுயத்யம்' என்று மேலே கர்த்தாவையும் காரணத்தையும் தனித்தனியாகப் பிரித்துச் சொல்லியிருப்பதும் ஸம்பவிக்காதாகையினாலும், அது வேதத்திற்கு விருத்தமாக இருக்கும்படித் தத்துவத்தை உபதேசம் செய்வதற்காக அந்த மதத்தை உபநியாஸம் செய்திருப்பது பொருந்தாதாகையினாலும், விரோதமில்லாத பக்ஷத்தில் வேதத்தையே மூலமாகவுடையது என்றொப்புக்கொள்ளவேண்டியதாகையினாலே வேதத்திலேயே முடிவுபெறுகிறதாகையினாலும், உசிதமான அர்த்தத்தைச் சொல்லுவதற்காக இடுகுறிப்பெயர் என்கிறதை விட்டுக் காரணப்பெயர் என்றர்த்தம் சொல்லுவது எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருப்பதினாலும். ஆகையினால் வேதங்களிலேயே உள்ள படியே இருக்கிற தத்துவத்தை நிஸ்சயம் செய்வதற்காக ப்ரவ்ருத்தித்திருக்கும் பாகம் 'ஸாஹ்யேக்ஷகாணே' என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் அதற்கு வ்யுத்பத்தி சொல்லுகிறார்—'ஸஹ்யா' ஆவது புத்தி' என்று. இந்த ஸந்தர்ப்பத்தை அனுஸரித்துப்புத்தியைவிசேஷித்துச் சொல்லுகிறார்—'உள்ளபடியே

விசாரிக்கப்பட்ட நிர்சயத்தில் எல்லாக் கர்மங்களின் உத்பத்திக்காகச் சொல்லப்பட்டவைகளாகிய ஐந்துவிதங்களாகிய காரணங்களை என்னிடத்திலிருந்துத் தெரிந்துகொள். வேதத்திலேற்பட்ட புத்தி, ஸரீரம், இந்திரூக்கிற்’ என்றாரம்பித்து. இந்த இடத்தில் வஸ்துக்கள் எந்த ஸாஸ்த்ரத்தில் எண்ணப்படுகின்றனவோ அது ‘ஸூராவ்ய’ என்னப்படுகிறது, அதாவது வேதாந்தம், அதுவே ‘க்யூகூரூ’ என்னப்படுகிறது. செய்யப்படுகிற கர்மங்களுக்கு இதிலே முடிவுண்டாகிற படியினால் என்று சங்கராசார்யரால் சொல்லப்பட்ட அர்த்தம் உசிதமல்ல, வேதாந்த ஸாஸ்த்ரங்களிலும் கர்மங்களின் ஸம்பந்தமுண்டென்று ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருப்பதினாலும், இங்குறிப்பெயர் என்பதை விட்டுவிடவேண்டுமென்பது அவர்யமானால் உசிதமான அர்த்தத்தைச் சொல்லுவது யுக்தமாகையினாலும், ‘சுஹ’ என்னும் பதம் நிர்சயத்தைச் சொல்லுகிறதாக நிகண்டுக்காரர்களினால் படிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிர்சயமே தன்னுடைய புத்திபைக்கொண்டு விசாரிப்பதினால் உண்டாக்கப்பட்டதாகையினால் ‘க்யூக’ என்னும் பதத்தினால் விஸேஷித்துச் சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் ‘விசாரிக்கப்பட்ட நிர்சயத்தில்’ என்று சொல்லப்பட்டது. அதுவுமன்றிக்கே ‘மிஸூய’ என்னும் பதமே நிர்சயிக்கப்பட்ட வஸ்துவைச் சொல்லுகிறது. ‘க்யூகூரூ’ என்னும் பதம் ‘ஸூராவ்ய’ என்னும் பதத்தின் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறபடியினாலே அவரவர்களினால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதாகையினால், ஆகையினால் ‘விசாரிக்கப்பட்ட’ என்று விஸேஷித்துச் சொல்லப்பட்டது. நிர்சயமே விசாரிக்கத்தக்கதல்லவா. அதுவுமல்லாமல் பெரியோர்களின் நிர்சயம் பின்புள்ள மற்றவர்களினால் விசாரிக்கப்பட்டது என்று தாத்பர்யமாகவுமாம், நிர்சயமுண்டாவதற்குக் காரணமாகிய பதங்களை இவ்விடத்தில் ‘மிஸூய’ என்னும் பதம் சொல்லுகிறதாகவுமாம். இப்படிச் சொல்லில் ‘புரூகூகூமி (சொல்லப்பட்டிருக்கிற)’ என்பதோடு ஸரியான அர்வயம் வருகிறது. ‘ஸூரூய’ என்னும் பதத்தினால் இவ்விடத்தில் பலங்களுக்குக் காரணமாக ஆகுகை முதலியதும் சொல்லப்படுகிறது. ‘யசுகூபு ஸூராவ்யே . . வுஹெதேதவ்யுஹெதவ்யு’ என்று கர்மங்களின் ஸ்வரூபம் உண்டாவதைப்பற்றியே மேலே சொல்லியிருக்கிறபடியினால் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘உத்பத்திக்காக’ என்று. எனக்குக் காரணங்கள் என்பது ஸம்பவிக்கா தாகையினாலும், எனக்குச் சேஷங்களாகிய காரணங்கள் என்று சொல்லுவது இவ்விடத்தில் ‘பெடிவ்ய’ என்று மேலே சொல்லப்படுகிற தான்

யங்கள், ப்ராணவாயு, ஜீவாத்மா, இவைகளை ஒத்தாசைக் கருவிகளாக வுடைய பரமாத்மாவையே கர்த்தாவாக * 'எவன் ஆத்மாவிலிருந்து கொண்டு ஆத்மாவிற்குள்ளே இருக்கிறானோ, எவனை இந்த ஆத்மா தேரிந்துகொள்ளவில்லையோ, எவனுக்கு ஜீவாத்மா ஸரீரமோ, எவன் ஆத்மாவை உள்ளே இருந்துகொண்டு நியமிக்கிறானோ, அழிவில்லாத அவன் உனக்கு அந்தர்யாமியாகிய ஆத்மா' என்றும், † 'எல்லா ஜனங்களுக்கும் உள்ளே நுழைந்துகொண்டு நியமிக்கிறவன். எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மா' என்றமர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளில் தெரிவிக்கிற தல்லவா.

13

பா - ௧] இதையே சொல்லுகிறார்.—

சுயிலோகம் தயா கதா காரணம் வ ப்ராணயிபம் |
விவிபாவ ப்ராணகேவஷ்டா வெஷவம் வெஷவாசு வம்வம் || 14
ஸரீரவாஜமொலி யுக்தே ப்ராணவதே நரஃ |
ந்யாயம் வா விவரீதம் வா வம்வெஷதே தவ்யா வெஷதவஃ || 15

தனக்குச் ஸேஷமல்ல வாகையினால் அந்வயிக்கா தாகையினாலும் உசிதமான அந்வயத்தைச் சொல்லுகிறார்—'என்னிடத்திலிருந்து' என்று. மேலே சொல்லப்படுகிற ஐந்தும் ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல்லிய படியும் தனித்தனியாகக் காரணங்கள் என்பதில் மனதை ஸாவதானமாகச் செலுத்தவேண்டும் என்று விதிப்பதற்காக இது சொல்லப்படுகிறது என்று தாற்பர்யம். இருபத்தாறுவதாகிய பரமாத்மாவை ஒப்புக்கொள்ளாதவர்களும், இருபத்தைந்தாவது தத்துவமாகிய ஜீவாத்மாவும் வேறிடத்திலிருக்கிற கர்த்தருடையதை ஆரோபிப்பதற்கு மாத்திரம் இடமாக இருக்கிறான் என்று நிரூபிக்கிறவர்களுமா யிருக்கிற ஸாங்க்யர்களுக்கு இந்த ஸந்தர்ப்பம் முழுமையும் விருத்தம் என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் காரணப்பெயராக அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது என்பதை நிரூபிக்கிறார்—'வேதத்திலேற்பட்ட புத்தி' என்றும் பித்து. 'ஒத்தாசைக்கருவி' ஆவது செய்யவேண்டுமென்றபிப்பிராயத்தில் கொள்ளப்பட்ட கார்யத்திற்காக அங்கீகரிக்கப்பட்டதாகிய வஸ்து. 13

கீழ்ச் சொல்லியதை விவரிக்கிறதாகையினால் மேல் இரண்டு ஸ்லோகங்களுக்குப் புனருக்தி இல்லை என்பதையும், மற்றவர்கள் மதத்தில் இந்த ஸ்லோகம் விரோதமாக இருக்கிறது என்பதையும் அபிப்பிராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—'இதையே சொல்லுகிறார்' என்று. 'இதை' என்பதற்கு ஸ்ருதியில் எற்பட்டதும் கீழே

ப - ரை] ஸு - மனுஷ்யன், ஸ்ராய்வா - ஸாஸ்த்ரங்களை அனுஸரித் தாவது, விவரீத்வா - ஸாஸ்த்ரங்களுக்கு விருத்தமாயாவதிருக்கிற. யசு - எந்த, கஸீ - கர்மத்தை, ஸரீரவாஜ்ஜெனாஹி - ஸரீரம், வாக்கு, மனது, இவைகளினால், ப்ராணகெ - ஆரம்பிக்கிறானோ, தஸ்ய - அந்தக் கர்மத்திற்கு, சுயிஷ்டாநம் - ஸரீரம், தயா - அப்படியே, கதடா - ஜீவாத்மா, ப்ரஹ்மீயம் - வெவ்வேறுக இருக்கிற, கரணம் - இந்த்ரி யம், விவிபா - அநேகவிதமாயிருக்கிற, ப்ரஹ்மேஷ்டா - வேறான ல்யாபாரத்தையுடைய ப்ராணவாயு, சுது - இந்த விஷயத்தில், ஹி - ஐந்தாவதாகிய, ஹெஷ - பரமாத்மா, வனகெ - இந்த, வம்ஷ - ஐந்தும், ஹெதவஃ - காரணங்கள்.

14—15

பா] ஸாஸ்த்ரங்களில் ஏற்பட்டதாயும் ஸாஸ்த்ரங்களில் தடுக்கப்பட்ட தாயுமிருக்கிற ஸரீரத்தினால் செய்யப்படுகிறதும், வாக்கினால் செய்யப்படு கிறதும், மனத்தினால் செய்யப்படுகிறதுமாகிற எல்லாக் கர்மத்திலும் இந்த

சொல்லப்பட்டதுமாகிய என்றர்த்தம். 'ஸ்ராய்வ' என்பதற்கு ந்யா யத்தை விட்டுத் தவறுதது என்றர்த்தம், 1 'யஜேவத்யுயுஸ்ராய்வ ஹெகெ' என்று சொல்லி யிருப்பதினால், 'ஸ்ராய' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் வேறு அர்த்தங்களைச் சொல்லுவது உசிதமில்லையாகையி னாலும், வ்யுத்தத்தியை யனுஸரித்தும் ஸாஸ்த்ரத்தையே அபிப்பிராயத் தில் கொண்டிருக்கிறது என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்— 'ஸாஸ்த்ரங்களில் ஏற்பட்டதாயும்' என்று. ஸாஸ்த்ரங்களில் ஏற்பட்ட தோடு லோகத்தி லேற்பட்ட கர்மத்தையும் சொல்லுவதாக இருந்தால் அதை விட மற்றெந்தக் கார்யமும் என்று சொல்லியிருக்க வேண்டும். ஸாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்ட கர்மங்களைச் சொன்ன பிறகு 'விவரீத' என்னும் பதமானது அதற்கு விரோதமான ஸ்வபாவ முடைய ஸாஸ்த்ரங்களில் மறுக்கப்பட்ட கார்யங்களைச் சொல்லுகிற தென்பது ஸ்வரூப முடையது. கைமுதிக ந்யாயத்தினால் லோகத்தி லேற்பட்ட கர்மமும் ஏற்படுகிறது என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லு கிறார்— 'ஸாஸ்த்ரங்களில் தடுக்கப்பட்டதாயு மிருக்கிற' என்று. 'எல் லாக் கர்மத்திலும்' என்பது இதினால் ஏற்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல் லுகிறது. ஸரீரத்தினால் செய்யப்படுகிறதும், மனத்தினால் செய்யப்படு

1 அஷ்டாத்யாயீ 4 - 4 - 92, தர்ம, பதி, அர்த்த, ந்யாய, என்கிற பதங் களின் மேல் இவைகளைவிட்டு மாறுதது என்னும் அர்த்தத்தில் 'ய' என்னும் விசுதி சேரும்.

ஜீந்தும் காரணங்கள் (அவையாவன), சுயிஷ்டாமம் - ஸரீரம் ஜீவாத்மாவினால் அதிஷ்ட்டானம் செய்யப்படுகிறது. ஆகையினால் பஞ்சபூதங்களின் சேர்க்கையாகிற ஸரீரம் அதிஷ்ட்டானம் என்னப்படுகிறது. அப்படியே

சிறதும், வாக்கினால் செய்யப்படுகிறதுகளுமாகிய கர்மங்களில் ஸரீரம் முதலியவைகள் ப்ரதான காரணமாக எப்படி வெவ்வேறாக ஏற்பட்டிருக்கிறதோ அப்படி இந்த ஜீந்து காரணங்களும் அல்ல. பின்னை எப்படி என்னில் ஒவ்வொரு கர்மத்திலும் இந்த ஜீந்தும் அவஸ்யமாக வேண்டியவைகள் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'ஸரீரத்தினால் செய்யப்படுகிறதும்' என்பது முதலியது சொல்லப்படுகிறது. எல்லாக் கர்மங்களும் இந்த ஜீந்து வஸ்துக்களையும் காரணங்களாக வுடையவைகளாக இருக்க சில கர்மங்களில் ஸரீரம் முதலியது முக்கிய காரணமாகையினால்லவோ ஸரீரத்தினால்செய்யப்படுகிறது, முதலிய பிரிவுகள் ஏற்பட்டிருக்கிறது. லோகங்களை ஸ்ருஷ்டிப்பது முதலிய காரியங்களில் ப்ரமாத்மா ஒருவனே காரணமாக இருந்தபோதிலும் ஜீவாத்மாவினால் செய்யப்படுகிற கர்மங்களில் ப்ரமாத்மாவினால் தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தினாலேயே மற்ற இந்த வஸ்துக்களும் ஒத்தாசைக் கருவிகளாக அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்கிற அபிப்ராயத்தினால் மற்றக் காரணங்களைச் சொல்லி இருக்கிறது. 1 'சுயிஷ்டாமம் க்ஷேத்ரஜாஹம்' என்று வஸிஷ்ட்டர் காரணம் என்பவனுக்குச் சொல்லியிருக்கிறார். அதை அனுஸரித்துச் சொல்லுகிறார்—'சுயிஷ்டாமம் ஸரீரம்' என்று. ஸ்ருதியிலும் 2 'ஓ! இந்திரனே! இந்தச் ஸரீரம் அழியக்கூடியது, ம்ருத்யுவால் பிடிக்கப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட இந்தச் ஸரீரம் அழியில்லாதவனும் ஸ்வபாவத்தில் ஸரீரத்தில் ஸம்பந்தமில்லாதவனுய் மிருக்கிற ஜீவாத்மா விற்கு அதிஷ்ட்டானம்' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யத்தில் ஸரீரத்தில் 'சுயிஷ்டாமம்' என்னும் பதம் ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 3 'க்யுத்வூடொவஹூம்' என்பதினால் 'கேட (செய்யப்படுபொருள்)' என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதாகச் ஸரீரத்தில் 'சுயிஷ்டாமம்' என்னும் பதத்திற்கு வ்யுத்பத்தி சொல்லுகிறார்—'ஜீவாத்மாவினால்' என்றாம்பித்து. அதிஷ்ட்டாதாவாகிய ஜீவாத்மாவும் ப்ரமாத்மாவினால் அதிஷ்ட்டானம் செய்யப்படுகிற னாகையினால் அவனை விலக்குவதற்காக 'ஜீவாத்மாவினால்' என்று விசேஷித்துச் சொல்லப்பட்டது. ஜீவாத்மாவினால் அதிஷ்ட்டானம் செய்யப்படுகிற இந்திரியங்களைத் தனியா

1 ப்ராதம், மோக்ஷதர்மம் - 312 - 14-ஸரீரத்தை அதிஷ்ட்டானம் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

2 சாந்தோக்யம் - 7 - 12 - 1. 3 அஷ்டாத்யாய - 13 - 3 - 113.

கதா - ஜீவாத்மா. இந்த ஜீவாத்மாவிற்கு ஜ்ஞாந்ருத்வம், கர்த்த்ருத்வம், உண்டென்று * 'ஜெஞ்ஞாதவணவ' † 'கதாஸாஸ்திராயபுலகாசு' என்கிற ஸூத்ரங்களில் நிரூபிக்கப்பட்டது. காரணவஸூயஜீயம் - வாக்கு, கை, கால், முதலிய மனதுடன் கூடிய ஜ்ஞதுவிதமான கர்மேந்த்ரியம்,

கச் சொல்லி இருப்பதினால் அதிலிருந்து சுருக்கிச் சொல்லுவதற்காகச் சொல்லுகிறார்—'பஞ்ச பூதங்களின் சேர்க்கையாகிற' என்று. எல்லாவற்றிற்கும் கர்த்தாவாகிய பரமாத்மா இவ்விடத்தில் 'ஜெஜ்ஞாத' என்னும் பதத்தினால் தனித்துச் சொல்லப்படுகிறபடியினாலும் இவ்விடத்தில் 'கதா' என்னும் பதம் 'ஸாஸ்திரமஸாஸ்திரபொருள்' என்கிற ந்யாயத்தைத் தெரிவிப்பதற்காக வாகையினாலும் 'கதா-ஜீவாத்மா' என்று சொல்லப்பட்டது. கர்த்தாவாக இருக்கையாவது ஒன்றை அறிந்து அதில் ஆசையுடையவனாக அந்த ஆசையினால் பாயத்தினம் செய்பவனுயிருக்கை. ஜ்ஞான ஸ்வரூபனாகிய ஜீவாத்மாவிற்கு அறியும் தன்மைபே ஸம்பவிக் கா தாகையினால் அதினால் உண்டாகக் கூடிய கர்த்தாவாக இருக்கை உண்டாகவே உண்டாகாது என்றேகூழ்பம் வருகிறபடியினால் அதற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'இந்த ஜீவாத்மாவிற்கு' என்றாய்வித்தது. 'ஜெஞ்ஞாதவணவ' என்றிவை முதலிய ஸூத்ரங்களை எடுத்தது ஸ்ருதி முதலியவைகளும் இதிலேயே இழுக்கப்படுகின்றனவாகையினால், கர்மங்கள் உண்டாவதற்குக்காரணங்களை நிரூபிக்கிறபடியினால் இவ்விடத்தில் 'காரண' என்னும் பதம் கர்மேந்த்ரியம் மாத்திரத்தைச் சொல்லுகிறது என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'வாக்கு' என்றாய்வித்தது. ஜ்ஞானேந்த்ரியங்களுக்கும் அந்தந்த விஷயங்களைப் பற்றிய ஜ்ஞானங்களை உண்டாக்கி அதின் வழிபாகப் பரம்பரையாகக் கர்மங்களில் காரணமாகும் தன்மை இருக்கிறது. அப்படி இருந்தபோதிலும் வஸ்துவின் ஸ்வபாவங்களை ஆலோசிக்கும் பொழுது மனதினால் இந்தக் கார்பத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று ஸங்கல்பம் செய்து கொண்டே கர்மங்களைச் செய்கிறபடியினாலும், மனதிற்கு மற்ற ஜ்ஞானேந்த்ரியங்களைப் போல் வேறொன்றின் வழிபாகப் பரம்பரையாகக் காரணமாகும் தன்மை இல்லாமையினாலும் 'மனதுடன் கூடிய' என்று சொல்லப்பட்டது மனது ஜ்ஞானேந்த்ரியமாக இருந்தபோதி

* ஸாரீரகஸூத்ரம் - 2 - 1 - 19.

† ஸாரீரகஸூத்ரம் - 2 - 3 - 33.

1. பூர்வமீ மாம்ஸை-3-7-17-ஸாஸ்திரத்தினுடைய ப்ரயோஜனம் இந்த ஸாஸ்திரத்தில் சொல்லியபடி அனுஷ்டிப்பவனுக்கு உண்டாகிறது.

வ்யாபாரத்தையுடைய என்றார்த்தம். விலியாவ வ்யாபாரத்தையுடைய - இவ்விடத்தில் ப்ராணவாயுவின் வ்யாபாரத்தைச் சொல்லுகிற 'வெஷ்டா' என்னும் பதத்

லும் கர்மேந்த்ரியங்கள் ப்ரவ்ருத்தி செய்வதிலும் பொதுவாகையினால் 'கர்மேந்த்ரியம்' என்று சொல்லி இருக்கிறது. 'ஸரீரவாஜ்ஜோஷி' என்றிற்கேயே சொல்லியிருப்பதினாலும் மனது ஸங்கல்பம் முதலிய கார்யங்களைச் செய்வதினாலும் 'கர்மேந்த்ரியம்' என்று சொல்லியிருக்கிறது. ஸாங்க்யர்களினாலும் இப்படியே 1 'ஸூத்ரி'யாணிவக்ஷுஸ்யோபுத்யூரண ரஸநக்ஷமாஷ்ரூபி | வாக் வானிவாடி வாயுபிவ ஸூரூபி க்ஷேபுத்ரி யாணூரூஹுஃ || உபாத்தக்ஷித்ருநஸஜகுகிரித்யம் வ ஸாய ஜிஹ்வாஸி' என்று சொல்லப்பட்டது. கர்மங்களின் காரணங்களை நிரூபித்துக்கொண்டு வரும் பொழுது 'வ்யாபாரம்' என்று விசேஷணம் சொல்லியிருப்பது அந்தக் கர்மங்களுக்குப்போகக்களாகிய வ்யாபாரங்களாகிற விதங்களைச் சொல்லுகிறதென்று சொல்லுகிறார்—'கர்மங்களைச் செய்வதில்' என்றாரம்பித்து. வாய் முதலிய ஒவ்வொரு இந்த்ரியத்தினுடையவும் வார்த்தை சொல்லுவது, வஸ்துவை எடுப்பது, நடப்பது, மலாதிகளை விடுவது, ஆநந்தத்தை உண்டாக்குவது, ஸங்கல்பத்தைச் செய்வது, முதலிய வ்யாபாரங்கள் வெவ்வேறுகவன்றே இருக்கின்றன. ப்ரயத்தினத்தைக் காரணமாகவுடைய ஸரீரத்தின் வ்யாபாரம் சேஷ்டை என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகையினால் இவ்விடத்தில் கர்மத்திற்கு அதுவே காரணமென்னில் (தனக்குத்தானே காரணமாகையினால்) ஆத்மாஸ்ரயம் என்னும் தோஷம் வருகிறதேன்கிற ஆசேஷபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'இவ்விடத்தில் ப்ராணவாயுவின் வ்யாபாரத்தைச் சொல்லுகிற' என்றாரம்பித்து. 'சொல்லப்படுகிறது' என்னும் பதத்தினால் தெரிவிக்கப்படுகிறது என்பது மாத்திரம் சொல்லப்படுகிறது. இவ்விடத்தில் அந்தச் சேஷ்டைக்குக் காரணமாகிய மற்றொரு வஸ்துவை லக்ஷணமாகச் சொல்லவேண்டிய தென்பதேற்பட்டிருக்கிறபடியினால் வாக்கு முதலியவைகள் காரணம் என்னும் பதம் முதலியவைகளினால் சொல்லப்பட்டபடியினாலும்,

1. கண், காது, மூக்கு, நாக்கு, தோல், என்று பேருடையவைகள் ஜ்ஞேந்த்ரியங்கள், வாக்கு, கை, கால், அபானம், உபஸ்தம், இவைகளைக் கர்மேந்த்ரியங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஸங்கல்பத்தைச் செய்கிற மனது என்கிற இந்த்ரியம் இவை இரண்டிற்கும் பொதுவாகையினால் கர்மேந்த்ரியமாகவும் ஜ்ஞேந்த்ரியமாகவும்

தினால் ஐந்துவிதமாகிய வாயு சொல்லப்படுகிறது. ஸரீரம், இந்திரியம், இவைகளைத்தரிக்கிற ப்ராணன், அபானன், என்கிற பிரிவுகளையுடைய இந்து விதமான வாயுவின் வெவ்வேறு விதமான வ்ருத்திகளும், டெஷவா டெஷவா வாசு வங்ஷம் - இந்தக் கர்மங்களின் காரணங்களினுடைய கும்பலில்

ப்ராணஸம்வாதம் முதலியவைகளில் இந்திரியங்களும் ஸரீரமும் இருப்பதும் ப்ரவ்ருத்தி செய்பதும் ப்ராணவாயுவிற்கு வசப்பட்டதென்பது ஸ்ருதியில் சொல்லியிருக்கிற டெஷினால் 'ப்ராண' என்னும் பதத்தின் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற 'வெஷ்டா' என்னும் பதத்தினால் ப்ராணவாயுவை லக்ஷணையாகச் சொல்லுவது இவ்விடத்தில் யுத்தம் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார் 'ப்ராணவாயுவின் வ்யாபாரத்தைச் சொல்லுகிற' என்று. ப்ராணஸம்வாதம், முதலியவைகளை ஜ்ஞாபகப்படுத்துவதினால் ப்ராணவாயுவை லக்ஷணையாகச் சொல்லுவது உசிதம் தான் என்பதையும், அதின் வ்யாபாரங்கள் அனேகம் என்பதையும் விவரிக்கிறார்—'ஸரீரம், இந்திரியம், இவைகளைத்தரிக்கிற' என்றாம் பித்து. 'வ்யயக்' என்னும் பதத்திற்கும் 'விவியா' என்னும் பதத்திற்கும் புனருத்திபைப்பரிஹரிப்பதற்காகச் சொல்லுகிறார்—'ப்ராணன், அபானன், என்கிற பிரிவுகளையுடைய' என்று. அதிஷ்ட்டானம், கர்த்தா, காரணங்கள், இவைகளின் வ்யாபாரத்தைவிட ஸரீரம், இந்திரியம், இவைகளைத்தரிப்பதாகிய வ்யாபாரம் வெவ்வேறுகையினால் 'வ்யயக்' என்று சொல்லப்படுகிறது. ப்ராணன் முதலிய வ்ருத்திகளின் வ்யத்யாஸத்தினால் உண்டாக்கப்பட்ட மூச்சுவிடுதல், இமைக்கொட்டுதல் முதலிய வ்யாபாரங்கள் வெவ்வேறுகையினால் 'விவியா' என்னப்படுகிறது என்றும் தாத்பர்யம். 'ஐந்து விதமான' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் ஐந்துவிதமான வ்ருத்திகளையுடைய என்பதைச் சொல்லுகிறது. அப்படியே ஸூத்ரத்திலும் 1 'வங்ஷவ்யூதி ௨ டெஷவாசு வ்யவஹிதெ' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்து விதம் என்று சொல்லியிருப்பதும் நாகம், கூர்மம், க்ருகரம், தேவதத்தம், தரஞ்ஜயம், என்கிற மற்றொரு ஐந்து வ்ருத்திகளையும் குறிக்கின்றது. 'டெஷவா டெஷவா வாசு வங்ஷம்' என்கிற இடத்தில் தைவமென்று பேருடைய முக்கியமான காரணத்தைத் தனித்துச் சொல்லுவதற்காக 'வ்யயக்' என்றனுவாதம் செய்திருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்—'இந்தக் கர்மங்களின்' என்றாம்பித்து. பரமாத்மாவை ஐந்தாவ

தைவம் ஐந்தாவது, அதாவது அந்தர்யாமியாகிய பரமாத்மா கர்மங்களை

தாகச் சொல்லியிருப்பதில் ஸ்ருதியினாலும், வஸ்துஸ்வபாவத்தினாலும், பாபம் முதலியவைகளினாலுமேற்பட்ட கர்மங்கள் ஸம்பவிக்காதாகையினாலும், வார்த்தை கர்மமாகத் தான் சொல்ல முடியுமாயினாலும், க்ரமப்படி சொல்லியிருந்த போதிலும் 'வஹ்' என்று கணக்கிட்டுச் சொல்லியிருப்பதில் ப்ரயோஜனமில்லாமையினாலும், எப்படிக்கடவல்லியில் 1 'இந்தரியங்களைவிட விஷயங்கள் மேலானவைகள்' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யம் முதலாக ஆரம்பித்து 'மஹானைவிட அவ்யக்தம் மேலானது', அவ்யக்தத்தைவிடப் புருஷன் மேலானவன், புருஷனைவிட மேலானவன் ஒருவருமில்லை, அதுவே மேலானது, அதுவே மேலானகதி' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யம் முடிவாகவுள்ள வாக்யத்தில் இந்தரியம் முதலிய எல்லா வஸ்துக்களும் ப்ரவ்ருத்தி செய்வதற்கு முக்கிய காரணமாகிய பரமாத்மா ஸ்வாதீனப் படுத்திக்கொள்ள வேண்டிய வஸ்துக்களுக்குள் மேலானதாகச் சொல்லப்படுகிறதோ அதைப்போலவே இவ்விடத்திலும் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'அதாவது அந்தர்யாமியாகிய பரமாத்மா' என்றாரம்பித்து, 2 'நெடிவஹ்' தக்ஷு', 3 'நெடிவஹிஷ்டஹாஸ்யம்', என்றிவை முதலியவைகளில் முன் செய்த கர்மமாகிய பாபம் என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுவதாக 'நெடிவஹ்' என்னும் பதத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது காரணம் என்பதும் பொருத்தமாகவே இருக்கிறது. ஆகையினால் இவ்விடத்தில் பரமாத்மா என்று எப்படி அர்த்தம் சொல்லப்படுகிறது என்னில்? அதற்கு ஸமாதானம்—முன்பே அழிந்து போன கர்மங்கள் தங்கள் ஸ்வரூபத்தினால் காரணம் என்பது ஸம்பவிக்காது, ஆகையினால் கர்மங்களினால் உண்டாக்கப்படுகிற அத்ருஷ்டம் என்று சொல்லப்படுகிற பரமாத்மாவின் ஸங்கல்பமே காரணம் என்று சொல்லவேண்டும். அதைவிட 'நெடிவஹ்' என்னும் பதத்தினாலே அந்தப்ரமாத்மாவையே சொல்லுவது மேலானது. மேலும் 'நெடிவஹ்' என்னும் பதம் தேவதை என்னும் பதத்தின் அர்த்தத்தைச் சொல்லுவதாக லோகத்திலும் வேதத்திலும் ப்ரஸித்தமாக இருக்கிறது. என்கே என்னில் 4 'வஸ்துஹ் வஸ்துஹ் வஸ்துஹ்'.

1 கடவல்லி - 1 - 3 - 10.

2 தைவம் என்பது முன் செய்யப்பட்ட கர்மம்.

3 நாமலிங்கானுஸாரம், 1-வது காண்டம், கால வர்க்கம்.

4 நாரலிம்ஹ புராணம் - 18 - 33. புஜம் - கையை, உத்ருத்ய - தூக்கி கொண்டு, ஸத்யம் ஸத்யம் புனஸஸத்யம்-மூன்றுதரம் ஸத்யமாக, உத்யதே-சொல்

தூலுஜுஉயுதெ | வெதஸாஸ்தாசு வரம்நாஸி நெடிவம்
கெஸவாசு வரம்||' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விடத்தில்
வேறு அர்த்தம் ஸம்பவிக்காது. இப்படியே பூநீமத் ராமாயணத்திலும்
[வ்யாஸம் வாக்ரிக்ரமே ஜாதாரம் விதாரம் மூரணம்|சுலோகம்
கயம் டெடிவம் புகாரெஸாஸிநாயுதெ ||' என்றும், அப்படியே
ஸபாபர்வத்திலும் 2 'ஸூரியதாம் வரம் டெடிவம் டுவி-புஜேதயம்
உயாவிவ| நாராயணாஸ்து வாரணாஸா விஸாஸிவொ உஹா
பூகி||' என்றும், அப்படியே யாஜுநவல்ஃபரினாஸ் செய்ப்பட்ட
யோக ஸாஸ்த்ரத்தில் 3 'சூஷ்மம் உத்யுஜம் உத்யுணாம் டெடிவதம்
ஸூலாஸ்தாஸ்தா' என்று முதலில் சொல்லப்பட்ட அர்த்
தமே மறுபடியும் 'சூஷ்மம் உத்யுஜம் டெடிவம்' என்
றும் சொல்லப்படுகிறது. அதிலேயே அஸுரர்களை மயக்கு
வதற்காக ப்ரம்மாவின் உபதேசத்தை அனுவாதம் செய்யுமிடக்
தில் 4 'சூதாமம் வசிஜயெநிதம் வசிஷணாஸ்தாபநாஸிவி:
வடெடிவ வஸவ டெடிவம்ஸூதாபநாஸிவிடெடிவம் நவிடிதெ||' என்
வ

ல்ப்படுகிறது, வேதஸாஸ்த்ராத் - வேதமென்கிற ஸாஸ்த்ரத்தைவிட, பரம் - மே
லான ஸாஸ்த்ரம், நாஸ்தி - இல்லை, கேஸவாத் - பகவானைவிட, பரம் - மேலான,
தைவம் - தேவதை, ந-இல்லை.

1 ராமாயணம்-அயோத்யாகாண்டம், ஸ்வாதீனம்-தனக்கதீனமான, மாதரம்-
தாயாரையும், பிதரம் - தகப்பனாரையும், குரும் - ஆசார்யனையும், ஸமதிக்காய-
தாண்டி, அஸ்வாதீனம் - தனக்கதீனமல்லாத, தைவம் - தேவதையானது, ப்ர
காரை:—எவ்விதங்களினால், கதம் - எப்படி, அபிராத்யதே - ஆராதனம் செய்யப்
படுகிறது.

2 பரமம் - மேலானதாகிய, மயாபிச - என்னாலும், தர்வீஜ்ஞேயம் - அறி
யத் தகாததாகிய, தைவம்-தேவதை, ஸ்ரேயதாம் - கேழ்க்கத்தக்கது (அது எதென்
னில்), விஸ்வரூப:—ப்ரபஞ்சத்தைச் ஸரீரமாகவுடைய, மஹாத்யுதி:—விஸேஷ
மான காந்தியையுடைய, புருஷ:—புருஷனாகிய, நாராயணஸ்து - நாராயணன்
தான்.

3 மந்த்ராணம் - மந்த்ரங்களினுடைய, ஆர்ஷதம் - ருஷியையும், சந்த்ஸ்ச-சந்த
ஸ்ஸையும், தைவதம் - தேவதையையும், ததா - அப்படி, ப்ராம்மணம்-ப்ராம்மண
வாக்யத்தையும் (அறியவேண்டும்).

4 நித்யம் - எப்பொழுதும், பூஷணசாதனநிதி:—ஆபரணம், வஸ்திரம்,
முதலியவைகளினால், ஆத்மானம் - தன்னுடைய தேஹத்தை, பூஜயேத் - பூஜை
செய்யவேண்டும், ஸ்வதேஹ வவ - தன்னுடைய ஸரீரமே, தைவதம் - தேவதை
யாக, ஸ்யாத் - ஆகும், அந்யத் - வேறு, தைவம்-தைவமானது, நவீத்யதே-
யல்லவா.

றும், அப்படியே 1 'நெபெவாயீநா ஜமஹுவ-ஓ உஞ்ராயீநாது நெபெவதா|தநுஞ்ரவாஹணாயீநா தயூராஸ்சிவூஹிநெபெவதா||' என்றும், இந்தக்கீதா ஸாஸ்தரத்திலும் 2 'ஸாயிலுதா யி நெபெவாஓ' என்று ப்ராஸ்தாவித்துக் கொண்டு 3 'ஸாயிநெபெவா கிஓவூதெ' என்று கேழ்க்கப்பட்ட அர்த்தத்திற்கு 4 'வாஸாஷ ஸாயிநெபெவதா' என்று பதில் சொல்லுகிறார். சாந்தோக்யத்திலும் ஸூரியன் என்கிற தேவதையினிடத்தி லிருக்கிற புருஷனுக்கு அநிதைவதம் என்று பெயர் சொல்லப்படுகிறது. 'அவனுக்கு ரஹஸ்யமான பேர் 'ஸஹ' என்று அநிதைவதம் சொல்லப்பட்டது. அவனுக்கு ரஹஸ்யமான பேர் 'ஸஹம்' என்று இப்படி அத்யாத்மம் சொல்லப்பட்டது' என்றர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யம் சொல்லப்படுகிறது. இப்படியே வேறு இடங்களிலும் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டியது. மற்றவர்களாலும் இவ்விடத்திலிருக்கும் 'நெபெவா' என்னும் பதம் கண் முதலிய இந்த்ரியங்களுக்கு ஒரு தாசை செய்கிற ஸூரியன் முதலிய தேவதைகளைச் சொல்லுகிறதாக வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டது. நாம் அந்த ஸூரியன் முதலிய தேவதைகளுக்கும் ஒத்தாசை செய்கிற ப்ராமாத்மாவை 'நெபெவா' என்று சொல்லுகிறோம். இவ்வளவு தான் வ்யத்யாஸம். ஸ்தோத்திரத்திலும் 5 'பூஷூராதநெபெவ வராமாஸ்சிவீராமா உநெதூ' என்று ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. லக்ஷ்மீ கல்யாணத்திலும் 6 'யநெஓ பூரணம் வரையவூப்யொ வெஓராயு தகவா வ தபிஷ்டநெபெவா' என்று ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால் 'நெபெவா' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் தேவதை என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது. அந்தத் தேவதையும் எல்லா வஸ்துக்களையும் ப்ரவ்ருத்தி செய்விக்கக்கூடிய காரணத்தைச்

1 விஹகேத்ரா ஸம்ஹிதை, 22-வது படலம் - 15-ஸர்வம் - எல்லா, ஜகத்-லோகமும், தைவாதீதம் - தேவதைக்கு அடங்கியது, தைவதம் - தேவதையோ வெனில், மந்த்ராதிதம் - மந்த்ரத்திற்கடங்கியது, தத் - அந்த, மந்த்ரம்-மந்த்ரமும், ப்ராம்மணாதீதம் - ப்ராம்மணர்களுக்கு அடங்கியது, தஸ்மாத் - ஆகையினால், விப்ராஹி - ப்ராம்மணர்களல்லவோ, தைவதம்—தேவதை.

2 பசுவத்கீதை 7 - 30. 3 பகவத்கீதை 8 - 1. 4 பகவத்கீதை 8 - 4.

5 ஸ்தோத்திர ரத்னம்-15. ப்ரவீத்தமாகிய தேவதையின் உண்மையை அறிந்தவர்களுடைய மதங்களிலும்.

6 தர்மே - தர்மத்தில், ப்ராமாணம் - ப்ராமாணமாவது, ததீய:—அந்தப் பெரியோர்களினுடையதாகிய, ஸமய:—ஆசாரமும், வேதாப்ரச:—வேதங்களும், தத்வம்—தத்துவமும், ததிஷ்டதைவம்—அவர்களுக்கு இஷ்டமான தேவதைதான்.

உண்பெண்ணுவதில் முக்கியமான காரணம் என்றர்த்தம். இதுவும் கீழே
* 'ஸவ்யஸ்யாஹம் ஹுதி ஸந்திவிஷ்டா உதீஷ்யதி ஜ்ஞாநசீவோஹ
மஹா' என்று சொல்லப்பட்டதல்லவா. மேலேயும் † ஸாஸ்யஸவ்யஸ்யா
தாநாஹுதிஷ்டாஜ்ஞாநதிஷ்டி ஸாஸ்யஸவ்யஸ்யாநிதாநி யம்
சூராக்ஷாநி ரோயயா' என்று சொல்லப்போகிறார். ஜீவாத்மாவின்

சொல்லுகிறதாகையினாலும், வேறு தேவதையை விசேஷித்துச் சொ
ல்லுவதற்குக் காரணமில்லாமையினாலும், பரதேவதையைச் சொல்லு
கிறது என்பது உசிதம், என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் 'அநாவது அந்நர்
யாமியாகிய பரமாத்மா' என்பது முதலியது சொல்லப்பட்டது. எப்
படி இவன்எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் ஆத்மாவோ அப்படி இவனுக்கு
ஆத்மா ஒருவரும் இல்லை. ஆகையினால் பரமாத்மா என்னப்படுகிறான்.
எப்படிச் சாரீரம் முதலியவைகள் ப்ரவ்ருத்திப்பதற்கு ஜீவாத்மா முக்
கியமான காரணமோ அப்படியே அவன் ப்ரவ்ருத்திப்பதற்கு இவன்
என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் 'அந்நர்யாமியாகிய' என்று சொல்லியிருக்
கிறது. இப்படிப்பட்ட தாத்பர்யத்தை இந்தக் கீதாஸாஸ்தரத்தில்
முன்பின் ஸந்தர்ப்பங்களைக்கொண்டு ஸ்தாபிக்கிறார்—'இதுவும் கீழே'
என்றாம்பித்து. 1 'வ்ருதம் சூக்ஷ்மதா' என்று கர்த்தாவிற்கு லக்ஷ
ணம் ஸாஸ்தரங்களில் சொல்லப்பட்டது. இவ்விடத்திலும் கர்த்தா
என்று ஜீவாத்மா சொல்லப்பட்டான். ஆகையினால் மற்றக்காரணங்
களை ஏவுகிறவன் என்பதும் வேறொரு காரணத்தினால் தான் ஏவப்
படாதவனென்பதும் அவனுக்கு ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். ஆகையி
னால் தைவமும் இவ்விடத்தில் அதிஷ்டாநம் முதலியவைகளைப்
போல அந்த ஜீவாத்மாவிற்கு அடங்கியதாகவே சொல்லவேண்டும்
என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'ஜீவாத்மாவின்
னுடைய' என்றாம்பித்து. ஜ்ஞானம், செய்யவேண்டுமென்கிற ஆசை,
அதில் ப்ரயத்தினம், இவைகள் உண்டானபிறகல்லவோ ஜீவாத்மா
விற்கு மற்றக்காரணங்களை ஏவும் தன்மை உண்டாகிறது. ஜ்ஞானம்,
முதலியவைகள் உண்டாவதே பரமாத்மாவிற்கு வசப்பட்டதென்று
ஸ்ருதியிலேற்பட்டிருப்பதினால் ஜீவாத்மாவிற்குப் பரமாத்மாவிற்கு
வசப்பட்ட கர்த்தருத்வமும், மற்றக்காரணங்களைக் குறித்து ஸ்வதந்த்ரா
னாக இருக்கையும் விருத்தங்களல்லவென்று ஸாரீரக ஸூத்ரத்தில்
ஸ்தாபிக்கப்பட்டது என்று தாத்பர்யம். இந்த அபிப்பிராயத்தைத் தெரி
ந்துகொள்ளாமல் காற்று, ஜலம், முதலியவைகளைப்போல பரமாத்மா

* பகவத்கீதை - 15 - 15. † பகவத்கீதை - 18 - 61;

1 அஷ்டாத்யாய - 1 - 4 - 54. கர்த்தாவானவன் ஸ்வதந்த்ரன்.

டைய கர்த்துத்வமும் பரமாத்மாவிற்கு வசப்பட்டதென்பது, 'வராதூத ஸுதேஃ' என்கிற ஸுத்திரத்தில் நிருபிக்கப்பட்டது. இப்படி ஆனால் ஜீவாத்மாவிற்குக் கர்த்துத்வம் பரமாத்மாவிற்கு வசப்பட்டதாயிருந்தால் ஜீவாத்மா கர்மங்களில் ஏவத்தகாதவனாகிறான். ஆகையினால் இதைச் செய்யாதே என்று சொல்லுகிற ஸாஸ்த்ரங்கள் வ்யர்த்தங்களாய் விடுமே

ஏவுகிறான் என்று நினைத்துக்கொண்டு ஆகேஷ்பிக்கிறார்—'இப்படி ஆனால்' என்றாரம்பித்து. ஜ்யோதிஷ்ட்டோமம் முதலிய கர்மங்களில் பரமாத்மா ப்ரேரணம் செய்வதாயிருந்தால் அப்பொழுது ஜீவாத்மாவைப்பற்றி ஒன்றையும் விதிக்க வேண்டியதில்லை. ஏனெனில் பலசாலியாகிய ஒருவனால் இழுத்துக் கொண்டு போகப்படுகிறவனைக் குறித்துப்போ என்று விதிக்கவேண்டியதில்லை யல்லவா. அவன் தடுக்கிறதா யிருந்தாலும் அப்பொழுதும் விதிக்க வேண்டியதில்லை. அதிகபலமுள்ளவனால் தடுக்கப்பட்டிருக்கிற தூர்ப்பலனைக்குறித்துப்போ என்று விதிப்பது உசிதமில்லையல்லவா. இப்படியே எந்தக் கார்யத்தில் பரமாத்மா ஏவுகிறானோ அந்தக் கார்யத்தில் நிவ்ருத்திக்க முடியாதாகையினால் மறுப்பதும் ப்ரயோஜன மற்றது. எந்தக் கார்யத்தில் அவன் ஏவுகிறதில்லையோ அந்தக் கார்யத்தில் ப்ரவ்ருத்திக்க முடியாதாகையினால் மறுக்க வேண்டிய தவ்ரயமில்லை என்று தாத்பர்யம். இவ்விடத்தில் சார்வாகனைத்தவிரமற்ற ஸித்தாந்தங்களைப்பற்றி வரும்ஆகேஷ்பத்தின் முடிவு இது—1 'நிஹாநுஹாஜாத வசிவடா டிஷ்ட ஸ்வொஷிதஃ | நிஹாநுஹாஜாஷ்ட ஹு உதீஹ வடதே கஸம்||' என்பது. ஜீவாத்மாவிற்கு அறியும் தன்மை, கர்த்தாவாக இருக்கை, பாதந்த்ராக இருக்கை, இவைகளில்லை என்கிறஆகேஷ்பங்களைப் போலவே அவன் பாதந்த்ராக இருந்தால் விதிக்கிற வாக்யங்களும் தடுக்கிற வாக்யங்களும் ப்ரயோஜன மற்றவைகளாக வேண்டியவரும் என்கிற ஆகேஷ்பத்தையும், ஸிந்தாவது வேதத்தையும், அதின் உபநிஷத்தையும் ப்ரத்யக்ஷமாகக் கண்டறிந்தவராகிய பகவானாகிய வ்யாணர் தானே பரிஹரித்திருக்கிறார் என்று சொல்லுகிறார்—'இந்த ஆகேஷ்பமும்' என்றாரம்பித்து. ஸாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்டதும் தடுக்கப்

† ஸாரீரஸுத்திரம் - 2 - 3 - 40.

1 தாத்பர்ய சந்திரிகைக்காரருடைய காரிகை. நிக்ரஹம் என்றும் அது க்ரஹம் என்றும் சொல்லப்படுகிற முன் செய்த அத்ருஷ்டத்தினால் ஏவப்பட்டவனாகிய ஜீவாத்மா அனுக்ரஹம் செய்யவும் நிக்ரஹம் செய்யவும் தகுந்தவனாகிறான் என்கிற இது எப்படிப் பொருந்தும்.

என்கிற இந்த ஆகேஷமும் ஸூத்ரகாரராலேயே ஸ்ரீ 'ஹ்ருதபுத்தா' பெக்ஷஸூ விஹிதவ்ருதிஷிபாபெயபயபூஷாஹி' என்கிற ஸூத்ரத்தில் பரிஹரிக்கப்பட்டது. இத்தால் சொல்லப்பட்டதாவது—பரமாத்மாவினால் கோடுக்கப்பட்டதும் அவனையே ஆதாரமாகவுடையதும், அவ

பட்டவைகளும் வ்யர்த்தமாகாமலிருக்க வேண்டியகாரணத்தினாலேயே ஜீவாத்மாவினால் செய்யப்பட்ட ப்ரபத்தினத்தை எதிர்பார்த்து பரமாத்மா மேன்மேலும் கார்யங்களில் ப்ரவ்ருத்திக்கும்படி செய்கிறான் என்று ஸூத்ரத்தின் அர்த்தம். இவ்விடத்தில் எல்லா ப்ரவ்ருத்திகளும் பரமாத்மாவிற்கு வசப்பட்டிருக்க முதலில் செய்யப்பட்ட ப்ரபத்தினத்தை எதிர்பார்த்து என்று எப்படிச் சொல்லப்படுகிறது? ஸாஸ்த்ரங்கள் வ்யர்த்தமாய்ப் போகவேண்டி வரும் என்கிற ஆகேஷபத்திற்கு அப்படி வ்யர்த்தமாகாமலிருப்பதற்காக என்று பரிஹாரம் சொல்லில் நாம் சொல்லுவதற்கும் ரீர் சொல்லுவதற்கும் வ்யத்யாஸமில்லையே என்றாகேஷமும் வரில் ஸூத்ரத்தின் அபிப்ராயத்திலிருக்கும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—‘இத்தால் சொல்லப்பட்டதாவது’ என்றாம் பித்து. இதின் கருத்தாவது—ஈஸ்வரன் யந்த்ரம், முதலியவைகளைப் போலத் தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தினால் உண்டாக்கப்பட்ட ப்ரவ்ருத்தி செய்பக்கூடிய சக்திக்கையுடைய ஸரீரத்தையும் இந்த்ரியங்களையும் கொடுத்திருக்கிறானே அதுவும், பூமி முதலியவைகளைப் போல எல்லா ப்ரவ்ருத்திகளுக்கும் எல்லா நிவ்ருத்திகளுக்கும் பொதுவாக ஸ்வரூபத்தினாலும் ஸங்கல்பத்தினாலும் எல்லாவஸ்துக்களுக்கும் ஆதாரமாக இருக்கிறானே அதுவும், அந்தச் ஸரீரம், இந்த்ரியம், முதலியவைகளை அதிஷ்ட்டானம் செய்பக்கூடிய ஸக்தியை ஜீவாத்மாவிற்குக் கொடுத்திருக்கிறானே அதுவும், இவன் ப்ரவ்ருத்திப்பதற்கு இடமாகிய வெளியிலிருக்கும் விஷயங்களை இவனுக்கு நேரும்படி செய்கிறானே அதுவும், இவையெல்லாம் ஜீவாத்மா கர்த்தா என்பதற்கு அனுகுணமானது. எல்லா ப்ரவ்ருத்திகளுக்கும் நிவ்ருத்திகளுக்கும் பொதுவானது. ஆகையினால் இந்த விஷயத்தில் ஆகேஷபிக்க இடமில்லை. இதினாலேயே எல்லா ப்ரவ்ருத்திகளுக்கும் நிவ்ருத்திகளுக்கும் பொதுவாக பகவான் உதாஸீநன் என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படி சக்தியை அடைந்தவனாகிய ஜீவாத்மா ப்ரவ்ருத்தி செய்யும்பொழுது கார்யம் முடிவுபெறுவதற்காகப் பகவான் அனுமதி செய்கிறானே அதுவும் ஜீவாத்மாவிற்குக் கர்த்தருதலத்தைத் தடுக்காது. பின்னை எப்படி என்னில் அதையே வ்ருத்தி செய்கிறது. ஆகையினால் அதைக்

னால் கோடுக்கப்பட்ட சக்தியையுடையதுகளாய் மிருக்கிற ஸரீரம், இந்த்ரியம், இவைகளைக்கொண்டு ஜீவாத்மாவாகிய தானும் அவ்னையே ஆதாரமாகவுடையவனுக்குக் கொண்டும், அவனால் கோடுக்கப்பட்ட சக்தியையுடையவனுக்கொண்டும், கர்மங்கள் உண்டாவதற்காகத் தன்னுடைய இஷ்டத்தினால் இந்த்ரியம் முதலியவைகளை அதிஷ்ட்டானம் செய்வதாகிய ப்ரயத்னத்தைச் செய்ய ஆரம்பிக்கிறான். அவனுக்குள்ளே இருக்கிற ப்ர

கொண்டும் விதிக்கிறதும் தடுக்கிறதமாகிய ஸாஸ்த்ரங்கள் வ்யர்த்தம் என்பது ஸம்பவிக்ஷாது. ஒரே கார்யத்தில் ப்ரமாத்மாவாகிய மற் றொரு கர்த்தா சேர்ந்திருப்பது ஜீவாத்மா ஏவத்தஞ்ஞந்தவனல்ல என்பதற்குக் காரணமாகாது. தனித்தனி மனுஷ்யனால் செய்யமுடியாத தாய் அனேகம் பேர்க றினால் சேர்ந்து செய்யப்படுகிற கார்யத்திலும் லோகத்தில் விதிப்பதையும் தடுப்பதையும் அவைகளின் ப்ரயோஜனத் தையும் கண்டிருப்பதினால் ப்ரவ்ருத்தி செய்யக்கூடிய சக்தியையுடையவனுக்கு ஆசை உண்டாகும்பொழுதுமற்றொருவரால் தடுக்கமுடியாம லிருப்பதினால் ஸ்வதந்த்ரன் என்பதும் ஏற்படுகிறது. இப்படி 1 'காய-யுதேஹூவஸா: கஜ-வஸு: ப்ரக்யாதிநெஜ-யு-நெண:' என்றிவை முதலிய இடங்களிலும் ஜ்ஞானம், ஆசை, இவைகளை முன்னிட்டு ப்ரவ்ருத்திக்கும்படி செய்கிறபடியினாலும் விசேஷமாகிய இச்சையும் அந்தந்தக் குணங்களின் வாஸனைகளின் விசேஷங்களைக் காரணமாக உடையதினால் ஜீவாத்மாவிற்குக் கர்த்தருத்வம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. ஆகையினாலேயே இவ்விடத்திலும் ஐந்து காரணங்களுக்குள் 'கூதா-3' என்று பெயரிருப்பதினால் கர்த்தாவாகவே ஜீவாத்மா நிருபிக்கப்படுகிறான். ஸரீரம், இந்த்ரியங்கள், சக்தி, ஜ்ஞானம், இச்சை, இவைகளில், வ்யத்யாஸத்தைக் கொடுத்திருப்பதும் கெட்ட கார்யத்தில் ப்ரவ்ருத்திக்கும் பொழுது தடுக்காமல் இருப்பதும், அனுமதி செய்வதும், பாபத்தையுண்டாக்குவதும் செய்கிறானே அதுவும் அநாதியாகிய முன்செய்த கர்மங்களின் வ்யத்யாஸத்தைக் காரணமாகவுடையதாகையினால் பகவானுக்குப் பக்ஷபாதம், தபையில்லாமை, இவைகளை உண்டாக்காது. ப்ரவ்ருத்திகளின் வ்யத்யாஸம் அக்ருஷ்டங்களின் வ்யத்யாஸத்தைக் காரணமாக வுடையதாயிருந்த போதிலும் அந்த அக்ருஷ்டமே ஸாஸ்த்ரத்தை முன்னிட்டு இவனுக்கு மேல்வரும் அக்ருஷ்டத்தை உண்டுபண்ணுகிறது. அந்த அக்ருஷ்டமும் அப்படியே ஆகையினால் விதிக்கிறதும் தடுக்கிறதமாகிய ஸாஸ்த்ரங்களுக்கு இட

மாத்மா தான் அனுமதி கொடுப்பதினால் அவனைப் பரவ்ருத்திப்பிக்கிறான். ஜீவாத்மாவிற்கும் தன்னுடைய புத்தியினாலேயே பரவ்ருத்தி செய்யக் காரணமாகும் தன்மை இருக்கிறது. எப்படி அதிகக் கனமுள்ள பாரை

முண்டாகிறது. முன் ஜன்மத்தில் யஜ்ஞம் முதலியவைகளுக்குக் காரணமாகிய அத்ருஷ்டம் செய்யப்பட்டதென்று அந்த அத்ருஷ்டத்தினாலேயே இந்த ஜன்மத்தில் யஜ்ஞம், முதலியன முடிவு பெறவல்லவா, ஏனெனில் அந்த யஜ்ஞம், முதலியன ஸாஸ்த்ரங்களினுண்டாக்கப் படுகிற புத்தி முதலியவைகளே அபேக்ஷித்திருக்கிறபடியினால். இப்படியே பாபத்திற்குக் காரணமாகிய அத்ருஷ்டமும் தன்னுடைய புத்தியினாலேயே நிவ்ருத்தி செய்பவென்றபடியென்று உத்திரவு செய்பத் தகாததான தசையையுண்டாக்கிப் பாபத்தில் பரவ்ருத்திக்கும்படி செய்கிறது. அந்தப் பாபமும் அப்படியே செய்கிறது. இப்படி ஒப்புக் கொள்ளாமல் நல்ல கார்யத்திலும் கெட்ட கார்யத்திலும் பரவ்ருத்திப்பது அத்ருஷ்டத்தையே காரணமாகவுடையதாகையினால் அவைகளுக்கு ஸாஸ்த்ரம் வேண்டியதில்லை என்று சொல்லுகிறவனுக்கு இதற்குமுன் அத்ருஷ்டத்திலும் இப்படியே சொல்லலாமாகையினால் 1 'தன்னுடைய வார்த்தைக்கே' ஷிரோதம் வருகிறது. ஆனால் எல்லா பரவ்ருத்திகளும் அத்ருஷ்டத்தையே காரணமாக வுடையதாயிருந்தால் ஸாஸ்த்ரம் ப்ரயோஜனமற்றதாய்ப் போகவேண்டி வருகிறது. ஸாஸ்த்ரமே எல்லோராலும் ப்ரயோஜனமுடையது என்று ஒப்புக் கொள்ளப்படுகிறது. ஆகையினால் அத்ருஷ்டத்தைக் காரணமாக வுடையதென்பது உசிதமல்ல என்று நினைக்கிறாயோ? அப்படிக்கும் சொல்ல வழியில்லை. ஏனெனில் லோகத்தில் உண்டாகிய விதிப்பது, மறுப்பது, இவைகளைப்பற்றியும் இப்படிச் சொல்லலாமாகையினால். அவ்விடத்திலும் தந்தம் காரணங்களினுடைய வ்யத்யாஸத்தைக்காரணமாகவுடையது ப்ரவ்ருத்திப்பது, நிவ்ருத்திப்பது, முதலியவைகளின் வ்யத்யாஸம் என்று சொல்லில் 'மாத்மாநய (மாட்டைக் கொண்டு வா)' என்றிவை முதலிய உத்திரவினால் என்ன ப்ரயோஜனம். ஆனால் அந்த உத்திரவும் தன்னுடைய காரணத்தினால் உண்டாக்கப்பட்டதாய் ப்ரவ்ருத்திப்பது, நிவ்ருத்திப்பது, இவைகளின் காரணங்களினுடைய நடுவாலே சேர்த்திருக்கிறது என்று நினைக்கிறாயோ? அப்படியாகில்

1 அத்ருஷ்டம் என்பது ஸாஸ்த்ரத்தில் விதிக்கப்படுகிற கர்மங்களினால் உண்டாகிறது என்று முன் சொல்லி அத்ருஷ்டத்தினாலேயே எல்லாக் கர்மங்களும் செயலிக்கப்படுகிறபடியினால் ஸாஸ்த்ரம் எப்பொழுதும் வேண்டியதில்லை என்று சொல்லுவது கண்டுக்கொண்டு ஷிரோதமாயிருக்கிறது.

கள், மரங்கள், முதலியவைகள் சலிப்பதற்குக் காரணமாகிய வ்யாபாரங்களில் அநேக மனிதர்களினால் செய்யக்கூடியதாயிருக்க அநேகம் பேரைக்காரணமாக இருக்கையும், அதில் ஒருவனுக்குச் செய் என்கிற

வேதத்தில் சொல்லப்படுகிற உத்திரவும் என்று தெரிந்துகொள். இப்படியாகில் லோகத்திலேற்பட்ட உத்திரவையும் விட்டுவிடுகிறோம் என்று சொல்லில் அஹோ! ஒருவர்க்கொருவர் வ்யவஹாரங்களும், வ்யுத்தப்பத்தி முதலியவைகளும் ஸம்பவிக்ஷாதாகையினால் சார்வாகனுக்கும் வேறு வழியில்லை. ஆகையினால் ஊமையாயிருந்து விடவேண்டியது தான். இப்படிப் பொதுவாக எல்லாக் கர்மங்களும் அத்ருஷ்டங்களின் வ்யத்யாஸத்தைக் காரணங்களாக வுடையதாயிருந்தபோதிலும் ஸாஸ்த்ரத்திற்கும் இடமுண்டாக இருக்க அந்த ஸாஸ்த்ரமே பரமாத்மாவின் புத்தியே அத்ருஷ்டம் என்று உபதேசிக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஈஸ்வரனும் ப்ரமாணத்தினால் அறியப்படுகிறான். ஆகையினால் இந்த விஷயத்தில் ஒருவித ஆஸேஷங்களுக்கும் இடமில்லை. ஆனால் பக்ஷபாதம், தனயயில்லாமை, முதலிய தோஷங்களும் பரமாத்மாவிற்கில்லை. அப்படியே நம்மாசார்யனாகிய வாதி ஹம்ஸாபுதாசார்ய (அப்புள்ளா) ரால் 1 'வெவஷுஷே வஸ்திகுஷுணா விஷுஷி கிம்நாபகூயபாஸுக்ஷுதீ கிம்வொஹாரதயா ஷயீத வரஹொ வாஹணிவெசு ஷுமுகதி||' என்றருளிச் செய்யப்பட்டது. ஆகையினால் சார்வாகனைத் தவிர மற்ற எல்லா லித்தார்தத்திலிருப்பவர்களும் பொதுவாகிய ஸமாதானத்தின் ஸாராம்ஸம் இது— 2 'ததூஷிஷ்டாஹிஷ்ட உதிவ ஸாஸ்த்ரவஸு ஷுபாநுவயா

1 கர்மனும் - கர்மங்களுக்கு, வைஷம்யேஸதி - வ்யத்யாஸங்கள் உண்டாயிருக்க, க்ருதி-எல்லாவற்றையும் செய்கிற பகவான், கிம்நாமரூர்யாத்-என்ன செய்யான், வரத:—வரத்தைக்கொடுப்பவனாகிய பகவான், உதாரதயா-உதாரனாக இருப்பதினால் (இவர்கள்), தூர்கதிம் - கெட்டகதியை, வாஞ்சந்திசேத் ஆசைப்படுவார்களேயானால், கிம்வாததீத - வேறு எதைக்கொடுப்பான்.

2 தாத்பர்யசந்த்ரிகைக்காரருடைய காரிகை - தத்ததிஷ்டா-அந்தந்த லித்தார்த்தத்திலிருப்பவர்களினால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட, அத்ருஷ்ட - அத்ருஷ்டத்தை, மூல - காரணமாகவுடைய, ஸாஸ்த்ரவ்யஸ்தரா—ஸாஸ்த்ரத்திற்குக் கீழ்ப்படுத்திருக்கும் தசையின், அஹ்வயாத்-ஸம்பந்தத்தினால், புன:—மறுபடியும், ததாததா-அந்தந்தவிதமாகவே, அத்ருஷ்ட ஸம்பத்தி:-அத்ருஷ்டத்தின் உத்தப்பதி, உபபத்யதே-உசிதமாகிறது, புமான் - ஜீவாத்மா, புமர்த்தஸாதனத்வேந - புருஷார்த்தங்களுக்கு ஸாதனமாக, ப்ரதிதே-அறியப்படுகிறபடியினால், ஸ்வேச்சயா-தன்னுடைய இஷ்டத்தினால், ப்ரவர்த்தேத-ப்ரவருத்தி செய்வான், இதி-என்று, தாதர்த்தயாத்—இதற்காக ஏற்பட்டிருப்பதினால், சோதனா - விதி, அத்ர - இவ்விடத்தில், ஸாவகாசா - இடமுடையது.

விதிக்கும், செய்யாதே என்கிற மறுத்தலுக்கும் விஷயமாக இருக்கையும் ஸம்பவிக்கிறதோ அதைப்போல— என்பது. 14—15

ததெஞ்ஞவம்வதி சுதாராஜாதாம் கெவலம் துய: |

வஸுதூகூத வஸுவிசுவாசு ந வஸுதி ஷுஷுதி: || 16

ப . ரை] வஸவம்வதி - இப்படி இருக்கும்போழுது, ஷு - எவன், து - அந்தக் கர்மத்தில், கெவலம் - ஒருவனாகிய, சுதாராம் - ஜீவாத்மாவை, சுதாராம் - கர்த்தாவாக, வஸுதி - தேறிந்து கொள்ளுகிறானோ, ஷுஷுதி: - விபரீதமான புத்தியையுடைய, வஸு - அவன், வஸுதூகூதவஸுவிசுவாசு - உள்ளபடியான புத்தி உண்டாகாமையினால், நவஸுதி - (கர்த்தாவை உள்ளபடி) அழிகிறதில்லை. 16

பா] ஜீவாத்மாவிற்குக் கர்த்தருத்வம் பரமாத்மாவின் அனுமதியினால் உண்

சு | வஸுதூகூதவஸு ஷுஷு வஸவத்திரஸுவவஷுதெ || வஸுஷு வஸுதூகூதவஸு வஸுதூகூதவஸு வஸுதூகூதவஸு || என்பது. இவ்விடத்தில் ஸாரம், இந்திரியம், இவைகளைக் கொடுப்பது முதலிய பொதுவான உபகாரங்களை எதிர்பார்க்கிறபடியினால் ஜீவாத்மாவின் கர்த்தருத்வம் பரமாத்மாவினால் உண்டானது என்பது 'சாக்தியுடையவனாய்க் கொண்டு' என்கிற வரையிலுள்ள வாக்யத்தினால் சொல்லப்பட்டது. 'கர்மங்கள் உண்டாவதற்காக' என்றாரம்பிக்கும் வாக்யத்தினாலோ வெனில் விசேஷமான ப்ரவ்ருத்தியில் ஜீவாத்மாவிற்கு ஸ்வாதந்திரியம் உண்டு என்று காட்டப்பட்டது. அதிலும் பரமாத்மாவின் உபகாரம் 'அவனுக்குள்ளே இருக்கிற' என்பது முதலியதினால் சொல்லப்பட்டது. 'அவனை' என்பதற்கு ப்ரயத்தினம் செய்ய ஆரம்பித்துக்கொண்டிருப்பவனை என்றர்த்தம். 14-15

இப்படி ஐந்து வஸ்துக்கள் சேர்ந்து காரணமாக இருந்தபோதிலும் ஜீவாத்மாவே கர்த்தாவாக இருக்கும் பக்ஷத்தில் கர்த்தாவல்ல என்றனுஸந்தானம் செய்வது ப்ரமமாகவே இருக்கவேண்டியதல்லவா. விதிக்கிறதாயும், மறுக்கிறதாயுமிருக்கிற ஸாஸ்த்ரங்களுக்கு ப்ரயோஜனமுண்டாவதற்காகக் கர்த்தருத்வத்தை இல்லையென்று சொல்லமுடியாது. ஒத்தாசைக் கருவிகளை எதிர்பாராத கர்த்தருத்வம் மறுக்கப்படுகிறது என்று சொல்லுவதும் ஸரியல்ல, அப்படிப்பட்ட கர்த்தருத்வத்திற்கு ப்ரஸ்தாவமே இல்லாமையினால் அதை மறுப்பது பொருந்தாதாகையினால், ஒருவனும் தேஹம், இந்திரியங்கள், தடி, சக்கிரம், முதலியவைகளை எதிர்பாராமல் செய்கிறேன் என்று எண்ணுவதில்லை யல்ல

டானதாக இருக்க அந்தக் கர்மத்தில் கேவலம் ஜீவாத்மாவையே கர்த்தா

வா என்றோசுபம் வரில் அதற்கு ஸமாதானமாக தேஹமே ஆத்மா என்கிற ப்ரமமுடையவர்களுக்கு உண்டாகிற வேறொரு நியமிப்பவனை எதிர்பாராமல் ஸ்வபாவத்திலேயே தனக்குக் கர்த்தருத்வம் உண்டு என்கிற ப்ரமத்தையும், அநேகம் வஸ்துக்கள் சேர்ந்து செய்யப்படுகிற கர்மத்தில் வேறொருவருக்கும் வசப்பட்டதல்ல என்கிற அபிமானத்தையும் தடுப்பது அகர்த்துவானுஸந்தானம், என்று சொல்லப்படுகிறது—இந்த ஸ்லோகத்தினால், 'ப்ரமாத்மாவின் அனுமதியினால் உண்டானதாக இருக்க' என்றது எல்லாக்காரணங்களையும் நியமிக்கக் கூடியவனாகிய முக்யமான காரணத்தைச் சொல்லியிருக்கிறது. 'ஜீவாத்மாவையே' என்பது தன்னுடைய ஆத்மாவை என்றர்த்தம், ஆகையினாலேயே 'கூத-பாஸு' என்னும் பதமுட்பின் ஸ்லோகத்திலே போல் ஜீவாத்மாவைச் சொல்லுகிறதல்ல. அப்படிக்கில்லாஸ்டில் கர்மங்களை யாரம் பிப்பதற்குக் காரணமாக என்று சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டியவரும் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'கேவலம் ஜீவாத்மாவையே கர்த்தாவாக' என்று, ஸ்லோகத்திலிருக்கிற 'தா' என்னும் பதம் ஆத்மாவையே என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுவதாக வ்யாக்யானஞ் செய்யப்பட்டது. அன்றிக்கே ஆசுபத்ததைக் கடுப்பதாகிய அர்த்தத்தைச் சொல்லுவதாக இருந்தபோதிலும் 'கேவலம்' என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்பட்ட அர்த்தத்தைப் ப்ரகாசப்படுத்துவதற்காக 'ஆத்மாஸ்வயே' என்று சொல்லியிருக்கிறதாகவுமாம். இவ்விடத்தில் 'கேவலம்' என்னும்பதத்தினால் ஸ்வபாவத்திலேயே கர்த்தா என்றனுவாதம் செய்வதாக ஏன் இருக்கக்கூடாது என்னில் நானுபேக்ஷோடு சேர்ந்து கர்மத்தைச் செய்கிறானென்று கீழே ப்ரஸ்தாவிததுக்கொண்டு வந்து இப்படித்தெரிந்து கொள்ளாதவனை நிந்திக்கிற இடத்தில் கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்தை விலக்குவது ஸ்வாரச்யமாகையினாலும், அப்படியே சொல்ல வேண்டிய தவஸ்யமாகையினாலும், இவ்விடத்தில் மற்றவர்களால் ஆத்மா விகாரத்தை அடையத்தகாத ஸ்வபாவத்தை யுடையவனாகையினால் ஸரீரம் முதலியவைகளோடு சேருவது பொருந்தாதாகையினால், ஏனெனில் விகாரத்தை உடையவனுக்கல்லவோ மற்றவஸ்துக்களோடு சேர்க்கையும் அப்படிச் சேர்ந்துகர்த்தாவாயிருக்கையும் ஸம்பஷிக்கும். விகாரமில்லாத ஜீவாத்மாவிற்கு ஒன்றோடும் சேர்க்கையிலலாமையினாலே சேர்ந்து கர்த்தருத்வம் பொருந்தாது என்று வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டது. அது உசிதமல்ல. ஸ்வரூபத்தில் உத்தபத்தி, முத்தலி விகாரம்

வாக எவன் அறிகிறானோ, விபரீதபுத்தியை யுடைய அவன் உள்ளபடியே இருக்கிற வஸ்துவைப் பற்றிய புத்தி உண்டாகாமையினால் உள்ளபடியே இருக்கிற கர்த்தாவை அறியவில்லை. 16

களில்லாத ஜீவாத்மாவிற்கு 1. 'ஔாஸுணூழியபுயாதெதமும் திவெ தஹ் வுபாநவி | பூயாதெவ வ்யுதொவூாவி வெதநாதூ து வெஹ்' என்றிவை முதலிய ஸாஸ்த்ரங்களினால் மற்றொரு வஸ்துக்களோடு சேர்ந்திருப்பதும், ஜ்ஞானம், செய்யவேண்டுமென்கிற ஆசை, இவை முதலியவைகளுக்கு ஆதாரமாக இருக்கையினாலே ஒத்தாசைக் கருவிகளுடன் சேர்ந்து கர்த்தாவாக இருக்கை ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருப்பதினால், அப்படிக்கில்லாசூழில் இவ்விடத்திலேபே 2 'வொ வெதெ தவ்யுஹெதவ' என்று ஜீவாத்மாவையும் காரணமாக எண்ணியிருப்பதற்கு விரோதம் வருமாகையினால், 'வஸுபுஹ் தி' என்பது கீழ்ச்சொல்லியதை அனுவாதம் செய்கிறது, அப்படிச் சொல்லாவிடில் புனருத்தி வருகிறபடியினால் என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'விபரீத புத்தியையுடைய' என்று, 'சுகுதவ்யுதி' என்பதற்கு இவ்விடத்தில் வேதாந்த ஸாஸ்த்ரங்களினால் உண்டாக்கப்பட்ட ஜ்ஞானத்தை உடையவனல்லாதவன் என்றித்தம், இதைபே சொல்லுகிறார்—'உள்ளபடியே இருக்கிற' என்றாம்பித்து, 'ய:வஸுதி ந வஸுதி' (எவன் அறிகிறானோ அவன் அறிகிறதில்லை) இவைகள் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமாக இருக்கிறபடியினால் அவனுக்கு ஜ்ஞானம் இருந்தபோதிலும் அது உள்ளபடியே இல்லாமைபினாலே இல்லாததற்கு ஸமானமாகையினால் நிர்த்திக்கப்படுகிறது என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'உள்ளபடியே இருக்கிற கர்த்தாவை அறியவில்லை' என்று. வெளியிலிருக்கும் வஸ்துக்களைப்பற்றி உள்ளபடிபான ஜ்ஞானம் ஸம்பவிக்ருமாகையினால் அறியவில்லை என்பது ப்ரக்ருத விஷயத்தைப்பற்றி என்று சுருக்கிச் சொல்லுகிறார்—'கர்த்தாவை' என்று. ஸ்வபாவத்தினாலேற்பட்டதும், ப்ரயோஜனங்களுக்காக ஏற்பட்டதும், ஸாஸ்த்ரங்களினாலேற்பட்டதுமாகிய கர்மத்தைத் தவிர மற்ற விஷயங்களில் ப்ரவ்ருத்திக்கக் கூடாது. அவஸ்யமாகச் செய்யவேண்டியவைகளாகிய ஸ்வபாவத்தினாலேற்பட்டது முதலிய மேலேசொல்

1 தாருணி - மாத்தில், அக்னி - நெருப்பும், திலே - எள்ளில், கைலம் - எண்ணெயும், யதா - எப்படியோ, தத்வத் - அதைப்போல, புமாநபி - ஜீவாத்மாவும், ப்ரதானே - ப்ரக்ருதியில், வ்யாபி - வ்யாபரித்துக்கொண்டு, சேதனத்மா-ஜ்ஞான ஸ்வரூபனாகவும், ஆத்மவேத:- ஸ்வயம்ப்ரகாசனாகவும், அவஸ்தித:- இருக்கிறான்.

2 பசுவத்தேத - 13 - 15.

யஸ்ய நாஹங்குதொ லாவொ வுஹி யஸ்ய மஹிவ்யுதெ |
ஹக்ஷாவி ஸ ஜோநு நொகாநஹணீ ந நிவ்யுதெ || 17

ப - ரை] யஸ்ய - எவனுடைய, லாவஃ—அபிப்ராயம், நாஹங்குதஃ—நான் என்கிற அபிமானத்தினால் உண்டாகவில்லையோ, யஸ்ய - எவனுடைய, வுஹிஃ—புத்தியானது, மஹிவ்யுதெ - பற்றுதலை அடைவதில்லையோ, ஸஃ - அவன், ஜோநு—இந்த, நொகாநு - லோகங்களை, ஹக்ஷாவி - கொண்டும், மஹணீ - கொல்லுவதில்லை, ந.நிவ்யுதெ - கர்மத்தினால் கட்டப்படுகிறது மில்லை. 17

பா] பரமாத்மாவே கர்த்தா என்று அனுஸந்தானம் செய்வதினால்கர்த்துத்வத்தைப்பற்றிய எவனுடைய மனதின் வ்யாபாரம் நான் என்கிற அபி

விய கர்மங்களிலும், தன்னிடத்திலும் ஸரீரம் முதலியவைகளினிடங்களிலும் பாகப்படிக்க கர்மங்களின் பந்தத்தை வைத்துவிட்டுப் ப்ரவ்ருத்திக்கவேண்டும் என்று தாத்பர்யம். 16

விபரீதபுத்தியையுடையவனைப்பற்றிப் ப்ரஸ்தாவம் வந்திருக்கும் பொழுது இப்படியாகில் எவன் நல்ல புத்தியையுடையவன் என்று தெரிந்து கொள்ளவேண்டுமென்கிற ஆசை உண்டாகிறபடியினால் அதற்குப்பதிலாக இப்படி அகர்த்தா என்னும் அனுஸந்தானம் செய்வதின் ப்ரயோஜனம் சொல்லப்படுகிறது—இந்த ஸ்லோகத்தினால், இவ்விடத்தில் 'லாவஃ' ஆவது அபிப்ராயம், வேறர்த்தம் பொருந்தாதாகையினால், அதுவும் இந்த ஸந்தர்ப்பத்தை அனுஸரித்தும் ஸம்பந்திதருக்கும் மற்றபதங்களை அனுஸரித்தும் விசேஷித்துச் சொல்லப்படுகிறது—'கர்த்துத்வத்தைப்பற்றிய எவனுடைய மனதின் வ்யாபாரம்' என்று, 'ஃஹங்குதஃ' என்கிற இடத்தில் நான் என்கிற அபிமானத்தைச் செய்கிறது என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதாயிருந்தால் அந்வயிக்காதாகையினாலும், நான் என்கிற அபிமானத்திற்கு விஷயமாக இருக்கிறது என்றர்த்தம் சொல்லும் மனதின் வ்யாபாரம் நான் என்கிற அபிமானத்திற்கு விஷயமாயிருக்கிறதென்பது ஸம்பவிக்காதாகையினாலும், நான் என்கிற அபிமானத்தைக் காரணமாகவுடையது என்பது இவ்விடத்தில் சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'நான் என்கிற அபிமானத்தினால் உண்டாக்கப்படவில்லையோ' என்று. இவ்விடத்தில் 'ஃஹஃ' என்னும் பதத்தினால் நான் என்கிற அபிமானம் லக்ஷணமாகச் சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம். அதுவுமன்றிக்கே 'ஃஹங்குதஃ' என்பது 'ஹுதஃ ஸ்ராஹணாஃ' என்கிற இடத்திலே போலக்கர்த்தா என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற 'ஃ' என்னும் விசுதியை யுடைய

மானத்தினால் உண்டாக்கப்படவில்லையோ அதாவது நான் செய்கிறேன் என்கிற ஜ்ஞானம் எவனுக்கில்லையோ என்றாந்தம், இந்தக் கர்மத்தில் எனக்குக் கர்ந்ருத்வம் இல்லாமையினால் இதின்மைய ப்ரயோஜனமும் என்னுடன் ஸம்பந்தப்படுவதில்லை, இந்தக் கர்மமும் என்னுடையதல்ல என்று எவனுக்குப் புத்தி உண்டாகிறதோ என்றாந்தம். அவன் இந்தலோகங்களை யுத்தத்தில் கொன்ற போதிலும் அவனைதச் கொல்லுவதில்லை.

தாகவுமாம். 'நான் என்கிற அபிமானத்தினால் உண்டாக்கப்படவில்லையோ' என்பது அதுவேற்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லியிருக்கிறதாகவுமாம். ஆதமா 'ஊஹம்' (நான்) என்கிற பதத்திற்கு அர்த்தமாகையினால் நான் என்கிற அபிமானத்தை விட்டுவிடுவதென்பது எப்படிப் பொருந்தும்? என்கிற ஆகேஷ்பத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'அதாவது நான் செய்கிறேன்' என்றும்பித்து. இதுவும் நானே என்று சேர்த்து அர்த்தம் சொல்லிக்கொள்ளத் தக்கது, அப்படிக்கில்லாவிடில் நேரில்கர்த்தா என்று சொல்லியிருப்பதற்கு விரோதம் வருகிறபடியினால். இப்படிச் கர்ந்ருத்வத்யாகம் நேரில் சொல்லப்பட்ட பிறகு மிகுதியாக இருக்கிறபடியினால் தானாகவே ஏற்பட்ட பலம், ஸங்கம், இவைகளின் த்யாகம் 'ஹவாமி யபுஷா நவியஸுதே' என்றனுவாதம் செய்யப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'இந்தக் கர்மத்தில்' என்றும்பித்து. 1 'கெட்ட நடத்தையிலிருந்து ஒபாதவனாக இல்லாதவனாயும்' என்றாந்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளில் தடுக்கப்பட்ட ஸாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்டவைகளைத் தவிர மற்றக்கொல்லுதலை விலக்குவதற்காக இந்தச் ஸாஸ்த்ரத்தின் ஆரம்பத்தில் ஏற்பட்டதாகிய அர்த்தத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—'யுத்தத்தில் கொன்றபோதிலும்' என்று. 'ஹவாமி (கொல்லுவதில்லை)' என்பதற்கு நானே கொல்லுகிறேன் என்கிற அபிமானத்தினால் உண்டாக்கப்படுகிற அத்நுஷ்டத்தை உடையவனாகையினாலே அதின் ப்ரயோஜனத்தோடு ஸம்பந்தம் அடைவதற்குத் தகுந்தவர்களாகிய மற்றக்கொல்லுகிறவர்களைவிட வேறுபட்டவன் என்றாந்தம். அப்படிச் சொல்லாவிடில் 'ஹவாமி நவியஸுதே (கொன்றபோதிலும் கொல்லுவதில்லை)' என்பவைகள் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமாகுமாயினால். இவ்விடத்தில் மற்றவர்களால் ஜீவாத்மாவிற்குச் கொல்லுவதில் கர்ந்ருத்வம் இல்லாமையினாலே அதின் கார்யமாகிய அதர்மத்தின் ப்ரயோஜனத்துடன் அவன் ஸம்பந்தப்படுகிறதில்லை என்று சொல்

கேவலம் இந்தப் பீஷ்மர் முதலியவர்களை மாத்திரமல்ல என்றார்த்தம். ஆகையினால் அந்த யுத்தமென்று பேருடைய கர்மத்தினால் கட்டப்படவேதில்லை. அதாவது அதின் பலத்தை அனுபவிக்கிறதில்லை என்றார்த்தம். 17

பா-அ] கர்த்தா அல்ல என்பவை முதலியவைகளைப்பற்றிய இந்த அனுஸந்தானமில்லாம் ஸத்வகுணம் வருத்தியடைவதினாலேயே உண்டா

லப்படுகிறது என்று அர்த்தம் சொல்லப்பட்டது. அது உசிதமல்ல, 'யஸ்ய நாமஹக்ஷுதொலாவம்' என்றிவை முதலிய விசேஷணங்கள் ப்ரயோஜன மற்றதாகையினால். ஏனெனில் இப்படித்தெரிந்து கொள்ளாத மற்றொருவனுக்கும் அவர்கள் மதத்தில் சர்த்ருத்வம் இல்லையாகையினாலும், அவனிடத்திலும் காமங்களின் பலங்களுடைய ஸம்பந்தம் பொய்யென்றொப்புக் கொள்ளப்பட்டிருப்பதினாலும், 1 'க்யம் லீஷம்' என்றிவை முதலிய கேழ்வையைக் கைமுசிக ந்யாயத்தினாலே நிராகரிப்பதற்காக 'ஐஜாநுயொகாநு' (இந்த லோகங்களை) என்று பொதுவாகச் சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'கேவலம் இந்தப் பீஷ்மர்' என்றாரம்பித்து. இவ்விடத்தில் 'நஹனி' என்பதற்கு 'நநிவயுதெ' என்பது வ்யாக்யானம் என்று மற்றவர்கள் அர்த்தம் சொன்னது வேறு நல்லகதி ஸம்பவங்கும்பொழுது யுத்தமல்ல. ஆகையினால் 'யஸ்ய நாமஹக்ஷுதொலாவஃ வ்யுய்யஸ்ய நநிவயுதெ' என்று காரணமும் கார்யமுமாக இருக்கிற இவைகளின் ப்ரயோஜனமும் காரணமும் கார்யமுமாக இருக்கிறதென்று 'நஹனி நநிவயுதெ' என்பதினால் சொல்லப்படுகிறது, என்று சொல்லுகிறார்—'ஆகையினால்' என்றாரம்பித்து. 'நநிவயுதெ' என்பதினால் கர்மங்களினாலுண்டாக்கப்படுகிற மோக்ஷத்திற்கு விரோதியாகிய பலத்துடன் ஸம்பந்தமில்லை என்பது சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'அதின் பலத்தை அனுபவிப்பதில்லை' என்று. இத்தால் கர்மங்களைச் செய்யும் பொழுது அஹங்காரம் இல்லாமலிருப்பதும் கர்மங்களைச்செய்த பிறகு என்னால் செய்யப்பட்டது என்று எண்ணிக்கொண்டிராமையும் கீழே சொல்லப்பட்டது. 'நஹனி', 'நநிவயுதெ' என்கிற இவை இரண்டினாலும் இந்த லோகத்தில் தோஷமில்லை என்பதும் லோகாந்தரத்தில் தோஷமில்லை என்பதும் சொல்லப்படுகிறது என்றார்த்தம் சொன்னது கிராகரிக்கப்பட்டது.

கிறதாயினால் ஸத்வகுணத்தை அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்று தெரிவிப்பதற்காகக் கர்மங்களில் ஸத்வம் முதலிய குணங்களினால் ஏற்பட்ட வ்யத்யாஸத்தை விஸ்தாரமாக நிரூபிக்கப்போகிறவராய் கர்ம விதிகளின் விதத்தை முதலில் சொல்லுகிறார்—

ரமம் ஜெஞயம் வாரிஜூதா த்ரிவியா கஜுவொஹா |

காரணம் கஜு கதெகதி த்ரிவியஃ கஜுவஹஹம் || 18

ப - ரை] கஜுவொஹா - கர்மங்களைப்பற்றிய விதி, ஜூதாம - கர்மங்களைப்பற்றிய ஜ்ஞானம், ஜெஞயம் - அறியத்தகுந்த கர்மம், வாரிஜூதா - அறிகிற புருஷன் (என்று), த்ரிவியா - மூன்றுவிதமானது, அதாவது இந்த மூன்றேமே சேர்ந்தது, கஜுவஹஹம் - கர்மமானது, காரணம் - தீர்வியம், கஜு - கர்மம், கதெகதி - அனுஷ்டிப்பதற்கு வன், உதி - என்று, த்ரிவியஃ - மூன்றுவிதமானது, அதாவது இந்த மூன்றேமே சேர்ந்தது. 18

பா] ஜூதாம - செய்யவேண்டிய கர்மங்களைப்பற்றிய ஜ்ஞானம், ஜெஞயம் - அனுஷ்டிப்பதற்கு வேண்டிய கர்மம், வாரிஜூதா - அவைகளை அறி

தா] இப்படி ஸாத்விக த்யாகம் நிரூபிக்கப்பட்டது. பிறகு அதற்காக 'நித்யஸ்வஹம்' என்றிவை முதலியவைகளினால் அநேகவிதமாக முன்பு ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட ஸத்வகுணம் அங்கீகரிக்கத்தகுந்தது என்பது பூர்த்தியாக நிரூபிக்கத்தக்கது. அவ்விடத்தில் நடுவில் கர்மவிதிகளின் விதங்கள் முதலிபதைச் சொல்லியிருப்பது எப்படிப் பொருத்தம்? என்கிற ஆகேஷ்பத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'கர்த்தா அல்ல' என்றாரம்பித்து. கர்மவிதிகளின் விதத்தைச் சொல்லியிருப்பது அதைச் சேர்த்தவைகளாகிய ஜ்ஞானம் முதலியவைகளில் ஸத்வம் முதலிய குணங்களினால் மூன்றுவிதமான வ்யத்யாஸ முண்டென்பதை நிரூபிப்பதற்காக என்றர்த்தம். 'செய்யவேண்டிய கர்மங்களைப்பற்றிய' என்பவைமுதலியவைகளுக்கு 'ஜூதாம' 'ஜெஞயம்' 'வாரிஜூதா' என்னும் பதங்கள் பொதுவான அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறவைகளாக இருந்தபோதிலும் கர்மவிதிகள் மூன்றுவிதம் என்பதைச் சொல்ல வந்ததாயினால் விபேஷமான அர்த்தத்தைச் சொல்லுகின்றன என்று தாத்பர்யம். இத்தால் இவ்விடத்தில் 'ஜூதாம' என்னும் பதம் ஸாஸ்தர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது என்று வ்யாக்யானஞ் செய்தது நிராகரிக்கப்பட்டது. ப்ரவ்ருத்திக்குக் காரணமாகிய வார்த்தையாகிய விதியைவிட வேறாக இருக்கிற ஜ்ஞானம் முதலியவைகளை விதியின்

கீறவன், என்று மூன்றுவிதம் கர்மங்களைப்பற்றிய விதி, அதாவது ஜ்யோதிஷ்டோமம் முதலிய கர்மங்களைப்பற்றிய விதி ஜ்ஞானம், அறியத்தகுந்த கர்மம், அறிகிற புகுஷன், இவைகளோடு சேர்ந்தது, அதில் 'ஜெகுயம்' என்று சொல்லப்பட்ட கர்மம் அனுஷ்டிக்கப்படுகிறதாகையினால் 'ஸம்ஸுஹம்' என்னப்படுகிறது. அது மூன்றுவிதம். காரண-கர்மங்களுக்கு

உட்பிரிவுகள் என்று சொல்லியிருப்பது எப்படிப் பொருந்தும்? என்கிற ஆகேஷபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'அதாவது ஜ்யோதிஷ்டோமம் முதலிய' என்றாரம்பித்து. ஜ்ஞானம், முதலியவைகள் அந்தக் கர்மவிதிகளுடன் ஸம்பந்தப்பட்டிருப்பது மாத்ரிதத்தினால் அகின் விதமாகச் சொல்லப்படுகிறது என்றத்தம். இப்படியே 'த்ரிவித்யுஃ கூஜஸம்ஸுஹம்' (கர்மம் மூன்றுவிதம்) என்கிற இடத்திலும் இந்த இரண்டு காரணங்களுடன் சேர்ந்து கர்மம் மூன்றுவிதம் என்பது சொல்லப்படுகிறது. கீழே சொல்லப்படாத விஷயத்தைப்பற்றி வேறு விதமாக மூன்றுவித வ்யத்பாஸம் சொல்லப்படுகிறது என்கிற ஸந்தேஹத்தை விலக்குவதற்காக கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட மூன்றுகளில் ஒன்றே பிரித்துக்காட்டப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'அதில் 'ஜெகுயம்' என்று சொல்லப்பட்ட' என்றாரம்பித்து. 'ஸம்ஸுஹம்' என்னும் பதத்திற்கு கர்மம் என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற வ்யுத்பத்தியைக் காட்டுகிறார்—'அனுஷ்டிக்கப்படுகிறதாகையினால்' என்று. கர்மமாகிற ஸங்க்ரஹம் என்று கர்மதரையஸமாஸம் சொல்லவேண்டியது கர்மத்தின் அனுஷ்டானம் என்றத்தமாகவுமாம். 1 'வீஹிவி யஜஜேத' 2 'ஹி ஜஹோதி' என்றிவைமுதலிய வாக்யங்களினால் நிரூபிக்கப்படுகிற கர்மங்களுக்கு ஸாதனமாகிய த்ரவ்யம் இங்கு 'காரணம்' என்னும்பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறது. பலத்தைக் குறித்தோவெனில் கர்மமே காரணமாகையினால், என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'ஸாதனமாகிய த்ரவ்யம் முதலியது' என்ற. 'முதலியது' என்னும் பதத்தினால் ஜாதி முதலியவைகளும் சொல்லப்பட்டது. இவ்விடத்தில் இத்தால் அறியப்படுகிறதாகையினால் 'ஜெகுயம்' என்று அந்த த்ரவ்யமே சொல்லப்படுகிறது. ஜ்ஞானம், முதலிய மூன்றே காரணம், கூஜ, கூத-ஜா, என்னும் பதங்களினால் விவரிக்கப்படுகிறது என்பது உசிதம். ஆகையினால்லேவோ அடுத்த

1 ஆபஸ்தம்ப ஸ்ரௌதம் - 6-31-24. நெல்லுகளைக்கொண்டு யாகம்செய்ய வேண்டும்.

2 ஆபஸ்தம்ப ஸ்ரௌதம்-6-25-10. தயிரினால் ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

ஸாதனமாகிய த்ரவ்யம் முதலியது, கூடு - யாகம் முதலியது, கூடூ - அனுஷ்டிப்பவன், என்று. 18

ஜோமம் கூடு வ கூடூ வ த்ரிபெவ மண்ணெலகதே |

வெளவதெ மண்ணெலவாநெ யவாவவாநா - தாமதுவி |

ப - ரை] ஜோமம் - ஜ்ஞானமும், கூடு - கர்மமும், கூடூ - கர்த்தாவும், மண்ணெலகதே - ஸத்வம் முதலிய குணங்களின் பேதத்தினால், மண்ணெலவாநெ - குணங்களின் கார்பங்களை எண்ணும் பொழுது, த்ரிபா - முன்றுவிதமாக, வெளவதெ - சொல்லப்படுகின்றன, தாமதுவி - அவைகளையும், யவாவச - உள்ளபடியே, மண்ணெ - கேள். 19

பா] நம்மால் செய்யப்படுகிற கர்மங்களைப்பற்றிய ஜ்ஞானமும், அனுஷ்ட

ஸ்ரீலோகத்திலும் 'ஜோமம் கூடு வ கூடூ வ' என்றனுவாதம் செய்யப்படுகிறது. பொருத்தமுடையதாகிறது என்னில், இது உசிதமல்ல, அப்படிச் சொல்லுவதில் பதத்திற்கு ஸ்வராஸ்பமில்லாமையினாலும், கீழ்ச் சொல்லியது மாத்திரத்தை வேறு பதத்தினால் மறுபடியும் சொல்லுவதில் ப்ரியோஜனமில்லாமையினாலும், கீழ்ச்சொல்லி இருப்பதின் உட்பிரிவைச் சொல்லுவதோடுவெனில் பகுத்தறிவிற்கு உபயோகமுள்ளதாகையினாலும் என்று தாத்பர்யம். கூடூ, காரணம், என்கிற பதங்களை நோடி சேர்த்துச் சொல்லியிருக்கிறபடியினால் 'கூடு' என்னும்பதமும் யாகம், முதலிய கர்மங்களின் ஒருவித ஒத்தாசைக் கருவினைச் சொல்லுகிறதென்கிற ஆகேஷபத்தை நிராகரிக்கிறார் - 'கூடு - யாகம் முதலியது' என்று. கர்மங்களின் ஸ்வரூபமல்லவோ மேலே ஸத்வம், முதலிய குணங்களினால் முன்றுவிதமாகப் பிரித்துக் காட்டப்படுகிறது என்று தாத்பர்யம். ஸாஸ்த்ரங்களினால் ஏவப்படுகிற தசையிவிற்கும் பொழுது 'வாரிஜோதா' என்று சொல்லப்படுகிற ஜீவாத்மாவே கர்மங்களை அனுஷ்டிப்பவனாகிய தசையுடன் இருக்கும்பொழுது அந்தக் கர்மங்களுக்குக் கங்கமாகையினால் கர்மங்களின் உட்பிரிவாக 'கூடூ' என்று சொல்லப்படுகிறான், என்று சொல்லுகிறார் - 'கூடூ - அனுஷ்டிப்பவன்' என்று. 18

'ஜோமம் ஜெயம் வாரிஜோதா' என்று சொல்லப்பட்ட வந்துக்களே 'ஜோமம் கூடு வ கூடூ வ' என்று அனுவாதம் செய்யப்படுகின்றன. அறிகிறவனாயிருக்கையும், கர்த்தாவாக இருக்கையும் ஒரு ஜீவாத்மாவின் வெவ்வேறு அவஸ்த்தைகள் மாத்திரமாகையினால் ஜ்ஞானத்தைச் சொன்னதினாலேயே அந்த ஜ்ஞானத்திற்கு காதாமாகிய அறி

டிக்கப் படுகிற கர்மமும், அதை அனுஷ்டிக்கிறவனும் ஸத்வம், முதலிய குணங்களின் வ்யத்யாஸத்தினால் மூன்றுவிதமாகக் குணங்களின் கார்யங்களை எண்ணும் பொழுது சொல்லப்படுகிறது. அந்தக் குணங்களினால் வெவ்வேறுபட்ட ஜ்ஞானம், முதலியவைகளை உள்ளபடியே கேள். 19

ஸவபு ஸுதெஷு யெநெகம் ஸாவபுய ஶ்ஷுதௌ |
ஸவிக்ஷம் விக்ஷுஷு தக் ஜ்ஞாநம் விசி ஸாஸவிக்ஷம் || 20

ப - ரை] யெந - எந்த ஜ்ஞானத்தினால், விக்ஷுஷு - வெவ்வேறுக இருக்கிற, ஸவபுஸுதெஷு - எல்லா ப்ராணிகளிடங்களிலும், ஸவிக்ஷம் - வ்யத்யாஸங்களில்லாத, ஶ்ஷுயம் - விகாரமில்லாத, ஸாவ - (ஆத்மாவாகிய) வஸ்துவை, ஸாஸவிக்ஷ - பார்க்கிறதே, தக் - அந்த, ஜ்ஞாநம் - ஜ்ஞானத்தை, ஸாஸவிக்ஷம் - ஸத்வகுணத்தினாலுண்டானதாக, விசி - அறி. 20

பா] ப்ராம்மணன், ஶ்ஷுத்திரியன், ப்ரம்மசாரி, க்ரஹஸ்தன், முதலியவை

கிறவனும் ஏற்பட்டுவிட்டபடியினால் இவ்விடத்தில் தனித்துச் சொல்லப்படவில்லை. 'ஷ்ஷுயம்' என்பதும் கர்மங்களைச் சொல்லுகிறபடியினாலும் அதுவும் தனித்துச் சொல்லப்படவில்லை. 'ஸாவஸம்' (தாவ்யங்கள்) என்பதோடுவெனில் கர்மங்களுக்குள்ளேயே சேர்ந்தபடியினால் தனித்துச் சொல்லப்படவில்லை. 'ஸாஸவிக்ஷாநம்' என்னும் பதத்

ல் ஸாங்க்யர்களினுடைய ஸித்தாந்தத்தைச் சொல்லில் அது ப்ரமாணமல்லவாகையினாலும், இந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் உபயோகமாகையினாலும், குணங்களின் ஸ்வரூபத்தை எண்ணுவதில் ஜ்ஞானம் முதலியவைகள் அதற்குள்ளடங்கினவைகளல்லவாகையினாலும் 'குணங்களின் கார்யங்களை எண்ணும்பொழுது' என்று சொல்லப்பட்டது. 'உள்ளபடியே கேள்' என்பதற்கு உள்ளபடி கேழ்ப்பதற்குத் தகுந்த ஸாவதானத்தைச் செய் என்றர்த்தம். 'உள்ளபடி' என்பதினால் சொல்லப்படுகிற விதத்தைச் சொல்லுகிறார்—'குணங்களினால் வெவ்வேறுபட்ட' என்று. 19

ஸாத்விகமான ஜ்ஞானம், முதலியவைகளைச் சொல்லியிருப்பது இதனுடைய கர்ந்தருத்வம் ஸத்வம் முதலிய குணங்களுக்கு வசப்பட்டது என்று தெரிவிப்பதற்காக. 'ஸவபுஸுதெஷு' என்னும் பதத்தினால் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்டதும், ஆத்மாவைத் தெரிந்து கொள்ளாதவர்களால் அனுஸந்தானம் செய்யப்பட்டதுமாகிய வெளி ஆகாரங்களின் வ்யத்யாஸங்களைச் சொல்லுகிறார்—'ப்ராம்மணன்' என்

களாக வெவ்வேறாக இருக்கிற கர்மங்களில் அதிகாரிகளாகிய எல்லா ப்ராணிகளிடங்களிலும் எந்த ஜ்ஞானத்தினால் ஆத்மா என்று பேருடைய ஒரு வஸ்துவைப் பார்க்கிறானோ, அவ்விடத்திலும் இந்த ப்ராம்மணனாயிருக்கைமுதலிய எல்லா ஆகாரங்களோடும் கூடியதாயும், வேளுப்பு, நீளம், முதலிய பிரிவுகளையுடையதாயுமிருக்கிற இந்த வஸ்துக்களில் ஜ்ஞானம் ஒன்றையே ஆகாரமாகவுடைய ஆத்மாவின்விடத்தில் இந்தப் பிரிவுகளில் லாததாகவும் அழியக்கூடிய ஸ்வபாவங்களை உடைய ப்ராம்மணன் முதலி

றாரம்பித்து. 'ஜ்ஞானம்' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் சீழ் ப்ரஸ்தானிக் கப்பட்ட கர்மவிதிகளைச் சேர்ந்த கர்மங்களை யனுஷ்டிக்கும்பொழுது உண்டாகிற ஜ்ஞானத்தைச் சொல்லுகிறதாயினால் 'கர்மங்களில் அதிகாரிகளாகிய' என்று ப்ராணிகள் விஸேஷித்துச் சொல்லப்பட்டன. 'ஆவம்' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் வஸ்து என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது. 'வணகம் (ஒன்று)' என்று ஜாதி ஒன்றென்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லப்படுகிறது. ஜீவாத்மாக்கள் அனைகம் என்பது முன்னமேயே ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருப்பதினாலும், அத்வைதத்தைப் பார்ப்பது அதாவது எல்லா வஸ்துக்களும் ஒன்றென்று பார்ப்பது ஸாத்விக ஜ்ஞானம் என்று மற்றவர்கள் சொல்லிய அர்த்தம் ப்ரமாணமில்லாத தாகையினாலும், 'நாநாஹ்வானு' என்று அடுத்த ஸ்ரீலாகத்தில் வெவ்வேறென்று சொல்லியிருப்பதினாலும், ஸமம் என்று அனுஸர்தானம் செப்வகை நிருபிப்பது இவ்விடத்தில் ஜ்ஞாபகப்படுத்தப்படுகிற படியினாலும், 'கூத-பா' என்று சீழ் ப்ரஸ்தானிக்கப்பட்ட ஜீவாத்மாவைச் சொல்லுகிறதென்பது உசிதமாகையினாலே பாமாத்மாவைச் சொல்லுகிறதென்பது பொருந்தாததாகையினாலும், என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'ஆத்மா என்று பேருடைய ஒரு வஸ்துவை' என்று. 'வேளுப்பு, நீளம்' என்றிவை முதலியவாக்யத்தினால் 1 'அனைகவிதமான வர்ணங்களையுடைய பசு மாடுகளின் பால் ஒரே நிறமுடையதாக இருக்கிறது' என்றிவை முதலிய ஸ்ருதி வாக்யம் முதலியவைகள் குறிக்கப்படுகிறது. இவ்விடத்தில் 'ஸவ-புற-பித' என்னும் பதத்தினால் ப்ராம்மணன் முதலிய ஜாதி சொல்லப்படுகிறபடியினால் குணம் முதலியவைகளினாலுண்டாகிய உட்பிரிவைச் சொல்லுகிறது 'விவ்ருதேஷு' என்னும் பதம் என்றும் தாத்பர்யம், எந்த ஆகாரத்தினால் ஒன்றாயிருக்கிறது என்கிற ஆகேஷபதத்திற்குப் பதில் சொல்லுகிறார்—'ஜ்ஞானம் ஒன்றையே ஆகாரமாகவுடைய' என்று. இங்கே தடுக்கப்படுகிற விகாரத்தின் ப்ரஸ்தாவ முண்டாவதற்குக் காரணத்தைச் சொல்லுகிறார்—'அழியக்கூடிய ஸ்வபா

ய ஸரீரங்களில் இருந்தபோதிலும் விகாரங்களில்லாததும், பலம் முதலிய
வைகளில் பற்றுதல் உண்டாகத்தகாதவனாகவும், கர்மத்தில் அதிகாரியா
கும்பொழுது பார்க்கிறோனோ அந்த ஜ்ஞானத்தை ஸத்வகுணம் மேலிட்ட
தாக அறி. 20

வ்யூக்ஷே ம து யசு ஜ்ஞாநம் நான்நாலாவாநு வ்யூஹ்யபாநு |
வெத்தி ஸ்வவெஷு ஹுதெஷு தசுஜ்ஞாநம் விஜி ராஜஸம் ||

ப - ரை] யசு - எந்த, ஜ்ஞாநம் - னானம், ஸ்வவெஷு - எல்லா, ஹு
தெஷு - ப்ராணிகளிடங்களிலும், ஹாவாநு - ஆத்ம வஸ்துக்களை,
நான்நா - அனேகங்களாகவும், வ்யூக்ஷே ம-இந்த வஸ்துக்களின் வ்யத்
யாஸத்தினாலே, வ்யூஹ்யபாநு - வேறுபட்டவைகளாகவும், வெத்தி -
அறிகிறதோ, தசு - அந்த, ஜ்ஞாநம் - ஜ்ஞானத்தை, ராஜஸம் - ரஜோ
குணத்தினாலுண்டானதாக, விஜி - அறி. 21

பா] ப்ராம்மணன், முதலிய எல்லா ப்ராணிகளிடங்களிலும் ப்ராம்ம
ணன் முதலிய ஆகாரங்கள் வெவ்வேறுக இருப்பதினால் ஆத்மாவென்று

வங்கனையுடைய' என்றரம்பித்து. முன்னால் சொல்லப்பட்ட பலம் முத
லியவைகளில் ஆசையாகிற விகாரமில்லாமையும் விகாரமில்லாமையைச்
சொல்லுகிற 'சுஷ்யம்' என்னும் பதத்தினால் சேர்த்துக்கொள்ளப்படு
கிறது என்று சொல்லுகிறார்—'பலம் முதலியவைகளில்' என்றரம்
பித்து. 'பற்றுதல்' ஆவது இவ்விடத்தில் ஸம்பந்தம், அதாவது அவை
களை அனுபவிப்பது என்றர்த்தம். ஆசையைச் சொல்லுவதாக இரு
ந்தபோதிலும் அனுபவம் தானாகவே ஏற்பட்டது. கர்மவிதிகளைச்
சேர்ந்த ஜ்ஞானத்தைச் சொல்லுகிறதாகையினால் 'கர்மத்தில் அதிகாரி
யாகும்பொழுது' என்று சொல்லப்பட்டது. அதாவது என்னால் இந்தக்
கர்மம் செய்யத்தக்கது என்று தெரிந்துகொள்ளும் பொழுது என்றர்த்
தம். 'எந்த ஜ்ஞானத்தினால் பார்க்கிறோனோ' என்பதற்கு எந்த ஜ்ஞா
னத்தினால் அறிகிறோனோ என்றர்த்தம். 20

'வ்யூக்ஷே மவ்யூஹ்யபாநு' என்பதற்கு வ்யத்யாஸங்களோடு
கூடியவைகளாக என்றர்த்தம். 'வ்யூக்ஷே ம' முதலிய பதங்களுக்குப்
புணருத்தியைப் பரிஹரிப்பதற்காகச் சொல்லுகிறார்—'ப்ராம்மணன்
முதலிய ஆகாரங்கள் வெவ்வேறுக இருப்பதினால்' என்று. 'ஸ்வவெஷு
ஹுதெஷு' என்பது ஜீவாத்மாவும் ஸரீரமும் சேர்ந்த வஸ்துக்களை
அனுவாதம் செய்கிறது. அதில் 'ஹாவாநு' என்பது விசேஷ்யமாகிய
ஜீவாத்மாவைத் தனித்துச் சொல்லுகிறது என்கிற அபிப்பிராயத்தினால்

பேருடைய வஸ்துக்களையும் வேறுபட்டவைகளாகவும், வேறுபு, நீளம், முதலிய வ்யத்தாஸங்களினால் வ்யத்தாஸத்தை யுடையவைகளாகவும், பலம் முதலியவைகளோடு பற்றுதலை அடையத் தகுந்தவைகளாகவும், கர்மங்களில் அதிகாரியாகும்பொழுது எந்த ஜ்ஞானம் அறிகிறதோ அந்த ஜ்ஞானத்தை ரஜோகுணத்தினாலுண்டாக்காதா அறி. 21

யது க்ஷிபுவெடிகவிநு காயெடி விக்ஷெஹதுகம் |

சுதவ்யபுஷ்பம் ததாஸைஷ்டாஹதம் || 22

ப - றை] யதூ - எந்த ஜ்ஞானம், வணக்கலில் - ஒரு, காயெடு - கார்
யத்தில், ஸுசுஸூவசு - எல்லாவற்றிலும்போல, சுஹைதூகூ-காரணமில்
லாமல், வசூ - பற்றுதலையுடையதோ, சதகூயாடூவசு - உண்மையான
அர்த்தத்தை அறியாத, ஸுஹ - அப்பமாய் இருக்கிறதோ, தசு - அந்தஜ்
ஞானம், தாஸூ - தமோகுணத்தினாலுண்டானதாக, உடாஹூதூ -
சொல்லப்பட்டது.

பா] எந்த ஜனாணம் ப்ரேதம், பூதகணம், இவைகளுக்கு ஆராதனமா கிய மிகவும் அஸ்பமாகிய பலத்தையுடைய செய்யவேண்டியதாகிய ஒரு

சொல்லுகிறார்—‘ஆத்மாவென்ற பேருடைய வஸ்துக்களை’ என்று. ஜாதிகளின் வ்யத்பாஸத்தையும், ஸரீரங்களின் வ்யத்பாஸத்தையும், குணம் முதலியவைகளின் வ்யத்பாஸத்தையும் சொல்லுகிறபடியினால் ‘வ்யூஹக்ஷேப, நூநா, வ்யூஹிபாஹ,’ என்னும் பதங்களுக்குப் புனருக்தி இல்லை. கீழ்ச் சொல்லிய ஸ்வபாவத்திற்கு எதிர்நடையான ஸ்வபாவத்தைச் சொல்லுகிறதாகையினால் ‘பலம் முதலியவைகளோடு பற்றுதலை அடையத்தகுந்தவைகளாகவும்’ என்று சொல்லியிருக்கிறது. ஜ்ஞானம் அறிகிறது என்று உபசாரமாகக் கர்த்தாவாகச் சொல்லியிருக்கிறது.

‘கூடியே’ என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் உத்பத்தியையுடைய என்னுமர்த்தத்தை மாத்திரம் சொல்லுகிறதல்ல, தன்னால் செய்ய வேண்டிய கர்மத்தைப்பற்றியதாகையினால். ‘வளகூடி’ (௨௫) என்னும் பதமும் பற்றுதல் வைப்பதற்குத் தகாதது என்று தெரிவிப்பதற்காக ப்ரயோஜனத்தினாலே அல்பமானது என்பதைச் சொல்லுகிறது. அதற்கும் காரணம் முன்பு சொல்லப்பட்டதாகிய அல்ப சக்திகளையுடையவைகளின் ஆராதனமாக இருக்கை என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘ப்ரேதம், பூதகணம்’ என்றாரம்பித்து. கர்மங்களின் ஸ்வரூபம் மாத்திரமே பற்றுதல் வைக்கத்தகாதது. அதிலும்

கார்யத்தில் எல்லாப் பலங்களிலும் போலக் காரணமில்லாமல் பற்றுதலையுடையதோ, வாஸ்தவத்தில் பூர்ணமான பலத்தையுடையதாகத்தாகையினால் அவ்விதமாகப் பற்றுதல் உண்டாவதற்குக் காரணமில்லாததோ, முன்போலவே ஆத்மாவின்னிடத்தில் வ்யத்யாஸம் முதலியவைகளை அறிகிறபடியினாலே போய்யான அர்த்தங்களைப்பற்றியதோ, அல்பமான பலத்தையுடையதோ, ப்ரேதம், பூதம் இவைகளின் ஆராதனத்தைப்பற்றியதாகையினால்தானும் அல்பமாகியதோ, அந்த ஜ்ஞானம் தமோகுணத்தினாலுண்டாதென்று சொல்லப்பட்டது. 22

பா - அ] இப்படிச் செய்யவேண்டிய கர்மங்களைப்பற்றிய ஜ்ஞானம் கர்மங்களின் அதிகாரியாகும் பொழுது அதிகாரியாகிய ஜீவாத்மாவைப் பற்றியதாய் ஸத்வம் முதலிய குணங்களினால் முன்னறிதம் என்பதைச் சொல்லி

பலத்தில் ஆசை உண்டாகிறது என்று சொல்லுகிறார்—எல்லாப் பலங்களையும் போல' என்று. அதாவது எல்லாப் பலங்களுக்கும் காரணமாகிய கர்மத்திலே போல என்றர்த்தம். கார்யமாகிய ஜ்ஞானத்திற்காவது அந்தக் கர்மங்களில் பற்றுதலுக்காவது காரணமே இல்லை என்று கடுப்பது பொருந்தாதாகையினால் புத்திமான்கள் பற்றுதல் வைக்கக் கூடிய காரணம் இவ்விடத்தில் இல்லையென்று தகிச்சப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'வாஸ்தவத்தில்' என்றாரம்பித்து, 'சுமெஹதூஃ' என்றுபாடமானபேர்திலும் காரணத்தினாலுண்டானதைவிட வேறுபட்டது என்று தாத்பர்யமாகையினால் இதே அர்த்தம் என்று அறிந்துகொள்ளவும். 'முன்போலவே' என்பதற்கு ரஜோகுணத்தினால் உண்டாகிய ஜ்ஞானத்தைப்போலவே என்றர்த்தம். 'வனக்ஷுந் காபெபு ஸகூபி ஹெதூஃ' என்பதினாலேயே அல்பப் பலத்தையுடையதென்பது ஏற்பட்டபடியினால் மினுமினும்பூச்சியின் ப்ரகாசத்தைப்போல ஸ்வரூபத்தினாலேயே அல்பமாயிருக்கிறதென்பது 'சூஹ்' என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறது. ஆகையினால் புனருக்தி இல்லை என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'அல்பமான பலத்தையுடையதோ, . தானும் அல்பமாகியதோ' என்று சொல்லப்பட்டது. 'ஸகூபி ஸாஜாயகெ ஜ்ஞாநம்' என்று முன்பு சொல்லப்பட்டதோவெனில் ரஜோகுணத்தினாலும் தமோகுணத்தினாலும் உண்டாயே ஜ்ஞானங்கள் அஜ்ஞானங்கள் என்கிற தாத்பர்யத்தினால். இதையும் 2 'வனக்ஷுந் காபெபு ஸகூபி ஹெதூஃ' என்று கீழே சொல்லப்பட்டதல்லவா. 22

அனுஷ்டிபிக்கத்தகுந்த கர்மங்கள் ஸத்வம் முதலிய குணங்களினால்
முன்றுவிதம் என்பதைச் சொல்லுகிறார்—

நியதம் ஸஜீ ரஹிதராமதெஷதஃ க்ருதம்

சுவமுவெவ்ருஷ்டமா கஜே யததாசுவிச உஷுதெ|| 23

ப - ரை] நியதம் - அவர்யம் செய்பவேண்டியதாயும், ஸாமாஹிதம் -
கர்த்தருத்வம் முதலிய பற்றுதலில்லாததாயும், ஸாமதெஷதஃ க்ருதம் -
ஆசை, த்வேஷம், இவைகளினால் செய்யப்படாததாயுமிருத்திற், யசு -
எந்த, கஜே - கர்மமானது. சுவமுவெவ்ருஷ்டமா - பலத்தில் ஆசை இல்லா
தவனால் (செய்யப்படுகிறதோ), தசு - அந்தக் கர்மம், ஸாசுவிச - ஸாத்
விகம் என்று, உஷுதெ - சொல்லப்படுகிறது. 23

பா] தன்னுடைய வர்ணஸ்ரமங்களுக்குத் தகுந்ததாயும், கர்த்தருத்வம்
முதலியவைகளில் ஸம்பந்தமில்லாததாயும், கீர்த்தியில் ஆசை, அபகீர்த்தி

தா] 'அதிகாரியாகிய ஜீவாத்மாவைப் பற்றியதாய்' என்பதற்கு ஒன்று
யிருப்பது, வெவ்வேறாயிருப்பது முதலிய விசேஷணங்களையுடைய
கர்மங்களில் அதிகாரியாகிய ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை யறிவது
னால் என்றர்த்தம். எல்லா வஸ்துக்களும் சேர்ந்த கர்மத்தில் விசே
ஷணமாகையினால் அதிகாரியும் ஒருபாகம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்
கிறது. 'ஸாம' என்னும் பதம் தனித்தனியாக 'மம, ஸாமம், கஜே
சும', இவைகளின் த்யாகத்தைச் சொல்லுகிற இடத்தில் என்னுடை
யது என்கிற அபிமானத்தைச் சொல்லுகிறதாயிருந்தபோதிலும் 'ஸா
மாஹிதம்' என்கிற இந்த இடத்தில் அப்படிச் சுருக்கிச் சொல்லுவதற்
குக் காரணமில்லாமையினாலும் எல்லாம் இங்கே சொல்லவேண்டி
யிருப்பதினாலும் நேரில் சொல்லப்பட்ட பலத்தில் ஆசையைத் தவிர
மற்றவைகளைச் சொல்லுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'கர்த்தருத்வம்
முதலியவைகளில்' என்றாரம்பித்து, 'முதலிய' என்னும் பதத்தினால்
என்னுடையது என்கிற அபிமானமும் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறது.
1 'ஜேசுலாமொஹமஹாஜீ' என்றிவை முதலியவைகளில் சொல்லப்
பட்ட கர்த்தாவின் ஸ்வபாவம் இவ்விடத்தில் அந்தக் கர்த்தாவின் வழி
யாகக் கர்மங்களுக்கே விசேஷணமாகச் சொல்லப்பட்டது. பரமாத்
மாவினிடத்தில் ஆசையினாலும், ஸம்ஸாரத்தில் த்வேஷத்தினாலும்
செய்யப்படுகிற கர்மத்திற்கு 'ஸாமதெஷதஃ க்ருதம்' என்பது எப்
படிப் பொருந்தும்? என்கிற ஆசைபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்
லுகிறார்—'கீர்த்தியில் ஆசை' என்றாரம்பித்து. 'ஸாமாஹிதம்'

யில் த்வேஷம், இவைகளினால் செய்யப்படாததாயும், அதாவது டம்பமில் லாமல் செய்யப்பட்டதாயும் என்றத்தம். பலத்தில் ஆசையல்லாத புருஷனால் இது செய்யவேண்டியதுதான் என்று எந்தக் கர்மம் செய்யப்படுகிறதோ அது ஸாத்விகமென்று சொல்லப்படுகிறது. 23

யதூ காஸெஷுநா கஸு ஸாஹுக்ஸாரண வா வுநஃ |

கியதெ வஹுஸாயாஸஃ தஸு ராஜஸஜுஹுதம் || 24

ப - ரை] காஸெஷுநா - பலத்தில் ஆசையுடையவனாலும், ஸாஹுக்ஸாரண வா - அஹங்காரத்தோடு கூடியவனாலும், வஹுஸாயாஸம் - அதிக ஸ்ரமத்தையுடைய, யதூ - எந்த, கஸு - கர்மம், கியதெ-செய்யப்படுகிறதோ, தஸு - அது, ராஜஸம் - ராஜஸமாக, உஹுதம்-சொல்லப்பட்டது. 24

பா] பலங்களில் ஆசையுடையவனாலும் அஹங்காரத்தோடு கூடியவனாலும், இங்கு 'வா' என்பது 'அ' என்பதின் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது, அதாவது நானே கர்த்தா என்கிற அபிமானத்தையுடையவனாலும். அதிக ஸ்ரமத்தையுடைய எந்தக் கர்மம்செய்யப்படுகிறதோ அது ராஜஸம். அந்

என்பதோடு புனருத்தியும் இதனால் பரிஹரிக்கப்பட்டது. 'க' என்பது தனியாகிய அவ்யயம் என்கிற தாத்பர்யத்தினாலாவது, ஏற்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லியிருக்கிற தென்கிற தாத்பர்யத்தினாலாவது 'இவைகளினால் செய்யப்படாததாயும்' என்று சொல்லப்பட்டது, 1 'தவொ ஹெஷு நெவெய யஸு' என்றிவை முதலியவைகளில் சொல்லப்பட்ட அர்த்தத்தைத் தடுப்பதற்காக இது என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'அதாவது டம்பமில்லாமல்' என்று. 'இது செய்ய வேண்டியதுதான்' என்பது ஸாத்விக த்யாகத்தை ஜ்ஞாபகப்படுத்தி இருக்கிறது. 23

'காஸெஷுநா' என்பதினால் 'கஸுஸெஷுநா' என்று கீழ்ச் சொல்லியிருப்பதற்கு விரோதமான ஸ்வபாவம் சொல்லப்படுகிறது என்று ப்ரகாசப்படுத்துகிறார்—'பலங்களில் ஆசையுடையவனாலும்' என்று. இவ்விடத்தில் விகல்பம் முதலியது ஸம்பவிக்ஷாநாகையினால் 'வா' என்னும் பதம் 'அ' என்னும் பதத்தின் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதென்று சொல்லப்பட்டது. ப்ரவ்ருத்தி செய்வதையே முக்யமான கார்பமாகவுடைய ரஜோகுணத்தினுண்டாகிறபடியினாலே உபயோகமில்லாத ப்ராயஸத்துடன் சேர்ந்திருப்பதினால் 'வஹுஸாயாஸம்'

வது அதிக ஸ்ரமத்தையுடைய இந்தக்கர்மம் என்னிலையே செய்யப்படுகிறது என்றிவ்விதமான அபிமானத்தோடு கூடினவனால் எந்தக் கர்மம் செய்யப்படுகிறதோ அது ராஜஸம் என்றத்தம் 24

சுமாவஸம் கூடியம் ஹிம்ஸாபேதவெக்யா வ வளரூஷம் |
ஜோஹாஜாஸுதெ கூடியதூதாபவ உவதுதே | 25

ப - ரை] சுமாவஸம் - மேல்வரப்போகிற கஷ்டத்தையும், கூடியம் - பணச்செலவையும், ஹிம்ஸா - ப்ராணிகளின் ஹிம்ஸையையும், வளரூஷம் - தன்னுடைய ஸாமர்த்தியத்தையும், சுமவெக்யா - யோசிக்காமல், ஜோஹாஜ - அஜ்ஞானத்தினால், யச - எந்த, கூடி - கர்மம், ஸுஸுதெ - ஆரம்பிக்கப்படுகிறதோ; தச - அது, தாபவம் - தாமஸாக, உவதுதெ - சொல்லப்படுகிறது. 25

பா] கர்மத்தைச் செய்தபிறகு அத்தடன் துடர்ந்துவருகிற சூக்கம் அனுபந்தம். கூடியம் - ஆவது கர்மத்தைச் செய்யும்பொழுது உண்டாகும் பணச்செலவு. ஹிம்ஸா - அந்தக் கர்மங்களில் ப்ராணிகளின் ஹிம்ஸை, வளரூஷம் - தனக்கு அந்தக் கார்யத்தைச் செய்துமுடிக்கும் ஸாமர்த்தியம்,

என்னப்படுகிறது. அதில் எல்லாவற்றிலும் கானே காரணம் என்கிற அபிமானம் 'வாஹுக்ஸாரண' என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறது. ஆகையினாலேயே 'வஹுஷாபாஸம்' என்னும் பதமும் ப்ராபோஜனத்தோடுகூடியது என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்— 'அதிக ஸ்ரமத்தையுடைய எந்தக்கர்மம்' என்றரம்பித்து. 24

'கூடியம்' என்னும் பதத்தினால் கர்மத்தைச் செய்யும்பொழுதுண்டாகும் பணச்செலவு முதலிய தோஷங்கள் சொல்லப்படுகிறபடியினாலும், 'சுமாவ' என்னும் உபஸர்க்கத்தின் ஸகதியினாலும், 'சுமாவஸம்' என்னும் பதம் இந்தக் கர்மத்தைச் சேர்ந்ததாக மேல்வரப்போகிற துக்கத்தைச் சொல்லுகிறது என்று சொல்லுகிறார்— 'கர்மத்தைச் செய்த பிறகு' என்றரம்பித்து. ஹிம்ஸை தன்னைப் பற்றியதாகவுமாம், அயலாரைப்பற்றியதாகவுமாம் என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் 'அந்தக்கர்மங்களில் ப்ராணிகளின் ஹிம்ஸை' என்று பொதுவாகச் சொல்லியிருக்கிறது. தைவத்திற்கு எதிர்நடையான அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற 'வளரூஷம்' என்னும் பதம் புருஷனுடையதாகிய இந்த லோகத்தினுண்டான ஸாமகரிகளின் சேர்க்கையைச் சொல்லுகிறது என்று சொல்லுகிறார்— 'தனக்கு அந்தக் கார்யத்தைச் செய்துமுடிக்கும் ஸாமர்த்தியம்' என்று. வரப்போகிற அனுபந்தம் முதலியவைகளை நேராகப்

இவைகளை யோசிக்காமலும், பரமாத்மா கர்த்தா என்று தெரிந்துகொள்ளாமலும் எந்தக் கர்மம் ஆரம்பிக்கப்படுகிறதோ அது தாமஸமென்று சொல்லப்படுகிறது. 25

ஐதஹம்மொ஽நஹம் வாஜீ யுத்யூதாஹ வஜ்ஜிதஃ |
விஜ்ஜிவிஜ்ஜோ நிபுவிபுகாரஃ சுதபா வாக்ஸிக உவ்ஜதெ || 26

ப - ரை] ஐதஹம் - பலங்களில் ஆசையில்லாதவனாகவும், சுநஹம் வாஜீ - நானே கர்த்தா என்று சொல்லாதவனாகவும், யுத்யூதாஹ வஜ்ஜிதஃ - தைர்யம், உத்ஸாஹம், இவைகளோடு கூடினவனாகவும், விஜ்ஜிவிஜ்ஜோ - பலம்ஸித்தித்தபோதிலும் ஸித்திக்காமல் போனபோதிலும், நிபுவிபுகாரஃ - விகாரங்களில்லாதவனாகவுமிருக்கிற, சுதபா - கர்த்தாவானவன், வாக்ஸிக - ஸத்வகுணம் மேலிட்டவனென்று, உவ்ஜதெ - சொல்லப்படுகிறான். 26

பா] பலங்களில் ஆசையில்லாதவனாகவும், நானே கர்த்தா என்கிற அபிமானம் இல்லாதவனாகவும், 'யுகி' ஆவது ஆரம்பிவிக்கப்பட்ட கர்மத்தில் அந்தக் கர்மம் முடியும் வரையிலும் விடமுடியாத துக்கங்களைப்

பார்ப்பது ஸம்பளிக்காதாகையினால் யுக்திகளைக்கொண்டும் ஸாஸ்த்ரங்களைக்கொண்டும் பராமர்சிக்காமலிருப்பது 'சுநவெக்ஷு' என்னப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'யோசிக்காமலும்' என்று. அனுபந்தம், முதலியவைகளைப்பற்றிய அஜ்ஞானம் முன்பு சொல்லப்பட்டபடியினால் கீழ் ப்ராஸ்தாவிக்கப்பட்ட நான் கர்த்தாவல்ல என்கிற ஜ்ஞானத்திற்கு விரோதமான அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது இவ்விடத்தில் 'வோஹ' என்னும் பதம் என்று சொல்லுகிறார்—'பரமாத்மா கர்த்தா என்று தெரிந்துகொள்ளாமலும்' என்று. 25

'சுநஹம்வாஜீ' என்பதினால் கர்த்தா என்கிற அபிமானமாகிய ஸங்கத்தை தனித்து மறுத்திருப்பதினால் 'ஐதஹம்' என்கிற இடத்தில் இருக்கிற 'ஹம்' என்னும் பதம் தன் அர்த்தத்தைச் சுருக்கிச் சொல்லுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'பலங்களில் ஆசையில்லாதவனாகவும்' என்று. அதினாலேயே கர்மத்தில் தன்னுடையதென்கிற அபிமானமாகிய ஸங்கமும் தடுக்கப்பட்டது. நான் என்று சொல்லுவதையே ஸ்வபாவமாக உடையவன், 'சுஹம்வாஜீ', அப்படிக்கல்லாதவன் 'சுநஹம்வாஜீ'. அதில் மனதை முன்னிட்டல்லவோ வார்த்தை உண்டாகிறது என்கிற அபிப்பாயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'நானே கர்த்தா என்கிற அபிமானம் இல்லாதவனாகவும்' என்று. கர்த்தாவைப்பற்றிப் பிரித்துச்

கிறவனாகவும், கர்மங்களுக்கு வேண்டிய தீரவ்யங்களைச் செலவிடும் ஸ்வபாவமில்லாதவனாகவும், அயலாரைப் பீடேசெய்து அவர்களைக்கொண்டு கர்மங்களைச் செய்கிறவனாகவும், கர்மங்களுக்கு வேண்டிய சுத்தியல்லாதவனாகவும், யுத்தம், முதலிய கர்மங்களில் ஜயம் முதலியவைகள் கிடைத்தால் ஸந்தோஷமும், கிடைக்காமல்போனால் துக்கமும், இவைகளோடு கூடினவனாகவுமிருக்கிற கர்த்தாவானவன் ரஜோகுணம் மேலிட்டவனாகச் சொல்லப்பட்டான். 27

சுயுக்தஃ ப்ராஹ்மதஃ ஹ்ஸுஸ்ரொ நெக்யுகி கொ2லுஃ |

விஷாஜீ ஶீவடி ஹ்ஸுத்ரீ வகதா தா2ல உவ்ஸுதெ || 28

ப - ரை] சுயுக்தஃ-கர்மங்களைச் செய்யத்தகாதவனாகவும், ப்ராஹ்மதஃ-வித்யைகளைக்கற்றுக் கொள்ளாதவனாகவும், ஹ்ஸுஸ்ரொ - கர்மங்களை ஆரம்பிவிக்காமலிருப்பதையே ஸ்வபாவமாக வுடையவனாகவும், ஸுஃ - மறைந்து கொண்டு அநிஷ்டத்தைச் செய்பவனாகவும், நெக்யுகிஃ-வஞ்சனை செய்பவனாகவும், சுலஃ - சோம்பேறியாகவும், விஷாஜீ - துக்கப்படுவதையே ஸ்வபாவமாகவுடையவனாகவும், ஶீவடிஸுத்ரீ - வெகு காலத்திற்கு துடர்ந்துகொண்டேவருகிற அநிஷ்டத்தையோசித்துக் கொண்டிருக்க

வது முதலியதில்லாமலிருப்பது குணமாகையினால் 'கர்மங்களுக்கு வேண்டிய' என்று விசேஷித்துச் சொல்லப்பட்டது 1. 'காரோதாநம் ஹ்யபாஃ வுக்தம்' பொ வரூபூதகேவ டாலுசு2கரம் என்றிவை முதலிய வசனங்களில் சொல்லப்பட்டதற்கு விரோதமான ஸ்வபாவத்தை யுடையவனுபிருக்கை இவ்விடத்தில் 'ஹிஸுஸுக்' என்றும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்— 'அயலாரைப் பீடேசெய்து' என்றாரம்பித்து, கர்த்தாவாக இருப்பதற்கு உபயோகமாவதற்காக 'அவர்களைக்கொண்டு கர்மங்களைச் செய்கிறவனாகவும்' என்று அகிலேற்பட்ட அர்த்தத்தைச்சொல்லி இருக்கிறது. இப்படியே 'கர்மங்களுக்கு வேண்டிய சுத்தி இல்லாதவனாகவும்' என்று சொல்லியிருப்பதும் தொடுவது 'பார்ப்பது' முதலியவைகள் செய்யத் தகுந்த சுத்தியாக இருப்பது மாத்ரிதத்தினால் கர்மங்களைச் செய்ய யோக்யதை உண்டாகித்திலை என்று தாத்பர்யம். 27

1 ஆபஸ்தம்பதர்மம் - 2 - 4 - 9 - 11. ஆத்மானம் - தன்னையும், பார்யாம் - பெண்சாதியையும், புத்ரம் வா - பிள்ளையையுமாவது, உபருத்த்யாத் - ஹிம்னை செய்யலாம், தாஸகர்மகரம் - ஏவல் தொழில் செய்கிறவனை, ந - நிர்ப்பந்தம் செய்யக்கூடாது.

கிறவனாகவுமிருக்கிற, கூதூ - கர்த்தா, தாலஃ - தமோகுணம்மேலிட்டவனாக, உயுதே - சொல்லப்படுகிறான். 28

பா] ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்படுகிற கர்மங்களைச் செய்ய யோக்யதை இல்லாத ஸாஸ்த்ரங்களுக்கு விரோதமான கர்மங்களைச் செய்துகொண்டிருப்பவனாகவும், வித்யைகளை அறியாதவனாகவும். ஒருகார்யத்தையும் ஆரம்பிவிக்காமலிருப்பதையே ஸ்வபாவமாகவுடையவனாகவும், அபி

தா] ஸாவதானமில்லாமை முதலியது 'ஹாகூதஃ' என்பது முதலிய பதங்களினால் ஏற்படுகிறபடியினால் 'கபாகூதஃ' என்னும் பதத்தினால் அநர்ஹன் என்பதே சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்படுகிற' என்றாரம்பித்து. 'ஈஸாஸி' என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்பட்ட ராஜஸுனை கர்த்தாவினுடைய அயோக்யதையைவிட அதிகமான அயோக்யதை இங்கே சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'ஸாஸ்த்ரங்களுக்கு விரோதமான கர்மங்களைச் செய்து கொண்டிருப்பவனாகவும்' என்று, அவனுடைய அயோக்யதையின்மேன்மை இப்படிப்பட்டதல்லவோ—1, 'ஸெவாநவாஸாவதா' ஸு ஷு ஹா ஹோகாயதிகமாவிகாநுவிசுடிஸூநா ஷிஜாநு ஸாநிஷாநு ஸவெஹொ ஜிஹாவிஸெக ॥' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஸாஸ்த்ரங்களைப் படித்தல், அதின் அர்த்தங்களை உபதேசம் பெற்றுக் கொள்ளுதல், முதலியவைகளினால் லுண்டாக்கப்பட்ட ஸாத்விகமான கர்மங்களை அனுஷ்டிப்பதற்குத்தகுந்த விசேஷங்களில்லாமை 'ஹாகூதஃ' என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'வித்யைகளை அறியாதவனாகவும்' என்று. பூஜை செய்யத்தகுந்தவர் விஷயத்திலும் அதிவேகமாய் அவஸ்யமாய்ச் செய்பவேண்டிய அவசரங்களுக்குத் தகுந்த நமஸ்காரம் முதலிய கார்யங்களை ஆரம்பிப்பதற்கு விரோதமாகிய அசங்காம விருப்பதையே ஸ்வபாவமாகவுடையவனாக இருக்கை இவ்விடத்தில் 'ஹஸ்யஃ' என்னும் பதத்திற்கு அர்த்தம் என்று சொல்லுகிறார்—'ஒரு கார்யத்தையும்' என்றாரம்பித்து. மறைந்துகொண்டிருந்து அறிவிடத்தைச் செய்தல் 'ஸாஸி' என்பது. அதுவும் இந்த ஸந்தர்ப்பத்தை அனுஸரித்துத் தாமஸமான கர்மங்களைச் செய்து அதின் வழிபாக என்று சொல்லுகிறார்—'அபிசாரம், முதலிய' என்றாரம்பித்து. புனருத்தியைப் பரிஹரிப்பதற்காகக் கபடம்,

1 சைவர்களையும், பாசுபத ஆகம நிஷ்டர்களையும், சார்வாகரையும், நான்தி கர்களையும், வர்ணஸ்ராமங்களுக்கு விருத்ததமாகச் செய்கிற ப்ராமணர்களையும், சூத்ரர்களையும் தொட்டால் வஸ்தரத்துடன் கூட ஜலத்தில் முழுகவேண்டும்.

சாரம், முதலிய கர்மங்களில் ஆசையையுடையவனாகவும், வஞ்சனை செய்பவனாகவும், ஆரம்பிவிக்கப்பட்ட கர்மங்களிலும் மந்தமாகிய ப்ரயத் தினத்தை உடையவனாகவும், அதிகத் துக்கப்படுவதையே ஸ்வபாவமாக வுடையவனாகவும், அபிசாரம், முதலிய கார்யங்களைச் செய்துகொண்டு அயலாருக்கு வேதுகாலம் துடர்ந்திருக்கிற அநிஷ்டத்தைப்பற்றி யோசனை

மோசம், முதலிய லோகங்களிலேற்பட்ட கார்யங்களின் வழியாக 'நெக்சுதிக்' என்பது என்று சொல்லுகிறார்—'வஞ்சனை செய்பவனாகவும்' என்று, நானேக்குச் செய்பவேண்டிய கார்யத்தை இன்றைக்கே செய்யவேண்டும் என்று ந்யாபயிரூப்பதினால் ஸாஸ்த்ரத்தில் விதிக்கப்பட்ட கார்யங்களில் த்வரையோடு கூடினவனாக இருக்கவேண்டும். அதற்கு விரோதமாக இருக்கை இவ்விடத்தில் 'ஸௌஸஃ' என்பது. அதில் கார்யங்களை ஆரம்பிவிக்காமலிருப்பது 'ஸூஸ்யஃ' என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்பட்டபடியினால் 'ஆரம்பிவிக்கப்பட்ட' என்று விசேஷித்துச்சொல்லப்பட்டது. 'விஷாஜீ' என்கிற இடத்தில் தானவே துக்கம் என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறபடியினால் உபஸர்க்கத்தினால் அது அதிகமென்பதும், விசுதியினால் அதையே ஸ்வபாவமாகவுடையவனாக இருக்கையும் சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'அதிக' என்றாம்பித்து. வாக்யக்காரனால் துக்கத்திற்கு லக்ஷணம் 1 'பேஸகாஹ நெக்சுதிக்' சொகவஸ்யாயுநஸ்யுதேஸ | தஜ்ஜெ நெக்சு த்வாஸ்யாஹம் நெக்சுதிக்' என்று சொல்லப்பட்டது. ஆரம்பிவிக்கப்பட்ட கர்மங்களைச் சீக்கிரமாக முடிக்காமலிருப்பதாகிற மந்தமான ப்ரயத்தினத்தை யுடையவனாக இருக்கை 'ஸௌஸஃ' என்பது முதலிய பதத்தினால் சொல்லப்பட்ட படியினால் காரணப்பெயராக இருப்பதற்கும், 'ஸௌ' என்பவை முதலிய பதங்களோடு சேர்த்துச் சொல்லி யிருப்பதற்கும் தகுந்ததாகிய 'ஜீவபூஸ-இதீ' என்பதை விவரிக்கிறார்—'அபிசாரம், முதலிய கர்மங்களைச் செய்து கொண்டு' என்றாம்பித்து. 'ஸூஸ்ய-ஸூஸ்ய-ஸூஸ்ய' என்று தான. ஸூஸ்யாணமாவது நினைத்துக்கொண்டிருத்தல், விசுதி அதையே ஸ்வபாவமாகவுடையவன் என்னும் அர்த்

1 இடம், காலம், இவைகள் ஸரியாயில் ஈமையினாலும், துக்கத்தை உண்டாக்கக்கூடிய வஸ்துக்களை நினைத்துக்கொள்ளுவதினால் உண்டாகியதாயும், மற்றவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட காரணங்களினால் உண்டாகிற துக்கத்தினால் தனக்கு உண்டாகிறதாயும் இருக்கிற மனதிற்கு பாகாசமில்லாமையாகிற தீனமான தன்மை துக்கம்.

பா] ‘ஹுஃ’ ஆவது பகுத்தறிவை முன்னிட்ட நிர்ஸயமாகிய ஜ்ஞானம், ‘யுஃ’ ஆவது ஆரம்பிலிக்கப்பட்ட கார்யத்திற்குத் தடங்கல்கள் வந்தபோதிலும் விடாமலிருத்தல், இவைகளுக்கு ஸத்வம் முதலிய குணங்களினால் முன்றுவிதமான வ்யாத்யாஸத்தையும் வெவ்வேறாக என்னால் சொல்லப்படுகிறதை உள்ளபடியே கேள்.

29

வேறுபட்டதாயும் அதற்கும் காரணமாகையினால் அதற்கு முன்பே உண்டானதாயும் ஸாஸ்த்ரம் முதலியவைகளினால் உண்டாக்கப்பட்ட தாயுமிருக்கிற நிர்ஸயம் இவ்விடத்தில் ‘ஹுஃ’ என்னும் பதத்திற்கு அர்த்தம் என்று சொல்லுகிறார்—‘எல்லாத் தத்துவங்களையும்’ என்றாம் பித்து இத்தால் ‘ஜ்ஞாநம்’ ஆவது புத்தியின் வ்யாபாரம், ‘ஹுஃ’ ஆவது அந்த வ்யாபாரத்தையுடையது என்று மற்றவர்கள் சொன்ன அர்த்தம் நிராகரிக்கப்பட்டது. இதைப் ப்ரகாசப்படுத்துகிறார்—‘ஹுஃ’ ஆவது பகுத்தறிவை முன்னிட்ட’ என்றாம் பித்து. ‘பகுத்தறிவை முன்னிட்ட’ என்பதற்கு மற்றப் பக்ஷங்களை நிராகரிக்கும் வரையில் முடிவு பெறுகிற விசாரத்தை முன்னிட்டு என்றர்த்தம். ப்ரஸ்தாவிக்கப்படுகிற முன்றுவிதமான அனுஷ்டானங்களுக்குத் தகுந்தவிதமாக முன்று விதமாகிய த்ருதிக்கும் பொதுவான ரூபத்தைச் சொல்லுகிறார்—‘ஆரம்பிலிக்கப்பட்ட’ என்றாம் பித்து. இதுவும் உறுதிபான ஸங்கல்பமாகிய புத்தியின் ஒருவிதமான ஸ்வபாவந்தான். ஸத்வர் முதலிய குணங்களினால் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் அர்த்தத்திலும் வார்த்தையிலும் ஒன்றோடொன்று கலக்காமலிருக்கிற ஸ்வபாவத்தையுடையது என்பதையும் சொல்லுகிறபடியினால் ‘த்ரிவிட்யா, ப்ரஹ்ம’ என்னும் பதங்களுக்குப் புனருக்தி இல்லை என்று சொல்லுகிறார்—‘முன்றுவிதமான வ்யாத்யாஸத்தையும் வெவ்வேறாக என்னால் சொல்லப்படுகிறதை’ என்று. இப்படிப் புத்தி முதலியவைகளின் கார்யங்கள் எல்லாவற்றையும் சொல்லுகிற ‘சுஸொஷேண’ என்னும் பதம் ‘ஸ்யுணா’ (கேள்) என்பதில் அந்வயிக்கிறபடியினால் புனருக்தியில்லை என்பது ‘உள்ளபடியே கேள்’ என்பதினால் காட்டப்பட்டது. ஸாவதானமாகவும், ஸந்தேஹம், விபரீத ஜ்ஞானம், இவைகளில்லாமலிருக்கும் படியாகவும் கேள் என்றர்த்தம். திக்ஷிஜயம் செய்யும்பொழுது மனுஷ்யர்களினுடையதாகவும் தேவதைகளினுடையதாகவுமிருக்கிற பணங்களைப்போலவே ஸாந்தி, முதலிய தனமும் ஸம்பாதிக்கத்தக்கது என்பது ‘யமஃஜப’ என்றசூழ்த்தகின் அபிப்ராயம்.

29

பூவுத்திவ நியுத்திவ காயடா காயெடு ஸயாலயெ |
வஸம் ஜோக்ஷம் வ யா வெதி வுஜிஷா வாயட வஸாவிசி || 10

ப - ரை] வாயட - அர்ஜுந, யா - எந்தப்புத்தி, பூவுத்திவ - ப்ரவ்ருத்தி தர்மத்தையும், நியுத்திவ - நிவ்ருத்தி தர்மத்தையும், காயடா காயெடு - செய்யத் தகுந்ததையும் செய்யத்தகாததையும், வயாலயெ - பயத்தையும், பயமில்லாமையையும், வஸம் - ஸம்ஸார பந்தத்தையும், ஜோக்ஷம் - மோக்ஷத்தையும், வெதி - அறிகிறதோ, வு - அந்த, வுஜிஷ - புத்தியானது, வஸாவிசி - ஸத்வகுணத்தினுலுண்டானது. 30

பா] பூவுத்தி - ஐஸ்வர்யத்திற்கு ஸாதனமாகிய கர்மம், நியுத்தி - மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனமாகிய கர்மம், இவை இரண்டையும் உள்ளபடியே எந்தப் புத்தியறிகிறதோ, காயடாகாயெடு - ப்ரவ்ருத்தி தர்மம் நிவ்ருத்தி தர்மம் இவைகளுக்குள் ஏதாவதொன்றில் நிஷ்டையையுடைய

தா] 'காயடாகாயெடு' என்னும் பதத்துடன் புனருத்தி வருகிறதென்கிற ஸந்தேஹத்தைப் பரிஹரிப்பதற்காக 1 'பூவுத்திவக்ஷணாயஜிஷா வஸாவிசி || நியுத்திவக்ஷணாயஜிஷாவிசி ||' நியுத்திவக்ஷணாயஜிஷாவிசி ||' என்றிவை முதலிய வசனங்களை அனுஸரித்து 'பூவுத்தி' 'நியுத்தி' என்னும் பதங்கள் முக்கியமான கர்மங்களைச் சொல்லுகின்றன என்று சொல்லுகிறார்—'ஐஸ்வர்யத்திற்கு ஸாதனமாகிய' என்றும் பித்து. ராஜஸமாயும் தாமஸமாயுமிருக்கிற புத்திகளைப்பற்றிச் சொல்லுமிடத்தில் 'ஈயாயஸி (உள்ளபடியல்லாமல்)' என்று விசேஷணம் சொல்லி இருக்கிறபடியினால் இவ்விடத்தில் வஸது ஸ்வபாவத்தை அனுஸரித்து அப்படிக்கில்லாமலிருப்பது சொல்லப்படுகிறது என்று தெரிவிப்பதற்காக 'உள்ளபடியே' என்று சொல்லி இருக்கிறது 'காயடாகாயெடு' என்னும் பதங்கள் இவ்விடத்தில் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட முக்கியமான கர்மங்களுக்கு அங்கங்களாக இருக்கிற த்ருஷ்டத்திலும் அத்ருஷ்டத்திலும் ஒத்தாசையாயுமிருக்கிற வ்யாபாரங்களைச் சொல்லுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'ப்ரவ்ருத்தி தர்மம்' என்றும் பித்து. அதில் ஸூக்ஷ்மமாகிய புத்தியைக்கொண்டு அறியவேண்டியதென்று தெரிவிப்பதற்காக 'இடம், காலம், தகை, இவைகளின் விசேஷங்களில்' என்று விசேஷித்துச் சொல்லப்பட்டது. அப்படியே 2 'ஸாரீரம் வசு

1 267-ம் பக்கம், 1 - வது புள்ளோட்டைப் பார்க்க.

2 தேஹத்தையும், பலத்தையும், காலத்தையும் செய்யவேண்டிய கர்மத்தையும் தன்னுடைய புத்தியினால் யோசித்துப்பார்த்து ப்ராயஸ்சித்தங்களைச் சொல்ல

எல்லா வர்ணங்களுக்கும் இடம், காலம், தசை, இவைகளின் விசேஷங்களில் இன்னது செய்யத்தக்கது இன்னது செய்யத்தகாதது என்றெந்தப் புத்தி அறிகிறதோ, ஹபாஹயெ - ஸாஸ்த்ரத்தை மீறி நடப்பது பயத்திற்கிடம், அதை அனுஸரித்து நடப்பது பயமில்லாமைக்கு இடம், இதையும் ஸம்ஸாரத்தின் உண்மையையும், அது நீங்கும் உண்மையையும், எந்தப்புத்தி அறிகிறதோ அது ஸாத்த்விகமான புத்தி. 30

யயா யஜு உயஜுஃ காயுஜு வாகாயுஜெவ வ|

சுயயாவசு ஸ்ரஜாநாதி வுஜிவா வாயு ராஜவீ|| 31

யாயுஸு வயஃ காலம் கஜுஃ | வஜீக்ஷு யஜுவிசு வுஜ்யாவாயஸி தூநி நிஷிபுஸெசு ||' என்றும், 1, 'ஹேஸங்காமதயாதூநம்' என்றிவை முதலியதும் ஸம்ருதியில் சொல்லப்படுகிறதல்லவா. இவ்விடத்தில் செய்யக்கூடியதும் செய்யக்கூடாததும் 'காயுஜாகாயெ' என்றும் பதங்களினாலேயே சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறது. பயம், அபயம், இவைகளின் ஸ்வரூபத்தைத் தெரிந்துகொள்ளுவது எல்லோருக்கும் பொதுவாகையினால் இவ்விடத்தில் அவைகளின் காரணங்களைத் தெரிந்து கொள்ளுவது சொல்லப்படுகிறது. அதுவும் இந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் சொல்லப்படுகிற விசேஷமான காரணத்தைப்பற்றியது என்று சொல்லுகிறார்—'ஸாஸ்த்ரத்தைமீறி நடப்பது' என்றாம். 31. 'விவெக்யவாசு (இதில் நின்றும் பயப்படுகிறான்)' என்கிற வ்யுத்தத்தினால் பயம் என்பப்படுகிறது. எல்லாவற்றையும் நியமிக்கிறவனாகிய பகவானிடத்திலிருந்தல்லவோ உண்மையை அறிந்தவர்களுக்குப் பயமும் அபயமும் உண்டாகிறது. அவனுடைய உத்திரவன்றியில் ஒருவனால் பிடிக்கவும் பிடை செய்யாமலிருக்கவும் முடியாதல்லவா. ஆகையினால் அவனுடைய உத்திரவை அனுஸரித்து நடப்பதும் அதை மீறி நடப்பதுமே பயத்திற்கும் அபயத்திற்கும் காரணம் என்று தாத்பர்யம். ஸம்ஸாரபந்தம், மோக்ஷம், இவைகள் உண்டென்கிற ஜ்ஞானம் எல்லோருக்கும் பொதுவாகையினாலும், ஸம்ஸாரபந்தம் பொய்யென்று சொல்லுகிறதும் மோக்ஷம் ஸுகதுக்கங்களற்றுக் கல்லைப்போ லிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறவர்களினுடைய மதமும் 'உண்மையை' என்னும் பதத்தினால் நிராகரிக்கப்பட்டது. அறிகிறது என்று உபசாரமாகக்கூர்த்தாவாகச் சொல்லி இருக்கிறது. தன்னிஷ்ட ப்ரகாரம் அவைகளை அறிகிறது என்றர்த்தம். 30

1 இடத்தையும் காலத்தையும், அப்படியே தன்னையும் யோசித்துப்பார்த்துப் பாய்ச்சித்தம் செய்யவேண்டும்.

தைத் தர்மமாகவும், தர்மத்தை அதர்மமாகவும், இருக்கிற வஸ்துவை இல்லாததாகவும், இல்லாத வஸ்துவை இருக்கிறதாகவும், உயர்ந்த தத்துவத்தைத் தாழ்ந்ததாகவும், தாழ்ந்த தத்துவத்தை உயர்ந்ததாகவும் இப்படி எல்லாவற்றையும் விபரீதமமாகத் தெரிந்துகொள்ளுகிறதேன்றர்த்தம். -2

யுத்யாய யாசயதெ உம: பூரணேந்திரியகிரயா: |

யொமெநா வுவிவாரிணா யுதிஸா வாயு ஸாஸிகீ ||33

ப - ரை] வாயு - அர்ஜுன, யயா - எந்த, யுத்யா - தைர்யத்தினால், வுவிவாரிணா - வேறொரு இடத்திலும் செலுத்தாத, யொமெந - பக்தியோகத்தினால், அதாவது பக்தியோகம் செய்வதற்காக, உம: பூரணேந்திரியகிரயா: - மனது, ப்ராணவாயு, இந்திரியங்கள், இவைகளின் கார்யங்களை, யாசயதெ - தரிக்கிறதோ, ஸா - அந்த, யுதி: - தைர்யமானது, ஸாஸிகீ - ஸத்வகுணம் மலிட்டது. 33

தாமஸமென்றுகாட்டப்பட்டது. மனுவினாலும் இப்படியே 1 'யாவெடி வாஹா: ஸுதயொ யாஸகாஸு கௌஷ்டய: | ஸவபூஸா: நிஷுரா: ப்ரெது தஜோநிஷாணிதாஸுதா: ||' என்று

சொல்லப்பட்டது இவ்விடத்தில் ரஜோகுணத்தினால் உண்டான புத்திக்கும் தமோகுணத்தினால் உண்டான புத்திக்கும் வ்யத்யாஸம் இது. பூர்ணமாகத் தெரிந்துகொள்ளாததும் வேறுவிதமாகத் தெரிந்து கொள்ளுவதும் ராஜஸ ஜ்ஞானத்தினால் உண்டாகிறது, 'உள்ளபடியே அறிகிறதில்லை' என்று வ்யக்யானம் செய்தபடியினால், தாமஸமான புத்தியோவெனில் எல்லாவற்றையும் விருத்தமாகத் தெரிந்து கொள்ளுகிறது, 'ஸவபூஸாநு' என்று சொல்லியிருக்கிறபடியினால் என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். மற்றவர்களோவெனில் ஸ்வபாவத்தை வேறுவிதமாகத் தெரிந்துகொள்ளுவதும் வஸ்துவையே வேறுவிதமாகத் தெரிந்துகொள்ளுவதும் வ்யத்யாஸம். இரண்டு ஜ்ஞானத்திலும் அதிஷ்டானமாகத் தோன்றுகிற வஸ்துவினிடத்தில் அதற்கில்லாத ஸ்வபாவம் ஆரோபிக்கப்படுகிறது. அப்படியிருந்தபோதிலும் ஸ்வரூப நிரூபகதர்மத்திற்கு மாராட்டம் உண்டாகில் அந்தப்புத்தி தாமஸம். எப்படி என்னில் முத்துச்சிப்பியை வெள்ளியென்று ப்ரமிப்பதைப் போல. நிரூபித ஸ்வரூபக விசேஷணதர்மத்திற்கு மாராட்டம் உண்டானால் அது ராஜஸம். எப்படி என்னில் சங்கத்தை மஞ்சளாக ப்ரமிப்பதுபோல என்று சொல்லுகிறார்கள்.

32

பா] யோகமாவது மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனமாகிய பகவானைப்பற்றிய உபாஸநம். வேறொருவரிடத்திலும் செலுத்தாத யோகமாகிற ப்ரயோஜனத்தினாலே, அதாவது அந்த யோகம் செய்வதற்காக உண்டாகிய அந்த யோகத்திற்கு ஸாதனங்களாகிய மனது முதலியவைகளின் கார்யங்களை எந்தத் தைரியத்தினால் தரிக்கிறதோ அது ஸாத்விகம் என்றாத்தம். 33

தா] ராஜஸமாகிய தைரியத்தைச் சொல்லுமிடத்தில் த்ரிவர்க்கங்களைச் சொல்லியிருப்பதினால் மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனமாகிய யோகம் இங்கே சொல்லப்படுகிறது. அதுவும் முன்பு சொல்லப்பட்ட வேறொருவரிடத்திலும் செலுத்தப்படாத உபாஸநம் தான் என்று சொல்லுகிறார்— 'யோகமாவது' என்றாரம்பித்து. வேறு பலங்களில் ஆசை இவ்விடத்தில் 'வூஷிவாஸ' என்னப்படுகிறது யோகம் அதைத்தடுப்பதும் ரூபத்தினாலும் ப்ரயோஜனத்தினாலும் விஸேஷமான ஆனந்த ஸ்வரூபமாக இருக்கிறபடியினால் என்று சொல்லுகிறார்— 'யோகமாகிற ப்ரயோஜனத்தினாலே' என்று யோகத்தையும் வ்ப்பிசாரமில்லாமையையும் சொல்லியிருப்பதினால் அந்தந்த இந்த்ரியங்களில் ஸம்பதிக்கக் கூடியபடி உபகாரம் செய்கிறது என்கிற தாத்பர்யத்தினால் 'யோகம் செய்வதற்காக உண்டாகிய' என்றாரம்பித்துச் சொல்லப்பட்டது. மனதினுடைய கார்யம் நேராகப்பார்ப்பது. ப்ராணவாயுவினுடைய கார்யமும் எந்த இடத்தில் மனது செல்லுகிறதோ அந்த இடத்தில் ப்ராணவாயு செல்லுகிறது. எந்த இடத்தில் ப்ராணவாயு செல்லுகிறதோ அந்த இடத்தில் மனது செல்லுகிறது. இப்படி ஒன்றுக்கொன்று சேர்க்கிறுக்கிறபடியினால் ஏற்படுகிறது. அப்படியே 'வாந வாயுவ ஃ வாவூ உமோஸூ உதி வாயுவஸு' என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படியே ப்ராணயாமம் செய்வதினாலும் யோகத்திற்கு விரோதியாகிய கஷ்டம் பாபம் முதலியவைகளை ஜயிப்பதற்குக் காரணமாக இருப்பதினாலும் ஏற்படுகிறது. வெளி இந்த்ரியங்களின் கார்யமோ வெனில் 1. ஸாயுராயாஸ்யொமஹாவீத யொமஹாஸ்யாயுராய ஹேமேசு | ஸாயுராய யொம ஸாவதூ வரஹதூ ப்ரகாஸதெ ||' என்றிவை முதலிய வசனங்களினால் சொல்லியபடி யோகத்தைவிட்டு எழுந்திருந்த காலங்களில்மேல்செய்யப்படுகிற யோகத்திற்கு அங்கங்களை அடைவதினாலும், ப்ரத்யாஹாரத்தினால் தடுக்கப்பட்டிருப்பதினாலும் ஏற்படுகிறது. 33

1 விஷ்ணுபுராணம் - 6 - 2 - ஸ்வாத்யாயாத் - வேதாத்யயனத்தி லிருந்து, யோகம் - உபாஸனத்தை, ஆஸீத - செய்யவேண்டும், யோகாத் - யோகத்திலிருந்து, ஸ்வாத்யாயம் - வேதத்தை, ஆமேத - மனனம்செய்யவேண்டும், ஸ்வாத்யாய யோகஸம்பத்யா - வேதமும் யோகமும் சேருவதினால், பரமாத்மா-பரமாத்மாவானவன், ப்ரகாஸதே - ப்ரகாசிக்கிறான்.

யயாது யஜு காஜாயுதாது யுதூ யாரயதெஜஜுந |
 ஸ்ரீஸம்மெந மவராகாங்கு யுதிஸூ வாயு ராஜவீ || 34

ப - ரை] வாயு - சூத்தியின் பிள்ளையாகிய அர்ஜுந, மவராகாங்கு -
 பலங்களில் ஆசையையுடையவன், ஸ்ரீஸம்மெந - மிகுந்த ஆசையி-
 னால், யயா - எந்த, யுதூ - தைர்யத்தினால், யஜுகாஜாயுதா -
 தர்மம், காமம், அர்த்தம், இவைகளை, யாரயதெ - தரிக்கிறோ, -
 வர - அந்த, யுகி - தைர்யமானது, ராஜவீ - ரஜோகுணத்தினு-
 லுண்டானது. 34

பா] பலங்களில் ஆசையையுடைய புருஷன் அதிகமான ஆசையினால்
 தர்மம், காமம், அர்த்தம், இவைகளை எந்தத் தைர்யத்தினால் தரிக்கிறோ
 அந்தத் தைர்யம் 'ராஜவீ' என்னப்படுகிறது. 'யஜுகாஜாயுதா'
 என்னும் பதத்தினால் தர்மம், காமம், அர்த்தம், இவைகளுக்கு ஸாதனங்-
 களாகிய மனது, ப்ராணன், இந்த்ரியங்கள், இவைகளின் கார்யங்கள்,
 லக்ஷணையாகச் சொல்லப்படுகின்றன. 'மவராகாங்கு' என்கிற இடத்தி-
 லும் 'மவ' என்னும் பதத்தினால் ரஜோகுணம் மேலிட்டவைக ளாகை-
 யினால் தர்மம், காமம், அர்த்தம், இவைகளே சொல்லப்படுகின்றன.
 ஆகையினால் தர்மம், காமம், அர்த்தம், இவைகளில் ஆசையினால் மனது
 முதலியவைகளின் கார்யங்களை எந்தத் தைர்யத்தினால் தரிக்கிறோ அது
 ராஜஸம் என்று சொல்லப்பட்டதாகிறது. 34

தா] 'ஸ்ரீஸம்மெந' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் ப்ராஸக்தாநு ப்ரா-
 ஸக்தியாய் வந்தது என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதல்ல, அதற்-
 கிங்குபயோகமில்லை யாகையினால். தைர்யம், தன்னுடைய வ்யாபாரத்-
 தினால் செய்யப்படுகிறதென்று தெரிவிப்பதற்காகவும் கீழே ப்ராஸ்தா-
 விக்கப்பட்ட மாதிரியை அனுஸரித்திருப்பதற்காகவும் 'யஜு' முதலிய
 பதங்களினால் அவைகளுக்கு ஸாதனங்களில் லக்ஷணை சொல்லப்-
 பட்டது. 'மவ' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் பொதுவாக இரு-
 ந்தபோதிலும் ஸாத்விக பலமாகிய மே மாக்ஷத் தை நீக்கிச் சுருக்-
 கிச் சொல்லப்படுகிறது என்று தெரிப்பதற்காகச் சொல்லுகிறார் -
 'மவராகாங்கு' என்கிற இடத்திலும்' என்று. லக்ஷணையாக ப்ரயோகித்-
 திருப்பதின் அபிப்பிராயத்திலிருக்கும் அர்த்தத்தை விவரித்துக்கொண்டு
 ராபத்தினாலும் அர்த்தத்தினாலும் மேற்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லு-
 கிறார்—'ஆகையினால்' என்றாயிற்று, 34

யயா ஸ்ஹம் ஹம் ஸோகம் விஷாடி ஶ்ஷெவ வ |

ந விஜேவதி ஶ்ஷெவா ஶ்ஷிஷா வாயு தாஜவீ | 35

ப - ரை! வாயு - ஓ! அர்ஜுந, யயா - எந்தத்தையத்தினால், ஸ்ஹம் - தூக்கத்தையும், ஹம் - பயத்தையும், ஸோகம் - துக்கத்தையும், விஷாடி - வ்யஸனத்தையும், ஶ்ஷெவ வ - கொழுப்பையும், ஶ்ஷெவா - கெட்டபுத்தியையுடைய மனுஷ்யன், ந விஜேவதி-விஜேரத்தில்லையோ, ஸா - அந்த, ஶ்ஷிஷ - ஶ்ஷிரம், தாஜவீ - தாமஸமென்னப்படுகிறது 35

பா] ஸ்வப்னமாவது தூக்கம், மதமாவது விஷயங்களை மனுவலிப்பதின லுண்டாகிய கொழுப்பு, எந்தத் தையத்தினால் தூக்கம், கொழுப்பு இவை களைத் துறித்த மனது, ப்ராணன், இவைகளின் வ்யாபாரங்களைக் கெட்ட புத்தியையுடைய மனுஷ்யன் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறானே, 'ஹம்' 'ஸோகம்' 'விஷாடி', என்னும் பதங்கள் பயம், துக்கம், வ்யஸனம் முதலியவைகளைக் கொடுக்கக்கூடிய விஷயங்களைச் சொல்லுகின்றன. அவைகளுக்கு ஸாதனங்களாகிய மனது, ப்ராணன், முதலியவைகளின்

தா] இவ்விடத்தில் 'ஸ்ஹம்' என்னும் பதம் ஸுஷுப்திபையும் சொல் லுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'தூக்கம்' என்று. தைவவசத்தினாலுண்டாகிய பைத்தியம் முதலியவைகளை விலக்குவதற் காக இவ்விடத்தில் 'ஷ்ஷெவ' என்பது கெட்ட நடத்தையினால் உண்டா னது என்பதைக்காட்டுகிறார்—'விஷயங்களை' என்றாரம்பித்து. தனக்கு ஸ்வாநீனமில்லாத தூக்கம் முதலியவைகளைப் புருஷன் தரிப்பதெப்படி என்றாகுமென்று வரில் அதற்கு ஸமாதானமாக இவ்விடத்திலும் முன் போலவே அவைகளின் காரணங்களை லக்ஷணமாகச் சொல்லுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'தூக்கம், கொழுப்பு, இவைகளை' என்றாரம்பித் து. தூக்கமும், மதமும், இவைகள் ஸுகமென்று அபிமானம் வைக் கக்கூடியவைகளாகையினால் பயம் முதலியவைகளைவிடப் பிரித்து வ்யா க்யானம் செய்யப்பட்டது. இவைகளைத் தரித்துக்கொண்டிருப்பதே, இவ்விடத்தில் இவைகள் அவர்யமாக விடத்தக்கவைகள் என்று தெரி விப்பதற்காக 'நவிஜேவதி' என்று சொல்லப்படுகிறது, என்கிற அபி ப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'தரித்துக்கொண்டிருக்கிறானே' என்று. இவ்விடத்தில் பயந்தவனுக்குத் தையம்விருத்தம் என்றுசொல்லுவது உசிதமல்ல, வரப்போகிறதை யோசிக்காமல் கெட்ட புத்தியையுடைய மனுஷ்யன் அந்தப்பயம் முதலியவைகளின் காரணங்களையே விடாமல் செய்துகொண்டு வருவதைத்தையம் என்னும்பதம் சொல்லுகிறபடியி

வப்பாரங்கனையும் எந்தத் தைர்யத்தினால் தரிக்கிறானோ, அந்தத் தைர்யம் நாமஸமேன்சப்புகிறது. 35

ஸமஸம் விதாநீம் த்ரிவிபம் ஸுணாம் நே ஹாதஷ-பல | *

ப - ரை] ஹாதஷ-பல - பரதவம்ஸத்தில் ஸ்ரேஷ்டனாகிய அர்ஜுன, விதாநீம் - இப்பொழுது, த்ரிவிபம் - முன்றுவிதமாகிய, ஸமஸம் - ஸுகத்தையும், நே - என்னிடத்திலிருந்து, ஸுணாம் - கேள். *

பா] முன்பு சொல்லப்பட்ட ஜ்ஞானம், கர்மம், கர்த்தா முதலிய எல்லாம் எதற்குங்கங்களோ அப்படிப்பட்ட ஸுகமும் ஸத்வம் முதலிய குணங்களினால் முன்றுவிதமென்பதை இப்பொழுது கேள். *

ஈஷாஸாஹுதே யசு ஈஷாணணு நிமஹதி | 36

ப - ரை] யசு - எந்த ஸுகத்தில், ஈஷாஸாஹு - பழக்கத்தினால், ராஹு - த்ருப்தியை யடைகிறானோ, ஈஷாணணு - துக்கங்களின் முடிவையும், நிமஹதி - அடைகிறானோ. 36

பா] எந்த ஸுகத்தில் வேகுகாலம் பழகுவதினால் க்ரமமாக எல்லையில்

னால், பயத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய விஷயமாவது கெட்ட அபிமானத்தினாலுண்டாகிய அதிக பலமுள்ளவர்களுடன் விரோதம் முதலியது. துக்கத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய விஷயமாவது கோபம் முதலியவைகளினால் உண்டாகிய பந்துக்களைக்கொல்லுவது முதலியது. வ்யஸனத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய விஷயமாவது வீணாகப் பணச்சிலவு முதலியது. 'கெட்ட புத்தியையுடைய' என்பதற்குக் கெட்ட புத்தியை யுடையவனாகையினால் என்றர்த்தம். 35

அடுத்தக் கிரந்தத்திற்கு ஸங்கதி சொல்லுவதற்காக 'தம்' என்றும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிற தாத்பர்யத்தை ப்ரகாசம் செய்து 'முன்பு சொல்லப்பட்ட' என்றும்பித்து. 'ஹாதஷ-பல' என்றும் பதம் இவ்விடத்தில் மிகவும் உயர்ந்த ஸத்வகுணம் மேலிட்ட ஸுகத்தில் ஆசைவைப்பதற்குத் தகுந்தவன் நீ என்று தெரிவிப்பதற்காக. 'இப்பொழுது' என்பதற்கு ஸாதனங்களின் வ்யத்யாஸத்தைச் சொன்னபிறகு அதின் ப்ரயோஜனங்களின் வ்யத்யாஸத்தைப்பற்றித் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்கிற ஆசை உண்டாகும் பொழுது என்றர்த்தம். *

மேலெழுந்தபடி பார்க்கில் இனிமையுள்ளதல்லவாகையினால் ஸாத்விசுமன ஸுகம் பழக்கத்தை அபேக்ஷிக்கிறது. லோகத்திலும் பழக்

லாத மேன்மையைபுடைய த்ருப்தியை யடைகிறதோ, ஸம்ஸாரத்தி
லுண்டாகிய எல்லாத் துக்கங்களினுடையவும் முடிவை யடைகிறது.

பா - அ] இதையே விசதமாகச் சொல்லுகிறார்—

யதூஹே விஷலிவ வாரிணாஜெஜ்ஜதொவஃ |

தக்ஷஸூஃ ஸாஸ்கிகம் ப்ரோகூதஜ்ஜதூவாஹிபூஸாடிஜம் | 37

ப - றா] யக் - எந்த ஸுகமானது, கூஹே - முதலில், விஷலிவ - விஷ-
த்தைப்போலவும், வாரிணாஜே - பரிபாக தசையில், ஜெஜ்ஜதொவஃ -
அம்ருதத்திற்கு ஸமானமாயும் (இருக்கிறதோ), தக்ஷ - அந்த, தக்ஷஸூஃ -
பூஸாடிஜம் - ஜீவாத்மாவைப் பற்றிய புத்தியின் தெளிவினால் உண்டா-
கிய, ஸூஃ - ஸுகமானது, ஸாஸ்கிகம் - ஸாத்தவிகமாக, ப்ரோகூத -
சொல்லப்பட்டது.

பா] எந்த ஸுகம் யோகம் ஆரம்பிக்கும்போழுது அதிக ஸ்ரமம்பட்டிச்
செய்யவேண்டியதாகையினாலும், பரிசுத்தமான ஜீவாத்மாவின் ஸ்ரேஷ்டம்
இதுவரையில் அனுபவிக்கப் படாததாகையினாலும் துக்கம்போலிருக்கிற

கத்தினால் அல்பமான ப்ரீதி உண்டாகிறதே அதை விலக்குவதற்காக
'க்ரமமாக எல்லையில்லாத' என்றாரம்பித்துச் சொல்லப்பட்டது.
'த்ருப்தியை' என்பதற்கு அதிக ஆகரணை என்றர்த்தம். 'ஹேவ' என்-
னும் பதத்திற்கு அர்த்தத்தைச் சுருக்கிச் சொல்ல இவ்விடத்தில் காரண
மில்லாமையினால் எல்லா விஷயங்களையும் பற்றியது என்று சொல்லி-
யிருக்கிறது.

36

பழக்கத்தை அபேக்ஷிக்கிறது என்பதற்குத் துக்கங்களின் முடிவுக்
குக்காரணம் என்பதற்கும் உபயோகமான ஸ்வபாவம் அடுத்த ஸ்லோ-
கத்தில் சொல்லப் படுகிறது என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்-
லுகிறார்—'இதையே விசதமாகச் சொல்லுகிறார்' என்று. 'யதூஃ' என்று
'தக்ஷ' என்னும் பதத்தோடு கூடிய 'யக்' என்னும் பதத்தினால் அது
லாதம் செய்திருப்பது ஸ்ருதி முதலியவைகளில் மிகவும் ப்ராபித்தம்
என்று தெரிவிப்பதற்காக. 'தக்ஷஸூஃ' என்பதற்கு அப்படிப்பட்ட
ப்ரீதிக்குக்காரணமாகிய ஸுகம் என்றர்த்தம். 'விஷலிவ' என்பதனால்
மேலெழுந்தபடி. நோக்கில் விரோதம் போலத்தோன்றும் என்பது
மாத்திரம் சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'துக்கம் போல'
என்று. இத்தால் அல்ப புத்தியுடையவர்களுக்கு இதில் விடவேண்டு-
மென்கிற ஆசை உண்டாகிறது என்பது காட்டப்பட்டது. ஸுக
மென்று பேருடைய ஒரே வஸ்து விஷம் போலவும் அம்ருதம் போ-

தோ, பரிபாகத்தை அடையும்பொழுது, அதாவது பழக்கத்தினால் பரிசுத்தமான ஆத்மஸ்வரூபம் ப்ரகாசித்த பிறகு அம்ருதம் போலிருக்கிறதோ, அதுவும் ஆத்மாவைப்பற்றிய புத்தியின் தெளிவினால் உண்டாகிறதோ, தெளிவாவது மற்றெல்லா விஷயங்களையும் விட்டுத்திரும்பி இருத்தல், அதாவது மற்றெல்லா விஷயங்களையும் விட்டுத் திரும்பி இருக்கிற புத்தியினால் பரிசுத்தமான ஸ்வபாவத்தையுடைய ஜீவாத்மாவை அனுபவிப்பதினால் உண்டாகிய ஸுகம் அம்ருதத்திற்கு ஸமானமாக இருக்கிறது. அந்த ஸுகம் ஸாத்விகமென்று சொல்லப்பட்டது.

37

விஷயெநி யஸம் யொமாதூதஹ்மேஜ்யதொவஹம் |

வரிணாஜே விஷயிவ தஹ்மஸம் ராஜஸம் ஸ்ரூதம் ||

38

ப - ரை] யதூச - எந்தஸுகம், விஷயெநி யஸம்பொமாசு - விஷயங்களும் இந்திரியங்களும் சேருவதினால், ஹ்மே - முதலில், ஹ்மேதொவஹம் - அம்ருதம் போலிருக்கிறதோ, வரிணாஜே - பரிபாகதசையில், விஷயிவ - விஷயம் போலிருக்கிறதோ, தூச - அந்த, ஸுஹம் - ஸுகமானது, ராஜஸம் - ராஜஸமாக, ஸ்ரூதம் - நினைக்கப்பட்டது.

39

பா] அனுபவிக்கும்பொழுது விஷயங்களும் இந்திரியங்களும் சேருகிறபடியினால் அம்ருதம் போலிருக்கிறதோ, பரிபாகதசையில், அதாவது விஷயங்

வும் மாறுதல்களையடையாதல்லவா? ஆகையினால் அத்தால் உபசாரமாகச் சொல்லப்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—‘பழக்கத்தினால்’ என்றாரம்பித்து. புத்திதன் னுடையது என்பதை மாத்ஸரம் சொல்லுவதில் ப்ரயோஜனமில்லை ஆகையினால் ‘ஆத்மாவைப்பற்றிய’ என்று சொல்லப்பட்டது. புத்திக்குத்தகாத விஷயங்களோடு சேர்க்கையாகிற கலக்கம் நிவ்ருத்திப்பதல்லவோ தெளிவு என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘அதாவது மற்றெல்லா விஷயங்களையும் விட்டு’ என்றாரம்பித்து. கிழத்தனம், மரணம் முதலியவைகளை நிவ்ருத்திக்கும்படி செய்வதினாலும், மிகவும் ஸுகமாக இருப்பதினாலும், விடமுடியாதாகையினாலும் ‘அம்ருதத்திற்கு ஸமானமாக இருக்கிறது’ என்று சொல்லப்பட்டது. பகவானுக்குச் சேஷமாக இருப்பதொன்றையே ஸ்வபாவமாகவுடைய தன்னுடைய ஸ்வரூபம் உள்ளபடியே ப்ரகாசித்ததேயானால் பரமாத்மாவை அனுபவிப்பதினால் உண்டான ஸுகமும் அதற்குள்ளடங்கிய தாகையினால் இங்கே அதைத் தனித்துச் சொல்லவில்லை.

37

‘விஷயங்கள்’ என்பதற்கு அந்தந்த இந்திரியங்களுக்கு விஷயங்களாகிய ஆஹாரம், பானம் முதலியவைகள் என்றர்த்தம். ‘ஸுகமாக

கள் ஸுகமாக இருக்கிறதற்குக் காரணமாகிய பசி, முதலியவை நிவர்த்தித்தபிறகும், அந்த ஸுகம் பின்பு நரகம் முதலியவைகளுக்குக் காரணங்களாகையினாலும், விஷத்தை ஸாப்பிட்டது போலிருக்கிறதோ அந்த ஸுகம் ராஜஸம் என்னப்படுகிறது

யடிமே லாநுஸெல வ ஸுஹம் ஜெஹநகராததம் |

நிழாமுஷி பூரோஷாஃ ததாஹஸோஹஸுதம் ।

59

இருப்பதற்குக் காரணமாகிய பசி முதலியவைகள் நிவ்ருத்தித்தயிறகு' என்பதினால் ராஜஸ ஸுகம் த்ருஷ்டத்திலேயே விரோதம் என்பதற்குக் காரணம் சொல்லப்பட்டது. அப்படியே பகவானுகிப பராசரினால் 1 'கஹ்ஸுதெந தொயஸு த்ருஷ்டக்யஸு உக்ஷாயா' சூப் தெ ஸுபக.சுபு க்ஸு தகிஹ்ஸு உக்ஷரோஃ' என்று சொல்லப்பட்டது. அப்படியே 2 'க்ஷு த்ருஷ்டாவஸிம் தகித் தாஜுவஸிம் ஸுபா' 3 'கிநுதெ வாஹுவினாஜுவேவெவ ஹிததூநஃ' என்றும் சொல்லப்பட்டது. த்ருஷ்டத்தில் ஸுகமாயிருப்பதற்குக் காரணங்கள் நிவ்ருத்தித்தயிறகு உபேகை செய்வதற்குத்தது என்பது மாத்திரத்தை விலக்குவதற்காக துக்கத்தைப் பலமாகவுடையது என்பது 'வரிணாவே விஷலிவ' என்பதினால் சொல்லப்படுகிறது. பாஸ்தீ முதலியவர்களினால் உண்டாகக்கூடிய ஸுகங்கள் பயத்தோய் கூடியதாயும், மிகவும் அல்பமாகிய ஸுகங்களுக்குக் காரணங்களாயும் இருந்தபோதிலும் 'மேல்வரப்போகிற காலத்தில் உண்டாகப்போகிற அதிபயங்கரமான எல்லையில்லாத துக்கத்திற்குக் காரணங்கள் ஆகின்றன. ஆகையினால் அது விஷம்போவிருக்கிறது என்பது மேலே வரப்போகிறதைப் பற்றியது என்று சொல்லுகிறார்—'நாகம் முதலியவைகளுக்கு' என்றாரம்பித்து.

38

1 விஷ்ணுபுராணம் - 1 - 17 - 6k. அக்கே:—நெருப்புக்கு, சீதேன - குளி ரினாலும், தோயஸ்ய - ஜலத்திற்கு, ந்ருஷ்டா - தாகத்தினாலும், பக்தஸ்யச - அன னத்திற்கு, கூஸாதா - பசியினாலும், ஸுககாந்த்ருத்வம் - ஸுகத்தை உண்டாக்கும் ஸ்வபாவம், க்ரியதே - செய்யப்படுகிறது, தத்விலோமஸ்ய - அதற்கு விரோதமா னவஸ்துக்களுக்கு, இதரை:—இதற்கு விரோதமான ஸ்வபாவங்களினால் (ஸுகத் தை உண்டாக்கும் தன்மை செய்யப்படுகிறது).

2 விவ்ணுபுராணம் - 1 - 17 - 60. கூடாத்தருந்தோபசமம் - பசி, தாகம், இவைகளை நிவ்ருத்திப்பதையும், தத்வத் - அதைப்போல, சீதாத்தயுபசமம் - சூளர் முதலியவைகளை நிவ்ருத்திப்பதையும், பாலபுத்தித்த்வாத்-சி துபிஸ்ஸாயின் புத்தியை யுடையவனாகையினால், ஸுமம் - "ஸுகமமாக, மம்யதே எண்ணுகிறான், தத்புந: - அவைகளோவெனில், தூக்கமேவஹி - தூக்கமே அல்லவா.

ப - ரை யக் - எந்த, ஸுஹ - ஸுகமானது, சுஹு - ஆரம்பிக்கும்
பொழுதும், சுஹுவுலைய - பரிபாகததையிலும், சுஹு - தனக்கு,
ஹு - மோஹத்தை யுண்டாக்கக்கூடியதோ, திஹுவுலு ஹு
ஹு - தூக்கம், சுஹு - சோம்பல், ஹு - அஜாக்சிர
தை, இவைகளினால் உண்டானதோ, து - அந்த ஸுகம், து -
தாமஸமாக, ஹு - சொல்லப்பட்டது. 39

பா] எந்த ஸுகம் அனுபவிக்கும் போழுதும் பரிபாக தசையிலும் தனக்கு மோஹத்திற்குக் காரணமாகிறதோ, மோஹமாவது இவ்விடத்தில் வஸ்துக்கள் உள்ளபடியே ப்ரகாசிக்காமலிருப்பது, தூக்கம், சோம்பல் அஜாக்சிரதை இவைகளினால் உண்டாக்கப்பட்டதோ, தூக்கம் முதலியவைகள் அனுபவிக்கும் போழுதும் மோஹத்திற்குக் காரணங்கள், அதில் தூக்கம் மோஹத்திற்குக் காரணமென்பது ஸ்பஷ்டமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. சோம்பல் இந்த்ரியங்களின் வ்யபாரங்கள் சூறைந்துபோய் விவேது.

தூர்) 'சுமூவயு'தே (துடர்ந்து வருகிறது)' என்கிற வ்யுத்தபத்தியினால் 'சுமூவாயு' என்பது பரிபாகம். 'மோஹம்' என்னும் பதம் தாதுவின் அர்த்தத்தைப் சொல்லுவதாக இருந்தால் இவ்விடத்தில் அந்வயிக்காதாகையினால் காரணமென்னுமர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'மோஹத்திற்குக் காரணம்' என்று. தூக்கம் முதலிய வைகளினால் உண்டாக்கப்படுகிற ஸுகம் விபரீதமான ஜ்ஞானத்திற்குக் காரணமல்லவாகையினால் 'மோஹமாவது இவ்விடத்தில்' என்றாரம்பித்துச் சொல்லப்பட்டது. ராஜஸ ஸுகம் பரிபாக தசையில் மோஹத்திற்குக்காரணமாகிறது, தாமஸ ஸுகமோவெனில் அப்பொழுதே மோஹத்திற்குக் காரணமாகிறது என்பது லோகத்திலேற்பட்டது என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் கீழ்ச்சொல்லியதை விவரிக்கிறார்—'தூக்கம், முதலியவைகள்' என்றாரம்பித்து. 'ஸ பந்தமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது' என்பதற்கு இந்த விஷயத்தில் யுக்திகள், ஸாஸ்த்ரங்கள் வேண்டியதில்லை என்றர்த்தம். சோம்பேறிக்கு ஒரு கார்யத்திலும் ப்ரவ்ருத்திக்காமை மாத்திரம் காணப்படுகிறது, ஜ்ஞான மில்லாமை காணப்படுகிறதில்லை என்கிற ஆகேஷபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'சோம்பலாவது' என்றாரம்பித்து. இப்படியானால் ஜ்ஞான மில்லாமைக் கென்னகாரணம்? என்கிற ஆகேஷபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'இந்தீரியங்களின் வ்யாபாரங்கள் குறைந்துபோனால்' என்றாரம்பித்து. ஸாமக்ரிகளின் வ்யாபாரங்களின் வ்யத்யாஸத்திற்குத் தக்கபடியல்லவோ கார்யங்களில் வ்யத்யாஸ முண்டாகிறது. ஜ்ஞானம்

இந்தரியங்களின் வ்யாபாரங்கள் குறைந்துபோனால் ஜ்ஞானமும் குறைந்து போகிறது. அஜாக்ஞாதையாவது செய்யவேண்டிய கார்யத்தில் ஊக்கமில்லாமை. அதிலும் ஜ்ஞானத்தின் குறைவுண்டாகிறது ஆகையினால் அவைகளும் மோஹத்திற்குக்காரணங்கள் என்னப்படுகிறது. அந்த ஸுகம் தாமஸமென்று சொல்லப்பட்டது. ஆகையினால் மோகஷத்தில் ஆகை

திற்குக் குறைவாவது அல்பமான விஷயங்களைப் பற்றியதாயிருக்கை. அதுவும் மற்ற விஷயங்கள் ப்ராசகிக்காம விருப்பதை உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கிறதென்று தாத்பர்யம். அஜாக்ஞாதையென்பது ஸ்வரூபத்தினாலேயே அவர்ப்பமாகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியவைகளைப் பற்றிய ஜ்ஞானமில்லாமை என்று சொல்லுகிறார்—‘செய்யவேண்டிய கார்யத்தில் ஊக்கமில்லாமை’ என்று இப்படிச் சோம்பல், அஜாக்ஞாதை முதலியவைகள் அஜ்ஞானத்தோடு சேர்ந்திருக்கின்றன என்பது காட்டப்பட்டது. அகற்றிக் காரணமாக இருக்கை எப்படி ஸம்பவிக் கும், என்கிற ஆகேஷத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—‘ஆகையினால்’ என்றாம்பித்து. ஜ்ஞானத்தின் குறைவு காரணமாக ஜ்ஞானம் முடிமையும் இல்லாமையில் முடிவுபெறுகிறது என்று தாத்பர்யம். தூக்கம் ஸுகத்திற்குக் காரணமென்பது இளைப்பாறுவதற்குக் காரண மாயிருக்கை முதலியவைகளினாலும், அதைக் கெடுத்தவர்களிடத்தில் கோபம் உண்டாகிறபடியினாலும் லோகத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தரியங்களின் வ்யாபாரங்கள் குறைந்துவிடுவதும் அவ்வவங்கள் ம்ரமப்படுவதிலிருந்து சிவ்ருத்தியுண்டாக்கி அதின் வழியாக ஸுகத்திற்குக் காரணமாகிறது. அஜாக்ஞாதையோ வெனில் புத்தியை ஒரே வஸ்துவினிடத்தில் ஊக்கமாகச் செலுத்துவதாகிய ப்ரபாஸத்தை நிவ்ருத்தி செய்து அதின் வழியாக ஸுகத்திற்குக் காரணமாகிறது. அல்பமான ஸுகங்களின் ஆசையினால் அகாலத்தில் தூக்கம் முதலியவைகள் அங்கீகரிக்கத்தக்கவைகளல்ல என்று சொல்லப்பட்டதாகிறது. ஸ்ம்ருதியில் 1 ‘யாதிஃபம் ஸ்பாநஸு ஸ்ரஹஹிபாய கஸ்தே’ என்றிவை முதலியது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆயுர்வேதம் தெரிந்தவர்களும் 2 ‘சுகாஹேதி ப்ராஸாஸு ஸாவ நிஜா நிஷேவிதாஸுகா

1 யாமத்வயம் - இரண்டு யாமம், ஸயானஸ்து - படுத்துக்கொண்டு தூங்குகிறவன், ப்ரம்மபூயாய - ப்ரம்மமாவதற்கு, கஸ்தே - தகுந்தவனாகிறான்.

2 அதிப்ராஸங்காத் - அதிக ஆசையினால், அகாலே - காலமில்லாத காலத்தில், நிஷேவிதா - அடையப்பட்ட, ஸா - அந்த, நித்ரா - தூக்கம், அபரா - மற்றொரு, காளராத்திரிவ - காளராத்திரியைப்போல, ஸுகாயுஷி - ஸுகத்தையும் ஆயுள்ளையும், பராகுர்யாத் - போக்கடித்துவிடும்.

யுடையவனால் ரஜோகுணம் தமோகுணம் இவைகளை யடக்கி ஸத்வ குணமே அங்கீகரிக்கத்தகுந்தது என்று சொல்லப்பட்டதாகிறது. 39

மதஹி ஸ்ரீயஸ்ய வா ஹிவ ஷெவெஷா வா வ்யம் |

வதூம் ஸ்ரீகரகிஜெ உதூதூ யஷெவிஸ்யாதிவி மயூமெணை |

ப - ரை] ஸ்ரீயஸ்யாவா - பூமியிலாவது, ஹி - ஆகாசத்தில், ஷெவெஷாவா - தேவதைகளுக்குள்ளாவது, யஸு - எந்த, வ்யம் - ப்ராணி, ஸ்ரீகிஜெ - ப்ரக்ருதியிலுண்டாகிப், வதூம் - இந்த, திவி - மூன்று, மயூமெணை - குணங்களினால், உதூதூ-விடப்பட்டதாக, ஸ்யாஸு ஆகுமோ, கசு - அப்படிப்பட்டது, நாவூ - இல்லை. 40

பா] பூமியில் மனுஷ்யன், முதலிபவர்களுக்குள்ளும், ஆகாசத்தில் தேவதை முதலியவர்களுக்குள்ளும் ப்ரக்ருதியோடு சேர்ந்திருக்கிற ப்ரம்மா முதல் ஸ்த்தாவரம் வரையிலுள்ள ப்ராணிகளுக்குள் ப்ரக்ருதியிலுண்டா யுஷீ வராகுபயாஸு காமுராக்ரிவிவாவரா || என்று சொல்லுகிறார்கள். ஸத்வம் முதலிய குணங்களினாலுண்டாகிய பிரிவுகளை நிரூபித்திருக்கிற இந்த ஸந்தர்ப்பத்தின் தாத்பர்யத்தை. இதை அனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்பதில் முடிவுபெறுகிறது என்றிதின் ப்ரயோஜனத்தைச் சொல்லி முடிக்கிறார்—‘ஆதகயினால்’ என்றும்பித்தது. 39

ப்ரக்ருதிபைச் சேர்ந்த குணங்களைத் தாண்டினதாயும் சுத்தஸக் வமயமாயுமிருக்கிற பகவானை யனுபவிப்பதைப்ே ஸ்வபாவமாகவுடைய மோகமுண்டாவதற்குமுன் இடம், காலம், இவைகளின் ஏற்பாட்டின் கூடிய பலங்களின் அனுபவத்தையுடைய தாழ்ந்தது உயர்ந்ததுமாகிய எல்லா ஜீவாத்மாக்களினாலும் கீழ்ச்சொல்லிய மூன்று குணங்கள் கீழ் ஸேஷமாகவிடமுடியாது என்று சொல்லிக்கொண்டு குணங்களின் காரியங்களை நிரூபிக்கிற இந்த ஸந்தர்ப்பம் நிகமனம் செய்யப்படுகிறது—இந்த ஸ்லோகத்தினால் மூன்று குணங்களைப்பற்றி நிரூபிக்கும் ஸந்தர்ப்பமோவெனில் இவ்விடத்தில் நிகமனம் செய்யப்படவில்லை, மேலும் 1 ‘ஸ்வாவஸ்தவமெயூமெணை’ என்று சொல்லியிருப்பதினால். ‘ஹிவெஷாவா’ என்றது ஸத்வகுணம் மேலிட்ட இடம், அதிகாரிகள், இவைகளைக்குறிக்கிறது. அதற்கு ஸமமாக இருப்பதினால் ‘ஸ்ரீயஸ்யம்’ என்கிற இடத்திலும் ‘மனுஷ்யன் முதலியவர்களுக்குள்’ என்று ரஜோகுணம் தமோகுணம் மேலிட்ட அதிகாரிகள் சொல்லப்படுகிறார்கள். 2 ‘ஹிஸ்யாதிவிவாவரா’, 3 ‘சுஸு ஹஸுஜிதவ

1 பகவத்கீதை - 18 - 41. 2 விஷ்ணுபுராணம் - 6 - 7 - 56.

3 விஷ்ணுதர்மம் - 104 - 23.

கிய இந்த மூன்று குணங்களினால் விடப்பட்ட ப்ராணி ஜாதம் எதுவோ அப்படிப்பட்டதில்லை. 40)

பா-அ] * ‘சிலர் த்யாகத்தினால் மோக்ஷத்தை யடைந்தார்கள்’ என்றந்த முள்ள ஸ்ருதிவாக்கம் முதலியவைகளில் மோக்ஷத்தித்த ஸாதனமாகச் சொல்லப்படுகிற த்யாகம் ஸந்தியாஸத்தாவிட வேறுபட்டதல்ல, அதாவது கர்மங்களைச்செய்து கொண்டிருக்கும்பொழுதே அவைகளில் கர்த்தருத்வ த்யாகத்தினாலுண்டாகிற பலம், என்னுடைய தேன்கிற அபிமானம், இவைகளின் த்யாகம், கர்த்தருத்வ த்யாகமும் பரமாத்மாவின்விடத்தில் கர்த்தருத்வத்தைத்தேரிக்ந்து சொள்ளுவதினால் என்று சொல்லப்பட்டது, இவை யெல்லாம் ஸத்தயகுணம் ஸ்ருத்தியடைவதினால் உண்டாக்கக் கூடியதா

வயட்கூட’ என்றிவை முதலியவைகளை யணுகித்துப் பன்மையாகச் சொல்லியிருப்பதின் அபிப்பிராயத்திலிருக்கும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—‘ப்ரம்மா முதல்’ என்றாரம்பித்து. குணங்களைச்சொல்லும் ஸந்தர்ப்பமாகாரினாலும் ‘ஸர்வ’ என்னும்பதம் ஒருவிடக்குணத்தைச்சொல்லுகிறது என்கிற ப்ரமத்தை விலக்குவதற்காக ‘ப்ராணி’ என்னும் பதம் கும்பல் கும்பலாக பிரித்துப்பார்த்த போதிலும் குணங்களினால் விடப்பட்ட ப்ராணி ஒன்றுமில்லை என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் பாஷ்யத்தில் ‘ப்ராணிக்ஜாதம்’ என்று சொல்லப்படுகிறது. அன்றிக் கே ‘ஜாதம்’ என்று தனிப்பதமாக வைத்துக்கொண்டு ஸம்ஸாரத்தில் உத்பத்தியடைந்திருக்கிற ப்ராணி என்றந்தமாகவுமாம். ஸம்ஸாரம் முடியும் வரையிலும் பிறத்தது முதல் குணங்களினாலே கட்டப்பட்டிருக்கிறதென்று தெரிவிப்பதற்காகவாகவுமாம். 40

தா] இப்படி ஸம்ஸாரிகளெல்லாம் மூன்று குணங்களுக்கும் வசப்பட்டவர்களென்றுசொல்லப்பட்டது. பிறகு அந்தந்தக் குணங்களின் வ்யத்யாஸங்கையுடைய தேஹத்தோடு சேர்த்திருக்கும் அதிகாரிகளுக்கு அவரவர்கள் அதிகாரத்திற்குத்தக்கபடி ஸாஸ்த்ரங்களினால் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிற கர்மம் முதலியவைகள் விருபிக்கப்படுகின்றன. இதற்கு முக்தியான முகூலில் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட அர்த்தத்துடன் ஸங்கதிபெற்றுவதற்காக இந்த அத்தபாயத்தின் முதலில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றதைச் சொல்லுகிறார்—‘சிலர்’ என்றாரம்பித்து. ‘ஸந்தியாஸத்தாவிட வேறுபட்டதல்ல’ என்று மறுபடி ஸ்ருதியிலும் 1 ‘த்யாகத்தினால்’ என்று மறுபடி மூன்றுபடியாகவும், இவை இரண்டும் ஒரே

* தைத்திரீயம், நாராயணம், 10.

ஸீனாஸ் ஸத்வகுணமே அங்கீகரிக்கத்தகுந்தது என்று தெரிவிப்பதற்காக ஸத்வம், ரஜஸ்ஸு, தமஸ்ஸு, இவைகளின் கார்யங்களினுடைய ப்ரமணங்களும் விஸ்தாரமாக நிரூபிக்கப்பட்டன இப்பொழுது இப்பரம்பட்ட மோக்ஷத்திற்குடையமாகச் செய்யப்படுகிற கர்மம் பரமாத்மாவிட்காராதனம் என்பதையும், அப்படியனுஷ்டிக்கப்படுகிற கர்மத்திற்கு அந்தப் பரமாத்மாவையடைவதே ப்ரயோஜனம் என்பதையும், நிரூபிப்பதற்காக ப்ராம்மணன் முதலிய அதிகாரிகளுக்கு அவரவர்களின் ஸ்வபாவங்களோடு சேர்ந்த ஸத்வம் முதலிய குணங்களின்வ்யத்யாஸங்களினால் பெய்வேறாக இருக்கிற 'ஜீவனோபாயத்துடன் செய்பவேண்டிய கர்மங்களின் ஸ்வரூபத்தையும் சொல்லுகிறார்—

ஸூரஹணக்ஷத்ரி யவிஸாம் ஸூரிஹாணாம்வ வரணவ |

கடோணி ப்ரவிஸகூநி ஸ்ராவ ப்ரஹ்மெவ மஹெணே || 1 |

ப - னை] வரணவ - சத்தருக்களை ஜயிக்கக்கூடிய அர்ஜுன, ஸூரஹணக்ஷத்ரி ய விஸாம் - ப்ராம்மணன், ஸூத்திரியன், வைஸ்யன், இவர்களுக்கும், ஸூரிஹாணாம் - சூத்திரர்சளுக்கும், ஸ்ராவ ப்ரஹ்மெவ - தங்களுடைய அநாதி கர்மத்தினாலுண்டாகிய, மஹெணே - ஸத்வம், முதலிய குணங்களினால், கடோணி - கர்மங்கள், ப்ரவிஸகூநி - பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறத்கள்.

41

பா] ப்ராம்மணன், ஸூத்திரியன், வைஸ்யன், இவர்களுக்கு ப்ராம்மணன் முதலிய ஜன்மங்களுக்குக் காரணமாகிய பழைய கர்மத்தினாலுண்டாகியவைகள் ஸத்வம் முதலிய குணங்கள். ப்ராம்மணனுக்கு ஸ்வபாவத்தினாலுண்டாகிய குணம் ரஜோகுணத்தையும் தமோகுணத்தையுமடக்கி வருத்தியடைந்திருக்கிற ஸத்வகுணம். ஸூத்திரியனுக்கு ஸ்வபாவத்தினாலுண்டாகிய குணம் தமோகுணத்தையும் ஸத்வகுணத்தையும் அடக்கி

அந்தத்ததைச் சொல்லுவதாகவே சொல்லப்படுகின்றன என்று தாத்பர்யம். 'இப்படிப்பட்ட' என்பதற்கு முன்னுவித த்யாகங்களுடன் கூடிய என்றர்த்தம். 'ஜீவனோபாயத்துடன்' என்பதற்கு மேலே சொல்லப்போகிற பயிரிடுதல், பசுமடுகளைக் காப்பாற்றுவதல் முதலியவைகள் ஜீவனோபாயங்களல்லவா என்று தாத்பர்யம். இவ்விடத்தில் 'ஸூரஹணக்ஷத்ரி யவிஸாம்' என்று சேர்த்துச் சொல்லியிருப்பது இந்த முன்புபேசுகளும் இருபிறப்புடையவர்க ளாகையினால் வேதத்தில் அநிகரமுள்ளவர்களாகையினால். பழையகர்மங்களுக்குத் தக்கபடி

வ்ருத்தியடைந்திருக்கிற ரஜோகுணம். வைவ்யனுக்குச் சிவபாவத்தின்புர
டாகிய குணம் ஸத்வகுணத்தையும் ரஜோகுணத்தையும் அடக்கிச் சிவப்
பாவாக வ்ருத்தியடைந்திருக்கிற தமோகுணம் சூத்திரனுக்குச் சிவபா
வனுடாகிய குணம் ரஜோகுணத்தையும் ஸத்வகுணத்தையும் அடக்கி
அதிக வ்ருத்தியடைந்திருக்கிற தமோகுணம் சூத்திரனுடையவத்தினால்
குணங்களுடன் அவரவர்களுக்குக் கர்மங்களும் சொல்லங்களுமும்

ஸத்வம் முதலிய குணங்கள் வ்ருத்தியடைந்தபின் எவ்வழி முன்ன
மேயே விஸ்தாரமாக நிகழிக்கப்பட்டது ஆகையினால் அந்நிபந்தனையா
மாகிய கர்மமே இவ்விடத்தில் அந்தந்தக் குணங்கள் விநாசகரமாக
களுக்கு அஸாதாரணமான ஸ்வபாவமாக கமினும். 'ஹிஸுவ' என்றும்
பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறது. இத்காள் 1-கஜேவஸ்யாமுணா
வெஹுதெ வஸ்காடிஸ்யாப்யஸிவீவமெத' என்று சொல்லியிருக்கிற
படியினால் காரணங்களினால் உண்டாகிய குணங்கள் ஸ்வபாவத்தினால்
உண்டானவைகளென்று சொல்லியிருப்பது எப்படிப்பொருத்தமாக
கிற ஆகேஷமும் பிராகரிக்கப்பட்டது. குணங்களின் பிரிவுகள்
பாகாங்களும் பரம்புராணம் முதலியவைகளில் விஸ்தாரமாக விநா
சிக்கப்பட்டது. அதினுடைய சுருக்கமாவது இம் - 2-குஜேஷுதே
ராஜேஷுதே ஸ்ராஷுதே ஸ்வஸ்வஸுதே. இதற்கு அர்த்தத்தாகச்
சொல்லிக்கொண்டு பரஸ்தாங்கப்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லுகி
றார்—'ரஜோகுணத்தையும் தமோகுணத்தையும், என்றாயிற்று.
'உதே' என்னும் பதம் 'ராஜேஷுதே' என்றவை முதலிய பி
களிலும் அவ்விக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்—'கஷத்திரியனுக்கு'
என்றாயிற்று. 'ஸ்வஸ்பமாக' என்பது சூத்திரனிடம் வ்யத்யாஸத்
தைச் சொல்லுவதற்காக. இந்திரியங்களுக்குத் தெரியாத குணங்கா
ராஸ்தரத்தினுலே பிரிக்கப்பட்டிருப்பதினாலும், கர்மங்களைப் பிரிப்ப
தில் இந்தக் குணங்கள் கர்த்தா என்பது பொருத்தாதானையினாலும்
'குணங்களுடன்' என்று சொல்லப்பட்டது. குணங்களை எதிர்பார்த்து
ராஸ்தரங்களினால் கர்மங்கள் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதினாலே குணங்கள்

1 விஷ்ணுபுராணம்: - பரவீபதே - ஓ! ராஜாவே, ஸத்வாத்யா. - ஸத்வம்
முதலிய, ஏதே - இந்த குணம் - குணங்கள், கர்மவஸ்யாஸி - கர்மங்களுக்கு வசப்
பட்டவைகளல்லவா.

2 சூத்ரே - சூத்திரனிடத்தில், தம: - தமோகுணம் (மேலிட்டிருக்கிறது),
கஷத்ரே - கஷத்திரியனிடத்தில், ரஜ: - ரஜோகுணம் (மேலிட்டிருக்கிறது), பரம்
மணே - பரம்மண்ணிடத்தில், ஸத்வம் - ஸத்வகுணம், உத்தமம் - மேலிட்டிருக்

வெவ்வேறாக நிருபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ப்ராம்மணன் முதலியவர்கள் இப்படிப்பட்ட குணங்களையுடையவர்கள், அவர்களுக்குக் கர்மங்கள் இவைகள், அவர்களுக்கு ஜீவனோபாயங்கள் இவைகள், என்றல்லவோ ஸாஸ்த்ரங்கள் பிரித்துச் சொல்லுகின்றன.

41

ஸரொ உஜ்வலவஸூன வம் ஷ்ரானி ராஜ-உவரெவ வ !

ஜ்ஞாமம் விஜ்ஞாமமாவிக்ஷாம் ஸ்ராவணம் கஜ-வ்ஜாவஜம் || 42

ப - ரை] ஸரஜ - ஸம், உஜ - தம், தவ - தபஸ்ஸு, ஸளவம் - பரிசுத்தி, ஷ்ரானி - பொறுமை, ஸ்ரஜ-வம் - கபடயில்லாமை, ஜ்ஞாமம் - ஜ்ஞானம், விஜ்ஞாமம் - பகுத்தறிவு, அவிக்ஷாம் - ஆஸ்திகத்தன்மை, இவைகள், ஸ்ராவணம் - ப்ராம்மணனுடையதாகிய, வ்ஜாவஜம் - ஸ்வபாவத்திலுண்டாகிய, கஜ - கர்மம்

42

பா] ஸரஜ - வெளி இந்திரியங்களை யடக்குதல், உஜ - மனதை யடக்குதல், தவ - போகங்களைச் சுருக்கிக்கொள்ளுதலாகிய ஸாஸ்த்ரங்களிலேற்பட்ட காயக்லேசம், ஸளவம் - ஸாஸ்த்ரங்களிலேற்பட்ட கர்மங்களைச் செய்யத்தகுந்த யோக்யதை, ஷ்ரானி - அயலாரால் பீடிக்கப்பட்ட

னால் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று உபசாரிகமாகச் சொல்லியிருக்கிற தாகையினால் இந்த அர்த்தமே உசிதமாகவுமாம் என்று தாத்பர்யம். யாரால் பிரிக்கப்பட்டது என்றாகூபம் வரில் ஸாஸ்த்ரங்களினால் என்று மிகுதியை சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டியது. ஸ்வரூபங்களின் பிரிவு ஸாஸ்த்ரங்களுக்கு வசப்பட்டதல்ல; ஆகையினால் வெவ்வேறாகத் தெரிவிக்கிறதுசொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—‘வெவ்வேறாக நிருபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன’ என்று. பிரித்துச் சொல்லியிருக்கிறதை விவரிக்கிறார்—‘ப்ராம்மணன் முதலியவர்கள்’ என்றும்பித்து. ‘கஜ’ என்னும் பதமே பொதுவாக ஜீவனோபாயத்தையும் சேர்த்துச் சொல்லியிருக்கிறது. கர்மமே ஜீவனத்திற்காகவாகையினால் அதைக்குறிக்கிற தாகவுமாம் என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘ஜீவனோபாயங்கள்’ என்று.

41

‘ஸரஜ, உஜ’ என்றிவை முதலிய இடங்களில் முன்பு வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டிருந்தபோதிலும் இந்தக் குணங்களை மறுபடியும் வ்யாக்யானம் செய்திருப்பது ப்ராம்மணன் முதலிய வர்ணங்களைச் சேர்ந்ததாக விதிக்கிற இடத்தில் அது உட்பிரிவான விசேஷங்களைச் சொல்லுகிறது என்கிற ஸந்தேஹத்தை விலக்குவதற்காகவும், ‘ஸ்ராவணம் கஜ’ என்று சொல்லப்பட்ட கர்மம் என்றேற்படுகிறதற்காகவும்,

பிருந்தபோதிலும் லீகார்த்தையடைய மாந்தையடையமிருக்கை, **சூஜ-உவம்** - அயுரீடங்களில் மரத்திற் தக்கபடி வேலி வ்யாபாரங்களைச் செய்தல், **ஜீராமம்** - உயர்த்த தத்துவம். தாழ்த்த தத்துவம், ஜிவைகளின் உண்மைநயப்பற்றிய ஜ்ஞானம், **விஜேராமம்** - பரமாத்மாவின் தீர்விலிருக்கிற அஸாதாரணமான விசேஷங்களில் பற்றிய ஜ்ஞானம், **சூவிக்ஷம்** - வேதங்களில் சொல்லப்பட்ட அர்த்தம் முழுமையும் உண்மை என்று ஒரு காரணத்தினாலும் அசைக்க முடியாத உறுதியான நிர்ணயம், அதாவது பகவானையும் புருஷோத்தமனையும் மிகுக்கிற பூநீக்ருஷ்ணன் பரப்ரம்மம் என்னும் பதத்தினால் சொல்லத்தகுந்தவன், தோஷங்களின் ஸம்பந்தமில்லாதவன், ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்பட்ட எல்லையில்லாத ஆநந்தத்தையுடைய ஜ்ஞானம், சக்தி, முதலிய எண்ணிறந்த கல்யாண குணங்களின் கூட்டங்களையுடையவன், எல்லா வேதங்களினாலும், வேதாந்தங்களினாலும் அறியத்தகுந்தவன், அவனே ஸகலலோகங்களுக்கும் முக்கியமான காரணம், ஸகல லோகங்களுக்கும் ஆதாரமாக இருப்பவன்.

இந்தரியங்களை அடக்குவதாகிய புருஷனுடைய வ்யாபாரத்தினால் செய்பக்கடியதென்று தெரிவிப்பதற்காகவும். ஆகையினால் 'ஸாஸவம்' முதலிய இடங்களிலும் இப்படியே ப்ரமோஜனம் அறியவேண்டியது. 'சூவிக்ஷம்' (இவனுக்குப் புத்தி இருக்கிறது) என்கிற வ்யுத்தபத்தியினால் 'சூவிக்ஷம்' என்னப் படுகிறது. ஆஸ்திகனாக இருக்கை 'சூவிக்ஷம்'. அதுவும் அப்ரமாமானிகமான அர்த்தங்களில் அர்த்தப் புத்தி உண்டாகுமானால் தோஷத்திற்குக் காரணமாகிறது. ப்ரத்யக்ஷம் முதலிய ப்ரமணங்களினால் லேற்பட்டிருக்கிற விஷயங்களில் லேற்படுமானால் அது விசேஷமல்ல. ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்பட்ட அர்த்தங்களிலேயே சில விஷயங்களில் ஸம்ஸயம் முதலியது உண்டாகுமானால் குத்ருஷ்டியாக வேண்டிய நுமாகையினால் 'வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட அர்த்தம் முழுமையும்' என்று சொல்லப்பட்டது. கூடச்சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற ஜ்ஞானம் முதலியவைகளைவிட வ்யத்தபாஸத்தைத் தெரிவிப்பதற்காக ஸத்யம் என்கிற நிர்ணயம் உறுதியாயிருக்கிறதென்று சொல்லியிருக்கிறது. இதையே விவரிக்கிறார்—'ஒரு காரணத்தினாலும்' என்றும்பித்து. 'வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட அர்த்தம் முழுமையும்' என்று கீழ்ச்சொல்லியிருப்பதை, குத்ருஷ்டி முதலியவர்களினால் வேதத்தில் சொல்லப்படுகிறதாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற அர்த்தங்களை விலக்குவதற்காக முக்கியமான அர்த்தத்தைச் சேர்த்து விவரிக்கிறார்—'பகவானையும்' என்றும்பித்து. இவ்விடத்தில் விசேஷணங்கள் முன்னமேயே வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டிருப்பது;

வெவ்வேறாக நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ப்ராம்மணன் முதலியவர்கள் இப்படிப்பட்ட குணங்களையுடையவர்கள், அவர்களுக்குக் கர்மங்கள் இவைகள், அவர்களுக்கு ஜீவனோபாயங்கள் இவைகள், என்றல்லவோ ஸாஸ்த்ரங்கள் பிரித்துச் சொல்லுகின்றன. 41

ஸரோ டிஹவஸுள வம் ஷ்ரானி ராஜ-ஹவெவ வ !

ஜோநம் விஜோநமாவிக்ஷம் ஸ்ராஹம் சுஹ வ்ஹாவஜம் || 42

ப - ரை] ஸஃ - ஸம், டிஃ - தம், தவஃ - தபஸ்ஸு, ஸளவம் - பரிசுத்தி, ஷ்ரானி - பொறுமை, ஸ்ராஹம் - கபடமில்லாமை, ஜோநம் - ஜ்ஞானம், விஜோநம் - பகுத்தறிவு, வ்ஹாவஜம் - ஆஸ்திகத்தன்மை, இவைகள், ஸ்ராஹம் - ப்ராம்மணனுடையதாகிய, வ்ஹாவஜம் - ஸ்வபாவத்திலுண்டாகிய, சுஹ - கர்மம் 42

பா] ஸஃ - வெளி இந்திரியங்களை யடக்குதல், டிஃ - மனதை யடக்குதல், தவஃ - போகங்களைச் சுருக்கிக்கொள்ளுதலாகிய ஸாஸ்த்ரங்களிலேற்பட்ட காயக்லேசம், ஸளவம் - ஸாஸ்த்ரங்களிலேற்பட்ட கர்மங்களைச் செய்யத்தகுந்த யோக்யதை, ஷ்ரானி - அயலாரால் பீடிக்கப்பட்ட

னால் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று ஸபசாரிகமாகச் சொல்லியிருக்கிற தாகையினால் இந்த அர்த்தமே உசிதமாகவுமாம் என்று தாத்பர்யம். யாரால் பிரிக்கப்பட்டது என்றாகுதல் வரில் ஸாஸ்த்ரங்களினால் என்று மிகுதியை சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டியது. ஸ்வரூபங்களின் பிரிவு ஸாஸ்த்ரங்களுக்கு வசப்பட்டதல்ல; ஆகையினால் வெவ்வேறாகத் தெரிவிக்கிறதுசொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—‘வெவ்வேறாக நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன’ என்று, பிரித்துச் சொல்லியிருக்கிறதை விவரிக்கிறார்—‘ப்ராம்மணன் முதலியவர்கள்’ என்றும்பித்து. ‘சுஹ’ என்னும் பதமே பொதுவாக ஜீவனோபாயத்தையும் சேர்த்துச் சொல்லியிருக்கிறது. கர்மமே ஜீவனத்திற்காகவாகையினால் அதைக்குறிக்கிற தாகவுமாம் என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘ஜீவனோபாயங்கள்’ என்று. 41

‘ஸஃ, டிஃ’ என்றிவை முதலிய இடங்களில் முன்பு வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டிருந்தபோதிலும் இந்தக் குணங்களை மறுபடியும் வ்யாக்யானம் செய்திருப்பது ப்ராம்மணன் முதலிய வர்ணங்களைச் சேர்ந்ததாக விதிக்கிற இடத்தில் அது உட்பிரிவான விசேஷங்களைச் சொல்லுகிறது என்கிற ஸந்தேஹத்தை விலக்குவதற்காகவும், ‘ஸ்ராஹம்சுஹ’ என்று சொல்லப்பட்ட கர்மம் என்றேற்படுகிறதற்காகவும்,

டிருந்தபோதிலும் விகாரத்தையடையா மனதையுடையவனாயிருக்கை, ஸ்ரீராமம் - அயலாரிடங்களில் மனதிற்குத் தக்கபடி வேளி வ்யாபாரங்களைச் செய்தல், ஜீஞாணம் - உயர்ந்த தத்துவம். தாழ்ந்த தத்துவம், இவைகளின் உண்மையைப்பற்றிய ஜ்ஞானம், விஜீஞாணம்-பரமாத்மாவின் இத்திலிருக்கிற அஸாதாரணமான விசேஷங்களைப்பற்றிய ஜ்ஞானம், ஸ்ரீவ்ரீக்யம் - வேதங்களில் சொல்லப்பட்ட அர்த்தம் முழுமையும் உண்மை என்று ஒரு காரணத்தினாலும் அசைக்கமுடியாத உறுதியான நிர்ஸயம், அதாவது பகவானையும் புருஷோத்தமனையும் மிகுக்கிற ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் பரப்ரம்மம் என்னும் பத்தத்தினால் சொல்லத்தகுந்தவன், தோஷங்களின் ஸம்பந்தமில்லாதவன், ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்பட்ட எல்லையில்லாத ஆந்தத்தையுடைய ஜ்ஞானம், சக்தி, முதலிய எண்ணிறந்த கல்யாண குணங்களின் கூட்டங்களுையுடையவன், எல்லா வேதங்களினாலும், வேதாந்தங்களினாலும் அறியத்தகுந்தவன், அவனே ஸகலலோகங்களுக்கும் முக்கியமான காரணம், ஸகல லோகங்களுக்கும் ஆதாரமாக இருப்பவன்,

இத்தரியங்களை அடக்குவதாகிய புருஷனுடைய வ்யாபாரத்தினால் செய்யக் கூடியதென்று தெரிவிப்பதற்காகவும். ஆகையினால் 'ஸ்ராமம்' முதலிய இடங்களிலும் இப்படியே ப்ரயோஜனம் அறியவேண்டியது. 'ஸ்ரீவ்ரீக்யம்' (இவனுக்குப் புத்தி இருக்கிறது) என்கிற வ்யுத்தத்தினால் 'ஸ்ரீவ்ரீக்யம்' என்னப் படுகிறது ஆஸ்திகங்களை இருக்கை 'ஸ்ரீவ்ரீக்யம்'. அதுவும் அப்ரமாணிகமான அர்த்தங்களில் அர்த்தப் புத்தி உண்டாகுமானால் தோஷத்திற்குக் காரணமாகிறது. ப்ரத்யக்ஷம் முதலிய ப்ரமாணங்களினால் வேறப்பட்டிருக்கிற விஷயங்களில் வேறப்படுமானால் அது விசேஷமல்ல. ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்பட்ட அர்த்தங்களிலேயே சில விஷயங்களில் ஸம்ஸயம் முதலியது உண்டாகுமானால் குத்ருஷ்டியாக வேண்டியருமாகையினால் 'வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட அர்த்தம் முழுமையும்' என்று சொல்லப்பட்டது. கூடச்சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற ஜ்ஞானம் முதலியவைகளைவிட வ்யத்யாஸத்தைத் தெரிவிப்பதற்காக ஸத்யம் என்கிற நிர்ஸயம் உறுதியாயிருக்கிறதென்று சொல்லியிருக்கிறது. இதையே விவரிக்கிறார்—'ஒரு காரணத்தினாலும்' என்றாரப்பித்து, 'வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட அர்த்தம் முழுமையும்' என்று கீழ்ச்சொல்லியிருப்பதை, குத்ருஷ்டி முதலியவர்களினால் வேதத்தில் சொல்லப்படுகிறதாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற அர்த்தங்களை விலக்குவதற்காக முக்கியமான அர்த்தத்தைச் சேர்த்து விவரிக்கிறார்—'பகவானையும்' என்றாரப்பித்து. இவ்விடத்தில் விசேஷணங்கள் முன்னமேயே வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டிருப்பதினால் இவ்விடத்

ஸகல ப்ராணிகளையும் நியமிக்கிறவனுமவனே, வேதங்களில் சொல்லப் பட்ட எல்லாக் கர்மமும் அவனுக்கு ஆராதனமாகியது, அந்தந்தக் கர்மங்களினால் ஆரதிக்கப்பட்டவனாய் தர்மம். அர்த்தம், காமம், மோகமும், என்கிற ப்ரயோஜனங்களை அவனே கோடுக்கிறான் என்கிற இந்த அர்த்தம் உண்மை என்கிற நிர்ஸயம், * 'வெவெஷு ஸவெஷு ஹவெஷு உஷு', † 'சுஹம் ஸவஷு ப்ரவவா உதவஷு ப்ரவததெ', ‡ 'உயி ஸவஷிதம் ப்ராதம்', § 'ஹோக்ஸாரம் யஜேதவஸாரம் ... ஜோசவா உம் ஸாணிக்ஷிதி', || 'உது வரதாரம் நாமு சுகாமிஷிதி யம்ஜய', || 'யதம் ப்ரவததி ஸுததாநாம் யெந ஸவஷிதம் ததம் | ஸுகேஷா ததஸு வஷுவிதி விதிதி உநவம் ||', * * 'யொஜேஷா உஷிவ வெதிஹோகேஷேஸாரம்' என்றல்லவோ சொல்லப்படுகின்றன, இவைகள் ப்ராம்மணனுக்கு ஸ்வபாவத்திலேற்பட்ட கர்மம்.

42

ஸளயம் தெஜோ யுதிஷுக்ஷாம் யுஷெ வாவ்ஷவயாயநம் |
உாமஸீஸா ஸாவஸுக்ஷாநம் சுஷு ஸாவஜம் ||

43

[ப - ஸா ஸளயம் - சௌர்யமும், தெஜி - தேஜஸ்ஸும், யுதி -
தைர்யமும், உாக்ஷாம் - ஸாமர்த்தியமும், யுஷெவாவ்ஷி - யுத்தத்தலும்,
ஸவயாயநம் - ஓடாமலிருப்பதும் உாமம் - கோடுப்பதும், ஸாஸுர

தில் எல்லா வேதங்களுக்கும் ஸாராம்ஸமாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற அர்த்தம் அதற்கு உபப்ரம்மணமாகிய இந்தக்கீதாஸாஸ்தரத்திலும் அப்படியே ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்—'வெவெஷு' என்றாய்பித்து. எல்லா வேதங்களினாலும் எல்லா வேதாந்தங்களினாலும் அறியத்தக்கது என்று சொல்லப்பட்ட அர்த்தங்களின் கர்மத்தை யனுஸரித்துத் தனித்தனியாகச் சிதறி இருக்கிற வாக்யங்களை எடுத்திருக்கிறது. ஸ்லோகத்தின் அர்த்தத்தை முடிக்கிறார்—'இவைகள்' என்றாய்பித்து. ப்ரம்மத்தின் கர்மம் 'ஸுஷு', 'ஸுஷு' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் ப்ராம்மணஜாதியைச் சொல்லுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'ப்ராம்மணனுக்கு' என்று.

42

* பகவத்கீதை - 15 - 15.

† பகவத்கீதை - 10 - 8.

‡ பகவத்கீதை - 7 - 7.

§ பகவத்கீதை - 5 - 29.

|| பகவத்கீதை - 7 - 7.

|| பகவத்கீதை - 18 - 46.

* * பகவத்கீதை - 10 - 3.

லாவஸ்டு - நியமிக்கும் ஸ்வபாவமும், க்ஷா^{௨௦} - க்ஷத்திரியனுடைய
தூகிய லாவஸ்டு-ஸ்வபாவத்தினுண்டாக, க்ஷ^{௨௧} - கர்மம். 43

பா] ஸளயக் - சண்டையில் பயமில்லாமல் ப்ரவேசிக்கக் கூடிய ஸாமர்த்தியம், தெஜ் - சத்துருக்களினால் அவமானம் செய்யக்கூடாமை, ஸுக்ரி - ஆரம்பித்த காரியத்தில் தடங்கல்கள் நேரிட்டபோதிலும் அதை முடிக்கும் ஸாமர்த்தியம், லக்ஷ் - எல்லாக்காரியங்களையும் செய்து முடிக்கும் தன்மை, யுகெவ் வாவ்யவநாயகம் - சண்டையில் தனக்கு மரணம் நேரிடும் என்கிற நிச்சயம் உண்டானபோதிலும் திரும்பாமை, லக்ஷ - தன்னுடைய போருளை அடலாணுக்கு ஸ்வாதீனப்படுத்துவதாகிய, த்யாகம், ஸாஸ்திரவாஹி - தன்னைத்தவிர மற்றெல்லா ஜனங்களையும் நியமிக்கும் ஸாமர்த்தியம், இது கூடித்திரியனுக்கு ஸ்வபாவத்தினாலேற்பட்ட கர்மம், 43

தா] 'ஸூரம் ஸூரம் கவிஜயம்' என்று சொல்லியிருப்பதினால் பய
ந்தவனுக்கு எதிர்ப்படைபான ஸ்வபாவமுடையவனிடத்தில் 'ஸூரம்'
என்னும்பதம் ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்கிற அபிப்பாயத்தினால்
சொல்லுகிறார்—'பயமில்லாமல் ப்ரவேசிக்கக்கூடிய' என்று. மனதின்
வ்யாபாரம் ஸூரத்தின் வ்யாபாரம், இவை இரண்டையும் சேர்த்துச்
சொல்லியிருக்கிறது இது. அப்படி நுழைந்தவனுக்குச் சத்துருக்களி
னால் அவமானம் நேரிட்டால் அது குற்றமாகும் ஆகையினால் அதைப்
பரிஹரிப்பதற்காக இவ்விடத்தில் தேஜஸ்ஸுச்சொல்லப்பட்டது என்று
சொல்லுகிறார்—'சத்துருக்களினால் அவமானம்செய்யக்கூடாமை' என்று.
'ஹிஸ்சு' என்பதைவிட 'யுதிசி' என்பதற்கு வ்யத்பாஸம் 'தடங்கல்
கள் நேரிட்டபோலும்' என்பதினால் காட்டப்பட்டது. ப்ரவ்ருத்தி செய்
யும் ஸாமர்த்தியத்தைவிட ப்ரவ்ருத்தித்த கார்யத்தைவிடாமை வேறு.
'யுகெவாவி' என்றே இடத்தில் 'ஈவி' என்னும் பதத்தினால் குறி
க்கப்பட்டதாகிய ஓநிவதற்கு முக்கியமான காரணத்தைச் சொல்லுகி
றார்—'தனக்கு மரணம் நேரிடும் என்கிற ஸிம்சயம் உண்டானபோதிலும்'
என்று. இவ்விடத்தில் 'ஈஸாஸாஸாவ' என்னும் பதத்தினால் துஷ்
டர்களை அடக்குவதற்கும் சிஷ்டர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கும் உபயோக
மான சக்தி சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்பாயத்தினால் சொல்லு
கிறார்—'தன்னேத்தவிர' என்றும்பித்த. 'எல்லா ஜனங்களையும்' என்
பது தன்னுடைய தேசங்களுக்குள்ளடங்கிய ஜனங்களைப்பற்றியது. 43

க்ரஹிமொரக்ஷுவாணிஜம் வெஸூம் கௌ ஸ்வலாவஜம் | *

ப - ரை] க்ரஹி - பயிரிதேல், மொரக்ஷு - பசுக்களைக் காப்பாற்றுதல், வாணிஜம் - வியாபாரம் செய்தல், இவைகள், வெஸூம் - வைஸ்யர்களினுடையதாகிய, ஸ்வலாவஜம் - ஸ்வபாவத்தினாலுண்டாகிய கௌ - கர்மம். *

பா] க்ரஹி - பயிரை உண்டாக்குவதற்காக உழுதல், மொரக்ஷு - பசுமாதிகளைக் காப்பாற்றுதல், வாணிஜம் - பணம் பெறுவதற்குக் காரணமாகிய விற்பனைசெய்தல், வாங்குதல் முதலான கார்யத்தைச்செய்தல். இவைகள் வைஸ்யர்களினுடைய ஸ்வபாவத்திலேற்பட்ட கர்மம். *

வரிவயபூதகம் கௌ ஸூக்ரஸூவி ஸ்வலாவஜம் || 44

ப - ரை] வரிவயபூதகம் - பணிவிடையாகிற, கௌ - கர்மமானது, ஸூக்ரஸூவி - சூத்தரனுக்கும், ஸ்வலாவஜம் - ஸ்வபாவத்திலேற்பட்டது. 44

பா முன்பு சொல்லிய முன்று வர்ணத்தாருக்கும் பணிவிடைசூத்தரனுக்கு

தா] லோகத்தில் ப்ரபோகத்தையும் வ்யுத்பத்தியையும் அனுஸரித்து ப்ரபோஜனத்தைக்கொண்டும் ஸ்வரூபத்தைக் கொண்டும் 'க்ரஹி' என்பதை நிரூபிக்கிறார்—'பயிரை உண்டாக்குவதற்காக' என்று. இப்படியே 'வாணிஜம்' என்பதின் வ்யாக்யானத்திலும் அறியவேண்டியது. எந்தக்கார்யத்தில் பசுமாடு காப்பாற்றத்தக்கதோ அந்தக் கார்யம் 'மொரக்ஷு' என்னப்படுகிறது என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'பசுமாதிகளைக் காப்பாற்றுதல்' என்று. 'ரக்ஷு' என்கிற பதமே தானுடைய அர்த்தத்தையே சொல்லுகிறது. அதாவது ரக்ஷித்தல் என்றர்த்தமாகவுமாம். 'மொரக்ஷு' என்றும் பாடமுண்டு. அப்பொழுது 'மொரக்ஷு' (பசுக்களைக்காற்றுகிறான்) என்கிற வ்யுத்பத்தியினால் 'மொரக்ஷு' என்னப்படுகிறது. அவனுடைய கர்மம் 'மொரக்ஷு' என்னப்படுகிறது, வணிகனுடைய கார்யம் 'வாணிஜம்' என்று சொல்லுவதைப்போல. இப்படியே 'வெஸூம்' என்கிற இடத்திலும் ப்ராம்மணன் முதலியவர்களின் கர்மங்களைச் சொல்லுமிடத்திலும் 'ஷூஜீ' என்னும் விசுதிவரும் என்னல்லவோ சொல்லப்படுகிறது. *

பற்ற ஸாஸ்த்ரங்களை யனுஸரித்துப் பணிவிடை. என்பது கீழ் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட முன்று வர்ணத்தார்களையும் பற்றியது என்று சொல்லுகிறார்—'முன்பு சொல்லிய' என்றாரம்பித்து. இவ்விடத்தில்

கள் என்று நினைத்து பராமணனுக்கு அநதச ஸமம் முதலியவைகள் ஸவ பாவத்திலேற்பட்ட கர்மம் என்று சொல்லப்பட்டது. கூடித்திரியன், வைஸ்யன், இவர்களுக்கோ வேனில் ரஜோகுணம் தமோகுணம் அதிகரித்திருப்பதினால் ஸமம், தம், முதலியவைகள் கஷ்டப்பட்டே அடையக்கூடியவைகள் என்று நினைத்து அவர்களுக்குக் கர்மமாகச் சொல்லப்படவில்லை. பராமணனுக்கு ஜீவனோபாயம், யஜ்ஞம் செய்வித்தல், அத்யயனம் செய்வித்தல், தானம் வாங்குதல், இவைகள். கூடித்திரியனுக்கு ஜீவனோபாயம் ராஜ்யத்தைப் பரிபாலனம் செய்தல். வைஸ்யனுக்கு ஜீவனோபாயம் முன்பு சொல்லப்பட்ட பயிரிதேய முதலியவைகள். சூத்திரனுக்கு

‘கூடித்திரியன், வைஸ்யன், இவர்களுக்கோ வேனில்’ என்றாரம்பித்து. கீழ்ச் சொல்லிய ஜீவனோபாயங்கள் மற்ற ஜீவனோபாயங்களையும் குறிப்பதற்காக வாகையினால் நான்கு வர்ணத்தார்களுக்கும் ஜீவனோபாயத்தைப் பிரித்துச் சொல்லுகிறார்—‘பராமணனுக்கு ஜீவனோபாயம்’ என்றாரம்பித்து. ஸூத்ரிதானுக்குக் கர்மமும் ஜீவனோபாயமும் யாஜ்ஞவல்க்யரினால் 1 ‘ஸூதிஹுஸூ விஜ ஸூஸ்ர லஷாதயா ஜீவநுணியுவேசு | ஸிநெஹவாவிவிநெ ஜீவெசுவிஜா திவிதிதாஸாநு||’ என்று ஸ்ம்ருதியில் சொல்லப்பட்டது. இதில் மனு விஸேஷம் சொல்லுகிறார்—2 ‘விபு வெவெவெவ ஸூதிஹுஸூ விஸிஷ்டம் கஃபுக் துபுதே’ என்று. இவை எல்லாவற்றையும் அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—‘சூத்திரனுக்கோ வேனில்’ என்றாரம்பித்து. இப்படிச் சொல்லுவது உசிதமல்ல, ‘வாயாபுரதி?’ என்றிவை முதலிய கர்மங்கள் சொல்லப்பட்டிருப்பதினாலும், 3 ‘உா ஹிவா யபுவா ஸூதி’ . ஹியொ வெஸூஸூயா ஸூதிஹு

1 யாஜ்ஞவல்க்ய ஸ்ம்ருதி - 1 - 5 - 120. சூத்ரஸ்ய - சூத்திரனுக்கு, த்வீஜ ஸூஸ்ரஸூஷா-பராமணர்களுக்குப் பணிவிடை, கர்மம் - கர்மம், தயா - அதினால், ஜீவந் - ஜீவித்துக்கொண்டு, வணிக்பவேத் - வ்யாபாரம் செய்யலாம், த்வீஜாதி விதமாசான் - பராமணர்களுக்கு நன்மையைச் செய்துகொண்டு, விவிதைஃ- அனேகவிதங்களான, சிஸ்பைர்வா - சித்திர கர்மங்களினாலாவது, ஜீவேத்-ஜீவிக்க வேண்டும்.

2 சூத்ரஸ்ய - சூத்திரனுக்கு, விப்ரஸேவைவ - பராமணர்களின் ஸூஸ்ரஸூஷையே, விசிஷ்டம் - உயர்ந்த, கர்ம - கர்மமாக, கீர்த்தே - சொல்லப்படுகிறது. 3 பகவத்கீதை - 9 - 32.

‘வெவ்வியானிவராமத்தி’ என்று தானே சொல்லியிருக்கிறார். 1 ‘வவ்வென்குடிக்கையெலிபு’ என்றாம்பித்து ‘ஹென்கெ ஸூலு செவவ | ஹியம் வ வஷ்டாகாநெது வவ்வராசுவியாமததி’ என்று பகவானே ஆரதிப்பதற்காகத் தீக்கையும் சூத்திரர்களுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியே 2 ‘ஸ்ராவஹெனெ:கூதி வெய வெவெ:ஸூ: ஸூலெனெ: கூதலகூகெனெ: | கூவடீயஸூ வெவஸூ . தித்யுயகெவூகெ:வூ || ஸாசுவதவியிஜாவா ய மீதவூகூவெ:ம யி’ என்று தீக்கைபெற்றுக்கொண்ட சூத் திரன் முதலியவர்களுக்கும் பகவானே ஆராதனம் செய்வது முதலிய கர்மம் ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லப்பட்டது. அப்படியே யுகங்களின் தர் மங்களைச்சொல்ல ஆரம்பித்து 3 ‘கூதமாநெ யும வலிவூ

1 வஸந்தே - வஸந்தருதுவில், விப்ரம் - பிராம்மணனை, தீக்ஷயத் - தீக்ஷ செய்விக்கவேண்டும், ஹேமந்தே - ஹேமந்தருதுவில், சூத்ரம்-சூத்திரனையும், வர் ஷாகாலே - வர்ஷருதுவில், ஸ்திரியம்ச - ஸ்திரீயையும், பஞ்சராத்ரவிதாநத: - பாஞ்சராத்ர ஸாஸ்த்ரத்தில் விதித்திருக்கிறபடி (தீக்ஷை செய்விக்கவேண்டும்).

2 பாரதம் - பீஷ்மபர்வம் - 66 - 39 - 40 - க்ருதலக்ஷண: - சங்கசக்ரம் முதலிய சின்னங்களைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற, ஸ்வகர்மஸு - தங்கள்தங்கள் கர்மங்களில், நித்யயுக்தை: - எப்பொழுதும் ஸாவதானமா யிருந்துகொண்டிருக் கிற, ப்ராம்மண: - ப்ராம்மணர்களினாலும், கூத்திரியை: - கூத்திரியர்களினாலும், வைஸ்யை: - வைஸ்யர்களினாலும், ய: - எந்த ஸாஸ்த்ரம் (தவாபாயுகத்தின் கடை சியிலும் கலியுகத்தின் ஆரம்பத்திலும்), ஸம்கர்ஷணை - ஸம்கர்ஷணனால், கீத: - சொல்லப்பட்டதோ அப்படிப்பட்ட, ஸாத்வதம் - ஸாத்வத ஸாஸ்த்ரத் தில் சொல்லப்பட்ட, விதிம் - விதியை, ஆஸ்தாய - அடைந்து, அர்ச்சகீயர்ஸ - ஆராதனம் செய்யத்தகுந்தவன், ஸேவயர்ஸ - ஸேவிக்கவும் தகுந்தவன்.

3 விஷ்ணுதர்மம் - 103 - 19. பூர்வம் - முதலில், க்ருதம்ஸம் - க்ருதம் என்று பேருடைய, யுகம் - யுகம், யத்ர - எந்த யுகத்தில், ஸநாத: - அநாதியான, தர்ம: - தர்மம் (செய்யப்படுகிறதோ), யஸமிர் - எந்த, காலே - காலத்தில், நேரா த்தம-மனிதர்களுக்குள் சிறந்தவனே, க்ருதமேவ - (எல்லாத் தர்மங்களும்) செய் யப்பட்டதோ, நகர்த்தவயம் - இனிச் செய்யவேண்டிய தென்பதில்லை, க்ருதே யுகே - க்ருதயுகத்தில், ப்ராம்மண: - ப்ராம்மணர்களும், கூத்திரியா: - கூத்திரி யர்களும், வைஸ்யா: - வைஸ்யர்களும், சூத்ராஸ்ச - சூத்திரர்களும், க்ருத லக்ஷண: - செய்யப்பட்ட சங்க சக்ரம் முதலிய அடையாளங்கள் யுடைவர் களாகவும், ஸதா - எப்பொழுதும், ஸ்வகர்மநிரதா:-தங்கள் தங்கள் கர்மங்களில் ஆசைபுடையவர்களாயும், ஏகவேத ஸமாயுக்தா:-ஒரே வேதத்தை அங்கீகரித்தவர்க ளாயும், ஏக மந்த்ரவிதிகிரியா:-ஒரேமந்த்ரம், ஒரேவிதி, இவைகளையுடையவர்களா யும், ப்ரதத்தர்மா:-தனித்தனித் தர்மங்களை அனுஷ்டிப்பவாகளாயும், ஏகவேதயா:-

யத்ருஷேஷமாதநஃ | க்ருதஜெவ நகதுஷ்யஸ்யவிநாஸோந
 ரொதது | வாஹணாஃ க்ஷத்ரியாஃ வெஸ்யாஸூரிஷ்யாஸூகரத
 யக்ஷணாஃ | க்ருதெயுமெ வஜெவநு வகஜேநிரதாஸுஜ |
 வனகவெஷவஜாயுகா வனகஜேநுவிபிக்ரீயாஃ | வ்யுஷ்டேஷா
 வெஸ்கவெஷ்யாஸுஜேகஜேநுபுதாஃ || வாதூராஸுஜயுகெந
 கஜேணாகாநயொயிநா | சகாஜே வும வஸ்யொயிசு ப்ராஹ்
 வனி வராமதி ||' என்று சொல்லப்படுகிறது. ஸ்ரீஸாத்தவதஸம்
 ஹிதையிலும் 1 'சஷ்டாஜ்யொயயுகாநா ஹுஷ்யாமநிரதா

அறியத்தகுந்த வஸ்து ஒன்றென்கிற எண்ணமுடையவர்களாயும், ஏகம் - ஒரு, தர்
 மம் - தர்மத்தை, அனுவரதாஃ - அனுஸரித்தவர்களாயும், ஸமபவந் - இருந்தார்களோ,
 காலயோகிநா - காலத்திற்குத் தகுந்ததாகிய, சாதூராஸ்ரமயுக்தேந் - நாலு ஆஸ்ரமங்
 களுக்குத் தகுந்ததாகிய, கர்மணா - கர்மத்தினால், அகாமபலஸம்யோகாத் - காமப்பலங்
 களில் ஆசை இல்லாமையினால், பராம்கதிம் - மேலான கதியை, ப்ராப்துவந்தி -
 அடைந்தார்கள்.

1 ஸ்ரீஸாத்தவத ஸம்ஹிதை 2 - 7 - 11. அஷ்டாங்கயோக யுக்தாநாம் - யமம்
 நியமம், முதலிய, எட்டுவித அங்கங்களை யுடைய யோகம் செய்துகொண்டிருப்பவர்
 களாயும், ஹ்ருத்யாக நிரதாத்மனாம் - ஹ்ருதயகமலத்திலிருக்கும் பகவானை ஆரா
 தனம் செய்வதில் ஆசையுடையவர்களாயும் இருக்கிற, யோகிநாம் - யோகிகளு
 க்கு, ஹ்ருதயேசயே - ஹ்ருதய கமலத்திலிருக்கிற, ஏகஸ்மிந் - ஒருவராகிய பவகா
 னிடத்தில் அதாவது அவரை ஆராதிப்பதில், அதிகாரா - அதிகாரமானது, வ்யாத் -
 உண்டாகும், வ்யாமிஸ்ரயாகயுக்தாநாம் - மிஸ்ரமான மந்த்ரங்களைக் கொண்டு
 ஆராதனம் செய்கிற, வேதவாதாநாம் - வேதங்களைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கி
 ரு, விப்ராணாம் - ப்ராமணர்களுக்கு, ஸமந்த்ரே - மந்த்ரங்களோடுகூடிய, சதூர்
 வ்யூஹே - நான்கு வ்யூஹத்திலும், அதாவது அவைகளை ஆராதனம் செய்வதில்,
 அதிகாரா - அதிகாரம் (உண்டாகிறது), அந்யதா - வேறுவிதமாக, ந - இல்ல, தத்
 வதா - உண்மையாக, ப்ரபந்நாநாம் - ப்ரபத்தி செய்து கொண்டிருக்கிற, க்ஷத்திரியாதீ
 னாம் - க்ஷத்திரியன் முதலாகிய, த்ரயாணாம் - மற்ற மூன்று வர்ணத்தார்
 களுக்கும், அமந்த்ரம் - மந்த்ரமில்லாமல், சதூர்வ்யூஹக்ரியாக்ரமே - நான்குவ்யூஹங்
 களையும் ஆராதனம் செய்வதில், அதிகாரா - அதிகாரம் இருக்கிறது, விவேகிநாம் -
 விவேகமுள்ளவர்களாயும், மமதாஸந்நிரஸ்தாநாம் - என்னுடையதென்கிற அபி
 மானமில்லாதவர்களாயும், ஸ்வகர்மநிரதாத்மனாம் - தன்னுடைய கர்மங்களைச்
 செய்துகொண்டிருப்பவர்களாயும், கர்மவாந்மனணை - கர்மம், வாக்கு, மனது,
 ஜிவைகளினால், பரமேஸ்வரே - பகவானிடத்தில், ஸம்யக் - நன்றாக, பக்தாநாம் -
 பக்தி செய்துகொண்டிருப்பவர்களாயு மிருக்கிற, சதூர்ணம் - நான்குவர்ணத்தார்
 களுக்கும், ஸக்ரியே - ஆராதனத்துடன் கூடிய, வை - வீயே - விபவாவதாரங்
 களினுடையதாகிய, மந்த்ராக்ரே - மந்த்ரங்களின் ஸமுஹத்தில், தீக்ஷக்யமே -
 தீக்ஷயின் க்ரமம், வ்ருத்தேஸதி - செய்யப்பட்ட பிறகு, அதிகாரா - அதிகாரம்
 (உண்டாகிறது).

தூநா| பொறிநாபிகாரஸூரபேகவ்விது ஹுடியெ ஸயெ |
 வூலிஸு யாமயுகூநா| விபூணா| வெடிவாழிநா| வஃ
 தெது வதுவபூதிஹைஸூரிகாரொ நவாநுயா|| தூயா
 ணா| க்ஷத்ரி யாழிநா| பூவநாநா| வதகவத: | சுஃகு
 டிகாரஸூ வதுவபூதிஹ க்ரியா க்ரெ || ஸக்யெ ஃகு
 வகெது வெவவ்யெ விவெகிநா| உதாஸநிரஸாநா
 வகஜ நிரதாதூநா || கஜவாஜநவெஸவஜமகாநா| வர
 ஜெஸுரெ|வதுணாபூபிகாரொவெ வுதெஜீக்ஷாக்ரெஸ
 தி||' என்று அதிகார விஸேஷங்களின் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.
 அதிலேயே வ்ரதங்களைவிதிக்கிற ஏழாவது பரிச்சேதத்தில் 1 'தாநா
 வுமெது ஸதிபூணா| வுதகஜேணி வவபூதா| சுவிஸா
 னந்துவிஹிதம் வலிஃ வா ஸாஹஜெனவயா|| வகஜேணா
 யயோதஷபூஜெஸூதி வ தயாவுநாஸி தவாஸ வெநாயி
 காரெண கயபூதாராயம் வதா|| வவபூதாயிக்ரதொ
 விபூ வாஸுபேவாழிவதிஜநெ| யயா தயாநக்ஷத்ராஜா
 வஸாஹாஸூயபூ ஜாவரெஸி| நயொநகூஸநெஸபூதாஜி
 நாநெதாநி ஜாஜு | பூதாஜுதெது விஹிதம் வரிவ்

1 ஸூஸாத்தவதஸம்வ்ரிதை - 7 - 53 - 56. சூத்ராணம் - சூத்திரர்களுக்கு,
 தாநாச்சேன - கொடுப்பதிலும், ஆராதனத்திலும், வ்ரதகர்மணி - வ்ரதமாகிய கர்
 மத்திலும், ஸ்வதா - எப்பொழுதும், அவ்வித்தாநம் - பாகம்செய்யப்படாத அன்
 னமானது, ப்ராம்மணேச்சயா - ப்ராம்மணனுடைய இஷ்டத்தினால், வரித்தம்வா -
 பாகம் செய்யப்பட்ட அன்னமாவது, விஹிதம் - விதிக்கப்பட்டது, ஸ்வகர்மண -
 தன்னுடைய கர்மத்தினால், யதா - எப்படி, உத்கர்ஷம் - மேன்மையை, அப்
 யேதி - அடைகிறதோ, ததா - அப்படியே, அர்ச்சுனத் - ஆராதனம் செய்வதின
 லும், தஸ்மாத் - ஆகையினால், ஸ்வேந - தன்னுடைய, அதிகாரேண - அதிகாரத்
 தினால், ஸதா - எப்பொழுதும், ஆராதனம் - பகவானுடைய ஆராதனத்தை, குர்
 யாத் - செய்யவேண்டும், விப்ர: - ப்ராம்மணன், யதா - எப்படி, ஸ்வத்ரா - எல்லா,
 வாஸுதேவாதிபூஜே - பரவாஸுதேவன் முதலியவர்களை ஆராதனம் செய்
 வதில், அதிக்குத் - அதிகாரமுடையவனோ, ததா - அப்படி, க்ஷத்ராந்யா: -
 க்ஷத்திரியன் முதலானவர்கள், ந - இல்லை, தஸ்மாத் - ஆகையினால், ஸாஸ்த்
 ரார்த்தம் - ஸாஸ்த்ரத்தின் அர்த்தத்தை, ஆசரேத் - செய்யவேண்டும், மௌத்
 கல - ஓ! சூத்திரனே, ஏதாநி - இந்த, தினாநி - தினங்களை, நக்தாஸநை: - ராத்திரி
 சாப்பிடுவதினால், பக்த்யா - பக்தியினால், நயேத் - போக்கடிக்கவேண்டும், வ்ரதாத்
 யந்தேது - வ்ரதங்களின் ஆரம்பத்திலும் முடிவிலும், தஸ்ய-அவனுக்கு, பரிபீட்சி
 உபவாஸம், விஹிதம் - விதிக்கப்பட்டது.

ஊம் ஹிதவஸு வா||' என்று வரதங்களின் கர்மமும் சொல்லப்பட்டது. 'உளாஜி' என்று பாஞ்சராத்திர ஸாஸ்தரத்தில் சூத்திரனுக்குப்பெயர். 'வரீவீஊம்' என்பது உபவாஸம். அப்படியே மந்த்ரங்களிலும் நியமங்கள் மந்த்ரோரிடத்திலும் 1 'வளாஷ்டாஹாவஷ்டார நிக்ஷாநாஹு ப்ரதி க்ரீயா | நக்ஷாநோரண விஹிதா' என்று சொல்லப்பட்டது. அப்படியே நாரதருஷியினால் சொல்லப்பட்ட ஸ்ரீமத் அஷ்டாக்ஷர கல்பத்தில் 2 'நவஸுரஃ ஸுணவொ஽ம்மாநி நாவஸு நுவிபயவஸு | ஸ்ரீணாஹு ஸாசிபுஜாதீநாஹு ஸுரோத்ராநிஷ்டுதே||' என்று சொல்லப்பட்டது. இப்படியே எல்லாருக்கும் பொதுவாகிய ஏகாதசி வரதம் முதலியவைகளுட்பிராணம் முதலியவைகளில் சூத்திரர்களுக்கும் சொல்லப்படுகின்றன. அப்படியே இன்னும் சில செய்யத்தக்க கர்மங்கள், விடத்தக்க கர்மங்கள், இவைகள் எவ்வளவோ சூத்திரர்களுக்கு தர்மஸாஸ்தரங்களில் சொல்லப்படுகின்றன. எங்கே என்னில் 3 'கவிதாநக்ஷாநவாநெந ஸ்ராவணோ மஹேந வ | ஸாசிபுஜ வெஜாநக்ஷாநெநெவ நிக்ஷுதிநு விபியதே||', 4 'ஹுஜ்ஜணதாநுமாவிஸு யயாவஸுஜ்ஜிஜாதயஃ | ஸாசிபுஜாநு ஸ்ரீவ ஸாசிபுஸு வகசுஸுஷ்டாவிந

1 வெளஷ்ட ஸ்வாஹா-வெளஷ்ட, ஸ்வாஹா, இவைகளுக்கு, ப்ரதிக்கிரியா - பதில், நமஸ்காரேண - நம: என்பதினால், விஹிதா-விதிக்கப்பட்டது.

2 நாரதீய அஷ்டாக்ஷர கல்பம் - 1-102. ஸ்வா:ஸ்வாமும், ப்ரணவ:ப்ரணவமும், அங்கானி - அங்கங்களும், ந - இல்லை, ததா - அப்படியே, அந்யவீதய: - மற்றவீதிகளும், ந - இல்லை, ஸ்த்ரீணம் - ஸ்த்ரீகளுக்கும், சூத்ராஜாதீனம் - சூத்திர ஜாதிகளுக்கும், மந்த்ரமாத்த்ரோக்தி: - மந்திரத்தை மாத்திரம் சொல்லுவது, இஷ்யதே - ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது.

3 லகுபாசாஸம்ருதி-1-74. கபிலாக்ஷரபாநேந - காராம்பசுவின் பாலைக் குடிப்பதினாலும், ப்ராம்மணீ கமநேந - ப்ராம்மண ஸ்திரீயினிடத்தில் போவதினாலும், வேதாநக்ஷேணவ - வேதத்தின் எழுத்துக்களைச் சொல்லுவதினாலும், சூத்ரோ - சூத்திரன் விஷயத்தில், நிஷ்க்ருதி: - ப்ராயஸ்சித்தம், நவீதீயதே - விதிக்கப்படுகிறது.

4 யதாஸங்க்யம் - முறைப்படி, த்வீஜாதய: - ப்ராம்மண க்ஷத்ரிய வையர்கள், ஹ்ருத்கண்டதாலாகா பிஸ்தா - ஹ்ருதயம், கழுத்து, தாடைகள், இவைகளை யடைந்திருக்கிற (தீர்த்தத்தினால்), சுத்யோரண - சுத்தியடைவார்கள், ஸ்த்ரீச - ஸ்திரீயும், சூத்ராஸ - சூத்திரனும், அந்தத: - கடைசியில், ஸக்ருத - ஒருதரம், ஸ்ருஷ்டாபி - தொடரப்பட்டிருக்கிற (தீர்த்தங்களினால் சுத்தமடைவார்கள்).

னதஃ||” 1 ‘தெஷாம் ஸ வனவ சூவநகலு சுயிக சுஹா
ஹம்| செஸஸுஸு-ஹொநவ வாவம்’ என்றிவை முதலியவை
கள் சொல்லப்படுகின்றன. ஆகையினால் 2 ‘ஜவஸுவஸீய-யா
சூ புவஜூரீ-சூவாநகம்| டெவதாராயம் வெவஸூ
ஸூ-வதநாநி ஷடீ||’ என்றிவை முதலியது விதிக்கப்பட்ட
கர்மங்களைத் தவிர மற்றவைகளாயும் மூன்று வர்ணத்தார்களின் பணி
விடைக்கு விருத்தங்களாயிருக்கிற கர்மங்களைப்பற்றியதென்று நினை
க்கவேண்டியது. மேலும் 3 ‘ம ஸூ-வதநாநி ஷடீ||’ என்றிவை முதலிய வசனங்களிருப்பதினாலும்
ஜயாக்ய ஸம்ஹிதை முதலிய இடங்களில் பாகவதர்களாகிய நான்கு
வர்ணத்தார்களும் ஸமமானவர்களென்று சொல்லியிருப்பதினாலும் பசு
வானுக்குப்பணிவிடை செய்யவேண்டிய தவர்ப்பமாகையினால் மற்ற
மூன்று வர்ணத்தார்களுடையபணிவிடை விவருத்தித்துவிடலாம். ஆகை
யினால் ‘சூத்திரனுக்கோவேனில்செய்யவேண்டிய கர்மமும் ஜீவஹோபாய
மும்மூன்று வர்ணத்தார்களினுடைய பணிவிடைதான்’ என்றுபாஷ்பத்
தில் சொல்லியிருப்பது எப்படிப்பொருந்தும்? எனில் இதற்கு ஸமா
தானம் சொல்லுகிறோம். சில கர்மங்களைத் தடுத்திருப்பதெல்லாம்
விதிக்கப்பட கர்மங்களைத் தவிரமற்றவைகளைப்பற்றியதுதான். உயர்ந்த
ஸம்ஸ்காரங்கள் விசேஷ குணங்கள் முதலியவைகளையுடைய சூத்திர
களுக்கும் சில தர்மங்கள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படி இருந்த
போதிலும் அவைகளெல்லாம் மூன்று வர்ணத்தார்களின் பணிவிடை
யாகிய முக்கியமான தர்மத்திற்கு விரோதமில்லாமல் அவர்களால் உத்
திரவு செய்யப்பட்ட சூத்திரர்களினால் இதுவும் அவர்களுக்குப் பணி

1 தேஷாம் - அந்தச் சூத்திரர்களுக்கு, ஸவ - அந்த, ஆசமனகல்ப:-ஆசம
னம் செய்யும் விதம், அஹாஹ:-தினந்தோறும், அதிக:-அதிகம், கேச தலைமயிர்,
ஸ்மஸ்ருஸோம - மீசை, நச - நகங்கள், இவைகளை, வாபநம் - சுள்ளம் செய்வித்
துக்கொள்ளல்.

2 ஜப:- ஜபம்செய்தல், தப:- தபஸ்ஸு செய்தல், தீர்த்தயாத்ரா - தீர்த்த
யாத்திரை செல்லுதல், பாவ்ருஜ்யா - ஸநிபாஸாஸ்ராமத்தையடைதல், மந்த்ரஸாத
னம் - மந்த்ரங்களைஸாதித்தல், தேவதாராதனம்சைவ - தேவதைகளை ஆராதனம்
செய்தல், ஷட:- இந்த ஆறும், ஸ்திரீ சூத்ரபதநாநி -ஸ்திரீகளுக்கும் சூத்திரர்களுக்
கும் பாபத்தை யுண்டாக்கக் கூடியவைகள்.

3 விஹகேத்ரா ஸம்ஹிதை - 24 - 10. பசுவத்பக்தா:- பசுவானிடத்தில்
பத்திசெய்கிறவர்கள், நசூத்ரா:- சூத்திரர்களால், விப்ரா பாகவதா:- ப்ராம்ம
ணர்களாகவும் பாகவதர்களாகவும், ஸ்மருதா:- நிலைக்கப்பட்டார்கள்.

விடை என்கிற எண்ணத்துடன் அனுஷ்டிக்கத்தக்கவைகள். ஆகையினால்லவோ இவ்விடத்தில் 'வாரியயாபுதுகம் கஷே' என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படிக்கில்லாவிடில் 'வாரியயபு' என் நிவ்வளவு மாத்திரம் சொல்வெண்டியதாகும். ப்ரயோஜனமில்லாமல் அதிகப்பதம் ப்ரயோகித்திருப்பது யுக்கமில்லையல்லவா. ரஹஸ்யம்ராய த்தில் தானறிவது, அயலாருக்குத் தெரிவிப்பது, கர்மங்களில் ப்ரவ்ருத் திக்கும்படி செய்வது, இவைகளைத் தொழிலாகவுடையவன் ப்ராம் மணன். தானறிவது, காப்பாற்றுவது, இவைகளைத் தொழிலாகவுடைய வன் ஸுத்திரியன். தானறிவது, பயிர்களை வ்ருத்திசெய்வது, இவைகளைத் தொழிலாகவுடையவன் வைஸ்யன், தானறிவது, பணிவிடைசெய்வது, இவைகளைத் தொழிலாகவுடையவன் சூத்திரன். க்ருதயுகத்தின் கடைசியில் த்ரோதாயுகத்தின் முதலில் ப்ராம்மணன், ஸுத்திரியன், வைஸ்யன், சூத்திரன், இவர்கள் வெவ்வேறு அபிப்ராயமுள்ளவர்களாக ஆனார்கள். அவர்களுக்கு அப்படி வெவ்வேறு அபிப்ராயத்தை யுடையவர்களான பிறகு முன்போல ஜ்ஞானமுண்டாகவில்லை. அவர்களுடைய நாக்குகள் நல்ல ஆஹாரத்தையுடையவைகளாகவும் ஆகவில்லை. செடி கொடி மாம்முதலியவைகள் முன்போலப் புஷ்பங்கள், பழங்கள், இவைகளை யுண்டாக்கவில்லை. இதைப்பார்த்து ப்ராம்மணன், ஸுத்திரியன், வைஸ்யன், சூத்திரன், இவர்களுக்கு ஒருவர்க்கொருவர் பொறுமை உண்டானது. சூத்திரன் நான் முதலாவது ஜாதி, ஆகையினால் உங்களுக்குப்பணிவிடை செய்யமாட்டேன் என்றுசொன்னான். வைஸ்யன் இரண்டாவது ஜாதி. நான் உங்களுக்குப் பயிர்களை வ்ருத்தி செய்யப்போகிறதில்லை என்று சொன்னான். ஸுத்திரியன் முன்றாவது ஜாதியாகிய நான் உங்களை ரக்ஷிக்கமாட்டேனென்றான். இவர்களைப்பார்த்து ப்ராம்மணன் நீங்கள் தனித்தனியே முதன்மையையடைந்து விட்டீர்களாகையினால் உங்களுக்கு ஸாஸ்தரத்தைச் சொல்லுவதுமில்லை என்று சொன்னான்' என்றத்தமுள்ள வாக்யங்களிருப்பதாக அந்த வேதம் தெரிந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இப்படியே 1 'ஸூதிஹ்ரயாபுது' என்றிவை முதலிய மற்ற ஸந்தர்ப்பங்களும் அறியத்தக்கது. இத்தால் 'ஹஸூதிஹ்ரயவஸி லக்ஷா' என்றிவை முதலிய ஸ்தோத்திரம் செய்யும் வாக்யங்களைக்கொண்டு மூன்று வர்ணத்தாரினுடைய பணிவிடை நிவ்ருத்தித்துவிடலாம் என்றுக்ஷேபித்ததும் நிராகரிக்கப்பட்டது. பகவானிடத்தில் ஒரே நிர்ஸயத்துடன் கூடிய சூத்திரனுக்கே பணிவிடையை விதித்திருப்பதினால் பகவானிடத்திலுண்டான பக்தியை

ஸ்தோத்திரம் செபவதில் இத்தவசனத்திற்கு தாத்பர்யமாகையினால் லீலோ டிஸவடி வண்ணமும் தெ ஸுதிடா யெஹுலதாஜநா டி-டெ' என்று பகவத்பக்தி இல்லாதவனைக் குறித்து சித்தித்திருப் பது பெருந்தும் ஆனால் இவ்விடத்தில் ஸ்தோத்திரம் செய்திருப்பத ற்கும், சித்தித்திருப்பதற்கும் ஆகாரம் என்ன? எனில் மனதில் உண்டா கிய ஸத்வம் முதலிய குணங்களின் வருத்தினான். எப்படிப்பட்ட குண ங்களிருப்பதினால் ப்ராம்மணன் முதலியவர்களுக்கே ப்ராம்மணனாகபிறு க்கும் தன்மை உண்டென்று 2 'மொனனத்தையும், அமொனனத்தையும் அடைந்து சிறகு ப்ராம்மணனானேன்' என்றத்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக் யம் முதலியவைகளில் சொல்லப்படுகிறதோ, 3 'விஷ்ணு ஸ்ரானி வாஸுதேவம் விஜாமநு விபெபா விபுக்ஷம் மஹதெ துக்ஷடி ஸீடூ', 4 'வாஸுதேவி வ்ருதஸம் தம் தேவா ஸ்ராவணம் வி டு' என்றிவை முதலியதும் சொல்லப்படுகிறதோ, ஸ்ரீரத்தினுண் டாகிய ஸத்வம் முதலிய குணங்களின் வ்யத்யாஸத்தைக் காரணமாக வுடைய ப்ராம்மணன் முதலிய ஜாதி எதுவோ, அது மனதில் ஸத்வ குணம் வருத்தியடைந்தபோதிலும் ஸ்ரீரத்தைப்பற்றித் துடர்ந்திருப் பதினால் இந்தச் ஸ்ரீரம் விடுமளவும் ஜாதிகளின் சிபமங்கள் ஸ்திரமா கவே இருக்கின்றன. அந்தஜ் ஜாதியை யனுஸரித்த கர்மங்களும் அதி னாலேயே அப்படிபே இருக்கின்றன. ஆகையினால்லீலோ ப்ரம்மவித் தைபை மறித்தவராகிய விநாயர் தனக்கதைச் சொல்லுவதி லதிகார மில்லையென்று 5 'ஸுதிடாயொநாவஹம் ஜாதொ நாதொநுக்ஷ

1 விஹகேத்ர ஸம்ஹிதை - 24 - 10. யே - எவர்கள், ஜகார்த்தனே - பகவா னிடத்தில், அபந்தா: - பக்தி இல்லாதவர்களோ, தே - அவர்கள், ஸர்வ வர்ணே ஷம் - எந்த வர்ணங்களி லிருந்தபோதிலும், சூத்ரா: - சூத்திரர்கள்.

2 ப்ருஹதாரண்யகம் - 5 - 5 - 2.

3 பாரதம் - ஆனுஸாஸிக பர்வம் - 16 - 2. க்ரார்த்தம் - லோகங்களை அளந் தவனுதிய, வாஸுதேவம் - வாஸுதேவருக்குப் பிள்ளையாகிய, விஷ்ணும் - பக வானே, விஜாநம் - தெரிந்துகொண்டவனுதிய, தத்வதரீசீ - உண்மையை அறிந்தவ னுதிய, விப்ர: - ப்ராம்மணன், விப்ரத்வம் - ப்ராம்மணனாயிருக்கையை, கச்சதே - அடைகிறான்.

4 வருத்தஸ்தம் - தன் ஜாதிக்குரிய நடத்தையிலிருக்கிற, சண்டாளமபி - சண்டாளனையும், தேவா: - தேவதைகள், ப்ராம்மணம் - ப்ராம்மணனாக, விது: - தெரிந்துகொண்டார்கள்.

5 பாரதம் - உத்தியோகபர்வம் - ஸாத்ஸுஜாதீயம், 41 - 5. அஹம் - நான், சூத்ரயோரென - சூத்திர ஸ்திரீயினிடத்தில், ஜாத: - பிறத்தவன், தத: - ஆகையி னால், அப்யத் - மறறொரு விஷயத்தை, வக்தும் - சொல்ல, நோத்ஸஹே - உத் ஸாஹமுள்ளவனாக இல்ல.

வதூ உதவெஹ்' என்பதினால் சொல்லியிருக்கிறார். ஸமம் முதலிய குணங்கள் நிறைந்த சூத்திரன் முதலியவர்களிடங்களிலும் 1 ஸ்திரீகளின் ஸ்வபாவத்தையுடைய தாயாரிடத்திலேபோல அவமானம் முதலியவைகள் செய்யக்கூடாது என்பதை உத்தேசித்து மற்றஜாதியாரைப் போலப்பார்க்கக்கூடாதென்று மறுத்திருக்கிறது. அப்படியே ஸம்ருதிரில் 2 'ஊனெதெவஸெதஸூதெஜா஽வி வாயுகெஜாமஹெ஽தி' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினாலே 3 'வக்திரஷ்டவி யாவெஷா யவ்விநு ஜெஹேவி வதூதெ | தவெஷ்டெயம் ததொ஽ராஹம் ஸவவதிஜோ யமாஹ்ணம்' என்றிவைமுதலியனும் 4 ஜாதாதாரங்களுக்கு விருத்தமில்லாதபடி அர்த்தம்சொல்லி நிரூபிக்கப்பட்டது. ஸமம் என்று சொல்லியிருப்பதும் எல்லாவற்றையும் விட மேல்பட்ட பலம் இவர்களுக்கு ஸமம் என்பதைப்பற்றியது. ஆகையினால் அபசூத்ராதிசுரண ந்யாயத்திற்கு விரோதமில்லை. நம் பராசாரியனாகிய 5 அப்புளாரினாலும் பகவத்பத்தியுள்ளவானாகையினால்

1 ஸ்திரீ ஸ்வபாவமாவது மாதவிடாய் காலத்தில் ஒதுங்கி இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட தாயாரை மற்றக்காலங்களைப்போல் நமஸ்காரம் செய்யக்கூடாமலிருந்தபோதிலும் அலக்ஷியம் செய்யக்கூடாது, அதைப்போல என்று தாத்பர்யம்.

2 ஏதை: - இந்தக் குணங்களோடு ஸமேத: - கூடிக்கொண்டிருக்கிற, சூத்ரோபி-சூத்திரானும், வார்த்தகே - கிழவயதில், மாநம் - பூஜையை, அர்ஹதி-அடையத்தகுந்தவனாகிறான்.

3 காரூபுராணம் - பூர்வகண்டம்-219-8. ஏவஷா-இந்த, அஷ்டவிதா - எட்டு விதமான, பக்தி: - பக்தி, யஸ்மிந்-எந்த, ம்லேச்சேபி - ம்லேச்சனிடத்திலும், வர்த்தகே - இருக்கிறதோ, தஸ்மை - அவன்பொருட்டு, தேபம் - கொடுக்கவேண்டும், தத-அவனிடத்திலிருந்து, க்ராஹ்யம் - க்ராஹிக்கத்தகுந்தது, ஸச - அவனும், யதாஹ்யஹம் - என்னப்போல, பூஜ்ய: - பூஜிக்கத்தகுந்தவன்.

4 திருமால் - 42-வது பாட்டு - 'தொழுமினீர் கொடுமின்கொண்மின்' என்கிற இடத்தில் 'அவர்கள் உங்கள் பக்கல் ஒரு ஜ்ஞானபேகை பண்ணில் நீங்கள் ஆதரித்துச் சொல்லுங்கோள். அவர்கள் பகவத் ஜ்ஞானத்தை உங்களுக்குப் ப்ரஸாதிக்கில் கேட்டுக் கருதார்த்தராகுங்கோள்' என்று வ்யாக்யானம் செய்து இதற்கு ஸம்வாதமாக 'தவெஷ்டெயம் ததொ஽ராஹம்' என்கிறவசனம் எடுத்து உதாஹரிக்கப்பட்டது. ஆகையினால் இது ஜ்ஞானத்தைக் கொடுத்தல், கொள்ளுதல், இவைகளைச் சொல்லுகிற தென்றேற்பட்டது. ஆகையினால் ஜாதாதாரங்களுக்கு விரோதமான பெண் கொடுப்பது முதலியது இவ்வு தாத்பர்யமல்ல.

5 இவ்வர்த்தத்தைச் சாமே ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யந்யஸாரத்தில் ப்ரபாவவ்யவஸ்தாதிகாரத்தில் 'சேவல ப்ராம்மணனுக்கும் சேவல சூத்திரனுக்குமுள்ள எல்லா பாகவத ப்ராம்மணனுக்கும் பாகவத சூத்திரனுக்கும் கொள்ளவேண்டுமென்றும் இவர்களை ஸமர் என்கிற பரஸ்தாரங்களும்கூட புருஷார்த்த ஸம்பாதிகளாலே என்றும் கிடாம்பி அப்புள்ளார் அருளிச் செய்தார்' என்று விசதமாக அருளிச் செய்திருக்கிறார்.

கோவேனில் செய்யவேண்டிய கர்மமும் ஜீவனோபாயமும் முன்று வர்
ணத்தாரினுடைய பணிவிடைதான். 44

வெவ்வு கடிபுணு விரதஸம்வலிசி மறுதெ மரஃ |
வகடி நிரதவலிசி யமர விநிதி தஹுணம் | 45

ப - ரை] மரஃ - மனிதன், வெவ்வு - தன் தன்னுடையதாகிய,
கடிபுணு - கர்மத்தில், கலிரதஃ - ஆசைபுடையவனாய்க் கொண்டு, ஸா
வலிசி - பரமபதத்தை, மறுதெ - அடைகிறான், வகடிநிரதஃ - தன்
னுடைய கர்மத்தைச் செய்துகொண்டிருப்பவன், யமர - எப்படி, வலிசி -
பரமபதத்தை, விநிதி - அடைகிறானோ, கஃ - அந்த, ஸுணம் - கேள்.
பா] ஸாஸ்தரங்களில் சொல்லப்பட்டதாகிய தன் தன் கர்மத்தைச் செய்
தகொண்டிருக்கிற மனிதன் பரமபதத்தை அடைகிறான். தன்னுடைய

சூத்திரனுக்கு மேன்மையுண்டாகில் அந்தப் பகவத்பக்தியினாலேயே
ப்ராம்மணனுக்கும் மேன்மை உண்டாகலாமாகையினால் மறுபடியும்
பாகவத சூத்திரனுக்கும் பாகவத ப்ராம்மணனுக்கும் வ்யப்யாஸமே
ஏற்படுகிறது என்றருளிச் செய்யப்பட்டது. ஆகையினால் யுத்திக்கும்
ப்ரமாணங்களுக்கும் ஒருவித விரோதமுமில்லை பாகையினால் 'சூத்திர
னுக்கு ஜீவனோபாயமும் கர்மமும்' ஒன்றென்று பாஷ்யத்தில் சொல்லி
யிருப்பது மிகவும் பொருத்தமுடையது. 44

தா] மோக்ஷத்தைப் பற்றி உபதேசம் செய்யும் ஸாஸ்தரத்தில் வர்ண
ஸரமதர்மங்களைப் பிரித்திருப்பது எதற்காக? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு
ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—இந்த ஸ்ரீலோகத்தினால், 'ஸாஸ்திர' என்
னும் பதம் இவ்விடத்தில் பரமபதத்தைச் சொல்லுகிறது என்பது இந்த
ஸந்தர்ப்பத்தினு லேற்பட்டது. 1 'ஸாஸ்திர வடிவியோ' என்றல்ல
வோ மேலேயும் சொல்லப்போகிறார். அன்றிக்கே 'ஸிசி' என்னும்
பதம் 'நெஹ்நிபு'விலி' என்று மேலே சொல்லப்போகிற ஜ்ஞான
நிஷ்டைபையைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். அதுவும் பரமபதத்தானவும்
முடிவு பெறுகிறது என்று தெரிவிப்பதற்காக இவ்விடத்தில் மேலான
ப்ரயோஜனமாகிய பரம பதத்தைச் சொல்லி யிருக்கிறதாகவுமாம்.
தன் கர்மங்களைச் செய்து கொண்டிருந்த போதிலும் சூத்திரனுக்குப்
பரமபதத்தை யடைவது எப்படி ஸம்பவிக்கும்? அவனுக்கு மோக்ஷ
த்திற்கு ஸாதனமாகிய ப்ரம்ம வித்யையில் அதிகாரமில்லை என்பது
ஸாரீரக ஸாஸ்தரத்தில் அபசூத்திர கரணத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிரு

கர்மத்தைச் செய்துகொண்டிருக்கிறான் எவ்விதமாகப் பரமபதத்தை யடைகிறானோ அந்த விதத்தைக் கேள். 45

யதஃ ப்ரவ்ருத்தி ஹுததாநாம் யெந ஸ்வபுஷ்டிம் ததா |

ஸுகரீஷணா தஹுஷ்டி விலிவி விததி பாநவஃ | 46

ப - ரை] ஹுததாநா - ப்ராணிகளுக்கு, யதஃ - எவனிடத்தி லிருந்து, ப்ரவ்ருத்தி - உத்பத்தி முதலிய வ்யபாரம் (உண்டாகிறதோ), யெந - எவனால், உஃ - இந்த, ஸ்வபு - எல்லாம், ததா - வ்யாபரிக்கப்பட் டிருக்கிறதோ, -ஃ - அவனை, ஸுகரீஷணா - தன்னுடைய கர்மத்தினால், ஸுஷுபு - ஆராதனம் செய்து, பாநவஃ - மனிதன், விலிவி - வித்தியை, விததி - அடைகிறான். 46

க்கிறதே என்னில் அது உண்மையே யானாலும் வேறு ஜன்மங்களில் ப்ரம்ம வித்யையில் அதிகாரமுண்டாகி அதிவழிபாகப் பாம்பநாயப் பரமபதத்தை அடைவதுண்டாகிறது என்று சொல்லப்படுகிற படியி னால் விரோதமில்லை. விதூர் முதலிபவர்களைப் போல முன் ஜன்மத் தில் நடந்ததை அறியும் ஸக்தியுடையவர்களாய் முன் ஜன்மத்தில் ஆர ம்பிக்கப்பட்ட ப்ரம்ம வித்யையை அப்யாஸம் செய்துகொண் டிருப்ப வர்களுக்குத் தந்தம் வர்ணங்களுக்குரிய தர்மங்கள், அதைச்செய்யாமையினால் உண்டாகும் தோஷத்தைப் பரிஹரிப்பதற்காக என்பதும், அவர்களுக்கு நேரிலேயே பரமபதப் ப்ராப்தி உண்டாகிற தென்பதும் ஸ்பஷ்டமா யறியத் தக்கது. அப்படியே பகவானாகிய ஸௌனகரின் ஸ்ரீ யதீஷ்வராயாஹொவ்யுநெஷு வுஹிஷ்டாஹுஸாஜ்ஜுமஹிவெதிவணடா வாக்ஷெ ஸஹொவா ஸஹஸிவிம் ஸ்ரீணீயதா ||' என்று சொல்லப்பட்டது. அல்பப் பலத்தைக்கொடுக்கும் ஸக்திபையுடைய இந்திரன் முதலிய தேவதைகளின் ஆராதனங்களாகிய வர்ணஸ்ரமதர்மங்கள் பரமபதத்தை அடைவதற்குக் காரணங்கள் என்பது எப்படிப் பொருந்தும்? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் 'ஸுகரீஷணா' என்று சொல்லப்படுகிறது. 'யபா (எப்படி)' என்பதற்குப் பதிலாக இருப்பதினால் 'ததா' என்னும் பதமும் அந்த விதத்தைச் சொல்லுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'அந்த விதத்தைக் கேள்' என்று. 45

1 விஷ்ணு தர்மம் - 102 - 30. அய்யே - இன்னும் சில, தர்ம வ்யாதாதயோபி - தர்ம வ்யாதா முதலியவர்களும், பூர்வாப்யாஸாத்-முன் ஜன்மத்தில் சொன்ன பழக்கத்தினால், ஜு குப்ஹதே - அருவருக்கப்பட்டிருக்கிற, வர்ணவாதவே - தாழ்ந்த ஜாதியில் பிறந்திருக்கும் பொழுதே, ஸம்ஸித்திம் - மோகத்தை, ஸ்ரமணீயதா-ஸபரிமையப் போல, ஸம்ப்ராப்தா - அடைந்தார்கள்.

பா] ப்ராணிகளுக்கு உத்பத்தி முதலிய வ்யாபாரம் எவ்விடத்தி லிருந்து உண்டாகிறதோ, எவ்நாள் இவை எல்லாம் வ்யாபரிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அப்படிப்பட்டவனாக இத்திரன் முதலிய தேவதைகளுக்கு அந்தர்யாமிபாக இருக்கிற என்னைத் தன்னுடைய கர்மத்தினால் ஆராதனம் செய்து என்னுடைய அனுகூலத்தினாலேயே என்னை அடைவதாகிய ஸித்தியை மனிதன் அடைகிறான் எல்லாம் என்னிடத்தி லிருந்தே உண்டாகிறது இவை யெல்லாம் என்னாலேயே வ்யாபரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது * ‘ஈஹம் க்ருக்ஷஸ்ய ஜிமகஃ ப்ரஹ்மஃ ப்ரஹ்மஸ்யா | சித்ஃ பராத்ரம்நாந்யஸு கிம்விடிவியமஃஜடா’ † ‘யோதகஜிஹம் வஸ்யம் ஜிமகஸ்யகூடகிடிநா’ ‡ ‘யோய்யுகேஷண ப்ரகூத்ஃ ஸூரிபதே ஸவராவ

தா] எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாயும், எல்லாவற்றிற்கு மந்தர்யாமியுமாகிய பரமாத்மா தன்னால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டவையுமும் தனக்குச் சரீரங்களுமாகிய இத்திரன் முதலியவர்களைச் சொல்லுகிற பதங்கா னால் வேதத்தில் சொல்லப்படுகிறானையினால் வர்ணாஸ்ரம தர்மங்கள் அந்தப் பகவானுடைய ஆராதன மாகையினால் பரம பதத்திற்கு ஸாதனங்கள் என்பது உசிதந்தான் என்று இந்த ஸ்லோகத்தினால் சொல்லப்படுகிறது. ‘ப்ரஹ்மஃ’ என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் சலிப்பதை மாத்திரம் சொல்லுகிறது என்கிற ப்ரமத்தை விலக்குவதற்காகச் சொல்லுகிறார்—‘உத்பத்தி முதலிய’ என்று. சேதனசேதனங்களைச் சொல்லுகிற ‘ஹ்ரித்’ என்னும் பதத்தோடு சேர்ந்திருக்கிற ‘ப்ரஹ்மஃ’ என்னும் பதம், இவ்விடத்தில் விசேஷித்து அர்த்தம் சொல்லக்காரணமில்லாமையினால் எல்லாவித வ்யாபாரங்களையும் சேர்த்துச் சொல்லுகிறது என்று தாத்பர்யம். எல்லாவிதக் காரணங்களையும் மிருப்பதற் குபயோகமான ஆகாரம்சொல்லப்படுகிறது—‘யெந் ஸவ்யஜிஹம் ததம்’ என்று. ‘ததம்’ (வ்யாபரிக்கப்பட்டிருக்கிறது) என்பதற்கு சிபந்தாவாக இருந்துகொண்டு என்று தாத்பர்யம். ‘தம்’ (அவனை) என்று வேறொருவனைச் சொல்லுவது போலச் சொல்லி யிருக்கிற பதம் ‘என்னை’ என்று எப்படி வ்யாக்யானம் செய்யப்படுகிறது? என்றசுஷ்பம் வரில் அதற்கு ஸமா தானமாக ‘யதஃ’ (எவ்விடத்தி லிருந்து) என்றனுவாதம் செய்திருப்பது முன்னால் சொல்லி யிருப்பதை எதிர் பார்க்கிறபடியினால் அப்படி முன்னால் சொல்லியிருக்கிறதை ஜ்ஞாபகப்படுத்துகிறார்—‘எல்லாம் என்னிடத்திலிருந்தே’ என்றாரம்பித்து. எல்லாவற்றிற்கும் காரணமென்பதிலும் எல்லாவற்றையும் விட மேலானவன் என்பதிலும், எல்லா

ரம்' 1 'சுஹோ வவபுஸ்ய ப்ரவவொ திதஸவபுஸ்ய ப்ரவதபுதெ' என்றிவை முதலிய இடங்களில் முன்பே சொல்லப்பட்டது. 46

ஸ்ரீயாது ஸ்யபஜெபா வி மூணா: வராயஜெபா து நுஷிதாசு | *

ப-ரை] ஸ்யபஜெ: - தன்னால் அனுஷ்டிக்கக்கூடிய வர்ணஸ்ரமதர்மம், விமூணா: - அங்கங்களினால் குறைவு பட்டிருந்தபோதிலும், ஸுநுஷிதாசு - நன்றியனுஷ்டிக்கப்பட்ட, வராயஜெபாசு - இந்தரியங்களை ஜயித்தவனால் அனுஷ்டிக்கக்கூடிய ஜ்ஞானயோகமாகிற தர்மத்தைவிட, ஸ்ரீயாது - சிறந்தது

பா] இவ்விதமாகக் கர்த்துத்வம் முதலியவைகளைவிட்டு எனக்காராதனமாகச் செய்கிற கர்மம் ஸ்வதர்மம். தன்னாலேயே செய்பத்தகுந்ததாகையினால் 'ஸ்யபஜெ:' என்னப்படுகிறது. ப்ரக்ருதியோடு சேர்த்திருக்கிற புருஷ

வற்றையும் வ்யாபரித்திருக்கிறான் என்பதிலும், எல்லாவற்றையும் நியமிக்கிறான் என்பதிலும் உதாஹரித்திருக்கும் வசனங்களுக்கு ஸம்பனிப்பதைப்போலத் தாத்பர்யம் கண்டுகொள்ளவும். 46

தா] இப்படி வர்ணஸ்ரம தர்மங்கள் ஸ்வரூபத்தினால் விடத்தக்கவைகளல்ல என்பதும் பரமாத்மாவை அடைவதற்கு ஸாதனமாகும் விதமும் சொல்லப்பட்டது. பிறகு 1. 'ஸெஷவஜெபா வரொ யஜே' என்றிவை முதலிய இடங்களில் சொல்லப்பட்ட முக்கியமான தர்மத்தோடு சேர்ந்திருப்பதினாலும் சில நியமம் முதலியவைகளோடு சேர்த்திருப்பதினாலும் கர்மயோகத்திற்குள்ளடங்கியதாகிய அந்த வர்ணஸ்ரம தர்மங்கள் ஜ்ஞானயோகத்தில் அதிகாரமுள்ளவனாலும் விடத்தக்கவைகளல்ல என்று முன் சொன்னது ஜ்ஞாபகப்படுத்தப்படுகிறது—இந்த ஸ்ரீலோகம் முதலாக. இவ்விடத்தில் 'ஸ்யபஜெ:' என்னும் பதம் தன்னுடைய வர்ணஸ்ரமங்களுக்கேற்பட்ட தர்மங்களைச் சொல்லுகிறதல்ல. அப்படியாகில் 'வராயஜெ:' என்னும் பதத்தினால் வேறு வர்ணம், முதலியவைகளின் தர்மத்தைச் சொல்லவேண்டியவரும். அது உசிதமல்ல, அது ஸாஸ்த்ரங்களினால் மறுக்கப்பட்டிருப்பதினாலே அதர்மமாகையினாலே தன்னுடைய தர்மம் அதைவிட மிகவும் சிறந்தது என்று சொல்லியிருப்பது பொருந்தாததாகையினால். ஏனெனில் பாபத்தை விடப் புண்ணியம் சிறந்ததென்று சொல்லப்படுகிறதில்லை யல்லவா. இவ்விடையே வேதத்திற்குப் புறம்பான தர்மங்களைவிட வேதத்தில் சொல்லப்படுகிற தர்மம் சிறந்தது என்று சொல்லப்படுகிறது என்

னால் இந்திரியங்களின் வ்யாபாரங்களாகிய கர்மயோகமென்கிற தர்மம்ஸு-
லபமாய்ச் செய்யக்கூடியதாயாகிறதல்லவா, ஆகையினால் கர்மயோகம்என்-
று பேருடைய தன்னுடைய தர்மம் அங்கங்களினால் குறைவுபட்டிருந்த
போதிலும் இந்திரியங்களை ஜயிக்கஸாமர்த்தியமுடைய புருஷனால்அனுஷ்-
ட்டிக்கக்கூடியதாயும் எல்லா இந்திரியங்களையும் அடக்குவதாகையினால்
தவறுதல் நேரிடக்கூடியதாயும், எப்பொழுதாவது ஒரு ஸமயத்தில் பூர்ண
மாயனுஷ்ட்டிக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற ஜ்ஞானயோகத்தைவிடமேலானது.

பது உசிதமல்ல. கூடித்திரியனுபே அர்ஜுநனைக்குறித்து 1 'ஸூரோ
ஹோக்ஸும் ஹெக்ஸும்' என்றவனாலேயே சொல்லப்பட்ட ப்ராம்மணர்
களின் தர்மமாகிய ஸந்திபாஸத்தை மறுத்திருக்கிறது இது என்பதும்
உசிதமல்ல. அது இவனுக்கு ஸாஸ்தரத்தினால் விதிக்கப்பட்டிருந்தால்
அதை மறுப்பது பொருந்தாது. ஸாஸ்தரத்தினால் விதிக்கப்படாம
லிருந்தால் அது பாபமாகையினாலேயே முன்பு சொல்லியதினால் ஸமா-
தானமேற்பட்டு விட்டபடியினாலும். ஆபத்காலங்களில் அடுத்த தாழ்-
ந்ததாகிய ஜீவனோபாபம் இவனால் விடக்கூடியதல்ல ஆகையினால் இவ்-
விடத்தில் 'ஹ்யஸி-டி', 'ஹ்யஸி-டி' என்னும் பதங்கள் முன்போலவே
கர்மயோகம், ஜ்ஞானயோகம், இவைகளைச் சொல்லுகின்றனவாக வ்யா-
க்யானம் செய்யப்பட்டனாக. 'ஹ்' என்னும் பதம் ஜாதியைச் சொல்-
லுகிறது என்பதை விலக்குவதற்காகச் சொல்லுகிறார்—'தன்னாலேயே'
என்றாம்பித்து. 'ஹ்மாவநிபதம் கூடி' என்று மேலே சொல்லி-
யிருப்பதை யனுஸரித்துக் கர்மங்களைச் சொல்லுகிற 'யசி-டி' என்-
னும் பதம் இந்த ஸந்தர்ப்பத்தை யனுஸரித்தும் பலங்களில்
ஆசையில்லாமல் செய்கிற கர்மங்களைச் சொல்லுகிறது. அவ்-
விடத்தில் தன்னாலேயே செய்யத்தகுந்ததாகையினால் என்பதை விவ-
ரிக்கிறார்—'ப்ரக்ருதியோடு சேர்ந்திருக்கிற' என்றாம்பித்து. 'விமூண்ஃ'
என்னும் பதம் விடத்தக்கது என்கிற ஆகேஷபத்தைக் காட்டுகிறது
என்று சொல்லுகிறார்—'அங்கங்களினால்' என்றாம்பித்து. வேறு சக்தி-
யில்லாமையினாலே முக்கிய கல்பமாகச் செய்யமுடியவில்லை என்றொப்-
புக்கொள்ளப்பட்டிருந்தபோதிலும் என்றித்தம். 'ஹ்' என்னும் பதத்-
தினால் சொல்லப்படுகிற கர்மயோகம் செய்யத்தகுந்தவனைவிட மற்றொ-
ருவன் இவ்விடத்தில் பான் என்னப்படுகிறான். அவனாவது ஜ்ஞான-
யோகத்தைச் செய்யத்தகுந்தவன் என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்-
லுகிறார்—'இந்திரியங்களை ஜயிக்க ஸாமர்த்தியமுள்ளபுருஷனால்' என்று.
தவறுதல் நேரிடக்கூடிய தர்மம் நன்றாயனுஷ்ட்டிக்கப்பட்ட தென்பது
எப்படி ஸம்பனிக்கும்? என்கிற ஆகேஷபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்-
லுகிறார்—'எப்பொழுதாவது ஒரு ஸமயத்தில்' என்று. *

பா-அ] இதையே நிரூபிக்கிறார்—

ஹ்வாவநியதம் சுஜகௌவநாவொதி கிஷிஷா || 47

ப - ரை] ஹ்வாவநியதம் - ஸ்வபாவத்தினாலேயே ஏற்பட்டதாகிய, சுஜ-
கர்மத்தை, கௌவந - செய்துகொண்டிருப்பவன், கிஷிஷா - ஸம்ஸார
த்தை, நாவொதி - அடைவதில்லை. 47

பா] ப்ரக்ருதியோடு சேர்ந்திருப்பவனுக்கு இந்திரியங்களின் வ்யாபாரங்க
ளாகையினாலே கர்மங்கள் ஸ்வபாவத்தினாலேயே ஏற்பட்டவைகளாகை
யினால் கர்மங்களைச் செய்து கொண்டிருப்பவன் ஸம்ஸாரத்தை அடைவ
தில்லை, கர்மங்கள் தவறுதல்கள் நேரிடக்கூடியவைகளல்லவாகையினால்.
ஜ்ஞானயோகம் எல்லா இந்திரியங்களையும் அடக்குவதினால் உண்டாகக்
கூடியதாகையினாலே தவறுதல் நேரிடக்கூடியதாகையினால் அதில்நிஷ்ட
டையுடையவன் தவறுதலினால் ஸம்ஸாரத்தை அடைந்தாலுமடைவான்.
ஆகையினால் கர்மநிஷ்டையே மேலானது என்று முன்னரவது அத்யாயத்
தில் சொல்லப்பட்டதை ஜ்ஞாபகப்படுத்துகிறார். 47

தா] 'ஹ்வாவநியதம்' என்கிற இடத்தில் ஜாதிக் கேற்பட்டது என்
றத்தம் என்கிற ஸந்தேஹத்தை விலக்குவதற்காகச் சொல்லு
கிறார்—'இதையே' என்றாரம்பித்து எப்படி எட்டிமாம், வேப்ப
மரம், புளி, இவைகளி லுண்டாகிய புழுக்களுக்கு ஆஹாரங்
கள் அதிகஸ்வபாவத்தினால் ஏற்பட்டிருக்கிறதோ அதைப்போல
என்று தாத்பர்யம். 'கிஷிஷா' என்னும் பதம் அதிக அநிஷ்டத்தைச்
சொல்லுகிறது என்று தெரிவிப்பதற்காகப் பாபத்தின் பலத்
தைச் சொல்லுகிற 'ஹம்ஸாரா' என்னும் பதத்தினால் வ்யாக்யா
னம் செய்யப்பட்டது. ஜ்ஞானயோக நிஷ்டடையில் ஸம்பவிக்கக் கூடி
யது ஸம்ஸாரம், அது இதற்கில்லை என்று தெரிவிப்பதற்காகவாவது,
கர்மயோகத்தைச் செய்தவன் ஸம்ஸாரத்தை யடைவதில்லை யென்று
மறுத்ததினால் மற்றவனடைகிறான் என்றேற்படுகிறது என்கிற அபிப்ரா
யத்தினாலாவது சொல்லுகிறார்—'ஜ்ஞானயோகம்' என்றாரம்பித்து,
வேறு அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது என்கிற ஸந்தேஹத்தை விலக்கு
வதற்காகவும், இதில் அதிக ப்ரீதி உண்டென்று தெரிவிப்பதற்காக
வும் புனருத்தியைப் பரிஹரிப்பதற்காகவும் 'முன்னரவது அத்யாயத்
தில்' என்பது முதலியது சொல்லப்பட்டது. 47

ஸஹஜா கஜே களஞ்சைய ஸபொஷஷி மத்யஜேசு |

ஸவபுராஸா ஹி ஷொஷேண யதெநாந்நிரிவாவ்யதா: || 48

ப - றை] ஸாஹேப - அர்ஜுந, ஸஹஜ - ஸ்வபாவத்திலேற்பட்டதாகிய, கஜே - கர்மத்தை, ஸபொஷஷி - தோஷத்தோடு கூடியிருந்தபோதிலும், மத்யஜேசு - விடக்கூடாது, ஹி-எந்தக் காரணத்தினால், ஸவபுராஸா - எல்லாக் கர்மங்களின் ஆரம்பங்களும், யதெந - புகையினால், சுந்நிரிவ - நெருப்பைப் போல, ஷொஷேண - தோஷத்தினால், சூவ்யதா - வ்யாபரிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ. 48

பா] ஆகையினால் ஸ்வபாவத்தினாலேயே ஏற்பட்டதாகையினால் ஸுலபமாய்ச் செய்யக்கூடியதாயும் தவறுதல் நேரிடக்கூடாததாயிருக்கிற கர்மத்தை அது துக்கத்தோடு கூடியிருந்தபோதிலும் விடக்கூடாது. ஜ்ஞானயோகத்தைச் செய்யத் தகுந்தவனு யிருந்தபோதிலும் கர்மயோகத்தையே செய்

தா] 'ஸ்வபாவத்தினாலேயே ஏற்பட்டதாகையினால்' என்பதற்கு அவரவர்களின் வாஸ்தவ்யினால் ஏற்பட்டிருக்கிறபடியினால் என்றத்தம். இப்படியாகில் விடக்கூடாதென்பது எப்படிப் பொருந்தும்? என்கிற ஆகேஷபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'ஸுலபமாய்ச் செய்யக்கூடியதாயும்' என்று. 'ஷொஷா' என்னும் பதத்தினால் பாபத்தைச் சொல்லுகிறது புத்தமல்ல, ஸாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்ட கர்மத்தில் பாபமுண்டாகாதாகையினால். அப்படிப் பாபமுண்டாகில் 'மத்யஜேசு' என்பது உசிதமல்ல, பாபம் எல்லோராலும் விடத்தக்கதாகையினால். ஆகையினால் இவ்விடத்தில் ஸரீரத்திற்கு ஸரமம் முதலியவைகளுடன் சேர்த்திருக்கிறதென்பது 'ஸபொஷா' என்று சொல்லப்படுகிறது. இவ்வளவு மாத்நிரத்தினாலும் சோம்பேறிகளுக்கு விடவேண்டும் என்கிற புத்தி உண்டாய்விடும் என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'துக்கத்தோடுகூடி யிருந்தபோதிலும்' என்று. இத்தால் கபிலருடைய மதத்தை ஆரோபித்துக்கொண்டு 'ஸபொஷா' என்றனுவாதம் செய்திருக்கிறது என்று மற்றவர்கள் வ்யாக்யானம் செய்திருப்பது நிராகரிக்கப்பட்டது. மோக்ஷத்தில் ஆசையுடையவனுக்கு ஸாஸ்த்ரத்தில் விதிக்கப்பட்டதாயும் சிறந்ததென்று கீழே சொல்லப்பட்டதாயிருக்கிற கர்மயோகத்தில் அல்பமான கஷ்டத்தைப் பொறுக்காமையினால் விடவேண்டுமென்கிற புத்தி எப்படி உண்டாகும்? ஆகையினால் இவ்வதற்குப் பரஸ்தாவமே இல்லாமையினால் விடக்கூடாதென்று மறுத்திருப்பது உசிதமல்ல, என்கிற ஆகேஷபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'ஜ்ஞானயோகத்தைச் செய்பத்தகுந்தவனு யிருந்தபோதிலும்' என்று.

என்றார்த்தம். கர்மயோகத்தின் ஆரம்பங்களும் ஜ்ஞானயோகத்தின் ஆரம்பங்களும் புகையினால் அக்னிபோலத் துக்கத்தினால் சூழப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வளவுதான் வ்யத்த்யாஸம். கர்மயோகம் ஸுலபமாய்ச் செய்யக் கூடியது, தவறுதல் நேரிடக்கூடாதது. ஜ்ஞானயோகம் இதற்கு விரோதமான ஸ்வபாவமுடையது என்பது. 48

சுவதௌ வஸுவி ஸவபுத்ரு ஜிதாதூ விமத ஸுரஹி |
நெஹக்ஷுபுவிஜிவாநாஃ ஸநூஸௌநாயிமஹதி || 49

ப - னை] ஸவபுத்ரு - எல்லா விஷயங்களிலும், சுவதௌவஸுவி - பற்றாதுமையாத புத்தியையுடையவனாய்க் கொண்டே, ஜிதாதூ-ஜயி

‘போதிலும்’ என்னும்பதம் மற்றவர்களைப்பற்றிக்கேழ்க்கவே வேண்டிய நிலை என்று தெரிவிப்பதற்காக. கஷ்டமில்லாத உபாயத்தைப்பார்த்தால் தன்னுடைய அதிகாரத்தை யோசிக்காமல் அதில் ப்ரஸ்ருத்தியுண்டாகுமாயினால் அதிலிருந்தும் தடுக்கப்படுகிறான் என்றார்த்தம். துக்கத்தோடுகூடியது, துக்கமில்லாதது என்கிற வ்யத்த்யாஸத்தை ஒப்புக்கொண்டு தவறுதல்நேரிடக்கூடாதது முதலிய காரணங்களினால் கர்மயோகமே செய்யவேண்டுமென்று நியமம் சொல்லப்பட்டது. பிறகு துக்கத்தோடு கூடினதென்பது இரண்டிற்கும் ஸமானம் என்று சொல்லப்படுகிறது—‘ஸவபுரஹாஹி’ என்றாரம்பித்து. ‘கர்மயோகத்தின் ஆரம்பங்களும் ஜ்ஞானயோகத்தின் ஆரம்பங்களும்’ என்பதினால் ‘ஸவபு’ என்னும் பதத்தினால் இவ்விடத்தில் கீழ் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட. ஸாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்ட எல்லாக் கர்மங்களும் சொல்லப்படுகின்றன என்று சொல்லுகிறார். துக்கம் ஸமமாக இருந்தால் ஒன்றைமாதிரியும் செய்பவேண்டுமென்று நியமிப்பதில் என்ன ப்ரபோஜனம்? அந்தத்துக்கம் கர்மயோகத்தை விடுவதற்கு ஏன் காரணமாகாது? என்கிற ஆக்ஷேபங்களுக்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—‘இவ்வளவுதான் வ்யத்த்யாஸம்’ என்றாரம்பித்து. கர்மங்களை ஆரம்பிப்பதில் ஸார்த்தத்திற்கு ஸாமம் மாதிரியும், ஜ்ஞானயோகத்தை ஆரம்பிப்பதிலோடுவனில் அதிக ஸமீபத்திலிருந்தபோதிலும்¹ ‘முழங்கை முண்டு’ நடுவில் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிற வஸ்துவைப்போலிருக்கிற ஜீவாத்மாவைத்தேடுவதினால் இந்திரியர், மனது, இவைகளை யடக்குவதினால் உண்டாகிய ஸ்ரமம் அதிக அநுகூலம் என்று தாத்தியர்யம். 48

1 தாத்திய சந்திரிகையின் மற்றொரு பாடாந்தரப்படி ‘முழங்கை முண்டில் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிற வெல்லம் போல் இருக்கிற ஜீவாத்மாவை’ என்றார்த்தமாகவுமாம்.

கப்பட்ட மனதையுடையவனாய்க் கொண்டும், வி ம த ஸ்ர ஹி 3 - ன் னை யில்லாதவனாய்க் கொண்டும் (இருக்கிறவன்), ஸ ஹ ஸ்ர ஹி 3 - கீழ்ச் சொல்லிய கர்ம ஸங்கியாஸத்தினால், வ ர ஜா - உயர்ந்ததாகிய, லெ ஹ ஸ்ர ஹி 3 - விஜி - த்பானயோகத்தின் ஸித்தியை, ஸ ஹ ஹி 3 - அந் த சிறுன்.

49

பா] பலம் முதலியவைகளிடத்தில் பற்றுதலில்லாத புத்தியையுடையவ னாயும், ஜயிக்கப்பட்ட மனதையுடையவனாயும், பரமாத்மாவையே கர் த்தா என்றனுஸந்தானம் செய்வதினால் தான் கர்த்தா என்பதில் ஆசையில் லாதவனாயும், கீழ்ச் சொல்லியபடி த்யாகத்தாலிட வேறுபட்டதல்ல என்று நிர்ணயம் செய்யப்பட்ட ஸங்கியாஸத்துடன் கர்மங்களைச் செய்கு கொண்டிருப்பவன் உயர்ந்ததாயும், ஜ்ஞான யோகத்திற்கும் பரமோ ஜ்ஞனமாயுமிருக்கிற த்யான நிஷ்ட்டையை யடைகிறான். அதாவது எல்லா

தா] 'ஸ ஹ ஹி 3 - ஸ ஹ ஹி 3' என்று சொல்லி இருந்தபோதிலும் மறுபடியும் 'வி ம த ஸ்ர ஹி 3' என்று சொல்லியிருப்பது பலம், ஸங் கம், இவைகள் நிவ்ருத்திப்பதாகிய த்யாகத்தோடு சேர்த்துச் சொல் லப்பட்ட கர்த்தருத்வ த்யாகத்தைச் சொல்லுகிறதென்பது உசிதமானா யினால் கணனிலும் தன்னிடத்தில் கர்த்தருத்வம் உண்டாகிறதென்றனு ஸந்தானத்தின் பரஸ்தாவமே இல்லாமலிருப்பதாகிய த்யாகத்தின் உபர் ந்த தசையைச் சொல்லுவதற்காக என்று சொல்லுகிறார்—'தான் கர்த்தா என்பதில் ஆசை இல்லாதவனாயும்' என்று. 'ஸ ஹ ஹி 3' என்பது ஜ்ஞானயோகம் முதலிபதைச் சொல்லுகிறதல்ல, கீழ்க்கர்மங்களைவிடக் கூடாதென்று சொல்லியிருப்பது பொருந்தா தாகையினாலும், இந்த அத்யாயத்தின் ஆரம்பத்தில் சொல்லப்பட்ட ஸங்கியாஸத்தைச் சொல் லுகிறதென்பது உசிதமாகையினாலும் என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'கீழ்ச் சொல்லியபடி' என்றும்பித்து. இவ்விடத்தில் 'லெ ஹ ஸ்ர ஹி 3 - விஜி' என்னும் பதம் மோக்ஷத்தைச் சொல்லுகிற தல்ல, 'ஸ ஹ ஹி 3 - ஸ ஹ ஹி 3' என்றும்பித்து மறுபடியும் அவனுக்குச் செய்யவேண்டிய கார்யத்தை விதித்திருக்கிறபடியினால். ஜ்ஞான யோ கம் மாத்திரத்தைச் சொல்லுகிறதுமல்ல, 'வ ர ஜா' என்று இங்கு விஸேஷணமிருக்கிறபடியினாலும், 'லெ ஹ ஹி 3' என்னும் பதத்தி னால் மாத்திரம் அதைச் சொல்லலாமாகையினாலும். ஆகையினால் இவ்விடத்தில் ஜ்ஞான நிஷ்ட்டையின் பலத்தினுடைய ஆரம்பம் சொல் லப்படுகிறது என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'த்பான நிஷ் ட்டையை' என்று. 'லெ ஹ ஹி 3 - விஜி' என்கிற இடத்தில் ஸ ஹ ஹி 3

இந்திரியங்களின் வ்யாபாரங்கள் ஒய்ந்துவிடுவதாகிய மேலே சொல்லப் போகிற த்யான யோகத்தை அடைகிறான். 49

வலிசிம் ஸ்ராவோ யயா ஸ்ரஹ தயாவோதி நிவொய மெ |
ஸஜாவெநெவ களனெய நிஷா ஜீராமஸ்ய யாரா || 50

ப.ரை] களனெய - அர்ஜுந, வலிசிம் - த்யான யோகத்தின் ஸித்தியை, ஸ்ராவோ - அடைந்தவன், யயா - எவ்விதத்தினால், ஸ்ரஹ - ப்ரம்மத்தை, தயாவோதி - அடைகிறதோ, தயா - அந்தவிதத்தை, மெ - என்னிடத்திலிருந்து, ஸஜாவெந - சுருக்கமாக, நிவொய - தெரிந்துகொள், யா - எந்த ப்ரம்மமானது, ஜீராமஸ்ய - த்யானத்திற்கு, யாரா - உயர்ந்ததாகிய, நிஷா - அடைய வேண்டிய ப்ரயோஜனமோ. 50

பா] ப்ரயாணம் புறப்படுகிற வரையில் தினந்தோறும் அனுஷ்டிக்கப்படுகிற கர்ம யோகத்தினால் உண்டாக்கப்பட்ட த்யானமாகிற ஸித்தியை அடைந்தவன் எவ்விதமாக இருந்தகொண்டு ப்ரம்மத்தை அடைகிறதோ,

ம்யத்தின் ஸித்தியாகிய என்கிற ஸமாஸத்தினாலாவது 'வரஜாம்' என்கிற விஸேஷணத்தினாலாவது ஏற்பட்டதை விவரிக்கிறார்—'ஜ்ஞான யோகத்திற்கும் ப்ரயோஜனமாயிருக்கிற' என்று, மேல் சொல்லப் போகிற க்ரந்தத்தை அனுஸரித்தும் இந்த அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது உசிதம் என்று சொல்லுகிறார்—'மேலே சொல்லப்போகிற' என்று, 'நிமகுதகஜாநிஷ்ட-ஜா (கர்மங்களொன்று மில்லாதவன் அவனுடைய ஸ்வபாவம் நைஷ்கர்மம்)' என்கிற வ்யுத்தத்தியை விவரிக்கிறார்—'எல்லா இந்திரியங்களினுடையவும்' என்றாரம்பித்து. 49

'வலிசிம் ஸ்ராவோ' என்பது சீழ்ச்சொல்லியதை அனுவாதம் செய்கிறது என்பதை அதின் விஸேஷணங்களோடு கூடின காரணத்தை விவரித்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—'ப்ரயாணம் புறப்படுகிறவரையில்' என்றாரம்பித்து. ஸித்தியை யடைந்தவன் ப்ரம்மத்தை யடைகிறான் என்று சொல்லியிருப்பதினால் மற்றவர்களைச் சொல்லுகிறது இது என்று தெரிவிப்பதற்காக 'த்யானமாகிற ஸித்தியை யடைந்தவன்' என்று சொல்லப்பட்டது. 'யயா' என்பது மேல்க்ரந்தத்தை அனுஸரித்துப் புருஷனுடைய வ்யாபாரத்தினால் செய்யத்தகுந்த உபாயத்தின் விதத்தைச் சொல்லுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'எவ்விதமாக இருந்துகொண்டு' என்று. 'மெநிவொய' என்பதற்கு என்னிடத்திலிருந்து நிர்ப்பசயமாய்த் தெரிந்துகொள் என்றர்த்தம். உயர்ந்த பலத்தி

அந்த விதத்தைச் சுருக்கமாக என்னிடத்திலிருந்து தெரிந்துகொள். அந்த ப்ரம்மமே ‘நிஷாஜிதாநஸூயாக்ஷரா’ என்று விசேஷித்துச் சொல்லப்படுகிறது. த்யானமாகிய ஜ்ஞானத்திற்கு எந்த ப்ரம்மம் மேலான அடைய வேண்டிய ப்ரத்யாஜ்ஞமோ என்றதும். 50

வஸூஷா விஸூஷயா யுகோ யுதூதூதாம் நியஜுவ |
ஸஸூஷீது விஷயா ஸூக்ஷ ராமமெஷுள வுஷுஷுவ || 51

விவிக்ஷெவீ றுவூஸீ யதவாகூய ஜாமஸு |
ஸூாமயொமவரொ நிதூம் வெவராமூம் வஸுவாஸூரிதூ || 52
சுஹுங்காரம் வஸூம் டவடூம் காஜம் க்ரூடம் வஸூஷூம் |
விஜுவூ நிஜூஜூகோ வுஷு ஹியாய கஹூதே || 53

ப - ரை] விஸூஷயா - பரிசுத்தமாகிய, வஸூஷா - புத்தியுடன், யுகூ - சேர்ந்தவனாய், யுதூ - தைர்யத்தினால், சூதூதாம் - மனதை, நியஜுவ - அடக்கிக்கொண்டும், ஸஸூஷீது - ஸப்தம் முதலிய, விஷயாது - விஷயங்களை, சூக்ஷ - விட்டு விட்டு, ராமமெஷுள - ஆசையையும் த்வேஷத்தையும், வுஷுஷு-தள்ளி, விவிக்ஷெவீ - ஜனமில்லாத இடத்தை அடைந்தவனாயும், றுவூஸீ - மிதமான ஆஹாரத்தை ஸாப்பிட்டுக் கொண்டும், யதவாகூய ஜாமஸு - அடக்கப்பட்டவாக்கு, ஸரீரம், மனது, இவைகளை யுடையவனாய்க் கொண்டும், நிதூம் - எப்போதும், ஸூாமயொமவரூ - த்யான யோகம் செய்து கொண்டும், வெவராமூம் - மற்ற விஷயங்களில் ஆசையில்லாமையை, வஸுவாஸூரிதூ - அடைந்தவனாய்க் கொண்டும், சுஹுங்காரம் - அஹங்காரத்தையும், வஸூம் - தன் வாஸனையின் பலத்தையும், டவடூம் - கோழப்பையும், காஜம் - காமத்தையும், க்ரூடம் - கோபத்தையும், வஸூஷூம் - மற்றெல்லா வஸ்துக்களையும், விஜுவூ - விட்டு விட்டு, நிஜூஜூ - மமகார மில்லாதவனாயும்,

ல்லவோ உபாயம் முடிவு பெறுகிறது. ஆகையினால் அதுவே உபாயம் முடியுமிடமாகையினால் ‘நிஷா’ என்று சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘அந்த ப்ரம்மமே’ என்று, ‘ஜிதாந’ என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் மேலே சொல்லப்போகிற த்யானத்தில் முடிவு பெறுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—‘த்யானமாகி’ என்றும்பித்து. 50

ஸாணஃ - சாந்தியை யுடைவனாய் மிருக்கிற (த்யான யோக நிஷ்ட்டன்),
 ஸு ஹ ஸுபியாய - பரிசுத்தமான ஆத்மாவை அடைவதற்கு, கூலு
 தெ - யோக்கியனாகிறான். 51-53

பா] உள்ளபடியே இருக்கிற ஜீவாத்மாவின் உண்மையைப் பற்றிய புத்தி
 யோடு கூடினவனாயும், மனதை விஷயங்களி லிருந்து திருப்புவதினால்
 யோகம் செய்யத் தகுந்ததாகச் செய்து கொண்டும், ஸப்தம் முதலிய விஷ
 யங்களை ஸமீபத்தி லில்லாதவைகளாகச் செய்துகொண்டும் அவைகளி
 லுண்டாகிற ஆசை தீவ்ஷம், இவைகளைத் தள்ளிக் கொண்டும், த் பா
 னம் செய்வதற்கு விரோதிகளாகிய வஸ்துக்க ளொன்று மில்லாத இடத்தி

தா] இவ்விடத்தில் 'ஸுஹி' என்னும் பதம் மேலே ப்ரஸ்தாவிக்கப்
 படுகிற 'ஸு ஹ' என்னும் பதத்தின் அபிப்ராயத்திலைற்பட்ட அர்த்
 தத்தைப்பற்றிய புத்தியைச் சொல்லுகிறது. அதற்கு சுத்தியாவது
 பூர்ணமாகத் தெரிந்துகொள்ளாமை, ஸந்தேஹம், விருத்தமாக அறி
 தல் முதலிய தோஷங்களில்லாமை. என்று சொல்லுகிறார்—'உள்ளபடி
 யே இருக்கிற' என்றும்பித்து. 'ஸுதூ' என்பதினால் முன்பு சொல்
 லிய விதமான ஸாத்விக த்ருதி சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகி
 றார்—'விஷயங்களிலிருந்து திருப்புவதினால்' என்று. இவ்விடத்தில் ஸைர்
 யத்தினால் மனதை அடக்குவதாகிய கர்மம் சொல்லப்பட்டது. மறுபடி
 யும் முன்பே விடப்பட்ட ஸப்தம் முதலிய விஷயங்களைப்பற்றி அப்
 பொழுது விட்டு என்று சொல்லப்படுகிறதே அது எப்படிப்பட்டது?
 என்கிற ஆகேஷ்பத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'ஸமீபத்தில்
 இல்லாதவைகளாய்ச் செய்துகொண்டு' என்று. விஷயங்கள் ஸமீபத்தி
 லிருப்பது ஜிதேந்த்ரியனையும் கலக்கிவிடுமல்லவா என்று தாத்பர்யம்.
 'ஸாமகேஷஸாஸுஹி' என்று விஷயங்களி லுண்டாகிய ராக
 த்வேஷங்களைத் தள்ளுவதும் அப்பொழுது செய்யவேண்டியதைப்பற்
 ரியது என்று தெரிவிப்பதற்காகவும் 'வெவ்ராஸுஹஸுபாஸுரி து'
 என்பதோடு புனருத்தியைப் பரிஹரிப்பதற்காகவும் சொல்லுகிறார்—
 'அவைகளினாலுண்டாகிற' என்றும்பித்து. இத்தால் விஷயங்கள் ஸமீ
 பத்தில் இல்லாமைமீன் ப்ரயோஜனம் காட்டப்பட்டது. அன்றிக்கே
 தூரத்திலிருந்தபோதிலும் அவைகளில் ஸுக்ஷ்மமாகிய ஆசையும்
 விடத்தக்கது என்று தாத்பர்யமாகவுமாம். 'விவிசு' என்பதற்கு இல்
 லாமலிருக்கிற என்ற்த்தம். அதை இந்த ஸந்தர்ப்பத்திற்குப்பயோக
 மான அர்த்தத்தினால் விஸேஷித்துச் சொல்லுகிறார்—'த்யானம் செய்வ
 தற்கு விரோதிகளாகிய' என்றும்பித்து. 'ஸுஸாஸு' என்பதினால் முன்பு

லிருந்து கொண்டும், அசிகமாக ஸாப்பிவேது, ஸாப்பிடாம் லிருப்பது, இவைகளில்லாம லிருப்பவனாகும், த்யானத்திற் கனுதணமாகச் செய்யப்பட்ட ஸரீரம் வாக்கு, மனது, இவைகளின் வ்யாபாரங்களை யுடைய வனாகக் கொண்டும் இப்படிப்பட்டவனாய் ப்ரபாணம் புறப்படுகிற வரையில் தினந்தோறும் த்யானம் செய்து கொண்டும், த்யானம் செய்ப்படுகிற வஸ்துவைத் தவிர மற்ற விஷயங்களில் தோஷங்களை நிரூபிப்பதினால் அந்தந்த விஷயங்களில் ஆசை இல்லாதமையை வ்ருத்தி செய்து கொண்டும், ஆத்மாவல்லாத வஸ்துவினிடத்தில் இதுவே ஆத்மா என்கிற அபிமானத்தையும், அது வ்ருத்தி யடைவதற்குக் காரணமாகிய வாஸனையின்

சொல்லப்பட்ட 'நாதஸூத்ரம்' என்பது முதலியது ஞாபகப்படுத்தப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'அதிகமாக ஸாப்பிவேது' என்றும் பித்து. 'யுத்தா தூதம் நியஜுவ' என்பதோடு யதவாகூயஜா நவஸி' என்பதற்குப் புனருத்தியப் பரிஹரிப்பதற்காகச் சொல்லுகிறார்—'த்யானத்திற்கு கனுதணமாகச் செய்யப்பட்ட' என்றும் பித்து. ஸரீரத்தை த்யானத்திற்கு கனுகுணமாகச் செய்வதாவது உறுதியான ஆஸநம் முதலியவைகளை அடைதல். வாக்குக்கோடுவனில் ப்ரணவம் முதலியவைகளைத் தவிர மற்ற வார்த்தைகளை விட்டுவிடுதல். மனத்திற்கோடுவனில் சுபாஸ்ரயமாகிய பகவானுடைய திவ்ய மங்கல விக்ரஹத்தை நினைத்துக்கொண்டிருத்தல். கீழ்ச்சொல்லியவைகளெல்லாம் த்யானபோகத்திற்கு கங்கங்கள் என்று சொல்லுகிறார்—'இப்படிப்பட்டவனாக' என்று. 'நிதிஸ்' என்னும் பதத்தின் தாத்பர்யத்தைச் சொல்லுகிறார்—'ப்ரபாணம் புறப்படுகிற வரையில் தினந்தோறும்' என்று. 'நாமமெவ்வுள வுஜவஸு' என்பதினால் ஸப்தம் முதலிய விஷயங்களிலுண்டாகிய ஆசை, த்வேஷம், இவைகளை விவக்கேவண்டுமென்று சொல்லப்பட்டபடியினால் 'வெவ்நாமஸ்ரீதஸி' என்கிற இது அபிமானத்தினாலுண்டாகிய வஸ்துக்களைப்பற்றியது. அதில் 'வஸ்' என்னும் உபஸர்க்கத்தின் அர்த்தமாகிய நன்மையாவது முன்பு ஏற்பட்டிருந்தபோதிலும் அதையே நன்றாக உறுதிப்படுத்தல் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'ஆசையல்லாமையை வ்ருத்தி செய்துகொண்டும்' என்று சொல்லப்பட்டது. இப்படியே அஹங்காரம் முதலியவைகளை விவதினும் அறியவேண்டியது. ஸரீரம், மனது, ப்ரணவாயு முதலியவைகளின் பலங்கள் போகத்திற்கு விசேஷ இல்லாமைகளினால் 'வாஸனையின் பலத்தையும்' என்று விசேஷித்துச் சொல்லி இருக்கிறது. கர்வமாவது இவ்விடத்தில் கீழ்ச்சொல்லிய அஹங்காரம், பலம், இவைகளைக் காரணமாகவுடையதாகிய செய்யவேண்டிய கார்யத்தைச் செய்பாமை, நான்

பலத்தையும், இதனாவண்டாகிற கர்வத்தையும், காமத்தையும், கோபத்தையும், மற்றெல்லா வஸ்துக்களையும் விட்டு விட்டுத் தன்னைச் சேர்ந்தவைக ளல்லாத எல்லா வஸ்துக்களிடங்களிலும் தன்னுடைய தேன்கிற புத்தி இல்லாதவனாயும், ஆத்மாவை அனுபவிப்ப தோன்றையே ஸுகமாக வுடையவனாயும், இப்படிப் பட்டவனாக்கொண்டு த்யானயோகம் செய்கிறவன் ப்ரம்மமாவதற்குத் தகுந்தவனாகிறான். எல்லா ஸம்ஸார பந்தங்களிலிருந்து விபேட்டவனாய் உள்ளபடியே இருக்கிற ஜீவாத்மாவை அனுபவிக்கிறான் என்றர்த்தம். 51-53

ब्रह्म लीतः प्रब्रह्मात्मा न शोचति न कांक्षति ।
ब्रह्मब्रह्मैवमाह ब्रह्मैतच्छुद्धं शुद्धं ब्रह्मैवमाह ॥ 51

ப - ரை] **ब्रह्म लीतः** - பரிசுத்த ஆத்மாவை யனுபவிக்கிறவனாய், **प्रब्रह्मात्मा** - துக்கம்முதலியவைகளில்லாதஸ்வரூபத்தையுடையவனாய், **न शोचति** - வேறொன்றைப்பற்றித் துக்கிப்பதில்லை, **न कांक्षति** -

யோகி, நான் ஸாரந்தன் என்றுண்டாகும் கர்வமும் விடத்தக்கது. 1 'ब्रह्मब्रह्मा' **ब्रह्म** புதி **ब्रह्म** யஜுதி **ब्रह्मा** தி' என்று ஸம்ருதியில் சொல்லியிருப்பதினால் மனது, வாக்கு, ஸரீரம் இவைகளின் வ்யாபாரங்கள் நிவ்ருத்தி சொல்லப்பட்டபடியினால் 'ஸா ங்' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் ஸாரந்திக்கு விசேஷமான காரணத்தைச் சொல்லுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'ஆத்மாவை அனுபவிப்பதோன்றையே ஸுகமாகவுடையவனாயும்' என்று. இந்தரியங்களின் வ்யாபாரங்கள் ஒய்வதும் கோபம் முதலியவைகள் நிவ்ருத்திப்பதும் வெளியிலுண்டாகும் ஸுகத்தில் ஆசை இல்லாமையினால். அதுவும் அதை விட விசேஷமான ஆத்மாவை அனுபவிப்பதாகிய ஸுகம் ஸித்தித்து விட்டபடியினால் என்று தாற்பர்யம். கீழ்ச்சொல்லிய எல்லாக் கர்மங்களிலும் த்யானயோகம் முக்கியம் என்று சொல்லுகிறார்—'இப்படிப் பட்டவனாக்கொண்டு த்யானயோகம் செய்கிறவன்' என்று. இவ்விடத்தில் த்யானமே யோகமென்று சொல்லப்படுகிறது. த்யானத்தினால் உண்டாகிறயோகமாகவுமாம். அடுத்த ஸ்லோகத்தின் அர்த்தத்தை யோசித்து இவ்விடத்தில் 'ब्रह्म' என்னும் பதம் பரிசுத்தமான ஜீவாத்மாவைச் சொல்லுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'எல்லா ஸம்ஸார பந்தங்களிலிருந்து' என்றரம்பித்து. 51-53

1 ஹ்ருஷ்ட: - ஸந்தோஷத்தை யடைந்தவன், த்ருப்பதி - கொழுப்படைந், த்ருப்த: - கொழுப்படைந்தவன், தர்மம் - தர்மத்தை, அதிக்ராமதி - மீறி

ஆசைப்படுவது மில்லை, ஸ்வெபூஷா - எல்லா, ஹிதெஷா - ப்ராணி களிடங்களில், ஸ்வே - ஸமமான புத்தியையுடையவனுக்கொண்டு, வரோ - மிகவும் உயர்ந்ததாகிய, ஹிதே - என்னிடத்தில் பக்தியை, ஹிதே - அடைகிறான். 54

பா] ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற அளவில்லாத ஜ்ஞானமொன்றையே ஸ்வரூபமாகவுடையதாயும், எனக்குச் சேஷமாயிருப்பதொன்றையே ஸ்வபாவமாக வருடப்பதாயுமிருக்கிற தன்னுடைய ஆத்மஸ்வரூபத்தை யுடையவனாயும், * 'ஐதஹ்நூம் ப்ரக்யகிம் விசிவெவரோ' என்ப தினால் தனக்குச் சேஷமென்று சொல்லப்பட்டதல்லவா, கஷ்டம், கர்மம், முதலியவைகளினால் கலக்கத்தை யடையாத ஸ்வரூபத்தை யுடையவ

நா] இப்படிச் சுர்மயோகம் முதலியவைகளினால் உண்டாக்கப்பட்ட ஜீவாத்மாவை யனுபவிப்பது பாபத்தியில் அதிகாரத்தை உண்டாக்கு கிறது என்பது இந்த ஸ்லோகத்தினால் சொல்லப்படுகிறது இந்த அபி ப்ராயத்தினால் பகவானுக்குச் சேஷமாயிருக்கை ஒன்றையே ஸ்வபாவ மாக யுடையவனுமிருக்கையும் ப்ரகாசிக்கிறதென்று சொல்லப்பட்டது. யோகத்தினாலுண்டாக்கப்பட்ட 'ஸ்வஹ்' என்று சொல்லப்பட்டது பெரிதாக இருக்கைஎன்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'அளவில்லாதஜ்ஞானம்' ப்ரகாசிக்கிறது என்று சொல்லி இருக்கிறது. பகவானுக்குச் சேஷமாக இருக்கை ஆத்மாவிற்கு ஸ்வரூபத்தோடு சேர்த்ததென்பது முன்ன மேயே சொல்லப்பட்டது என்று சொல்லுகிறார்—'ஐதஹ்நூம்' என்றாம்பித்து. 1 'ராமாஜிதேஹிதே விதேநாவூஜீ உயாவூஜி தி.நி' என்றிவை முதலியவைகளில் சொல்லப்பட்ட பாபத்தி, செய்பத் தகாத அயோக்யதை இல்லாமை, 'ஸ்வஹ்நூதூ' என்பதனால் சொல் லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'கஷ்டம், கர்மம், முதலியவைகளி னால் கலக்கத்தையடையாத' என்று. 'முதலிய' என்னும் பதத்தினால் விபாகம், ஆசை, இவைகளும் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகின்றன, அவை களும் கலக்கங்காணகயினாலும், 2 'கௌகஜேவிவாகாஸவெயே' என்று சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டிருப்பதிலுளும். அவித்யை, அஹங் காரம் முதலியவைகள் ஐந்தாம் க்லேசங்கள். புண்ணியம் பாபம் இவை

- 7 - 5

1 விஷ்ணுதர்மம் - 9 - 10. மதுஸூதந: பகவான் ராகாதிதூஷிதே-ஆசை முதலியவைகளினால் கெடுக்கப்பட்டிருக்கிற, சித்தே - மனதில், நாஸ்பதி - இட த்தையுடையவனல்ல, அதாவது வசிக்கமாட்டான் என்றர்த்தம்.

2 யோகஸூத்ரம்.

த்யைமிருப்பவன் என்னைத் தவிர வேறொரு ப்ராணியையும் குறித்துத் துக்கிப்பதுமில்லை ஆசைப்படுவதுமில்லை. பின்னை எப்படி என்னில் என்னைத் தவிர மற்றெல்லா ப்ராணிகளைப்பற்றியும் இவைகள் அநாதரிக்கத் தக்கவைகள் என்கிற விஷயத்தில் ஸம்மான புத்தியையுடையவனுக்கோண்டு எல்லா வஸ்துக்களையும் த்ருணம்போல் நீனைத்துக்கோண்டு எல்லாவற்

இரண்டும் கர்மம். ஜாதி, வயது, ஸுகங்கள், இவைகள் விபாகங்கள். அவைகளினால் உண்டாகும் ஸம்ஸ்காரங்கள் ஆசயங்கள். 1 'யவ்மிநு வ்யதொநஹு?பெந மஹாணாவி விவாநுதெ' என்று முன்பு சொன்னதே 'நஸொவதி' என்பதினால் சொல்லப்பட்டது. அப்படியே 'யம் வுவா^வவாவா^வம் வா^வம் உநுதெ நாயிகம் ததஃ' என்று சொல்லப்பட்டது 'நகா^வக்ஷதி' என்பதினால் ஜ்ஞாபகப் படுத்தப்பட்டது. இவ்விடத்தில் 'ந ஸுஹுஷுதி' என்கிற பாடாந்தரம் அப்ராஸித்தமாகையினால் ஒப்புக்கொள்ளப்படவில்லை. அதில் ஆத்மாவை அனுபவிப்பதினால் உண்டாகிய ஸுகத்தினால் வெளியிலிருக்கும் விஷயங்களில் ஆசை இல்லாமை உண்டாகிறது. பாமாத்மாவோ வெனில் ஜீவாத்மாவை விட மேலான ஸுகமாகச் சாஸ்த்ரங்களில் கேழ்க்கப்பட்டிருப்பதினால் அவனை அனுபவிக்க வேண்டுமென்கிற ஆசை மிகுதியாக நிற்கிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'என்னைத்தவிர வேறொரு ப்ராணியையும் குறித்து' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. துக்கமும் ஆசையும் உண்டாகாமலிருப்பதற்குக் காரணம் 'ஸுஹு' என்பதினால் சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'அநாதரிக்கத்தக்கவைகள் என்கிற விஷயத்தில் ஸம்மான புத்தியை யுடையவனுக்கோண்டு' என்று சொல்லப்பட்டது. அதாவது எல்லா வஸ்துக்களிடங்களிலும் ஸம்மான அநாதரவை உடையவனுக்கோண்டு என்றாந்தம். மேலான தத்துவம், தாழ்ந்த தத்துவம், இவைகளின் பகுத்தறிவிற்கு ப்ரமீயாஜனமாகிய மற்ற வஸ்துக்களைப்பற்றிய அநாதரவு ஸம்மம் என்பதைப் ப்ராசுப்படுத்துகிறார் — 'எல்லாவஸ்துக்களையும்' என்றாரம்பித்து. 'எல்லா வஸ்துக்களையும்' என்பதினால் ப்ரம்மா முதல் 'புழுவரையிலுள்ள எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் ஒன்றுக்கொன்றுள்ள வ்யத்பாஸம் மேரு பர்வதத்தைக்குறித்து உளுந்து, கடுகு, இவைகளுக்கு ஒன்றுக்கொன்றுள்ள வ்யத்பாஸத்தைப்போல அநாதரிக்கத்தக்கது என்பது காட்டப்பட்டது. 'த்ருணம் போல்' என்பதற்கு ரக்னமயமான மலையில் ஏறுவதற்கு யத்தினம் செய்து கொண்டிருப்ப

ற்றிற் மீஸ்வரனாயும் எல்லாலோகங்களினுடையவும் உத்பத்தி, ஸ்திதி, லயம், இவைகளை விளையாட்டாக உடையவனாயும், கேட்ட குணங்களின் ஸம்பந்தமில்லாதவனாயும், எல்லை இல்லாத மேன்மையையுடைய எண்ணிறந்த கல்யாண குணங்களுக்கே இருப்பிடமாயும், அழகு நிறைந்த

வனுக்கு வைக்கோலின் கும்பங்களில் ஆசை உண்டாகாதல்லவா என்று தாத்பர்யம். இவ்விடத்தில் 'உக்' என்னும் பதத்தினால் பரபத்தியுண்டாவதற்கும் அது வருத்தியடைவதற்கும் காரணமாக இந்தக் கீதாஸாஸ்தாத்தில் முன்னும், மற்ற ஸாஸ்தாங்களிலும் விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்டவைகளும் உபாஸநம் செய்யும்பொழுது அனுஸந்திக்கவேண்டியவைகளுமான ஆகாரங்கள் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்டன என்று சொல்லுகிறார்—'எல்லாவற்றிற்கு மீஸ்வரனாயும்' என்றார்பித்தது. 'எல்லாவற்றிற்கு மீஸ்வரனாயும்' என்பதற்கு, என்னால் நியமிக்கப்பட்டவனாயும் ஸம்ஸாரத்தில் கட்டுப்பட்டவனாயு மிருக்கிறவனுக்குத் தன்னைப் போலவே இருக்கிற என்னால் நியமிக்கப்படுகிறவர்களினால் என்னப் போஜனம் என்று தாத்பர்யம். 'எல்லா லோகங்களினுடையவும்' என்றார்பிக்கும்வாக்கியத்திற்கு 1 'காரணவஸ்துவேத்யானம் செப்பத்தக்கது' என்றர்த்தமுள்ளவாக்கியம் ஸ்ருதியில் சொல்லப்படுகிறது என்று தாத்பர்யம். அன்றிக்கே இந்திரிபங்கள், ஸரீரம், இவைகளைக் கொடுத்தது முதலியவைகளினால் மிகவும் உபகாரம் செய்தவனாயும் நான்குவிதப்புருஷார்த்தங்களுக்கும் காரணமாயுமிருக்கிற அந்தப்பரமாத்மா இருக்க அவனால் ஸ்ருஷிக்கப்படுகிறவனாயும் ஸம்ஹரிக்கப்படுகிறவனாயுமிருக்கிற மற்ற எவன் ஆஸ்ரயிக்கத்தகுந்தவன் என்று தாத்பர்யம். 'கேட்ட குணங்களின் ஸம்பந்தமில்லாதவனாயும்' என்பதற்கு இந்தப் பரமாத்மா உள்ளபடியே அறியப்பட்டானோயானால் மற்ற வஸ்துக்களிடங்களிலேபோல அலக்ஷியம் ஆசையில்லாமை முதலியவைகள் உண்டாவதற்குக் காரணமில்லையல்லவா என்று தாத்பர்யம். 'எல்லையில்லாத' என்பது முதலியவற்றிற்கு ஒவ்வொரு குணங்களின் மேன்மையும் மனதை இழுக்கக்கூடியது. இப்படிப்பட்ட குணங்கள் அநேகம் சேர்த்திருந்தால் கேழ்ந்தே வேண்டியதில்லை என்று தாத்பர்யம். எது மேலானதும் ஸுலபமானதுவோ அதுவேயல்லவோ ஆஸ்ரயிக்கத்தக்கது. ஆகையினால் ஸௌலபத்திற் குபயோகமான குணங்களையும் இங்கே சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டியது. 'அழகு நிறைந்த அம்ருத ஸமுத்திரமாயும்' என்பது ஸுபாஸ்ரயமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தின் குணங்களைக் குறிக்கிறது.

அம்ருத ஸமுத்ரமாயும், லக்ஷ்மியை யுடையவனாயும், தாமரைப்பூக்களைப் போன்ற கண்களை யுடையவனாயும், தனக்கு ஸ்வாமியாயுயிருக்கிற என்

‘லக்ஷ்மியை யுடையவனாயும்’ என்பதற்கு ஸ்ரீ என்பவன் எல்லாருக்கும் ஆஸ்ரயிக்கத்தகுந்தவளல்லவா, அவளும் இவனை எப்பொழுது மாஸ்ரயித்திருக்கிறாள் என்று தாத்பர்யம், ஸ்ரீ யதெ - எல்லாரானும் அடையப்படுகிறாள், ஸ்ரீ யதெ - பகவானை அடைந்திருக்கிறாள், என்றல்லவோ ஸ்ரீ என்னும் பதம் சிர்வசனம் செய்யப்பட்டது. ‘உக்’ என்னும் விசுதி எப்பொழுதும் சேர்ந்திருக்கிறாள் என்பதைக் காட்டுகிறது. 1 ‘பூமியும் லக்ஷ்மியும் உனக்குப் பத்னிகள்’ என்றர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யங்களையிருக்கின்றன. புராணத்திலும் 2 ‘நிமெஷுவெஷா ஜமநாதாவிஷ்ணுராமவாயிநீ’ என்று சொல்லப்படுகிறது. இத்தால் உபாலிக்கத்தக்கவனாயிருக்கை அடையத்தக்கவனாயிருக்கை முதலிய எல்லாம் பத்னியோடு கூடிய பகவானுக்கே என்றுதெரிவிக்கப்பட்டது. ரஹஸ்யம்நாயம் தெரிந்தவர்களும் இந்த அர்த்தத்தையே ‘எப்பொழுதும் ஸமீபத்திலிருக்கிற ஸக்தி’ என்றர்த்தமுள்ள வாக்யத்தினால் சொல்லுகிறார்கள். ‘தாமரைப்பூக்களைப்போன்ற கண்களையுடையவனாயும்’ என்றது அவயவங்களின் ஸௌந்தர்யங்கள் எல்லாவற்றையும் குறிக்கிறது. 3 ‘அவனுக்கு ஸூர்யனால் மலர்த்தப்பட்ட தாமரைப்பூப் பங்கள் எப்படியோ அப்படிக்கண்கள் இருக்கின்றன, அவனுக்கு உதன்றுதிருநாமம், இவன் எல்லாப் பாபங்களிலிருந்தும் மேற்பட்டவன், எவன் இப்படி த்யானம் செய்கிறானோ அவன் எல்லாப் பாபங்களிலிருந்தும் மேலேபோகிறான்’ என்றர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யத்தில் எல்லாப் பாபங்களும் விடவேண்டுமென்றாசையுடையவன் உபாஸனம் செய்ய வேண்டியதற்காகத் தாமரைப் பூக்களைப்போன்ற கண்களையுடையவனாயிருக்கிறான் என்று சொல்லப்பட்டது. 4 ‘வக்ஷுவாதவஸனஜேந வசிதாவஸி’, 5 ‘யவஸெஸுது உயவஸுதிடிந’ என்றிவை முதலிய

1 புருஷஸூக்தம்.

2 விஷ்ணுபுராணம் - 8 - 17. ஜகந்மாதா - லோகங்களுக்குத் தாயாராகிய, எஷா - இந்த, ஸ்ரீ - லக்ஷ்மி, விஷ்ணோ - பகவானுக்கு, நித்யைவ - எப்பொழுதும் இருக்கிறவன், அநாயிநீ - விட்டுப் பிரியாதவன்.

3 சாந்தோக்யம் - 1 - 1 - 6.

4 ராமாயணம் - ஆரண்யகாண்டம் - 74 - 13. சபரி ஸ்ரீராமனைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறாள் - உம்முடைய மிகவும் குளிர்த்த கடாக்ஷங்களினால் பரிசுத்தையானேன். 5 261-ம் பக்கம், 1-ம் புட்டுரோட்டைப் பார்க்க.

னிடத்தில் எல்லையில்லாத பரிமாசிய அனுபவமாகித் தோலான பக்தியை யடைகிறான். 54

பா-அ] இதின் பலத்தைச் சொல்லுகிறார்—

ஹத்ரா ஜாஜ்ஜாநாதி யாவாநு யஸூஷி தக்வதஃ |
ததொ ஜாஃ தக்வதொ ஜோகா விஸதெ ததநகாரா | 55

ப - ரை] (நான்) - யஃ - எப்படிப்பட்டவனாகவும், யாவாநு - எவ் வளவாகவும், சுஷி - ஆகிறேனோ, (அப்படிப்பட்ட) ஜாஃ - என்னை, ஹத்ரா - பக்தியினால், தக்வதஃ - உள்ளபடியே, சுஷிஜாநாதி. அறி கிறான், ஜாஃ - என்னை, தக்வதஃ - உள்ளபடியே, ஜோகா - அறிந்து, ததநகாரா - அதற்குப்பிறகு, ததஃ - அந்தப் பக்தியினாலேயே, விஸ தெ - அடைகிறான் 55

பா] நான் ஸ்வரூபத்தினாலும் ஸ்வபாவங்களினாலும் எப்படிப்பட்டவ னோ, குணங்களினாலும் விபூதிகளினாலும் எவ்வளவானவனோ, அப்படிப்

புடங்களிலும் அவனுடைய கடாக்ஷம் மிகவும் பரிசுத்தமான தென் பது சொல்லப்படுகிறது என்று தாற்பரியம். பக்தி உண்டாவது முத லியவற்றில் கீழ்ச் சொல்லிய தெல்லாம் ஒருதட்டாகவும் ஸ்வாமி என் பது ஒருதட்டாகவுமிருக்கிறது. இவன் ஒன்று குறைந்த எல்லாவற்றிற் கும் பஜமானனல்லவே என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்— ‘தனக்கு ஸ்வாமியாயுமிருக்கிற’ என்று. 54

‘இதின் பலத்தைச் சொல்லுகிறார்’ என்கிற இடத்தில் பாம்பரை யாகவும் நோகவுமிருக்கிற பலத்தை என்று சேர்த்துக்கொள்ளவும். கீழே சொல்லப்பட்ட லோகங்களுக்குக் காரணமாக இருக்கையை லக்ஷணமாகவுடைய எல்லாவற்றிற்கு மீள்வரனாகிய ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறதென்கிற அபிப்பிராயத்தினால் ‘யஃ’ என்பதற்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறார்—‘ஸ்வரூபத்தினாலும்’ என்று. சில குணங்கள் உண்டு ன்றும் சில கெட்ட குணங்கள் இல்லாதவனென்றும் சொல்லியிருக்கிற போதகவாக்யங்களினு லறியப்பட்ட எல்லாவிதப்பைகளிலும் அனுஸந் திக்கத்தகுந்த ஸ்வரூபநிரூபக தர்மங்களை உடையவனுமிருக்கை ‘ஸ்வ பாவங்களினாலும்’ என்று சொல்லப்பட்டது. ஸ்வரூபநிரூபக தர்மங்க ளில்லாவிடில் ஸ்வரூபமே நிரூபிக்கப்படாமையினால் வஸ்து ஒரு ஸ்வ பாவமுமில்லாததாகவிடும் ‘ஹ்ராவ’ என்னும் பதம் ஸ்வரூப நிரூபக தர்மங்களைச் சொல்லுகிறது. ‘ஹ்ராவ’ என்னும் பதம் ஸௌ லப்பத்தைச் சொல்லுகிறது என்றும் சிலர்சொல்லுகிறார்கள். ‘யாவாநு’

பட்ட என்னை இப்படிப்பட்ட பக்தியினால் உள்ளபடியே அறிகிறான், என்னை உள்ளபடியே அறிந்து அப்படி யறிந்த பிறகு அந்தப் பக்தியினாலேயே என்னை அடைகிறான். உள்ளபடியே ஸ்வரூபம், ஸ்வபாவம், குணங்கள், விபூதிகள், இவைகளைப் பார்த்தபிறகுண்டாகிய எல்லை இல்லாத

என்னும் பதம் அதிகம் குறைவு என்று சொல்லத்தகுந்த ஆகாரத் தைப்பற்றியதென்பது உசிதம் என்கிற அபிராமயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘குணங்களினாலும் விபூதிகளினாலும்’ என்று. இவ்விடத்தில் ‘மாண’ என்னும்பதம்நிருபிதஸ்வரூபவிஸேணஷங்களாகிய ஜ்ஞானம், ஸக்தி, முதலிய எல்லா ஸ்வபாவங்களையும் சொல்லுகிறது. ‘யாவாநுயஸ்’ என்கிற பதங்களை ஸ்லோகத்தில் சொல்லியிருக்கும் வரிசையை மாற்றி வ்யாக்யானஞ் செய்தது புத்தியில் விஷயமாகும் வரிசையைக் காட்டுவதற்காக. ‘தக்ஷதஃ’ என்பது ‘யாவாநுயஸ்’ என்கிற இடத்தில் வேண்டியதில்லை யாகையினாலும், ‘சுவிஜாநாதி’ என்கிற இடத்தில் ஸம்ஸ்யம் முதலியவைகளை விலக்குவதற்காக வேண்டியிருக்கிறபடியினாலும், ‘தக்ஷதஃ சுவிஜாநாதி’ என்றந்வயம் சொல்லப்பட்டது. ‘ஜாநதக்ஷதொஜிதாசுவா’ என்று கீழ்ச்சொல்லிய அர்த்தத்தையே ‘ஜாநதக்ஷதொஜிதாசுவா’ என்றனுவாதம் செய்திருப்பது உபாயமாக இருந்ததேபாதினும் மிகவும் போக்யமாகையினாலும் கிடைப்பது மிகவும் அரிதாகையினாலும் இதில் அதிக ப்ரீதியைக் காட்டுவதற்காக. ‘தக்ஷதொஜிதாசுவா’ என்பதினாலேயே ஜ்ஞான முண்டான பிறகு ஸித்தி உண்டாகிறது என்றேற்படுகிறபடியினால் காரணங்கள் பூர்த்தியாக இருக்கிறதென்பதும் ஏற்பட்டிருப்பதினாலும், ‘தக்ஷதஃ’ என்பதினால் ஜ்ஞானத்திற்குப் பிறகு அடைவதுண்டாகிறதென்று நேரில் சொல்லியிருக்கிறபடியினாலும், ‘வக்ஷாசுவாநந்யா’ என்கிற இடங்களில் முன்பே பகவானை அடைவதில் பக்திபே காரணமென்று சொல்லி இருப்பதினாலும் ‘தக்ஷதஃ’ என்பதற்கு ‘பக்தியினாலேயே’ என்றர்த்தம் சொல்லப்பட்டது. ‘வக்ஷாசுவாநந்யா’ என்று முன்பு சொன்ன அர்த்தமே இங்கும் சொல்லப்படுகிறது என்று தெரிவிப்பதற்காக ‘அடைகிறான்’ என்று சொல்லப்பட்டது. உள்ளபடியே அறிவதும் உயர்ந்த தசையைபடைந்ததாகிய பக்தியினால் அந்யோந்யாஸ்யதோஷமும் பக்திக்கு வெவ்வேறுவரிசை க்ரமங்கள் இருக்கிறபடியினால் பரிஹரிக்கப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட தசையையுடைய அந்தப்பக்தியே நேரில் மோகூத்திற்கு ஸாதனம் என்று சொல்லுகிறார்—‘உள்ளபடியே ஸ்வரூபம், ஸ்வபாவம்’ என்றாம்பித்து. ‘பார்த்த பிறகுண்டாகிய’ என்று சொல்லியிருப்பதி

மேன்மையையுடைய பக்தியினால்என்னை அடைகிறானென்றித்தம். இவ்விடத்தில் ‘தத’ என்பதினால் அடைவதற்குக் காரணமாகக் கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட பக்தியே சொல்லப்படுகிறது, * ‘ஹத்ஸாஸு மந்யாஸகூ’ என்று அந்தப் பக்தியே, உள்ளபடியே பகவானை யடைவதற்குக் காரணமென்று சொல்லி யிருப்பதினால். 55

பா - அ] இப்படிப் பலம் முதலியவைகளை விட்டுப் பரமாத்மாவிற்கு காராதனங்களாக அனுஷ்டிக்கப்படுகிற வர்ணாஸ்ரமங்களுக்குத் தகுந்ததாகிய நியமநித்திகக் கர்மங்களின் பரிபாகம் சொல்லப்பட்டது இப்பொழுது கீழ்ச்சொல்லிய விதமாக அனுஷ்டிக்கப்படுகிற கர்மங்களுக்கும் இதே பரிபாக முண்டாகிறதென்று சொல்லுகிறார்—

வலவபு கஷாணாவி வலா காவபாணா உலுவாஸுயஃ |

உஸு ப்ரவாஹாபவாவொதி ஸாஸுதம் வபுஷ்யம் ||

56

னால் ‘தகவதொஜிஜாநாதி’ என்பது ஸாக்ஷாத் காரத்தைச் சொல்லுகிறதென்று காட்டப்பட்டது. பரபக்தியினாலும் தத்வ ஜ்ஞானமே உண்டாக்கப்படுகிறது. அந்தஜ்ஞானமேநேரில் மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனமென்கிற குத்ருஷ்டிகளின் மதத்தை நிராகரிக்கிறார்—‘இவ்விடத்தில்’ என்றாம்பித்து. ‘பக்தியே’ என்பதினால் ஸாக்ஷாத் காரத்தை விலக்குகிறது. இவ்விடத்தில் பக்தி தூரத்தில் சொல்லப்பட்டது, ஜ்ஞானம் ஸம்பத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இருந்தபோதிலும் தூரத்தில் சொல்லப்பட்ட பக்தியைச் சொல்லுவதுசிறம். அப்படிக்கில்லாவிடில் ‘தகவதொஜிஜாநாதி’ என்பவை முதலியவைகளோடு புனருக்திவரும். இவ்விடத்தில் ஸாக்ஷாத் காரத்திற்குக்காரணமாகிய பக்தியை யனுவாதம் செய்வதில் ப்ரபோஜனமில்லாமையினால் அதற்கு மேல்பட்ட தசையோடு கூடிய அந்தப் பக்தியே சொல்லப்படுகிறது என்று தாத்பர்யம். முன்பு சொன்ன காரணத்தைச் சொல்லுகிறார்—‘ஹத்ஸாஸு மந்யா’ என்றாம்பித்து. இதின் கருத்தாவது—உபகரமாகிரணர்யாயத்தையனுஸரித்து முதலில் சொல்லியிருப்பது ப்ரபலம். விசதமாகவும் அவிசதமாகவுமிருக்கிற ப்ரமாணங்களுக்குள் விசதமாகச் சொல்லியிருக்கிறதை யனுஸரித்து மற்றொன்றுக்கு அர்த்தம் சொல்லவேண்டும்—என்பது. 55

கீழ் ஜ்ஞானநிஷ்டை சொல்லப்பட்டது. மேலே கர்மநிஷ்டை சொல்லப்படுகிறது என்கிற ஸந்தேஹத்தை விலக்குவதற்காக முன்பும் கர்மநிஷ்டையிலேயே சில உட்பிரிவுகளின் பரிபாகம் சொல்லப்பட்டது என்றனுவாதம் செய்துகொண்டு ஸங்கதியைச் சொல்லு

ப - ரை] உஷ்வாஸ்ய - என்னை ஆஸ்ரயித்தவனாய்க்கொண்டு, அதாவது என்னிடத்திலே பலாதிகளை ஸமர்ப்பிவித்துவிட்டு, வஸு - கூடாணஹி - எல்லாக் கர்மங்களையும், வஸு - எப்போழுதும், கூவஸு - செய்துகொண்டிருக்கிறவன், உஷ்வாஸ்யா - என்னுடைய அனுக்ரஹத்தினால், ஸாஸ்தம் - அழிவில்லாத, வஸு - குறைவில்லாத, அதாவது பூர்த்தியான, வஸு - அடையவேண்டிய ப்ரயோஜனமாகிய என்னை, வஸு - அடைகிறான். 56

பா] கேவலம் நித்யங்களாயும் நைமித்திகங்களாயுமிருக்கிற தர்மங்களை மாத்திரமல்ல, பின்னை எதை என்னில் காம்யங்களாகிய எல்லாக் கர்மங்களையும் கர்த்துவம் முதலியவைகளை என்னிடத்தில் விட்டுவிட்டுச் செய்கிறவன் என்னுடைய அனுக்ரஹத்தினால் அழிவில்லாததான அடையவேண்டிய ப்ரயோஜனமாகிய என்னைப் பூர்ணமாக அடைகிறான். 'வஸுதெ (அடையப்படுகிறது)' என்கிற வ்யுத்தபத்தியினால் 'வஸு' என்னப்படுகிறது. 56

கறா—'இப்படி' என்றார்பித்து. 'பரிபாகம்' ஆவது இவ்விடத்தில் கீழிரண்டு ஸ்லோகங்களில் சொல்லப்பட்ட பரபக்தி, பரஹ்மனம், பரம பக்திவரையிலுள்ள பலங்கள். ஸாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்ட கர்மங்கள் முன்பு சொல்லப்பட்ட படியினால் 'வஸுதெ' என்று ஸாஸ்த்ரங்களில் மறுக்கப்பட்டவைகளை அனுஷ்டானம் செய்வது பகவான் ஒருவனிடத்திலேயே பக்தியை யுடைவவனாயிருக்கையை ஸ்தோத்திரம் செய்வதற்காகச் சொல்லப்படுகிறதென்று தன்னிஷ்ட ப்ரகாரம் நடப்பதில் ஆசையுடைய சங்கராசாரியர் முதலியவர்களினுடைய மதத்தை நிராகரிக்கிறார்—'இப்போழுது' என்றார்பித்து. 'வஸு' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் ஸாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்ட கர்மங்களிலேயே கீழ்ச்சொல்லப்பட்டவைகளைச் சேர்த்துக்கொள்வதற்காக என்று தாத்பர்யம். இத்தையே விவரிக்கிறார்—'கேவலம்' என்றார்பித்து. கீழ் ஸ்லோகத்தில் சொல்லப்பட்ட ப்ரயோஜனமே இவ்விடத்திலும் 'ஸாஸ்தம்' என்கிற விஸேஷணத்தோடு கூடிய 'வஸு' என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் அதற்கு வ்யுத்தபத்தி சொல்லுகிறார்—'வஸுதெ' என்றார்பித்து. 56

பா - அ] எந்தக் காரணத்தினால் இப்படியாகிறதோ ஆகையினால்—

‘வெதவா வவபு கபூரணி உயி வந்நுஷு உதுர? |

ஸூரியோ மஹாஸூரிய து உதுர? வவ ||

57

ப - ரை] ஸூரியோ ம - புத்தியோகத்தை, அதாவது ஆத்ம ஸ்வரூபத்தைப்பற்றிய புத்தியை, உவாஸூரிய - அடைந்து, வெதவா - மனத்தினால், வவபு கபூரணி - எல்லாக் கர்மங்களையும், உயி - என்னிடத்தில், வந்நுஷு - ஸம்பர்ப்பிவித்துவிட்டு, உதுர? - என்னையே ப்ரியோ ஜனமாகவுடையவனாய்க் கொண்டு, வததம் - எப்பொழுதும், உதுர? - என்னிடத்திலேயே செலுத்தப்பட்ட மனதையுடையவனாக, வவ - இரு, பா] ஆத்மா எனக்குச் சேஷபூதம், என்னால் நியமிக்கப்படுகிறது, என்கிறபுத்தியினால், இதுவும் * ‘உயிவவபுரணி கபூரணி வந்நுஷு ரயூரதுவெதவா’ என்று கீழே சொல்லப்பட்டதல்லவா. கர்த்தாவோடு கூடியதாயும் ஆராதிக்கப்படுகிற தேவதைகளோடு கூடியதாய் மிருக்கிற எல்லாக் கர்மங்களையும் என்னிடத்தில் வைத்துவிட்டு நானே ப்ரியோ ஜனமாக அடையத்தகுந்தவன் என்றனுஸந்தானம் செய்துகொ

தா] கீழ்ச் சொல்லியதாகிப் பாம்புருஷார்த்தத்திற்கு ஸாதனமென்பது மேலே உபாயத்தை விதிப்பதற்குக்காரணம் என்று சொல்லுகிறார்—‘எந்தக் காரணத்தினால்’ என்றாய்பித்து. ‘வெதவா’ என்னும் பதத்திற்கு ப்ரியோ ஜனம் உண்டாவதற்காக அதினால் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்டதாகிய பகவானிடத்தில் கர்மங்களை த்யாகம் செய்வதற்குக் காரணமாக இருக்கும் தன்மை எவ்விதமான மனதிற்குண்டாகுமோ அப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவத்தைச் சொல்லுகிறார்—‘ஆத்மா எனக்குச் சேஷபூதம்’ என்றாய்பித்து. இவ்விடத்தில் ‘வெதவா’ என்னும் பதத்தின் தாத்பர்யத்தையே கீழே விஸேஷணத்துடன் சொல்லிப்பிரிப்பதைக் கொண்டு ஸ்தாபிக்கிறார்—‘இதுவும்’ என்றாய்பித்து. ‘ஸூரியோ மஹாஸூரிய’ என்பதற்குப் பகவானுக்குச் சேஷமாயிருக்கை முதலிய விஸேஷணங்களோடு கூடிய உள்ளபடி இருக்கிற ஜீவாத்மாவைப்பற்றிய புத்தியினால் என்றர்த்தம். ‘வவபு’ என்னும் பதத்தினால் கர்மங்களின் ஸ்வரூபங்கள் எல்லாவற்றையும் போலக் கீழ்ச்சொல்லிய விதமாகக் கர்மங்களோடு சேர்ந்த வஸ்துக்களெல்லாமும் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்டது என்று சொல்லுகிறார்—‘கர்த்தாவோடு கூடியதாயும்’ என்றாய்பித்து. ‘ஸூரியோ ம’ என்னும் பதத்தினால் மோக்ஷத்தில்

ண்டு கர்மங்களைச் செய்துகொண்டே இந்தப் புத்தியை யடைந்தே எப்
பொழுதும் மனதை என்னிடத்தில் செலுத்திக்கொண்டிரு. 57

ஜீவிதவஸுஷுமடாணி ஜக்யவாஹா தூரிஷுவி ।

சுயவெக்து ஜஹங்காராஹ ஸ்ரௌஷுவி விநக்ஷுவி ॥ 58

ப - ரை ஜீவிதம்-என்னிடத்தில் செலுத்தப்பட்ட மனதையுடையவனு
ய்க்கொண்டு, வஸுஷுமடாணி - எல்லாக் கஷ்டங்களையும், ஜக்ய
வாஹா - என்னுடைய அனுக்ரஹத்தினால், தூரிஷுவி - தாண்
டப்போகிறும், சுய - அப்படிக்கில்லாமல், சுஹ - நீ, சுஹங்காராஹ -
அஹங்காரத்தினால், ஸ்ரௌஷுவிவெசு - (என்னுடைய வார்த்தை
யை) கேட்க்காமல் போகிறுமேயானால், விநக்ஷுவி - நாசமடை
யப்போகிறும். 58

பா] இப்படி என்னிடத்தில் செலுத்தப்பட்ட மனதையுடையவனாக்
கொண்டு எல்லாக்கர்மங்களையும் செய்துகொண்டிருந்து ஸம்ஸாரத்திலுள்ள

ஆசையுடையவனுக்கு அஸாதாரணமாகிய பகவானே கர்த்தா என்கிற
அனுஸந்தானம் முதலியது எல்லாம் ஜ்ஞாபகப்படுத்தப்படுகிறது என்
று சொல்லுகிறார்-‘இந்தப் புத்தியை யடைந்தே’ என்று. 57

தா] ‘ஜீவிதவஸுஷுமடாணி’ என்கிற இடத்தில் ‘ஜீவித’ என்னும்
பதத்தினால் முன் ஸ்ரீலோகத்தில் சொன்னதையே அனுவாதம் செய்
திருப்பதினாலும் அந்த ஸ்ரீலோகத்திலும் ஒருவித புத்தி விசேஷத்
தோடு கூடிய கர்மங்களை விதித்திருப்பதினாலும் மேல் கரந்தங்களி
லும் யுத்தமென்று பேருடைப தன் ஜாதிக் கனுகுணமான தர்மத்தில்
உத்ஸாகத்தை உண்டாக்குவது ஸ்பஷ்டமாக ஏற்படுகிறபடியினாலும்
இவ்விடத்திலும் அதே தாத்பர்யத்தைச் சொல்லுகிறார்-‘என்னிடத்
தில் செலுத்தப்பட்ட’ என்றாம்பித்து. மனதை என்னிடத்தில் செலு
த்தவேண்டும் என்பது மாத்திரம் இந்த ஸ்ரீலோகத்தில் விதிக்கப்படுவ
தாக இருந்தால் அடுத்த ஸ்ரீலோகத்தில் யுத்தத்திலிருந்து திரும்புவ
தாகிய எண்ணத்தை நிராகரித்திருப்பது பொருந்தாது என்று தாத்
பர்யம். ‘ஷுமட’ என்னும் பதம் மலைகள், காடுகள், ஜலங்கள் இவை
களினால் போகக்கூடாத இடங்களில் ப்ரஸித்தமாக இருப்பதினாலும்
க்ஷத்திரியனாகும் யுத்தம் செய்யவேண்டுமென்கிற ஆசையுடையவனாகிய
மிருக்கிற அர்ஜுனனுக்கு அவைகளைத் தாண்டவேண்டுமென்கிற அபே
கை ஸம்பவிக்கலாமாகையினாலும் அவைகளைச் சொல்லுவது என்கிற
ஸந்தேஹத்தை விலக்குவதற்காக முன்பின் ஸந்தர்ப்பங்களை அனுஸரி
த்து ‘ஸம்ஸாரத்திலுண்டாகிய’ என்று விசேஷித்துச் சொல்லப்பட்ட

டாகிய எல்லாக் கஷ்டங்களையும் என்னுடைய அனுகூலத்தினாலேயே தாண்டப்போகிறாய். அப்படிக்கில்லாமல் நீ அஹங்காரத்தினால் அதாவது நானே எனக்குச் செய்யவேண்டிய காரியம், செய்யத்தகாத காரியம் இவை களைப் பற்றி எல்லாம் தெரிந்தவன் என்கிற எண்ணத்தினால், என்னுடைய வார்த்தையைக் கேழ்க்காமல் போகிறாயே யானால் நாசமடைந்தவனா

டது. 'கேஸ்வராட்சு' என்பதனால் வ்யூதபத்தி, அனுபாஸம், ஸ்ருதி, ஸம்ருதி, முதலியவைகளுக்கு விருத்தமாக இருக்கிற அபூர்வம் முதலியவைகளைக் கல்பிப்பது விலக்கப்பட்டது. தான் பலத்தைக் கொடுக்கும்பொழுது தடங்கலாக இருக்கிற நிகரஹ ஸங்கல்பம் நிவ்ருத்திப்பது மாத்திரத்தை எதிர்பார்த்திருக்கிறான் என்பதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'என்னுடைய அனுகூலத்தினாலேயே' என்று. இப்படி நித்பங்களும்கூட, நைமித்திகங்களும், காம்யங்களாகிய கர்மங்கள் ஒருவிதப் புத்தி விசேஷமும், நியமம், முதலியவைகளோடு சேருவதினால் கர்மயோகம் என்கிற பேரை உடையவைகளாய்க் கொண்டு பரம்பரையாகப் பரிபூர்ணமாகப் பகவானை அடைவதளவாகப் பரிபாகத்தை உண்டாக்குகிறது என்று நிரூபித்து எவ்விதத்தினாலும் கர்மயோகமே உனக்குச் செய்யத்தக்கது என்று முடிக்கப்பட்டது. பிறகு அதைச் செய்யாவிடில் தோஷத்தைச் சொல்லுகிறார்—'சுயமெஷு' என்கிற பாதி ஸ்லோகத்தினால். ஹிதமான வார்த்தையை அனுகூலச் செவ்வதற்குக் காரணமாகிய அஹங்காரத்தைச் சொல்லுகிறார்—'அதாவது நானே எனக்குச் செய்யவேண்டிய' என்றாயிற்று. 'நஸ்யோஷ்யஸி' என்பது கேட்டுக்கொண்டிருந்தபோதிலும் கேட்டதின் பரயோஜனமில்லாமையைக் காட்டுகிறது. 'விநக்ஷ்யஸி' என்பதனால் அநாதிகாலமாகத் துடர்ந்து வருகிற ஜீவாத்மாவின் நாசம் மேல் வரப்போகிற காலங்களிலும் துடர்ந்திருக்கும் என்பது சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'நாசமடைந்தவனாகப் போகிறாய்' என்று. 1 'ஸுஜிநாஸாஸுபூணஸூதி' என்று கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட தே ஜ்ஞாபகப்படுத்தப்படுகிறது என்று தாத்பர்யம். தன் வார்த்தையைக் கேழ்க்காமலிருப்பதற்குக் காரணமாகிய நமக்கு வேறொரு ஆபத்களிருக்கிறார்கள் என்கிற எண்ணத்தை நிராகரித்துக் கொண்டு 'விநக்ஷ்யஸி' என்பது சாபவார்த்தையைப்போலிருக்கிறது என்று தெரி

கப்போகிருய். என்னைத்தவிர வேறெருவனும் எல்லா ப்ராணிக
ளினுடையவும் செய்யத்தகுந்த கார்யம், செய்யத்தகாத கார்யம் இவை
களைத் தெரிந்துகொண்டவனும் நயமிக்கிற யனுமில்லையல்லவா. 58

யக்ஷஹம்காரபாஸுரி து நயொஹு உதி உநுஸெவ |

யிமெயுஷ வுவஸாயஸெவ ப்ரக்ஷுத்ஸுரம் நியொக்ஷுதி || 59

ப - ரை] சுஹம்காரம் - அஹங்காரத்தை, ஸுரி து - அடைந்து, நயொ
ஹு - நான் யுத்தம் செய்யப்போகிறதில்லை, உதி - என்று, உநுஸெவ
யதி-எண்ணுகிறேயானால், வஸஷம் - இந்த, தெ - உன்னுடைய, யு
ஸாயம்-நிர்சயம், யிமூர - டோய், ப்ரக்ஷுதி - ப்ரக்ருதியானது, சுரம் -
உன்னை, நியொக்ஷுதி - (யுத்தத்தில்) ஏவப்போகிறது. 59

பா] தனக்கு நன்மை தீமைகளைத் தெரிந்துகொள்ளுவதைப்பற்றித் தான்

விப்பதற்காகவும் தானே மிகவும் ஆப்தன் என்று சொல்லுவதினால்
தன்னால் உபதேசிக்கப்பட்டது வாஸ்தவம் என்றும் சொல்லுவதில்
அபிப்ராயத்தைத் தெரிவிக்கிறார்—‘என்னைத்தவிர’ என்றாரம்பித்து.
உபதேசம் செய்கிற மற்றவர்கள் என்னால் பேசவிக்கப்பட்டவர்களாய்
அல்பவிஷயத்தை யுடையதாகிய கொஞ்சவார்த்தைகளைச் சொல்லு
கிறார்கள். நானேவெனில் எல்லா அதிகாரிகளுக்கும் எல்லாவிதமு
மான நன்மை தீமை இவைகளைத் தெரிந்து கொண்டவன். மற்றவர்
களால் சொல்லப்பட்ட ஸாஸ்த்ரங்கள் எவைகளோ, அப்படி ஒருவரா
லும் சொல்லப்படாத வேதங்கள் எவைகளோ, அவைகள் எல்லாம் என்
னுடைய உத்திரவாகையினாலேயே ப்ரமாணங்களாக இருக்கின்றன
என்று தாத்பர்யம். 58

இப்படிப் பகவானுடைய உத்திரவைக் கேழ்க்காமலிருப்பதின்
ப்ரயோஜனமாகிய யுத்தத்திலிருந்து திரும்புவது ஆத்ம நாசத்திற்
குக் காரணமென்று சொல்லப்பட்டது. பிறகு யுத்தத்திலிருந்து திரும்
பவேமுடியாதா என்று சொல்லப்படுகிறது - இந்த ஸ்லோகத்தினால்.
மேலும் கர்மயோகம் என்னால் செய்யவேண்டியதாக இருக்கட்டும்.
ஆனாலும் யுத்தத்தைத் தவிர வேறுஏதாவது கர்மயோகத்தைச்செய்து
கொண்டிருக்கிற எனக்கு நாசமுண்டாகாது என்கிற ஆக்ஷேபத்தை
நிராகரிக்கிறார்—இந்த ஸ்லோகத்தினால். யுத்தத்திலிருந்து திரும்புவ
தற்குத் தக்கபடி அஹங்காரத்தை விவரிக்கிறார்—‘தனக்கு நன்மை
தீமைகளை’ என்றாரம்பித்து. அஹங்காரத்தை யடைவதின் ப்ரயோஜன

ஸ்வதந்த்ரன் என்கிற அரிமானத்தை யடைந்து என்னுடைய உத்திரவை அநாதரித்து நான் யுத்தம் செய்யப்போகிறதில்லை என்று எண்ணுகிறேயானால் இந்த உன்னுடைய நான் ஸ்வதந்த்ரன் என்கிற எண்ணம் பொய்யாகப்போகிறது ஏனெனல் ப்ரக்ருதி உன்னை யுத்தத்திலேவப்போகிறது. நான் ஸ்வதந்த்ரன் என்பதில் பயந்தவனாய் மூடனாகிய உன்னை ப்ரக்ருதி ஏவப்போகிறது.

59

பா - அ] அதையே நிரூபிக்கிறார்—

ஹ்வாவஜெந களாக்ஷய நிவஃ ஷ்வந கஜ்ஜனா |

கதடூம் மெஹ்வி யநோஹாஸ கரிஷ்ய ஹ்வஸொவி தஸு |

ப - ரை] களாக்ஷய - அர்ஜுன, ஹ்வாவஜெந - ஸ்வபாவத்தினாலுண்டாகிய, ஷ்வந - தன்னுடையதாகிய, கஜ்ஜனா - கர்மத்தினால், நிவஃ - கட்டப்பட்டவனாய்க்கொண்டு, யசு - எந்தக் கார்யத்தை, நோஹாஸ - அஜ்ஞானத்தினால், கதடூம் - செய்ய, மெஹ்வி - இச்சிக்கிறாயில்லையோ, தஸு - அந்தக் கார்யத்தை, கவஸு-பரவசனாய்க்கொண்டு, கரிஷ்ய - செய்ம்போகிறாய்.

60

த்தைச் சொல்லுகிறார்—‘என்னுடைய உத்திரவை அநாதரித்துவிட்டு’ என்று. ‘மஸோஷ்யஸி’ என்று கீழ்ச் சொல்லியதற்கும் இதுவே அர்த்தம். ‘வஸஷி’ என்பதினால் சொல்லப்படுகிற அர்த்தத்தைச்சொல்லுகிறார்—‘நான் ஸ்வதந்த்ரன் என்கிற எண்ணம்’ என்று. நான் ஸ்வதந்த்ரன் என்கிற புத்தியை உள்ளடக்கிக்கொண்டிருக்கிற எண்ணம் என்றாவது நான் ஸ்வதந்த்ரன் என்கிற புத்தியினால் உண்டாகிற எண்ணம் என்றவதர்த்தம். இவை இரண்டும் ‘மேஹ்வி’ என்பதினாலும், ‘கவஸு காரோஸி-த’ என்பதினாலும் குறிக்கப்பட்டது. ‘ப்ரக்ருதி...ஏவப்போகிறது’ என்பது உசிதமல்ல, அது அறிவில்லாததாகையினாலும், ஏவுகிறதென்பது அறிவை உடையவன் செய்கிற வ்யாபாரமாகையினாலும் என்கிற ஆகேஷபத்தை இது இவனை நினைப்பதற்காகச் சொன்னது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் பரிஹரிக்கிறார்—‘நான் ஸ்வதந்த்ரன் என்பதில்’ என்றாம்பித்து. என்னுடைய உத்திரவுப்படி செய்தாயேயாகில் உனக்கு வரவேண்டியதெல்லாம் ஸர்வஜ்ஞனாகிய என்னுடைய பொறுப்பாய்விடும். என்னுடைய உத்திரவைத் தாண்டினாயே யானால் நான் உதானீநராக இருக்கும்பொழுது ப்ரக்ருதிக்கு வசப்பட்ட நீ உனக்குத் தீமையைக் கொடுக்கக்கூடிய கார்யங்களிலேயே ப்ரவ்ருத்திக்கப் போகிறாய் என்று தாத்பர்யம்.

59

பா] ஸ்ஷத்திரியனுக்கு ஸ்வபாவத்தினாலுண்டாகிய கர்மம் சௌர்யம். ஸ்வபாவத்தினாலுண்டாகிய சௌர்யமாகிற கர்மத்தினால் கட்டப்பட்டவனாகக் கொண்டு அதினாலேயே பரவசனாகக்கொண்டும் அயலாரினால் செய்யப்படுகிற அவமானத்தைப் போறுக்காதவனாக நீயே அப்படிப்பட்ட யுத்த

தா] புனருத்தியைப் பரிஹரிப்பதற்காகச் சொல்லுகிறார்—இதையே நிரூபிக்கிறார் என்று. ப்ரக்ருதி எவகிற விதத்தை அதற்கு நடுவில் நேரிடக்கூடிய வ்யாபாரத்தைக்கொண்டு நிரூபிக்கிறார் என்றத்தம். ப்ரக்ருதி என்று சொல்லப்பட்ட அர்த்தமே 'ஸூலாவ' என்னும்பதத்தினால் அனுவதிக்கப்படுகிறது. 'ஸூலாவ' என்னும்பதம் 1 'ஸூலாவபு ஹவெமபு-ஹெண' என்கிற இடத்தில் வ்யாக்யானஞ் செய்யப்பட்டது. ப்ரக்ருதி என்னும்பதம் இவ்விடத்தில் தேஹம் முதலியவைகளாக மாறி இருக்கிற ப்ரக்ருதியைச் சொல்லுவதாக இருந்தபோதிலும் 'ஸூலாவ' என்னும்பதம் முன்பு சொன்ன அர்த்தத்தையே சொல்லுகிறது. 2 'ஸூலாய-ஹெண' என்றிவை முதலியதை ஜ்ஞாபகப்படுத்துகிறார்—'ஸ்ஷத்திரியனுக்கு' என்றாரம்பித்து, 'ஹெம' என்பதற்கு ஸ்ஷத்திரியனுக்கே அஸாதாரணமான என்றத்தம், 'ஸூலாய-ஹெண' ஆவது பயமில்லாமல் ப்ரவேசிக்கும்படியான ஸாமர்த்தியம். இத்தால் இதினாலுண்டாக்கப்படுகிற கர்மம் இவ்விடத்தில் வாஸனையின் பலத்தினால் மறுபடி அதிலே ஆசை உண்டாகிறபடியினாலே ஸம்ஸாரபந்தத்திற்குக் காரணமென்று சொல்லப்பட்டது. என்னுடைய வார்த்தையை அனாதாவு செய்தபோதிலும் வேறுவிதக் காரணத்தினால் நீ யுத்தத்தைச் செய்யவே போகிறாய் என்பது 'ஹெம' என்னும்பதத்தின் அர்த்தம். இந்த அபிப்ராயத்தினால்சொல்லுகிறார்—'நீயே' என்று. 'அயலாரினால் செய்யப்படுகிற அவமானத்தைப் போறுக்காதவனாக' என்கிற விசேஷணம் பரவசனாயிருப்பவனுக்குக் கர்மங்களில் கர்த்தாவாக இருக்கை எப்படி ஸம்பவிக்கும்? என்கிற ஆகேஷபத்தைப் பரிஹரிப்பதற்காக. பொருமை, செய்யவேண்டுமென்கிற ஆசை முதலிய சண்டையை விருத்திசெய்யக்கூடிய குணங்களுக்குப் பரவசனாயிருக்கைகர்த்தாவாக இருப்பதற்குப்போகமுள்ளது தான் என்று தாத்பர்யம். 'ஹெமபு-ஹெண' மெய்விடமொழியாக? என்று வாக்யத்திற்குள் மற்றொரு வாக்யம் சொல்லியிருக்கிறது பரிஹாஸம், தயவு, இவை இரண்டின் ஸம்பந்தத்தினால். அதை விவரிக்கிறார்—'எந்தயுத்தத்தை' என்றாரம்பித்து, தருந்த ஸமயத்தில் தன்னுடைய வர்ணஸ்ரம தர்மமாகிய யுத்தத்தை யனுஷ்ட-

வ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுக்குக் காரணமாகிய ஜ்ஞானம் உண்டாகிற இடத்தில் இருக்கிறான். என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறான்? அதை எப்படிச் செய்கிறான்? என்னில் தன்னாலேயே செய்யப்பட்ட தேஹம், இந்த்ரியங்

வைகளைப்போலத் தாழ்ந்த ஈஸ்வரர்களை இடுகுறிப் பெயராய்ச் சொல்லுகிறது என்கிற ஆக்ஷேபத்தைப் பரிஹரிப்பதற்காகக் காரணப் பெயர் என்பதையும் அந்த அர்த்தம் நிறைந்திருக்கிற வஸ்துவின் பேரையும் காட்டுகிறார்—‘எல்லாவற்றையும் நியமிப்பதையே’ என்றாம் பித்து. சிவவற்றைக் குறித்து ஈஸ்வரனாயிருக்கிற வஸ்து எல்லாவற்றிற்கு மீஸ்வரனாயிருக்கும் வஸ்து இவைகளுக்குள் வேறொரு பதத்துடன் சேராத பொதுவாகிய ‘ஔஸ்மீ’ என்னும் பதம் எல்லாவற்றிற்கு மீஸ்வரனையே காட்டும் என்கிற நியாயத்தினால் இங்கு ஈஸ்வரனாயிருக்கை எல்லா வஸ்துக்களையும் பற்றியது என்பது மேற்பட்டது. அப்படி நியமிப்பதும் அவைகளுக்குள் வ்யாபரித்துக்கொண்டிருப்பதினால் என்பது ‘வாஸுதேவ’ என்னும் பதத்தினால் காட்டப்பட்டது சொல்லுகிறவனாகிய கண்ணனையே இந்த ‘ஔஸ்மீ’ என்னும்பதம் சொல்லுகிறது ஒன்று தெரிவிப்பதற்காக ‘வாஸுதேவ’ என்னும் பதம். எல்லாவற்றிற்கு மீஸ்வரனாகிய என்னால் என்றல்லவோ கீழே சொல்லப்பட்டது. எல்லா இடங்களிலும் வ்யாபரித்துக்கொண்டிருக்கிற பகவானைப்பற்றி ஹ்ருதயமாகிற இடத்தில் விசேஷமாக இருக்கிறான் என்று சொல்லியிருப்பது எதற்காக என்றாக்கேபம் வருகிறபடியினால் அதற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்.—‘எல்லாவீத ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுக்கு’ என்றாம்பித்து. இத்தால் ஹ்ருதயத்தி் விருப்பதற்கு ‘ஹ்ரீய’ என்று சொல்லப்படுகிற விஷயத்தில் உபயோகமுண்டென்று காட்டப்பட்டது. ‘எப்படி’ என்பதற்கு எந்தக் கருவியைக்கொண்டு என்று தாத்பர்யம். ‘ஹ்ரீய’ என்பது அதற்குப் பதில். ‘என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறான்’ என்பதற்கு ‘ஔஸ்மீ’ என்னும் பதத்தினால் எல்லாவற்றையும் நியமிக்கிறான் என்பதைக்கொண்டு நிரூபிக்கக்கூடியவனாகத் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட இவன் எப்படிப்பட்ட நியமனத்தைச் செய்கிறான் என்றர்த்தம். ‘ஹ்ரீய’ என்றாம் பித்துக் கடைசிவரையில் ஒரே வாக்யம். அதில் முன்புநிபிவிருக்கிற ‘சிஷ்ய’ என்னும் பதத்தைச் சேர்த்ததன்வயம் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியது. முன்பு சொல்லப்பட்ட எல்லா அர்த்தங்களையும் யோசித்து ‘யஞ், ஹ்ரீய’ முதலிய பதங்களின் அர்த்தத்தை விவரிக்கிறார்—‘தன்னாலேயே செய்யப்பட்ட’ என்றாம்பித்து. ‘ஹ்ரீய’ என்னும் பதத்தினாலும், ஹ்ருதயமாகிய இடத்தைச் சொல்லியிருப்பதினாலும் புரு

கள் என்கிற தசையையுடைய ப்ரக்ருதி என்று பேருடைய யத்ரத்தி லேறிக்கொண்டிருக்கிற எல்லா ப்ராணிகளையும் தன்னுடையதாயும் ஸத்வம் முதலிய குணங்கள் நிறைந்ததுமாயிருக்கிற மாயையினால்

ஷன் ப்ரவ்ருத்திப்பதற்குத் தகுந்ததாயிருப்பதினாலும் வஸ்துவின் ஸ்வ பாவத்தினாலும் 'பஞ்சு' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் தேஹம், இந்த்ரியங்கள், இவைகளின் சேர்க்கையைச் சொல்லுகிறது. பஹானுக்கு மேல்பபட்டு 'சுஷுக்ஷ்' என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்பட்ட ஸரீரம் அவ்விடத்திலேயே 1 'ஸரீரத்தைத் தோக அறி' என்றத்தமுள்ள வாக்யத்தினால் தேர் என்று பேருடைய யத்ரமாக கிருபித்துச் சொல்லப்பட்டது என்று தெரிவிப்பதற்காக 'தேஹம் இந்த்ரியங்கள் என்கிற தசையையுடைய' என்று சொல்லப்பட்டது. அப்படியே ஸ்ருதியிலும் 2 'எல்லாவற்றிற்கும் உபிரோடிருப்பதற்குக் காரணமாயும் எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாமாயு மிருக்கிற அந்த ப்ரக்ருதியாகிற சக்ரத்தில் ஜீவாத்மா சுற்றப்படுகிறான்' என்றும், 'தன்னையும் தன்னை நியமிக்கிறவனாகிய பரமாத்மாவையும் வெவ்வேறாகத் தெரிந்து கொண்டு அந்தப் பகவானால் ப்ரீதி செய்யப்பட்டவனும் மோகத்தையடைகிறான்' என்றுமர்த்தமுள்ள வாக்யங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. இத்தால் யந்திரத்திலேறி யிருக்கிறது போல என்று 'ஐவ' என்னும் பதம் லோபித்திருக்கிறது என்று வ்யாக்யானம் செய்தவர்கள் நிராகரிக்கப்பட்டார்கள். 'தன்னுடையதாகிய' என்பதற்கு முதலில் 3 'மூண்டியீழேயோ' என்றல்லவோ சொல்லப்பட்டது. ஸ்ருதியிலும் 4 'மாயையுடையவன் இந்தப்ரக்ருதியிலிருந்து இந்தப்ரபஞ்சத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கிறான். அதில் மற்றொருவன் மாயையினால் கட்டப்பட்டிருக்கிறான். மாயையையாவது ப்ரக்ருதி. மாயையையுடையவனான எல்லாவற்றிற்கு மீஸ்வரனென்றறிபேவண்டும்' என்றத்தமுள்ள வாக்யமுமிருக்கிறது என்று தாத்பர்யம். ஜீவாத்மாவிற்குக் கர்த்ருத்வம் முதலிய தில்லை என்பதைப்பரிஹரிப்பதற்காக—'குணங்களுக்குத் தக்கபடி' என்று சொல்லப்பட்டது. ஜீவாத்மாவை ஈஸ்வரன் பிசாசு பிடித்தவர்களைப்போல அவசமாக ப்ரவ்ருத்திக்கச் செய்கிறதில்லைபல்லவா. பின்னை எப்படி என்னில் ஸத்வம் முதலிய குணங்கள் நிறைந்த வஸ்துக்களை முன்னே வைத்துக்கொண்டு முன்பேற்பட்ட வாஸனையினால் உண்டாக்கப்பட்ட ஆசைகளை அவைகளிடங்களில் உண்டாக்கி அதின் வழிபாக

1 கடவல்லீ-3-3.

2 ஸ்வேதாஸ்வதாம் - 1 - 6.

3 பசுவத்தே - 7 - 14.

4 ஸ்வேதாஸ்வதாம் - 4 - 9 - 10.

குணங்களுக்குத் தக்கபடி ப்ரவ்ருத்திக்கும்படி செய்துகொண்டு இருக்கிறான் என்றத்தம். முன்பு இது * 'ஸவபுஷா ஹஹம் ஹபுஷிஸதிவிஷ்டாபிதஃ ஸுபுதிசுபுராஃ'வொஹநா வ' என்றும், † 'தேவஸவபுஷ வதபுதெ' என்றும் சொல்லப்பட்டது. ‡ 'எவன் ஆத்மாவிலிருந்து கொண்டு' என்றத்தமுள்ள ஸ்ருதி வாக்யம் முதலியவைகளும் இப்படியே சொல்லுகின்றன.

61

பா - அ] இந்த மாபை நிவ்ருத்திப்பதற்குக் காரணத்தைச் சொல்லுகிறார்—
ததேவ ஸரணம் மஹ ஸவபு ஹாவெந ஹாரத |

ததூஸாஹாரா ஸாணி ஸ்ராஹம் ப்ராஹ்மி ஸாஸூதம் || 62

ப - ரை] ஹாரத - ஓ! அர்ஜுன, ததேவ - அந்தப் பகவானேயே, ஸவபு ஹாவெந - எல்லாவீத அபிப்ராயத்தினாலும், ஸரணம்-ஸரணமாக, மஹ - அடை, ததூஸாஹாஸி - அவனுடைய அனுகூலத்தினால், வராஹம் - உயர்ந்ததாகிய, ஸாணி - ஸாந்தியையும், அதாவது ஸம்ஸாரபந்தங்களின் ஓய்ந்தலையும், ஸாஸூதம்-அழிவில்லாத, ஸ்ராஹம் - இடத்தையும், ப்ராஹ்மி - அடையப்போகிறாய்.

62

பா] எந்தக் காரணத்தினால் இப்படியோ ஆகையினால் எல்லாவற்றையும்

ப்ரவ்ருத்திக்கச் செப்கிருனாகையினால் விரோதமில்லை. சுற்றிக்கொண்டு என்கிற இடத்தில் ப்ரவ்ருத்தி செய்வதற்குக் காரணமாக அஜ்ஞானத் தையுண்டாக்குவதும் உள்ளே அடங்கி இருக்கிறது, பதத்திற்கு நேராக அது அர்த்தமல்ல என்று சொல்லுகிறார்—'ப்ரவ்ருத்திக்கும்படி செய்து கொண்டு' என்று. 'எவன் ஆத்மாவில் இருந்துகொண்டு' என்றத்த முள்ள ஸ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளில் சொல்லப்படுகிற அந்தர்யாமி ஸாபாலோபநிஷத்திஸ் 1 'இவன் எல்லாப்ரணிகளுக்கும் அந்தராத்மா வாயும், கர்மஸம்பந்தங்க ளில்லாதவனாயும், உயர்ந்தவனுய் மிருக்கிற ஒரே தேவனாகிய நாராயணன்' என்றத்தமுள்ள வாக்யத்தினால் நாராயணன் என்று விசேஷித்துச் சொல்லப்பட்டான்.

61

தா] ஸ்வதந்த்ரானுகிய பகவான் தன்னுடைய மாயையினால் ஏவும்பொழுது பராதினானுகிய ஜீவன் அதை எப்படித் தாண்ட முடியும் என்கிற ஆசேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறது 'ததேவஸரணம்' என்கிற ஸ்லோகம் என்று சொல்லுகிறார்—'இந்தமாயை நிவ்ருத்திப்பதற்கு' என்றும்பித்து. 'எந்தக் காரணத்தினால் இப்படியோ' என்றதற்கு வேறு

* பகவத்கீதை - 15 - 15.

† பகவத்கீதை - 10 - 8.

‡ ப்ராஹ்தாரண்யகம் -5-7-12.

1 ஸாபாலோபநிஷத்.

நியமிக்கிறவனாயுந் தன்னை அடைந்தவர்களிடத்தில் பரிதியினால் உனக்குத் தேரோட்டுவதில் இருப்பவனாயும், இப்படிச் செய் என்று உத்திரவு செய்கிறவனாயுந் துக்கிற அந்தப் பாமாத்மாவையே எல்லாவற்றை அபிராயத்தினாலும் ஸரணமாக அடை, அதாவது எவ்விதத்திலும் அவனை அனுஸரி. அப்படிக்கில்லாமல் போனபோதிலும் அவனுடைய மாயையினால் உண்

விதமாகத் தன்னுடைய புத்தியினால் நிவ்ருத்தி செய்ய முடியாதாகையினால் என்றத்தும், அன்றிக்கே எல்லாம் ஈர்வானுக்கு வசப்பட்டதாகையினால் என்றத்தமாகவுமாம், 'தலேவ' எச்சொன்று என்னுடைய மாயையை நிவ்ருத்தி செய்ய மற்ற எவன் சக்தியில் நாவனாவான் என்று காட்டப்பட்டது என்று சொல்லுகிறார்—'எல்லாவற்றையும் நியமிக்கிறவனாயும்' என்றாய்க்குறி, மிகவும் ஸ்வாசினனாகிய அந்தப் பாமாத்மாவே இப்பொழுது ருத்தினாகிய உனக்கு ஸாரதியாக நிறுத்திகொண்டு பராசினனாய் உனக்கு உத்திரவு செய்கிறான் என்கிற அபிராயத்தினால் 'தன்னை அடைந்தவர்களிடத்தில்' என்பது முதலியது சொல்லப்பட்டது. இப்படி அவனை அனுஸரிக்கவேண்டியதென்பதற்காக 'மீமன்மையும் ஸௌலப்பமும் காட்டப்பட்டது, 'ஜாவ' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் மனதின் வயப்பாரத்தைச் சொல்லுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'எல்லாவற்றை அபிராயத்தினாலும்' என்று, எல்லாவற்றைம்கவும் என்றத்தமாகவுமாம், அப்பொழுது ['வாஸுஷேஷஸ்ய'] என்று கீழ்ச் சொல்லிய விதமாக அங்கர்பாநி யாகவும், உபதேசம் செய்கிறவனாகவும், அடையத்தக்கவனாகவும், அடைவிக்கிறவனாகவும் இருக்கிறவன் இவன் ஒருவனே என்கிற அனுஸந்தானம் சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம், இந்தப் பக்ஷத்தில் 'ஸரண' என்னும் பதம் உபதேசம் முதலியவைகளைச் செய்து அதின் வழியாகக் காப்பாற்றுகிறவன் என்னுமர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது, இந்த வழியாகவே உபாயமாகிறான் என்னுமர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம், உபதேசம் செய்ததைப் போல அனுஷ்டிப்பதே இவ்விடத்தில் ஸரணமாகவருவதல் என்கிற அபிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—அதாவது எவ்விதத்திலும் அவனை அனுஸரி என்று, 2 'மஸுரோஷ்யஸி', 3 'மபொத்தி' உத்திரவு' என்று கீழ்ச்சொல்லியதை மறுப்பதில் தாத்பர்யமாகையினால் அனுஸரிப்பதே இவ்விடத்தில் ஸரணமாக அடைவது என்று தெரிவிப்பதற்காக அப்படிச் செய்யாவிடில் தோஷமுண்டாகும் என்று கீழ்ச் சொல்லியதுடன் சேர்த்துச் சொல்லுகிறார்—'அப்படிக்கில்லாமல் போனபோ

டாக்கப்பட்ட அஜ்ஞானத்தினால் யுத்தம் முதலியவைகளைச் செய்வது உன்னால் விடமுடியாது அப்படிச் செய்வாயாகில் நாசமடைந்தவனாகப் போகிறாய். ஆகையினால் அந்தப் பரமாத்மா சொல்லியவிதமாக யுத்தம் முதலியவைகளைச் செய் என்றார்த்தம். இப்படிச் செய்துகொண்டிருந்தாயே யாகில் அவனுடைய அனுகரஹத்தினால் கர்மங்களினாலுண்டாகிய எல்லா

திலும்' என்றாரம்பித்து. இந்த ஸந்தர்ப்பத்திற் குபயோகமாகையினால் அனுஸரிப்பதென்பது இன்னதென்று விசேஷித்துக் காட்டிக்கொண்டு தன்னுடைய அபிப்ராயத்தைச் சொல்லி முடிக்கிறார்—'ஆகையினால் அந்தப்பரமாத்மா சொல்லியவிதமாக' என்றாரம்பித்து. தன்னுடையவர்ண ஸ்ரமங்களுக்குத் தகுந்ததாகிய அவனுடைய உத்தரவை அனுஸரிப்பதே யல்லவோ அவனுக்கு ப்ரீதியை யுண்டாக்கக்கூடிய வ்யாபாரம் என்று தாத்தர்யம். அவன் சொன்னதை அனுஸரிப்பது அவனுடைய அனுகரஹத்திற்குக் காரணமாகையினால் மேல் பாதியோடு சேர்த்துச் சொல்லுகிறார்—'இப்படிச் செய்து கொண்டிருந்தாயேயாகில்' என்றாரம்பித்து. 1 'சிக்ஷஸாடாக்' என்று கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தமே 'சுத்யஸாடாக்' என்றிங்கு சொல்லப்படுகிறது. அவ்விடத்தில் சொல்லப்பட்ட எல்லாக்கஷ்டங்களையும் தாண்டுவது இங்கு 'வாராஹஸூத்ரம்' என்று சொல்லப்படுகிறது. ஸாந்திக்கு மேன்மையாவது எவ்விதமான துக்கம் நீங்கிற்றோ அதைப்போன்ற துக்கத்தை உண்டாக்கக்கூடிய காரணம் இனி இல்லாததினால் மறுபடியும் இதைப்போன்ற துக்கம் உண்டாகாமலிருக்கை என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'கர்மங்களினாலுண்டாகிய' என்றாரம்பித்து. இதனால் அறிஷ்டங்கள் நிவ்ருத்திப்பது சொல்லப்பட்டது. 'ஸூகம் பிராஸுஸி' என்றிஷ்டத்தை அடைவது சொல்லப்படுகிறது. 'ஸூஸூத்' என்னும் பதத்தினால் ப்ரம்மா முதலியவர்களின் ஸ்தானம் விலக்கப்படுகிறது. மிகவும் ஸூக்ஷ்மமாகிய அவஸ்த்தையையுடைய மூல ப்ரக்ருதியே முக்தர்களினால் அடையவேண்டிய இடம் என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். ஸத்யலோகம் முதலியவைகளுக்குள்ளேயே விஷ்ணுவின் ஸ்தானம் என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். ஆகையினால் 'ஸூகம்' என்னும் பதத்திற்கு முக்கியமான அர்த்தத்தைச் சொல்லுவதற்காகவும் வாதிகளை நிராகரிப்பதற்காகவும் ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமில்லாத இடத்தை ஸ்ருதிகளைக்கொண்டு நிரூபிக்கிறார்—'எந்த இடம்' என்றாரம்பித்து. வேதத்தை அத்யயனம் செய்து

தொண்டராயுள்ளார்திசைதிசைதொறுந்தொழுதுதன்கு ஸ்தினைக்குலாவக்
கண்ணொடோறுமின்புவின்தகுலச்சிறைகருதின்தேத்தக்
குண்டராயுள்ளார்சாக்சியர்தங்கள்குறியின்கணெறியிடவாரா
அண்டராயகன்ருமார்ந்துவிற்றிருந்தவாலவாயாவதுமிதுவே. (க)

பன்னலம்புனரம்பாண்டிமாதேவிசூலச்சிறையெனுமிவர் பணியும்
அன்னலம்பெறுசீமாலவாய்சன்றிருவடியாங்கவைபோற்றி
கன்னலம்பெரியகாழியுள்ளானசம்பந்தன்செந்தமிழ்வைகொண்
டின்னலம்பாடவல்லவரிமையோரேத்தவீற்றிருப்பவரினிடே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

௩௮௦. திருப்பத்தனை நல்லூர் - பண்ண - புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்

இடறினார் நம்பப்பொடிசைய்தார்மதியிலைவெசால்லியலகெழுந்தேத்தக்
கடறினாவர்காந்முளராவர்காதலித்துறைதருகோயில்
கொடிமுனரயாந்நகுலமவிலார்தாம்போய்க்கோவணங்கொண்டுகூத்தாடும்
படிறினார்போலும்பந்தனைநல்லூர்நின்றவெம்பசுபதியாரே. (க)

கழியுளாரெனவுங்கடலுளாரெனவுங்காட்டுளாராட்டுளாரெனவும்
வழியுளாரெனவும்குளாரெனவுமண்னுளார்விண்ணுளாரெனவும்
கழியுளாரெனவுஞ்சுவடுதாமறியார்தொண்டர்வாய்வந்தனசொல்லும்
பழியுளார்போலும்பந்தனைநல்லூர்நின்றவெம்பசுபதியாரே. (உ)

காட்டினாரெனவுங்காட்டினாரெனவுங்கடுத்தொழிற்காலனைக்காலால்
வீட்டினாரெனவுஞ்சார்ந்தவிண்ணிறுபூசியார்வெண்மதிசடைமேற்
சூட்டினாரெனவுஞ்சுவடுதாமறியார்சொல்லுளசொல்லால்வேதப்
பாட்டினார்போலும்பந்தனைநல்லூர்நின்றவெம்பசுபதியாரே.

முருகினர்பொழில்சூழலகிறேந்தமொய்த்தபல்கணங்களின்றயர்கள்
ருகினராகியுறுதியோந்துள்ளமொண்மையாலொளிகிழ்மேனி
கருதினரெல்லாந்ரைதொழுதேத்தக்கடலுணஞ்சமுதமாவாங்கிப்
பருகினர்போலும்பந்தனைநல்லூர்நின்றவெம்பசுபதியாரே.

பொன்னினர்கொன்றையிருவடங்கிடந்துபொறிகளர்பூணுலம்புரள
மின்னினருருவின்மிளிர்வதோரவமேவுவெண்ணிறமெய்பூசிக்
துன்னினரால்வர்க்கறமமர்த்தருளித்தொன்மையார்தோற்றமுங்கேகிம்
பன்னினர்போலும்பந்தனைநல்லூர்நின்றவெம்பசுபதியாரே.

ஒன்பொரானையவண்ணல்வாழ்கெனவுமுமையவாங்கணவன்வாழ்கெனவும்
அண்பினர்பிரியாரல்லுண்பகலுமடியவாடியிணைதொழுவே
நண்பினரெல்லாநல்லென்றேத்தவல்லவர்கீயரென்றேத்தும்
பண்பினர்போலும்பந்தனைநல்லூர்நின்றவெம்பசுபதியாரே.

எற்றினரேதுமிடைகொள்வாரில்லையிருநிலம்வாணுலகெல்லை
தெற்றினர்தங்கள்காரணமாகச்செருமலைத்தடியிணைசேர்வான்
முற்றினர்வாழமும்மதில்வேவமுவிடைசூலமுமழுவும்
பற்றினர்போலும்பந்தனைநல்லூர்நின்றவெம்பசுபதியாரே.

ஒலிசெய்தருழவின்முழவமகியம்பவோசையாலடலறாத
கவிதசய்தபூதங்கையினூடவேகாலினாற்பாய்தலுமரக்கன்
வலிகொள்வர்புலியினூரிகொள்வரேனைவாழ்வுகன்னுனுமோர்தலையில்
பலிகொள்வர்போலும்பந்தனைநல்லூர்நின்றவெம்பசுபதியாரே. (அ)

சேற்றினாற்பாய்கைத்தாமரையானுஞ்செங்கன்மாலிவரிட்குறார்
தோற்றினாதோற்றத்தொன்மையையறியார் துணைமையும்பெருமையுந்தம்மில்
சாற்றினாச்சாற்றியாற்றலோமென்னச்சரண்கொடுத்தவர்செய்தபாவம்
பாற்றினாற்போலும்பந்தனைநல்லூர்நின்றவெம்பசுபதியாரே. (க-க௦)

கல்லிசைபூணக்கலைபொலியோவாக்கமுமலமுதபதிதன்னில்
நல்லிசையானன்புல்லிசைகோளாநற்றமின்ஞானசம்பந்தன்
பல்லிசைபருவாய்ப்படுத்தியேத்திமனியபந்தனைநல்லூர்
சொல்லியபாடல்பத்துமவல்லவர்தேற்றெல்லினைமுதுகிலாவே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - பசுபதிநாதர்; முதல்வி - சாம்பந்தனாரேனீ.

௩ அக. திருமோமமம்புலியூர் - பன் - புத்திரிமை.

திருச்சிற்றம்பலம்

பூங்கொடிமடவாளுமையொருபாகம்புரிதருசடைமுடியடிகள்
வீங்கிருண்டமாடுமென்கிர்தர்விருப்பொழுறைவிடம்வினவில்
தேங்கமழ்பொழிவிற்செழுமலர்கோதிச்செறிதருவண்டிசைபாடும்
ஒங்கியபுகழாரோமமம்புலியூருடையவர்வடதனியதுவே. (க)

சம்பரங்கருளிச்சலந்தரன்வியத்தழலுமிழ்சக்கரம்படைத்த
எம்பெருமானுரிமையவரேத்தவினிகினங்குறைவிடம்வினவில்
அம்பரமாகியதலுமிழ்புளையினுருதியான்மலைப்பொழிபும்
உம்பர்களைத்துமோமமம்புலியூருடையவர்வடதனியதுவே. (உ)

பாங்குடைத்தவச் சூப்பகிரைத்தருளிப்படர்சடைக்கரத்திரைக்கங்கை
தாங்குதறவிர்த்தத்தரநலத்தித்தத்தத்துவனுறைவிடம்வினவில்
ஆங்கிரிமுன்றுமடந்தானிருத்தவங்கையாலாகுதிவெட்டும்
ஒங்கியமறையோரோமமம்புலியூருடையவர்வடதனியதுவே. (ங)

புற்றாவணிந்துளிறுமெப்பூசுப்பூதங்கள்சூழ்தராஜூர்
பெற்றமொன்றேறிப்பெய்பலிகொள்ளும்பிரானவனுறைவிடம்வினவில்
கற்றால்வேதமங்கமோரானங்கருத்திராருத்தியாற்றெறியும்
உற்றபல்புகழாரோமமம்புலியூருடையவர்வடதனியதுவே. (ச)

நிலத்தவர்வானமாள்பவர்கீழோர்தயர்கெட்டுடியமாற்கருளால்
அலைத்தவல்லசுரரசுறவாழியளித்தவனுறைவிடம்வினவில்
சலத்தினுற்பொருள்கள்வேண்டுதல்செய்யாத்தன்மைபாரநன்மையான்மீக்க
உலப்பில்பல்புகழாரோமமம்புலியூருடையவர்வடதனியதுவே. (ரு)

மணந்திகழ்திசைகளெட்டுமேழிசையுமலிபுமாறங்கமைவேள்கி
இணைந்தகரல்வேதமுன்னெரியிரண்டிறப்பெனவொருடையானுணரும்
குணங்களுமவற்றிவகொள்பொருள்குற்றமற்றவையுற்றதுமெல்லாம்
உணர்ந்தவர்வாழுமோமமம்புலியூருடையவர்வடதனியதுவே. (க-எ)

ஒலிசெய்தருழின்முழுவமதியம்பவோசையாலாடலுறத்
கலிதசய்தபூதங்கையினுலிடவேகாலினுற்பாய்தலுமாக்கன்
வலிகொள்வர்புலியினுகொள்வரேனைவாழ்வுநன்றானுமொத்தலையில்
பலிகொள்வர்போலும்பந்தனைநல் லூர்நின்றவெம்பசுபதியாரே.

(அ)

சேற்றினுர்பொய்கைத்தாமரையானுஞ்செங்கண்மாவிலிருக்கூறுர்
தோற்றினுர்தோற்றத்தொன்மையையறியார் துணைமையும் பெருமையும் தம்மில்
சாற்றினுர் சாற்றியாற்றலோமென்னச்சரண்கொடுத்தவர்கெய்தபாவம்
பாற்றினுர்போலும்பந்தனைநல் லூர்நின்றவெம்பசுபதியாரே.

(க-க௦)

கல்லிசைபூணக்கலையொவியோவாக்கமுமலமுதுபதிதன்னில்
நல்லிசையாளன்புல்லிசைகேளாநற்றமின் ஞானசம்பந்தன்..
பல்லிசைபகுவாய்ப்படுதலையேற்றி மனியபந்தனைநல் லூர்
சொல்லியபாடல்பத்தும்வல்லவர்மேற்றெல்லினைமுழுகலாவே.

(கக)

திருச்செற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - பசுபதிநாதர்; முதல்வி - தாப்பன் தாதோனி.

௩ அக. திருவேரோமமாம்புலியூர் - பன் - புத்திரிமை.

திருச்செற்றம்பலம்

பூங்கொடிமடவாளுமையொருபாகம்புரிதருசடைமுடியடிசன்
வீங்கிருண்டமாடுமென்விசுர்தர்விருப்பொடுமுறைவிடம்வினவில்
தேங்கமழ்பொழிலிற்செழுமலர்கோதிச்செறிதருவன்டிசைபாடும்
ஒங்கியபுகழாரோமமாம்புலியூருடையவர்வடதளியதுவே.

(க)

சம்பரங்கருளிச்சலந்தரன்வியத்தழலுமிழ்சக்கரம்படைத்த
எம்பெருமானுரிமையவரேத்தவினிதினங்குறைவிடம்வினவில்
அம்பரமாகியதழலுமிழ்புனையினுஞ்சியான்மழைபொழிபும்
உம்பர்களேத்துமோமமாம்புலியூருடையவர்வடதளியதுவே.

(உ)

பாங்குடைத்தவத் துப்பரேதந்தருளிப்படர்சடைக்கரந்திரீக்கங்கை
தாங்குதறவிர்த்துத்தராதலத்திழித்ததத்துவனுறைவிடம்வினவில்
ஆங்கெரிமுன்றுமடர்ந்துடனிருந்தவங்கையாலாருதிவெட்டும்
ஒங்கியமறையோரோமமாம்புலியூருடையவர்வடதளியதுவே.

(ங)

புற்றாவணிந்துரீறுமெப்பூசிப்புதங்கள்சூழ்தரலூர்
பெற்றமொன்றேறிப்பெய்யலிகொள்ளும்பிரானவனுறைவிடம்வினவில்
கற்றாலவேதமங்கமோராதங்கருத்திரைருத்தியாற்றெரியும்
உற்றபல்புகழாரோமமாம்புலியூருடையவர்வடதளியதுவே.

(ச)

நிலத்தவரவானமாள்பவர்கீழோர் துயர்கெடநெடியமாற்கருளால்
அலைத்தவல்லசுரராசறவாழியளித்தவனுறைவிடம்வினவில்
சலத்தினுற்பொருள்கள் வேண்டுதல்செய்யாத்தன்மையார்நன்மையான்மீக்க
உலப்பில்பல்புகழாரோமமாம்புலியூருடையவர்வடதளியதுவே.

(ரு)

மணந்திகழ்திசைகளெட்டுமேழிசையுமலிபுமாறங்கமைவேன்வி
இணைத்தநால்வேதமுன்றெரியிரண்டுபிறப்பெனவொருடையாவுணரும்
குணங்களுமவற்றிவகொள்பொருள்குற்றமற்றவையுற்றதுமெல்லாம்
உணர்ந்தவரவாழுமோமமாம்புலியூருடையவர்வடதளியதுவே.

(சு-எ)

தலையொருபத்துநடல்சையதிரட்டிதா னுடையரக்கனொண்கயிலை
அலைவதுசெய்தவவன்றி தல்கெடுத்தவாகியாருறைவிடம்வினவில்
மலையெனவோங்குமானிகைகிலவுமாதின்மாற்றலரென்றும்
உலவுபல்புகழாரோமமாம்புலியுருடையவர்வடதளியதுவே. (அ)

கள்ளவிழ்மலர்மேலிருந் தவன்கரியோனென்றிவர்காண்பரிதாய
ஒள்ளொரியுருநுலையவனோடுமுகந்தினிதுறைவிடம்வினவில்
பள்ளீர்வாளைபாயத்ருகமுனிப்பணிமலர்ச்சோலைகுழாலை
ஒள்ளியபுகழாரோமமாம்புலியுருடையவர்வடதளியதுவே. (க)

தெள்ளியரல்லாத் தேரோடமணர்தடுக்கொடுசிவரமுந்கும்
கள்ளமார்மனத்தக்கலகிடக்கருளாக்கடவுளாருறைவிடம்வினவில்
நள்ளிருள்யாமநான்மறைதெரிந் துநலந்திகழ்முன்னெறியோம்பும்
ஒள்ளியார்வாழுமோமமாம்புலியுருடையவர்வடதளியதுவே. (கௌ)

விளைதருவயலுள்வெயில்செறிபவளமேதிகண்மேய்புலத்திடறி
ஒளிதரமல்குமோமமாம்புலியுருடையவர்வடதளியரணைக்
கனிதருநிவப்பிற்காண்டகுசெல்வக்காழியுண்ணாநசம்பந்தன்
அநிதருபாடல்பத்தும்வல்லார்களமரலோகத்திருப்பாரே (கக)

திருச்சிறம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வ - துயரந்தீர்த்தநாதர்; முதல்வி - திருநெடுநாயகி.

நூ.௧௨. திருஞ்ஞானமாமலை - பண் - புத்திரீர்மை.

சிறம்பலம்

நிரைகழலரவஞ்சிலம்பொலையல்புநிமலர்நீறணிதிருமேனி
வரைகெழுமுகளோர்பாகமாப்புணர்ந்தவடிவின் கொடியணிவிடையர்
கரைகெழுசந்துக் காரகிற்பிளவுளப்பருங்கனமணிவரன்திக்
குரைகடலோதநித்திலங்கொழிக்குங்கோணமாமலையமர்தாரே. (க)

கடிபுனருடைபாள்பெய்வனாமடந்தைபிறைறுதலவளொடுமுடனாய்க்
கொடிதெனக்கதறுங்குரைகடல்குழந்துகொள்ளமுனித்திலஞ்சுமந்து
குடிதனைநெருக்கிப்பெருக்கமாய்த்தோன்றுங்கோணமாமலையமர்தாரே. (உ)

பனித்தினர்திங்கட்பைந்தலைநாகம்படர்சடைமுடிபிடைவைத்தார்
கனித்தினர்துவர்வாய்க்காரிகைபாகமாகமுன்கலந்தவர்மதின்மேல்
தனித்தபேருருவவிழுத்தழனுகந்தாங்கியமேருவஞ்சிலையாக்
குனித்ததோர்வில்லார்குரைகடல்குழந்தகோணமாமலையமர்தாரே. (ங)

பழித்தினங்கவகைசடைபிடைவைத்துப்பாங்குடைமதனைப்பொடியா
விழித்தவன்றெயிலேண்டமுன்கொடுத்தவிமலனார்கமலமார்பாதர்
தெழித்துமுன்னர்துஞ்செழுங்கடற்றளஞ்செம்பொனுமிப்பியஞ்சுமந்து
கொழித்துவன்றிரைகங்கரையிடைச்சேர்க்குங்கோணமாமலையமர்தாரே. (ச)

தாயிலுநல்லதலைவரென் றடியார் தம்மடிபொற்றிசைப்பார்கள்
வாயிலுமனத் துமருவி சின் றகலாமாண்பினர்காண்பலவேடர்
நோயிலும்பினியுந்தொழில்பானிங் டிதுழைதருநூலினர்ஞாலம்
கோயிலுஞ்சுணையுங் டடலுடன் குழந்தகோணமாமலையமர்ந்தாரே. (ந)

பரிந்துநன்மனத்தால்வழிபடுமாணிதன் னுயிர்மேல்வருங் கூற்றைத்
கிரிந்திடாவனா முறைத் தவற்கருஞஞ்செம்மையார்நம்மையாளுடையார்
விரிந்துயர்மொளவன்மா கவிபுன்னவேங்கைகவன் செருத்திசென்பகத்தின்
சுருந்தொடுமுல்லைகொடித்தும்பொழில்சூழ்கோணமாமலையமர்ந்தாரே. (சு-எ)

எடுத்தவன் றருக்கை கழித்தவர்விரலாலேத்திடவாத்தமாம்பேறு
தொடுத்தவர் செல்வந்தோன்றியபிறப்புமிற்ப்பறியாதவர்வேன் டி
கடுத்தவர்வனப்பால்வைத்ததோர்கருணைநன்னருட்பெருமையும்வாழ்வும்
கொடுத்தவர்க்கும்பும்பெரும்புகழாளர்கோணமாமலையமர்ந்தாரே. (அ)

அருவரா தொருகைவெண்டலையேந்தியகந்தொறும்பலிபுடன்புக்க
பெருவராயுதையுரீமையர்சீர்மைப்பெருங் கடல்வண்ணனுப்பிரமன்
இருவருமறியாவண்ண மொள்ளொரியாபுயர்ந்தவர்ப்பெயர்ந்தநன்மாத்கும்
சுருவராய்நின்றார்குரைகழல்வனங்கக்கோணமாமலையமர்ந்தாரே. (க)

சின் றுணஞ்சுமனுமிருந்துணுந்தேருநெறியலாதனபுறங்குற
வென்றுநஞ்சுண் ணும்பரிசெனிராருபான்மெல்லியலொடுமுடனாகித்
நன்றுமொன்பவ்வமவ் வலுஞ்சூழ்ந்துதாழ்ந்துதிரைபலமோதிக்
தன்றுமொண் டானல்வாசம்வந்துலவுங்கோணமாமலையமர்ந்தாரே. (கர)

சுற்றமிலாதார்குரைகடல்சூழ்த்த கோணமாமலையமர்ந்தாரைக்
கற்றுனர்கேள்விக்காழியின்பெருமான் கருத்துடைஞானசம்பந்தன்
டற்றசெந்தமிழார்மாலையீரைந்துமுரைப்பவர்கேட்பவருயர்ந்தோர்
சுற்றமுமாகித்தொல்வினையடையார்தோன்றுவார்வாணிடைப்பொலித்தே. (கக)
திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சுழந்திடில் உள்ளது.

முதல்வம் - கோயிலச்சுடார்; முடிவ்வி - மருமையான்.

1. அ.க. திருக்குருகு: ஆர்வெள்ளடை - பண் - அந்தாளிகுறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்

சுண்ணவெண்ணி மணிமார்பிறீரூல்புனைந்
தெண்ணரும்பல்கணமேத்தநின்றாடுவார்
விண்ணவான்பொழில்வெள்ளடைமேனிய
பெண்ணாமர்மேனியெம்பிஞ்ஞகுகாரே. (க)

திரைபுல்லுசுண்ணைதிகழ்சடைவைத்து
வரைமகளோடுடனாடுதிர்மல்லு
விரைகமழ்தகன்பொழில்வெள்ளடைமேனிய
அரைமல்குவாளாவாட்டுகந்திரே. (உ)

சிட்டப்பபட்டார்க்கெனினி உன்னை நெய்யிட்டுவாய்
பட்டங்கட்டுஞ்சென்னி உன்னை நெய்யிட்டுவாய்
நட்டக்கொட்டாட்டினால் லுர்ப்பெருமணை
திட்டப்பபட்டாலொத்தொட்டி உன்னை நெய்யிட்டுவாய். (கூ)

மேகத்தகண்டெண்ணெய்க்கொட்டி உன்னை நெய்யிட்டுவாய்
பாகத்தன்பாய்ப்புஷித்தெண்ணெய்க்கொட்டி உன்னை நெய்யிட்டுவாய்
நாகத்தனல் லுர்ப்பெருமணை நெய்யிட்டுவாய்
போகத்தனையோகத்தை நெய்யிட்டுவாய். (கூ)

தக்கிருந்திரன் லுர்தானை உன்னை நெய்யிட்டுவாய்
உக்கிருந்தொல்கவுயர் உன்னை நெய்யிட்டுவாய்
நக்கிருந்திரன் லுர்ப்பெருமணை நெய்யிட்டுவாய்
புக்கிருந்திரெமைப்பொருமணை நெய்யிட்டுவாய். (கூ)

எ லுந்தண்டாமனை உன்னை நெய்யிட்டுவாய்
மா லுந்தம்மாண்பறிவினென்னை நெய்யிட்டுவாய்
நா லுந்தம்பாட்டென்பர் லுர்ப்பெருமணை நெய்யிட்டுவாய்
போ லுந்தங்கோயில்புரிசடை உன்னை நெய்யிட்டுவாய். (கூ)

ஆதாமெண்ணெய்க்கொட்டி உன்னை நெய்யிட்டுவாய்
பேதைமைகேட்டுப்பிணக்குநீர் உன்னை நெய்யிட்டுவாய்
நாதனை நல் லுர்ப்பெருமணை நெய்யிட்டுவாய்
வேதனதாடொழுவெண்ணெய்க்கொட்டி உன்னை நெய்யிட்டுவாய். (கூ)

நறும்பொழிற்காழியுண்ணாணை உன்னை நெய்யிட்டுவாய்
பெறும்பதநல் லுர்ப்பெருமணை நெய்யிட்டுவாய்
உறும்பொருளாற் கொண்கொண்க உன்னை நெய்யிட்டுவாய்
கறும்பழிபாவமவலையில்லே. (கூ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் செழுநீர் லுர்ப்பெருமணை.

மூதல்வன் - சிவலோகத்துயாழ்க்கெந்த நெய்யிட்டுவாய் உன்னை நெய்யிட்டுவாய்.

ஆகத் திருப்பெருமணை நெய்யிட்டுவாய்.

மூன்றாந் திருப்பெருமணை நெய்யிட்டுவாய்.

சிறப்பப்பட்டார்க்கெனியைத் தலைநிலையிட்டுவரப்
பட்டங்கட்டுஞ்சென்வனியைப் பட்டங்கட்டு
நட்டக்கொட்டாட்டிற் றுல்லுந் தி நூத நாத்
திப்பப்பபட்டாஸெந்தொட்டி லுடையவனென.

(5)

மேகத்தகண்டினெல்லோடொருங்கு வந்தவனாய்
பாகத்தன்பாய்ப்புலித்தோடொருங்கு வந்தவன்
நாகத்தனல் ஓர்ப்பெருமையுடையவன்
போகத்தனையோகத்தை யெல்லாங்கொண்டவன்

(४)

தக்கிருந்தீர்ந்துதாவாஸம் உமா
உக்கிருந்தொல்கவுயாட்டை மீதிட்ட
நக்கிருந்தீரின்னுல் லூர்ந்தீர்
பக்கிருந்தீரெமைப்பொச்சுருந்தீர்

(۵)

எலுந்தண்டாமரை யாரு ிதெய்து
மா லுந்தம்மா ன்பற் றினிதெய்து
நாலுந்தம் பாட்டு ண்பர் ிலுந் தெய்து
போ லுந்தக்கோ யி ல்பரிசு ண்டெய்து

(५)

ஆதாமெனெசொக்தியர்நாஞ் சிவானுட
பேதைமைகேட்டுப்பி னாக்குறீவ்வழிய
நாதனைல்லுர்ப்பெருமனாகேகிம
வேதனதாடொழுவீடுபுதரமே.

(50)

தற்போது நிகழிவிலிருந்து திரைப்படத்துறைக்கு வந்திருக்கிறார். இவரின் திரைப்படத்துறைக்கு வந்திருக்கிறார். இவரின் திரைப்படத்துறைக்கு வந்திருக்கிறார்.

(55)

விருச்சிற்றம்பலம்.

இந்தியன் கேபிள் - ௨௦ - ௧௧ - ௧௯௪௭

முதல்வன் - இவ்வேளாத்தியநிலைகள்; இவ்வேளாத்தியநிலைகள் மையம்மை.

[illegible][illegible]

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பரமசிவத்தினுடைய அட்டவீரட்டம்.

பூமன்சிரங்கன் டியந்தக்கன்கோவல் புரமங்கை
மாமன்பறியல்சலந்தரன்விற்சூடி மாப்பழுபூர்
காமன்கொறுக்கையமன்கடவுரிந்தக் காசினியிற்
மேமன்னுகொன்றையுந்திங்களுஞ்சூடிதன் சேவகமே.

(இதன்பொருள்) கொன்றைப்பூமாலையுடன் சூடிய இளந்திங்களுந் தரித்
துக்கொண்டருளிய பரமசிவம் வீரஞ்செலுத்தியது.—திருக்கண்டிபூரில் - பிரம
தேவன் சிரங்கொய்ததும், திருக்கோவலூரில் - அந்தகாசுரனை சம்மரித்ததும்,
திருவங்கையில் - திரிபுரம் எரித்ததும், திருப்பறியலூரில் - தக்கன்முடி தடிந்
ததும், திருவிற்சூடியில் - சலந்தரனைத் தலையிரித்ததும், திருப்பழுபூரில் -
யானையைபுரித்ததும், திருக்கொறுக்கையில் - மன்மதனைத் தகனஞ்செய்ததும்,
திருக்கடவூரில் - யமனை யுதைத்ததும் என்றவாறு.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிக்
முத்தநிசு முறை மின்
அட்டவணை.

பதிக்கப்பெயர்	பக்கம்	பதிக்கப்பெயர்	பக்கம்
பண்-கொல்லி.		திருநேரை	
திருவதிகைவீரட்டானம்	3	திருவதிகைவீரட்டானம்	84
பண் - காந்தாரம்.		திருவதிகைவீரட்டானம்	85
திருவதிகைவீரட்டானம்	5	திருவதிகைவீரட்டானம்	87
திருவையாறு	6	திருவதிகைவீரட்டானம்	88
திருவாரூர்	7	திருச்செம்பெருமான்	89
திருவாரூர்பழமொழி	8	திருச்செம்பெருமான்	90
திருக்கழிப்பாளை	10	திருச்செம்பெருமான்	91
திருச்சச்சியேகம்பம்	11	திருச்செம்பெருமான்	92
பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்.		திருச்செம்பெருமான்	94
சுவனெனுமோசை		திருச்செம்பெருமான்	95
பண் - சாதாரி.		திருச்செம்பெருமான்	96
திருவங்கமாளை	14	திருச்செம்பெருமான்	97
பண் - காந்தாரம்.		திருச்செம்பெருமான்	98
திருவதிகைவீரட்டானம்	14	திருச்செம்பெருமான்	99
மமச்சியாயப்பதிகம்	16	திருச்செம்பெருமான்	100
பண் - பழந்தக்கராகம்.		திருச்செம்பெருமான்	101
திருப்பழனம்	17	திருச்செம்பெருமான்	102
திருவையாறு	18	திருச்செம்பெருமான்	103
பண் - பழம்பஞ்சரம்.		திருச்செம்பெருமான்	104
தசபுராணம்	20	திருச்செம்பெருமான்	105
பாவநாசத்திருப்பதிகம்	21	திருச்செம்பெருமான்	106
பண் - இந்தளம்.		திருச்செம்பெருமான்	107
திருப்புக்கூர்	23	திருச்செம்பெருமான்	108
திருவாரூர் அரநெறி	24	திருச்செம்பெருமான்	109
விடந்தீர்த்ததிருப்பதிகம்	25	திருச்செம்பெருமான்	110
பண் - சீகாமரம்.		திருச்செம்பெருமான்	111
திருவாரூர்	27	திருச்செம்பெருமான்	112
திருவாரூர்	28	திருச்செம்பெருமான்	113
பண் - குறிஞ்சி.		திருச்செம்பெருமான்	114
திருவாரூர்த்திருவாதிரைத்திரு	29	திருச்செம்பெருமான்	115
பண் - கொல்லி.		திருச்செம்பெருமான்	116
கோயில்திருநேரிசை	31	திருச்செம்பெருமான்	117
கோயில்திருநேரிசை	32	திருச்செம்பெருமான்	118
கோப்புளித்ததிருநேரிசை.		திருச்செம்பெருமான்	119
திருவதிகைவீரட்டானம்	33	திருச்செம்பெருமான்	120

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்.

உ

வேமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருந வுக்கரசுகவாமிகள்

புள்ளிச்செய்த

தேவாரப்பதிகங்கள்.

4. ஆம் பத்திருமுறை.

(1) க. * திருவதிகைசவீரட்டானம் - பண் - கொழி.

திருச்சிற்றம்பலம்

கூற்றாயினவாறுவினக்கவிர்கொடுமைபலசெய்தனநானறியேன்
ஏற்றயடிக்கேயிரவும்பகலும்பிரியாதுவனைக்குவனெப்பொழுதும்
தோற்றதென்வயிற்றினகம்படியேகுடரோடுதொடக்கமுடக்கியிட
ஆற்றேனடியேனதிகைக்கெடிலவீரட்டானத்துறையம்மானே. (க)

நெஞ்சம்முமக்கேயிடமாகவைத்தேனினையாதொருபோதுமிருந்தறியேன்
வஞ்சம்மிதுவொப்பதுகண்டறியேன்வயிற்றேடுதொடக்கமுடக்கியிடர்
நஞ்சாகிவந்தென்னைநலிவநீநனநாமம்நூர்த்துகாந்துமிடர்
அஞ்சேலுமென்னீரதிகைக்கெடிலவீரட்டானத்துறையம்மானே. (உ)

பணிந்தாரனபாவங்கள்பாற்றவல்லீர்படுவொண்டலையிற்பலிவொண்டெழில்வீர்
துணிந்தேயுமக்காட்செய்தவாழ்வுற்றநுந்குகின்றதுகுலைதவித்தருளார்
பிணிந்தார்பொடிசொன்னைபெருமையிற்றேற்றமேற்றசந்திசெய்துமென்புடைய
டணிந்தீரடிகேனதிகைக்கெடிலவீரட்டானத்துறையம்மானே. (ஈ)

முன்னம்மடியேனநியமையிழைந்துநீனந்தென்னைநலிந்துமுடக்கியிடப்
பின்னையடியேனமக்காரும்பட்டேன்சுகுகின்றதுகுலைதவித்தருளார்
தன்னையடைந்தார்வினைநிப்பறன்றோதலையாயவர்தங்கடனாவதுநான்
அன்னநடையாரதிகைக்கெடிலவீரட்டானத்துறையம்மானே. (ச)

காத்தாள்பலர்காவலிகழந்தமையாற்கரைநின்றவர்கண்டுகொன்னுறசொலி
நீத்தாயகயம்புகதுக்கியிடிலைக்கொள்ளும்வழித்துறையொன்றறியேன்
வார்த்தையிதுவொப்பதுகேட்டறியேன்வயிற்றேடுதொடக்கமுடக்கியிட
ஆர்த்தார்புனலாரதிகைக்கெடிலவீரட்டானத்துறையம்மானே. (ரு)

சலம்பூவொடுதொபமறிந்தறியேன்றமிழோடிசபாடன்மறத்தறியேன்
நலந்திங்கிலுமுன்னாமறத்தறியேனன்னமென்னவினம்மறத்தறியேன்
உலந்தார்தலையிற்பலிகொண்டெழில்வாயுடலுள்ளுதுகுலைதவித்தருளாய்
அலந்தேனடியேனதிகைக்கெடிலவீரட்டானத்துறையம்மானே. (ஊ)

* இப்பதிகம் குலேநோந்தீர ஓதியது.

உயர்ந்தேன்மனைவாழ்க்கையுமொண்பொருளுமொருவர்தலைகாவலிலாமையினால்
வயந்தேயும்புகாட்செய்துவாழ்வுற்றால்வலிக்கின்றதுகூலைவிர்த்தருளீர்
பயந்தேயென்வயற்றினகம்படியேபறித்துப்பாட்டியறுத்தீர்த்திடநான்
அயர்ந்தேனடியேனதிகைக்கெடிலவீரட்டானத்துறையம்மானே. (எ)

வலித்தேன்மனைவாழ்க்கைமகிழ்ந்தடியேன்வஞ்சம்மனமொன்றுமிலாமையினால்
சலித்தாலொருவர்துணையாடும்லைச்சங்கவெண்குழைக்காதுடையெம்பெருமான்
கவித்தேயென்வயற்றினகம்படியேகலக்கமலக்கிட்டுக்கவர்துதின்ன
அலுத்தேனடியேனதிகைக்கெடிலவீரட்டானத்துறையம்மானே. (அ)

பொன்போலமிளர்வதொர்மேனியினீர்புரிபுன்சடைபீர்மெலியும்பிறையீர்
துன்பேகவலைபினியென்றிவற்றைநணுகாமற்றுரந்துகரந்துமிடர்
என்போலிகனும்மையினித்தெளியாரடியார்படுவதிதுவெயாகில்
உன்பேயமையுமதிகைக்கெடிலவீரட்டானத்துறையம்மானே. (க)

போர்த்தாயங்கோரணையினீருநிதோல்புறங்காடரங்காநடமாடவல்லாய்
ஆர்த்தாரார்க்குநனைமால்வரைக்கீழடர்த்திட்டருள்செய்தவதுகருநாய்
வேர்த்தும்புரண்டும்விழுந்தும்மெழுந்தாலென்வேதனையானவிலக்கியிடாய்
ஆர்த்தார்புனல்சூழ்திகைக்கெடிலவீரட்டானத்துறையம்மானே. (கா)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் நடுநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வ - வீரட்டாரைச்சுவரர்; முதல்வி - திருவதிசையாயி.

(2)

உ - திருவடுகைவீரட்டானம் - பண - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

கண்ணவெண்சந்தனச்சுந்தஞ்சுடர்த்திங்கட்குளாமணியும்
வண்ணவுரையையுடையும்வாரும்பவளசிமழும்
அண்ணலரண்மூரணைறுபுகலம்வளாயவரவும்
நின்னன்னெடிலப்புனலுமுடையாரொருவர்தமர்நாம்
அஞ்சுவதியாடுநான்றுமில்லையஞ்சவருவதுமில்லை. (க)

பூண்டதொர்டேழிலெழும்பொன்றிகழாமையுரள
நீண்டதிண்டோள்வலஞ்சூழ்ந்துநிலாக்கதிர்போலவண்ணாஹும்
காண்டருபுள்ளின்சிறகுநகலந்தகட்டங்கக்கொடியும்
சுண்டுசெடிலப்புனலுமுடையாரொருவர்தமர்நாம்
அஞ்சுவதியாடுநான்றுமில்லையஞ்சவருவதுமில்லை. (உ)

உத்தவடத்தினராகமுருத்திரபட்டமிரண்டும்
முத்தபடங்கண்டுகையுமுனைத்தெழுமுவினவேஹும்
சித்தவடமும்தினைக்கேறுயர்வீரட்டஞ்சூழ்ந்து
தத்துங்கெடிலப்புனலுமுடையாரொருவர்தமர்நாம்
அஞ்சுவதியாடுநான்றுமில்லையஞ்சவருவதுமில்லை. (ங)

* இப்பதிகம் சமணர்கள் ஏவிய யானை அஞ்சும் சூதிடவே.

மடமான்மறிபொற்கலையுமழுப்பாம்பொருகையில்வினை
குடமால்வரையதிண்டோளுங்குனிசிலைக்கத்தின்பயிலும்
இடமாறமுனியபாகமிருநிலனைற்றசுவடும்
தடமார்கெடிலப்புனலுமுடையாரொருவர்தமர்நாம்
அஞ்சுவதியாதொன்றுமில்லையஞ்சுவருவதுமில்லை.

(ச)

பலபலகாமத்தராகிப்பதைத்தெழுவார்மனத்துள்ளே
கலமலக்கிட்டுத்திரியுங்கணபதியென்னுங்கனிமும்
வலமேந்திரண்டுசுடரும்வான்கயிலாயமலையும்
நலமார்கெடிலப்புனலுமுடையாரொருவர்தமர்நாம்
அஞ்சுவதியாதொன்றுமில்லையஞ்சுவருவதுமில்லை.

(ரு)

கரந்தனகொள்ளிவிளக்குங்கதங்குதுடியின்முழங்கும்
பார்த்தபதினெண்கணமும்பயின்றறியாதனபாட்டும்
அரங்கிடைநூலறிவாளரறியப்படாததொர்க்கத்தும்
நிரந்தகெடிலப்புனலுமுடையாரொருவர்தமர்நாம்
அஞ்சுவதியாதொன்றுமில்லையஞ்சுவருவதுமில்லை.

(சு)

கொலைவரிவேங்கையதருங்குலவேடிலங்குபொற்றேறும்
விலைபெறுசங்க்குழையும்விலையில்பாலக்கலனும்
மலைமகளைகக்கொண்டமார்புமணியார்ந்திலங்குமிடமும்
உலவுகெடிலப்புனலுமுடையாரொருவர்தமர்நாம்

(எ)

ஆடல்புரிந்தநிலையுமரையிலசைத்தவரவும்
பாடல்பயின்றபல்பூதம்பல்லாயிரங்கொள்கருவி
நாடற்கரியதொர்க்கத்துநன்குயர்வீரட்டஞ்சூழ்ந்து
ஒடுங்கெடிலப்புனலுமுடையாரொருவர்தமர்நாம்
அஞ்சுவதியாதொன்றுமில்லையஞ்சுவருவதுமில்லை.

(அ)

சூழமுரவத் தில். 'காவணக்கீ'ளும்
யாழின்மொழியவளஞ்சுவஞ்சாதருவன
வேழமுரித்தநிலையும்விரிபொழில்வீரட்டஞ்சூழ்ந்து
தாழங்கெடிலப்புனலுமுடையாரொருவர்தமர்நாம்
அஞ்சுவதியாதொன்றுமில்லையஞ்சுவருவதுமில்லை.

(க)

நரம்பெழுகைகள் பிடித்துநங்கைநடுங்கமலையை
உரங்களைல்லாங்கொண்டெடுத்தானென்பதுமொன்றுமலற
வரங்கன்கொடுத்தருள்செய்வான்வளர்பொழில்வீரட்டஞ்சூழ்ந்து
நிரம்புகெடிலப்புனலுமுடையாரொருவர்தமர்நாம்
அஞ்சுவதியாதொன்றுமில்லையஞ்சுவருவதுமில்லை.

(க0)

நிருச்சிற்றம்பலம்.

3 ந. * திருவையாறு - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மாதர்ப்பிறைக்கண்ணியானைமலையாளமகனொடும்பாடிப்
போதொடுநீர்கமங்கேத்திப்புகுவாவரவர்பின்புகுவேன்
யாதுஞ்சுவடுபடாமலையாறடைகின்றபோது
காதன்மடப்பிடியோடுங் களி றுவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். (க)

போழிளங்கண்ணியினுளைப்பூந்துளொளொடும்பாடி
வாழியம்போற்றியென்றேத்திவட்டமிட்டாடாவருவேன்
ஆழிவலவனின்றேத்துமையாறடைகின்றபோது
கோழிபெடையோடுங் கூடிக்குளிர்த்துவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். (உ)

எரிப்பிறைக்கண்ணியினுளையேந்திமையாளொடும்பாடி
முரித்தவிலயங்களிட்டுமுகமலர்ந்தாடாவருவேன்
அரித்தொழுகுவொள்ளருவியையாறடைகின்றபோது
வரிக்குயில்பேடையோடாடிவைகுவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். (ங)

பிறையிளங்கண்ணியினுளைப்பெய்வளையாளொடும்பாடித்
துறையிளம்பன்மலர்நாவித்தேனாக்குளிரத்தொழுவேன்
அறையிளம்பூங்குயிலாறுமையாறடைகின்றபோது
சிறையிளம்பேடையோடாடிச்சேவல்வருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். (ச)

ஏடுமதிக்கண்ணியானையேந்திமையாளொடும்பாடிச்
காடொடுநாடுமலையுங்கைதொழுதாடாவருவேன்
ஆடலமர்ந்துறைகின்றவையாறடைகின்றபோது
பேடைமயிலொடுங்குடிப்பிணந்துவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். (ரு)

தன்மதிக்கண்ணியினுளைத்தையனல்லாளொடும்பாடி
உண்மெலிசுந்தையனாகியுனராவருகாவருவேன்
அண்ணலமர்ந்துறைகின்றவையாறடைகின்றபோது
வண்ணப்பகன்றிலொடாடிவைகுவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். (சு)

ககண்

ம்பாடி

வடிவொடுவண்ணமிரண்டும்வாய்வேண்டுமெனவொழிவேன்
அடியிணையார்க்குங்கழலானையாறடைகின்றபோது
இடியூலன்னதோரேனமிசைந்துவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். (ஊ)

இப்பதிகம் ஐயாதே நகரபாகக் கண்டதுபோல ஒதியது.

விரும்புமதிக்கண்ணியானைமெல்லிலாரொடும்பாடிப்
பெரும்புலர்காலையெழுந்துபெறுமலர்காய்வாவருவேன்
அருங்கலம்பொன்மணியுந்துமையாதடைகின்றபோது
கருங்கலைபெடையொடாடிக்கலந்துவருவனாண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன்.

(அ)

நியினைமொய்குழலாரொடும்பாடிப்
பற்றிக்கயிறறுக்கல்லேன்பாடிபுமாடாவருவேன்
அற்றருள்பெற்றுநின்றரோடையாதடைகின்றபோது
நற்றுணைப்பேடையொடாடிநாரைவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன்.

(க)

திங்கண்மதிக்கண்ணியானைத்தெமொழியாரொடும்பாடி
எங்கருணல்குங்கொலெந்தையெனக்கொரியன்னாவருவேன்
அய்குளமங்கையராடுமையாதடைகின்றபோது
பைங்கிளிபேடையொடாடிப்பறந்துவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன்.

(கஉ)

வளமாத் தை வரர்குழலாரொடும்பாடிப்
களவுபடாததோர்காலங்காற்பான்வடைக்கணிக்கிவழேன்
அளவுபடாததோரன்போலையாதடைகின்றபோது
இளமணநாகுதழுவிநீறுவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன்.

(க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர் - பணை - மாத் தை.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒழுப்பவளவரசவவாழ்கவளவனாதாநும
கூழளமென்முலையான்கூடிபடுகலத்தினுனும்
ஒழுபவெண்பிறையானுமொளிக்கழஞ்சுலத்தினுனும்
ஆடிளம்பாம்பசைத்தாநுமாநுமார்த்தவம்மானே.

(க)

நரியைக்குதிரைசெய்வானாகரைத்தேவசெய்வானும்
விரதங்கொண்டாடவல்லானும்வித்திசையசெய்வானும்
முரசுதிர்ந்தானைமுன்னோடமுன்பணிந்தன்பர்களைத்த
அரவரைச்சாத்தினின்றானுமாநுமார்த்தவம்மானே.

(உ)

நீறுமெய்ப்பூசவல்லானுநினைப்பலர்கெஞ்சத்துளானும்
ஏறுகந்தேதவல்லானுமொரிபுரையேவிரினுனும்

நாறுகரந்தையினுநானமை!

ஆறுசடைக்கரந்தாநுமாநுரமர்ந்தவம்மானே.

(ங)

கொம்புநல்வேனிலவனைக்குழையமுறுவல்செய்தாநும்
செம்புனல்கொண்டெயின்முன்றுந்தீயெழக்கண்ணீவந்தாநும்
வம்புநற்கொன்றையினுநும்வாட்கண்ணிவாட்டம்தெய்த
அம்பரவீருரியாநுமாநுரமர்ந்தவம்மானே.

(ச)

ஊழியளக்கவல்லாநுமுகப்பவருச்சியுள்ளாநும்
தாழிளஞ்செஞ்சடையாநுந்தண்ணமர்தின்கொடியாநும்
தோழியர்நுதிடையாடத்தொழுதடியார்கள்வணங்க
ஆழிவளைக்கையினுநுமாநுரமர்ந்தவம்மானே.

(ரு)

ஊர்திரைவேலையுள்ளாநுமுலகிறந்தொண்பொருளாநும்
சீர்தருபாடலுள்ளாநுஞ்செங்கண்விடைக்கொடியாநும்
வார்தருபூங்குழலாநுமருவியுடன்வைத்தவநும்
ஆதிரைநாளுகந்தாநுமாநுரமர்ந்தவம்மானே.

(சு)

தொழற்கங்கைதுன்னிநின்றார்க்குத்தோன்றியருளவல்லாநும்
கழற்கங்கைபன்மலர்கொண்டுகாதல்கனற்றநின்றாநும்
குழற்கங்கையாநையுள்வைத்துக்கோலச்சடைக்கரந்தாநும்
அழற்கங்கையேந்தவல்லாநுமாநுரமர்ந்தவம்மானே.

(எ)

ஆயிரந்தாமரைபோலுமாயிரஞ்சேவடியாநும்
ஆயிரம்பொன்வரைபோலுமாயிரந்தோளுடையாநும்
ஆயிரநாயிறுபோலுமாயிரநீண்முடியாநும்
ஆயிரம்பேருகந்தாநுமாநுரமர்ந்தவம்மானே.

(அ)

வீடரங்காநிறுப்பாநும்விசும்பினைவேதிலொடர
ஒடரங்காசுவைத்தாநுமோங்கியோருழியுள்ளாநும்
கூடரங்காமகிழ்ந்தாநுங்காரிகையார்கண்மனத்துள்
ஆடரங்கத்திடையாநுமாநுரமர்ந்தவம்மானே.

(ஊ)

பையஞ்சுடர்விடுநாகப்பள்ளிகொள்வாநுள்ளத்தாநும்
கையஞ்சுநான்குடையானைக்காலவிரலாலடர்த்தாநும்
பொய்யஞ்சிவாய்மைகள்பேசிபுகழ்புரிந்தார்க்கருள்செய்யும்
ஐயஞ்சினப்புறத்தாநுமாநுரமர்ந்தவம்மானே.

(ஐ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுரு.

ர் - பழமொழி - பண் - காத்தாரம்.

மம்பலம்

மெய்யெலாம்வெண்ணீறுசண்ணித்தமேனியான்றொழாநாதே
உய்யலாமென்றெண்ணியுறிதூக்கியுழித்தந்தென்நுள்ளம்விட்டுக்

கொய்புலாமலர்ச்சோலைக்குயில்கவமயிலாலுமாநூரைக்
கையினற்றொழாந்தொழிந்துகனியிருக்கக்காய்கவந்தகள்வனனே.

(௧)

என்பிருத்திரம்புதோல்புகப்பெய்திட்டென்னையோருருவமாக்கி

அன்பிருத்தியடியேனைக்கூழாட்கொண்ட நுள்செய்தவாநூர்தம்
முன்பிருக்கும்விதியின் நிழல்விட்டுக்காக்கைப்பின்போனவாமே.

(௨)

பெருகுவித்தென்பாவத்தைப்பண்டெலாங்குண்டர்கள் தஞ்சொல்லேகெட்டு
உருகுவித்தென்னுள்ளத்தினுள்ளிருந்தகள்ளத்தைத்தள்ளிப்போக்கி
அருகுவித்துப்பிணிகாட்டியாட்கொண்டுபிணிதீர்த்தவாநூர்தம்
அருகிருக்கும்விதியின் நியமமிருக்கமறம்விடைக்குக்கொண்டவாமே.

(௩)

பறித்ததுகுவும்ழையார்நகை

பண்டமாப்படுத்தெண்ணப்பாறலையிற்றெளித்துத்தன்பாதங்காட்டிக்
தொண்டெலாயிசைபாடத்துமுறுவலருள்செய்யுமாநூரைப்
பண்டெலாமறியாதேபனிரீராற்பாவைசெயப்பாவித்தேனே.

(௪)

துன்னாகத்தேனாகத்தூர்ச்சனவார்சொற்கேட்டுத்துவர்வாய்க்கொண்டு
என்னாகத்திரிதந்திங்கிருகையேற்றிடவுண்டவேழையேன
பொன்னாகத்தடியேனைப்புகப்பெய்துபொருட்படுத்தவாநூரை
என்னாகத்திருத்தாதேயேதன்போர்க்காதயைகப்பட்டேனே.

(௫)

பப்போகிப்பவணையப்பறித்ததொருதலையோடேகிரிதர்வேனை
ஒப்போடவோதுவித்தென்னுள்ளத்தினுள்ளிருந்தம்குறுதிகாட்டி
அப்போதைக்கப்போதுமடியவர்கட்காரமுதாமாநூரை
எப்போதுநினையாதேயிருட்டறையின்மலகெற்றந்தய்த்தவாமே.

(௬)

கதியொன்றுமறியாதேகண்ணழலத்தலைபறித்துக்கையிலுண்டு
பதியொன்றுநெடுவீதிப்பலர்காணாகைநாணுதுழிதர்வேற்கு
மதிதந்தவாநூரில்வார்தேனைவாய்மடுத்தப்பருகியுய்யும்
விதியின் நிழலியேன்விளக்கிருக்கமின்னித்தீக்காய்த்தவாமே.

(௭)

பூவையய்த்தலைபறித்துப்பொறியற்றசமணீசர்சொல்லேகேட்டுக்
புக்கதவடைக்குங்கள்வ

ஆவியைப்போகாமேதவிர்த்தென்னையாட்கொண்டவாநூரைப்
பாவியெனறியாதேபாழூரிந்பயிக்கம்புக்கெய்த்தவாமே.

(௮)

ஒட்டாதவாளவுணர்புழமுன்றுமோரம்பின்வரயின்வீழக்
கட்டாணைக்காமனையுங்காலனையுங்கண்ணிநெடுகாலின்வீழ
அட்டாணையாநூரில்மாமனையார்வச்செற்றக்குரோதம்
தட்டாணைச்சாராதேதவமிருக்கவவஞ்செய்துதருக்கினேனே.

(௯)

ந்தானும்

முன

20

அறுத்தானையாளுநிலல்மானையாலாலமுண்டுகண்டம்

ந்தானைக்கருநாதேகரும்பிருக்கவிரும்புகழ்த்தெய்த

ராமே.

(௧௦)

திருச்சிறம்பலம்.

6. கா. திருக்கழிப்பாலை - பண் - நாதநாயகம்.

திருச்சிறம்பலம்

வனபவளவாய்திறந்துவானவர்க்குந்தானவனையென்கின்றாளாம்
சினபவளத்தினோடோன்மேற்சேர்ந்திலங்குவெண்ணிற்றென்கின்றாளாம்
அனபவளமேகலையோடப்பாலைக்கப்பாலானென்கின்றாளாம்
கனபவளஞ்சிந்துங்கழிப்பாலைச்சேர்வானைக்கண்டாள்கொல்லோ.

வண்டலவுகொன்றவளர்புன்சடையானையென்கின்றாளாம்
விண்டலர்ந்துவருவதொர்வெள்ளெருக்கநான்மலருண்டென்கின்றாளாம்
உண்டயலேதோன்றுவதொருத்தரியப்பட்டிடையென்கின்றாளாம்
கண்டயலேதோன்றுங்கழிப்பாலைச்சேர்வானைக்கண்டாள்கொல்லோ. (௨)

பிறத்தினையதிங்கொம்பம்மான்முடிமேலதென்கின்றாளாம்
நிறங்கொருங்குங்குமத்தின்மேனியவனிறையென்கின்றாளாம்
மறங்கொள்வேற்கண்ணுன்மணிசேர்மிடற்றவனையென்கின்றாளாம்
கறங்கொதமல்குங்கழிப்பாலைச்சேர்வானைக்கண்டாள்கொல்லோ. (௩)

இரும்பார்ந்தகுலத்தனேந்தியொர்வெண்முழுவென்கின்றாளாம்
சுரும்பார்ந்தலர்க்கொன்றைச்சுண்ணவெண்ணிற்றவனையென்கின்றாளாம்
பெரும்பாலானையோர்பிஞ்சுகவேடத்தென்கின்றாளாம்
சுரும்பானல்பூக்குங்கழிப்பாலைச்சேர்வானைக்கண்டாள்கொல்லோ. (௪)

பழியலான்புகழுடையன்பானிற்றனையென்கின்றாளாம்
விழியுலாம்பெருந்தடங்கண்ணிரண்டல்லமுன்றுளவேயென்கின்றாளாம்
சுழியுலாம்பருகங்கைதோய்த்தசடையவனையென்கின்றாளாம்
கழியுலாஞ்சூழ்த்தகழிப்பாலைச்சேர்வானைக்கண்டாள்கொல்லோ. (௫)

ரவனையென்கின்றாளாம்
எண்ணார்புரமொரித்தவெந்தைபெருமானையென்கின்றாளாம்
பண்ணார்புழுவதிரப்பாடலொடலையென்கின்றாளாம்
கண்ணார்பூஞ்சோலைக்கழிப்பாலைச்சேர்வானைக்கண்டாள்கொல்லோ. (௬)

ருஞ்சடைமுடிமேன்முழ்குமிளநாகமென்கின்றாளாம்
சுதோன்றுமிளமதியமென்கின்றாளாம்
சுதூர்வெண்பனிக்குக்குழைகாதின்மின்னிடுமேயென்கின்றாளாம்
கதிர்முத்தஞ்சிந்துங்கழிப்பாலைச்சேர்வானைக்கண்டாள்கொல்லோ. (௭)

நீறேறுதிருமேனினின்மலைநெடுந்துவி

ஏறேறும்பெருமானையென்மனத்தேவைத்தேனே.

(ரு)

தேசனைத்தேசங்கள்தொழநின் திருமாலால்

பூசனைப்பூசனைக்ஞாகப்பாணைப்பூவின்சண்

வாசனைமலைநிலநீர் தீவளியாகாசமாம்

ஈசனையெம்மானையென்மனத்தேவைத்தேனே.

(சு)

நல்லானைநல்லானநான்மறையோடாறங்கம்

வல்லானைவல்லார்கண்மனத்துறையுமைந்தனைச்

சொல்லானைச்சொல்லார்ந்தபொருளானைத் துகளே தும்

இல்லானையெம்மானையென்மனத்தேவைத்தேனே.

(ள)

விரித்தானைநால்வர்க்குவெவ்வேறுவேதங்கள்

புரித்தானைப்பதஞ்சந்திப்பொருளுருவாம்புண்ணியனைத்

தரித்தானைக்கங்கைநீர்தாழ்சடைமேன்மதின்மூன்றும்

எரித்தானையெம்மானையென்மனத்தேவைத்தேனே.

(அ)

ஆகம்பத்தரவனையானயன்றிதற்கரியானைப்

பாகம்பெணைப்பாகமாய்நின் நபசுபதியை

மாகம்பமறையோதுமிறையானைதிட்கட்சி

ஏகம்பமேயானையென்மனத்தேவைத்தேனே.

(க)

அடுத்தானையுரித்தானையருச்சுனற்குப்பாசுபதம்

கொடுத்தானைக்குலவரையேசிலையாகக்கூரம்பு

தொடுத்தானைப்புரமெரியச்சுனைமல்குகயிலாயம்

எடுத்தானைத்தடுத்தானையென்மனத்தேவைத்தேனே.

(கஉ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் தொண்டை நாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - திருவேகாம்பரநாதர்; முதல்வி - காமாட்சியம்மை

(ரு)

அ. பொது - சிவனெனுமோசை - பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவனெனுமோசையல்லதறையோவுலகிற்றிருநின்றசெம்மையுளதே

அவனுமொரையமுண்ணியதளாடையாவததன்மேலொராலரவம்

கவணவள்ளவள்ளவன்குகாடுகோயில்கலனாவதேதாடுகருதில்

அவனதுபெற்றிகண்டுமவனீர்மைகண்டுமகநேர்வர்தேவரவரே.

(க)

விரிகதிர்நாயிறல்லர்மதியல்லர்வேதவிதியல்லர்விண்ணுசிலனும்

திரிதருவாயுவல்லர்செறிதியுமல்லர்தெளிநீருமல்லர்தெரியில்

அரிதருகண்ணியானையொருபாகமாகவருள்காரணத்திலவருவார்

எரியரவாரமார்பரிமையாருமல்லரிமைப்பாருமல்லரிவரே.

(உ)

தீருமுறை.]

தேவார்ப்பதிகங்கள்.

கந்

தேய்பொடிவெள்ளைபூசியதன்மேலோர்நிற்கழலகம்பதித்ததுதலர்
காய்கதிர்வேலைநீலவொளிமாயிடற்றர்கரி காடர்காலொர்கழலர்
வேயுடனாடுதோனியவள் விம்மவெய்யமழுவிசேவெழவுரிபோர்த்
தேயிவராடுமாறுமிவள்காணுமாறுமிதுதானிவர்க்கொரியல்பே.

(ந்)

வளர்பொறியாமையுல்கிவளர்கோதைவைகிவடிதோலுநூலும்வளரக்
கிளர்பொறிநாகமொன்றுமிளர்கின்மரார்பர்கிளர்காடுநாடுமகிழ்வர்
நளிர்பொறிமஞ்ஞையன்னதளிர்போன்றசாயலவடோன்றுவாய்மைபெருகிக்
குளிர்பொறிவண்டுபாடுகுழலாளொருத்தியுள்ளபோல்குலாவிபுடனே.

(ச)

உறைவதுகாடுபோலுமுரிதோலுநிப்பர்விடையூர்வதோடுநலனை
இறையிவர்க்குமும்வண்ணமிதுவேலுமிசைராருபாவிசைந்ததொருபால்
பிறைமுதல்பேதைமாதருமையென்னுங்கைகிழம்பாடின்றுபிணைவான்
அறைகழல்வண்ணபாடுமடிநீழலாணைகடவாதமரநுலகே.

(ரு)

கணிவளர்வேங்கையோடுகடிநிங்கள் கண்ணிகழல்கால்சிலம்பவழகார்
அணிகிளராரவெள்ளைதவழ்சுண்ணவண்ணமியலாரொருவரிருவர்
மணிகிளர்மஞ்ஞையாலமழையாடுசோலைமையான்மகக்குயிறைவர்
அணிகிளரன்னவண்ணமவள்வண்ணவண்ணமவர்வண்ணவண்ணமழலே.

(க)

நகைவளர்கொன்றைதன்னுந்குவெண்டலையர்நளிர்கங்கைதங்குமுடியர்
மிகைவளர்வேதகீதமுறையோடும்வல்லகைதொன்மணிசெய்யிடறர்
முனைவளர்கோதைமாதர்முனிபாடுமாறுமெரியாடுமாறுமிவர்கைப்
பகைவளர்நாகம்விசுமதியங்குமாறுமிதுபோலுமிசரியல்பே.

(எ)

ஒளிவளர்கங்கைதங்குமொளியாலயன்றனுடல்வெந்துவீயசுடர்நீ
நணிகிளராரவெள்ளைதவழ்சுண்ணவண்ணந்தமியாரொருவரிருவர்
சனிகிளர்வேடமுண்டொர்கடமாவுரித்தவுடைதொல்தொடுத்தகலனார்
அணிகிளரன்னதொல்லையவன்பாகமாகவெழில்வேதமோதுமவரே.

(அ)

மலைமடமங்கையோடும்வடகங்கைநங்கைமணவாளராகிமகிழ்வர்
தலைகலனாகவுண்டுதனியேதிநிந்துதவவாணராகிமுயல்வர்
விடையிசைந்தமென்றுவெறிநீறுபூசினையாடுமவேகனிகிளர்நர்
அலைகடல்வெள்ளமுற்றுமலறக்கடைந்தவழனஞ்சமுண்டவவரே.

(க)

புதுவிரிபொன்செயோலையொருகாதொர்காணுகிசங்கின்றுபுரள
விதிவிதிவேதகீதமொருபாடுமோதமொருபாடுமெல்லாருமால்
மதுவிரிபொன்னைதன்னுசடைபாசுமாதர்குழல்பாகமாதவருவர்
இதுவிவரவண்ணவண்ணமியவ்வண்ணவண்ணமெழில்வண்ணவண்ணமியல்பே. ()

திருச்சிற்றம்பலம்.

செ. 1904-1905

(9) கூ. பொது - திருவங்கமாலே - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்

தலையேரீவணங்காய் - தலை - மாலேதலைக்கணிந்து
தலையாலேபலிதேருந்தலைவனைத் தலையேரீவணங்காய். (க)

கண்காள் காண்மின்களோ - கடல் - நஞ்சுண்டகண்டன் தன்னை
எண்டோள் விசுநின்றாடும்பிரான் தன்னைக் கண்காள் காண்மின்களோ. (உ.)

செவிகாள் கேண்மின்களோ - சிவ - னெம்மிறைசெம்பவள
எரிபோன்மேணிப்பிரான் திறமெப்போதும் செவிகாள் கேண்மின்களோ. (ங)

மூக்கேரீமுரலாய் - முது - காடுறைமுக்கனை
வாக்கேநோக்கியமங்கைமணாளனை மூக்கேரீமுரலாய். (ச)

வாயேவாழ்த்துகண்டாய் - மத - யானையுரிபோர்த்துப்
பேய்வாழ்காட்டகத்தாடும்பிரான் தன்னை வாயேவாழ்த்துகண்டாய். (ரு)

நெஞ்சேரீநினையாய் - நிமிர் - புன்சடைநின்மலனை
மஞ்சாடுமலைமங்கைமணாளனை நெஞ்சேரீநினையாய். (சு)

கைகாள் கூப்பித்தொழிர் - கடி - மாமலந்துவிநின்று
பைவாய்ப்பாம்பரையார் த்தபரமனைக் கைகாள் கூப்பித்தொழிர். (ஏ)

ஆக்கையாற்பயனென் - அரன் - கோயில்வலம்வந்து
பூக்கையாலட்டிப்போற்றியென்னுதவிவ் ஆக்கையாற்பயனென். (அ)

கால்களாற்பயனென் - கறைக் - கண்டனுறைகோழில்
கோலக்கோபுரக்கோகரணஞ்சூழக் கால்களாற்பயனென். (ஊ)

உற்றாராளுரோ - வுயிர் - கொண்டுபோம்பொழுது
குற்றலத்துறைகூத்தனல்லானமக் குற்றாராளுரோ. (கௌ)

இறுமாந்திருப்பன்கொலோ - வீசன் - பல்கணத்தெண்ணப்பட்டுச்
சிறுமானேந்திதன்சேவடிக்கீழ்ச்சென்றங் கிறுமாந்திருப்பன்கொலோ. (கக)

தேடிக்கண்டுகொண்டேன் - திரு - மாலொடுநான்முகனும்
தேடித்தேடொணத்தேவனென்னுளே தேடிக்கண்டுகொண்டேன். (கஉ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

(10) கூ. திருவதிகை - வீரட்டானம் - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

முளைக்கதிரிளம்பிறைமுழ்குவெள்ளரிர்
வளைத்தெழுசடையினர்மழலைவிணையர்
திளைத்ததோர்மான்முக்கையர்செய்யபொன்
விளைத்துழித்தோன்றிடுங்கெடிலவாணரே.

1) கூ. பொது - திருவங்கமலை - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்

- வணங்காய மாலைதலைக்கணிந்து
தலையாலேபளித்தேருந்தலைவனைத் தலையேரீவணங் காய். (க)
- கண்காள் காண்மின்களோ - கடல் - நஞ்சுண்டகண்டன் நன்னை
எண்டோள் விசுதின்றாடும்பிரான் நன்னைக் கண்காள் காண்மின்களோ. (உ)
- செவிகாள் கேண்மின்களோ - சிவ - நெம்மிறைசெம்பவள
எரிபோன்மேனிப்பிரான் றிறமெப்போதும் செவிகாள் கேண்மின்களோ. (ங)
- மூக்கேரீமுரலாய் - முது - காடுறைமுக்கண்ணை
வாக்கேநோக்கியமங்கைமணளை மூக்கேரீமுரலாய். (ச)
- வாயேவாழ்த்துகண்டாய் - மத - யாளைபுரிபோர்த்துப்
பேய்வாழ்காட்டகத்தாடும்பிரான் நன்னை வாயேவாழ்த்துகண்டாய். (ரு)
- நெஞ்சேரீநினையாய் - நிரிர் - புன்சடைநின்மலனை
மஞ்சாடுமலைமங்கைமணளை நெஞ்சேரீநினையாய். (சு)
- கைகாள் கூப்பித்தொழிர் - கடி - மாமலர் துவிநின்று
பைவாய்ப்பாம்பரையார் த்தபரமனைக் கைகாள் கூப்பித்தொழிர். (ஏ)
- ஆக்கையாற்பயனென் - அரன் - கோயில்வலம்வந்து
பூக்கையாலட்டிப்போற்றியென்னாதவிவ் ஆக்கையாற்பயனென். (அ)
- கால்களாற்பயனென் - கறைக் - கண்டனுறைகோயில்
கோலக்கோபுரக்கோகரணஞ்சூழாக் கால்களாற்பயனென். (ஈ)
- உற்றாராளுரோ - வுயிர் - கொண்டுபோம்பொழுது
குற்றலத்துறைகத்தனல்லானமக் குற்றாராளுரோ. (ஐ)
- இறுமாந்திருப்பன்கொலோ - வீசன் - பல்கணத்தெண்ணப்பட்டுச்
சிறுமானேந்திதன்சேவடிக்கீழ்ச்சென்றங் கிறுமாந்திருப்பன்கொலோ. (க)
- தேடிக்கண்டுகொண்டேன் - திரு - மாலொடுநான்முகனும்
தேடித்தேடொணுத்தேவனென்னுளே தேடிக்கண்டுகொண்டேன். (கஉ)

மம்பலம்.

111) கூ.

கை - வீரட்டானம் - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

முனைக்கதிரிளம்பிறைமுழுகவள்ளரீர்
வளைத்தெழுசடையினர்மழலை வீணையர்
தினைத்ததோர்மான்மழக்கையர்செய்யபொன்
வினைத்துழித்தோன்றிடுங்கெடிலவாணரே.

- ஏறினரே
கூறினர்கூறினர்வதமங்கமும்
ஆறினராறிசெடையர்பக்கமும்
கீறினவுடையினர்கெடிலவாணரே. (௨)
- விடந்திகழ்கெழுதருமிடற்றர்வெள்ளைநீ
றுடம்பழகெழுதுவர்முழுதும்வெண்ணிலாப்
படந்தழகெழுதருசடையிற்பாய்புனல்
கிடந்தழகெழுதியகெடிலவாணரே. (௩)
- விழுமணியரினெயிற்றம்புவெய்யதோர்
கொழுமணிகெடுவரைகொளுவிக்கோட்டினார்
செழுமணிமிடற்றினர்செய்யர்வெய்யதோர்
கெழுமணியரவின்னர்கெடிலவாணரே. (௪)
- சுழுவினர்தொழுதெழுமடியர்மேல்வினை
சுழுவினகழுவுவர்பவளமேனியர்
மழுவினர்மான்மறிக்கையர்மங்கையைக்
கெழுவினயோகினர்கெடிலவாணரே. (௫)
- அங்கையிலனலெரியேந்தியாறெனும்
மங்கையெய்ச்சடையிடைமணப்பர்மால்வரை
கங்கையைப்பாகமுநயப்பர்தென்றிசைக்
கெங்கையதெனப்படுங்கெடிலவாணரே. (௬)
- கழிந்தவர்தலைகலனே; திச்சாடுறைந்
திழிந்தவரொருவரென்றென்கவாழ்பவர்
வழிந்திழிமதுகரமிழற்றமந்திகள்
கிழிந்ததேதனுந் தருங்கெடிலவாணரே. (௭)
- கிடந்தபாம்பருகுகண்டரிவைபேதுறக்
கிடந்தபாம்பவளையோர்மயிலென்றையுறக்
கிடந்தரீர்ச்சடையிசைப்பிழையுமேங்கவே
கிடந்துதானருதலைக்கெடிலவாணரே. (௮)
- வெறியுறுவிரிசடைபுரளவீசியோர்
பொறியுறுபுலியுரியரையதாகவும்
நெறியுறுகுழலுமைபாகமாகவும்
கற்படவுழிதர்வர்கெடிலவாணரே. (௯)
- பூண்டதேரர்களைப்பொருவின்மால்வரைத்
வவபடவடர்த்ததா
ஈண்டுநீர்க்கமலவாய்மேதிபாய்தரக்
கீண்டுதேன்சொரிதருங்கெடிலவாணரே. (௧௦)

11
கக. பொது - நமச்சிவாயப்பதிகம் - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சொற்றுணைவேதியன்சோதிவானவன்
பொற்றுணைதிருந்தடிபொருந்தக்கைதொழக்
கற்றுணைப்பூட்டியோர்கடலிற்பாய்ச்சினும்
நற்றுணையாவதுநமச்சிவாயவே.

உ
(க)

பூவினுக்கருங்கலம்பொங்குதாமரை
ஆவினுக்கருங்கலமரனஞ்சாடுதல்
கோவினுக்கருங்கலங்கோட்டமில்லது
நாவினுக்கருங்கலநமச்சிவாயவே.

(உ)

உண லவையொன்றுமில்லையாம்
பண் ப்யின்றபாவத்தை
வே.

(ங)

இடுக்கண்பட்டிருக்க னுமிரந்தியாரையும்
விடுக்கிற்பிரா னென்றுவினவுவோமல்லோம்
அடுக்கற்கீழ்க்கிடக்க னுமருளி னுமுற்ற
நடுக்கத்தைக்கெடுப்பதுநமச்சிவாயவே.

(ச)

வெந்தநீறருங்கலம்விரகிட்கெலாம்
அந்தணர்க்கருங்கலமருமறையாறங்கம்
திங்களுக்கருங்கலந்திகழுவீணமுடி
நங்களுக்கருங்கலநமச்சிவாயவே.

சலமிலன்சங்கரன்சார்ந்தவர்க்கலால்
நடமிலனாடொறுநல்குவானலன்
குலமிலராகி னுங்குலத்திற்கேற்பதோர்
நலமிகக்கொடுப்பதுநமச்சிவாயவே.

(ஈ)

வீடினாருலகினில்விழுமியதொண்டர்கள்
கடினாரந்நெடிகூடச்சென்றலும்
ஒடினேனேனாடிச்சென்ற ருவங்காண்டலும்
நாடினேனாடிற்றுநமச்சிவாயவே.

இல்லகவிளக்கதுவிருள்கெடுப்பது
சொல்லகவிளக்கதுசோதியுள்ளது
பல்லகவிளக்கதுபலருங்காண்பது
நல்லகவிளக்கதுநமச்சிவாயவே.

(அ)

தேவாரப்பதிகங்கள்.

முன்னெறியாகியமுதல்வன்முக்கணன்
தன்னெறியேசரணுதறிண்ணமே
ஆந்நெறியேசென்றங்கடைந்தவர்க்கெலாம்
நன்னெறியாவதுநமச்சிவாயவே.

(க)

மாப்பிணைதமுவிமாதொர்பாகத்தன்
பூப்பிணைதிருந்தடிபொருந்தச்சைசெநாழ
நாப்பிணைதமுவிநமச்சிவாயப்பத்
தேத்தவல்லார் தமக்கடுக்கணிலையே.

(கர)

நம்பலம்.

சமணர்கள் கற்றாணித்தட்டிக் கடலிலே வீழ்த்தினபோது ஓடியது.

கஉ. திருப்பழனம் - பண் - பழந்தக்கராகப்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சொன்மலைபயில்கின் றகுயிலினங்காள்சொல்லீரே
பன்மலைவரிவண்டுபண்மிழற்றும்பழனத்தான்
முன்மலைநகுதிங்கண் முகிழ்விளங்குமுடிச்சென்னிப்
பொன்மலைமார்பனென்புதுநலமுண்டிகழ்வானே.

(க)

நலகாள்

பண்டாங்கேவடத்தான்பாட்டோவாப்பழனத்தான்
வண்டுலாந்தட்டி முகிழ்மற்றவனென்றளிர் வண்ணம்
கொண்டநாடானறிவானகுறிக்கொள்ளாதொழிவானே.

(உ)

பனைக்கைம்மாவுரிபோர்த்தான்பலர்பாடும்பழனத்தான்
நினைக்கின்றநினைப்பெல்லாமுரையாயோநிகழ்வண்டே
சுனைக்குவளைமலர்க்கண்ணாள் சொற்றூதாய்ச்சேரர்வாளே.

(ங)

புதியையாயினியையாம்பூந்தென்றூல்புறங்காடு
பதியாவதிதுவென்றுபலர்பாடும்பழனத்தான்
மதியாதார்வேள்விதனைமதித்திட்டமதிக்கங்கை

(ச)

மண்பொருந்திவாழ்பவர்க்குமாதீர்த்தவேதியர்க்கும்
விண்பொருந்துதேவர்க்கும்விடுபேறுய்நின்றூனப்
பண்பொருந்தவிசைபாடும்பழனஞ்சேரப்பண்பென்

(ரு)

* மனைக்காஞ்சியென்பது வீட்டுக்குச் சமீபத்திலிருக்குக் காஞ்சியும்.

பொங்கோதமால்கடலிற்புறம்புறம்போயிரைதேரும்
செங்கால்வெண்மடநாராய்செயற்படுவதறிவேனான்
அங்கோலவளைகவர்ந்தானணிபொழில்சூழ்பழனத்தான்
தங்கோலநறுங்கொன்றைத்தாரருளாதொழிவானே.

(சு)

துணையாரமுயங்கிப்போய்த்துறசேருமடநாராய்
பணையாரவாரத்தான்பாட்டோவாப்பழனத்தான்
கணையாரவிருவிசும்பிற்கடியரணம்பொடிசெய்த
இணையாரமார்பனென்னெழினலமுண்டிசுழ்வானே.

(எ)

* கூவைவாய்மணிவரன்றிக்கொழித்தோடும் † காவிரிப்பூம்
பாவைவாய்முத்திலங்கப்பாய்ந்தாடும்பழனத்தான்
கோவைவாய்மலைகள்கொன்கொல்லேற்றின்கொடியாடைப்
பூவைகாண்மழலைகள்போகாதபொழுதுளதே.

(அ)

பள்ளிமான்பொறியரவப்புள்ளியர்த்தான்மணிநாகப்
பள்ளியான்றொழுதேத்தவிருக்கின்றபழனத்தான்
உள்குவார்வினதீர்க்குமென்றுரைப்பருகெல்லாம்
கள்ளியேனாவற்கென்கனவோயுங்கடவேனே.

(ஈ)

வஞ்சித்தென்வளைகவர்ந்தான்வாரானேயாயிடினும்
பஞ்சிக்காற்சிறகன்னம்பரந்தார்க்கும்பழனத்தான்
அஞ்சிப்போய்க்கவிமெலியவழிலோம்பும்பூதி
குஞ்சிப்பூவாய்கின்றசேவடியாய்கோடியையே.

(ஊ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - ஆபச்சகாயர்; முதல்வி - பெரியநாயகியம்மை.

13

க. திருவையாறு - பண் - பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

விடகிலேனடியேன்வேண்டியக்காலியாதொன்றும்
இடைகிலேனமணர்கடமறவுரைகேட்டலமந்தேன்
தொடர்கின்றேனுன்னுடையதுமலர்ச்சேவடிகாண்பான்
அடைகின்றேனையாறக்காளாய்நானுயந்தேனே.

(க)

* கூவைவாய்மணி என்பதற்குப் பூமியினிடத்தில் பொருந்திய முத்துக்கள் - அவையாவன - யானைக்கொம்பு - பன்றிக்கொம்பு - நாகம் - பசுவிற்பால் - மூங்கிற்கணு - கொக்கின்கழுத்த - கற்புள்ள மாதர்கண்டம் என்னுமிவ்விடங்களி லுண்டாயிருக்கு முத்துக்களாம்.

† காவிரிப்பூம்பாவையாய் டுத்து என்பது நீர்முத்து எனக்கொள்க. அவை - சங்கு - இப்பி - மீன் - தாமரைமலர் என்னு மிவைக்கவிலுண்டாகு முத்துக்கள். இதனை “சிறை கொள் நீர்த்தரளத் திரல்கொணித்திலத்த” எனத் திருமாளிகைத்தேவர் அருளிச்செய்த திருவிசைப்பா, உ - வது பதிகம் டி - வது திருப்பாடலானுமுணர்க.

செம்பவனத்திருவுருவர்க்கிழைச்சோதிக்குழைக்காதர்
கொம்பமுருங்கொடிமுருங்கற்கோல்வளையாநொருபாகர்
வம்பவிழுமலர்க்கொன்றைவளர்சடைமேல்வைத்துகந்த
அம்பவனவையாறர்க்காளாய்நானுய்த்தேனே.

(உ)

நணியானேசையானேநம்பானேசெம்பொன்னின்
துணியானேதொலானேசுண்ணாவெண்ணிற்றானே
மணியானேவானடர்க்குமுருங்காகிப்பிணிதீர்க்கும்
அணியானேயையாறர்க்காளாய்நானுய்த்தேனே.

(ங)

ஊழித்தியாய்கின்றபுன்குவாருள்ளத்தாய்
வாழித்தியாய்கின்றபுன்குழைநவார்வாயானே
பாழித்தியாய்கின்றபுன்குழைமேற்பரிபதிபம்
ஆழித்தியையாறர்க்காளாய்நானுய்த்தேனே.

(ச)

சடையானேசடையிடையேதவமுத்தன்மதியானே
விடையானேவிடையேறிப்புரமெரித்தவித்தகனே
உடையானேயுடைதல்கொண்டிருநரன்பிக்குழலும்
அடையானேவையாறர்க்காளாய்நானுய்த்தேனே.

(ரு)

நீரானேதியானேநெதியானேகதியானே
ஊரானேயுலகானேயுடலானேயுபிரானே
பேரானேபிறைகுழிபிணிதீர்க்கும்பெருமானென்
றாராதவையாறர்க்காளாய்நானுய்த்தேனே.

(க்)

கண்ணையமணியானையகருத்தாலுயருத்தானாய்
எண்ணையெழுத்தாலுயெழுத்தினுக்கோரியல்லபு
விண்ணையின்னணிடையேபுரமெரித்தவேதியனே
அண்ணைவையாறர்க்காளாய்நானுய்த்தேனே.

(எ)

மின்னையுருவானுய்வேதத்தின்பொருளானாய்
பொன்னையம்ணியானுய்பொருகடல்வாய்முத்தானாய்
நின்னானுரிருவர்க்குங்கான்பரியநிமிர்சோதி
அன்னானேயையாறர்க்காளாய்நானுய்த்தேனே.

(அ)

முத்திசையும்புனற்பொன்னிமொய்பவனங்கொழித்துந்தப்
பத்தர்பலர்நீர்முழுகிப்பலகாலும்பணிந்தேத்த
எத்திசையும்வானவர்கொம்பெருமானெனவிறைஞ்சும்
அத்திசையாமையாறர்க்காளாய்நானுய்த்தேனே.

(க்)

* அருத்தாலுயென்பதற்கு - உண்ணப்படும் வஸ்துக்களாயின எனப் பொருள்படு

கரைவரைசூழ்கடலிலங்கைக்கோமானைக்கருத்தழியத்
திருவிடலாலுதகரணஞ்செய்துகந்தசிவமூர்த்தி
பெருவரைசூழ்வையகத்தார் பேர்ந்தியென்றேற்றும்
அருவரைசூழையாறர்க்காளாய்நானுயர்த்தேனே.

(கா)

திருச்சிற்றம்பலம்.

கசு. பொது - சசுபுராணம் - பண் - பழம்பஞ்சரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பருவரையொன்றுசுற்றியரவங்கைவிட்டவிமையோரியிரிந்துபயமாய்த்
திருநெடுமானிறத்தையடுவான்விசம்புசுடுவானெழுந்தவிசைபோய்
பெருகிடமற்றித்தற்கொற்பிதிகாரமொன்றையருளாய்பிரானையெனலும்
அருள்கொடுமாவிடத்தையெரியாமலுண்டவவனண்டரண்டரசே.

(க)

நிரவொலிவள்ளம்ன்டிநெடுவண்டமுடநிலின்றுதம்பமதுவப்
பரமொருதெய்வமெய்தவிதுவொப்பதில்லையிருபாலுதின்றுபணியப்
பிரமனுமாலுமேலைமுடியோடுபாதமறியாமைதின்றபெரியோன்
பாழுதலாயதேவர்கிவனாய்முர்த்தியவனாகக்கொர்சரணே.

(உ)

காலமுநார்களுழிபடையாமுனேகவுருவாகிமுவருருவில்
சாலவுமாகிமிக்கசமயங்குளாறியுருவாகிநின்றதழலோன்
ஞாலமுமேலைவிண்ணொடுலகேழுமுண்டுகுறளாயொராலினிலேமல்
பாலனுமாயவற்கொர்பரமாய்முர்த்தியவனாகக்கொர்சரணே.

(ங)

நீயெயர்மண்ணும்விண்ணுநெடுவேலைகுன்றொடுலகேழுமெங்குருவியச்
சூடியகையராகியிமையோர்கணங்கடுதியோதிகின்றதொழுவும்
ஒடியதாருகன்றனுடலம்பிளந்துமொழியாதகோபமொழிய
ஆடியமாரடத்தெமனலாடிபாதமவையாநமக்கொர்சரணே.

(ச)

யங்

நிலைவிலக்குசியோடியரியோடுதேவரணம்புகத்தனருளால்

ரவங்கைநாடி

மா

மலைகிலைகையிலொல்கவளைவித்தவள்ளலவனாகக்கொர்சரணே.

நீலநன்மேனிசெங்கண்வளைவெள்ளையிற்றெனரிகேசனடிவருநாளா
காலேநன்மாலெகாண்டுவழிபாடுசெய்யுமுளவின்கண்வந்துகுறுகிப்
பாலையோடேவோடப்பயமெய்துவித்தவுயிர்வவ்வுபாசம்விடுமக்
காலையீடுசெய்தகழல்போலுமண்டர்தொழுதோதுசூடுகழலே.

(சு)

உயர்தவமிக்கதக்கனுயர்வேள்விதன்னிலவியுண்ணவந்தவிமையோர்
பயமுறுமெச்சனங்குமதியோனுமுற்றபடிக்கண்டினிறுபயமாய்
அயனொடுமாலைமெங்காறியாமையாகுகமியென்றிறைஞ்சியகலச்
சயமுறுதன்மைகண்டதழல்வண்ணென்றதைகழல்கண்டுகொள்கைசரணே

(ஊ)

மங்கை

யாடியனததலங்கள் கரமா

உலகினையேழுமுற்றுமிருண்டூடவிருளோடெற்றியொரு
அலர் தரவஞ்சிமற்றையனங்கைவிட்டுமடவாளிறைஞ்சுமதிபோல்
அலர்தருசோதிபோலவலர் வித்தமுக்கணவனுமக்கொர்சரணே.

(அ)

கழைபடுகாடுதென்றல்குயில்குவவஞ்சுகணையோனணைந்துபுகலும்
மழைவடிவண்ணெண்ணிமகவோணைவிட்டமலரான தொட்டமதன்ன
எழில்பொடிவெந்துவிழைமையோர்கணங்கொரியென்றிறைஞ்சியகலத்
தழல்படுநெற்றியொற்றையனஞ்சிவந்ததழல்வண்ணென்றைசரணே.

(ஆ)

தடமலராயிரங்கர்குறைவொன்றதாகிறிறைவென்றுதன்கணநனல்
உடன்வழிபாடுசெய்ததிருமாலையெந்தைபெருமானாக் துமிகவும்
சுடரடியான்முயன்றுசுழல்வித்தரக்கனிதயம்பிளர்க்கொடுமை
அடல்வலியாழிபாழியவனுக்களித்தவவனுமக்கொர்சரணே.

(இ)

கடுகியதேர்செலாதுகயிலாயமீதுகருதேலுன்விரமொழி
முடுகுவதன்றுதன்மெனநின்றபாகன்மொழிவாணென்றுமுனியா
விடுவிடுவென்றுசென்றுவிரைவுற்றரசுக்கன்வரையுற்றெடுக்கமுடிதான்
நெடுநெடுவிறுவிழிவிரலுற்றபாதகினைவுற்றதென்றன்மனனே.

(ஈ)

திருச்சிற்றம்பவர்.

15

கரு. பொது - பாவநாசத்திருப்பதிகம் - பண் - பழிப்பஞ்சரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பற்றற்றர்சேர்பழம்பதியைப்பாசூர்சிலாயபவநாக்கைச்
சிற்றம்பலத்தெத்திகழுகணியைத்திண்டற்கரியதிருவுருவை
*வெற்றியூரில்விடுகடரைவிமலர்க்காணத்திரைசூழ்த்த
ஒற்றியூரெழுத்தமனையுள்ளத்தான்னைவந்தேனே.

(அ)

ஆனைக்காவிலணங்கினையாசூர்சிலாயவம்மாணக்
கானப்பேரூர்க்கட்டியைக்காணார்முனைத்தகரும்பினை
வானப்பேரார்வந்தேத்துமவாய்முர்வாமும்வலம்புரியை
மானக்கயிலைமுகளிறற்றைமதியைச்சுடராமதேவேனே.

(ஆ)

மதியங்கண்ணிநாயிறற்றைமயக்கந்தீர்க்குமருந்தினை
அதிகைமூதாரரசினையையாறடந்தவையனை
விதியைப்புகழைவாரோர்கள்வெண்டித்தெடும்விளக்கினை
தெதியைஞானக்கொழந்தினைநினைந்தேற்குள்ளகிறைத்தே.

(இ)

* வெற்றியூரென்பது - வைப்புத்தலத்திலென்று.

புறம்பயத்தெழுத்தினைப்புகலூரிலே

*உறந்தையோங்குசிரப்பள்ளியிலகம்விளக்குநாயிற்றைக்

கறங்குமருவிக்கழுக்குன்றிற்காண்பார் தாணுங்கண்ணனை

சைவீரட்டத்தரிமானேற்றையடைந்

(ச)

கோலக்காவிற்றகுருமணியைக் + குடழுக்குறையும்விடமுணியை

ஆலங்காட்டிலந்தேனையமர்ச்சென்னியாய்மலரைப்

பாலிற்றிகழுப்பைங்கணியைப்பராய்த்துறையெம்பசும்பொன்னைச்

சூலத்தானைத்துணியிலியைத்தோகைக்குளிரத்தொழுதேனே.

(ரு)

மருகலுறைபுமாணிக்கத்தைவலஞ்சுழியினம்மாலையைக்

கருகாபூரித்தகற்பகத்தைதக்காண்டற்கரியகதிரொளியைப்

பெருவேளுரெம்பிறப்பிலியைப்பேணுவார்கள்பிரிவரிய

திருவாஞ்சியத்தெருசெல்வனைச்சிந்தையுள்ளேவைத்தேனே.

(க)

எழிலாரிராசசிகங்கத்தையிராமேச்சுரத்தெழுதிலேற்றைக்

குழலார்கோதைவரைமார்பிற்குற்றலத்தெங்குத்தனை

நிழலார்கோலைநெடுங்குளத்துநிலாயரித்தன்மணானை

(எ)

காட

சோலைத்துருத்திருக்கமேயசுடரிற்றிகழுந்துளக்கிலியை

மேலேவானோர்பெருமானைவிருப்பால்விழங்கியிட்டேனே.

(அ)

சோற்றுத்துறையெஞ்சோதியைத்துருத்திமேயதூமணியை

ஆற்றிப்பழனத்தம்மானையாலவாயெம்மருமணியை

நீற்றிப்பொலிந்தநிமிர் திண்டோனைய்த்தானத்தெந்நிலாச்சுடரைத்

தோற்றக்கடலையடலேற்றைத்தோகைக்குளிரத்தொழுதேனே.

(க)

புத்துருறையும்புதிதனைப்பூவணத்தெம்போரேற்றை

வித்தாய்மிறுழைமுனைத்தானைவேள்விக்குடியெய்வேதியனைப்

பொய்த்தார்புரமூன்றெறித்தானைப் § பொதியின்மேயபுராணனை

வைத்தேனென்றன்மனத்துள்ளே ௦ மாத்தூர்மேயமருந்தையே.

(க௦)

* உறந்தையென்பது - உறையூர். இதுவே திருமுக்கீச்சாமென்னுந்தலம்.

† குடழுக்கென்பது - குட்புகோணம்.

§ பொதியில் என்பது பொதிகைமலை, இது வைப்புத்தலத்திற் சேர்ந்தது. திங்களுர் பிடலூர் கோவந்தபுத்தூர் குருக்கேத்திரம் பொதிகைமலை யென்னுஞ் செய்யுளானு முணர்க, தனியே பதிகமில்லாமல் இவ்வாறு சில பதிகங்களில் வைத்துச் சொல்லியிருப் பதினல் வைப்புதலமென்று முன்னோர்கள் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். தேவர்களுக்கு முணியர்களுக்கும் பொதுஸ்தானமா யிருப்பதினல் பொதுவில் எனப் பெயர் பெற்ற மலையானது பொதியில் பொதியம் பொதிகை என மருவியின்றது. இந்தத் தலமுதல் அநேகத் தலங்களுக் கிருந்த பதிகங்கள் கிலமாய் விட்டன. அவைகளில் நூற்றெண்பது தலம் வைப்புத்தலமென்று சொல்லப்படுகின்றது.

௦ மாத்தூரென்பது - திருவாமாத்தூர்.

முந்தித்தானேமுனீத்தானேமுரிவெள்ளோறுந்தானே
அந்திச்செவ்வான்படியானையரக்கனற்றலழித்தானேச்
சிற்தைவெள்ளப்பினலாட்டிச்செஞ்சொன்மாலையடிசொந்தி
எந்தைபெம்மானென்னெம்மானென்பார்பாவுநாசமே.

(௫௧)

திருச்சிற்றப்பன்

கக. திருப்புகலூர் - பண் - இந்நளம்.

திருச்சிற்றப்பன்

செய்யர்வெண் ணூலர்கருமான் மறிதுள்ளும்
கையர்களைக் கழல்கட்டியகாலினர்
மெய்யர்மெய்நின்ற வர்க்கல்லாதவர்க்கென்றும்
பொய்யர்புகலூர்ப்புரிசடையாரே.

(௧)

மேகநூர்தியி மின்போன்மிளிர்சடைப்
பாகமதிதுதலானையார்பாடித்தர்
நாகவலையினர் நாகவுடையினர்
போகர்புகலூர்ப்புரிசடையாரே.

(௨)

பெருந்தாழ்சடைமுடிமேற்பிறைநூழிக்
கருந்தாழ்குழலியுந்தாமுங்கலந்து
திருந்தாமனமுடையார்திறத்தென்றும்
பொருந்தார்புகலூர்ப்புரிசடையாரே.

(௩)

அக்காரணிவடமாகத்தர்நாகத்தர்
நக்காரிளமதிக்கண்ணியர்நாடொறும்
உக்கார்தலைபிடித்துண்பலிசூர்தொறும்
புக்கார்புகலூர்ப்புரிசடையாரே.

(௪)

ஆர்த்தாருயிரடுமந்தகன்றன் னுடல்
பேர்த்தார்பிறைறுதற்பெண்ணினல்லாளுட்கக்
கூர்த்தார்மருப்பிற்கொலைக்களிற்றிருரி
போர்த்தார்புகலூர்ப்புரிசடையாரே.

உதைத்தார்மறலியுருளலொர்காலால்
கிதைத்தார்திகழ்தக்கன்செய்தநல்வேள்வி
பதைத்தார்சிரங்கரங்கொண்டுவெய்யோன்கண்
புதைத்தார்புகலூர்ப்புரிசடையாரே.

(௫)

துமன்குறவந்துதைநதல் பாடியுடைக்
காமன்கணைவலங்காயந்தமுக்கண்ணினர்
சேமநெறியினர்சேரையுடையவர்

(௬)

யர்கடிமதினமுன்றும்
தெரிந்தார்கணைகள்செழுந்தழலுண்ண

புரிந்தார்புகலூர்ப்புரிசடையாரே. (அ)

ஈண்டாரழலிலிருவருங்கைதொழ
நீண்டார்நெடுந்தொற்றநிலையஞ்ச
மாண்டார்தமென்புமலர்க்கொன்றைமாலையும்
பூண்டார்புகலூர்ப்புரிசடையாரே. (ஆ)

க

டிபத்தும்

மறு

பொ

சடையாரே,

(க0)

திருச்சிற்றம்பலம்,

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - அக்கினீசுவரர்; முதலி - கருந்தார்குழலியம்மை.

(17) கள. திருவாரூர் - அரநெறி பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

எத்திபுகுமெமக்கொருதிதிலை
தெத்தேயெனமுரன்றெம்முருழிதர்வர்
வேலடித்

(க)

வீரமும்பூண்பர்விசயனோடாயதொர்
தாரமும்பூண்பர்தமக்கன்புபட்டவர்
பாரமும்பூண்பர்நம்பைங்கண்மினிரர
வாரமும்பூண்பாரநெறியாரே.

(உ)

தஞ்சவண்ணத்தர்சடையினர்தாமுமொர்
வஞ்சவண்ணத்தர்வண்டார்சூழலாரொடும்
துஞ்சவண்ணத்தர்துஞ்சாதகண்ணுர்தொழும்
அஞ்சவண்ணத்தாரநெறியாரே.

(ங)

ன

றிழித்தனர்கங்கையையேத்தினர்பாவம்
சுழித்தனர்கல்குழங்கடியாண்முன்றும்
அழித்தனாராரநெறியாரே.

* உழிதர்வர்-சஞ்சரப்பர் உழிதருவர் எனப்பலது உழிதர்வர் என விகாரமாயிற்,

தற்றவர்வெண்டலையிற்சுருள்கோவணம்
தற்றவர்தம்வினையானவெலாமற
அற்றவராநுரநெறிகைதொழ
உற்றவர்தாமொளிபெற்றனர்தாமே.

(கு)

கூடரவத்தர்குறங்கிணியடி.
நீடரவத்தர்முன்மாலையிடைபிறுள்
பாடரவத்தர்பணமஞ்சடைவிநித்
தாடரவத்தரநெறியாரே.

(சு)

கூடவல்லார்குறிப்பில் லுமையாளொடும்
பாடவல்லார்பயின் றந்தியுஞ்சங்கியும்
ஆடவல்லார்திருவாநுரநெறி
நாடவல்லார்வினைவிடவல்லாரே.

(எ)

பாலேருபனியென்மதிபைங்கொன்றை
மாலையுஞ்சண்ணியுமாவனசேயடி
காலையுமாலையுங்கைதொழுவார்மனம்
ஆலையமாநுரநெறியார்க்கே.

(ஊ)

முடிவண்ணம்வானமின்வண்ணந்தம்மார்பின்
பொடிவண்ணந்தம்புகழூர்தியின்வண்ணம்
படிவண்ணம்பாற்கடல்வண்ணஞ்செஞ்ஞாயி
றடிவண்ணமாநுரநெறியார்க்கே.

(க)

பொன்னவில்புன்சடையானடியின்னிழல்
இன்னருள்சூடியென்காதுமிரப்பகல்
மன்னவாகின்னரர்வானவர்தாந்தொழும்
அன்னவராநுரநெறியாரே.

(கஉ)

ஓ பொருண்மன்னனைப்பற்றிப்பூப்பகங்கொண்ட
மருண்மன்னனையெற்றிவாளுடனீந்து
கருண்மன்னுகண்டங்கறுக்கருஞ்சுண்ட
அருண்மன்னராநுரநெறியாரே.

(கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - வன்மீகநாதர்; முதல்வி - அல்லியங்கோதையம்மை.

18

கஅ. பொது - விடந்தீர்த்ததிருப்பதிகம் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பகாலாமவா

யொன்றுகொலாமுயரும்மதிசூடுவர்

* ஞாயிறு அடிவண்ணம் என்பது உதயால சூரியனது கிரிம் எனப் பொருள் கொள்க. ஓ பொருண்மன்னன் என்பது குபேரன்.

ஒன்றுகொலாமிடுவெண்டலைகயது
ஒன்றுகொலாமவரூர்வதுதானே.

இரண்டுகொலாமிமையோர்தொழுபாதம்
இரண்டுகொலாமிலங்குங்குழைபண்ணாண்
இரண்டுகொலாமுருவஞ்சிறுமான்மழு
இரண்டுகொலாமவரெய்தினதாமே.

(௨)

மூன்றுகொலாமவர் கண்ணுதலாவன
மூன்றுகொலாமவர் சூலத்தின்மொய்யிலை

மூன்றுகொலாம்புரமெய்தனர் தாமே.

(௩)

நாலுகொலாமவர்தம் முகமாவன
நாலுகொலாஞ்சனம் முதற் றேற்றமும்
நாலுகொலாமவரூர் தியின்பாதங்கள்
நாலுகொலாமறைபாடினதாமே.

(௪)

அஞ்சுகொலாமவராடாவின்படம்
அஞ்சுகொலாமவர் வெல்புலனாவன
அஞ்சுகொலாமவர்காயப்பட்டார்களை
அஞ்சுகொலாமவராடினதாமே.

(௫)

கொலாமவரங்கம்படைத்தன
கொலாமவர்தம்மகனார் முகம்
ஆறுகொலாமவர்தார் மிசைவண்டின்கால்
காலாஞ்சுவையாக்கினதாமே.

(௬)

ஏழுகொலாமவரூழிபடைத்தன
ஏழுகொலாமவர்கண்டறிநங்கடல்
ஏழுகொலாமவராளுமுலங்கள்
ஏழுகொலாமிசையாக்கினதாமே.

(௭)

எட்டுக்கொலாமவரீறில்பெருங்குணம்
எட்டுக்கொலாமவர்குடியினமவர்
எட்டுக்கொலாமவர்தோளினையாவன
எட்டுக்கொலாமவர்தோளினையாவன

(௮)

ஒன்பதுபோலவர் வாசல்வகுத்தன
ஒன்பதுபோலவர் மார்பினினுலிழை
ஒன்பதுபோலவர்கோலக்குழற்சடை
ஒன்பதுபோலவர்பாரிடந்தானே.

(௯)

* வாய்வுதவன் பாணத்தின் ஈர்க்கும் விஷ்ணு
தேவன் அந்த அலகின் முனையில் கூர்மையுமாயிரு
யென்றருளிச்செய்தது.

ல்பூட்டிய அலகும்

பத்துக்கொலாமவர்பாம்பின்கண்பாம்பின்பல்
பத்துக்கொலாமெய்யுந்நெரிந்துக்கண
பத்துக்கொலாமவர்காயப்பட்டான் றலை
பத்துக்கொலாமடிபார்செய்கைதானே.

(௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

புது அப்புகிறாயனார் புத்திரரைத் தீண்டியலிஷம் நீங்கும்- டி அருளிச்செய்தது.

௨௬.

பி - பண் - சிகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சூலப்படையாணைச்சூழாகவிழ்நுவிக்
கோலத்தோட்குங்குமஞ்சேர்குன்றெட்டுடையாணைப்
பாலொத்தமென்மொழியாள் பங்குணைப்பாங்காய
ஆலத்தின்கீழாணைநான்கண்டதாளுரே.

(௧)

பக்கமேபாரிடங்கள் சூழப்படுதலையில்
புக்கவூர்ப்பிச்சையேற்றுண்டுபொலிவுடைத்தாய்க்
கொக்கிறகிச் சுவாவல்கொடியெடுத்தகோவணத்தோ
டக்கணிந்தவம்மாணைநான்கண்டதாளுரே.

(௨)

சேயவுலகமுஞ்செல்சார்வுமானாணை
மாயப்போர்வல்லாணைமாலையோழ்மார்பாணை
வேயொத்ததோளியார் தமென்முலைமேற்றண்சாந்தின்
ஆயத்திடையாணைநான் டண்டதாளுரே.

(௩)

ஏறேற்றமாவேறியெண் ணமும்பின்படா
மாமேற்றார்வல்லரணஞ்சீறிமயானத்தில்
நீறேற்றமேனியனாய்நீள்சடைமேனீர்த்தும்ப
ஆறேற்றவந் தணைநான்கண்டதாளுரே.

(௪)

தாங்கோலவெள்ளெ லும்புபூண்டுதம்மேறேறிப்
பாங்கான ஆர்க்கெல்லாஞ்செல் லும்பரமனார்
தேங்காவிராறுத் திருவாரூர்த்தென்னகரில்
பூங்கோயிலுண்மகிழ்ந்துபோகாதிருந்தாரே.

(௫)

எம்பட்டமபட்டமுடையாணையர்மதுயின
தும்பட்டஞ்சேர்ந்ததுதலாணையந்திவாய்ச்
செம்பட்டுத்துச்சிறுமாமுரியாடை
அம்பட்டசைத்தாணைநான்கண்டதாளுரே.

(௬)

போழொத்தவண்மதியஞ் சூடிப்பொலிந்திலங்கு
வேழத்துரி போர்த்தான் வளவளையாடான்வெருவ
ணழித்தியன்னாணையோங்கொலிமாப்பூண்டதோர்
நகரீ கண்டதாளுரே.

(௭)

பேதர் - சக்கிராகரமாயிருக்கும் தேரென அறிக.

வஞ்சனையாராப்பாடுஞ்சாராதமைந்தனைத்
துஞ்சிருளாடலுக்கந்தனைத்தன்றெண்டர்
நெஞ்சிருள் கூரும்பொழுதுநிலாப்பாரித்
தஞ்சுடராய்நின்றனைநான்கண்டதாளுரே.

(அ)

*காரமுதுகொன்றைகடிநாறுதண்ணென்ன
நீரமுதுகோதையோடாடியணீண்மார்பன்
பேரமுதமுண்டார்களுய்யப்பெருங்கடனஞ்
சாரமுதாவுண்டானைநான்கண்டதாளுரே.

(க)

தாடவுடுக்கையன்றாமரைப்பூஞ்சேவடியன்
கோடலாசிவடத்தன்கொண்டேதார்வீணையினான்
ஆடாவக்கிண்கிணிக்காலன்னோர்சேடனை
ஆடுநீக்கத்தனைநான்கண்டதாளுரே.

(கூ)

மஞ்சாடுகுன்றடாவுன் றிமணிவிரலால்
துஞ்சாப்போர்வாளரக்கன்றோனெரியக்கன்குருதிச்
செஞ்சார்தணிவித்துத்தன்மார்பிற்பால்வெண்ணீர்
றஞ்சார்தணிந்தனைநான்கண்டதாளுரே.

(கக)

நம்பலம்.

2௨. திருவாரூர் - பண் - சீகாமாய்.

திருச்சிற்றம்பலம்

கண்டாலேகருத்தாய் கினைத்திருந்தேன்மனம்புகுந்தாய்கழலடி
பூண்டுகொண்டொழிந்தேன்புறம்போயினிலையேர
ஈண்டுமாடங்கனிஃ டமாளிகைமேலெழுக்கொடிவானிளம்மதி
தீண்டிவந்துலவுந்திருவாரூரம்மானே.

(க)

கடம்படந்தமாடியுய்களை நண்ணினக்கொருகாதல்செய்தடி
ஒடுங்கிவந்தடைந்தேனொழிப்பாய்பிழைப்பவெல்லாம்
முடங்கிறுள்முதுநீர்மலங்கிளவாளை செங்கயல்சேல்வரால்களி
றடைந்ததன்கழலியணியாரூரம்மானே.

(உ)

அருமணித்தடம்பூண்முலையரம்பையரொடருளிப்பாடியர்
உரிமையிற்றொழுவாருருத்திரபல்கணத்தார்
விரிசடைவிரகிகளந்தணர்சைவர் † பாசுபதர்கபாலிகள்
தெருவினிற்பொலியுந்திருவாரூரம்மானே.

(ங)

பூங்கழல்தொழுதும்பரவியுப்புண்ணியாபுரிதாவுன்பொற்கூழல்
சங்கிருக்கப்பெற்றேறென்னன்குறையுடையன்

* கொன்றைமலர் கார்காலத்தில மலரு ற்பலப்பற்றிக் கார்முதுகொன்றை
யென்றருளிச் செய்தது.

† பாசுபதர் - கபாலிகள் வகையாரும் அறுவகை உட்சமயத்தாரிற் சேர்ந்த
வர்கள்.

ஓங்குதென்கிலையார்கமுனைவாழைமாவொடுமாதுளம்பல
தீங்கனிசிறுதந்திருவாரூரம்மானே.

(ச)

நீறுசேர்செழுமார்பினுயிரம்பாமதியொடுநீள்சடையிடை
ஆறுபாயவைத்தாயடியேயடைந்தொழிந்தேன்
எறிவண்டொடுதும்பியஞ்சிறுகுன்றவிண்டமலரிதழ்வழி
தேறல்பாய்ந்தொழுகுந்திருவாரூரம்மானே.

(ரு)

அளித்துவந்தடிசைதொழுமவர்மேல்வினைகெடுமன்றிவையகம்
கனித்துவந்துடனேகலந்தாடக்காதலராய்க்
குளித்துமுழ்கியுந்துவியுங்குடைந்தாடுகோதையர்குஞ்சிபுள்புகுந்
தெனிக்ஞ்சீர்த்தமறத்திருவாரூரம்மானே.

(க)

திரியுழுவெயில்தியெழ்ச்சிலைவாங்கிநின்றவனையென்சிற்பைபுண்
பிரியுமாறெங்கனேபிழைத்தேயும்போகலொட்டேன்
பெரியசெந்நெற்பிரம்புரிகெந்தசாலிதிப்பியமென்றிவையகத்
தரியுந்தண்கழனிபணியாரூரம்மானே.

(எ)

பிறத்தலும்பிறந்தாற்பிணிப்படவாய்ந்தசைந்துடலம்புகுந்துநின்
றிறக்குமாறுளதேபிழத்தேநன்பிறப்பினைநான்
அறத்தையெபுரிந்தமனத்தனாபார்வச்செற்றக்குரோதரீக்கியுன்
சிறத்தனையொழிந்தேன்றிருவாரூரம்மானே.

(அ)

முளைத்தவென்பிறைமொய்ச்சடையுடையாயெப்போதுமென்னெஞ்சிடங்கொள்ள
வளைத்துக்கொண்டிருந்தேன்வலிசெய்துபோகலொட்டேன்
அலைப்பிரிந்தவலவன்போய்ப்புகுந்தத்தகாலமுங்கண்டுதன்பெடை
தினைக்குந்தண்கழனித்திருவாரூரம்மானே.

(க)

நாடினார்கமலம்மலரயனொடியணியகைங்கீண்டவன்
நாடிக்காணமாட்டாததழலாயசம்பாணப்
பாடுவார்பணியார்பல்லாண்டிசைக்கூறுபந்தர்கன்சிறத்தந்துள்புகுந்
தேடிக்கண்டுகொண்டேன்றிருவாரூரம்மானே.

(கா)

திருச்சிறம்பலம்.

21

உக. திருவாரூர்த்திருவாழிநைத்திருப்பதிகம் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிறம்பலம்

முத்துவிதானமணிப்பொற்கவரிமுறையாலே
பத்தர்களுடொபாவையர்குழப்பாழிப்பின்னே
வித்தகக்கோலவெண்டலைமாலையிதிகள்
அத்தனாரூரதிரைநாளாலதுவண்ணம்.

(க)

நணியார்சேயார்நல்லார்தியார்ராதோறும்
பிணிதான்நீருமென்றுபிறங்கித்தடப்பாரும்

ம

ராம

வனபாகுட்

ராதிரைநாளாலதுவண்ணம்.

விதிக்கடோறும்வெண்கொடியோடுவிதானங்கள்
சோதிகள்விட்டுச்சுடர்மாமணிகளொளிதோன்றச்
சாதிகளாயபவனமுழுத்துத்தாமங்கள்
அதியா

குணங்கள்பேசிக்கூடிப்பாடித்தொண்டர்கள்
பிணங்கித்தம்மிற்பித்தரைப்போலப்பிதற்றுவார்
வணங்கிநின்றவானவர்வந்துவைகலும்
அணங்களுராதிரைநாளாலதுவண்ணம்.

நிலவெண்சங்கும்பறையும்மார்ப்பதிற்குல்லாப்
பலருமிட்டகல்லவடங்கள்பார்த்தெங்கும்
கலவமஞ்ஞகாரென்றெண்ணிக்களித்துவந்
தலமரானுராதிரைநாளாலதுவண்ணம்.

விம்மாவெருவாவிழியாத்நீழியாவெருட்டுவார்
தம்மாண்பிலராய்த்தரியார்தலையான்முட்டுவார்
எம்மானீசனெந்தையெனப்பெனன்பார்கட்
கம்மானுராதிரைநாளாலதுவண்ணம்.

செந்துவர்வாயார்செல்வனசேவடிசிந்திப்பார்
மைந்தர்களுமெங்கையர்கூடியங்குவார்
இத்திரனாதிவானவர்சித்தரெடுத்தேத்தும்
அத்திரனானுராதிரைநாளாலதுவண்ணம்.

முடிகள்வணங்கிமூவாதார்கண்முன்செல்ல
அடிகொள்வேய்த்தோள்வானமங்கையர்பின்செல்லப்
பொடிகள்பூசப்பாடுந்தொண்டர்புடைசூழ
அடிகளானுராதிரைநாளாலதுவண்ணம்.

துன்பதும்மைத்தொழாதநார்களைன்பாரும்
இன்பதும்மையேத்துநார்களைன்பாரும்
தும்பினெம்மைநுழையப்பணியேயென்பாரும்
அன்பனானுராதிரைநாளாலதுவண்ணம்.

பாருர்பவ்வத்தாணப்பத்தர்பணிந்தேத்தச்
சீரூர்பாடலாடலுதசெம்மாப்பார்ந்
தோருரொழியாதுலகமெங்குமெடுத்தேத்தும்

௨௨. கோயில் - திருநேரிசை - பண் - கொல்லி

திருச்சிற்றம்பலம்

செஞ்சடைக்கற்றைமுற்றத்தினிலாவெறிக்குஞ்சென்னி
நஞ்சடைக்கண்டனரைக்காணலாநறவநாறு
மஞ்சடையேசாலைத்தில்லைமல்குசிற்றம்பலத்தே
துஞ்சடையிருள்கழியத்துணங்கொரியாடுமாதே.

(௧)

வறனாறுதம்பாலினிலாவெறிக்குஞ்சென்னி
யாறனாறுகுடியாயிழையோர்பாக
நாறுபூஞ்சோலைத்தில்லைநின்மசிற்றம்பலத்தே
நீறுமெய்ப்பூசினின்றுநீண்டொரியாடுமாதே.

(௨)

சடையனார்சாந்தநீற்றந்தனிலாவெறிக்குஞ்சென்னி
யுடையனாருடைதலையிலுண்பதும்பிச்சையேற்றுக்
கடிகொள்பூந்தில்லைதன்னுட்கருதுந்சிற்றம்பலத்தே
அடிகழலார்க்கநின்னுவனலெரியாடுமாதே.

(௩)

பையாவசைத்தவல்குற்பனிலாவெறிக்குஞ்சென்னி
மையரிக்கண்ணியாளுமாலுமோர்பாகமாகிக்
செய்யெரிதில்லைதன்னுட்கழந்தசிற்றம்பலத்தே
கையெரிவீசினின்றுகனலெரியாடுமாதே.

(௪)

ஒதினார்வேதம்வாயாலொளினிலாவெறிக்குஞ்சென்னிப்
பூதனார்பூதஞ்சூழ்ப்புலியுரியதனனார்தா
நாதனார்தில்லைதன்னுணவின்மசிற்றம்பலத்தே
காதிலவண்ணசூழகடாமுக்கனலெரியாடுமாதே.

(௫)

ஒருடம்பிருவராகியொளினிலாவெறிக்குஞ்சென்னிப்
பாரிடம்பாணிசெய்யப்பயின்றவம்பரமமூர்த்தி
காரிடந்தில்லைதன்னுட்கருதுந்சிற்றம்பலத்தே
பேரிடம்பெருகநின்னபிறங்கொரியாடுமாதே.

(௬)

முதற்றனிச்சடையைமுழுகமுதிர்நிலாவெறிக்குஞ்சென்னி
மதக்களிற்றுரிவைபோர்த்தமைந்தரைக்காணலாகு
மதத்துவண்டறையுஞ்சோலைமல்குசிற்றம்பலத்தேந
கதத்தோரவமாடக்கனலெரியாடுமாதே.

(௭)

மறையனார்மழுவொன்றேந்திமணினிலாவெறிக்குஞ்சென்னி
இறைவனானெம்பிரானுரேத்துவாரிடர்கடர்ப்பார்
சிறைகொணர்த்தில்லைதன்னுட்கழந்தசிற்றம்பலத்தே
அனைகழலார்க்கநின்னுவனலெரியாடுமாதே.

(௮)

விருத்தையப்பாலானைகிணினிலாவெறிக்குஞ்சென்னி
நிருத்தனாரிருத்தஞ்செய்யநீண்டபுன்சடைகடாமுத்

சுருத்தனாந்தில்லைதன்னுட்கருதுசிற்றம்பலத்தே
அருத்தமாமேனிதன்னோடனலெரியாடுமாறே. (க)

பாலனாய்விருத்தனாகப்பனிநிலாவெறிக்குஞ்சென்னி
காலனைக்காலாற்காய்ந்தகடவுளார்விடையொன்றேறி
ஞாலமாந்தில்லைதன்னுணவின்மசிற்றம்பலத்தே
நீலஞ்சேர்கண்டனாந்தாரீண்டெரியாடுமாறே. (க௦)

மதியிலாவரக்கேனாடிமாமலையெடுக்கேநாக்கி
நெதியன்றோணெரியவூன்றிரீடரும்பொழில்கள்குழந்த
பதியந்தோய்தில்லைதன்னுள்மல்குசிற்றம்பலத்தே
அகிசயம்போலநின்றவனலெரியாடுமாறே. (க௧)

பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - மூலத்தானநாயகர், சபாநாதர்; முதல்வி - கிவகாமி பம்மை.

23

உரு. கோயில் - திருநேரிசை - பண் - கொல்லி.

றம்பலம்

பத்தனாய்ப்பாடமாட்டேன்பரமனேபரமயோகி
யெத்தினுற்பத்திசெய்கேனெண்ணீரிகழுவண்டாம்
முத்தனேமுதல்வாதில்லையம்பலத்தாடுகின்ற
(க)

ருத்தனாய்ப்பாடமாட்டேன்காம்பனதோளிபங்கா
திருத்தமாந்தில்லைதன்னுட்கருதுசிற்றம்பலத்தே
நிருத்தநான்காணவேண்டிநேர்படவந்தவாறே. (உ)

கேட்டிலென்கோபிரியேன்கேட்குமாகேட்டியாகில்
நாட்டினேனின்மன்பாதநடுப்படநெஞ்சினுள்ளே
மாட்டிநீர்வாளைபாயுமல்குசிற்றம்பலத்தே
கூட்டமாங்குவிழைமுலையாள் கூடநீயாடுமாறே. (ங)

சிந்தையைத்திகைப்பியாதேசெறிவுடையடிமைசெய்ய
எந்தையையருளிச்செய்யாயாதுநான்செய்வதென்னே
அந்தியும்பகலுமாடவடியிணையலகங்கொல்லோ. (ச)

கண்டவாதிரிந்துநாளுங்கருத்தினுனின்மன்பாதங்
கொண்டிருந்தாடிப்பாடிக்கூடுவென்குறிப்பினாலே
வண்டுபண்பாடுஞ்சோலைமல்குசிற்றம்பலத்தே
எண்டிசையோருமேத்தவிறைவநீயாடுமாறே. (ரு)

பார்த்திருந்தடியனே
வெண்பன்

ஏத்துவாரிடர்கடர்ப்பாய்வதில்லைச்சிற்றம்பலத்துக்
கூத்தாவுன் கூத்துக்காண்பான் கடநான்வந்தவாதே.

(௬)

பொய்யினைத்தவிரவிட்டுப்புறமலாவடிமைசெய்ய
ஐயரீயருளிச்செய்யாயா தியேயா திழர்த்தி
வையகந்தன்னின்மிச்சமல்குசிற்றம்பலத்தே
பையதுன்னாடல்காண்பான் பரமநான்வந்தவாதே.

(௭)

மனத்தினூர்திகைகத்துநாளுமான்பலாநெறிகண்மேலே
கனைப்பாடென்செய்கேனோ கறையணிகண்டத்தானே
தினைத்தனைவேதங்குன்றத்தில்குசிற்றம்பலத்தே
அனைத்துநின்னிலயங்காண்பான் ஐயனேன்வந்தவாதே.

(௮)

நெஞ்சினைத்துய்மைசெய்துநினைக்குமாநினைப்பியாதே
வஞ்சமேசெய்தியாலோவானவர்கலைவனே
மஞ்சடைசோலைத்திலிலைமல்குசிற்றம்பலத்தே
அஞ்சொலார்காணநின்னுவழகநீயாடுமாதே.

(௯)

மண்ணுண்டமாலவனுமலர்மிசைமன்னினானும்
வுண்ணுண்டதிருவுருவம்விரும்பினார்காணமாட்டார்
திண்ணுண்டதிருவேயிக்குகில்லைச்சிற்றம்பலத்தே
பண்ணுண்டபாடலோடும்பரமநீயாடுமாதே.

(௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உச.

திருவதிவைகவீரட்டானம் - கொப்பளித்ததிருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

கொப்பளித்தயானையீருரிபோர்த்தவீசன்
சுரும்புகொப்பளித்தவின்கொற்காரிகைபாகமாகச்
சுரும்புகொப்பளித்தகங்கைத்துவலைநீர்சடையிலேற்ற
அரும்புகொப்பளித்தசென்னியதிகைவீரட்டனாரே.

(௧)

கொம்புகொப்பளித்ததிங்கட்கோணல்வண்பிறையுஞ்சூடி
வம்புகொப்பளித்தகொன்றைவளர்சடைமேலும்வைத்துச்
செம்புகொப்பளித்தமுன்றுமதினுடன்சுருங்கவாங்கி
அம்புகொப்பளிக்கவெய்தாரதிகைவீரட்டனாரே.

(௨)

விடையுங்கொப்பளித்தபாதம்விண்ணவர்பாவியேத்தச்
சடையுங்கொப்பளித்ததிங்கட்காந்தம்வெண்ணிறபூசி
உடையுங்கொப்பளித்தநாகமுன்குவாருள்ளத்தென்றும்
அடையுங்கொப்பளித்ததீராரதிகைவீரட்டனாரே.

(௩)

கறையுங்கொப்பளித்தகண்டர்காமவேளுருவமங்க
இறையுங்கொப்பளித்தகண்ணுரேத்துவாரிடர்கடர்ப்பார்
மறையுங்கொப்பளித்தநாவ்வண்டுன்பாடுங்கொன்றை
அறையுங்கொப்பளித்தசென்னியதிகைவீரட்டனாரே. (ச)

நீறுகொப்பளித்தமார்பர்நிழறிகழ்மூவொன்றேந்திக்
கூறுகொப்பளித்தகோதைக்கோல்வளைமாதோர்பாகம்
ஏறுகொப்பளித்தபாதமிமையவர்பரவியேத்த
ஆறுகொப்பளித்தசென்னியதிகைவீரட்டனாரே. (நி)

வணங்குகொப்பளித்தபாதம்வானவர்பரவியேத்த
பிணங்குகொப்பளித்தசென்னிச்சடையுடைப்பருமையண்ணல்
சுணங்குகொப்பளித்தகொங்கைச்சுரிசூழல்பாகமாக
அணங்குகொப்பளித்தமேனியதிகைவீரட்டனாரே. (சு)

சூலங்கொப்பளித்தகையர்கடர்விடுமழுவாள்வீசி
நூலுங்கொப்பளித்தமார்பினுண்பொறியரவஞ்சேர்த்தி
மாலுங்கொப்பளித்தபாகர்வண்டுன்பாடுங்கொன்றை
ஆலங்கொப்பளித்தகண்டத்ததிகைவீரட்டனாரே. (ள)

சாகங்கொப்பளித்தகையர்நான்மறையறையாயபடி
மேகங்கொப்பளித்ததிங்கள்விரிசடைமேலும்வைத்துப்
பாகங்கொப்பளித்தமாதர்பண்ணுடன்பாடியாட
ஆகங்கொப்பளித்ததோளாரதிகைவீரட்டனாரே. (அ)

பரவுகொப்பளித்தபாடல்பண்னுடன்பத்திரேத்த
பிரவுகொப்பளித்தகங்கைவிரிசடைமேவவைத்து
இரவுகொப்பளித்தகண்டரேத்துவாரிடர்கடர்ப்பார்
அரவுகொப்பளித்தகையரதிகைவீரட்டனாரே. (க)

தொண்டைகொப்பளித்தசெவ்வாய்த்துடியிடைப்பரவையல்குற்
கொண்டைகொப்பளித்தகோதைக்கோல்வளைபாகமாக
ரிக் கயல்பருகிமாந்தக்
கொண்டைகொப்பளித்ததெண்ணீர்க்கெழிலவீரட்டனாரே. (க0)
திருச்சிற்றம்பலம்.

25

உ திருவதிகைவீரட்டனம் - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

வாமதீயந்தன்

மவவைத்து

உண்ணிலாப்,

விண்ணிலாமீயச்சூரர்வேண்டுவார்வேண்டுவார்க்கே
அண்ணியார்பெரிதுஞ்சேயாரதிகைவீரட்டனாரே.

பாடினார்மறைகணன்கும்பாயிருள்புகுந்தென்னுள்ளம்
கடினார்கடலாலவாயிலார்நல்லகொன்றை
சூடினார்கூடல்மேவிச்சூழ்சுடர்ச்சுடலைவெண்ணீர்
முடினாராடண்மேவியதிகைவீரட்டனாரே.

(௨)

பனகளுளத்தாளன்

தேனையமலர்க்கொண்டுசெந்தையுட்சிந்திக்கின்ற
ஏனையபலவுமாகியிமையவரேத்தநின்ற
ஆனையினுரிவைபோர்த்தாரதிகைவீரட்டனாரே.

(௩)

துருத்தியாங்குரம்பைதன்னிற்றெண்ணுற்றங்கறுவாச்சின்று
விருத்திதான் தருகவென்றுவெதனைபலவுஞ்செய்ய
வருத்தியால்வல்லவாறுவந்துவந்தடையகின்ற
அருத்தியார்க்கன்பர்போலுமதிகைவீரட்டனாரே.

பத்தியாலேத்திநின்றபணிபவர்க்கஞ்சத் தூர்ளார்
துத்தியைந்தலையநாகஞ்சூழ்சடைமுடிமேல்வைத்து
உத்தரமலையார்பாவையுமையவண்டுங்கவன்று
அத்தியினுரிவைபோர்த்தாரதிகைவீரட்டனாரே.

(௪)

வரிமுடிபாடியென்றும்வல்லவாறடைந்துகொஞ்சே
கரியுரிமுடவல்லகடவுளைக்காலத்தாலே
சுரியுரிவிருமுடலாடுடியிடைப்பரவையல்குல்
அரிவையோர்பாகர்போலுமதிகைவீரட்டனாரே.

(௫)

நீதியானினைசெய்கொஞ்சேநிடலனைத்தித்தமாகப்
பாதிபாமுமைதன்னோடும்பாசுமாய்நின்றவெந்தை
சோதியாச்சுடர்விளக்காச்சண்ணவெண்ணீர்தாடி
ஆதியுமீறுமானாதிகைவீரட்டனாரே.

(௬)

எல்லியும்பகலுமெல்லாந்துஞ்சுவேர்க்கொருவாந்து
புல்லியமனத்துக்கோயில்புக்கனர்காமனென்னும்
வில்லியைங்கணையினுனைவந்துகொக்கியிட்டார்
அல்லியம்பழனவேவியதிகைவீரட்டனாரே.

(௭)

ஒன்றவெயுணர்திராகிலோங்காரத்தொருவனாகும்
வென்றவைம்புலன்கடம்மைவிக்குதற்குரியீரெல்லாம்
நன்றவநாரணனுநான்முகனாடிக்காண்கும்
மன்றவார்க்கரியர்போலுமதிகைவீரட்டனாரே.

(௮)

நடவரைகுலுங்கவாராதது

கிடக்கையாலிடர்கொங்குளர்மணிமுடிவன்சாய
முடக்கினாதிருவிரலான்முருகமர்கோதைபாகத்
தடக்கினாரென்னையாளுமதிகைவீரட்டனாரே.

(௯)

திருச்சிற்றம்பலம்.

௨௬. திருவதிகைவீரட்டானம் -

சை.

திருச்சிற்றம்பலம்

நம்பனையெங்கன்கோவேநாதனையாதிமுர்த்தி
பங்கனேபரமயோகியென்றென்றேபரவநாளும்
செம்பொனேபவளக்குன்றேதிசூழ்மலர்ப்பாதங்காண்பான்
அன்பனையலைந்துபோனேனதிகைவீரட்டனீரே.

(௧)

பொய்யினுன்மிடைந்தபோர்வைபுரைபுரையழுகியீழ்
மெய்யனுய்வாமுமாட்டேன்வேண்டிற்றென்றைவார்வேண்டார்
செய்யதாமரைஎன்னசேவடியிரண்டுங்காண்பான்
ஐயநானலைந்துபோனேனதிகைவீரட்டனீரே.

(௨)

நீதியால்வாமுமாட்டேனித்தலுந்தாயேனல்லேன்
ஒதியுமுணரமாட்டேனுன்னையுள்வைக்கமாட்டேன்
சோதியேசுடரேயுன்மன்மாமலர்ப்பாதங்காண்பான்
பெரிந்தபேரிதிகைவீரட்டனீரே.

(௩)

செருளுமாதெருளுமாட்டேன்றீனினச்சுற்றமென்னும்
பொருளுளையமுந்திராளும்போவதோர்நெறியுங்காணேன்
இருளுமாமணிகண்டாநின்னினையடியிரண்டுங்காண்பான்
அருளுமாறருளவேண்டுமதிகைவீரட்டனீரே.

(௪)

அஞ்சினவியற்றப்பட்டவாச்சைபெற்றதனுள்வாமும்
அஞ்சினுலடர்த்தப்பட்டிங்குழிசுருமாதனினை
அஞ்சினுலுய்க்கும்வண்ணங்காட்டிலுய்க்கச்சந்திரந்தேன்
பெரிந்தபேரிதிகைவீரட்டனீரே.

(௫)

உறுகயிறுசல்போலவொன்றுவிட்டொன்றுபற்றி
மறுகயிறுசல்போலவந்துவந்துலவுநெஞ்சம்
பெறுகயிறுசல்போலப்பிறைபுல்குசடையாப்பாதத்
தறுகயிறுசலானேனதிகைவீரட்டனீரே.

(௬)

கழித்திலேன்காமவெந்நோய்காதன்மையென்னும்பாசம்
ஒழித்திலேனூன்கணைக்கியுணர்வெனுமிமைதிறந்து
விழித்திலேன்வெளிதுதோன்மவினையெனுஞ்சரக்குக்கொண்டன்
அழித்திலேனயர்த்துப்போனேனதிகைவீரட்டனீரே.

(௭)

மன்றத்துப்புன்னைபோலமரம்படுதுயரமெய்தி
ஒன்றினுணரமாட்டேனுன்னையுள்வைக்கமாட்டேன்
கன்றியகாலன்வந்துகருக்குழிவிழுப்பதற்கே
அன்றினுலமந்திட்டேனதிகைவீரட்டனீரே.

பிணிவிடாவாக்கைபெற்றேன்பெற்றமொன்றேறுவானே
பணிவிடாவிடும்பையென்னும்பாசனத்தமுந்துகின்றேன்

: துணிகிலேன்றாயனல்லேன்றாமலர்ப்பாதங்காண்பான்
அணியனாயறியமாட்டேனதிகைவீரட்டனீரே.

(௧)

திருவினார்கொழுநாருந்திசைமுகமுடையகோவும்
இருவருமெழுந்துமீழ்ந்துமிணையடிகாணமாட்டா
ஒருவனெயெம்பிரானேயுன்றிருப்பாதங்காண்பான்
அருவனையருளேவண்டுமதிகைவீரட்டனீரே.

(௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

௨௭.

திருவதிகைவீரட்டானம் - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

ர்புலியின்றோலைமாமணிகாகங்கச்சா
முடக்கினர்முகிழ்வெண்டிங்கள்மொய்சடைக்கற்றைநன்மேல்
தொடக்கினர் தொண்டைச்செவ்வாய்த்துடியிடைப்பரவையபூல்
அடக்கினர்கெடிலவேலியதிகைவீரட்டனாரே.

(௧)

சூழினர்கங்கையானைச்சூழியதுழனிகேட்டங்
கூடினாணங்கையாளுமுடையொழிச்சகவெண்டிப்
பாடினாரசாமவேதம்பாடியபாணியாலே
ஆடினார்கெடிலவேலியதிகைவீரட்டனாரே.

(௨)

கொம்பினர்குழைத்தவெணற்கோமகன்கோலநீர்மை
நம்பினர்காணலாகாவகையதோர்நடலைசெய்தார்
வெம்பினர்மதில்கண்மூன்றும்வில்லிடையெரிந்துயிழ்த்த
அம்பினார்கெடிலவேலியதிகைவீரட்டனாரே.

(௩)

மறிபடக்கிடந்தகையர்வாரிளாமங்கைபாகம்
செறிபடக்கிடந்தசெக்காச்செழுமதிக்கொழுந்துசூழப்
பொறிபடக்கிடந்தநாகம்புகைபுமிழ்ந்தழலயீக்கி
கிறிபடநடப்பர்போலுங்கெடிலவீரட்டனாரே.

(௪)

நரிவரால்வவச்சென்றுநற்றசையிழ்த்ததொத்த
தெரிவரால்மால்கொள்சிற்தைதீர்ப்பதோர்கிற்தைசெய்வார்
வரிவராலுசுளுந்தெண்ணீர்க்கழனிசூழ்பழனவேலி
அரிவரால்வயல்கள்சூழ்ந்தவதிகைவீரட்டனாரே.

(௫)

புள்ளலைத்துண்டவோட்டிலுண்டுபோய்ப்பலாசங்கொம்பின்
கள்ளலைச்சுடலைவெண்ணிறணிந்தவர்மணிவள்ளோற்றுத்
துள்ளலைப்பாகன்றண்ணைத்தொடர்ந்திங்கேகிடக்கின்றேனை
அள்ளலைக்கடப்பித்தாளுமதிகைவீரட்டனாரே.

(௬)

நீறிட்டதுதலர்வேலைநீலஞ்சேர்க்கண்டர்மாதர்
கூறிட்டமெய்யராகக்கூறினாராறுநான்கும்

சீறிட்டதிங்கள்முடிக்கினர்தருசடையினுள்ளால்
ஆறிட்டுமுடிப்பார்போலுமதிகைவீரட்டனாரே.

(௭)

உல்லாரார்திருத்தலார்பொருத்தலாகார்
வணிலாரிதப்புமில்லார்பிறப்பிலார் துறக்கலாகார்
நாளிலாரைவரோடுமிட்டெனைவிரவ்வைத்தார்
ஆணலார்பெண்ணுமல்லாரதிகைவீரட்டனாரே.

(௮)

ஞ்சப்பெருவிரலதனைபூன்றிச்
சீர்த்தமாமுடிகள்பத்துஞ்சிதறுவித்தவனையன்று
ஆர்த்தவாயலவைத்தாரதிகைவீரட்டனாரே.

(௯)

திருச்சிற்றம்பலம்.

௨௮. திருவதிகைவீரட்டானம் - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

முன்பெலாமினையகாலமுர்த்தியையநினையாதேடிச்
பின்பகலுணங்கலட்டும்பேதைமார்போன்றே னுள்ளம்
அன்பனாய்வாழமாட்டேனதிகைவீரட்டனாரே.

(௧)

கறைப்பெருங்கண்டத்தானேகாய்குதிர்நமனையஞ்சி
நிறைப்பெருங்கடலைக்கண்டேனீள்வரைபுச்சிகண்டேன்
பிறைப்பெருஞ்சென்னியானேபிஞ்ஞகாவியைவயனைத்தும்
அழப்பதோருபாயங்கானேனதிகைவீரட்டனாரே.

(௨)

நாதனாரென்னநாளுநடுங்கினராயிற்றங்குள்
ஏதங்களறியமாட்டாரினையடிதொழுதோமென்பர்
ஆதனாவென்றென்கியதிகைவீரட்டனாரின்
பாதநான்பரவாதுய்க்கும்பழவினைப்பரிசிலேனே.

(௩)

சுடலைசேர்சண்ணமெய்யர்குறம்புணவிரிந்தகொன்றைப்
படலைசேரலங்கன்மார்பர்பழனஞ்சேர்கழனித்தெங்கின்
மடலைரீகிழியவோடியதனிடைமணிகள்கிந்தும்
கெடிலவீரட்டமெய்குளர்சடைமுடியனாரே.

(௪)

மந்திரமுள்ளதாகமறிகடலெழுநெய்யாக
இந்திரன்வேள்வித்தியிலெழுந்ததோர்கொழுந்தின்வண்ணம்
சந்திரமாகனெக்கத்தெருட்டுவார்தெருட்டவந்து
சந்திரமுரலுஞ்சோலைக்கானலங்கெடிலத்தாரே.

-௧௭-௩௮-௮௭

மைஞ்ஞலமனையகண்ணாள்பங்கன்மாமலையையோடி,
மெஞ்ஞரம்புதிர்மபிலகவிசைதணித்தரக்கன்வீழ்ந்து
கைஞ்ஞரம்பெழுவிக்கொண்டுகாதலாலினிதுவெசான்ன
கின்னரங்கேட்டுகத்தாரகெடிலவீரட்டனாரே.

(௧௦)

ற்றம்பலம்.

உக. திருச்செம்பொன்பன்னி - திருநேரசை.

திருச்சிம்பவம்.

ஊனி னுள்ளுயிரை வாட்டியுணர்வி னுர்க்கெரியாரகி
வானி னுள்வானவர் க்குமுறியலாகாதவஞ்சர்
நானெனிற் றானே யென்னு ளானத்தார்ப்பஞ்சர் நெஞ்சர்
தேனுமின்னமுதமானுர்திருச்செம்பொன்பன்னியாரே. (க)

நொய்யவர் விழுமியாருநூலி னுண்ணெயி னைபக்காட்டிம்
மெய்யவர் பொய்யுமில்லாருட லெனுமிஞ்சுநென்னிள்
நெய்யமர் திரியுமாகி நெஞ்சத்துள் விளக் குமாகிச்
செய்யவர்கரியகண்டர் திருச்செம்பொன்பன்னியாரே. (உ)

வெள்ளியர்கரியர்செய்யர் விண்ணவரவர்க ளெஞ்சர்
ஒள்ளியநுழியுழியுலகமதேத்தகின்ற
பள்ளியர் நெஞ்சத்துள்ளார்பஞ்சமம்பாடியும்
தெள்ளியர்கள் ளந்தீர்ப்பார் திருச்செம்பொன்பன்னியாரே. (ஈ)

தந்தையுந்தாயுமாகித்தானவன் னானமுந் தி
முந்தியதேவர்க்கடிமுறைமுறையிருக்குச் சொல்லி
எந்தைநீசரணமென் தங்கமையவர் பரணியேந்தச்
சந்தையுட்சிவமதானுர்திருச்செம்பொன்பன்னியாரே. (ச)

ஆறுடைச்சடையர்போலுமன்பருக்கன்பர்போலும்
கூறுடைமெய்யர்போலுங்கோளரவரையர்போலும்
நீறுடையழகர்போலுநெய்தலேகமழுநீர்மைச்
சேறுடைக்கமலவேலித்திருச்செம்பொன்பன்னியாரே. (ரு)

ஞாலமுமறியவேண்டினன்றெனவாழ்நுந் தீர்
காலமுங்கழியலானகள் ளத்தைவொழியகில்லீர்
கோலமும்க் வேண்டாவார்வச்செற்றங்கன் குரோதநீக்கிச்
சீலமுநோன்புமாவார் திருச்செம்பொன்பன்னியாரே. (க்)

புரிகாலேநேசஞ்செய்யவிருந்தபுண்டரீகத்தாரும்
எரிகாலேமூன்றுமாகியிமையவர் தொழுகின்றாரும்
தெரிகாலேமூன்றுசந்தியாநித்துவணங்குகின்ற
ரிகாலங்கண்டவெந்தை திருச்செம்பொன்பன்னியாரே. (ங)

காருடைக்கொன்றைமாலேக்கதிர்மதியாவினோடும்
நீருடைச்சடையுள்வைத்தநீதியார்நீதியுள்ளார்
பாரொடுவிண் னுமண் னும்பநினைட்டுந் துணங்குளத்தச்
சீரொடுபாடலானுர்திருச்செம்பொன்பன்னியாரே. (அ)

புவாதமறைவல்லானுமோதநீர் வண்ணன்காணு
முவாதபிறப்பிலாருமுனிகளானுந் தோத்தும்

பூவானமுன்றுமுன்னுற்றறுபுதுமாகுமெந்த
தேவாதிதேவரென்றுந்கிருச்செம்பொன்பள்ளியாரே. (க)

அங்கங்காறுநான்குமந்தணர்க்கருளிச்செய்து
சங்கங்கற்பாடவாடுஞ்சங்கரன்மையெடுத்தான்
அங்கங்களுதிர்ந்துசோரவலநிடவடர்த்துநின்றும்
செங்கண்வெள்ளேறதேறுந்கிருச்செம்பொன்பள்ளியாரே. (க0)
திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்உன் - சொர்வடாரீசர்; முதல்வி - சுகந்தவனநாயகி.

திருக்கழிப்பாலை - திருநீநரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நங்கையைப்பாகம்வைத்தார்ஞானத்தைநவிலவைத்தார்
அங்கையிலனலும்வைத்தாரானையிலுவைவைத்தார்
தங்கையினயாமும்வைத்தார்தாமரைமலரும்வைத்தார்
கங்கையைச்சடையுள்வைத்தார்குப்பாலைச்சேர்ப்பனாரே. (க)

விண்ணிலாவிரும்பவைத்தார்வேள்வியைவேட்கவைத்தார்
பண்ணினப்பாடவைத்தார்பத்தர்கள்பயிலவைத்தார்
மண்ணினத்தாவரிண்டமாவினுக்கருளும்வைத்தார்
கண்ணின்நெற்றிவைத்தார்கழிப்பாலைச்சேர்ப்பனாரே. (உ)

வாமனைவனங்கவைத்தார்வாயினவாழ்த்தவைத்தார்
சோமனைச்சடைமேல்வைத்தார்சோதியுட்டேசாதிவைத்தார்
ஆமனெய்யாடவைத்தாரன்பெனும்பாசம்வைத்தார்
காமனைக்காயந்தகண்ணார்கழிப்பாலைச்சேர்ப்பனாரே. (ங)

அரியனவங்கம்வேதமந்தணர்க்கருளும்வைத்தார்
பெரியனபுரங்கண்முன்றும்போழலுண்ணவைத்தார்
பரியதீவண்ணராக்கப்பவளம்போனிறத்தைவைத்தார்
கரியதோர்கண்டம்வைத்தார்கழிப்பாலைச்சேர்ப்பனாரே. (ச)

காரிருள்கழியநின்றகொடுமழுக்கையில்வைத்தார்
பேரிருள்கழியமல்குபிறைபுனற்சடையுள்வைத்தார்
ஆரிருளண்டம்வைத்தாறுவகைச்சமயம்வைத்தார்
காரிருள்கண்டம்வைத்தார்கழிப்பாலைச்சேர்ப்பனாரே. (ஞ)

உட்டங்குசுத்தைவைத்தாருள் குவார்க்குள்ளம்வைத்தார்
விட்டங்குவேள்வியைத்தார்வெந்துயர்தீரவைத்தார்
நட்டங்குநடமும்வைத்தார்ஞாலமுநாகிலவைத்தார்
கட்டங்குந்தோண்மேல்வைத்தார்கழிப்பாலைச்சேர்ப்பனாரே. (க)

ஊனப்பேரொழியவைத்தாரோதியேயுணரவைத்தார்
ஞானப்பேர்நவிலவைத்தார்ஞானமுநெய்வைத்தார்
வானப்பேரானுவைத்தார்வைகுந்தற்காழிவைத்தார்
கானப்பேர்காதல்வைத்தார்கழிப்பாலைச்சேர்ப்பனாரே.

(எ)

கொங்கிலுமரும்புவைத்தார்கூற்றங்கன்கெடுக்கவைத்தார்
சங்கினுண்முத்தம்வைத்தார்சாம்பலும்பூசவைத்தார்
அங்கமும்வேதம்வைத்தாராலமுமுண்டுவைத்தார்
கங்குலும்பகலும்வைத்தார்கழிப்பாலைச்சேர்ப்பனாரே.

(அ)

சதுர்முகன்றனுமாலுந்தம்பிலேயிகலக்கண்டு
எதிர்முகமின்றிநின்றவெரியுருவதனைவைத்தார்
பிதிர்முகன்காலன்றன்னைக்காறணிற்பிதிரவைத்தார்
கதிர்முகஞ்சடையில்வைத்தார்கழிப்பாலைச்சேர்ப்பனாரே.

(க)

மாலினுணங்கையஞ்சமதிலில்ங்கக்குமன்னன்
வேலினுண்வெகுண்டெடுக்கக்காண்டலும்வேதனுவன்
நூலினுனோக்கிகக்குறொடிப்பதோரளவில் பீழக்
பிட்டார்கழிப்பாலைச்சேர்ப்பனாரே.

(கா)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

பூதல்வன் - பாலுண்ணவீசுவார்; முத்தல்வி - பொற்பதவேதநாயகி.

ந.க. திருக்கடவூர்வீரட்டம் - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொள்ளத்தகாயமாயப்பொருளினிப்போகமாதர்
வெள்ளத்தைக்கழிக்கவேண்டில்விரும்புமின்விளக்குத்தாபம்
உள்ளத்ததிரியொன்றேற்றியுணருமாறுணரவல்லார்
கள்ளத்தைக்கழிப்பார்போலங்கடவூர்வீரட்டனாரே.

(க)

மண்ணிடைக்குரம்பைதன்னைமதித்துநீர்மையலெய்தில்
விண்ணிடைத்தருமராசன்வேண்டினால்விளக்குவாரார்
பண்ணிடைச்சுவைகள்பாடியாடிடும்பத்தர்க்கென்றும்
கண்ணிடைமணியர்போலங்கடவூர்வீரட்டனாரே.

(உ)

பொருத்தியகுரம்பைதன்னுட்பொய்கடைசெலுத்துகின்றீர்
ஒருத்தனையுணரமாட்டீருள்ளத்திற்கொடுமைகீக்கீர்
வருத்தினகனிதுதன்னைவருத்துமாவருத்தவல்லார்
கருத்தினிலிருப்பார்போலங்கடவூர்வீரட்டனாரே.

(ங)

பெரும்புலர்கலைமுழுகிப்பித்தற்குப்பத்தராகி
அரும்பொருமலர்காடுகாண்டங்காவுத்தரபுரணைவந்து

விரும்பிநல்விளக்குத்துபம்விதியினூலிடவல்லார்க்குக்
கரும்பினிங்கட்டிபோல்வார்கடலூர்வீரட்டனரே.

(ச)

தலக்கமேசெய்துவாழ்ந்துதக்கவாரென்றுமின்றி
விலக்குவாரிலாமையாலேவிளக்கதிற்கோழிபோன்றேமண்
மலக்குவார்மனத்தினுள்ளோகாலனூர்தமர்கள்வந்து
கலக்கநான்கலங்குகின்றேன்கடலூர்வீரட்டனரே.

(சு)

பழியுடையாக்கைதன்லிற்பாமுக்கேரீரிதைத்து
வழியிடைவாழமாட்டேன்மாயமுந்தெளியகில்லேன்
அழிவுடைத்தாயவாழ்க்கையைவரால்கைப்பட்டுக்
கழியிடைத்தோணிபோன்றேமன்கடலூர்வீரட்டனரே.

(க)

மாயத்தையறியமாட்டேன்மையல்கொண்மனத்தனாகிப்
பேயொத்துக்கடையானேன்பிஞ்ஞகாபிறப்பொன்றில்லீ
நேயத்தானியமாட்டேனீதனேநீசனேனான்
காயத்தைக்கழிக்கமாட்டேன்கடலூர்வீரட்டனரே.

(எ)

பற்றிலாவாழ்க்கைவாழ்ந்துபாமுக்கேரீரிதைத்தேன்
உற்றலாற்கயவர்தேறாரென்னுங்கட்டுரையோடொத்தேன்
எற்றுளேனென்செய்கேனாநிடும்பையால்ஞானமேதும்
கற்றிலேன்கலைகண்காணேன்கடலூர்வீரட்டனரே.

(அ)

சேவினேரணையகண்ணாத்திறம்விட்டுச்சிவனுக்கன்பாய்ப்
பாலுநற்றயிர்நெய்யோடுபலபலவாட்டியென்றும்
மாவினைத்தவிரநின்மமார்க்கண்டர்க்காகவன்று
காலனையுதைப்பர்போலுங்கடலூர்வீரட்டனரே.

(கூ)

முந்துருவிருவரோடுமுவருமாயினரும்
இந்திரனோடுதேவரிருடிகுனின்பஞ்செய்ய
வந்திருபதுகடோளாலெடுத்தவன்வலியைவாட்டிக்
கந்திருவங்கள்கேட்டார்கடலூர்வீரட்டனரே.

(கௌ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - அமிர்தகடேசுவரர்; முதல்வி - அபிராமியம்மை.

32

௩௨. திருப்பயற்றூர் - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

உரித்திட்டாரானையின்றோலுதிரவாரொழுமுகியோட
விரித்திட்டாருமையாளஞ்சிவிரல்விதிர்த்தலக்கணைக்கித்
தரித்திட்டார்சிறிதுபோதுதரிக்கிலவாகித்தாமுஞ்
சரித்திட்டாரெயிறுதோன்றத்திருப்பயற்றூரானரே.

(க)

உவந்திட்டங்குமையோர்பாகம்வைத்தவருழியுழி
பவந்திட்டபரமனூர்தாமலைச்சிலைநாகமேற்றிக்
கவந்திட்டபுரங்கள் மூன்றுங்கனலெரிபாகச்சிறிச்
சிவந்திட்டகண்ணர்போலுந்திருப்பயற்றாரனரே.

(உ)

நங்களுக்கருளென்று நான்மறையோதுவார்கள்
தங்களுக்கருளுமெங்கடத்துவன்றழலன்றன்ன
எங்களுக்கருள்செயன்னநின்றவனாகமஞ்சந்
திங்களுக்கருளிச்செய்தார்திருப்பயற்றாரனரே.

(ங)

பார்த்தனுக்கருளும்வைத்தார்பாம்பரையாடவைத்தார்
சாத்தனைமகனுவைத்தார்சாமுண்டிசாமேவதம்
கூத்தொடும்பாடவைத்தார்கோளராமதியநல்ல
தீர்த்தமுஞ்சடையிலவைத்தார்திருப்பயற்றாரனரே.

(ச)

முவகைமூவர்போலுமுற்றுமாதெற்றிக்கண்ணர்
நாவகைநாவர்போலுநான்மறைஞ்ஞமெல்லாம்
ஆவகையாவர்போலுமாதிரைநாளர்போலும்
தேவர்கடேவர்போலுந்திருப்பயற்றாரனரே.

நாயிராய்நமனுமாகிவருணாய்ச்சோமனாகித்
தீயறாநிருதிவாயுத்திப்பியசாந்தனாகிப்
பேயறாக்காட்டிலாடும்பிஞ்ஞகனென்றதைபம்மான்
தீயறாக்கையர்போலுந்திருப்பயற்றாரனரே.

(சு)

ஆவியாயவியுமாகியருக்கமாய்ப்பெருக்கமாகிப்
பாவியர்பாவந்தீர்க்கும்பரமனாய்ப்பிரமனாகித்
காவியங்கண்ணலாகிக்கடல்வண்ணனாகிநின்ற
தேவியைப்பாகம்வைத்தார்திருப்பயற்றாரனரே.

(ஏ)

தந்தைதாய்த்தாயுமாகிதரணியாய்த்தரணியுள்ளார்
கெந்தையுமென்னநின்றவேழலகுடனுமாகி
எந்தையெம்பிரானேயென்றென்றுள்ளருவாருள்ளத்தென்றும்
சுந்தையுஞ்சிவமுமாவார்திருப்பயற்றாரனரே.

(அ)

புலன்களைப்போகநீக்கிப்புந்தியையொருங்கவைத்து
இணங்களைப்போகநின்றவிரண்டையுநீக்கியொன்றாய்
மலன்களைமாற்றவல்லார்மனத்தினுட்போகமாகிச்
சினங்களைக்காவார்போலுந்திருப்பயற்றாரனரே.

(ஆ)

மூர்த்திதன்மலையின்மீதுபோகாதாமுனிந்துநோக்கிப்
பார்த்துத்தான்பூமிமேலாற்பாய்ந்துடன்மலையைப்பற்றி
ஆர்த்திட்டான்முடிசுப்பத்துமடர்த்துநல்லரிவையஞ்சுத்
தேத்தெத்தாயென்னக்கேட்டார்திருப்பயற்றாரனரே.

(க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுதலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - ப்பயத்தீசுவரர்; முதல்வி - காவியங்கண்ணி.

௩௩. திருமறைக்காடு - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

இந்திரனோடு தேவரிருக்களே த்நுகின்ற
சந்தரமாணர்போலுந் துதிக்கலாஞ்சோதிபோலும்
சந்திரனோடு நங்கங்கையரையுஞ்சடையுள் வைத்தி
மந்திரமாணர்போலுமா மறைக்காடனாரே. (க)

தேயனநாடாராகித்தேவர்கள் தேவர்போலும்
பாயனநாடறுக்கும்பத்தர்கள் பணியவம்மின்
காயனநாடுகண்டங்கதனுளரர்களாகண்டர்
மாயனநாடர்போலுமா மறைக்காடனாரே. (உ)

அறுமையிவ்வுலகுதன்னையாமெனக்கருதிரின்று
வெறுமையின்மனைகள் வாழ்ந்து வினைகளானலீவுனாதே
சிறுமதியரவுகொன்றைதிக்குநருசடையுள் வைத்து
மறுமையுமீம்மையாவார் மாமறைக்காடனாரே. (ஈ)

கால்கொடுத்திருகையேற்றிக்கழிநிரைத்திறைச்சிமேய்ந்து
தோல்படுத்துதிரநீராற்சுவரெடுத்திரண்டு வாசல்
ஏல்வுடைத்தாவமைத்தங்கேழுசாலேகம்பண்ணி
மால்கொடுத்தாவிவைத்தார் மாமறைக்காடனாரே. (ச)

விண்ணினர்விண்ணின்மிக்கார்வேதங்கள் விரும்பியோத
பண்ணினர்கின்னரங்குபத்தர்கள் பாடியாடக்
கண்ணினர்கண்ணினுள்ளே சோதியாயநின்றவந்தை
மண்ணினர்வலங்கொண்டேத்துமா மறைக்காடனாரே. (ரு)

அங்கையுள்ளலும்வைத்தாரறுவகைச்சமயம்வைத்தார்
தங்கையிலீணைவைத்தார்தம்மடிபரவைத்தார்
திங்கைக்கங்கையோடுதிக்குநருசடையுள் வைத்தார்
மங்கையைப்பாகம்வைத்தார் மாமறைக்காடனாரே. (சு)

சீதராய்க்கேங்கேட்டுக்கின்னரத்தன்னைவைத்தார்
வேதராய்வேதமோதிவிளங்கியசோதிவைத்தார்
ஏதராய்நட்டமாடியிட்டமாய்க்கங்கையோடு
மாதையோர்பாகம்வைத்தார் மாமறைக்காடனாரே. (ள)

கனத்தினர்வலியுடையகடிமதிரணமுன்றும்
சினத்தினுட்சினமாய்கின்றதுதீயெழுச்செற்றார்போலும்
தனத்தினைத்தவிர்த்துநின்றதம்மடிபரவுவார்க்கு
மனத்தினுண்மாகதீர்ப்பார் மாமறைக்காடனாரே. (அ)

தேசனைத்தேசன்றன்னைத்தேவர்கள் போற்றிசைப்பார்
வாசனைசெய்துநின்றவைகலும்வணங்குமின்கள்

காசினைக்கனலையென் றுங்கருத்தினில்லைவத்தவர்க்கு
மாசினைத்தீர்ப்பார்போ லுமாமறைக்காடனாரே.

(க)

பிணியுடையாக்கைதன்னைப்பிறப்பறுத்தாய்வே வன்முல்
பணியுடைத்தொழில்கள் பூண்டுபக்கர்குப் பற்றினிலே
துணிவுடையாக்கினோடியெடுக்க லுங்கேசையாருந்
மணிமுடிப்பத்திறுத்தார்மாமறைக்காடனாரே.

(க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - வேதாரணியேசுவரர்; முதல் - மணிமுடிப்பதிகம்.

வாய்மறை.

ந.சு. நாமறைக்காடு - திருச்சிற்றம்பலம்

—

மணிமுடிப்பதிகம்

தேரையுமேல்கடாவித்தின்னமாத்தெனிந்துகொக்கி
ஆரையுமேலுணராவான்மையான்மிக்கான்றன்னைப்
பாரையுமிண்ணுமஞ்சப்பரந்ததோன்முடியுடையத்துக்
காரிகையஞ்சலென்பார்கவிமறைக்காடனாரே.

(க)

முக்கமுன்வெருண்டெடுத்தமுடியுடையாக்கர்கோரை
நக்கருந்துன் மிச்சென்னிரான்மதிவைவத்தவென்றை
அக்கரவாமையுண்டவழகனாக்கருத்தினிலே
தெக்குரீர்த்திரைகண்மோதுந்திருமறைக்காடனாரே.

(உ)

மிகப்பெருத்தலாவமிக்கானக்கொருதேர்கடாவி
அகப்படுத்தென்றுதானுமான்மையான்மிக்கரங்கன்
உகைத்தெடுத்தான்மலையையுன்றலுவலையாங்கே
நகைப்படுத்தருவினுனார்நான்மறைக்காடனாரே.

(ங)

அந்தரந்தேர்கடாவிபாரிவனென்றுசொல்லி
உந்தினுன்மாலையையுன்றலுமொர்வரக்க
பந்தமார்தலைகள்பத்துமவாய்கன்விட்டலறிவிழிந்
சிந்தனைசெய்துவிட்டார்திருமறைக்காடனாரே.

(ச)

தடுக்கவுந்தாங்கவொண்ணத்தன்வலியுடையனாகக்
கடுக்கவொர்தேர்கடாவிக்கையிருபதுகளாலும்
எடுப்பனென்னபண்டமென்றெடுத்தானையேங்க
அடுக்கவேவல்லனாராமணிமறைக்காடுதானே.

(ரு)

நான்முடிக்கின்றசீரானடுக்கியபீதுபோகான்
கோள்பிடித்தார்த்தகையான்கொடியன்மாவலிபென்று
நீண்முடிச்சடையர்சேருநீள்வரையெடுக்கலுற்றான்
யவலை, நான்மறைக்காடனாரே.

(சு)

பத்துவாயிரட்டிக்கைகளுடையன்மாவலியென்று
பொத்திவாய்திமைசெய்தபொருவலியரக்கர்கோணக்
கத்திவாய்கதறவன்றுகால்விரலுன்றியிட்டார்
முத்துவாய்த்திரைகண்மோதுமுதமறைக்காடனாரே.

(எ)

பக்கமேவிட்டகையான்பாங்கிலாமதியனாகிப்
புக்கனன்மாமலைக்கீழ்ப்போதுமாறநியமாட்டான்
மிக்கமாமதிகள் கெட்டுவீரமுமிழந்தவாரே
நக்கனபூதமெல்லாநான்மறைக்காடனாரே.

(அ)

நாணஞ்சுகையனாகிநன்முடிபத்தினோடு
பாணஞ்சமுன்னிழந்துபாங்கிலாமதியனாகி
நீணஞ்சதானுணராரின்மெடுத்தானையன்று
ஏணஞ்சுகைகள்செய்தாரெழின்மறைக்காடனாரே.

(க)

கங்கைநீர்சடையுள்வைக்கக்காண்டலுமங்கையூடத்
தென்கையான்தேற்கடாவிச்சென்றெடுத்தான்மலையை
முன்கையானரம்புவெட்டிமுன்னிருக்கிசைசுதர்பாட
அங்கைவாளருளிணுணரணிமறைக்காடுதானே.

(க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

35

நூ. திருவிடைமருதூர் - திருநெரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

காடுடைச்சுடலைநீற்றர்கையில்வெண்டலையர்தையல்
பாடுடைப்பூதஞ்சுழிப்பரமனார்மருதவைப்பில்
தோடுடைக்கைகையோடுஞ்சுழிகிடங்கதனைச்சுழிந்த
ஏடுடைக்கமலவேலியிடைமருதிடங்கொண்டாரே.

(க)

முந்தையார்முந்தியுள்ளார்மூவர்க்குமுதல்வரானார்
சந்தியார்சந்தியுள்ளார்தவநெறிதரித்துநின்றார்
சிந்தையார்சிந்தையுள்ளார்சிவநெறியனைத்துமானார்
எந்தையாரெம்பிரானுரிடைமருதிடங்கொண்டாரே.

(உ)

காருடைக்கொன்றைமாலையகதீர்மணியரவினோடு
நீருடைச்சடையுள்வைத்தநீதியார்நீதியாய
போருடைவிடையொன்றேறவல்லவர்பொண்ணித்தென்பால்
ஏருடைக்கமலமோங்குமிடைமருதிடங்கொண்டாரே.

(ங)

விண்ணினார்விண்ணின்மிக்கார்வேதங்கணன்குமங்கம்
பண்ணினார்பண்ணின்மிக்கபாடலார்பாவந்தீர்க்குங்

கண்ணினர்கண்ணின்பிக்கறுதவினோர்காமற்காய்ந்த
எண்ணினரெண்ணின்பிக்காரிடைமருதிடங்கொண்டாரே. (ச)

வேதங்கனுகூங்கொண்டிண்ணவர்பரவியேத்தப்
பூதங்கள்பாடியாடலுடையவன்புனிதனெந்தை
பாதங்கள்பரவியின்றபத்தர்கடங்கண்மேலை
ஏதங்கஉரவின்ருரிடைமருதிடங்கொண்டாரே. (ரு)

பொறியரவரையிலார்த்துப்பூதங்கள்பலவுஞ்சூழ
முறிதருவன்னிகொன்றைமுதிர்சடைமுழ்கவைத்து
மறிதருகங்கைதங்கவைத்தவரெத்திசையும்
எறிதருபுனல்கொள்வேலியிடைமருதிடங்கொண்டாரே. (க)

படரொளிசடையினுள்ளாற்பாய்புனலரவிகேனாதி
கடரொளிமதியம்வைத்துத்தாவொளிதோன்றுமெந்தை
அடரொளியிடையொன்றேறவல்லவரன்பர்தங்கள்
இடரவைகெடவுநின்றிரிடைமருதிடங்கொண்டாரே. (எ)

கமழ்தருசடையினுள்ளார்கடம்புனலரவிகேனாதி
தவழ்தருமதியம்வைத்துத்தன்னடிபலருமேத்த
மழுவதுவலங்கையெத்திமாதொருபாகமாகி
எழில்தருபொழில்கள்கூழ்த்தவிடைமருதிடங்கொண்டாரே. (அ)

பொன்றிகழ்கொன்றைமாலேபுதுப்புனல்வன்னிமத்தம்
மின்றிகழ்சடையில்வைத்துமேதகத்தோன்றுகின்ற
அன்றவரளக்கலாகாவனலெரியாகிணீண்டார்
இன்றுடனுலகமேத்தவிடைமருதிடங்கொண்டாரே. (க)

மலேபுடனவிரவியின்றமதிபிலாவர்க்கனாக்கத்
தலேபுடனடர்த்துமீண்டேதலையொருக்கணல்கிச்
சொபுடைமலையவாங்கித்திரிபுரமுன்றுமெய்தார்
இலேபுடைக்கமலவேலியிடைமருதிடங்கொண்டாரே. (கா)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - மருதீசர்; முதல்வி - நலமுலையாகியம்மை.

36

கூ.சா. திருப்பழனம் - திருநேதிரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

ரொருவர்போலுமலர்கமழ்சூழலினோக்
கூடினொருவர்போலுங்குளிர்புனல்வனோந்ததிங்கள்
சூடினொருவர்போலுந்தாயன்மறைகண்கும்
பாடினொருவர்போலும்பழனத்தெம்பரமனாரே. (க)

போவதோர்நெறியுமானுர்புரிசடைப்புனிதனூர்நான்
வேவதோர்வினையிப்பட்டுவெம்மைதான்விடவுங்கில்லேன்
கூவருளவர்கள்களார்ருணமிலாவைவர்செய்யும்
பாவமேதீயநின்றார்பழனத்தெம்பரமனாரே.

கண்டராய்முண்டராகிக்கையிலோர்கபாலமேந்தித்
தொண்டர்கள்பாடியாடித்தொழுகழற்பரமனூர்தாம்
விண்டவர்புரங்களைய்தேவதியாவேதநாவர்
பண்டையென்வினைகூடர்ப்பார்பழனத்தெம்பரமனாரே.

நீரவன்றியினோடுநிழலவனெழிலதாய
பாரவன்விண்ணின்மிக்கபரமவன்பரமயோகி
ஆரவனண்டமிக்கதிசையினோடொளிகளாகிப்
பாரகத்தமுதமானார்பழனத்தெம்பரமனாரே.

புழியாருழிதோறுமுலகினுக்கொருவராகி
பாழியார்பாவந்தீர்க்கும்பராபார்பரமதாய
ஆழியானன்னத்தானுமன்றவர்க்களப்பரிய
பாழியார்பரவியேத்தும்பழனத்தெம்பரமனாரே.

ஐயின்கீழறங்கொல்லாமன்றவர்க்குநனிச்செய்து
நூலின்கீழவர்கட்கெல்லாநுண்மொருளாகிநின்ற
காலின்கீழ்க்காலன்றன்னக்கடுக்கத்தான்பாய்ந்துபின்னும்
பாலின்கீழ்நெய்யுமானார்பழனத்தெம்பரமனாரே.

ஆதித்தனங்கிசோமனயனொடுமால்புதனும்
போதித்துநின்றலகிற்போற்றிசைத்தாரிவர்கள்
சோதித்தாரேழுலகுஞ்சோதியுட்டேசாதியாகிப்
பாதிப்பெண்ணுருவமானார்பழனத்தெம்பரமனாரே.

காற்றனாற்காலற்காய்ந்துகாரிருள்போர்த்தவிசர்
தோற்றனார்கடனுனஞ்சைத்தோடுடைக்காதர்சோதி
ஏற்றினாள்வெண்டிங்களிரும்பொழில்சூழ்ந்தகாயம்
பாற்றினார்வினைகொல்லாம்பழனத்தெம்பரமனாரே.

கண்ணனும்பிரமனோடுகாண்கிலராகிவந்தே
எண்ணியுத்துதித்துமேத்தவெரியுருவாகிநின்ற
வண்ணநன்மலர்கடேவிவாழ்த்துவாவாழ்த்தியேத்தப்
பண்னுலாம்பாடல்கேட்பார்பழனத்தெம்பரமனாரே.

சூடையுடையரசுக்கன்சென்றுசூளிர்கயிலாயவெற்றின்
இடைமடவரலையஞ்சுவெடுத்தனுமிறைவனோக்கி
விடையுடைவிசுர்தன்னுனும்விரலினுன்றிமீண்டும்
படைக்கொடியடிகள்போலும்பழனத்தெம்பரமனாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இப்பதல் சேரிநூட்டில் உள்ளது.
முதல்வன் - ஆபத்திபர்; முதல்வி - பெரியநாயகியம்மை.

௩௭. திருவெய்தந்தானம் - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

காலனைவீழ்ச்செற்றுகழலடியிரண்டும்வந்தென்
மேலவாயிருக்கப்பெற்றேன்மேதகத்தோன்றுகின்ற
கோலெய்தந்தானமென்னுங்குளிப்பொழிற்கோயின்மேய
நீலம்வைத்தனையகண்டனைக்குமாநினைக்கின்றேனே.

(க)

காமனையன்ருகண்னாற்கனலெரியாகநோக்கித்
தூபமுந்தீபங்காட்டித்தொழுவவர்க்குநுள்கள்செய்து
சேமெய்தந்தானமென்னுஞ்செறிபொழிற்கோயின்மேய
வாமனைநினைத்தெஞ்சம்வாழ்வுறகினைந்தவாமே.

(உ)

பிறைதருசடையின்மேலேபயப்புனற்கங்கைதன்னை
உறைதரவைத்தவெங்களுத்தமனூழியாய
நிறைதருபொழில்கள்குழகின்றெய்தந்தானமென்று
குறைதருமடியவர்க்குக்குழகனைக்கூடலாமே.

(ங)

வடிதருமழுவொன்றேற்றதிவார்சடைமதியம்வைத்துப்
பொடிதருமேனிமேலேபுகருதூலர்போலும்
வெடிதருபொழில்கள்குழகின்றெய்தந்தானமேயி
அடிதருகழல்களார்ப்பவாடுமெம்மண்ணலாரே.

(ச)

காடிடமாகின்றுகனலெரிகைபிலேந்திப்
பாடியபூதஞ்சூழப்பண்னுடன்பலவுஞ்சொல்லி
ஆடியகழலார்சீராரந்தெய்தந்தானமென்றும்
கூடியகுழகனரைக்கூடுமாறறிகிலேனே.

(ரு)

வானவர்வணங்கியேத்திவைகலுமலர்கடுவத்
தானவர்க்குநுள்கள்செய்யுஞ்சங்கரன்செங்கணேற்றன்
தேனமர்பொழில்கள்குழத்திகழுவெய்தந்தானமேய
கூனிளமதியினுனைக்கூடுமாறறிகிலேனே.

(சு)

காலதிர்க்கழல்களார்ப்பக்கனலெரிகையில்வீசி
ஞாலமுங்குழியநின்றாட்டமதாடுகின்ற
மேலவர்முகடுதோயவிரிசடைதிகைகளபாய
மாலொருபாகமாகமகிழ்ந்தெய்தந்தானனாரே.

(ஊ)

பந்தித்தசடையின்மேலெபாய்புனலதனைவைத்து
அந்திப்போதனலுமாடியடிக்கையாறுபுக்கார்
வந்திப்பார்வணங்கிநின்றுவாழ்த்துவார்வாயினுள்ளார்
சிந்திப்பார்சிந்தையுள்ளார்கிருந்துநெய்தந்தானனாரே.

(ஐ)

சோதியாய்ச்சடருமாஞ்சுண்ணவெண்சாந்துபூசி
ஓதிவாடியகமேத்தவுகந்துதாமருள்கள்செய்வார்

ஆகியாயந்தமாறாயாவருமிறைஞ்சியேத்த
நீதியாய்சியமமாகின்மறைய்த்தானாரே.

(க)

இலையுடைப்படைகையேந்துமிலங்கையர்மன்னன்நனைத்
தலையுடைத்தும்மீண்டேதானவற்குள்செய்து
சிலையுடைக்கணையச்சேர்த்துத்திரிபுரமெரியச்செற்ற
நிலையுடையடிகள்போலுநின்றநெய்த்தானாரே.

(க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - நெய்பாடியப்பர்; முதல்வி - பாலாம்பிகையம்மை.

38

௩௮. திருவையாறு - திருமேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

கங்கையைச்சடையுள்வைத்தார்கதிர்பொறியரவுமவைத்தார்
திங்களைத்திகழவைத்தார்கிசைதிசைதொழவும்வைத்தார்
மங்கையைப்பாகம்வைத்தார்மான்மறிமழவும்வைத்தார்
அங்கையுளனலும்வைத்தாரையணையாறாரே.

(க)

பொடிதனைப்பூசவைத்தார்பொங்குவெண்ணிலா லும்வைத்தார்
கடியதோர்நாகம்வைத்தார்காலனைக்காலவைத்தார்
வடிவுடைமங்கைதன்னைமாற்பிலோர்பாகம்வைத்தார்
அடியிணைதொழவும்வைத்தாரையணையாறாரே.

(உ)

உடைதருளும்வைத்தாருலக

படைதருமழவுமவைத்தாராயபுஷ்பத்தாலும்வைத்தார்
விடைதருகொடியும்வைத்தார்வெண்புரினாலும்வைத்தார்
அடைதரவருளும்வைத்தாரையணையாறாரே.

(ங)

தொண்டர்மொழவும்வைத்தார்குமதிசடையில்வைத்தார்
இண்டையைத்திகழவைத்தாரெமக்கென்றுமின்பம்வைத்தார்
வண்டுசேர்குழலினைமருவியோர்பாகம்வைத்தார்
அண்டவானவர்களேத்துமையணையாறாரே.

(ச)

வானவாவணங்கவைத்தார்வலவ்னைமாயவைத்தார்
நானிடையுமவைத்தார்காமனைக்கனலாவைத்தார்
புனிடையெந்துவைத்தாராட்டுவார்க்குருளும்வைத்தார்
ஆனியனுரிவைவைத்தாரையணையாறாரே.

(ரு)

நங்கணிகுழையும்வைத்தார்சாம்பர்மெய்ப்பூசவைத்தார்
வெங்ககிரெரியவைத்தார்விரிபொழிலனைத்துவைத்தார்
நங்குலம்பகலும்வைத்தார்கடுவினைகலையவைத்தார்
அங்கமேதாதவைத்தாரையணையாறாரே.

(சு)

பத்தர்கட்குருளும்வைத்தார்பாய்விடையேறவைத்தார
சித்தத்தையொன்றவைத்தார்சிவமதேவினையவைத்தார
முத்தியைமுற்றவைத்தார்முறைமுறைநெறிகள்வைத்தார்
ரிவைவை
ஐரே.

(எ)

ஏறுசந்தேறவைத்தாரிடைமருதிடமும்வைத்தார்
நாறுபூங்கொன்றைவைத்தார்நாகமுமரையில்வைத்தார்
கூறுமையாகம்வைத்தார்கொல்புலித்தோலும்வைத்தார்
ஆறுமோர்சடையில்வைத்தாரையினையாறஐரே.

(அ)

பூதங்கள் பலவும்வைத்தார்பொங்குவெண்ணிறும்வைத்தார்
கீதங்கள் பாடவைத்தார்கின்னரந்தன்னைவைத்தார்
பாதங்கள் பரவைவைத்தார்பத்தர்கள் பணியவைத்தார்
ஆகியுமந்தம்வைத்தாரையினையாறஐரே.

(க)

இரப்பவர்க்கியவைத்தாரீபவர்க்குருளும்வைத்தார்
கரப்பவர்தங்கட்கெல்லாந் நடுநரகங்கள்வைத்தார்
பரப்புநீர்க்கங்கைதன்னைப்படர்சடைப்பாகம்வைத்தார்
அரக்கனுக்கருளும்வைத்தாரையினையாறஐரே.

(கா)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - செம்பொற்சோதிசுவார்; முதல்வி - அறம்வளர்த்தநாயகி.

௩௭) ந.க. திருவையாறு - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

குண்டனாய்ச்சமணரோடேகூடிநான்கொண்டமாலைத்
துண்டனேசுடர்கொள்சோதிதுநெறியாகிநின்ற
அண்டனேயமரரேறேறதிருவையாறமர்ந்ததேனே
தொண்டனேன்றொழுதுன்பாதஞ்சொல்லிநான் நிரிகின்றேனே.

(க)

பீலிகையிடுக்கிராளும்பெரியதோர்தவமென்றெண்ணி
வாலியதறிகள் போலமதியிலார்பட்டதென்னே
வாலியார்வணங்கியேத்துந்திருவையாறமர்ந்ததேனே
டாலியாவெழுந்தநெஞ்சமழகிதாவெழுந்தவாமே.

(உ)

தட்டிடுசமணரோடேதருக்கிரான்றவமென்றெண்ணி
ஒட்டிடுமனத்தினீரேயும்மையான்செய்வதென்னே
மொட்டிடுகமலப்பொய்கைத்திருவையாறமர்ந்ததேனே
டொட்டிடுமுள்ளத்தீரேயும்மைநானுகந்திட்டேனே.

(ங)

பாசிப்பன்மாசுமெய்யர்பலமிலாச்சமணரோடு
நேசத்தாலிருந்தநெஞ்சைநீக்குமாறறியமாட்டேன்

தேசத்தார்பரவியேத்துந்திருவையாறமர்ந்ததேனை
வாசத்தால்வணங்கவல்லார்வல்வினைமாயுமன்றே.

(சு)

கடுப்பொடியட்டிமெய்யிற்கருதியோர்தவமென்றெண்ணி
வடுக்களோடிசைந்தநெஞ்சேமதியிலீபட்டதென்னே
மடுக்களில்வானோபாயுந்திருவையாறமர்ந்ததேனை
அடுத்துநின்னுன்னெஞ்சேயருந்தவஞ்செய்தவாறே.

துறவியென்றவமதோரேன்சொல்லியசெலவுசெய்து
உறவினாலமணரோடுமுணர்விலேனுணர்வொன்றின்றி
நறவமார்பொழில்சுழந்ததிருவையாறமர்ந்ததேனை
மறவிலாநெஞ்சமேநன்மதியுனக்கடைந்தவாறே.

(சு)

பல்லுரைச்சமணரோடேபலபலகாலமெல்லாம்
சொல்லியசெலவுசெய்தேன்சோர்வனுணர்ந்தபோது
மல்லிகைமலருஞ்சோலைத்திருவையாறமர்ந்ததேனை
எல்லியும்பகலுமெல்லாநினைந்தபோதினியவாறே.

(எ)

மண்னுளார்விண்ணுளாரும்வணங்குவார்பாவம்போச
எண்ணிலாச்சமணரோடேயிசைந்தனையேழைநெஞ்சே
தெண்ணிலாவெறிக்குஞ்சென்னித்திருவையாறமர்ந்ததேனைக்
கண்ணினற்காணப்பெற்றுக்கருதிறேமுடிந்தவாறே.

(அ)

குருந்தமொதாசுத்தமாலுங்குலமலர்மேவினனும
திருந்துந்நிறுவடியுந்திருமுடிகாணமாட்டார்
அருந்தவமுனிவரேத்துந்திருவையாறமர்ந்ததேனைப்
பொருந்தின்னுன்னெஞ்சேபொய்வினைமாயுமன்றே.

(க)

அறிவிலாவரக்கேடையருவரையெடுக்கலும்
முறுகினன்முறுகக்கண்டுமுதறிவாளனேக்க
நிறுவினன்சிறுவிரலாநெரிந்துபாயிலநின்று
அறிவினலருள்கள்செய்தான்நிறுவையாறமர்ந்ததேனை.

(க)

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - செம்பொந்தோதிசுவார்; முதல்வி - அறம்வளர்த்தநாயகி.

47

30. திருவையாறு - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

தானலாதுலகமில்லைச்சகமலாதடிமையில்கு
கானலாதாடலில்லைக்கருதுவார்தங்களுக்கு
வானலாதருளமில்லைவார்குழன்மங்கையோடும்
ஆனலாதாவதில்லையையையாறஞக்கே.

(சு)

ஆலலாவிருக்கையிலையருந்தவமுனிவர்க்கன்று
தூலலாநெடியதில்லைதுண்பொருளாய்ந்துகொண்டு

சுக. திருச்சோற்றுத்துறை - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொய்விராமேனிதன்னைப்பொருளெனக்காலம்போக்கி
மெய்விராமனத்தனல்லேன்வேதிபாவேதநாவா
ஐவராலலைக்கப்பட்டவாக்கைகொண்டயர்த்துப்போனேன்
செய்வராலுகளுஞ்செம்மைத்திருச்சோற்றுத்துறையனாரே. (க)

கட்டராய்நின்றூர்க்கள்காலத்தைக்கழிக்கவேண்டா
எட்டவாங்கைகள்வீசியெல்லிநின்றாடுவானே
அட்டமாமலர்கள் கொண்டேயானஞ்சமாட்டவாடிச்
கிட்டராயுள்கள் செய்வார்திருச்சோற்றுத்துறையனாரே. (உ)

கல்லினுற்புரமுன்றெய்தகடவுளைக்காதலாலே
எல்லியும்பகலுமுள்ளேயேகசந்தமாகவேத்தும்
பல்லிவெண்டலைகையெந்திப்பல்லிலந்திரியுஞ்செல்வர்
சொல்லுநன்பொருளுமாவார்திருச்சோற்றுத்துறையனாரே. (ங)

சுறையராய்க்கண்டநெற்றிக்கண்ணராய்ப்பெண்ணோர்பாகம்
இறையராயினியராசித்தனியராய்ப்பனிவெண்டிங்கட்
பிறையராய்ச்செய்ததெல்லாம்பிடராய்க்கடிச்சோற்றுத்
துறையராய்ப்புகுந்தெனுள்ளச்சோர்வுகண்டருளினாரே. (ச)

பொந்தையைப்பொருளாவெண்ணிப்பொருக்கெனக்காலம்போனேன்
எந்தையேயேகழர்த்தியென்றுநின்றேத்தமாட்டேன்
பந்தமாய்விடுமாகிப்பரம்பரமாகின்று
சந்தையுட்டேறல்போலுந்திருச்சோற்றுத்துறையனாரே. (ஊ)

பேர்த்தினிப்பிறவாவண்ணம்பிதற்றுமின்பதைபங்கன்
பார்த்தனுக்கருள்கள்செய்தபாசுபதன்றிறமே
ஆர்த்துவந்திழிவதொத்தவலைபுனற்கங்கையெற்றுத்
தீர்த்தமாப்போதவிட்டார்திருச்சோற்றுத்துறையனாரே. (ஈ)

கொந்தார்பூங்குழலினரைக்கூறியேகசலம்போன
எந்தையெம்பிரானாய்நின்றவிவைவையேத்தாதந்தோ
முந்தராவல்குலாநாயுடன்வைத்தவாதிரும்பி
செந்தாதுபடைகள்சூழ்ந்திருச்சோற்றுத்துறையனாரே. (ஏ)

அங்கதிரோனவணையண்ணலாக்கருதவேண்டா
வெங்கதிரோனவழியேபோவதற்குமைந்துகொண்மின்
அங்கதிரோனவணையுடன்வைத்தவாதிரும்பி
செங்கதிரோனவணங்குந்திருச்சோற்றுத்துறையனாரே. (அ)

ஓதியேகழிக்கின்றீர்களுலகத்திரொருவன்நனை
நீதியானீனையமாட்டார்நின்மலனென்றுசொல்லீர்

சூக. திருச்சோற்றுத்துறை - திருநெரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொய்விராமேனிதன்னைப்பொருளெனக்காலம்போக்கி
மெய்விராமனத்தனல்லேன்வேதிபாவேதநாவா
ஐவராலலைச்சுப்பட்டவாக்கைகொண்டயர்த்துப்போனேன்
செய்வராலுகளுஞ்செம்மைத்திருச்சோற்றுத்துறையனாரே. (க)

கட்டராய்நின்றநீங்கள்காலத்தைக்கழிக்கவேண்டா
எட்டவாங்கைகள்வீசியெல்லிநின்றவாளை
ஆட்டாமலார்கள்கொண்டேயானஞ்சுமாட்டவாடிச்
கிட்டராயருள்கள்செய்வார்திருச்சோற்றுத்துறையனாரே. (உ)

கல்லினாற்புரமுன்றெய்தகடவுளைக்காதலாலே
எல்லியும்பகலுமுள்ளேயேகாந்தமாகேவத்தும்
பல்லில்வெண்டலைகையேந்திப்பல்லிலந்திரியுஞ்செல்வர்
சொல்லுநன்பொருளுமாவார்திருச்சோற்றுத்துறையனாரே. (ங)

கறையராய்க்கண்டநெற்றிக்கண்ணராய்ப்பெண்ணைப்பாகம்
இறையராயினியராகித்தனியராய்ப்பனிவெண்டிங்கட்
பிறையராய்ச்செய்ததெல்லாம்பிடராய்க்கேடல்சோற்றுத்
துறையராய்ப்புகுந்தெனுள்ளச்சோர்வுகண்டருளினாரே. (ச)

பொந்தையைப்பொருளாவெண்ணிப்பொருக்கெனக்காலம்போனேன்
எந்தையேயேகழூர்த்தியென்றுநின்றேந்தமாட்டேன்
பந்தமாய்விடுமாகிப்பரம்பரமாகின்று
சந்தையுட்டேறலபோலுந்திருச்சோற்றுத்துறையனாரே.

பேர்த்தினிப்பிறவாவண்ணம்பிதற்றுநின்பேதைபங்கன்
பார்த்தனுக்கருள்கள்செய்தபாசுபதன்றிறமே
ஆர்த்துவந்திழிவதொத்தவலைபுனற்கங்கையற்றுத்
தீர்த்தமாப்போதவிட்டார்திருச்சோற்றுத்துறையனாரே. (சு)

கொந்தார் பூங்குழலினரைக்கூறியேகாலம்போன
எந்தையெம்பிரானயின்மவிறைவனையேத்தாதந்தோ
முந்தராவல்குலானையுடன்வைத்தவாதிருமர்த்தி
செந்தாதுபுடைகள்சூழந்திருச்சோற்றுத்துறையனாரே. (ஏ)

அங்கதிரோனவணையண்ணலாக்கருதவேண்டா
வெங்கதிரோனவழியேபோவதற்குமைந்துகொண்மின்
அங்கதிரோனவணையுடன்வைத்தவாதிருமர்த்தி
செங்கதிரோனவணங்குந்திருச்சோற்றுத்துறையனாரே. (அ)

ஓதியேகழிக்கின்றீர்களுலகத்திரொருவன்மன்னை
நீதியானையமாட்டார்நின்மலனென்றுசொல்லீர்

சாதியாநான்முகனுஞ்சக்கரத்தாணங்காணச்
சோதியாய்ச்சுடரதாணுந்திருச்சோற்றுத்துறையனாரே. (க)

ரீமனம்வையாதிதமறுமையைக்கழிக்கவேண்டில்
பெற்றதோருபாயந்தன்னாற்பிராணியேபிதம் துமின்கள்
கற்றுவந்தாக்கீ? அடிக்கயிலாயமலையெடுக்கச்
செற்றுக்கந்தருளிச்செய்தார்திருச்சோற்றுத்துறையனாரே. (க௦)
திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - தொலையச்செவ்வர்; முதல்வி - ஒப்பிலாம்பிகை.

சு. ௧. ௪. ௨

5த்தி - திருநேநரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொருத்தியகுரம்பை நண்ணிப்பொருளெனக்கருதேவண்டா
இருத்தியெப்போதுநெஞ்சுளிறைவணியேத்துமின்கள்
ஒருத்தியைப்பாகம்வைத்தங்கொருத்தியைச்சுடையுள்வைத்த
துருத்தியஞ்சுடரினானத்தொண்டேனன்கண்டவாமே. (க)

சுவைதனைச்செய்துவாழ்வான்சலத்துளையழந்துகின்ற
இவையொருபொருளுடல்லிறைவணியேத்துமின்னே
அவையுமுன்றுமெய்துமடியவர்க்கருளிச்செய்த
சுவையினைத்துருத்தியானத்தொண்டேனன்கண்டவாமே. (௨)

உன்னியெப்போதுநெஞ்சுளொருவணியேத்துமின்னே
கன்னியையொருபால்வைத்துக்கங்கையைச்சுடையுள்வைத்துப்
பொன்னியின்புதுதன்னுட்பூம்புனல்பொலிந்துதொன்மும்
துன்னியதுருத்தியானத்தொண்டேனன்கண்டவாமே. (௩.)

ஊன், லகத்துளையிர்கட்கெல்லாம்
தான்மலைப்பட்டுநின்றசார்கனலகத்துவிழ
வான்மலைத்தேவர்சூடியானவர்க்கிறைவாவென்னும்
தொன்மலைத்துருத்தியானத்தொண்டேனன்கண்டவாமே. (௪)

உடறனைக்கழிக்கலுற்றவுலகத்துளையிர்கட்கெல்லாம்
இடர்தனைக்கழிக்கவேண்டிலிறைவணியேத்துமின்னே
கடறனைஞ்சமுண்டு காண்பரிதாகிநின்ற
சுடர்தனைத்துருத்தியானத்தொண்டேனன்கண்டவாமே.

அள்ளலைக்கடக்கவேண்டிலரணியேநினைபினீர்கள்
பொள்ளவிக்காயந்தன்னுட்புண்டீர்கத்திருந்த
வள்ளலவானவர்க்குங்காண்பரிதாகிநின்ற
துள்ளலத்துருத்தியானத்தொண்டேனன்கண்டவாமே.

பாதியிலுமையாள் தன்னைப்பாகமாவைத்தப்பண்பன்
வேதியெனன்று சொல்லிவிண்ணவர் விரும்பியேத்தச்
சாதியாஞ்சதுமுகனுஞ்சக்கரத்தாணங்காணுச்
சோதியைத்துருத்தியானத்தொண்டனைன்கண்டவாமே. (எ)

சாமனைவாழ்க்கையானசனத்துளைய முந்தவேண்டா
தூமநல்லது லுங்காட்டித்தொழுதடிவணங்குமின்னே
சோமனைச்சடையுழைவத்துத்தொன்னெறிபலவுங்காட்டும்
தூமனற்றுருத்தியானத்தொண்டனைன்கண்டவாமே. (அ)

குண்டரேசமணர்புத்தர்குறியறியாதுகின்ற
கண்டதேகருதுவார்க்காக்ருத்தெண்ணுதொழியினீர்கள்
விண்டவர்புரங்கெளய்துவிண்ணவர்க்கருள்கள்செய்த
தொண்டர்கள் துணையினுணைத்துருத்திரான்கண்டவாமே. (க)

பிண்டத்தைக்கழிக்கவேண்டிப்பிரானையேபிதம்முமின்கள்
அண்டத்தைக்கழியுநீண்டவடலரக்கன்றனாமை
கண்டொத்துக்கால்விரலாலான் றிமீண்டருளிச்செய்த
துண்டத்துத்துருத்தியானத்தொண்டனைன்கண்டவாமே. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சேழாட்டில் உள்ளது.

பு. தல்வன் - வேதசகலார்; முதல்வி - முகிழாம்பிகையம்மை.

30

சுரு. திருக்கச்சிமேற்றளி - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

மறையதுபாடிப்பிச்சைக்கென்றகந்திரித்துவாழ்வார்
பிறையதுசடைமுடிமேற்பெய்வளையாடன்னேடும்
கறையதுகண்டன்கொண்டார்காஞ்சிமாநகர்தன்னுள்ளால்
இறையவர்பாடலாடலிலங்குமேற்றளியனாரே. (க)

மாலனமாயன்றனைமகிழ்ந்தனர்விருத்தராகும்
பாலனர்பசுபதியார்பால்வள்ளைநீறுபூசிக்
காலனைக்காலாற்செற்றார்காஞ்சிமாநகர்தன்னுள்ளால்
ஏலநற்கடம்பன்றாடையிலங்குமேற்றளியனாரே. (உ)

நாமபிவந்திதைநஞ்சுவாழ்த்தப்
பண்ணிடைச்சுவையின்மிக்ககின்னரம்பாடல்கேட்பார்
சண்ணிடைமணியிடுப்பார்காஞ்சிமாநகர்தன்னுள்ளால்
எண்ணிடையெழுத்துமாறானிலங்குமேற்றளியனாரே. (ங)

ரக்கங்கைகூடும்

ராகளவலங்கொடுவந்துபோற்றக்

ரக்காயந்தகண்ணார்காஞ்சிமாநகர்தன்னுள்ளால்
ஏமநின்றாடுமெந்தையிலங்குமேற்றளியனாரே. (ச)

ஊனவனுரிநீனெடுமுலகங்களுழியாகித்
தானவர்தனமுமாகித்தனஞ்சயனோடெத்
கானவர்காளகண்டர்காஞ்சிமாநகர்தன்னுள்ளால்
ஏனமக்கோடுபூண்டாரிலங்குமேற்றளியனாரே. (௫)

மாயனாய்மாலனுகிமலரவனுகிமன் னாய்த்
தேயமாய்த்திசையெட்டாகித்தீர்த்தமாய்த்திரிதர்கின்ற
காயமாய்க்காயத்துள்ளார்காஞ்சிமாநகர்தன்னுள்ளால்
ஏயமென்றோளிபாகரிலங்குமேற்றளியனாரே. (௬)

மண்ணினைபுண்டமாயன்றன்னையார்பாகங்கொண்டார்
பண்ணினைப்பாடிபாடிப்புக்தர்கள்சித்தங்கொண்டார்
கண்ணினைமூன்றுங்கொண்டார்காஞ்சிமாநகர்தன்னுள்ளால்
எண்ணினையெண்ணவைத்தாரிலங்குமேற்றளியனாரே. (௭)

செல்லியைப்பாகங்கொண்டார்சேத்தனைமகனாக்கொண்டார்
மல்லிகைக்கண்ணியோடுமாமலர்க்கொன்றைமுடிக்க
கல்லியைக்கரைமலராகாஞ்சிமாநகர்தன்னுள்ளால்
எல்லியைவிளங்குகின்றாரிலங்குமேற்றளியனாரே. (௮)

வேறிணையின்றியென்றும்கிளங்கொளிமருங்கினோக
கூறியல்பாகவைத்தார்கொளராமகியும்வைத்தார்
ஆறினைச்சுடையுளவைத்தாரணிபொழிற்கச்சிதன்னுள்
ஏறினையேறுமென்றையிலங்குமேற்றளியனாரே. (௯)

தென்னவன்மலையெடுக்கச்சேயிழைநடுங்கக்கண்டு
மன்னவன்விரலாநுன்மணிமுடிநெரியவாயால்
கன்னவின்கீதம்பாடக்கேட்டவர்காஞ்சிதன்னுள்
இன்னவற்கருளிச்செய்தாரிலங்குமேற்றளியனாரே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் தென்னடைநாட்டில் உள்ளது.

புதல்வன் - திருமேற்றளிநகர்; முதல்வி - காமாட்சியம்மை

சு.சு.

திருக்கச்சியேகம்பம் - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

நம்பனைநகரமூன்றுமெரியுணவெருவகோக்கும்
அம்பனையமுதையாற்றையணிபொழிற்கச்சியுள்ளே
கம்பனைக்கதிர்வெண்டிங்குஞ்சுடைக்கடவுடன்னைச்
சொம்பொனைப்பவளத்துணைச்சித்தியாவெழுக்கின்றேனே

ஒருமுழுமுள்ளகுட்டமொன்பதுதுறையுடைத்தாய்
அரைமுழுமதனகலமதனில்வாழ்முதலையைந்து

பெருமுழைவாய், தல்பற்றிக்கிடந்து நான்பி, தற்றுசுன்றேன்
கருமுகிறவமுமாடக்கச்சியேகம்பனீரே.

ம மழுவிவான்றேந்திச்
சிலையினுன்மதில்கண் மூன்றுத்தீயெழர்செற்றசெல்வர்
'மந்தியேகம்பமேவினாரைத்
தலையினுல்வணங்கவல்லார், தலைவர்க்குத்தலைவர், தாமே.

(௩)

பூத்தபொற்கொன்றைமலைபுரிசடைக்கணிந், தநிசெல்வர்
தீர்த்தமாங்கங்கையானைத்திருமுடிதிகழவைத்து
ஏத்துவாரேத்தநின்மவேகம்பமேவினாரை
வாழ்த்துமாறியமாட்டேன்மால்கொடுமயங்கினேனே.

(௪)

மைபினுர்மலர்நெடுங்கண்மங்கையோர்பங்கராகிச்
கையிலோர்கபாலமேந்திக்கடைதொழும்பலிகொள்வார்தாம்
எய்வதோரேனமோட்டியேகம்பமேவினாரைக்
கையினுற்றொழுவல்லர்க்குக்கடுவினையலாமே.

தருவினையருவுங்கங்கைதங்கியசடையெனங்கள்
அருவினையகலந்குமண்ணலையமர்போற்றும்
திருவினைத்திருவேகம்பஞ்செப்பிடவுறையவல்ல
உருவினையருகியாங்கேயுள்ளத்தாலுக்ககின்றேனே.

(௫)

கொண்டேதார்கோலமாகிக்கோலக்காவுடையகூத்தன்
உண்டேதார்கஞ்சமாகியுலகெலாழும்பவண்டான்
எண்டிகையோருமேத்தநின்றவேகம்பன்மன், எக்
கண்டுநானடிமைசெய்வான் கருதியேதிரிகின்றேனே.

(௬)

படமுடையரவினொடுபனிமதியதனைச்சூழிக்
கடமுடையுரிவைமூடிக்கண்டவரஞ்சவம்ம
இடமுடைக்கச்சிதன்னுளேகம்பமேவினான்மன்
நடமுடையாடல்காணஞாலந்தானுயந்தவாரே.

(௭)

பொன்றிகழ்கொன்றைமலைபொருந்தியநெடுந்தண்மார்பர்
நன்றியிற்புகுந்தெனுள்ளமெள்ளவேநனிலின்று
குன்றியிலடுத்தமேனிக்குவனையங்கண்டரெம்மை
இன்றுயில்போதுகண்டாரினியரேகம்பனாரே.

(௮)

துருத்தியார்பழனத்துள்ளார்தொண்டர்கள் பலருமேத்த
அருத்தியாலன்புசெய்வாரவரவர்க்கருள்கள்செய்தே
எருத்தினையிசையவேதியேகம்பமேவினர்க்கு
வருத்தநின்றடிமைசெய்வார்வல்லினையுமன்றே.

(௯)

திருவாவந்தியூர் - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ரன்பாதம்

மெள்ளத்தானடையவேண்டின்மெய்தருஞானத்தியால்
கள்ளத்தைக்கழியநின்றார்காயத்துக்கலந்துநின்று
உள்ளத்துளொளியுமாகுமொற்றியூருடையகோவே. (க)

வசிப்பெனும்வாழ்க்கைவேண்டாவானவரினவனின்று
புசிப்பதோர்பொள்ளலாக்கையதனொடும்புணர்வுவெண்டில்
அசிர்ப்பெனும்ருந்தவத்தாலானமாவின்மடமதாக்கி
உசிர்ப்பெனுமுணர்வுமுள்ளாரொற்றியூருடையகோவே. (உ)

தானத்தைச்செய்துவாழ்வான்சலத்துளையழுந்துகின்றீர்
வானத்தைவணங்கவேண்டில்வம்மின்கள்வல்லீராகில்
ஞானத்தைவிளக்கையேற்றியாடிபுள்விரவவல்லார்
ஊனத்தையொழிப்பார்போலுமொற்றியூருடையகோவே. (ங)

காமத்துளமுந்திநின்றகண்டராலொறுப்புண்ணோ
சாமத்துவேதமாகிநின்றதோர்சயம்புதன்னை
ஏமத்துமிடையிராவுமேகாந்தியம்புவார்க்கு
ஓமத்துளொளியதாகுமொற்றியூருடையகோவே. (ச)

சமையமேலொறுமாகித்தானொருசயம்புவாகி
இமையவர்பரவியேத்தவினிதினங்கிருந்தவிசன்
கமையினையுடையராகிக்கழலடிபரவுவார்க்கு
உமையொருபாகர்போலுமொற்றியூருடையகோவே. (ஞ)

ஒருத்திதன்நிலைச்சென்றோள்காந்திட்டானுலகமேத்த
ஒருத்திக்குல்லனாகிமறுப்படுத்தொளித்துமீண்டே
ஒருத்தியைப்பாகம்வைத்தானுனர்வினலையமுண்ணி
ஒருத்திக்குல்லனல்லனொற்றியூருடையகோவே. (ஈ)

பிணமுடையுடலுக்காசுப்பித்தராயத்திரிந்துநின்று
புணர்வெனும்போகம்வேண்டாபோக்கலம்பொய்யையநீங்க
நிணமுடைநெஞ்சினுள்ளானினைக்குமாநினைக்கின்றார்க்கு
உணர்வினோடிருப்பார்போலுமொற்றியூருடையகோவே. (ஏ)

பின்னுவார்சடையான்மன்னப்பிதற்றிலாப்பேதைமார்கள்
துன்னுவார்நாகந்தன்னுட்டொல்வினைநீரவேண்டின்
மன்னுவான்மறைகளோதிமனத்தினுள்விளக்கொன்றேற்றி
உன்னுவாருள்ளத்துள்ளாரொற்றியூருடையகோவே. (அ)

முன்குவார்போகம்வேண்டின்முயற்றியாவிடர்கள்வந்தால்
என்குவாரென்கின்றுமங்கிதுமொருமாயமென்பார்

பங்குவார்பத்தராகிப்பாடியுமாடிநின்றும்

உள்குவாருள்ளத்துள்ளாரொற்றியுருடையகோவே.

(க)

கபி

'வண்டுநெஞ்சே

மறுத்துகவாவசஞ்சற்றசுருமராதனகளானமாயப்

டொறுத்துகப்புட்பகத்தேருடையானையடரவூன்றி

ஓறுத்துகத்தருள்கள்கெய்தாரொற்றியுருடையகோவே.

(க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் தெண்டைநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - மாணிச்சத்தியாகர்; முதல்வி - வடிவுடையம்மை.

சுரு

சுரு. திருவொற்றியூர் - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓம்பினேன் கூட்டைவாளாவுள்ளத்தோர்கொடுமைவைத்துத்

காம்பிலாமுழைப்போலக்கருதிற்தேருகக்கமாட்டேன்

(க)

மனமெனுந்தோணிபற்றிமதியனுங்கோலையுன்றிச்

சினமெனுஞ்சரக்கையேற்றிச்செறிகடலோடும்போது

மதனெனும்பாறைதாக்கமறியும்போதறியவொண்ணு

துணையுறு முணர்வைநல்காயொற்றியுருடையகோவே.

(உ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுரு

சுரு. திருக்கைலாயம் - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

கனகமாவயிரமுந்துமாமணிக்கயிலைகண்டு

உனகனாயர்க்கேழையெடுத்தனுமுமையாளஞ்ச

அனகனாய்நின்றவீசனூன்றலுமலறிவீழ்ந்தான்

மனகனையுன்றினுனன்மறித்துநோக்கில்லையன்றே.

சுதித்தவன்கண்சிவந்துகயிலைன்மலையையொடி

அதித்தவனெடுத்திடல்மரிவைதானஞ்சவீசன்

நெதித்தவனூன்றியிட்டநிலையழிந்தலறிவீழ்ந்தான்

மதித்திறையுன்றினுனன்மறித்துநோக்கில்லையன்றே.

சுறுத்தவன்கண்சிவந்துகயிலைன்மலையைக்கையால்

மறித்தலுமங்கையஞ்சவானவரிவைவனக்கு

நெறித்தொருவிரலாலூன்றநெடுவரைபோலவீழ்ந்தான்

மறித்திறையுன்றினுனன்மறித்துநோக்கில்லையன்

கடுத்தவன்கண்சிவந்துகயிலைநன்மலையையோடி
எடுத்தலுமங்கையஞ்சவிறையவனிறையேநகரு
நொடிப்பாவிரலாலான்நோவதுமலறியிட்டான்
மடித்திறையூன்றினுனென்மறித்துநோக்கில்லையன்றே.

(ச)

கன்றித்தன்கண்சிவந்துகயிலைநன்மலையையோடி
வென்றித்தன்கைத்தலத்தாலெடுத்தலும்வெருவமங்கை
நன்றுத்தானக்குராதனான்மலுக்கழவீழ்ந்தான்
மன்றித்தானுன்றினுனென்மறித்துநோக்கில்லையன்றே.

(இ)

களித்தவன்கண்சிவந்துகயிலைநன்மலையையோடி
நெளித்தவனெடுத்திடலுமேரிழையஞ்சநோக்கி
வெளித்தவனானறியிட்டவெற்பினாலறிவீழ்ந்தான்
மளித்திறையூன்றினுனென்மறித்துநோக்கில்லையன்றே.

(ஈ)

ய்க்கண்சிவந்துகயிலைநன்மலையையெகையால்

சீசன்

தேவன, ந்தான்

வருத்துவாலான்நினுனென்மறித்துநோக்கில்லையன்றே.

(எ)

கடியவன்கண்சிவந்துகயிலைநன்மலையையோடி
வடிவுடைமங்கையஞ்சவெடுத்தலுமருவநோக்கிச்
செடிபடத்திருவிரலாலான்மலுஞ்சதைத்துவீழ்ந்தான்
வடிவுறையூன்றினுனென்மறித்துநோக்கில்லையன்றே.

(அ)

கரியத்தான்கண்சிவந்துகயிலைநன்மலையையப்பற்றி
இரியத்தானெடுத்திடலுமேந்திழையஞ்சவீசன்
நெரியத்தானுன்றமுன்னநிந்கிலாதலறிவீழ்ந்தான்
மரியத்தானுன்றினுனென்மறித்துநோக்கில்லையன்றே.

(ஆ)

கற்றன்கயிலைதன்னைக்காண்டலுமாக்கேனடிச்
செற்றவனெடுத்தவாறேசேயிழையஞ்சவீசன்
உற்றிறையூன்றமுன்னமுனர்கழிவலகயால்வீழ்ந்தான்
மற்றிறையூன்றினுனென்மறித்துநோக்கில்லையன்றே.

(ஊ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் உட்காட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - கையாநாதர்; முதல்வி - பார்வதியம்மை.

சீசன்

அ. திருவாரப்பாடி - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

கடலகமேழிதேடும்புவனமுங்கலந்த
உடலகத்துயிரும்பாருமொள்ளமுலாகிநின்று
தடமலர்க்கந்தமாலைதண்மதிபகலுமாகி
மடலவழிகொன்றைறகுடிமன்னுமாப்பாடியாரே.

(க)

ஆதியுமறிவுமாகிய நிவினுட்செறிவுமாகிச்
சோதியுட்சடருமாகித் தூநெறிக்கொருவனாகிப்
பாதியிற் பெண்ணுமாகிப் பரவுவார்பாங்கசாகி
வேதியர்வாழுஞ்சேய்ஞல்விரும்புமரப்பாடியாரே.

எண் ணுடையிருக்குமாகியிருக்கி னுட்பொருளுமாகிப்
பண் ணெடுபாடறன் னைப்பரவுவார்பாங்கனாகிக்
கண் ணெருநெற்றியாகிக்கரு துவார்கருதலாகார்ப்
பெண் ணெருபாகமாகிப்பே ணுமாப்பாடியாரே.

அண் டமாரமரர்கோமானாகியெம்மண்ணல்பாதம்
கொண்டவன்குறிப்பினுலேகப்பிணன்றபர்க்கைக்
கண்டவன்றுதைபாய்வான்காலறவெறியக்கண்டு
தண்டியார்க்கருள்கன் செய்ததலைவராப்பாடியாரே.

சிந்தையுந்தெளிவுமாகித்தெளிவினுட்பொருளுமாகி
வந்தனன்பயனுமாகிவாணுதல்பாகமாகி
மந்தமாம்பொழில்கன்சூழ்த்தமண்ணித்தென்கரைமேன்மன்னி
அந்தமோடளவிலாதவடிசுளாப்பாடியாரே.

தமதியமுமாறுஞ்சூழ்
மின்னியவுருவாஞ்சோதிமயப்பொருட்பய
கன்னியோர்பாகமாகிக்கருதுவார்கருத்துமாகி
இன்னிசைதொண்டர்பாடவிருந்தவாப்பாடியாரே.

உள்ளுமாய்ப்புறமுமாகிவுருவுமாயருவுமாகி
வெள்ளமாய்க்கரையுமாகிவிரிகதிர்ளுயிறுகிக்
கள்ளமாய்க்கள்ளத்தள்ளார்கருத்தமாயருத்தமாகி
அள்ளுவார்க்கள்ளல்செய்திட்டிருந்தவாப்பாடியாரே.

மயக்கமாய்த்தெளிவுமாகிமால்வரைவளியுமாகித்
தியக்கமாயொருக்கமாகிச்சிந்தையுளொன்றின்று
இயக்கமாயிருதியாகியெண்ணிசைக்கிறைவராகி
அயக்கமாயடக்கமாயவைவராப்பாடியாரே.

ஆரமுருவமாகியண்டமேழ்கடந்தவெந்தை
பேரொளியுருவினுணைப்பிரமனுமா லுங்காணச்
சேரவைபறவியேத்திச்சென்றடிவணங்குவார்க்குப்
பேரருளருளிச்செய்வார்பே ணுமாப்பாடியாரே.

கிண்டிறலரக்கேனுடிச்சீகபிலாயந்தன்னை
விண்டிறனெரியலுன்றிமிகக்கடுத்தலறிவிழப்
பண்டிறல்கேட்டுகந்தபரமராப்பாடியாரே.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - பாலுகந்தநாயகர்; முதல்வி - பெரியநாயகி.

சுக. திருக்குறுக்கைவீரட்டம் - திருநேரசை,

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதியிற் பிரமனார் தாமர்ச்சித்தாராடியினைக்கீழ்
ஆதியவேதநாவருநாருமாருநர் லுற்றார்
சோதியுட்கடாய்த்தோன்நிச்சொல்லின்யிறத்தார்பல்பூக்
கோதியண்டறையுஞ்சோலைக்குறுக்கைவீரட்டனாரே. (க)

நீற்றினை நிறையப்பூசுகித்தலுரியமஞ்செய்து
ஆற்றுநீர்ப்பூரித்தாட்டிமத்தனானைக்கொல்வான்
சாற்றிநாளற்றதென்றுதருமாசுற்காய்வந்த
கூற்றினைக்குமைப்பர்போலங்குறுக்கைவீரட்டனாரே. (உ)

தழைத்ததோராத்தியின்கீழ்த்தாபாமணலாற்சூப்பி
அழைத்தங்கேயானின்பாலைக்கறந்துகொண்டாட்டக்கண்டு
பிழைத்ததன்றுகைநாளைப்பெருங்கொடுமழவால்வீசு
குழைத்ததோரமுதமீந்தார்குறுக்கைவீரட்டனாரே. (ங)

சிலந்தியுமாணக்காவிற்திருநிழற்பந்த்செய்து
உலந்தவணிற்ந்தேபோதேகோச்செங்குணுமாகக்
கலந்தநீர்க்காவிரிசூழ்சோனாட்டுச்சோழர்நங்கன்
குலந்தனிற் பிறப்பித்திட்டார்குறுக்கைவீரட்டனாரே. (ச)

ஏதடனேழடர்த்தானெண்ணியாயிரம்பூக்கொண்டு
ஆடடைச்சடையினையர்ச்சித்தானடியினைக்கீழ்
வேறுமோர்பூக்குறையமெய்ம்மலர்க்கண்ணையிண்டக்
கூறுமோராழியிந்தார்குறுக்கைவீரட்டனாரே. (ஈ)

கல்லினுலெறிந்துஞ்சிதாமுனுஞ்சாக்கியனார்
நெல்லினார்சோறுனாமேநீள்விசும்பாளவைந்தார்
எல்லியாங்கொகையேந்தியெழிற்கழட்டமாடிக்
கொல்லியாம்பண்னுந்தார்குறுக்கைவீரட்டனாரே. (ஊ)

காப்பதோர்வில்லுமம்புங்கையதோரிதைச்சிப்பாரம்
தோற்பெருஞ்செருப்புத்தொட்டுத்தூயவாய்க்கலசமாட்டிக்
திப்பெருங்கண்கள்செய்யக்குருநிலீரொழுதத்தன்கண்
கோப்பதும்பற்றிக்கொண்டார்குறுக்கைவீரட்டனாரே. (எ)

கங்காடுதன்னினீண்டெரிதிபந்தனைக்
கறைநிறத்தெவிதன்மூக்குச்சட்டிடக்கண்ணறுதுண்ட
நிறைகடன்மண்ணும்விண்ணும்நீண்டவா னுலகமெல்லாம்
குறைவறக்கொடுப்பர்போலங்குறுக்கைவீரட்டனாரே. (அ)

அணங்குமைபாகமாகவடக்கியவாறுமுர்த்தி
வணங்குவாரிடர்கடர்க்குமருதுநல்லருந்தவந்த

கணம்புல்லர்க்குநாங்கள்செய்துகாதலாமடியார்க்கென்றும்
குணங்களைக்கொடுப்பார்போலுங்குறுக்கைவீரட்டனாரே.

(க)

எடுத்தனனெழிற்கயிலையிலங்கையர்மன்னன்னை
அடுத்தொருவரலா லுன்றவலறிப்போயவனும்வீழ்ந்து
விடுத்தனன்கைநம்பால்வேததீதங்கள் பாடக்
கொடுத்தனர்கொற்றவாணார்குறுக்கைவீரட்டனாரே.

(க0)

மப்பலம்.

10. திருக்குறுக்கைவீரட்டம் - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

நெடியமால்பிரமேனாநீரெனும்பிலயங்கொள்ள
அடியொடுமுடியுங்காணாருச்சுனற்கம்பும்வில்லும்
துடியுடைவேடராகித்தாயமந்திரங்கள் சொல்லிக்
கொடிநெடுந்தேர்கொடுத்தார்குறுக்கைவீரட்டனாரே.

(க)

ஆக்தமாமயனுமா லுமன் பிமற்றொழிந்ததேவர்
சோத்தமெம்பெருமானென்றுதொழுதுதோத்திரங்கள் சொல்லத்
தீர்த்தமாமட்டமீழன்சிருடையேழுநாளுந்
கூத்தராய் விதிபோந்தார்குறுக்கைவீரட்டனாரே.

(உ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்யலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - வீரட்டேச்சுவரர்; முதல்வி - ஞானம்பிகை.

11. திருக்கோட்டிகை - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

கெற்றிமேற்கண்ணினானேநீறுமெய்ப்பூசினானே
கற்றைப்புன்சடையினானேகடல்விடம்பருகினானே
செற்றவார்புங்கண்மூன்றுஞ்செவ்வழல்செலுத்தினானே
குற்றமில்லுணத்தினானேகாடிகாவுடையகோவே.

(க)

கடிகமழ்கொன்றையானேகடாலங்கையேந்தினானே
வடிவுடைமங்கைதன்னைமார்பிலோர்பாகத்தானே
அடியிணைபரவாளுமடியவர்க்குநாங்கள்செய்வானே
கொடியணிவிழுவதோவாக்கோடிகாவுடையகோவே.

(உ)

நீறுமெய்ப்பூசினானேநிழறிகழ்மழுவினானே
ஏறுகந்தேறினானேயிருங்கடல்முதொப்பானே
ஆறுமோர்நான்குவேதமறமுரைத்தருளினானே
கூறுமோர்பெண்ணினானேகாடிகாவுடையகோவே.

(ங)

காலனைக்காலாற்செற்றன் றருள்புரிசுருணையானே
நீலமார்கண்டத்தானேநீண்முடியமரர்கோவே
ஞாலமாம்பெருமையானேநளிரிளந்திங்கள்சூடும்
கோலமார்கடையினோனேகோடிகாவுடையகோவே.

(ச)

பூணரவாரத்தானேபுலியுரியரைபினுனே
காணில்வண்கோவணம்முங்கையிலோர்கபாலமேந்தி
ஊனுழர்ப்பிச்சையானேயுமையொருபாகத்தானே
கோணல்வண்பிறையினுனேகோடிகாவுடையகோவே.

(ரு)

கேழல்வென்கொம்புபூண்டுகளொளிமார்பினுனே
ஏழையேனேழையேனானென்செய்கேனைந்தபெம்மான்
மாழையொண்கண்ணினார்காவல்தனின்மயங்குகின்றேன்
கூழையேறுடையசெல்வாகோடிகாவுடையகோவே.

(க)

அழலுமிழங்கையானையிவையோர்பாகத்தானே
தழலுமிழரவமார்த்துத்தலைதனிற்பலிகொள்வானே
நிழலுமிழ்சோலைசூழநீள்வரிவண்டினங்கள்
குழலுமிழ்கீதம்பாடுங்கோடிகாவுடையகோவே.

(எ)

ஏவடுசுலையினுனேபுரமவையரிசெய்தானே
மாவடுவகிர்கொள்கண்ணாண்மலைமகள்பாகத்தானே
ஆவடுதுறையுளானேபைவராலாட்டப்பட்டேன்
கோவடுகுற்றந்திராய்கோடிகாவுடையகோவே.

(அ)

க்கங்கை

நாற்றமாமலர்மேலேறுநான்முகனிவர்கள்கூடி
ஆற்றலாலளக்கலுற்றார்க்கழலுருவாயினுனே
கூற்றுக்குங்கூற்றனாவாய்கோடிகாவுடையகோவே.

(க)

பழகநானடிமைசெய்வேன்பசுபதீபாவநாசா
மழகனியானையின்றோல்மலைமகள்வெருவப்போர்த்த
அழகனையரக்கன்றிண்டோளருவரைநெரியலுன்றும்
குழகனேகோலமாற்பாகோடிகாவுடையகோவே.

(க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - கோடச்சுவரர்; முதல்வி - வடிவாம்பிகை,

௫௨. * திருவாரூர் - திருநேரிகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

படுகுழிப்பவ்வத்தன்னபண்டியைப்பெய்தவாற்றால்
கெடுவதிம்மனிதர்வாழ்க்கைகாண்டொறுங்கெதுகின்றேன்
முடுகுவாரிருந்துவார்மூர்க்கேரவிவர்களோடும்
அடியனென்வாழமாட்டேனாரமுலட்டனீரே.

(க)

புழுப்பெய்தபண்டிதன்னைப்புறமொருதோலான்மூடி
ஒழுக்கறவொன்பதுவாயொற்றுமையொன்றுமில்லை
சமீபுக்குடையிதனுலாவர்சங்கடம்பலவுஞ்செய்ய
அழிப்பனாய்வாழமாட்டேனாரமுலட்டனீரே.

(உ)

பஞ்சின்மெல்லடியினூர்கள்பாங்கராயவர்கணின்று
நெஞ்சினோய்பலவுஞ்செய்துகிணையினுகிணையொவாட்டார்
நஞ்சணிமிடற்றினோனநாதனைகம்பனைநான்
அஞ்சினெற்கஞ்சலென்னீராரமுலட்டனீரே.

(ங)

கெண்டையந்தடங்கணல்லார்தம்மையேகெழுமவேண்டிக்
குண்டராய்த்திரிதந்தைவர்கூலத்திடர்க்குழியினாக்கக்
கண்டுநான்மரிக்ககிலேன்காதுக்கொள்கதைசேர்கண்டா
அண்டவானவர்கள்பாற்றுமசுநர்முலட்டனீரே.

(ச)

தாழ்குழலின்சொல்லார்தங்களைத்தஞ்சமென்று
ஏழையேனாகாளுமென்செய்கேனந்தெய்வம்மான்
வாழ்வதெலரிதுபோலுமவைகலுமைவர்வந்து
பிப்படுத்தவாற்றேனாரமுலட்டனீரே.

(ரு)

மாற்றமொன்றருளகில்லீர்மதியிலேன்விதியிலாமை
சீற்றமுந்தீர்த்தலசெய்யீர்சிக்கெனவுடையாடிக்
கூற்றம்போலவர்வந்துகூலத்திட்டுக்கோகுசெய்ய
வந்தவர்க்குமேனாரமுலட்டனீரே.

(சு)

உயிர்நிலையுடம்பேகாலாயுள்ளமேதாழியாகத்
துயரமேயற்றமாகத்துண்டக்கோலதனைப்பற்றிப்
பயிர்தனைச்சுழியவிட்டுப்பாழ்க்குரீரிதைத்துமிக்க
அயர்வினிலைவர்க்காற்றேனாரமுலட்டனீரே.

(ஏ)

பெற்றதேற்பெரிதுந்துன்பம்பேதையேன்பிழைப்பினுலே
முற்றினிலைவர்வந்துமுறைமுறைதுயரஞ்செய்ய
அற்றுநானிலைந்துபோனேனாரமுலட்டனீரே.

(அ)

பத்தனாய்வாழமாட்டேன்பாவியென்பரவிவந்து
கொள்கலையுடையவர்க்குமேனாரமுலட்டனீரே.

சுயய

மேன்பதற்குப்பொருள் இலக்குமி வாசஞ்செய்யுமுரென்பர்.

மத்துறுதயிரேபோலமறுகுமென்னுள்ளந்தானும்
அத்தனையமரர்கோவையாளுர்மூலட்டனீரே.

(௯)

தடக்கைநாலேந்துகொண்டிடவரைதன்னைப்பற்றி
எடுத்தவன்போக்கோடியிரிந்தனபூதமெல்லாம்
முடித்தலைபத்துந்தோளுமுறிதரவிறையேபூன்றி
அடர்த்தருள்செய்ததென்னையாளுர்மூலட்டனீரே.

(௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

௫௩. திருவாரூர் - திருநெல்லை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குழல்வலங்கொண்டசொல்லாங்கோலவேற்கண்ணிதன்னைக்
குழல்வலங்கொண்டுநீங்காக்கண்களைக்கண்களார
அழல்வலங்கொண்டகையானருட்கதிரெறிக்குமாருர்
தொழுவலங்கொண்டசெய்வானரென்றிறுந்தோன்றினாரே.

(௧)

நாகத்தைநங்கையஞ்சுநங்கையைமஞ்ஞையென்று
வேகத்தைத்தவிரராகம்வேழத்தினுரினவபோர்த்துப்
பாகத்தினிமிர்தல்செய்யாத்திங்களைமின்னென்றஞ்சி
ஆகத்திற்கிடந்தநாகமடங்குமாருரானே.

(௨)

தொழுதகங்குழையமேவித்தோட்டிமையுடையதொண்டர்
அழுதகம்புகுந்துநின்றாவரவர்போலுமாருர்
எழிலகநடுவெண்முற்றமின்றியுமேற்கொள்வேலிப்
பொழிலகம்விளங்குதிங்கட்புதுமுகிழ்குடினாரே.

(௩)

நஞ்சிருள்மணிகொள்சண்டர்கையிருளீமக்கங்குல்
வெஞ்சுடர்விளக்கத்தாடிவிளங்கினர்போலுமாவா
வெஞ்சுடர்முகுடீண்டிவள்ளிராராசமென்ன
அஞ்சுடரணிவெண்டிங்களணியுமாருரானே.

(௪)

எந்தளிர்நீர்மைகோலமெனியென்றமைபோரேத்தப்
பைந்தளிர்க்கொம்பரன்னபடர்கொடியிலப்பட்டுத்
தஞ்சடைத்தொத்தினுலுந்தம்மேதோர்நீர்மையாலும்
அந்தளிராகம்போலும்வடிவராருரானே.

(௫)

வானகம்விளங்கமல்கும்வளங்கெழுமதியஞ்சுடித்
தானகமழியவந்துதாம்பலிதேர்வர்போலும்
ஊனகங்கழிந்தவோட்டிலுண்பதுமொளிகொணஞ்சம்
ஆனகமஞ்சுமாடுமடிகளாருரானே

(௬)

அஞ்சு

கக

தனியினர்பாதநாளுந்நிலைவிலாத்தகவில்தெஞ்சம்
தெனிலேன்செய்வதென்னேதிருப்புகளுரனீரே. (சு)

இலவினார்மாதர்பாலேயிசைத்துரானிருந்துபின்னும்
நிலவுநாள்பலவென்மெண்ணிநீதனேனாகியுன்னை
உலவிநாணுள்கமாட்டேனுன்னடிபரவுஞானம்
செலவிலேன்செய்வதென்னேதிருப்புகளுரனீரே. (க)

காதிலேனிரண்டுமுன்றுங்கல்லியேலில்லையென்பால்
வாய்த்திலேனடிமைதன்னுள்வாய்மையாற்றாயேனல்லன்
பார்த்தனுக்கருள்கள்செய்தபரமனேபரவுவார்தன்
தீர்த்தமேதிகழும்பொய்கைத்திருப்புகளுரனீரே. (எ)

நீருமாய்த்தியுமாகநிலனுமாய்விகம்புமாகி
ஏருடைக்கதிர்களாகியிமையவரிதைஞ்சநின்ற
ஆய்வதற்கிரியாகியங்கங்கையாடுகின்ற
தேவர்க்குத்தேவராவாத்திருப்புகளுரனீரே. (அ)

மெய்யுளேவிளக்கையெற்றிவேண்டளவுபரத்தூண்டி
உய்வதேதாருபாயம்பற்றியுக்கின்றேனுநவாவண்ணம்
ஐவரையகத்தேவைத்தீரவர்களைவலியர்காலச்
செய்வதொன்றறியமாட்டேன்திருப்புகளுரனீரே. (க)

அருவரைதாங்கினுமருமறையாகியானும்
இருவருமறியமாட்டாவீசனரிலக்கவேந்தன்
கருவரையெடுத்தொன்றுகண்வழிசூருகிசோரத்
திருவிரல்கிறிதுவைத்தார்திருப்புகளுரனீரே. (க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - அக்கினிச்சுவரர்; முதல்வி - கருந்தாரக்குழலியம்மை.

50

ருரு. திருவலம்புரம் - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெண்டிரையோங்கியோதஞ்சென்றடிவீழங்காலைக்
தொண்டிரைத்தண்டர்கோணத்தொழுநடிவணங்கியெங்கும்
வண்டுகண்மதுக்கண்மாந்துவலம்புரத்தடிக்கடம்பைக்
கொண்டுநிற்கும்பாடக்குழகர்தாமிருந்தவாரே. (க)

மடுக்களில்வாரைபாயவண்டினமிரிந்தபொய்கைப்
பிடுக்களிறென்னத்தம்பிற்பிணையின்றணைவரால்கள்

தளியினர்பாதநாளுந்நிலைவிலாத்தகவில்தெஞ்சம்
தெளிவிலேன்செய்வதென்னேதிருப்புகளுரனீரே.

இலவியினர்மாதர்பாலேயிசைந்துகாணிநுந்துபின்னும்
நிலவுநாள்பலவென்றெண்ணிநீதனேனாகியுன்னை
உலவிராணுள்கமாட்டேனுன்னடிபரவுஞானம்
செலவிலேன்செய்வதென்னேதிருப்புகளுரனீரே.

(க)

காத்திலேனிரண்டுமுன்றுங்கல்லியேலில்லையென்பால்
வாய்த்திலேனடிமைதன்னுள்வாய்நமயாந்நாயேனல்லன்
பார்த்தனுக்கருள்கள்செய்தபரமனேபரவுவார்தன்
தீர்த்தமேதிகழும்பொய்கைத்திருப்புகளுரனீரே.

(எ)

நீருமாய்த்தீயுமாகிரிலனுமாய்ச்சம்புமாகி
ஏருடைக்கதிர்களாகியிமையவரிறைஞ்சுகின்ற
ஐய்வதற்கரியராகியங்கங்கெயாடுகின்ற
தேவர்க்குத்தேவராவார்திருப்புகளுரனீரே.

(அ)

மெய்யுளேவிளக்கையெற்றிவேண்டளவுபரத்தூண்டி
உய்வதோருபாயம்பற்றிபுகக்கின்றனுநவாவண்ணம்
ஐவரையகத்தேவைத்தீரவர்களைவலிபர்சாலச்
செய்வதொன்றறியமாட்டேன்திருப்புகளுரனீரே.

(க)

அருவரைதாங்கினுமருமறையாதியானும்
இருவருமறியமாட்டாவீசனூரில்லக்கைவேந்தன்
கருவரையெடுத்தஞான்றுகண்வழிகுருகிசோரத்
பரல்கிதுவைத்தார்திருப்புகளுரனீரே.

(க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இச்சலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - அக்கினீச்சுவரர்; முதல்வி - கருந்தார்க்குழலியம்மை.

௫௫. திருவலம்புரம் - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெண்டிரையோங்கியோதஞ்சென்றடிவீழும்காலைக்
தொண்டிரைத்தண்டர்கோனைத்தொழுதடிவண்ணங்கியங்கும்
வண்டுகண்மதுக்கண்மார்துலலம்புரத்தடிபுடம்மைக்
கொண்டுநற்கீதம்பாடக்குழகர்தாமிருந்தவாரே.

(க)

மடுக்களில்வாரோபாயவண்டினமிரிந்தபொய்கைப்
பிடுக்களிமென்னத்தம் 'ப' 'லக்ள்'

தொடுத்தநன்மாலையேந்தித்தொண்டர்க்பரணியேத்த
வடகடல்புகார்வலம்

(௨)

ஆனிடையஞ்சங்கொண்டுவன்பிஞலமரவாட்டி
வானிடையஞ்சுடும்வலம்புரத்தடிக்கடம்மை
நானடைந்தேத்தப்பெற்றுநல்வினைப்பயனுற்றேனே.

(௩)

முனையெயிற்றினாநல்லேனம்பூண்டிமரம்சடைகடாழ
வனையெயிற்றினையாகம்வலிந்தரையிசையல்க்கப்
புழைநகையேபோர்வைபோர்த்துப்புனலொடுமுகியஞ்சுடி
வனையெயிலையேர்த்துமவலம்புரத்தடிக்கடாமே.

(௪)

சுருளுறுவரையின்மேலாற்றுளங்கிளம்பளிங்குசிந்த
இருளுறுகதிர்நுழைந்தவிளங்குதிப்பசலைத்திங்கள்
அருளுறுமடியரெல்லாமங்கையின்மலர்களேந்த
மருளுறுகிதங்கெட்டார்வலம்புரத்தடிகளாரே.

நினைக்கின்றேனெஞ்சுதன்வனீண்டபுன்சடையினே
அனைத்துடன்கொண்டுவந்தங்கன்பிஞலமையவாட்டிப்
புனைக்கின்றேன்பொய்ம்மைதன்னைமெய்மையைப்புணரமாட்டேன்
எனக்குரன்செய்வதென்னேயினிவலம்புரவனாரே.

(௫)

செங்கயல்சேல்களபாய்ந்துதேம்பழமினியாடித்
தங்கயந்திறந்துபோந்துதடம்பொய்கையடைந்துசின்னு
கொங்கையர்குடையுங்காலைக்கொழுங்கனியழங்கினாராம்
மங்கலமனையின்மிக்கார்வலம்புரத்தடிகளாரே.

(௬)

அருடலாங்குவனைசெந்நெலகவிலையாம்பனய்தல்
தெருவலாந்தெங்குமாவும்பழம்விழும்படப்பையெல்லாம்
குருகினங்கடியாங்கேகும்பலித்திறகுலர்த்தி
மருவலாமிடங்கள்காட்டும்வலம்புரத்தடிகளாரே.

(௭)

சுருவரையினையமேனிங்கடல்வண்ணவனங்காணன்

ஒருவரையுச்சியேறியோங்குனரோங்குவந்து
அருமையிலெளிமையானாவர்வலம்புரவனாரே.

(௮)

வாளையிறிலங்கநக்குவளர்கயிலாயந்தன்னை
ஆளவளிகருதிச்சென்றவரக்கணவரைக்கிழன்று
தோளொடுபத்துவாயுந்தொலைத்துடனமுந்தவுன்
ண்மைமாபலகைச்சீர்ப்பராவர்வலம்புரவனாரே.

திருச்சிற்றம்ப

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.
முதல்வன் - வலம்புரநாதர்; முதல்வி - வடுவகிர்க்கண்ணியம்மை.

ருசு. திருவாவடுதுறை - திருநேரிசை.

சுழம்பலம்

மாயிருஞாலமெல்லாமலரடிவணங்கும்போதும்
பாயிருங்ககையாளைப்படர்ச்சடைவைப்பர்போலும்
காயிரும்பொழில்கர்குழ்த்தகழமலபூர்த்தம்பொன்
ஆரிரங்கொடுப்பர்போலுமாவடுதுறையனாரே. (௧)

மடந்தைபாகத்தர்போலுமான்மறிக்கைகடர்போலும்
குடந்தைபிற்குழகர்போலுங்கொல்புளித்தோலர்போலும்
கடைந்தஞ்சுண்பர்போலுங்காலனைக்காய்வர்போலும்
அடைந்தவர்க்கண்பர்போலுமாவடுதுறையனாரே. (௨)

உற்றனோய்தீர்ப்பர்போலுமுறுதுணையாவர்போலும்
செற்றவர்புரங்கண்முன்றுந்தீயெழச்செறுவர்போலும்
கற்றவர்பரவியேத்திக்கலந்துலந்துதலந்துபாடும்
அற்றவர்க்கண்பர்போலுமாவடுதுறையனாரே. (௩)

மழுவமர்கையர்போலுமாதவன்பாகர்போலும்
எழுதுணைவேலர்போலுமென்புகொண்டணிவர்போலும்
தொழுதெழுந்தாடிப்பாடித்தோத்திரம்பலவுஞ்சொல்லி
அழுவவர்க்கண்பர்போலுமாவடுதுறையனாரே. (௪)

பொடிபணிமெய்யர்போலும்பொங்குவென்றாலர்போலும்
கடிபதோர்விடையர்போலுங்காமனைக்காய்வர்போலும்
வெடிபடுதலையர்போலும்வேட்கையாற்பரவுந்தொண்டர்
அடிமையையளப்பர்போலுமாவடுதுறையனாரே. (௫)

வக்கரனுயிரைவவச்சகண்மலர்கொண்டுபோற்றச்
சக்கரங்கொடுப்பர்போலுந்தானவர்தலைவர்போலும்
துக்கமாழுடர்தம்மைத்துயரிலேவீழ்ப்பர்போலும்
அக்கரையார்ப்பர்போலுமாவடுதுறையனாரே. (௬)

விடைதருகொடியர்போலும்வெண்புரிநூலர்போலும்
படைதருமழுவர்போலும்பாய்புளித்தோலர்போலும்
உடைதருகிளர்போலுமலகமுமாவர்போலும்
அடைபவரிடர்கடர்க்குமாவடுதுறையனாரே. (௭)

முந்திவானோர்காவந்துமுறைமையால்வணங்கியேத்த
நந்திமாகாளரென்பார்டுவுடையார்கணிப்பச்
சந்தியாதேயொழிந்தார்திரிபுரமெரிப்பர்போலும்
அந்திவான்மதியஞ்சுடுமாவடுதுறையனாரே. (௮)

பானமரேனமாகிப்பாரிடந்திட்டநாலும்
தேனமர்த்தேறமல்லித்திசைமுகமுடையகோவும்

தினரைத்தியக்கறுத்ததிருவுருவுடையர்போலும்
ஆனரையேற்றர்போலுமாவடுதுறையனாரே.

(க)

பார்த்தனுக்கஞர்வர்போலும்படர்சடைமுடியர்போலும்
ஏத்துவாரிடர்கூரவன்பங்கர்கொடுப்பர்போலும்
கத்தராய்ப்பாடியாடிக்கொடுவலையரக்கன்றன்னை
ஆர்த்தவாயலறுவிப்பாராவடுதுறையனாரே.

(க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - மாசிலாமணியிச்சுவார்; முதல்வி - ஒப்பிலாமுலையம்மை.

௭௭. திருவாவடுதுறை - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

மஞ்சனேமணியுமானாய்மரகத்திரளுமானாய்
நெஞ்சனேபுகுந்துநின்றுநினைதருநிகழ்ச்சினே
துஞ்சம்போதாகவந்துதுணையெனக்காக்கின்று
அஞ்சலென்றருளவேண்டுமாவடுதுறையுளானே.

(க)

நானுகந்துள்ளேநானறனுமுகருதியேயும்
ஊனுகந்தோம்புநாயேனுள்ளுறவைவார்நின்றார்
தானுகந்தேயுகந்ததகவிலாத்தொண்டனேனுன்
ஆனுகந்தேறுவானேயாவடுதுறையுளானே.

(உ)

கட்டமேவினகளானகரத்திவைநோக்கியாளாய்
ஒட்டவேயொட்டிநாளுமுன்னையுன்வைக்கமாட்டேன்
பட்டவான்றல்கையெத்திப்பவிதிரிந்துர்கடோறும்
அட்டமாவுருவினையாவடுதுறையுளானே.

(ங)

பெருமைநன்றுடையதில்லையென்றுநரன்பேசமாட்டேன்
ஒருமையாலுன்னையுன்கியுக் துவானேறமாட்டேன்
சுருமையிட்டாயலுன்னக்கட்டமேகழிக்கின்றேறான்
அருமையானஞ்சமுண்டவாவடுதுறையுளானே.

(ச)

துட்டலாய்வினையதென் னுஞ்சுழித்தலைமகப்பட்டேனக்

ளவாய

-விழுகோதைதன்னையெழ்ந்தொருபாகம்வைத்து
அட்டமானாகமாட்டுமாவடுதுறையுளானே.

(ஊ)

காரழற்கண்டமேமாய்கடிமதிப்புரங்கண்முன்றும்
ஓரழலம்பிலையுடைத்துத்தீயெரியமுட்டி
நீரழற்சடையுளானேநினைப்பவர்வினைகூரப்பாய்
ஆரழலேந்தியாடுமாவடுதுறையுளானே.

செறிவிலேன் சிந்தையுள்ளே சிவனடி தெரியமாட்டேன்
குறியிலேன்குணமொன்றில்லென்கூறுமாகூறமாட்டேன்
நெறிபடுமதியொன்றில்லெனினயுமா சிவனடி யமாட்டேன்
அறிவிலேனயர்ந்துப்போனேனாவது துறையுளானே. (௭)

கோலமாமங்கைகண்ணக்கொண்டொருகோலமாய்
சிலமேயறியமாட்டேன்செய்விழைமுடிநின்ற
ஞாலமாமிதனுள்ளென்னைவையாவண்ணல்காய்
ஆலமாகஞ்சமுண்டவாவது துறையுளானே. (௮)

நெடியவன்மலரினுநுகர்த்திருபாலுடேடக்
கடியதோருருவமாகக்கனலெரியாகிநின்ற
வடிவின்வண்ணமென்றேயென்றுதாம்பேசலாகார்
அடியனெனெஞ்சினுள்ளாராவது துறையுளானே. (௯)

மலைக்குநோயரக்கன்சென்றுமமங்கையஞ்சத்
தலைக்குமேற்கைகளாலேதாங்கினுள்வலியையமாள்
வுலப்பிலாவிரலா னுன்றியொறுத்தவற்குநாக்கன்செய்து
அலைத்தவாண்கங்கைகுடுமாவது துறையுளானே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இச்சுவைச் சேறழகாட்டில் உன்னது.

முதல்வன் - மாதிலாமணியார், செம்பொருந்தியார்; முடிவிலி - ஒப்பிலாமுலையம்மை.

சுருதி. திருப்பநம்பநம் - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

கன்றினாற்புரங்கண்மூன்றுங்கனலெரியாகச்சிறி
நின்றதோருருவந்தன்னுனீர்மையுனிறையுங்கொண்டு
ஒன்றியாங்குமையுந்தாமுழூர்பயிதேர்த்துபின்னும்த
பன்றிப்பின்வேடராகிப்பருப்பதோர்க்கினாரே. (௧)

கற்றமாமலைகள் பாடிக்கடைதொறும்பலியுந்தேர்வார்
வற்றமோர் தலைகையேந்திவானவர்வணங்கிவாழ்த்த
முற்றமோர்சடையினீரையேற்றமுக்கண்ணீர் தம்மைப்
பார்க்குநாக்கன்செய்துபருப்பதோர்க்கினாரே. (௨)

கரவிலாமனத்தராகிக்கைதொழுவார்கட்கென்றும்
இரவுநின்றெரியதாடியின்னருள்செய்யுமெந்தை
மருவலர்புரங்கண்மூன்றுமாட்டியவகையராகிப்
பரவுவார்க்கருள்கன்செய்துபருப்பதோர்க்கினாரே. (௩)

கட்டிட்டதலைகையேந்திக்கனலெரியாடிச்சிறிச்
சுட்டிட்டீறுபூசுச்சுடுபிணர்காடாகி
பட்டிட்டவேட்கையார்க்குவெறிருந்தருள்கன்செய்து
பட்டிட்டவுடையராகிப்பருப்பதோர்க்கினாரே. (௪)

கையராய்க்கபாலமேந்திக்காமுன்க்கண்ணற்காய்த்து
மெய்யராய்மேனிதன்மேல்விளங்குவெண்ணீறுபூசி
உய்யராயுள்குவார்கட்குவகைகள் பலவுஞ்செய்து
பையராவரையிலார்த்துப்பருப்பதநோக்கினாரே.

(ந)

வேடராய்வெய்யராகிவெழத்தினுரிவைபோர்த்து
ஒடராயுலகமெல்லாமுழுநர்வருமையுந்தாமும்
காடராய்க்கணல்கையெந்திக்கடியதோர்விடைமெல்கொண்டு
பாடராய்ப்பூதஞ்சூழப்பருப்பதநோக்கினாரே.

(சு)

மேகம்போன்மிடற்றராகிவெழத்தினுரிவைபோர்த்து
ஏகம்பமேவினாந்தாமிமையவர்பரவியேத்தக்
காகம்பர்கழறாகிக்கடியதோர்விடையொன்றேறிப்
பாகம்பெண்ணுருவமாண்பருப்பதநோக்கினாரே.

(எ)

பேரிடர்ப்பிணிகடர்க்கும்பிஞ்ஞகவென்றதைபெம்மான்
காருடைக்கண்டராகிக்கபாலமோர்கையிலேந்திச்
சிருடைச்செங்கண்வெள்ளேறேறிய செல்வர்கல்ல
பாரிடம்பாணிசெய்யப்பருப்பதநோக்கினாரே.

(அ)

அங்கண்மாலுடையராயவைவராலாட்டுளுதே
உங்கண்மாதீரவேண்டிவள்ளத்தாலுள்கியேத்தும்
செங்கண்மால்பரவியேத்திச்சிவனெனநின்றசெல்வர்
பைங்கண்வெள்ளேறேறிப்பருப்பதநோக்கினாரே.

(ஆ)

அடல்விடையூர்தியாகியரக்கன்றோளரவூன்றிக்
கடவிடைஞ்சமுண்டகனையணிகண்டனாந்தாம்
சுடர்விடுமேனிதன்மேற்சண்ணவெண்ணீறுபூசிப்
படர்சடைமதியஞ்சேர்த்திப்பருப்பதநோக்கினாரே.

(இ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலர் வடநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - பருப்பநாகசர்; முதல்வி - பருப்பநாயகி.

59

நிக. திருவவளியணல் லூர் - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

தோற்றினெனயிறுந்நவ்வித்தொழிலுடையரக்கன்மண்ணைத்
தேற்றுவான்சென்றுசொல்லச்சிக்கெனத்தவருமென்று
வீற்றினையுடையனாகிவெடுவெடுத்தெழுந்தவன்றன்
ஆற்றலையழிக்கவல்லாரவளியணல் லூராரே.

(க)

வெம்பினாராக்கரெல்லாமிகச்சுழக்காயிற்றென்று
செம்பினாலெடுத்தகோயில்கிக்கெனச்சிதைபுமென்ன

நம்பினொன்று சொல்லீநன்மையான்மிக்குநாக்கி
அம்பினொழியவெய்தாரவளிவணல் லூராரே.

(௨)

கீழ்ப்படக்கருதலாமோகீர்த்தியையுள்ளதாகில்
தோட்பெருவலியினுலெதொலைப்பனன்மலையை யென்று
வேட்படவைத்தவாரேறவிதிர்விதிர்ந்தாக்கினவீழ்ந்து
ஆட்படக்கருதிப்புக்காரவளிவணல் லூராரே.

(௩)

நிலைவலம்வல்லனல்லேநன்மையைநீனைமாரட்டான்
சிலைவலங்கொண்டசெல்வன்சிரியகயிலைதன்னைத்
தலைவலங்கருதிப்புக்குத்தாக்கினான்மன்னையன்று
அலைகுலையாக்குவித்தாரவளிவணல் லூராரே.

(௪)

தவ்வலியொன்றாகத்தனதொருபெருமைபாலே
மெய்வவலியுடையனென்றுமிகப்பெருந்தோயூர்ந்து
செவ்வலிகூர்வியாற்சொம்பத்தாலெடுக்கும்முனை
அவ்வலிதிர்க்கவல்லாரவளிவணல் லூராரே.

(௫)

நன்மைதானறியமாட்டானடுவிலாவர்க்கர்கோமான்
வன்மையேகருதிச்சென்றுவலிதனைச்செலுட்டிநலுந்துக்
கன்மையான்மலையையோடிக்கருதித்தானெடுத்துவாயால்
அம்மையோவென்னவைத்தாரவளிவணல் லூராரே.

(௬)

கதம்படப்போதுவார்கள்போதுமக்கருத்தினுலே
சிதம்படநின்றநீர்கள்சிக்கெனத்தவிரும்மென்று
மதம்படுமனத்தனாகவன்மையான்மிக்குநோக்க
அதம்பழத்துருவுசெய்தாரவளிவணல் லூராரே.

(௭)

நாடுமிக்குழிதர்கின்றடுவிலாவர்க்கர்கோனை
ஓடுமிக்கென்றுசொல்லியுன்றினாகுகரினுலே
பாடுமிக்குய்வனென்றுபணியநற்றிற்குக்காட்டி
ஆடுமிக்கவம்பூண்டாரவளிவணல் லூராரே.

(௮)

ஏனமாயிடந்தமாலுமெழிறருமுளரியானும்
ஞானந்தானுடையராகிநன்மையையறியமாட்டார்
சேனந்தானிலாவர்க்கன்செழுவரையெடுக்கஆன்றி
ஆனந்தவருள்கள்செய்தாரவளிவணல் லூராரே.

(௯)

ஊக்கினன்மலையையோடியுணர்விலாவர்க்கன்மனைத்
தாக்கினுவிரலினுலெதலைபத்துந்தகாலுன்றி
நோக்கினுஞ்சுத்தன்னேநோன்பிறஆன்றுசொல்லி
ஆக்கினாமுதமாவவளிவணல் லூராரே.

(௧௦)

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முதல்வன் - சாட்சிநாதர்; முதல்வி - சுவந்தரவல்.

60

கூ0. திருப்பெருவேளூர் - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

மலை

நாளைக்

ககனலெரியாடினாளைப்

பிறையணிசடையினாளைப்பெருவேளூர்பேணிநாளை
நறையணிமலர்க்கேநிராடொழும்வனங்குவேவனே.

(க)

நாதனாயுலகமெல்லாநம்பிரானெனவுநின்ற
பாதனும்பரமயோகிபலபலதிறத்தினலும்
பேதனய்த்தோன்றினாளைப்பெருவேளூர்பேணிநாளை
ஓதநாவுடையனாகியுரைக்குமாறுரைக்கின்றேனே.

(உ)

குறவிகேதான்மணந்தசெல்வக்குமர வேடாநாதையென்று
நறவிளநறுமென் கூந்தனங்கையார்பாகந்நாளைப்
பிறவியைமாற்றுவாளைப்பெருவேளூர்பேணிநாளை
உறவினல்வல்லனாகியுணருமாறுரைத்துவெனே.

(ங)

மைஞ்ஞவில்கண்டன் நன்னைவலங்கையின்மழுவிவான்றேந்திக்
கைஞ்ஞவின்மானினோடுங்கனலெரியாடினாளைப்
பிஞ்ஞகன்நன்நையந்தண்பெருவேளூர்பேணிநாளைப்
பொய்ஞ்ஞகநினையமாட்டாப்பொறிலிவாறுநிலேனே.

(ச)

ஓடைசேர்நெற்றியாணையுரிவையைமுடினாளை
வீட்டேதகாட்டுவாணவேதநான்காயினாளைப்
பேடைசேர்புறவரீங்காப்பெருவேளூர்பேணிநாளை
கூடனன்வல்லமாற்றற்குறுகுமாறறிகிலேனே.

(ஊ)

கச்சைசேர்நாகத்தாளைக்கடல்விடங்கொண்டநாளைக்
கச்சியேகம்பன்நன்னைக்கனலெரியாடிவாளைப்
பிச்சைசேர்ந்துழல்வினாளைப்பெருவேளூர்பேணிநாளை
யிச்சைசேர்ந்தமரநாணுமிறைஞ்சுமாறிறைஞ்சுவேனே.

(சு)

ராய்வந்துதன்னைத்திருவடிவணங்குவார்கள்
முத்தனைமூர்த்தியாயமுதல்வனைமுழுதுமாய
பித்தனைப்பிறருமேத்தப்பெருவேளூர்பேணிநாளை
மெத்தநேயவனைநாளும்விரும்புமாறறிகிலேனே.

(ஏ)

முண்டமேதாங்கினாளைமுற்றியஞானந்தாளை
வண்டுலாங்கொன்றைமாலையனார்மதிக்கண்ணியாளைப்
பிண்டமேயாயினாளைப்பெருவேளூர்பேணிநாளை
அண்டமாமாதியாணையறியுமாறறிகிலேனே

(அ)

விரிவிவாறுவினாக்கள்வேறெரு மயஞ்செய்து
ஏரிவினற்சொன்னாரேனுமெம்பிராற்கேற்றதாகும்

பரிவினாற்பெரியோரேத் தும்பெருவேளூர்பற்றினினை
மருகியான்வாழ்த்தியுய்யும்வகையதுநினைக்கின்றேனே.

(க)

பொருகடலிலங்கைமன்னனுட்கெடப்பொருத்திரல்வ
கருகியகண்டத்தானைக்கதிரிளங்கொழுந்துசூடும்
பெருகியசடையினினைப்பெருவேளூர்பேணினை
உருகியவடியரேத்துமுள்ளத்தா லுள்ளுவேனே.

(க௦)

லம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - பிரியாதநாதர்; முதல்வி - ஏல்வார் குழுவியம்மை.

சூ

சூக. திருவிராமேச்சுரம் - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

பாசமுங்கழிக்ககில்லாவரக்கரைப்படுத்துத்தக்க
வாசமிக்கலர்கள் கொண்டுதியினுன்மால்செய்கோயில்
நேசமிக்கன்பினுலேநினைமினீர்நின் றுநா ளும்
தேசமிக்கானிருந்ததிருவிராமேச்சுரமே,

(க)

முற்றின நாள்களென்றுமுடிப்பதேகாரணமாய்
உற்றவன்போர்களுலேயுணர்விலாவரக்கர்தம்மைச்
செற்றமால்செய்தகோயிற்றிருவிராமேச்சுரத்தைப்
பற்றிரீபரவுநெஞ்செபடர்சடையீசன்பாலே.

(உ)

கடலிடைமலைகடம்மாலடைத்துமால்கரும்முற்றித்
கிடலிடைச்செய்தகோயிற்றிருவிராமேச்சுரத்தைத்
தொடலிடைவைத்துநாவிற்சுழல்கின்றேன் றாய்மையின்றி
உடலிடைநின்றும்பேராவைவராட்டுண்டுகொனே.

(ங)

குன்றுபோற்றோளுடையகுணமிலாவரக்கர்தம்மைக்
கொன்றுபோராழியம்மால்வட்கையாற்செய்தகோயில்
நன்றுபோல்நெஞ்சமேநீநன்மையைறிதியாயில்
சென்றுநீதொழுதுய்கண்டாய்திருவிராமேச்சுரமே.

(ச)

வீரமிக்கெயிறுகாட்டிவிண் னுறநீண்டரக்கன்
கூரமிக்கவனைச்சென்றுகொன்றுடன்கடற்படுத்துத்
தீரமிக்கானிருந்ததிருவிராமேச்சுரத்தைத்
கோரமிக்கார்தவத்தாற்கூடுவார்குறிப்புளாரே.

(ரு)

ஆர்வலநம்மின்மிக்காரென்றவவ்வரக்கர்கூடிப்
போர்வலஞ்செய்துமிக்குப்பொருதவர்தம்மைவீட்டித்
தேர்வலஞ்செற்றமால்செய்திருவிராமேச்சுரத்தைச்
சேர்மடநெஞ்சமேநீசெஞ்சடையெந்தைபாலே.

(சு)

வார்க்கினுவின்புரைத்துவாழ்கிலார் தம்மையெல்லாம்
போர்க்கினுற்புடைத்தவர்களுயிர் தனையுண்மொருான்
தேக்குநீர் செய்தகோயிறிருவிராமேச் சுரத்தை
நோக்கினுல்வணங்குவார் சுகோயினி, துணுகுமன்றே. (௭)

பலவுநாடிமைசெய்துபார்தன்மேற்குழுவீவந்து
கொலைவிலார்கொடியராயவரக்கரைக்கொன்று விழ்த்த
சிலையினுன் செய்தகோயிறிருவிராமேச் சுரத்தைத்
தலையினுல்வணங்குவார்கள் தாழ்வராந்தவமதாமே. (௮)

கோடிமாதவங்கன் செய்துகுன்றினுந் தம்மையெல்லாம்
வீடவேசக்கரத்தாலெநிந்துபின்னைன்புகொன்றி,
தேடிமால்செய்தகோயிறிருவிராமேச் சுரத்தைத்
நாடிவாழ்நெஞ்சமேநீ கன்னெறியாகுமன்றே. (௯)

வன்கண்ணர்வாளரக்கர் வாழ்வினையொன்றறிபார்
புன்கண்ணராகிநின்றுபோர்கன் செய்தாரைமாட்டிச்
செங்கண்மால்செய்தகோயிறிருவிராமேச் சுரத்தைத்
தங்கனாலெய்தவல்லார் தாழ்வராந்தலை வன்பாலே. (௧௦)

வரைகளொத்தேயுயர்ந்தமணிமுடியரங்கர்க்கோனை
விரைய முற்றறவொடுக்கீண்டுமால்செய்தகோயில்
திரைகள் முத்தால்வணங்குந் திருவிராமேச்சுரத்தை
உரைகள் பத்தாலுரைப்பாருள்குவாரன்பியுலே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் பாண்டிநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - இராமலிங்கேச்சுரர்; முதல்வி - பருவதவர்த்தனியம்மை.

௧௨

௧௨. * திருவாலவாய் - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

வேதியாவேத்தோவிண்ணவரண்ணுவென்றென்
றோதியேமலர்க்கேவியொருங்கிநின் கழல்கள்காணப்
பாதியோர் பெண்ணைவைத்தாய்படர்சடைமதியஞ்சும்
ஆதியேயாலவாயிலப்பினையருள்செயாயே. (௧)

நம்பே
என்பொனையீசாவென்றென்றேத்திகாணேசுற்றென்றும்
பின்பினேதிரிந்துநாயேன்பேர்த்தினிப்பிழவாவண்ணம்
அன்பினையாலவாயிலப்பினையருள்செயாயே. (௨)

ஒருமருந்தாகியுள்ளாயும்பேரோடுலகுக்கெல்லாம்
பெருமருந்தாகிஇன்றாய்பேரமுதின்கவையாய்க்
கருமருந்தாகியுள்ளாயாளுமவல்லினைகடர்க்கும்
அருமருந்தாலவாயிலப்பினையருள்செயாயே.

* திருவாலவாய் என்பது மதுரை.

செய்யநின் கமலபாதஞ்சேருமாதேவர்தேவே
மையணிகண்டத்தானேமான்மறிமழுவொன்றேத்தும்
சைவனேசாலனானங்கற்றறிவிலாதநாயேன்
ஐயனேயாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே.

(சு)

வெண்டலைகையிலேந்திமிகவுழர்பவிகொண்டென்றும்
உண்டதுமில்லைசொல்லிலுண்டதுநஞ்சுதண்ணைப்
பண்ணைநினையமாட்டாப்பளகனேனுளமதார
அண்டனேயாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே.

(ரு)

எஞ்சலிப்புகலிதென்றென்றேத்திரானேசற்றென்மம்
வஞ்சகமொன்றுமின்றிமலரடிகாணும்வண்ணம்
நஞ்சினைமிடற்றில்வைத்ததற்பொருட்பதமேராயேற்
கஞ்சலென்றாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே.

(சு)

வழுவினாதுண்ணைவாழ்த்திவழிபடுந்தொண்டனேனுன்
செழுமலர்ப்பாதங்காணத்தெண்டுகாரநஞ்சமுண்ட
குழகனேகோலவில்லீகூத்தனேமாத்நாயுள்ள
அழகனேயாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே.

(எ)

நறுமலர்நீருங்கொண்டுநொடொறுமேத்திவாழ்த்திச்
செறிவனசித்தம்மைத்துத்திருவடிசேரும்வண்ணம்
மறிகடல்வண்ணன்பாகாமாமறையங்கமாரும்
அறிவனேயாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே.

(அ)

நலந்திகழ்வாயினூலாற்சருகிலைப்பந்தர்செய்த
சிலந்தியயரசதாளவருளினாயென்றுண்ணம்
கலந்துடன்வந்துநின்றான்கருதிநான்காண்பதாக
அலந்தனனாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே.

(க)

பொடிக்கொடுப்புகிப்பொல்லாக்குரம்பையிற்புத்தியொன்றிப்
பிடித்துநின்றான்கொன்றும்பித்தற்றிநானிருக்கமாட்டேன்
எடுப்பினன்றில்ங்கைக்கோன்வந்தெடுத்தலுமிருபதுதோள்
அடர்த்தனையாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே.

(கௌ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் பாண்டிநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - சொக்கநாதேச்சாரர்; முதல்வி - மீளுட்சிபம்மை.

63

சு. உ.

வண்ணமலை - திருநெறியை.

திருச்சிற்றம்பலம்

தூதிமாமலர்கனையுமையவன்பங்காமிக்க

சோதியேதுளங்குமெண்டோட்சுடர்மழுப்படையினே

செய்யமரர்கோவையணியணுமையுள்ளனே

ல்லா

லேனே.

(க)

பண்டனைவென்றவின்சொற்பாவையோர்பங்கலை
கண்டனேகார்கொள்கொன்றைக்கடவுளேகமலபாதா
அண்டனேயமரர்கோவேயணியனாமலையுளானே
தொண்டனேனுன்னையல்லாற்சொல்லுமாசொல்லிலேனே.

(உ)

உருவமுமுயிருமாகியோதியவுலகுக்கெல்லாம்
பெருநனைபிறப்புவிடாய்நின்றவெம்பெருமான்மிக்க
அருவிபொன்சொரியுமண்ணுமலையுளாய்நடர்கோவே
லேனே.

பைம்பொனேபவளக்குன்றேபரமனேபால்வெண்ணீற்று
செம்பொனேமலர்செய்பாதாசீர்தருமணியேமிக்க
அம்பொனேகொழித்துவீழுமணியனாமலையுளானே
என்பொனையுன்னையல்லாலேதுகாணினைவிலேனே.

பிறையணிமுடியினேபிஞ்ஞகாபெண்ணைப்பாகா
மறைவலாவினாவாவண்டார்கொன்றையாய்வாமதேவா
அறையகழலமரரேத்துமணியனாமலையுளானே
இறையனையுன்னையல்லாவினாதுகாணினைவிலேனே.

புரிசடைமுடியின்மேலோர்பொருபுனற்கங்கைநவைத்துக்
கரியுரிபோர்வையாகக்கருதியகாலகாலா
அரிசுலமலிந்தவண்ணாமலையுளாயலின்மிக்க
வரிமிகுவண்ணெய்செய்பாதகான்மறப்பிலேனே.

(க)

இரவியுமதியும்விண்னுமிருநிலம்புனலுங்காற்றும்
உரசுமார்பவனமெட்டுந்திசையொளியுருவமானாய்
அரவுமிழ்மணிகொள்கோதியணியனாமலையுளானே
பரவுகின்பாதமல்லாற்பரமநான்மற்றிலேனே.

(எ)

பார்த்தனுக்கன்றுநல்கிப்பாசுபத்தையேந்தாய்
நீர்த்தம்புலாவுகங்கைகொடுமுடிநிலாவவைவந்தாய்
ஆர்த்துவந்தீண்டுக்கொண்டலணியனாமலையுளானே
தீர்த்தனேநின்னன்பாதத்திறமலாற்றிறமிலேனே.

(அ)

பாலுநெய்முதலாமிக்கபசுவிலைந்தாடுவானே
மாலுநான்முகனுங்குடிக்காண்கிலாவகையுணின்றாய்
ஆலுநீர்கொண்டல்பூகமணியனாமலையுளானே
வாலுடைவிடையாயுன்றன்மலரடிமறப்பிலேனே.

(இ)

இரக்கமொன்றியாதுமில்லாக்காலனைக்கடிந்தவெம்மான்
உரத்தினுல்வரையையுக்கவொருகிரனுதியினுலே
அரக்கனைநெரித்தவண்ணாமலையுளாயமரரேறே
சிரத்தினுல்வணங்கியேத்தத்திருவடிமறப்பிலேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் நடுநாட்டில் உள்ளது

முதல்வன் அருணாசலேச்சாரர்; முதல்வி - உண்ணாமலையம்மை.

64

சா. திருவீழிமிழலை - திருநேரிசை.

இன்படையர்பாம்பின்புணினர் பூணூலர்
சீதத்திற்பொலிந்ததிங்கட்கொழுந்தர்நஞ்சுமுந்துகண்டர்
சீதத்திற்பொலிந்தவோசைக்கேள்வியர்வேள்வியாளர்
ளா ரே.

(க)

காலையிற்சுதிர்செய்மேனிகங்குலிற்கறுத்தகண்டர்
மாலையின்மதியஞ்சேர்ந்தமருடத்தர்மதுவும்பாலும்
ஆலையிற்பாரும்போலவண்ணித்திட்டடியார்த்
வேலையினமுதர்வீழிமிழலையுள்விகிர்தனாரே.

(உ)

வருந்தினநெருநலின்றாய்வழங்கினநாளாராகீழ்
இருந்துநன்பொருள்கலைவர்க்கியம்பினிருவரோடும்
பொருந்தினர்பிரிந்துதம்பாற்பொய்யராமவர்கட்கென்றும்
விருந்தினர்திருந்துவீழிமிழலையுள்விகிர்தனாரே.

(ங)

நிலையுலாவுர்முன்றொன்றெருப்பரிசூற்றம்பாகச்
சிலையுநாணதுவுநாகங்கொண்டவர்தேவர்தங்கள்
தலையினுற்றரித்தவென்புந்தலைமயிர்வடமும்பூண்ட
விலையிலாவேடர்வீழிமிழலையுள்விகிர்தனாரே.

(ச)

மறையிடைப்பொருளர்மொட்டின்மலர்வழிவாசத்தேனர்
கறவிடைப்பாலினெய்யர்கரும்பினிந்தகட்டியாளர்
பிறையிடைப்பாம்புகொன்றைப்பிணையல்சேர்சடையுணீர்
எனையர்வீழிமிழலையுள்விகிர்தனாரே.

எண்ணக டளரல்லரிமவான்பெற்ற
ரையர்காற்றிற்பெருவலியிருவராகி

மண்ணகத்தைவாரீரினுவல்தியதனில்மூவர்
விண்ணகத்தொருவர்வீழிமிழலையுள்விகிர்தனாரே.

(சு)

சந்தனிகொங்கையாளோர் பங்கினர்சாமவேதர்
எந்தையுமெந்தைதந்தைதந்தையுமாயவீசர்
அந்தியோடுதயமந்தனாளரெனய்யால்வேட்கும்
வெந்தமுலுருவர்வீழிமிழலையுள்விகிர்தனாரே.

(ஏ)

நீற்றினைநிறையப்பூசுநித்தலாயிரம்பூக்கொண்டு
ஏற்றுழியொருநாளொன்றுகுறையக்கண்ணிறையவிட்ட
ஆற்றலுக்காழிநல்கியவன்கொணர்ந்திழிச்சுங்கோயில்
வீற்றிருந்தளிப்பர்வீழிமிழலையுள்விகிர்தனாரே.

(அ)

சுத்திசெய்பவர்கட்கெல்லாஞ்சேர்விடஞ்சென்றுகூடப்
பத்திசெய்பவர்கள்பாவம்பறைப்பவரிழையிலாளர்

முத்திசெய்பவளமேனிமுதிரொளிநீல ஸாந்தர்
வித்தினின்முனையர்வீழிமிழையுள்வந்தருவோ. (க)

தருக்கினவர்க்கன்றேஞ்சாரதிநடைநிலாந்
பொருப்பினையெடுத்துநோனும்பொன் முடிபுந் தம்புலையாய்
நெரிப்புண்டங்கலறிமீண்டுதினந்தயாபாவகர்வான்
விருப்பொடுங்கொடுப்பர்வீழிமிழையுள்வந்தருவோ. (கௌ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

முதல்வன் - வீழிமிழைச்சுடர்; முதல்பெண் - சந்திராம்பலக.

திருச்சிற்றம்பலம்

சாரு. திருச்சாரங்காதி - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

தோடுலாமலர்க்குவித்தொழுநதழமார்க்குமேடையன்
வீழுகளாணுகிறென்றுமெய்ப்பொன்னாக்கங்கலன்
பாடுதான்செலலுமஞ்சரப்பாதமேசாணமென்னச்
சாடினார்காலன்மாள்சாய்க்காடுமேயினுரோ. (க)

வ. அகவானவாக்காரோடு
கடைந்திடவெழுந்தஞ்சங்கண்டெய்தோவாஞ்சி
அடைந்துஞ்சாணமென்னவருப்பெரிநலையராந்
தடங்கடனஞ்சமுண்டார்சாங்காடுமேயினுரோ. (உ)

அரணிலாவெளியநாவலருநிழலாகப்பன்
- ஐனாந்தரந்தாய்ய
முரணிலாச்சிலந்திதன்னைமுடியுலகமன்னாந்நித்
தரணிதரனாலைவத்தார்சாய்க்காடுமேயினுரோ. (ங)

அரும்பெருஞ்சிலைக்கேவெடும்புநிறம்பார்த்தற்கன்னு
உரம்பெரிதுடைமைகாட்டியொள்ளமர்ரெய்துமீண்டே
வரம்பெரிதுடையனாக்கவாளமர்முதந்தின்மன்று
சரம்பொலிதூணியீந்தார்சாய்க்காடுமேயினுரோ. (ச)

இந்திரன்பிரமணங்கியெண்வகைவசுக்கோடு
மந்திரமறையதோதிவானவர்வனங்நவாழ்த்தத்
தந்திரமறியாததக்கண்டேவன்வியைத்தகர்த்தருளறு
சந்திரங்கருள்செய்தாருஞ்சாய்க்காடுமேயினுரோ. (ரு)

ஆமலிபாலுரெய்யுமாட்டியர்ச்சகன்கள்செய்து
பூமலிகொன்றைருட்டப்பொருத்தன்னருதைதானைக்
கூர்மழுவொன்றோலாச்சக்குளிர்சடைக்கொன்றைமாலை
தாமெனத்தண்டிக்கிற்தார்சாய்க்காடுமேயினுரோ. (கௌ)

கடகரியுரியர்போ லுங்கனமழுவாளர்போ லும்
படவரவரையர்போ லும்பாரிடம்பலவுங்குடிச்
குடமுடைமுழுவமார்ப்பக்கனிகல் பாடநாடாரும்
நடநவிலடிகள்போ லுநாகவீச்சரவனாரே.

(ரு)

பிறைமுதுசுடையர்போ லும்பெண்ணைருபாகர்போ லும்
மறையுறுமொழியர்போ லுமான்மறையவன் நறையேநீம்
முறைமுறையமரர்குடிமுடிசுளால்வணங்கித் தின்ற
நறவமர்கழலர்போ லுநாகவீச்சரவனாரே.

(சு)

வஞ்சுசுர்க்கரியர்போ லுமருவினோர்க்கெனியர்போ லும்
குஞ்சுரத்தரியர்போ லுங்குற்றினைக்குமையர்போ லும்
விஞ்சையரியவன் றுவேலைவாய்வந்தழந்த
நஞ்சணியிடற்றர்போ லுநாகவீச்சரவனாரே.

(எ)

பொகமார்மோடிகொங்கைபுணர் தருபுனிதர்போ லும்
வேகமார்வியையர்போ லும்வெண்பொடியாடுமெனியர்
பாகமா லுடையர்போ லும்பருப்பதனில்லர்போ லும்
நாகநா னுடையர்போ லுநாகவீச்சரவனாரே.

(அ)

கொக்கரைதாளம்விண்பாணிசெய்குழகர்போ லும்
அக்கரையணிவர்போ லுமைந்தலையர்வர்போ லும்
வக்கரையமர்வர்போ லுமாதரைமையல்செய்யும்
சக்கரையருவர்போ லுநாகவீச்சரவனாரே.

(க)

வின்மையாற்புரங்கண்முன்றும்வெந்தழல்விநித்தார்போ லும்
தன்மையாலமரர்தங்கடலைவர்க்குநிலைவர்போ லும்
வன்மையான்மலையெடுத்தான்வலிபினைநிலைநித்தாங்கி
நன்மையாலளிப்பர்போ லுநாகவீச்சரவனாரே.

(க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - சண்பகாரணணியேச்சரர்; முதல்வி - சூனா முலைநாயகி.

(6)

சுள. திருக்கொண்டிச்சரம் - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

வரைகிலேன்புலன்களைந்தும்வரைகிலாப்பிறவியாயப்
புரையிலேயடங்கித் துபுறப்படும்வழியுங்காணேன்
அரையிலேயிளிருநாகத்தண்ணிலேயஞ்சுலென்னாய்
திரையுலாம்பழனவேலித்திருக்கொண்டிச்சரத்துளானே.

(க)

தொண்டனென்பிறந்துவாளாதொல்வினைக்குழியில்விழ்ந்து
பிண்டமேசுமந்தனைந்துபேர்வதோர்வழியுங்காணேன்
அண்டனையண்டவாணவறிவனையஞ்சுலென்னாய்
தெண்டிரைப்பழனஞ்சுழித்திருக்கொண்டிச்சரத்துளானே.

(உ)

கடகரியுரியர்போலும்பென்மொழியர்போலும்பாரிடம்பலவுங்கூடிச்
குடமுடைமுழுவமார்ப்பக்களிகள்பாடநாடும்
நடநவிலடிகள் ச்சரவனாரே.

பிறையுறுசுடையர்போலும்பென்மொழியர்போலும்பாரிடம்பலவுங்கூடிச்
குடமுடைமுழுவமார்ப்பக்களிகள்பாடநாடும்
நடநவிலடிகள் ச்சரவனாரே.

(க)

வஞ்சகர்க்கரியர்போலும்பென்மொழியர்போலும்பாரிடம்பலவுங்கூடிச்
குடமுடைமுழுவமார்ப்பக்களிகள்பாடநாடும்
நடநவிலடிகள் ச்சரவனாரே.

(எ)

பொகமார்மோடிகொங்கைபுணர்நாடுபுனிதர்போலும்
வேகமார்விடையர்போலும்பென்மொழியர்போலும்பாரிடம்பலவுங்கூடிச்
குடமுடைமுழுவமார்ப்பக்களிகள்பாடநாடும்
நடநவிலடிகள் ச்சரவனாரே.

(அ)

கொக்கரைதாளம்விண்பாணிசெய்குழகர்போலும்
அக்கரையணிவர்போலும்பென்மொழியர்போலும்பாரிடம்பலவுங்கூடிச்
குடமுடைமுழுவமார்ப்பக்களிகள்பாடநாடும்
நடநவிலடிகள் ச்சரவனாரே.

(க)

வின்மையாற்புரங்கண்முன்றும்பென்மொழியர்போலும்பாரிடம்பலவுங்கூடிச்
குடமுடைமுழுவமார்ப்பக்களிகள்பாடநாடும்
நடநவிலடிகள் ச்சரவனாரே.

(க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - சண்பகாரணணியேச்சரர்; முதல்வி - குன்றமுல்லநாயகி.

67

சு.எ. திருக்கொண்டிச்சரம் - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

வரைகிலேன்புலன்களைந்நும்வரைகிலாப்பிறனிமாயப்
புரையிலேயடங்கின்றுபுறப்படுமவழியுங்காணேன்
அரையிலேயிளிநாகத்தண்ணிலேயஞ்சலென்னாய்
திரையுலாம்பழனவேலித்திருக்கொண்டிச்சரத்துளானே.

தொண்டனைப்பிறந்துவாளாதொல்வினைக்குழியில்விழ்ந்து
பிண்டமேசுமந்தநைந்துபேர்வதோர்வழியுங்காணேன்
அண்டனையண்டவாணவறிவனையஞ்சலென்னாய்
தெண்டிரைப்பழனஞ்சுழந்திருக்கொண்டிச்சரத்துளானே.

கால்கொடுத்தும்புமூட்டிக்கிதிர்நரம்பாக்கையார்த்துத்
தோலுடுத்துகிரமட்டித்தொகுமயிர்மேயந்தகரை
ஒலெடுத்துழைநூர்கடியொளிப்பதற்கஞ்சுகின்றேன்
சேலுடைப்பழனஞ்சூழ்த்திருக்கொண்டிச்சரத்துளானே. (ங)

கூட்டமாயைவர்வந்துகொடுத்தொழிற்குணத்தராகி
ஆட்டுவார்க்காற்றுகில்லேடாடவசைத்தகோவே
காட்டிடையாங்கமாகவாடியகடவுளேயோ
சேட்டிரும்பழனவேலித்திருக்கொண்டிச்சரத்துளானே. (ச)

பொக்கமாய்நின்றபொல்லாப்புழுமிடைமுடைகொளாக்கை
தொக்குநின்றவர்தொண்ணூற்றறுவருந்துயக்கமெய்த
மிக்குநின்றிவர்கள்செய்யும்வேதனைக்கலந்துபோனேன்
செக்கரேதிகமுமேனித்திருக்கொண்டிச்சரத்துளானே. (ரு)

ஊனுலாமுடைகொளாக்கையுடைகலமாவதென்றும்
மானுலாமழைக்கணூர்தம்வாழ்க்கையைமெய்யென்றெண்ணி
நானெலாமினையகாலநண்ணிலேனெண்ணமில்லேன்
தேனுலாம்பொழில்களூழ்த்திருக்கொண்டிச்சரத்துளானே. (க)

சரணிருமடங்குணீண்டசுழக்குடைப்பதிக்குராதர்
வாணிகரைவர்தொண்ணூற்றறுவருமயக்கஞ்செய்து
பேணியபதியினின்றபெயரும்போதறியமாட்டேன்
சேனுயர்மாடகீடுதிருக்கொண்டிச்சரத்துளானே. (எ)

பொய்மறித்தியற்றிவைத்துப்புலாங்கமழ்பண்டம்பெய்து
பைமறித்தியற்றியன்னபாங்கிலாக்குரம்பைநின்ற
கைமறித்தனையவாவிதழியும்போதறியமாட்டேன்
செந்நெறிச்செலவுகானேன்றிருக்கொண்டிச்சரத்துளானே. (அ)

பாலனாய்க்கழிந்தநாளும்பனிமலர்க்கோதைமார்தம்
மேலனாய்க்கழிந்தநாளும்மெலிவொடுமுப்புவந்து
கோலனாய்க்கழிந்தநாளும்புகுறிக்கோளிலாதுகெட்டேன்
சேலுலாம்பழனவேலித்திருக்கொண்டிச்சரத்துளானே. (க)

விரைதருகருமென்கூந்தல்விளங்கிழைவிலொன்கண்ணை
வெருவாவின்கைக்கோமான்விலங்கலையெடுத்தநூன்று
பருவவையனையதோளுமுடிகளும்பாறிவிழ்த்
திருவிரலுன்றினுனேதிருக்கொண்டிச்சரத்துளானே. (கா)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - பசுபதிச்சரர்; முதல்வி - சாந்தநாயகி.

சு.அ. திருவாலங்காதி - திருநேரிகை.

திருச்சிவமயம்.

வெள்ளநீர்ச்சடையர்போலும் கிறும்புவார்க்கெவியர்போலும்
உள்ளுளையுருகி கின்றங்குப்பவர்க்கன்பர்போலும்
கள்ளமேவினைகளெல்லாங்கரசு வந்திடுவர்போலும்
அள்ளலம்பழினைமேயவாலங்காட்டடிகளாரே.

செந்தழலுருவர்போலுஞ் சிவசுடையுடையர்போலும்
வெந்தவெண்ணிறுகொண்டெயர்க்கனிந்திடுவர்போலும்
மந்தமாம்பொழிற்பழினைமர்பெயர்வர்போலும்
அந்தமிலடிகளர்போலுமாலங்காட்டடிகளாரே.

கண்ணினுற்காமநீவனைக்கனலெழுவழிப்பர்போலும்
எண்ணிலார்புரங்கண்முன்றுமெரிபுணர்ச்சிப்பர்போலும்
பண்ணினுர்முழுவமோவாப்பைம்பொழிற்பழினைமேய
அண்ணலாரெம்மையாளுமாலங்காட்டடிகளாரே.

காறிநிலிடத்தைபுண்டகண்டிடுவர்போலும்
தூறிநிசுடலைதன்னிறகண்ணவெண்ணிறத்தர்போலும்
கூறிடுமருவர்போலுங்குனிப்பொழிற்பழினைமேய
ஆறிடுசடையர்போலுமாலங்காட்டடிகளாரே.

பார்த்தேடமர்பொருதுபந்திமைகாண்பர்போலும்
கூர்த்தவாயம்புகோந்நஞ்சுநங்கையநிவர்போலும்
பேர்த்துமோராவகாழியம்பொருளெயர்போலும்
தீர்த்தமாம்பழினைமேயதிருவாலங்காட்டடிகளாரே.

வீட்டினுர்சடுவெண்ணிறமெய்க்கனிந்திடுவர்போலும்
காட்டினின்றடல்பேடனுங்கருந்தினைபுடையர்போலும்
பாட்டினுர்முழுவமோவாப்பைம்பொழிற்பழினைமேயார்
ஆட்டினுராவத்தன்னையாலங்காட்டடிகளாரே.

தாளுடைச்செங்கமலந்தடங்கொச்சேவடியர்போலும்
நாளுடைக்காலன்வீழுவதைசெய்தகம்பர்போலும்
கோளுடைப்பிறவிதீர்ப்பார்க்குனிப்பொழிற்பழினைமேய
ஆளுடையண்ணல்போலுமாலங்காட்டடிகளாரே.

கூடினருமைதன்னேடேசூறிப்புடைவெடங்கொண்டு
சூடினர்க்ககையாளேச்சுவறிடுசடையர்போலும்
பாடினார்சாமவேதம்பைம்பொழிற்பழினைமேயார்
ஆடினார்காளிகாணவாலங்காட்டடிகளாரே.

வெற்றரைச்சமணரோடும்விலையுடைக்ககறைபேர்க்கும்
ஒற்றரைச்சொற்கள் கொள்ளார் குணங்கையுட்ப்புபோலும்
பெற்றமேயுகந்தங்கேறும்பெருமையையுடையர்போலும்
அற்றங்களறிவர்போலுமாலங்காட்டடிகளாரே.

(க)

மத்தனாய்மலையெடுத்தவரக்கணைக்கரத்தோடொல்க
ஒத்தினர்திருவிரலாலுன்றியிட்டருள்வர்போலும்
பத்தர்தம்பாவந்தீர்க்கும்பைம்பொழிற்பழினைமேய
அத்தனார்தம்மையான்வாராலங்காட்டடிகளாரே.

(க௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் தொண்டைநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - ஊர்த்தபாண்டவச்சுரர்; முதல்வி - வண்டார் குழலியம்மை.

69

கூக. திருக்கோவலூர்வீரட்டம் - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

செத்தையேன்சுதம்பராயேன்செடியனேனமுக்குப்பாயும்
பொத்தையேபோற்றிகாரும்புகவிடமறியமாட்டேன்
எத்தைநான்பற்றிநிற்கேனிருளறகோக்கமாட்டாக்
கொத்தையேன்செய்வதென்னேகோவல்வீரட்டனீரே.

(க)

தலைசுமந்திருகசுரற்றித்தரணிக்கேபொறையதாகி
நிலையிலாநெஞ்சந்தன்னுணித்தலுமைவர்வேண்டும்
விலைகொடுத்தறுக்கமாட்டேன்வேண்டிற்றேவேண்டியெய்த்
குலைகொண்மான்னிகள்இந்துங்கோவல்வீரட்டனீரே.

(உ)

வழித்தலைப்படவுமாட்டேன்வைகலுந்துய்மைசெய்து
பழித்திலைன்பாசமற்றுப்பரமநான்பரவமாட்டேன்
இழித்திலைன்பிறவிதன்னையென்னினைந்திருக்கமாட்டேன்
கொழித்துவந்தலைக்குந்தெண்ணீர்க்கோவல்வீரட்டனீரே.

(ஈ)

சாற்றுவரைவர்வந்துசுந்தித்தகுடிமைவேண்டிக்
காற்றுவர்கனலப்பேசிக்கண்செவிமுக்குவாயுள்
ஆற்றுவரலந்துபோனேனாதியையறிவொன்றின்றிக்
கூற்றுவர்வாயிற்பட்டேன்கோவல்வீரட்டனீரே.

(ச)

தடுத்திலைனைவர்தம்மைத்தத்துவத்துயர்வுநீர்மைப்
படுத்திலைன்பரப்புநோக்கிப்பன்மலர்ப்பாதுமுற்ற
அடுத்திலைன்சுந்தையாரவார்வலித்தன்புதிண்ணம்
கொடுத்திலைன்கொடியவாரான்கோவல்வீரட்டனீரே.

(ரு)

மாச்செய்தகுரம்பைதன்னைமண்ணிடைமயக்கமெய்து
நாச்செய்தநாலுமைந்துகல்லனவாய்தல்லைத்துக்
காய்செய்தகாய்தன்னுணித்தலுமைவர்வந்து
கோச்செய்தகுமைக்கயாற்றேன்கோவல்வீரட்டனீரே.

(கூ)

படைகள் போல்வினைகள் வந்துப் பற்றியென்பக்கீண்டும்
விடகிலாவாதலாலேவிதிர்ந்து விரும்பியேத்தும்
இடையிலேனென்செய்கேனாரிப்பவர்தங்கட்கென்றும்
கொடையிலேன்கொள்வதேநான்கோவல்வீரட்டனீரே.

(௭)

பிச்சிலேன்பிறவிதன்னைப்பேபதையென்பிணக்கமென்னும்
துச்சளையமுந்தீவீழ்த்துதுயாமேயிதம்பைநன்னுள்
அச்சனாய்திழூர்த்திக்கண்பனய்வாழமாட்டாக்
கொச்சையென்செய்வதென்னேகோவல்வீரட்டனீரே.

(௮)

நிணத்திடையாக்கைபேணிநியமஞ்செய்திருக்கமாட்டேன்
மணத்திடையாட்டம்பேசுமக்களோசுற்றமென்னும்
கணத்திடையாட்டப்பட்டுக்காதலா லுண்ணப்பேனும்
குணத்திடையாழமாட்டேன்கோவல்வீரட்டனீரே.

(௯)

விரிகடலிலங்கைக்கோணையின்கயிலாயத்தின்சீழ்
இருபதுதோளும்பத்துச்சிரங்களுநெரியநூன்றிப்
பரவியபாடல்கேட்டுப்படைகொடுத்த நுளிச்செய்தார்
குரவொடுகோங்குமுழந்தகோவல்வீரட்டனீரே.

(௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் நடுநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - வீரட்டேசநாதர்; முதல்வி - சிவநாதவல்லி.

70

௭௦. திருநனிபள்ளி - திருநெரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

யா.

உவாகுமுதலே

நெய்யாதரித்து

நாகசுவுடையவர்க்கு

நந்துணையாவர்போலுநனிபள்ளியடிகளாரே.

(௧)

பாற்றமாட்டா

வலஞ்செய்துவாயினூலால்வட்டிணைப்பந்தர்செய்த

சிலந்நெய்யரசனாக்கச்சீர்மைகளாருளாவல்லார்

நலந்திகழ்சோலைகுழந்தநனிபள்ளியடிகளாரே.

(௨)

என்பதும்பத்துமாறுமென்னுளையிருந்துமன்றிக்

கண்பழக்கொன்றுமின்றிக்கலக்கநானலக்கழிந்தேன்

செண்பகந்திகழும்புண்ணெசெழுந்திரட்குரவம்வேங்கை

நண்புசெய்சோலைகுழந்தநனிபள்ளியடிகளாரே.

(௩)

பண்ணினார்பாடலாகிப்பழத்தினிவிரதமாகிக்

கண்ணினார்பார்வையாகிக்கருத்தொடுகற்பமாகி

எண்ணினாரெண்ணமாகியேழுலகனைத்துமாகி

நண்ணினாவினைகடர்ப்பார்நனிபள்ளியடிகளாரே.

(௪)

துஞ்சிருள்காலையிலெதொடர்ச்சியைமறந்திராதே
அஞ்செழுத்தோதிநாளுமரனடிக்கன்பதாகும்
வஞ்சனைப்பாற்சோறுக்கிவழக்கிலாவமணர்தந்த
நஞ்சமுதாக்குவித்தார்நனிபள்ளியடிகளாரே.

(௫)

செம்மலர்க்கமலத்தோனூந்திருமுடிகாணமாட்டான்
அம்மலர்ப்பாதங்காண்பாழியானகழிந்துங் காணான்
நின்மலனென்றங்கேத்துநினைப்பினையருளிராளும்
நம்மலமறுப்பர்போலநனிபள்ளியடிகளாரே.

(௬)

அரவத்தால்வரையைச்சுற்றியமரரோடசுரர்குடி
அரவித்துக்கடையத்தோன்றுமாலநஞ்சமுதாவுண்டார்
விரவித்தம்மடியராசிவிடிலாதொண்டார் தம்மை
நரகத்திலீழ்வொட்டார்நனிபள்ளியடிகளாரே.

(௭)

மண்ணுளேதிரியும்போதுவருவனபலவுந்குற்றம்
புண்ணுளேபுரைபுரையன்புழுப்பொதிபொள்ளலர்க்கை

(௮-௧)

பத்துமோடிட்டோளான்பாரித்துமலையெடுக்கப்
பத்துமோரிரட்டிதோள்கள்படருடம்படரவூன்றிப்
பத்துவாய்கீதம்பாடப்பரிந்தவற்குந்நொடுத்தார்
பத்தர்தாம்பரவியேத்துநனிபள்ளிப்பரமனாரே.

(௯)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - நற்றுணையப்பர்; முதலவி - பருவதராசபுத்திரி.

71) எக. * திருநாகைக்காரோணம் - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

மனைவிதாய்தந்தைமக்கள்மற்றுளசுற்றமென்னும்
வினையுளேவிழுந்தழுந்திவேதனைக்கிடமாகாதே
கனையுமாகடல்சூழ்நாகைமன்னுகாரோணத்தாரனை
நினையுமாவல்லீராகிஓய்யலாநெஞ்சினீரே.

(௧)

வையனைவையமுண்டமாலங்கந்தோண்மேற்கொண்ட
செய்யனைச்செய்யபோதிற்றிசைமுகன்சிரமொன்றேத்தும்
கையனைக்கடல்சூழ்நாகைக்காரோணங்கோயில்கொண்ட
ஐயனைநினைந்தநெஞ்செயம்மநாமுய்ந்தவாரே.

(௨)

நிருத்தனைநிமலன்றன்னைநீணிலம்விண்ணிம்பிக்க
விருத்தனைவேதவித்தைவினொருண்மூலமான
கருத்தனைக்கடல்சூழ்நாகைக்காரோணங்கோயில்கொண்ட
ஒருத்தனையுணர்தலாஹமுய்ந்தவாநெஞ்சினீரே.

(௩)

* திருநாகைக்கா எனபது நாசப்பட்டினம்.

மண்டனையிரந்துகொண்டமாயினுடசுரர்வாறேனார்
தெண்டிரைகடையவந்தநீவிடந்தண்ணியுண்ட
கண்டனைக்கடல்சூழ்நரலைக்காரோணங்கொடியில்லெகாண்ட
அண்டனைநினைந்தநெஞ்சேயம்மகாமுயர்ந்தவாதே.

(சு)

நிறைபுனலணிந்தசென்னிரீசிலாவரவஞ்ஞடி
மறையொலிபாடியாடன்மயானத்தமந்தித்தலைத்தநன்
கறைமலிகடல்சூழ்நரலைக்காரோணங்கொடியில்லெகாண்ட
வினைவனைநாளுமேத்தவிடும்பைப்பொயின்பமாமே.

(சு)

வெம்பனைக்கருங்கையாண்வெருவவன்றுரிவைபோய்த்
கம்பனைக்காலற்காய்ந்தகாலனைஞாலமேய்த்
உம்பனையும்பர்கோணநாகைக்காரோணமேய
செம்பொனைநினைந்தநெஞ்சேயின்னநாமுயர்ந்தவாதே.

(சு)

வெங்கடுங்கானத்தேழைதன்னெந்மேவடையுச்சென்
றங்கமர்மலைந்துபார்த்தற்கிசரமருளிநுளை
மங்கைமாராடலோவாமன்னுகாரோணம்தார்
கங்குலம்பகலங்காணப்பெற்றுநகன்கனிந்தவாதே.

(சு)

தெற்றினர்புரங்கண்மூன்றுத்தீயினில்விழுவாய்ப்பாற்
செற்றவெஞ்சிலையர்வஞ்சர்சின்னையுட்கேர்சிலாதார்
கற்றவர்பயிலநாகைக்காரோணங்கருதியேத்தப்
பெற்றவர்பிறந்தார்மற்றுப்பிறந்தவர்பிறந்திலாதே.

(அ-சு)

கருமலிகடல்சூழ்நரலைக்காரோணர்கமலநாதத்
தொருவிரனுதிக்குநில்லாதொண்டிதலரக்கறுக்கான்
இருதிமங்கைமாரோடெம்சொன்செம்பொனாக்
திருவடிதரித்துநிற்கத்தின்னநாமுயர்ந்தவாதே.

(சு)

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்நாடு.

திருநாவுக்கரசுமபலம்.

முதல்வன் - காயாரோகணேசர்; முதல்வி - நீலயதாட்சி.

௭௨. திருவிண்ணம்பர் - திருநேரிசை.

மதம்பலம்

விண்ணவர்ம்குடகோடியிடைந்தசேவடியர்போலும்
பெண்ணொருபாகர்போலும்பேடலியார்போலும்
வண்ணமாலயனுங்காணுமால்வரையெரியர்போலும்
எண்ணுருவநேகர்போலுமின்னம்பரிசுறே.

(சு)

பன்னியமறையர்போலும்பாம்பரையுடையர்போலும்
துன்னியசடையர்போலும்துமதிமத்தர்போலும்
மன்னியவழுவர்போலும்மாதிடமேயுளர்போலும்
என்னியவழுவர்போலும்மாதிடமேயுளர்போலும்

(சு)

மறி. நகையர்போலுமாதுமையுடையர்போலும்
ப ப

எறிபுனற்சடையர்போலுமின்னம்பரீசனாரே.

(௩)

விடமலிகண்டர்போலும்வேள்வியையழிப்பர்போலும்
கடவுல்விடையர்போலுங்காலனைக்காய்வர்போலும்
படமலியரவர்போலும்பாய்புலித்தோலர்போலும்
இடர்களைந்தருள்வர்போலுமின்னம்பரீசனாரே.

(௪)

அளிமலர்க்கொன்றைதுன்றுமலர்சடையுடையர்போலும்
கனிமயிற்சாயலோடுங்காமனைவிழிப்பர்போலும்
வெளிவளருருவர்போலும்வெண்பொடியணிவர்போலும்
எளியவரடியர்க்கென்றுமின்னம்பரீசனாரே.

(௫)

கணையமர்சிலையர்போலுங்கரியுரியுடையர்போலும்
துணையமர்பெண்ணர்போலுந்தாமணிக்குன்றர்போலும்
அணையுடையடியர்கூடியன்பொடுமலர்கடையும்
இணையடியுடையர்போலுமின்னம்பரீசனாரே.

(௬)

பொருப்பமர்புயத்தர்போலும்புனலணிசடையர்போலும்
மருப்பினவாமைதாங்குமார்பில்வெண்ணலர்போலும்
உருத்திரமூர்த்திபோலமுணர்விலார்புரங்கன்முன்றும்
எரித்திடுஞ்சிலையர்போலுமின்னம்பரீசனாரே.

(௭)

காடிமுடையர்போலுங்கடிகுரல்விளியர்போலும்
வேடுருவுடையர்போலும்வெண்மதிக்கொழுந்தர்போலும்
கோடலர்வன்னிதும்பைகொக்கிறகலர்ந்தகொன்றை
ஏடமர்சடையர்போலுமின்னம்பரீசனாரே.

(௮)

காறிடுவிடத்தையுண்டகண்டரெண்டோளர்போலும்
நீறுடையுருவர்போலுநினைப்பினையரிப்பர்போலும்
பாறுடைத்தலைகையேந்திப்பலிதிரிந்துண்பர்போலும்
ஏறுடைக்கொடியர்போலுமின்னம்பரீசனாரே.

(௯)

ஆர்த்தெழுமில்லகைக்கோணையருவரைபடர்ப்பர்போலும்
பார்த்தேடையர்பொருதுபடைகொடுத்தருள்வர்போலும்
தீர்த்தமாங்குகைகதன்னைத்திருச்சடையைப்பர்போலும்
வத்தவேழுலகும்வைத்தாரின்னம்பரீசனாரே.

(௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - எழுத்தறிந்தநாதர்; முதல்வி - ஆங்கோம் நாயகி.

எங். திருச்சேறை - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

பெருந்திருவிமவான்பெற்றபெண்கொடிபிரித்தபின்னை
வருந்துவான்றவங்கள்செய்யமாமணம்புணர்ந்தமன் னும்
அருந்திருமேனிதன்பாலங்கொருபாக்கமாகத்
திருத்திடவைத்தார்சேறைச்செந்நெறிச்செல்வனாரே.

ஒர்த்துளவாறுநோக்கியுண்மையைபுணராக்குண்டர்
வார்த்தையைமெய்யென்றெண்ணியநல்லீழ்நாழந்நுவேனைப்
பேர்த்தனையாளாக்கொண்டுபிறவிவான்பிணிகொல்லாம்
தீர்த்தருள்செய்தார்சேறைச்செந்நெறிச்செல்வனாரே.

ஒன்றியதவத்துமன்னியுடையனாபுலப்பில்சாலம்
நின்றதங்கழல்களேத்துநீள்நிலைநிசையனாகு
வென்றிகொள்வேடனாகியருட்பிவெங்கானகத்தூர்
சென்றருள்செய்தார்சேறைச்செந்நெறிச்செல்வனாரே.

(ங)

அஞ்சையுமடக்கியாற்றலுடையனானேககாலம்
மஞ்சமிநவத்துணின்றுமன்னியபகீரதற்கு
வெஞ்சினமுகங்களாகிவிசையொடுபாபுங்ஙனாக
செஞ்சடையேற்றார்சேறைச்செந்நெறிச்செல்வனாரே.

(ச)

நிறைந்தமாமணலைக்கூப்பினேசமோடாவின்பாலைச்
சுற்றுக்கொண்டாட்டக்கண்டுகுறுத்ததன்முலததாரை
எறிந்தமாணிக்கப்போதேயெழில்சொள்தண்டசொன்னச்
சிறந்தபேரளித்தார்சேறைச்செந்நெறிச்செல்வனாரே.

(ரு)

விரித்தபல்கதீர்கொள்ளுலம்வெடிபடுதமருகங்கை
தரித்ததோர்கோலகாலகாலபயிரவனாகவேழம்
உரித்துமையஞ்சுக்கண்டுமொண்டிருமணிவாய்விள்ளச்
சிரித்தருள்செய்தார்சேறைச்செந்நெறிச்செல்வனாரே.

(சு)

சுற்றமுன்னிமையோர்நின்றதொழுதுதாமலர்கடுகி
மற்றெமையுக்கொன்னமன்னுவான்புங்குண்புன்னும்
உற்றொருநொடியின்முன்னமொள்ளமுல்வாயின்வீழச்
செற்றருள்செய்தார்சேறைச்செந்நெறிச்செல்வனாரே.

(ஏ)

முந்தியிவ்வுலகமெல்லாம்படைத்தவன்மாவிலேனும்

னையடிமுடியறியாவண்ணம்
செந்தமுலாருர்சேறைச்செந்நெறிச்செல்வனாரே.

(அ-க)

ஒருவருநிகரிலாதவாண்டிறலாக்கேடிப்
பெருவரையெடுத்ததிண்டோள்பிறங்கியமுடிகளிற்று
மருவியெம்பெருமானென்னமலரடிமெள்ளவாங்கித்
திருவருள்செய்தார்சேறைச்செந்நெறிச்செல்வனாரே.

(க0)

லம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - சென்னெறியப்பர்; முதல்வி - ஞானவல்லியம்மை.

எசு.

பொது - நினைந்ததிருநேறியை.

திருச்சிறம்பலம்

முத்தினைமணியைப்பொன்னைமுழுமுதற்பவளமேய் ர்கும்
கொத்தினைவயிரமாலேக்கொழுந்தினையமரர்சூடும்
வித்தினைவேதவேள்விகேள்வியைவிளங்குகின்ற
அத்தினைநினைந்தநெஞ்சமழகிதாநினைந்தவாரே.

(க)

முன்பினையுலகுக்கல்லாமூர்த்தியைமுனிகேளத்தும்
இன்பனைபிலங்குசோதியிறைவனையிறைவயஞ்ச
வன்பனைத்தடக்கைவேழக்களிற்றினையுரித்தவெங்கள்
அன்பனைநினைந்தநெஞ்சமழகிதாநினைந்தவாரே.

(உ)

கரும்பினுமினியான்மண்ணக்காய்க்கிற்ச்சோதியானை
இருங்கடலமுதந்தன்னையிறப்பொடுபிறப்பிலானைப்
பெரும்பொருட்களையானைப்பெருந்தவமுறியவோர்த்தும்
அரும்பொனைநினைந்தநெஞ்சமழகிதாநினைந்தவாரே.

(ங.)

செருத்தனையருத்திசெய்துசெஞ்சுரஞ்செலுத்தியூர்மேல்
கருத்தனைக்கனகமேனிக்கடவுளைச்சுருதும்வாரோனர்க்
கொருத்தனையொருத்திபாகம்பொருத்தியுமருத்திதீரா
ஞ்சேநோர்ப்படநினைந்தவாரே.

(ச)

கூற்றினையுதைத்தபாதக்குழகனைமழலைவள்ளை
மேற்றனையிமையோரேத்தவிறஞ்சடைக்கற்றைதன்மேல்
ஆற்றனையடியோர்த்துமமுதனையமுதயோக
நீற்றனைநினைந்தநெஞ்சநோர்ப்படநினைந்தவாரே.

கருப்பனைத்தடக்கைவேழக்களிற்றினையுரித்தகண்டன்
விருப்பனைவிளங்குசோதியிண்கயிலாயமென்னும்
பொருப்பனைப்பொருப்பன்மங்கைபங்கனையங்கையேற்ற
நெருப்பனைநினைந்தநெஞ்சேநோர்ப்படநினைந்தவாரே.

(சு)

நீதியானின்புளானைநினைப்பவர்மனத்துளானைச்
சாதியைச்சங்கவெண்ணிற்றண்ணலைவிண்ணிலவாரோர்
சோதியைத்துளக்கமில்லாவிளக்கிளையளக்கலாகா
ஆதியைநினைந்தநெஞ்சமழகிதாநினைந்தவாரே.

(ஈ)

பழகினையுலகுக்கெல்லாம்பருப்பினப்பொருப்போடொக்கும்
மழகளியானையின் றோல்மலைகளை நுகர்ப்போர்த்த
குங்களைக்குழவித்திங்கள் குளிர்ச்சடைமருவவைத்த
அழகினையினந்தநெஞ்சமழகிதாநினைந்தவாழே.

(அ)

விண்ணிடைமின்னொப்பானையெய்ப்பெரும்பொருளொப்பானைக்
கண்ணிடைமணியொப்பானைக் கருவிருட்சடரொப்பானை
எண்ணிடையண்ணலாகாவிருவரைவெருவரீண்ட
அண்ணலைநினைந்தநெஞ்சமழகிதாநினைந்தவாழே.

உரவனைத்திரண்டதின்னோளரங்கியழன், நிறுந்து
நிரவனநிமிர்ந்தசோதிநீன் முடியமரந்தாங்கி
குரவனைக்குளிர்வெண்டிங்கட்சடையிடைப்பொதியுமைவாய்
அரவனைநினைந்தநெஞ்சமழகிதாநினைந்தவாழே.

(ஆ)

புத்தம்பலம்.

எரு. பொது - நனிந்திருந்தேரிசை.

திருச்சித்தம்பலம்.

தொண்டனேன்பட்டதென்னே நாயகாநிரிபினன்னீர்
கொண்டிருக்கோதியாட்டிக்குங்குமக்குழிப்புசாந்தி
இண்டைகொண்டேறேகாக்கியசனையெய்ப்பொருங்க
கண்டனையுக்கண்டிராதேகாலத்தைக்கழிந்தவாழே.

(க)

பின்னிலேன்முன்னிலேனுன்பிறப்பறுத்த நான்செய்வானே
என்னிலேனாயினேனானிங்குதிப்பாயலைத்திங்கள்
சின்னிலாவெறிக்குஞ்சென்னிச்சிவடிந்தாமரோழே
நின்னலால்களைகளுரேநீறுசேரகலந்தானே.

(உ)

கள்ளனேன்கள்ளத்தொண்டாய்க்காலத்தைக்கழித்துப்போர்கித்
தெள்ளியேனாகிநின்றதேடினேனாகிநின்றேன்
உன்குவாருங்கிறெல்லாமுடனிருந்தநிதியென்ற
வெள்கினேன்வெள்கினுவிவிலாநிறச்சிரித்திட்டினே.

(ஈ)

உடம்பெனுமையகத்துஞ்ஞானமேதகவிராக
மடம்படுமுணர்நெய்யட்டியுயிரெனுந்திடயக்க
இடம்படுஞானத்தியாலெரிகொளநிருந்துகேரக்கில்
சடம்பமர்காநாதைகழலடிநாணலாமே.

(ஊ)

வஞ்சப்பெண்ணரங்குக்கோயில்வானொயிற்றவந்துஞ்சா
வஞ்சப்பெண்ணிருந்தகுழல்வான்மவழ்மதியந்தோயும்
வஞ்சப்பெண்வாழ்க்கையானவாழ்வினவாழ்வுமுற்ற
வஞ்சப்பெண்ணுறக்கமானேன்வஞ்சனென்னென்கேனை.

(ஐ)

உள்குவாருள்ளத்தானையுணர்வெனும்பெருமையானே
உள்கினேனாங்காண்பானுகினேனாறியூறி
எள்கினேனெந்தெபெம்மானிருதலைமின்னுகின்ற
கொள்ளிமேலெறும்பென்னுள்ளமெங்ஙனங் கூடுமாறே.

(கூ)

மோத்தையைக்கண்டகாக்கைகபோலவல்வினைகள்மொய்த்துன்
வார்த்தையைப்பேசலொட்டாமயக்கநான்மயங்குகின்றேன்
சீத்தையைச்சிதம்புதன்னைச்செடிகேணய்வடிவொன்றில்லா
ஊத்தையைக்கழிக்கும்வண்ணமுணர்வுதாவுலகமுழர்த்தி.

(எ)

அங்கத்தைமண் ணுக்காக்கியார்வத்தையுனக்கேதந்து
பங்கத்தைப்போகமாற்றிப்பாவித்தேன்பரமாரினைச்
சங்கொத்தமேனிச்செல்வாசாதனையே ணுண்ணே
எங்குற்றாயென்றபோதாவிங்குற்றேனென்கண்டாயே.

(அ)

வெள்ளநீர்ச்சடையனூர்தாம்வினவுவார்போலவந்தென்
உள்ளமெபுதூதுநின்றார்க்குமங்குரான்புடைகர்போந்து
கள்ளரோபுதூதிரென்னக்கலந்துதானேக்கிக்கு
வெள்ளரோமென்று நின்றார்க்கிளம்பிறையனாரே.

(கூ)

ஊறதா ணூன்றப்பிறையெய்யிறிலகவங்கார்
தருவரையனையதோளானரக்கனன்றலறிவிழந்தான்
இருவருமொருவனாய்வுருவமங்குடையவள்ளல்
திருவடிசுமந்துகொண்டுகாண்காரன்றிரியுமாறே.

(கூ)

மப்பலம்.

76

எள. பொது - தனித்திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

மருளவாமனத்தனாகியங்கினென்மதியிலாதேன்
இருளவாவுக்குமெந்தையிணையடிமீழலென்னும்
அருளவாப்பெருதவன்றியஞ்சிநானலமந்தேற்சூப்
பொருளவாத்தந்தவாறேபோதுபோய்ப்புலந்ததன்றே.

(க)

மெய்ம்மையா முழவைச்செய்துவிருப்பெனும்வித்தைவித்திப்
பொய்ம்மையாங்கனையவாங்கிப்பொறையெனுநீரைப்பாய்ச்
தம்மையுநோக்கிக்கண்டுதகவெனும்வேலியிட்டுச்
செம்மையுணிப்பராகுற்சிவகதிவினையுமன்றே.

(உ)

எம்பிரானென்றதேகொண்டென்னுளேபுகுந்துநின்றிங்
கெம்பிராண்டவாடியென்னுளேபுழிதர்வேன
எம்பிரானென்னைப்பின்னைத்தன் னுளேகாக்குமென்றால்
எம்பிரானென்னிலல்லாெலென்செய்கேனைமழையேனே.

(ஈ)

கோவணமுடுத்தவாறுங்கோளவசைத்தவாறும்
திவணச்சாம்பர்பூசித்திருவுருவிறுந்தவாறும்
பூவணக்கிழவனாரைப்பூலிபுரியரையனாரை
ஏவணச்சிலையினாரையாவிரெயமுதுவாரே. (உ)

விளக்கினூர்பெற்றவீன்பெழுக்கிற்பதிற்றியாகும்
துளக்கினன்மலர்தொடுத்தாற்றாயவின்னேறலாகும்
விளக்கிட்டார்பேறுசொல்லின்மெய்ஞ்ஞெருநினாமாகும்
அளப்பிலகீதஞ்சொன்னருக்கடிக்கடாமருளுமாதே. (ங)

சந்திரம்சடையில்லைத்தசங்கரன்சாமவேதி
அந்தரத்தமரர்பெம்மானுல்வெள்ளூர்தியான்மன்
மந்திரநம்ச்சிரவயவாகநீமணியப்பெற்றால்
வெந்தறும்வினையும்நோயும்வெவ்வழல்விமகிட்டன்றே. (ச)

புள்ளுவரைவாள்வர்வுனத்திடைப்புருந்துநின்று
துள்ளுவர்குறைகொள்வாந்துநெறிவினையவொட்டார்
முள்ளுடையவர்கடம்மைமுக்கணன்பாதநீழல்
உள்ளுடைமறைந்துநின்றங்குணர்வினாலெய்யலாமே. (ரு)

தொண்டனேன்பிறந்துவாளாத்தொல்வினைக்குழியில்வீழ்ந்து
பிண்டமேசுமந்துநாளும்பெரியதோவாவிற்பட்டேன்
அண்டனேயமரர்கோவேயறிவனையஞ்சலென்னாய்
தெண்டினைக்கங்கைகூடுந்திகழ்த்தருசடையினேனே. (க-௪-அ)

பாறியுய்பாவிநெஞ்சேபன்றிபோலாற்றிற்பட்டுத்
தேறிரீதினையியறிந்திவகதிதின்னமாகும்
ஊறலையுவுர்ப்புநாறியுதிருமேயொழுகும்வாசல்
கூறையான்முடக்கண்டுக்கொலமாக்கருதியே. (க)

உய்த்தகாலுதயத்தும்பருமையவணடுக்கந்திர
வைத்தகாலரக்கவினாதன்வான்முடிதனக்குறேந்தான்
மொய்த்தநான்முதிழ்வெண்டிங்கண்மூர்த்தியெனுச்சிதன்மேல்
வைத்தகாலவருந்துமென்றுவாடிநாடுநெடுங்கினேனே. (க௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

28) எ.அ. பொது - குறைந்ததிருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

வென்றினென்புலன்களைந்தும்வென்மவர்வளாகந்தன்னுள்
சென்றிலேனாதலாலேசெந்தெறியதற்குஞ்சேயேன்
நின்றளேதுளும்புகின்றேனீசனேனிசனேயோ
இன்றளேனானையிலேலென்னென்செய்வான்னேன்றினேனே. (க)

கோவணமுடுத்தவாறுங்கோளரவசைத்தவாறும்
தீவணச்சாம்பர்ப்பூசுத்திருவுருவிருந்தவாறும்
பூவணக்கிழவனாரைப்புலிபுரியரையனாரை
ஏவணச்சிலைபினாரையாவிரையமுதுவாரோ.

(உ)

விளக்கினாற்பெற்றவின்பமெழுகினுற்பதிற்றியாகும்
துளக்கினன்மலர்தொடுத்தாற்றுயலின்னேறலாகும்
விளக்கிட்டார்பேறுசொல்லின்மெய்ஞ்ஞெறிஞானமாகும்
அளப்பிலகீதஞ்சொன்னாருக்கடிகடாமருஞ்ஞாமாதே.

(ங)

சந்திரம்சடையிலவைத்தசங்கரன்சாமவேதி
அந்தரத்தமரர்பெம்மானைவெள்ளாந்தியான்றன்
மந்திரமச்சிவாயவாகநீறணியப்பெற்றால்
வெந்தறும்வினையும்நோயும்வெவ்வழல்விதகிட்டன்றே.

(ச)

புள்ளுவரைவர்கள்வர்புனத்திடைப்புருந்தாகின்ற
துள்ளுவர்குறைகொள்வந்துநெறிவினையவொட்டார்
முள்ளுடையவர்கடம்மைமுக்கணன்பாதரிழல்

நடைம

(ரு)

தொண்டனென்பிறந்துவாளாத்தொல்வினக்குழியில்வீழ்ந்து
பிண்டமேசுமந்துநாளும்பெரியதோரவாவிற்பட்டேன்
அண்டனையமரர்கோவேயறிவனையஞ்சலென்னாய்
தெண்டிரைக்கங்கைகூடுந்திகழ்தருசடையினனே.

(க-ங-அ)

பா...ய்ப்பாவினெஞ்சேபன்றிபோலன்றிப்பட்டுத்
தேறிநீறினையாயிற்சிவகதிதின்னமாகும்
ஊறலையுவர்ப்புநாறியுதிர்மேயொழுகும்வாசல்
கூறையான்முடக்கண்டுக்கொலமாக்கருதியே.

(கூ)

உய்த்தகாலுதயத்தும்பருமையவணடுக்கந்தீர
வைத்தகாலரக்கீதைன்வான்முடிதனக்குரேர்தான்
மொய்த்தநான்முகிழ்வெண்டிங்கண்மூர்த்தியெனுச்சிதன்மேல்
வைத்தகால்வருந்துமென்றுவாடிநாடுநெடுங்கினனே.

(கௌ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

78) எ.அ. பொது - குறைந்ததிருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

வென்றினென்புலன்களைந்தும்வென்றவரவளாகந்தன் னுள்
சென்றிலேனாதலாலேசென்றெறியதற்குஞ்சேயேன்
நின்றனோதுளும்புகின்றேறனீசனெனீசனேயோ
இன்றனோனையிலலேனென்செய்வான்னேருன்றினேனே.

(க)

கற்றிலேன்கலைகள்ஞானங்கற்றவந்தங்கோடும்
உற்றிலேனாதலாலேபுணர்வுக்குஞ்சேயனானேன்
பெற்றிலேன்பெருந்தடங்கண் பைதமார்தமக்குப்பொல்லேன்
எற்றுள்ளேனிறைவனேநானென்செய்வான் றேன்றினேனே.

மாட்டினேன்மனத்தைமுன்னேமறு மமையபுணரமாட்டேன்
மூட்டினுன்முன்னேநானேமுதல்வனைவணங்ககாட்டென்
பாட்டினுய்போலநின்னுபற்றநாம்பாவந்தன்னை
ஈட்டினேன்களையமாட்டேனென்செய்வான் றேன்றினேனே.

கரைக்கடந்தோதமேறுங்கடல்விடமுண்டகண்டன்
உரைக்கடந்தோதுநீர்மையுணர்ந்திலேனாதலாலே
அரைக்கிடந்தசையுநாகமசைப்பனெயின் பவாழ்க்கைகள்
கிரைக்கிடந்துருகுகின்றேனென்செய்வான் றேன்றினேனே. (ச)

செம்மைவெண்ணீறுபூசுஞ்சிவனவந்தேறவதேவன்
வெம்மைகோய்வினேகடர்க்கும்விசிற்தனுக்கார்வமெய்தி
அம்மைநின்மடிமைசெய்யாவடிவிலாமுடிவிலவாழ்க்கைகள்
கீம்மைநின்னுருகுகின்றேனென்செய்வான் றேன்றினேனே.

பேச்சொடுபேச்சுக்கெல்லாம்பிறந்தமைப்புமெய்பசங்
கூச்சிலேனாதலாலேகொடுமையைவிடுமாறேறேன்
நாச்சொலிநாளுமூர்த்திகண்மையையுணரமாட்டேன்
ஏச்சுளேநின்னுமெய்யேனென்செய்வான் றேன்றினேனே. (சு)

தேசனத்தேசமாகுந்திருமாலோர்பங்கன்மன்னப்ப
பூசனைப்புனிதன்மன்னப்புணரும்புண்டிகத்தானே
நேசனநெருப்பன்மன்னநிவஞ்சகத்தகன்மசெம்மை
சசனையறியமாட்டேனென்செய்வான் றேன்றினேனே. (ஏ)

விளைக்கின்றவினையைநோக்கிவெண்மயிர்விரவியேலும்
முளைக்கின்றவினையைப்போகமுயல்கின்றேமனியலவெள்ளம்
திளைக்கின்றமுடியினுன்மன்றிருவடிபரவமாட்டா
திளைக்கின்றேமனிருமியூன்றியென்செய்வான் றேன்றினேனே. (அ)

விளைவறிவிலாண்மையாலேவதனேக்குழியிலாழ்ந்து
களைகணுமில்லெனெந்தாய்காமரங்கற்றறுமில்லென்
தனையவிழ்கோதைநல்லார்தங்களைாடின்பமெய்த
இனையனுமல்லெனெந்தாயென்செய்வான் றேன்றினேனே. (ஆ)

வெட்டனவுடையனாகிவீரத்தான்மலையெடுத்த
கேட்ட

அட்டமாழாதநியாயவாநயையாதநாற்றம்
எட்டனையெட்டமாட்டேனென்செய்வான் றேன்றினேனே. (க)

79

எக. பொது - குறைந்த திருநேரிசை.

லம்

தம்மானங்காப்பதாகித்தையலார்வலையுளாழ்ந்து

அம்மானையமுதன் மன்னையாசியையந்தமாய

செம்மானவொளிகொண்மேனிச்சந்தையுளொன்றிநின்ற

னறினேனே

(க)

சிக்குளையமுந்தியீசன் றிறம்படேன் றவமதோரேன்

கொப்புளேபோலத்தோன்றியதனுளேமறையக்கண்டும்

இக்களேபரத்தையோம்பவென்செய்வான்றோன்றிநேனே,

(உ)

கூலை

ஏழினின்னிசையினுமினையவனையேத்தமாட்டேன்

மாழையொண்கண்ணினல்லமடந்தைமார்தமக்கும்பொல்லேன்

ஏழையேனாகாளுமென்செய்வான்றோன்றிநேனே.

(ங)

முன்னையென்வினையிலேமுர்த்தியைநினையமாட்டேன்

பின்னைநான்பித்தனாகிப்பிதற்றுவன்பேதையேனான்

என்னுளேமன்னிநின்றசீர்மையதாயினுனை

என்னுளேநினையமாட்டேனென்செய்வான்றோன்றிநேனே,

(ச)

கறைமயணிகண்டன் மன்னைக்காமரங்கற்றுமில்லைன்

பிறைநுதற்பேதைமாதர்பெய்வனையார்க்குமல்லேன்

மடநகவினாவினாமைன்னிநின்றிறைஞ்சிராநும்

இறையேயுமேத்தமாட்டேனென்செய்வான்றோன்றிநேனே.

(ரு)

வளைத்துநின்றைமவர்கள்வரவந்தனைநடுக்கஞ்செய்யத்

தனைத்துவைத்துலையையேற்றித்தழுவெரிமடுத்தநீரில்

நிலைத்துநின்றாடுகின்றவாமைபோற்றெறிவினாகேன்

இளைத்துநின்றாடுகின்றிறென்செய்வான்றோன்றிநேனே.

(க-எ-அ-க-கா)

திருச்சிற்றம்பலம்.

80

அ. * கோயில் - திருவிருத்தம் - பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாறையுடைக்கமுகோங்கிப்பன்மாடெருங்கியெங்கும்

வரையுடைப்புணல்வந்தெறிவாழ்வயற்றில்லைதன்னுள்

ஆளவுடைக்கமுற்சிற்றம்பலத்தாண்டல்கண்டாற்

பினையுடைக்கண்களாற்பின்னப்பேய்த்தொண்டர்காண்பதென்னே.

(க)

பொருவிடையொன்றுடைப்புண்ணியமுர்த்திபுலியதான்

உருவுடையம்மலைமங்கைமணாளாலுக்குக்கெல்லாம்

திருவுடையத்தணர்வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்

றிருவடியைக்கண்டகண்ணொருமற்றிநிங்காண்பதென்னே.

(உ)

* கோயில் என்பது சிதம்பரம்,

தொடுத்தமலரொடுதுபமுஞ்சாக் தங்கொண்டிப்பொழுதும்
அடுத்தவணங்குமயனெடுமாடுக்குங் காப்பிரபான்
பொடிக்கொண்டணிந்துபொன்னுபயதில் சிற்றம்பலவன்
உடுத்ததுகில்கண்டகண்டகொண்டெழுந்திப்பொண்டென்னே.

(௩)

வைச்சபொருணமக்காருமென்றெண்ணிமம் சிவாய
அச்சமொழிந்தேனணிதில்லையம்பலத்தாடுகின்ற
பிச்சன்பிறப்பிலிபேர்கந்தியுந்தியின்பெலாத்தந்த
கச்சினழுகுண்டாற்றிண்ணைக்கண்டகொண்டெழுந்தென்னே.

(௪)

செய்ஞ்ஞின்றலேமலர்கின்றதில்லைசிற்றம்பலவன்
மைஞ்ஞின்றவொண்கண்மலேமகங்கண்மெய்தித்தந்திந்த
மெய்ஞ்ஞின்றெறியும்வினாக்கொத்தலேமணிபிடற்றான்
கைஞ்ஞின்றவாடல்கண்டாற்றிண்ணைக்கண்டகொண்டெழுந்தென்னே.

(௫)

ஊனத்தைகீக்கியுலகநியவெண்ணையாட்கொண்டவன்
மேனெத்தெனக்கணியான்நிலைச்சிற்றம்பலவன்
வானத்தவருய்யவன்னஞ்சையுண்டகண்டத்தெய்தும்
ஏனத்தெயிறுகண்டாற்றிண்ணைக்கண்டகொண்டெழுந்தென்னே.

(௬)

தெரித்தகணையாற்றிரிபுரமுன்றுஞ்செய்தியிழந்த
எரித்தவிறைவனிமையவர்கொமானினைமடித்த
தரித்தமனத்தவர்வாழ்கின்றதில்லைசிற்றம்பலவன்
சிரித்தமுகங்கண்டகண்டகொண்டெழுந்திப்பொண்டென்னே.

(௭)

சுற்றுமமரர்சரர்பதிசின்றிருப்பாதமல்லாற்
பற்றென்றிலோமென்றழைப்பார்ப்பவையுன்றவையுண்டான்
செற்றங்கருங்கனைத்தெயிழித்தான்நிலைப்பம்பலவன்
நெற்றியிற்கண்கண்டகண்டகொண்டெழுந்திப்பொண்டென்னே.

(௮)

சித்தத்தெழுந்தசெழுங்கமலத்தன்னசேவடிக்கர்
வைத்தமனத்தவர்வாழ்கின்றதில்லைசிற்றம்பலவன்
முத்தும்வயிரமுமாணிக்கத்தன்னுள்விளங்கியநூ
மத்தமலர்கண்டகண்டகொண்டெழுந்திப்பொண்டென்னே.

(௯)

தருக்கிமிகுத்துத்தன்றோள்வலியுன்னித்தடவரையை
வரைக்கைகளாலெடுத்தார்ப்பம்பலமகங்கொன்றித்து
அரக்கன்மணிமுடிபுத்துமாணிதில்லையம்பலவன்
நெருக்கிமிதித்தவிளக்கண்டகண்டகொண்டெழுந்தென்னே.

(௧0)

தருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - சபாநாயகர்; முதல்வி - உமையம்மை.

சு

அ.க. கோயில் - திருவிருத்தம் - பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்

கருட்டகண்டனையண்டத்தலைவனைக்கற்பகத்தைச்
செருநட்டமும்மதிலெய்யவல்லாணைச்செந்தீமுழங்கத்
திருநட்டமாடியைத்தில்லைக்கறையைச்சிற்றம்பலத்துப்
பெருநட்டமாடியைவானவர்கோனென்றுவாழ்த்துவனே, (க)

ஒன்றியிருந்துநினைமின்களுந்தமக்கூனமில்லைக்
கன்றியகாலனைக்காலாற்கடந்தானடியவர்க்காச்
சென்றுதொழுமின்கடில்லையுட்சிற்றம்பலத்துநட்டம்
என்றுவந்தாயெனுமெம்பெருமான் நன்றிருக்குறிப்பே. (உ)

கன்மனவீர்கழியுங்கருத்தேசொல்லிக்காண்பதென்னே
நன்மனவாநனிலில்லையுட்சிற்றம்பலத்துநட்டம்
பொன்மலையில்வள்ளிக்குன்றதுபாலப்பொலிந்திலங்கி
என்மனமேயொன்றிப்புக்கனன்போந்தசுவடில்லையே. (ங)

குனித்தபுருவமுங்கொவ்வைச்செவ்வாயிற்குமின்சிரிப்பும்
பனித்தசடையும்பவளம்போன்மேனியிற்பால்வண்ணீறும்
இனித்தமுடையவெடுத்தபாற்பாதமுங்காணப்பெற்றால்
மனித்தப்பிறவியும்வேண்டுவதேயிந்தமாதிலத்தே. (ஈ)

வாய்த்தநுநந்தமக்கீதோர்பிறவிமதித்திடுமின்
பார்த்தற்குப்பாசுபகமருள்செய்தவன்பத்தருளீர்
கோத்தன்றுமுப்புரந்தீவனைத்தானில்லையம்பலத்துக்
கூத்தனுக்காட்டிடிருப்பதன்மேருநந்தங்கூழமைபே. (ஐ)

பூத்தனபொற்சடைபொன்போன்மிளிரப்பூகணங்கள்
ஆர்த்தனகொட்டியரித்தனபல்குறட்டூதகணங்
தேத்தெனவென்றிசைவண்டுகள் பாடுசிற்றம்பலத்துக்
கூத்தனிற்கூத்துவல்லாருளரோவென்றன்கோல்வனைக்கே. (ஊ)

முடிகொண்டமத்தமுமுக்கண்ணிகேணக்குமுறுவலிப்புந்
துடிகொண்டகையுந்துதைத்தவண்ணீறுஞ்சரிசூமுலாள்
படிகொண்டபாகமும்பாய்புவித்தோலுமென்பாவிநெஞ்சிற்
குடிகொண்டவாதில்லையம்பலக்கூத்தன் குரைகழிலே. (எ)

படைக்கலமாகவுன்மைத்தெழுத்தஞ்செனவிற்கொண்டேன்
இடைக்கலமல்லேனெழுநிற்பும்முனக்காட்செய்கின்றன்
றுடைக்கினும்போகென்றொழுதுவணங்கித்தூநீறணிந்துன்
அடைக்கலங்கண்டாயனிலில்லையுட்சிற்றம்பலத்தானே. (அ)

பொன்னொத்தமேனிமேல்வண்ணீறணிந்துபூசடைசுண்
மின்னொத்திலங்கப்பவிதோர்துழலும்விடங்கர்வேடச்

புடசுறமமபலததுநட்டம்
என்னத்தனூடல்கண்டின்புற்றதாவிவ்விருசிலமே.

சாடவெடுத்ததுதக்கன்மன்னேவ்விபிற்சந்திரனை
விடவெடுத்ததுகாலனைநாரணனுன்முகறுந்
தேடவெடுத்ததுதில்லைபுட்சிற்றம்பலக், நரட்டம்
ஆடவெடுத்திட்டபாதமன்றோம்கையாட்கொண்டேந.

அஉ * திருக்கழுமலம் - திருவிருத்தம்.

திருச்சிந்தாமலம்

பார்கொண்டுமுடிக்கடல்கொண்டனூன்முதின்பாதமெல்லாம்
நாலஞ்சுபுள்ளினமேந்தினவென்பநரிர்மதியங்
கால்கொண்டவண்கைச்சடைநிரித்தாடுங்கழுமலவர்க்
களான்றிமற்றுமுண்டோவந்தறுழியகலேமே.

கடையார்கொடிசெடுமாடங்கொங்குங்கலந்திலங்க
உடையானுடைதலைமலைபுஞ்சுடிபுந்தருளி
விடைதானுடையவவ்வேதியன்வாழங்கழுமலத்துள்
அடைவார்வினைகளாவையென்கநாடொறுமாடுவனே.

திரைவாய்ப்பெருங்கடன்முத்தங்குவிப்பழுகந்தகொண்டி
துரைவாய்துளைச்சியரோடிக்கழுமலத்தள்ளாழ்த்து
விரைவாய்துமலர்சூடியவிண்ணாவன்மன்னடிக்கே
வரையாப்பரிசுவநாடொறுநந்தமையாள்வனவே.

விரிக்குமரும்பதம்வேதங்கேளாநம்விழுமியதால்
உரைக்கிலரும்பொருளுள்ளவர்கேட்டிலுலகமுற்றும்
இரிக்கும்பறையொடுபுகங்கன்பாடக்கழுமலவர்
நிருத்தம்பழம்படியாடுங்கழனம்மையாள்வனவே.

யாமுன்கழுமலத்தைப்
பந்தவல் தீர்க்கவல்லாணைப்பசுபதியைச்
சந்தித்தகாலமறுத்துமென்மெண்ணியிருந்தவர்க்கு
முந்தித்தொழுகமுனொடொறுநந்தம்மையாள்வனவே.

நிலையும்பெருமையுதையுஞ்சாலவழகுடைத்தாய்
அலையும்பெருவெள்ளத்தன்றுமிதந்தவித்தேநாணிபுரஞ்
சிலையின்றிபுரமுன்மெரித்தார்தங்கழுமலவர்
அலருங்கழலடிநாடொறுநந்தம்மையாள்வனவே.

முற்றிக்கிடந்துமுந்நீரின்மிதந்துடன்மொய்த்தமரர்
சுற்றிக்கிடந்துதொழப்படுகின்றதுகுழுவர்
தெற்றிக்கிடந்துவெங்கோன்றாந்துன்றிவெண்டிங்கள்சூடுங்
கற்றைச்சடைமுடியுர்க்கிடமாயகழுமலமே.

* திருக்கழுமலம் என்பது சீகாழி.

உடலமுயிருமொருவழிச்செல்லுமலகத்துள்ளே
அடையுமுனைவந்தடைந்தாரமரடியிணைக்கீழ்
நடையும்வழிவொடுநாடொறுமல்குமலத்தூள்
விடையன்மனிப்பதநாடொறுந்தம்மையாள்வனவே.

(அ)

பரவைக்கடனஞ்சமுண்டதும்பிலையிப்பார்முழுதும்
நிரவிக்கிடந்துதொழப்படுகின்றதூண்புருவர்
சிரமப்படவந்துசார்ந்தார் கழலடி காண்பதற்கே
அரவக்கழலடிநாடொறுந்தம்மையாள்வனவே.

(க)

கரையார்கடல்சூழிலங்கையர்கோன்றன்முடிசிதறத்
தொலையாமலரடியூன்றலுமுள்ளம்விதிர்விதிர்ந்துத்
தலையாய்க்கிடந்துயர்ந்தான் நன்கழுமலங்காண்பதற்கே

(க.)

யலம்,

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - பிரமபுரீசர்; முதல்வி - திருகிலையாகி.

திருத்தோணியில் வீற்றிருப்பவர் தோணியப்பர்.

83 அங். திருக்கழுமலம் - திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

படையார்மழுவொன்றுபற்றியகையன்பதினினவில்
கடையார்கொடிநெடுமாடங்களோங்குகழுமலமாம்
மடைவாய்க்குருகினம்பாளேவிரிதொறுமவண்டினங்கள்
பெடைவாய்மதுவுண்டுபேராதிருக்கும்பெரும்பதியே,

(க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

84

13. பொது - ஆருயிர்த்திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

எட்டாந்திசைக்குமிருதிசைக்கும்மறைவாமுறையென்
றிட்டாரமர்வெம்பூசலெனக்கேட்டெரிவிழியா
ஒட்டாக்கயவர்திரிபுரமுன்றையுமோரம்பினால்
அட்டானடிநிழற்கீழ்தன்றோவென்றறையிரே.

(க)

பேழ்வாயரவினரைக்கமர்ந்தேறிப்பிறங்கிலங்கு
தேய்வாயினம்பிறைசெஞ்சடைமேல்வைத்ததேவர்பிரான்
மூவானிளகான்முழுவலகோடுமண்ணின்னுமற்றும்
ஆவானடிநிழற்கீழ்தன்றோவென்றறையிரே.

(உ)

தெரியாவெகுளியனய்த்தக்கன்வேள்விதகர்த்துகந்த
ளரியாரிலங்கியகுலத்தினுனிமையாதமுக்கட.

பெரியான்பெரியார் பிறப்பறுப்பானென்றந்தன்பிறப்பை
அரியானடிநிழற்கீழ்தன்றோவென்றனாருயிரே.

வடிவுடைவாணெடுங்கண் னுமையா னையொர்பான்மதிழ்ந்து
வெடிகொளரவொடுவேங்கையதன் கொண் டெய்நுயிர்
பொடிகொள்கலத்துப்பொன் பிதிர்ந்தன்னையெங்கொன்றையந்தார்
அடுகனடிநிழற்கீழ்தன்றோவென்றனாருயிரே.

ராமரங்க முநருளிநஞ்சமுன் டிகண்டி
கறுத்தான்கறுப்பழசாவுடையான் கங்கைசெ ஞ்சடைமேல்
செறுத்தான் மனஞ்சயன்சே னாரகலங்கணையொன்றினால்
அறுத்தானடிநிழற்கீழ்தன்றோவென்றனாருயிரே.

சாய்ந்தான்செறற்கரியானென்று ரலனைக்காலொன்றிழல்
பாய்ந்தான் பனைமதில் புன்றுங்கணையென்னுமொன்னாமலா
மேய்ந்தான் வியனுலகேழும்விளங்கிழியினால்
ஆய்ந்தானடிநிழற்கீழ்தன்றோவென்றனாருயிரே.

உளைந்தான்செறுத்தற்கரியான் மலையையுநொன்றிழல்
களைந்தான் தனைநிறையநெடுமால்கறுக்குநகி
வளைந்தானொருவிரலின்னெடுவீழ்விற்றுச்சாம்பர்வெண்ண
மனைந்தானடிநிழற்கீழ்தன்றோவென்றனாருயிரே.

முந்திவட்டத்திடைப்பட்டதெல்லா முடிவேந்தர்தங்கள்
பந்திவட்டத்திடைப்பட்டலைப்பொன் பதற்கஞ்சிக்கொல்லோ
நந்திவட்டநறுமாமலர்க்கொன் னையுநக்கொன்றார்
அந்திவட்டத்தொளியானடிச்சேர்ந்ததென்னாருயிரே.

மிகத்தான்பெரியதோர்வேங்கையதன் கொண்டுமெய்ம்மருவி
அகத்தான் லெருவல்லாநெடுச்சுறுப்பான் வரும்பொன்
முகத்தாற்குளிர்ந்திருந்நுள்ளத்தினுட்கப்பாபிலைசுந்த
அகத்தானடிநிழற்கீழ்தன்றோவென்றனாருயிரே.

பைம்மாணரவல்குற்பங்கயச்சீறடியான் வெருவக்
கைமாவரிசிலைக்காமனையட்டகவுண் முக்கண்
எம்மானிவனென்றிருவருமேத்தவெரிநிமிர்ந்த
அம்மானடிநிழற்கீழ்தன்றோவென்றனாருயிரே.

பழகவோருர்தியரன்பைங்கட்பாரிடம்பாணிசெய்பக்
குழலுமுழுவொடுமாநடமாடியுயரிலங்கைக்
கிழவனிருபதுதோளுமொருவிரலாவிறுத்த
அழகனடிநிழற்கீழ்தன்றோவென்றனாருயிரே.

21

1நு. திருச்சோற்றுத்துறை - திருவிருத்தம்.

—*—

பலம்

புமலர் துயனதாங்கொணர்ந்து

மேலையமர்விரும்புமிடம்விரையான்மலிந்த

—மேல்

மாலையுமன்றோவெம்பிரானுக்கழகியதே.

(க)

வண்டணைகொன்றையுமவன்னியுமத்தமும்வாளரவும்
கொண்டணைந்தேறுமுடியுடையான்குரைசேர்கழற்கே
தொண்டணைந்தாடியசோற்றுத்துறையுறைவார்சடைமேல்
வெண்டலையையன்றோவெம்பிரானுக்கழகியதே.

(உ)

அளக்குறையினன்பர்கடம்மனத்தாய்ந்துகொள்வான்
விளக்குமடியவர்மேல்வினைதீர்த்திடும்விண்ணவர் கொள்
துளக்குறையுணர்ச்சோற்றுத்துறையுறைவார்சடைமேல்
தினைக்குமதியுமன்றோவெம்பிரானுக்கழகியதே.

(ங)

யங்கும்

பேரந்தகைமனமாடுவார்பின்னுசடையிடையே
சேரந்தகைமாமலர்துன்னியசோற்றுத்துறையுறைவார்
எந்தகைச்சுலமழுவெம்பிரானுக்கழகியதே.

(ச)

கூற்றைக்கடந்ததுங்கோளரவார்த்ததுங்கோளுமுறை
நீற்றிற்றுதைத்துதிரியும்பரிசுதாமறியோம்
ஆற்றிற்கிடந்தங்கலைப்பவலைப்புண்டசைத்தொக்கும்
சோற்றுத்துறையுறைவார்சடைமேலதோர் தாமதையே.

(ரு)

வல்லாடிநின்றவலிபேசுவார்கோளர்வல்லகரர்
கொல்லாடிநின்றகுமைக்கிலும்வானவர்வந்திறைஞ்சச்
சொல்லாடிநின்றபயில்கின்றசோற்றுத்துறையுறைவார்
வல்லாடிநின்றநிலையெம்பிரானுக்கழகியதே.

(சு)

ஆயமுடையதுநாமறியோமரணத்தவரைக்
காயக்கணைசிலைவாங்கியுமெய்துந்நாயக்கறுந்தான்
துயவெண்ணீற்றனன்சோற்றுத்துறையுறைவார்சடைமேல்
பாயும்வெண்ணீர்த்திரைகங்கையெம்மாநுக்கழகியதே.

(எ)

அண்டரமர்கடைத்தெழுந்தோடியுறஞ்சதனை
உண்டுமதனையொடுக்கவல்லான்மிக்கவும்பர்கள்கோன்

சாற்றுத்துறையுறைவார்சடை—மேல்

இண்டையுமன்றோவெம்பிரானுக்கழகியதே.

(அ)

கடன்மணிவண்ணைகருதியநான் முகன்றாறியா

விடமணிகண்டமுடையவன்

முடையவன்

சுற்றிவண்டியாழ்செயுஞ்சோலையங்காவந்துதைந்திலங்கு
பெற்றிகண்டான்மற்றியாவருங்கொள்வர்பிறரிடை
ஒற்றிகொண்டாயொற்றியூரையுங்கைவிட்டுறுமென்றெண்ணி
விறற்கண்டாய்மற்றிதுவொப்பதில்விடம்வேதியனே.

(அ)

சுற்றிக்கிடந்தொற்றியூரென்னசிற்தைபிரிவறியான்
ஒற்றித்திரிதந்துரீயென்னசெய்தியுலகமெல்லாம்
பற்றித்திரித்ததுபல்லொடுநாமென்றுகண்சூழித்துத்
தெற்றித்திருப்பதல்லாலென்னசெய்யுமித்தீவினையே.

(ஆ)

அங்கட்கடுக்கைக்குமுல்லைப்புறவமுறுவல்செய்யும்
பைங்கட்டலைக்குச்சுடலைக்களரிபருமணிசேர்
கங்கைக்குவேலையாவுக்குப்புற்றுக்கலைநிரம்பாத்
திங்கட்குவானந்திருவொற்றியூர்திருமுடியே.

(க)

தருக்கினவாளரக்கண்முடிபத்திறப்பாதந்தன்னால்
ஒருக்கினவாறடியேனைப்பிறப்பறுத்தாளவல்லான்
நெருக்கினவானவர்தானவர்கூடிக்கடைந்தருஞ்சைப்
பருக்கினவாறென்செய்கேனெற்றியூருறைபண்டங்கனே.

(கௌ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் தொண்டைநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - ஆதிபுரிநாதர், மாணிக் கத்தியாகர்; முதல்வி - வடிவுடைநாயகி.

87) அள. திருப்பழனம் - திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மேவித்துநின்றவினோந்தனவெந்துயர்த்துக்கமெல்லாம்
ஆவித்துநின்றாகழிந்தனவல்லலவையறுப்பான்
பாவித்தபாவனைநீயறிவாய்ப்பழனத்தாரசே
கவித்துக்கொள்ளுந்தீனையடியேனைக்குறிக்கொள்வதே.

(க)

சுற்றிநின்றூர்புறங்காவலமாரகடைத்தலையின்
மற்றுநின்றூர்திருமாலொடுநான்முகன்வந்தடிக்கீழ்ப்
பற்றிநின்றூர்பழனத்தாரசேயுன்பணியறிவான்
உற்றுநின்றூரடியேனைக்குறிக்கொண்டருளுவதே.

(உ)

ஆடிநின்றாயண்டமேழுங்கடந்துபோய்மேலவையும்
கூடிநின்றாய்குவிமென்முலையானையுங்கொண்டேனே
பாடிநின்றாய்பழனத்தாரசேயங்கொர்பான்மதியம்
குடிநின்றாயடியேனையஞ்சாமைக்குறிக்கொள்வதே.

(ஈ)

எரித்துவிட்டாயம்பிணைப்புரமுன்றுமுன்னேபடவும்
உரித்துவிட்டாயுமையாண்டுக்கெய்தவொர்க்குஞ்சரத்தைப்
பரித்துவிட்டாய்பழனத்தாரசேகங்குவாரசடைமேல்
தரித்துவிட்டாயடியேனைக்குறிக்கொண்டருளுவதே.

(ச)

சுற்றிவண்டியாழ்செயுஞ்சோலையுங்காவுந்துதைந்திலங்கு
பெற்றிகண்டான்மற்றியாவருங்கொள்வர்பிறரிடை

கொண்டாயொற்றியூரையுங்கைவிட்டுறுமெ

கண்டாயமற்றிதுவொப்பதில்விடம்வேதியென,

(அ)

சுற்றிக்கிடந்தொற்றியூரென்கிந்தைபிரிவறியான்

ஒற்றித்திரிதந்துளியென்னசெய்தியுலகமெல்லாம்

பற்றித்திரித்ததுபல்லொடுநாமென்றுகண்முழித்துத்

நப்பதல்லாலென்னசெய்யுமித்திவினையே.

(ஆ)

அங்கட்குக்கைக்குமுல்லைப்புறமுறுவல்செய்யும்

பைங்கட்டலைக்குச்சுடலைக்களரிபருமணிசேர்

கங்கைக்குவேலையாவுக்குப்புற்றுக்கலைநிரம்பாத்

திங்கட்குவானந்திருவொற்றியூர்திருமுடியே.

(கா)

தருக்கினவாளர்க்குமுடிபத்திறப்பாதந்தன்னைல்

ஒருக்கினவாறடியேனைப்பிறப்பறுத்தாளவல்லான்

நெருக்கினவானவந்தானவர்க்குடிக்கடைந்தருஞ்சைப்

பருக்கினவாறென்செய்கேனொற்றியூருறைபண்டங்கனே.

(கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் தொண்டைநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - ஆதிபுரிநாதர், மாணிக்கத்தியாகர்; முதல்வி - வடிவுடைநாயகி.

87 அள. திருப்பழனம் - திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மேவித்துநின்றவினோந்தனவெந்துயர்த்துக்கமெல்லாம்

ஆவித்துநின்றதுகழிந்தனவல்லலவையறுப்பான்

பாவித்தபாவனைரியறிவாய்பழனத்தரசே

கவித்துக்கொள்ளுந்தனையடியேனைக்குறிக்கொள்வதே.

(க)

சுற்றினின்றூர்புறங்காவலமர்கடைத்தலையின்

மற்றுநின்றூர்திருமாலொடுநான்முகன்வந்தடிக்கீழ்ப்

பற்றினின்றூர்பழனத்தரசேயுன்பணியறிவான்

உற்றுநின்றூரடியேனைக்குறிக்கொண்டருளுவதே.

(உ)

ஆடிநின்றயண்டமேழுங்கடந்துபோய்மேலவையும்

கூடிநின்றயங்குவிமென்முலையாலையுங்கொண்டெனே

பாடிநன் பான்மதியம்

சூடிநின்றயடியேனையஞ்சாமைக்குறிக்கொள்வதே.

(ங)

எரித்துவிட்டாயம்பினுற்புழமுன்றுமுன்னேபடவும்

உரித்துவிட்டாயுமையாண்டுக்கெய்தவொர்குஞ்சரத்தைப்

பரித்துவிட்டாய்பழனத்தரசேகங்கவாரசடைமேல்

தரித்துவிட்டாயடியேனைக்குறிக்கொண்டருளுவதே.

(ச)

முன்னியுமுன்னிமுனைத்தனமுவிவினா முடனே
மன்னியுமங்குமிருந்தனைமாயமனந்நவர்கள்
பன்னியனுண்பரிசறிவாய்பழனத்தாசே
உன்னியுமுன்னடியேனைக்குறிக்கொண்டருளுவதே.

ஏய்ந்தறுத்தாயின்பனாழிருந்தேபடைத்தான்மற்றைய
காய்ந்தறுத்தாய்நன்னினுலன்றுகாமனைக்காலினாயும்
பாய்ந்தறுத்தாய்பழனத்தாசேயென்பழனினையேய்
ஆய்ந்தறுத்தாயடியேனைக்குறிக்கொண்டருளுவதே.

மற்றுவைத்தாயங்கொர்மாதொருபாகமதழ்ந்தபடனை
உற்றுவைத்தாயுமையொளிங்குநிப்பரிசெனவே
பற்றிவைத்தாய்பழனத்தாசேயங்கொர்மாதொருபாக
சுற்றிவைத்தாயடியேனைக்குறிக்கொண்டருளுவதே.

(௭)

ஊரினின்றையொன்றிநின்றுண்டாடையொருமார்பழலால்
போரினின்றய்பொறையாயுபிராமிசுடம்மெனென்
பாரினின்றய்பழனத்தாசேபணிசெய்யவர்கட
காரின்றயடியேனைக்குறிக்கொண்டருளுவதே.

(௮)

போகம்வைத்தாய்புரிபுன்சடைமேலொப்புனலகனை
யாகம்வைத்தாய்மலையார்மடமங்கைமெத்தாடையொ
பாகம்வைத்தாய்பழனத்தாசேயுன்பணியருளால்
ஆகம்வைத்தாயடியேனைக்குறிக்கொண்டருளுவதே.

(௯)

அடுத்திருந்தாயரக்கன்முடிவாயொழிதொனெரியந்
கெடுத்திருந்தாய்குளர்த்தார்வலையக்கொயொழிதொ
படுத்திருந்தாய்பழனத்தாசேபுலியின்றிறிபேதல்
அடுத்திருந்தாயடியேனைக்குறிக்கொண்டருளுவதே.

(௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - ஆபத்தகரன்; முதல்தலை - பெரியவரன்.

சீவனா. திருப்புகழ் துறந்தி - திருநெல்வேலி.

திருச்சி - அம்பலம்

மாலனைமா லுறநின்றான்மலைமடனாறுடைய
பாலனைப்பான்மதிசூடியைப்பண்புணரார்மதிந்மேல்
போலனைப்போர்விடையேறியைப்பூந்துருத்திம்மெழும்
ஆலையாதிபுராணனைநாமடிபோற்றுவதே.

(௧)

மறியுடையான்மழுவாளினன்மாமலைங்கையார்பால்
சூறியுடையான் குணமொன்றறிந்தாரில்லைக்கூறிலவன்
பொறியுடைவாளாவத்தவன்பூந்துருத்தியுறையும்
அறியுடையாதிபுராணனைநாமடிபோற்றுவதே.

(2)

மறுத்தவர்முடம்மதில்மாயவொர்வெஞ்சிலைகோத்தொரம்பால்
அறுத்தனையாலதன்கீழனையாலவிடமுண்டதனைப்

பொறுத்தனைப்பூதப்படையனைப்பூந்துருத்திய்யுறையு
நிறத்தனைநிலமிடற்றையானடிபோற்றுவதே.

(௩)

உருவினையூழிமுதல்வீனையோகினைந்துநின்ற
திருவினத்தேசம்படைத்தனைச்சென்றடைந்தேனுடைய
பொருவினையெல்லாந்துரத்தனைப்பூந்துருத்திய்யுறையும்
கருவினைக்கண்முன்றுடையனையானடிபோற்றுவதே.

(௪)

தக்கன்மன்வேள்விதகர்த்தவன்சாரமதுவன்றுகோள்
மிக்கனமும்மதில்வீயவொர்வெஞ்சிலைகோத்தொரம்பால்
புக்கனன்பொன்றிகழ்தன்னதொர்பூந்துருத்திய்யுறையும்
நக்கனநங்கன்பிரான்றனைநானடிபோற்றுவதே.

(௫)

அருகடைமாலையுந்தானுடையானழகாலமைந்த
உருவுடைமங்கையுந்தன்னொருபாலுலகாயுநின்றான்
பொருபடைவேலின்னவிலினன்பூந்துருத்திய்யுறையும்
திருவுடைத்தேசமதியனையானடிபோற்றுவதே.

(௬)

மன்றியுநின்றமதிலரைமாயவகைக்கெடுக்கக்
கன்றியுநிற்குஞ்சிலைவாங்கிக்கனலம்பினால்
பொன்றியும்போகப்பாட்டினன்பூந்துருத்திய்யுறையும்
அன்றியுஞ்செய்தபிரான்றையானடிபோற்றுவதே.

(௭)

மின்னிறமிக்கவியுமைகங்கையொர்பான்மகிழ்தான்
எந்திறமென்றமரர்பெரியாரின்னந்தாமறியார்
பொன்னிறமிக்கசுடையவன்பூந்துருத்திய்யுறையும்
என்னிறவெந்தபிரான்றையானடிபோற்றுவதே.

(௮)

அந்தியைநல்லமதியினையார்க்குமறிவரிய
செந்தியைவாட்டுஞ்செம்பொன்னின்சென்றடைந்தேனுடைய
புந்தியைப்புக்கவறியினப்பூந்துருத்திய்யுறையும்
நந்தியைநங்கன்பிரான்றனைநானடிபோற்றுவதே.

(௯)

பைக்கையும்பாந்திவிதிக்கையும்பாம்புசடையிடையே
வைக்கையும்வாழிகங்கையும்ங்கைகடுக்குறவே
மொய்க்கையரக்கனயூன்றினன்பூந்துருத்திய்யுறையும்
மிக்கல்வேதவிதர்த்தனைநானடிபோற்றுவதே.

(௧௦)

திருச்சிறம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - புட்பவனநாதர்; முதல்வி - அழகாரந்தநாயகி.

89 அக. திருநெய்த்தானம் - திருவிருத்தம்.

றம்பலம்

பாரிடஞ்சாடியபல்லுயிர்வானமரர்க்கருளிக்
காரடைந்தகடல்வாயுமிழ்ஞ்சமுதாகவுண்டான்
ஊரடைந்திவவுலகற்பலிகொள்வதுநாமறியோம்
நீரடைந்தகரைசின்றநெய்த்தான - னே.

(௧)

தேய்ந்திலங்குஞ்சிறுவண்மதியாய்நின்றிருச்சடைமேல்
பாய்த்தகங்கைப்புனல்பன்முகமாகிப்பரந்தொலிப்ப
ஆர்ந்திலங்குமழுவேலுண்டாயடியேற்குரைநீ
ரயந்திளமங்கையுநீயுநெய்த்தானத்திருந்ததுவே. (௨)

கொன்றடைந்தாடிக்குமைத்திடுங்கூற்றமொன்னார்மதினமேல்
சென்றடைந்தாடிப்பொருத்துந்தேசமெல்லாமறியும்
குன்றடைந்தாடுங்குளிர்பொழிற்காவிரியின்கரைமேல்
சென்றடைந்தார்வினதீர்க்குநெய்த்தானத்திருந்தவனே. (௩)

கொட்டுமுழுவாவத்தொடுகோலம்பலவணிந்து
நட்டம்பலபயின்றாடுவர்நாகமரைக்கசைத்துந்
சிட்டர்கிரிபுரந்தியெழச்செற்றசிலையுடையான்
இட்டமுமைமொடுகின்றெய்த்தானத்திருந்தவனே. (௪)

கைமலர்க்கொன்றைதுழாய்வன்னிமத்தழங்குவிளமும்
மெய்மலர்வேய்ந்தவிசிசடைக்கற்றைவிண்ணோர்பெருமான்
மைமலர்லேதிறங்கருங்கண்ணியோர்பான்மகிழ்ந்தான்
நின்மலனாடனிலயெய்த்தானத்திருந்தவனே. (௫)

பூந்தார்நறுங்கொன்றைமரலையைவாங்கிச்சடைக்கணரிந்து
கூந்தார்விடையினையேறிப்பல்பூதப்படைநடுவே
போந்தார்புறவிசைபாடவுமாடவுக்கேட்டருளிச்
சேர்ந்தாருமையவளோடுநெய்த்தானத்திருந்தவனே. (௬)

பற்றினபாம்பன்படுத்தபுலியுரித்தோலுடையன்
முற்றினபூன்முகில்களைமூட்டியெரித்ததுத்தான்
சுற்றியபூதப்படையினன்சூலமழுவொருமான்
செற்றநந்திவினதீர்க்குநெய்த்தானத்திருந்தவனே. (௭)

விரித்தசடையினன்விண்ணவர்கோன்விடமுண்டகண்டன்
உரித்தகரிபுரிமுடியொன்னார்மதில்முன்முடவே
எரித்தசடையினன்முடியாந்தன்னையாண்டுமொண்ட
தரித்தவுமையவளோடுநெய்த்தானத்திருந்தவனே. (௮)

துங்கான்றுளங்கான்றுழாய்கொன்றைதுய்யியசெஞ்சுவைமேல்
வாங்காமதியமும்வாளவுங்கங்கைதான்புனைத்தான்
தேங்கார்திரிபுரந்தியெழுவெய்துதியங்கறுத்த
நீங்கானுமையவளோடுநெய்த்தானத்திருந்தவனே. (௯)

ஊட்டிசின்றான்பொருவானிலமும்மதியியடிகுலல்
மாட்டிசின்றான்நிறுவெந்துவிழவும்வானவர்ங்குக்
காட்டிசின்றான்கதமாக்கங்கைபாயவொர்வார்சுவையை
நீட்டிசின்றான்நிருகின்றெய்த்தானத்திருந்தவனே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்நாது.

முதல்வன் - நெய்யாடியப்பர்; முதல்வி - பாலாம்பிணை.

கூ0. திருவேதி குடி - திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

கையதுகாலெரிநாகங்கனல்விடுகுலமது

வெய்யதுவேலைஞ்சுண்டவிரிசடைவிண்ணவர்கோன்

செய்யினினீலமணங்கமழுந்திருவேதி குடி.

ஐயனையாராவமுதினைநாமடைந்தாடுதுமே.

(க)

கைத்தலைமான்மறியேந்தியகையன்கனன்மழுவன்

பொய்த்தலையேந்திநழுகியணிந்துபலிதிரிவான்

செய்த்தலைவானைகள்பாய்ந்துகளுந்திருவேதி குடி.

மே.

(உ)

சலவனமுன்வெனம்மேலைவிழினைகழித்தான்

அன்பினிலையிலவுணர்புரம்பொடியானசெய்யும்

செம்பொனைநன்மலர்மேலவன்சேர்திருவேதி குடி.

அன்பனைநம்மைபுடையனைநாமடைந்தாடுதுமே.

(ங)

பத்தர்களுளும்றவார்பிறவியையெயான்றறுப்பான்

முத்தர்கண்முன்னம்பணிசெய்துபாரிடமுன்னுயர்த்தான்

கொத்தனகொன்றைமணங்கமழுந்திருவேதி குடி.

ரயாராவமுதினைநாமடைந்தாடுதுமே.

(ச)

ஆனனைந்தேறுங்குறிசுணமாரறிவாரவர்கை

மானனைந்தாடுமதியும்புனலுஞ்சடைமுடியன்

தேனனைந்தாடியவண்டுபயிறிடுவேதி குடி.

ராமடைந்தாடுதுமே.

எண்ணுமெழுத்துங்குறியுமறிபவர்தாமொழியப்

பண்ணினிசைமொழிபாடியவானவர்தாம்பணிவார்

திண்ணென்வினைகளைத்தீர்க்கும்பிரான்றிருவேதி குடி.

நண்ணவரியவமுதினைநாமடைந்தாடுதுமே.

(ஊ)

ஊர்த்தவிடையுசுந்தேறியசெல்வனைநாமறியோம்

ஆர்த்தமடமொழிமங்கையொர்பாகமகிழ்ந்துடையான்

சேர்த்தபுனற்சடைச்செல்வப்பிரான்றிருவேதி குடி.

சார்த்தவயலணிதண்ணமுதையடைந்தாடுதுமே.

(எ)

எரியுமமுவினெண்ணியுமற்றொருவன்றலையுள்

திரியும்பலியினன்மேயமுநாடுமெல்லாமுடையான்

விரியும்பொழிலணிசேறுதிகழ்த்திருவேதி குடி.

அரியவமுதினையன்பர்களோடடைந்தாடுதுமே.

(அ)

நகண்டனமறைவாராவனமதுதகநத

மெய்யணிநீற்றன்விழுமியவெண்மழுவாட்படையான்

செய்யகமலமணங்கமமுத்திருவேதிசுடி
ஐயனையாராவமுதினைநாமடைந்தாடுதுமே.

(க)

வருத்தனைவாளர்க்கன்முடிதோளொடுபத்திறுத்த
பொருத்தனைப்பொய்யாவருளைப்பூதப்படையுடைய
திருத்தனைத்தேவாபிரான்நிருவேதிசுடியுடைய
அருத்தனையாராவமுதினைநாமடைந்தாடுதுமே.

(க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - வேதபுரீசர்; முதல்வி - மங்கையர்க்கரசியம்மை.

91) கக. திருவையாறு - திருவிருத்தம்.

ச்சிற்றம்பலம்

தருவந்தவாறுந்நோய்வினைகாட்டியுக்குறுவித்தநோய்
உறுவித்தவாறுந்நோய்வினைதீர்ப்பானாகந்தருளி
அறிவித்தவாறடியேனையையாறனடிமைக்களோ
செறிவித்தவாதொண்டனைனைத்தன்பொன்னடிக்கிழையே.

(க)

சூர்வித்தவாகுந்நோய்வினைகாட்டியுங்கூர்வித்தநோய்
ஊர்வித்தவாறுந்நோய்வினைதீர்ப்பானாகந்தருளி
ஆர்வித்தவாறடியேனையையாறனடிமைக்களோ
சேர்வித்தவாதொண்டனைனைத்தன்பொன்னடிக்கிழையே.

(உ)

தார்க்கினவாசலமேவினைகாட்டியுந்தநாடித்தநோய்
நீர்க்கினவாடுநீரினின்மேற்றிநினைந்தருளி
ஆக்கினவாறடியேனையையாறனடிமைக்களோ
நோர்க்கினவாதொண்டனைனைத்தன்பொன்னடிக்கிழையே.

(ங)

தருக்கினவான்மகவின்றியுமோடச்சலமதுனல்
நெருக்கினவானெடுநீரினின்மேற்றிநினைந்தருளி
உருக்கினவாறடியேனையையாறனடிமைக்களோ
பெருக்கினவாதொண்டனைனைத்தன்பொன்னடிக்கிழையே.

(ச)

இழிவித்தவாறிட்டநோய்வினைகாட்டியுபிடர்ப்படுத்தி
கழிவித்தவாகட்டநோய்வினைதீர்ப்பானாகந்தருளி
அழிவித்தவாறடியேனையையாறனடிமைக்களோ
பொழிவித்தவாதொண்டனைனைத்தன்பொன்னடிக்கிழையே.

(ரு)

இடைவித்தவாறிட்டநோய்வினைகாட்டியுபிடர்ப்படுத்தி
உடைவித்தவாறுந்நோய்வினைதீர்ப்பானாகந்தருளி
அடைவித்தவாறடியேனையையாறனடிமைக்களோ
தொடர்வித்தவாதொண்டனைனைத்தன்பொன்னடிக்கிழையே.

(சு)

படர்க்கினவாபடந்நறுபனனாறும்படக்கினநோய்
அடர்க்கினவாறதுவன்றியுந்தினைநோய்வமெல்லாம்

தொடக்கினவாதொண்டனேனைத்தன்பொன்னடிக்கீழ்நையே, (எ)

மறப்பித்தவாவல்லேநாய்வினகாட்டிமறப்பித்தநாய்
துறப்பித்தவாதுக்கநாய்வினதீர்ப்பாணுகந்தருளி
இறப்பித்தவாறடியேனையையாறனடிமைக்களே
தொண்டனடிக்கீழ்நையே. (அ)

துயக்கினவாதுக்கநாய்வினகாட்டித்துயக்கினாய்
துயக்கினவாறடியேனையையாறனடிமைக்களே
மயக்கினவாதொண்டனேனைத்தன்பொன்னடிக்கீழ்நையே. (க)

அறுத்துமிட்டாரடியேனையையாறனடிமைக்களே
பொறுத்துமிட்டார்தொண்டனேனைத்தன்பொன்னடிக்கீழ்நையே. (கா)
திருச்சிற்றம்பலம்.

சூக. 2. திருவையாறு - திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிந்திப்பரியனசிந்திப்பவர்க்குச்சிறந்துசெந்தேன்
முந்திப்பொழிவனமுத்திகொடுப்பனமொய்த்திருண்டு
பந்தித்துநின்றபழவினதீர்ப்பனபாம்புசுற்றி
அந்திப்பிறையணிந்தாடுமையாறனடித்தலமே. (க)

இழித்தனவேழம்பிறப்புமறுத்தனவென்மனத்தே
பொழித்தனபோரெழிற்கூற்றையுதைத்தனபோற்றவர்க்காய்க்
கிழித்தனதக்கன்களரொளியேன்வியைக்கீழ்முன்சென்
றழித்தனவாறங்கமானவையாறனடித்தலமே. (உ)

மணிநிறமொப்பனபொன்னிறமன்னினமின்னிலவாய்
கணிநிறமன்னகயிலைப்பொருப்பனகாதல்செய்யத்
துணிவனசீலத்தராகித்தொடர்ந்துவிடாததொண்டர்க்
கணியனசேயனதேவர்க்கையாறனடித்தலமே. (ங)

இருடருதுன்பப்படலமறைப்பமெய்ஞ்ஞானமென்னும்
பொருடருண்ணிழந்துண்பொருளுடிப்புகழிழந்த
குருடருந்தம்மைப்பரவக்கொடுநரகக்குழியின்
றருடருகைக்கொடுத்தேற்றுமையாறனடித்தலமே. (ச)

எழுவாயிறுவாயிலாதனவெங்கள்பிணிதவிர்த்து
வழுவாமருத்துவமாவனமாநரகக்குழிவாய்
விழுவாவர்தம்மைவீழ்ப்பனமீட்டனமிக்கவன்போ
டழுவார்க்கமுதங்கள்காண்கவையாறனடித்தலமே.

ஞானச்சுடராய்நடுவேயுதிப்பனநங்கையஞ்சு

ஆனையுரித்தனகாண்கவையாறனடித்தலமே.

(ச)

மாதிரமானிலமாவனவானவர்மாழகட்டின்

மீதனமென்கழல்வெங்கச்சுலீக்கினவெந்நமனார்

தூதரையோடத்துரப்பனதுன்பறத்தொண்டுபட்டார்

காதரமாவனகாண்கவையாறனடித்தலமே.

(ரு)

பேணித்தொழுவவர்பொன்னுலகாளப்பிறங்கருளால்

ஏணிப்படிநெறியிட்டிக்கொடுத்திமையோர்முடிமேல்

மாணிக்கமொத்துமரகதம்போன்றுவயிரமன்னி

ஆணிக்கனகமுமொக்குமையாறனடித்தலமே.

(சு)

ஒதியஞானமுஞானப்பொருளுமொவிசிறந்த

வேதியர்வேதமும்வேள்வியுமாவனவின்னுமண்னும

சோதியஞ்செஞ்சுடர்ஞாயிறுமொப்பனதுமதியோ

டாதியுமந்தமுமானவையாறனடித்தலமே.

(எ)

சுணங்குமுசுத்துத்தனைமுலைப்பாவைசுரும்பொடுவண்

டணங்குக்குழுவியணிவார்வளைக்கரங்கப்பிநின்று

வணங்கும்பொழுதும்வருகும்பொழுதும்வண்கார்தொண்போ

தணங்குமரவிர்தமொக்குமையாறனடித்தலமே.

(அ)

சுழலார்துயர்வெயிற்கட்டிடும்போதடித்தொண்டர்துன்னும

நிழலாவனவென்றுநீங்காப்பிறவிநிலைமெத்துக்

சுழலாவினைகள்சுழற்றுவுகாலவனங்கடந்த

அழலாரொளியனகாண்கவையாறனடித்தலமே.

(க)

வலியான்மலைபத்தும்வாய்விட்டலவரையடர்த்து

மெலியாவலிடைக்கூற்றையுதைத்துவிண்ணோர்கண்முன்னே

பலிசேர்படுகடைப்பார்த்துப்பன்ஞாற்பலரிசுழ

அலியாநிலைநிக்குமையனயாறனடித்தலமே.

(கா)

திருச்சிற்றம்பலம்.

(சு)

கசு. திருக்கண்டியூர்வீரட்டம் - திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வானவர்தானவர்கண்மலர்கொணர்ந்திட்டினைஞ்சித்

தானவர்மால்பிரமன்னறியாததகைமையினுன்

ஆனவனாதிபுரணனன்றோடியபன்றியெய்த

கானவனக்கண்டியூரண்டவாணர்தொழுகின்றதே.

(சு)

வானமதியமும்வாளரவும்புனலோடுசுடைத்

தானமதுவெனவைத்துழல்வான்மழல்போலுருவன்

கானமறியொன்றுகையுடையான்கண்டுயிரிநுந்த

ஊனமில்வேதமுடையானநாமடியுள்குதுமே.

(உ)

ஞானச்சுடராய்நடுவேயுதிப்பனநங்கையஞ்ச
ஆனையுரித்தனகாண்கவையாறனடித்தலமே.

(ச)

மா

மீதனமென்கழல்வெங்கச்சுலீக்கினவெந்நமனார்
தூதரையோடத்தூர்ப்பனதுன்பறத்தொண்டுபட்டார்
காதரமாவனகாண்கவையாறனடித்தலமே.

(ரு)

பேணித்தொழுமவர்பொன்னுலகாள்பிறங்கருளால்
ஏணிப்படிநெறியிட்டிக்கொடுத்திமையோர்முடிமேல்
மாணிக்கமொத்துமரகதம்போன்றுவயிரமன்னி
ஆணிக்கனகமுமொக்குமையாறனடித்தலமே.

(சு)

ஒதியஞானமுஞானப்பொருளுமொலிசிறந்த
வேதியர்வேதமும்வேள்வியுமாவனவிண்ணுமண்ணும்
சோதியுஞ்செஞ்சுடர்ஞாயிறுமொப்பனதூமதியோ
டாதிபுமந்தமுமானவையாறனடித்தலமே.

(எ)

சுணங்குமுசுத்துத்துணைமுலைப்பாவைசுரும்பொடுவண்
டணங்குமுழுவியணிவார்வளைக்கரங்குப்பிநின்று
வணங்கும்பொழுதும்வருநிம்பொழுதும்வண்காந்தொண்போ
தணங்குமரவிந்தமொக்குமையாறனடித்தலமே.

(அ)

சுழலார்துயர்வெயிற்சுட்டிடும்போதடித்தொண்டர் துன்னும்
நிழலாவனவென்றுநீங்காப்பிறவிநிலைபடுத்திக்
சுழலாவினைகள்சுழற்றுலகாலவனங்கடந்த
அழலாரொளியனகாண்கவையாறனடித்தலமே.

(கூ)

வண்பாவையுடையதும்வாய்விட்டலறவரையடர்த்து
மெலியாவலிடைக்கூற்றையுதைத்துவிண்ணோர்கண்முன்னே
பலிசேர்படுகடைப்பார்த்துப்பன்னாளும்பலரிசுழ
அலியாநிலைநிற்குமையானையாறனடித்தலமே.

(கூ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுசு

திருக்கண்டியூர்வீரட்டம் - திருவிருத்தம்.

செற்றம்பலம்.

வானவர்தானவரைவகன்மலர்காணர்ந்திட்டிடைமஞ்சித்
தானவர்மால்பிரமன்னறியாததகைமையினுன்
ஆனவனாகியுராணனன்றோடியபன்றியெய்த
கானவனக்கண்டியூரண்டவாணர்தொழுகின்றதே.

வானமதியு
தானமதுவெனவைத்துழல்வான்மழல்போலுருவன்
கானமறியொன்றுகையுடையான்கண்டியூரிருந்த
ஊனமில்வேதமுடையானநாமடியுள்குதுமே.

(உ)

பண்டங்கறுத்ததொர்கையுடையான்படைத்தான்றலையை
உண்டங்கறுத்ததுமுரொடுநாடவைநானறியும்
கண்டங்கறுத்தமிடறுடையான்கண்டிபூரிருந்த
தொண்டர்பிரானைக்கண்டிரண்டவாணந்தொழுதென்றே. (ங)

முடியின்முற்றத்தொன்றில்லையெல்லா முடன்றாறுடையான்
கொடியமுற்றமிடையேறியொர்குற்றொருபாலுடையான்
கடியமுற்றவ்வினேராய்களாவான்கண்டிபூரிருந்தான்
அடியமுற்றந்தொண்டரில்லைகண்டிரண்டவானவரே. (ச)

பற்றியொரானையுரித்தபிரான்பவந்திரன்போன்
முற்றமுணிந்ததொர்நிலையுடையான்முன்னமேகொடுத்த
கற்றங்குடையவன்றாறியான்கண்டிபூரிருந்த
குற்றமில்வேதமுடையானையாமண்டர்கூறுவதே. (ந)

போர்ப்பனையானையுரித்தபிரான்பொறிவாயரவம்
சேர்ப்பதுவானத்திரைகடல்சூழலகம்பித்தொன்
காப்பதுகாரணமாகக்கொண்டான்கண்டிபூரிருந்த
கூர்ப்புடையொள்வான்மழவனையாமண்டர்கூறுவதே. (க)

அட்டதுகாலனையாய்த்ததுவேதமாறங்கமன்று
சுட்டதுகாமனைக்கண்ணதனாலேதொடர்ந்தெரியர்
கட்டவைமுன்றுமெரித்தபிரான்கண்டிபூரிருந்த
குட்டமுன்வேதப்படையனையாமண்டர்கூறுவதே. (ங)

அட்டமொலிரணிமதியும்மலரானவெல்லாம்
இட்டுப்பொதியுஞ்சடைமுடியானின்டைமாலையங்குகர்
கட்டுமரவதுதாலுடையான்கண்டிபூரிருந்த
கொட்டும்பறையுடைக்கூத்தனையாமண்டர்கூறுவதே. (அ)

மாய்த்தனதீவினைமங்கினேராய்க்களம்நிவிழித்
தேய்த்தனபாவஞ்செய்க்கதெல்லாநம்மைச்செற்றநவனாக்
காய்த்தபிரான்கண்டிபூரெம்பிரானங்கமாறியையும்
ஆய்த்தபிரானல்லேனொவையேனையாட்கொண்டவனே. (ஊ)

மண்டிமலையையெடுத்தும்த்தாகியவாசுகியைத்
தண்டியமரர்கடைந்தக்கடல்விடங்கண்டருளி
உண்டபிரானஞ்சொரித்தபிரானஞ்சியோடிநண்ணக்
கண்டபிரானல்லேனொகண்டிரண்டவானவனே. (கஉ)

இருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - வீரட்டானேசுவரர்; முதல்வி - மங்களநாயகி.

கரு. திருப்பா திரிப்புலியூர் -

திருச்சிற்றம்பலம்

ஈன்றாளுமாயெனக்கெந்தையுமாயுடன்றேன்றினராய்
மூன்றாயுலகம்படைத்துகந்தான் மனத்துள்ளிருக்க
ஏன்றாணிமையவர்க்கன்பன்றிருப்பா திரிப்புலியூர்
தோன்றாத்தனையாயிருந்தனன் மன்னடியோங்களுக்கே. (க)

பற்றாய்நினைந்திடப்போதுநெஞ்சேயிர்த்தப்பாரைமுற்றும்
சுற்றாயுலகடன்மூடினுங்கண்டேன்புகனமக்கு
உற்றாணுமையவர்க்கன்பன்றிருப்பா திரிப்புலியூர்
முற்றாமுனைமதிக்கண்ணியினன் மனமொய்கழலே. (உ)

விடையான்விரும்பியென்னுள்ளத்திருந்தானினிநமக்கிங்
கடையாவவலமருவினைசாராநமனையஞ்சோம்
புடையார்கமலத்தயன்போல்பவர்பா திரிப்புலியூர்
உடையானடியாடியடியோங்கட்கரியதுண்டே. (ங)

மாயமெலாமுற்றவிட்டிருணீங்குமலைமகட்கே
நேயநிலவவிருந்தானவன் மன்றிருவடிக்கே
தேயமெல்லாநின்றிதை மஞ்சந்திருப்பா திரிப்புலியூர்
மேயநல்லான்மலர்ப்பாதமென்சிற்தையுணின் மனவே. (ச)

வைத்தபொருணமக்காமென்றுசொல்லிமனத்தடைத்துச்
சித்தமொருக்கிச்சுவாயநமவென்றிருக்கினல்லால்
மொய்த்தகதிர்மதிபோல்வாரவர்பா திரிப்புலியூர்
அத்தனருள்பெறலாமோவறிவிலர்ப்பேதைநெஞ்சே. (ரு)

கருவாய்க்கிடந்துன்கழலேநினையுங்கருத்துடையேன்
உருவாய்த்தெரிந்துன் மனம்பயின்றேனுனதருளால்
திருவாய்ப்பொலியச்சுவாயநமவென்றுநீ மணிந்தேன்
தருவாய்சிவகதிநீபா திரிப்புலியூரனே. (ஈ)

ஈரககபரவையுணஞ்சையுண்டாய
திண்ணரசுரர்திரிபுரந்தியெழுச்செற்றவனே
பண்ணார்த்தமைந்தபொருள்கள் பயில்பா திரிப்புலியூர்க்
ரங்கருத்தினுடையனவே. (ஏ)

புழுவாய்ப்பிறக்கினும்புண்ணியாவுன்னடியென்மனத்தே
வழுவா திருக்கவரந்தரவேண்டுமிவ்வையகத்தே
தொழுவார்க்கிரங்கியிருந்தருள்செய்பா திரிப்புலியூர்ச்
யெழுநீர்ப்புனற்கங்கைசெஞ்சடைமேல்வைத்ததீவண்ணனே. (அ)

மண்பாதலம்புக்குமால்சுடன்மூடிமற்றேழுலகும்
விண்பாறிசைகெட்டிருசுடர்வீழினுமஞ்சனெஞ்சே

தின்பானமக்கொன்றுகண்டோந்திருப்பாநிரிப்புலியூர்க்
கண்பாவுநெற்றிக்கடவுட்சுடரான்கழலினையே.

(௯)

திருந்தாவமணர்தந்தீநெறிப்பட்டுத்திகைத்துமுந்தி
தருந்தாளிணைக்கேசரணம்புகுந்தேன்வரையெடுத்த
பொருந்தாவரக்கனுடனெறித்தாய்பாநிரிப்புலியூர்
இருந்தாயடியேனிணிப்பிறவாமல்வந்தேனற்கொண்டேனே.

(௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் நடுநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - தோன்றாத்தனையே சர்; முதல்வி - தோகையம்பிகையம்மை.

௧. ௧. திருவீழிமிழலை - திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

வான்சொட்டச்சொட்டநின்றட்டும்வளர்மதியோடயலே
தேன்சொட்டச்சொட்டநின்றட்டும்திருக்கொன்றைசென்னிவைத்தீர்
மான்பெட்டைநோக்கமணாளர்மணிநீர்மிழலையுளீர்
நான்சட்டாடும்மைமறக்கினுமென்னைக்குறிக்கொண்மினே.

(௧)

அந்தமுமாதியுமாகினிந்தீர்ரண்டமெண்டிசைக்கும்
பந்தமுமவீடும்பரப்புகின்றீர்பசுவேற்றுக்கந்தீர்
வெந்தழிலோம்புமிழலையுளீர்ரென்னைத்தென்றிசைக்கே
உந்திடும்போதுமறக்கினுமென்னைக்குறிக்கொண்மினே.

(௨)

அலைக்கின்றநீர்நிலங்காற்றனலம்பரமாகினிந்தீர்
கலைக்கன்றுசேருங்கரத்தீர்கலைப்பொருளாகினிந்தீர்
விலக்கின்றநல்குமிழலையுளீர்மெய்யிறையொடுகால்
குலைக்கின்றநும்மைமறக்கினுமென்னைக்குறிக்கொண்மினே.

(௩)

தித்தொழிலான்மலைத்தீயிவிட்டுச்செய்தவென்விசெற்றீர்
பேய்த்தொழிலாட்டியைப்பெற்றுடையீர்பிடித்துத்திரியும்
வேய்த்தொழிலாளர்மிழலையுளீர்விக்கியஞ்செழுத்தும்
ஓத்தொழிந்தும்மைமறக்கினுமென்னைக்குறிக்கொண்மினே.

(௪)

தோட்பட்டநாகமுஞ்சுலமுஞ்சுற்றியும்புத்திமையால்
மேற்பட்டவந்தணர்வீழியுமென்னையும்வேறுடையீர்
நாட்பட்டுவந்துபிறந்தேனிறக்கமன்றமர்தம்
கோட்பட்டுநும்மைமறக்கினுமென்னைக்குறிக்கொண்மினே.

கண்டியிற்பட்டகழுத்துடையீர்களீர்காட்டி
பண்டியிற்பட்டபரிகலத்தீர்பதிவிழிநகண்டீர்
உண்டியிற்பட்டினிநோயிலுறக்கத்திலும்மைமையவர்
கொண்டியிற்பட்டமறக்கினுமென்னைக்குறிக்கொண்மினே.

(௫)

தோற்றங்கண்டான்கொமொன்றுகொண்டீர்நாயவெள்ளொருதான்
மேற்றங்கொண்டொழில்வீழிமிழலையிருக்கைகொண்டீர்

சீற்றங்கொண்டென்மேற்சிவந்ததொர்பாசத்தால்வீசியவெம்
கூற்றங்கண்டும்மைமறக்கினுமென்னைக்குறிக்கொண்மினே,

(67)

சுழிப்பட்டகங்கையுந்திங்களுஞ்சூழ்ச்சொக்கம்பயின்றீர்
பழிப்பட்டபாம்பரைப்பற்றுடையீர்படர்தீப்பருக
விழிப்பட்ட...
விழிப்பட்ட...
விழிப்பட்ட...

ழிப்பட்டு நும்மைமறக்கினுமென்னைக்குறிக்கொண்மினே.

(এ)

பிள்ளையிற்பட்டபிழைமுடியுந்மறையோதவல்லீர்
வெள்ளையிற்பட்டேதோர்நீழ்நீர்விநிதீர்மழிலையுளீர்
நள்ளையிற்பட்டைவந்க்கரைப்பிக்கநமன்மராதம்
கொள்ளையிற்பட்டமறக்கணமென்னைக்குறிக்கொண்மின.

(ক)

சுறுக்கொண்டாக்கண்கையிலையப்பற்றியிருக்கையெய்யும்
நெறுக்கென்றிற்சென்றசெவடியாற்றுகூற்றைநீறுசெய்தீர்
வெறிக்கொன்னமலைமுடியீர்விநிர்மியுலையுளீர்
இறக்கின்றதம்மைமறக்கினுமென்னைக்குறிக்கொண்மினே.

(கூ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - வீழியழகர்; முதல்வி - சுந்தராகுசாம்பிகை.

கா. திருச்சத்திமுற்றம் - திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

கோவாய்முடுகியதிதிறக்கிறதற்குமுன்புதான்முன்
பூவாடிச்சுவலென்மேற்பொறித்துவைப்போகவிடில்
மூவாமுழுப்பழிமுநிகண்டாய்முழங்குந்தழற்கைத்
தேவாகிருச்சத்திமுற்றத்துறையுஞ்சுவக்கொழுந்தே.

(5)

காய்ந்தாயனங்கனுடல்மெபடிபடக்காலனைமுன்
பாய்ந்தாயுரீசெகப்பாதம்பணிவார்தம்பல்பிறி
ஆய்ந்தாய்ந்த உப்பாயடியேற்களுாயுன்னன்பர்சிறதை
சேர்ந்தாய்திருச்சத்திமுற்றத்துறையுஞ்சுவைக்கொழுந்தே.

(2).

பொத்தாரகூரம்பைபுகுந்தைவர்நாளும்புகலழிப்ப
மத்தாரதயிர்போன்மறுகுமன்சின்னைதமறுக்கொழிவி
அத்தாவடியேனைடைக்கலங்கண்டாயமராதம்
சிக்காகிருச்சத்திமுற்றத்துறையுஞ்சுவைக்கொழுந்தே.

(五)

நில்லாக்குரம்பை சிலையாக இருந்த பிற்றணி லத்தொன்
மல்லாக்குழி வீழ்ந்தயர்வுறுவேனைவந்தான் டுகொண்டாய்
விலலேற்புருவத்துமையாள் கணவாவிடிந்தெடுவேன்
செல்வாதிருச்சத்திமுற்றத்துறையுஞ்சிவக்கொழுந்தே.

(8)

கருவுற்றிருந்துன்கழலேதினைந்தென்கருப்புவியில் .
தெருவிற்புகுந்தேன் நிகைத்தடியேன் மன்னிகைப்பொழிவி

உருவிற்கிழுமுமையாள்கணவாவிடின்கெடுவேன்
திருவிற்பொலிசத்திமுற்றத்துறையுஞ்சிவக்கொழுந்தே.

(ரு)

வெம்மைநமன்மமர்மிக்குவிரவிவிழுப்பதன்முன்
இம்மையுன்றொன்மன்னெஞ்சத்தெழுதிவையிங்குகழில்
அம்மையடியேற்கருளுதியென்பதிங்காரநிவார்
செம்மைதருசத்திமுற்றத்துறையுஞ்சிவக்கொழுந்தே.

(சு)

விட்டார்புரங்கொருநொடியேவவொர்வெங்கணையால்
சுட்டாயன்பாசத்தொடர்புறுத்தாண்டுகொடும்பிபம்பும்
மட்டார்முழுவீமலைகன்பூசைமகிழ்ந்தருளும்
சிட்டாதிருச்சத்திமுற்றத்துறையுஞ்சிவக்கொழுந்தே.

(எ)

இகழ்ந்தவன்வேள்வியழித்திட்டிமையோர்பொறைபிரப்ப
நிகழ்ந்திவன்றேவியமுங்கொண்டதுநீலகண்டா
புகழ்ந்தவடியேன்மன்புன்மைகடரப்பிரிந்துநல்காய்
திகழ்ந்திருச்சத்திமுற்றத்துறையுஞ்சிவக்கொழுந்தே.

(அ)

தக்கார்வமெய்திச்சமண்டவிர்துன்மன்சரண்புகுந்தேன்
எக்காதலெப்பயனுன்றிமமல்லாலெனக்குளதே
மிக்கார்திலையுள்விருப்பாமிகவடமேருவென்னும்
திக்காதிருச்சத்திமுற்றத்துறையுஞ்சிவக்கொழுந்தே.

(ஈ)

பொறித்தேரரசுண் பொருப்பெடுப்புற்றவன்பொன்முடிநோர்
இறத்தாளொருவிரலுன்றிட்டலறவிரங்கிடியார்வார்
சூறித்தேகொடுத்தாய்கொடியேன்செய்குற்றக்கொடுவினோய்
செறுத்தாய்திருச்சத்திமுற்றத்துறையுஞ்சிவக்கொழுந்தே.

(கௌ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் செழுநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - சிவக்கொழுந்தீசர்; முகல்வி - பெரியநாயகி.

கஅ. திருநல்லூர் - திருவிருத்திப்.

திருச்சிற்றம்பலம்

அட்டுமினில்பவியென்றென்மகங்கடையேநாறும்வந்து
மட்டவிழுங்குமுலார்வளைகொள்ளும்வகையென்கொலோ
கொட்டியபாணியெடுத்திட்டபாதமுங்கோளரவும்
நட்டநின்றடியுநாதர்நல்லூரிடங்கொண்டவரே.

(க)

பெண்ணிட்டம்பண்டையதன்றிவைபெப்பவிக்கென்றுழல்வார்
நண்ணிட்டுவந்துமனைபுகுந்தருகல்லூரகத்தே
பண்ணிட்டபாடலராடலராய்ப்பற்றினோக்கினின்று
கண்ணிட்டுப்போயிற்றுக்காரணமுண்டுசுறைமக்கண்டரே.

(உ)

படவேரவல்குற்பாவைநல்லீர்பகலையொருவர்
இடுவாரிடைப்பவிகொள்பவர்பாலவந்தில்புகுந்து

நடவாரடிகுண்டம்பயின்றடியகத்தர்கொலோ
வடபாற்கயிலையுந்தென்பானல் லுருந்தம்வாழ்பதியே.

(ந.)

செஞ்சுடர்ச்சோதிப்பவளத்திரடிகழ்முத்தனைய
நஞ்சணிகண்டனல் லுருறைமப்பீனநாடுநொருகால்
துஞ்சிடைக்கண்டு கனவின் மலைத்தொழுதேற்கவன்றான்
நெஞ்சிடைநின் மகலான்பலகால்முநின் மன்னே.

(ச.)

வெண்மதிசூடிவிளங்கி நின்றன வின் னோர்கடொழ
நண்ணிலயத்தொடுபாடலறாதல் லுரகத்தே
திண்ணிலையங்கொடுநின்றான் றிரிபுரமூன் மெரித்தான்
ந்சேவடியே.

(ரு)

தேற்றப்படத்திருநல் லுரகத்தேகிவனிருந்தால்
தோற்றப்படச்சென்றுகண்டு கொள்வார் தொண்டர் துன்மதியால்
ஆற்றிற்கெடுத்துக்குளத்தினிற் றேடியவாதரைப்போல்
காற்றிற்கெடுத்துலகெல்லார்திரிதர்வர்காண்பதற்கே.

(சு)

நாட்கொண்டதாமரைப்பூந்தடஞ்சூழ்ந்தநல் லுரகத்தே
கிட்கொண்டே கோவணங்காவென்று சொல்லிக்கிற்படத்தான்
வாட்கொண்டே ராக்கமனைவியொடுமங்கோர்வாணியனை
ஆட்கொண்டவார்த்தையுரைக்குமன்றோ விவகலிடேம.

(எ)

அறைமல்குபங்கழலார்க்கநின்றன ணியார்சடைமேல்
நறைமல்குகொன்றையந்தாருடையா லுநல் லுரகத்தே
பறைமல்குபாடலடைலகிப்பரிசழித்தான்
பிறைமல்குசெஞ்சடைதாழிநின்றடியபிஞ்சுகளே.

(அ)

மன்னியமாமறையோர்மகிழ்ந்தேத்தமருவி யெங்கும்
துன்னியதொண்டர்கனின்னிசைபாடித்தொழுதுநல் லுர்க்
கன்னியர்தாழுங்கன விடையுன்னிய நாதலரை
அன்னியரற்றவரங்கண்ணையருளல்கென்பரே.

(ஈ)

திருவமர்தாமரைசீர்வளர்செங்கழுநீர்கொணைய்தல்
குருவமர்கோங்கங்குராமகிழ்செண்பகங்கொன்றைவன்னி
மருவமர்நீர்கொடிமாடமலிமறையோர்கனல் லுர்
உருவமர்பாகத்துமையவள் பாகையுன்குதுமே.

(ஊ)

செல்லேரகொடியன்சிவன்பெருங்கோயில்சிவபுரமும்
வல்லேன்புகழ்முகில்சூழிலங்கையர்காவலனைக்
கல்லார்முடியொடுதொளி மச்செற்றகழலடியான்
நல்லூரிருந்தபிரானல்லோநம்மையாள்பவனே.

(ஐ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - பெரியவாண்டவர்; முதல்வி - பருவதகந்தரி.

கூக. திருநாவுப்பாறு - திருவிருத்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்

அந்திவட்டத்திங்கட்கண்ணியனையாறமர்ந்நுவந்தென்
புந்திவட்டத்திடைப்புக்குநின்றனையும்பொய்யென்பனோ
சிந்திவட்டச்சடைக்கற்றையலம்பச்சிறிநலர்ந்த
நந்திவட்டத்தொடுகொன்றைவளையம்பனையே.

(க)

பாடகக்கால்கழற்சால்புருதிந்நிருக்கவந்தி
நாடகக்கானங்கைமுன்செங்கணைத்தின்பிள்ளைந்த
காடகக்கால்கணங்கைநாழங்காலெங்கையுநின்நகால்
ஆடகக்காலரிமான்தேர்வலவனையாற்றனவே.

(உ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூஉ. திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் - திருவிருத்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓதுவித்தாய்முன்னறவுரைகாட்டியமணரொடே
காதுவித்தாய்கட்டினாய்பிணிதீர்த்தாய்கலந்தருளிப்
போதுவித்தாய்நின்பணிபிழைக்கிற்புரியம்வளரால்
மோதுவிப்பாயுகப்பாய்முனிவாய்கச்சியேகம்பனே.

எத்தைக்கொண்டெந்தகையேழையமனொழுகைவித்தென்க
கொத்தைக்குழங்கர்வழிகாட்டுவித்தென்னக்கோகுசெய்தாய்
முத்திற்றிரளும்பனிங்கனிற்சோதியுமொர்பவளாத
தொத்தினையேய்க்கும்படியாய்பொழிற்கச்சியேகம்பனே.

மெய்யம்புகோத்தவிசயமெனென்றொருவெருவையப்
பொய்யம்பெய்தாவமருளிச்செய்தாய்புரமுன்றெரியந்
கையம்பெய்தாய்நன்கழலடிபோற்றுக்கயவர்களுசில்
சூய்யம்பெய்தாய்கொடிமாமதில்சூழகச்சியேகம்பனே.

குறிக்கொண்டிருந்துசெந்தாமரையாரிரம்வைகல்வவகல்
நெறிப்படவிண்டபுனைகின்மமால்கிறையழிப்பான்
கறைக்கண்டீயொருபுக்குறையித்தக்கண்கூலிப்பிப்பேத
பிறைத்துண்டவார்சடையாய்பெருங்காஞ்செய்யம்பிஞ்ஞகயின.

(ச)

உரைக்குங்கழிந்திங்குணர்வரியானுந்நுவார்வியையைந்
கரைக்குமெனக்கைதொழுவநல்லந்நுநீரோர்க்கொல்லாம்
விரைக்கொண்மலரவன்மாலெனவசக்கொநாதரர்கள்
இரைக்குமபிர்த்தக்கறியவொண்ணுநென்ககோகம்பனே.

(ரு)

கருவுற்றநாண்முதலாகவுன்பாதமேகாண்பதற்கு
உருகிறெனனுள்ளமுநானுங்கிடந்தலந்தெய்த்தொழிந்தென்
திருவொற்றியுராதிருவாலவாயாதிருவாருரா
ஒருபற்றிலாமையுங்கண்டிரங்காய்கச்சியேகம்பனே.

(க)

அரியயனிந்திரன்சந்திராதித்தரமரெல்லாம்
உரியநின்கொற்றக்கடைத்தலையாருணங்காக்கிடந்தார்
புரிதருபுன்சடைப்போகர்முனிவர்புலம்புகின்றார்
எரிதருசெஞ்சடையேகம்பவென்னேதிருக்குறிப்பே.

(எ)

பாம்பரைச்சேர்த்திப்படருஞ்சடைமுடிப்பால்வண்ணனே
கூம்பலைச்செய்தகரதலத்தன்பர்கள்கூடிப்பண்ணார்
சாம்பரைப்பூசித்திரையிப்புரண்டுநின்றார்சரணென்
றேம்பலிப்பார்கட்கிரங்குகண்டாய்கச்சியேகம்பனே.

(ச)

ஏன்றுகொண்டாயென்னையெம்பெருமானினியல்லமென்னில்
சான்றுகண்டாயிவ்வுலகமெல்லாந்தனியேனென்றென்னே
ஊன்றிநின்றாரைவர்க்கொற்றிவைத்தாய்பின்னையொற்றிடு
சொன்றுகொண்டாய்கச்சியேகம்பமேயசுடர்வண்ணனே.

(க)

உநதிநின்றருன்றேலைக்கக் கள்வாய்தல்பு
துன்றிநின்றாத்தொல்லவானவரிட்டம்பணியறிவான்
வந்துநின்றாராயுநதிருமாஹுமதிட்கச்சியாய்
இந்தநின்றேமினியெங்குநமாவந்திறைஞ்சுவதே.

(க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

க௦௩. திருவிண்ணம்பர் - திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மன்னுமலைமகள்கையால்வருனமாமறைகள்
சொன்னதுறைதொறுந்துப்பொருளாயினதுக்கமலத்
தன்னவடிவின்வன்புடைத்தொண்டர்க்கமுதரும்பி
யடியே.

(க)

பைதற்பிணக்குழைக்காளிவெங்கோபம்பங்கப்படுப்பான்
செய்தற்கரியதிருடஞ்செய்தனசீர்மறையோன்
உய்தற்பொருட்டுவெங்குற்றையுதைத்தனவும்பர்க்கெல்லாம்
எய்தற்கரியனவின்னம்பரான்மனிணையடியே.

(உ)

சுணங்குகின்றார்கொங்கையாளுமைசூழினதூமலரால்
வணங்குகின்றாற்பர்கள்வாழ்த்தினமன்னுமறைகடம்பில்
பிணங்குகின்றின்னனவென்றறியாதனபேய்க்கணத்தோ
டிணங்குகின்றாடினவினம்பரான்மனிணையடியே.

(ங)

ஆரென்றறியசமயங்களினவ்வவர்க்கப்பொருள்கள்
வேரென்றிலாதனவிண்ணோர்மதிப்பனமிக்குவமன்
மாறென்றிலாதனமண்ணொடுவிண்ணகமாய்த்திடினும்
ஈரென்றிலாதனவினம்பரான்மனிணையடியே.

(ச)

அரக்கர்தம்முப்புரம்பொன்றினுலடலங்கிபின்வாய்க்
கரக்கமுன்வைதிகத்தேர்மிசைநின்றனகட்டுருவம்

பாக்கவெங்கானிடவேடுருவாயினபல்புகிதோ
நிரக்கநடந்தனவின்னம்பரான்மனினையடியே. (கி)

கிண்டுங்கொர்ந்தும்பொற்கேழன்முன்றேமடினகேடுபடா
ஆண்டும்பலபலவூழியுமாயினவாரணத்தின்
வேண்டும்பொருள்கள்வினங்கின்முடினமேவுஞ்சிலம்
பிண்டுகழவினவின்னம்பரான்மனினையடியே. (கா)

போற்றுந்தகையனபொல்லாமுயலகன்கோப்பப்புன்மை
ஆற்றிந்தகையனவாசமயத்தவாவரைத்
தேற்றுந்தகையனதேறியதொண்டரைச்செந்தெறிக்கே
ஏற்றந்தகையனவின்னம்பரான்மனினையடியே. (கௌ)

பயம்புன்மைசேர்தருவாவத்தகிர்ப்பனபார்ப்புகிதன்
குயம்பொன்மைமாமலராங்கக்குலாயினகூடவொண்ணர்
சயம்புவென்றேததகுநாணுவென்றேசதுர்வேதங்கணின்
றியம்புகழவினவின்னம்பரான்மனினையடியே. (கா)

அயனெடுமாலிந்திரன்சந்திராதித்தரமரரெல்லாம்
சயசயவென்றமுப்போதும்பணிவனதண்கடல்சூழ்
வியனிலமுற்றுக்கும்விண்ணுக்குநாகர்வியனகர்க்கும்
இயபரமாவனவின்னம்பரான்மனினையடியே. (கா)

தருக்கியதக்கன்மன்வேள்விதகர்த்தனதாமரைப்போ
துருக்கியசெம்பொறுவமனிலாதெனவொண்கயிலை
நெருக்கியவாரகக்கன்மலைபத்துநெறித்தவன்றன்
இருக்கியல்பாயினவின்னம்பரான்மனினையடியே. (கா)

திருச்சிற்றம்பலம்.

காஉ. திருவாரூர் - திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

குலம்பலம்பாவருகுண்டர்முன்னேநமக்குண்டிகொலோ
அலம்பலம்பாவருதண்புனலாரூரவீரசடையான்
சிலம்பலம்பாவருசேவடியான்திருமூலட்டானம்
புலம்பலம்பாவருதொண்டர்க்குத்தொண்டரம்புண்ணியமே. (க)

மற்றிடமின்றிமனைதுறத்தல்துறாவல்லமனர்
சொற்றிடமென்றுதுரிசுபட்டேனுக்குமுன்றிகொலோ
விற்திடம்வாங்கிவிசயனெனெருருவேடுவனாய்ப்
புற்றிடங்கொண்டான்மன்றொண்டர்க்குத்தொண்டரம்புண்ணியமே. (க)

ஒருவடிவின்நின்றன்குண்டாமுன்னமக்குண்டிகொலோ
செருவடிவெஞ்சிலையாற்புரமட்டவன்சென்றடையாத்
திருவுடையான்திருவாரூர்த்திருமூலட்டானச்செங்கன்
பொருவிடையானடித்தொண்டர்க்குத்தொண்டரம்புண்ணியமே. (க)

மாகினையேறியமேனியர்வன்கண்ணர்மொண்ணரை
மசனையேறினந்தேசறுவேனுக்குமுண்டுகொலோ
தேசனையாரூர்த்திருமூலட்டானனைச்சிந்தைசெய்து
பூசனைப்பூசரர்தொண்டர்க்குத்தொண்டரம்புண்ணியமே.

(ச)

அருந்தம்பொழுதுரையாடாவமணர்திறமகன்று
வருந்திறினைந்தரனெயன்றுவாழ்த்துவோற்குண்டுகொலோ
திருந்தியமாமதிலாரூர்த்திருமூலட்டானனுக்குப்
பொருந்தந்தவமுடைத்தொண்டர்க்குத்தொண்டரம்புண்ணியமே.

(ரு)

வீங்கியதோள்களுந்தாள் களுமாய்நின்றுவெற்றமரையே
மூங்கைகள்போலுண்ணுமுடர்முன்னேமக்குண்டுகொலோ
தேங்கமழ்சோலைத்தென்னாரூர்த்திருமூலட்டானன்செய்ய
பூங்கமூலானடித்தொண்டர்க்குத்தொண்டரம்புண்ணியமே.

(சு)

பண்ணியசாத்திரப்பேய்கள் பறிதலைக்குண்டரைவிட்
டெண்ணில்புகழ்சென்றன்னருள்பெற்றேற்குமுண்டுகொலோ
திண்ணியமாமதிலாரூர்த்திருமூலட்டானனென்கள்
புண்ணியன் மன்னடித்தொண்டர்க்குத்தொண்டரம்புண்ணியமே.

(எ)

கரப்பர்கண்மெய்யைத்தலைபறிக்கச்சுகமென்னுங்குண்டம்
உரைப்பனகோளாதிங்குய்யப்போந்தேனுக்குமுண்டுகொலோ
திருப்பொலியாரூர்த்திருமூலட்டானன்றிருக்கயிலைப்
பொருப்பன்விருப்பமர்தொண்டர்க்குத்தொண்டரம்புண்ணியமே.

(அ)

கையிலிடுசொறுநின்றுண்ணுங்கரதலமணரைவிட்
டியுடுநிறிகண்டிங்குய்யப்போந்தேனுக்குமுண்டுகொலோ
ஐயனனிவயலாரூர்த்திருமூலட்டானனுக்குப்
பொய்யன்பிலாவடித்தொண்டர்க்குத்தொண்டரம்புண்ணியமே.

(க)

குற்றமுடையவமணர்திறமதுகையகன்றிட்
நெற்கருமஞ்செய்துய்யப்போந்தேனுக்குமுண்டுகொலோ
மற்பொலிதோளானிராவணன்மன்வலிவாட்டுவித்த
பொற்கமூலானடித்தொண்டர்க்குத்தொண்டரம்புண்ணியமே.

(கா)

திருச்சிறம்பலம்.

க௦௩.

பாரூர் - திருவிருத்தம்.

திருச்சிறம்பலம்

வேம்பினைப்பேசினிடச்சுனையோம்பிநினைபொரு
தூம்பினைத்தூர்த்தங்கோசுற்றந்துணையன்றிருத்திர்தொண்டர்
ஆம்பலம்பூம்பொய்கையாரூரமர்தானடிமிறங்கிழிச்
சாம்பலைப்பூசிச்சலமின்றித்தொண்டபெட்டும்பின்களே.

(க)

ஆராய்ந்தடித்தொண்டராணிப்பொருராகத்தடக்கிப்
பாரூர்பரிப்பத்தம்பங்குனியுத்திரம்பரற்படுத்தான்

பழிவழியோடியபாவிப்பறிதலைக்குண்டர்தங்கள்
மொழிவழியோடிமுடிவேன்முடியாமைக்காதத்துகொண்டாய்
சுழிவழியோதமுலவுகடனாகைக்காரோணவென்
வழிவழியாளாகும்வண்ணமருளெங்கள்வானவனே. (ச)

செந்துவரவாய்க்கருங்கண்ணிணைவெண்ணகைத்தேமொழியார்
வந்துவலஞ்செய்துமாநடமாடமலிந்தசெல்வக்
கந்தமலிபொழில்சூழ்கடனாகைக்காரோணமென்றும்
சிற்தைசெய்வாரைப்பிரியாதிருக்குந்திருமங்கையே. (ரு)

பனைபுரைகைம்தயானையுரித்தபரஞ்சுடரே
கனைகடல்சூழ்தருநாகைக்காரோணத்தெங்கண்ணுதலே
மனைதுறந்தல்லுணுவல்லமண்குண்டர்மயக்கநீக்கி
எனைநினைந்தாட்கொண்டாய்க்கென்னினியான்செயுமிச்சைகளே. (சு)

சீர்மலிசெல்வம்பெரிதுடையசெம்பொன்மாமலையே
கார்மலிசோலைசுலவுகடனாகைக்காரோணனே
வார்மலிமென்முலையார்பலிவந்திடச்சென்றிரந்து
ஊர்மலிபிச்சைகொண்டுண்பதுமாதிமையோவுரையே. (எ)

வங்கமலிகடனாகைக்காரோணத்தெம்வானவனே
எங்கன்பெருமாறொர்விண்ணப்பமுண்டதுகேட்டருளிர்
கங்கைசுடையுட்கரந்தாயக்கள்ளத்தைமெள்ளவுமை
நங்கையறிபிற்பொவ்வாதுகண்டாயெங்கனாகனே. (அ, கூ)

கருந்தடங்கண்ணியுந்தானுங்கடனாகைக்காரோணத்தான்
இருந்ததிருமலையென்றிறைஞ்சாதன்றெடுக்கலுற்றான்
பெருந்தலைபத்துமிருபதுதோளும்பிதிர்ந்தலற
இருந்தருளிக்கெய்ததேமற்றச்செய்திலனெம்மிமையே. (க௦)
திருச்சிற்றம்பலம்.

க௦ரு. திருவதிகைவீரட்டானம் - திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மாசிலொள்வாள்போன்மறியுமணிரீர்த்திரைத்தொகுதி
ஊசலையாடியங்கொண்சிறையன்னமுறங்கலுற்றால்
பாசறைலீலம்பருகியவண்டுபண்பாடல்கண்டு
வீசுங்கெழுவவடகரைத்தேயெந்தைவீரட்டமே. (க)

பைங்காற்றவளைபறைகொட்டப்பாசிலைநீர்ப்படுகர்
ஆங்காற்குவளைமேலாசியுயிர்ப்பவருகுவும்
செங்காற்குருகிவைசெருந்தெழிலுக்கரைத்தே
வெங்காற்குருகிலைவீரனருள்வைத்தவீரட்டமே. (உ)

பழிவழியோடியபாவிப்பறிதலைக்குண்டர்தங்கள்
மொழிவழியோடிமுடிவேன்முடியாமெக்காத்குண்டாய்
கழிவழியோதமுலவுகடனாகக்காரோணவென்
வழிவழியாளாகும்வண்ணமருளெங்கள்வானவனே.

(ச)

செந்துவர்வாய்க்கருங்கண்ணினைவெண்ணகைத்தேமொழியார்
வந்துவலஞ்செய்துமாநடமாடமலிந்தசெல்வக்
கந்தமலிபொழில்சூழ்கடனாகக்காரோணமென்றும்
சிற்தைசெய்வாரைப்பிரியாதிருக்குந்திருமங்கையே.

(ரு)

பனைபுரைகைம்மதயானையுரித்தபரஞ்சடரே
கனைகடல்குழ்தருநாகைக்காரோணத்தெங்கண்ணுதலே
மனைதுறந்தல்லுணாவல்லமன்குண்டர்மயக்கரிக்கி
எனைநினைந்தாட்கொண்டாய்க்கென்னினியான்செயுமிச்சைகளே.

(சு)

சீர்மலிசெல்வம்பெரிதுடையசெம்பொன்மாமலையே
கார்மலிசைலவுகடனாகக்காரோணனே
வார்மலிமென்முலையார்பலிவந்திடச்சென்றிரந்து
ஊர்மலிபிச்சைகொண்டுன்பதுமாதிமையோவுரையே.

(எ)

வங்குமலிகடனாகக்காரோணத்தெம்வானவனே
எங்கள்பெருமாறாவிண்ணப்பமுண்டதுகேட்டருளீர்
கங்கைசுடையுட்கரந்தாய்க்கள்ளத்தைமெள்ளவுமை
நங்கையறியிற்பொவ்வாதுகண்டாயெங்கனையகனே.

(அ, சு)

கருந்தடங்கண்ணியுந்தானுங்கடனாகக்காரோணத்தான்
இருந்ததிருமலையென்றிறைஞ்சாதன்றெடுக்கலுற்றான்
பெருந்தலைபத்துமிருபதுதோளும்பிதிர்ந்தலற
ரிக்செய்ததேமற்றுச்செய்திலெனம்மிமையே.

(க௦)

ம்பலம்.

க௦(ரு).

வ

அனம -

திருச்சிற்றம்பலம்

மாசிலாள்வாள்பொன்மறியுமணிரீர்த்திரைத்தொகுதி
ஊசலையாடியங்கொண்சிறையன்னமுறங்கலுற்றால்
பாசை.

விசங்கெடிலவடகரைத்தேயெந்தைவீரட்டமே.

• (க)

பைங்காற்றவளைபைறகொட்டப்பாசிலைநீர்ப்படுகர்
அங்காற்குவளைமேலாவியுயிர்ப்பவருகுலவும்
செங்காற்குருகிவைசெருஞ்செறிக்கெடிலக்கரைத்தே
வெங்காற்குருசிலைவீரனருளவைத்தவீரட்டமே.

(உ)

அம்மலர்க்கண்ணியரஞ்சனஞ்செய்துவர்வாயினையார்
வெம்முலைச்சாரத்தம் விலைபெறுமாலையெடுத்தவர்கள்
தம்மருங்குந்கிரங்கார்தடந்தேநாண்மெலியக்குடைவார்
விம்முபுனற்கெடிலக்கலாத்தேநெய்க்கைநவீரட்டமே.

(ந)

டைத்தன்புனல்வீரட்டமே நமனை வென்றென்ற
சுயா டட்ச்சில்குடைவெயரட்டமே நானபுந்நன்மனை நுகுகு
டைக்கொன்றைச்சுண்டிமுடைக்கவெகத்தரைதவபும
கனுடைத்திங்குட்குழைவெய்ப்பேய் நுகுழைக்கொண்மினே.

(ச)

ஆரட்டதேனுமிரத்தவன் டகமகவன்முநிர், ந
வேரட்டநிற்மித்திநிகின்ற, எல்ல
சூரட்டவெலவன்னுரைநயை நுழுவயலர் தலைக
வீரட்டத்தானவிரும்பாவ நும்பாவவே நன்னயே.

(நி)

படர்பொற்சடையும்பகுவாயரவுர் பாயம் பும்
கடலைப்பொடிபுமெல்லா முளையவந்நாயிநெண்ணிர்
கெடிலக்கரைத்திருவீரட்டராவந்கட்டிடைடைத்தார்
நடலைக்குறற்றுணையாகுங்கண்டரவநாமங்கனே.

(க)

காளங்கடந்நெதார்கண்டந், மராகிங்கண்ணர்கெடில
நாளங்கடிக்கொந்நகமுமாதிந்குரந்தைசுந்த
தாளங்கள் கொண்டும்குழல்கொண்டுந், தாமங்கனே
வேடங்கள் கொண்டும்கிசும்புசெல்வார் வர்வீரட்டரே.

(எ, அ, கூ, க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

க0கா. திருப்புகலூர் - திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தன்னைச்சரணென்றுதாளடைந்தேநன்றன்னடியுடையப்
புண்ணப்பொழிந்புகலூர்ண்ணல்செய்ய நகேன்நின்கனோ
என்னைப்பிறப்பறுத்தென்வினைகட்டறுத்தே நுகுநாகத்
தென்னைக்கிடக்கலொட்டான்சிவலோகத்திநத்திநமே.

(க)

பொண்ணைவகுத்தன்னமேனியனேபுனர்மென்முலையார்
தன்னைவகுத்தன்னபாகத்தனேதமியெந்கொங்காய்
புண்ணமலர்த்தலைவண்டுந்கும்புகலூர்ரே
என்னைவகுத்திலையெலிதும்பைக்கிடம்பார் நெசொல்லே.

(உ, நட)

பொன்னளவார்சடைக்கொன்றையினுய்புகலூர்ரசே
மன்னாளதேவர்கடேடுமருந்தேநவலஞ்சுழியாய்
என்னளவேயுனக்காட்பட்டிடைக்கலத்தேநிடப்பார்
உன்னளவேயெனக்கொன்றுமிரங்காதவுந்தமனே.

(ச, நி, கூ, எ, அ, க)

புதன்மனும

காணப்பரையுங்காண்கின்றிலர்கரநலைக்குடைத்
தோணற்பிரானவவிதொலைத்தோன்தொல்லநீர்ப்புகலூர்
காணப்பொருளென்னபுனர்க்குடையவெனையே.

(க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

க௦௭. திருக்கழிப்பாலை - திருவிருத்தம்.

நெய்தற்குருகுதன்பிள்ளையென்மெண்ணிநெருங்குச்சென்று
கைதமடற்புல்குதென்கழிப்பாலையதனுறைவாய்
பைதற்பிளையொடுபாம்புடன்வைத்தபரிசறியோம்
எய்தப்பெறிவிரங்காதுகண்டாய்நம்மிறைவனே.

(க)

பருமாமணியும்பவளமுத்தும்பரந்துந்திவரை
பொருமால்கரைமேற்றிரைகொணர்ந்தெற்றப்பொலிநிலங்கும்
சுருமாமிடறுடைக்கண்டென்மான்சுழிப்பாலையெந்தை
பெருமானவெண்ணையாளுடையானிப்பெரு சிலத்தே.

(உ)

நாட்பட்டிருந்தின்பமெய்தலுற்றிங்குநமன்மமராத்
கோட்பட்டொழிவதன்முந்துறவேகுளிரார்தடத்துத்
தாட்பட்டதாமரைப்பொய்கையந்தண்கழிப்பாலையண்ணத்
காட்பட்டொழிந்தவன்றேவல்வமாயிவ்வகவிடத்தே.

(ங)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - பால்வண்ணநாதர்; முதல்வி - வேதநாயகி.

க௦௮. திருக்கடவூர் - வீரட்டம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மருட்டுயர்தீரவன்றர்ச்சித்தமாணிமார்க்கண்டேயற்காய்
இருட்டியமேனிவளைவாளெயிற்றெரிபோலுங்குஞ்சிச்
சுருட்டியராவில்வெங்குற்றம்பதைப்பவுதைத்துநன்னே
உருட்டியசேவடியான்கடவூருறையுத்தமனே.

(க)

பதத்தெழுமந்திரமஞ்செழுத்தோதிப்பரிவினெனும்
கதத்தெழுமாலுண்கண்குருதிப்புனலாறொழுத
உதைத்தெழுசேவடியான்கடவூருறையுத்தமனே.

(உ)

கரப்புறுசிற்தையர்காண்டற்கியவன்காமனையும்
நெருப்புமிழ்கண்ணினனீள்புனற்கங்கையும்பொங்கரவும்
பரப்பியசெஞ்சடைப்பால்வண்ணன்காலிணைப்பண்டொருகால்
உரப்பியசேவடியான்கடவூருறையுத்தமனே.

(ங)

மறதத்கழ்கையினன்வானவர்கோனமனம்
குறித்தெழுமாணிதனருயிர்கொள்வான்கொதித்தகிந்தை
கறுத்தெழுமலிலைவேலுடைக்காலிணைத்தானலற
உறுக்கியசேவடியான்கடவூருறையுத்தமனே.

(ச)

குழைக்கிகழ்காதினன்வானவர்கோணக்குளிரந்தெழுந்து
பழக்கமொடர்ச்சித்தமாணிதனருயிர்கொள்வவந்த

அழற்பொதிமுனிலேவே லுடைக்காலனைத்தானை ம
உழக்கியசேவடியான்கடவூருறைபுத்தமனே. (தி)

பாலனுக்காயன்றுபாற்கடலீர் றுபனைத்தெழுந்த
ஆனிழற்கீழிருந்தாரணமே தியருமுனிசு
சூலமும்பாசமும்கொண்டுநொடர்ந்தடர்ந்தொடிவந்த
காலனைக்காய்ந்தபிரான்கடவூருறைபுத்தமனே. (சு)

படர்ச்சடைக்கொண்புறம்புள்ள மாலைபணிகுறு
உடைதலைக்கோர் றுழல்மெனிபுண்பணிச்சொர் றுழல்வொன்
சுடர்பொதிமுனிலேவே லுடைக்காலனைத் தாண்டமுதா
உடறியசேவடியான்கடவூருறைபுத்தமனே. (ந)

வெண்டலைமாலையுங்கங்கைவரோடிவிசடைமேல்
பெண்டனிராயகம்புநந்தாம்பெருந்தகையான்
கண்டனிகெற்றியன்காலனைக்காய்நுடவின்கிடம்
உண்டருள்செய்தபிரான்கடவூருறைபுத்தமனே. (அ)

கேழலதாதிக்கொரியகேசவன்கான்பிரியாய்
வாழிகண்மாமலர்க்கண்ணிடந்திட்டவம்மாலவற்கண்
ருழியுமீதுவந்திறற்காலனையன் றடர்த்து
ஊழியுமாயபிரான்கடவூருறைபுத்தமனே. (க)

தேன்றிகழ்கொன்றையுங்கண்ணிமாலேதிருமுடிமேல்
ஆன்றிகழைந்துகந்தாடும்பிரான்மலையார்ந்தெடுத்த
கூன்றிகழ்வாரர்க்கன்முடிபந்துக்குலைர் றுவிழ
ஆன்றியசேவடியான்கடவூருறைபுத்தமனே. (கா)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் தோழநாட்டில் உள்ளது.
முதல்வன் - அபித்தனேசர்; முதல்வி - அபிராம்.

க0க0. திருப்பாற்பேறு - திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மாணிக்கூயிர்பெறக்கூற்றையுதைத்தனமாவலிபால்
காணிக்கிரந்தவன் தாண்டற்குரியனகண்டநொண்டர்
பேணிக்கிடந்துபரவப்படுவனபேர்த் துமல்தே
மாணிக்கமாவனமாற்பேறுடையான்மலரடியே. (க)

கருடத்தனிப்பாகன்காண்டற் றியனகா ல்செய்யில்
குருடர்க்கு முன்னேகுடி கொண்டிருப்பனகோலமல்கு
செருடக்கடிமலர்ச் செல்விதன்செங்கமல்குநந்தால்
வெருடச்சுவப்பனமாற்பேறுடையான்மலரடியே. (உ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் தொண்டைநாட்டில் உள்ளது.
முதல்வன் - மால்வணங்குமீசர்; முதல்வி - கருணைநாயகி.

கக௦. திருத்தூங்காணைமாடம் - திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

கான்றுண்டிவிண்ணப்பம்போற்றிசெய்யும்
என்னவிகாப்பதற்குச்சையுண்டேலிருங்குற்றகல்
மின்னாருமுவிசைஞ்சுலமென்மேற்பொறிமேவுகொண்டல்
துன்றாகடந்தையுட்டுங்காணைமாடச்சுடர்க்கெழுந்தே. (க-உ-௩-ச)

ஆவாசிறுதொண்டென்னினைந்தானென்றும்பிணிராய்
காவாதொழியிற்கலக்குமுன்மேற்பழிகாதல்செய்வார்
தேவாதிருவடிநீறென்னைப்புகசெந்தாமரையின்
பூவார்கடந்தையுட்டுங்காணைமாடத்தெம்புண்ணியனை. (ரு-ச-௭-அ-க)

கடவுந்திகிரிகடவாதொழியக்கயிலையுற்றான்
படவுந்திருவிரலொன்றுவைத்தாய்பணிமால்வரைபோல்
இடபம்பொறித்தென்னையென்றுகொள்ளாயிருஞ்சோலைநிங்கள்
தடவுங்கடந்தையுட்டுங்காணைமாடத்தெந்தத்துவனை. (க௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

த்தலம் நடுநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - சுடர்க்கொழுந்துநாகர்; முதல்வி - கடந்தநாயகி.

1 ககக. பொது - பசுப.

ம.

திருச்சிற்றம்பலம்

சாம்பலைப்பூசித்தரையிற்புரண்டுநின்றாள்பரவி
எம்பலிப்பார்கட்கிரங்குகண்டாயிருங்குணை
சாம்பலைக்கும்பனைத்தோளிகதிர்ப்பூண்வனமுலேமல்
பாம்பலைக்குஞ்சடையாயெம்மையாளும்பசுபதியே. (க)

உடம்பைத்தொலைத்தானபாதந்தலைவைத்தவந்தமர்கள்
இடம்பைப்படாமலிரங்குகண்டாயிருளோடச்செந்தி
அடம்பொத்தனையவழன்மழுவாவழலையுமீழும்
படம்பொத்தவரையெம்மையாளும்பசுபதியே. (உ)

தாரித்திரந்தவிராவடியார்தமொற்றமென்னும்
மூரித்திரைப்பவ்வரீக்குகண்டாயமுன்னநாளொருகால்
வேரித்தன்பூஞ்சுடரைங்கணைவேள்வெந்துவிழ்ச்செந்திப்
பாரித்தகண்ணுடையாயெம்மையாளும்பசுபதியே. (ங)

ஒருவரைத்தஞ்சமென்றெண்ணுதன்பாதமிறைஞ்சுகின்றார்
அருவினைச்சுற்றமகல்விகண்டாயண்டமேயனவும்
பெருவரைக்குன்றம்பிளிறப்பிளந்துவேய்த்தோளியஞ்சப்
பருவரைத்தோலுரித்தாயெம்மையாளும்பசுபதியே. (ச)

இடுக்கொன்றுமின்றியெஞ்சாமையுன்பாதமிறைஞ்சுகின்றார்
சுடர்க்.

சுடர்த்திங்கள் குழிச் சூழல்கண்ட யோடுஞ் சுரும்பு நன்றிப்
படர்க்கொண்ட செஞ்சடையாயெய்யெய்யா நும்பச் பதியே.

(19)

அடலைக்கடல் கழிவாரின் னடி யினை யெய்யடைந்தார்
நடலைப் படாமையில்குண்டாய் துறங்கொன்றை திங்கள்
சுடலைப் பொடிச் சண்ணாமா தா னுந் துறங்கொண்டிட்டு
படாச்சுடர் மகுடா வெய்யெய்யா நும்பச் பதியே.

(20)

துறவித்தொழிலே புரிந் துள் சுரும்பு யெய்யொழுவார்
மறவித்தொழில்து மாற்று கண்டாய் கதிர் புந் திடைய
அறவைத்தொழிலே புரிந் துந் துறங்கொண்டிட்டுத் தைப்
பறவைப்புற மெரிந்தாயெய்யெய்யா நும்பச் பதியே.

(21-22-23)

சித்தத்துருகுந் திவனெம்மிதானென் றிவனெய்யுந் தோ
பித்துப்பெருகுந் திதழைந் துந் திவனென் றிதருநாய்
மத்தத்தருக்கணி ருப ந்தொருமுடி புந் தல்லாந்
பத்துற்றுநெரித் தாயெய்யெய்யா நும்பச் பதியே.

(24)

திருச்சிற்றம்பலம்.

1. ௧௩௨. பெருகு - சார்க்குறுத்தி நுவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விடையும் விடைப்பெருந் பாகாவென் னிண்ணப்பமேலிவ்வு
படையும் படையாய் றைந்தபல்பு தழும்பாய் புலித்தோல்
உடையுமுடைதலைமாயெய்யெய்யைப் சிறையொ றங்கும்
சடையுமிருந் குஞ்சரக்கறையோ வென் றனிநெஞ்சமே.

(25)

விஞ்சத்தவரை வெற்பா வென் னிண்ணப்பமேலிலங்கு
சங்கக்கலனுஞ்சரிசோ வணமுத்தமருகமும்
அந்திப்பிறையுமனல்வாய் வுந் திரையெல்லாம்
சந்தித்திருந் குஞ்சரக்கறையோ வென் றனிநெஞ்சமே.

(26)

வீந்தார்தலைகலனெந் தியென் னிண்ணப்பமேலிலங்கு
சாந்தாயவெந்தவன வென் றா றுந்தகுணிச்சமும்
பூந்தாமரைமேனிப்புள்ளியுழைமானந் துபுலித்தோல்
தாந்தாமிருந் குஞ்சரக்கறையோ வென் றனிநெஞ்சமே.

(27)

வெஞ்சமர் வேழத்துரியாயென் னிண்ணப்பமேலிலங்கு
வஞ்சமாவந்தவருபுந் தகங்கையும்வான் மதியுந்
நஞ்சமாநாகந் துசிரமலை குவையாடலை
தஞ்சமாவாழுஞ்சரக்கறையோ வென் றனிநெஞ்சமே.

(28)

வேலைக்கடனஞ்சமுண்டாயென் னிண்ணப்பமேலிலங்கு
காலற்குடந்தானிடங்கயிலாயமுங்காமர்கொன்றை

மாலேப்பிறையுமணிவாயரவும்விரவியெல்லாம்
சாலக்கிடக்குஞ்சரக்கறையோவென்றணிநெஞ்சமே. (௫)

விழிட்டகொன்றையந்தாராயென்விண்ணப்பமேலிலங்கு
குழிட்டிருக்குநற்குளாமணியுஞ்சுடலைநீறும்
ஏழிட்டிருக்குநல்லக்குமரவுமென்பாமையொடும்
தாழிட்டிருக்குஞ்சரக்கறையோவென்றணிநெஞ்சமே. (௬)

விண்டார்புரமுன்றுமெய்தாயென்விண்ணப்பமேலிலங்கு
தொண்டாடியதொண்டடிப்பொடிநீறுந்தொழுதுபாதம்
கண்டார்கள்கண்டிருக்குங்கயிலாயமுங்காமர்கொன்றைத்
தண்டாரிருக்குஞ்சரக்கறையோவென்றணிநெஞ்சமே. (௭)

விடுபட்டியேறுகந்தேறியென்விண்ணப்பமேலிலங்கு
கொடுகொட்டிகொக்கரைதக்கைகுழறளம்வினைமொந்தை
வடுவிட்டகொன்றையும்வன்னியுமத்தமும்வாளரவும்
தடுகுட்டமாடுஞ்சரக்கறையோவென்றணிநெஞ்சமே. (௮)

வெண்டிரைக்கங்கைவிசுர்தாவென்விண்ணப்பமேலிலங்கு
கண்டிகைபூண்டுகடிஞத்திரமேற்கபாலவடம்
குண்டிகைகொக்கரைகோணற்பிறைமகுறட்டபூதப்படை
தண்டிகைவத்திட்டசரக்கரையோவென்றணிநெஞ்சமே. (௯)

வேதித்தவெம்மழுவாளியென்விண்ணப்பமேலிலங்கு
சோதித்திருக்குநற்குளாமணியுஞ்சுடலைநீறும்
பாதிப்பிறையும்படுதலைத்தண்டமும்பாய்புலித்தோல்
சாதித்திருக்குஞ்சரக்கறையோவென்றணிநெஞ்சமே. (௧௦)

விவந்தாடியகழலெந்தாயென்விண்ணப்பமேலிலங்கு
தவந்தானெடுக்கத்தலைபத்திறுத்தனைதாழ்புலித்தோல்
சிவந்தாடியபொடிநீறுஞ்சிரமாலேகுடிநீன்று
தவந்தானிருக்குஞ்சரக்கறையோவென்றணிநெஞ்சமே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ககந. பொது - தனித்திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

வெள்ளிக்குழைத்துணிபோலுங்கபாலத்தன்விழ்த்திலங்கு
வெள்ளிப்புரியன்னவெண்புரிநூலன்னிரிசடைமேல்
வெள்ளித்தகடன்னவெண்பிறைகுடிவெள்ளன்பணிந்து
வெள்ளிப்பொடிப்பவளப்புறம்பூசியவேதியினே. (௧)

உடலைத்துறந்துலகேழுங்கடந்துலவாததுன்பக்
கடலைக்கடந்துயப்போயிடலாகுங்கனகவண்ணப்

படலைச்சடைப்பரவைநுதிபைக்கங்கைப்பணிப்பிறைவென்
சடலைப்பொடிக்கடவுட்கடியைமக்கட்கினிசெஞ்சுமே. (உ)

முன்னேயுரைத்தான்முடிசேனெயொக்குமிழ்புவுலகுந்
கன்னையுமத்தனுமாவாயழல்வாறுயேயலையோ
உன்னைநினைந்தேகழியுமென்றென்கழித்ததன்
என்னமறக்கப்பெறுவெய்தொருவாய்வையுய்தே. (ங)

நின்னையெப்போதுநின்னையென்புய்யுய்யாய்ப்புநில்
பின்னையப்போதேமறப்பிற்சுப்பெய்துந்தொன்றுகாடுவித்தி
உன்னையெப்போதுமறத்திடநின்னினிசெய்துக்கும்
என்னையொப்பாருளரோசென்றுவாழ்ப்பிறைபவையே. (ச)

முழுத்தழன்மேனித்தவனாப்பொடியும்கனகக்குன்றத்
தெழிற்பெருஞ்சோதியையெய்துநியோவையெழுதிர்கண்டி
தொழப்படுந்தேவர்தொழப்படுவாய்த்தொழதபின்னைத்
தொழப்படுந்தேவர்தம்மாற்றொழுகுக்குந்தன்றொண்டரையே. (ரு)

விண்ணகத்தான்மிக்கவேதந்நாளான்விநிரீருந்த
மண்ணகத்தான்நிருமாலகத்தான்மருவற்குனிய
பண்ணகத்தான்பத்தாரித்தந்தநாளன்பழகாயடியேன்
கண்ணகத்தான்மனத்தான்சென்வியரெனங்கறைக்கண்டினே. (சு)

பெருங்கடன்முடிப்பிரளயங்கொன்றெயரமும்போய்
இருங்கடன்முடியிறக்குமிநந்தான்னோபரமும்
சுருங்கடல்வண்ணன்கோபரமுங்கொண்டுகங்காளாய்
வருங்கடன்மீளநின்றெம்மிறைநல்லிசைவாடுக்குமே. (ஊ)

வானந்துளங்கிலென்மங்கம்பமாநிலென்மால்வரையும்
நானந்துளங்கித்தலைநடுமாறிலென்றங்கடலும்
மீனம்படிவென்விநிகடர்விழிலென்வெய்கஞ்சன்
நினமொன்றிலலவொருவனுக்காட்பட்டவுத்தமர்க்கே. (ஊ)

சிவனெனுநாமநனக்கேபுடையசெம்பேயியெய்மான்
அவனெனையாட்கொண்டறிந்திமொழிவென்றையான்
பவனெனுநாமம்பிடித்தந்திநின்றபன்னாழத்தல்
இவனெனைப்பன்னாழைப்பொழியரென்றெதிர்ப்படுமே. (ஊ)

என்னையொப்பாருன்னையெங்கனக்கார்பரியெயுன்னே
நின்னையொப்பாரின்னைக்காணும்படித்தன்றுகின்றொருமை
பொன்னையொப்பாரித்தழிலவாரவிச்செம்மானம்செற்று
மின்னையொப்பாரிவிருஞ்சுடைக்கற்றைவேதியே. (க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ககசு. பொது - தனித்திருவிழுத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பவளத்தடவரைபோலுந்திண்டோள் தளத்தோள்மிசையே
பவளக்குழைதழைத்தாலொக்கும்பல்சுடையச்சடைமேல்
பவளக்கொழுந்தன்னபைம்முகநாகமந்நாகத்தொடும்
பவளக்கண்வாலமதியந்தைசூழும்பனிபலரே.

(க)

முருகார்நறுமலரிண்டைதழுவிவண்டேமுரலும்
பெருகாரடைசடைக்கற்றையினுய்பினிமேய்ந்திருந்த
இருகாற்குரம்பையிதுநானுடையகிதுபிரிந்தால்
தருவாயெனக்குன்றிருவடிக்கீழொர்தலைமறைவே.

(உ)

மூவாவுருவத்துமுக்கண்முதல்வமீக்கூரிடும்பை
காவாயெனக்கடைநாங்குமணியைக்கைபாலமரர்
நாவாயசைத்தவொலியொலிமறியதில்லையப்பால்
தியாயெரிந்துபொடியாக்கழிந்ததிரிபுரமே.

(ங)

பந்தத்தபாவங்களம்மைபிற்செய்தனவிம்மைவந்து
சந்தித்தபி

நா

முந்திச்செழுமல.

நந்திக்குமுந்துறவாட்செய்கிலாவிட்டான்னஞ்சமே.

(ச)

அந்திவட்டத்தினங்கண்ணியறமர்செஞ்சடையான்
புந்திவட்டத்திடைப்புக்குகின்றனையும்பொய்பென்பனே
சந்திவட்டச்சடைக்கற்றையலம்பச்சிறிதலர்ந்த
நந

னையே.

(ரு)

உன்மத்தகமலர்குடிபுலகந்தொழச்சுடலைப்
பன்மத்தகங்கொண்டுபல்கடைதோறும்பலிதிரிவான்
என்மத்தகத்தேயிரவும்பகலம்பிழிவரியான்
தன்மத்தகத்தோரிளம்பிறைகுடியசங்கரனே.

(சு)

அரைப்பாலைப்பனகோவணச்சின்னங்கோயமுணல்
வரைப்பாவையைக்கொண்டதெக்குடிவாழ்க்கைக்குவானிறைக்கும்
இரைப்பாபடுதலையேந்துகையாமறதேமெந்தாய்
உரைப்பாருரைப்பனவேசெய்தியாலெங்குநத்தமனே.

(ஏ)

தறக்கப்படாதவுடலைத்துறந்துவெந்துதுவரோ
டிறப்பனிமந்தாலிருவிசும்பேறுவனேறிவந்து
பிறப்பன்பிறந்தாற்பிறையணிவார்சடைப்பிஞ்சுநகன்பேர்
மறப்பன்கொலோவென்றென்னுள்ளங்கிடந்துமுறுஞ்ஞமே.

(அ)

வேரிவளாயவிவரமலர்க்கொன்றைபுணர்ந்தனகன்
சேரிவளாயவென்சிற்புஞர்நான் திருமுடிமேல்
வாரிவளாயவருபுனற்குங்கசுடைமறிவாய்
வரிவளாக்கிடத்தறுபோலுமினம்பினையே.

(க)

கன்னெடுங்காலம்வெறும்பிங்குருங்கடனீர்சுருங்கிர்
பன்னெடுங்காலமழைநான்மறக்கெறும்பஞ்சுமுண்டென்
றென்னெடுஞ்ஞாறுமஞ்செனஞ்சேயிமையாதமுக்கிட
பொன்னெடுங்குன்றமொன்றுண்டு கண்டிரிப்புருவிடக்கேத.

(கர)

மேலுமறிந்திலனன் முகன்மேற்சென்றுகிழிபிடர்
மா லுமறிந்திலன்மா லுற்றேதவழிபாடுசெய்யும்
பாலன்மிசைச்சென்றுபாசம்விசிறிமறிந்தசிற்தை
காலனறிந்தானறிதற்கரியான்சுழலடியே.

(கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்காந்திருமுறை முற்றியது.

திருநாவுக்கரசுகள் திருவாடி வாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கிச்சினான்பொகாசமுனித்தீரர்

மடால்ய ஏட்டின்படியே

சி லாகலங்க முனிவர் பார்வைபிட்டது.

கணபதிதுணை

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்

சுண்டாந் ருமுறை யின்

அட் வணை.

ப °கப்பெயர்

பக்கம் பதிகப்பெயர்

பக்கம்

திருக்குறந்தொகை.

திருப்பழனம்

180

திருச்செம்பொன்பள்ளி

181

கோயில்

13

கடலூர்

182

கோயில்

140

கடலூர்மயானம்

183

திருவரத்துறை

141

திருமயிலாடுதுறை

184

திருஅண்ணாமலை

142

திருக்கழிப்பாலை

186

திருவண்ணாமலை

144

திருப்பைஞ்ஞீவி

187

திருவாரூர்

145

திருவேட்களம்

188

திருவாரூர்

146

திருநல்லம்

189

147

திருஆவத்தூர்

190

149

திருத்தோணிபுர

192

150

திருப்புக்கனூர்

193

திருமீயச்சூர்

151

திருக்கச்சியேகம்பம்

194

திருவீழிமிழலை

152

திருக்கச்சியேகம்பம்

195

திருவீழிமிழலை

153

திருவெண்காடு

197

திருவிடைமருதூர்

155

வாய்மூர்

198

திருவிடைமருதூர்

156

திருநாகேச்சரம்

200

திருப்பேரையில்

157

திருவகினைகவீரட்டம்

202

திருக்கடம்பன்துறை

159

திருவகினைகவீரட்டம்

203

திருக்கடம் ர்

160

திருநாரையூர்

204

திருக்கடம்பூர்

162

திருக்கோ

206

இன்னம்பர்

163

திருக்கோ

207

ரக்குடமூக்கு

164

திருமாற்பேறு

208

இன்றியூர்

165

திருமாற்பேறு

209

திருவொற்றியூர்

166

திருமாற்பேறு

211

திருப்பாரூர்

167

திருமாற்பேறு

212

169

திருமாற்பேறு

213

170

திருக்கோழம்பம்

214

திருவையாறு

171

திருப்பூவனூர்

215

திருவாவடுதுறை

172

திருவலஞ்சுழி

217

திருப்பாராய்த்துறை

173

திருவலஞ்சுழி

218

திருவானைக்கா

175

திருவலஞ்சுழி

219

176

திருவலஞ்சுழி

220

177

திருக்கருவி

221

திருநெய்த்தானம்

178

திருக்கருவி

223

சுவரம்

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

தேவாரப்பதிகங்கள்.

ஐந்தாந்திருமுறை

ககநு. கோயில் - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

அன்னம்பாவிக்குந்தில்லைச்சிற்றம்பலம்
பொன்னம்பாவிக்குமேலுமிப்பூமிசை
என்னம்பாவிக்குமாறுகண்டின்புற
வின்னம்பாவிக்குமோவிப்பிறவியே.

(க)

அரும்பற்றப்படவாய்மலர்கொண்டுநீர்
சுரும்பற்றப்படத் தூவித்தொழுமினே
சுரும்பற்றச்சிலைக்காமனைக்காய்ந்தவன்
பெரும்பற்றப்புவிபூரெம்பிரானையே.

(உ)

அருச்சுற்றவினையாலடர்ப்புண்டுநீர்
எரிச்சுற்றக்கிடந்தாரென்றயலவர்
சிரிச்சுற்றப்பலபேசப்படாமுன்னந்
திருச்சிற்றம்பலஞ்சென்றடைந்துய்ம்மினே.

(ங)

அல்லலென்செயுமருவினையென்செயுந்
தொல்லைவல்வினைத்தொண்டந்தானென்செயுந்
தில்லைமாநகர்ச்சிற்றம்பலவனுர்க்
கெல்லையில்தோரடிமூண்டேனுக்கே.

(ச)

ஊனிலாவியுயிர்க்கும்பொழுதெலாம்
நானிலாவியிருப்பனென்தனைத்
தேனிலாவியசிற்றம்பலவனுர்
வானிலாவியிருக்கவுமவைப்பரே.

(ஞ)

கிட்டர்வானவர்சென்றுவரங்கொளுஞ்
கிட்டர்வாழ்தில்லைச்சிற்றம்பலத்துறை
கிட்டன்சேவடிகைதொழ்ச்செல்லுமச்
கிட்டர்பாலனுதான்செறுகாலனே.

(ஈ)

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

தேவாரப்பதிகங்கள்.

ககரு. கோயில் -

தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

அன்னம்பாவிக்குந்தில்லைச்சிற்றம்பலம்
பொன்னம்பாவிக்குமேலுமிழ்ப்பூமிசை
என்னம்பாவிக்குமாறுகண்டின்புற
வின்னம்பாவிக்குமோவிப்பிறவியே.

(க)

அரும்பற்றப்படவாய்மலர்கொண்டுநீர்
சுரும்பற்றப்படத் தூவித்தொழுமினோ
சுரும்பற்றச்சிலைக்காமனைக்காய்ந்தவன்
பெரும்பற்றப்புவிபூரெம்பிரானையே.

(உ)

அருச்சுற்றவீனையாலடாப்புண்டுநா
எரிச்சுற்றக்கிடந்தாரென்றயலவர்
சிரிச்சுற்றப்பலபேசப்படாமுன்னன்
திருச்சிற்றம்பலஞ்சென்றடைந்தாய்ம்மினே.

(ங)

தொல்லைவல்வினைத்தொண்டந்தானென்செயுந்
தில்லைமாநகர்ச்சிற்றம்பலவனார்க்
கெல்லையில்லதோரடிமழைபூண்டேனுக்கே.

(ச)

ம

நானிலா

ய

வானிலாவியிருக்கவுழவைப்பரே.

(ரு)

சிட்டர்வானவர்சென்றுவரங்கொளுஞ்
சிட்டர்வாழ்தில்லைச்சிற்றம்பலத்துறை
சிட்டன்சேவடிகைதொழச்செல்லுமச்
சிட்டர்பாலனுதான்செறுகாலனே.

(ர)

ஒருத்தனருலகங்கட்கொருநாட்
 திருத்தனர்தில்லைச்சிறந்தம்பலவனார்
 விருத்தனாரினாயார்விடமுண்டவெம்
 அருத்தனாடியாரையறிவரே.

(எ)

விண்ணிறைந்ததொர்வெவ்வழிநீர்
 எண்ணிறைந்தவிருவர்க்கறிவொருந்
 கண்கண்டிபொழில்பலத்
 ன்ருநொருவனே.

(அ)

வில்லைவட்டப்படவாங்கியவுணர்ந்தம்
 வல்லைவட்டம்மதிண்மூன்றுடன்மாய்த்தவன்
 நிலைவட்டத்திசைகொடையார்வினை
 ஒல்லைவட்டங்கடந்தோடுதழுண்மைபெய.

(க)

நாடிநாரணனன்முகனென்றிவர்
 தேடியுந் திரிந்துக்காணவல்லரோ
 மாடமாளிகைசூழ்தில்லையம்பலத்
 தாடிபாதமென்னெஞ்சளிருக்கவின.

(க1)

மதுரவாய்மொழிமங்கையொப்பங்ஙனன்
 சதூரன்சிறந்தம்பலவன்றிருநிலை
 அதிரவார்த்தெடுத்தான்முடியத்திற
 மிதிக்கொள்சேவடிசென்றடைந்துயம்மினா.

(க2)

திருச்சிற்றம்பலம்.

2) ககசு. கோயில் - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

பனைக்கைமும்மதவேழமுரித்தவன்
 நினைப் வர்மனங்கொயிலாக்கொண்டவன்
 அனைத்தும்வேடமாமம்பலக்கத்தனைத்
 தினைத்தனைப்பொழுதும்மறந்துயவனே.

(க)

தீர்த்தனைச்சிவனைச்சிவலோகனை
 மூர்த்தியைமுதலாயவொருவனைப்
 பார்த்தனாக்கருள்செய்தசிறந்தம்பலக்
 கையன்மறந்துயவனே.

(உ)

கட்டும்பாம்புக்கபாலக்கைமான்மறி
 இட்டமாய்கொட்டொரியாடுவான்
 சிட்டர்வாழ்தில்லையம்பலக்கத்தனை
 எட்டனைப்பொழுதும்மறந்துயவனே.

(க)

மாணிபால்கதந்தாட்டிவழிபட
 நீனுலகெலாமாளக்கொடுத்தவன்

ஞணியைச்செம்பொனம்பலத்துண்ணின்று
தா னுவைத்தமியேன்மறந்துயவவே.

(ச)

டை

வணம

ய

துய

ஞணியையொருவர்க்குமறிவொணுச்
சோதியைச்சுடர்செம்பொனினம்பலத்
தாதியையடியேன்மறந்துயவவே.

(சு)

மைகொள்கண்டனெண்டோளன் முக்கண்ணினன்
பைகொள்பாம்பரையார்த்தபரமனார்
செய்யமாதுறைசிறம்பலத்தெங்கள்
யை

(எ)

முழுதுமவானுலகத்துளதேவர்கள்
தொழுதும்போற்றியுந்துயசெம்பெ
ளழுதிமேயந்தசிறம்பலக்கத்தனை

(அ)

காருலாமலர்க்கொன்றையந்தாரனை
வாருலாமுலைமங்கைமணாளனைத்

தமறந்துயவவே

(க)

யந்தலுற்றான்

ரீவயல்குழ்திலைக்கத்தனைப்
பாங்கிலாத்தொண்டனைன்மறந்துயவவே.

(கா)

திருச்சிற்றம்பலம்.

3)

கசுஎ. திருநெல்வாயிலரத் துறை - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடவுளைக்கடலுள்ளொழுஞ்சுண்ட
உடலுள்ளனையொப்பாரியலாதவெம்
அடலுள்ளனையரத்துறைமேவிய
சுடருளானைக்கண்டிர்நாந்தொழுவதே.

(க)

கரும்பொப்பானைக்கரும்பினிற்கட்டியை
விரும்பொப்பானைவிண்ணோருமறிகிலா
அரும்பொப்பானையரத்துறைமேவிய
சுரும்பொப்பானைக்கண்டிர்நாந்தொழுவதே.

(உ)

ஏறெப்பாணையெல்லாவுயிர்க்கும்மீனா

வேறெப்பாணைவிண்ணோருமறிதொ

ஆறெப்பாணையரத்துறைமேவிய

ஊறெப்பாணைக்கண்டிநாந்தொழுவதே. (ங)

பரப்பொப்பாணைப்பகலிநாந்நிலா

இரப்பொப்பாணையினமதிருழை

அரப்பொப்பாணையரத்துறைமேவிய

கரப்பொப்பாணைக்கண்டிநாந்தொழுவதே. (ச)

நெய்யெப்பாணைநெய்யிற்பாடர்மேவியதொ

மெய்யொப்பாணைவிண்ணோருமறிதொ

ஐயொப்பாணையரத்துறைமேவிய

கையொப்பாணைக்கண்டிநாந்தொழுவதே. (ரு)

நெய்யொப்பாணைநிதியிற்றிழை

யாப்பாணைவிண்ணோருமறிதொ

அதியொப்பாணையரத்துறைமேவிய

கதியொப்பாணைக்கண்டிநாந்தொழுவதே. (க)

புனலொப்பாணைப்பொருந்தல்தர்மையோ

மினலொப்பாணைவிண்ணோருமறிதொ

அனலொப்பாணையரத்துறைமேவிய

கனலொப்பாணைக்கண்டிநாந்தொழுவதே. (ஈ)

பொன்னொப்பாணைப்பொன்விநாடர்மேவியதொ

மின்னொப்பாணைவிண்ணோருமறிதொ

அன்னொப்பாணையரத்துறைமேவிய

தன்னொப்பாணைக்கண்டிநாந்தொழுவதே. (அ)

சாழியாணைக்கனவிடைபுருமெய்

வாழியாணைவல்லோருமெய்நின்றவர்

ஆழியான்பிரமற்குமரத்துறை

ஊழியாணைக்கண்டிநாந்தொழுவதே. (ஊ)

கலைகொப்பாணைக்கற்றார்மேகாருமதின

மலையொப்பாணைமணிமுடியுன்றிய

அலையொப்பாணையரத்துறைமேவிய

நிலையொப்பாணைக்கண்டிநாந்தொழுவதே. (கா)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் நடுநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - அரத்துறைநாயகி; முதல்வி - அநந்தநாயகி.

ககஅ. திருவண்ணாமலை - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

வடம

வானவர்

அட்டனையடியென்மறந்துய்வேனே.

வானனைம்மதிசூடியமைந்தனைத்

ஏனையிகழ்ந்தார்புரமுன்றெய்த
ய்வேனே.

(௨)

மத்தனைம்மதயானையுரித்தவெம்

முத்தனைம்முனிந்தார்புரமுன்றெய்த
அத்தனையடியேன்மறந்துய்வேனே.

(௩)

காற்றனைக்கலக்கும்வினையோயறத்
தேற்றனைத்திருவண்ணாமலையனைக்
கூற்றனைக்கொடியார்புரமுன்றெய்த
ஆற்றனையடியேன்மறந்துய்வேனே.

(௪)

மின்னனைவினையீர்த்தெனையாட்கொண்ட
தென்னனைத்திருவண்ணாமலையனை
என்னையிகழ்ந்தார்புரமுன்றெய்த
அன்னனையடியேன்மறந்துய்வேனே.

(௫)

மன்றனைம்மதியாதவன்வேள்விமெல்
சென்றனைத்திருவண்ணாமலையனை
வென்றனைவெகுண்டார்புரமுன்றெய்த
கொன்றனைக்கொடியேன்மறந்துய்வேனே.

(௬)

விரனைவிடமுண்டனைவிண்ணவர்
திரனைத்திருவண்ணாமலையனை
உரனையுணரார்புரமுன்றெய்த
ஆரனையடியேன்மறந்துய்வேனே.

(௭)

கருவினைக்கடல்வாய்விடமுண்டவெம்
திருவினைத்திருவண்ணாமலையனை
உருவினையுணரார்புரமுன்றெய்த
அருவினையடியேன்மறந்துய்வேனே.

(௮)

அருத்தனைப்பரவைந்தலைநாகத்தைத்
திருத்தனைத்திருவண்ணாமலையனைக்
கருத்தனைக்கடியார்புரமுன்றெய்த
அருத்தனையடியேன்மறந்துய்வேனே.

(௯)

அரக்கனையலறவ்விரலுன்றிய
திருத்தனைத்திருவண்ணாமலையனை
இரக்கமாயென்னுடனறுநோயனோத்
தாரக்கனைத்தொண்டனைன்மறந்துய்வேனே.

(௧௦)

திருச்சிறம்பலம்.

(1) ககந. திருவண்ணாமலை - திருக்குறுந்தொலை.

திருச்சிற்றப்பலர்.

பட்டியேறுகந்தேறிப்பலவிதம்
இட்டமாகவிரந்துண்டுழிதரும்
அட்டமூர்த்தியண்ணாமலைகதொழு
கெட்டுப்போம்வினைகெடில்லகாண்மினோ. (க)

பெற்றமேறுவர் பெய்ப்பரிசுகெற்றவர்
சுற்றமாமிகுநொல்புகழலாநொநிம்
அற்றநீர்க்குமண்புறமலைகதொழு
நற்றவத்தொடுநூனத்திருப்போ. (உ)

பல்லிலோடுவகையேந்திப்பலலிலம்
ஒல்லீர்சென்று நாங்கல்வவ்வாவர்
அல்லல்தீர்க்குமண்புறமலைகதொழு
நல்லவாயினநம்மையடைமே. (ங)

பாடிச்சென்றுபலிக்கென் லென்றவர்
ஒடிப்போயினர்செய்வதென் தென் கொலை
ஆடிப்பாடியண்ணாமலைகதொழு
ஒடிப்போகுநம்மேலைவினைகனோ. (ச)

தேடிச்சென்றுதிருநடியேத்தவயின்
நாடிவந்தவர்நம்மையுமாட்கொள்வர்
ஆடிப்பாடியண்புறமலைகதொழு
ஒடிப்போநமதுள்ளவினைகனோ. (ஞ)

கட்டியொக்குங்கரும்பினிடைத் துணி
வெட்டிவினைகந் பாடுந்நிறுந்நூர்
அட்டமூர்த்தியண்ணாமலைமயிய
கட்டமாகையண்ணநன்நாகுமே. (கா)

கோணிக்கொண்டையர்வேடமுன் கொண்டவர்
பாணிபட்டங்கொநம்பரமுந்நூர்
ஆணிப்பொன்னண்புறமலைகதொழு
பேணிநின்றபெருவினைப்போகுமே. (கி)

கண்டந்தான்கடத்தான் காலமுநுயிர்
பண்டிகாட்கொடுபாய்த்பரமநூர்
அண்டத்தோங்குமண்புறமலைகதொழு
விண்டுப்போகுநம்மேலைவினைகனோ. (கி)

முந்திச்சென்றுமுப்போதுவணங்குமின்
ரண்புறமலை

சுந்தியாவெழுவார்வினை தீர்த்திடும்

கந்தமாமலர்கூடுங்கருத்தனே

(க)

மறையினொடுமாலவன்காண்கிலா

நிறையும்நீர்மையுணின் தருள் செய்தாவன்

உறையுமாண்பினண்ணுமலைக்கொழிழல்

பறையுநாஞ்செய்தபாவங்காணவே.

(க0)

மறம்பலம்.

கஉ. திருவாரூர் - திருக்குழுத்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

எப்போதும்மிறையும்மறவா நூநீர்

முப்போதும்பிரமன் றெழுதின்றன்

செப்போதும்பொனின்மேனிச்சிவனவன்

அப்போதைக்கஞ்சலென்னுமாநூரனே.

(க)

சடையின்மேலுமொர்தையலைத்தைவர்

அடைசிலாவரவையரையார்த்தவர்

படையினேர் தடங்கண் னுமைபாகமா

அடைவர்போலிகாடாநூரே.

(உ)

விண்டவெண்டலையேகலனாகவே

கொண்டகம்பலிதேருங்குழகனார்

துண்டவெண்பிறைவைத்தவிநையவர்

அண்டவாணர்க்கருளுமாநூரே.

(ங)

விடையுமேறுவார்வெண்டலையிற் பரி

கடைகடோறுத்திரியுமெங்கண் னுதல்

உடையுஞ்சீரையுறைவதுகாட்டிலை

அடைவர்போலங்காகவாநூரே.

(ச)

நூல்க்கைவேழத் தூரியுடல்போர்த்தவர்

வலோக்கையானையொர்பாகமகிழ்வெய்தித்

நாக்குத்திங்கட்சடையுட்டிசைமுழு

நெதையர்போலுமாநூரே.

பணியார்பாகமா

மமதிசூடியே

சுண்ணீறுமெய்ப்பூசுச்சடையின்

அண்ணியாடுவர்போலுமாநூரே.

(சு)

மட்டுவார்சூழலாளொடுமால்விடை

இட்டமாவுகந்தேறுமிறையனார்

கட்டுவாங்கங்கனம் முமாந்தி

ட்டமாம்புயமாசுமா

(எ)

தோய்ந்திங்கட்குமழ்ச்சை

வந்தியெல்லியுளாழி

காய்ந்துகாம்கோக்கொன்றாயி

ஆய்ந்தகான்மலறியே

(அ)

உண்டுஞ்சுகண்டி

கிண்டைசெஞ்சுடைய

கொண்டோவரை

அண்டவாரை

(க)

மாலுநான்முகனுய்

காலஞுவவகாக்க

குலமான்மழுவேந்தியை

ஆலமுண்டுகாய

(ஈ)

விழுநாவுநகரம்.

கூசு கட்டி, திருநாவுநகரம் - திருநாவுநகரம்

கொக்கரைகுழல்

பக்கமேபகுவாயன

ஒக்கவாடனு

அக்கிடுவாரை

(க)

எந்தமாநவஞ்செய்த

பந்தம்மடவையாய

அந்தமில்புகழா

கிண்டையுள

(உ)

வண்டிலாமலர்

கிண்டைமாலை

தொண்டராகி

கண்டமாள்

(ஈ)

தன்பெலாமற

என்பெலாநெக்கிர

றின்பராய்கினை

அன்பராமவர்

(அ)

முருட்டுமெத்தை

முரட்டரை

முரட்டடித்தவ

அரட்டக்கி

(இ)

எம்மையாருமிதுசெயவல்லரே
அம்மையாரெனக்கென்றென்றாற்றினேற்
கம்மையாரைத்தந்தாராளுரையரே.

(க)

தண்டவாளியைத்தக்கன்றன்வெள்வியைச்
செண்டதாடியதேவரகண்டனைக்
கண்டுகண்டுவள்காதவித்தன் பதாய்க்
கொண்டியாயினவாடுறன்றன்னோறதேய்.

(எ)

இவணமைப்பலபேசத்தொடங்கினான்
அவணமென்றெனிலா ஞரரனெனும்
பவனிவீதிவிடங்களைக் கண்டுவன்
ரடை

(அ)

நீரைச்செஞ்சடைவைத்தநிமலனார்
காரொத்தமிடற்றர்கனல்வாயரா
ஆரத்தநுறையும்கணியா ஞரரைத்
தூரத்தேதொழுவார்வினை தூளியே.

(க)

உள்ளமேயொருதுதியுரைப்பனன்
வெள்ளந்தாங்குவிரிசடையேகியன்
அள்ளல்நீர்வயலா ஞரமர்ந்தவெம்
வள்ளல்சேவடிவாழ்த்திவணங்குடே.

(க0)

விண்டமாமலர்மேலுறைவானெடும்
கொண்டல்வண்ணனுந் கூடியறிசிலா
அண்டவாணன்றனாருடிதொழிப்
பண்டைவல்வினைநில்லாபவறபுமே.

(கக)

பயகண்டத்தனண்டதன
கையுலாவியருலத்தன்கண் ணுதல்
ஐயனாருடிதொழுவார்க்கெல்லாம்
உய்யலாமல்லலொன்றிலைகாண்மினே.

(கஉ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

கஉஉ. திருஅண்ணியூர் - திருநெல்

நாளை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாறலைத்தபடுவெண்டலையினன்
நீறலைத்தசெம்மேனியனேரிழை
கூறலைத்தமெய்கோளரவாட்டிய
சடையன்

(க)

பண்டொத்தமொழியாளையார்பாகமாய்
இண்டைச்செஞ்சடையன்னிருள்சேர்ந்

௧௨௩. திருமறைக்காடு - அருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓதமால்குடல்பாவிபுலகெலாம்
மாதரார்வலங்கொண்மறைக்காடரோ
காதல்செய்துகருதப்படுமவர்
பாதமேத்தப்பறைபுரம்பாவமே. (௧)

பூக்குந்தாழைபுறணியருகெலாம்
ஆக்கந்தாறுடைமாமறைக்காடரோ
ஆர்க்குங்காண்பரியாரடியார் தம்மை
நோக்கிக்கரண்பதுநம்பணிசெய்யிலே. (௨)

புண்ணைநாழல்புறணியருகெலாம்
மன்னினார்வலங்கொண்மறைக்காடரோ
அன்னமென்னடையாணையொர்பாகமரச்
சின்னவேடமுகப்பதுசெல்வமே. (௩)

அட்டமாமலர்சூடியம்பொடு
வட்டப்புன்சடைமாமறைக்காடரோ
நட்டமாடியுநான்மறைபாடியும்
இட்டமாகவிருக்குமிடமதே. (௪)

நெய்தலாம்பல்நிறைவயல்சூழ்தரும்
மெய்யினார்வலங்கொள்மறைக்காடரோ
நையல்பாகங்கொண்டர்சுவர்புன்சடைப்
பைதல்வெண்பிறைபாம்புடன்வைப்பதே. (௫)

துஞ்சும்போதுந்துயிலின்றியேந்துவார்
வஞ்சின்றிவலங்கொள்மறைக்காடரோ
பஞ்சின்மெல்லடிப்பாவைபலிகொணர்ந்
தஞ்சுகிற்பதுமைந்தலேநாகமே. (௬)

திருவினார்செல்வமல்குவிழாவணி
மருவினார்வலங்கொண்மறைக்காடரோ
உருவினாறுமையாணையொர்பாகமாய்
மருவினாய் சங்கையைச் சென்னிதன்னிலே. (௭)

சங்குவந்தலைக்குந்தடங்கானல்வாய்
வங்கமார்வலங்கொண்மறைக்காடரோ
கங்கைசெஞ்சடைவைப்பதுமன்றியே
அங்கையில்லனலேந்தலழகிதே. (௮)

கஉ௩. திருமறைக்காடு - அருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓதமால்குடல்பாவியுலகெலாம்
மாதரார்வலங்கொண்மறைக்காடரோ
காதல்செய்துகருதப்படுமவர்
பாதமேத்தப்பறைபுரம்பாவமே. (க)

பூக்குந்தாழைழிபுறணியருகெலாம்
ஆக்கந்தாறுடைமாமறைக்காடரோ
ஆர்க்குங்காண்பரியாரடியார்தம்மை
நோக்கிக்கரண்பதுதும்பணிசெய்யிலே. (உ)

புண்ணைநாழல்புறணியருகெலாம்
மன்னினார்வலங்கொண்மறைக்காடரோ
அன்னமென்னடையானையொர்பாகமாச்
சின்னவேடமுகப்பதுசெல்வமே. (ங)

அட்டமாமலர்சூடியம்பொடு
வட்டப்புன்சடைமாமறைக்காடரோ
நட்டமாடியுநான்மறைபாடியும்
இட்டமாகவிருக்குமிடமே. (ச)

நெய்தலாம்பல்நிறைவயல்கூழ்தரும்
மெய்யினார்வலங்கொள்மறைக்காடரோ
தையல்பாகங்கொண்டர்சுவர்புன்சடைப்
பைதல்வெண்பிறைபாம்புடன்வைப்பதே. (ரு)

துஞ்சும்போதுந்துயிலின்றியேத்துவார்
வஞ்சின்னவலங்கொள்மறைக்காடரோ
பஞ்சின்மெல்லடிப்பாவைபலிகொணர்ந்
தஞ்சிநிற்பதுமைந்தலைநாகமே. (சு)

திருவினார்செல்வமல்கூழிழாவணி
மருவினார்வலங்கொண்மறைக்காடரோ
உருவினாளுமையானையொர்பாகமாய்
மனையங்கையைச்சென்னிதன்னிலே. (ஊ)

சங்குவந்தலைச்சுந்தடங்கானல்வாய்
வங்கமார்வலங்கொண்மறைக்காடரோ
கங்கைசெஞ்சடைவைப்பதுமன்றியே
அங்கையில்லனலேந்தலே. (ஐ)

குறைக்காட்டான்விட்டகோகுத்தமாமலை
இறைக்காட்டியெடுத்தான்மலைவிடத்தும்
மறைக்காட்டானிறையுன்றும்வாய்விட்டார்
இறைக்காட்டாயெம்பிரானுனைப்படுத்தவே.

(க)

✽ ✽ ✽ ✽ ✽

திருச்சிற்றம்பலம்.

கஉசா. திருமறைந்தாநி - திருந்ருயந்தொலைக.

திருச்சி

பண்ணினேர்மொழியாண்டமைப்பங்கோ
மண்ணினார்வலஞ்செய்யலறக்காட்டோ
கண்ணினாலுமைக்காணக்கதவினோம்
திண்ணமாகத்திறந்தருள்செய்யப்படுவோ.

சாண்டுசெஞ்சடையாகத்தூய்ச்சோ
மூண்டகார்முதலின்முறிக்கண்டோ
ஆண்டுகொண்டநீயருள்செய்திருந்
நீண்டமாக்கதவின்வலிநீக்குமே.

அட்டமூர்த்தியநாகியவப்பரோ
துட்டர்வான்புரஞ்சுட்டசுவண்டோ
பட்டங்கட்டியசென்னிப்பாமரோ
சட்டவிக்கதவந்திறப்பிம்மினே.

அரியநான்மறையோதியநாவரோ
பெரியவான்புரஞ்சுட்டசுவண்டோ
விரிகொள்கோவணவாடைவிருத்தரோ
பெரியவான்கதவம்பிரிவிக்கவே.

மலையினீழிருக்கும்மறைக்காடரோ
விலையின்மாமணிவண்ணவுருவரோ
தொலைவிலாக்கதவந்துணைநீக்குமே.

பூக்குந்தாழைபுறணியருகலாம்
ஆக்குந்தன்பொழில்சூழ்மறைக்காடரோ
ஆர்க்குங்காண்பரியரிடிகேளுமை
நோக்கொண்டபரிசுநீக்குமே.

வெந்தவெண்பொடிப்பூசும்வினீர்தரோ
அந்தமில்லியணிமறைக்காடரோ
எந்

நீந்தமாக்கதவம்பிணிநீக்குமே.

ஆறுகுடுமணிமறைக்காடரோ
கூறுமாதுமைக்கீந்தகுழகரோ
ஏறதேறியவெம்பெருமானிந்த
மாறிலாக்கதவம்வவநீக்குமே.

(அ)

சண்ணவெண்பொடிப்பூசஞ்சவண்டரோ
பண்ணியேறுகந்தேறும்பரமரோ
அண்ணலாஜியணிமறைக்காடரோ
திண்ணமாக்கதவந்திறப்பிம்மினே.

(ஆ)

விண் ணுளார்விரும்பியெதிர்கொள்ளவே
மண் ணுளார்வணங்கும்மறைக்காடரோ
ந்லிண லுமைக்காணக்
திண்ணமாகத்திறந்தருள்செய்ம்மினே.

(இ)

அரக்கனே விரலாலடர்த்திட்டீ
இரக்கமொன்றிலீரம்பெருமானிரே
சரக்கும்புன்னகன்சூழ்மறைக்காடரோ
சரக்கவிக்கதவந்திறப்பிம்மினே.

(ஈ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

கஉரு. திருமீயச்சூரிளங்கோயில் - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

தோற்றுங்கோயிலுந்தோன்றிய?
வேற்றுக்கோயில்பலவுளமீயச்சூர்ச்
கூற்றம்பாய்ந்தகுளிர்புன்சடையரற்
கேற்றங்கோயில்கண்டிரிளங்கோயிலே.

(க)

வந்தனையடைக்கும்மடித்தொண்டர்கள்
பந்தனையெய்துபாவிக்கநின்றவன்
சுந்தனை திருத்துந்தியமீயச்சூர்
எந்தமையுடையாரிளங்கோயிலே.

(உ)

பஞ்சமந்திரமோதும்பரமனார்
அஞ்சவாணையுரித்தனலாடுவார்
நெஞ்சம்வாழிநினைந்திருமீயச்சூர்
எந்தமையுடையாரிளங்கோயிலே.

(ஈ)

நாறுமல்லிகைகூவிளஞ்செண்பகம்
வேறுவேறுவிந்தசடையிடை
ஆறுகொண்டுகந்தான் திருமீயச்சூர்
ஏறுகொண்டுகந்தாரிளங்கோயிலே.

(ஊ)

வெவ்வவண்ணத்துநாகம்வெருவவே
கவ்வவண்ணக்கனல்விரித்தாடுவார்
செவ்வவண்ணத்திகழ்திருமீயச்சூர்
எவ்வவண்ணம்பிராணிளங்கோயிலே.

பொன்னங்கொண்டையுழவனரிமாண்டார்.
மின்னுஞ்செஞ்சடைமேம்பலுத ஷடாறு
மின்னுமேகையொளிரியார்
இன்னாளாகலா ரிளங்கொண்டில்

(சு)

படைகொண்டதற்கண்ணைக்கொண்டதற்குரியார்
சடைகொண்டவெள்ளத்தின்சடைகொண்டதற்குரியார்
விடைகொண்டதற்குரியார்
இடைகொண்டதற்குரியார்

(ஸ)

ஆறுகொண்டாண்டாரிமாண்டார்
வேறுகொண்டதொர்வெள்ளத்தொண்டார்
கூறுகொண்டதொர்வெள்ளத்தொண்டார்
ஏறுகொண்டதொர்வெள்ளத்தொண்டார்

(அ)

வேதத்தாரினன்பர்வேதத்தாரினன்பர்
புத்தத்தாரினன்பர்புண்ணியாரினன்பர்
கீதத்தாரினன்பர்குருத்தாரினன்பர்
ஏதத்தாரினன்பர்குருத்தாரினன்பர்

(க)

சடுக்கண்டன்காலையாய்ந்தார்
எடுக்கண்டுநகிராணனாய்ந்தார்
விடுக்கண்ணிறவெகுண்டன்காலையாய்ந்தார்
இடுக்கண்டன்காலையாய்ந்தார்

(கஉ)

முத்தலம் - தாழ்வுகலம். முத்தலம் - தாழ்வுகலம்.

முத்தலம் - தாழ்வுகலம். முத்தலம் - தாழ்வுகலம்.

12) கஉகா. திருவிழிமிழலை - திருக்குறுந்தொடிகை.

திருநாவுக்கரசர்

கலாநூலாகொழுவாலாயுங்காமலன்
வரைந்துவைவெழுவாலாயுங்காடலன்
நிரந்தபாரிடத்தோடவந்திந்தனும்
விரைந்துபோவதுவிழிமிழலைக்கே.

(க)

ஏற்றுவெல்கொடியீசன்றையுரை
நாற்றஞ்சூடுவர்கன்னையுரை
நீற்றுச்சந்தனவென்கொண்டாரை
வேற்றுக்கோலந்தொண்டிழிமிழலைக்கே.

(உ)

புனைபொற்குலத்தன்பொருளையுரை
வினைவெண்குலத்தன்பெண்மையுரை
நினைபுநின்றவன்களையெய்த
வினையிலாந்தொழும்விழிமிழலைக்கே.

(ஈ)

மாடத்தாடுமனத்துடனவைத்தவர்
கோடத்தாடுகுருக்கேத்திரத்தார்பலர்

தேவாரப்பதிகங்கள்.

பாடத்தார்பழிப்பார்பழிப்பல்லதோர்
வேடத்தார்தொழும்வீழிமிழலையே. (ச)

எடுத்தவெல்கொடியறுடையான்மமர்
உடுப்பர்கோவணமுண்பதுபிச்சையே
கெடுப்பதாவதுகீழின்தவல்வினை
விடுத்துப்போவதுவீழிமிழலையே. (சு)

குழலையாழ்மொழியாரிசைவேட்கையால்
உழலையாக்கையைபூணுமுணர்விலீர்
தழலேநீர்மடிக்கொள்ளன்மின்சாற்றினேனும்
மிழலையானடிசாரவிண்ணாள்வரே. (சு)

தீரனந் தீரனசடைத்
நீரனடியநீற்றன்வண்டார்கொன்றைத்
தாரன்மாலையன்மண்ணறுங்கண்ணியன்
வீரன்வீழிமிழலைவிகர்தனே. (எ)

எரியினுரிதையாரிகொட்டிடை
நரியினுர்பிரியாமகிழ்கின்றதோர்
பெரியினுர்தம்பிறப்பொடுசாதலை
ஈர்தொழுவிழிமிழலையே. (அ)

நீண்டகுழ்சடைமேலொர்நிலாமதி
காண்டுசேவடிமேலொர்கனைகழல்
வேண்டுவாரவர்வீதிபுகுந்திலர்
மீண்டும்போவதுவீழிமிழலையே. (க)

பாலையாழொடுசெவ்வழிபண்கொள
மாலையானவர்வந்துவழிபடும்
ஆலையாரழலந்தணராசுதி
வேலையார்தொழும்வீழிமிழலையே. (க)

மழலையேற்றுமணாளன்றிருமலை
சுழலவார்த்தெடுத்தான்முடிதேநாளிறக்
சுழல்கொள்காலிற்பிறுவிரலுன்றலும்
மிழலையானடிவாழ்கெனவிட்டதே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

126 திருவீழிமிழலை - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

என்பொனையிமையோர்தொழுபைங்கழல்
நன்பொனேநலந்திங்கறிவொன்றிலேன்
செம்பொனேதிருவீழிமிழலையுள்
அன்பினையடியனைக்குறிக்கொளே. (க)

கண்ணினுற்கனிகூர்க்கையாற்றொழு
தெண்ணுமாற்றியாதினாப்பேன்றன
விண்ணுளார்தொழும்வீழிமிழலையுள்
அண்ணலையடியேனைக்குறிக்கொளே.

(௨)

ஞாலமேவிசும்பேரலந்திமையே
காலமேகருத்தேகருத்தாற்றொழும்
சீலமேதிருவீழிமிழலையுள்
கோலமேயடியேனைக்குறிக்கொளே.

(௩)

முத்தனேமுதல்வாழுநீழும்முனை
ஒத்தனையொருவாவுருவாநய
சித்தனேதிருவீழிமிழலையுள்
அத்தனையடியேனைக்குறிக்கொளே.

(௪)

கருவனேகருவாய்த் தெரிவார்க்கெலாம்
ஒருவனையுயிர்ப்பாயுணர்வாய்தின்ற
திருவனேதிருவீழிமிழலையுள்
கருவனையடியேனைக்குறிக்கொளே.

(௫)

காத்தனேபொழிலேழையுங்காதலால்
நையமரர்க்கயன்றன்றலை.

கூத்தனையடியேனைக்குறிக்கொளே.

(௬)

நீதிவானவர்கித்தனியமஞ்செய்
தோதிவானவரும்முணராததோர்
வேதியாவிகிர்ந்தாதிருவீழியுள்
ஆதியேயடியேனைக்குறிக்கொளே.

(௭)

பழகநின்னடிசூடியபாலனைத்
சுழுகின்மேல்வைத்தகாலனைச்சாடிய
அழகனையணிவீழிமிழலையுள்
சுழுகனையடியேனைக்குறிக்குளே.

(௮)

அண்டவானவர்கூடிக்கடைந்தநஞ்ஞ
சுண்டவானவையுணர்வொன்றிலைன்
விண்டவான்பொழில்வீழிமிழலையுள்
கொண்டனையடியேனைக்குறிக்கொளே.

(௯)

ஒருத்தனோங்கலைத்தாம் நலுற்றநூறம்
வருத்தினையுமஞ்சனேன்மனமன்னிய
திருத்தனேதிருவீழிமிழலையுள்
அருத்தனையடியேனைக்குறிக்கொளே.

(௧௦)

திருச்சிறுமற்பலம்.

கஉஅ. திருவிடைமருதூர் -

(5)

(2)

(五)

(g)

(5)

(५१)

(67)

(۵)

(50)

பட்டகரும்பினும்
பனிமலர்க்குழற்பாவைவல்லாரி, லும்
தனிமுடிகவித்தாளுமரசினும்
இனியன் நன்னடைந்தார் க்குடைமருதினே.

(க0)

முற்றிலாமதிருமுதல்வனார்
ஒற்றினர்மலையாலாக் கன்முடி
எற்றினர்கொடியாரிடைமருதினேப்
பற்றினரைப்பற்றிவினைபாவமே.

(க1)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் கொடியாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - மருதகாண்டி; முற்றினர் - நன்முடியோடவர்.

15) கடக. திருவிடைமருதம் - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பறையினோசையும் பாடலினோசையும்
மறையினோசையும் வைகும் வயலிலாரம்
இறைவனெங்கள் பிரானிடைமருதினில்
உறையுமீசையுள் குமென்றுள்ளமே.

(க)

மனத்துண்மாயனைமாசுறுசோகையார்
புனிற்றுப்பிள்ளைவெள்ளம்மருதிருடியை
எனக்குத்தாயையெம்மார் இடைமருதினை
நினைத்திட்டேறிநிறைந்ததென்றும்பமே.

(உ)

வண்டனைந்தனவன்னியுத்தமும்
கொண்டணிந்தசடைமுடிக்கூத்தன்
என்டிசைக்குமிடைமருதவென
விண்டுபோயறுமேலைவினைமே.

(ங)

துணையிலாமையிற் றாங்குருட்பெய்கோ
டணையலாவதெமக்கரிதெய்வ
இணையிலாவிடைமா மருதில்லெழு
பணையிலாகமஞ்சொல்லுந்தன்பாங்குக்கே.

(ச)

ரயுண்டமால்காணும்மலரடி
விண்ணைவிண்டயன்காணுண்டியன்முடி
மொண்ணைமாமருதவென்றென்மொய்குழல்
பண்ணையாயமுந்தானும்பயிடுமே.

(ரு)

மங்கைகாணக்கொடார்மணமாலையந்
கங்கைகாணக்கொடார்முடிக்கண்ணியை
நங்கைமீரிடைமருதரிந்தங்கைக்கே
எங்குவாங்குயே.

(கூ, கா, கி, கௌ, க0, கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

கரு. திருப்பேரையில் - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

மறையுமோதுவர்மான்மறிக்கையினர்
கறைகொள்கண்டமுடையகபாலியார்
துறையும்போகுவார் தூயவெண்ணீற்றினர்
பிறையுஞ்சூடுவர்பேரெயிலாளரே.

(க)

கணக்கிலாரையுங்கற்றுவல்லாரையும்
வணக்கிலாதெறிசுண்டுகொண்டாரையும்
தணக்குவார்தணிப்பாரெப்பொருளையும்
பிணக்குவாரவர்பேரெயிலாளரே.

(உ)

சொரிவிப்பார்மழைமுகதிர்ந்திங்களை
விரிவிப்பார்வெயிற்பட்டவிளங்கொளி
எரிவிப்பார்தணிப்பாரெப்பொருளையும்
பிரிவிப்பாரவர்பேரெயிலாளரே.

(ங)

செறுவிப்பார்சிலையால்மதிநீர்த்தங்கள்
உறுவிப்பார்மலைத்தர்களுள்வினை
அறுவிப்பாரதுவன்றியுந்வினை
பெறுவிப்பாரவர்பேரெயிலாளரே.

(ச)

மற்றையாரறியார்மழுவாளினர்
பற்றியாட்டியோரைந்தலைப்பாம்பரைச்
சுற்றியாரவர்துறையென்மிகு
பெற்றியாரவர்பேரெயிலாளரே.

திருக்குவார் குழற்செல்வனசேவடி
இருக்குவாய்மொழிபாற்றையேத்துவார்
சுருக்குவார் துயர்தோற்றங்களைத்தற்ப
பெருக்குவாரவர்பேரெயிலாளரே.

(சு)

முன்னையார்மயிலூர்திமுருகேவர்
தன்னையாரென்றோருத்தலைமகன்
என்னையாளுமிறையவெனம்சிரான்
பின்னையாரவர்பேரெயிலாளரே.

(ஊ)

உழைத்துத்துள்ளியுமுள்ளத்தோயுரு
இழைத்துமெந்தைபிரானென்றிராப்பகல்
அழைக்குமன்பினராயவடியவர்
பிழைப்புநீக்குவர்பேரெயிலாளரே.

(அ)

நீருலாநிமிர்புன்சடையாவென
ஏருலாவனங்கன்றிநல்வாட்டிய

வாருலாவனமென்முலையாளொடும்
பேருலாவர்பேரெயிலாளரே. (க)

பாணியார்படுதம்பெயர்ந்தாடுவர்
தூணியார்விசயற்கருள்செய்தவர்
மாணியாய்மண்ணாளந்தவனான்முன்
பேணியாரவர்பேரெயிலாளரே. (க0)

மதத்தவாளரக்கன்மணிப்புட்பகம்
கிதைக்கவேதிருமாமலைக்கீழ்ப்புக்குப்
பதைத்தங்கார்த்தெடுத்தான்பத்துணீன்முடி
பிதக்கவுண்றியபேரெயிலாளரே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.
முதல்வன் - ஜகதிச்சுரர்; முதல்வி - பெண்ணமிர்தநாயகி.

ககக. திருவெண்ணியூர் - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்தினைப்பவளத்தைமுனைத்தவெம்
தொத்தினைச்சுடரைச்சுடர்போலொளிப்
பித்தினைக்கொலுநஞ்சினைவானவர்
நித்தினைநெருநற்கண்டவெண்ணியே. (க)

வெண்ணித்தொன்னகர்மேயவெண்டிங்களார்
கண்ணித்தொத்தசடையர்கபாலியர்
எண்ணித்தம்மைநினைந்திருந்தேனுக்கு
அண்ணித்திட்டமுதாழமுமென்னாவுக்கே. (உ)

காற்றினைக்கலைக்கதிர்மாமணி
நீற்றினைநினைப்பார்வினைநீக்கிடும்
கூற்றினையுதைத்திட்டகுணமுடை
வீற்றினைநெருநற்கண்டவெண்ணியே. (ஈ)

நல்லினைத்திமழநான்மறையோதியைச்
சொல்லினைச்சுடரைச்சுடர்போலொளிர்
கல்லினைக்கடிமாமதினமுன்றெய்த
வில்லினைநெருநற்கண்டவெண்ணியே. (ச)

சுடரைப்போலொளிர்கண்ணவெண்ணீற்றினை
அடருஞ்சென்னியில்வைத்தவமுதினைப்
படருஞ்செஞ்சடைப்பான்மதிசூழியை
இடரைநீக்கியையான்கண்டவெண்ணியே. (ரு)

பூதநாதனைப்பூம்புகலூர்னைத்
தாதனைத்தவழும்மதிசூழியை
நாதனைநல்லநான்மறையோதியை
வேதனைநெருநற்கண்டவெண்ணியே. (சு)

கண்ணனும்மறியான்கடம்பந்துறை
நண்ணநம்வினையாயினரசமே.

(ச)

மறைகொண்டமனத்தானைத் துளே
நிறைகொண்டநெஞ்சினுள் ளுறவைவம்மினே
கறைகொண்டா னுறையுங்கடம்பந்துறை
சிறைகொண்டவினைதீரத்தொழுமினே.

(ரு)

நங்கைபாகம்வைத்தந் துஞ்சோதியைப்
பங்கமின்றிப்பணிந்தெழுமின்களோ
கங்கைச்செஞ்சடையான் கடம்பந்துறை
அங்கமோதியரனுறைகின்றதே.

(சு)

ஆரியநான்மறையாறங்கமடையந்து
புரியன்றேவர்களேத்தருஞ்சுண்டவன்
கரியகண்டத்தின்கடம்பந்துறை
உரியவாறுகினமடநெஞ்சமே.

(எ)

பூமென்கோதையுமையொருபாகுனை
ஓமஞ்செய்துமுணர்மின் னுநர்ளத்தால்
காமற்காய்ந்தபிரான்கடம்பந்துறை
நாமமேத்தநந்திவினைநாசமே.

(அ)

பாரணங்கவணங்கிப்பணிச்சய
நாரணன்பிரமன்னறியாதேதார்
காரணன்கடம்பந்துறைமேவிய
ஆரணங்கொருபா லுடைமைந்தனே.

(க)

தூலானன்றாநினைமின்களைய்கெடப்
பாலானந்துடனிடும்பரமஞர்
காலா னுன்றுகந்தான் கடம்பந்துறை
மேலானாஞ்செய்தவலவினை விடுமே.

(ஓ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சேழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - கடம்பவனநாதர்; முதல்வி - முற்றிலாமுலையார்.

கநரு. திருக்கடம்பத்தி - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

தளருங்கோளரவத்தொடுதண்மதி
வளருங்கோலவளர்சடையாக்கிடம்
கிளரும்பேரிசைக்கினனரம்பாட்டரூக்
களருங்கார்க்கடம்பூர்க்காக்கோயிலே.

(ச)

வெலவலான்புலனைந்தொடுவதமும்
சொலவலான்குழலுந்தொழும்புமும்
அலவலானமனையார்ந்தமென்தொழுகியைக்
கலவலான் கடம்பூர்க்காக்கோயிலே.

(உ)

கண்ணனும்மறியான்கடம்பந்துறை
நண்ணம்வினையாயினரசுமே.

(ச)

மறைவகாண்டமனதாணவனத்தனோ
நிறைகொண்டநெஞ்சினுள் ளுறையவம்மினோ
கறைகொண்டா னுடைபுங்கடம்பந்துறை
சிறைகொண்டவினை திரத்தொழுமினே.

நங்கைபாகம்வைத்தந் துஞ்சோதியைப்
பங்கமின் றிப்பணிந்தெழுமின்கனோ
கங்கைச்செஞ்சுடையான் கடம்பந்துறை
அங்கமோதியர னுறைகின்றதே.

(சு)

அரியநான்மறையா நங்கமாயைந்து
புரியின்றேவர்களேத்தநஞ்சுண்டவன்
கரியகண்டத்தினுன்கடம்பந்துறை
உரியவாறுகினைமடநெஞ்சமே.

(எ)

பூமென்கோதையுமையொருபாகனை
ஓமஞ்செய்துமுணர்மின் கருநள்ளத்தால்
காமற்காய்த்தபிரான்கடம்பந்துறை
நரசுமே.

(அ)

சுவணங்கப்பணிச்சய
நாரணன்பிரமன்னியாததேதர்
காரணன்கடம்பந்துறைமேவி
ஆரணங்கொருபாலுடைமைந்தனே.

(க)

தூலானன்றாகினைமின்கனைய்கெடப்
பாலானந்துடைநாடும்பரமஞர்
காலா னுன்றுகந்தான் கடம்பந்துறை
மேலானஞ்செய்தவல்வினை விடுமே.

(க0

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சேரழகர்ப் பூக் ஊள்ளது.

முதல்வன் - டெம்பலனாடார்; முதல்வி - முற்றிலாமூலையார்.

19) கநந. திருக்கடம்புரம் - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

தளருங்கோளரவத்தொடுநன்மதி
வளருங்கோலவளர்சடையார்க்கிடம்
களரும்பேரிசைக்கின்னரம்பாட்டாக்க
களருங்கார்க்கடம்பூர்க்கரக்கோயிலே.

(க)

தொடுவேதமும
சொலவலான்கழலுந்தடுமாற்றமும
அலவலான்மனையார்ந்தென்றேறளியைக்
கலவலான் கடம்பூர்க்கரக்கோயிலே.

(உ)

பொய்தொழாதுபுலியுரியோன்பணி
செய்தெழாவெழுவார்பணிசெய்தெழா
வைதெழாதெழுவாரவரென்கூரீர்
கைதொழாவெழுவின்னர்க்கோயிலே.

(ங)

துண்ணெனாமனத்தாற்றொழுகொஞ்சுமே
பண்ணினான்முனம்பாடலையுசெய்தே
எண்ணிலாரெயின்முன்றுமெரிந்நழக
கண்ணினன்கடம்பூர்க்கரக்கோயிலே.

(ச)

கணையுணீலமலரனகண்டத்தன்
புனையும்பொன்னிதக்கொன்றைபுரிசடைக்
கணையும்பைங்கழலான்கரக்கோயிலே
நினையுமுள்ளத்தவர்வினைநீங்குமே.

(ரு)

குணங்கள்சொல்லியுங்குற்றங்கள்பேதியும்
வணங்குவாழ்த்துவரன்புடையாரெலாம்
வணங்குவான்மலர்கொண்டபுனையகடும்
கணங்கள்போற்றிசைக்குஞ்கரக்கோயிலே.

(க்)

பண்ணினார்மறைபலபலபுசுண
மண்ணினர்செய்வதன்றியும்வைகறும்
விண்ணினர்கள்வியக்கப்படுவன
கண்ணினர்கடம்பூர்க்கரக்கோயிலே.

(எ)

அங்கையாரழலேந்திநின்றாடலன்
மங்கைபாடம். டனவராசடைக

தங்கையாற்றொழுவார்வினைசாயுமே.

(அ)

நங்கடம்பனைப்பெற்றவள்பங்குணன்
தென்கடம்பைத்திருக்கரக்கோயிலான்
தன்கடன்னடியேணையுந்தாங்குதல்
என்கடன்பணிசெய்துகிடப்பதே.

(க)

பணங்கொள்பாற்கடற்பாம்பணையானை
மணங்குமழ்மலர்த்தாமையானவன்
பிணங்கும்பேரழலெம்பெருயாற்கிடம்
கணங்கள்போற்றிசைக்குஞ்கரக்கோயிலே.

(க0)

வரைக்கலைஞ்சுதோளுடைபான்றலை
அரைக்கலுன்றியருள்செய்தவிசுனார்
திரைக்குந்தண்புனல்குழகரக்கோயிலே
உரைக்குமுள்ளத்தவர்வினைபோயுமே.

(கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - அமுதகக் கச்சுபரர்; முகவி - சோதியின்னம்மை.

௧௩௪. திருக்கடம்புட் - திருக்குறுந்தொகை.

தச்சிற் றம்பலம்

ஒருவராயிருமுவருமாயவன்
குருவதாயகுழகனுற விடம்
பருவரால்குதிகொள்ளும்பழனஞ்சூழ்
கருவதாங்கடம்பூர்க்கரக்கோயிலே.

வன்னிமத்தம்வளரிளந்திங்கலோர்
கன்னியாளைக்கதிர் முடிவைந்தவன்
பொன்னின்மல்குபுணர்முலையாறொடும்
மன்னினுன்கடம்பூர்க்கரக்கோயிலே.

(௨)

இல்லக்கோலமுமிந்தவினைமையும்
அல்லற்கோலமறுத்துயவல்லிரே
ஒல்லைச்சென்றடையுங்கடம்பூர்க்கரச்
செல்வக்கோயிறிருக்கரக்கோயிலே.

(௩)

லாதவர்தீவிடுள

டம்

ஏறுசெல்வத்திமையவர்தாந்தொழும்
சீர்கடம்புட்

(௪)

தசடைமலுமோ

மங்கைதங்குமணானிருப்பிடம்
பொங்குசேர்மணற்புன்னையுஞ்ஞாலும்
தெங்குசேர்கடம்பூர்க்கரக்கோயிலே.

மல்லையாலத்துவாழுமுயிர்க்கெலாம்
எல்லையானபிராணரிருப்பிடம்
கொல்லையுல்கொழுந்தகைமல்லிகை
நல்லசேர்கடம்பூர்க்கரக்கோயிலே.

(௫)

தளருமவாளாவத்தொடுதண்மதி
வளரும்பொற்சடையாற்கிடமாவது
களரும்பேரொலிகின்னரம்பாட்டரூக்
கனரியூர்கடம்பூர்க்கரக்கோயிலே.

(௬)

உற்றராவுறவாகியுயிர்க்கெலாம்
பெற்றராயபிராணருறைவிடம்
முற்றர்மும்மதிலெய்தமுதல்வனார்
கற்றர்சேர்கடம்பூர்க்கரக்கோயிலே.

(௭)

வெள்ளோநீறணிமேனியவர்க்கெலாம்

டம்

பிள்ளைவெண்பிறைசூடியோர்சென்னியான்
கள்வன்சேர்கடம்பூர்க்கரக்கோயிலே.

(க)

பரப்புரீரிலங்கைக்கிறைவன்னவன்
உரத்திலைடுக்கல்லெடுக்கல்லுற
இரக்கமின்றியிறைவிரலாற்றலை
அரக்கனுன்கடம்பூர்க்கரக்கோயிலே.

(க௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ககந. திருவிண்ணம்பர் - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

என்னிலாருமெனக்கினியாரில்லை
என்னி லும்மினியாருருவன் னுளன்
என்னுளையுயிர்ப்பாய்ப்புறம்போந்துபுக்
கென்னுளேநிற்குமின்னம்பரீசனே.

(க)

மட்டுண்பார்கண்மடந்தையர்வாட்கனால்
கட்டுண்பார்கள்கருதுவதென்கொலோ
தட்டிமுட்டித்தள்ளாடி

எட

(உ)

கன லுங்கண்ணியுந்தண்மதியோடுடன்
புன லுங்கொன்றையுஞ்சூழும்புரிசடை
அன லுஞ்சூலமுமான்மறிக்கையினர்
ரின லுமென்மனத்தின்னம்பரீசனே.

(ங)

மழைக்கண்மாமயிலா லுமகிழ்ச்சியான்
அழைக்குந்தன்னடியார்கடம்மன்பினைக்
குழைக்குந்தன்னைக்குறிக்கொளவேண்டியே
இழைக்குமென்மனத்தின்னம்பரீசனே.

(ச)

தென்னவென்னையாளுஞ்சிவனவன்
மன்னவன்மதியம்மறையோதியான்
முன்னமன்னவன்சேரலன்பூழியான்
பென்மென்மனத்தின்னம்பரீசனே

(ரு)

விளக்கும்வேறுபடப்பிறருள்ளத்தில்
அளக்குந்தன்னடியார்மனத்தன்பினைக்
குளக்குமென்னைக்குறிக்கொளவேண்டியே
இளக்குமென்மனத்தின்னம்பரீசனே.

(கூ)

சடைக்கணைப்புனலாள்ளல்கையதோர்
கோக்கிமவாளமகள்

படைக்கணைப்பருகப்படுவானமக்
கடைக்கணையினிறவின்னம்பரீசனே.

(எ)

மலர், 'ன
 மழுதுகாழுற்றா, ரயும்
 பொழுதுபோக்கிப், ப்பாரையும்
 எ, பரிசனே, (அ)

விரியுந்தண்ணிளவேனவில்வெண்பிறை
 புரியுங்காமனைவேவப்புருவமும்
 திரியுமெல்லையினமும்மதித்தியெழுந்
 தெரியநோக்கியவின்னம்பரிசனே, (க)

சனியும்வெள்ளியுந்திங்களுநாயி றும்
 யா
 னியவூன்றியகாரணமென்மொலோ (க0)
 ப்பலம்,

92/ ககசு. * திருக்குடமூக்கு - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

பூவணத்தவன்புண்ணியனண்ணியங்
 காவணத்துடையானடியார்களைத்
 தீவணத்திருநீறுமெய்ப்புகியோர்
 டோவணத்துடையான்குடமூக்கிலே, (க)

பூத்தாடிக்கழியாதேநீர்பூமியீர்
 தீத்தாடித்திறஞ்சுந்தையுன்வைவம்மினே
 வேர்த்தாடுங்காளிதன்விசைதீர்கென்று
 கூத்தாடிய்யுறையுங்குடமூக்கிலே, (உ)

நங்கையாளுமையாளுமைநாதனார்
 அங்கையாளொடறுபதந்தாழ்சடைக்
 கங்கையாளவள்கன்னியெனப்பபும்
 கொங்கையாளுமையுங்குடமூக்கிலே, (ங)

ஓதாநாவன்றிறத்தைபுரைத்திரேல்
 ஏதானுமினிதாருமியமுனை
 சேதாவேறுடையானமர்ந்தவிடம் (ச)

நக்கரையனைநாடொறுநன்னெஞ்சே
 வக்கரையுறைவாணைவணங்குநீ
 அக்கரையோடாவரையார்த்தவன்
 கொக்கரையுடையான்குடமூக்கிலே, (ரு)

துறவிரெஞ்சினராகியதொண்டர்காள்
 பிறவிரிங்கப்பிதற்றுமின்பித்தராய்

* திருக்குடமூக்கு என்பது கும்பகோணம்.

மறவனாய்ப்பார்த்தன்மேற்கணைதொட்ட
குறவனானறையுங்குடமுக்கிலே.

(சு)

தொண்டராகித்தொழுதுபணிமினோ
பண்டைவல்வினைபற்றறவேண்டுவிர்
விண்டவர்புரமுன்றொருமாத்திரைக்
கெ

(எ)

காமியஞ்செய்துகாலங்கழியாதே
ஓமியஞ்செய்தங்குள்ளத்தணர்மினோ
சாமியோடுசரச்சுவதியவள்
கோமியும்முறையுங்குடமுக்கிலே.

(அ)

பததராயப
பரமனைப்பலநாளும்பயிற்றுமின்
பிரமன்மாலொடுமற்றொழிந்தார்சுக்கெலாம்
குறவனானறையுங்குடமுக்கிலே.

(க)

அன்றுதானரக்கன்கயிலாயத்தைச்
சென்றுதானெடுக்கவுமையஞ்சலும்
நன்றுதானக்குநல்விர் லூன்றிப்பின்
கொன்றுகிதங்கேட்டான்குடமுக்கிலே.

(க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - சும்பேசர்; முதல்வி - மங்களையகி.

23 ககரு. திருநின்றியூர் - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

படுங்கடுணன்றிலராய்ப்பலிதேர்ந்தண்பர்
நெடுங்கண்மங்கையராட்டயர் தின்றியூர்க்
ர.

(சு)

வீதிவேனெடுங்கண்ணியர்வெள்வனோ
நீதியேகொளப்பாலதுநின்றியூர்
வேதமோதிவிளங்குவெண்நீடாடராய்க்
காதில்வெண்குழைவைத்தவெங்கள்வரே.

(உ)

புற்றினாரவம்புலித்தோல்மிசைச்
சுற்றினார்கண்ணப்போர்வைகொண்டார்கடர்
நெற்றிக்கண்ணுடையாரமர்நின்றியூர்
பற்றினாரப்பற்றுவினைபாவமே.

(ங)

பறையினோசையும்பாடலினோசையும்
மறையினோசையும்லக்கவயலெலாம்
நிறையும்பூம்பொழில்சூழ்திருநின்றியூர்
உறையும்சனையுள்குமென்னுள்ளமே.

(ச)

சுலையுணிலஞ்சுளியுநெடுங்குணை
இனையனென்றென்றுமேசுவதென்கொலோ

ப

(6)

உரைப்பக்கேண்மினுமுச்சியுளான்மனை
நிரைப்பொன்மாமகில்குழ்திருநின்றியூர்
உரைப்பொற்கற்றையரரிவரோவெனில்
நிரைத்துப்பாடித்திரிதருஞ்செல்வரே.

(சு)

கன்றியூர் முகல்போலுங்குருங்களி
நின்றியேறவினாநிதுவென்கொலோ
வென்றியேறுடையெங்கள்வினாத்தேனே.

(எ)

நிலையிலாவெள்ளைமாலயனீண்டேதார்
கொலைவிலாவெயிலெய்தகொடியவன்
நிலையினார்வயல்குழ்திருநின்றியூர்
உரையினாற்றொழுவார்வினையோயுமே.

(அ)

அஞ்சியாகிலுமன்புபட்டாகிலும்
நெஞ்சம்வாழிநினைநின்றியூரைநீ
இஞ்சிமாமகிலெய்திமையோர்தொழக்
குஞ்சிவான்பிறைசூடியகூத்தனே.

(க)

எளியெனாமொழியாவில்நகைக்கிறை
சளியினாற்கயிலாயமெடுத்தவன்
நெளியவூன்றவலானமர்நின்றியூர்
முனார்வினையல்குமே.

(க0)

லம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வரை - மகாலட்சுமிநாதர்; முதல்வி - உலகநாயகி.

12

க 5 அ. திருவெற்றியூர் - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒற்றியூருமொளிமதிபாம்பினை
ஒற்றியூருமப்பாம்புமதனையே
ஒற்றியூரவொருசுடைவைத்தவன்
ஒற்றியூர்தொழந்வினையோயுமே.

வாட்டமென்றுரைக்கும்மலையான்மகள்
சுட்டவேயிருளாடிபிடுபிணக்
காட்டிலோரிகடிக்கவெடுத்ததோர்
ஓட்டைவெண்டலைக்கையொற்றியூரே.

கூற்றுத்தண்டத்தையஞ்சிக்குறிக்கொண்மின்
ஆற்றுத்தண்டத்தடக்குமரனடி

நீற்றுத்தண்டத்தராய்நினைவார்க்கெலாம்
ஊற்றுத்தண்டொப்பர்ப்போலொற்றியூரே.

(ங.)

சுற்றும்பேய்சமுலச்சுகூட்டெரி
பற்றியாடுவர்பாய்புலித்தோவினர்
மற்றையூர்களுல்லாம்பலிதேர்த்துபோய்
ஒற்றியூர்புக்குறையுமொருவரே.

(ச)

புற்றிலாடரவாட்டியுமைமொடு
பெற்றமேறுகத்தேறும்பெருமையான்
மற்றையாரொடுவானவருந்தொழ
ஒற்றியூருறையோனாகபாலியே.

போதுதாழ்த்துபுதுமலர்கொண்டீர்
மாதுதாழ்சடைவைத்தமணானார்
ஒதுவேதியனார்கிருவொற்றியூர்
பாதமேத்தப்பறையுட்பாவமே.

(சு)

பலவுமன்னங்கள்பன்மலர்மேற்றுஞ்சும்
சலவமஞ்ஞைஞள்காரெனவொருதும்
உலவபம்பொழில்சூழ்திருவொற்றியூர்
நிலவினாடியேயடைநெஞ்சமே.

(எ)

ஒன்றுபோலுமுகத்தவரேறிற்று
ஒன்றுபோலொளிமாமதி
ரே.

(அ)

படைகொள்வன
சடைகொள்வெள்ளத்தர்சாந்தவெண்ணிற்றினர்,
உடையுந்தோலுக்கத்தானுறையொற்றியூர்
அடையுமுள்ளத்தவர்வினையல்குமே.

(க)

வரையினுருயர்தோளுடைமன்னனை
வரையினுல்வலிசெற்றவரவாழ்விடம்
திரையினாற்புடைசூழ்திருவொற்றியூர்
உரையினுற்பொலிந்தாருயர்ந்தார்களே.

(க0)

பலம்.

25
கடக. திருப்பாசூர் - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

முந்திமுழுவயிலெய்தமுதல்வனார்
சுந்திப்பார்வினைதீர்த்தகிஞ்செல்வனார்
அந்திக்கோன்மனக்கேயருள்செய்தவர்
பந்திச்செஞ்சடைப்பாசூரடிகளே.

(3)

மடந்தைபாகமகிழ்ந்தமனாளுநர்
தொடர்ந்தவல்வினை போக்குஞ்சோதியார்
கடந்தகாலனைக்கால்கொடுபாய்ந்தவர்
படர்ந்தநாகத்தர்பாசூரடிகளே.

(௨)

நாறுகொன்றையுநாகமுந்திங்குளும்
ஆறுஞ்செஞ்சடைவைத்தவழகனார்
காறுகண்டத்தர்கையதோர்சூலத்தர்
பாறினோட்டினர்பாசூரடிகளே.

(௩)

வெற்றியுருறவேதியராவர்நல்
ஒற்றியேறுகந்தேறுமொருவனார்
நெற்றிக்கண்ணினர்நீளரவந்தனைப்
பற்றியாட்டுவர்பாசூரடிகளே.

(௪)

மட்டவிழ்ந்தமலர்நெடுங்கண்ணிபால்
இட்டவேட்கையராசுயிருப்பவர்
துட்டரேலறியேனிவர்சூழ்ச்சிமை
பட்டநெற்றியர்பாசூரடிகளே.

பல்லிலோடுகையேந்திப்பகலெலாம்
எல்லிதின்றிடிபெய்யேற்பவர்
சொல்லிப்போய்ப்புகுமுறியேன்சொலர்
பல்குறீற்றினர்பாசூரடிகளே.

(௫)

கட்டினிட்டசடையர்கபாலியர்
எட்டினோக்கிவந்தின்புகுந்தவ்வவர்
இட்டமொறியேனிவர்செய்வன.
பட்டநெற்றியர்பாசூரடிகளே.

வேதமோதிவந்தின்புகுந்தாரவர்
காதில்வெண்குழைவத்தகபாலியர்
நீதியொன்றறியார்நிறைகொண்டனர்
பாதிவெண்பிறைப்பாசூரடிகளே.

சாம்பல்பூசுவர்தாழ்சடைகட்டுவர்
ஓம்பன்முதெருதேறுமொருவனார்
தேம்பல்வெண்மதிசூடுவர்தீயதோர்
பாம்புமாட்டுவர்பாசூரடிகளே.

மாலினோடுமறையவன்னுனுமாய்
மேலுங்கீழுமளப்பரிதாயவர்
ஆலினீழலறம்பகர்த்தார்மிகப்
பால்வெண்ணீற்றினர்பாசூரடிகளே.

திரியுமுவெயில்செங்கணையொன்றினால்
எரியவெய்தனரேனுமில்ங்கைக்கோன்
நெரியவூன் நியிட்டார்விரலொன்றினால்
ரியர்பாசூரடிகளே,

(கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் தொண்டைநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - பாசூர்நாதர்; முதல்வி - பசுப,

26 கச0. திருவன்னியூர் - திருக்குறுத்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

காடுகொண்டரங்காக்கங்குல்வாய்க்கணம்
பாடமாநடமாடும்பரமனார்
வாடமானிறங்கொள்வர்மணங்கமழ்
மாடமாமதில்குழுவன்னியூரே.

(க)

செங்கணாகமரையதுதித்திரள்
அங்கையேந்தினின்றொரியாடுவர்
கங்கைவார்சடைமேலிடங்கொண்டவர்
மங்கைபாகம்வைத்தார்வன்னியூரே.

(உ)

ஞானங்காட்டுவார்நன்னெறிகாட்டுவர்
தானங்காட்டுவார்தம்மடைந்தார்க்கெலாம்
தானங்காட்டித்தன்றாளைடைந்தார்கட்கு
வானங்காட்டுவார்போல்வன்னியூரே.

(ங)

இம்மையெம்மையெனவிரண்டும்மியை
மெய்ம்மைதானறியாதுவிளம்புவர்
மெய்மையானினைவார்கடம்வல்லினை
வம்மின்றிர்ப்பார்கண்டார்வன்னியூரே.

(ச)

பிறைகொள்வாணுதற்பெய்வளோந்தேராளியர்
நிறையக்கொள்பவர்கீறணிமேனியர்
கறைகொள்கண்டத்தர்வெண்மழுவாளினர்
மறைகொள்வாய்மொழியார்வன்னியூரே.

(ரு)

திளைக்குமவண்டொடுதென்படுகொன்றையர்
துளைக்கைவேழத்தர்தேரலாசுடர்மதி
முளைக்குமுரற்குகிர்கண்டுநாகந்ர
வளைக்குமவார்சடையார்வன்னியூரே.

(சு)

குணங்கள்தொளட்டுமுர்த்தியிணையடி
இணங்குவார்கட்கினியனுமாய்தின்றான்
வணங்கிமாமலர்கொண்டவர்கவையும்
வணங்குவார்ட

(ஊ)

இய லுமாலொடுநான் மூகன் செய்தவம்
முயலிற் காண்பரிதாய்தின் மழர்த்திதான்
வயலெலாங்கயல்பாய்வன்னியூரே.

(அ-க)

வினங்கல்கோத்தெடுத்தான துமிக்கிட
இலங்கைமன்னனி ருபதுதோளினே
மலங்கலுந்நிலைத்தார்வன்னியூரே.

(க௦)

ததலம் சோழபாட்டில் உள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முதல்வன் - அச்சினிச்சுரர்; முதல்வி - பார்வதியம்மை,

91 கசக. திருவையாறு - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

சிந்தைவாய்த லுளானவநு
பொந்துவார்புலால்வெண்டலைக்கைபினன்
முந்திவாயதோர்முனிலைவெலபிடித்
தந்திவாயதோர்பாம்பரையாறரே.

(க)

பாகமாலேகிழந்தனர்பான்மதி
போகவானையினீருரிபோர்த்தவர்
கோகமாலேருளாயதோர்கொன்றையும்
ஆகவானெயஞ்சாடுமையாறரே.

(உ)

நெஞ்சமென்பதோர்நீள்கயந்தண்ணுளே
வஞ்சமென்பதோர்வான்சுழிப்பட்டுநான்
துஞ்சும்போதுதின்னமுத்திருவெழுத்
தஞ்சுந்தோன்மவருளுமையாறரே.

(ங)

புல்லாயெரியுட்டினர்
பனைக்கைவேழத்துரியுடல்போர்த்தவர்
அனைத்துவாய்த லுளாருமையாறரே.

(ச)

பரியர் தண்ணியர்பார்த்ததற்கரியவர்
அரியபாடலராடலரன்றியும்
கரியகண்டத்தர்காட்சிபுறர்க்கெலாம்
அரியர்தொண்டர்க்கெனியரையாறரே.

(ரு)

புலரும்போதுமிலர்பட்டபொற்சுடா
மலரும்போதுகளாற்பணியச்சிலர்
இலரும்போதுமிலாததமன்றியும்
அலரும்போதுமணியுமையாறரே.

(சு)

பங்கமாலேக்குழலியார்பால்நிதிக்

பியமுங்கண்ணியும்
அங்கமாலையுஞ்சுடுமையாறே.

(எ)

முன்னையாறுமுயன்றெழுவினொலாம்
பின்னையாறுபிரியெனும்பேதைகார்
மன்னையாறுமருவியமாதவன்
சுவமாகுமே.

(அ)

ஆனையாறெனவாடுகின்றான்முடி

யளா

யாறு

ன்னருள

(ஆ)

அரக்கின்மேனியனந்தளிர்மேனிய
அரக்கின்சேவடியாளஞ்சுவஞ்சலென்
றரக்கனீரைந்துவாயுமலறவே
அரக்கினாடியாறுமையாறே.

(கா)

திருச்சிற்றம்பலம்.

28௪௨. திருவையாறு - திருஞ்ஞறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

சிற்தைவண்ணத்தராய்த்திறம்பாவணம்
முத்திவண்ணத்தராய்முழுநீறணி
சந்திவண்ணத்தராய்த்தழல்போல்வதோர்
அந்திவண்ணமுமாவரையாறே.

(க)

மூலவண்ணத்தராய்முதலாகிய
கோலவண்ணத்தராகிக்கொழுஞ்சடர்
நீலவண்ணத்தராகிறெடும்பளிங்
காலவண்ணத்தராவரையாறே.

(உ)

சிற்தைவண்ணமுந்தீயதோர்வண்ணமும்
அந்திப்போதழகாகியவண்ணமும்
பந்திக்காலனைப்பாய்ந்ததோர் வண்ணமும்
அந்திவண்ணமுமாவரையாற

(ங)

ன

ம

ம

மருளுநானமு

அருளும்வ

(ச)

இழுக்கின்வண்ணங்களாகியவெவ்வழல்
குழைக்கும்வண்ணங்களாகியுங் கூடியும்
மழைக்கண்மாமுகிலாகியவண்ணமும்
அழைக்கும்வண்ணமுமாவரையாறே.

இண்டைவண்ணமுமேழிசைவண்ணமும்
தொண்டர்வண்ணமுஞ்சோதியின்வண்ணமும்
கண்டவண்ணங்குளாய்க்கனன்மாமணி
அண்டவண்ணமுமாவரையாற்றே.

(க)

விரும்பும்வண்ணமும்வேதத்தின்வண்ணமும்
கரும்பினீன்மொழிக்காரிகைவண்ணமும்
விரும்புவார்வினைதீர்த்திமீவண்ணமும்
அரும்பின்வண்ணமுமாவரையாற்றே.

(எ)

மொண்கடர்வண்ணமும்
பார்த்ததோர்வண்ணமும்

வாழித்தீயுருவாகியவண்ணமும்
ஆழிவண்ணமுமாவரையாற்றே.

(அ)

செய்தவன்றிருநீறணிவண்ணமும்
எய்தநோக்கரிதாகியவண்ணமும்
கைதுகாட்சியரியதோர்வண்ணமும்
ரே.

(க)

எடுத்தவாரக்கன்றிறல்வண்ணமும்
இடர்க்கன்போற்பெரிதாகியவண்ணமும்
கடுத்தகைந்நரம்பாவிசைவண்ணமும்
அடுத்தவண்ணமுமாவரையாற்றே.

(க)

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - செம்பொற்சோதிசுவரர்; முகல்வி - அறம்வளர்த்தநாயகி.

29

கசு ௩. திருவாவடுதுறை - திருக்குறந்தொகை.

பிறற்பலம்

நிறைக்கவாலியளல்லளிங்கேரிழை
மறைக்கவாலியளல்லளிம்மாதராள்
பிறைக்கவாலிப்பெரும்புனலாவடு
துறைக்கவாலியோடாடியசுண்ணமே.

(க)

தவளமாமகிச்சாயலோர்சந்திரன்
பிளவுசூடியபிஞ்ஞகனெம்மிறை
அளவுசுண்டிலளாவடுதண்டுறைக்
களவுகண்டனகுலாத்தனள்ஊனியே.

(உ)

பா

ராகத்தன்பன்மறை

ஆதியாவடுதண்டுறைமேவிய

ள்

மே,

(ங)

கார்க்கொண்மாமுதில்போல்வதேதார்கண்டத்தன்
வார்க்கொண்மென்முலைசேர்ந்திறுமாந்திவள்
ஆர்க்கொள்கொன்றையனாவடுதண்டுறைத்
தார்க்குநின் நிவள் தாமுமாகாண்மினே.

(ச)

கருகுகண்டத்தன்காய்கதிர்ச்சோதியன்
பருகுபாலமுதேயென்னும்பண்பின்
அருகுசென்றிலளாவடுதண்டுறை
ஒருவனென்னையுடையகோவென்னுமே.

(சி)

குழலுங்கொன்றையங்குவிளமத்தமும்
தழலுந்தையலோர்பாகமாத்தாங்கினான்
அழகனாவடுதண்டுறையாவெனக்
கழலுங்கைவளைகாரிகையாளுக்கே.

(சு)

பஞ்சின்மெல்லடிப்பாவையோர்பங்களைத்
தஞ்சமென்றிறுமாந்திவளாரையும்
அஞ்சவாளல்லளாவடுதண்டுறை
மஞ்சேனாடிவளாடியமையலே.

(எ)

பிறையுஞ்சூழநற்பெண்ணோடாணைய
நிறையுநெஞ்சமுநீர்மையுங்கொண்டவன்
அறையும்பூம்பொழிலாவடுதண்டுறை
இறைவனென்னையுடையவென்னுமே.

(அ)

வையந்தானளந்தரனுமயனுமாய்
மெய்யைக்காணலுற்றார்க்கழலாயினான்
ஐயனாவடுதண்டுறையாயெனக்
கையிலவெள்வளையுங்கழல்கின்றவே.

(ஆ)

பக்கம்பூதங்கள்பாடப்பலிகொள்வான்
மிக்கவாளர்க்கன்வவினிட்பினான்
அக்கணிந்தவனாவடுதண்டுறை
நக்கனென்னுமிந்நாணிவிசாண்மினே.

(க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

30

கசசு. திருப்பராயத்துறை - திருக்குறந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

கரப்பர்காலமடைந்தவர்தம்வினை
கருக்குமாறுவல்லார்கங்கைசெஞ்சடைப்
பரப்புநீர்வருகாவிரித்தென்கரைத்
திருப்பராயத்துறைமேனியசெல்வரே.

(க)

முடினார்களியானையினீருரி
பாடினார்மறைநான்கிடைதாறங்கம்
சேடனாந்தென்பராயத்துறைச்செல்வரைத்
தேடிக்கொண்டடியேன்சென்றுகாண்பனே.

(உ)

பட்டநெற்றியர்பான்மதிக்கீற்றினர்
நட்டமாடுவர்நள்ளிருளேமமும்
சிட்டனாத்தென்பராய்த்துறைச்செல்வனார்
இட்டமாயிருப்பாரையறிவரே.

(௩)

முன்பெலாஞ்சிலமோழமைபேசுவர்
என்பெலாம்பலுண்டங்குழிதர்வர்
தென்பராய்த்துறைமேவியசெல்வனார்
அன்பராயிருப்பாரையறிவரே.

(௪)

போதுதாதொடுகொண்டுபுனைந்துடன்
தாதவிழ்சடைச்சங்கரன்பாதத்துள்
வாதைதீர்க்கவென்றேத்திப்பராய்த்துறைச்
சோதியானைத்தொழுதெழுந்துய்ம்மினே.

(௫)

நல்லநான்மறையோதியநம்பனைப்
பல்லில்வெண்டலையிற் பவிசொளவனைத்
தில்லையான்மென்பராய்த்துறைச்செல்வனை
வல்லையாய்வணங்கித்தொழுவாய்மையே.

(௬)

நெருப்பினற்குவித்தாலொக்குரீள்சடைப்
பருப்பதமதபாணையுரித்தவன்
திருப்பராய்த்துறையார்திருமார்பினால்
பொருப்பராவிழிபுனல்போன்றதே.

(௭)

எட்டவிட்டவிடுமணலெக்கர்மேல்
பட்டதுண்டுளிபாயும்பராய்த்துறைச்
சிட்டன்சேவடிசென்றடைகற்றிறரேல்
விட்டுநம்வினையுள்ளனவிடுமே.

(௮)

நெருப்பரானிமிர்ந்தாலொக்குரீள்சடை
மருப்பராய்வளைத்தாலொக்குமவான்மதி
திருப்பராய்த்துறைமேவியசெல்வனார்
விருப்பராயிருப்பாரையறிவரே.

(௯)

தொண்டொடியுந் தாமலர் தூவியும்
இண்டைகட்டியிணையடியேத்தியும்
பண்டாங்கர்பராய்த்துறைப்பாங்கரைக்
கண்டுகொண்டடியேனுய்ந்துபோவனே.

(௧௦)

அரக்கனற்றலழித்தவழகனைப்
பரக்குரீர்ப்பொன்னிமன்னுபராய்த்துறை
இருக்கைமேவியவிசையேத்துமின்
பொருக்கநம்வினைபோயறுங்காண்பினே.

(௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - திருப்பராய்த்துறைநாதர்; முதல்வி - பசும்பொன்மயிலம்மை.

31 கசநு. திருவானைக்கா - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

கோணைக்காவிக்குளிரந்தமனத்தராய்த்
தேனைக்காவிபுண்ணார்க்கிலதெண்ணார்கள்
ஆனைக்காவிவெம்மானையணைகிலார்
ஊனைக்காவிபுழிதர்வருமரே.

(க)

திருகுசந்தையைத்தீர்த்துச்செம்மைசெய்து
பருகியுறலைப்பற்றிப்பதமறிந்

'னறியே

(உ)

துன்பமின்றித்துயரின்றியென்றுநீர்
இன்பம்பேண்டிலிராப்பகலேத்துமின்
என்பொனீசனிறைவனென்றுளருவார்க்
கன்பனையிடுமானைக்காவண்ணலே.

(ங)

நாவானன்றுநாமலர்ச்சேவடி

ஆவாவென்றிடுமானைக்காவண்ணலே.

(ச)

விவணங்குமின்வைகலும்

ல

ரைஞ்சுரைஞ்சுகின்றனருளிரீர்வார்க்கெலாம்
லே.

(ரு)

நடையெமய்யென்றுகாத்திகம்பேசாதே
படைகள்போல்வரும்பஞ்சமாபூதங்கள்
தடையொன்றின்றியேதன்னடைந்தார்க்கெலாம்
அடையநின்றிடுமானைக்காவண்ணலே.

(க்)

ஒழுக்குமாடத்துள்ளான்பதுவாயதலும்
கழுகரிப்பதன்முன்னங்கழலடி
தொழுதுகைகளாற்றாமலர்நூவிதின்
றமுமவர்க்கன்பனைக்காவண்ணலே.

(எ)

உருளும்போதறிவுண்ணுவலகத்தீர்
தெருளுஞ்சிக்கு
இருளறுத்துநின்றீசனென்பார்க்கெலாம்
அருள்கொடுத்திடுமானைக்காவண்ணலே.

(அ)

நேசமாகிநீனமடஞ்சமே

நாசமாயகுலநஞ்சுற்றங்கள்

பாசமற்றுப்பராவானந்த

ஆசையுற்றிடுமாணக்காவண்ணலே.

(க)

ஓதமாகடல்குழிலங்கைக்கிறை

கீதங்கின்னரம்பாடக்கெழுவினான்

பாதம்வாங்கப்பரிந்தருள்செய்தங்கோர்

ஆதியாயிடுமாணக்காவண்ணலே.

(க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - சம்புகேசுவரர்; முதல்வி - அகிலாண்டநாயகி.

32 கசுசு. திருப்பூந் துருத்தி - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

கொடிகொள்செல்வவிழாக் குணலையறாக்

கடிகொள் பூம்பொழிற் கச்சியேகம்பனார்

பொடிகள் பூசிய பூந்துருத்திநகர்

அடிகள் சேவடிக்கீழ்நாமிருப்பதே.

(க)

ஆர்த்ததோலுடைகட்டியோர்வேடனாய்ப்

பார்த்தனோடுபடைதொடுமாகிலும்

பூத்தநீள்பொழிற் பூந்துருத்திநகர்

தீர்த்தன் சேவடிக்கீழ்நாமிருப்பதே.

(உ)

மாதிரைமதித்தாறொருபாகமரக்

காதலாற்கரந்தான்சடைக்கங்கையைப்

பூதநாயகன் பூந்துருத்திநகர்க்

காதிசேவடிக்கீழ்நாமிருப்பதே.

(ங)

மூவனாய்முதலாயிவ்வுலகெலாம்

காவனாய்க்கடுங்காலணக்காய்ந்தவன்

பூவிநாயகன் பூந்துருத்திநகர்த்

தேவன் சேவடிக்கீழ்நாமிருப்பதே.

(ச)

செம்பொனையொக்குமேனியன்றேசத்தில்

உம்பராவரோடங்குருக்கிலும்

பொன்பொனாசெல்வப்பூந்துருத்திநகர்

நம்பன் சேவடிக்கீழ்நாமிருப்பதே

(ஐ)

வல்லம்பேசிவனீசெய்முன்னுரினைக்

கொல்லம்பேசிக்கொடுஞ்சரநாறினான்

புல்லம்பேசியும்பூந்துருத்திநகர்ச்

செல்வன் சேவடிக்கீழ்நாமிருப்பதே.

(ஊ)

ஒருத்தலையுலகேழுந்தொழுகின்ற

பருத்தபூம்பொடுபுரினமதிகங்கையும்

நீநகர்த

திருத்தன்சேவடிக்கீழ்நாமிருப்பதே. (எ)

அதிரர்தேவரியக்கர்விச்சாதர்
கருதநின்றவர் காண்பரிதாயினான்
பொருதநீர்வருபூந்துருத்திநகர்ச்
சதிரன்சேவடிக்கீழ்நாமிருப்பதே. (அ)

செதுகமுமனத்தார்புறங்கூறினும்
கொதுகமுக்கண்ணினேன்பிகள்
பொதுவினையகன்பூந்துருத்திநகர்க்
ப்பதே. (க)

வாளரக்கனறணப

பிடித்தகைஞ்ஞெரிந்துற்றனகண்ணெலாம்
பொடிக்கவூன்றியபூந்துருத்திநகர்ப்
படிக்கொள்சேவடிக்கீழ்நாமிருப்பதே. (க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - புஷ்பபடநாதர்; முகவீ - அழகாலமந்தநாயகி.

33

கசள. நச்சோற்றுத்துறை - திருக்குறுந்தொகை

ஊமபலம்

காளரவத்தனா

பலத்துறைசெல்வனார்

தொல்லையுழியர்சோற்றுத்துறையர்க்கே
வல்லையாய்ப்பணிசெய்மடநெஞ்சமே. (க)

யாக

அத்தியாலடியார்க்கொன்றளித்திலை
தொத்துநின்றலர்சோற்றுத்துறையர்க்கே.
பத்தியாற்பணிசெய்மடநெஞ்சமே. (உ)

ஒட்டிநின்றவடலுறுநோய்வினைக்
கட்டிநின்றகழிந்தவைபோயறத்
தொட்டுநின்றமச்சோற்றுத்துறையர்க்கே
பட்டியாய்ப்பணிசெய்மடநெஞ்சமே. (ங)

ஆதியானண்டவாணர்க்கருள்செல்லும்
பதியானென்றுநின்மலனேயென்றும்
சோதியானென்றுஞ்சோற்றுத்துறையர்க்கே
வாதியாய்ப்பணிசெய்மடநெஞ்சமே. (ச)

ஆட்டியையடியேன்வினையாபின
ஓட்டியொருகாதிலிலங்குவெண்

தோட்டினாயென்றுசோற்றுத்துறையர்க்கே
நீட்டிபணிசெய்மடநெஞ்சமே.

பொங்கிவிண்மெழந்தகடல்நஞ்சனைப்
பங்கியுண்டதோர்தெய்வமுன் தோசொலாய்
தொங்கியென்றுஞ்சோற்றுத்துறையர்க்குத்
தங்கிபணிசெய்மடநெஞ்சமே.

(௬)

யூனிபோலநீயாற்றவலியைகாண்
ணிபோலிழிந்தேறியுடையுடையுடும்
தோணியாகியசோற்றுத்துறையர்க்கே
பூணியாய்ப்பணிசெய்மடநெஞ்சமே.

(௭)

பெற்றமேறிலென்பேய்ப்படையாகிலென்
புற்றிலாடரவேயதுபூணிலென்
சுற்றநீயெவ்வுறையர்க்கே
பற்றிபணிசெய்மடநெஞ்சமே.

(௮)

அல்லியானரவைந்தலைகாண்ப்
பன்னியானறியாதபரிசெலாம்
சொல்லிநீயென்றுஞ்சோற்றுத்துறையர்க்கே
புல்லிபணிசெய்மடநெஞ்சமே.

(௯)

மிண்டரோடுவிரவியும்விறிலாக்
சூண்டர்தம்மைக்கழிந்துய்யப்போந்துநீ
தொண்டுசெய்தென்றுஞ்சோற்றுத்துறையர்க்கே
உண்டுபணிசெய்மடநெஞ்சமே.

(௧௦)

ஆழ்ந்துபோயலறவ்விரவான்றினான்
சூழ்ந்தபாரிடஞ்சோற்றுத்துறையர்க்குத்
தாழ்ந்துபணிசெய்மடநெஞ்சமே.

(௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - தொலையாச்செல்வர்; முதல்வி - ஒப்பிலாம்பிகை.

34

௧௭௮. திருநெய்த்தானம் - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

கொல்லியான்குளிர்தூங்குதற்றலத்தான்
புல்லியார்புரமுன்மெரிசெய்தவன்
நெல்லியானிலையானெய்த்தானனைச்
சொல்லிமெய்தொழுவார்சுடர்வாணரே.

(௧)

இரவணையிடுவெண்டலையெந்தியைப்.
பரவணைப்படையார்மதினமுன்றையும்து

நிரவணைநிலையானநெய்த்தானனைக்
குரவணைத்தொழுவார்தொழுவானரே. (உ)
ஆனிடையைந்துமாவெராரிருள்

தேனிடைமலர்பாயுநெய்த்தானனை
வானிடைத்தொழுவார்வவிவானரே. (ங)

விண்டவர்புரமுன் றும்வெண்ணிறெழக்
கண்டவன்கடிதாசியநஞ்சினை
உண்டவன்னொளிபானநெய்த்தானனைத்
தொண்டராய்த்தொழுவார்சுடர்வானரே. (ச)

வந்திற்கவே

நசுண்டான

நங்கையோடுநவின் நெய்த்தானனைத்
தங்கையாற்றொழுவார்தலைவானரே,
சுட்டநீறுமெய்ப்பூசுக்கடையுள்
நட்டமாவெர்நள்ளிருட்பேயொடே
சுட்டர்வானவர்தேருநெய்த்தானனை
இட்டமாய்த்தொழுவாரின்பவானரே. (அ)

கொள்ளித்தீயெரிவிக்கொடியதோர்
கள்ளிக்காட்டிடையாடுவர்கான்மினோ
தெள்ளித்தேறித்தெளிந்துநெய்த்தானனை
உள்ளத்தாற்றொழுவாரும்பர்வானரே. (ஈ)

உச்சிமேல்விளங்கும்பிளவெண்பிறை
பற்றியாடரவோடுஞ்சடைப்பெய்தான்
நெற்றியாரமுற்கண்டநெய்த்தானனைச்
சுற்றிமெய்தொழுவார்சுடர்வானரே. (அ)

மாலொடும்மறையோதியான்முகன்
காலொடும்முடிசாண்பரிதாயினான்
சேலொடுஞ்செருச்செய்யுநெய்த்தானனை
மாலொடுந்தொழுவார்வினைவாடுமே. (க)

விவாளரக்கன்

நெருங்கநீள்வரையுன்றுநெய்த்தானனார்
புரிந்துகைந்நரம்போடிசைபாடலும்
பரிந்தனைப்பணிவார்வினைபாறுமே. (க0)

இருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.
முதல்வன் - நெய்யாடியப்பர்; முதல்வி - பாலாம்பிகை.

௩௧ கசக. திருப்பழனம் - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றப்பலம்

அருவனையத்தியீருரிபோர்த்துமை
உருவனையொற்றியூர்பதியாகிலும்
பருவரால்வயல்குழந்தபழனத்தான்
திருவினாற்றிருவேண்டுமித்தேவர்க்கே. (க)

வையம்வந்துவணங்கிலங்கொளும்
ஐயனையறியார்கிலாதர்கள்
பைகொளாடாவார்த்தபழனன்பால்
பொய்யர்காலங்கன்பாக்கிடுவார்களே. (உ)

வண்ணமாகமுறுக்கியவாசிகை
சுண்ணமாக, சசடை, ய
பண்ணுமாகவேபாடும்பழனத்தான்
ம. (ங)

மூர்க்கப்பாமபுபிடித்ததுமூசுட
வார்க்கப்பாம்பினைக்கண்டதுணிமதி
பார்க்கப்பாம்பினைப்பற்றும்பழனத்தான்
தார்க்கொண்மாலேசடைக்கரந்திட்டதே. (ச)

நீலமுண்டமிடற்றினனேந்ததோர்
கோலமுண்டகுணத்தானிறந்ததோர்
பாலுமுண்டுபழனன்பாலென்னிடை
மாலுமுண்டிறையென்றன்மனத்தினே. (சு)

மந்தமாகவளர்பிறைகுடியோர்
சந்தமாகத்திருச்சடைச்சாத்துவான்
பந்தமாயினதீர்க்கும்பழனத்தான்
எந்தைதாய்தந்தையெம்பெருமானுமே. (ஃ)

மார்க்கமென்றறியார்மதியில்கிள்
பூக்கரத்திற்புரிகிலர்மூடர்கள்
பார்க்க
தார்க்கே (எ)

தேறுவாரலர்தீவினையாளர்கள்
பாறினாற்பணிவேண்டுபழனத்தான்
கூறினானுமையாளொடுங்குடவே. (அ)

சுற்றுவார்தொழுவார்கடர்வண்ணன்மேல்
தெற்றினர்திரியும்புரமுன்மெய்தான்
பற்றினர்தீர்க்கும்பழனை
என்மரக்கேனெம்பிரானேயே.

பொங்குமாகடல்சூழிலங்கைக்கிறை
அங்கட

தங்கன்றானடியேனுடையுச்சியே.

(க௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - ஆபத்சகாயர்; முதல்வி - பெரியநாயகி.

36

கரு. திருச்செம்பொன்பள்ளி - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

கானறதகடிபொழில்வண்டினம்
தேனறததிருச்செம்பொன்பள்ளியான்
ஊனறததோர்வெண்டலையுட்பளி
தானறததோர்கொள்கையன்காண்மினே.

(க)

என்புமாமையும்பூண்டங்குழிதர்வர்க்
கன்புமாயிடுமாயிழையீரினிச்
செம்பொன்பள்ளியுளான்சிவலோகனை
நம்பொன்பள்ளியுள்கணினாசமே.

(உ)

வேறுகோலத்தராணலர்பெண்ணலர்
கீறுகோவணவைதுகிலாடையர்
தேறலாவதொன்றன்றுசெம்பொன்பள்ளி
ஆறுசூடியவண்ணலவனையே.

(ங)

அருவராததோர்வெண்டலையேந்திவந்
திருவராயிடுவார்கடாதேடுவார்
தெருவெலாமுழல்வார்செம்பொன்பள்ளியார்
ஒருவர்தாம்பலபேருளர்காண்மினே.

(ச)

பூவுலாஞ்சடைமேற்புனல்சூடினன்
ஏவலாலெயின்முன்றுமெறித்தவன்
தேவர்சென்றிறைஞ்சஞ்செம்பொன்பள்ளியான்
மூவராய்முதலாய்நின்றமூர்த்தியே.

(ரு)

சலவராயொருபாம்பொடுதன்மதித்
கலவராவதின்காரணமென்கொலோ
திலகணைமுடியார்செம்பொன்பள்ளியார்
குலவினாலெயின்முன்றெய்தகூத்தரே.

(க)

கைகொள்கூலத்தர்கட்டுவாங்கத்தினர்

டர்

செய்யமேனிவெண்ணிற்றார்செம்பொன்பள்ளி
ஐயர்கைய

(ஏ)

வெங்கணுகம்வெருவுற வார்த்தவர்
பைங்கணையினீருரிபோர்த்தவர்
செங்கணமால்விடையர்செம்பொன்பள்ளியார்
அங்கணையடைந்தார்வினைதீர்ப்பரே.

(அ)

நன்றிநாரணனான்முகனென்றிவர்
நின்றநீண்முடியோட்டிகாண்புற்றுச்
சென்றுகாண்பரியான்செம்பொன்பள்ளியான்
நின்றசூழினீளொரியாகியே.

(ஆ)

திரியுமும்மதிள்செங்கணையொன்றினால்
எரியவெய்தனலோட்டியிலங்கைக்கோன்
நெரியவூன்றியிட்டார்செம்பொன்பள்ளியார்
அரியவானமவரஞர்செய்வரே.

(இ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - சொர்ணபுரீசர்; முதல்வி - சுகந்தவனநாயகி.

37

கருக. திருக்கடவூர்வீரட்டம் - திருக்குறும்புதொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

மலைக்கொளானையக்கியவல்வினை
நிலைக்கொளானைநினைப்புறுநெஞ்சமே

லால

கலைக்கையா ரே.

(க)

வெள்ளிமால்வரைபோல்வதொரானையார்
உள்ளவாறெனையுள்புகுமாணையார்
கொள்ளமாகியகோயிலுளானையார்
கள்ளவானைகண்டுகடவூரே.

(உ)

ஊனைவேவருக்கியவானையார்

வ

கான

ர.

(ங)

ஆலமுண்டழகாயதொரானையார்
நீலமேனிகெடும்பளிக்கானையார்
கோலமாயகொழுஞ்சுடரானையார்

(ச)

அளித்தவானஞ்சுமாடியவானையார்
வெளுத்தநீள்கொடியேறுடையானையார்
எ

கண்டுகடவூரே.

(ஞ)

விடுத்தமால்வரைவிண் ணுறவாணையார்
தொடுத்தமால்வரை நாயதோராணையார்
கடுத்தகாலனைக்காய்ந்ததோராணையார்

ரே.

(சு)

யார

எண்ணுளார்பலரேத்திடுமாணையார்
விண்ணுளார்பலரும்மறியாணையார்

கண்டிர்கடலூரே.

(எ)

சமபவளதனுளையார

மனக்கும்வல்வினைதீர்த்திடுமாணையார்
அனைக்குமன்புடையார்மனத்தாணையார்
கனைக்குமாணைகண்டிர்கடலூரே.

(அ)

வேதமாகியவெஞ்சுடராணையார்

யார்

காதலாணைகண்டிர்கடலூரே.

(க)

நீண்டமாலொடுநான்முகன்றனுமாய்ம்
காண்டுமென்றுபுக்கார்களிருவரும்
மாண்டவாரமுலாகியவாயையார்
காண்டலாணைகண்டிர்கடலூரே.

(க)

வகையர்மன்னனை

எடுத்ததோள்களிறெறித்தாணையார்
கடுத்தகாலனைக்காய்ந்ததோராணையார்
கடுக்கையாணைகண்டிர்கடலூரே.

(கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - அயிர்த்தகேசுவரர்; முதல்வி - அபிராமியம்மை.

38

கருந. திருக்கடலூர்மயானை - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

குழைகொள்காதினர்கோவணவாடையார்
உழையார்தாங்கடலூரின்மயானத்தார்
பழையதம்மடியார்செயும்பாவழம்
பிழையுந்தீர்ப்பர்பெருமானடிகளே.

(க)

உன்னிவானவரோதியசுந்நதயில்
கன்னல்தேன்கடலூரின்மயானத்தார்
தன்னினோக்கித்தொழுதெழுவார்க்கெலாம்
பின்னையென்றார்பெருமானடிகளே.

(உ)

சூலமேந்துவந்தோலுடையாடையர்
ஆலமுண்டமுதேமிகத்தேக்குவர்
கால்கால்கடவூர்மயானத்தார்
மாலையார்ப்பெருமானடிகளே.

(ந)

இறைவனாமிமையோர்தொழுபைங் : மூல்
மறவனாகடவூரின்மயானத்தார்
அறவனாடியாரடியார்தங்கள்
பிறந்திர்ப்பார்பெருமானடிகளே.

(ச)

கத்துகாளிகதந்தணிவந்தவா
மத்தார்தாங்கடவூரின்மயானத்தார்
ஒத்தொவ்வாதனசெய்துமூலவாரொரு
பித்தர்காணும்பெருமானடிகளே.

(ரு)

எரிகொண்மேனியினம் பிறைவைத்தவர்
கரியார்தாங்கடவூரின்மயானத்தார்
அரியரண்டத்துளோரயன்மாலுக்கும்
பெரியர்காணும்பெருமானடிகளே.

(க)

அணங்குபாகத்தாரரணநான்மறை
கணங்கொள்சேர்கடவூரின்மயானத்தார்
வணங்குவாரிடர்திர்ப்பாரமயக்குறும்
பிணங்கொள்காடர்பெருமானடிகளே.

(எ)

மரவுசேர்கடவூரின்மயானத்தார்
பரவுவாரிடர்திர்ப்பார்பணிகொள்வர்
பிரமன்மாற்கும்பெருமானடிகளே.

(அ-க-கப)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சே தநாட்டில் உள்ளது.

முதல்கன் - பிரம ஸீசர்; முதல்வி - அமலக்குபமி ன்னம்மை.

29

கருங். * திருமயிலாடு ஆறை - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

கொள்ளுங்காதன்மைபெய்துறுங் கால்வளை
உள்ளமுள்கியுரைக்குந்திருப்பெயர்
வள்ள
வெள்ளந்தாங்குசடையனைவேண்டியே.

(க)

சித்தந்தேறுஞ்செறிவளை சிக்கெனும்
பச்சைநீருமென்பைங்கொடியான்மதி
ரன

பாவிக்கொன்றைகொடுக்கிலே.

(உ)

திருமயிலாடு ஆறை என்பது மாயூரம்

அண்டர்வாழ்வுமமரிருக்கையும
கண்டுவிற்றிருக்குங்கருத்தொன்றிலோம்
வண்டுசேர்மயிலாடுதுறையன்
தொண்டர்பாதங்கள்சூழித் துறையிலே. (ங)

வெஞ்சினக்கடுங்காலன்வினாஇலான்
அஞ்சிதப்பும்பிதப்புமதுக்கலாம்
மஞ்சன்மாமயிலாடுதுறையுற
அஞ்செல்லாளுமைபங் கனருளிலே. (ச)

குறையிலோங்கொடுமாறுவாழ்க்கையால்
கறையிலாவியகண்டனெண்டோளினன்
மறையலான்மயிலாடுதுறையுற
இறைவனீள்கழலேத்தியிருக்கிலே. (ரு)

நிலைமைசொல்லுநெஞ்செதவமென்செய்தாய்
கலைகளாயவல்லான்கயிலாயன்
மலையன்மாமயிலாடுதுறையன்
தலையின்மேலுமனத்துறந்தங்கவே. (க)

நீற்றினுனிமீர்புன்சடையான்விடை
ஏற்றினுனமையாளுடையான்புலன்
மாற்றினுன்மயிலாடுதுறையென்று
பேரற்றுவார்க்குமுன் டோபுவிவாழ்க்கையே. (எ)

கோலும்புல்லுமொருகையிற்குச்சமும்
தோலும்புண்டுதுயரமுற்றென்பயன்
நீலமாமயிலாடுதுறையனே
நூலும்வேண்டுமோதுண்ணார்த்தோர்கட்டிகே. (அ)

பணங்கொளாடரவல்குற்பகீரதி
மணங்கொளச்சடைவைத்தமறையவன்
வணங்குமா மயிலாடுதுறையன்
அணங்கொர்பால்கொண்டகோலமழுகதே. (க)

பேணிலாதவர்பேதுறவோட்டினோம்
வாணிலாமயிலாடுதுறையன்கு
காணிலார்க்குங்குத்துயரில்லையே. (க0)

பருத்ததோளுமுடியும்பொடியிட
பெருநுனவனின்னிசைக்கட்டலும்
வரத்தினுன்மயிலாடுதுறையென்தொழும்
கரத்தினுன்வினைக்கட்டலுங்காண்மினே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டின் உள்நாடு,
முதல்நாடு - மதுரை; முதல்வி - அஞ்சனாயகி.

வ

கருசு. திருக்கழிப்பாலை - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

வண்ணமும்வடிவுஞ்சென்றுகண்டிலள்
எண்ணிராமங்களைத்தநிறைந்திலள்
கண்ணுலாம்பொழில்சூழ்கழிப்பாலையெம்

(க)

மருந்துவானவருய்யரஞ்சுண்டுந்
திருந்தவன்கழிப்பாலையுளெம்பிரான்
நிறந்துசேவடிசுந்தையுள்வைத்திவள்
பரிந்துரைக்கலுமென்சொற்பழிக்குமே.

(உ)

மழலைதான்வரச்சொற்றெறிகின்றிலள்
குழலினோர்மொழிகூறியகண்மினோ

'கா' 'ம.

(ங)

செய்யமேனிலெண்ணீறணிவான்றனை
மையலாகிமதிக்கலளாலையுந்
கைகொள்வெண்மழுவன்கழிப்பாலையெம்
ஐயனையறிவானிவடண்மையே.

(ச)

கருத்தனைக்கழிப்பாலையுண்மேவிய
ஒருத்தனையுமையாளொருபங்கனை
அருத்தியாற்சென்றுகண்டிடவேண்டுமென்
பசலதாடுமே.

கங்கையைச்சடைவைத்துமலைமகள்
நங்கையையுடனவைத்தநாதனார்
திங்கள்சூழுகிருக்கழிப்பாலையான்
இங்குவந்திடுமென்றிறுமாக்குமே

(சு)

கயனடைய

கையட

மையுலாம்பொழில்சூழ்கழிப்பாலையெம்
ஐயனெனினியேயருளென்னுமே.

(ஊ)

பத்தர்கட்கழுதாயபரத்தனை
வன்றிலாழர்த்தியை
பிப்பாலையெம்

சித்தனைச்சென்றுசேருமாசெப்புமே.

(அ-க)

பொன்செய்மாழுவாளர்க்கண்றலை
அஞ்சநான்குமொன்றும்மிறுத்தானவன்

பபா

றுஞ்சம்போதுந்துணையெனலாகுமே.

(க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - பால்வண்ணநாதர்; முதல்வி - வேதநாயகி.

௫

கரு

ரப்பைஞ்ஞீவி - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

படைகொள்பாரிடஞ்சூழ்ந்தபைஞ்ஞீவியார்

சடையிற்கங்கைதரீத்தசதுரை

அடையவல்லவர்க்குல்லையவலமே.

(க)

மத்தமாமலர்கூடியமைந்தனர்

சித்தராய்த்திரிவார்விணைதீர்ப்பரால்

பத்தர்தாந்தொழுதேத்துபைஞ்ஞீவியெயம்

(உ)

நட்காட்டகத்தாடலான்

பழுதொன்றின்றிப்பைஞ்ஞீவிப்பரமனைத்

தொழுதுசெல்பவர்தம்வினைநூளியே.

(ங)

நின்றசூழலறிவரியானிடம்

சென்றுபாரிடமேத்துபைஞ்ஞீவியுள்

எகளை.

(ச)

வேழத்தின்னூரிபோ

தாழ்ச்செஞ்சடைமேற்பிறைவைத்தவர்

தாழைத்தன்பொழில்சூழ்ந்தபைஞ்ஞீவியார்

யாழின்பாட்டையுகர்

(ஊ)

குண்டுபட்டுக்குறியறியாச்சமண்

மிண்டரோடுபடுத்துயப்போந்துநான்

கண்டங்கார்வயல்கூழ்ந்தபைஞ்ஞீவியெயம்

அண்டவாணனடியடைந்துயந்தனே.

(கூ)

வரிப்பையாடரவாட்டிமதகரி

உரிப்பைமூடியவுத்தமனாருறை

திருப்பைஞ்ஞீவிதென்தொழுவார்கள்போய்

இருப்பர்வானவரோடினிதாகவே.

(எ)

கோடல்கோங்கம்புறவணிமுல்லைமேல்

பாடல்வண்டிசைக்கேட்கும்பைஞ்ஞீவியார்.

பேடுமாணும்பிறறியாததோர்
ஆடுநாகமசைத்தவடிகளே.

(அ)

காட
வாருலாமுலைமங்கையராபங்கின
தேருலாம்பொழில்சூழ்த்தபைஞ்ஞீலியெம்
ஆர்கிலாவமுதையடைந்துய்ம்மினே.

(க)

தருக்கிச்சென்றுதடவரைபற்றலும்

அரக்கன்பாடவருளுமெம்மானிடம்
இருக்கைஞீலியென்பார்க்கிடரில்லையே.

(க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - நீலகண்டேசுவரர்; முதல்வி - விசாலாட்சியம்மை.

கருகா. திருவேட்களாம் - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

நன்றுநாடொறுநம்வினைபோயறும்
புன்பந்தழைக்கவிருக்கலாஞ்
சீர்திருவேட்களத்துன்ளுறை
துன்றுபொற்சடையானத்தொழுமினே.

(க)

கருப்புவிவஞ்சிலைக்காமனைக்காய்ந்தவன்
பொருப்புவிவஞ்சிலையாற்புராஞ்செற்றவன்
விருப்பன்மேவியவேட்களங்கைகொழு
திருப்பனுகிலெனக்கிடரில்லையே.

(உ)

வேட்களத்துறைவேதியென்மிறை
ஆக்களேறுவராணஞ்சுமாடுவர்

காப்பர்நம்மைக்கறைமிடற்றண்ணலே.

(ங)

அல்லலில்லையருவினைதானில்லை
மல்குவென்பிறைசூடுமனாளுர்
செல்வனாந்திருவேட்களங்கைகொழு
வல்லராகில்வழியதுகா

(ச)

துன்பமில்லைத்துயரில்லையாமினி
நம்பனாகியநன்மணிகண்டனார்
என்பொருளுறைவேட்களநன்னகர்
இன்பன்சேவடியேத்தியிருப்பதே.

(ரு)

கட்டப்பட்டுக்கவலையில்லிழாதே

சிட்டனாந்திருவேட்களங்கைகொழுப்
பட்டவன்மே.

(சு)

வட்டமென்முலையாளுமைபங்கனார்
எட்டுமொன்றுமிரண்டுமுன்றுமினார்
சிட்டர்சேர்திருவேட்களங்கைதொழு
திட்டமாகியிருமடநெஞ்சமே.

(எ)

நட்டமாடியநம்பனைநாடொழும்
இட்டத்தானினிதாசுநினைமினே
வட்டவார்முலையாளுமைபங்கனார்
நீர்திருவேட்களந்தன்னையே.

(அ)

வட்டமாமனின்
சுட்டகொள்கையராசினுஞ்சூழ்ந்தவர்
குட்டவல்வினைதீர்த்துக்குளிர்விக்கும்
சிட்டர்பொற்றிருவேட்களச்செல்வரே.

(க)

சேடனாருறையுஞ்செழுமாமலை
ஒடியாங்கெடுத்தான்முடிபத்திற
வாடவூன்றிமலராடிவாங்கிய
வேடனாருறையேட்களஞ்சேர்மினே.

(கா)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - பாசுபதேச்சுரர்; முதல்வி - நல்லநாயகி.

கரு. திருநல்லம் - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

கொல்லத்தானமனார் தமர்வந்தக்கால்
இல்லத்தார்செய்யலாவதெனழைகார்
நல்லத்தானமையாளுடையான் கழல்
சொல்லத்தான்வல்விரேற்றயர்திருமே.

(க)

பொக்கம்பேசிப்பொழுதுகழியாதே
துக்கந்த்

நக்கன்சேர்நல்லநண்ணுதன்னமையே.

(உ)

பிணிகொள்வார்சூழற்பேதையர்காதலால்
பணிகன்மேவிப்பயனில்லைப்பாவிசார்
அணுகவேண்டிலரனெறியாவது
நநல்லமே.

(ங)

தமக்குநல்லதுதம்முயிர்போயினால்
இமைக்கும்போதுமிராதிகுரம்பைதான்
உமைக்குநல்லவன்று நுறையும்பதி
நமக்குநல்லதுநல்லமடைவதே.

(ச)

உரைதளர்ந்துடலார்நடுங்காமுனம்
நரைவியுடையானிடநல்லமே
பரவுமின்பணியின்பணிவாரொடே

ன. ன.

அல்லலாகவெம்பூதங்களாட்டினும்
வல்லவாறுசுவாயநமவென்று
நல்லமேவியநாதனடிதொழ
வெல்லவந்தவினைப்பகைவிடுமே.

(சு)

மாதாரொடுக்கொஞ்சுற்றமும்
பேதமாகிப்பிரிவதன்முன்னமே
நாதன்மேவியநல்லநகர்தொழப்
போதுமின்னெழுமின்புகலாகுமே.

(எ)

வெம்மையானவினைக்கடனீங்கிரீர்
செம்மையாயசுவகதிசேரலாம்
சும்மையார்மலர்நூவித்தொழுமிடே
நம்மையாளுடையானிடநல்லமே.

(அ)

காலமானகழிவதன்முன்னம்
ஏலுமாறுவணங்கிரினிறைத்துமின்
மாலுமாமலராடுமாமை
நாலும்வல்லவர்கோனிடநல்லமே.

(க)

மல ன
மபத்
நல்லநல்லமெனும்பெயர்நாவினால்
சொல்லவல்லவர்நூநெறிசேர்வரே.

(க௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - உராமகேசவரர்; முதல்வி - மங்களநாயகி.

166

கருஅ. திருவாமரத்தூர் - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

மாமாத்தாகியமாலயன்மால்கொடு
தாமாத் தேடியுங்காண்கிலர்தாண்முடி.
ஆமாத் தூரணையருளாயென்யென்
தேமாப்பெய்திக்கண்டாரிறையானையே.

சநத்யார் சயவார்தங்கள்
யெய்

ம்

காமாத்தம்மெனுங்கார்வலைப்பட்டுநான்
போமாத்தையறியாதுபுலம்புவேன்
ஆமாத்தூரரனெயன்றழைத்தலும்
தேமாத்திங்கனிபொலத்தித்திக்குமே.

(ங)

பஞ்சபூதவலையிற்பதிவதம்
கஞ்சிரா னுமாமாத் தூரழகனை

வஞ்சவாறுகள்வற்றினகாண்மினே.

(ச)

சூராமனுங்குழலாஸொரு கூறறார்
அராமனுஞ்சடையான் றிருவாமாத் தூர்
இராமனும் வழிபாடுசெய்சேனை
நிராமயன் றனைநாளுநினைமினே.

பித்தனைப்பெருந்தேவர்தொழப்படும்
தூர்மேவிய

பத்திவெள்ளம்பரந்தகாண்மினே.

(சு)

கூற்றினுன்குழற்கோலச்சடையிலோர்
ஆற்றினுண்ணியாமத்தூர்மேவிய
ஏற்றினுனெமையாளுடையீசனே.

(ஏ)

பண்ணிற்பாடல்கள் பத்திசெய்வித்தகர்க்
கண

தோர்
காண்மினே

(அ)

குண்டர்பிலிகள் கொள்ளுங்குணமிலா
மிண்டரோடெனவேறுபடுத்தயக்
கொண்டநாதன் குளிர் புனல்வீரட்டத்
டமாமாத் தூர் காண்மினே.

(ஆ)

வானஞ்சாடுமதியரவத்தொடு
தானஞ்சாதுடன்வைத்தசடையிடைத்
தும்

ஆனஞ்சாடியவாமன.

(க)

விடலையாய் விலங்கல்லெடுத்தான் முடி
அடரவோர் விரலான் றியவாமாத் தூர்
இடமதாக்கொண்டவீசனுக்கென்னுளம்
மதாசக்கொண்டன்பற்றிநப்பனே.

(கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் நடுநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வண் அழகு காசலர்; முதல்வி - அழகியநாயகி, முத்தாம்பிகை,

கருக. * திருத்தோணிபுரம் - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

மாதியன்றுமனைக்கருவென்றக்கால்
நீதிதான்சொல்லீயெனக்காரெனுஞ்
சோதியார்தருதோணிபுரவற்குத்
தாதியாவனென்னுமென்றையலே.

(க)

நக்கம்வந்துபலியிடென்றார்க்குட்ட
மிக்கதையலைவள்வளைகொள்வது
தொக்குரீர்வயற்றோணிபுரவற்குத்
தக்கதன்றுதமதுபெருமைக்கே.

(உ)

கொண்டைபோனயனத்திமவான்மகள்
வண்டுவார்குழலாளுடனாகவே
துண்டவான்பிறைத்தோணிபுரவரைக்
கண்டுகாமுறுகின்றனள்கன்னியே.

(ங)

பாலையாழ்மொழியாளவள்தாழ்சடை
மேலளரவதுகண்டனள்விண்ணுறச்
சோலையார்தருதோணிபுரவற்குச்
சாலநல்லளாகின்றனடையலே.

(ச)

பண்ணினோர்மொழியாள்பலியிட்டவிப்
பெண்ணைமால்கொடுபெய்வளைகொள்வது
சண்ணமாடியதோணிபுரத்துறை
அண்ணலாருக்குச்சாலவழிகிதே.

(ரு)

முல்லைவண்ணகைமொய்குழலாயுனக்
கல்லனுவதறிந்திலைகேணித்
தொல்லையார்பொழிற்றோணிபுரவர்க்கே
நல்லையாபிடுகின்றனைநங்கையே.

(சு)

ஒன்றுதான்றியாருலகத்தவர்
கின்றுசொல்லீகிழந்தினைப்பிலர்
துன்றுவார்பொழிற்றோணிபுரவர்தங்
கொன்றைமருடுக்குறிப்பதுவாருமே.

(ஏ)

உறவுபெய்க்கணமுண்பதுவெண்டலை
உறைவதீமமுடவிலோர்பெண்கொடி
துறைகளார்கடற்றோணிபுரத்துறை
இறைவனுர்க்கிவனென்கண்டன்பாவதே.

(அ)

மாகயாணைமருப்போர்முலையினர்
போகயானுமவள்புக்கேதபுகத்

தோகைசேர்தருதோணிபுரவர்க்கே

ஆகயானுமவர்க்கினியாளதே.

(க)

இட்டமாயினசெய்வாளென்பெண்கொடி

கட்டம்பேசியகாரரக்கன்றனைத்

துட்டடக்கியதோணிபுரத்துறை

அட்டமூர்த்திக்குவன்பதுவாகியே.

(க௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - தோணியப்பர்; முதல்வி - திருநிலையக.

46

ககங் திருப்புகலூர் - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

துன்னக்கோவணச்சுண்ணவெண்ணீறணி

பொன்னக்கன்னசடைப்புகலூரரோ

மின்னக்கன்னவெண்டிங்களைப்பாம்புடன்

என்னுக்கோவுடன்வைத்திட்டிருப்பதே.

(க)

இரைக்கும்பாம்புமெறிதருதிங்களும்

துரைக்குங்கங்கையுநுண்ணியசெஞ்சடைப்

புரைப்பிலாதபொழிப்புக்கலூரரை

உரைக்குமாசொல்லியொள்வளைசோருமே.

(உ)

ஊசலாமரவல்குலெனச்சோர்குழல்

ஏசலாம்பழிதந்தெழில்கொண்டன

ரோசொலாய்களேமுறையோவென்று

பூசலாமிடும்புகலூரர்க்கே.

(ங)

மின்னினேரிடையாளுமைபங்களைத்

தன்னைநெரொப்பிலாதலைவனைப்

புன்னைக்கானற்பொழிப்புக்கலூரனை

என்னுளாகவைத்தின்புற்றிருப்பனே.

(ச)

விண்ணினார்மதிசூழியவேந்தனை

எண்ணினாமங்களோதியழுத்தஞ்சும்

கண்ணினாற்கழல்கான்பிடமேதெனில்

புண்ணியன்புகலூருமெனெஞ்சமே.

(ஞ)

அண்டவாணரமுதுணைஞ்சுண்டு

பண்டுநான்மறையோதியபாடலன்

தொண்டராகித்தொழுதுமதிப்பவர்

புண்டரீகத்துளார்புகலூரரே.

(க)

தத்துவந்தலைகண்டறிவாரிலேத்
தத்துவந்தலைகண்டவர்கண்டிலர்
தத்துவந்தலைநின்றவர்க்கல்லது
தத்துவனலன்றன்புக லூரனே.

(௭)

பெருங்கையாகப்பிளிறிவருவதோர்
கருங்கையானைக்களிற்றிடுபார்த்தவர்
வருங்கையானைமதக்ளிறஞ்சொல்
பொருங்கையானை கண்டிப்புக லூரனே.

(௮)

பொன்னெத்தநிமத்தா னும்பொருகடல்
தன்னெத்தநிமத்தா னுமறிகலாப்
புன்னத்தாதுபொழிற் புக லூரரை
என்னத்தாவெனவென்றிடர் தீருமே.

(௯)

மத்தனாய்மதியா துமலைதனை
எத்தினுன்றிரடோண்முடிபந்திற
ஒத்தினுன்விராலொருங்கேத்த லும்
பொத்தினுன்புக லூரைத்தொழுமினே.

(௧௦)

அவ்வாறு நின்றும்பலம்.

இத்தனும் செழுநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வம் - வந்திமாநீசுபார்; முதல்வி - கருந்தார் குழலியம்மை.

௮

கக௪. திருக்கச்சிவேடம்பம் - திருக்குறா, தீர்த்தாரை.

திருச்சிவ, 2014-2016

பண்டுசெய்தபழவினையின்பயன்
கண்டுமீண்டும்களித்திகாணெஞ்சமே
வண்டுலாமலர்ச்செஞ்சடையேகம்பன்
தொண்டனயத்திரியாய்துயர்தீரவே.

நச்சிநாளுநயந்தடியார்தொழ
இச்சையா லுமைந்கைவழிபடர்
கொச்சையார்குறுகார்செறிதீம்பொழிற்
கச்சுடையகம்பகைதொழுமினே.

தானுலாவியதன்மையராடு லும்

யப

கானிலாவெர்நச்சுடையகம்பரே.

நுள்ளவா

தமையாரும்மறிவொண்ணுத்தகைமையர்
வனேகம்பன்

ஈற்றமும்பும்களும்

பொருந்திநின்றெனக்காயவெம்புண்ணியன்
கருந்தடங்கண்ணினுளுமைகைநொழ
இருந்தவன் கச்சியேகம்பத்தெந்நையே.

(இ)

பொருளினோடுநிழற்சுற்றமும்பற்றிலர்க்
கருளுநன்மைதந்தாயவரும்பொருள்
சுருள்கொள்செஞ்சடையான்கச்சியேகம்பம்
இருள்கெடச்சென்றுகைநொழுதேத்துமே.

(ஈ)

மூக்குவாய்

தாக்குமைவர்தமாப்பையவிழ்த்தருள்
நோக்குவானமைநோய்வினைவாராமே
காக்குநாயகன் கச்சியேகம்பனே.

(எ)

பண்ணிலோசைபழத்தினிவீன்கவை
பெண்ணொடானென்றுபேசற்கரியவன்

பூவேறுயவன்

கண்ணிலுண்மணிகச்சியேகம்பனே.

(அ)

திருவினாயகன் செம்மலர்மேலயன்
வெருவநீண்டவிளங்கொளிச்சோதியான்
ஒருவனாயுணர்வாயுணர்வல்லதோர்
கருவுனாயகன் கச்சியேகம்பனே.

(ஊ)

இடுகுறுண்ணிடையேந்திளமென்முலை
வடிவின்மாதர்திறமனம்வையன்மின்
பொடிக்கொண்மேனியன் பூம்பொழிற் கச்சியுள்
அடிக்கொளம்மையருந்துயர்தீர்ப்பாரே.

(க)

இலங்கைவேந்தனிராவணன்சென்றுதன்
விலங்கலையெடுக்கவிரலுன்றலும்
சலங்குக்கச்சியேகம்பவோவென்றலும்
நலங்கொள்செல்வமளித்தானெங்குநாதனே.

(கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

மூதல்வன் - கார்பாராதி; மூதல்வி - காமாக்கழியம்மை.

48

ககஉ. திருக்கச்சியேகம்பம் - திருக்குறுந்தொண்டை.

திருச்சிற்றம்பலம்

பூமேலானும்பூமகள்கேள்வனும்
நாமேதேவரெனுமைநடுக்குறத்
திமேவும்முருவாதிருவேகம்பா
பூமோவல்லற்படவடியோங்களே.

(க)

அருந்திமலமராயன்மாலொடு

வழிபடக்கே - - - - - யா

டிருந்தவன்னெழிலார்க்க்சியேகம்பம்

பொருந்தச்சென்றுபுடைப்பட்டெழுதுமே.

(௨)

கறைகொள்கண்டத்தெண்டோளிறைமுக்கணன்

மறைகொணுவினன்வானவர்க்காதுயான்

உறையம்பூம்பொழில்சூழ்க்சியேகம்பம்

முறைமையாற்சென்று - - - - -

(௩)

பு - - - - - நதவாகுநதையுள்

அறிப்புறுமமுதாயவனேகம்பம்

குறிப்பினாற்சென்று - - - - - ம.

(௪)

சுந்தையுட்சிவமாய்நின்றசெம்மையோ

டந்தியாயனலாய்ப்புனல்வானமாய்ப்

புந்தியாய்ப்புகுந்துள்ளிறைந்தவம்

எந்தையேகம்பமேத்தித்தொழுமினே.

(௫)

சாக்கியத்தொடும்புஞ்சமண்படும்

பாக்கியம்மிலார்பாடுசெலாதுறப்

பூக்கொள்சேவடியான்க்சியேகம்பம்

நாக்கொடேத்தியந்துதொழுதுமே.

(௬)

தந்தமை

ஆப்பதன்முன்னணியமார்க்கிறை

காப்பதாயகடிபொழிலேகம்பம்

சேர்ப்பதாகாஞ்சென்றடைந் - - - - - ம.

(௭)

ஆலுமாமழிற்சாயல்நல்லாரொடும்

சாலநீயுறுமாறவிர்தெஞ்சமே

நீலமாமிடற்றண்ணிலேகம்பனார்

கோலமாமலர்ப்பாதமேகும்புடே.

(௮)

ள

வந்திய

கையனைக்க்சியேகம்பமேவிய

ஐயனைத்தொழுவார்க்குல்லையல்லே.

(௯)

அரக்கன்றன்வலியுன்னிக்கயிலையை

நெருக்கச்சென்றெறித்தான்முடிதோடு

கிரக்கவின்னிசைகேட்டவனேகம்பந்

தருக்கதாகாஞ்சார்ந்துதொழுதுமே.

(௧௦)

கருச்சிற்றம்பலம்.

கக ௩. திருவெண்காடு - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

பண்காட்டிப்படியாயதன்பத்தர்க்குக்
கண்காட்டிக்கண்ணினின்றமணியொக்கும்
பெண்காட்டிப்பிறைச்சென்னிவைத்தான் திரு
வெண்காட்டையடைந்துய்ம்மடநெஞ்சமே. (க)

கொள்ளிவெந்தழல்விசிறின்றமுவர்
ஒள்ளியகண்கொழுமுமைபங்கனார்
வெள்ளியன்கரியன்பசுவேறிய
தெள்ளியன்றிருவெண்காடடைநெஞ்சே. (உ)

ஊலேனாக்குமின்பம்வேண்டியுழலாதே
வாளேனாக்கும்வழியாவதுநின்மினே
தாளேனாக்குந்தன்னடியவார்நாவினிற்
மேலேனாக்குந்திருவெண்காடடைநெஞ்சே. (ங)

பருவெண்கோட்டுப்பைங்கண்மதவேழத்தின்
உருவங்காட்டிநின்றனுமையஞ்சுவே
பெருவெண்காட்டிறைவன் னுறையும்மிடர்
திருவெண்காடடைந்துய்ம்மடநெஞ்சமே. (ச)

பற்றவன்கங்கைபாம்புமதியுடன்
உற்றவன்சடையானுயர்நூனங்கள்
கற்றவன்கயவர்புரமோரம்பாற்
செற்றவன்றிருவெண்காடடைநெஞ்சே. (ரு)

கூடினனுமையாரொருபாகமாய்
வேடனாய்விசயற்குள்செய்தவன்
சேடனார்சிவனார்சிறந்தமேயவெண்
காடனாடியேயடைநெஞ்சமே. (சு)

தரித்தவன்கங்கைபாம்புமதியுடன்
புரித்தபுன்சடையான்கயவர்புரம்
எரித்தவன்மறைநான்கினோடாறங்கம்
விரித்தவன் னுறைமெண்காடடைநெஞ்சே. (௭)

பட்டமிண்டையவைகொடுத்தர்கள்
சிட்டனாதியென்றுசிறந்தசெய்யவே
நட்டமுர்த்தினாணச்சுடராய்நின்ற
... டையர்க்கிகண்வெண்காடடைநெஞ்சே (அ)

ஏனவேடத்தினுனும்பிரமனார்
தானவேடமுன்றழந்தநிகின்றிலா

ஞானவேடன்விசயற்குஞ்செயுங்
கானவேடன் மனவெண்காடடைநெஞ்சே. (க)

பாலையாடுவர்பன்மறையோ ஸுவர்
பங்குனார்
ராவெண் காடர்க்கு
மாலையாவதுமாண்டவரங் மே. (க௦)

இராவணஞ்செயமாமகிபற்றவை
பிராவணம்முடையான் மனையுஞ்சூழின்
இராவணன் மனையுந்நியருஞ்செய்க
இராவணன் நிருவெண்காடடையினே. (க௧)
திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் ஸேஷநாட்டில் உள்ளது.
முதல்வன் - சுவேதாரணியேசுவர்; முதலி - பிரமவித்தியாநாயகி.

50 ககச. திருவாய்மூர் - அருந்தமுந்நொகை.

எங்கேயென்னையிருந்திடந்தே தழங்கொண்
டங்கேவந்தடையாளமருளிநா
தெங்கேதோன்றுந்திருவாய்மூர்ச்செல்வனார்
அங்கேவாவென்றுபோனாரதென்கொலோ. (க)

மன்னுமாமறைக்காட்டுமனாளார்
உன்னியுன்னியுந்குக்கின்றேனுக்குத்
தன்னையாய்மூர்த்தலைவனுமாசொல்லி
என்னையாவென்றுபோனாரதென்கொலோ. (உ)

தஞ்சேசுண்டேன் மரிக்கிலாதாரென்றேன்
அஞ்சேலுன்னையழைக்கவந்தேனென்றார்
உஞ்சேசென்னேறுகந்தேயெழுந்தோட்டந்தேன்
வஞ்சேவல்லரேவாய்மூரடிகளே. (ங)

சுழியக்கண்டிலென்கண்ணெகிரகண்டேன்
ஒழியப்போங்கிலெனெக்கேவையோட்டந்தே
வழியிறகண்டிலெனவாய்மூரடிகடம்
சுழியிற்பட்டுச்சுழல்கின்றதென்கொலோ. (ச)

ஒள்ளியாரிவரன் நிமற்றில்லையென்
முள்குய்க்குந்திருந்தேனுக்குத்
தெள்ளியாரிவர்போலத்திருவாய்மூர்க்
கள்ளியாரவர்போலக்கரந்தே.

யாதேதெய்துமியாமலேரீயென்னில்
ஆதேயேயுமளவில்பெருமையான்

மாதேவாகியவாய்மார்மருகினார்
போதேயென்றும்புகுந்ததும்பொய்கொலோ.

(க)

பாடிப்பெற்றபரிசில்பழங்காசு
வாடவாட்டந்தவிர்ப்பாரவரைப்போல்
தேடிக்கொண்டுதிருவாய்மூர்க்கேயென
ஒடிப்போந்திங்கொனித்தவாறென் கொலோ.

(எ)

திறக்கப்பாடியவென்னினுஞ்செந்தமிழ்
உறைப்புப்பாடியடைப்பித்தாருநின்றார்
மறைக்கவல்லரோதம்மைத்திருவாய்மூர்ப்
பிறைக்கொள் செஞ்சடையாரிவர்பித்தரே.

(அ)

தனக்கேறாமையிர்க்கென்றுவேண்டினும்
நினைத்தேன்பொய்க்கருள்செய்திடுகின்மலன்
எனக்கேவந்தெதிரவாய்மூருக்கேயெனப்
புனற்கேபோற்கோயில்புக்கதும்பொய்கொலோ.

(க)

திண்டற்கரியதிருவடியொன்றினால்
மீண்டற்குட்பித்தாரக்கன்னை
வேண்டிக்கொண்டேன்றிருவாய்மூர்விளக்கினைத்
துண்டிக்கொள்வானென்றனுந்தோன்றமே.

(க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - வாய்மூர்தர்; முகல்வி - பாலினுநன்மொழியான்.

67

கசுரு. திருப்பாலேத்துறை - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

நீலமாமணிகண்டத்தர்நீர்சடைக்
கோலமாமதிகங்கையுங்கூட்டினார்
சூலமான்மழுவேந்திச்சுடர்முடிப்
பானெய்யாடுவார்பாலேத்துறையரே.

(க)

கவளமால்களிற்றின்னுரிபார்த்தவர்
தவளவெண்ணைகமங்கைபார்ப்பகினர்
திவளவானவர்போற்றித்திசைசெநாமும்
பவளமேனியர்பாலேத்துறையரே.

(உ)

மின்னினுண்ணிடைக்கண்ணியர்க்கெங்கும்
பொன்னிநீர்மூழ்கிப்போற்றியடிவொழ
மன்னிநான்மறையோடுபல்கீதமும்
பன்மரவாபுறையரே.

(ஈ)

கொடிடமாயநின்றபேயக்கணம்

டுபூதங்குழியினின்றர்க்கேயே

ஆடினாழகாகியநான்மறை
பாடினாவர்பாலேத்துறையரே.

(ச)

சித்தர்கண்ணியர்தேவர்கடானவர்
பித்தர்நான்மறைவேதியர்பேணிய
அத்தனேநமையாளுடையாயெனும்
பத்தர்கட்குன்பர்பாலேத்துறையரே.

விண்ணினர்பணிந்தேத்தயியப்புகும்
மண்ணினர்மறவாதுசுவாயவென்
மெண்ணினர்க்கிடமாவெழிந்வானகம்
பண்

(சு)

சூரனார்கொடுவொட்டியுங்காக்கரை
விர்வினர்பண்கெழுமியவீணையும்
மருவுநான்மலர்மல்லிகைசெண்பகம்
பரவுநீர்ப்பொன்னிப்பாலேத்துறையரே.

(எ)

தொடருந்தொண்டரைத்துக்கந்தொடர்ந்துவந்
தடரும்போதரனாயருள்செய்பவர்
கடலினஞ்சணிகண்டர்சுடிபுனல்
படருஞ்செஞ்சடைப்பாஃ

(அ)

மேகந்தோய்பிறைசூடுவர்மேகலை
நாகந்தோய்ந்தவரையினர்நல்லியல்
போகந்தோய்த்தபுணர்முலைமங்கையோர்
பாகந்தோய்ந்தவர்பாலேத்துறையரே.

(க)

வெங்கண்வாளரவாட்டிவெருட்டுவர்
அங்கனாடியார்க்கருணல்குவர்
செங்கண்மாலயன்மேடற்கரியவர்
பைங்கணைற்றினர்பாலேத்துறையரே.

(கா)

உரத்தினுலரக்கன்னுயர்மாமலை
நெருக்கினுணைநெரித்தவன்பாடலும்
இரக்கமாவருள்செய்தபாலேத்துறை
கரத்தினற்றொழுவார்வினையோயுமே.

(கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - பாலையனநாதர்; முதல்வி - தவளவெண்ணகையார்.

57

கனகா. திருநாடுகேச்சரம் - திருக்குறுந்தொகை.

ஹம்பலம்

நல்லர்நல்லதோர்நாகக்கொண்டாட்டுவர்
வல்லர்வல்லினைதீர்க்குமருந்துகள்
பல்லிலோடுகையேங்கிப்பலிதிரி
செல்வரே.

நாவலம்பெருந்தீவனில்வாழ்பவர்
மேவிவந்துவணங்கிவினையொடும்

ம

தேவர்போற்றிருநாகேச்சரவரே.

(௨)

-முண்டவா

ஆதியாரயனோடமரர்க்கெலாம்
மாதோர்கூற்றம்மூவலனெந்திய
நாதர்போற்றிருநாகேச்சரவரே.

(௩)

சந்திரன்னைடுசூரியந்தாமுடன்
வந்துசீர்வழிபாடுகள்செய்தபின்
ஐந்தலையரவின்பணிகொண்டநூள்
மைந்தர்போன்மணிநாகேச்சரவரே.

(௪)

பண்டொர்நாளிகழ்வான்பழிதக்கனார்
கொண்டவேள்விக்குமண்டையதுகெடத்
தண்டமாவிதாதாவின்றலெகொண்ட
செண்டர்போற்றிருநாகேச்சரவரே.

(௫)

வம்புபூங்குழன்மாதமுறுகுவோர்
கம்பயாணையுரித்தகரத்தினர்
செம்பொனாரிதழிம்மலர்ச்செஞ்சடை
நம்பர்போற்றிருநாகேச்சரவரே.

(௬)

ஞானச்சோதியராதியர்நாமந்தான்
ஆனவஞ்செழுத்தோதவந்தண்ணிக்கும்
தேனர்போற்றிருநாகேச்சரவரே.

(௭)

சுழல்பொள்காலினர்காலனைக்காய்த்தவர்
தழல்கொண்மேனையர்சாந்தவண்ணிறணி
அழகரானிழற்கீழற்றமோதிய
குழகர்போற்குளிர்நாகேச்சரவரே.

(௮)

வட்டமாமதினமூன்றுடன்வல்லரண்

குட்டவல்வினைதீர்த்துக்குளிர்விக்கும்
சுட்டர்போற்றிருநாகேச்சரவரே.

(௯)

தூர்த்தனற்றொண்டிமுடிதாளுந்தாலையவே

ஆர்த்துவந்துலகத்தவராடிடும்
தீர்த்தர்போற்றிருநாகேச்சரவரே.

(௧௦)

மப்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - சண்பகாரணியேச்சாரர்; முதல்வி -

53
காள். திருவதினாகவீரட்டாணம் - திருக்குறுத்தொகை.

திருச்சித்தம்பலம்

கோணன்மாமதிசூடியோர்கோவணம்
நாணில்வாழ்க்கைநயந்தும்பயனிலை
பாணில்விணைபயின் தவன்வீரட்டம்
காணில்லதென்கண்டுயில்கொள்ளுமே. (க)

பண்ணினைப்பவளத்திரன்மாமணி
அண்ணலையமர்த்தெழுமாதியைச்
சுண்ணவெண்பொடியான் திருவீரட்டம்
நண்ணில்லதென்கண்டுயில்கொள்ளுமே. (உ)

உற்றவர்தம்முறுநோய்களைபவர்
பெற்றமேறும்பிறங்குசுடையினர்
சுற்றும்பாய்புனல் துழிதிருவீரட்டம்
சுற்கிலல்லதென்கண்டுயில்கொள்ளுமே. (ங)

முற்றுவெண்மதிசூடுமுதல்வனார்
செற்றார்வாமுந்திரிபுரந்தியெழு
விற்றுகொண்டெயிலெய்தவர்திரட்டம்
ராளுமே. (ச)

பல்லாரும்பலதேவர்பண்பவர்
நல்லாருந்தயந்தேத்தப்படுபவன்
வில்லான்முவையிலெய்தவன்வீரட்
கல்லேனாகிலென்கண்டுயில்கொள்ளுமே.

வண்டார்கொன்றையுத்தம்வளர்சடைக்
கொண்டான்கோலமதியோடாவமும்
விண்டார்மும்மகிலெய்தவன்வீரட்டம்
கண்டாலல்லதென்கண்டுயில்கொள்ளுமே. (சு)

திரையாரொண்புனல்பாய்கெழலக்கரை
விரையாற்றீற்றன்விளங்குவீரட்டன்பால்
கரையேனாகிலென்கண்டுயில்கொள்ளுமே. (ஏ)

நீறுடைத்தடந்தோளுடைதின்மலன்
ஆறுடைப்புனல்பாய்கெழலக்கரை
ஏறுடைக்கொடியான் திருவீரட்டம்
கூறில்லதென்கண்டுயில்கொள்ளுமே. (அ)

அங்கண்ணாலமதாகியவீரட்டம்

கங்குலாகவென்கண்டுயில்கொள்ளுமே.

(௯)

பூணூரம்பொருந்தவுடையவர்

நாணுகவரைவில்லீடையம்பினால்

பேணர்மும்மதிலெய்தவர்வீரட்டம்

காணோனுகிலென்கண்டுயில்கொள்ளுமே.

(௧௦)

வரையாரந்தவயிரத்திரண்மாணிக்கம்

திரையார்ந்தபுனல்பாய்கெடிலக்கரை

விரையார்நீற்றன்விளங்கியவீரட்டம்

உரையேனுகிலென்கண்டுயில்கொள்ளுமே.

(௧௧)

உலந்தார்வெண்தலையூன்கலனாகவே

வலந்தான்மிக்கவன்வாளரக்கன் றணைச்

சிலம்பார்சேவடியூன்றினுன்வீரட்டம்

புலம்பேனுகிலென்கண்டுயில்கொள்ளுமே.

(௧௨)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் நடுநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - வீரட்டானேசுவரர்; முதல்வி - திருவடிகையார்.

54

௧௯௮. திருவதிகைவீரட்டானம் - திருக்குறந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

* எட்டுநாண்மலர்கொண்டவன்சேவடி.

மட்டலரிடுவார்வினைமாயுமால்

கட்டித்தேன்கலந்தன்னகெடிலவி

ரட்டனாரடிசேருமவருக்கே.

(௧)

நீளமானினைந்தண்மலரிட்டவர்

கோளவல்வினையுங்குறையிப்பரால்

வாளமாவிழியுங்கெடிலக்கரை

வேளிகுழந்தழகாயவீரட்டரே.

(௨)

களளிணண்மலரேரர்ருநான்குகொண்

டுங்குவாரவர்வல்வினையோட்டுவார்

தெள்ளநீர்வயல்பாய்கெடிலக்கரை

வெள்ளைநீறணிமேனிவீரட்டரே.

(௩)

பூங்கொத்தாயினமூன்றெடோரைந்திட்டு

வாங்குகின் றவர்வல்வினையோட்டுவார்

* எட்டுநாண்மலராவன:—புன்னை, வெள்ளெருக்கு, சண்பகம், நந்தியாவர்த்தம்,

நீலோற்பலம், பாதிரி, அலரி, செந்தாமரை என்னு மவற்றின் புட்பஞ்சனாம். இவை

புலரி முதலிய காலங்களிற் சாத்தும் அடிபட்டபடிபடும். மற்றுமுள்ளவைகளைப் புட்பவிதியிற்

கதண்க.

வீங்குதண்புனல்பாய்க்கெழிலக்கரை
வேங்கைத்தோலுடையாடைவீரட்டரே.

(ச)

தேனைப்போதுகண்மூன்றெடோரைந்துடன்
தானப்போதிடுவார்வினைதீர்ப்பவர்
மீனத்தண்புனல்பாய்க்கெழிலக்கரை
-ரே.

ஏழித்தொன்மலர்கொண்டுபணிந்தவர்
ஊழித்தொல்வினையோடவகற்றுவார்
பாழித்தண்புனல்பாய்க்கெழிலக்கரை
வேழத்தின்னுரிபோர்த்தவீரட்டரே.

(சு)

உரைசெய்தூல்வழியொண்மலரெட்டிடத்
திரைகள்போல்வருவல்வினைதீர்ப்பரால்
வரைகள்வந்திழியுங்கெழிலக்கரை
விரைகள்சூழந்தழகாயவீரட்டரே.

(எ)

ஒலிவண்டறையொண்மலரெட்டினால்
காலையேத்தவினையைக்கழிப்பரால்
ஆலிவந்திழியுங்கெழிலக்கரை
வேலிசூழந்தழகாயவீரட்டரே.

(அ)

தாரித்துள்ளித்தடமலரெட்டினால்
பாரித்தேத்தவல்லார்வினைபாற்றுவார்
மூரித்தெண்டிரைபாய்க்கெழிலக்கரை
வேரிச்செஞ்சடைவேயந்தவீரட்டரே.

(ஈ)

அட்டபுட்பமவைகொளுமாறுகொண்
னபா
தட்டுமாறுசெய்கிற்பவதினை
ரட்டனாடிசேருமவர்களே.

(க)

பலம்.

55

ககசு. திருநாரையூர் -

ராகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

வீறுதா னுடைவெற்பன்மடந்தையோர்
கூறனுகுலங்கன்பிறைசூழலும்
நாறுபூம்பொழினுரையூர்நம்பனாக்
காறுசூழலுமம்மவழிகிதே.

புள்ளிகொண்டபுளியுரியாடையும்
வெள்ளிசெண்டவெண்குதிமெய்யாடலும்
ராராணூரானஞ்சை

ஹ:

ரளகையும

நாடுதங்கியநாரையூரான்டம்

ஆடுபைங்கழலம்மவழகிதே.

(ந.)

கொக்கின்றாவலுங்குவிளங்கண்ணியும்

மிக்கவெண்டலைமாலேவிரிசடை

நம்பனுக்

(ச)

வடிக்கொள்வெண்மழுமானவர்கைகளும்

பொடிக்கொள்செம்பவளம்புரைமேனியும்

நடிக்கொண்மயில்சேர்நிருநாரையூர்

அடிக்கடம்வடிவம்மவழகிதே.

சூலமல்கியகையஞ்சுடரொடு

பாலுநெய்தயிராடியபான்மையும்

சூலமல்கியநாரையூர்நம்பனுக்

காடெம்மமவழகிதே.

(சு)

பண்ணினான்மறைபாடலோடாடலும்

எண்ணினாற்புரமுன்றெறிசெய்ததும்

நண்ணினாந்துயர்தீர்த்தலுநாரையூர்

அண்ணலார்செய்கையம்மவழகிதே.

(எ)

என்புபூண்டெருதேறியினம்பிறை

மின்புரிந்தசடைமேல்விளங்கவே

நன்பகற்பனிதேறிலுநாரையூர்

அன்பனுக்கலுவம்மவழகிதே.

(அ)

நதைமுழங்கல்வ

இரவினின்றெறியாடலுநீடுலாம்

ரையூரநம்பனுக்

கரவும்பூணுதலம்மவழகிதே.

(க)

கடுக்கையஞ்சடையன்கயிலைம்மலை

எடுத்தவாளரக்கன்றலையீரைஞ்சம்

நடுக்கம்வந்திறநாரையூரான்விரல்

அடுத்ததன்மையம்மவழகிதே.

(கஉ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

புதல்வன் - சவுந்தரேசுவரர்; முதல்வி - திரிபுரசுந்தரி.

56

கஎ௦. திருக்கோளிலி - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

மைக்கொள்கண் ணுமைபங்கினன்மான்மழுத்
தொக்ககையினன்செய்யதோர்சோதியன்
கொக்கமர்பொழில்சூழ்தருக்கோளிலி
நக்கனைத்தொழநம்வினைநாசமே.

(௧)

முத்தினைமுதலாகியபூர்த்தியை
வித்தினைவினாவாயவினாத்தனைக்
கொத்தலர்பொழில்சூழ்தருக்கோளிலி
அத்தனைத்தொழநிஞ்சுநம்மல்லலே.

(௨)

வெண்டிரைப்பரவைவிடமுண்டதோர்

கொண்டலம்பொழிற்கோளிலிமேவிய
அண்டனைத்தொழுவார்க்கல்லலில்லையே.

(௩)

பலவும்வல்வினைபாறும்பரிசினால்
உலவுங்கங்கையுந்திங்களுமொன்சடை
குலவினன்குளிரும்பொழிற்கோளிலி
னை.

(௪)

அல்லலாயினதீருமழைய
முல்லைவெண்முறுவல்லுக்கையஞ்சுவே
கொல்லையாணையுரித்தவன்கோளிலிச்
செல்வன்சேவடிசென்றுதொழுகினை.

3வம்

பாலன்வேண்டலுஞ்செல்லென்றுபாற்கடல்
கூவினன்குளிரும்பொழிற்கோளிலி

ம.

(௫)

சீர்த்தநன்மனையாளுஞ்சிறுவரும்
ஆர்த்தசுற்றமும்பற்றிலையதலால்
கூத்தனாருறையுந்திருக்கோளிலி
ஏத்திரீர்தொழுகின்னிடர்தீருமே.

(௬)

மாலதாகியங்குமனிதர்காள்
காலம்வந்துகடைமுடியாமுனம்
கோலவார்பொழிற்கோளிலிமேவிய
நீலகண்டனைநின்றுநினைமினே.

கேடுமுடிக்கிடந்துண் ணுநாடது
தேடிநீரினியாதேசுவகதி

கூடலாந்திருக்கோளிலியேசுடப்

பாடுமின்னிரிவாடுபகலுமே.

(க)

மடுத்தாமலையேந்தலுற்றான்

அடர்த்துப்பின்னுமிரங்கியவற்கு

கொடுத்தவன்னுறைகோளிலியேதொழ

விடுத்திருக்கடுமேலேவின்களே.

(க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

முல்லைமேல் திருக்கூட்டி உன்னது.

முல்லைமேல் - கோளிலியேசுடப்; முல்லை - வண்டமர்பூங்குழலம்மை.

57

க. திருக்கோளிலி - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

முன்னமேகிணையாத்தொழிந்தேனு

இன்னநாணுனசேயடியேத்திலேன்

செந்தொலார்வயல்குழ்திருக்கோளிலி

மன்னனையடியேனைமறவிலே.

(க)

விண்ணுளார்தொழுதேத்தும்வின்கிண

யு

பண்ணுளார்பயிலுந்திருக்கோளிலி

அண்ணலாரடியேதொழுதுயம்மினே.

(உ)

நாளும்குழைநாள்சுறுதிக்கிலாம்

ஆளுநோய்களோரைம்பதோடாறெட்டும்

ஏழைமைப்பட்டிருந்துநீர்செய்யாதே

கோளிலியான்பாதமேகூறுமே.

(ங)

விழவினோசையாவியறத்தன்பொழில்

பழகினர்வினைநீர்க்கும்பழம்பதி

அழல்கையானமருந்திருக்கோளிலி

குழகினர்நுப்பாதமேகூறுமே.

(ச)

முலமாகியமுவர்சுழுவர்த்தியைக்

காலனாகியகாலற்குங்காலனைக்

கோலமாம்பொழில்குழ்திருக்கோளிலி

குலபாணிதன்பாதத்தொழுமினே.

காற்றினக்கடனஞ்சுழுவண்டமண்ண

நீற்றனைநிமிர்புன்சடையண்ணலை

ஆற்றனையமருந்திருக்கோளிலி

ஏற்றனாரடியேதொழுதேத்தும்மே.

(சு)

வேதமாயவிண்ணோர்கடலைவளை

ஓதமன்னுயிரேத்துவொருவனைக்

கோதிவண்டறையுந்திருக்கோளிலி
வேதநாயகன்பாதம்விரும்புமே.

(௭)

நீதியாற்றொழுவார்கடலைவனை
வாதையானவிடுக்குமணியினைக்
கோதிவண்டறையுந்திருக்கோளிலி
வேதநாயகன்பாதம்விரும்புமே.

(௮)

மாலுநான் முகனாறுமறிவொண்ப்
பாலின்மென்மொழியாளொருநங்கனைக்
கோலமாம்பொழிலுழுந்திருக்கோளிலி
நீலகண்டனைநித்தல்தினைமினே.

(௯)

அரக்கனாயவிலங்கையர்மன்னனை
நெருக்கியம்முடிபத்திறுத்தானவற்
கிரக்கமாகியவன்றிருக்கோளிலி
அருத்தியாபடியேதொழுதுயம்மினே.

(௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

58

கஎஉ. திருப்பழையாறைவடிகளி - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

தலையெலாம்பறிக்குஞ்சமன்கையருள்
நிலையினுலம்வறத்தால்மறைக்கொண்ணுமே
அலையினுர்பொழிலாறைவடதளி
நிலையினையேநீந்துயம்மினே.

(௧)

முக்கினுன்முன்றோதியக்குண்டுகை
சாட்டெண்ணெய்க்குண்டுகை

நாய்களே.

(௨)

வில்லாரைக்கூறையில்
மேலன்றனை

அண்டரைப்பழையாறைவடதளி
கண்டரைத்தொழுதுயந்தனக்கைகளே.

(௩)

முடையரைத்தலமுண்டுகுலமாட்டரைக்
கடையரைக்கடிந்தார்கனல்வெண்மழுப்
படையரைப்பழையாறைவடதளி
உடையரைக்குளிர்த்துள்சூமென்னுள்ளமே.

(௪)

ஒள்ளரிக்கணர்முன் * மெனின்னுணும்
களள்ளரைக்கடிந்த * கருப்பூறலை

* அமுன் நின்று உணும் என்பது - திருவாணமாகின்று உண்ணுதல்.
† கருப்பு ஊரல் என்பது - கரும்புரசம். கருப்பு - வலித்தல் விகாரம்.

அள்ளலம்புனலாறவைதளி
வள்ளலைப்புசமுத்தயர்வாடுமே.

(ந)

நீதியைக்கெடின்மமனையுணும்
சாதியைக்கெடுமாசெய்தசங்கரன்
ஆதியைப்பழையாறவைதளிச்
சோதியைத்தொழுவார் தயர் தீருமே.

(ச)

திரட்டிரைக்கவளந்,
பிரட்டரைப்,
அரட்டி
தெருட்டரைத்தொழத்திவினை தீருமே.

(ஈ)

ராச்சமண்
* வேதினைப்படுத்தானைவெங்குற்றுதை
பா

நாசமே.

(அ)

வாயிருந்தமிழேபடித்தாளுற

பாயிரும்புனலாறவைதளி
மேயவன்னெனவல்வினை னீடுமே.

(க)

செருத்தனைச்செயுஞ்சேனாக்கன் னுடல்
எருத்திறவிரலாவிழையுன்றிய
அருத்தனைப்பழையாறவைதளித்
திருத்தனைத்தொழுவார்வினதேயுமே.

(க௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - சோமேசுவரர்; முதல்வி - சோமலாநாயகி.

5 'என் திருமாற்பேறு - திருக்குறுத்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொருமாற்றின்படைவேண்டிநழும்புனல்
வருமாற்றின்மலர்கொண்டுவழிபடும்
கருமாற்கின்னருள்செய்தவன்காண்டகு
திருமாற்பேறுதொழவினதேயுமே.

(க)

ஆலத்தார்திழுவில்லறநால்வர்க்குக்
கோலத்தாலுரைசெய்தவன்குற்றமில்
மாலுக்காரருள்செய்தவன்மாற்பேறு
எலத்தானொழுவார்க்குடரில்லையே.

(உ)

* வேறு எனபது வெப்பம்.

ரிவண்ணச்சுடராழிகொள்வாரெண்ணி
ரிவண்ணத்தலர்கொண்டடியர்சேந்த
மணிவண்ணற்கருள்செய்தவன்மாற்பேறு
பணிவண்ணத்தவர்க்கில்லையாம்பாவமே.

(௩)

காதல்செய்துகருத்தி ரினின்பவன்
மாதவர்பயின்மாற்பேறுகைதொழப்
போதுமின்னியாயினபோகுமே.

(௪)

வார்கொண்மென்முல்மங்கையோர்பங்மினன்
வார்கொணன்முரசம்மறையவ்வை
வார்கொள்பைப்பொழின்மாற்பேறுகைதொழு
வார்கண்மன்னுவர்பொன்னுலகத்திலே.

(௫)

பண்டைவல்வினைபற்றறுக்கும்வகை
உண்டுசொல்லுவன்னைமினொளிகளர்
வண்டுசேர்பொழில்சூழ்தருமாற்பேறு
கண்டுகைதொழத்திருக்கலையே.

(௬)

மழுவலான்றிருநாமமகிழ்ந்துரைத்
தழுவலார்களுக்கன்புச்செய்தின்பொடும்
வழுவினாவருள்செய்தவன்மாற்பேறு
தொழுவலார்தமக்கில்லைத்துயரமே.

(௭)

முன்னவனுக்குமுழுமணிப்
பொன்னவன்றிகழ்முத்தொடுபாகமாம்
மன்னவன்றிருமாற்பேறுகைதொழும்
அன்னவரைமையாளுடையார்களை.

(௮)

வேடனாய்விசயன்னைடுமெய்துவெம்
காடுநீடுகந்தாடியகண்ணுதல்
மாடநீடுருந்திருமாற்பேறு
பாடுவார்பெறுவார்பரலோகமே.

(௯)

கருத்தனய்க்கயிலாயமலைநீநத்
தருக்கினுலெடுத்தாண்டத்தகரவே
வருத்தியாரருள்செய்தவன்மாற்பேறு
அருத்தியாற்றொழுவார்க்கில்லையல்லே.

(௧௦)

திருச்சிறம்பலம்.

இத்தலம் தொண்டைநாட்டில் உள்ளது.

முதலவன் - மால்வணங்குமீசர்; முதல்வி - கருணைநாயகி.

60)

களசு. திருமாற்பேறு - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஏதுமொன்றுமற்றிவிராயினும்
ஒதியஞ்செழுத்தம்முணர்வார்சட்குப்
பேதமின்றியவரவருள்ளத்தே
மாதுந்தாமுமகிழ்வர்மாற்பேறே.

(க)

கள

ரயாய

கச்சமாவிடமுண்டகண்டாவென
வைச்சமாநிதியாவர்மாற்பேறே.

(உ)

சாத்திரம்பலபேசஞ்சுழக்கர்கள்
கோத்திரமுங்குலமுங்கொண்டென்செய்வீர்
பாத்திரஞ்சிவமென்றுபணிதிரேல்
மாத்திரைக்குளருமாற்பேறே.

(ங)

இருந்துசொல்லுவன்கேண்மின்களேழைகார்
அருந்தவந்தருமஞ்செழுத்தோதினால்
பொருந்துநோய்பிணிபோகத்தூர்ப்பதோர்
மருந்துமாகுவர்மன்னுமாற்பேறே.

(ஈ)

சாற்றிச்சொல்லுவன்கேண்மின்றரணியீர்
ஏற்றின்மேல்வருவான்கழலேத்தினால்
கூற்றைநீக்கிக்குறைவறுத்தாள்வதோர்
மாற்றிலாச்செம்பொனாவர்மாற்பேறே.

ஈட்டுமாநிதிகாலவிழக்கிலும்
வீட்டுங்காலன்னிரையவழைக்கிலும்
காட்டின்மாநடமாடுவாய்காவெனில்
வாட்டந்தீர்க்கவுட்வல்லர்மாற்பேறே.

(ஊ)

ஐயனையானையென்றாற்றினால்
உய்பலாமுலகத்தவர்பேணுவர்
செய்யபாதமிரண்டுநினைவே
வையமாளவும்வைப்பர்மாற்பேறே.

(ஏ, அ, கூ)

உந்திச்சென்றுமலையையெடுநவன்
சந.
மந்தியாய்பொழில்சூழமாற்பேறென

ம.

(கஓ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

௭௮
கவநு. திருவரிசிற் கரைப்புத் தூர் - திருக்குறுத்தொகை.

சிற்றம்பலம்

முத்தூரும்புனல்மொய்யரிசிற்கரைப்
பூத்தூரன்னடிபோற்றியென்பாரெலாம்
பொய்த்தூரும்புலனைந்தாடுபுல்கய
மைத்தூரும்வினைமாற்றவும்வல்லரே. (க)

பிறைக்கணிச்சடையம்பெருமாசென்று
கறைக்கணித்தவர்கண்டவணக்கத்தாய்
உறக்கணித்துருகாமனத்தார்களைப்
புறக்கணித்திடும்புத்தூர்ப்புனிதனே. (உ)

அரிசிவீன்கரைமேலணியார்த்தரு
புரிசைநந்திருப்புத்தூர்ப்புனிதனைப்
பரிசொடும்பரவிப்பணிவார்க்கெலாம்
தூரிசினன்னெறிதோன்றிடுங்காண்மினே. (ஈ)

வேடைய
கிதனைக்கொருந்நறுங்கொன்றையம்
போதனைப்புனல்கூழ்ந்தபுத்தூரனை
நாதனைநினைந்தென்மனநையுமே. (ச)

அருப்புப்போன்முலையாரல்லவாழ்க்கைமேல்
விருப்புச்சேர்நிலைவிட்டுல்லவிட்டமாய்த்
திருப்புத்தூரனைச்சிந்தையசெயச்செயக்
கருப்புச்சாற்றிலுமண்ணிக்குங்காண்மினே.

பாம்பொடுமதியும்படர்புன்சடைப்
பூம்புனலும்பொதிந்தபுத்தூருளான்
நாம்பணிந்தடிபோற்றிடநாடொறும்
சாம்பலென்புதனக்கணிவாகுமே. (சு)

கனலங்கைதனிலேந்திவங்காட்டிடை
அனலங்கைய்திரின்றுடுவர்பாடுவர்
பினலஞ்செஞ்சடைமேற்பிறையுந்தரு
(எ)

காற்றினுங்கடிதாசுநடப்பதோர்
ஏற்றினும்பிசைந்தேறுவரென்பொடு
யாவாயததமைப்
போற்றியென்பவர்க்கன்பர்ப்புத்தூரரே.

ம

அன்னமொப்பரலந்தமக்கெலா

மின்னுமொப்பர்விரிசடைமேனிசெம்
பொன்னுமொப்பர்புத்தூரெம்புனிதரே.

(௬)

சலவுய்த்திடும்
கருத்தையக்கயிலையெடுத்தா னுடல்
பருத்தேதோள்கெடப்பாதத்தொருவிரல்
பொருத்தினுர்பொழிலார்ந்தபுத்தூரரே.

(௬)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - படிக்காசுவத்தாராத்; முதல்வி - அழகம்மை.

௧௨
களக. கடுவாய்க்கரைப்புத் தூர் - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒருத்தனைமூவுலகொடுதேவர்க்கும்
அருத்தனையடியேன்மனத்துள்ளமார்
கருத்தனைக் * கடுவாய்ப்புனலாடிய
திருத்தனைப்புத்தூர்ச்சென்றுகண்டுயந்தேனே.

(௬)

யாவருமறிதற்கரியான்றனை

யை

நாவினல்லுரையாகியநாதனைத்
தேவனைப்புத்தூர்ச்சென்றுகண்டுயந்தேனே.

(௨)

அன்பனையடியாரிடர்நீக்கியைச்
செம்பொனைத்திகழுந்திருக்கச்சியே
கம்பனைக்கடுவாய்க்கரைத்தென்புத்தூர்
நன்பொனைக்கண்டுநாணுய்யப்பெற்றேனே.

(௩)

மாதனத்தைமாதேவனைமாரிலாக்
கோதனத்திலைந்தாடியைவெண்குழைக்
காதனைக்கடுவாய்க்கரைத்தென்புத்தூர்
நாதனைக்கண்டுநாணுய்யப்பெற்றேனே.

(௪)

பட்டகுற்றந்தவர்த்
கொண்டுநற்றிறங்காட்டியகூத்தனைக்
கண்டனைக்கடுவாய்க்கரைத்தென்புத்தூர்

(௫)

பந்தபாசமறுத்தெனையாட்கொண்ட
வர்க்

கந்
எந்நை.

(௬)

* கடுவாயென்பது-ஒரு நதியின்பெயர்.

உம்பராணையுருத்திரமூர்த்தியை

* யம்பராணையமலையாதியைத்

கம்புநீர்க்கடுவாய்க்கரைத்தென்புத்தூர்

எம்பிராணைக்கண்டின்பமாயிற்றே

(எ)

மாசார்பாசமயக்கடி

நேசமாகியநித்தமணுணை;

பூசுநீர்க்கடுவாய்க்கரைத்தென்புத்தூர்

எசனெயெனவன்பமதாயிற்றே.

(அ)

இடுவாரிட்டவனங்கவநந்

† கடுவாயிட்டவர்கட்டுரைகொள்ளாரதே

கடுவாய்த்தென்கரைப்புத்தூரடிக்காட்

படவேபெற்றுநான்பாக்கியஞ்செய்தேனே.

(க)

அரக்கனும்றலழித்தவன்பாடல்கேட்

மூர்க்கமாகியருள்புரியீசனைத்

நிரைக்கொணீர்க்கடுவாய்க்கரைத்தென்புத்

இருக்குநாதனைக்காணப்பெற்றுயந்தேனே.

(க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

த்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - சொர்ணபுரீசுவரர்; முதல்வி - சொர்ணபுரிநாயகி.

63

களவ. திருத்தென்குரங்காடுதுறை - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

இரங்காவன்மனத்தார்கனியங்குமூப்

புரங்காவல்லழியப்பொடியாக்கினார்

§ தரங்காடுந்தடநீர்ப்பொன்னித்தென்கரைக்

குரங்காடுதுறைக்கோலக்கபாலியே.

(க)

வள.

தொத்தினைச்சுடர்ச்சோதியைச்சோலைகுழி

கொத்தலர்குரங்காடுதுறையுறை

அத்தனென்னவண்ணித்திட்டிருந்ததே.

(உ)

குளிர் புனற்குரங்காடுதுறையனைத்

தளிர்நிறத்தையல்பங்கனைத்தண்மதி

ஒளியனைநினைந்தேனுக்கெனுள்ளமும்

பெரியனென்கொண்டித்திட்டே -

(ங)

மணவன்காண்மலையாரெனடுமங்கலந்

கணவன்காண்கலைஞானிகள்காதலெண்

* அம்பரென்பது-ஒருதலம்.

† கடுவாயென்பது-கடுவனவாய்.

§ தரங்கம் ஆடும் என்பது

மன என்கின்ற

குணவன்காண்குரங்காடுதுறையினில்
அணவன்காணன்புசெய்யுமடியர்க்கே. (ச)

நூலத்தார்தொழுதேத்தியநன்மைபன்
காலத்தானுயிர்போக்கியகாலினன்
நீலத்தார்மிடற்றானவென்னாரீறணி
கோலத்தான்குரங்காடுதுறையினே. (ரு)

ஆட்டினான்முன்னமணரோடென் றனைப்
பாட்டினான்மனபொன்னடிக்கின்னிசை
வீட்டினான்வினைமெய்யடியுரோடும்
கூட்டினான்குரங்காடுதுறையினே. (சு)

மாத்தன்றான்மறையார்முறையான்மற
ஓத்தன்றருகன்மன்னுயிருண்டபன்
போத்தன்றனவன்பொங்குசினந்தணி
கூத்தன்றன்குரங்காடுதுறையினே. (எ)

நாடிநந்தமராயினதொண்டர்காள்
ஆடுமின்னமுமின்றொழுமின்னடி
பாடுமின்பாமன்பயிலும்மிடங்
கூடுமின்குரங்காடுதுறையினே. (அ)

தென்றன்னெடுத்தேருடையா னுடல்
பொன்றவங்கனல்பொன் றவிழித்தவன்
அன்றவந்தகனையயிர்சூலத்தால்
கொன்றவன்குரங்காடுதுறையினே. (க)

நற்றவஞ்செய்தநால்வர்க்குநல்லறம்
உற்றவண்மொழியாலருள்செய்தநல்
கொற்றவன்குரங்காடுதுறையினே
பற்றுந்திவினையாயினபாறுமே. (கா)

கடுத்ததோளரக்கன்கயிலம்மலை
எடுத்ததோடலையிற்றலறவ்விரல்
அடுத்தலும்மவனின்னிசைகேட்டருள்
கொடுத்தவன்குரங்காடுதுறையினே. (கக)

நச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சொழங்குடில் உவ்வது.

முதல்வன் - ஆபதச்சகாயர்; முதலி - பவளச்சொடியம்மை.

64

களஅ. திருக்கோழம்பம் - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

வேழம்பத்தைவரவேண்டிற்றுவேண்டிப்போய்
பார்பலவாதர்கள்

தாழும்பத்தர்கள்சாலச்சதாரே (க)

கயிலைநன்மலையா ஞாங்கவாலியை
மயிலியன்மலைமா தின்மணானைக்
குயில்பயில்பொழிந் கோழம்பமேயவென்
மே.

வாழும்பான்மையராகியவான்செல்வம்
தாழும்பான்மையராகித்தம்வாயினால்
தாழும்பூமணநாறியதாழ்பொழிந்
கோழம்பாவெனக்கூடியசெல்வமே.

பாடலாக்கிடும்பண்டுண்டுபண்ணிவள்
கூடலாக்கிடுங்குன்றின்மணற்கொடு
கோடல்பூத்தலர்கோழம்பத் துண்மகிழ்ந்
தாடுங்கூத்தனுக்கன்புபட்டாளன்றே.

தளிர்கொண்மேனியடான்மிகவஞ்சுவோர்
பிளிறுவாரணத்தீருரிபோர்த்தவன்
குளிர்கொணீர்வயற்கோழம்பமேவினான்
நளிர்கொணீர்சடைமே லுநயந்ததே.

நாதராவர்நமக்கும்பிறர்க்குந் தாம்
வேதநாவர்விடைக்கொடியார்வெற்பில்
கோதைமாதொடுங்கோழம்பங்கோயில்கொண்
டாதிபாதமடையவல்லார்களே.

முன்னைநான்செய்தபாவமுதலறப்
பின்னைநான்பெரிதும்மருள்பெற்றது
அன்னமார்வயற்கோழம்பத் துள்ளமர்
பின்னல்வார்சடையாணைப்பிதற்றியே.

ஏழைமாரிடநின்றிருகைக்கொண்டுண்
கோழைமாரொடுங்கூடியகுற்றமாம்
கூழைபாய்வயற்கோழம்பத்தானடி
ஏழையேன்முன்மறந்தங்கிருந்ததே.

அரவணைப்பயின்மாலவன்வந்தடி
பரவணைப்பரமம்பரஞ்சோதியைக்
குரவணைக்குரவார்பொழிந் கோழம்பத்
துரவணையொருவர்க்குணர்வொண் ணுமே.

சமரகுரபன்மாவைத்தடிந்தவேற்
குமரன்னுதைநற்கோழம்பமேவிய
அமரர்கோவினுக்கன்புடைத்தொண்டர்கள்
அமரலோகமதாளுடையார்களே.

துட்டனாகமலையெடுத்தகின்கீழ்ப்
பட்டுவிழ்ந்துபடர்ந்துயப்போயினுன்
கொட்டநாறியகோழம்பத்திசனென்
றிட்டகேதமிசைத்தவரக்கனே.

(கக)

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

நிருஞ்சித்தம்பலம்

முதல்வன் - கோகிலேசுவரர்; முதல்வி - சுவந்தரியம்மை.

௧5

கௌக. திருப்புவனார் - திருக்குறுந்தொடையார்.

நிருஞ்சித்தம்பலம்

புவனார்ப்புனிதன் நிருநாமந்தான்
நாவினாறுநாறுயிரநண்ணினார்
பாவமாயினபாறிப்பறையவே
தேவர்கோவினுஞ்செல்வர்களாவரே.

தன்னன்மன்னடியேன்மனமாகிய
பொன்னன்புவனார்மேவியபுண்ணியன்
இன்னனென்றறிவொண்ணானியற்கையே.

(உ)

குற்றங்கூடிக்குணம்பலகூடாதீர்
செய்தனமாய்க்கலாம்

சுன்னபுவனாரீசன்பேர்

கற்றுவாழ்த்துங்கழிவதன்முன்னமே.

(ங)

ஆவின்மேவியவைந்தமர்ந்தாடுவான்
தூவெனீறுததைந்தசெம்மேனியான்
மேவனூல்விடுவெண்ணியின்றென்கரைப்
புவனார்புருவார்வினைபோகுமே.

(ச)

புல்லமூர்த்தியூர்புவனாரும்புணல்
நல்லமூர்த்தியூர்நனிபள்ளியூர்
தில்லையூர் திருவாரூர்சீர்காழிநல்
வல்லமூரெனவல்வினைமாயுமே.

(ரு)

அனுகூலப்பட்டதுவிதுவென்னுதே
கனிமனத்தொடுகண்ஞானீர்மலகிப்
புனிதனைப்புவனாரிணப்போற்றுவார்
மனிதரிற்றலையானமனிதரே.

(க)

நாநனமராகளாசு
வேதநாவன்வெற்பின்மடப்பாவையோர்
பாதியானுன்பரந்தபெரும்படைப்
பாநாதனே.

(௭)

பூவனூர்தண்புறம்பயம்பூம்பொழில்
நாவனூர்நள்ளரொடுநன்னிலம்
கோவனூர்குடவாயில்கொடுமுடி
மூவனூருமுக்கண்ணனூர்காண்மினே.

(அ)

ஏவமேதுமிலாவமணேதலர்
பாவகாரிகள்கொல்லலைப்பட்டுநான்
தேவதேவன்றிறநெறியாகிய
பூவனூர்புகுதப்பெற்றநாளின்றே.

(க)

நாரணன்னொடுநான் முகணிந்தான்
வாரணன்னகுமரன்வணங்குங்கழற்
பூரணன்றிருப்பூவனூர்மேவிய
காரணன்னையாளுடைக்காளையே.

(க0)

மைக்கடுத்தநிறத்தாக்கன்வரை
புக்கெடுத்தனும்பூவனூரன்னடி
மிக்கடுத்தவிநாள்சிறிதூன்றனும்
பக்கடுத்தபின்பாடியுயர்ந்தானன்றே.

(கக)

சுருத்திற்றம்பலம்.

இத்தலம் சேட்டநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - புட்பவனநாதர்; முடிவன் - கற்பவன்வியல்வன்.

46 க அ0. திருவலஞ்சுழி - திருக்குறளந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

முண்டவர்

பூநாயகர்பொற்கயிலைக்கிறை
மாதொர்பாகன்வலஞ்சுழியீசனைப்
பாதமேத்தப்பறையுநம்பாவமே.

(க)

எயில்கடியெழுவெல்வலனித்தான்
மயில்களா லும்வலஞ்சுழியீசனைப்
ப

(உ)

துளையிலாச்செவித்தொண்டர்காணும்முடல்
வளையுங்காலம்வலஞ்சுழியீசனைக்
களைகணைக்கருதிரீருய்ம்மினே.

(ங)

நறையொள்பூம்புனல்கொண்டெழுமாணிக்காய்க்
குறையிலாக்கொடுங்குற்றுதைத்திட்டவன்
மறையொணவன்வலஞ்சுழிமேவிய
இறைவனையினியென்றுகொல்காண்பதே.

கொளத்
திண்டிழற்சிலையாலெரிசெய்தவன்
வணர்வுஞ்சுழி
அண்டனுக்கடிமை (ரு)

படங்கொள்பாம்பொடோன்மதியஞ்சடை
அடங்கவாழ்வல்லாநும்பர்தம்பிரான்
மடந்தைபாகன்வலஞ்சுழியானடி
அடைந்தவர்க்கடிமைத்திறத்தாவனே. (சு)

நாக்கொண்டபரவும்மடியார்வினை
போக்கவல்லபுரிசடைப்புண்ணியன்
மாக்கொள்சோலைவலஞ்சுழியீசன் நன்
ஏக்கொளப்புரமுன்றெரியானவே. (எ)

ரலவா
ஆடுபாதமவருமறிகலார்
மாடவிதிவலஞ்சுழியீசனைத்
தேடுவாநுறுகின்மறதென்சுந்தையே. (அ)

ககூப்புங்கண்முன்றுடை
நண்பனுக்கெனைநான்கொடுப்பேனென்னும்
வண்பொனித்தென்வலஞ்சுழிமேவிய
பண்பனிப்பொனைச்செய்தபரிசிதே. (க)

நலங்கொள்பாதத்தொருவிரலுன்றினன்
மலங்குபாய்வயல்குழந்தவலஞ்சுழி
வலங்கொள்வாரடியென்றலைமேலவே. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - சுபர்த்தேசுவரர்; முதல்வி - கெடர் நாமசி.

67 கஅக. திருவாஞ்சியம் - திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

படையும்பூதமும்பாம்பும்புல்வாயுதன்
உடையுந்தாங்கியவுத்தமனார்க்கிடம்
புடைநிலாவியபூம்பொழில்வாஞ்சியம்
அடையவல்லவர்க்கல்லலொன்றிலையே. (க)

பறப்பையும்பசுவும்படுத்துப்பல
திறத்தவும்முடையோர்க்குழம்புதி
கறைப்பிறைச்சடைக்கண்ணுதல்சேர்தரு
சிறப்புடைத்திருவாஞ்சியஞ்சேர்மினே. (உ)

புற்றிலாடரவோடுபுனன்மதி

கற்றுமாடங்கள்ரும்குப்பாவமில்லையே.

பற்றிப்பாடுவார்க்குப்பாவமில்லையே.

(௩)

அங்கமாறுமருமறைநான்குடன்

செங்கண்மாலிடமார்திருவாஞ்சியம்

தங்குவார்தம்மமரர்க்குமரரே.

(௪)

நீறுபுகிநிமிர்சடைமேற்பிறை

தேறிவாழ்பவர்க்குச்செல்வமாருமே.

அற்றுப்பற்றின,

(௫)

தெற்றுமாடங்கள்ருழ்திருவாஞ்சியம்

கற்றுச்சேர்பவர்க்குக்கருத்தாவதே.

(௬, ௭, ௮, ௯)

அருக்க யம வாகள

திருத்துஞ்சேவடியான்றிகழுந்நகர்

ஒருத்திபாகமுகந்தவன்வாஞ்சியம்

அருத்தியாலடைவார்க்கில்லையல்லலே.

(௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - வாஞ்சியநாதர்; முதல்வி - வாழ்வந்த அம்மை.

கஅ௨. திருநள்ளாறு - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளாறாதேதார்புண்டரிகத்திரள்

சா

கள்ளாறாதபொற்கொன்றைகமழ்சடை

நள்ளாறாவெனநம்வினைநாசமே.

(௧)

ஆரணப்பொருளாமருளாளனார்

வாரணத்தூரிபோர்த்தமணானார்

நாரணன்னணியேத்துநள்ளாறனார்

காரணக்கலைநூனக்கடவுளே.

(௨)

மேகம்பூண்டதோர்மேருவிற் கொண்டொழில்

சோகம்பூண்டழல்சோரத்தொட்டானவன்

பாகம்பூண்டமால்பங்கயத்தானொடு

நாகம்பூண்டுகுத்தாடுநள்ளாறனே.

(௩)

மலியுஞ்செஞ்சடைவாளரவம்மொடு
பொலியும் பூம்புனல்வைத்தபுனிதனார்
நலியுங்கூற்றைநலிந்தநள்ளாற்றத்தம்
வலியுங்கண்டிதுமார்துமகிழுவனே.

(ச)

உறவனய்நிறைந்துள்ளங்குளிர்ப்பவன்
இறைவனுகிதின்மெண்ணிறைந்தானவன்
நறவநாறும்பொழிற்றிருநள்ளாறன்
மறவனய்ப்பன்றிப்பின்சென்றமாயமே.

(ரு)

செக்கரங்கழிசெஞ்சுடர்ச்சேரதியார்
நக்கரங்கரவார்த்தநள்ளாறனார்
வக்கரன்னுயிர்வவ்வியமாயற்குச்
சக்கரமருள்செய்தசுதாரே.

(சு)

விஞ்சையிற்செல்வப்பாவைக்குவேந்தனார்
வஞ்சநெஞ்சத்தவர்க்குவழிகொடார்
நஞ்சநெஞ்சர்க்கருநுநள்ளாறே.

(எ)

அல்லனென்றுமலர்க்கருளாயின
சொல்லனென்றுசொல்லாமறைச்சேரதியான்
வல்லனென்றுமவல்லார்வளமிக்கவர்
நல்லனென்றுநல்லார்க்குநள்ளாறனே.

(அ)

பாம்பணைப்பள்ளிகொண்டபரமனும்
பூம்பணைப்பொலிகின்றபுராணனும்
தாம்பணிந்தளப்பொண்ணுத்தனித்தழல்
நாம்பணிந்தடிபோற்றுகள்ளாறனே.

(ஊ)

இலங்கைமன்னனிருபதுதோளிற
மலங்கமால்வரைமேல்விரல்வைத்தவர்
நலங்கொகணிற்றாரள்ளாறரைநாடொறும்
வலங்கொள்வார்வினையாயினமாயுமே.

(கா)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - தர்ப்பாரணியேசுவரர்; முதல்வி - போகமார்த்தபூண்மூலையன்.

கஅரு. திருக்கருவிலிக்கொட்டிட்டை - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

மட்டிட்டகுழலார்சுழலில்வலைப்
பட்டிட்டமயங்கிப்பரியாதூரீர்

கொட்டிட்டையுறைவாண்சுழல்குடுமே.

(க)

ஞாலமல்குமணிதர்காள்நாடொறும்
ஏலமாமலரோடிலைகொண்டுநீர்
காலனார்வருதன்முன்கருவினிக்
கோலவார்பொழிற்கொட்டிட்டைசேர்மினே. (௨)

பனகமாய்நீர்வசப்பனைநனதுநீர்
மங்குமாநினையாதேமலர்கொடு
கங்கைசேர்சடையான்மன்கருவினிக்
கொங்குவார்பொழிற்கொட்டிட்டைசேர்மினே. (௩)

வாடிநீர்வருந்தாதேமணிதர்காள்
வேடனாய்விசயற்கருள்செய்தவெண்
காடனாருறைகின்றகருவினிக்
கோடுநீள்பொழிற்கொட்டிட்டைசேர்மினே.

உய்யுமாடி -
பைகொள்பாம்பரையான்படையார்மழக்
கையினனுறைகின்றகருவினிக்
கொய்கொள்பூம்பொழிற்கொட்டிட்டைசேர்மினே.

ஆற்றவும்மவலத்தமுந்தா துநீ
கூற்றங்காய்ந்தவன்கொட்டிட்டைசேர்மினே.

நில்லாவாழ்வுநிலைபெருமென்றண்ணிப்
பொல்லாவாறுசெயப்புரியாதுநீர்
கல்லாருமதிள்சூழ்தண்கருவினிக்
கொல்லேறுர்பவன்கொட்டிட்டைசேர்மினே. (௪)

பிணித்தநாய்ப்பிறவிப்பிறிவெய்துமா
முணர்த்தலாமிதுகேண்மினுநத்திர
குணத்தினனுறைகொட்டிட்டைசேர்மினே. (௫)

நம்புமீரிதுகேண்மின்கணொடொறும்
எம்பிரானென்றிமையவரேத்துமே
கம்பனாருறைகின்றகருவினிக்
கொம்பனார்பயில்கொட்டிட்டைசேர்மினே. (௬)

பாருளீரிதுகேண்மின்பருவரை
பேருமாடுமடுத்தானையடர்த்தவன்
புரக்கொள்வேவினன்கொட்டிட்டைசேர்மினே. (௭)

திருச்சிறம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - சற்குணநாதர்; முதல்வி - சர்வாங்கநாயகி.

கஅச. திருக்கொண்டிச்சரம் - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிறம்பலம்

கண்டபேச்சினிற்கானையர்தங்கள் பால்
மண்டியேச்சுணுமாதரைச்சேரா தே
சண்டியீச்சுரவர்க்கருள் செய்தவக்
கொண்டியீச்சுரவன்கழல் கூடமே

(க)

சுற்றமுந்துணை நன்மடவாளொடு
பெற்றமக்களும்பேணலொழிந்தனர்
குற்றமில்புகழ்க்கொண்டிச்சுரவனார்
பற்றலாலொருபற்றுமற்றில்லையே.

(உ)

மாடுதானதுவல்லென்னமா நுடா
பாடுதான்செல்வாரில்லைபன்மாலையால்
கூடரீர்சென்றுகொண்டிச்சுரவனைப்
பாடுமின்பரலோகத்திருத்துமே.

(ங)

தந்தையொடுதாரமெனுந்தனைப்
பந்தமாங்கறுத்துப்பயில்வய்திய
கொந்தவிழ்பொழிற்றொண்டிச்சுரவனைச்
சுந்தைசெய்ம்மினவனடிச்சேரவே.

(ச)

கேளுமின்னிளமையதுகேடுவந்
தீனையோடிருமல்லதுவய்தன்முன்
கோளரவணிகொண்டிச்சுரவனை
நாளுமேத்தித்தொழுமினன்காகுமே.

(சு)

வெம்புகோயுமிடரும்வெறுமையும்
துன்பமுந்துயரும்

எம்பிரானெனவல்லவர்க்கல்லையே.

(சு)

அல்லலோடருநோயிலமுந்துரீர்
செல்லுமாகினையாதேகனைகுரல்
கொல்லையேறுடைக்கொண்டிச்சுரவனை
வல்லவாறுதொழவினைமாயுமே.

(ஏ)

நாறுசாந்தணினன்முலைமென்மொழி
மாறிலாமலைமங்கையார்பாசுமராக்
கூறாருறைகொண்டிச்சுரவினைந்
துறுவார்தமக்கனமொன்றில்லையே.

(அ)

அயிலாரம்பெரிமேருவிலாகவே
எயிலாரும்பொடியாய்கிழவய்தவன்

குயிலாரும்பொழிற் கொண்டிச்சரவனைப்
பயில்வாரும்பெருமைபெறும்பாலரே.

(அ)

மலையினுலடர்த்துவிதல்வாட்டினான்
குலையினுர்பொழிற் கொண்டிச்சரவனைத்
தலையினுல்வணங்கத்தவமாகுமே.

(க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - பசுபதிச்சுவரர்; முதல்வி - சாந்தநாயகி.

71

கஅரு. திருவிசையமங்கை - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

குசையமங்கையிற்கோசகமுங்கொண்டவல்
வசையின்மங்கலவாசகர்வாழ்த்தவே
இசையமங்கையுந்தானுமொன்றாயினான்
விசையமங்கையுள்வெதியன்காண்பினே.

(அ)

ஆதிநாதனடல்விடைமேலமர்
பூதநாதன்புனியதளாடையன்
வேதநாதன்விசையமங்கையுளான்
பரம

(உ)

கொள்ளிடக்கரைகோவந்தபுத்தூரில்
வெள்ளிடைக்கருள்செய்விசையமங்கை
உள்ளிடைத்துறைகின்றவுருத்திரன்
வள்ளிடைக்கருள்செய்விசையமங்கை.

(ங)

திசையமெங்குங்குலங்கத்திரிபுரம்
அசையவங்கெய்திட்டாரழலுட்டினான்
விசையமங்கைவிருத்தன்புறத்தடி
விசையின்மங்கவிழுந்தனன்காலனே.

(ச)

பொள்ளலாக்கையகத்திலைம்பூதங்கள்
கள்ளமாக்கிக்கலக்கியகாரிருள்
விள்ளலாக்கிவிசையமங்கைப்பிரான்
உள்ளநோக்கியென் னுள்ளுருளுறையுமே.

(ஊ)

கொல்லையேற்றுக்கொடியொடுபொன்மலை
வில்லையேற்றுடையான்விசையமங்கைச்
செல்வபேபாற்றியென்
வில்லையே

ம.

(ஈ)

சுண்பலுக்கக்கபாலமங்கைக்கொண்டு
உண்பலிக்குழலுத்தமனுள்ளொளி
வெண்பிழைக்கண்ணியான் விசையமங்கை
நண்பனைத்தொழப்பெற்ற துநன்மையே.

(எ)

பாண்டுவிண்மகன்பார்த்தன்பணிசெய்து
வேண்டுதல்வரங்கொள்விசையமங்கை
ஆண்டவன்னடியே நினைந்தாசையால்
காண்டலேகருத்தாகியிருப்பனே.

(அ)

வந்துகேண்மின்மயநீர்மணிதர்காள்

சுந்தையானினைவார்களைச்செக்கெனப்
பந்துவாக்கியுயக்கொளுங்காண்மினே.

(க)

இலங்கைவேந்தனிருபதுதோளிற்
விலங்கலசேர்விரலான்விசையமங்கை
வலஞ்செய்வார்களும்வாழ்த்திசைப்பார்களும்
நலஞ்செய்வாரவாநன்னெறிநாடியே.

(க)

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

நாமபலம்,

முதல்வன் - விசயநாதர்; முதல்வி - மங்கைநாயகி.

72) கஅக. திருநீலக்குடி - திருக்குறுந்தொடிகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

வைத்தமாடுமனைவியுமக்கணீர்
செத்தபோதுசெறியார்பிறிவதே
நித்தநீலக்குடியரணநினை
சுத்தமாகிற்செவகதிசேர்கிரே.

(க)

செய்யமேனியன்றேனொடுபாறயிர்
நெய்யதாடியநீலக்குடியான்
மையலாய்மறவாமனத்தார்க்கெலாம்
கையிலாமலகக்கனியொக்குமே.

(உ)

பற்றன்மே

நீலக்குடியுடையானடி.

போற்றிறொடர்போக்கும்புநிதனே.

(ங)

நாலுவேதியர்க்கின்னருணன்னிழல்
ஆலனாநஞ்சுண்டெண்டத்தமர்
நீலநீலக்குடியுறையின்மலன்
காலனாருயிர்போக்கியகாலனே.

(ச)

நேசனீலக்குடியரனையென
நீசராய்நெடுமால்செய்தமாயத்தால்
ஈசனோர்சரமெய்யவெரிந்துபோய்
நாசமாணர்நிரிபுரநாதரே.

கொன்றைசூடியைக்குண்மமகளொடு
நின்றநீலக்குடியரனையெனீர்
என்றுவாழ்வுகந்தேயிறுமாக்குரீர்
பொன்றும்போதுநுமக்கறிவொண்ணுமே.

(க்)

பூட்டியமன்கையர்
ஒல்லீரீர்புகநூக்கவென்வாக்குனால்

நல்ல. தே.

(எ)

அழகியோமினையோமெனுமாசையால்
ஒழுதியானியுடல்விடுமுன்னமே
நிழலதார்பொழினீலக்குடியரன்
கழல்கொள்சேவடிக்கெதாழுதுயம்பினே.

(அ)

சுற்றைச்செஞ்சடைக்காய்குநீர்வெண்டிங்கள்
பற்றிப்பாம்புடன்வைத்தபராபரன்
நெற்றிக்கண்னுடைநீலக்குடியரன்
சுற்றித்தேவர்தொழுங்கழற்சோதியே.

(க)

தருக்கிவெற்பதுதாங்கியவிற்குதோள்
அரக்கனாருடலாங்கொர்வினினால்
நெறித்துநீலக்குடியரன்பின்னையும்
இரக்கமாயநாள்செய்தனனென்பரே.

(க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - நீலகண்டேசுவரர்; முதல்வி - நீலநிறவுமை.

73)

கஅஎ. திருமங்கலக்குடி - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

தங்கலப்பியதக்கன்பெருவேள்வி
அங்கலத்தழித்தாராருள்செய்தவன்
கொங்கலர்க்குமுற்கொம்பனையாளொடு
மங்கலக்குடிமேயமணானே.

(க)

கா.
மாவிரியும்பொழில்மங்கலக்குடித்
தேவரியும்பிரமணந்தேடொண்த்
நூவெரிச்சுடர்ச்சோதியுட்சோதியே.

மங்கலக்குடியிசனைமாகாணி
வெங்கதிர்ச்செல்வன்விண்ணொடுமண்ணுநேர்
சங்குசக்கரதாரிசதுர்முகன்

ரன்றே.

(௩)

மஞ்சன்வார்கடல்குழம்மங்கலக்குடி
நஞ்சமாரமுதாகயந்துகொண்
டஞ்சமாடலமர்ந்தடியேனுடை
நெஞ்சமாலயமாக்கொண்டுநின்றதே.

(௪)

செல்வமல்குதிருமங்கலக்குடிச்
செல்வமல்குசிவநியமத்தராய்ச்
செல்வமல்குசெழுமறையார்தொழச்
செல்வன்றேவியொடுந்திசுழ்கோயிலே.

(௫)

மன்னுசீர்மங்கலக்குடிமன்னிய
பின்னுவார்சடைப்பிஞ்ஞகன்றன்பெயர்
உன்னுவாருமுரைக்கவல்லார்களும்
துன்னுவார்நன்னெறிதொடர்வெய்தவே.

(௬)

மாதாரம்ருவும்மங்கலக்குடி
ஆதிநாயகனண்டர்கனையகன்
வேதநாயகன்வேதியர்நாயகன்
பூதநாயகன்புண்ணியமுர்த்தியே.

(௭)

வண்டிசேர்பொழில்குழம்மங்கலக்குடி
விண்டதாதையைத்தாளறவிசிய
சண்டநாயகனுக்கருள்செய்தவன்
துண்டமாமதிசூடியசோதியே.

(௮)

கூசவாரலர்குண்டர்குணமிலர்
நேசமேதுமிலாதவாரீசர்கள்
மாசர்பான்மங்கலக்குடிமேவிய
ஈசன்வேறுபடுக்கவுய்ந்தேனன்றே.

(௯)

மங்கலகூடு
அங்கலைத்தெடுக்குற்றவரக்கர்கோன்
தன்கரத்தொடுதாடலேதோடகர்ந்
தங்கலைத்தழுதுய்ந்தனன்றானன்றே.

(௧௦)

திருச்சிற்றும்பலும்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - பிராணேசவரதர்; முதல்வி - மங்களநாயகி.

கஅஅ. திருவெறும்பியூர் - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

ம

கரும்பினுறல்கண்டாய்கலந்தார்க்கவன்
இரும்பினுறலருததோர்வெண்டலை
எறும்பியூர்மலையானெங்குளீசனே.

(க)

பிறங்குசெஞ்சடைப்பிஞ்ஞகன்பேணுசீர்க்
கறங்குபூதகணமுடைக்கண் ணுதல்
நறுங்குழன்மடவாரொடுநாடொறும்
ரீசனே.

மருந்துவானவர்தானவர்க்கின்சுவை
புரிந்தபுன்சடைப்புண்ணியன்கண் ணுதல்
பொருந்துபூண்முலைமங்கைநல்லாரொடும்
எறு.

(ங)

நிறங்கொள்
மறங்கொள்வேற்கண்ணிவா ணுதல்பாகமா
அறம்புரிந்தருள்செய்தவமங்கணன்
எறும்பியூர்மலையானெங்குளீசனே.

(ச)

வர்க்கொன்றையுராகமும்
துறம்புசெஞ்சடைத் தாமதிவைத்துவான்
உறும்பொன்மால்வரைப்பேபையோரீர்தொறும்
எறும்பியூர்மலையானெங்குளீசனே.

(ரு)

னை ல

திறம்பியூர்வனமற்றும்பலவுள
குறம்பியூர்வதோர்கூட்டகத்திட்டெனை
எறும்பியூரான்செய்தவியற்கையே.

(க்)

மறந்துமற்றிதுபேரிடர்நாடொறும்
திறம்பிரீநினையெனமடநஞ்சமே
புறஞ்செய்கோலக்குரம்பையிஷிட்டெனை
எறும்பியூரான்செய்தவியற்கையே.

(எ)

இன்பமும்பிறப்புமிறப்பின்னொடு
தன்பமுமுடனவைத்தசோதியான்
அன்பனையானெயன்றறற்றுவார்க்
கின்பனாகுமெறும்பியூரீசனே.

(அ)

ரள

சுடர்ச்சோதியான்

உண்ணிறைந்துருவாயிராயவன்
எண்ணிறைந்தவெறும்பியூசனே.

(க)

நிறங்கொண்மால்வரையூன்றியெடுத்தலும்
நறுங்குழன்மடவாணடுக்கெய்திட
மறங்கொள்வாளரக்கன்வலிவாட்டினான்
எறும்பியூர்மலையெம்மிறைகாண்மினே.

(கௌ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உன்னது.

முதல்வன் - எறும்பிசுவரர்; முதல்வி - நறுங்குழல்நாயகி.

75)

கஅக. திருக்குரக்குக்கா - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

மரக்கொக்காமெனவாய்விட்டலநீர்
சரக்குக்காவித்திரிந்தயராதுகால்
பரக்குக்காவிரிநீரலைக்குங்கரைக்
குரக்குக்காவடையக்கெடுங்குற்றமே.

(க)

கட்டாறேதழிகாவிரிபாய்லயல்
கொட்டாறேபுனலுறுகுரக்குக்கா
முட்டாறவடியேத்தமுயல்பவர்க்
கிட்டாறவிடேரோடவெடுக்குமே.

(உ)

கையனைத்துங்கலந்தெழுகாவிரி
செய்யனைத்திலுஞ்சென்றிடுஞ்செம்புனல்
கொய்யனைத்துங்கொணருங்குரக்குக்கா
ஐயனைத்தொழுவார்க்கல்லலிலையே.

(ங)

மிக்கனைத்துத்திசையுமருவிகள்
புக்குக்காவிரிபோந்தபுனற்கரைக்
கொக்கினம்பயில்சோலைக்குரக்குக்கா
நக்கனைநவில்வார்வினைநாசமே.

(ச)

விட்டுவள்ளம்விரிந்தெழுகாவிரி
இட்டநீர்வயலெங்கும்பரந்திட
கொட்டமாமுழுவோங்குரக்குக்கா
இட்டமாயிருப்பார்க்கிடரில்லையே.

(ரு)

மேலைவானவரோடுவிரிகடல்
மாலுநான்முகனலுமளப்பொணைக்
கோலமாளிகைக்கோயில்குரக்குக்காப்
பாலராய்த்திரிவார்க்கில்லைபாவமே.

(க)

காலணையுதைகொண்டகருத்தனார்

கோலமஞ்ஞைகளா லுங்குரக்குக்காப்
பாலருக்கருள் செய்பவர்பரிவொடே.

செக்கரங்கெழுசெஞ்சுடர்ச்சோதியார்
அக்கரையரெம்மாதிபுராணரை
கொக்கினம்வயல்சேருங்குரக்குக்கா
நக்கனைத்தொழநம்வினைநாசமே.

உருகியுன்குழந்தேத்தியெழுமினீர்
கரியகண்டன்கழலடிதன்னையே
சூவனன்செழுங்கோயில்சூரக்குக்கா
இரவுமெல்லியுமேத்தித்தொழுமினே.

இரக்கமின்றிமலையெடுத்தான்முடி
உரத்தையொல்கவடர்த்தா னுறைவிடம்
சூரக்கினங்குதிகொன்றாங்குரக்குக்கா
வரத்தினைப்பெறவா னுலகாள்வரே.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்

முதல்வன் - குந்தளக்கருணைநாதர்; முதல்வி - குந்தளநாயகி.

76) கக௦. திருக்கா னூர் - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவினாதுஞ்செம்மலர்மேலுறை
உருவனாயுலகத்தினுயிர்க்கெலாம்
கருவனாகிமுனோத்தவன்கா னூரில்
பரமனாயபாஞ்சுடர்காண்மினே.

பெண்டிர்மக்கள்பெருந்துணைநன்னிதி
உண்டின்றேயென்றுகவன்மினேழகாள்
கண்டுகொண்மினீர்கா னூர்முனையினைப்
புண்டரீகப்பொதும்பிலொதுங்கியே.

தாயத்தார்தமர்நன்னிதியென்னுமம்
மாயத்தேகிடந்திட்டுமயங்கிடேல்
காயத்தேயுளன்கா னூர்முனையினை
வாயத்தால்வணங்கீர்வினைமாயவே.

குறியினின்றுண்டுகுறையிலாச்சமண்
நெறியைவிட்டுநிறைகழல்பற்றினேன்
அறியலுற்றிரேற்கா னூர்முனையவன்
செறிவுசெய்திட்டிருப்பதென்சிந்தையே.

பொத்தன்மண்கவர்ப்பொல்லாக்குரம்பையை
மெய்த்தனென்றுவியந்திடேலேழகாள்

சித்தர்பத்தர்கள் சேர்திருக்கா னூரில்
அத்தன்பாதமடைதல்கருமமே.

(இ)

கல்வி ஞானக்கலைப்பொருளாயவன்

எல்லியும்பக னுமிசைவானவா
சொல்லிடர் அந்துயரங்கடாவே.

(ஊ)

நம்பாருமநெருபுமுருக்கனும்
காருமாருதங்கா னூர்முனைத்தவன்
சேர்வுமொன்றறியா துதிசைதிசை
ஓர்வுமென்றிலரோடித்திரிவரே.

(எ)

ஓமத்தோடயன்மாலறியாவணம்
விமப்பேரொளியாய விழுப்பொருள்
காமற்காய்த்தவன்கா னூர்முனைத்தவன்
சேமத்தாலிருப்பாவதென்கிறையே.

(அ, கூ)

வன்னிகொன்றையெருக்கணிந்தான்மலை
உன்னியேசென்றெடுத்தவனென்றிழல்
தன்னைவிழுத்தனிவிரல்லைத்தவன்
ரர்க்கருத்தனே.

(கௌ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - செம்மேனிராயகர்; முதல்வி - சிவயோகநாயகி.

77) ககக. திருச்சேறை - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

பூரியாவரும்புண்ணியம்பொய்கெடும்
கூரிதாயவறிவுகைகூடும்
சூரியார்ப்பில்சேறையுட்செந்நெறி
நாரிபாகன்றனாமநவிலவே.

(க)

என்னமாதவஞ்செய்தனைநெஞ்சமே
மின்னுவார்சடைவே தனிமுப்பொருள்
செந்நெலார்வயற்சேறையுட்செந்நெறி
மன்னுசோதி நம்பால்வந்துவைகவே.

(உ)

பிறப்புமுப்புப்பெரும்பசிவான் பிணி
இறப்புநீங்கியிங்கினபம் வந்தெய்கிடும்
சிறப்பர்சேறையுட்செந்நெறியான்கழல்
மறப்பதின் றிமனத்தினுள்வைக்கவே.

(ஈ)

மா
ஒடியெய்த்தும்பயனிலையுமர்காள்
சேடர்வாழ்சேறைச்செந்நெறிமேவிய
ன.

(ச)

எண்ணிகாளுமெரியபிற்குற்றுவன்
துண்ணென்றேன்நிறுந்நாக்குமவழிகண்டேன்
திண்ணன்சேறைத்திருச்செந்நெறியுறை
அண்ணலாருளாஞ்சுவதென்னுக்கே.

தப்பில்வானந்தரணிகம்பிக்குலென்
ஒப்பில்வேந்தரொருங்குடனகிறிலென்
செப்பமாஞ்சேறைச்செந்நெறியேவிய
அப்பொருளாஞ்சுவதென்னுக்கே.

வைத்தமாடுமடந்தைநல்லார்களும்
ஒத்தொவ்வாதவற்றார்களுமெனசெய்வார்
சித்தர்சேறைத்திருச்செந்நெறியுறை
அத்தர்காரணாங்கலென்குண்கே.

குலங்கொன்செய்வதும்நங்கொன்செய்வ
துலங்குநீநின்றசேர்ந்திடனஞ்சமே
இலங்குசேறையிற்செந்நெறியேவிய
அலங்கொருளாஞ்சுவதென்னுக்கே.

பழகினல்வரும்பண்டுளசுற்றமும்
விழவிடாவிடில்வெண்டியுத்தெய்தொண
திகழ்கொள்சேறையிற்செந்நெறியேவிய
அழகொருளாஞ்சுவதென்னுக்கே.

பொருந்துநீன்மலையைப்பிடித்தேந்தினன்
வருந்தவூன்றிமலரடிவாங்கினான்
நிருந்துசேறையுடசெந்நெறியேவிய
கிருந்தசோகியென்பாச்செ. சி. ௨. 14.

(௧0)

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

பலம்,

முதல்வன் - செந்நெறியப்பர்; முதல்வி - ஞானவல்லி.

181

கூஉ. திருக்கோட்டிக்கு - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றப்பலம்

சங்குலாமுன்கைத்தையலோர்பாகத்தன்
வெங்குலாமதவேழம்வெகுண்டவன்
கொங்குலாபொழிற்கோடிசுவாவென
எங்கிலாததோரீன்பம்வந்தெய்துமே.

வாடிவாழ்வதென்னுவதுமாதர்பால்
ஒடிவாழ்வியுள்கிரீகாடொழும்
செய்துநாட்டி - இரங்குநீனன்
பட்டுக்கழித்தே

முல்லைநன்முறுவல்லுமைபங்களுர்
பெயர்மபல - சல்வஞர்

கொல்லையேற்றினர்கோடிகாவாவென்றங்
கொல்லையேத்துவார்க்குனமொன்றில்லைய.

(ங)

நாவளம்பெறுமாறுமன்னுசல்
ஆமளஞ்சொல்லியன்புசெயின்னலால்
கோமளஞ்சடைக்கோடிகாவாவென
ஏவநின்றெனையேசுமவவேழையே.

(ச)

வீறுதான்பெறுவார்கிலராகிலும்
நாறுபூங்கொன்றைநான்மிகல்கானேல்
கூறுவென்கோடிகாவாவுளாயென்றமால்
ஏறுவேனும்மாலேசப்படுவனே.

(ரு)

நாடிநாரணனுள்முகனவானவர்
தேடியேசுமவுந்தெறியாததோர்
கோடிகாவனைக்கூறுதநாலொம்
பாடிகாவலிற் பட்டுக்கழியுமே.

சு, ம, அ, கூ

வரங்களால்வரையெடுத்தான்நன்
அரங் ளுன்றியருள்செய்யவப்பனார்
குரங்குசேர்பொழிந்தகோடிகாவாவென
இரங்குவன்மனத்தேதங்கடரவே.

(க)

தருச்சுந்திரம்பலம்.

இத்தலம் சேழ்நாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன - கோடிகாவார்; மூலம் - கடிவாரம்பி. ௧௧.

79)

ககந. திருப்பள்ளிருக்குவேளுநர் - திருக்குழந்தொகை.

தம்பலம்

வெள்ளெருக்கரவம்விரவுஞ்சடைப்
புள்ளிருக்குவேளுரரன்பொற்றழல்
உள்ளிருக்குமுணர்ச்சியில்வாதவர்
நள்ளிருப்பர்நரகக்குழியிலே.

(க)

மாற்றமொன்றறியீர்மனவாழ்க்கைபோய்க்
கூற்றம்வந்துமைக்கொள்வதன்முன்னமே
போற்றவல்விரேற்புள்ளிருக்குவேளுநர்
சீற்றமாயினதெய்ந்ததுங்காண்மினே.

(உ)

அருமறையனையாணெடுமணனை
கருவிடமிகவுண்டவெங்குண்டிப்ப
புரிவெண்ணாலனைப்புள்ளிருக்குவேளுநர்
உருகினைபவருள்ளங்குளிருமே.

(ங)

தன்னுருவையொருவர்க்கறிவொண
மின்னுருவனைமேனிவெண்ணீற்ற
பொன்னுருவனைப்புள்ளிருக்குவேளுநர்
என்னவல்லவர்க்குல்லையிடர்களை.

(ச)

* திருப்பள்ளிருக்குவேளுநர் என்பது வைத்தீசரன் கோயில்.

செங்கண்மால்பிரமற்குமறிவொணை
பொங்கரவண்ப்புள்ளிருக்குவேனார்

மங்கைபாகனைவாழ்த்தவருமின்பே.
(டு)

சூற்றமில்லியைக்கோலக்கலையினாற்
செற்றவர்புராஞ்செந்தழலாக்கியைப்
புற்றாவண்ப்புள்ளிருக்குவேனார்
பற்றவல்லவர்பாவம்பறையுமே.
(சு)

கையினோடுகால்கட்டியுமரெலாம்
ஐயன்வீடினனென்பதன்முன்னநீர்
பொய்யிலாவரன்புள்ளிருக்குவேனார்
மையுலாவியகண்டனைவாழ்த்துமே.
(எ)

உள்ளமுன்கியுசந்துசிவனென்று
மெள்ளவுள்கவினைகெடுமெய்ம்மையே
புள்ளினர்பணிபுள்ளிருக்குவேனார்
வள்ளல்பாதம்வணங்கித்தொழுமினே.
(அ, க)

அரக்கனாத்தலைபத்துமழிதர
நெருக்கிமாமலர்ப்பாத்திறுவிய
பொருப்பனாருறைபுள்ளிருக்குவேனார்
விருப்பினாற்றொழுவார்வினைவீடுமே.
(கஃ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - வைத்தியநாதர்; முதல்வி - தையநாயகி.

ககசு. ரவன்பிலாலந் துறை - திருக்குறுந்தொகை.

பலம்.

வானஞ்சேர்மதிசூடியமைந்தனை
நீநெஞ்சேகெடுவாய்நிலைநிற்கலை
ஆனஞ்சாடியையன்பிலாலந் துறைக்
சோடெட்டிசல்.
ய.

(க)

காரணத்தர்கருத்தர்கபாலியார்
வாரணத்தாரிபோர்த்தமணானார்
ஆரணப்பொரு
நாரணம்கரியானொருநம்பியே.
(உ)

அன்பினானஞ்சமைந்துடனடிய
என்பிலாணையுரித்துக்களைந்தவன்
* அன்பிலாணையம்மாணையுள்ளுறிய
அன்பினானிந்தாரறிந்தார்களே.
(ஊ)

* அந் துறையான எனற்பாலது - அன்பிலாணையென இன்றது.

சங்கையுள்ள தஞ்சாவதுமெய்யுமை
பங்கரைடிபாவியேனாய்
அங்கணெந்தையன்பிலாலந்துறைச்
செங்கரைடிச்சேரவும்வல்லனே.

(ச)

கொக்கிறகர்குளிர்திச்சென்னியர்
மிக்கரக்கர்புரமெரிசெய்தவர்
அக்கரையினரன்பிலாலந்துறை
நக்குருவருநம்மையறிவரே.

(ரு)

வெள்ளமுள்ளவிரிசடைநந்தியைக்
கள்ளமுள்ளமனத்தவர்காண்கிலா
அள்ளலார்வயலன்பிலாலந்துறை
உள்ளவாறறியார்சிலருமரே.

(சு)

மாயபபிணக்கல்லமுந்
உறவெலாஞ்சிந்தித்துன்னியுகவாதே
அறவெனம்பிரானன்பிலாலந்துறை
மறவாதேதொழுதேத்திவணங்குமே,
முணர் பரும்

(எ)

அணங்கெனம்பிரானன்பிலாலந்துறை
வணங்குதும்வினைமாய்ந்ததும்வண்ணமே.

(அ)

பொய்யெலாமுறைக்குஞ்சமண்சாக்கியக்
கையன்மாருரைகோரெழுமினே
ஐயெனம்பிரானன்பிலாலந்துறை
மெய்யனசேவடியேத்துவார்மெய்யரே.

(க)

மலங்கமாமலைமேல்விரல்வைத்தவன்
அலங்கலெம்பிரானன்பிலாலந்துறை
வலங்கொள்வாரைவானோவலங்கொள்வரே.

(க௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - சத்தியவரசேர்; முதல்வி - சவுந்தரநாயகி.

81)

ககரு. திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

சிப்டனைச்சிவனைச்செழுஞ்சோதியை
அப்டமூர்த்தியையாலநிழலமர்
பப்டனைத்திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி
நப்டனைத்தொழந்வினைநாசமே.

(க)

பிரமன்மாலறியாதபெருமையன்
தருமமாகிய தத்துவனெம்பிரான்
பரமனானுறபாண்டிக்கொடுமுடி
கருமமாகத்தொழுமடநெஞ்சமே,

(உ)

ஊசலாளல்லளாண்கழலாளல்லள்
தேசமாந்திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி
ஈசனையெனுமித்தனையல்லது
பேசுமாறறியாளொருபையே.

(ங)

தூண்டியசுடர்போலொக்குஞ்சோதியான்
காண்டலுமெளியன்னடியார்கட்குப்
பாண்டிக்கொடுமுடிமேயபரமனைக்

ரன்.

(ச)

நெருக்கியம்முடிநின் றிசைவானவர்
இருக்கொடும்பணிந்தேத்தவிருந்தவன்
திருக்கொடுமுடியென்ற லுந்தீவினைக்
கருக்கெடும்மிதுகைகண்டேயாகமே.

(ரு, சு, ள, டி, கூ, கடு)

இத்தலம் கொங்குநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - கொடுமுடிநாதர்; முதல்வி - பண்மொழியம்மை,

௪௩) ககக. திருவான்மியூர் - திருக்குறந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

விண்டமாமலர்கொண்டுவிரைந்துநீர்
அண்டர்நாயகன் றன்னடிசூழ்மின்கள்
பண்டுநீர்செய்தபாவம்பை றந்திடும்
வண்டுசேர்பொழில்வான்மியூர்சனே.

(க)

பொருளுஞ்சுற்றமும்பாய்ம்மையும்விட்டுநீர்
மருளுமார்தரைமாற்றிமயக்கறுத்
தருளுமாவல்லவாதியாயென்ற லும்
மருளுறுத்திடும்வான்மியூர்சனே.

(உ)

மந்தமாகியசுந்தைமயக்கறுத்
தந்தமில்லுணத்தானையடைந்துநின்
மெந்தையீசனென்றேத்திடவல்லிரேல்
வந்துநின் றிடும்வான்மியூர்சனே.

உள்ளமுன்கலந்தேத்தவல்லார்க்கலால்
களள்முள்ளவசிக்கழிவானலன்
வெள்ளமுமரவும்விருவுஞ்சடை
வள்ளலாகியவான்மியூர்சனே.

படங்கொள்பாம்பரைப்பான்மதிசூழைய

தொடர்ந்துநின்றதொழுதெழுவார்வினை
மடங்கநின்றிடும்வான்மியூரிசனே.

(௫)

பாங்கணக்கங்கணக்குறா
பஞ்சின்மெல்லடியாளுமைபங்கவென்
றஞ்சிநாண்மலர் தூவியமுதிசேல்
வஞ்சந்தீர்த்திடும்வான்மியூரிசனே.

(௬)

இணங்குதூலயன்மாலுமறிசிலாக்
குணங்கடான்பரவிக்குறைத்துக்கவர்
சுணங்குபூண்முலைத் தூமொழியராவர்
வணங்கநின்றிடும்வான்மியூரிசனே.

(௭)

புமரனாயயனமா லுமாயப
பாதிபெண்ணுருவாயபரமனென்
றோதியுள்குழைத்தேத்தவல்லாரவர்
வாதைதீர்த்திடும்வான்மியூரிசனே.

(௮)

ஒட்டைமாடத்திலொன்பதுவாசலும்
காட்டில்வேவதன்முன்னங்கழலடி
நாட்டிநாண்மலர் தூவிலஞ்செயில்
வாட்டந்தீர்த்திடும்வான்மியூரிசனே.

(௯)

பாரமாகமலையெடுத்தான் றனைச்
சீரமாகத்திருவிரலுன்றினான்
ஆர்வமாகவழைத்தவனேத்தலும்
வாரமாயினன்வான்மியூரிசனே.

(௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் தொண்டைநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - பால்வண்ணநாதர்; முதல்வி - சுந்தரநாயகி.

83) கக௭) திருநாளைக்காரோணம் - திருக்குறந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

பாணத்தான்மதில்முன்றுமெரித்தவன்
கா வன்
கா பாணகடனாகக்கா
மே.

(௧)

வண்டலம்பியவார்சடையீசனே

கண்டகங்கமழ்நாகைக்காரோணனை
ரணக

(௨)

புணையுமாமலர்கொண்டிபுரிசை.
நணையுமாமலர்குடியநம்பனைக்

கனையும்வாகடனாகைக்காரோணனை
நினையவேவினையாயினநீங்குமே.

(௩)

ராமதினாகைக்
சொல்லவேவினையானவைசோருமே.

(௪)

மெய்யனைவிடையூர் திபைவெண்மழை
கையனைக்கடனாகைக்காரோணனை
மையனுக்கியகண்டனைவானவர்
ஐயனைத்தொழுவார் க்கல்லவில்லையே.

விலங்கல்மெல்லியல்பாகும்விருப்பனைக்
கலங்கல்சேர்க்கடனாகைக்காரோணனை
வலங்கொள்வார்வினையாயினமாயுமே.

சினங்கொண்மால்கரிசு நியவேறினை
கனங்கொண்மாமதினாகைக்காரோணனை
மனங்கொள்வார்வினையாயினமாயுமே.

(௭)

அந்தமில்புகழாயிழையார்பணிந்
தெந்தையேசனென்றே த் துமிழைவனைக்
கந்தவார்பொழினாகைக்காரோணனைச்
சிறதைசெய்யக்கெடுத்துயர் திண்ணமே.

(௮)

கருவனைக்கடனாகைக்காரோணனை
நவருக்கறிவொண்ணுவிழைவனை

செருவனைத்தொழ்த்திவினைநீருமே.

(௧)

கடலகழித்தழிநாகைக்காரோணன் றன்
வடவ

அடாவுன்றியபாதமணைதரத்
தொடரவஞ்சந்துயக்கறுங்காலனை.

(௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - காயாரோகணேசுவரர்; முதல்வி - நீலாயதாட்சியம்மை.

௧௯௮. திருக்காட்டுப்பள்ளி - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

மாட்டுப்பள்ளிமகிழ்ந்துறைவிர்க்கெலாம்
கேட்டுப்பள்ளிகொண்டீர்கெடுவீரிது
ஒட்டுப்பள்ளிவிட்டோடலுறுமுனம்
காட்டுப்பள்ளியுளான்கழல்சேர்மினே.

மாட்டைத்தேடிமகிழ்ந்துநீர் தும்முனே
நாட்டுப்பொய்யெலாம்பேடுநாணிலீர்
கட்டைவிட்டுயிர்போவதன்முன்னமே
காட்டுப்பள்ளியுளான்கழல்சேர்மினே.

(உ)

தேனைவென்றசொல்லாரொடுசெல்வமும்
ஊனைவிட்டுயிர்போவதன்முன்னமே
கானவேடர்கருதுங்காட்டுப்பள்ளி
நூனநாயகனைச்சென்றுநண்னுமே.

(ங)

அருத்தமுமனையாரொடும்க்களும்
பொருத்தமில்லைபொல்லாததுபோக்கிடும்
கருத்தன்கண்னுதலண்கல்காட்டுப்பள்ளித்
திருத்தன்சேவடியைச்சென்றுசேர்மினே.

(ச)

சுற்றமுந் துணையும்மனை வாழ்க்கையும்

சுற்றவர்கள்கருதுங்காட்டுப்பள்ளி
பெற்றமேறும்பிரானடிசேர்மினே.

(ரு)

அடும்புந்கொன்றையுமவண்ணியுத்தமும்
துடும்பல்செய்சடைத் தூமணிச்சோதியான்
கடம்பன்றாதைகருதுங்காட்டுப்பள்ளி
உடம்பினூர்க்கோருது துணையாகுமே.

(சு)

மெய்யிண்மாயுடையாருடன்முதுவார்
பொய்யைமெய்யென்றுபுக்குடன் விழனின்
கையின்மாலுடையான்காட்டுப்பள்ளியெம்
ஐயன் மன்னடியேயடைந்துய்மினே.

(ஏ)

சிலங்கெட்டுத்திகையன்மின்பேதைகள்
காலையேதொழுங்காட்டுப்பள்ளியுறை
நிலகண்டனைபித்தனினைமினே.

(அ)

இன்றுளார்நாளையிலையெனும்பொருள்
ஒன்றுமோராதுழிதருமுமர்காள்
அன்றுவானவர்க்காகிவிடமுண்ட
கண்டனூர்காட்டுப்பள்ளிகண்டிய்மினே.

(க)

எண்ணிலாவரக்கண்மலையேந்திட
எண்ணிநீண்முடிபத்துமிறுத்தவன்
கண்ணுளர்கருதுங்காட்டுப்பள்ளியை
நண். நாசமே.

(கௌ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

சீயாடியப்பர்; முதலில் - லார்கொண்டமுலையார்.

ககக. திருச்சிராப்பள்ளி - திருக்குறுந்தொகை.

85

மறம்பலம்

மட்டுவார்குழலாளொடுமால்வீ

இட்டம்.

க. ஸ்செயும்

சிட்டர்போலஞ்சிராப்பள்ளிச்செல்வரே.

அரியயன்றலைவட்டிவட்டாடினார்
அரியயன்றொழுதேத்தமரும்பொருள்
பெரியவன்சிராப்பள்ளியைப்பேணுவார்
அரியயன்றொழுவங்குருப்பார்களே.

(௨)

அரிச்சிராப்பகலைவராலாட்டுண்டு
சரிச்சிராதுநெஞ்சேயொன்றுசொல்லக்கேள்
திருச்சிராப்பள்ளியென்றலுந்தீவினை
நரிச்சிராதுநடக்குநடக்குமே.

மாயப்

பெயனேனையுமாண்டபெருந்தகை

தேயநாதன்சிராப்பள்ளிமேவிய

நாயனாரெனமம்வினைநாசமே.

(ச, ரு, ள, எ, அ, கூ, க)

திருச்சிறம்பலம்.

த்தலம் சேரநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - தாயுமானவர்; முதல்வி - மட்டுவார்குழலம்மை.

௯6 ௨௦௦. திருவாட்டோக்கி - திருக்குறுந்தொகை.

பலம்

காலபாசம்பிடித்தெழுதுதுவர்
பாலகர்விருத்தர்பழையாரெனார்
ஆலமீழலமர்ந்தவாட்டோக்கியார்
சீலமர்ந்தவர்செம்மையுணிற்பேரே.

படுத்தபோதுபயனிலைபாவிகள்
அடுத்தனைநாங்கேட்கும்வாட்டோக்கியை
எடுத்தமேத்தியுமின்புறுமின்களே.

வந்திவ்வாறுவளைத்தெழுதுதுவர்
உந்தியோடிகநகத்திடாமுனம்
அந்தியின்னொளிதாங்கும்வாட்டோக்கியார்
சிந்தியாவெழுவார்வினைதீர்ப்பேரே.

தேற்றம்வந்துதெளிவுறலாகுமே

ஆற்றவும்முன்செய்யும்வாட்போக்கியால்

மாறுகொண்டுவளைத்தெழுநூதுவர்
வேறுவேறுபுத்தன்முன்னமே
ஆறுசெஞ்சடைவைத்தவாட்போக்கியார்
கூறியூறியிருமுன் னுள்ளமே. (ந)

கானமோடிக்கடித்தெழுநூதுவர்
தானமோடுதலைபிடியாமுன்னம்
ஆனஞ்சாடியுகந்தவாட்போக்கியார்
ஊனமில்லவர்க்குண்மையினிற்பரே. (க)

பார்த்துப்பாசம்பிடித்தெழுநூதுவர்
கூர்த்தவேலார்க்குமைப்பதன்முன்னமே
ஆர்த்தகங்கையடக்கும்வாட்போக்கியார்
... (எ)

நாடிவந்துநமன் நமர்நல்லிருள்
கூடிவந்துகுமைப்பதன்முன்னமே
ஆடல்பாடலுகந்தவாட்போக்கியை
வாடியேத்தநம்வாட்டந்தவிருமே. (அ)

கட்டறுத்துக்கடித்தெழுநூதுவர்
பொட்டறுக்கிப்புறப்பட்டாமுன்னமே
அட்டமாமலர்க்குடும்வாட்போக்கியார்க்
... வாகயிணையடியேத்துமே. (க)

ரனறியாதெழுநூதுவர்
பரக்கழித்தவர்பற்றுதன்முன்னமே
அரக்கனுக்கருள்செய்தவாட்போக்கியார்
கரப்பதுங்கரப்பாரவர்தங்கட்கே. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

த்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - இரத்தினகிரீசுவரர்; முதல்வி - சுரும்பார்குழலம்மை.

87 உசுக. திருமணஞ்சேரி - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

பட்டநெற்றியர்பாய்புலித்தோலினர்
நட்டநின்றநவில்பவர்நாடொறும்
சிட்டர்வாழ்திருவார்மணஞ்சேரியெம்
வட்டவார்சடையார்வண்ணம்வாழ்த்துமே. (க)

துன்னுவார்குழலாளுமையாளொடும்
பின்னுவாரசடைமேற்பிறைவைத்தவர்

மன்னுவார்மணஞ்சேரிமருந்தின
உன்னுவார்வினையாசினவோயுமே.

(௨)

புற்றிலாடாவாட்டும்புனிதனார்
தெற்றினார்புரந்தியெழச்செற்றவர்
சுற்றினார்மதிலுழம்மணஞ்சேரியார்
பற்றினாவர்பற்றவர்காண்மினே.

(௩)

மத்தமும்மதியும்வளர்செஞ்சடை
முத்தர்முக்கண்ணர்முசுவம்மணி
சித்தர்தீவணர்சீர்மணஞ்சேரியெம்
வித்தர்தாம்விருப்பாரைவிருப்பேரே.

(௪)

துள்ளுமான்மறி தூமழுவாளினர்
வெள்ளரீர் ஈரந்தார்சடைமேலவர்
அள்ளலார்வயல்குழம்மணஞ்சேரியெம்
வள்ளலார்கழல்வாழ்த்தவாழ்வாவதே.

நீர்பரந்தநிமிர்புன்சடையின்மேல்
ஊர்பரந்தவாகமணிபவர்
சீர்பரந்ததிருமணஞ்சேரியார்
ஏர்பரந்தங்கிலங்குநலத்தேரே.

(௫)

வதுபா

மண்ணத்தமுழுவார்மணஞ்சேரியார்

யாரே

(௬)

துன்னவாடையர் தூமழுவாளினர்

மன்னுவார்பொழில்குழம்மணஞ்சேரியெம்
மன்னனார்சுழில்தொழுவாய்க்குமே.

(௭)

சித்தர்தேவர்கண்மாலொடுநான்முகன்
புத்தர்தேரமண்கையர்புகழுவே
மத்தர்தாமறியார்மணஞ்சேரியெம்
அத்தனார்க்கடியார்க்கல்லவில்லையே.

(௮)

சுடுத்தமேனியர்க்கன்கயிலையை
எடுத்தவனெடுநீண்முடிபத்திறப்
படுத்தலுமணஞ்சேரியருளெனக்
கொடுத்தனன்கொற்றவாளொடுநாமமே.

(௯)

ம்பலம்.

லம்

ரட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் -

கர்; முதல்வி - யாழினுமென்மொழியான்.

88) ௨0௨. திருமருகல் - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

பெருகலாந்தவம்பேதைமைதீரலாம்
திருகலாகியசிந்தைதிருத்தலாம்
பருகலாம்பரமேயதோரானந்தம்
மருகலானடிவாழ்த்திவணங்கவே. (க)

பாய

நாடங்குள்ளனதட்டியநாணிலீர்
மாடஞ்சூழ்மருகற்பெருமான்நிறு
வேடங்கைதொழுவீடுளிரதாருமே. (உ)

சினத்தினுல்வருஞ்செய்தொழிலாமவை
அனைத்துநீங்கநின்றதரவாய்பிக
மனத்தினன்மருகற்பெருமான்நிறம்
நினைப்பினார்க்கில்லைணிலவாழ்க்கையே. (ங)

கொண்பாலமுதட்டிப்

பாதுகாத்துப்பலபலகற்பித்து
மாதுதான்மருகற்பெருமானுக்குத்
தூதுசொல்லவிடத்தான்ருடங்குமே. (ச)

இன்னவாறென்பதுண்டறியேனின்ற
துன்னுகைவளைசோரக்கணீர்மல்கும்
மன்னுதென்மருகற்பெருமான்நிறம்
உன்னியொண்கொடிபுள்ளமுருகுமே. (ரு)

சங்குஞ்சோரக்கலையுஞ்சரியவே
மங்கைதான்மருகற்பெருமான்வரும்
அங்கவீதியருகணையானிற்கும்
நங்கைமீரதற்கென்செய்கேளுநமே. (சு)

காட்சிபெற்றிலளாகிலுங்காதலே
மீட்சியொன்றறியாதுமிகுவதே
மாட்சியார்மருகற்பெருமானுக்குத்
தாட்சிசாலவுண்டாகுமென்றையலே. (எ)

சுண்ணீர்மலகும்

புமாண்டொண்டாண்கொடிமாதரால்
மாடநீண்மருகற்பெருமான்வரில்
கூடுநீயென்றுகூடவிழைக்குமே. (அ)

கந்தவார்குழல்கட்டிலுள்காரிகை
உந்திமால்விடையோடுமன்பாய்பிக
வந்திடாய்மருக
பை. (ஐ)

ஆதிமாமலையன் றெடுத்தானிற்றுச்
சோதியென்ற லுந்தொல்லருள் செய்திடும்
ஆதியான் மருகற்பெருமான் றிறம்
ஓதியாவரும் பர்க்குமுட்பரே.

(க)

ம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வால் - மாணிக்கவண்ணர்; முதல்வி - வண்டிவார்குழல்.

84) ௨௦5. பொது - தனித்திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்றுவென்பிறைக்கண்ணியோர்கோவணம்
ஒன்றுகிளுமையோடுமுடித்தது
ஒன்றுவெண்டலையேந்தியெழுள்ளத்தே
ஒன்றிசின்றங்குறையுமொருவனே.

(க)

இரண்டுமாமவர்க்குள்ளனசெய்தொழில்
திரண்டுமாமவர்க்குள்ளனகோலங்கள்
இரண்டுமில்லிளமானமையாளுகந்
திரண்டுபோதுமென்சிற்தையுள்ளவகுமே.

(உ)

ன ல

மூன்றுகண்ணின் நீத்தொழின்மூன்றினன்
மூன்றுபோதுமென்சிற்தையுண்முழ்குமே.

(ங)

ல

னபமா

ன

ன.

(ச)

அஞ்சுமஞ்சுமோராடியரைமிகை
அஞ்சுபோலரையார்த்ததின்றத்துவம்
அஞ்சுமஞ்சுமோரோரைஞ்சுமாயவன்
வறையாகியே.

ஆறுசூடியவண்டமுதல்வரை

ய.

(ள)

ஏழுமாமலையேற்பொழில்சூழ்கடல்
ஏழுபோற்றுமிராவணன்கைசரம்
பேழுகேட்டருள்செய்தவன்பொற்கழல்
ஏழுஞ்சூடியேன்மனத்துள்ளவே.

(எ)

எட்டுமூர்த்தியாய்நின்றியலுந்தொழில்

எட்டுமூர்த்தியுமெம்மிறையெம்முளே
எட்டுமூர்த்தியுமெம்முளொடுங்குமே.

(அ)

ஒன்பதொன்பதியாணையொளிகளி
ஒன்பதொன்பதுபல்கணஞ்சூழவே
ஒன்பதாமவைதீத்தொழிலின் னுரை
ஒன்பதொத்துரின்றென் னுளொடுங்குமே.

(க)

பத்துநூறவன்வெங்கண்வெள்ளேற், மன்னல்
பத்துநூறவன் பல்சடைதோண்மிசை
பத்தியாமிலமாதலின் ஞானத்தால்
பத்தியானிடங்கொண்ட துபள்ளியே.

(க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

96) உச. பொது - தனித்திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

மாசில்லீணையுமாலெகியமும்
வீசுதென்றலும்வீங்கிளவேனி லும்
முகவண்டறைப்பாய்சையும்போன்றதே
சசனெந்தையிணையுநீழலே.

(க)

நமச்சிவாயவே ஞானமுங்கல்வியும்
நமச்சிவாயவே நானறிவிச்சையும்

நமச்சிவாயவே நன்னெறிகாட்டுமே.

(உ)

ஆளா னார்களா னுரையடைந்துய்யார்
மீளாவாட்செய்துமெய்யம்மையுணித்திலார்
* தோளாதசுரையோடு நாமும்பர்செவி
வாளாமாய்ந்துமண்ணகிக்கழிவரே.

(ங)

நடலைவாழ்வுகொண்டென் செய்திர்நாணிலீர்
கடலைசேர்வதுசொற்பிரமானமே
கடலினஞ்சமுதுண்டவர்கைவிட்டால்
உடலினார்கிடந்தூர்முனிபண்டமே.

(ச)

பூக்கைக்கொண்டான் பொன்னடிபோற்றிலார்
நாக்கைக்கொண்டான் மூகவில்கிலார்
ஆக்கைக்கேயிரைதேடியலமந்து
காக்கைக்கேயிரையாகிக்கழிவரே.

(சு)

சூறிகளுமடையாளமுங்கோயிலும்
நெறிகளுமவர்நின்றதாரநேர்மையும்
அறியவாயிரமாரணமோதிலும்
பொறியிலீர்மனமென்கொல்புகாததே.

(ஊ)

* தோளாதசுரையென்பது - துவாரமிடாதசுரைக்காய்.

வாழ்த்தவாயினினைக்கமடநெஞ்சம்
தாழ்த்தச்சென்னியுந்தந்ததலைவனைச்
சூழ்த்தமாமலர் தூவித்தூதியாதே
விழ்த்தவானையெனெடுங்காலமே.

(௭)

எழுதுபாவைநல்லார் திறம்விட்டுநான்
தொழுதுபோற்றி நின்றேனை யுஞ்சூழ்ந்
டுழுதகால்வழியேயுழுவான் பொருட்
டிழுதைநெஞ்சமிதென்படுகின்றதே.

(௮)

பாவர்நெஞ்சமே
தான்னாச்சுடைப்புநான்
பொக்கமிக்கவர்பூவுநீரும்கொண்டு
நக்குநிற்பாவர்தமைகாணியே.

(௯)

பறையபோல்
மறையநின்றான் மாமணிச்சேகரியான்
உறவுகோனட்டுணர்வுகயிற்றினான்
முறுகவாங்கிக்கடையமுன்னிற்குமே.

(௧௦)

பலம்,

91) ௨௦௫. பொது - தனித்திருக்குறுந்கொகை.

திருச்சித்தபாவை

ஏயிலானையெனிச்சையகம்படி
கோயிலானைக்குணப்பெருங்குன்றினை
வாயிலானமேனென்மனையிப்பெற்ற
தாயிலானத்தழுவுமென்னாயியே.

(௧)

ஞானத்தாற்றொழுவார் சிலஞானநன்
ஞானத்தாற்றொழுவே னுனைநானலை
ஞானத்தாற்றொழுவார்கடொழக்கண்டு
ஞானத்தாயுனைநானுந்தொழுவனே.

(௨)

முன்னைஞானமுதற்றனிவித்தினைப்
பின்னைஞானப்பிறங்குசுடையனை
என்னைஞானத்திருளறுத்தாண்டவன்
தன்னைஞானத்தனையிட்டுவைப்பனே.

(௩)

புழுவுக்குக்குணநான்கென்க்கும்மதே
புழுவுக்கிங்கென்க்குள்ளபொல்லாங்கில்லை

குழுவுடத்தேன்சென்றுகூடவே.

(௪)

தர்காள்

சீரல

கொலைசெய்யாணைதான் கொன்றிடுகெகுமே. (டு)

கற்றுக்கொள்வனவாயுளநாவுள
இட்டுக்கொள்வனபூவுளநீருள
கற்றைச்செஞ்சடையா னுள்ளுமுளோம்
எற்றுக்கோநமனுன்முனிவு ள்படுத்த. (சு)

மனிதர்காளிங்கேவம்மொன் டெசால் னுளேன்
கனிதந்தாற்கனியுண்ணவுந் வல்லீரே
புனிதன்பொற்கழவீசன னுங்கனி
இனிதுசாலவுமேசற்றவர்கட்டிக. (எ)

என்னையே துமறிந்திலென்பிரான்
மன்னநா னுமுனே துமறிந்திலேன்
என்னைத்தன்னடியானென்றறித லும்
தன்னைநா னும்பிரானென்றறிந்தேனே. (அ, சு)

தெள்ளத்தேறித்தெளிந்துநிப்பதோர்
உள்ளத்தேறலமுதவொளியெளி
கள்ளத்தேண்கடியேன்கவலைக்கடல்
வெள்ளத்தே னுக்கெவ்வாறுவினைந்தே. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

92 உசௌ. காலபாசத் - திருக்குறுத்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

கண்டுகொள்ளரியாலைக்கனிவித்துப்
பண்டுநாஞ்செய்தபாழிலைமக்கட்டிரேல்
கொண்டபாணிகொடுகொட்டிநா ளங்ககக்
கொண்டதொண்டலைத்துண்ணி னுஞ்சுழிலே. (க)

நடுக்கத்துள்ளுகையுளுமபர்க்குக்
கடுக்கக்கல்லவடமிடுவார்க்குக்
கொடுக்கக்கொள்கவென வுரைப்பார்க்கு
இடுக்கண்செய்யப்பெறீரிங்குநீங்குமே. (உ)

கார்கொள்கொண்பக்கழமலர்க்கண்ணியான்
சீர்கொணுமஞ்சிவனென்ற மற்றுவார்
ஆர்களாகிலுமாகவவர்களை
நீர்கள்சாரப்பெறீரிங்குநீங்குமே. (ங)

சாற்றினென்சடைநீண்முடிச்சங்கரன்
சீற்றங்காபங்கண்வைத்தவன்சேவடி
ஆற்றவுங்களிபட்டமனத்தராய்ப்
போற்றியென்றுரைப்பார்புடைபோகலே. (ச)

இறையென்சொன்மறவேனமன்று நவீர்
பிறையும்பாம்புமுடைப்பெருமான்மர்
நறவநாறியநன்னறுஞ்சாந்திலும்

வாமதேவன்வளநகர்வைகலும்
காமமொன்றிலராய்க்கைவிளக்கொடு
தாமந்தூபமுந்தண்ணறுஞ்சாந்தமும்
ஏமமும்புனைவாரெதிர்செல்லலே.

படையும்பாசமும்பற்றியகையினீர்
அடையன்மின்னமதீசனடியரை
விடைகொணுந்தியினையுயர்சூழாம்
புடைபுகாதுநீர்போற்றியேபோமினே.

(௭)

விச்சையாவதும்வேட்கைமையாவதும்
நிச்சனீறணிவாரைநினைப்பதே
அச்சமெய்கியருகணையாதுநீர்
பிச்சைபுக்கவரன்பரைப்பேணுமே.

(௮)

இன்னங்கேண்மினிளம்பிறைறகுடிய
மன்னன்பாதமனத்துடனேத்துவார்
மன்னுஞ்செழுத்தாடியமந்திரம்
தன்னிலொன்றுவல்லாரையுஞ்சாரலே.

மற்றுங்கேண்மின்மனப்பரிப்பொன்றின்
சுற்றம்பூசியநீற்றொடுகோவணம்
ஒற்றையேறுடையானடியையல்லால்
பற்றொன்றில்கண்மேற்படைபோகலே.

(௧௦)

அரசர்களைந்தலையுமோர்தானினால்
நெருக்கியுன்றியிட்டான்மர்நிந்திலும்
சுருக்கெனதுங்குப்பேர்மின்கண்மற்றுநீர்
சுருக்கெனநிசுடராண்

(௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

42௭. பொது - மறக்கிற்ப்பெனையென்னும் திருக்குறந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

காசனைக்கனலெக்கிர்மாமணிந்
தேசனைப்புகழார்சிலந்தெண்ணர்கண்
மாசனைக்கழித்தாட்கொளவல்லவெம்
சசனையினிநான்மறக்கிற்பனே.

(௧)

புந்கிருவிளக்காயபுராணனைச்
சுந்கிண்ணடமந்சுதூனை
அந்நிவண்ணையாசுணபூரைய
நந்தனுள்ளங்கொண்டானைமறப்பனே.

சசன்செனென்றென்றுமரற்றுவன்
சசன்றொன்மனத்திற்பிரிவின
சசன்றன்னையுமென்மனத்துக்கொண்டு
சசன்றன்னையுமியான்மறக்கிற்பனே.

(௩)

நததநநதநன்

சசன்சேவடியேத்தப்பெறுதலால்
சசன்சேவடியேத்தப்பெற்றேனினி
சசன்றன்னையுமியான்மறக்கிற்பனே.

(ச)

தேனைப்பாவினைத்திங்களைநாயிற்பை
வானவெண்மதிஞடியைமந்தனை
வேனிலானெமெவிவுசெய்தியழல்
ஞானமுர்த்தியைநான்மறக்கிற்பனே.

(ந)

மின்னனைமின்னையவுந்நவனைப்
பொன்னனைமணிக்குன்றுபிறங்கிய
என்னையினியான்மறக்கிற்பனே.

(க)

சுரும்பினைக்கட்டியைக்கந்தமாமலர்ச்
சுரும்பினைச்சுடர்ச்சேசாதியுட்சோதியை
அரும்பினிற்பெரும்போதுகொண்டாய்மலர்
விரும்புமீசனைநான்மறக்கிற்பனே.

(எ)

துஞ்சம்போதுஞ்சுடர்விடுசோதியை
நெஞ்சுணின்றுகினைப்பிக்குரீதியை
நஞ்சுகண்டத்தடக்கியநம்பனை
வஞ்சனைனினிநான்மறக்கிற்பனே.

(அ)

பூதியபூவினைப்புண்ணியநாதனை
நிதியைநீதியைநித்திலக்குன்றினைக்
கதியைக்கண்டங்குறுத்தகடவுரை
மதியைமைந்தனைநான்மறக்கிற்பனே.

(க)

கருகுகார்முகில்போல்வதோர்கண்டனை
உருவநோக்கியையுழிமுதல்வனைப்
பருகுபாலனைப்பான்மதிஞடியை
மருவுமைந்தனைநான்மறக்கிற்பனே.

(க0)

ந்ருச்சிறற்றம்பலம்.

94
உ0அ. பொது - தெழுந்தபாலையெண்ணுந் திருக்குறுந்தொகை.

ந்ருச்சிறற்றம்பலம்

அண்டத்தானையமார்தொழப்படும்
பண்டத்தானைப்பவுத்திரமார்திரு
முண்டத்தானைமுற்றநவிளம்பிறைத்
துண்டத்தானைக்கண்டிர்கொழப்பால்க.

(க)

முத்தொப்பாணைமுனைத்தெழுதற்பக
வித்தொப்பாணைவிளக்கிடைநேரொளி
ஒத்தொப்பாணையொளிபவாக்திரட்
டொத்தொப்பாணைக்கண்டிந்தொழப்பாலதே

ஈப்பவளந்திண்டதோர்

வண்ணத்தாணைவகையுணர்வான்முனை
எண்ணத்தாணையினம்பிறைபொல்வொள்ளைச்
சுண்ணத்தாணைக்கண்டிந்தொழப்பாலதே.

விடலையாணைவிரைகமழ்விதென்கொள்ளை
படலையாணைப்பலிதிரிவான்செலும
நடலையாணைநரிபிரியாததோர்
சுடலையாணைக்கண்டிந்தொழப்பாலதே.

(ச)

பருதியாணைப்பலவேறுசமயங்கள்
கருதியாணைக்கண்டார்மனமேவிய
பிருதியாணைப்பிறநியாததோர்
சுருதியாணைக்கண்டிந்தொழப்பாலதே.

ஆதியாணையமார்தொழப்பமும்
நீதியாணையமநெறிதனை
ஓதியாணையுணர்த்தற்கரியதோர்
சோதியாணைக்கண்டிந்தொழப்பாலதே.

(சு)

ஞாலத்தாணைநல்லாணைவல்லார்தொழும்
கோலத்தாணைக்குணப்பெருங்குன்றினை
புலத்தாணை...

ழப்பாலதே.

(ள)

ஆதிப்பாலட்டமூர்த்தியையானஞ்சும்
வேதிப்பாணைநம்மேல்வினைவெந்தறச்
சாதிப்பாணைத்தவத்திடைமாற்றங்கள்
சோதிப்பாணைக்கண்டிந்தொழப்பாலதே.

(அ)

நீற்றினுணைகிகரில்வண்கோவணக்
கீற்றினுணைக்கிளரொளிச்செஞ்சடை
ஆற்றினுணையமார்தமாருயிர்
கோ...

(ஈ)

விட்டிட்டாணைமெய்ஞ்ஞானத்துமெய்ப்பொருள்
கட்டிட்டாணைக்கணங்குழைபாலன்பு
பட்டிட்டாணைப்பகைத்தவர்முப்புரம்
சுட்டிட்டாணைக்கண்டிந்தொழப்பாலதே.

பாலாலுறப்

ப்பாம்பரைச்

ஈற்றினைக்கண்டிந்தொழப்பாலதே.

(கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உடுக. பொது - இலிங்கபுரணத்திருக்குறுந்கொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

புக்கணந்துபுரிந்தலரிட்டிலர்
நக்கணந்துநறுமலர்கொய்திலர்
சொக்கணந்தசுடரொளிவண்ணனை
மிக்ககாணலுற்றாரங்கிருவரே.

(க)

அலருநீருங்கொண்டாட்டித்தெளிந்திலர்
திலகமண்டலந்தீட்டித்திரிந்திலர்
உலகமூர்த்தியொளிநிறவண்ணனைச்
சீர.

(உ)

ஆப்பினீரோடலகுடைக்கொண்டிலர்
பூப்பெய்குடைபுனைந்துசுமந்திலர்
காப்புக்கொள்ளிகபாவிதன்வேடத்தை
ஒப்பிக்காணலுற்றாரங்கிருவரே.

(ங)

நெய்யும்பாலுங்கொண்டாட்டிநினைந்திலர்
பொய்யும்பொக்கமும்பொக்கிப்புகழ்ந்திலர்
ஐயன்வெய்யவழனிநிறவண்ணனை
மெய்யைக்காணலுற்றாரங்கிருவரே.

(ச)

எருக்கங்கண்ணிகொண்டிண்டைபுரிந்திலர்
பெருக்கக்கோலணம்பிநியுதிந்திலர்
தருக்கினுற்சென்றுகாழ்சுடையாண்ணலை
நெருக்கிக்காணலுற்றாரங்கிருவரே.

(ரு)

மரங்களேறிமலர்பறித்திட்டிலர்
நிரம்பரீர்சுமந்தாட்டிநினைந்திலர்
உரம்பொருந்தியொளிநிறவண்ணனை
நிரம்பக்காணலுற்றாரங்கிருவரே.

(சு)

கட்டுவாங்கங்கடாலங்கைக்கொண்டிலர்
அட்டமாங்கங்கிடந்தடிவீழ்ந்திலர்
கிட்டன்சேவடிசென்றெய்திக்காணிய
பட்டகட்டமுற்றாரங்கிருவரே.

௨ (எ)

ளங்குவ. லர்

க. ண்டைபு. லர்

எந்தையே.

அந்.

(அ)

இளவெழுந்தவிருங்குவனம்மலர்
பிளவுசெய்துபிணைத்தடியிட்டிலர்
களவுசெய்தொழிற்காமனைக் காய்ந்தவன்
அளவுகாணலுற்றாங்கிருவரே.

(க)

கண்டிபூண்டுகபாலங்கைக்கொண்டிலர்
விண்டவான்சங்கம்விம்மவாய்வைத்திலர்
அண்டிபூர்த்தியழனிமவண்ணனைக்
கெ-

(கௌ)

செங்கணைமும்பிரமணந்தம்முளே
நங்குந்தேடித்திரிந்தவர்காண்கிலர்
இங்குந்தேறெனன்றிலிங்கத்தேதோன்றினை
பொங்குசெஞ்சடைப்புண்ணியமூர்த்தியே.

(கக)

௨௬. பொது - மனத்தொகைத்திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொன்னுள்ளதிரளபுன்சடையின்புறம்
மின்னுள்ளதிரள்வெண்பிறையாயிடை
நின்னுள்ளத்திருள்கொண்டிருணிங்குதல்
என்னுள்ளத்துளதெந்தைபிரானிரே.

முக்கணும்முடையாய்முனிகள்பலர்
தொக்கெணுங்கழலாயொருதோலினே
டக்கணும்முடையாய்முனிகள்பலர்
தெக்கணும்மிலதெந்தைபிரானிரே.

(௨)

பனியார்வெங்குதிர்பாய்படர்புன்சடை
முனியாய்நீபிலகம்முழுதாளினும்
தனியாய்நீசரணீசலமேபெரி
தினியாய்நீயெனக்கெந்தைபிரானிரே.

(௩)

மறையும்பாடுதீர்மாதவர்மாவி
குறையுமாயினேகோளரவோடொரு
பிறையுமாயினேகோளரவோடொரு
திறையுஞ்சொல்லிலையென்னை.

(௪)

பூத்தார்கொன்னை - பூத்தாய்
ஆர்த்தாயாடரவோடனலாடிய
கூத்தாகின்குரையார்கழலையல
தேத்தாநாவெனக்

பைம்மாலும்மரவாபரமாபசு
மைம்மால்கண்ணியோடேறுமைந்தாவெனும்
அம்மாலல்லதுமற்றடிநாயினேன்
கெம்மாலும்மிலவெனக்

ர,

ளக்கிய

ஒப்பத்தீர்த்திடுமொண்கழலாற்கல்ல
தெப்பற்றும்மில்லென்கைபிரானிரே.

(எ)

திசுமுஞ்சூழ்சுடர்வாநெடுவைகலும்
நிசுமுமொண்பொருளாயினநீதியென்
புகழுமாறுமலாநுண்பொன்னடி
இசுமுமாறிலென்கைபிரானிரே.

(அ)

கைபப.

எய்ப்பற்றியறிதற்கரியாயருள்
அப்பற்றல்லதுமற்றடிநாயினேன்
எப்பற்றும்மில்லென்கைபிரானிரே.

(க)

எந்தையெம்பிரானென்றவர்கேம்மனம்
எந்தையெம்பிரானென்றிறைஞ்சித்தொ
தெந்தையெம்பிரானென்றடியேத்துவார்
எந்தையெம்பிரானென்றடியேசேர்வரே.

(க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

97
உகக. பொது - சித்தத்தொகைத்திருக்குறுத்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

சுந்திப்பார்மனத்தான்சிவன்செஞ்சுடர்
அந்திவானிறத்தானணியார்மதி
முந்திச்சூடியமுக்கண்ணினாடி
வந்திப்பாரவர்வாநுலகாள்வரே.

(க)

அண்டமாரிருநடுகடந்தும்பர்
உண்டுபோலுமோரொண்குடர்ச்சுடர்
கண்டிங்காரறிவாரறிவாரெலாம்

உகண்

(உ)

ஆதியாயவனாருமிலாதவன்
போதுசேர்புனைநீண்முடிப்புண்ணியன்
பாதிபெண்ணுருவாகிப்பரஞ்சுடர்ச்
சோதியுட்சோதியாய்நின்றசோதியே.

(ங)

இட்டகிட்டகோரேறுகந்தேறியூர்
பட்டிதுட்டங்கனய்ப்பவிதெர்வதோர்
கட்டவாழ்க்கையனாகிலும்வானவர்
அட்டமுர்த்தியருளென்றடைவரே.

(ச)

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்

ஈறிலகுகையனாகியெரிந்தவெண்
நீறுபூசிரிலாமதிசூடினும்
வீறிலாதனசெய்யினும்விண்ணவர்
ஊறலாலருளாயென்றுரைப்பரே.

உச்சு - ரூப்
பச்சைவெண்டலையேந்திப்பலவிலம்
பிச்சையேபுகுமாகிலும்வானவர்
அச்சந்தீர்த்தருளாயென்றடைவரே.

ஊரிலாயென்றென்றாகவுரைப்பதோர
பேரிலாய்பிறைசூடியபிஞ்ஞகா
காருலாங்கண்டனையுன்கழலடி
சேர்விலார்கட்குத்தியவைதியவே.

(௭)

எந்தையெயம்பிரானேயெனவுள்கிச்
சிற்திப்பாரவர்தீவினைதிருமால்
வெந்தநீறுமெய்ப்பூசியவேதியன்
அந்தமாவளப்பாரடைந்தார்களுே.

(௮)

ன்புபூண்டெழில்
கனலாடினும்
தானவண்ணத்தனாகிலுந்தன்னையே
வானநாடர்வணங்குவர்வைகலே.

(௯)

பணனாமாம்
வெண்பொடிப்பூசிய
மைகொள்கண்டத்தன்மான்மறிக்கையினுன்
பைகொள்பாம்பரையார்த்தபரமனே.

(௧௦)

ஒருவனாகிரின்றானிவ்வுலகெலாம்
இருவராகிரின்றார்கட்குறிகிலான்
அருவவராரையார்த்தவனாரழல்
பரவுவாரவர்பாவம்பறையுமே.

(௧௧)

ஒதவண்ணனுமொண்மலர்ச்செல்வனும்
நாதனையருளாயென்றுநாடொறும்
காதல்செய்துகருதப்படுமவர்
பாதமேத்தப்பறையுநம்பாவமே.

(௧௨)

பராகையான்
வெவ்வதன்மையென்பதொழிமினே
மெளவ்வரீண்மலர்மே
பெளவ்வண்ணனுமாய்ப்பணிவார்களுே.

அக்குமாமையும்பூண்டனலேந்தியில்
புக்குப்பல்பனிதேரும்புராணனை
நக்குநீர்கணரகம்புகேண்மினோ
தொக்கவானவராற்றொழுவானையே.

(கச)

கங்கைதங்கியசெஞ்சடைமேலினம்
திங்கள்சூடியதீநிறவண்ணனார்
இங்குணரொழில்வானம்வணங்குவே
ன்மையே.

(கரு)

நகரவெல்கொடியானொடுநன்னஞ்சே
றுகரநீயுணைக்கொண்டியப்போக்குறில்
மகரவெல்கொழுமைந்தனைக்காய்தவன்
புகரில்சேவடியேபுகலாகுமே.

(கக)

சரணமாம்படியார்பிறியாவரோ
கரணந்தீர்த்துயிர்கையிவிசுழந்தின்
மரணமெய்தியபின்னவைரிக்குவான்
அரணமுவையிலெய்தவனல்லனே.

(கங)

ஞமனென்பானாகர்க்குநமக்கெலாம்
சிவனென்பான்செழுமாமறிக்கையினுன்
கவனஞ்செய்யுங்கனவிடையூர்தியான்
தமரென்றுஊங்கெடுத்தமொற்றமே.

(கஅ)

இடபமேறியுமில்பவியேற்பவர்
அடவிகாதலித்தாடுவரைந்தலைப்
படவம்பாம்பரையார்ந்தபரமனைக்
கடவிராய்ச்சென்றுகைதொழுதும்மினே.

(கக)

இணர்ந்துகொன்றைபொற்றுதுசொரிந்திடும்
புணர்ந்தவாளாவம்மதியோடுடன்
அணைந்தவஞ்சடையானவன்பாதமே
உணர்ந்தவுள்ளத்தவருணர்வார்களே.

(உ௦)

தருமந்தான்மவந்தான்மவத்தாலவரும்
கருமந்தான்கருமாமறிக்கையினுன்
அருமந்தன்னவதிர்கழல்சேர்மினோ

(உ௧)

நமச்சிவாயவென்பாருளரேலவர்
தமச்சரீங்கத்தவநெறிசார்தலால்
அமைத்துக்கொண்டதோர்வாழ்க்கையனுகிலும்
இமைத்துநிற்பதுசாலவரியதே.

(உ௨)

பற்பல்காலம்பயிற்றிப்பரமனைச்
சொற்பல்காலவின்னே தத்துமின்றொல்கினை
வெற்பிறேனறியவெங்குநீர் கண்டவப்
புற்பனிக்கெடுமாறுதுபோலுமே.

(26)

மணிசெய்கண்டத் துமான்மறிக்கையினான்
கணிசெய்வேடத்தராயவர் காப்பினால்
பணிகடாஞ்செயவல்லவரயாவர்தம்
பிணிசெயாக்கையைநீக்குவர்பேயரே.

(27)

ரிந்திரன்னுனவர்
நயக்கநின்றவனான் முகனாழியான்
மயக்கமெய்தவன்மாலெரியாயினான்
வியக்குந்தன்மையினனெம்விகிர்ந்தனே.

(28)

அரவமார்த்தனலாடியவண்ணலைப்
பரவுவாரவர்பாவம்பறைதற்குக்
குரவைகோத்தவனுங்குளிர்போதினமேல்
கரவினான் முகனுங்கரியல்லரே.

(29)

அலங்கையினனந்தரத்தோங்கிநின்
முழுவழுவெயிலொள்ளழலாட்டினான்
தழுவந்தாமரையொனெதிரவினான்
கழலுஞ்சென்னியுங்காண்டகரியனே.

(30)

இளமைகைவிட்டகறலுமூப்பினர்
வளமைபோய்ப்பிணியோடுவருதலால்
உளமெலாமொளியாய்மதியாயினான்
கிளமையேகியோயாககினைப்பனே.

(31)

தன்னிற்றன்னையறியுந்தலைகன்
றன்னிற்றன்னையறியிற்றலைப்படுந்
தன்னிற்றன்னையறிவிலனாயிடி
தன்னிற்றன்னையுஞ்சார்த்தகரியனே.

(32)

இலங்கைமன்னையினரந்துபத்துமன்
றலங்கலோடுடனெசெலவுந்றிய
நலங்கொள்கேவடிநாடொறுநாடொறும்
வலங்கொண்டேத்துவார்வானுலகாள்வரே.

(33)

திருச்சிற்றம்பலம்.

98 உகஉ. பொது - உள்ளத்திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

ார்மேனிநிமிர்சடை

யைத்தெளிவாய்த்தேதார்
க்கண்டுக்கொண்டே -

பொந்தையைப்புக்குநீக்கப்புகுந்திடும்
தந்தையைத்தழல்போல்வதோர்மேனியைச்
சந்தையைத்தெனியைத்தெனியாய்த்ததோர்
எந்தையைக்கண்டுகொண்டதெனுள்ளமே.

(உ)

வெள்ளத்தார்விஞ்சையார்கள்விரும்பவே
வெள்ளத்தைச்சடைவைத்தவிசிந்தனார்
கள்ளத்தைக்கழியம்மனமொன்றிநின்
றுள்ளத்தில்லொளியைக்கண்டதுள்ளமே.

(ங)

அம்மானையமுதினன்முதேவென்று
தம்மானைத்தத்துவத்தடியார்தொழும்
செம்மானநிறம்போல்வதோர்சந்தையுள்
எம்மானைக்கண்டுகொண்டதெனுள்ளமே.

(ச)

கூறேறும்முமைபாகமோர்பாலராய்
ஆறேறஞ்சடைமேற்பிறைறகுடுவர்
பாறேறந்தலையேங்கியபலவிலம்
ஏறேறமெந்தையைக்கண்டதெனுள்ளமே.

(ரு)

முன்னெஞ்சம்மின்றிமூர்க்கராய்ச்சாகின்றார்
தன்னெஞ்சந்தமக்குத்தாமிலாதவர்
வன்னெஞ்சம்மதுநீக்குதல்வல்லீரே
வன்னெஞ்சிலீசனைக்கண்டதுள்ளமே.

(க)

வென்றானப்புலனைந்துமென்றீவினை
கொன்றானைக்குணத்தாலேவணங்கிட
நன்றானன்மனம்வைத்திடுஞானமாம்
கொண்டே ம.

(எ)

மருவினைமடநெஞ்சமனம்புகும்
குருவினைக்குணத்தாலேவணங்கிடும்
கிருவினைச்சிந்தையுட்சிவனாய்நின்ற
உருவினைக்கண்டுகொண்டதெனுள்ளமே.

(அ)

தேசனைத்திருமால்பிரமன்செயும்
பூசனைப்புணரிற்புணர்வாய்தோர்
நேசனைநெஞ்சினுண்ணிறவாய்நின்ற
ஈசனைக்கண்டுகொண்டதெனுள்ளமே.

(ஈ)

ஈரமனம்

அறுத்தானையரக்கன்சுரிலாயத்தைக்
கறுத்தானைக்காவிலவிரலொன்றினால்
கொண்டதெனுள்ளமே.

(ஐ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

99

உகந் பொது - பாவநாசத் திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற் றம்பலம்

பாவமும்பழிப்பற்றறவேண்டுகீர்
ஆலிலைஞ்சுகந்தாடும்வன்கழல்
மேவராய்க்கவும்மகிழ்ந்துளரூமின்
காவலாளன்கலந்தருள்செய்யுமே.

(க)

கங்கையாடிவென்காவிரியாடிவென்
கொங்குதன்குமரித்துறையாடிவென்
ஒங்குமாகடலோதரீராடிவென்
எங்குமீசனெனாதவர்க்கில்லையே.

(உ)

பட்டராகிலென்சாத்திரங்கேக்கிலென்
இட்டமெட்டியுமீதொழில்பூணிலென்
எட்டமொன்றுமிரண்டுமறியிலென்
இட்டமீசனெனாதவர்க்கில்லையே.

(ங)

வேதமோதிலென் * வேள் விகார்செய்கிலென்
நீதினூலலதித்தல்பயிற்றிலென்
ஒதியங்கமோராறுமுணரிலென்
ஈசனையுள்குவார்க்கன்றியில்லையே.

(ச)

காலேசென்றுகலந்துநீர்முழுகிலென்
வேலைதோறும்விதிவழிநிற்கிலென்
ஆலைவேள்வியடைந்ததுவேட்கிலென்
ஏலவிசனென்பார்க்கன்றியில்லையே.

(ஊ)

கானநாடுகலந்துதிரியிலென்
ஈனமின்றியிருந்தவஞ்செய்யிலென்
ஊனையுண்டலொழிந்துவாடுனாக்கிலென்
ஞானனென்பவர்க்கன்றிநன்கில்லையே.

(சு)

கூடவேடத்தராகிக்குழுவினென்
வாடியூனைவருத்தித்திரியிலென்
ஆடல்வேடத்தனம்பலக்கத்தனைப்
பாடலாளர்க்கல்லாற்பயனில்லையே.

(ஏ)

நன்றுநோக்கிலென் பட்டினியாகிலென்
குன்றமேறியிருந்தவஞ்செய்யிலென்
சென்றுநீரிற்சூளித்துத்திரியிலென்
என்றுமீசனென்பார்க்கன்றியில்லையே.

(பா.ம.) * சாத்திரங்கேக்கிலென்.

கோடிதீர்த்தங்கவந்துளுளித்தவை

யல

ஒடுகீரினையோட்டைக்குடத்தட்டி
மூடிவைத்திட்டமூர்க்கனோடொக்குமே.

(௯)

மற்றுநற்றவஞ்செய்துவருந்திலென்
பொற்றையுற்றெடுத்தாநுடல்புக்கிறக்
குற்றநற்குரையாடமுற்சேவடி
பற்றிலாதவர்க்குப்பயனில்லையே.

(௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

100

௨௧௪. பொது - ஆதிபுராணத்திருக்குறந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

வேதநாயகன்வேதியர்நாயகன்
மாதிரநாயகன்மாதவர்நாயகன்
ஆதிநாயகனாதிரநாயகன்
பூதநாயகன்புண்ணியமூர்த்தியே.

(௧)

செத்துச்செத்துப்பிறப்பதேதேவென்று
பத்திசெய்மனப்பாரைகட்கேறுமோ
அத்தனென்றிரியோடுபிரமனும்
துத்தியஞ்செயநின்றநற்சோதியே.

(௨)

நூறுகோடிபிரமர்நெருங்கினார்
ஆறுகோடிநாராயணரங்கனே
ஏறுகங்கைமணலெண்ணிலந்திரர்
நுறிலாதநல்லீசனொருவனே.

(௩)

வாதுசெய்துமயங்குமனத்தராய்
ஏதுசொல்லுவினாகிலுமேழைகார்
யாதோர்தேவரெனப்படுவார்க்கெல்லாம்
மாதேவனலாற்றேவர்மற்றில்லையே.

(௪)

கூவலாமைகுரைகடலாமையைக்
கூவலோடொக்குமோகடலென்றல்போல்
பாவகாரிகள்பார்ப்பரிதென்பரால்
தேவர்தேவன்சிவன்பெருந்தன்மையே.

(௫)

பேய்வனத்தமர்வாணப்பிரார்த்தித்தார்க்
கிவணியிமையோர்முடிதன்னடிச்
சாய்வண்ச்சலவர்கடமக்குடந்
சிவண்ச்சிவண்ச்சிந்தியார்களே.

(௬)

எரிபெருக்குவரவ்வெரியீசன
துருவருக்கமதாவதுணர்கிலார்
அரியயற்கரியானையயர்த்துப்போய்
நரிவிருத்தமதாருவாநாடரே.

(எ)

அருக்கன்பா தம்வணங்குவரந்தியில்
அருக்கனாவான னுருவல்லனே
இருக்குநான்மறையீசனையேதொழும்
கருத்தினினைப்பார்கண்மனவரே.

(அ)

தாயினுநல்லசங்கரனுக்கன்பர்
ஆயவுள்ளத் தமுதருந்தப்பெருர்

ய

மாயன்மாயத்துப்பட்டமனத்தரே.

(க)

அரக்கன்வல்லரட்டாங்கொழித்தாரருள்
பெருக்கச்செய்தபிரான்பெருந்தன்மையை
அருத்திசெய்தறியப்பெறுகின்றிலர்
கருத்திலாக்கயவக்கணத்தோர்களுே.

(க௦)

றம்பலம்.

ஐந்தாந்திருமுறை முற்றியது.

திருநாவுக்கரசுகள் திருவடி வாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கீச்சுநான்பிரகாசமுனிந்தீரர்

மடால்ய எட்டின்படியே

காஞ்சி நாகலிங்க முனிவர் பார்வையிட்டது.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

முன்னுந் திருமுறை யின்

அட்டவணை.

பதிகப்பெயர்	பக்கம்	பதிகப்பெயர்	பக்கம்
பெரியதிருத்தாண்டகம்.		திருப்புவணம்	285
கோயில்	261	திருவாலவாய்	286
புக்கதிருத்தாண்டகம்.		திருநள்ளாறு	288
கோயில்	262	திருவாக்கூர்	289
ஏழைத்திருத்தாண்டகம்.		திருநாகைக்காரோணம்	291
திருவீரட்டானம்	264	திருமறைக்காடு	292
அடையாளத்திருத்தாண்டகம்.		திருவாரூர்	294
திருவநிகைவீரட்டானம்	265	திருவாரூர்	295
போற்றித்திருத்தாண்டகம்.		திருவாரூர்	297
திருவீரட்டானம்	267	திருவாரூர்	297
திருவடித்திருத்தாண்டகம்.		திருவாரூர்	299
திருவநிகைவீரட்டானம்	268	திருவாரூர்	300
காப்புத்திருத்தாண்டகம்.		திருவாரூர்	302
திருவீரட்டானம்	269	திருவாரூர்	303
திருத்தாண்டகம்.		போற்றித்திருத்தாண்டகம்.	
திருக்காளத்தி	271	திருவாரூர்	304
திருவாமரத்தூர்	272	அரநெறித்திருத்தாண்டகம்.	
திருப்பந்தணைநல்லூர்	274	திருவாரூர்	306
திருப்புன்கூர்-திருநீரூர்	275	திருத்தாண்டகம்.	
திருக்கழிப்பாளை	276	திருவாரூர்	307
திருப்புறம்பயம்	278	திருவெண்காடு	309
திருநல்லூர்	279	திருப்பழனம்	310
திருக்கருவூர்	281	திருவையாறு	311
திருவிடைமருதம்	282	திருவையாறு	312
திருவிடைமருதம்	284	திருமழபாடி	314
		திருமழபாடி	315
		திருநெய்த்தானம்	316
		திருநெய்த்தானம்	318
		திருப்பூத்திருத்தி	319
		திருச்சேசாழ்வத்துறை	321
		திருவொற்றியூர்	322
		திருவாவடுகலை	322

அ வ ணை.

பதிக்கப்பெயர்	பக்கம்	பதிக்கப்பெயர்	பக்கம்
திருவாவடுதலை	325	பொதுஅடைவு	559
திருவலிவலம்	326	திருவலஞ்சுழி	361
திருக்கோகாணம்	328	திருவலஞ்சுழியும்-திருக்கோட்	361
திருவீழியிழலை	329	திருநாரையூர்	362
திருவீழியிழலை	331	திருக்குடத்தைக்கீழ்க்கோட்டம்	364
திருவீழியிழலை	332	திருப்புத்தூர்	365
திருவீழியிழலை	334	திருவாய்மூர்	367
திருப்புள்ளிருக்குவேளூர்	335	திருவாலங்காடு	368
போற்றித்திருத்தாண்டகம்.		திருத்தலையாலங்காடு	369
ஸ்ரீகைலாயம்	337	திருமாப்பேறு	371
ஸ்ரீகைலாயம்	338	திருக்கோடிகா	372
ஸ்ரீகைலாயம்	339	திருச்சாயக்காடு	373
திருத்தாண்டகம்.		திருப்பாரூர்	375
திருவலம்புரம்	341	திருச்செங்காட்டங்குடி	376
திருவெண்ணியூர்	342	திருமுண்டிச்சரம்	378
திருக்கர்குடி	343	திருவாலம்பொழில்	379
திருக்கண்ணாப்பூர்	345	திருச்சிவபுரம்	381
திருவானைக்கா	346	திருவேரமம்புலியூர்	382
திருவானைக்கா	348	திருவிண்ணம்பர்	383
திருக்கச்சியேசம்பம்	349	திருக்கஞ்சனூர்	384
திருக்கச்சியேசம்பம்	351	திருவெழும்பியூர்	386
திருநாகேச்சரம்	352	திருக்கழுக்குன்றம்	387
திருக்கீழ்வேளூர்	353	பலவகை	388
திருமுதுகுன்றம்	355	கின்ற	389
திருப்பள்ளியின் முக்கூடல்	356	தனி	390
கேத்திரக்கோவை	358	பொதுதனிவினாவிடை	391
		திருமதுமாற்றல	394
		திருப்புலூர்	395

அட்டவணை முற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

தேவாரப்பதிகங்கள்

திருநாவுக்குழறை

(1)

உகடு. கோயில் - பொ

டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

அரியானையந்தணர்தஞ்சிந்தையானையருமறையினகத்தானையணுவையார்க்குத், தெரியாதநத்துவனைத்தேனைப்பாலைத்திகழாளியைத்தேவர்கடங்கோனைமற்றைக், கரியானைநான் முகனைக்கனைக்காற்றைக்கனைகடலைக்குலவரையைக்கலந்துகின்ற, பெரியானைப்பெரும்பற்றப்புவிபூராணப்பேசாதநாளெல்லாம்பிறவாநாளே.

கற்றானைக்கங்கைவாரசடையான் றன்னைக்காணிரிசூழ்வலஞ்சுழியுங்கருதினனை அற்றார்க்குமலர்ந்தார்க்குமருள் செய்வானையாருரும்புகுவானையறிந்தோமன்றே மற்றாருந்தன்னொப்பாரில்லாதானாவானவர்கொப்பொழுதும்வணங்கியேத்துப்பெற்றானைப்பெரும்பற்றப்புவிபூராணப்பேசாதநாளெல்லாம்பிறவாநாளே. உ)

கருமானினுரியதனொபுடையார்க்கிண்கனைகழல்கள்கலந்தொலிப்பவனல்கையேந்தி, வருமானத்திரடோள் கண்மட்டித்தாடவளர்மதியஞ்சடைக்கணின்துமானேன்கொக்கி, அருமானவாண்முநந்தாளமர்ந்துகாணவமர்க்கணமுடிவணங்கவாடுகின்ற, பெருமானைப்பெரும்பற்றப்புவிபூராணப்பேசாதநாளெல்லாம்பிறவாநாளே.

அருந்தவர்கடொழுதேத்துமப்பன்மன்னையமார்கடம்பெருமானையானைமுவா, மருந்தமார்க்கருள்புரிந்தமைந்தன்மன்னையறிந்தலுங்குலவரையுமணனும்கண்ணம், திருந்தொளியதாரகையுந்திசைகொண்டிடுந்திரிசுடர்கோரிரண்டும்பிறவுமாய, பெருந்தகையைப்பெரும்பற்றப்புவிபூராணப்பேசாதநாளெல்லாம்பிறவாநாளே.

அருந்தணையையடியார்தம்மல்லரிக்குமருநருந்தையகன்றாலத்தகத்துட்
டோன்றி, வருந்தணையுஞ்சுற்றமும்பற்றும்விட்டுவான்புலன்களகத்தடக்கிடவா
ரோடும், பொருந்தணைமேல்வரும்பயனைப்போகமாற்றிப்பொதுநீக்கித்தணைநியை
வல்லோர்க்கென்றும், பெருந்தணையைப்பெரும்பற்றப்புலியூராணப்பேசாதநா
ளெல்லாம்பிறவாநாளே. (ரு)

சுரும்பமருமொழிமடவாள் பன்னைநனைக்கனவிரக்குன்றதனைக்காட்சியா
னே, அரும்பமரும்பூங்கொன்றைத்தாரான்நனையருமறையோடாற்றங்கமாயின
னச், சுரும்பமருங்கடிபொழில்கள்குழிதென்னாநர்ச்சுடர்க்கொழுந்தைத்துளக்கி
லாவிளக்கையிக்க, பெரும்பயனைப்பெரும்பற்றப்புலியூராணப்பேசாதநாளெல்லாம்
பிறவாநாளே. (சு)

வரும்பயனையெழுநரம்பினேசையானைவரைசிலையாவானவர்கண்முயன்றவா
ளி, அரும்பயஞ்செயவுணர்புரமெரியக்கோத்தவம்மானையகடனஞ்சயின்றன்ற
னனைச், சுரும்பமருங்குழிமடவார்கடைக்கேணுக்கிறுளங்காதசீந்தையராய்த்
துறந்தோருள்ளப், பெரும்பயனைப்பெரும்பற்றப்புலியூராணப்பேசாதநாளெல்
லாம்பிறவாநாளே. (எ)

காரானையிருரிவைப்போர்வையானைக்காமருபூங்கச்சியேகம்பன்றனை
ஆரேனுமடியவர்கட்கணியான்நனையமரர்களுக்கறிவரியவானிலானைப் [ல்
பாரோரும்விண்ணோரும்பணியகட்டம்பயில்கின்றபருஞ்சடரைப்பரையெண்ணி
பேராணப்பெரும்பற்றப்புலியூராணப்பேசாதநாளெல்லாம்பிறவாநாளே. (அ)

முற்றதபான்மதியஞ்சுடினையுமலகுத்தாயமுதல்வன்றனைச் [பாலைக்
செற்றார்கள்புரமுன்றுஞ்செற்றன்றனைத்திகழொளியையமரகத்ததைத்தேனைப்
குற்றலத்தமர்துறையுங்குழிநன்றனைக்கூத்தாடவல்லானைக்கோணோனம்
பெற்றானபெரும்பற்றப்புலியூராணப்பேசாதநாளெல்லாம்பிறவாநாளே. (க)

காரொளியதிருமேணிச்செங்கண்மாலுங்கடிக்கமலத்திருந்தவனுங்காணவண்
னஞ்சீரொளியதழற்பிழம்பாய்கின்றதெல்லத்திகழொளியைச்சிந்தைத்தனையக்
கந்தீர்க்கும், வரொளியையிருநிலனும்கிசும்புமிண்ணுமேழலுங்கடந்தண்டத்
தப்பாலின்ற, பேரொளியைப்பெரும்பற்றப்புலியூராணப்பேசாதநாளெல்லாம்
பிறவாநாளே. (க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

7) உகசு. கோயில் - புக்கதிருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மங்குன்மதிவழுமாடவிதிமயிலாப்பிலுள்ளார்மருகலுள்ளார்
கொங்கிக்கொடுமுடியார்துற்றலத்தார்குடமுக்கிலுள்ளார்போய்க்கொள்ளம்பூது
தங்குமிடமறியார்சாலநாளார்தருமபுரத்துள்ளார்த்தக்களுரார் [ர்
பொங்குவண்ணைநணிந்துகூதுகுழப்புலியூர்ச்சிற்றம்பலமேபுக்கார்தாமே. (க)

நாகுமரைக்கலைத்தநம்பரிந்நாணிபன்னியுள்ளார்போய்நல் லுர்த்தக்கின்ப
பாகப்பொழுதெல்லாம்பா ளுர்த்தங்குப்பருகியமத்தார்பன்னிருநாள்
வேதமுள்வேன்கிப்புலையுமோவாசிரிசீர்மீழையெழுநாட்டக்கின்ப
போகமுள்பொய்யாப்பொருளுமா னுர்புலியூர்ச்சிற்றம்பலமேபுக்கார்தாமே. (உ)

அறங்காட்டியெல்லாம்பரித்தார்போ லுந் தாமதியும்பாம்புமுடையார்போ லும்
மறங்காட்டி நம்மதினும்மெய்தார்போ லுமந்திர் முத்தந்திரமுந்தாமேபோ லும்
அறங்காட்டியந்தணர்க்கன்றலழைமருளிச்செய்தவா னுரிந்தாட்
புறங்காட்டெரியாடிப்பூதஞ் சூழ்ப்புலியூர்ச்சிற்றம்பலமேபுக்கார்தாமே. (ங)

வாரேறுவனமுலையான்பாகமாகுமுவா ன்கையேந்திமயானத்தாடிச்
சேரேறுதன்வயல்குழிநாதேவசித்திருவா ன்சியத்தார்திருநள்ளாற்றுர்
காரேறுகந்தாத்நார்க்காமற்காய்க்கண்டினங்குநெற்றியார்கடனஞ்சண்டார்
போரேறுதாமேறிப்பூதஞ் சூழ்ப்புலியூர்ச்சிற்றம்பலமேபுக்கார்தாமே. (ச)

காரார் கமழ்க்கா ன்றைக்க ண்ணிசூழ்க்கபாலங்கையேந்திர்கண்க்கன்பாட்
லாபாரிநிழ்ச்சிநாகெகா ன்நிழலு முத்தமராய்சின்மவொருவனுர்தாஞ்
சீரார் கமழ்வண்ணங்குநீதவநெயர் திருவா னுர்த்திருமுலட்டானமேயார்
போரார் கிடைகையிப்பூதஞ் சூழ்ப்புலியூர்ச்சிற்றம்பலமேபுக்கார்தாமே. (ரு)

காதார் குறைழிவர் கட்டங்கத்தர்கயிலாயமாலையார்காரோணத்தார்
முதாயர்முதா கையிலல்லார்போ லுமுதனுமிறுகியுர்தாமேபோ லும்
மாதாயமாதர்மகழவன் றுமன்மகழேவடன் னுடலங்காய்ந்தாரிந்தாட்
போதார் சடைதாழிப்பூதஞ் சூழ்ப்புலியூர்ச்சிற்றம்பலமேபுக்கார்தாமே. (க)

இறந்தார்க்குமென்றுமிறவாதார்க்குமிமையவர்க்குமேகமாய்சின் றுசென்று
பிறந்தார்க்குமென்றும்பிறவாதார்க்கும்பெரியான் றன்பெருமையேபேசகின்ற
மற்தார்பன்னைத்தென்றுமருவார்போ லுமறைக்காட்டுறையும்முலாட்செல்வர்
புறந்தார் சடைதாழிப்பூதஞ் சூழ்ப்புலியூர்ச்சிற்றம்பலமேபுக்கார்தாமே. (எ)

குலாவெண்ணொழுமாலையென்புலு ண்குளிர்கொன்றைத்தாரணிந்துகொல்லே
மேறிச், கலாவெங்குநின்றுமியைப்போர்வைமுடிக்கையோடனிலேந்திக்காடுறை
வார், நிலாவெண்மதியுரிஞ்சகீண்டமாடநிறைவயல்குழ்நெய்த்தானமேயசெல்வர்,
புலால்வெண்டலையேந்திப்பூதஞ் சூழ்ப்புலியூர்ச்சிற்றம்பலமேபுக்கார்தாமே. (அ)

சந்தித்தகோவணத்தர்வெண்ணான்மார்பார்சங்குனைக்கண்டிரோகண்டோழிந்நாள்
பந்திக்கவெ ள்விடையையாயவேறிப்படுதலையிலென்கொலோவேந்திக்கொண்டு
வந்திக்கென்வெ ள்வளையுந்தாழ்மெல்லீர்மணியா னுரிநின்றிக்கொள்ளக்கொள்ளப்
பொன்றிம்மணிகிளக்குப்பூதம்பற்றப்புலியூர்ச்சிற்றம்பலமேபுக்கார்தாமே. (இ)

பாதங்குலல்லார்பரன்யேததப்பதிமையா

* ஏதவகடவகிருந்தார்போ லுமெழுநிறப்புமா னுடையகீசனார்தாம்

வேதங்களோதியோர்வினையேந்தி விடையொன்றுதாமேநிலைவதிகீதர்
புபுவித்தோல்விக்கிப்புவிபூர்ச்சிற்றம்பலமேபுக்கார்தாமே. (கா)

பட்டுடுத்தோல்போர்த்துப்பாம்பொன்றார்த்துப்பகவனார்பாரிடங்கள்
குழாட்டரு, சுட்டாய்த்தியேந்திச்செல்வார்தம்மைத்திலைச்சிற்றம்பலத்தே
ணடோமிந்நான், விட்டிலங்குருலமேவென்னு னுண்டேயோ நுவலும்வேதமே
புண்டே, பட்டவங்கையதே சென்னு காரீர்கலறேசர்விடற்றெங்கபாவிர
யர்க்கே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

3) உகா. திருவிரட்டானம் - ஏழைத்திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

வெறிவிரவுகவிளநற்றெங்கலானவிரட்டத்தானவெள்ளோற்றினுனைப்
பொறியரவினாைப்புள்ளார்தியானப்பொன்னிற்றத்தினுன்புகழ்தக்கான
அறிதற்கரிபசிரம்மான் மன்னையதியரையமங்கையமார்த்தான்றனை
எறிகெடிலத்தானயிறைவன் மன்னையேழையெனுப்பண்டுகழ்த்தவாதே. (க)

வெள்ளிக்குன்றன்னவிடையான் மன்னைவில்வலான் வில்வட்டங்காய்த்தான் மன்னை
புள்ளிவிராகம்துண்டான் மன்னைப்பொன்பிதிர்ந்தன்னசடையான் மன்னை
வள்ளிவனைத்தோண்முதல்வன் மன்னைவராவுலகருளவல்லான் மன்னை
எள்கவிபிச்செயேற்பான் மன்னையேழையெனுப்பண்டுகழ்த்தவாதே. (உ)

முந்தியுலகம்படைத்தான் மன்னைமுவாமுதலாயமுந்திநன்னைச்
சுந்தவெண்டுகளணிந்தான் மன்னைத்தவநெறிகள்காதிக்கவல்லான் மன்னைச்
சுந்தையிற்றிர்வியையேத்தேனப்பாலைச்செழுங்கெடிலவிரட்டமேயினு
எந்தைபெருமானையிசன் மன்னையேழையெனுப்பண்டுகழ்த்தவாதே. (ங)

மந்திரமுமறைப்பொருளுமான மன்னையியமுனாயி நங்காற்றந்தியும்
அந்தரமுமலைகடலுமான மன்னையியரையமங்கையமார்த்தான் மன்னைக்
கந்தருவஞ்செய்திருவர்கழல்கைகூப்பிக்கடிமலர்க்கப்பலதுவிக்கமலைமலை
இந்திரனுமவானவரும்நொழ்ச்செல்வானையேழையெனுப்பண்டுகழ்த்தவாதே. (ஈ)

ஒருபிறப்பிலானபுணர்ந்துங்காணுயர்க்கிக்குவழித்தேடிப்போகமாட்டார்
வரும்பிறப்பொன்றுணராதுமாகுபுவழிகாணுதவாழ்வால்வாழ்மனத்தானு
அரும்பிறப்பையறுப்பிக்குமதிருகபூரணம்மான் மனடியினையேயினந்துவாழா
திருபிறப்பும்வெறுவியராயிந்தார்தொச்சுக்கட்டேழையெனுப்பண்டுகழ்த்தவாதே

ஆதேற்றகவல்லசடையான் மன்னையஞ்சனம்போலுமிடற்றான் மன்னைக்
கூதேற்றக்கூதமரவல்லான் மன்னைக்கோல்வளைக்கைமாதரான்பாகன் மன்னை
நீதேற்றகபூசுமகலத்தானநின்மலன் மன்னைநிமலன் மன்னை
ஏதேற்றகவறுமாவல்லான் மன்னையேழையெனுப்பண்டுகழ்த்தவாதே (சு)

குண்டார்க்கனாயுழன் துணையி னுண்டி னுண்டி
உண்டியுந் தமணை நின்றார் சொற் கேட்டு னுண்டியுழித் தந்தே னுணர்வொன்றி
வண்டிலவுகொன்றை யவந்கண்ணியானை வானவர்களைத் தப்பிவான் மன்ன
வண்டிசைக்குழார் த்தியாய் கின்றான் மன்னையேழையே னுண்பண்டிகழ்ந்தவாதே. (1)

உறிமுடித்தகுண்டிகைதங்கையிற் றாக்கிபுத்தைவாய்ச்சமணர்க்கோர் குண்டார்க்
கனாய், கறிவிரவுநெய்சோறுகையி னுண்டுகண்டார்க்குப் பொல்லாத்காட்சியானே
ன், மறிதிரைநீர்ப்பவ்வஞ்சுண்டான் மன்னையிற் றொருகால்வல் லினையே னின்க
மாட்டினேன், னறிகெடிலநாட்பெருமான் மன்னையேழையே னுண்பண்டிகழ்ந்தவாதே.

நலையவா நலையம்மையாய் நலையம்மையாய்
மன்னையே, மலையாணைமாசொன்றில்லாதான் மன்னையானவர் மேல்மலையையவைத்
தான் மன்னையே, கலையாணைக்காதார்க்குழையான் மன்னையே கட்டங்கமேற்கியகையி
லானே, இலையாணையெல்லாப்பெருமான் மன்னையேழையே னுண்பண்டிகழ்ந்தவாதே.

நெல்லையான்குழைக்கோர்க்குழப்போந்து னுற்றியே னுற்றியேன்சுடராய்நி
ன்று, வல்லையேயிடர் தீர்த்திகழ்குமைகொண்டவானவர் க்குந்தானவர்க்கும்பெரு
மான் மன்னையே, கொல்லையார்க்குருந்தொசிந்துக்குழைந்து நுங்கோவலனுந்
கணங்குடிபயங்கும், எல்லையாண்பரியானையெம்மான் மன்னையேழையே னுண்பண்டி
(க0)

முலைமலைநக்கப்பட்டுரீராட்பெண்கள் முறைமுறை யானந்தெய்வொன்று தீண்டித்
தலைமறிக்குந்தன்மையர்களாகிநின்றது தவமேயென்றவஞ்செய்துதக்கதோரார்
மலைமறிக்கச்சென்றவிலங்கைக்கோணைமதனழியச்சென்றதேசவடிபிணை
இலைமறித்தகொன்றையந்தாரான் மன்னையேழையே னுண்பண்டிகழ்ந்தவாதே. (கக)
திருநெல்வேலி.

4)

உசா. திருவதிகைவீரட்டானம்- ஆடையாளத் திருந்தாண்டகம்.

பலம்

சந்திரனைமாசுங்கைதிரையான்மோதச்சடாமகுடந்திருந்துமேசாமவேத
சந்தருவம்விரும்புமேகபாலமேந்துகையேனெமய்யனேகனகமெனரிப்
பந்தணவுமெலவிரலாள்பாகனமேபசுவேறுமேபரமயோகியாமே
ந் கலையமாசணங்கொண்டரையார்க்குமேயவனுகிலதிகைவீரட்டானமே. (க)

ஏறேறியேழலகுமுறிதர்வானையிமையவர்கடொழுதேத்தகிருக்கின்றனவே
உறேறுபடுதலைநிப்பலிகொள்வானேபடவாவந்தடமாப்பிறப்பிலிவித்தானே
நீமேறுமசெம்பவளக்குன்றொப்பானெற்றிமேலொற்றைக்கண்ணிறைவித்
ஆறேறுசடைமுடிமேற்பிறைவைத்தானையவனுகிலதிகைவீரட்டானமே. (உ)

முண்டத்திற் பொலிந்திலங்குமேனியானே முதலாகிடுவாகி முடிவானே
கண்டத்திலவெண்மருப்பின்காறையானே கதநாகங்கொண்டாடுங்காட்டியானே
பிண்டத்தினியற்கைக்கோர்பெற்றியானே பெருநிலநீர்தீவனியாகாசமாகி
அண்டத்துக்குப்பாலாயிப்பாலானேயவனாகிலதிகைவீரட்டனாமே. (௩)

செய்யனேகரியனே கண்டம்பைங்கண்வெள்ளையிற்றாடரவனே வினையோக
வெய்யனே தண்கொன்றையிலேத்தசென்னிச்சடையனே வினங்குமழச்சூலமெந்து
கையனேகாலங்கள்முன்னானேகருப்புவிற்றனிக்கொடும்பூண்காமந்தாய்த
ஐயனேபருத்துயர்த்தவானேற்றனையவனாகிலதிகைவீரட்டனாமே. (௪)

பாடுமெயொழியாமேநால்வேதமும்படர்ச்சடைமேலொளிதிழம்பணிவெண்
டிங்கள், குடுமேயரைதிகழத்தோலும்பாம்புஞ்சுற்றமெதொண்டைவாயுமையோர்
பாகம், கூடுமேகுடமுழவம்வினைதாளங்குறுநடையசிறுபூதமுழங்கமாக்கூத, தாடு
மேயந்தடக்கையனிலேந்துமேயவனாகிலதிகைவீரட்டனாமே. (௫)

ஒழித்திடுமேயுள்குவாருள்ளத்துள்ளஉறுபினியுஞ்செறுபகையுமொற்றைந்
கண்ணல், விழித்திடுமேகாமனையும்பொடியாய்விழுவெள்ளப்புனற்கங்கைச்செஞ்ச
டைமேல், இழித்திடுமேயெழுலகுந்தானாகும்மேயியங்குந்திரிபுரங்கோரம்மின
ல், அழித்திடுமேயாதிமாதவத்துளானேயவனாகிலதிகைவீரட்டனாமே. (௬)

குழலோடுகொக்கரைகைதாளமொன்றைகுறட்டூதமுன்பாடத்தானாடுமே
கழலாடுதிருவிரலாற்கானஞ்செய்துகணலின்சட்டிருவுருவந்தான் பாட்டிமே
எழிலாருந்தோள்வீசிடமாமும்மேயிம்ப்புறங்காட்டிலெமந்தோறும்
அழலாடுமேயட்டமுர்த்தியாமேயவனாகிலதிகைவீரட்டனாமே. (௭)

மாலாகுதமிழ்க்கனிந்துதன்னவதைசெய்துமற்றதனிணுரிவைகொண்டு
மேலாதுங்கீழாதுந்தோன்றாவண்ணம்வெம்புலால்லைகலக்கமெய்போர்த்தானே
கோலால்படவரைட்டரவுசுற்றிக்குரைகடலைத்திரையலறக்கடைந்துகொண்ட
ஆலாலமுண்டிருண்டகண்டத்தானேயவனாகிலதிகைவீரட்டனாமே. (௮)

செம்பொனாற்செய்தமுருபெய்தாற்போலுஞ்செஞ்சடையெம்பெருமானே
தெய்வநாறும், வம்பினுண்மலர்க்கூந்தலுமையாள்காதன்மணவாளனேவலங்கை
மழுவாளனே, நம்பனேநான்மறைகடொழிநின்றனேநடுங்காதார்புரமுன்றுடுங்
கச்செற்ற, அம்பனேயண்டேகோசரத்துளானேயவனாகிலதிகைவீரட்டனாமே. (௯)

எழுந்ததிரைநகித்துவலைநீந்ததிங்களிளநிலாத்திசுழுகின்றவளர்ச்சடைய
னே, கொழும்பவளச்செங்கனிவாய்க்காமக்கோட்டிடுகொக்கையிணையமர்பொருது
கோலங்கொண்ட, தழும்புளவேவரைமார்பில்வெண்ணாதுண்டேசார்தமொடுசுந்
தனத்தினளறுதங்கி, அழுந்தியசெந்திருவுருவில்வெண்ணீற்றுநீனையவனாகிலதிகை
வீரட்டனாமே. (௧௦)

நெடியா னுநான் முகனுநெடிக்கா ணீண்டானே நேரொருவரில்லாதானே
கொடியேறுகொலமா மணிகண்டனெகொல்வெங்கையதானேகோவணனே
பொடியேறுமேனியனையயம்வேண்டிப்புவிடலாகந்திரியுமேபுரநூலனே
அடியாரையமநுலகமாள்விக்குமேயவனாசல்நகைவீரட்டனமே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

5) உக்க. திருவீரட்டானம் - போற்றித் திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

எல்லாருஞ்சிவனென்னநின்றாய்போற்றியரிசுடராய்நின் நவிறைவாபோற்றி
நிகல்லார்மழுவாட்படையாய்போற்றிகொல்லுங்குற்றொன்றையுதைத்தாய்போ
கல்லாதார்காட்சிக்கரியாய்போற்றிகற்றரிடும்பைகளைவாய்போற்றி. [ற்றி
வில்லால்நியனரணமெய்தாய்போற்றிவீரட்டங்காதல்விமலாபோற்றி. (க)

பாட்டுக்குமாட்டுக்குப்பண்பாபோற்றிபல்லுழியாய்படைத்தாய்போற்றி
ஒட்டகத்தேயுணைவுத்தாய்போற்றியுள்குவாருள்ளத்துறைவாய்போற்றி
காட்டகத்தேயாடன்மகிழ்த்தாய்போற்றி கார்மேகமன்னமிடற்றாய்போற்றி
ஆட்டுவதோர்காமகைத்தாய்போற்றியலைகெடிலவீரட்டத்தாள்வாய்போற்றி. (1)

முல்லையுங்கண்ணிமுடியாய்போற்றிமுழுநீறுபூசியமுர்க்கிபோற்றி
எல்லைநிறைந்தகுணத்தாய்போற்றியேழ்கரம்பினோசைபடைத்தாய்போற்றி
செல்லைச்சிறைத்தலைவினுனாய்போற்றிசென்றடைந்தார்திவினைகடர்ப்பாய்போற்றி
தில்லைச்சிற்றம்பலமேயாய்போற்றிதிருவீரட்டானத்தெஞ்செல்வாபோற்றி. (க)

சாம்பலகலத்தணிந்தாய்போற்றிதவறென்காசாதித்துநின்றாய்போற்றி
கும்பித்தொழுவார்தங்குற்றேவலைக்குறிக்கொண்டிருக்குக்குழகாபோற்றி
பாம்புமதியுப்புனலுந்தம்மிற்பகைநதீர்த்தடன்வைத்தபண்பாபோற்றி
ஆம்பல்மலர்கொண்டணிந்தாய்போற்றியலைகெடிலவீரட்டத்தாள்வாய்போற்றி. (1)

நீறேறுலேமிடற்றாய்போற்றிநிழற்குழம்பெண்மழுவாள்வைத்தாய்போற்றி
கூறேறுமையொருபாற்கொண்டாய்போற்றிகோளரவமாட்டுக்குழகாபோற்றி
யாறேறுசென்னியுடையாய்போற்றியடியவர்கட்காரமுதமானாய்போற்றி
ஏறேறுவென்றுமுசுப்பாய்போற்றியிருங்கெடிலவீரட்டத்தெந்தாய்போற்றி. (க)

பாடுவார்பாடறுகப்பாய்போற்றிபழையாற்றுப்பட்டிச்சுரத்தாய்போற்றி
விடுவார்வீட்டுருளல்லாய்போற்றிவேழத்தூரிவெருவப்போர்த்தாய்போற்றி
நாடுவார்நாடற்கரியாய்போற்றி காமரைக்கசைத்தநம்பாபோற்றி
ஆடுமானஞ்சுமுசுப்பாய்போற்றியலைகெடிலவீரட்டத்தாள்வாய்போற்றி. (க)

மண்டுளங்கவாடன்மகிழ்த்தாய்போற்றிமால்கடலுமால்விசும்புமானாய்போற்றி
விண்டுளங்குழம்மதி லுமெய்தாய்போற்றிவேழத்தூரிமுடும்விசுர்தாபோற்றி
பாடுவார்கப்பாடல்பின்றாய்போற்றிபார்முழுதுமாயபரமாபோற்றி [றி.

அங்குக்காமனைமுன்காய்த்தாய்போற்றிகார்க்கெடிலங்கொண்டகபாலிபோற்

வெஞ்சினவெள்ளே றுர்தியுடையாய்போற்றிவிசிசடைமேல்வெள்ளம்படை
ய்போற்றி, துஞ்சாப்பவிதேருந்தோன்றலுபோற்றிகொழுதகைதன்பந்து
டைப்பாய்போற்றி, நஞ்சொடுங்குங்கண்டத் துநாபோற்றிநான்மறையோடா
றங்கமானாய்போற்றி, அஞ்சொலா ஸ்பாகமமர்ந்தாய்போற்றியிலகெலவிரட்டத்
(அ)

சிந்தையாய்சின்றசிவனேபோற்றிசீபர்ப்பதஞ்சிந்தைசெய்தாய்போற்றி
புந்தியாய்ப்புண்டரிகத்தள்ளாய்போற்றிபுண்ணியனேபோற்றிபுனிதாபோற்றி
சந்தியாய்சின்றசுதராபோற்றிதத்துவனேபோற்றியென்றாகாய்போற்றி
அந்தியாய்சின்றவரனேபோற்றியலைகெலவிரட்டத்தாள்வாய்போற்றி. (ஆ)

முக்கனேபோற்றிமுதல்வாபோற்றிமுருகேவடனீன்பயந்தாய்போற்றி
தக்கனேபோற்றிதருமாபோற்றிதத்துவனேபோற்றியென்றாகாய்போற்றி
தொக்கனவென்றிருவர்தோள்கைகூப்பத்துவங்காதெரிசடாராய்ச்ஞராய்போற்றி
எக்கண்ணுங்கண்ணிலேனெந்தாய்போற்றியெறிகெலவிரட்டத்தீசாபோற்றி. (க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

6) ௨௨௦. திருவதிகைவீரட்டானம் - திருவடித் திருந்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரவணையான்சிந்தித்தாற்றும்மடியருமறையான்சென்னிக்கணியாமடி
சர்வணத்தான்கைதொழுதுசாரும்மடிசார்ந்தார்கட்கெல்லாஞ்சாரும்மடி
பரவுவார்பாவம்பறிக்கும்மடிபதினெண்ணங்களும்பாடும்மடி.
திரைவிசுவசீர்த்தென்கெடிலநாடன்னடிதிருவீரட்டானத்தெஞ்செல்வனடி. (அ)

கொடுவீனையாரென்றுங்குருகாவடிகுறைந்தடைந்தாராழாமைக்காகுமுடி
படுமுழுவம்பாணிப்பயிற்றும்மடிபடைத்தெழுநெய்வங்குறைப்பாய்க்கவடி
கடுமுரணே றுர்தந்தான்கழற்சேவடி கடல்வையங்காப்பான்கருறம்மடி
நெடுமதியங்கண்ணியணிந்தானடிநிறைகெடிலவீரட்டநீங்காவடி. (உ)

வைதொழுவார்காமம்பொய்போகாவடிவஞ்சவலைப்பாடொன் றில்லாவடி
கைதொழுநாமேத்திசுக்காணும்மடிகண்க்குவழக்கைக்கடந்தவடி
நெய்தொழுதுசாமேத்தியாட்டும்மடிகீள்வீசம்பைபழுதுத் திசின்றவடி
தெய்வப்புனற்கெடிலநாடன்னடிதிருவீரட்டானத்தெஞ்செல்வனடி. (ங)

அரும்பித்தசெந்நாயிறேய்க்கும்மடியழிகமுதலாகாவருட்டிசேவடி
சுரும்பித்தவண்டினங்கள்சூழ்ந்தவடிசோமனையுங்காலனையுங்காந்தவடி
பெரும்பித்தர்கூடிப்பிதற்றும்மடிசிறுத்தார்பிழைப்பரியவல்லவடி
திருந்துரீர்த்தென்கெடிலநாடன்னடிதிருவீரட்டானத்தெஞ்செல்வனடி. (ச)

ஒருகாலத்தொன்றாகிநின்றவடியுழிதோருழிபுயர்ந்தவடி
பொருகதழும்பலசிலம்பும்மார்க்கும்மடிபுகழ்வார்புகழ்தகையவல்லவடி
இருகிலத்தோரின்புற்றங்கேக்தும்மடியின்புற்றாரிட்டபூவேறும்மடி
திருவதிகைத்தென்கெடிலநாடன்னடிதிருவீரட்டானத்தெஞ்செல்வனடி. (ரு)

திருமகட்டுச் செந்தமரை யாய்விடிறந்தகர்க்குத்தேனாய்வினைக்கும்மடி
பொருளாவர்க்குப்பொன்னுரையாய்தின்றவடிபுழுவார்புகழ்தகையவல்லவடி
உருவிரண்டுமொன்றோடொன்றொன்றுவடிபுருவென்றுணரப்பட்டாதவடி
திருவதிவைத்தென்கெடிலநாடன்னடிதிருவிரட்டானத்தெஞ்செவ்வனடி. (சு)

உரைமாலையல்லாமுடையவடிபுரையாலுணரப்பட்டாதவடி
வரைமாதையாடாமவைவர்த்தும்மடிவனவர்கடாம்வணங்குவாழ்த்தும்மடி
அரைமாத்திரையில்லடங்கும்மடியகலமங்கிதற்பாரில்லாவடி
கரைமாங்கலிக்கெடிலநாடன்னடிபுழுவிரட்டானக்கபாலியடி. (எ)

நறுமலராய் நறுமலர்ச்சேவடிநடுவாபுலகநாடாயவடி
செநிகதிருந்திங்குருமாய்சின்றவடிசீத்திரளாயுள்ளே திகழ்த்தவடி
மறுமதியையாசுகமுவும்மடிமந்திமுத்தந்திரமுமாயவடி
செநிகெடிலநாடற்பொருமானடிதிருவிரட்டானத்தெஞ்செவ்வனடி. (அ)

அணியனவுஞ்சேயனவுமல்லவடிபடியார்கட்காரமுதமாயவடி
பணியவர்க்குப்பாங்காகவல்லவடிபற்றற்றார்பற்றும்பவளவடி
மணியடிபொன்னடிமாண்பாமடிமருந்தாய்ப்பிணிதீர்க்கவல்லவடி
தணியாடுதண்கெடிலநாடன்னடிதகைசார்விரட்டத்தலைவன்னடி. (க)

அந்தாமரைப்போதலார்தவடியரசுக்கையுமாற்றலழித்தவடி
முந்தாகிமுந்தினமுனைத்தவடிமுழங்குழலாய்க்கண்டவெம்முத்தியடி
பந்தாடுபெல்லிரலார்பாகன்னடிபவளத்தடவரையேபோல்வானடி
வெந்தார்புடையேருமும்மடியிரட்டங்காதல்விமலன்னடி. (க0)

மப்பலம்.

இத்தலம் நடுநாட்டில் உள்ளது.

முல்லை - நுழைந்திடசுவார்; முல்லை - திருவதிசைநாயகியம்மை.

7) உஉக. திருவிரட்டானம் - காப்புத் திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிறுப்பலம்

செல்வாப்புனற்கெடிலவிரட்டமுஞ்சிறீமமமுன்பெருந்தண்குற்றலமும்
தில்லைச்சிறந்தம்பலமுந்தென் கடலுந்தென்னுண்க்காவுஞ்சிராப்பள்ளியும்
நல்லூருந்தெவன்குடிமருகலுல்லவர்கடொழுநேத்தொரையூரும்
கல்லலகுநெடுமபுருவக்காலமெந்திக்குட்டகத்தோடுமிறைவார்காப்புக்களே. (க)

தீர்த்தப்புனற்கெடிலவிரட்டமுந்திருக்கோவல்லவிரட்டம்வெண்ணையநல்லூர்
ஆர்த்தருளியிழைக்காரணமுமலையகறையணிகல்லுருமாநெறியும்
ஏத்தியின் கணிரேத்ததின்நவீசனிடையருதினம்பரேகம்பமும்
காத்தயங்குசோலைக்கயிலாயமுங்கண்ணுதலான் நன்னுடையகாப்புக்களே. (உ)

சுறையார்புனற்கெடிலவிரட்டமுந்திருப்பாதிரிப்புலிபூர்திருவாமாத்தார்
சுறையார்வனமுனிகளேத்ததின்மசோற்றுகுறைத்தருத்திரெய்த்தானமும்
அறையார்புனலொழுங்குநாவிருளமுயாற்றமு. க. ந. முனகல்ல
சுறையார்பொழில்புடைசூழகாண்போருங்குமுக்குன் அந்தம்முன - யகாப்புக்களே.

திரையார்புனற்கெடிலவீரட்டமுந்திருவாளுந்தேவந்திருநெல்லிக்கா
உரையார்தொழிந்தவொற்றியுருமோத்தாருமாற்பேறுமாந்துறையும்
வரையாரருவிஞ்சும்மாந்தியுமாகாளங்கேதாரமாமேருவும்
கரையார்புனலொழுதுகாவிரிசூழ்சுடம்பந்திறையுறைவார்காப்புக்களே. (ச)

செழுநீர்ப்புனற்கெடிலவீரட்டமுந்திரிபுரந்தகந்தென்னாந்தேவீச்சரம்
கொழுநீர்புடைசுழிக்குங்கோட்டுக்காவுங்குடமுக்குங்கோகரணங்கோலக்காவும்
பழிநீர்மையில்லாப்பனக்காட்டேரும்பண்பூர்பயற்றுார்பராய்த்துறையும்
சுழுநீர்மதுவிரியுங்காளிங்கமுங்கணபதிச்சரத்தார்தங்காப்புக்களே. (ரு)

தெய்வப்புனற்கெடிலவீரட்டமுஞ்செழுந்தண்டிடவூருஞ்சென்றுநின்ற
பவ்வந்திரியும்பருப்பதமும்பறியலூர்வீரட்டம்பாவநாசம்
மவ்வந்திரையுமணிமுத்தமும்மலைக்காடும்வாய்புழுவலஞ்சுழியும்
கவ்வவவிரிவண்டுண்ணைபாடுங்கழிப்பாலைதம்முடையகாப்புக்களே. (சு)

தெண்ணீர்ப்புனற்கெடிலவீரட்டமுஞ்சீர்காழிவல்லந்திருவேட்டியும்
உண்ணீராரேடகமுமுறலம்பருறைமயூரநைமயூரணநல்லூர்
விண்ணார்விடையான்விளமர்வெண்ணியச்சூர்வீழிமிழலைக்க
கண்ணாந்துதலார்கரபுரமுங்கபாணியாரவர்தங்காப்புக்களே. (௭)

தெள்ளும்புனற்கெடிலவீரட்டமுந்தின்மீச்சரமுந்திருப்புகலூர்
எள்ளும்படையானிடைத்தானமுமேயீச்சரமுநல்லேமங்குடல்
கொள்ளுமிலயத்தார்கோடிகாவுங்குரங்கணின்முட்டங்குறும்பலாவும்
கள்ளருத்தத்தெள்ளியாருங்கியேத்துங்காரோணந்தம்முடையகாப்புக்களே. (அ)

சீரார்புனற்கெடிலவீரட்டமுந்திருக்காட்டுப்பள்ளிதிருவெண்காடும்
பாரார்பரவுஞ்சீர்ப்பைஞ்சீலியும்பந்தணநல்லூரும்பாசூர்நல்ல
நீராரநிறைவயல்குழிநின்றியூருடுங்காழுநெல்லெண்ணெய்நெல்வாயிலும்
காரார்கமழ்கொன்மைத்தாரார்க்கென்றுங்கடவூரில்வீரட்டங்காப்புக்களே. (க)

சிந்துப்புனற்கெடிலவீரட்டமுந்திருவாஞ்சியமுந்திருநள்ளாறும்
அந்தன்பொழில்புடைசூழியோகந்தியுமாக்கருமாவுருமானப்பட்டியும்
எந்தம்பெருமாற்கிடமாவதுவிடைச்சரமுமெந்தைதலைச்சங்காடுங்
கந்தங்கமுழங்கரவீரமுங்கடம்பூர்கரக்கோயில்காப்புக்களே. (க௧)

தேனார்புனற்கெடிலவீரட்டமுந்திருஞ்செம்பொன்பள்ளிதிருப்புவணமும்
வானோர்வணங்குமணஞ்சேரியுமதிவூஞ்சைமாகாளம்வாரணசி
எனோர்களைத்துவெருளிச்சரமில்லங்கார்பருப்பதத்தோடேனாஞ்சோலைக்
கானாம்பிலார்கருமாரியுங்குறைமிடற்றார்தம்முடையகாப்புக்களே. (க௨)

திருநீர்ப்புனற்கெடிலவீரட்டமுந்திருவளப்பூர்தென்கேறுசித்தவடம்
வருநீர்வளம்பெருகுமானிருபமும்மயிலாப்பின்மன்னினார்மன்னியேத்தும்
பெருநீர்வளர்சடையான்பேணிநின்றபிரமபுஞ்சுழியல்பெண்ணாகடம்
சுருநீலவண்டரற்றுங்காளத்தியுங்கயிலாயந்தம்முடையகாப்புக்களே. (க௩)

திருச்சிற்றம்பலம்.

(௨) ௨௨௨.

ரண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

யல்லாதநலகூர்ந்தான்காண்வியன்கச்சிக்கும்பன்காண்பிச்சையல்லால், மற்றுண்ணெறில்லாதமாசுதரன்காண்மயானத்துமைந்தன்காண்மாசொன்றில்லாப், பொற்றுண்காண்மாமணிநற்குன்றொப்பான்காண்பொய்யாதபொழிலேழுந்தாங்கிநின்ற, சுற்றுண்காண்காளத்திகாணப்பட்டகணநாதன்காணவனென்கண்ணுளானே. (க)

இடிப்பான்காணென்வினையையேகம்பன்காணெலும்பாபரணன்காணெல்லாமுன்னே, முடிப்பான்காண்மூவுலகுமாயினுன்காண்முறைமையாலும்பொறியும்வழுவாவண்ணம், படித்தான்றலையறுத்தபாசுபதன்காண்பராய்த்துறையான்பழனம்பெருநீலியான்காண், கடித்தார்கமழுகொண்டைக்கண்ணியான்காண்காளத்தியானவனென்கண்ணுளானே. (உ)

நாரணன்காணுமுன்காணுல்வேதன்காணுநான்பெருங்கடற்கோர்நாவாயன்ன, பூரணன்காண்புண்ணியன்காண்புராணன்றான்காண்புரிசடைமேற்புனலேற்றபுனிதன்றான்காண், சாரணன்காண்சந்திரன்காண்கதிநீரான்றான்காண்டன்மைக்கட்டானேநாண்டக்கோர்க்கெல்லாம், காரணன்காண்காளத்திகாணப்பட்டகணநாதன்காணவனென்கண்ணுளானே. (ங)

செற்றான்காணென்வினையத்தியாடிகாண்டிருவொற்றியூரான்காண்கிந்தைசெய்வார்க், குற்றான்காண்கம்பமேவினுன்காணுமையானற்கொழுநன்காணிமையோரேத்தும், சொற்றன்காண்சோற்றுத்துறையுளான்காண்கருவேந்தனேவலத்தைநீருநோக்கக், சுற்றன்காண்காளத்திகாணப்பட்டகணநாதன்காணவனென்கண்ணுளானே. (ச)

மனத்தகத்தான்நலமேலான்வாக்கினுள்ளான்வாயாரத்தன்னடியேயாடுந்தொண்டர், இனத்தகத்தானிமையவர்தஞ்சிரத்தின்மேலானேமுண்டத்தப்பாலானிப்பாற்செம்பொன், புனத்தகத்தார்நறுங்கொன்றைப்போதினுள்ளான்பொருப்பிடையானெருப்பிடையான்காற்றினுள்ளான், கனத்தகத்தான்கயிலாயத்துச்சியுள்ளான்காளத்தியானவனென்கண்ணுளானே. (ரு)

யல்லாமுன்றோன்றாமேதோன்றினுன்காண்கம்பமேயான்காணிமையோரேத்தப், பொல்லாப்புலனைந்தும்போக்குனுன்காண்புரிசடைமேற்பாய்க்கங்கையுரித்தான்காண், நல்லவிடைமேல்கொண்டுநாகம்புண்ணுநரிர்சிரமொன்றேந்தியோர்நாணயற்ற, கல்லாடைமேல்கொண்டகாபாலிகாண்காளத்தியானவனென்கண்ணுளானே. (க்)

கரியுருவுகண்டத்தெங்கண்னுளான்காண்கண்டன்காண்யான்காண், எரிபவளவண்ணன்காண்கம்பன்காணென்டிசைன்காண், திரிபுரங்கடையிட்டதியாடிகாண்டின்னகடர்த்திடுமென்சிந்தையான்காண், கரிபுரியைப்பார்த்துத்தநாபாலிகாண்காண்திபாணவனென்கண்ணுளானே. (க)

இல்லாடிச்சில்பலிசென்றேற்கின்றன்காணிமையவர்கடொழுதிதைஞ்சவிருக்கின்றன்காண், வில்லாடிவேடனையோடினன்காண்டென்னாநூலுஞ்சேர்த்தவகலத்தான்காண், கல்லாடுதிரடோண்டேமன்மழுவாளன்காண்மலைமகடன்மணான்காண்மகிழ்ந்துமுன்னாட், கல்லாவின்கிழிநுந்தகாபாலிகாண்காளத்தியானவனென்கண்னுளானே. (௧௫)

தேனப்புவண்டுண்டெவான்றையான்காண்டிருவேகம்பத்தான்காண்டேனார்ந்துக்கருனப்பூங்கோலையான்பாகத்தான்காண்மப்பன்காண்டானத்தொரியாடுன்காண்வானப்பேருருமதியேவோடிமட்டித்துநின்றன்காண்வண்டார்ச்சோலைக்கானப்பேருரான்காண்கதைக்கண்டன்காண்காளத்தியானவனென்கண்னுளானே.

இதையவன்காணேமூலகுமாயினன்காணேழகடலுஞ்சூழ்மலையுமாயினன்காண், குறையுடையார்குற்றேவல்கொள்வான்னுன்காண்குடமுக்கிற்கீழ்க்கோட்டமேவின்காண், மறையுடையவாடுன்பெருமான்காண்காண்மறைக்காட்டுறையுமணிகண்டன்காண், கறையுடையகண்டத்தெங்காபாலிகாண்காளத்தியானவனென்கண்னுளானே. (௧௬)

உண்ணவருநஞ்சமுண்டான்காண்நாணாழித்தீயன்னகாணுநப்பார்காணப்பண்ணாரப்பல்லியம்பாடினன்காண்பயின்மறால்வேதத்தின்பன்பிடுன்காண்அண்ணாமலையான்காண்டியாரிட்டமடியினைகடொழுதிதைவருநவாண்காண்கண்ணார்க்காண்பார்க்கோர்காட்சியான்காண்காளத்தியானவனென்கண்னுளானே, எழுச்சிபுறம்பலம்.

இத்தலம் தொண்டைநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - காளத்திநாதர்; முதல்வி - ஞானப்பூங்கோதைபாரம்மை.

9) ௨௨௩. திருவாமாதூர் - திருத்தாண்டகம்.

பலம்

வண்ணங்கடாம்பாடிவந்துநின்றவலிசெய்துவலிநவரந்தாரவகையால்நம்மைக்கண்ணம்பாநின்றெறயதுகனலப்பேசிக்கடியதோர்விடையேறிக் காராலியார் நுகண்ணங்கடாங்கொண்டுதுதையப்பூசிக்கோலுந்து நால்பூண்டுதோன்றத்தோன்அண்ணலார்போகின்றார்வந்துகாணீரழகியேரயாமாதூரையனாறே. (௧)

வெந்தார்வெண்பொடிப்பூசுவெள்ளைமலைகிரிசடைமேற்றன்குடிவிண்ணையந்திக்கந்தாரந்தாமுரலப்போகாரிந்தக்கறைசேர்மணிபெற்றிருநீரென்கேறென்நொந்தார்போல்வந்தெனதில்லேபுக்குதுடங்கேரிடைமடவாய்மழூர்கேடநிலஅந்தாமரைமலர்மேலிவண்டியாழ்செய்யாமாதூரென்றழகன் பராயிருநீரே. (௨)

கட்டங்கந்தாமொன்றுகையிலேத்திக்கடியவிடையேறிக் காராலியார் இட்டங்கடாம்பேசியில்லேபுக்குவிடம்பலிபுமிடக்கொள்ளார்போவாரல்லர்

பட்டிமையும் பழறுமேபேசுகின்றார்பார்ப்பாரைப்பரிசுழிப்பார்போல்கின்றார்தாம்
அட்டியசிலபலியுங்கொள்ளார்விள்ளாரமுகியரேயாமாத் தூரையனாரே. (௩)

பசைந்தபலபூதத்தார்பாடலாடல்படநாகக்கச்சையர்பிச்சைக்கென்றங்
கிசைந்ததோரியல்பினரெரியின்மேனியிமையாமுகக்கண்ணினர்நால்வேதத்தார் [கை
பிசைந்ததிருநீற்றினர்பெண்ணோர்பாகம்பிரிவறியார்பிஞ்சுகனூர்தெண்ணீர்க்கங்
அசைந்ததிருமுடியரங்கைத்தீயாமுகியரேயாமாத் தூரையனாரே. (௪)

உருளுடையதேர்புரவியோடும்பாணையொன்றுலுங்குறைவில்லையூர்திவெள்ளே
நிருளுடையகண்டத்தார்செந்தீவண்ணரிமையவர்கடொழுதேத்துமிறைவனார்தாம்
பொருளுடையரல்லரினமல்லர்புலித்தோலுடையாகப்பூதஞ்சூழ
அருளுடையவங்கோதைமலைமார்பாமுகியரேயாமாத் தூரையனாரே. (௫)

வீறுடையவேறேற்றிற்றுபூசுவெண்டோடுபெய்திடங்கைவீணையேந்திக்
கூறுடையமடவாரேளார்பாகங்கொண்டு குழையாட்கொடுகொட்டிகொட்டாவந்து
பாறுடையாடுதலையோர்கையிலேந்திப்பலிகொள்வாரல்லர்படிதேபேசி
ஆறுடையசடைமுடியெம்மடிகள்போலுமுகியரேயாமாத் தூரையனாரே. (௬)

கையோர்கபாலத்தர்மானின்றோலர்கருத்துடையர்நிருத்தராய்க்காண்பார்முன்
னே, செய்பதிருமெனவெண்ணீரடித்திகழ்புன்சடைமுடிமேற்றிங்களுக்குடி, மெய்
பொருடாகத்தமையைவைத்துமேவார்திரிபுரங்குள்வேவச்செய்து, ஐயனார்போ
லின்றார்வந்துகாணீரமுகியரேயாமாத் தூரையனாரே. (௭)

புன்றுலுங்குறைவில்லையூர்திவெள்ளேறொற்றியுரும்முரேயுணரக்கூறீர்
நின்றநானென்செய்வீர்போயிராகினெற்றிமேற்கண்காட்டிதிறையுங்கொண்டர்
வன்றார்நானில்வகையோரிடர்செய்வின்மீர்விருக்குமுரினியறிந்தோமேகம்பமோ
அன்றித்தான்போகின்றிரடிகளெம்மோடமுகியரேயாமாத் தூரையனாரே. (௮)

கல்லலகுநாங்கொண்டுநாத்தியார்கடியவியடையேறிக்காணக்காண [ன்
இல்லமேநாம்புகுதாவிடுமின்பிச்சையென்றருக்கெதிரெழுந்தேனங்குங்கானே
சொல்லாதேபோகின்றிரும்முரேதுதுருத்திபுழனமோநெய்த்தானமோ
அல்லலேசெய்தடிகள்போகின்றிர்தாமுகியரேயாமாத் தூரையனாரே. (௯)

மாமுங்கலாரீருடுமார்பார்போலுமணிமிழலைமேயமணாளபோலும், கொழுங்
குவளைக்கோதைக்கிறைவார்போலுங்கொடுகொட்டிதாறாமுடையார்போலும், செ
ழுங்குயிலாயத்தஞ்செல்வார்போலுந்தென்னதிகைவீரட்டஞ்சேர்த்தார்போலும்,
அழுங்குகிரையுறவுதீர்ப்பார்போலுமுகியரேயாமாத் தூரையனாரே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் நடுநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - ஆரத்தீசுவரர்; முதல்வி - அழகியநாயகியம்மை.

(10) உஉச. திருப்பந்தணை நல்லூர் - நத்தாணை நல்லூர்.

திருச்சிற்றம்பலம்

நோதங்கமில்லாதார்நாகம்பூண்டார் நூல்பூண்டார் நூன்மேலோராமைபூண்டார், பேய்தங்குநீள்காட்டினட்டமாடிப்பினைமருஞ்சுடைமேலோர்புனலுஞ்சுடி, ஆதங்குபைங்குழலார் பாகங்கொண்டாரனல்கொண்டார் திவாய்வண்ணங்கொண்டார், பாதங்குணீரேற்றார்பைங்கணைற்றார்பலியேற்றார்பந்தணைநல்லூராரே. (9)

காடலாற்கருதாதார்கடனஞ்சுண்டார்களிற்றுருவைமெய்போர்த்தார்கலனதாக, ஓடலாற்கருதாதாரொற்றியூரானுபிணியுஞ்செறுபகையுமொற்றைக்கண்ணால், பிடுலாந்தனைசெய்வார்பிடவமொந்தைகுடமுழுவங்கொடுகொட்டிசுழலுமோங்குப், பாடலாராடலார்பைங்கணைற்றார்பலியேற்றார்பந்தணைநல்லூராரே. (10)

பூதப்படையுடையார்பொங்கு நூலார்புலித்தோலுடையினர்போரேற்றினர் வேதத்தொழிலார் விரும்பின்றார் விரிசடைமேல்வெண்டிங்கட்கண்ணிசூடி, ஒத்ததொலிகடல்வாய்நஞ்சுமுண்டாரும்பேரோடும்பொன்னுலகமாண்டு பாதத்தொடுக முலார்பைங்கணைற்றார்பலியேற்றார்பந்தணைநல்லூராரே. (11)

நீருலாஞ்சுடைமுடிமேற்றிங்களைற்றார்நெருப்பேற்றாரங்கையினிழைபுமேற்றார் ஊரொலாம்பலியேற்றாரவமேற்றாரொலிகடல்வாய்நஞ்சுமிடற்றிலேற்றார் வாருலாமுலைடவார்பாகமேற்றார்மழுவேற்றார்மான்மறியோர்கையிலேற்றார் பாருலாம்புகழேற்றார்பைங்கணைற்றார்பலியேற்றார்பந்தணைநல்லூராரே. (12)

தொண்டார் தொழுதே தஞ்சோதியேற்றார் துளங்காமணிமுடியார் தூயநீற்றார் இண்டைச்சுடைமுடியாரீமஞ்சுழந்தவிடுபிணக்காட்டாடலாரேமத்தோறும் அண்டத்துக்கப்புறத்தாராதியாரொருக்கனையாமுலாயடியாரீமேலைப் பண்டைவினையறுப்பார்பைங்கணைற்றார்பலியேற்றார்பந்தணைநல்லூராரே. (13)

கடமன்னுளையானையுரிவைபோர்த்தார்கானப்பேர்காதலார்காதல்செய்து மடமன்னுடியார்தம்மனத்தினுள்ளார்மா னுரிதோன்மிசைத்தோளார்மங்கைகா நடமன்னியாவொர்நாகம்பூண்டார்நான்மறையோடாறங்குவின்றாவார் [ண படமன்னுதிருமுடியார்பைங்கணைற்றார்பலியேற்றார்பந்தணைநல்லூராரே. (14)

முற்றாமதிச்சுடையார்முவராணர்முவுலகுமேத்துமுதல்வராணர் கற்றார்பவுலங்குழலார் திங்கள்கங்கையாள்காதலார்காம்பேய்தோளி பற்றுகும்பாகத்தார்பால்வெண்ணீற்றார்பான்மையா லுழியுலகமாணர் பற்றார்மதிலெரித்தார்பைங்கணைற்றார்பலியேற்றார்பந்தணைநல்லூராரே. (15)

கண்ணமருநெற்றியார்காட்டார்நாட்டார்கனமுலாட்கொண்டதோர்கையார்சென்னிப், பெண்ணமருஞ்சுடைமுடியார்பேரொன்றில்லாற்பிறப்பிலாரிதப்பிலார்பினியொன்றில்லார், மண்ணவரும்வானவரும்மறையோருமறையவரும்வந்தெதிவேணங்கியேத்தப், பண்ணமரும்பாடலார்பைங்கணைற்றார்பலியேற்றார்பந்தணைநல்லூராரே. (16)

ஏறேறியேழுகுமேத்தகின்றிரிமையவர்களைப்பொழுதுமிறைஞ்சுகின்றார்
நீமேறமேனியார்நீலமுண்டார்நெருப்புண்டாரங்கையனலுமுண்டார்

முமைவாயரவுமாததார்

பாமேறுவெண்டலையார்பைங்கணேற்றார்பலியேற்றார்பந்தணைநல் லூராரே. (க)

கல் லார்கடிம்தில்கண்முன்றுமெய்தார்காரோணங்காதலார்காதல்செய்து
நல்லூரார்ஞானத்தார்ஞானமானார்நான்மறையோடாறங்கவின்றநாவார்
மல்லூர்மணிமலைபின்மேலிருந்துவாளர்க்கர்கோன்றலையையாச்செய்துப்
பல்லூர்பலிதிரிவார்பைங்கணேற்றார்பலியேற்றார்பந்தணைநல் லூராரே. (க௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - பசுபதிசுவரர்; முதல்வி - கம்பன்னதோளியம்மை.

11) ௨௨௫. திருப்புண்கூரும் திருநீரோரும் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பிறவாதேதோன்றியபெம்மான்மண்ணப்பேணுதாரவர்தம்மைப்பேணுகாணைத்
திறவாதேகட்டறுத்தசோ, நறியாய
திறமாயவெத்திசைக்குந்தானேயாகுத்திருப்புண்கூர்மேவியசிவலோகனை
நிறமா மொளியானீரோணீதேனென்னேநானினையாவாமே. (க)

பின்றுனுமுன்றுனுமானன்மண்ணப்பித்தர்க்குப்பித்தலாய்நின்றான்மண்ணை
நன்றாங்கறிந்தவர்க்குந்தானேயாகுநிலவினையுந்திவினையுமானன்மண்ணைச்
சென்றோங்கவின்னளவுநீதியானைத்திருப்புண்கூர்மேவியசிவலோகனை
நின்றாயிரீநிலாவினானீதேனென்னேநானினையாவாமே. (௨)

இல்லாணையெவ்விடத்துமுள்ளான்மண்ணியினியினியாதார்க்கினனாகாணை [னைச்
வல்லாணைவல்லடைந்தார்க்குநாளும்வண்ணமாட்டாதார்க்கெத்திறத்துமாட்டாதா
செல்லாதசென்னெறிக்கேசெல்லப்பாணைத்திருப்புண்கூர்மேவியசிவலோகனை
நெல்லால்வினாகழனிரீரோணீதேனென்னேநானினையாவாமே. (௩)

கலைஞானங்கல்லாமேகற்பித்தானைக்கடுகஞ்சாராமேகாப்பான்மண்ணைப்
பலவாயவேடங்கடானேயாகுப்பணிவார்கட்கங்கங்கேபற்றானைச்
சிலையாற்புரமொரித்ததியாடையத்திருப்புண்கூர்மேவியசிவலோகனை
நிலையார்மணிமாடிரீரோணீதேனென்னேநானினையாவாமே. (௪)

நோக்காதெய்வவளவுநோக்கினுனைதுணுகாதேயாதொன்றுதுணுகினுனை
ஆக்காதேயாதொன்றுமாக்கினுனையணுகாதாரவர்தம்மையணுகாதானைத்

தேக்காதேதென்கடனஞ்சுண்டான் றன்னைத்திருப்புன்கூர்மேவியசிவலோகனை
நீக்காதபெரொளிசேர்நீரோனைநீதனைனென்னேநானினையாவாமே. (ரு)

பூணலாப்பூணைப்பூசாச்சாந்தமுடையாணமுடைநாறுப்புன்கலத்தில்
ஊணலாபூணையொருவர்காணுவந்தமையொளிதிகழும்மேனியானீசர்
பூளாஞ்செழும்பவளக்குன்றொப்பாணைத்திருப்புன்கூர்மேவியசிவலோகனை
பாமலர்க்கழனிநீரோனைநீதனைனென்னேநானினையாவாமே. (சு)

உரையார்பொருளுக்குலப்பினையொழியாமேயெவ்வயிருமாணன்றன்னைப்
புரையாய்க்கனமாயாழ்ந்தாழாதாணப்புகியனவுமாய்பிகவும்பழையான்றன்னைத்
திரையார்புனல்சேர்மகுடத்தானைத்திருப்புன்கூர்மேவியசிவலோகனை
நிரையார்மணிமாடநீரோனைநீதனைனென்னேநானினையாவாமே. (எ)

கூரவத்தனையாணங்குளிர்ந்தன்பொய்கைமலரவனுங்கூடிச்சென்றறியமாட்டார்
ஆரொருவரவர்தன்மையறிவார்தேவறிவோமென்பார்க்கெல்லாமறியலாகாச்
சீரவக்கழலானீதிழலார்சோலைத்திருப்புன்கூர்மேவியசிவலோகனை
நீரவத்தன்கழனிநீரோனைநீதனைனென்னேநானினையாவாமே. (அ)

கையெலாரெய்பாயக்கழுத்தேகிடக்கானிமிர்த்துதின்றன்றாங்கையர்சொன்ன
பொய்யெலாமெய்யென்றாகருதிப்புக்குப்புள்ளுவராலகப்படாநாயப்போந்தேன்
செய்யெலாஞ்செழுங்கமலப்பழனவேலித்திருப்புன்கூர்மேவியசிவலோகனை
நெய்தல்வாய்ப்புனற்படப்பைநீரோனைநீதனைனென்னேநானினையாவாமே. (க)

இகழுமாடுறங்கனையேழைநெஞ்சேயிகழாநுபாந்தொன்றாய்கின்றான் றன்னை
நகழுமாவரைக்கீழிட்டாக்கோனைநலனழித்தாக்கன்குருளிச்செய்தான் றன்னைத்
திகழுமாமதகரியினிபோர்த்தானைத்திருப்புன்கூர்மேவியசிவலோகனை
நிகழுமாவல்லானீரோனைநீதனைனென்னேநானினையாவாமே. (க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

திருப்புன்கூர் முதல்வன் - சிவலோகநாதர்; முதல்வி - சொக்கநாயகி.

திருநீரே முதல்வன் - அருட்டோமநாதர்; முதல்வி - கெழுமுக்தாளி.

17) உள்கு. திருக்கழிப்பாலை - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஊனுடுத்தியொன்பதுவாசல்வைத்துவெள்ளொலும்புதாணுவரோமமேய்த்து
தாமடுத்தகூரைதவிரப்போவார்தயக்கம்பலபடைத்தார்தாமரைபிணர்
கானெடுத்தமாமயில்களாடுஞ்சோலைக்கழிப்பாலைமேயகடாலப்பணர்
வானிடத்தைபூடறுத்துவல்லைச்செல்லும்வழிவைத்தார்க்கவ்வழியேபோதுநாமே

முறையார்ந்தமும்மதி லும்பொடியாச்செற்ற முன் னுமாய்ப்பின் னுமாய்முக்க
ணைந்தை, பிறையார்ந்த சடைமுடிமேற்பாம்புகங்கைபிணக்கந்தீர்த்துடன்வைத்
தார்பெரியநஞ்சு, கறையார்ந்தபிடற்றடங்கக்கண்டவெந்தைகழிப்பாலேமேயகபா
லப்பனார், மறையார்ந்தவாய்மொழியான்மாயயாக்கைவழிவைத்தார்க்கவ்வழியே
போதுநாமே. (௨)

நெளிவுண்டாக்கருதாதேநிலன் றன்னேடி? னமின்கணித்த லுநேரிழையாளாய
லுளிவண்டார்க்கும்குழுவியுமையாடன் னயொருபாகத்தமர்ந்தடியாருங்கியேத்தக்
களிவண்டார்க்கும்பொழில் சூழ்கண்டல் வேலிக்கழிப்பாலேமேயகபாலப்பனார்
வளிவுண்டார்மாய்க்கும்பைநீங்கவழிவைத்தார்க்கவ்வழியேபோதுநாமே. (௩)

பொடியாறுமேனியாழ்ப்பிடிப்பையர்ப்புலித்தோலர்ப்பொங்கரவர்ப்புண னுலர்
அடியாறுங்கமலத்தராநுராதியானைஞ்சுமாமொகிரையினர்தாங்
கடியாறும்பூஞ்சோலைசுமழ்ந்துாறுங்கழிப்பாலேமேயகபாலப்பனார்
மடியாறுமேனியிம்மாயநீங்கவழிவைத்தார்க்கவ்வழியேபோதுநாமே. (௪)

விண் டுறைய விண்ணவர்கள்விரும்பிவந்துவே வந்தாய்க்கித்தாய்விரலிவங்கும்
சுண்ணாறையெழுத்தாராய்கடலேழானாயிறையானையெம்மி றையேயென்றுநிற்குங்
கண்ணாறையாராய்பாருமாய்கழிப்பாலேயுள்ளுறையுங்கபாலப்பனார்
மண்ணாறையமாய்க்குரம்பைநீங்கவழிவைத்தார்க்கவ்வழியேபோதுநாமே. (௫)

விண்ணப்பவிச்சாதரர்களேத்தவிரிககிரோனெனிடடான்விண் ணுமாகிப்
பண்ணப்பண்பத்தர்மனத்துளையும்பசுபதிபாசுபதன்மே ரசமுர்த்தி
கண்ணப்பல் கண்ணாப்பக்கண்டிழந்தார்கழிப்பாலேமேயகபாலப்பனார்
வண்ணப்பிணியமாயயார்க்ககீங்கவழிவைத்தார்க்கவ்வழியேபோதுநாமே. (௬)

பிணம்புல்குபீற்ற சூரம்பைமெய்யாப்பேதப்படுகின்றபைதமீர்காள்
நிணம்புல்குசூலத்தர்நீலகண்டரெண்டோளரெண்ணினைந்தருணத்தினுலே
கணம்புல்லன்கருத்துகந்தார்காஞ்சியுள்ளார் கழிப்பாலேமேயகபாலப்பனார்
மணம்புல்குமாய்க்குரம்பைநீங்கவழிவைத்தார்க்கவ்வழியேபோதுநாமே. (௭)

இயல்பாயவிசை யெந்தைதந்தையென் னிந்தைதமேவியுறைகின்றனை
முயல்வாணைமுர்த்தியைத்தீர்த்தமானதிரியம்பகன் திரிசூலத்தன்னகையன்
கயல்பாயுங்கண்டல்குழுவுண்டலேவலிக்கழிப்பாலேமேயகபாலப்பனார்
மயலாயமாய்க்குரம்பைநீங்கவழிவைத்தார்க்கவ்வழியேபோதுநாமே. (௮)

செற்றதோர்மனமொழிந்துசின்தைசெய்துசிவமுர்த்தியென்றெழுவார்சின்தை
யுள்ளால், உற்றதோர் நோய்க்கோந்திவ்வுலகமெல்லாங்காட்டுவா னுத்தமன்றினோகா
தெல்லாங், சுற்றதோர் னுவினன்களிறுசெற்றான் : பிப்பாலேமேயகபாலப்பனார்
றிதோர்மாய்க்குரம்பைநீங்கவழிவைத்தார்க்கவ்வழியேபோதுநாமே.

பொருதலங்கனீண்டுமுடியான்போரரக்கர்கண்டபகத்தான்பொருப்பின்மீதோ
டாதாக, இருநிலங்கண்டுக்கெய்தவெடுத்தித்திது மெத்திழையாடான்வெருவவிதை

வனோக்கி, கரதலங்கள் கிழி முடியா மஞ்சி னோடுகால் கிரலா னுன் றுகழிப் பாலையார் வருதலங்கமாயக் குரம்பை நீங்கவழி வைத்தார்க்கவ்வழியே போதுநாமே. (க)

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - பால்வண்ணநாதர்; முதல்பி - வேதநாயகியம்மை.

13) உளவு. திருப்புறம்பயம் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

கொடியுமாட னீடுருவுகூடல் கோட்டீர்கொடுங்கோளுர் தண்வள விகண்டியுநம் நடமாடுநன் மருகல்வைகிரா னுநலமாகுமொற்றியுரொற்றியாகப் படுமலைவண்டறையும் பழனம் பாகுர்பழையாறு ம்பாற் குளமுந்கை விட்டிந்நான் பொடியேறுமேனியராய்ப்பூதஞ்சூழ்ப்புறம்பயம் மூரென்றுபோயினோர். (க)

முற்றொருவர்போல முழுகி முழுகித் திங்கள் குடிமுற்றா லும்பூண்டு [ஈழர்] ஒற்றொருவர்போல வறங்குவேன் கையொளிவளையொன் றொன் றுவெண்ணாங்கி மற்றொருவரிலைத் துணையெனக் குமால்கொண்டாற் போல மயங்குவற்குப் புற்றாவக்கச்சார்த் துப்பூதஞ்சூழ்ப்புறம்பயம் மூரென்றுபோயினோர். (உ)

ஆகாதஞ்சுண்டவந்திவண்ணரைந்தலை யமாசுணங்கொண்டம்பொற்றோண்மேல் ஏகாசமா விட்டொன் றேந்திவந்திடுந் திருவேபலியென்றார்க்கில்லைபுக்கேன் பாசேதுங்கொள்ளார்பலியுங்கொள்ளார்பாலியென்கண்ணோபற்றினோர்க்கிப் போகாதவேடத்தர் பூதஞ்சூழ்ப்புறம்பயம் மூரென்றுபோயினோர். (ங)

பன்மலிந்தவண்டலைகையிலந்திப்பனிமுநில்போண்மேனிப்பவந்தநாதர் நென்மலிந்தவெய்த்தானஞ்சோற்றுத் துறைநியமந்துறுத்தியுநீர்பாச்சில் கன்மலிந்தோற்குமுநீர்க்குன் றங்கடனுகைக்காரோணங்கைவிட்டிந்நான் பொன்மலிந்தகோதையருந்தா முமெல்லாம் புறம்பயம் மூரென்றுபோயினோர். (ப)

செத்தவர்தந்தலைமலைகையிலேந்திச் சரமாலையுச்சிவந்தமேனி மத்தகத்தயானையுரிவைமுடிமடவாளவாளாடுமொன் றேந்தி அத்தவத்தேவரதுபதின்மராறு நூறுநியவர்க்காடல்காட்டிப் புத்தகங்கைக்கொண்டு புலித்தோலிக்குப்புறம்பயம் மூரென்றுபோயினோர். (ம்)

நஞ்சடைந்தகண்டத்தர்வெண்ணிராடிநல்லபுலியதன்மேனாகங்காட்டிப், பஞ்சடைந்தமெல்லிரலாள் பாகமாகப் பராயத்துறையேனென்றோர்பவளவண்ணர், தஞ்சிடையேவந்துதுடிபுங்கொட்டதண்ணென்றெழுந்திருந்தேன் சொல்லமாட்டேன், புன்சடையின்மேலா புனதுஞ்சுப்புறம்பயம் மூரென்றுபோயினோர்.

மறியிலங்குகையர்மழுவொன்றேந்திமறைக்காட்டேனென்றோம்மழலைபேசுச்
செறியிலங்குகிண்டோண்மேனி அகொண்டுதிரிமுண்டமாவிட்டதிலகநெற்றி
நெறியிலங்குநூந்தலார்பின்பின்பென்றுநெடுங்கண்பனிசேரநின்றுநோக்கிப்
பொறியிலங்குபாம்பார்த்துப்பூதஞ்சூழிப்புறம்பயநம்முரென்றுபோயினோரே. (௭)

நில்லாதேபல்லூரும்பலிகள்வேண்டுகிரைவீளையார்பலிபெய்யநிறையுங்கொண்டு
கொல்லேறுங்கொக்கரையுங்கொடுகொட்டிபுங்குடமுக்கிலங்கொழியக்குளிர்ந்தன்
நல்லானைல்லாரேதவிசேனென்றுநறையுநிறுமுந்நவீரவார்போலப் [பொய்கை
பொல்லாதவேடத்தாப்பூதஞ்சூழிப்புறம்பயநம்முரென்றுபோயினோரே. (௮)

விரையேறுநீறணிந்தோராமையுண்டுவெண்டோதிபெய்திடங்கைவினையேந்தித்
திரையேறுசென்னிமேற்றிற்கடன்னைத்திசைவிளங்கவைத்துகந்தசெந்தீவண்ணர்
அரையேறுமேகலையாள்பாகமாகவாரிடத்திலரடலமர்ந்தவையன்
புரையேறுதாமேறிப்பூதஞ்சூழிப்புறம்பயநம்முரென்றுபோயினோரே. (௯)

கோவாயினிந்திரனுள்ளிட்டாராகக்குமரனும்விக்கினவிராயகன்னும்
பூவாயிடேக்கிமேலையனும்பூமியளந்தா னும்பேற்றிசைப்பப்
பாவாயினின்றிசைகள்பாடியாடிப்பாரிடமுந்தாமும்பரந்துபற்றிப்
பூவார்த்தகொன்றைபொறிவண்டார்க்கப்புறம்பயநம்முரென்றுபோயினோரே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வர் சாட்சிபாதநாதர்; முதல்வி - கரும்படுகொல்லம்மை.

14 ௨௨௮. திருநல்லூர் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

நினைந்து நுகுமடியாரைநையவைத்தார்நில்லாமேதீவினைகளைங்கவைத்தார்,
சினந்திருகுகளிற்றுரிவைப்போர்வைவைத்தார்செழுமதியின்மளிர்ப்பைத்தார்சிற்
துவானோர், இனந்துருவிமணிமகுடத்தேறத்துற்றவினமலர்கள்போதவிழந்து
மதுவாய்ப்பில்கி, நனைத்தனயதிருவடியென்றலைமேல்வைத்தார்நல்லூரெம்பெரு
மானார்நல்லவாமே. (௧)

பொன்னலத்தறுங்கொன்றைசடைமேல்வைத்தார்புலியுரியினதன்வைத்
தார்புனலும்வைத்தார், மன்னலத்தகிரடோண்மேன்மழுவார்வைத்தார்வார்கா
திற்குழைவைத்தார்மகிபுழைவத்தார், மின்னலத்தறுண்ணிடையாள்பாகம்வைத்
தார்வேழத்தினுரிவைத்தார்வெண்ணூல்வைத்தார், நன்னலத்ததிருவடியென்றலை
மேல்வைத்தார்நல்லூரெம்பெருமானார்நல்லவாமே. (௨)

தோடேறுமலர்க்கொன்றைசடைமேல்வைத்தாந்துண்ணருக்கின்வடம்வைத்
தாந்துவலைசீர்தப், பாடேறுபடுகிரைகளையவைத்தார்பனிமத்தமலர்வைத்தார்
பாம்பும்வைத்தார், சேடேறுதிருதுதன்மேனாட்டம்வைத்தார்நிலைவைத்தார்மலை

பெற்றமகளைவைத்தார், நாடேறுதிருவடியென் றலைமேல்வைத்தார்நல்லூரெம்
பெருமானூர்நல்லவதே. (௬)

வில்லருளிவருபுருவத்தொருத்திபாம்பொருத்தாகிநிரிசடைமேலருவிவைத்தார்
கல்லருளிவருசிலையாவைத்தாருராக்கபிலாயமலைவைத்தார்கட வுந் வைத்தார் தார்
சொல்லருளியறநால்வர்க்கறியவைத்தார்கடுசுடலைப் பொடிவைத்தார் றுருவிவைத்
நல்லருளாற்றிருவடியென் றலைமேல்வைத்தார்நல்லூரெம்பெருமானூர்நல்லவாதே.

விண்ணியுந்திரிபுரங்கொளியவைத்தார்வினை தொழுவார்ச்சுவவைத்தார்முற
விவைத்தார், கண்ணொரியாற்காமனையும்பொடியவைத்தார்கடிக்கமலமலர்வைத்
தார்கபிலைவைத்தார், தின்னொளியுந்தன்புன லுமுடனேவைத் தார்நிசைசெநொழுது
மிசையமரந்திசுமூத்துவாழ்த்தி, நண்ணியதிருவடியென் றலைமேல்வைத்தார்நல்லூ
ரெம்பெருமானூர்நல்லவாதே. (௭)

உற்றுலவுபினியுலகத்தொழுமவைத்தாருயிர்வைத் தாருயிர்செல்லுங்கி
கள்வைத்தார், மற்றமரர்க்காமவைத்தாரமரர்கா னுமலைவைத்தார்சூழைமதியம்
வளரவைத்தார், செற்றமலியார்வமொடுகாபலோபஞ்சுறுவாழ்நெறிவைத்தார்
துறவிவைத்தார், நற்றவர்கேர்திருவடியென் றலைமேல்வைத்தார்நல்லூரெம்பெரு
மானூர்நல்லவாதே. (௮)

மாறுமலைந்தாரணமொரியவைத்தார்மணிமுடிமேலவைத்தா ணிகொண்டமணி
நீறுமலிந்தெரியாடனிலவைவைத்தார்நெற்றிமேற்கண்ணை வத்தார்மேலம்வைத்தார்
ஆறுமலிந்துதிரைகளொறியவைத்தாரார்வத்த லடியமர்ப்பாவவைத்தார்
நாறுமலர்த்திருவடியென் றலைமேல்வைத்தார்நல்லூரெம்பெருமானூர்நல்லவாதே.

குலங்கண்மிகுமலைகடல்கண்ணாலம்வைத்தார்குருமலிசேரவைத்தார்கோ
லம்வைத்தார், உலங்கொருமாவத்தினுச்சுவைத்தாருண்டருளிவிடம்வைத்தாரெ
ண்டோள்வைத்தார், நிலங்கொரும்புனல்கன லுளமலம்வைத்தார்கிபிரிவிசம்பின்
மிசைவைத்தார்நினைந்தாரிந்நான், நலங்கொருத்திருவடியென் றலைமேல்வைத்தார்
நல்லூரெம்பெருமானூர்நல்லவாதே. (௯)

சென்றுருளுங்கிநிரண்டும்விசும்பில்வைத்தார்கிசைபத் தமிருநிலத்திற்றிரு
ந்தவைத்தார், நின்றருளியடியமார்வணங்கவைத்தார்கிழைசுவமுமறைப்பொருளு
நிலவைத்தார், கொன்றுருளிக்கொடுக்கற்றாடுந்நியோடக்குரைசுழற்சேவடி
வைத்தார்விடையும்வைத்தார், திருவடியென் றலைமேல்வைத்தார்நல்
லூரெம்பெருமானூர்நல்லவாதே. (௧௦)

பாம்புரிஞ்சிமுகிகடந்துதிரைகளேங்கப்பனிக்கொண் றைசடைவைத்தார்பணி
செப்பவானோர், ஆம்பரிசுதமக்கெல்லாமருளும்வைத்தாருசுடலைப்பொடிவைத்தா
ரழகும்வைத்தார், ஓம், நீரவைத்தாருமையொருபால்வை
த்தாருகத்துவானோர், நாம்பரவுத்திருவடியென் றலைமேல்வைத்தார்நல்லூரெம்பெ
ருமானூர்நல்லவாதே. (௧௧)

குலங்கினரும்வருகிறாகளேழும்வைத்தார்குருமணிசேர்மலைவைத்தார்மலையைக்கையால், உலங்கினரெடுத்தவன்றேண்முடியுநோவெவ்ருவிரலா லுறவைத்தாரிறைவாவென்று, புலம்புத லுமருளொடுபோர்வாளுமவைத்தார்புகழ்வைத்தார்புரிந்தாளாக்கொள்ள வைத்தார், நலங்கொருந்திருவடியென்றலைமெல்வைத்தார்நல்லு ரெம்பெருமானாகல்லவாமே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முல்லைவன் - பெரியாண்டேசுவரர்; முதல்வி - திரிபுரசுந்தரியம்மை.

15) உஉக. திருநகருகராவூர் - நந்தரண்டகம்.

மப்பலம்

குருநாமவயிரமாங்குறுராளாங்கொள்ளாங்குழமையாங்கோளேதானும் பருகாவயிர்தமரம்பாவினெய்யாம்பழந்தினிரதமரம்பாட்டிப்பண்ணும் ஒருநா லுமையாளோர்பாகுனுமாமுண்ணின் நராவிற்சுறையாடியாய் கருவாயுருக்குமுன்னேதோன்றுங்கண்ணாங்கருகாவுரெந்தைதானே. (க)

வித்தாமூலையாகும்வேரேதானும்வேண்டுமுருவமாம்விரும்பிநின்ற பத்தாமடியார்க்கோர்பாங்குனுமாம் பானிதமுமாம் பரஞ்சோதிதானும் நொத்தாமரர்கண்டுசூழ்ந்துபோற்றத்தோன்றாதென்னுள்ளத்தினுள்ளோநின்ற சுத்தாமடியியற்சூக்காணாகாட்டுங்கண்ணாங்கருகானே. (உ)

புத்தானாம்பூவினிற்றதானுமாம்பூக்குளால்வாசமாய்மன்னிசின்ற கோத்தானாங்கோல்வளையாங்குறகு நங்கொண்டசமையத்தார்தேவனாகி எத்தாநார்க்கென்றுமிடரேதுன்பமீவானமென்னெஞ்சத்துள்ளோநின்று காத்தானாங்காலனடையாவண்ணங்கண்ணாங்கருகாவுரெந்தைதானே. (ங)

இரவனமெல்லின்னடமாயடியாமெண்டிசைக்குந்தேவனமென்னுளானும் அரவனமெல்லறுப்பானுமாமாகாயமுர்த்தியாமானேறேறும் குரவனாகுந்நறையுதைத்தான்றனுங்குறதவஞ்சக்குயலர்க்கென்றும் கரவனாங்காட்சிக்கெளியானுமாங்கண்ணாங்கருகாவுரெந்தைதானே. (ச)

படைத்தானும்பாரையிடந்தானாகும்பரிசொன்றறியாமையின்றான்றானும் உடைத்தானுமொன்றாற்பாங்கண்மூன்றுமொள்ளழலான்முட்டியொருக்கிசின்று அடைத்தானுஞ்சூழமுழுவோர்நாகம்சைத்தானுமானேறென்றார்த்தானாகும் கடைத்தானாக்கள்ளமறியார்க்கெஞ்சிற்கண்ணாங்கருகாவுரெந்தைதானே. (ரு)

மூலனுமுர்த்தியாமுன்னேதானுமுவாதமேனி முக்கண்ணினானும் சிலனஞ்சேர்ந்தாரிடர்கடர்க்குஞ்செல்வனுஞ்செஞ்சுடர்க்கொர்சோதிதானும் மாலனுமன்கையோர்பங்கனாகுமன்றடியாய்மவானுர்த்தங்கட்கெல்லாம் காலனாங்காலண்க்காய்த்தானாகுங்கண்ணாங்கருகாவுரெந்தைதானே. (சு)

அரைசேரரவனுமாலத்தானுமாதிரைநாளானுண்டவானுர்த

சேர்திருமுடித்திங்குளானுந்தீவினைநா

உரைசேருலகத்தாருள்ளா லுமா முமையாளோர்பாகனுமோ திவலிக்
கரைசேர்கடனஞ்சையுண்டா னாகுங்கண்ணாங்கருகா லூரெந்தைதானே. (எ)

துடியாந்தடியின் முழக்கந்தா னஞ்சொல் லுவார் சொல்லெல்லா ன்சோ திப்பா னும்
படிதா னும் பாவமறுப்பா னாகும் பானீ ற்றானும் பாஞ்சோ திதா னை
சொடியா னைக் கற்றையுதைத்தா னாகும் கூறுதவஞ்சக்குயலர்க்கென் றங்
கடியா னைக்காட்சிக்கரியா னாகுங்கண் னாங்கருகா லூரெந்தைதானே. (அ)

ஷட்டுருவங்களாகின் றசோ தியாலும் விண்ணவர்க்கு மறியதகுமலா லும்
பட்டுருவமால்யானைத் தோல்கீண்டா னும் பலபலவுப்பாணிபயின் றுன்றானும்
எட்டுருவமூர்த்தியாமென் டோளானென் னுச்சிமேலா னுமெம்மிரா னும்
கட்டுருவங்கடியானைக்காய்ந்தா னாகுங்கண் னாங்கருகா லூரெந்தைதானே. (க)

பொறுத்திருந்தபுள்ளார்வா னுள்ளா னைப்புள்ளிருந்தங் குண்ணைய் னாவான்
றுனாய்ச், செறுத்திருந்தமும் மில்கண்மூன் றும் வேவச்சிலைனியத்தீ முட்டுந்தின்
மைதானும், அறுத்திருந்தகையா னுமந்தரல்லியிருந்தானெ யொருதலையைத் தெரி
யநோக்கிச், சுறுத்திருந்தகண்டமுடையான் போ லுங்கண் னாங்கருகா லூரெந்தை
தானே. (க)

ஒறுத்தா னுமொன் னார்புரங்கள் மூன்றுமொள்ள ழலைமாட்டியுடனேவைத்து,
இறுத்தா னுமெண்ணன் முடிகள் பத்துமிசைந்தா னுமின்னிசைகள் கேட்டா னாகும்
அறுத்தா னுமஞ்சமடக்கியங்கேயாகாயம் திரமுமானாகும்
சுறுத்தா னும்காலனைக்காலால் விழக்கண்ணாங்கருகா லூரெந்தைதானே. (க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முசல்வன் - முல்லைவனநாதர்; முதல்வி - கரும்பனையார்.

(11) உந். திருவிடைமருதூர் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சூலப்படையுடையார்தாமேபோ லுஞ்சுடர்த்திகட்கண்ணியுடையார்போ லும்
மாலைகிழிந்தொருபால்வைத்தார்போ லுமந்திரமூர்த்தந்திரமுமானார்போ லும்
வேலைக்கடனஞ்சமுண்டார்போ லுமேல்வினைகடர்க்கும்விதிநர்போ லும்
ஏலக்கடம்குழலான்பாகர்போ லுமிடைமருதுமேவியவீசனாரே. (க)

காரார்கமழ்கொன்றைக்கண்ணிபோ லுங்காரணியீ ருரிவைபேர்த்தார்போ லும்
பாரார்பரவப்பெவார்போ லும் பத்துப்பல் லுழிபந்தார்போ லும்
சிரால்வணக்கப்படுவார்போ லுந்திசையனைத் திமாயம் றுமானார்போ லும்
ஏரார்கமழ்குழலான்பாகர்போ லுமிடைமருதுமேவியவீசனாரே. (உ)

வேதங் கன்னேவன் விவியந்தார்போ லும்கின் னாலகும் னாலகயானார்போ லும்
பூதங்களாயுராணர்போ லும் புகழவளரொளியாய் சின்றுர்போ லும்
பாதம்பரவப்பெவார்போ லும் பத்தர் ளுக்கி ள்பம்பயந்தார்போ லும்
ஏதங்களானகடியார்போ லுமிடைமருதுமேவியவீசனாரே. (ங)

திண்குணத்தார்தேவர்கணங்களேத்தித்திசைவணங்கச்சேவடிபைவைத்தார்போலும், விண்குணத்தார்வேள்விசிறையறுறிவியன்கொண்டன்மேற்செல்விகிர்தார்போலும், பண்குணத்தார்பாடலோடாடலோவாப்பரங்குன்றமேவியபரமர்போலும், எண்குணத்தார்*ரெண்ணுயிரவர்போலுமிடைமருதுமேவியவீசனாரே. (௮)

ஊகமுதி லுரிஞ்சஞ்சோலைசூழ்ந்தவயர்பொழிலன்றி
பாகம்பணிமொழியாள் பங்கராடிப்படுவெண்டலையிற்பலிகொள்வாரும்
மாகுமடைமும்மதி லுமெய்தார்தாமுமணிபொழில்சூழாரருநடைகின்றரும்
ஏகம்பமேயாருமெல்லாமாவாரிடைமருதுமேவியவீசனாரே. (௯)

ஐயிரண்டுமாரென்றுமானார்போலும் ஐயுமன்றுகாண்முன்றுமானார்போலும் [ம்
செய்வினைகணல்வினைகளாரார்போலுந்திசையனைத்தமாய்திறைந்தசெல்வார்போலு
கொய்மலராங்கொன்றைச்சடையார்போலுங்கூத்தாடவல்லசூழகார்போலும்
எய்வவந்தகாமுனையுங்காயந்தார்போலுமிடைமருதுமேவியவீசனாரே. (௧௦)

பிரியாதகுணமுயிர்கட்கஞ்சோடஞ்சாய்ப்பிரிவுடையகுணம்பேசிப்பத்தோ
பொன்றாய், விரியாதகுணமொருகாண்கேயென்பர்விரிவிலாக்குணநாட்டத்தா
றேயென்பர், தெரிவாயகுணமஞ்சஞ்சமிதையஞ்சம்பதமஞ்சங்கதியஞ்சஞ்செப்
பினாரும், எரியாயதாமரைமேவியங்கினுமிடைமருதுமேவியவீசனாரே. (௧௧)

தோலிற்பொலிந்தவுடையார்போலுஞ்சுடர்வாயவசைத்தசோதிபோலும்
ஆலவிர்தாகவுண்டார்போலுமடியார்கட்காரமிர்தமானார்போலும்
காலணையுங்காய்த்தகழலார்போலுங்கயிலாயந்தம்பிடமாக்கொண்டார்போலும்
ஏலங்கமழ்குழலாள்பாகார்போலுமிடைமருதுமேவியவீசனாரே. (௧௨)

பைத்தளிர்க்கொன்றையந்தாரார்போலும்படைக்கண்பாகமுடையார்போலும்
அந்திவாய்வண்ணத்தழகார்போலுமணிரீலகண்டமுடையார்போலும்
வத்தவாவுஞ்செலவுமாடுமாறொன்னுள்ளத்திருந்தார்போலும்
எந்தமிடெந்திரக்கவல்லார்போலுமிடைமருதுமேவியவீசனாரே. (௧௩)

கொன்றையங்குவிளமாலேதண்ணைக்குளிர்சடைமேல்லைவத்துகந்தகொள்கையாரும்
நின்றவனங்களைநிறுநோக்கெருப்பருவாய்நின்றநிமிலனாரும்
அன்றவர்க்கனலறிவீழுவருவரையைக்காலாலழுத்தினாரும்
என்றுபிடும்பிச்சையேற்றுண்பாருமிடைமருதுமேவியவீசனாரே. (௧௪)

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - மருதீசர்; முதல்வி - ஸமுலையாகியம்மை.

* எண்ணுருந்தா ரெனவும் பாடம்.

17) ௨௩௧. திருவிடைமருதூர் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆறுசடைக்கணிவரங்கைத்தீயாழகர்படையுடையரம்பொற்றேண்மேல்
நீறுதடவந்திடபமேறிதித்தம்பலிகொள்வன்மொய்த்தபூதம்
சூறுங்குணமுடையர்கோவணத்தர்கோடாலவேடத்தர்கொள்கைசொல்லின்
ஈறுநடுவுமுதலுமாவாரிடைமருதுமேவியிடங்கொண்டாரே. (௧)

மங்குண்மதிவைப்பர்வானநாடர்மடமானிடமுடையர்மாதரானைப்
பங்கிண்மிகவைப்பர்பால்போனீற்றர்பார்க்குவடம்புனைவர்பாவநாசர்
சங்குதிரையுருஞ்சாய்க்காடாள்வார்சரிதைபலவுடையர்நன்மைசொல்லின்
எங்கும்பலிதிரிவரென்னுணீங்காரிடைமருதுமேவியிடங்கொண்டாரே. (௨)

ஆலதிழைநுப்பராகாசத்தரருவரையினுச்சியரானர்பெண்ணர்
காலம்பலசுழித்தார்க்கைதேசர்கண்டர்கருத்துக்குச்சேயார்தாங்காணுதார்க்குக்
கோலம்பலவுடையர்கொல்லையேற்றர்கொழுமழுவர்கொழம்பமேயவீசர்
ஏலமணநாறுமீங்கோயீங்காரிடைமருதுமேவியிடங்கொண்டாரே. (௩)

தேசர்திறநீனவர்கிந்தைசேருஞ்செல்வர்திருவாருரென்றுமுள்ளார்
வாசமலரின்கண்மான்ரோலபோர்ப்பர்மருவுங்கரியியர்வஞ்சக்காவர்
நேசரடைந்தார்க்கடையாதார்க்குநிட்டுருவர்கட்டங்கர்நீனவார்க்கென்றும்
ஈசர்புன்மெபன்னித்தீர்த்தர்வாய்த்தவிடைமருதுமேவியிடங்கொண்டாரே. (௪)

கரப்பர்கியமனக்கள்வர்க்குள்ளங்கரவாதேதன்னினையநெப்பார்பாவம்
தூரப்பர்தொடுகடலினஞ்சமுண்பர்நாயமறைமொழியர்ஜீயாலொட்டி
நிரப்பர்புரமுன்ருநீறுசெய்வர்நீன்சடையர்பாய்விடைகொண்டெங்குமையம்
இரப்பரெமையாள்வரென்னுணீங்காரிடைமருதுமேவியிடங்கொண்டாரே. (௫)

கொடியாரிடபத்தர்குத்துமாடிக்குளிக்கொன்றைமேல்வைப்பார்கோலமாரந்த
பொடியாருமேனியர்பூதிப்பையர்புலித்தோலர்பொங்குவர்பூணுலர்
அடியார்குடியாவரந்தணுராகுதியின்மந்திரத்தாலமார்போற்ற
இடியார்களிறுமியரெவரும்போற்றவிடைமருதுமேவியிடங்கொண்டாரே. (௬)

பச்சைநிறமுடையர்பாலர்சால்பழையர்பிழையெலாநீக்கியாள்வர்
சச்சைக்கதநாகம்பூண்டதோளர்கலனென்றுகையேந்தியில்லந்தோறும்
பிச்சைகொளதுகர்வர்பெரியர்சால்பிறங்குசடைமுடியர்பேணுந்தொண்டர்
இச்சைமிகவறிவரென்றுமுள்ளாரிடைமருதுமேவியிடங்கொண்டாரே. (௭)

காவார்சடைமுடியர்காரோணத்தர்கயிலாயமன்னினர்பன்னுமின்சொற்
பாவார்பொருளாளர்வாளர்கண்ணியிவந்திருவருவம்பாகமேயார்

ஏவார்சிலைமலையெருங்குந்தாமேவிடைமருதுமேவியிடங்கொண்டாரே. (௮)

புரிந்தார்நடனத்தின்கட்பூதநாதர்பொழிலாருந்புக்குறைவர்போந்துதம்மிற்
பிரிந்தாரகல்வாய்பேயுந்தாழும்பிரியாரொருநாளும்பேணுகாட்டில்

எரிந்தாரன லுகப்பரேழிலோசையெவ்விடத் துந்தாமேயென்றேத்துவார்பால்
 இருந்தாரிமையவர்கள்போற்றவென் றுமிடைமருதுமேவியிடங்கொண்டாரே. (1)
 விட்டிலங்குமாமழுவர்வேலைஞ்சர்விடங்கர்விரிபுனல்குழ்வெண்காட்டுள்ளார்
 மட்டிலங்குதார்மலைமார்பினிற்மர்மழபாடியுள்ளுறைவார்மாகாளத்தர்
 சிட்டிலங்குவல்லரக்கர்கோளையன் றுசெழுமுடியுந்தோனோஞ்ஞான் கடரக்காலால்
 இட்டிரக்கிமற்றவனுக்கீந்தார்வென்றியிடைமருதுமேவியிடங்கொண்டாரே. (2)
 திருச்சிற்றம்பலம்.

18 உருபுப்பூவணம் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

வடியேறுதிரிஞ்சுலந்தோன்றுந்தோன் றும்வளர்சடைமேலிளமதியந்தோன்றுத்
 தோன்றும், கடியேறுகமழ்கொன்றைக்கண்ணிதோன்றுங்காதிவ்வெண்குழை
 தோடுகலந்துதோன்றும், இடியேறுகனிற்றுரிவைப்போர்வைதோன்றுமெழிறிக
 முந்திருமுடியுமிலங்கித்தோன்றும், பொடியேறுதிருமேனிபொலிந்துதோன்றும்
 பொழிறிகழும்பூவணத்தெம்புனிதனார்க்கே. (க)

ஆணாகிப்பெண்ணையவடிவுதோன்றுமடியவர்கட்காரமுதமாகித்தோன்றும்,
 ஊணாகியுதிரிவாணகித்தோன்றுமொற்றைவெண்பிறைதோன்றும்பற்றார்தம்மேல்
 சேணாகவரைவில்லாலெரித்தேறூன்றுஞ்செற்றவார்தம்மெலும்பினாற்செறியச்செய்
 த, பூணாணுமரைநாணும்பொலிந்துதோன்றும்பொழிறிகழும்பூவணத்தெம்புனித
 னார்க்கே. (உ)

கல்லாலினிழலிற் றலந்துதோன்றுங்கவின்மறையார்நாலவர்க்குநெறிகளான்
 று, சொல்லாகச்சொல்லியவாதோன்றுந்தோன்றுஞ்சுழரவுமான்மறியுந்தோன்
 றுந்தோன்றும், அல்லாதகாலனைமுன்னடர்த்தேறூன்றுமைவகையானினைவார்பால
 மார்த்துதோன்றும், பொல்லாதபுலாலெலும்புபூணுய்த்தோன்றும்பொழிறிகழும்
 பூவணத்தெம்புனிதனார்க்கே. (ங)

படைமலிந்தமழுவாளுமாதோன்றும்பன்னிரண்டுசண்ணுடையபிள்ளை
 தோன்றும், நடைமலிந்தவியடையோடுகொடியுந்தோன்றும்நான்மறையினொலி
 தோன்றுமநயனந்தோன்றும், உடைமலிந்தகோவணமுங்கீளுந்தோன்றுமுரல்
 வெண்சொமாலையுலாவித்தோன்றும், புடைமலிந்தபூதத்தின்பொலிவுதோன்றும்
 பொழிறிகழும்பூவணத்தெம்புனிதனார்க்கே. (ச)

மயலாகுத்தன்னடியார்க்கருளுந்தோன்றுமாகிலாப்புன்சடைமேன்மதியந்தோ
 ன்றும், இயல்பாகவிடுபிச்சைசேற்றற்றேன் றுமிருங்கடனஞ்சுண்டிருண்டகண்டர்
 தோன்றும், கயல்பாயக்கடுங்குழிக்குங்கைக்கையாயிரமாமுகத்திடுநொவானிற்
 றேன்றும், புயல்பாயச்சடைவிரித்தபொற்புத்தோன்றும்பொழிறிகழும்பூவணத்
 தெம்புனிதனார்க்கே. (ரு)

பாராழிவட்டத்தார்பரவியிட்டபன்மலருந் தும்புகையும்பரந்துதோன்றும்
 சேராழித்தாமரையின்மலர்களன்னதிருந்தியமாநிறத்தசேவடிக்கோன்றும்

ஓராழித்தேருடையனிலங்கைவேந்தனுடனுணித்தவிடர்பாவங்கெடுப்பித்தன்று
பேராழிமும் னீந்தபொற்புத்தோன் ஈம்பொழிநிகழும்பூவணத்தெம்புனிதனார்க்கே

தன்னடியார்க்கருள்புரிந்தகவுதே தான் ஐஞ்சதுமுகனைத்தலையறிந்ததன்மை
தோன் ஐம் மின்னையதுண்ணிடையாள்பாகந்தோன் ஐமும்வேழந்திணைவிநம்பி
ப்போர்த்தேரென்றும், துன்னியசெஞ்சடைமேலொர்புனலும்பாம்புநாயாமாநி
யுடனேவைத்தேரென்றும், பொன்னையதிருமேனிபொலிந்ததோன் ஐம்பொழி
நிகழும்பூவணத்தெம்புனிதனார்க்கே. (எ)

செறிகழலுந்திருவடியுந்தோன் ஐந்திரிபுரத்தையெரிசெய்தநிலையுந்
தோன் ஐம், நெறியதனைவிரித்துரைத்தேர்மையதோன் ஐம்நெற்றியேழற்கண்மீதான்
ஐம்பெற்றந்தோன் ஐம், மடபிறையிசுத்தருளும்வகையுந்தோன் ஐமேலெருளஞ்
சலமகளுமலிந்துதோன் ஐம், பொறியரவுமிளமதியும்பொலிந்துதோன் ஐம்பொழி
நிகழும்பூவணத்தெம்புனிதனார்க்கே. (அ)

அருட்பொட்டுமுலைமடவாள்பாகந்தோன் ஐமணிகளருமுருமென்னவடர்க்
குங்கேழல், மருட்பொட்டுமணியிரக்கோவைதோன் ஐமணமலிந்தநடந்தோன்
ஐமணியாள்வையைத், திருக்கொட்டிகின்றதோர்ஜிமும்நோன் ஐஞ்செக்கர்வா
னொளியிக்குத்திகழ்ந்தசோதிப், பொருட்பொட்டிகின்றதின்மீதுமுந்தோன் ஐம்
பொழிநிகழும்பூவணத்தெம்புனிதனார்க்கே. (ஆ)

ஆங்கணைந்தசண்டிக்குமருளியன் ஐதன்முடிமேலலர்மாலையளித்தேரென் ஐம்,
பாங்கணைந்துபணிசெய்வார்க்கருளியன் ஐபலபிறையதுத்தருளும்பரிசுதோன் ஐம்,
கோங்கணைந்தகூவிளமுமதமந்தமுங்குழற்கணிந்தகொள்ளையொடு கோலந்தோன்
ஐம், பூங்கணைவேருருவழித்தபொற்புத்தோன் ஐம்பொழிநிகழும்பூவணத்தெம்
புனிதனார்க்கே. (க)

ஆருருவவுள்குவாருள்ளத்தள்ளையவ்வுருவாய்திங்குன்றவருளுந்தோன் ஐம்,
வாருருவப்பூண்முலைநன்மங்கைதன்னை மகிழ்வொருபாலையுந்துகந்தவடிவுதோ
ன் ஐம், நீருருவக்கடலிலங்கையரக்கர்கோணெறுநெறெனைவடந்திட்டிலையுந்
தோன் ஐம், போருருவக்கூற்றுடைத்தபொற்புத்தோன் ஐம்பொழிநிகழும்பூவண
த்தெம்புனிதனார்க்கே. (கக)

திருச்சிற்றாவாய்.

இததல்வ பாண்டிநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - பூவணநாதர்; முதல்வி - மின்னம்மை.

19 உருவா - திருவாலவாய் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றாவாய்

முனைத்தாலையெல்லார்க்குமுன்னேதோன்றிமுதிருஞ்சடைமுடிமென்முதிழ்
வெண்டிங்கள், வளைத்தானைவல்லகார்புரங்கண்முன்றும்வரைசெல்லயவாகுகுமாரா
ணக்கோத்துத், துளைத்தானைச்சுஞ்சரத்தாற்றுவாரீருத்தமுத்தவெண்முறுவது

மையோடாடித், திரைத்தானைத்தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச்சிவனடியேசிந்திக்கப்
பெற்றேனானே. (க)

விண்ணிலகின்மேலார்கண்மேலான்மன்னேமேலாபுரமுன்றும்பொடிசெய்தா
ய், பண்ணிலவுபைம்பொழில்சூழ்பமுனத்தானைப்பசும்பொன்னினிறத்தானைப்
பாணிற்றான், உண்ணிலவுசடைக்கற்சுறக்கங்கையானைக்கரந்துமையோடுடனாகியி
ருந்தான்மன்னைத், தெண்ணிலவுதென்கூடற்றிருவாலவாய்ச்சிவனடியேசிந்திக்கப்
பெற்றேனானே. (உ)

சீர்த்திரானைநீர்சடைமேலிறைமவித்தானிலமருவிநீரோடங்கண்டான்மன்
னோய், பாற்றிரானைப்பயின்றுடவல்லான்மன்னைப்பதைத்தெழுந்தவெங்குற்றைப்
பாய்ந்தான்மன்னைக், காற்றிரானாய்மேகத்தினுள்ளேநின்றாகுமிஞ்ஞாலாயிடிப்பானைக்
கண்ணோர்வெற்றிநீர், தீத்திரானைத்தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச்சிவனடியேசிந்திக்கப்
பெற்றேனானே. (ங)

வானமிறுவெல்லாமுடையான்மன்னைவரியரவக்கச்சானைவன்பேய்குழக்
கனமதினடமாடவல்லான்மன்னைக்கடைக்கணைமங்கையுமைநோக்காவென்மே
லானமதிவெல்லாமொழித்தான்மன்னையுணர்வாகினடியேனதுள்ளேநின்ற [ல்
தேனமுதைத்தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச்சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனானே. (ஈ)

ஊரானையுலகேழாய்கின்றான்மன்னையொற்றைவெண்பிறைபானையுமையோ
டென்றி, பேராணைப்பிறர்க்கென்றுமரியான்மன்னைப்பிணைக்காட்டினடமாடல்பே
யோடென்றும், ஆராணையமரர்களுக்கமுதிந்தானையருமறையானமுக்குமாலும்
போற்றுஞ், சீராணைத்தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச்சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றே

ழவன்முர்த்திபைமுடியாமேனியுடையானமுவுலகுந்தானையெங்கும்
பாவனைப்பாவமறுப்பான்மன்னைப்படியெழுதலாகாதமங்கையோடு
மேவனைவிண்ணோரடுக்கக்கண்ணிசிகடவினஞ்சுண்டமுதமீர்க
தேவனைத்தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச்சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனானே. (சு)

துறந்தாரக்குத்துறையாய்கின்றான்மன்னைத்துன்பத்துடைத்தாளவல்லான்
மன்னை, இறந்தாரக்குன்பையணிந்தான்மன்னையெல்லிநடமாடவல்லான்மன்னை,
மறந்தாரத்தின்முன்றுமாய்த்தான்மன்னைமற்றொருபற்றில்லாவடியார்க்கென்றும்,
சிறந்தானைத்தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச்சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனானே. (ஏ)

வாயானைமனத்தானைமனத்துணின்மருத்தானைக்கருத்தறிந்துமுடிப்பான்
ன்னைத், தூயானைத் தூவென்றையேற்றான்மன்னைக்கடர்த்திங்குடையானைத்தொ
டர்ந்துநின்றென், தூயானைத்தவமாய்தன்மையானைத்தலையாய்தெவாதிதேவர்க்
கென்றுஞ், சேயானைத்தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச்சிவனடியேசிந்திக்கப்பெ
னானே. (அ)

பகைச்சுடராய்ப்பாவமறுப்பான்மன்னைப்பழியியாயந்

பகைச்சுடராய்வல்லகார்புரமட்டானைவளைவிளியாயெல்லார்க்குமருள்செய்வானை

மிசைச்சுடரைவிண்ணவர்கண்மேலப்பாலேமேலாயதேவாதிதவர்க்கென் றம்
திசைச்சுடரைத்தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச்சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேறானே.

மலையானைமாமேருமன்னினுனைவளர்புன்சடையானைவானேர்தங்கள்
தலையானையென்மலையினுச்சியென்றுந்தாபித்திருந்தானேத்தானையெங்கும்
துலையாகவொருவரையுமில்லாதானத்தோன்றாதார்மதின்புன்மம்வாளவெய்த
கூடற்றுவாலவாய்ச்சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேறானே.

தூர்த்தானத்தோண்முடிபத்திறுத்தான்மண்ணத்தொன்னரம்பினின்னிசை
சேகட்டருள்செய்தானைப்பார்த்தானைப்பணிகண்டுபிரந்தான்மண்ணப்பிரந்தவற்குப்
பாசுபதமீந்தான்மண்ணே, ஆத்தனையடியினுக்கன்பன்மண்ணையளவிரப்பல், லாழி
கண்டுநின்ற, தீர்த்தனைத்தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச்சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்ற
மேறானே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

௨௮௮. திருநள்ளாறு - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதிக்கனான் முகத்திலொன்றுசென்றுவல்லாதசொல்லுரைக்கத்தன்னைவாளால்
சேதித்திருவடியைச்செல்லநல்லசிவலோகநெறிவருத்துக்காட்டுவானே
மாதிரையமாதோர்கூறியினுமைமலர்மேலயேனாடுமாறுங்காண
நாதிரையநம்பியைநள்ளாற்றானைநானடியேயினுனைக்கப்பெற்றுய்ந்தவாதே. (க)

படையானைப்பாசுபதவேடத்தானைப்பண்டனங்கற்பார்த்தானைப்பாவமெல்லாம்
அடியாமைக்காப்பானையடியார்த்தங்களுருமருந்தைநயாவாவென்றருள்செய்வானே
சடையானைச்சந்திரனைத்தரித்தான்மண்ணைச்சங்கத்தமுத்தனையவென்பாயேற்றி
நடையானைநம்பியைநள்ளாற்றானைநானடியேயினுனைக்கப்பெற்றுய்ந்தவாதே. (உ)

படவரவமொன்றுகொண்டரையிலார்த்தபரபரனைப்பைஞ்ஞீனிமேவினானை
அடலரவம்பற்றிக்கடைந்தருஞ்சையமுதாகவுண்டானையாதியானை
மடலரவமன்னுபூங்கொன்றையானைமாமணியைமாணிக்காய்க்காரன்மண்ணை
நடலரவஞ்செய்தானைநள்ளாற்றானைநானடியேயினுனைக்கப்பெற்றுய்ந்தவாதே. (ஈ)

கட்டங்கமொன்றுதங்கையிலந்திக்கங்கணமுங்காநில்விநிதோடுமிட்டுச்
சுட்டங்கங்கொண்டுதுதையப்பூசிக்கந்தரஞ்சுஞ்ஞலங்கையேந்தினுனைப்
பட்டங்கமாலேசிறையச்சூடிப்பல்கணமுந்தாமும்பார்த்தாட்டில்
நட்டங்கமாடியைநள்ளாற்றானைநானடியேயினுனைக்கப்பெற்றுய்ந்தவாதே. (சு)

உலர்தார்த்தம்மங்கங்கொண்டுலகமெல்லாமொருநொடியினுமூலவானையுலப்பில்
செல்வம், சிலந்தினக்கருள்செய்ததேவதவைத்திருச்சிராப்பள்ளியெஞ்சிவலோ

கனைக், கலந்தார்தம்மனத்தென்றுங்காதலானைக்கச்சியேகம்பனைக்கமழ்பூங்கொன்
மை, நலந்தாங்குநம்பியைநள்ளாற்றானைநானடியேனினைக்கப்பெற்றுய்ந்தவாதே.()

குலங்கொடுத்துக்கோணைக்கவல்லான்மனைக்குலவரையின்மடப்பாவையிட
ப்பாலானை, மலங்கெடுத்துமாதீர்த்தமாட்டிக்கொண்டமறையவனைப்பிறைதவழி
செஞ்சடையினுனைச், சலங்கெடுத்துத்தயாமூலதன்மமென்னுந்தத்துவத்தின்வழி
நின்றுதாழ்ந்தார்க்கெல்லா, சலங்கொடுக்குநம்பியைநள்ளாற்றானைநானடியேனினைக்
கப்பெற்றுய்ந்தவாதே. (க)

பூவிரியுமலர்க்கொன்றைச்சடையினுனைப்புறம்பயத்தெம்பெருமானைப்புக
லாரானை, மாவிரியக்கனிமுரித்தலைந்தன்மனைமறைக்காடும்வலிவலமுமன்னி
னானைத், தேவிரியத்திகழ்த்தக்கன்வேள்வியெல்லாஞ்சிதைத்தானையுதைத்தவன்மன்
சிரங்கொண்டானை, நாவிரியமறைநவின்மறநள்ளாற்றானைநானடியேனினைக்கப்பெற்
றுய்ந்தவாதே. (எ)

சொல்லானைச்சுடர்ப்பவளச்சோதியானைத்தொல்லவண்புரமுன்றுமெரியச்செம்
வில்லானையெல்லார்க்குமெலானைமெல்லியலாள்பாகனைவேதநான்கும் [ம
கல்லாவினீழற்கீழற்கண்டானைக்காளத்தியானைக்கயிலேமேய
நல்லானைநம்பியைநள்ளாற்றானைநானடியேனினைக்கப்பெற்றுய்ந்தவாதே. (அ)

குன்றாதாமுனிவன்சாபரீங்குக்குரைகழலாற்குற்றுவனைக்குமைத்தகோனை
அன்றாகவவுண்புரமுன்றுமேவேவவாரழல்வாயோட்டியுடர்வித்தானைச் [கென்றும்
சென்றதுவேண்டிற்றென்றீவான்மனைச்சிவனையெம்பெருமானென்றிருப்பார்க்
கன்றாகுநம்பியைநள்ளாற்றானைநானடியேனினைக்கப்பெற்றுய்ந்தவாதே. (க)

இறவாமேவரம்பெற்றேனென்றுமிக்கவிராவண்ணையிருபதுதோனெரியவூன்றி
உறவாகியின்னிசைகேட்டிரங்குமிண்டேயுற்றபிணிதவிர்த்தருளவல்லான்மனை
மறவாதார்தம்மனத்தென்றுமன்னினானைமாமதியமலர்க்கொன்றைவன்னிமத்தம்
நறவாரசெஞ்சடையானைநள்ளாற்றானைநானடியேனினைக்கப்பெற்றுய்ந்தவாதே.

திருச்சிறம்பலம்.

21

உஉரு.

நவாக்கூர் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிறம்பலம்

முடித்தாமரையணிந்தமூர்த்திபோலுமூலகுந்தாமாங்கின்றுபோலும்
கடித்தாமரையேய்ந்தகண்ணாற்போலுங்கல்லலகுபாணியின்றுபோலும்
கொடித்தாமரைக்காடேநாடுந்தொண்டர்குற்றேவருமகிழ்த்தகுழகர்போலும்
அடித்தாமரைமலர்மேல்வைத்தார்போலுமாக்கூரிற்றன்னேறென்றியப்பனாரே.

ஒதிற்றொரு நுலுமில்லைபோலுமுணரப்படாததொன்றில்லைபோலும்
காதிற்றுழையிலங்கப்பெய்தார்போலுங்கவலைப்பிறப்பிடுமிடையாப்பார்போலும்
வேதத்தோடாறங்கஞ்சொன்னார்போலும்விடஞ்சூழ்த்திருண்டமிடற்றார்போலும்
ஆதிக்களவாகிகின்றார்போலுமாக்கூற்றொன்றேன்றியப்பனாரே. (க)

மையார்மலர்க்கண்ணாள்பாக்கர்போலுமணியிலகண்டமுடையார்போலும்
நெய்யார்திரிசூலங்கையார்போலுநீறெழுதொனெட்டெய்யார்போலும்
வையார்முழவாட்படையார்போலும்வளர்ஞாயிற்றன்னவொரியார்போலும்
ஐவாயரவமொன்றார்ந்தார்போலுமாக்கூற்றொன்றேன்றியப்பனாரே. (க)

வடிவிளங்குவெண்முழவான்வல்லார்போலும்வஞ்சக்கருங்கடவனத்தல்லார்போலும்,
பொடிவிளங்குமுந்நூல்சேர்மார்பார்போலும்பூங்காங்கையத்தசையார்போலும்,
அடிவிளங்குகொன்றையந்தாரார்போலுங்கட்டங்கதெத்தியகையார்போலும்,
அடிவிளங்குசெம்பொற்கழலார்போலுமாக்கூற்றொன்றேன்றியப்பனாரே. (க)

ஏகாசமம்புலித்தோல்பாம்புதாழவிடுவெண்டலைகனுவேந்தியாரும்
மேகாசங்கட்டழித்தவெள்ளிமலைபுனலார்சடைமுடிமேற்புணந்தார்போலும்
மாகாசமாயவெண்ணீருந்தீயுமதியுமதிபிறத்தவின்னுமண்ணும்
ஆகாசமென்றிவையுமான்றார்போலுமாக்கூற்றொன்றேன்றியப்பனாரே. (க)

மாநூரும்வாணெடுங்கண்ணெவ்வாய்மென்றேண்மலைமகளைமார்பத்தனைந்தார்போலும்
முதார்புதுதிரைகனாரார்போலுமுதலுமிறுதியுமில்லார்போலும் [போலும்
தினாரல்வினையாய்கின்றார்போலுந்திசையெய்திந்தாமேயாஞ்சொல்லார்போலும்
ஆதிரைநாளாயமார்தார்போலுமாக்கூற்றொன்றேன்றியப்பனாரே. (க)

மால்யானைமத்தகத்தக்கிண்டார்போலுமானாரே லுடையாமகிழந்தார்போலும்,
கோலானைக்கோலழலாற்காயந்தார்போலுங்குழனிப்பிறைசடைமேல்வைந்தார்போலும்,
காலனைக்காலாற்கடந்தார்போலுங்கயிலாயந்தாமிடமாக்கொண்டார்போலும்,
ஆலானைந்தாடலுக்கப்பார்போலுமாக்கூற்றொன்றேன்றியப்பனாரே.

கண்ணார்தந்தெற்றியுடையார்போலுங்காமையுங்கண்ணழலாற்காயந்தார்போலும்,
உண்ணாவருஞ்சமுண்டார்போலுமுழித்தியன்னவொளியார்போலும், எண்ணாயிரங்கோடிப்போரார்போலுமேமேறிச்செல்லுமிறைவார்போலும்,
அண்ணாவுமாருருமேயார்போலுமாக்கூற்றொன்றேன்றியப்பனாரே. (க)

கடியார்தளிக்கலத்தகொன்றைமலைகதிர்போதுதாதணித்தகண்ணிப்போலும்
நெடியானசதுமுகனுத்தேடகின்றநிலநற்கண்டத்திறைவார்போலும்
அடியார்புகலிடமதாரார்போலுமாக்கூற்றொன்றேன்றியப்பனாரே. (க)

திரையாணுஞ்செந்தாமரைமேலாணுந்தேர்தவர்கடாந்தேடிக்காணாநாணும்
புரையானென்படுவார்தாமேபோலும்போரேறுதாமேறிச்செல்வார்போலும்
சுரையாவரைவிலேராநாணுக்காலத்தியன்னகனலார்போலும்
வரையார்மதிவெய்தவண்ணார்போலுமாக்குறிற்றான்றோன்றியப்பறாரே, (க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - சுயம்புநாதர்; முதல்வி - கட்கநேத்திரிகை.

உகக. திருநாகைக்காரோணம் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பாரார்பரவும்பழனத்தானைப்பருப்பதத்தானைப்பைஞ்ஞையானைச்
சேரார்செழும்பவளக்குன்றொப்பானைத்திகழந்திருமுடிமேற்றிங்குழிப்
பேராயிரமுடையபெம்மான் தன்னைப்பிறத்தன்னைக்காட்சிக்கிரியான் தன்னைக்
காரார்கடல்புடைசூழந்தணைக்காரோணத்தெஞ்ஞான் துங்காணலாமே. (க)

விண்ணோர்பெருமானைவீரட்டானைவெண்ணிறமெய்க்கணந்தமேனியானைப்
பெண்ணையானைப்பேடியானைப்பெரும்பெற்றத்தண்புலியூர்பேணினை
அண்ணாமலையானையானந்தாடுமணியானார்வீற்றிருந்தவம்மான் தன்னைக்
கண்ணார்கடல்புடைசூழந்தணைக்காரோணத்தெஞ்ஞான் துங்காணலாமே. (உ)

சிறையார்வரிவண்டுதேனபாதிந்திருமறைக்காட்டெந்தைசிவலோகனை
மறையான் தன்வாய்முருங்கிழ்வெனும்வலிவலமுந்தேஜ்ஞமன்னியங்கே
நிறையானையுத்தமனையொற்றியூறிப்பற்றியாங்கின் தபாமன் தன்னைக்
கறையார்கடல்புடைசூழந்தணைக்காரோணத்தெஞ்ஞான் துங்காணலாமே. (ங)

அன்னமார்பொய்கைசூழம்பரானையாச்சிராமந்தருமானைக்காவும்
முன்னமேகோயிலாக்கொண்டான் தன்னைமூவுலகுந்தாயைமுர்த்திதன்னைச்
பின்னமார்பன்மலர்களன்றேசூடிச்செஞ்சடைமேல்வெண்மதிபஞ்சேர்த்தினுனைக்
கன்னியம்புன்னைசூழந்தணைக்காரோணத்தெஞ்ஞான் துங்காணலாமே. (ச)

நடையுடையநல்லெருதான் தூர்வான் தன்னைஞானப்பெருங்கடலைநல் ஊர்மேய
படையுடையமழவாரொன்றேந்தினுனைப்பன்மையேபேசும்படிநன் தன்னை
மடையிடையேவாரையுளறும்பொய்கைமருகல்வாய்ச்சோதிமணிகண்டனைக்
கடையுடையநெடுமாடமோங்குரகைக்காரோணத்தெஞ்ஞான் துங்காணலாமே. (ஈ)

புலங்கொள்பூந்தேறல்வாய்ப்புகவிக்கோனைப்பூம்புகார்க்கம்பகத்தைப்புன் கூர்மேய
அலங்கலங்கழனிசூழணிநீர்க்கங்கையவிர்சடைமேலாதரித்தவம்மான் தன்னை
இலங்குதலைமார்பொய்கொண்டேகாசமிட்டியங்குமீசன் தன்னைக்
கலங்கற்கடல்புடைசூழந்தணைக்காரோணத்தெஞ்ஞான் துங்காணலாமே. (சு)

பொண்மணியைப்பூங்கொன்றைமாலையானைப்பண்ணியனைவண்ணீறுபூகினைச்
சின்மணியழுவிலைஞ்சுலத்தானைத்தென்கிராப்புள்ளிச்சிவலோகனை
மண்மணியைவான்சட்டைசூரப்பேணில்லென்கொன்றைமலைமவல்
கண்மணிகள்வெண்டிரைசூழந்தனாகைக்காரோணத்தெஞ்ஞான்றுங்காணலாமே. (1)

வெண்டலையும்வெண்மழவுமேந்தினுனைவிரிகோவண்மசைத்தவண்ணீற்றுனைப்
புண்டலையமால்யானையுரிபோர்த்தானைப்பண்ணியனைவெண்ணீற்றணிந்தான்மண்ணை
என்முகையுமெரியாடவல்லான்மண்ணையேகம்பமேயானையெம்மான்மண்ணைக்
கண்டலங்கழனிசூழந்தனாகைக்காரோணத்தெஞ்ஞான்றுங்காணலாமே. (அ)

சொல்லார்த்தசோற்றுத்தனையான்மண்ணைத்தொன்னரநன்னெறியாற்றார்ப்
பான்மண்ணை, வில்லானையிச்சூர்மேனினுனைவேதியர்குணல்வர்க்கும்வேதஞ்சொல்
லீப், பொல்லாதார்த்தம்மரணம்மூன்றும்பொன்றப்பொறியரவமார்பாரப்பூண்டான்
மண்ணைக், கல்லாவின்கிழானைக்கழிசூழநாகைக் காரோணத்தெஞ்ஞான்றுங்காண
லாமே. (க)

மனைதுமந்தவல்லமனார்தங்கள்பொய்யுமாண்புரைக்குமனக்குண்டார்தங்கள்
பொய்யும், சினைபொதிந்தசிவரத்தார்தங்கள்பொய்யுமெய்யென்றுகருநாதேபோத
நெஞ்சே, பனையுரியைத்தன்னுடவிந்மோர்த்தவெந்தையவன்பற்றேபற்றுகக்காணி
னல்லால், கனைகடவின்றென்கழிசூழந்தனாகைக்காரோணத்தெஞ்ஞான்றுங்காண
லாமே. (க1)

நெடியானுமலரவனுநெடியாங்கேநெருருவங்காணாமேசென்றுதின்ற
படியானைப்பாம்புரமேகாதலானைப்பாம்பரையோடார்த்தபடிமன்மண்ணைச்
செடியாரும்வெண்டலையிந்நிச்சைக்கென்றுசென்றானைநின்றியுமேயான்மண்ணைக்
கடியாரும்பூஞ்சோலையந்தனாகைக்காரோணத்தெஞ்ஞான்றுங்காணலாமே. (க2)

திருச்சிற்றம்பலம்.

2௩௭. திருமறைக்காடு - திருத்தாண்டி. கம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

தூண்டுசுடரையசோதிகண்டாய்தொல்லமரர்குளாமணிதான்கண்டாய்
காண்டற்கரியகடவுள்கண்டாய்கருதுவார்க்காற்றவெளியான்கண்டாய்
வேண்டுவாரவேண்டுமேதயீவான்கண்டாய்மெய்நெறிகண்டாய்விரதமெல்லாம்
மாண்டமனத்தாரமனத்தான்கண்டாய்மறைக்காட்டுறையும்முன்னுள்ளானே. (க)

ரவல்லவன்கண்டாய்காபாலிகண்டாய்திகழுஞ்சோதி
மெய்கிளருளுனவிராக்குக்கண்டாய்மெய்யடியாருள்ளதுவித்தக்கண்டாய்
பைகிளருநாகமசைத்தான்கண்டாய்பராபரன்கண்டாய்பாருள்கண்டாய்
வைகிளருங்கூர்வாட்படையான்கண்டாய்மறைக்காட்டுறையும்முன்னுள்ளானே. (உ)

24 உக அ. திருவாரூர் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

கைம்மாண்மதகளிற்றி னுரிவையான்காண்கலை மக்கண்டன்காண்கண்ணார் நெற்றியான்காண், அம்மான்காணடரவொன்றாட்டினுன்காணலாடிகாணாயில்வாய்ச் சூலத்தான்காண், எம்மான்காணே முலகுமாயினுன்காணொரிசுடரோன்காணிலம் குமழுவாளன்காண், செம்மானத்தொளியன்னமேனியான்காண்டிருவாரூரான்காணென்சிற்தையானே. (க)

ஊனேறுபடுதலைபி லுண்டியான்காணேங்காரன்காணாழிமுதலானுன்காண், ஆனேறென் றூர்ந்துழைமையாறன்காணண்டன்காணண்டத்துக்கப்பாலான்காண் மானேறுகரதலத்தெம்மணிகண்டன்காண்மாதவன் காண்மாதவத்தின்வினாவானுன்காண், தேனேறுமலர்க்கொண்டைமக்கண்ணியான்காண்டிருவாரூரான்காணென் சிற்தையானே. (உ)

ஏவணத்தசிலையான்முப்புரமெய்தான் காணிறையவன்காண்மறையவன்காணீ சன்றான்காண், துவணத்தசுடர்ச்சூலப்படையினுன்காண்சுடர்முன்றுங்கண்முன் றுக்கொண்டானுன்காண், ஆவணத்தாறென் றனையாட்கொண்டான்காணலா டிகாணடியார்க்குமிர்தானுன்காண், தீவணத்ததிருவருளி மகரியுருவன்காண்டிருவா ரூரான்காணென் சிற்தையானே. (ங)

கொங்குவார்மலர்க்கண்ணிக்குற்றூலன்காண்கொடுமழுவன்காண்கொல்லெவர் னேற்றான்காண், எங்கன்பாற்றுயர்கெடுக்குமெம்பிரான்காணேழ்கடலுமேழ்மலையு மாயினுன்காண், பொங்குமாகருங்கடனஞ்சண்டானுன் காண்பொற் பன்காண் செம்பவளத்திள்போல்வான்காண், செங்கண்வாளரவமதியோடுடனவைத்தான் காண்டிருவாரூரான்காணென் சிற்தையானே. (ச)

காரேறுசெங்குடுமிக்கபிலாயன்காண் கலைமக்கண்டன்காண்கண்ணார் நெற்றி யான்காண், போரேறுசெங்கெடுமேறுயர்த்தினுன்காண்புண்ணியன்காணெண் ணரும்பல்குணத்தினுன்காண், ரீரேறுசுடர்ச்சூலப்படையினுன்காணின்மலன்கா ணிகரேறுமில்லாதான்காண், சீரேறுதிருமாலோர்பாகத்தான்காண்டிருவாரூரான் காணென்சிற்தையானே. (ரு)

பிறையரவக்குறுங்கண்ணிச்சுடையினுன்காண்பிறப்பிலிகாண்பெண்ணோடா னையினுன்காண், கறையுருவமணியிடற்றுவிண்ணீற்றான்காண் கழறொழுவார்பிற ப்பறுக்குங்காபாளிகாண், இறையுருவக்கனவையாளிடப்பாகன்காணிருநிலன்கா ணிருநிலத்துக்கியல்பானுன்காண், சிறையுருவக்களியண்டார்செம்மையான்காண் டிருவாரூரான்காணென்சிற்தையானே. (க)

தலையுருவச்சிரமாலேகுடினுன்காண்டமருலகத்தலைகலனுப்பவிகொள்வான்காண் அலையுருவச்சுடராயியாக்கினுன்காணவ்வாழிசெடுமாலைக்கருளினுன்காண்ன்காண் கொலையுருவக்கற்றுவைத்தகொள்கையான்காண்கொரியிரீர்மண்ணெடுகொற்றயினு சிலையுருவச்சாந்துரந்திறத்தினுன்காண்டிருவாரூரான்காணென் சிற்தையானே.

ஐயன்காண்குமரன்காண்தியான்காண்டன்மழுவாடானென்றுபியன்மேலே
ந்து, கையன்காண்கடற்பூதப்படையினுன்காண்கண்ணரியாலேங்கணையோனுட
ல்காய்ந்தான்காண், வெய்யன்காண்டண்புனல்குழ்செஞ்சடையான்காண்வெண்
ணீற்றுன்காண்சியற்கருள்செய்தான்காண், செய்யன்காண்கரியன்காண்வெளி
யோன்றான்காண்டிருவாருரான்காணென்சிந்தையானே. (அ)

மலைவளர்த்தமடமங்கைபாகத்தான்காண்மயானத்தான்காண்மதியஞ்சூழினு
ன்காண், இலைவளர்த்தமலர்க்கொன்றைமாலையான்காணிறையவன்காணெறிதிரை
நீர்நஞ்சுண்டான்காண், கொலைவளர்த்தமூவிலையசூலத்தான்காண்கொடுங்குன்றன்
காண்கொல்லையேற்றினுன்காண், சிலைவளர்த்தசரந்தாந்ததிந்ததினான்காண்டிரு
வாருரான்காணென்சிந்தையானே. (க)

பொற்றுகமலர்க்கொன்றைசூழினுன்காண்புரிநூலன்காண்பொடியார்மேனி
யான்காண், மற்றுருந்தன்னொப்பாரில்லாதான்காண்மறையோதிகாணெறிநீர்நஞ்
சுண்டான்காண், எற்றுலங்குறைவொன்றுமில்லாதான்காணிறையவன்காண்ம
றையவன்காணிசன்றான்காண், செற்றார்கள்புரமுன்றுஞ்செற்றானுன்காண்டிரு
வாருரான்காணென்சிந்தையானே. (கப)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உகக. திருவாரூர் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

உயிராவணமிருந்துற்றநோக்கியுள்ளக்கிழியினுருவெழுதி
உயிராவணஞ்செய்திட்டுன்கைத்தந்தா லுணரப்படுவாரோடொட்டிவாழ்தி
அயிராவணமேருதானேறேறியமரர்நாடாளாதேயாருராண்ட
அயிராவணமேயென்னம்மானேநின்னருட்கண்ணுனோக்காதாரல்லாதாரே. (க)

எழுதுகொடியிடையாரேழைமன்றேளினையவர்கண்மமையிகழாமுன்னம்
பழுதுபடநினையேல்பாவிநெஞ்சேபண்டுதானென்னேனெடுபகைதாலுண்டோ
முழுதுலகில்வானவர்கண்முற்றுங்கூடிமுடியாலுறவணங்கிமுற்றம்பற்றி
அழுதுதிருவடிக் கேசுசெய்யவிருக்கின்றனார்போலுமாரூர்தானே. (உ)

தேநாரர்மாலூரர் திங்குநாரர் திகழ்புன்சடைமுடிமேற்றிங்கள்சூடித்
காருராதின்மகழனிச்சாயற்கண்ணூர்த்தமாடங்கலந்துதோன்றும்
ஓநாரவுலகெலாமொப்பக்கூடியுமையாண்மணவாளாவென்றுவாழ்த்தி
சூருராவாருராவென்கின்றார்களாமரர்கடம்பெருமானேயெங்குற்றாயே. (ங)

கோவணமோதோலோவுடையாவதுகொல்லேறேவேழமோலூர்வதுதான் அயோ
பூவணமோபுறம்பயமோவன்றாயிற்றன்பொருந்தாதார்வாழ்க்கைதிருந்தாமை [ர்
திவணத்தெஞ்சடைமேற்றிங்கள்சூடித் திசைநான்கும்வைத்துகந்தசெந்திவண்ண
பூவணமோவொற்றியோவம்மானூர்தாமறியேன்மற்றுராமாரூர்தானே. (ச)

ஐயன்காண்குமரன்காணுதியான்காண்டன்மழுவாடாடுனென்றுபியன்மேலே
ந்து, கையன்காண்கடற்பூதப்படையினுன்காண்கண்ணெனியாலெங்கணையோனுட
ல்காய்ந்தான்காண், வெய்யன்காண்டண்புனல்.

ணீற்றுகாண்கவிசயற்கருள்செய்தான்காண், செய்யன்காண்கரியன்காண்வெளி
யோன்றுகாண்டிருவாருரான்காணென்சிந்தையானே. (அ)

மலைவளர்த்தமடமங்கைபாகத்தான்காண்மயானத்தான்காண்மதியஞ்சூழின
ன்காண், இலைவளர்த்தமலர்க்கொன்றைமாலையான்காணிறையவன்காணெறிதிரை
நீர்நஞ்சுண்டான்காண், கொலைவளர்த்தமூவிலையகூலத்தான்காண்கொடுங்குன்றன்
காண்கொல்லையேற்றினுன்காண், சிலைவளர்த்தசரந்தூரத்திறத்தினுன்காண்டிரு
வாருரான்காணென்சிந்தையானே. (க)

பொற்றுகுமலர்க்கொன்றைகூழின்காண்புரிநூலன்காண்பொடியார்மேனி
யான்காண், மற்றுருந்தன்னொப்பாரில்லாதான்காண்மறையோதிகாணெறிநீர்நஞ்
சுண்டான்காண், எற்றலுங்குறைவொன்றுமில்லாதான்காணிறையவன்காண்ம
றையவன்காண்சன்றான்காண், செற்றர்கள்புரமுன்றுஞ்செற்றான்காண்டிரு
வாருரான்காணென்சிந்தையானே. (கப)

திருச்சிற்றம்பலம்.

25 உகக. திருவாரூர் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

உயிராவணமிருந்துநோக்கியுள்ளக்கிழியினுருவெழுதி
உயிராவணஞ்செய்திட்டுன்கைத்தந்தா லுணரப்படுவாரோடொட்டிவாழ்தி
அயிராவணமேறாதானேறேறியமரநாடாளாதேயாருரான்காண்
அயிராவணமெயன்னம்மானேநின்னருட்கண்ணுனோக்காதாரல்லாதாரே. (க)

எழுதுகொடியிடையாரேழமென்றேளினையவர்கண்மமையிகழாமுன்னம்
பழுதுபடநினையெல்லாவிநெஞ்சேபண்டுதானென்னோடுபகைதாலுண்டோ
முழுதுலகெல்லாவனவர்கண்முற்றுங்கூடிமுடியாலுறவணங்குமுற்றம்பற்றி
அழுதுதிருவடிக்கேகூசைசெய்யவிருக்கின்றனார்போலுமாரூர்தானே. (உ)

தேருரார்மாலூரார்நிக்ருரார்நிகழ்புன்சடைமுடிமேற்றிங்கன்கூடிக்க
காருராரின்மகழனிச்சாயற்கண்ணாரந்தமாடங்கலந்துதோன்றும்
ஒருராவலகொமொப்பக்கூடியுமையாண்மணவாளாவென்றுவாழ்த்தி
கூருராவாருராவென்கின்றர்களமரர்கடம்பெருமானேயெங்குமுறையே. (ங)

கோவணமோதோலோவுடையாவதுகொல்லேறேவேழமோலூர்வதுதான் [யோ
பூவணமோபுறம்பயமோவன்றாயிற்றன்பொருந்தாதார்வாழ்க்கைதிருந்தாமை [ர்
திவணத்தெஞ்சுடைமேற்றிங்கன்கூடிக்கிசைநான்கும்வைத்துகந்தசெத்திவண்ண
கூவணமோவொற்றியோவம்மானூர்தாமறியென்மற்றுராமாறுரூர்தானே. (ச)

௨௪௦. திருவாரூர் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பாதித்தன்றிருவுருவிற் பெண்கொண்டாணைப்பண்டொருகாற்ற்சமுக்கையழுவித்தாணை, வாதித்துத்தடமலரானசிரங்கொண்டாணைவண்கருப்புச்சிலைக்காமனுடல்கொண்டாணைச், சோதிச்சந்திரன்மேனிமறுச்செய்தாணைச்சுடரங்கிதேவனையோர்கைக்கொண்டாணை, ஆதித்தன்பற்கொண்டவம்மான் மன்னையாரூரிற் கண்டடியேனயர்த்தவாதே. (க)

வெற்புறுத்ததிருவடியாற் று மட்டாணைவிளக்கினொளியின்னிநொளிமுத்தின்சோதி, ஒப்புறுத்ததிருவுருவத்தொருவன் மன்னையோதாதேவதமுணர்ந்தான் மன்னை, அப்புறுத்தகடனஞ்சமுண்டான் மன்னையமுதுண்டாருலந்தாலுமலவாதாணை, அப்புறுத்தநீரகத்தேயழவானுனையாரூரிற் கண்டடியேனயர்த்தவாதே. (உ)

ஒருகாலத்தொருதேவர்கண் கொண்டாணையுழிதோறுழியுயர்ந்தான் மன்னை, வருகாலஞ்செல்காலமாயினுனைவன் கருப்புச்சிலைக்காமனுடலட்டாணைப், பொருவேழக்களிற்றிறிவைப் போர்வையாணைப் புள்ளரையனுட மன்னைப் பொடியெய்தாணை, அருவிவன்விதகர்த்தெச்சன் மலையொண்டாணை யாரூரிற் கண்டடியேனயர்த்தவாதே. (ங)

மெய்ப்பால்வெண்ணீர் மணிந்தமேனியாணைவெண்பளிங்கி னுட்பதித்தசோதியாணை, ஒப்பாணையொப்பிலாவொருவன் மன்னை யுத்தமனைநித்திலத்தை யுலகமெல்லாம், அவப்பாணைக்கோவாணைவருவிப்பாணைவல்லனை யென்மனத்தகத்தே மன்னினுனை, அப்பாலைக்கப்பாலைக்கப்பாலானையாரூரிற் கண்டடியேனயர்த்தவாதே. (ச)

பிண்டத்திற் பிறந்தொருபொருளை மற்றைப்பிண்டத்தைப்படைத்ததனைப் பெரியவேதத், துண்டத்திற்றுணிபொருளைச்சுடுதியாகுச்சுழல்காலாய்நீராகிப்பாராயிற்றைத், கண்டத்திற்றீறுஞ்சமுதுசெய்துகண்முன்றுபடைத்ததொரு கரும்பைப்பாலை, அண்டத்துக்கப்புறத்தார்தமக்குவித்தையாரூரிற் கண்டடியேனயர்த்தவாதே. (ரு)

நீதியாய்நிலனாகிதெருப்பாய்நீராய்நிறைகாலாயிவையிற்றினியமமாகிப்பாதியாயொன்றாகியிரண்டாய்மூன்றாய்ப்பரமானுவாய்ப்பழுத்தபண்களாகிச்சோதியாயிருளாகிச்சுவைகளாகிச்சுவைகலந்தவப்பாலாய்விடாய்விட்டின் ஆகியாயந்தமாய்கின்றான் மன்னையாரூரிற் கண்டடியேனயர்த்தவாதே. (க-க௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

27 ௨௪௧. திருவாரூர் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொய்ம்மாய்ப்பெருங்கடலிற் புலம்பாநின்றபுண்ணியங்காமவினைகாடினவரீங்கள், இம்மாய்ப்பெருங்கடலையரித்துத்தின்பிரக்கெல்லையெகிடந்துதான்யாநிலுவாரேனார், தம்மாணத்தலைமனைத்தண்ணலாரூர்த்தடங்கடலைத்தொடர்ந்தோரையடங்கச்செய்யும், எம்மான் மனடித்தொடர்வானுழிதர்கின்றெனிடையிலென்கெடுவிர்காளிடதேன்மின்னே. (க)

௨௪௦. திருவாரூர் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பாதித்தன்றிருவுருவிற் பெண்கொண்டாணைப்பண்டொருகாற்ற்சமுக்கையழுவித்தாணை, வாதித்துத்தடமலரானசிரங்கொண்டாணைவண்கருப்புச்சிலைக்காமனுடல்கொண்டாணைச், சோதிச்சந்திரன்மேனிமறுச்செய்தாணைச்சுடரங்கிதேவனையோர்கைக்கொண்டாணை, ஆதித்தன்பற்கொண்டவம்மான் மன்னையாரூரிற் கண்டடியேனயர்த்தவாதே. (க)

வெற்புறுத்ததிருவடியாற் று மட்டாணைவிளக்கினொளியின்னினொளிமுத்தின்சோதி, ஒப்புறுத்ததிருவுருவத்தொருவன் மன்னையோதாதேவேதமுணர்ந்தான் மன்னை, அப்புறுத்தகடனஞ்சமுண்டான் மன்னையமுதுண்டாருலந்தாலுமலவாதாணை, அப்புறுத்தநீரகத்தேயழவானுனையாரூரிற் கண்டடியேனயர்த்தவாதே. (உ)

ஒருகாலத்தொருதேவர்கண் கொண்டாணையுழிதோறுழியுயர்ந்தான் மன்னை, வருகாலஞ்செல்காலமாயினுனைவன் கருப்புச்சிலைக்காமனுடலட்டாணைப், பொருவேழக்களிற்றிறிவைப் போர்வையாணைப் புள்ளரையனுட மன்னைப் பொடியெய்தாணை, அருவிவன்விதகர்த்தெச்சன்மலையொண்டாணை யாரூரிற் கண்டடியேனயர்த்தவாதே. (ங)

மெய்ப்பால்வெண்ணீ மணிந்தமேனியாணைவெண்பளிங்கி னுட்பதித்தசோதியாணை, ஒப்பாணையொப்பிலாவொருவன் மன்னையுத்தமனைநித்திலத்தை யுலகமெல்லாம், அவப்பாணைக்கோவாணைவருவிப்பாணைவல்லனை யென்மனத்தகத்தேதமன்னினுனை, அப்பாலைக்கப்பாலைக்கப்பாலானையாரூரிற் கண்டடியேனயர்த்தவாதே. (ச)

பிண்டத்திற் பிறந்தொருபொருளை மற்றைப்பிண்டத்தைப்படைத்ததனைப் பெரியவேதத், துண்டத்திற்றுணிபொருளைச்சுடையாகுச்சுழல்காலாய்நீராகிப்பாராயிற்றைத், கண்டத்திற்றீறுஞ்சமுதுசெய்துகண்முன்றுபடைத்ததொரு கரும்பைப்பாலை, அண்டத்துக்கப்புறத்தார்தமக்குவித்தையாரூரிற் கண்டடியேனயர்த்தவாதே. (ரு)

நீதியாய்நிலனாகிதெருப்பாய்நீராய்நிறைகாலாயிவையிற்றினியமமாகிப்பாதியாயொன்றாகியிரண்டாய்மூன்றாய்ப்பரமானுவாய்ப்பழுத்தபண்களாகிச்சோதியாயிருளாகிச்சுவைகளாகிச்சுவைகலந்தவப்பாலாய்விடாய்விட்டின் ஆகியாயந்தமாய்கின்றான் மன்னையாரூரிற் கண்டடியேனயர்த்தவாதே. (க-க௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

27 ௨௪௧. திருவாரூர் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொய்ம்மாய்ப்பெருங்கடலிற் புலம்பாநின்றபுண்ணியங்காமவினைகாடினவரீங்கள், இம்மாய்ப்பெருங்கடலையரித்துத்தின்பிரக்கெல்லையெகிடந்துதான்யாநிலுவாரேனார், தம்மாணத்தலைமனைத்தண்ணலாரூர்த்தடங்கடலைத்தொடர்ந்தோரையடங்கச்செய்யும், எம்மான் மனடித்தொடர்வானுழிதர்கின்றெனிடையிலென்கெடுவிர்காளிடதேன்மின்னே. (க)

ஐம்பெருமாயுதங்காளொருவிரவேண்டிற்றொருவிரவேண்டிண்டிவ்வவனி
யெல்லாம், முப்புரமேயும்வசமேயாக்கவல்லீர்க்கில்லையேனாகப்போகம்யானேல்வா
னேர், உம்பருமாயுதியுமாயுலகேழாகியொள்ளாரூர்நன்னமிர்தாம்வள்ளல்வானேர்,
தம்பெருமானாய்நின்ற வரணக்காண்பென் றடைப்படுவேற்கருதித் தருக்கேன்
மின்னே. (உ)

சில்லுருவிற்குறியிருத்திருத்தித்தல்பற்றிச்செழுங்கணுளைக்குறித்துநீங்கமன்ற
பல்லுருவிற்குறியில்புண்டபஞ்சபூதப்பளகிருமவசமன்றேபாரேலெல்லாம்
சொல்லுருவிற்குடர்முன்றருருவமுன்றாய்த் துநயனமுன்றருகயாண்டவாநர்
நல்லுருவிற்கிவனடியேயடைவே னுமமானமைப்புண் ணோன்கமைத் துநீர்நடமின்ச

உன்னுருவிற்கவையொளியூரேசைநாற்றத்ததுபின்பினதுகுறிப்பாகுமைவிர
துங்கள், மன்னுருவத்தியற்கைகளால்வைப்பிர்க்கையோவையகமேற்பாதேயா
னேல்வானேர், பொன்னுருவைத்தென்னுநர்மன்னுருன்மைபுநிச்செயிலாந்நி
வக்கொழந்தைப்புருந்தென்சிற்தை, தன்னுருவைத்தநவனையொலித்தநனைத்த
லைப்படுவேன் துலைப்படுப்பான் தருக்கேன்மின்னே. (ச)

துப்பினைமுன்பற்றறவிறலேயிக்கசொர்வுபடுகுட்சியமெகமேநீங்கன், அப்
பிணையப்பாவித்திவ்வுலகமெல்லா முழறுமிதுகுறைமுடிபிரிர்க்கரிதேயென்பன்,
வைப்பினைப்பொன்மதிலாரூர்மணியைவைகன்மணானையெயர் பொருபாணையாரே
தங்கள், அப்பினைச்செப்படவடைவே னுமமானுனுமாட்டுணைதோட்டிந்நிலை
யேன்மின்னே. (ரி)

பொங்குமதமானமேயார்வச்செற்றக்குரோதமேயுலோபமேபொறையேயீங்
கள், உங்கள்பெருமானிலத்தினெல்லையெல்லாமுழறுமிதுகுறைமுடிபிரிர்க்கரிதேயா
னேல், அங்கமலத்தயனொடுமாலாகிமற்றுமதற்கப்பாலொன்றறியறியவொண்ணச்,
செங்கனகத்தனிக்குன்றைச்சிவனையாரூர்ச் செல்வனைச்சேர்வே னுமமாற்செறுக்
கன். (ர)

இடர்பாவமெனமிக்கதுக்கவேட்கைவெறுப்பேயென்றனைவீருமுலையையோ
டிச், குடைகின்றிர்க்குலசங்கன்குலங்குநுங்குநுநீர்நின்றதமையாதேயானேல்
வானேர், அடையார்தம்புரமுன்றமெமிரெய்தாணையமார்புடம்பெருமானையானே
யாரூர், உடையானைக்கடுகச்சென்றடைவே னுமமாலாட்டுணைதோட்டிந்நிலை
யேன்மின்னே. (அ)

விரைந்தாளுநல்குரவேசெல்வேபொல்லாவெகுட்சியமெகிழ்ச்சியெவெறுப்
பேயீங்கள், இரைந்தோடிமாநிலத்தையரித்துத்தின்பிர்க்கில்லையெய்நகர்போகம்
யானேல்வானேர், கரைந்தோடவருஞ்சையமுறுச்செய்தகற்பகத்தைத்தற்பாந்
தைத்திருவாரூரில், பாஞ்சோதினைக்காண்பென் றிடேனும்பணிபிற்பரிந்தோடி
யோட்டந்தபகட்டேன்மின்னே. (அ)

முன்வாயதொழிற்பஞ்சேந்திரியுவஞ்சமுகரிகாண்முழுதுயிவ்வுலகையோடி
நான்வாயுதம்முடையவம்மராணநடாத்துகின்றிர்க்கமையாதேயானேல்வானேர்

நீள்வானமுடகதனைத்தாங்கினிற் றநெடுந் துணைப்பாதா ளக்கருவையாரூர் [னே.
 ளாவாணைக்கடுக்கச்சென் றடைவேனும்தாலாட்டுணேனோட்டந்தீங்கலையென்மின்

சுருக்கமொடுபெருக்கநிலைநீத்தல்பற்றித்துப்பறையென்றனைவீரிவ்வுலகையோடிச், செருக்கமிகைசெலுத்தியும்செய்கைவைகல்செய்கின்றீர்க்கமையாதேயானேன்மிக்க, தருக்கமிகவரையெடுத்தவரக்களுகந்தளரவடியெடுத்தவன்மன்பாடல்கேட்டு, இரக்கமெழுந்தருளியவெம்பெருமான்பாதத்திடையிலேன்கெடுவீர்காளிடேறன்மின்னே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

௨௪௨.

ர் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

நீற்றினையுநெற்றிமேலிட்டார்போலுங்காமேவெள்ளெலும்புபூண்டார்போலும், காற்றினையுங்குதாக்கடந்தார்போலுங்கண்ணின்மேற்கண்ணென்றுடையார்போலும், கூற்றினையுஞ்ஞாநமுலாலுதைத்தார்போலுங்கொல்புலித்தோலாடைக்குழுகார்போலும், ஆற்றினையுஞ்செஞ்சடைமேல்வைத்தார்போலுமணியாரூர்த்திருமுலட்டானனாரே. (௧)

பரியதோர்பாம்பரைமேலார்த்தார்போலும்பாசுபதம்பார்த்தற்களித்தார்போலும், கரியதோர்களிற்றூரிலைபோர்த்தார்போலுங்காபாலங்கட்டங்கக்கொடியார்போலும், பெரியதோர்மலைவில்லாலெய்தார்போலும்பேர்நந்தியென்னும்பெயரார்போலும், அரியதோரணங்களட்டார்போலுமணியாரூர்த்திருமுலட்டானனாரே. (௨)

துணியுடையர்தோலுடையவென்பார்போலுந்தாய்திருமேனிச்செல்வார்போலும், பிணியுடையவடியாரைத்தீர்ப்பார்போலும்பேசுவார்க்கெல்லாம்பெரியார்போலும், மணியுடையமாநாகமார்பார்போலும்வாசுகிமாநாணுகவைத்தார்போலும், அணியுடையநெடுவீதிடப்பார்போலுமணியாரூர்த்திருமுலட்டானனாரே.

ஓட்டகத்தேயுணைவுகந்தார்போலுமோருருவாய்த்தோன்றியுயர்ந்தார்போலும், நாட்டகத்தேநடைபலவுகின்றார்போலுனான்பெருங்கடற்கோர்நாதார்போலும், காட்டகத்தேயாடலுடையார்போலுங்காமரங்கள்பாடித்திரிவார்போலும், ஆட்டகத்திலாணைந்துகந்தார்போலுமணியாரூர்த்திருமுலட்டானனாரே. (௩)

எனத்தினமருப்புப்பூண்டார்போலுமிமையவர்களேத்தவிருந்தார்போலும், கானக்கல்லாற்றினிலுார்போலுங்கடனஞ்சமுண்டிருண்டகண்டார்போலும், வானத்தினமகிசேர்சடையார்போலும்வான்குயிலைவெற்பின்மகிழ்தார்போலும், ஆனத்துமுன்னெழுத்தாய்நின்றார்போலுமணியாரூர்த்திருமுலட்டானனாரே. (௪)

காமனையுங்கரியாகக்காய்ந்தார்போலுங்கடனஞ்சமுண்டிருண்டகண்டார்போலும், சோமனையுஞ்செஞ்சடைமேல்வைத்தார்போலுஞ்சொல்லாகிச்சொற்பொ

ருளாய் ந்ரூர்போலும், நாமனையுள்வேதத்தார்தாமேபோலுந்கையோர்பான்
மகிழ்தநம்பர்போலும், ஆமயுனைத்திருமுடியார் தாமேபோலுமணியாரூர்த்திரு
மூலட் னனரே. (௬)

முடியார்மதியரவம்வைத்தார்போலுமுவுலகுத்தாமேயாய்தின்றார்போலும் [ம்
செடியார்தலைப்பலிகொண்டுமுவார்போலுஞ்செல்கதிதான்கண்டசிவனார்போலு
முடியார்நஞ்சுண்டிருண்டகண்டர்போலுங்கங் காளவேடக்கருத்தார்போலும்
அடியாரமையுக்கப்பார்போலுமணியாரூர்த்திருமூலட்டானனரே. (௭)

இந்திரத்தையினிதாகவீந்தார்போலுநிலையவர்கங் வந்திறைஞ்சுநிலைவர்
போலும், சுந்தரத்தபொடிதனைத் துதைந்தார்போலுந்தாத்தையதிருமேனித் தொ
ன்மலேபோலும், மந்திரத்தைமனத் துள்ளைவைத்தார்போலுமராககாணுகவோக்
தார்போலும், அந்திரத்தேயணியாநஞ்சுண்டார்போலுமணியாரூர்த்திருமூலட்டா
(௮)

பிண்டத்தைக்காக்கும்பிராரூர்போலும்பிறவியிறவிலாதார்போலும்
முண்டத்துழக்கன் னுடையார்போலுமுழுகிழுகமுதல்வார்போலும்
கண்டத்திறையேகறுத்தார்போலுங்காந்திகாரோவாமேயார்போலும்
அண்டத்துக்கப்புறமாய்தின்றார்போலுமணியாரூர்த்திருமூலட்டானனரே. (௯)

ஒருகாலத்தொன்றாகித்தார்போலுமுழிபலகண்டிருந்தார்போலும், பெரு
காமேவெள்ளத்தவிர்த்தார்போலும்பிறப்பிடும்காசாக்காடொன்றில்லார்போலும்
உருகாதாருள்ளத்திலிலார்போலுமுகப்பார்த்தம்மனத்தெய்வநீய்கார்போலும்,
அருகாகவந்தெனையஞ்சுவென்பாரணியாரூர்த்திருமூலட்டானனரே. (௧௦)

நன்றாகநடைபலவுநவின்றார்போலும்ஞானப்பெருங்குடற்போவந்தார்போலும்
ம், தொன்றாகிக்கொன்றதொன்றுண்டார்போலுங்கோளரக்கரிகோன்றலென்கு
றைத்தார்போலும், சென்றார்திரிபுரங்கவெய்தார்போலுத்திசையனைத்தமாய்வத்
துமாநார்போலும், அன்றாகலாபிரம்போரார்போலுமணியாரூர்த்திருமூலட்டான
(௧௧)

பருக்கிப்பலம்.

29 உசந. திருவாரூர் - திருச்சிபாண்டவர்.

திருச்சிபாண்டவர்

திருமணியைத்தித்திக்குத்தேனைப்பாலேத்திக்குருப்பினிர் உவையெய்தெயிற்
த்தேறம், குருமணியைக்குழன்மொத்ததாளம்வினைபாக்கையாவினச்சரிசின்
பாணியாண்ப், பருமணியைப்பவளத்தைப்பசும்பொன்முத்தைப் பருப்பத்திலிரு
ங்கலத்தைப்பாவந்திர்க்கும், அருமணியையாருலம்மான்மனையறியாதடியே
னயர்த்தவாமே. (௧௨)

பொன்னேபோற்றிருமேனியுடையான மண்ணப்பொங்குவெண் ணூலாண்ப்
புனிதன்மனை, மின்னாமை மின்னிடையான்பாகுன் மண்ணேவெழுத்தினுரிநரும்பிப்
போர்த்தான்மனைத், தன்னுனைத்தன்னொபாரில்லாதானைத்தத் தவயுநயுத்தமனை
த்தழல்போன்மேனி, அன்னையாரூரிலம்மான்மனையறியாதடியேனயர்த்த
வ. (௧௩)

ஏற்றானையேழுமுகுமாணான் நன்னையேழ்கட-லுமேழ்மலைபுமாணான் நன்னைக்
கடற்றானைக் கடற்றமுறைத்தான் நன்னைக் கொடுக்கொண்டே தாரகையான் நனைக்
காற்றானைத்தியானை ருமாகிக்கடிகமழும்புன்சடைமேற்கங்கைவெள்ள
ஆற்றானையாருரிலம்மான் நன்னையறியாதடிநாயேனயர்த்தவாதே. (ங)

வாதமே டிக்கண் டச
சந்திரனுமெவங்கதிருமாயினுனைச் சங்குனைச் சங்குக்குழையான் நன்னை
மந்திரமூலமறப்பொருளுமாணான் நன்னை மறமையுமியம்மையுமாணான் நன்னை
அந்திரனையாருரிலம்மான் நன்னையறியாதடிநாயேனயர்த்தவாதே. (ச)

பிறநெறியாய்ப்போகிப்பிஞ்ஞகனுமாய்ப்பிந்ததையுப்பத்தர்மனத்தினுள்ளே
உறநெறியாயோமமாயிமக்காட்டிலாரிபலவிடநட்டமாடினனைத்
துறநெறியாய்த் துபமாய்த்தோற்றமாகிராற்றமாய்கன்மலர்மேலுறையானின்ற
அறநெறியையாருரிலம்மான் நன்னையறியாதடிநாயேனயர்த்தவாதே.

பழகியவல்வினைகள் பாற்றுவானைப்பசுபதியைப்பாவகனைப்பாவந்தீர்க்கும்
குழகனைக்கோளாவொன்றாட்வானைக்கொடுக்கொட்டிகொண்டே தாரகையான் நன்
விழகனைவீரட்டமேவினானைவிண்ணவர்களைத்திவிரும்புவானை [னை
அழகனையாருரிலம்மான் நன்னையறியாதடிநாயேனயர்த்தவாதே. (சு)

குளாமணியேசர்முடியான் நன்னைச் சண்ணவண்ணீறணிந்தசோதியானைக்
கோள்வாயரவமசைத்தான் நனைக்கொல்புவித்தோலாடைக்குழகன் நன்னை
நாள்வாயும்பத்தர்மனத்துளானைதம்பனைச் சக்கனைமுக்கனானை
ஆள்வானையாருரிலம்மான் நன்னையறியாதடிநாயேனயர்த்தவாதே. (எ)

முத்திரைமணிதன்னமாணிக்கத்தை முவாதகற்பகத்தின்கொழுந்துதன்னைக்
கொத்திரைவயிற்றைவதகெட்டிலுத்திறைவாப்பொன்றாட்வதகன் நன்னைப்
பத்திரைப்பத்தர்மனத்துளானைப்பருதிபோற்றிருமணிபுடையான் நன்னை
அத்திரையாருரிலம்மான் நன்னையறியாதடிநாயேனயர்த்தவாதே. (அ)

பையாடரவங்கையெத்தினுனப்பருதிபோற்றிருமணிப்பானீற்றானை
கெய்யாடுதிருமேரிநிலன் நன்னைகெற்றிமேன்மற்றொருகண்ணிறைவித்தானை
செய்யானைச்செழுமப்பவளத்திரனொப்பானைச் செஞ்சடைமேல்வெண்டிங்கள்சேர்
ஐயாறமேயானையாரானையறியாதடிநாயேனயர்த்தவாதே. [த்தினுனை

சேரர்முடிபத்துடையான் நனைத்தேகழியத்திருவிரலாநிசையதுளங்கிப்
பேராற்பெருமைகொடுத்தான் நனைப்பெண்ணிரண்டிமாணுமாய்கின்றான் நன்னை
பேரார்புரங்கள் புரனுளும்புண்ணியினவெண்ணீறணிந்தான் நன்னை [ப்
ஆரானையாருரிலம்மான் நன்னையறியாதடிநாயேனயர்த்தவாதே. (க)

உசச. திருவாரூர் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

எம்பந்தவல்லினேநாய்தீர்த்திட்டான்காணெழ்கடலுமேமுலகுமாயினன்காண், வம்புந்துகொன்றையந்தார்மாலையான்காண்வளர்மதிசேர்கண்ணியன்காண் வாறேர்வேண்ட, அம்பொன்றானுமுவையிலுமெரிசெய்தான்காணலாடியானஞ் சமாடினன்காண், செம்பொன்செய்மணிமாடத்திருவாரூரிற்றிருமூலட்டானத் தெஞ்செல்வன்னுனே. (க)

அக்குலாமரையினன்காணடியார்க்கென்றுமாரமுதாயண்ணிக்குமையாற்றுகாண், கொக்குலாம்பீலியொடுகொண்டமாலேகுளிர்மகிபுகூரவுநீருஞ்சென்னித், தொக்குலாஞ்சடையினன்காண்டொண்டர்சொல்லித்தூதெறிகாண்வான வர்கடுதெய்தேத்தும், திக்கெலாநிறைந்தபுகழ்த்திருவாரூரிற்றிருமூலட்டானத் தெஞ்செல்வன்னுனே. (உ)

நீரேறுசடைமுடியெந்நிமலன்றன்காணெற்றிமேலொற்றைக்கண்ணிறைநிக் தான்காண், வாரேறுவனமுலையாள்பாகத்தான்காண்வளர்மதிசேர்சடையான்காண்மாதேவன்காண், காரேறுமுகிலையகண்டத்தான்காண்மல்லாலின்மீதுநங்கள் சொல்லினன்காண், சீரேறுமணிமாடத்திருவாரூரிற்றிருமூலட்டானத்தெஞ்செல் வன்னுனே. (ங)

காணேறுகளிற்றுரிவைப்போர்வையான்காண்கற்பகங்காண்காலையன் னுதைசெய்தான்காண், ஊனேறுமுடைதலையிற்பலிகொள்வான்காணுத்தமன்கா ணெற்றியுற்றேவினன்காண், ஆனேறென்றதுவேறுமண்ணுன்காணுதித்தன் பல்லிறுத்தவாதிதான்காண், டேனேறுமலர்ச்சீசாலைத்திருவாரூரிற்றிருமூலட்டா னத்தெஞ்செல்வன்னுனே. (ச)

பிறப்போடிதப்பென்றுமில்லாதான்காண்பெண்ணுருவோடாணுருவமாயி னன்காண், மறப்படுமென்சிறந்தமருணிக்கினன்காண்வானமருமறியாதநெறிகத் தான்காண், கறப்படுமலர்ந்துபல்லந்நஞ்சாந்தங்கொண்டேத்திகாணும்வாரேற், சிறப்போடுபூசுக்குத்திருவாரூரிற்றிருமூலட்டானத்தெஞ்செல்வன்னுனே. (ரு)

சங்கரன்காண்சக்கரமாற்கருள்செய்தான்காண்தருணெந்துசேகரன்காண்ட லைவன்னகாண், அங்கமலத்தயன்சிரங்கோந்திலான்றையறுத்தவன்காணணி பொழில்சூழையாற்றுகாண், எங்கன்பெருமாண்காணென்னிடர்கள்போகவருள் செய்யுமிறைவன்காணிமையோரேத்தும், செங்கமலவயல்புடைகுத்திருவாரூரிற் றிருமூலட்டானத்தெஞ்செல்வன்னுனே. (கூ)

நன்றருளித்தீதகற்றுமபிரான்காணுண்மறையோடாறங்கமாயினன்காண், மின்றிகழுஞ்சோதியன்காணுதிதான்காண்வெள்ளேறுநின்றலவுகொடியின்கா ண், துன்றுபொழிற்கச்சியேகம்பன்னுன்காண்சோற்றுத்திறையான்காண்சோலை சூழ்ந்த, தென்றலார்மணங்கமழ்த்திருவாரூரிற்றிருமூலட்டானத்தெஞ்செல்வன் னுனே. (எ)

பொன்னலத்தநறுங்கொன்றைச்சடையினுன்காண்புக ளுரும்பூணமும்பொ
றன்காண், மின்னலத்த நுண்ணிடையாள்பாகத்தான்காண்வேகியன்காண்
வெண்புரிநுன்மாற்பினுன்காண், கொன்னலத்தமூவிலேவேலெந்தினுன்காண்கோல
மாரீதணிந்தமேனியான்காண், செந்நலத்தவயல்புடைசூழ்திருவாரூரிற்றிருமூலட்
டானத்தெஞ்செல்வன்றானே. (அ)

விண்டவர்தம்புரமூன்றுமெரிசெய்தான்காண்வேலைவிடமுண்டிருண்டகண்டத்
தான்காண், மண்டலத்திலொளிவளரவிளங்கினுன்காண்வாய்ப்புருமறைக்காடுமரு
வினுன்காண், புண்டரிகக்கண்ணனும்கூவினமேலைப்புத்தேருங்காண்பரியபுராண
ன்றான்காண், தெண்டிரைநீர்வயல்புடைசூழ்திருவாரூரிற்றிருமூலட்டானத்தெஞ்
செல்வன்றானே. (க)

செருவளருஞ்செங்கண்மாலேற்றினுன்காண்டென்னுணைக்காவான்காண்ட
யில்விழ, மருவலர்தம்புரமூன்றுமெரிசெய்தான்காண்வஞ்சகர்பால னுன்காதமைந்
தன்றான்காண், அருவரையையெடுத்தவன்மன்சிரங்கர்பத்தமைந்நாண்ருதோளு
பெரித்தலறவன்று, திரவிரலாலடர்த்தவன்காண்திருவாரூரிற்றிருமூலட்டானத்
தெஞ்செல்வன்றானே. (க௦)

ம்பலம்.

௨/௨௪௩. ரவாரூர் - ரண்டகம்

ம்பலம்

இடர்கெடுமாறெண் ணுதியெனஞ்சேரீவாவிண்டொளிக்சேர்கங்கைச்சடை
யாயென்றும், கடரொளியாயுள்விளங்குசோதியென்றுநூறிதுசேர்ந்திலங்குதோ
ளாயென்றும், கடல்விடமதுண்டிருண்டகண்டாவென்றுங்கலைமான்மறியேந்துகை
யாவென்றும், அடல்விடையாரமுதேயாதியென்றுமாரூராவென்றென்றேயல
ருதில்லே. (க)

செடியேறுதிவினைகடரும்வண்ணஞ்சிந்தித்தேநெஞ்சமேதிண்ணமாகப், பொடி
யேறுதிருமேனியுடையாயென்றும் புரந்தரன்மன்றேருணித்தபுனிதாவென்றும்,
அடியேனையாளாகக்கொண்டாயென்றுமம்மாளேனயாரூரெம்மரசேயென்றும், கடி
நாறுபொழிந்தக்கிச்சுக்கம்பாவென்றுக்கற்பகமேயென்றென்றே நகதறநிலே. (உ)

நிலைபெறுமாறெண் ணுதியெனஞ்சேரீவாநித்தலுமெம்பிரா னுடையகோயி
ல்புக்குப், புலர்வதன்முன்னலகிட்டுமெழுக்குமிட்டுப்பூமலைபுனைந்தேத்திப்புகழ்ந்
துபாடித்தலையினுற்கும்பிட்டுக்கூத்துமாடிச்சங்கராசயபோற்றிபோற்றியென்றும்
அலைபுனல்சேர்செஞ்சடையெம்மாதியென்றுமாரூராவென்றென்றேயலருநிலே.

புண்ணியமுன்னெறியுமாவதெல்லாஞ்சேமயிதுகண்டாய்பொருந்தக்கேணி
நுண்ணியவெண் ணுலகிடந்தமார்பாவென்றுநுந்தாதவொன்சுடரேயென்றுகாளு
ம், விண்ணியங்குதிவர்களும்தேவநான்கும்விரைமலாமேனான்முதனுமா லுங்கூடி,
எண்ணியதிருநாமமுடையாயென்றுமெழிலாரூராவென்றேயேத்தாரீலே. (ஈ)

இழைத்தநாளெல்லைகடப்பகன்றூரீரவினெடுகண்பாகுநீமேந்திவாழ்த்திப்,
பிழைத்ததெலாம்பொறுத்தருள்செப்பெரியோயென்றுப்பிஞ்சுநகையெனமைந்தருவி
லுங்கண்டாவென்றும், அழைத்தலறியடியேறுன்னரணங்கண்டாயணியாருரிடங்
கொண்டவழகாவென்றும், குழற்சடையெங்கோனென்றும், எடுக்கெடுத்தேகுந்தி
லையென்மேனன்கூறினே (19)

ரீப்பரியபல்பிறவிசீஞ்சும்வண்ணநினைத்திருந்தேன்காவொஞ்செய்தித்தமாக்கச்
செப்பிரியாவெல்கொடியினையென்றுஞ்சுவலோகநெறித்தகதிவாண்டியவாய்,
பூப்பிரியாநாண்முகநுழம்புள்ளின்மேலைப் புண்டரிகக்கண்ணுறுப்பிற்நிலையென்ன
தீப்பிழம்பாய்கின்மவனென்கெல்லவமல்குத்திருவாரூராவென்கெதித்தெடுத்தே (20)

பற்றினின்பாவங்கள்பாற்றவேண்டிநம்பகதிக்குச்செல்லவொருநாற்புகவேண்
டினல், சுற்றினின்றுழவினைகல்வீழ்க்கவெண்டிசொல்ல, நெருங்கக்கண்ணுஞ்சுறுந்து
சாவன்னாம், உற்றவருமுறுதுணையுரியேயென்றுமுன்னையலொலிநுந்தையமுள்
கேனென்றும், புற்றவக்கச்சார்த்தபுனிதாவென்றும்பொழிலாகுராவென்றேமேபா
(21)

மதிதருவநெஞ்சமெயுஞ்சேபாகவழியாவதுதகாட்டாய்வாடுநூர்க்கெல்லாம்
அகிபதியேயாமுதேயாதியென்றும்மமானேபாருடையவைபாவென்றும்
துதிசெய்துதுன்றமலர்கொண்டுதுவிக்குழும்வலஞ்செய்துகொண்டிடாடங்
கதிர்மதிசேர்சென்னியனேகாலகாலாகப்பகமெயென்றென்றேமகநூதில்லை, அடி
பாசத்தைப்பற்றறுக்கலாகுநெஞ்சேபரஞ்சோதிபண்டாங்காபாவகாசா
தேசத்தொளிவிளக்கேதவதேவேதிருவாரூர்த்திருமுலட்டாருவென்றும்
நேசத்தைநீபெருக்கென்றின்றன்கிதித்தலுஞ்சென்றடிமேல்சிறித்துதின்றும்
ஏசுநூரின்மறமையோரேமறையென்றும்மெப்பருமானென்றென்றேமயத்தாதில்லே (22)

புலன்களைந்தாலாட்டுண்டுபோதுபோக்கிப்புறம்புறம்கிரியாப்போதுவெ
ஞ்சே, சலங்கொள்கடையுடையதலைவாவென்றும், எந்தக்கண்ணெப்பருவேள்வி
தகர்த்தாயென்றும், இலங்கையர்கோன்றிரெறித்தவிசுவாவாயென்றும், எவெழிலாரு
ரிடங்கொண்டவெந்தாயென்றும், நலங்கொளடியென்புலையெல்லாவத்தாயென்றும்
நாடேர்நூரின்மேத்தாய்கன்மையாமே (23)

திருநாவலுக்கரசுவாமிகள்

திருநாவலுக்கரசுவாமிகள் - மோற்றித்திருநாண்டி

திருச்சிற்றம்பலம்

கற்றவர்களுண்ணுங்கணியேபோற்றிகுழலடைந்தார்கெல்லுங்கதியேபோற்றி
அற்றவர்கட்காரமுதமாய்போற்றியல்லலறுத்தடியேன்னாய்கடாய்போற்றி
மற்றொருவரொப்பில்லாமைந்தாபோற்றி வானவர்கன்போற்றாமருந்தேபோற்றி
செற்றவர்தம்புரமெரித்தகிவனேபோற்றி திருமுலட்டானனேமோற்றிபோற்றி. (24)

வங்கமலிகடனஞ்சமுண்டாய்போற்றிமதயானையீருரிவைபோர்த்தாய்போற்றி, கொங்குநாறும்கொன்றைத்தாராய்போற்றிகொல்புலித்தோலாடைக்குழகாபோற்றி, அண்ணையமர்கடம்பிறைவாபோற்றியாலமாரீழலறஞ்சொன்னாய்போற்றி, செங்கனகத்தனிக்குன்றைசிவனேபோற்றிதிருமூலட்டானனேபோற்றிபோற்றி.

(௨)

மலையான்மடந்தமனாபோற்றிமழவிடையாய்நின்பாதம்போற்றிபோற்றி, நிலையாகவென்னஞ்சினின்றாய்போற்றி நெற்றிமேலொற்றைக்கண்ணுடையாய்போற்றி, இலையார்த்தமூவிலேவேலேந்திபோற்றியேழ்கடலுமேழ்பொழிநுமாய்போற்றி, சிலையாலன்றையிலெரித்தசிவனேபோற்றிதிருமூலட்டானனேபோற்றிபோற்றி.

(௩)

பொன்னியலுமேனியனேபோற்றிபோற்றிபூதப்படையுடையாய்போற்றிபோற்றி, மன்னியசீர்மறைநாகுமாய்போற்றிமறியேந்தகையானேபோற்றிபோற்றி, உன்னுமவர்க்குண்மையனேபோற்றிபோற்றியுலகுக்கொருவனேபோற்றிபோற்றி, சென்னியிசைவெண்பிறையாய்போற்றிபோற்றிதிருமூலட்டானனேபோற்றிபோற்றி.

(௪)

நஞ்சடையசுண்டனேபோற்றிபோற்றிநற்றவனேசுன்பாதம்போற்றிபோற்றி, வெஞ்சுடரோன்பல்லிறுத்தவேந்தேபோற்றிவெண்மதியங்கண்ணிவினர்தாபோற்றி, தஞ்சிருளிலாடல்கந்தாய்போற்றி தூரீறுமெய்க்கண்ணிந்தசோதிபோற்றி, செஞ்சடையாய்நின்பாதம்போற்றிபோற்றிதிருமூலட்டானனேபோற்றிபோற்றி.

சங்கானேநின்பாதம்போற்றிபோற்றிசகாசிவனேநின்பாதம்போற்றிபோற்றிபொங்குநாறும்கொன்றைத்தாராய்போற்றிபுண்ணியனேநின்பாதம்போற்றிபோற்றி அங்கமலத்தையினுமாலங்காணுவனலுருவாநின்பாதம்போற்றிபோற்றி செங்கமலத்திருப்பாதம்போற்றிபோற்றிதிருமூலட்டானனேபோற்றிபோற்றி. (1)

வம்புலவுகொன்றைச்சடையாய்போற்றிவான்பிறையும்வாளாவும்வைத்தாய்போற்றி, கொம்பனையதுண்ணிடையாள்குறுபோற்றிருரைகழலாற்றும்புதைத்தகோவேபோற்றி, நம்புமவர்க்கரும்பொருளேபோற்றிபோற்றிநால்வேதமரநங்குமாய்போற்றி, செம்பொனேமரகதமேமணியேபோற்றிதிருமூலட்டானனேபோற்றிபோற்றி.

(௫)

உள்ளமாயுள்ளத்தேநின்றாய்போற்றியுசுப்பார்மனத்தென்றுநீங்காய்போற்றி வள்ளலேபோற்றிமணாபோற்றிவானவர்கோன்றருணித்தமைந்தாபோற்றி வெள்ளையேற்றும்கிரந்தாபோற்றிமேலோர்க்குமேலோர்க்குமேலாய்போற்றி தென்னாரீர்க்கங்கைச்சடையாய்போற்றிதிருமூலட்டானனேபோற்றிபோற்றி. (2)

பூவார்த்தசென்னிப்புனிதாபோற்றிபுத்தேனிர்போற்றும்கொருளேபோற்றி தேவார்த்ததேவர்க்குந்தேவேபோற்றிதிருமாலுக்காழியனித்தாய்போற்றி சாவாமேகாததென்னையாண்டாய்போற்றிசங்கொத்தநீர்மெஞ்சுதராபோற்றி சேவார்த்தவெல்கொடியாய்போற்றிபோற்றிதிருமூலட்டானனேபோற்றிபோற்றி

பிரமன் தன் சிரமரித்தபெரியோய்போற்றிப்பெண் ணுருவோடா ணுருவாய்நின் றாய்போற்றி, கரநா ன்குமுக்கண் ணுமுடையாய்போற்றிகாதலிப்பார்க்காற்றவெ ளியாய்போற்றி, அருமந்தத்தேவர்க்கரசேபோற்றியன் றாக்களைஞ்ஞான்குஞ்சா னந்தானும், சிரநெரித்தசேவடியாய்போற்றிப்போற்றிதிருமுலட்டானனேபோற் றிப்போற்றி. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

33 உசுஎ. திருவாரூரநெறி - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொருங்கைகமதகரியுருவைப்போர்வையாண்ப்பூவனமும்வலஞ்சுழியும்பொ ருந்தினுனைக், கரும்புதருக்கட்டியைன்னமிர்தைத்தேனாக்காண்பரியசெழுந்தரு லைக்கணக்கன்னுமை, இருங்கணகமதிலாரூர்முலட்டானத்தெழுந்தருளியிருந் தியமையோரேத்தும் தந்தவனையாரநெறியிலப்பன்மன்னையடைந்தடியேனருநி (௧)

கற்பகமுமிருசடருமாயினுனைக்காளத்திகயிலாயமலையுள்ளான, விழியிழை மதனழியவிழித்தான்மன்னையிசையனுக்குவேவனையின்னான்மன்னிப்ப, பொற்றாம ரும்பொழிலாரூர்முலட்டானம்பொருந்தியவெம்பெருமானப்பொருத்தாரித்தை, அம்புத்தனையாரநெறியிலப்பன்மன்னையடைந்தடியேனருவினேரோயறுத்தவாரே. (1)

பாதியொருபெண்முடிமேற்கங்கையாண்ப்பாருரும்பரங்குன்றமேயான்மன் னை, வேதியனைத்தன்னடியார்க்கெளியான்மன்னையெய்ஞ்ஞானவிகாரையென யோறும், போதியலும்பொழிலாரூர்முலட்டானம்புற்றிடங்கொண்டிருந்தார்ப் போற்றுவார்கள், ஆதியனையாரநெறியிலப்பன்மன்னையடைந்தடியேனருநிநீரோ யறுத்தவாரே. (௨)

நந்திபணிகொண்டருளுகம்பன்மன்னைநாகேச்சரட்டமாநண்ணினுளாக், சுந்தி மலரிட்டணிந்துவானோரேத்துந்தத்துவனைச்சக்கரமார்க்கீந்தான்மன்ன, இந்திய மழைபொழிலாரூர்முலட்டான மிடங்கொண்டபெருமானையிமையார்போறும், அந்தனையாரநெறியிலப்பன்மன்னையடைந்தடியேனருவினேரோயறுத்தவாரே. (3)

சுடர்ப்பவளத்திருமேனிவெண்ணிர்ருளைச்சோதியிவந்துநுங்காணமாடத் தானை, விடக்கொகாடிடமாகவுடையான்மன்னையிடுக்கணமெரியுட்டவல்லான்மன் னை, மடக்குலவுபொழிலாரூர்முலட்டானமன்னியவெம்பெருமானுமதியார்பேள் வி, அடர்த்தவனையாரநெறியிலப்பன்மன்னையடைந்தடியேனருவினேரோயறுத்த வாரே. (4)

(௫)

யவவுயர்க்கு

ன்னை, மாயவனுமலரவனும்வானோரேத்தமறிகடனஞ்சுண்டுக் தமைந்தன் மன்னை; மேயவனைப்பொழிலாநூர்முலட்டானம் விரும்பியவெம்பெருமானையெல்லாமுன்னே, ஆயவனையாரெறியிலப்பன் மன்னையடைந்தடியேனருவினேநோயறுத்தவாமே.

பொருளியனற்சொற்பதங்களாயினுனைப்புதலுநம்புறம்பயமும்மேயான் மன்னை, மறுளியலுஞ்சிந்தையர்க்குமருந்துதன்னைமறைக்காடுஞ்சாயக்காடுமன்னினை, இருளியனற்பொழிலாநூர்முலட்டானத்தினிதமரும்பெருமானையிமையோரேத்த, அருளியனையாரெறியிலப்பன் மன்னையடைந்தடியேனருவினேநோயறுத்தவாமே. (௭)

நாயந்தகட

க்க

ப்பா

ப், பாலனுக்குப்பாற்கடலன்றிந்தானமனைப்பணியுநந்தவடியாரா மன்னைச், சேறுகளும்வயலாநூர்முலட்டானஞ்சேர்ந்திருந்தபெருமானைப்பவளமின்ற, ஆலவனையாரெறியிலப்பன் மன்னையடைந்தடியேனருவினேநோயறுத்தவாமே.

ஒப்பொருவரில்லாதவொருவன் மன்னையோத்தாருமுறைமயுருமேவினை, வைப்பவனைமாணிக்கச்சோதியானைமாருதமுந்தீவெளிரீர்மன்னானனைப், பொ (1)

பகலவன் மன்பல்லுக்குத்தபடி மன் மனைப்பராய்த்துறைபைஞ்ஞீயிடம்பாவித்தானை, இகலவனையிராவணனையிடர்செய்தானையேத்தாதார்மனத்தகத்துளிருளானனைப், புகழ்கிலவுபொழிலாநூர்முலட்டானம்பொருந்தியவெம்பெருமானைப்போற்றாநிந்தை, அகலவனையாரெறியிலப்பன் மன்னையடைந்தடியேனருவினேநோயறுத்தவாமே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

34 உசுஅ. திருவாரூர் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒருவனாயுலகேத்ததின் மநாளோவோருருவேழுவருவமானநாளோ; ஒருவனாய்க்காலனைமுன்காய்ந்தநாளோகாமனையுங்கண்ணமுலால்விழித்தநாளோ, மருவனாய்மண்ணும்விண்ணுந்தொரித்தநாளோமான்மறிகையேந்தியோர்மாதோர்பாகம், திருவினாள்சேர்வதற்குமுன்னோபின்னோதிருவாரூர்கோயிலாக்கொண்டநாளோ.

மலையார்பொற்பாவையொடுமகிழ்ந்தநாளோவானவரைவலியமுதமுட்டியநாள், நிலைபெறுபெறுவித்துதின் மநாளோகினைப்பரியதழற்பிழம்பாய்திமிர்ந்தநாளோ; அலைசாமேயலைகடனஞ்சுண்டநாளோவமரர்கணம்புடைசூழவிருந்தநாளோ, கிலையான்முப்புரமெரித்தமுன்னோபின்னோதிருவாரூர்கோயிலாக்கொண்டநாளோ.

பாடகஞ்சேர்மெல்லடிந்பாவையாளுரீயும்போய்ப்பார்த்தன துபலத்தைக்காண்பான், வேடனாய்விவ்வாங்கியெய்தநாளோவிண்ணவர்க்குங்கண்ணவனாய்தின்

றநாளோ, மாடமொடுமானிகைகண்மல்கு, தில்லை மணி திருமும்பலத்தேமன்னிக்
கத்தை, ஆடுவான்புகுவதற்குமுன்னேபின்னேவணியாநூர்கோயிலாக்கொண்ட
நாளோ. (௩)

ஓங்கியுயர்ந்தெழுந்துநின்றநாளோவோருகம்போலேழுமாய்தின்றநாளோ
தாங்கியசீர்த்தலையானவானோர்செய்தநக்கன்றன்பெருவேள்யிதநகர்த்தநாளோ
நீங்கியநீர்த்தாமரையானெடுமாலோடுநில்லாயெம்பெருமாளேன்புறங்கெக்தி
வாங்கிமதிவைப்பதற்குமுன்னேபின்னேவணிராநூர்கோயிலாக்கொண்டநாளோ. (4)

பாலனாய்வளர்த்திலாப்பான்மையானேபணிவார்கட்குங்கவீசுபற்றினானே
நீலமாமணிகண்டத்தெண்டோளானேநெருநலாயின்றநாளோயாகும்
சீலமேசுவலோகநெறியேயாகுஞ்சீமையேகூர்மையேதுண்டெல்ல
கோலநீகொள்வதற்குமுன்னேபின்னேகுளிராநூர்கோயிலாக்கொண்டநாளோ. (5)

திரும்பலவும்வழிகாட்டிச்செய்கைகாட்டிச்சிறியையாய்ப்பிரியையாய்ப்பின்ற
நாளோ, மறம்பலவுமுடையாரைமயங்கந்தீர்த்துமாமுனிவர்க்குநூர்செய்தங்குருங்
தநாளோ, பிறங்கியசீர்ப்பிரமன்றன்றலைகையேந்திப்பிச்சைசெய்துண்டெழுந்துநின்ற
நாளோ, அறம்பலவுமுரைப்பதற்குமுன்னேபின்னேவணியாநூர்கோயிலாக்கொ
ண்டநாளோ. (6)

நிலந்தரத்துநீண்டுருவமானநாளோநிற்பனவுகடப்பனவுநீயேயாடுங்
கலந்துரைக்கக்கற்பகமாய்தின்றநாளோகாரநாந்தானாரவணிக் கற்றிநகன்
வலஞ்சுருக்கிவல்லசாரமாண்டுவிழுவாசுநயையாய்மடு, ததுவானேநூற்பாச்
சலந்தரணக்கொல்வதற்குமுன்னேபின்னேவணிராநூர்கோயிலாக்கொண்டநாளோ

பாதத்தால்முயலகளைப்பாதுகாத்துப்பாரகத்தேபாருடையாய்தின்றநாளோ,
கிதத்தைமிகப்பாடுமடியார்க்கென்றுச்சேடலாவாணுலகங்கொடுத்தநாளோ, பூக்கத்
தான்பொருநீபுனிதன்மேவிப்பொய்யுடையாமறைகால்வாநின்றனோர்க்கென்றுங்
வேதத்தைவிசிப்பதற்குமுன்னேபின்னேவணிராநூர்கோயிலாக்கொண்டநாளோ.

புகையெட்டும்போக்கெட்டும்புலங்கெட்டும்பூதலங் காவையெட்டும்பொ
ழில்கெட்டும், கலையெட்டுங்காப்பெட்டுங்காட்டியெட்டும்புறநீசுவடியெட்டந்தா
களைகெண்டும், நகையெட்டுநாளெட்டுங் கவையெட்டுவஞ் சிறந்தாரமணத்தகந்து
மலர்கெட்டும், திகையெட்டுந்தெரிப்பதற்குமுன்னேபின்னேதிருவாநூர்கோயி
லாக்கொண்டநாளோ. (௭)

சசனையுலகேழுமலையுமாகியிராவணனையீழித்திட்டிருந்தநாளோ
வாசமலர்மகிழ்தென்றலானநாளோமதயானையுரிபோர்த்துமகிழ்த்தநாளோ
தாதுமலர்சண்டிக்குக்கொடுத்தநாளோசகரர்சுனைமறித்திட்டாக்கொண்டநாளோ
தேசமுமையறிவதற்குமுன்னேபின்னேதிருவாநூர்கோயிலாக்கொண்டநாளோ. (8)

உசக. திருவெண்காடு - திருத்தாண்டகப்.

திருச்சிற்றம்பலம்

தூண்டுகடர்மேனித்தூரீரூடிச்சூலங்கையேந்தியோர்சுழல்வாய்நாகம்
பூண்டுபொறியரவங்காதிற் பெய்துபொற்சடைகளையதாழப்பூரிலெண்ணூலர்
ரீண்டுசுடந்திலங்குதிங்கர்சூழநெடுந்தருவேவந்தெனதுநெஞ்சங்கொண்டார்
வேண்டுதடைநடக்கும்வெள்ளேறேறிவெண்காடுமேவியவிகிர்தனாரே. (க)

பாதந் தணிப்பார்மேல்வைத்தபாதர்பாதாளமேழுருவப்பாய்ந்தபாதர்
வதப்படாவண்ணநின்றபாதரேழுலகுமாய்நிறிவகபாதர்.
ஒத்ததொலிமடங்கியூருண்டேறிபொத்தலகமெல்லாமொடுங்கியபின்
வேத்ததொலிகொண்டுவிணைகேட்பார்வெண்காடுமேவியவிகிர்தனாரே. (உ)

நென்னலையோரோடேந்திப்பிச்சைச்சென்றவந்தார்க்குவந்தேனென்றில்லே
புக்கேன், அந்நிலையேநிறென்றையங்கொள்ளாரருகேவருவார்போனோக்குகின்
றார், நுந்நிலைமையேதோதாமழர்நானேதோவென்றேனுக்கொன்றாச்சொல்ல
மாட்டார், மென்முலையார்கூடிவிரும்பியாடும்வெண்காடுமேவியவிகிர்தனாரே. (ங)

ஆகத்துமையடக்கியாறுசூடியையாயரவசைத்தங்கானேறேறிப்
போகும்பலவுடைத்தாய்ப்பூதஞ்சூழப்பூசித்தோலுண்டயாப்புருந்துநின்றார்
பாடுகிவான்சென்றேறேன்பற்றிறோக்கிப்பரிசுழித்தெனவலைகவந்தார்பாவிடேனை
மேகமுதிவூரிஞ்சுசோலைசூழந்தவெண்காடுமேவியவிகிர்தனாரே. (ச)

கொள்ளைக்குலழக்காதிற் குண்டைப்பூதங்கொடுகொட்டிகொட்டிக்குறித்து
ப்பாட, உள்ளங்கவந்திட்டுப்போவார்போலவுழிதருவார்நன்றெறியமாட்டேன்
மீண்டேன், கள்ளவழிவிழிப்பர்காணுக்கண்ணற்கண்ணுளார்போலேகரந்துநிற்
பர், வெள்ளச்சடைமுடியர்வேதராவர்வெண்காடுமேவியவிகிர்தனாரே, (ரு)

தொட்டிலங்குலத்தர்மழுவாளேந்திச்சுடர்க்கொண்தத்தாரணிந்துகவை
கன்பேசிப், பட்டிலெள்ளேறேறிப் பவிபுங்கொள்ளார்பார்ப்பாரைப்பரிசுழிப்பா
ரொக்கின்றாரம், கட்டிலங்குவெண்ணீற்றர்கணலப்பேடுக்கருத்தழித்துவகைவர்
ந்தார்க்காலமலை, விட்டிலங்குசடைமுடியர்வேதராவர்வெண்காடுமேவியவிகிர்த
னாரே. (சு)

பெண்பாலொருபாகம்பேணுவாழ்க்கைக்கோணுகம்பூண்பனவுராணஞ்சொல்லார்
உண்பாருறங்குவாரொவ்வாநங்காயுண்பதுநஞ்சன்றேலோபியுண்ணார்
பண்பால்விசிசடையர்பற்றிறோக்கிப்பாலைப்பரிசுழியப்பேசுகின்றார்
விண்பான்மதிசூடிவேதமோதிவெண்காடுமேவியவிகிர்தனாரே. (ஊ)

மருதங்களாமொழிவர்மங்கையோடுவானவருமாலயனுங்கடித்தங்கள்
சுருதங்களாற்றுதித்துத்தூரீரூட்டித்தோத்திரங்கன்பலசொல்லித்துப்பங்காட்டிக்
சுருதுங்கொலெம்பெருமான்செய்துத்தேவலென்பார்சூவேண்டுமவங்கொடுத்து
விகிர்தங்களாநடப்பர்வெள்ளோறேறிவெண்காடுமேவியவிகிர்தனாரே. (ஐ)

புள்ளா னுநான் முகனும்புக்கும்போந்துங்கா ணுர்பொரியழலாய் தின்றான் னன்னை
உள்ளா னையொன் றல்லாவுருவினையுலகுக்கொருவினக்காப் பின்றுன் னனைக்
கள்ளேந்துகொன் றையுக்காலைமுன் றுமோவாமேநின் றுதவங்கங் செய்த
வெள்ளா னேவேண்டும்வரங்கொடுப்பார்வெண்காடுமேவியவிகிர் தனாரே. (௯)

மாக்குன் றெடுத்தான் னன்மைந்தனாகிமாவேழம்விலலாமதித் தான் னன்னை
நோக்குந் துணைத்தேவரெல்லா திற்கநொடியவரையி னோவையிழித் தான் னன்னைக்
காக்குங்கடலிலங்கைக்கேகாமான் னன்னைக்கதிர் முடியுங்கண் னாயம்பிதுங்கடந் துன்
விக்கந்தவிர் த்தவிரலார்போ லும்வெண்காடுமேவியவிகிர் தனாரே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

36 உரு. திருப்பழனம் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

அலையார்கடனஞ்சமுண்டார்தாமேயமரர்களுக்கருள்செய்யுமா திகாமே [தாமே
கொலையாயகூற்றமுதைத்தார்தாமேகொல்வெங்கைத்தோலொன் றசைத்தார்
சிலையாற்புரமூன் றெறித்தார்தாமேதீரைய்களைந்தென்னையா ன் டார்தாமே
பலிதேர்ந்தமுகாயபண் பர்தாமேபழனநகரெம்பிரா னுர்தாமே. (௧)

வெள்ளமொருசடைமேலேற்றார்தாமேமேலார்கண்மேலார்கண்மேலார்தாமே
கள்ளங்கடிந்தென்னையா ன் டார்தாமேகருத்துடையபூதப்படையார்தாமே
உள்ளத்துவகைதருவார்தாமேபுறுநோய்சிறுபிணி உடர்ப் பார்தாமே
பள்ளப்பரவைநஞ்சுண்டார்தாமேபழனநகரெம்பிரா னுர்தாமே. (௨)

இரவும்பகலுமாய்நின்றார்தாமேயெப்போதுமென்னெஞ்சத் துள்ளார்தாமே
அரவமரையிலசைத்தார்தாமேயனலாடியங்கைமறித்தார்தாமே
சூரவங்கமழங்குற்றலார்தாமேகோலங்கண்மேன்மே டுக்கப்பார்தாமே
பரவுமடியார்க்குப்பாங்கார்தாமேபழனநகரெம்பிரா னுர்தாமே. (௩)

மாறின்தின்மூன்றுமெய்தார்தாமேவரியரவங்கச்சாகவார்த்தார்தாமே
நீறுசேர்திருமேனிநிமலர்தாமேநெற்றிநெருப்புக்கண்வைத்தார்தாமே
ஏறுகொடுஞ்சூலக்கையார்தாமேயென்பாபரணமணிந்தார்தாமே
பாறுண்டலையிற்பலியார்தாமேபழனநகரெம்பிரா னுர்தாமே. (௪)

சீரால்வனங்கப்படுவார்தாமேதிசைக்கெல்லாந்தேவாதி தின்றார்தாமே
ஆரவமுதமுமா னுர்தாமேயளவில்பெருமையுடையார்தாமே
நீரார்தியமுடையார்தாமேநீள்வரைவிலலாகவளைத்தார்தாமே
பாரார்பரவப்படுவார்தாமேபழனநகரெம்பிரா னுர்தாமே. (௫)

காலனுயிர்வெளவவல்லார்தாமேகடிதோடும்வெள்ளை விடையார்தாமே
கோலம்பலவுமுகப்பார்தாமேகோணுகநாணுகப்பூண்டார்தாமே
நீல்ம்பொலிந்தமிடற்றார்தாமேநீள்வரைபிணுந்நெயிருப்பார்தாமே
பாலவிருத்தருமா னுர்தாமேபழனநகரெம்பிரா னுர்தாமே. (௬)

வயந்தவுமைநங்கைபங்கர்தாமேயேழுழிக்கப்பமுமாய்நின்றார் தாமே
ஆய்ந்துமலர் துவநின்றார் தாமேயளவில்பெருமைபுடையார் தாமே
தேய்த்தபிடைசடைமேல்வைத்தார் தாமே தீவாயரவ தனையார்த்தார்தாமே
பாய்த்தபடர்கங்கையேற்றார் தாமேபழனநகரெம்பிராணார் தாமே. (எ)

ஓராதாருள்ளத்தினில்லார்தாமேயுள்ளுறுமன்பர்மனத்தார்தாமே
பேராறென்சிற்தையிருந்தார் தாமேபிறர்க்கென் றுங்காட்சிக்கரியார்தாமே
ஊராருமுவுலகத்துள்ளார்தாமேபுலகைகடுங்காமற்காப்பார்தாமே
பாராரமுழவத்திடையார்தாமேபழனநகரெம்பிராணார் தாமே. (அ)

நீண்டவர்க்கோர்நெருப்புருவமாணார் தாமேநரிழையையொருபாகம்வைத்
தார்தாமே, பூண்டரவைப்புவித்தோன்மேலார்த்தார்தாமேபொன்னிறத்தவென்
ளச்சடையார்தாமே, ஆண்டலகேழனைத்தினையும்வைத்தார்தாமேயங்கங்கேசுவமா
கின்றார்தாமே, பாண்டவரிற்பார்த்தனுக்குப்பரிந்தார்தாமேபழனநகரெம்பிரா
ணார் தாமே. (க)

ரிடையேறிவேண்டிலகத்திருப்பார்தாமேவிரிகுகிரோன்சோற்றுத்துறையார்
தாமேபுடைசூழத்தேவர்குழாத்தார்தாமேபூந்துருத்திரையத்தானமேயார்தாமே,
அடையேபுனைல்சூழையாற்றார் தாமேயரக்கனையுமாற்றலுழித்தார்தாமே, படையா
ப்பல்லுகமுடையார்தாமேபழனநகரெம்பிராணார் தாமே. (க0)

ம்பலம்.

27 உருக. திருவைபாறு - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆரார்திரிபுரங்கணீரநோக்குமனலாடியாரமுதேயென்றேறானே
கூரார்மழவாட்படையொன்றேந்திசூழப்ப்புதப்பல்படையானென்றேறானே
பேராயிரமுடையாயென்றேறானேபிறைசூழிம்பிஞ்ஞகனையென்றேறானே
ஆராவமுதேயென்னையாறனென்னென்றென்றேநானாற்றிறைகின்றேறானே. (க)

தீவாயின்முப்புரங்கணீரநோக்குத்தீர்த்தாபுரானையென்றேறானே
மூவாமதிசூழையென்றேறானேமுதல்வாமுக்கண்ணையென்றேறானே
ஏவார்கிலையானையென்றேறானேபிடும்பைக்கடனின்னுமேறவாங்கி
ஆவாவென்றநான்புரியுமையாறனையென்றென்றேநானாற்றிறைகின்றேறானே. (உ)

அஞ்சுண்ணவண்ணையென்றேறானேயடியாரகட்காரமுதேயென்றேறானே
நஞ்சணிகண்டனையென்றேறானேநாவலர்கணனம்மறையென்றேறானே
நெஞ்சணரவுள் புக்கிருந்தபோதுநிறையுமமுதமேயென்றேறானே
அஞ்சாதேயாள்வானையையாறனையென்றென்றேநானாற்றிறைகின்றேறானே. (ங)

தொல்லைத்தொடுகடலேயென்றேறானேதுலங்குமிளம்பிறையாயென்றேறானே
எல்லையென்றதானையென்றேறானேயேழ்நரம்பினின்னிசையாமென்றேறானே.

அல்லம்கடல்புக்கல்

மேனே. (௪)

இண்டைச்சடைமுடியாயென்றேறனுனையிருகடர்வானந்தாயென்றேறனுனே,
தொண்டாற்றெழுப்படுவா யென்றேறனுனே துருத்தியெய்தந்தாயந்தா யென்றேறனு
னே, கண்டங்கறுத்தா யென்றேறனுனேகனலாகுங்கனற் றெய்யென்றேறனுனே,
அண்டத்துக்கப்பாலாமையாறன்னையென்றென்றேறகாநாற்றியெய்தென்றேறனுனே.

பற்றாப்புமெரித்தாயென்றேறனுனேபசுபதிபாண்டரங்காவென்றேறனுனே
கற்றார்கனாவியென்றேறனுனேகடுவியென்றேறனுனேபாண்டரங்காவென்றேறனுனே
பற்றாநெஞ்சளாயென்றேறனுனேபார்த்தற்கருள்செய்தாயென்றேறனுனே
அற்றார்கருள்செய்யுமையாறனையென்றென்றேறகாநாற்றியெய்தென்றேறனுனே. (௫)

விண்ணோர்தலைவனையென்றேறனுனேவிளங்குமிளம்பிறையாயென்றேறனுனே
எண்ணாரையிலெரித்தாயென்றேறனுனேயெகம்பமேயானையென்றேறனுனே
பண்ணாற்றையென்றேறனுனேபசுபதிபாண்டரங்காவென்றேறனுனே
அண்ணாவையாறனையென்றேறனுனேயென்றென்றேறகாநாற்றியெய்தென்றேறனுனே. (௬)

அவனென்றாநாணுன்னையஞ்சாதேனையல்லலறுப்பானையென்றேறனுனே
சிவனென்றாநாணுன்னையல்லலஞ்சொல்லச்செல்வந்தருவானையென்றேறனுனே
பவனாகியென்னுள்ளத்துள்ளேநின்றுபண்டைவினையறுப்பானையென்றேறனுனே
அவனென்றேறயாதியேயையாறனையென்றென்றேறகாநாற்றியெய்தென்றேறனுனே. (௭)

கச்சியேகம்பனையென்றேறனுனேகயிலாயாகாரோறாவென்றேறனுனே
நிச்சன்மனானையென்றேறனுனேநினைப்பார்மனத்துளாயென்றேறனுனே
உச்சம்போதேதேறியென்றேறனுனேயுள்குவாருள்ளத்தாயென்றேறனுனே
அச்சம்பினிதீர்க்குமையாறனையென்றென்றேறகாநாற்றியெய்தென்றேறனுனே. (௮)

வில்லாடிவேடனையென்றேறனுனேவெண்ணீறுமெய்க்கணிகதாயென்றேறனுனே,
சொல்லாயகுழலாயென்றேறனுனேசலாவாயதொன்னெய்யெய்யென்றேறனுனே, வெ
ல்லாமாயென்னுயிரேயென்றேறனுனேயிலங்கையர்கோன்மொளிறுத்தாயென்றேறனு
னே, அல்லாவினதீர்க்குமையாறனையென்றென்றேறகாநாற்றியெய்தென்றேறனுனே. (௯)

துருசுநம்பமலம்.

௩௧௨. திருநாயகம் - திருநாவுக்கரசு.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒசையொவியெலாமானாய்நீயெயுலகுக்கொருவொழியின்றாய்நீயே
வாசமலரெலாமானாய்நீயெமலையான்மருகனாய்நின் றாய்நீயே
பேசப்பெரிதுமினியாய்நீயெபிரையுடியே ன்மெல்லவுந்தாய்நீயே
தேசவினக்கலாமானாய்நீயேதிருவையாறகலாதெசெவொற்றேசாதீ. (௧௦)

நோக்கியதிருமேனியுடையாய்நீயே நோவாமே நோக்கருளவல்லாய்நீயே
காப்பரியவைம்புலனுங்காத்தாய்நீயேகாமனையுங்கண்ணமுலாற்காய்ந்தாய்நீயே
ஆர்ப்பரியமாநாகமார்த்தாய்நீயேயடியானென்றடியென்மேல்வைத்தாய்நீயே
நீர்ப்பாய்நீயேதிருவையாறகலாதசெம்பொற்சோதி. (௨)

கனத்தகத்துக்குஞ்சுடாய்நின்றாய்நீயேகடல்வரைவானாகாயமானாய்நீயே
தனத்தகத்துத்தலைகலனாக்கொண்டாய்நீயேசார்ந்தாரைத்தகைந்தாளவல்லாய்நீயே
மனத்திருந்தகருத்தறிந்துமுடிப்பாய்நீயேமலர்ச்சேவடியென்மேல்வைத்தாய்நீயே
சினத்திருந்ததிருநிலைகண்டனீயேதிருவையாறகலாதசெம்பொற்சோதி. (௩)

வாணுற்றமாமலைகளானாய்நீயேவடகயிலைமன்னியிருந்தாய்நீயே [யே
வணுற்றமொளிமழுவாட்படையாய்நீயே யொளிமதியோடரவுபுனல்வைத்தாய்நீ
ஆனுற்றவைத்துமமர்ந்தாய்நீயேயடியானென்றடியென்மேல்வைத்தாய்நீயே
தேனுற்றசொன்மடவாளப்பங்கனீயேதிருவையாறகலாதசெம்பொற்சோதி. (௪)

பெண்ணுன்பிறப்பிலையாதின்றாய்நீயேபெரியார்கட்கெல்லம்பெரியாய்நீயே
உண்ணுந்நுஞ்சமுண்டாய்நீயேபுழிமுதல்வனுய்நின்றாய்நீயே
கண்ணுபுலகெலாங்காத்தாய்நீயேகழற்சேவடியென்மேல்வைத்தாய்நீயே
திண்ணுர்மழுவாட்படையாய்நீயேதிருவையாறகலாதசெம்பொற்சோதி. (௫)

உற்றிருந்தவுணர்வெலாமானாய்நீயேவுற்றவர்க்கோர்குற்றமாய்நின்றாய்நீயே
சுற்றிருந்தவுணர்வெலாமானாய்நீயேசுற்றவர்க்கோர்குற்றமாய்நின்றாய்நீயே
பெற்றிருந்ததாயவனிலைய்நீயேபிரானடியென்மேல்வைத்தாய்நீயே
செற்றிருந்ததிருநிலைகண்டனீயேதிருவையாறகலாதசெம்பொற்சோதி. (௬)

எல்லாவுலகமுமானாய்நீயேயேகம்பமேவியிருந்தாய்நீயே
நல்லாரைநன்மையறிவாய்நீயேஞானச்சுடர்விளக்காய்நின்றாய்நீயே
பொல்லாவினைகளறுப்பாய்நீயேபுகழ்ச்சேவடியென்மேல்வைத்தாய்நீயே
செல்லாயசெல்வந்தருவாய்நீயேதிருவையாறகலாதசெம்பொற்சோதி. (௭)

ஆவினிலைத்துமமர்ந்தாய்நீயேயனவில்பெருமைபுடையாய்நீயே
பூவினிற்றமாய்நின்றாய்நீயேபார்க்கோலங்கொண்டெயிலெய்தாய்நீயே
நாவினிலுரையாய்நின்றாய்நீயேநன்னியடியென்மேல்வைத்தாய்நீயே
தேவரிறியாதேவனீயேதிருவையாறகலாதசெம்பொற்சோதி. (௮)

கண்டிசைக்கு மொண்டசுடாய்நின்றாய்நீயே யேகம்பமேயவிறைவனீயே,
வண்டிசைக்கு நறுங்கொன்றைத் தாராய்நீயே வாராவுலகருள வல்லாய்நீயே,
தொண்டிசைத்துன்னடிபரவநின்றாய்நீயே னுமலர்ச்சேவடியென்மேல்வைத்தாய்
நீயே, திண்கிலைக்கோர்சாங்குட்டவல்லாய்நீயே திருவையாறகலாதசெம்பொற்
(௯)

விண்டார்புரமுன்றுமெய்தாய்நீயேவிண்ணவர்க்குமேலாகிநின்றாய்நீயே
கண்டாரைக்கொல்லுநஞ்சுண்டாய்நீயேகாலங்களுழியாய்நின்றாய்நீயே

தொண்டாயடியேனையாண்டாய்ரீயே துமலர்ச்சேவடியென்மேல்வைத்தாய்ரீயே
திண்டோள்விட்டெரியாடலுக்கந்தாய்ரீயே திருவையாறகலாதசெம்பொற்சோதி.

ஆறும்றியாவிடத்தாய்ரீயேயாகாயந்தேருவல்லாய்ரீயே
பேரும்பெரியவின்கைவேந்தன்பெரியமுடிபத்தி. ௩௧, தாய்ரீயே
ஊரும்புரமுன் றுமட்டாய்ரீயேயொண்டாமரையா னுமா லுங்கூடித்
தேருமடியென்மேல்வைத்தாய்ரீயே திருவையாறகலாதசெம்பொற்சோதி. (௧௬)
சுந்தரமங்கலம்.

-௩௩- திருமழபாடி - திருத்தாண்டி. சும்.

தச்சிற் றம்பலம்

ரீதேறுதிருமேனியுடையான்கண்டாய்நெற்றிமேலொற்றை நக்கணிநந்தான்
கண்டாய், கூறுகவுமைபாகங்கொண்டான்கண்டாய்கொடியநிடமுன்முந்நிடந
ண்டன்கண்டாய், ஏதேறியெங்குந்திரிவான்கண்டாயேழலுதேமுழைபுமாண
கண்டாய், மாறாஞ்ரத்தம்மரணமட்டான்கண்டாய்மழபாடிமன் னுமணு னன்றினே. (1)

கொக்கிறகுசென்னியுடையான்கண்டாய்கொல்லிவிடையே. ௩௧, கூத்தன்கண்டாய்
அக்கரைமேலாடலுடையான்கண்டாயனல்கையேத்தியவாதிகண்டாய்
அக்கொடரவமணிந்தான்கண்டாயடியார்க்குரமுதமாறாந்நகண்டாய்
மஉறிருந்தகங்கைச்சடையான்கண்டாய்மழபாடிமன் னுமணு னன்றினே. (2)

நெற்றித்தனிக்க னுடையான்கண்டாய்நேரிழையோர்பாகமாய்தின் றுந்நன்
டாய், பற்றிப்பாம்பாட்டும்படிநன்கண்டாய்பல்லுர்பலிதேர்பரமங்கண்டாய், செ
ற்றாப்புரமுன்றுஞ்செற்றான்கண்டாய் செழுமாமகிசென்னிவைத்தான்கண்டாய்,
மற்றொருகுற்றமிலாதான்கண்டாய் மழபாடிமன் னுமணு னன்றினே. (௩)

அலையார்ந்தபுனற்கங்கைச்சடையான்கண்டாயண்டத்துக்காரலாய்தின் று
ன்கண்டாய், கொலையானகூற்றங்குமைத்தான்கண்டாய்கொல்லிவங்கைத்தொலொ
ன்றுடுத்தான்கண்டாய், சிலையாற்றிரிபுரங்கஞ்செற்றான்கண்டாய்செழுமாமகிசெ
ன்னிவைத்தான்கண்டாய், மலையார்மடந்நைதமணுன்கண்டாய்மழபாடிமன் னுமணு
னன்றினே. (௪)

உலந்தார்தமங்கமணிந்தான்கண்டாயுவகையோடினருன்கஞ்செய்தான்கண்ட
டாய், நலத்திகுழங்கொன்றைச்சடையான்கண்டாய்ரால்வெதமாறங்கமாறுன்கண்ட
டாய், உலந்தார்தலைகலன்கொண்டான்கண்டாய்பார்த்தங்குப்பெருமான்கண்
டாய், மலந்தார்திருவடியென்றலைமேல்வைத்தமழபாடிமன் னுமணு னன்றினே. (5)

தாமரையான் றன்றலையெச்சாய்த்தான்கண்டாய்தகவுடையார்நெஞ்சிருக்கை
கொண்டான்கண்டாய் பூமலரானேத்தும்புரிதன்கண்டாய்புனர்ச்சிப்பொருளாகி
நின்றான்கண்டாய், ஏமருவுவெஞ்சிலையொன்றெத்திகண்டாயிருளார்த்தகண்டத்
தினவன்கண்டாய், மாமருவுங்கலைகயிலெத்திகண்டாய்மழபாடிமன் னுமணு
னன். (6)

(௬)

நீராசிரெடுவரைகளானுன்கண்டாய்திழலாகிளீள் விசும்புமானுன்கண்டாய்
பாராகிப்பவ்வமேழானுன்கண்டாய்பகலாகிவானுகிதின்ருன்கண்டாய்
'க்கன்பன்கண்டாயனுவாகியாதியாய்தின்ருன்கண்டாய
வ யாள்பங்கன் கண்டாய்மழபாடிமன் னுமனுளன்றானே. (எ)

பொன்னியலுந்திருமேனியுடையான்கண்டாய்பூங்கொன்றைத்தாரொன்
றணித்தான்கண்டாய், மின்னியலும்வார்சடையெம்பெருமான் கண்டாய்வேழத்தி
னுரிவிரும்பிப்போர்த்தான்கண்டாய், தன்னியல்பார்மற்றொருவரில்லான்கண்டாய்
நாங்கரியசிவந்தானுய்தின்ருன்கண்டாய், மன்னியமங்கையோர்கூறன்கண்டாய்
மழபாடிமன் னுமனுளன்றானே. (அ)

ஆலாலமுண்டுக்கவாதிகண்டாயடையலர்தம்புரமூன்றுமெய்தான்கண்டாய்
காலாலக்காலையுந்நாய்தான்கண்டாய்கண்ணப்பர்க்குள்செய்தகாலேகண்டாய்
பாலாருமொழிமடவாள்பாகன்கண்டாய்பசுவேறிப்பலிகிரியும்பண்பன்கண்டாய்
மாலா, லுமறிவரியமைந்தன்கண்டாய்மழபாடிமன் னுமனுளன்றானே. (க)

ஒருசுடராயுலகேழுமானுன்கண்டாயோங்காரத்துட்பொருளாய்தின்ருன்கண்
டாய், விரிசுடராய்விளங்கொளியாய்தின்ருன்கண்டாய் * விழுவொலியும்வேள்
வொலியுமானுன்கண்டாய், இருசுடர்மீதோடாவிவங்கைக்கோணையீடழியவிரு
பதுநோளி, நத்தான்கண்டாய், மருசுடரின்மாணிக்கக்குன்றுகண்டாய்மழபாடி
மன் னுமனுளன்றானே. (கௌ)

மம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - வச்சிரத்தம்பநாதர்; முதல்வி - அழகம்மை.

40. நுசு. திருமழபாடி - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

அலையடுத்தபெருங்கடனஞ்சமுதாவுண்டுவிமரர்கடந்த
சிலையெடுத்தமாநாசெருப்புக்கோத்துத்திரிபுரங்கடியிட்டசெல்வர்போலும் [ற்ற
நிலையடுத்தபசும்பொன்னுமுத்தானீண்டிரைவயிரப்பலகையாற்குவையார்த்து
மலையெடுத்தமழபாடிவயிரத்துணையென்றென்றேநானாற்றிறைகின்றேனே. (க)

அறைகலந்தகுழன்மொந்தைவீணையாமுமந்தரத்திற்கந்தருவாமரேத்த
மறைகலந்தமந்திரமுரீருங்கொண்டுவழிபட்டார்வாணாக்கொடுத்தியன்றே

* விழுவொலியுமிழுவொலியுமெனச் சிலபிர

கறைகலந்தபொ, க்கம்பமேயகனவயிரத்திரட்டுணைகவிஞழ்மாட
மறைகலந்தமழபாடிவயிரத்துணையென்றென்றேநானாற்றினைகின்றேனே. (உ)

உரங்கொடுக்குமிருண்டெய்யார்முர்க்கர்பொல்லாவுத்தைவாய்ச்சமணாதம
காண்ட, பரங்கெடுத்திங்கடியேணையாண்டுகொண்டபவனத்தின்நிரி
ணைபசும்பொன்முத்தே, புரங்கெடுத்தபொல்லாதகாமனாகம்பொடியாகவிழித்
தருளிப்புலியோர்க்கென்றும், வரங்கொடுக்குமழபாடிவயிரத்துணையென்றென்
னே. (௩)

ர்பொல்லாவுத்தைவாய்ச்சமண நமவாகங்கொண்டு
ஞானஞ்சேர்ந்துள்ளவயிரத்தைகண்ணையேண்பொருளாகவாண்டுகொண்ட
மீனஞ்சேர்வெள்ளரிவிதியாற்குறும்வேந்தனேவிண்ணாவந்தம்பொருளான்மேக
வானஞ்சேர்மழபாடிவயிரத்துணையென்றென்றேநானாற்றினைகின்றேனே. (௪)

சிரமேற்றநான்முகன்மன்றலையும்ற்றைத்திருமாறன்செழுந்தலையும்பொன்முச்சிந்தி
உரமேற்றவிரவிபற்றகர்த்துச்சோமவெணிரங்கலைகன்படவுழக்கடிபிரகலதி
நரையேற்றவிடையேறிநாகம்பூண்டநம்பியையேமறைநான்குமோலமிட்டு
வரமேற்றமழபாடிவயிரத்துணையென்றென்றேநானாற்றினைகின்றேனே. (௫)

சினந்திருத்துஞ்சிறுபெரியார்குண்டர்தங்கன்செதுமதியார்திவின்க்கெவிழி
ந்தேன்றேடிப், புனந்திருத்தும்பொல்லாதபிண்டியேணும்பொறியேறியேற்றிண்ப்
பொருளாவாண்டுகொண்டு, தனந்திருத்துமவர்திறத்தையொழியார்பற்றித்தயா
மூலதன்மவழியெனக்குறங்கி, மனந்திருத்துமழபாடிவயிரத்துணையென்றென்றே
நானாற்றினைகின்றேனே. (௬)

சுழித்துணையாம்பிறவிவழித்துக்கரீக்குஞ்சுருள்சடையெம்பொருமாணைய
தெண்ணீர், இழிப்பரியபசுபாசப்பிறப்பைநீக்குமென், றணையெய்னுடையபெ
ம்மான்மம்மான், பழிப்பரியதிருமாலுமயனங்காறுப்பரிதியேபருதியேழுடிக்கணி
யாய்வாய்த்த, வழித்துணையாமழபாடிவயிரத்துணையென்றென்றேநானாற்றினை
கின்றேனே, (௭, ௮, ௯, ௧௦)

திருச்சிற்றப்பலம்.

11. திருநெய்த்தானம் - திருக்காண்டகர்.

திருச்சிற்றப்பலம்

வகையெலாமுடையாயுரீயேயென்றும்வான்கயிலேமேவினாயுரீயேயென்றும்
பிகையெலாமிக்காயுரீயேயென்றும்வெண்காடுமேவினாயுரீயேயென்றும்
பகையெலாந்தீர்த்தாண்டாயுரீயேயென்றும்பாருமார்த்தாயுரீயேயென்றும்
திகையெலாந்தொழிச்செல்வாயுரீயேயென்றும்நெய்த்தாளுவென்னஞ்சுளாயே, (௧)

ஆர்த்தவெண்கண்பனீயேயென்றுமாதிக்கயிலாயனீயேயென்றும்
கூர்த்தடமாடியீயேயென்றுங்கோடிகாமேயகுழகாவென்றும்
பார்த்தந்கருள்செய்தாய்நீயேயென்றும்பழையனூர்மேவியப்பாவென்றும்
தீர்த்தன்கவலோகனீயேயென்றுதின்மறைய்த்தானாவென்னெஞ்சளாயே. (௨)

அல்லாய்ப்பகலானுய்நீயேயென்றுமாதிக்கயிலாயனீயேயென்றும்
கல்லாலமந்தாயுநீயேயென்றுங்காளத்திக்கற்பகமுநீயேயென்றும் [தும்
சொல்லாய்ப்பொருளானுய்நீயேயென்றுஞ்சோற்றுத்துறைபுழைவாய்நீயேயென்
செல்லாய்த்திருவானுய்நீயேயென்றுதின்மறைய்த்தானாவென்னெஞ்சளாயே. (௩)

பின்னேரிடைபங்கனீயேயென்றும்வண்காடுமேவினாய்நீயேயென்றும்
பொன்னேர்சடைமுடியாய்நீயேயென்றும்பூதகணநாதனீயேயென்றும்
என்னொன்றந்தாய்நீயேயென்றுமேகம்பத்தென்னீசனீயேயென்றும்
தென்னாரப்பதிபுளாய்நீயேயென்றுதின்மறைய்த்தானாவென்னெஞ்சளாயே. (4)

முந்தியிருந்தாயுநீயேயென்றுமுன்கயிலைமேவினாய்நீயேயென்றும்
நந்திக்கருள்செய்தாய்நீயேயென்றுநடமாடினாளமனீயேயென்றும்
பந்திப்பரியாயுநீயேயென்றும்பைஞ்சீவிமேவினாய்நீயேயென்றும்
சிந்திப்பரியாயுநீயேயென்றுதின்மறைய்த்தானாவென்னெஞ்சளாயே. (5)

தக்காரடியார்க்குநீயேயென்றுந்தலையார்கயிலாயனீயேயென்றும்
அக்காரம்பூண்டாயுநீயேயென்றுமாக்கூறிற்றூன்றோன்றியீயேயென்றும்
புக்காயவேழல்குநீயேயென்றும்புள்ளிருக்கும்வேளுராய்நீயேயென்றும்
தெக்காரமாமேகோணத்தானேயென்றுதின்மறைய்த்தானாவென்னெஞ்சளாயே. (6)

புகழும்பெருமையாய்நீயேயென்றும்பூங்கயிலைமேவினாய்நீயேயென்றும்
இகழும்தலையந்தியீயேயென், மயிராமேச்சுரத்தின்பனீயேயென்றும்
அகழும்திருடையாய்நீயேயென்றுமாலவாய்மேவினாய்நீயேயென்றும்
திகழும்திருடிநீயேயென்றுதின்மறைய்த்தானாவென்னெஞ்சளாயே. (7)

வானவர்க்குமுத்தியாயாய்நீயேயென்றும்வானக்கயிலாயனீயேயென்றும்
கானநடமாடியீயேயென், வங்குடவூரில்லீரட்டனீயேயென்றும்
பனனார்முடியறுத்தாய்நீயேயென்றுமொற்றியூராரூராய்நீயேயென்றும்
தேயையமுதானுய்நீயேயென்றுதின்மறைய்த்தானாவென்னெஞ்சளாயே. (8)

தந்தையாயிலாதாய்நீயேயென்றுந்தலையார்கயிலாயனீயேயென்றும்
நந்தையெம்பிரானுய்நீயேயென்றுமேகம்பத்தென்னீசனீயேயென்றும்
முந்திய முக்கணாய்நீயேயென்றுமுலையார்மேவினாய்நீயேயென்றும்
சிந்தையாய்தேனூராய்நீயேயென்றுதின்மறைய்த்தானாவென்னெஞ்சளாயே. (9)

வெறுத்தார்பிறப்பறுப்பாயநமயவயன்மயவயன்மயவயன்மயவயன்
அறுத்தாயமுதிந்தாய்நீயேயென்றும்யாவர்க்குந்தாங்கோணஞ்சமு
பொறுத்தாய்புலினைந்துநீயேயென்றுதின்மறைய்த்தானாவென்னெஞ்சளாயே. (10)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெரிய திருநெய்த்தானம் - திருத்தாண்டகம்.

சுரு

திருச்சிற்றம்பலம்

மெய்த்தானத்தகம்படியுனைவாரின் றுவெண்டிற்றுக்குறைமுடி, தவினைக்குந்
கடாம, தத்தானத்திருத்திங்ஹனுய்வானென் றுமிதனையொழியப்படுகோ
ழைநெஞ்சே, மைத்தானநீணயனிபங்கன்வங்கம்வருதிரைநீர்நஞ்சுண்டகண்டன்
மேய, நெய்த்தானன்னகரென்றேத்திசின் றுநினைபுமாரினைந்தக்கா லுய்யலாமே. (1)

சுண்டாவிரும்பிறிதுறவாவாக்கையிழைங்கலாம்விதியுண்டென் றெசில்ல நினை
வேண்டாவேநெஞ்சமேவிளம்பக்கோவிண்ணவர் தம்பெருமா றுய்யண்ணிநென்
ஆண்டானென் றருவரையாற்புரமூன் றெய்தவம்மானையிபய, றுங்ஹுய்யண்ணி
நீண்டானுறைதறைநெய்த்தானமென் றுநினைபுமாரினைந்தக்கா லுய்யலாமே. (2)

பரவிப்பலவவுந்தேடியோடிப்பாழாங்குரம்பையிடைக்கிடந்துவாரா
குரவிக்குடிவாழ்க்கைவாழ்வெண்ணிக்குலைகதவிர்நெஞ்சே கூடக்கோ
இரவிக்குலமுதலாவாரோகடியெண்ணிற்ந்தகோடியமரராய்.
நிரவிக்கரியவெனய்த்தானமென் றுநினைபுமாரினைந்தக்கா லுய்யலாமே. (3)

அலையார்வினைத்திறஞ்சேரக்கையுள்ளேயகப்பட்டுளாயெனுப்பாசத்தன்
னுள், அலையாய்க்கடையாகும்வாழ்விலாழ்ந்துதாரர் அமிசெநஞ்ச மேயஞ்வேண்
டா, இலையாபுனற்கொன்றையெநிரீர்த்திங்கனிநுஞ்சடைமேல்லைவத் தாகந்தானி
மையோரேத்தும், நிலையானுறைகிறைநெய்த்தானமென் றுநினைபுமா லினைந்தக்கா
லுய்யலாமே. (4)

தினைத்தனையோர்பொறையிலாவியிர்போங்குட்டைப்பொருளென் றுநிகவுண்
னிமதியாவிந்த, அனைத்துலகுமாளாலாமென் றுபேசுமாங்காரந்தவிர்நெஞ்சேயமர்ந்
காக, முனைத்துவருமகிலுன் றும்பொன்றவன் றுமுநிகியவெஞ்சிலவாய்த் துச்செ
ந்தீழமுத, நினைத்தபெருங்கருணையெனய்த்தானமென் றுநினைபுமாரினைந்தக்கா லு
ய்யலாமே. (5)

மிறைபடுமில்வுடல்வாழ்வைமெய்யென் றெண்ணிவிளையிலேவிடத்த முந்தியிய
வேனெஞ்சே, குறைவுடையார்மனத்துளார்குமரன்றுகைக்கா நிக் குணமுடை
யான்கொலைவேற்கையான், அறைகழலுந்திருவடிமேற்சிலம்புமார்ப்பாவவனிதலம்
பெயரவருநட்டின்று, நிறைவுடையானிடமாரெய்த்தானமென் றுநினைபுமாரினைந்
தக்கா லுய்யலாமே. (6)

பேசப்பொருளாப்பிறிதனிதனைப்பெரிதென் றுகிறுமனத்தால்வேண்டியிண்டு
வாசக்குழன்மடவார்போகமென் னும்வலைப்பட்டுவிழாதேவருகநெஞ்சே
துசக்கரியுரித்தான் றாரீருடித்துதைத்திலங்குநுண்மார்ப்பன்றொடாகில்லா
நீசர்க்கரியவெனய்த்தானமென் றுநினைபுமாரினைந்தக்கா லுய்யலாமே. (7)

அஞ்சப்படுவனியவற்றாலாட்டவாட்டுண்டருநோய்க்கிடமாயவுடலின் மன்மை
தஞ்சமெனக்கருதித்தாழே முனைஞ்சேதாழக்கருதுதியேதன்னைச்சோர [ம்
வஞ்சமனத்தவர்கள் காணவொண்ணாமணிகண்டன் வானவர்தம்பிரானென்றே மத்து
நெஞ்சர்க்கினியவெனய்த்தானமென்றுநினைபுமாரினைந்தக்கா லுய்யலாமே. (அ)

பொருந்தாதவுடலகத்திழுக்கவாவிபோமாறறிந்தறிந்தேதபுலவாழ்வுன்னி [சக்
இருந்தாங்கிடர்ப்படரீவேண்டாநெஞ்சேயிமையவர்தம்பெருமானன்றுமையாளுஞ்
சுருந்தாண்மதகரியைவெறுவச்சி றுங்கண்ணுதல்கண்டமராடிக்கருதார்வேள்வி

பரித்தன்றுனக்கிவவுடலின் மன்மையுண்மையுரைத்தேன்விரதமெல்லாம், தரி
தூங்குவமுயன்றுமவாழாநெஞ்சே தம்மிடையிலில்லார்க் கொன்றல்லாக்கன்னன்,
பரித்தானன், றிடையானெண்டோளானேயெம்பெருமானென்றேத்தாவிவங்கைக்
கொணே, நெரித்தானெய்த்தானமேவினானினைபுமாரினைந்தக்கா லுய்யலாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம்சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - தெய்வாடியப்பர்; முதல்வி - வாலாம்பிகையம்மை.

43 உருவ. திருப்பூந்துருத்தி - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

•

நில்லாதநீர்சடைமேனிற் பித்தானினையாவென்னெஞ்சைநினைவித்தானைக்,
கல்லாதனவெல்லாங்கற்பித்தானைக்காணாதனவெல்லாங்காட்டினானைச், சொல்லா
தனவெல்லாஞ்சொல்லியென்னைத்தொடர்ந்திங்கடியேனையாளாக்கொண்டு, பொல்
லாவென்னேய்தீர்த்தபுனிதன்மன்னைப்புண்ணியனைப்பூந்துருத்திக்கண்டேனானே.

குற்றாலங்கோகரணமேவினானைக்கொடுங்கைக்கடுங்குற்றைப்பாய்ந்தான் மன்னை
புற்றாலஞ்சுண்டொடுக்கினானையுணராவென்னெஞ்சையுணர்வித்தானைப்
பற்றினானைழங்கிருந்தான் மன்னைப்பண்ணாரந்தவினைப்பயின்றான் மன்னைப்
புற்றாடாவார்த்தபுனிதன்மன்னைப்புண்ணியனைப்பூந்துருத்திக்கண்டேனானே. (உ)

எனக்கென்றுமியானையெம்மான் மன்னையெழிலாருமேகம்பமேயான் மன்
னை, மனக்கென்றுமவருவானவஞ்சர்நெஞ்சினில்லானைநின் றியூர்மேயான் மன்னைத்,
தனக்கென்றுமடியேனையாளாக்கொண்டசங்கரனைச்சங்கவார்குழையான் மன்னைப்,
புணக்கொன்றைத்தாரணிந்தபுனிதன் மன்னைப் பொய்யிலியைப்பூந்துருத்திக்கண்
டேனானே. (௩)

வெறியார்மலர்க்கொன்றைசூழினுவள்ளாணவந்திதைஞ்சும்வெண்காட்டாணை
அறியாதடியேனகப்பட்டேனையல்லற்கடனின்றுமேறவாங்கி
நெறிதானிதுவென்றுகாட்டினுநிச்சனவிபுணிகுடர்ப்பான்மண்ணப்
பொறியாடரவார்க்குணிகன்மண்ணப்பொய்யிலியைப்பூந்துருத்திக்கண்டேனானே.

மிக்காணவெண்ணீறுசண்ணித்தாணவிண்டார்புரமுன்மலவேவகொங்கு, கங்
காணநான்மறைமகன்பாடினானல்லார்க்குப்பேணிப்பவநின்ற, மக்காணத்தன்ம
மரைமேலண்ணலேகொண்டுமாத்நிரைக்கனூலகமெல்லாம் புத்தாணப்பண்ணிய
னைப்புனிதன்மண்ணப்பொய்யிலியைப்பூந்துருத்திக்கண்டேனானே. (ந)

ஆர்த்தாணவாசகியையரைக்கோர்க்கச்சாவசைத்தாறுமுதலாயபொய்யார்ம
னிப், பூத்தானத்தான்முடியைப்பொருத்தாவண்ணம்முனர்த்தாணப்பூங்கொய்யாறு
டலம்வேவப், பார்த்தாணப்பரிந்தாணப்பரிநீர்க்கங்கையுடச்சடைமேற்பயின்ற
னைப்பதைப்பயானே, போர்த்தாணப்புண்ணியனைப்புனிதன்மண்ணப்பொய்யிலி
யைப்பூந்துருத்திக்கண்டேனானே. (க)

எரித்தாணயெண்ணார்புரங்கண்மூன், நமிமைப்பளவிற்பொடியாகவெழிலார்
கையால், உரித்தாணமதகரியையுற்றுப்பற்றியுமையுநிகண்டாந்தெரிந்தங்கண்ண
சரித்தாணச்சொரந்தபூதஞ்ஞமுத்திருச்சடைமேற்றங்கொம்பாம்புநீறு, புரித்தா
னைப்புண்ணியனைப்புனிதன்மண்ணப்பொய்யிலியைப்பூந்துருத்திக்கண்டேனானே.

வைத்தாணவானோருலகமெல்லாம்வந்திதைஞ்சும்மலர்கொன்றிவென்றுபோற்
றும், வித்தாணவேண்டிறொன்றிவான்மண்ணவிண்ணாவதம்பொருமாணவிகொ
போக, உய்த்தாணயொலிகங்கைசடைமேற்றங்கொய்யாளித்தாணயொருபாகத்
துமையோடாங்கே, பொய்த்தாணப்புண்ணியனைப்புனிதன்மண்ணப்பொய்யிலி
யைப்பூந்துருத்திக்கண்டேனானே. (அ)

ஆண்டாணவானோருலகமெல்லாமந்நாளியாததக்களவேவாவி, நீண்டாண
விண்ணவர்கொடுங்குடிவிரைமலர்மேனானமுடியுமாறுந்தோ, நீண்டாணவொருப்
புருவமானான்மண்ணிலையிலார்மும்மநிலும்வேவகிலைப், பூண்டாணப்புண்ணி
யனைப்புனிதன்மண்ணப்பொய்யிலியைப்பூந்துருத்திக்கண்டேனானே. (ங)

மறுத்தாணமலைகோத்தங்கெடுத்தான்மனைமணிமுடியோடிருபுத்தோண
ரியக்காலால், இறுத்தாணயெழுநரம்பினிசைக்கேட்டாணவியன்முடிசுக்குங்கண்ண
னைச்சிரமேலொன்றை, யறுத்தாணயமரக்களுக்கமுடித்தாணயாவர்க்குத்தாங்கொ
றைஞ்சமுண்டு, பொறுத்தாணப்புண்ணியனைப்புனிதன்மண்ணப்பொய்யிலியைப்
பூந்துருத்திக்கண்டேனானே. (க௦)

திருச்சிறப்பலம்,

இத்தலம் உள்நாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - புஷ்பவனநாதர்; முதல்வி - அழகார்த்தநாயகியம்மை.

௨௫-ஆ- திருச்சோற்றுத்துறை - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மூத்தவனாயுலகுக்குமுந்தினுனேமுறைமையாலெல்லாம்படைக்கின்றனே, வத்தவனையேமுலகுமாயினுனையின்பனயத்துன்பங்களைகின்றனே, காத்தவனையெல்லாந்தான்காண்கின்றனேகடுவினையேன்றிவினையெக்கண்டுபோகத், தீர்த்தவனே திருச்சோற்றுத்துறையுளானேதிகமொளியேசிவனேயுன்னபயநானே. (க)

தலையவனாயுலகுக்கோர்தன்மையானேதத்துவனாய்ச்சாரந்தார்க்கின்னமுதானே, நிலையவனாய்நின்றொப்பாரில்லாதானேநின்றனராக் கூற்றத்தைச்சிறிப்பாய்த, கொலையவனேகொல்லாநனத்தோன்மேலிட்டகூற்றுவனேகொடியும்கில்கண்மூன்றமெய்த, சிலையவனே திருச்சோற்றுத்துறையுளானேதிகமொளியேசிவனேயுன்னபயநானே. (உ)

முற்றதபாண்மதியஞ்சூடினேமுனோத்தெழுந்தகற்பகத்தின்கொழுந்தொப்பானே, உற்றாரென்றொருவரையுமில்லாதானேயுலகோம்புமொண்சுடரேயோதும்வே, 111, சுற்றானையெல்லாக்கலைஞானமுங்கல்லாதேன்றிவினேநாய்கண்டுபோகத், செற்றானேதிருச்சோற்றுத்துறையுளானேதிகமொளியேசிவனேயுன்னபயநானே. (ங)

கண்ணவனாயுலகிலாங்காக்கின்றனேகாலங்களுழிகண்டிருக்கின்றனே, விண்ணவனாய் விண்ணவர்க்குமருள்செய்வானேவேதனாய் வேதம்விரித்திட்டானே, எண்ணவனையெண்ணார்புரங்கண்மூன்றமெய்யாமுனொகொருவநாக்கிண்க்க, திண்ணவனே திருச்சோற்றுத்துறையுளானேதிகமொளியேசிவனேயுன்னபயநானே

நம்பனேநான்மறைகளாயினுனேநடமாடவல்லானேஞானக்கூத்தாநடப்பனேகச்சுமாரகருளானேகடியும்கண்மூன்றினையும்பொடியாவெய்த அம்பனையளவிலாப்பெருமையானேயடியார்கட்காரமுதையானேதேறும் [னே. செப்பொனேதிருச்சோற்றுத்துறையுளானேதிகமொளியேசிவனேயுன்னபயநானே

ஆர்த்தவனையுலகெலாநீயையாகியமைந்தவனையளவிலாப்பெருமையானே, கூர்த்தவனேகுற்றலமேயகூத்தாகொடுமுவினையதோர்குலமேந்திப், பேர்த்தவனேபிரையங்கெல்லாமாயபெம்மானென்றெப்போதும்பேசுநெஞ்சில், சேர்த்தவனே திருச்சோற்றுத்துறையுளானேதிகமொளியேசிவனேயுன்னபயநானே. (சு)

வானவனாய்வண்மைமனத்தினுனேமாமணிசேர்வானோர்பெருமானீயே கானவனாயேனத்தின்பின்பென்றனேகடியவரணங்கண்மூன்றட்டானே தானவனத்தன்கயிலேமேவினானேதன்னொப்பாரில்லாதமங்கைக்கென்றும் தேனவனே திருச்சோற்றுத்துறையுளானேதிகமொளியேசிவனேயுன்னபயநானே

தன்னவனுயல்கலாந்தானேயாகித்தத்துவனுய்ச்சார்ந்தார்ச்சின்னமுதாளு
னே, என்னவனெயென்னிறையமேவினானேயிசனேபாசமினாகவர்க்கும், மன்னவ
னேமலைமங்கைபாகமாகவைவத்தவனேவானேரவனற்கும்பொன்னித், தென்னவ
னேகிருச்சோற்றத்தறையுளானேகிகழழாளியேசுவனேயுண்ணபயமுனை. (அ.)

எறிந்தானேயெம்முனைக்குங்கண்ணனையேழலுக்கும்ல்லாழ்நன்முயற்சிகள்
 றானே, அறிந்தார்தாமோரிருவரநியாவண்ணமாதியுமந்தமுமாபெயர்வே. எறிந்தா
 னேபிறொருவரநியாவண்ணம்பெம்மாவென்றெம்போதுமெந்தமுயற்சியில், செ
 றிந்தானேதிருச்சோற்றந்ததுறையுளானே திகழொளியேசெய்வெய்துநன்முயற்சிகள்.

மைமயனைகண்டத்தாய்மாலுமற்றவானவருமறியாதவனார் தலை, கையவனேகடியில்லக்கோணையன் துதல் விரலாற்கதிர்முடியுத்தோளுற்றெற்ற, மெய்யவனேயடியார்கள்வெண்டிற்றியும்விண்ணவனைவிண்ணப்பாங்கெட்டால்சூர், செய்யவனேதிருச்சோற்றுத்தனைபுளானே திகழாளியியிவ்வெண்ணப்பாங்கே.

தமிழ் எழுத்துக்கள்.

பெ. திருவொற்றியூர் - திருத்தாண்டவர்.

திருச்சிற்றம்பலம்

வண்டோருக்குச் சங்கமலக்கழநிர் மல்குமதமத் தஞ்சை நஞ்சுடைமேல் மதியுஞ்
டித், திண்டோள் ளாராயிரமும் வீசினின்று தினைசேர உடமாடிச் சிவலோ ளுந், உண்
டார் நஞ்சுவுக்குக் கோருது திவேண்டியாற்றியுந் மேயவொளிவண்ண ளுந், கண்டே
னாக்கனவகத்தி நகண்டேற்கென் நன்குமபிணியுஞ்சுநிற்கொழி யுடன்கவிட்டேய்.

ஆகத்தோர்பாம்பசைத்துவள்ளேறேறியணிங்ஈகைசெஞ்சுடைபெலார்ந்த
 ச்சூழ்ப், பாசுத்தோர்பெண்னுடையாராணுமாவர் பசுவேறியுழிதருபெய்ப்பா
 யோகி, காமத்தாலெண்ணையான்மண்ணீழ்க்கனலாவெறியிழிந்தாகுங்முன்நிறு
 ன்மலைகளோதலோவாவொளிகுழமொற்றிபுருமென்முரே. (ப)

வெள்ளத்தைச் செஞ்சடைமேல்விரும்பிவைத்தீர்வெண்மதியுட்பாம்பு முடனே
வை. தீர், கள்ளத்தைமனத்தகத்தேகாந்துவைத்தீர்கண்டார்க்குப்பொல்லாது
உவரலே, கொள்ளத்தானிசைபாடிப்பலியுங்கொள்ளிர் கோளாவுக்குள்ளிட. ம. க்
கொடியுங்காட்டி, உள்ளத்தைநீர் கொண்டரோதலோவாவொளிதிகழுமொழியிரு
டையகோவே.

நரையார்த்தவிடையேறிநீறு சூசி நாகங்கச்சுரைக்கார்த்தேரார் தலைகையேற்றி, உரையாவந்திப்புகுந்துப் பிதான்வேண்டவெவ்மமடிகளும் மூர்தானேதேரவெண்ண, விரையாதேகேட்டியேல்வேற்கணல்லாப்பிடுங்கலங்கனெடுங்கடதும் நின்றதோன்றும், திரைமோதக்கரையேறிச்சங்கமுருந்திருவொற்றியூரென்றாயிவாமே. ()

மின்னுனைமின்னிடைச்சேருருந்நுனைவெண்முடிவாயெழும்புமழைபொழி
வான்மன்னைத், தன்னுனைத்தன்னொப்பாரில்லாதாளைத்தாயாதிப்பல்லுயிர்க்கோர்
தந்தையாகி, என்னுனையெந்தைபெருமான் மன்னோயிருநிலமுமண்டமுமாய்ச்செக்
காவானே, அன்னுனையாவடுதண்டுறையுண்மேயவரனடியேயடிநாயேனடைந்துய்ந்
தேனே. (உ)

பத்தர்கள்சித்தத்தேபாவித்தாளைப்பவளக்கொழந்தினைமாணிக்கத்தின்மறாதி
தொத்தினைத்தாநெறியாய்சின்முன்மன்னைச்சொல்லுவார்சொற்பொருளினின்றொ
வித்தினைமுனைக்கினையேவரைச்சீரையினையுத்தின்மன்காரலவையெய்திந்நும்
அத்தாணையாவடுதண்டுறையுண்மேயவரனடியேயடிநாயேனடைந்துய்ந்தேனே. (உ)

பேணியநற்பிறைதவழ்செஞ்சுடைரினாப்பித்தராமடியார்த்துமுத்திகாட்
டும், ஏணியையிடர்க்கடலுட்சுழிக்கப்பட்டிங்கிளைக்கின்றற்க்குண்டாக்வேயிற
வாங்கும், தோணியைத்தொண்டினென், உய்சோதிக்ஊரெவன்முடிபார்த்த
சுடர்பொற்காசின், ஆணியையாவடுதண்டுறையுண்மேயவரனடியேயடிநாயேனடை
ந்துய்ந்தேனே. (ச)

ஒருமணியையுலகுக்கோருறுதிதன்னையுதயத்தினுச்சியையுநமர்நாள், ப
ருமணியைப்பாலோடஞ்சாடினாப்பயித்திரிப்பாக்கபதியைப்பவளக்குன்றைத்,
திருமணியைத்தித்திப்பைத்தேன்காதித்திங்கநம்பினிங்கலையைத்தித்தித்தொ
தி, அருமணியையாவடுதண்டுறையுண்மேயவரனடியேயடிநாயேனடைந்துய்ந்
தேனே. (ரு)

ஏற்றுனையெண்டோளுடையான்மன்னையெல்லிங்கடமாடயல்லான்மன்னைக்
கூற்றுனைக்கூற்றமுதைத்தான்மன்னைக்குரைகடல்வாய்க்குண்டகண்டன்மன்னை
நீற்றுனைநீளரவொன்றூர்த்தான்மன்னைநீண்டசுடைமுடிமேயிராரங்கங்க
ஆற்றுனையாவடுதண்டுறையுண்மேயவரனடியேயடிநாயேனடைந்துய்ந்தேனே. (ங)

கைம்மானமதகனிற்றையுரித்தான்மன்னைக்கடல்வரைவாறுகாசமாணன்மன்னைக்
செம்மானப்பவளத்தைத்திகழுமுந்தைத்திங்கிளாகாயிறல், நத்தியாணன்
எம்மானையென்மனமேகோயிலாகயிருந்தாலையென்புருங்குமடியார்த்தக்க
அம்மானையாவடுதண்டுறையுண்மேயவரனடியேயடிநாயேனடைந்துய்ந்தேனே. (ப)

மெய்யாணப்பொய்யரொடும்விரவாதானவெள்ளையைத்தன்னிழலைவெந்
தியெந்துங், கையாணக்காமனுடல்வேவக்காய்த்தன்னுனைக்கண்முன்றுடையா
ன்மன்னைப், பையாடரவமதியுடனெலத்தசுடையாணப்பாய்புவித்தோலுடையா
ன்மன்னை, ஐயாணையாவடுதண்டுறையுண்மேயவரனடியேயடிநாயேனடைந்துய்ந்
தேனே. (பி)

வேண்டாமவேண்டுவதுமில்லான்மன்னைவிசயனைமுன்னைசவித்தவேடன்
மன்னைத், தூண்டாமச்சுடர்விடுந்சோதியாணச்சூலப்படையாணைக்காண்

பயிலவைத்த, மதியவன்காண்வானவர்கள்வணங்கியேத்துமவலிவலத்தான்காணவ
னென்மனத்துளானே. (க)

பங்கயத்தின்மேலானும்பாலனுகியுலகளந்தாடியானும்பரவிக்காண, கங்கை
வைத்தசென்னியராயன்க்கமாட்டா வனவன்காணலைகடல்சூழிலங்கைவேந்தன்,
கொங்கலர்த்தமுடிநெரியவிரலானுன்றுக்குழகன்காணழகன்காண்கோலமாய, ம
ங்கையர்க்கோர்கூறன்காண்வானேரேத்தும் வலிவலத்தான்காணவனென்மனத்து
ளானே. (க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - மனத்தினைநாதர்; முதல்வி - மாதையங்கண்ணி.

உசுங். திருக்கோகரணம் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சந்திரனுத்தண்புனலுஞ்சந்திரத்தான்காண்டாழ்சடையான்காண்சாரந்தார்க்க
முதானுன்காண், அந்தரத்தில்கார்புரமுன்மட்டான்காணவ்வுருவிலவ்வுருவமாயி
னுன்காண், பந்தரத்துநான்மறைகள்பாடினுன்காண்பலபலவும்பாணிபயில்கின்ற
ன்காண், மந்திரத்துமறைப்பொருளுமாயினுன்காண்மாதல் சூழ்கோகரணமன்னி
னே. (க)

தந்தவத்தன்மன்மலையத்தாங்கினுன்காண்சாரணன்காண்சாரந்தார்க்குன்ன
முதானுன்காண், கெந்தத்தன்காண்கெடிலவீரட்டன்காண்கெடிலி காண்கெடுப்பார்
மற்றில்லாதான்காண், வெந்தொத்தநீறுமெய்ப்பூசினுன்காண்வீரன்காணவியன்கயி
லைமேவினுன்காண், வந்தொத்தநெடுமாற்குமறிவொணுன்காண்மாதல்சூழ்கோக
ரணமன்னினே. (உ)

தன்னுருவமாருஞ்சுந்தாக்காதான்காண்டாழ்சடையெம்பெருமான்காண்டக்
கார்க்குள்ள பொன்னுருவச்சோதிப்புனலாடினுன்காண்புராணன்காண்பூதங்களா
யினுன்காண், மின்னுருவநண்ணிடையாள்பாகத்தான்காணவேழத்திறிவெருவப்
போர்த்தானுன்காண், மன்னுருவாய்மாமறைகளோதினுன்காண்மாதல்சூழ்
கோகரணமன்னினே. (ங)

ஆறேறுசெஞ்சடையெம்மாருரன்காணன்பன்காணணிபழனமேயானுன்காண்
காண், நீமேறிழிகமுமேனியான்காணிநுபன்காணிகரொன்றுமில்லாதான்காண்,
கூறேறுகொடுமமுலாப்படையினுன்காண் கொக்கரையன்காண்குமுற்பூதத்தான்காண்
காண், மாறாயமகின்முன் அமாய்வித்தான்காண்மாதல்சூழ்கோகரணமன்னினே
சென்மச்சிலைவாங்கச்சேர்வித்தான்காண்டயம்பன்காண்டிரபுரங்கண்முன் அம்
பொன்றப்பொடியாகநோக்குனுன்காண்பூதன்காண்பூதப்படையாளிகாண்

சுவந்தாங்குமயானத்துச்சாம்பலென்புதலையோடுமயிர்க்கயிறுதரித்தான். மன்னிப் பவந்தாங்குபாசுபதவேடத்தாணைப்பண்டமரர்செய்க்குந்தவென்னியலல்லாம் சுவந்தாணைக்கச்சியேகம்பன்மண்ணைக்கழலடைந்தான்மேற்குறுத்தகாலன்விழ்ச் சுவந்தாணத்திருவிழிமிழலையாணச்சேராதார்தீநெறிக்கேசேர்க்கின்றாரே. (௨)

அன்றலிஃகீழிருந்தங்கறஞ்சொன்னையகத்தியணையுடப்பாணையயன்மாறேட நின்றாணைக்கிடந்தகடனஞ்சண்டாணைநேரிழையைக்கலந்திருந்தே. சபுலன்னைந்தும் வென்றாணையச்சூர்மேவினாணைமெல்லியலாடவத்தினினைமயனக்கூறும், மச்ச சென்றாணத்திருவிழிமிழலையாணச்சேராதார்தீநெறிக்கேசேர்க்கின்றாரே. (௩)

தூயாணைக்கடர்ப்பவளச்சோதியாணத்தோன்றியவெவ்வுயிர்க்குந் துணையாய் நின்ற, தூயாணைச்சக்கரமாந்திரந்தான்மண்ணைச்சங்கராணைச்சந்திராசாமமோதும், வாயாணைமத்திரிப்பார்மனத்தளாணை வஞ்சனையாலஞ்செழுந்தும் வழக்குவார்த் குச், சேயாணத்திருவிழிமிழலையாணச்சேராதார்தீநெறிக்கேசேர்க்கின்றாரே. (௪)

நற்றவத்தினல்லாணத்தீதாய்வந்தஞ்சமுநுசெய்தாணையமுதமுண்ட மம்மரநுலந்தாதுமுலவாதாணவருகாலஞ்செல்காலம்வந்தகாலம் [மச் உற்றவத்தையுணர்ந்தாருமுணரலாகாவொருசுடரையிருவிசம்பிறார்முந்திறன் செற்றவனைத்திருவிழிமிழலையாணச்சேராதார்தீநெறிக்கேசேர்க்கின்றாரே. (௫)

மைவானமிடற்றாணையவ்வான்மின்போல்வளர்சடைமேன்மதியாணமழையா யெங்கும், பெய்வாணைப்பிச்சாடலாடுவாணைப்பில்வாய்பெய்க்கணங்கார்க்காரு லம், பொய்வாணைப்பொய்யிலாமெய்யன்மண்ணைப்புகுதலமுமண்டலமும்பொருந்து வாழ்க்கை, செய்வாணைத்திருவிழிமிழலையாணச்சேராதார்தீநெறிக்கேசேர்க்கின் றாரே. (௬)

மிக்சாணைக்குறைந்தடைந்தாரமேவலாணவெவ்வெறையிருந்தன், மாயமயாநிப், புக்காணையெப்பொருட்கும்பொதுவாணைப்பொன்னுலகத்தவர்போற்றம், மம்பொரு ளுக்கெல்லாம், தக்காணைத்தானன்றிவேறென்றில்லாதததுவனைத்தடவரையை நடுவுசெய்த திக்காணைத்திருவிழிமிழலையாணச்சேராதார்தீநெறிக்கேசேர்க்கின்றாரே

வானவர்கோன்றோளிறுத்தகமைந்தன்மண்ணைவளைகுளமுமறைக்காமென்னிணை னனைவையுயிரவையொருநாட்பார்த்தனுயர்தவத்தினிலையறியுதும், மச்சென்ற ானவனைக்கபிலாயமேவினாணைக்கங்கைசேர்சடையாணைக்கலந்தாரக்கென், மம் 'தனவனைத்திருவிழிமிழலையாணச்சேராதார்தீநெறிக்கேசேர்க்கின்றாரே. (௭)

பார்த்தாணையிம்பக்கம்பலவாணைப்பசுபதியைப்பத்தர்க்குமுத்திகாட்டும், வர காணவனைக்குவார்மனத்தளாணமாருதமாலெரிமூன்றுவாயம்பிர்க்காம், சரத் ணைச்சரத்தையுந்தன்றாட்கீழவைத்ததபோதனைச்சடாமகுடத்தணிந்தபைங் , சிரத்தாணத்திருவிழிமிழலையாணச்சேராதார்தீநெறிக்கேசேர்க்கின்றாரே. (௮)

காண், அன்றப்பொழுதேயருள்செய்தான் காண்லாடிகாண்டியார்க்குமுதலான்
காண், மன் தன்மணங்கமழும்வார்சடையான்காண்மாதல்குழ்கோகரணமன்னி
னானே. (௫)

பிறையோடுபெண்ணொருபால்வைத்தான்ருன் காண் பேரவன்காண்பிறப்பொ
ன்றுமில்லாதான்காண், சுறையோடுமணிமிடற்றுச்சுப்பாவின்காண்டங்கன்காண்
லையிற்சபாலமேந்திப், பறையோடுபல்கீதம்பாடின்காணாடின்காண்பாணி
யாகதின்று, மறையோடுமாதீதங்கேட்டானருன்காண் மாதல்குழ்கோகரணமன்
னினானே. (௬)

மின்னளந்தமேன்முதட்டின்மேலுற்றான்காண்விண்ணவர்தம்பெருமன்காண்
மேனிலெங்கும், முன்னளந்தமுவர்க்குமுதலான்காண்முவிலேவற்றாலத்தெங்
கோலத்தான்காண், எண்ணளந்தென்சின்னையேமேவின்காணேவலன்காணிமை
யோர்களைத்தின்று, மண்ணளந்தமாலறியாமாயத்தான்காண்மாதல்குழ்கோக
ரணமன்னினானே. (௭)

பின்னுசடைமேற்பிறைகுடின்காண் பேரருளன்காண்பிறப்பொன்றிலலா
தான்காண், முன்னியலுக்குமுன்னான்காண்முவெயிலுஞ்சென்றுகந்தமுதல்
வன்றான்காண், இன்னவருவென்றறிவொணாதான்காணேழ்கடலுமேழலு
மாயின்காண், மன்னுமடந்தையோர்பாகத்தான்காண்மாதல்குழ்கோகரண
மன்னினானே. (௮)

வெட்டவெடித்தார்க்கோர்வெவ்வழலன்காண் வீரன்காண்வீரட்டமேவின்காண்
காண், வெட்டவனங்குணையுநோக்கின்காண்மூதன்காண்மூதப்படையின்காண்,
கட்டக்கடுவினைகள்காத்தாளவான்காண்கண்டன் காண்வண்டுண்டகொன்றையான்
காண், வட்டமதிப்பாக்குகுடின்காண்மாதல்குழ்கோகரணமன்னினானே. (௯)

கையாற்கயிலையெடுத்தான்றனைக்கால்விரலாற்றோடுநெரியலுன்னின்காண்
ன், மெய்யினரம்பிசையாற்கேட்பித்தாற்குமீண்டேயவற்கருள்கன்கல்கின்காண்,
பொய்யம்மனத்துப்புறம்பாவான்காண்போர்ப்படையான்காண்பொருவாரில்லாதா
ன்காண் கொண்மணிமிடற்றுவார்சடையான்காண்மாதல்குழ்கோகரணமன்
னினானே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் திருவநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - மரபலநாதர்;

50) ௨௬௪. திருவீழிமிழலை - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

போரா.

ப்புலியதளையுடையாடைபோ

ப

ப.

ானுணைப்பல்லுயிராய்நெடுவெளியாய்ப்பாந்துகின்ற

ககா

யானுணைகிணையாதார்புரமெரியகிணைந்தெய்வத்

ரா

கக்கே

(௧)

சுவந்தாங்குமயானத்துச்சாம்பலென்புதலையோடுமயிர்க்கயிறுதரித்தான் மண்ணைப் பவந்தாங்குபாசுபதவேடத்தாணைப்பண்டமார்பெண்ணுகந்தவேள்வியெல்லாம் கவர்ந்தாணைக்கச்சியேகம்பன் மண்ணைக்கழலடைந்தான்மேற்குறுத்தகாலன்வீழ்ச் சுவந்தாணைத்திருவிழிமிழலையாணைச்சேராதார்திரெறிக்கேசேர்க்கின்றாரே. (௨)

அன்றாவி - சிழிருந்தங்கறஞ்சொன் னாணையகத்தியனையுட்பாணையயன்மாறேட நின்ருணைக்கிடத்தகடனஞ்சுண்டாணைநேரிழையெக்கலந்திருந்தேடபுலங்களைந்தும் வென் றாணையச்சூர்மேவினாணைமெல்லியலடவத்தினிகையயளக்கலும், ருச் சென் றாணைத்திருவிழிமிழலையாணைச்சேராதார்திரெறிக்கேசேர்க்கின்றாரே. (௩)

துயாணைச்சுடர்ப்பவளச்சோதியாணைத்தோன்றியவெவ்வுயிர்த்துநாணையாய் நின்ற, தாயாணைச்சக்கரமாற்கீர்தான் மண்ணைச்சங்கரணைச்சந்தேராதாமேமோதும், வாயாணைமந்திரிப்பார்மனத்துளாணை வஞ்சனையாலஞ்செழுந்தும் வழந்தவார்த் குச், சேயாணைத்திருவிழிமிழலையாணைச்சேராதார்திரெறிக்கேசேர்க்கின்றாரே. (௪)

நற்றவத்தினல்லாணைத்திதாய்வந்தஞ்சமுனசெய்தாணையமுதமுண்ட மற்றமாருலத்தாதுமுலவாதாணைவருகாலஞ்செல்காலம்வந்தகாலம் [ருச் உற்றவத்தையுணர்ந்தாருமுணரலாகவொருசுடரையிருவிசம்பிறார்முற்றேறன் செற்றவனைத்திருவிழிமிழலையாணைச்சேராதார்திரெறிக்கேசேர்க்கின்றாரே. (௫)

மைவானமிடற்றாணையவ்வான்மின்போல்வளர்சடைமேன்மதியாணைமழையா யெங்கும், பெய்வாணைப்பிச்சாடலாடுவாணைப்பில்வாய்பேய்க்கணங்கார்க்காரு லம், பொய்வாணைப்பொய்யிலாமெய்யன்மண்ணைப்பூதலமுமண்டலமுமொருந்து வாழ்க்கை, செய்வாணைத்திருவிழிமிழலையாணைச்சேராதார்திரெறிக்கேசேர்க்கின் றாரே (௬)

மிக்சாணைக்குறைந்தடைந்தார்மேவலாணைவெவ்வொருயிருநன், ராமயமாநிப், புக்சாணையப்பொருட்கும்பொதுவாணைப்பொன் னுலகத்தவர்போற், ரம்பொரு ளுக்கெல்லாம், தக்காணைத்தானன்றிவேறொன்றில்லாத் தத் துவாணைத்தடவவரைய நடுவெய்த திக்காணைத்திருவிழிமிழலையாணைச்சேராதார்திரெறிக்கேசேர்க்கின்றாரே

வானவர்கோன்றோளி றுத்தகமைந்தன் மண்ணைவளைஞா முமறைக்காடுமன்னி னாணை ணனவனையுயிரவனையொருநாட்பார்த்தனுயர்தவத்தினிலையறியும், ருச் சென்ற ானவனைக்கயிலாயமேவினாணைக்கங்கைசேர்சடையாணைக்கலந்தார்த்தென்தும் 'தனவனைத்திருவிழிமிழலையாணைச்சேராதார்திரெறிக்கேசேர்க்கின்றாரே. (௭)

பரத்தாணையிப்பக்கம்பலவாணைப்பகபதியைப்பத்தர்க்குமுத்திகாட்டும், வர ாணைவனங்குவார்மனத்துளாணைமாருதமாலெரிமுன் துவாயம்பிரக்காம், சரத் ணைச்சரத்தையுந்தன்றாட்கீழவைத்த தபோதனைச் சடாயகுடத்தணிந்தபைங் , சரத்தாணைத்திருவிழிமிழலையாணைச்சேராதார்திரெறிக்கேசேர்க்கின்றாரே. (௮)

அறுத்தானையன் நல்களஞ்சிலொன்றை யஞ்சாதேவரையெடுத்த வரக்கண் றோள்கள், இறுத்தானையெழுநாம்பினிசைகேட்டானையிந்துவினைத் தேய்த்தானை யிரவிதன்பல், பறித்தானைப்பகிரதற்காவானோர்வேண்டப் பரந்திழியும்புன்ற கங்கைபனிபோலாட்சு, செறித்தானைத்திருவீழிமிழலையனைச் சேராதார்திறெறி க்கேசேர்கின்றாரே.

(௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

௧/ உக(

ராண்டகம்.

3/ மம்பலம்

கயிலாயமலையுளர்காரோணத்தார்கந்தமாதனத்துளர்காளத்தியார் மயிலாடுதிறையுளர்காணத்தார்வக்கரையார்ச்சுக்கமாத்கீத்தார்வாய்க்க அயிலவாயகுலமும்காபாலமும்மருந்திருக்கரத்தாரானேறேறி வெயிலாயசோதிவிளங்குமீற்றார்வீழிமிழலையேமேவினாரே.

(௧)

பூதியணிபொன்னிறத்தர்பூணாலைப்பொங்கரவார்ச்சுக்கரவென்னுழையார்காதர் கேடுசரமேவினர்கேதாரத்தார்கெடுலவடவதிகைவீரட்டத்தார் மாதையரதீர்த்தென்னையுய்யக்கொண்டார்மழபாடிமேயமணவாளார் வேதிசுடியுள்ளார்மீயச்சுரார்வீழிமிழலையேமேவினாரே.

(௨)

அண்ணாமலையமர்ந்தாராருருள்ளாரளப்பூராரந்தணர்கண்மடக்கோயில் உண்ணாழிகையாருமையாளோடுமையோர்பெருமாளுவொற்றியூரார் பெண்ணாகடத்துப்பெருந்துங்குணைமடத்தார்கூடத்தார்பேராலூரார் நம்பியேத்தவீழிமிழலையேமேவினாரே.

(௩)

வெண்காட்டார்செங்காட்டங் குடியார்வெண்ணி நன்னகரார்வேட்களத்தார் வேதநாவர், பண்காட்டும்வண்டார் பழனத்துள்ளார் பாராய்த்துறையார்கிராப் பள்ளியுள்ளார்பண்டார், வெண்கோட்டுக்கருங்குன்றைப் பிறிறப்பற்றியுரித் துரிவைபோர்த்தவிடலைவேடம், விண்காடும்பிறைறுதலியஞ்சக்காட்டிவீழிமிழலை

(௪)

புடைசூழ்த்தபூதங்கள் வேதம்பாடப் புலியூர்ச்சிற்றம்பலத்தே நடமாடுவார், உடைசூழ்த்தபுலித்தோலர் கலிக்கச்சிமேற்றனியுளார் குளிர்ச்சோலையேகம்பத்தார், கடைசூழ்த்தபுலித்தேருங் கங்காளனாகமூலத்தார் செழுமலத்தார்க்குழலியோ டும், விடைசூழ்த்தவெல்கொடியர்மல்குசெல்வவீழிமிழலையேமேவினாரே.

(௫)

பெரும்புலியூர்விரும்பினார் பெரும்பாழிய்யார்பெரும்பற்றப்புலியூர் மூலட் டானத்தார், இரும்புதலாரிரும்பூளையுள்ளாரேரார நின்னம்பராரிங்கோய் மலையா றின்சொல், கரும்பனையாளுமையோடுங்கருகாலூரார் கருப்பறியலூரர்காவிரத் தார், விரும்பமாரிரவுபகற்பாவியேத்த வீழிமிழலையேமேவினாரே.

(௬)

சுவந்தாங்குமயானத்துச்சாம்பலென்புதலையோடுமயிர்க்கயிற்றுதறித்தான் மண்ணைப் பவந்தாங்குபாசுபதவேடத்தாணைப்பண்டமரர்க்காண்டுத்தேவன்கியெல்லாம் கவர்ந்தாணைக்கச்சியேகம்பன் மண்ணைக்கழலடைந்தான்மேற்சுறுத்தகாலன் விழ்ச்சுவந்தாணைத்திருவிழிமிழலையாணைச்சேராதார்திறெறிக்கேசேர்கின்றாரே. (உ)

அன்றலி = கிழிருந்தங்கறஞ்சொன்னுணையகத்தியுணையுப்பாணையயன்மாறேட நின்றானைக்கிடந்தகடனஞ்சுண்டாணைநெரிமையைக்கலந்திருந்தேதபுலன்னைந்தும் வென்றானையச்சுர்மேலிணைமெல்லியலாடவத்தினினையயாக்கலும், மச்சென்றானைத்திருவிழிமிழலையாணைச்சேராதார்திறெறிக்கேசேர்கின்றாரே. (ங)

தூயாணைச்சுடர்ப்பவளச்சேரதியாணைத்தோன்றிபவெவ்வுயிர்க்குநுணையாய் நின்ற, தூயாணைச்சக்கரமாற்கீந்தான்மண்ணைச்சங்கரனைச்சந்தோசாமமீமாறும், வாயாணைமந்திரிப்பார்மணத்தாளானை வஞ்சனையாலஞ்செழும்பும் வழக்கவாரங்குச், சேயாணைத்திருவிழிமிழலையாணைச்சேராதார்திறெறிக்கேசேர்கின்றாரே. (ஈ)

நற்றவத்தினல்லாணைத்தீதாய்வந்தஞ்சமுஞ்செய்தாணையமுதமுண்ட மம்மரநுலந்தாறுமுலவாதானைவருகாலஞ்செல்காலம்வந்தகாலம் [றச் உற்றவத்தையுணர்ந்தாருமுணரலாகாவொருசுடரைரிநுகிசும்பிறார்முற்றேறுன் செற்றவனைத்திருவிழிமிழலையாணைச்சேராதார்திறெறிக்கேசேர்கின்றாரே. (ந்)

மைவானமிடற்றானையவ்வான்மின்போல்வளர்சடைமேன்மதியானமழையா யெங்கும், பெய்வாணைப்பிச்சாடலாடுவாணைப்பில் வாய்பெயர்க்கணங்காரக்கர்க்கு லம், பொய்வாணைப்பொய்ப்பிலாமெய்யன்மண்ணைப்பூதலமுமண்டலமும்பொருந்து வாழ்க்கை, செய்வாணைத்திருவிழிமிழலையாணைச்சேராதார்திறெறிக்கேசேர்கின்றாரே (க்)

மிக்சாணைக்குறைந்தடைந்தாரமேவலாணைவெவ்வெறுயிருபுள்ளுமாயமாநிப், புக்சாணையெப்பொருட்கும்பொதுவாணைப்பொன்னுலகத்தவர்போம், மம்பொரு ளுக்கெல்லாம், தக்காணைத்தானன்றிவேறென்றில்லாதத்ததுவளைத்தடவரையை நடுவுசெய்த திக்காணைத்திருவிழிமிழலையாணைச்சேராதார்திறெறிக்கேசேர்கின்றாரே

வானவர்கோன்றோளிற்றுத்தமைந்தன்மண்ணைவளைகுளமுமறைக்காடுமன்னிணை ணனவணையுபிரவணையொருநாட்பார்த்தனுயர்தவத்தினிலையறியலும், மச்சென்ற கானவனைக்கயிலாயமேலிணைக்கங்கைசேர்சடையாணைக்கலந்தாரக்கென்றும் தேனவனைத்திருவிழிமிழலையாணைச்சேராதார்திறெறிக்கேசேர்கின்றாரே. (அ)

பரத்தானையிப்பக்கம்பலவாணைப்பசுபதியைப்பத்தர்க்குமுத்திகாட்டும், வர த்தாணைவணங்குவார்மணத்தாளானைமாருதமாலெரிமுன்னுவாயம்பிர்க்காம், சரத் தாணைச்சரத்தையுந்தன்றாட்கீழ்வைத்ததபோதனைச்சடாய்குடத்தணிந்தபைங் கட, சரத்தாணைத்திருவிழிமிழலையாணைச்சேராதார்திறெறிக்கேசேர்கின்றாரே. (இ)

அறுத்தாணையன் றலைகளஞ்சிலென்னை யஞ்சாதேவரையெடுத்த வரக்கண் றோள்கள், இறுத்தாணையெழுநரம்பினிசைகேட்டாணையிந்துவினைத் தேய்த்தாணையிர விதன்பல், பறித்தாணைப்பகீரதற்காவாணோர்வேண்டப் பாந்திழியும்புனற் கங்கைபனிபோலாசச், செறித்தாணைத்திருவிழிமிழலையாணைச் சேராதார்தீநெறி க்கேசேர்கின்றாரே. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

51 உசுரு. திருவிழிமிழலை - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சுயிலாயமலைபுளார்காரோணத்தார்கந்தமாதனத்துளார்காளத்தியார் மயிலாடுதறையுளார்மாகாளத்தார்வங்கரையார்சக்கரமார்மீந்தார்வாய்க்க அயிலவாயுலமுங்காபாலமுமமுந்திருக்கரத்தாரானேறேறி வெயிலாயசோதிவிளங்குமீற்றார்விழிமிழலையேமேவினாரே. (க)

பூதியணிபொன்னிறத்தர்பூணாலைப்பொங்கரவார்சங்கரர்வெண்குழையோர்காதர் கேடுசரமேவினார்கேதாரத்தார்கெடலவடவதிகைவிரட்டத்தார் மாதயாதிர்த்தென்னையுய்யக்கொண்டார்மழபாடிமேயமணவாளார் வேதிசுடியுள்ளார்மீயச்சுரார்விழிமிழலையேமேவினாரே. (உ)

அண்ணமலையமர்ந்தாராருநுள்ளாரளப்பூராரந்தணர்கண்மாடக்கோயில் உண்ணாழிகையாருமையாளோடுமிமையோர்பெருமானாரொற்றியூரார் பெண்ணாகடத்துப்பெருந்துங்காணைமாடத்தார்கூடத்தார்பேராலூரார் விண்ணோர்களைல்லாம்விரும்பியேத்தவிழிமிழலையேமேவினாரே. (ங)

வெண்காட்டார்செங்காட்டங் குடியார்வெண்ணி நன்னகரார்வேட்களத்தார் வேதநாவர், பண்காட்டும்வண்டார் பழனத்துள்ளார் பாராய்த்துறையார்கிராப் பள்ளியுள்ளார்பண்டார், வெண்கோட்டுக்கருங்குன்றைப் பிளிறப்பற்றியுரித் துரிவைபோர்த்தவிடலைவேடம், விண்காட்டும்பிறைறுதலியஞ்சக்காட்டிவிழிமிழலை யேமேவினாரே. (ச)

புடைசூழ்த்தபூதங்கள் வேதம்பாடப் புலியூர்ச்சிற்றம்பலத்தே நடமாடுவார், உடைசூழ்த்தபுலித்தோலர் கலிக்கச்சிமேற்றனியுளார் குளிர்சோலையேகம்பத்தார், கடைசூழ்த்தபவிதேருங் கங்காளனார்கமுமலத்தார் செழுமலத்தார்க்குழலியோ டும், விடைசூழ்த்தவெல்கொடியார்மல்குசெல்வவிழிமிழலையேமேவினாரே. (ரு)

பெரும்புலியூர்விரும்பினார் பெரும்பாழிய்யார்பெரும்பற்றப்புலியூர் மூலட் டானத்தார், இரும்புதலாரிரும்பூளையுள்ளாரேரா நின்னம்பராரீங்கோய் மலையா நின்சொல், கரும்பணையாருமையோடுங்கருகாலூரார் கருப்பறியலுரார்கரவிரத் தார், விரும்பமராரிவபுகம்பரவியேத்த விழிமிழலையேமேவினாரே. (சு)

மறைகாட்டார்வலிவலத்தார் வாய்மூர்மேயார் வாள்கொளிபுத்தூரார்மாகா ளத்தார், கறைக்காட்டுங்கண்டனார்கபாலியார் கற்குடியார்விற்சூடியார்கான்பேரார், பறைகாட்டுங்குழிவிழிகப்பல்பேய்குழப் பழையனூராலங்காட்டடிகள் பண்டோர், மறைக்காட்டுங்கொடுங்காலன்விடப்பாய்ந்தார் விழிமிழலையேமேவினாரே. (எ)

அஞ்சைக்களத்துள்ளாரையாற்றுளாராராரார்பேராராரமுந்தூருள்ளார், தஞ்சைத்தனிக்குளத்தார்தக்கனாரார்சாந்தையயவந்தித்தங்கினூர்தாம் நஞ்சைத்தமக்கமுதாவுண்டம்பர்நாகேச்சரத்துள்ளார்நாரைபூரார் வெஞ்சொற்சமண்சிறையிலென்னைமீட்டார்விழிமிழலையேமேவினாரே. (அ)

கொண்டலுள்ளார்கொண்டிச்சரத்தினுள்ளார் கோவலுர்வீரட்டங்கோயில் கொண்டார், தண்டலையார்தலையாலங்காட்டிலுள்ளார் தலைச்சங்கைப்பெருங்கோயிறங்கினூர்தாம், வண்டலொடுமணற்கொணரும்பொன்னிநன்னீர் வலஞ்சூழியார் வைகலின்மேன்மாடத்துள்ளார், வெண்டலைமான்னைக்கொண்ட விகிர்தவேடர் விழிமிழலையேமேவினாரே. (க)

அரிச்சந்திரத்துள்ளாரம்பருள்ளாரிரிமரிந்திரர்க்குமரியாரனார் புரிச்சந்திரத்துள்ளார்போகத்துள்ளார்பொருப்பரையன்மகனோடுவிரும்பாராகி வரிச்சந்திரவேட்குமிடத்தாரேமகடத்தார்பாடத்தேனியையார்கீதர் விரிச்சங்கையெரிக்கொண்டங்காடும்வேடர்விழிமிழலையேமேவினாரே. (க)

புன்கூர்புறம்பயத்தார்புத்தூருள்ளார்பூவணத்தார் புலிவலத்தார்வலியின் மிக்க, தன்கூர்மைகருதவிரையெடுக்கலுற்றான் தலைகொடுமலைகளானதாளுந்தோளும், பொன்கூருங்கழலடியோர்விரலாலுன்றிப் பொருப்பதன்கிழநெரித்தருள் செய்புவனாதர், மன்கூருஞ்சடைமுடியார்விடையின்பாகர் விழிமிழலையேமேவினாரே. (க)

திருச்சிற்றட்டலம்.

உசுசு. திருவிழிமிழலை - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றட்டலம்

கண்ணவன்காண்கண்ணொளியேசர்காட்சியான்காண் கந்தருவம்பாட்டிசையிற் காட்டுகின்ற, பண்ணவன்காண்பண்ணவற்றின்றிறலான்காண் பழமாகிச்சுவையாகிப்பயக்கின்றன்காண், மண்ணவன்காண்டியவன்காணிரான்காண் வந்தலைக்குமாருதன்காண்மழமேகஞ்சேர், விண்ணவன்காண்விண்ணவர்க்கு மேலான்காண் விண்ணிழிதண்விழிமிழலையானே. (க)

ஆலைப்படுகரும்பின்சாறுபோலவண்ணிக்குமஞ்செழுத்தினுமத்தான்காண் சீலமுடையடியார்சிந்தையான்காண்டிரபுரமுன்மெரிபடுத்திலையினான்காண் [ண் பாவினொடுதயிர்நறுநெய்யாடினான்காண்பண்டாங்கவேடன்காண்பவிதேர்வான்கா வேலைவிடமுண்டமிடற்றினான்காண்விண்ணிழிதண்விழிமிழலையானே

ணைங்கரன்காண், கோங்குமலர்க்கொன்றையந்தார்க்கண்ணியான்காண் கொல்
லேறுவெல்கொடிமேற் கூட்டினுன்காண், வேங்கைவரிப்புவித்தோன்மே லாடை
யான்காண் விண்ணிழிதன்விழிமிழலையானே. (க௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

௨௬௭. திருவீழிமிழலை - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மானேறுகாமுடையவரத்போலு மால்வரைகால்வளைவில்லா வளைத்தார்
போலும், கானேறுகரிசுதறவுரித்தார்போலும் கட்டங்கக்கொடி துடிக்கைக் காண்
டார்போலும், தேனேறுதிருவித்தழித்தாரார்போலும் திருவீழிமிழலையமர்செல்வர்
போலும், ஆனேறதேறுமழுகர்போலு மடியேனையாளுடையவடிக்கடாமே. (க)

சமரமிசுசுலந்தரன்போர்வேண்டினுனைச் சக்கரத்தாற்பிளப்பித்தசு துரர்போ
லும், நமனையொருகால்குறைத்தார்போலு நாரணனையிடப்பாகத்தடைத்தார்
போலும், குமரனையுமகனாகவுடையார்போலும் குளிர்ப்பிழிமிழலையமர் குழுகர்
போலும், அமரர்கள் பிணமுதுணநஞ்சுண்டார்போலு மடியேனையாளுடையவடிக்க
டாமே. (உ)

நீறணிந்ததிருமேனிநிலர்போலு நேயிநெமொற்குளரிச்செய்தார்போலும்,
ஏறணிந்தகொடியுடையெய்மிறைவர்போலு மெயின்முன்றுமெரிசரத்தாலெய்தார்
போலும், வேறணிந்தகோலமுடைவேடர்போலும் வியன்வீழிமிழலையுறவிசு
தர்போலும், ஆறணிந்தசாமகுடத்தழுகர்போலு மடியேனையாளுடையவடிக்க
டாமே. (ங)

கைவேழமுசுத்தவண்ப்படைத்தார்போலும் கயாசாரணயவனாற்கொல்லித்
தார்போலும், செய்வேள்வித்தக்கனைமுன்சுதைத்தார்போலும் திசைமுகன்றன்
சிரமொன்றுசுதைத்தார்போலும், மெய்வேள்விமுர்த்திதலை யறுத்தார்போலும்
வியன்வீழிமிழலைபிடங் கொண்டார்போலும், ஐவேள்வியாறங்கமானார்போலு
மடியேனையாளுடையவடிக்கடாமே. (ச)

துன்னத்தின்கோவணமொன் றுடையார்போலுஞ் சுடர்முன்றுஞ்சோகியு
மாய்த்தாயார்போலும், பொன்வெணத்ததிருமேனிப்புனிதர்போலும் பூதகணம்
புடைகுழுவருவார்போலும், மின்னெத்தசெஞ்சடை வெண்பிறையார்போலும்
வியன்வீழிமிழலையேர் விமலர்போலும், அன்னத்தேரயன்முடிசே ரடிக்கர்போலு
மடியேனையாளுடையவடிக்கடாமே. (ரு)

மாலாலுமறிவரிய வரதர்போலு மறவாதார்பிறப்பறுக்க வல்லார்போலும்,
நாலாயமறைக்கிறைவ ரானார்போலு நாமவெழுத்தஞ்சாய நம்பர்போலும், வே
லார்கைவீரியைமுன்படைத்தார்போலும் வியன்வீழிமிழலையமர்விசுர்தார்போலும்,
ஆலாலமிடற்றடக்கி யனித்தார்போலு மடியேனையாளுடைய வடிக்கடாமே. (சு)

ணைக்காரன்காண், கோங்குமலர்க்கொன்றையந்தார்க்கண்ணியான்காண் கொல்
லேறுவெல்கொடிமேற் கூட்டினுன்காண், வேங்கைவரிப்புலித்தோன்மே லாடை
யான்காண் விண்ணிழிதண்வீழிமிழலையானே. (க௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

௨௬௭. திருவீழிமிழலை - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மானேறுகரமுடையவரதர்போலு மால்வரைகால்வளைவில்லா வளைத்தார்
போலும், கானேறுகரிகதறவுரித்தார்போலும் கட்டங்கக்கொடி கடினைக்கொண்
டார்போலும், தேனேறுகிருவிதழித்தாரார்போலும் திருவீழிமிழலையமர்செல்வர்
போலும், ஆனேறதேறுமழகர்போலு மடியேனையாளுடையவடிகடாமே. (க)

சமரமிசுசுலந்தரன்போர்வேண்டினுனைச் சக்கரத்தாற்பிளப்பித்தசுதுரர்போ
லும், நமனையொருகால்குறைத்ததாதர்போலு நாரணனைபிடப்பாகத்தடைத்தார்
போலும், குமரனையும்கனாகவுடையார்போலும் குளிர்ப்பீழிமிழலையமர் குழகர்
போலும், அமரர்கள் பிணமுதுநனநஞ்சுண்டார்போலு மடியேனையாளுடையவடிக
டாமே. (உ.)

நீறணிந்ததிருமேனிநிலம்போலு நேமிநெடுமாத்கருளிச்செய்தார்போலும்,
ஏறணிந்தகொடியுடையெய்மிறைவர்போலு மெயின்மூன்றுமெரிசரத்தாலெய்தார்
போலும், வேறணிந்தகோலமுடைவேடர்போலும் வியன்வீழிமிழலையுறவனிகிர்
தர்போலும், ஆறணிந்தசடாமகுடத்தழகர்போலு மடியேனையாளுடையவடிக
டாமே. (ங)

கைவழமுசுத்தவனைப்படைத்தார்போலும் கயாசாரணியவனுந் கொல்வித்
தார்போலும், செய்வேள்வித்தக்கனைமுன்செதைத்தார்போலும் திசைமுகன்மன்
சிரமொன்றுசினைத்தார்போலும், மெய்வேள்விமூர்த்திதலை யறுத்தார்போலும்
வியன்வீழிமிழலையிடக் கொண்டார்போலும், ஐவேள்வியாறங்கமானார்போலு
மடியேனையாளுடையவடிகடாமே. (ஈ)

துன்னத்தின்கோவணமொன் றுடையார்போலுந் சுடர்மூன்றுஞ்சோதியு
மாய்த்துயார்போலும், பொன்னைத்தத்திருமேனிப்புனிதர்போலும் பூதகணம்
புடைகுழுவருவார்போலும், மின்னெதைத்தசெஞ்சடை வெண்பிறையார்போலும்
வியன்வீழிமிழலைசேர் விமலர்போலும், அன்னத்தேரயன்முடிசே ரடிகன்போலு
மடியேனையாளுடையவடிகடாமே. (ஊ)

மாலாலுமறிவரிய வரதர்போலு மறவாதார்பிறப்பறுக்க வல்லார்போலும்,
நாலாயமறைக்கிறைவ ரானார்போலு நாமவெழுத்தஞ்சாய நம்பர்போலும், வே
லார்கைவீரையமுன்படைத்தார்போலும் வியன்வீழிமிழலையமர்விகிர்தர்போலும்,
ஆலாலமிடற்றடக்கி யளித்தார்போலு மடியேனையாளுடைய வடிகடாமே. (஋)

பஞ்சடுத்த மெல்விரலார் பங்கர்போலும் பைந்நாகமரைக்கைசத்த பரமர் போலும், மஞ்சடுத்தமணிரீலகண்டர்போலும் வடகயிலைமலையுடைய மணுளர் போலும், செஞ்சடைக்கண் வெண்பிறைகொண்டணிந்தார்போலும் திருவிழி மிழலையமர்சிவனார்போலும், அஞ்சடக்குமடியவர்கட்கணியார்போலும் மடியேனையாளுடைய வடிகடாமே.

(எ)

குண்டரொடுபிரித்தெனையாட் கொண்டார்போலும் குடமுக்கிலிடமாக்கிக் கொண்டார்போலும், புண்டரிசுப்புதுமலராதனத்தார்போலும் புள்ளரசைக்கொன்றாயிர்பின் கொடுத்தார்போலும், வெண்டலைபிற்பலிகொண்டவிகர்தார்போலும் வியன்வீழிமிழலைசுருடையார்போலும், அண்டத்துப் புறத்தப்பாலானார்போலும் மடியேனையாளுடைய வடிகடாமே.

(அ)

முத்தனையமுதிழ்ந்துவலுடையார்போலும் மொய்பவளக்கொடியனையசடையார்போலும், எத்தனையும்பத்திசெய்வார்க்கணியார்போலும் மிருகான்சுமுர்த்தி சுருளானார்போலும், மித்திரவச்சிரவணற்குவிருப்பார்போலும் வியன்வீழிமிழலையமர்விகர்தார்போலும், அத்தனொடுமம்மையனக்கானார்போலும் மடியேனையாளுடைய வடிகடாமே.

(க)

கரியுரிசெய்துமைவெருவக் கண்டார்போலும் சுங்கையையுஞ் செஞ்சடைமேற் கரந்தார்போலும், எரியதொரு கைதரித்த விழைவார்போலும் மேனத்தின் கூனெயிறுபூண்டார்போலும், விரிகதிரோரிருவரைமுன் வெகுண்டார்போலும் வியன்வீழிமிழலையமர் விமலார்போலும், அரிபிரமர்துதிகெயிசின்மறித்தார்போலும் மடியேனையாளுடைய வடிகடாமே.

(கௌ)

சுபிலாய மலையெடுத்தான்கதறிவீழக் கால்விரலாலடர்த்தருளிச் செய்தார்போலும், குபிலாலும் மென்மொழியாங்குளிர்த்துநோக்கக் கூத்தாடவல்லகுழகார்போலும், வெயிலாயசோதிவிளக்கானார்போலும் வியன்வீழிமிழலையமர் விகர்தார்போலும், அபிலாயமுவிலைவேற்படையார்போலும் மடியேனையாளுடைய வடிகடாமே.

(கக)

திருச்சிறப்பம்.

54

உகாஅ. திருப்புள்ளிருக்குவேளூர் - திருத்தாண்டகம்.

மபலம்

ஆண்டானையடியேனையாளாக்கொண்டு வடியோடுமுடியயன்மா லறியாவண்ணம், நீண்டானெடுங்குளமாநகரான்மண்ணெடுமிவான்படையானீ ன்ருரவோலாகும், கீண்டானக்கேதாரமேவினான்க்கேடிலைபக்கிளர்பொறிவாளரவோடென்பு, பூண்டானப்புள்ளிருக்கு வேளூரானப்போற்றதேயாற்றநாள் போக்கினேகினை.

சீர்த்தானைச் சிறந்தடியென் சிந்தையுள்ளே திகழ்ந்தானைச் சிவன்மண்ணைத் தேவதேவவாக், கூர்த்தானைக்கொடுநெடுவேற் கூற்றந்தண்ணைக்குரைகழலாற்குமைத்துமுனி கொண்டவச்சம், பேர்த்தானப்பிறப்பினியைபிறப்பொன்றிலலாப்பெய்து

மாணக் கைம்மாவின்னுரிவைபேணிப், போர்த்தாணைப்புள்ளிருக்கு
போற்றுதேயாற்றநாள் போக்கினேனே.

(௨)

பத்திமையாற் பணிந்தடியேன் மன்னைப் பன்னாட்பாமாலைபாடப் பயில்வித்
தானை, எத்தேவுமேத்துமிறைவன் மன்னை யெம்மாணையென்னுள்ளத் துள்ளேயுறும்,
அத்தேனையமுதத்தை யாவின் பாலையண்ணிக்குநீங்கரும்பையரணையாதிப், புத்
தேனைப் புள்ளிருக்குவேளுராணைப் போற்றுதேயாற்றநாள் போக்கினேனே. (௩)

இருளாயவுள்ளத்தினிருநீர்க்கி யிடர்ப்பாவங்கெடுத்தேழையேனையுய்யத்,
தெருளாதசிந்தைதனைத் தெருட்டித்தன்போற் சிவலோகநெறியறியச்சிந்தைதந்து,
அருளாணையாதிமா தவத் துளாணையாறங்கரால்வேத்தப்பானின்ற, பொருளா
ணைப்புள்ளிருக்குவேளுராணைப் போற்றுதேயாற்றநாள் போக்கினேனே. (சு)

மின்னுருவைவிண்ணகத்தி லொன்றாய்மிக்குவீகங்கர மன்னகத்திலிரண்டாய்
ச்செந்தீத், தன்னுருவின் மூன்றாய்த்தாழ் புனலினுன்காய்த் தரணிதலத்தஞ்சாகி
யெஞ்சாத்தஞ்ச, மன்னுருவைவான்பவளக் கொழுந்தைமுத்தை வளரொளியை
வயிரத்தைமாசொன்றில்லாப், பொன்னுருவைப்புள்ளிருக்குவேளுராணைப்போற்
றுதேயாற்றநாள் போக்கினேனே. (ரு)

அழையார்பொற்கழலார்ப்பவணியார் தில்லையம்பலத்துண்டமாடுமழகன் மன்
னைக், கறையார்மூவிலைடுவேற்கடவுடண்ணைக் கடனுகைக்காரோணங்கருதினனை,
இறையானையென்னுள்ளத் துள்ளேவிள்ளா திருந்தானையேழ்பொழிலுந் தாங்கி
நின்ற, பொறையாணைப்புள்ளிருக்குவேளுராணைப் போற்றுதேயாற்றநாள் போ
க்கினேனே. (சு)

நெருப்பினைய திருமேனி வெண்ணீற்றுனை நீங்காதென்னுள்ளத்தி னுள்ளே
நின்ற, விருப்பவனைவேதியனைவேதவித்தை வெண்காடும்வியன் றுருத்திகருமே
வி, இருப்பவனையிடைமருதோடங்கோய்நீங்கா விறையவனையெனையாளுங்கயிலை
யென்னும், பொருப்பவனைப்புள்ளிருக்குவேளுராணைப் போற்றுதேயாற்றநாள்
போக்கினேனே. (எ)

பேராயிரம்பவரி வாளுரோத்தும்பெம்மாணைப் பிரிவிலாவடியார்க்கென்றும்,
வாராதசெல்வம் வருவிப்பாணைமந்திரமுத்தந்திரமுமருந்துமாகித், தீரானோய்தீர்த்
தருள வல்லான்மன்னைத்திரிபுரங்கடியெழுத்திண்சிலைகைக்கொண்ட, போராணைப்
புள்ளிருக்கு வேளுராணைப்போற்றுதேயாற்றநாள் போக்கினேனே. (அ)

பண்ணியனைப்பைக்கொடியாள்பாகன்மன்னைப் படர்சடைமேற் புனல்கரந்த
படிமன்மனை, கண்ணியனையென்னுக்கித்தன்னானை நான்மறையினம்பொருளை
நளிவெண்டிங்கட். கண்ணியனைக்கடியுநடையிடையொன்றேறுங்காரணைநாரண
னைக் கமலத்தோங்கும், புண்ணியனைப்புள்ளிருக்கும்வேளுராணைப் போற்றுதே
யாற்றநாள் போக்கினேனே. (க)

இறுத்தானையிலங்கையர்கோன் சிங்களப்பத்து மெழுநரம்பினின்னிசைகேட்
டின்புற்றானை, அறுத்தானையடிபார்த்தம்மருநோய்பாவ மலைகடவிலாலமுண்டுசுண்
டம், சுறுத்தானைக்கண்ணழலாற் காமனாகங்காய்ந்தானைக் கணம்மழவுக்கலையு
மங்கை, பொறுத்தானைப்புள்ளிருக்குவேளுரானப் போற்றுதேயாற்றநாள் போக்
கினேனே. (க௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உசுக. பூதேயிலாயம் - போற்றித்திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ரணுக நின்றாய்போற்றி மீளாமேயாளென்னைக் கொண்டாய்
போற்றி, ஊற்றுகியுள்ளே யொளித்தாய்போற்றி யோவாதசத்தத் தொவியேபோ
ற்றி, ஆற்றுகியங்கேயமார்தாய்போற்றி யாறங்கநால்வேத மாணுப்போற்றி, காற்
றுகியவங்கும் கலந்தாய்போற்றி கயிலைமையானே போற்றிபோற்றி. (க)

பிச்சாடல்பேயோடுகந்தாய்போற்றி பிறவியறுக்கும்பிரானேபோற்றி
வைச்சாடனன் றுமகிழ்ந்தாய்போற்றி மருவியென்சிற்தைபுகுந்தாய்போற்றி
பெய்ச்சார்புரமுன்றுமெய்தாய்போற்றி போகாதென்சிற்தைபுகுந்தாய்போற்றி
கச்சாகநாகமசைத்தாய்போற்றி கயிலைமையானேபோற்றிபோற்றி. (உ)

மருவார்புரமுன்றுமெய்தாய்போற்றி மருவியென்சிற்தைபுகுந்தாய்போற்றி
உருவாகியென்னைப்படைத்தாய்போற்றி யுள்ளாவிவாங்கியொளித்தாய்போற்றி
திறவாகிநின்றதிமேபோற்றி தேசம்பரவப்படுவாய்போற்றி
கருவாகியோடுமுகிலேபோற்றி கயிலைமையானேபோற்றிபோற்றி. (ங)

வானத்தார்போற்றமருந்தேபோற்றி வந்தென்மன்சிற்தைபுகுந்தாய்போற்றி
ஊனத்தைகீக்குமுடலேபோற்றி யோங்கியழலாய்கியிர்த்தாய்போற்றி
தேனத்தைவார்த்ததெளிவேபோற்றி தேவர்க்குந்தேவனுய்கின்றாய்போற்றி
கானத்தீபாடலுக்கந்தாய்போற்றி கயிலைமையானேபோற்றிபோற்றி. (ச)

ஊராகிநின்றவுலகேபோற்றி யோங்கியழலாய்கியிர்த்தாய்போற்றி
பேராகியவங்கும்பரந்தாய்போற்றி பெயராதென்சிற்தைபுகுந்தாய்போற்றி
நீராவியானதிழலேபோற்றி நேர்வாரொருவரையுமில்லாய்போற்றி
காராகிநின்றமுகிலேபோற்றி கயிலைமையானேபோற்றிபோற்றி. (ரு)

சில்லுருவாய்ச்சென்றுதிரண்டாய்போற்றி தேவறியாததேவேபோற்றி
புல்லுயிர்க்கும்பூட்சிபுணர்த்தாய்போற்றி போகாதென்சிற்தைபுகுந்தாய்போற்றி
பல்லுயிராய்ப்பார்தோறுகின்றாய்போற்றி பற்றியுலகைவிடாதாய்போற்றி
கல்லுயிராய்கின்றசனலேபோற்றி கயிலைமையானேபோற்றிபோற்றி. (கூ)

பண்ணின்னிசையாகின்றாய்போற்றி பாவிப்பார்பாவமறுப்பாய்போற்றி
எண்ணுமெழுத்துஞ்சொல்லானாய்போற்றி யென்சிற்தைகீக்காவிரைவாபோற்றி

விண்ணுநிலனுந்தியானாய்போற்றி மேலவர்க்குமேலாகிநின்றாய்போற்றி
கண்ணின்மணியாகிநின்றாய்போற்றி கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (௭)

உமைபாகமாகத்தனைத்தாய்போற்றி யூழியேழானவொருவாபோற்றி
அமையாவருஞ்சமாரந்தாய்போற்றி யாதிராணனுப்பினின்றாய்போற்றி
கமையாகிநின்றகனலேபோற்றி கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (அ)

முவாப்பிறவாயிறவாய்போற்றி முன்னமேதோன்றிமுனைத்தாய்போற்றி
தேவாதிதேவாதொழுந்தேவேபோற்றி சென்றேறியெங்கும்பாந்தாய்போற்றி
ஆவாவுடியேனுக்கெல்லாம்போற்றி யல்லனவியவலந்தேன்போற்றி
காவாய்கனகத்திரளேபோற்றி கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (க)

நெடியவிசம்போடுகண்ணேபோற்றி நீளவகலமுடையாய்போற்றி
அடியுமுடியுமிகலிபோற்றி யங்கொன்றறியாமையின்றாய்போற்றி [றி]
சொடியவன்குற்றமுதைத்தாய்போற்றி கோயிலாவென்சிறைகொண்டாய்போற்
கடியவுருமொடுமின்னேபோற்றி கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (க௦)

உண்ணாதுறங்கா திருந்தாய்போற்றி யோதாதேவேத முணர்ந்தாய்போற்றி,
எண்ணவில்லைக்கோன்றனைப்போற்றி யிறைவிரலால் வைத்துந்தவீசாபோ
ற்றி, பண்ணாரசைச்சென்சொற்கேட்டாய்போற்றி பண்டையென் சிறைதபுருந்தாய்
போற்றி, கண்ணுயலகுக்கு நின்றாய்போற்றி கயிலைமலையானே போற்றிபோற்றி.
திருச்சிற்றம்பலம்.

௭௮௦. பூகைலாயம் - போற்றித்திருந், காண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொறையுடையபூமிநீரானுப்போற்றி பூதப்படையாள்புனிதாபோற்றி
நிறையுடையநெஞ்சினிடையாய்போற்றி நீங்காதென்னுள்ளத்திருந்தாய்போற்றி
மறையுடையேவதம்மிரித்தாய்போற்றி வானோர்வணங்கப்படுவாய்போற்றி
கறையுடையகண்டமுடையாய்போற்றி கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (க)

முன்பாகிநின்றமுதலேபோற்றி முவாதமேனிமுக்கண்ணுபோற்றி
அன்பாகிநின்றார்க்கணியாய்போற்றி யாதேறுசென்னிச்சடையாய்போற்றி
என்பாகவெங்குமணிந்தாய்போற்றி யென்சிறைநீங்காவினைவாபோற்றி
கண்பாகிநின்றகனலேபோற்றி கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (உ)

மாலையெழுந்தமதியேபோற்றி மன்னியென்சிறைதயிருந்தாய்போற்றி
மேலைவினைகாறுப்பாய்போற்றிமேலாடுதிங்கண்முடியாய்போற்றி
ஆலைக்கரும்பின்றெனியேபோற்றி யடியார்கட்காரமுதமானாய்போற்றி
காலமுனைத்தகதிரோபோற்றி கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (ஈ)

அதிராவிண்களறுப்பாய்போற்றி யாலநிழற்கீழமர்ந்தாய்போற்றி
சதராசதரக்குழைய்போற்றி சாப்பர்மெய்பூசுந்தலைவாபோற்றி
எதிராவுலகமமைப்பாய்போற்றி யென்றுமீளாவருள்செய்வாய்போற்றி
கதிரார்கதிருக்கோர்கண்ணேபோற்றி கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (உ)

செய்யாய்கரியாய்வெளியாய்போற்றி செல்லாதசெல்வமுடையாய்போற்றி
ஐயாய்பெரியாய்சிறியாய்போற்றி யாகாசவண்ணமுடையாய்போற்றி
வெய்யாய்தணியாயணியாய்போற்றி வேளாதவேள்வியுடையாய்போற்றி
கையார்கழலார்விடங்காபோற்றி கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (ங)

ஆட்சியுலகையுடையாய்போற்றி யடியார்க்கமுதெலாமீவாய்போற்றி
சூட்சிசிந்தமிலாதாய்போற்றி சூழ்த்கடனஞ்சமுண்டாய்போற்றி
மாட்சிபெரிதுமுடையாய்போற்றி மன்னியென்சிற்தைமகிழ்ந்தாய்போற்றி
காட்சிபெரிதுமரியாய்போற்றி கயிலைமலையானேபோற்றி. (ச)

முன்னியாநின் மறமுதல்வாபோற்றி மூவாதமேனியுடையாய்போற்றி
என்னியாயெந்தைபிரானேபோற்றி யேழிநினைசையேயுகப்பாய்போற்றி
மன்னியமங்கைமணாளாபோற்றி மந்திரமுந்தந்திரமுமானாய்போற்றி
கன்னியார்கங்கைத்தலைவாபோற்றி கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (ஞ)

உரியாயுகிணுக்கெல்லாம்போற்றி யுணர்வென்னுழர்வதுடையாய்போற்றி
எரியாயதெய்வச்சுடரேபோற்றி யேசுமாமுண்டியுடையாய்போற்றி
அரியாயமரர்க்கெல்லாம்போற்றி யறிவேயடக்கமுடையாய்போற்றி
கரியானுக்காழியன்றிந்தாய்போற்றி கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (க)

எண்மேலுமெண்ணமுடையாய்போற்றி யேற்றியவேறுஞ்ஞத்தாய்போற்றி
பண்மேலேபாவித்திருந்தாய்போற்றி பண்ணையாழ்வீணையின்றாய்போற்றி
விண்மேலுமேலிமிர்ந்தாய்போற்றி மேலார்கண்மேலார்கண்மேலாய்போற்றி
கண்மேலுங்கண்ணென்னுடையாய்போற்றி கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி.

முடியார்சடையின்மதியாய்போற்றி முழுநீறுசண்ணித்தழர்த்திபோற்றி
துடியாரிடையுமையான்பங்காபோற்றி சோதித்தார்காணமைகின்றாய்போற்றி
அடியாரடிமையறிவாய்போற்றி யமர்பதி யாளவைத்தாய்போற்றி
கடியார்புரமுன்றுமெய்தாய்போற்றி கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (அ, கூ)

போற்றிசைத்துன்னடிபரவரின்றாய்போற்றி புண்ணியனெண்ணலரியாய்
போற்றி, யேற்றிசைக்கும்வான்மேலிருந்தாய்போற்றி பெண்ணையிராறுபோராய்
போற்றி, நாற்றிசைக்கும்விளக்காயநாதாபோற்றி நான்முகற்குமாத்குமறியாய்
போற்றி, காற்றிசைக்குந் திசைக்கெல்லாம் வித்தேபோற்றி கயிலைமலையானே
போற்றிபோற்றி. (க௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் வடநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - பரமசிவன்; முதல்வி - பார்வதியம்மை.

அதிராவிண்களாற்பாய்போற்றி யாலநிழற்கீழமர்ந்தாய்போற்றி
சுதராசுதரக்குழைய்போற்றி சாப்பர்மெய்ப்பூசுந்தலைவாபோற்றி
எதிராவுலகமமைப்பாய்போற்றி யென்றுமீளாவருள்செய்வாய்போற்றி
கதிரார்சுத்

(உ)

செய்யாய்கரியாய்வெளியாய்போற்றி செல்லாதசெல்வமுடையாய்போற்றி
ஐயாய்பெரியாய்சிறியாய்போற்றி யாகாசவண்ணமுடையாய்போற்றி
வெய்யாய்தணியாயணியாய்போற்றி வேளாதவேள்வியுடையாய்போற்றி
கையார்கழலார்விடங்காபோற்

(ஈ)

ஆட்சியுலகையுடையாய்போற்றி யடியார்க்கமுதலாமீவாய்போற்றி
சூட்சிசிறிதுமிலாதாய்போற்றி சூழ்த்தகடனஞ்சமுண்டாய்போற்றி
மாட்சிபெரிதுமுடையாய்போற்றி மன்னியென்சிற்தைகிழ்ந்தாய்போற்றி
காட்சிபெரிதுமரியாய்போற்றி கயிலைமையானேபோற்றி.

(ச)

முன்னியாகின் மமுதல்வாபோற்றி மூவாதமேனியுடையாய்போற்றி
என்னியாயெந்தைபிரானேபோற்றி யேழினிசையேபுகப்பாய்போற்றி
மன்னியமங்கைமணாளாபோற்றி மந்திரமுந்தந்திரமுமானாய்போற்றி
கன்னியார்கங்கைசுத்தலைவாபோற்றி கயிலைமையானேபோற்றிபோற்றி.

(ந)

உரியாயுகினுக்கெல்லாம்போற்றி யுணர்வென்னுமுர்வதுடையாய்போற்றி
எரியாயதெய்வச்சுடரேபோற்றி யேசுமாமுண்டியுடையாய்போற்றி
அரியாயமரர்குக்கெல்லாம்போற்றி யறிவேயடக்கமுடையாய்போற்றி
கரியானுக்காழியன்றிந்தாய்போற்றி கயிலைமையானேபோற்றிபோற்றி.

(க)

எண்மேலுமெண்ணமுடையாய்போற்றி யேற்றியவேறுங்குணத்தாய்போற்றி
பண்மேலேபாவித்திருந்தாய்போற்றி பண்ணொடியாழ்விணையினாராய்போற்றி
விண்மேலுமேலுநிரிந்தாய்போற்றி மேலார்கண்மேலார்கண்மேலாய்போற்றி
கண்மேலுங்கண்ணென்றுடையாய்போற்றி கயிலைமையானேபோற்றிபோற்றி.

முடியார்கடையின்மதியாய்போற்றி முழுநீறுசண்ணித்தழர்த்திபோற்றி
துடியாரிடையுமையார்பங்காபோற்றி சோதித்தார்காணுமைநின்றாய்போற்றி
அடியாரடிமையறிவாய்போற்றி யமர்ப்பதியாளவைத்தாய்போற்றி
கடியார்புரமுன் றுமெய்தாய்போற்றி கயிலைமையானேபோற்றிபோற்றி.

(அ, க)

போற்றிசைத்துன்னடிபரவநின்றாய்போற்றி புண்ணியனேநண்ணலரியாய்
போற்றி, யேற்றிசைக்கும்வான்மேலிருந்தாய்போற்றி யெண்ணுயிராறுபேராய்
போற்றி, நாற்றிசைக்கும்விளக்காயானாதாபோற்றி நான்முகற்குமாற்குமறியாய்
போற்றி, காற்றிசைக்குந் திசைக்கெல்லாம் வித்தேபோற்றி கயிலைமையானே
போற்றிபோற்றி.

(க௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் வடநாட்டில் உள்ளது.

நூதல்வன் - பரமசிவன்; முதல்வி - பார்வதியம்மை.

பல்லார்பயில்பழனம்பாருரென்று பழனம்பதிபழமைசொல்லிசின்றார்
கல்லாரநனிபள்ளியின்றுவைகைநாளைப்போய்நள்ளாறுசேர்துமென்றார்
சொல்லாரொருவிடமாத்தோள்கைவிசிச்சந்தராய்வெந்தநீருடியெங்கும்
மல்லார்வயல்புடைசூழ்மாடவீதி வலம்புரமேபுக்கங்கேமன்னினாரே. (அ)

பொங்கடரவவொன்றுகையிற்கொண்டு போர்வெண்மழுவேந்திப்போகாநிற்பார்
தங்காரொருவிடத்துந்தம்மேலார்வந் தவிர்த்தருளார்தத்துவத்தேநின்றேறென்ப
எங்கேயிவ்ரசெய்கையொன்றொன்றொவ்வாவென்கண்ணினின்றகலாவேடங்காட்டி
மங்குன்மதிவழுமாடவீதி வலம்புரமேபுக்கங்கேமன்னினாரே. (க)

செங்கண்மால்சிலைபிடித்துச் சேனையோடுஞ் சேதுபந்தனஞ்செய்து சென்று
புக்குப், பொங்குபோர்பலசெய்து புகலால்வென்ற போரரசுக்கெழுமுகள் பொடி
யாய்விழ, அங்கொருதன்றிருவிரலா விறையேயூன்றி யடர்த்தவற்கேயருள்புரிந்த
வடிகளிர்தாள், 'வங்கமலிகடல்புடைசூழ் மாடவீதி வலம்புரமேபுக்கங்கே மன்னி
னாரே. (க௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

௨௪௩. திருவெண்ணியூர் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

தொண்டிலங்கு மடியவர்க்கோர்நெறியினுந் தூரீறுதுதைத்திலங்குமார்பின
ரும், புண்டரிகத்தயனொடுமால்காணவண்ணம் பொங்குதழற்பிழம்பாய புராண
னாரும், வண்டமருமலர்க்கொன்றைமாலையாரும் வானவர்க்காநஞ்சுண்டமைந்த
னாரும், விண்டவர்தம்புரமுன்றுமெரிசெய்தாரும் வெண்ணியமர்ந்துறைகின்றவி
கிர்தனாரே. (க)

நெருப்பனையமேனிமேல்வெண்ணீற்றரு நெற்றிமேலொற்றைக்கண்ணிறை
வித்தாரும், பொருப்பரையன்மடப்பாவை யிடப்பாலாரும் பூந்துருத்திகர்மேய
புராணனாரும், மருப்பனையவெண்மதியக்கண்ணியாரும் வளைகுளமுமறைக்காடு
மன்னினாரும், விருப்புடையவடியவர்தம் முள்ளத்தாரும் வெண்ணியமர்ந்துறை
கின்ற விகிர்தனாரே. (உ)

கையுலாமூலிலேவேந்தினருங்கரிகாட்டிலெரியாடுங்கடவுளாரும்
பையுலாநாகங்கொண்டாட்டுவாரும் பரவுவார்பாவங்கள்பாற்றுவாரும்
செய்யுலாங்கயல்பாயவயல்கள்கூழ்த்த திருப்புன்கர்மேவியசெல்வனாரும் [ரே.
மெய்யெலாம்வெண்ணீறுசண்ணித்தாரும் வெண்ணியமர்ந்துறைகின்றவிகிர்தனா

சடையேறுபுனல்வைத்தசுதாரனருந் தக்கன்மன்பெருவேள்விதடைசெய்தாரும்
உடையேறுபுலியதன்மேனாகங்கட்டி யுண்பவிக்கென்றுருநினுழிதர்வாரும்
மடையேறுக்கயல்பாயவயல்கள்கூழ்த்த மயிலாடுதுறையுறையுமணனாரும்
விடையேறுவெல்கொடியெய்வீமலனாரும்வெண்ணியமர்ந்துறைகின்றவிகிர்தனாரே

பல்லார்பயில்பழனம்பாருரென்று பழனம்பதிபழமைசொல்லிதின்னார்
கல்லாரநனிபள்ளியின்னுவைகி நாளைப்போய்நள்ளாறுசேர்துமென்றார்
சொல்லாரொருவிடமாத்தோள்கைவிசீசுந்தரராய்வெந்தீரூடியெங்கும்
மல்லார்வயல்புடைசூழ்மாடவீதி வலம்புரமேபுக்கங்கேமன்னினாரே. (அ)

பொங்கடாவவொன்றுகையிற்கொண்டு போர்வெண்மழுவேந்திப்போகாதித்பார்
தங்காரொருவிடத்துந்தம்மேலார்வந் தவிர்த்தருளார்த்தத் துவத்தேநின்றேனென்ப
எங்கேயிற்செய்கையொன்றென்றொவ்வாவென்கண்ணினின்றகலாவேடங்காட்டி
மங்குன்மதிதவழுமாடவீதி வலம்புரமேபுக்கங்கேமன்னினாரே. (க)

செக்கண்மால்சிலைபிடித்துச் சேனையோடுஞ் சேதுபந்தனஞ்செய்து சென்று
புக்குப், பொங்குபோர்பலசெய்து புகலால்வென்ற போரரக்கெனடுமுடிகள் பொடி
யாய்வீழ், அங்கொருதன்றிருவிரலா விறையேயூன்றி யடர்த்தவற்சேயருள்புரிந்த
வடிகளிர்தாள், 'வங்கமலிகைல்புடைசூழ் மாடவீதி வலம்புரமேபுக்கங்கே மன்னி
னாரே. (க)

நச்சிற்றம்பலம்.

௨௭௩. திருவெண்ணியூர் - திருத்தாண்டகம்.

பலம்

தொண்டிலங்கு மடியவர்க்கோர்நெறியினுந் தூரீதுததைத்திலங்குமார்பினு
நும், புண்டரிகத்தயனொடுமால்காணுவண்ணம் பொங்குதழற்பிழம்பாய புராண
னாரும், வண்டமருமலர்க்கொன்றைமாலையாரும் வானவர்க்காநஞ்சுண்டமைந்த
னாரும், விண்டவர்தம்புரமுன்றுமெரிசெய்தாரும் வெண்ணியமர்ந்துறைகின்றவி
கிர்த்தனாரே. (க)

நெருப்பினையமேனிமேல்வெண்ணீற்றரு நெற்றிமேலொற்றைக்கண்ணிறை
வித்தாரும், பொருப்பரையன்மடப்பாவை யிடப்பாலாரும் பூந்துருத்திகைர்மேய
புராணனாரும், மருப்பினையவெண்மதியக்கண்ணியாரும் வளைகுளமுமறைக்காடு
மன்னினாரும், விருப்புடையவடியவர்தம் முள்ளத்தாரும் வெண்ணியமர்ந்துறை
கின்ற விகிர்த்தனாரே. (உ)

கையுலாமுலிலேவேலேந்தினுருங்குகாட்டிலெரியாடுங்கடவுளாரும்
பையுலாநாகங்கொண்டாட்டுவாரும் பரவுவார்பாவங்கள்பாற்றுவாரும்
செய்யுலாங்கயல்பாயவயல்கள்கூழ்ந்த திருப்புண்குர்மேவியசெல்வனாரும் [ரே.
மெய்யெலாம்வெண்ணீறுசண்ணித்தாரும் வெண்ணியமர்ந்துறைகின்றவிகிர்த்த

சடையேறுபுனல்வைத்தசுதானுந் தக்கன்மன்பெருவேள்விதடைசெய்தாரும்
உடையேறுபுலியதன்மேனாகங்கட்டி யுண்பவிக்கென்றுருநுழிதர்வாரும்
மடையேறுக்கயல்பாயவயல்கள்கூழ்ந்த மயிலாடுதறைபுறையுமனாரும்
விடையேறுவெல்கொடியெம்விமலனாரும்வெண்ணியமர்ந்துறைகின்றவிகிர்த்த

மண்ணிலங்கு நீரனல்கால் வானுமாகி மற்றவற்றின்குணமெலா மாய்தின் றாரும், பண்ணிலங்குபாடலோடாடலாரும் பருப்பதமும்பாகுரு மன்னினாரும், கண்ணிலங்குநதலாரும் கபாலமேந்திக் கடைதோறும் பலிகொள்ளுங் காட்சி யாரும், விண்ணிலங்குவெண்மதியக் கண்ணியாரும் வெண்ணியமர்ந் துறைகின்ற ிர.

(௩)

விடுதலைமெய்யடியார்க் கருள்செய்வாரும் வேலைவிடமுண்டிருண்டகண்டத் தாரும், ஈடலர்தம்மூவெயிலுமெரிசெய்தாரும் குரைகழலாற் கூற்றுவினைக்குமை செய்தாரும், ஆடுமாவரைக்கைசத்தங்காடுவாரு மாலமரநீழவிருந்தறஞ்சொன் னாரும், வேடுவனாய்மேல்விசயற் கருள்செய்தாரும் வெண்ணியமர்ந் துறைகின்ற ிர.

(௪)

மட்டிலங்குகொன்றையந்தார்மாலேசூடி மடவாளவளேடுமானென்றேந்திச் சட்டிலங்குவேடத்தாடுகநாளுஞ் சில்பலிக்கென்றுநூர் திரிதர்வாரும் கட்டிலங்குபாசத்தால்விசவந்த காலன்மன்காலமறுப்பார்தாமும் விட்டிலங்குவெண்குழைசேர்காதினாரும்வெண்ணியமர்ந் துறைகின்றவிகித்தனாரே.

செஞ்சடைக்கோர் வெண்டிங்குகுடினாருந் திருவாலவாயுறையுஞ்செல்வ னாரும், அஞ்சனக்க ணரிவையொரு பாகத்தாரு மாறக்கநால்வேத மாய்தின்ற ரும், மஞ்சடுத்தநீர்சோலை மடவீதி மதிலாநூர் புக்கங்கே மன்னினாரும், வெஞ் சினத்த வேழமது வுரிசெய்தாரும் வெண்ணியமர்ந் துறைகின்ற விகித்தனாரே. ()

வளங்கிளர்மா மதிசூழும் வேணியாரும் வானவர்க்காய் நஞ்சண்டமைந்தனா ருந், களங்கொளவென் சிந்தையுள்ளே மன்னினாருந் கச்சியேகம்பத்தெங்கடவு ளாரும், உளங்குளிரவமுதுறி யண்ணிப்பாரு முத்தமரா யெத்திசையு மன்னி னாரும், விளங்கிளாரும் வெண்மழுவொன் றேந்தினாரும் வெண்ணியமர்ந் துறை கின்ற விகித்தனாரே.

(௬)

பொன்னிலங்கு கொன்றையந்தார் மாலேசூடிப் புகலூரும் பூவணமும் பொ ருந்தினாரும் கொன்னிலங்கு மூவிலவேலேந்தினாருந் குளிரார்த செஞ்சடை யெங் குழகனாரும், தென்னிலங்கை மன்னவர்கோன் சிரங்கப்பத்துந் திருவிரலா லடர்த்தவனுந் கருள்செய்தாரும், மின்னிலங்கு துண்ணிடையாள் பாகத்தாரும் வெண்ணியமர்ந் துறைகின்ற விகித்தனாரே.

(௭)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - வெண்ணினாயகர், முதல்வி - அழகிபநாயகி.

60) உஎச. திருக்கற்குடி - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்தவனை வானவர்க்கு மூவாமேனி முதல்வனைத்திருவரையின் மூர்க்கப் பாம்பொன், றார்த்தவனையக்கரவ மாரமாக வணிந்தவனைப் பணிந்தடியாரடைந் தவன்போ, டேத்தவனை யிறுவரையிற் றேனையேனோர்க் கின்னமுத மளித்தவனை யிடரையெல்லாம், காத்தவனைக்கற்குடியில் விழுமியானைக் கற்பகத்தைக்கண்ண ரக் கண்டேனானே.

(௮)

செய்யாணை வெளியாணைக் கரியான்மண்ணைத் திசைமுகனைத் திசையெட்டுஞ் செறிந்தான்மண்ணை, ஐயாணை நெய்யாணைச்சீரியாணை யணியாணைச் சேயாணை யானஞ் சாடும், மெய்யாணைப்பொய்யாது மிலாதான்மண்ணை விடையாணைச் சடையாணை வெறித்தமான் கொள். கையாணைக்கற்குடியில் விழுமியாணைக் கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டேனே. (௨)

மண்ணதனி லைந்தை மாநீரினுன்னை வயங்கெரியின்மூன்றைமா ருதத்திரண்டை, விண்ணதனிலொன்றை விரித்திரைத் தண்மதியைத் தாரகைகடம்மின்மிக்க, எண்ணதனி லெழுத்தை யேழிசையைக் காம நெழிலுழிய வெரியுமிழ்க் விமை : யாநெறிக்க, கண்ணாவைக் கற்குடியில் விழுமியாணைக் கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டேனே. (௩)

நற்றவணைப்புற்றவகாணினை நாணு தாருதலைழு ணையந்தான்மண்ணை முற்றவணைமூவாதமேனியாணை முநீரினைஞ்சமுகந் துண்டான்மண்ணைப் பற்றவணைப்பற்றாதம்பகிளஞ்செற்ற படையாணையடைவார்தம்பாவம்போக்கக் கற்றவணைக் கற்குடியில்விழுமியாணைக் கற்பகத்தைக்கண்ணாரக்கண்டேனே. (௪)

சங்கைனைத் தவிர்த்தாண்ட தலைவன்மண்ணைச் சங்கரலைத் தழுவியுறுதான் மழுவாடாங்கும், அங்கையனை யங்கமணி யாகத்தாணை யாகத்தோர் பாகத்தே யமரவைத்த, மங்கையனை மதியொடுமா சணமுந்தம்மின் மருவவிரிசடைமுடி மேல் வைத்தவானீர்க், கங்கையனைக் கற்குடியில் விழுமியாணைக் கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டேனே. (௫)

பண்ணாவனை யானவனைப் பேடானனைப் பிறப்பிலியை யிறப்பிலியைப் பேராவாணி, விண்ணாவனை விண்ணவர்க்கு மேலானனை வேதியனை வேதத்தின் சீதம்பாடும், பண்ணாவனைப் பண்ணில்வரு பயனானனைப் பாரவனைப் பாரில்வா முயிர்க்கெல்லாம், கண்ணாவனைக் கற்குடியில் விழுமியாணைக் கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டேனே. (௬)

பண்டானைப் பந்தானைக் குவிர்தான்மண்ணைப் பாரானை விண்ணாயிவ்வுலக மெல்லாம், முண்டானை யுமிழ்த்தானை யுடையான்மண்ணை யொருவருந் தன்பெருமை தனை யறியவொன்றா, விண்டானைவிண்டார்தம் புரங்கண்மூன்றும் வெவ்வழுவில் வெந்துபொடி யாகியீழ்க், கண்டானைக் கற்குடியில் விழுமியாணைக் கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டேனே. (௭)

வானவனை வானவர்க்கு மேலானனை வணங்குமுடி யார்மனத்துண் மருவிப் புக்க, தேனவனைத் தேவர்தொழு கழலான்மண்ணைச் செய்குணங்கள் பலவாகி நின்றவென்றிக் கோனவனைக் கொல்லைவிடை பேற்றினனைக் குமுண்முழவமியம் பக் கூத்தாடவல்ல கானவனைக் கற்குடியில் விழுமியாணைக் கற்பகத்தைக்கண்ணாரக் கண்டேனே. (௮)

கொலையானை யுரிபோர்த்த கொள்கையானைக் கோளரியைக் கூரம்பாவரை மேற்கோத்த, சிலையானைச் செம்மைதரு பொருளான்மண்ணைத் திரிபுரத்தோர்

மூவர்க்குச் செம்மைசெய்த, தலையாணத்தத் துவங்கா னானுன்நனைத் தையலோர் பங்கனைத் தன்கையேந்து, கலையாணக் கற்குடியில்விழுமியாணக் கற்பகத்தைக் கண்ணாக்கண்டேனே. (க)

பொழிலாணைப்பொழிலாரும் புண்கராணைப் புறம்பயனையறம்புரிந்த புகலா ராணை, பொழிலாணையிடைமருதி னிடங்கொண்டாணை யிங்கோய்கீங்கா துறைபுமிறை வன்நனை. அழலாடு மனியினை யன்றுசென்றக் குன்றெறித்தவரங்கன்றேரு னெனரி யலுன்றும். சுழலாணைக்கற்குடியில்வி டுமியாணக் கற்பகத்தைக்கண்ணாக்கண்டே (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தலம் சேர்ப்புநட்டில் உள்ளது

முதல்வன் - உச்சிநாதர்; முதல்வி - அஞ்சனாட்சி

(6) உருகு. திருக்கண்ணப்பூர் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மாதிரையோர்க்கு வுகந்தாய்மறைகொணுவா மதிருவானவர்கடங்கட்டுரல்லாம் நாத்தனையென்றென்றுபாவிநாளு நைந்துருகிவஞ்சகமற் றன்புகூர்ந்து வாதனையான்முப்பொழுதும்பூரீர்கொண்டு வைகல்மறவாது வாழ்த்தியேத்திக் காதன்மையாற்றொழுமடியார்நெஞ்சினுள்ளே கன்றப்பூர்நடுதிறியக்காணலாமே

விடிவதுமேவெண்ணீற்றைமெய்யிற்பூசி வெளுத்தமைந்தகீரொடுகோவண முந்தற்றுச், செடியுடையவல்லினேநோய்தீர்ப்பாயென்றுஞ் செல்கதிக்குவழிகாட் டெஞ்சுவனையென்றும், துடியினையவிடைமடவார்ப்பங்காவென்றுஞ் சுடலைதனின டமாடுஞ்சோதியென்றும், சுடியமலந்துய்த்தொழுமடியார்நெஞ்சினுள்ளே கன்றப் பூர்நடுதிறியக்காணலாமே (உ)

எவரேனுந்தாமாகவிலாடத்திட்ட திருநீறுஞ்சாதனமுங்கண்டாலுள்கி யுவராத்தேயவரவரைக்கண்டபோது வுகந்தடிமைத்திறினைந்தங்கு வந்துநோக்கி இவர்தேவரவர்தேவரென்றுசொல்லியிரண்டாட்டாதொழிந்தீசன்றிறமேபேணிக் கவராத்தொழுமடியார்நெஞ்சினுள்ளேகன்றப்பூர்நடுதிறியக்காணலாமே. (ங)

இலங்காலஞ்செல்லா நாளென்றுநெஞ்சத் திடையாதேயாவர்க்கும்பிச்சையி ட்டு, விலங்காதேநெறிநின் றங்கறிவேமிக்கு மெய்யன்பு புகப்பெய்து பொய்யை நீக்கித், துலங்காமெய்வானவரைக்காத்துஞ்ச முண்டபிரானடியிணைக்கேசித்தம் வைத்துக், கலங்காதே தொழுமடியார் நெஞ்சினுள்ளே கன்றப்பூர்நடுதிறியக் காணலாமே. (ச)

விருத்தனேவலைவிடமுண்டகண்டா விரிசடைமேல்வெண்டிங்கள்விளங்கச் சூடும், ஒருத்தனே யுமைசுணவாவுலகமுர்த்தி துந்தாதவொண்கடரே யடியார்தங் கள். பொருத்தனையென்றென்று புலம்பினாரும் புலனைந்துமகத்தடக்கிப்புலம்பி

நோக்கிக், கருத்தினுற்றொழுமடியார் நெஞ்சினுள்ளே கன்றாய்ப்பூர்நடுதிறியைக் காணலாமே. (௫)

பொசியினுன்மிடைந்துபுழுப் பொதிந்தபோர்வைப் பொல்லாதபுலாலுடம் பைநிலாகமென்று, பசியினுன்மீதுரப்பட்டேயீட்டிப் பலர்க்குதவலதுவொழிந்து பவளவாயார், வசியினுலகப்பட்டுவீழாமுன்னம் வானவர்கோன்றிருநாமமஞ்சஞ் சோல்விக்க, கசிவினற்றொழுமடியார்நெஞ்சினுள்ளே கன்றாய்ப்பூர்நடுதிறியைக்காணலாமே. (௬)

ஐயினுன்மிடறடைப்புண்டாக்கைவிட்டு ஆவியார்போவதுமேயகத்தார்கூடி மையினுற்கண்ணெழுதிமலைகூட்டி மயானத்திலிவதன்முன்மதியஞ்சூடும் ஐயனர்க்காளாகியன்புமிக்கு வகங்குழைந்துமெய்யரும்பியடிகள்பாதம் கையினற்றொழுமடியார்நெஞ்சினுள்ளே கன்றாய்ப்பூர்நடுதிறியைக்காணலாமே. (௭)

திருநிமையாலேவரையும் காவலேவித் திகையாதேகிவாயநம வென்னுஞ்சிந் தைச், சுருதிதனைத்துயக்கறுத்துத் துன்பவெள்ளக் கடனீந்திக் கரையேறுங்கருத் தேமிக்குப், பருதிதனைப்பற்பறித்தபாவநாசா பரஞ்சடரேயென்றென்று பரவி நாளும், சுருதியிகத்தொழுமடியார் நெஞ்சினுள்ளே கன்றாய்ப்பூர்நடுதிறியைக்காணலாமே. (௮-௯)

குனிந்தகிலையாற்புரமூன் நெரித்தாயென்றுங் கூற்றதைத்தகுரைகழற்சே வடியாயென்றும், தனஞ்சயற்குப் பாசுபதமீந்தாயென்றுந் தசக்கிரிவன்மலையெ டிக்க விரலானுன்றி, முனிந்தவன்நன்சிரம்பத்துந்தாளுந்தோளு முாணழித்திட டருள்கொடுத்த மூர்த்தியென்றும், கனிந்துமிகத்தொழுமடியார் நெஞ்சினுள்ளே கன்றாய்ப்பூர்நடுதிறியைக்காணலாமே (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - நடுதிறிநன்னாயகர்; முதல்வி - ஹைநாயகி.

௩௪௬. திருவானைக்கா - திருத்தாண்டகம்.

மபலம்

எத்தாய ரெத்தந்தை யெச்சுற்றத்தா ரெம்மாடுசும்மாடா மேவர்கல்லார், செ த்தால்வந்துதவுவா ரொருவரில்லை சிறுவிநகாற்றீழூட்டிச் செல்லாநிற்பர், சித்தா யவேடத்தாய் நீடுபொன்னித் திருவானைக்காவுடைய செல்வாவென்றன், அத்தா வுன் பொற்பா தமடையப்பெற்ற லல்லகண்டங் கொண்டபுரையென்கொண்ட

நானேதுமறியாமெயென்னுள்வந்து நல்லனவுந்தீயனவுங்காட்டாநின்றாய்
நெய்க்கொன்

ராய் - ஹைநாயகவண்ணானம்[னே
பாற்பாதமடையப்பெற்றலல்லகண்டங்கொண்டடியெனென்செய்கே

ஒப்பாழிவ்வுலகத்தோ டொட்டிவாழ்வா னென்றலாக் தவத்தாரோடுடனே நின்று, அப்பாருங்குறையடிசிறுந்நின்மற்றற்றிமறிந்து திரிவேணக்காத்துநீவந், தெப்பாது நுண்ணுணர்வே யாக்கியென்னை யாண்டவனே யெழிலானைக்காவாவா னோர் அப்பாவுன்பொற் பாதமடையப்பெற்று லல்லகண்டங்கொண்டடியேனென் செய்கேனே. (௩)

நினைத்தவர்க னெஞ்சனாய் வஞ்சக்கள்வா நினைமதியஞ் சடைவைத்தாய டையாதுன்பால், முனைத்தவர்கள் புரமுன்று மெரியச்செற்றாய் முன்னுனைத்தோல் போர்த்த முதல்வாவென்றும், கனைத்துவருமெருதேறும் காளகண்டா கயிலாயம லையாநின்கழலேசேர்ந்தேன், அனைத்துலகுமாள்வானையானைக்காவா வல்லகண் டங்கொண்டடியேனென்செய்கேனே. (௪)

இம்மாயப் பிறப்பென்னும் கடலாந்துன்பத் திடைச்சுழிப்பப் டினைப்பேனை யினையாவண்ணம், கைம்மான மனத்துதவிக்கருணைசெய்து காதலருளவைவைத் தாய் காணநிலைய, வெம்மானமதகரியி னுரிவைபோர்த்த வேதியனை தென்னா னைக் காவுண்மேய, அம்மானின்பொற்பாத மடையப்பெற்று லல்லகண்டங்கொ ண்டடியே னென்செய்கேனே. (௫)

உரையாரும்புகழானே யொற்றியூரா கச்சியேகம்பனை காரோணத்தாய், விரையாரும்லர் தூயிவணங்குவார்பான் மிக்கானேயக்கரவ மாரம்புண்டாய் திரை யாரும் புனற்பொன்னித் தீர்த்தமல்கு திருவானைக் காவினுறை தேனேவானோர், அரையாவுன்பொற்பாத மடையப்பெற்று லல்லகண்டங்கொண்டடியே னென் செய்கேனே. (௬)

மையாரும்மணிபிடற்றாய் மாதோர்கூறாய் மான்மறியுமாமழுவு மனனுமேந் துங், கையானேகாலனுடல் மாளச்செற்ற கங்காளா முன்கோளும் விளைவுமானாய், செய்யானேதிரும்பினி யரியாய்தேவர் குலக்கொழுந்தே தென்னுனைக் காவுண்மே ய, ஐயாவுன் பொற்பாத மடையப்பெற்று லல்லகண்டங் கொண்டடியே னென் செய்கேனே. (௭)

இளையாருஞ்சுலத்தாயெண்டோளானே யெவ்விடத்து நீயலாதில்லையென்று, தலையார்க்கும்பிடுவார் தன்மையானே தழன்மடுத்த மாமேருக் கையிலவைத்த, சிலையானே திருவானைக் காவுண்மேய தீயாடிசிறுநோயால் நவிவுண்டுள்ளம், அலையாதே நின்னடியே யடையப்பெற்று லல்லகண்டங் கொண்டடியே னென்செய் கேனே. (௮)

விண்ணாரும் புனல்பொதிசெஞ் சடையாய்வேத நெறியானே யெறிகடலி னஞ்சமுண்டாய், எண்ணாரும்புகழானே யுன்னையெம்மா னென்றென்றே நாவினி லெப் பொழுதுமுன்னிக், களித்தெப்போதுங் கடிபொ ழில்கூழ் தென்னுனைக் காவுண்மேய, அண்ணாநின் பொற்பாத மடையப்பெற்று லல்லகண்டங்கொண்டடியே னென்செய்கேனே. (௯)

கொடியேயும் வெள்ளேற்றாய்குளிபாடக் குறட்டூதங் கூத்தாட நீயுமரடி, வடிவேயு வங்கைதனை வைத்தமைந்தா மதிலானைக் காவுளாய் மாகாளத்தாய்,

படியேயுங் கடலிலங்கைக்
கந்த, அடியேவந் தனை
னென்செய்கேனே.

பருமுடியுந் திரடோளு மடர்த்து
யாகப்பெற்றா லல்லகண்டங் கொண்டடியே
(௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

63 உள.

ரக்கா - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

முன்னுணைத்தோல்போர்த்தழர்த்திதன்னை மூவாதகின்றையேவனமேவாக்கே
தன்னுணையாப்பண்ணியேறினுணைச் சார்த்தம்கரியானைத்தாதைதன்னை
என்னுணைக்கன்றியென்னிசன்றன்னை யெந்நிரத்திரையுக்குங்காநிரிசுழ்
தென்னுணைக்காவானைத்தேனைப்பாலைச் செழுநீர்த்திரனைச்சென்றாடினேனே. (௧)

மருந்தானைமந்திரிப்பார்மனத்துளானை வளர்மதியஞ் சடையானை மகிழ்ந்தே
னுள்ளத், திருந்தானை யிறப்பிலியைப் பிறப்பிலானை யிமையவர்தம் பெருமானை
யுமையாளஞ்சக், கருந்தானை மதகனிற்றி னுரிபோர்த்தானைக் கனமழுவாட்படை
யானைப் பவிகொண்டோர், திரிந்தானைத் திருவானைக் காவாளானைச் செழுநீர்த்திர
னைச் சென்றாடினேனே. (௨)

முற்றுவெண்டுகங்கட் கண்ணியானை முந்நீர்நஞ்சண்டுகமையோர்க் சுமுதநல்
கும், முற்றுனைப் பல்லுயிர்க்குந் துணையானை யோங்காரத் துட்பொருளை யுல
கமெல்லாம், பெற்றுனைப் பின்னிராக்கஞ் செய்வான்மனைப் பிரானென்று போற்
றதார் புரங்கண்முன்றுஞ், செற்றுனைத் திருவானைக்காவாளானைச் செழுநீர்த்திர
னைச்சென்றாடினேனே. (௩)

காராரு மணிமிடற்றெம் பெருமான்மனைக் காதிவெண் குழையானைக்
கமழ்ப்புகொன்றைத், தாரானைப்புவியதளிளுடையானைத் தானன்றி வேறென்று
மில்லாளுனப், பேரானைமணியார மார்பினுனைப் பிஞ்ஞகனைத் தெய்வநான்மறை
கள்முண்ட, தேரானைத்திருவானைக் காவாளானைச் செழுநீர்த்திரனைச் சென்றாடி
னேனே. (௪)

பொய்யேதுமில்லாதமெய்யன்மனைப் புண்ணியனைநண்ணுதார்புரநீருக
எய்தானைச்செய்தவத்தின்மிக்கான்மனை யேறமரும்பெருமானையிடமானேந்தும்
கையானைக்கங்காளவேடத்தானைக் கட்டங்கக்கொடியானைக்கனல்போல்மேனிச்
செய்யானைத்திருவானைக்காவாளானைச் செழுநீர்த்திரனைச்சென்றாடினேனே. (௫)

கலையானைப்பாசுபதபாணியானைக் கனவயிரத்திரளானைமணிமாணிக்க
மலையானையென்றலையினுச்சியானை வார்த்தருபுன்சடையானையானமன்னும்
நிலையானைவரியரவுநாணுக்கோத்து நிலையாதார்புரமெரியவனைத்தமேருச்
சிலையானைத்திருவானைக்காவாளானைச் செழுநீர்த்திரனைச்சென்றாடினேனே. (௬)

ஆதியனை யெறிமணிபி னேசையானை யண்டத்தார்க் கறிவொண்ணுதப்பா
ன்மிக்க, சோதியனைத் தூமன்றியின் பொருளான்மனைச் சுருமபமரு மலர்க்

கொன்றைத்தொன் னூல்பூண்ட, வேதியினையறமுரைத்தபட்டன் றன்னை விளங்கு
மலரயன்சிரங்களைந்திலொன்றைச், சேதியினத்திருவாணைக் காவுளானைச் செழுநீர்
திரனைச்சென்றாடினேனே. (எ)

மகிழ்ந்தாணைக்கச்சியேகம்பன் றன்னை மறவாதுகழனினைந்துவாழ்த்தியேத்
திப், புகழ்ந்தாரைப்பொன்னுலக மாள்விப்பாணைப் பூதகணப்படையாணைப்புறம்
காட்டாடல். உகந்தாணைப்பிச்சையேயிச்சிப்பாணையொண்பவாந்திரனையென்னுள்
ளத்தொன்றோ, திகழ்ந்தாணைத்திருவாணைக்காவுளானைச் செழுநீர்த்திரனைச்சென்றாடி
னேனே. (அ)

நலசயாணைநால்வேத்தப்பாலாணை நல்குரவுந்தீப்பிணைநோய்காப்பான்றன்
னை, இசையாணையெண்ணிறத்தகுணந்தான் றன்னை மிடைமருதுமீங்கோபுரீங்கா
தேற்றின், பிசையாணைவிரிகடலுமண்ணும்விண்ணு மிகுதியும்புனலெறிகாற்றுகி
யெட்டுத், திசையாணைத் திருவாணைக்காவுளானைச் செழுநீர்த்திரனைச் சென்றாடி
னேனே. (க)

பார்த்தாணைக்காமனுடல் பொடியாப்பிழப் பண்டயன்மாவிருவர்க்கு மறியா
வண்ணம், சீர்த்தாணைச்செத்தழல்போ லுருவினைத் தேவர்கடம்பெருமானைத்
திருமுன்னுதே, ஆர்த்தோடிமலையெடுத்த விலங்கைவேத் துண்மையெலாங்கெடு
த்தவன்மறிடரப்போதே, தீர்த்தாணைத்திருவாணைக் காவுளானைச் செழுநீர்த்திர
னைச் சென்றாடினேனே. (கௌ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

64 உஎஅ. திருக்கச்சியேகம்பம் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஈற்றுவன்காண் ஈற்றுவினைக் குமைத்தகோன்காண் குவலயன்காண் குவல
யத்திலிராணன்காண், காற்றவன்காண் கனலவன்காண் கவிக்குயின்காண் கன்பவ
ளச்செம்மேனிகலந்தவென்றோ, நீற்றவன்காணிலாவூருஞ் சென்னியான்காணிறை
யாரந்த புனற்கங்கைநிமிர்ச்சடைமேல், ஏற்றவன்காணெழிலாரும் பொழிலார்க்கச்சி
யேகம்பன்காண்வென் னெண்ணத்தானே. (க)

பரந்தவன்காண்பல்லுயிர்களாகியெங்கும் பணிந்தெழுவார்பாவமும்வினையும்
போகத், துரந்தவன்காண்மேலரங்கண்ணியான்காண் டோற்றிலையிறுதிப்பொரு
ளாய்வத்த, மருந்தவன்காண்வையங்கர் பொறைதீர்ப்பான்காண் மலர் தூவிநீனைந்
தெழுவாருள்ளீங்கா, திருந்தவன்காணெழிலாரும்பொழிலார்க்கச்சி யேகம்பன்கா
ண்வென் னெண்ணத்தானே. (உ)

நீற்றவன்காணிராகித்தியான்கா ணிறைமழுவுந்தமருகமுமெரியுங்கையில்
தோற்றவன்காண் டோற்றக்கேடில்லாதான்காண் மீணையிலி காண்டுணையென்று
தொழுவாருள்ளம் போற்றவன்காண்புகழ்கடனைப் படைத்தானருன் கான்பொறி
யரவும் விரிச்சடைமேற்புனலுங்கங்கை, ஏற்றவன்காணெழிலாரும் பொழிலார்க்கச்சி
யேகம்பன்காண்வென் னெண்ணத்தானே. (ங)

தாயவன்கா ணுலகிறுத்தன்னைப்பொல்லாத் தத்துவன்காண்மலைமங்கைபங்கா
வென்பார், வாயவன்காண்வரும்பிறையிநோய்தீர்ப்பான்காண் வானவர்க்குத்தான

வர்க்குமண் ணுளோர்க்கும், மசயவன்காணாவாகருசுசுத்தமாரத திருவடியே யுள்கினைந்தெழுவாருள்ளம், ஏயவன்காணெழிலாரும்பொழிலார்கச்சி யேகம்

(ச)

பன்காண்.

(ரு)

அழித்தவன்காணையின்முன்று மயில்வாயம்பா லையாறுமிடைமருதுமாள் வான்ருன்காண், பழித்தவன்காண்டையாரையடைவார்தங்கள் பற்றவன்காண்புற் றாவநாணினுன்காண், சுழித்தவன்காண்முடிக்கங்கை யடியேபோற்றும் தூயமா முனிவர்க்காப்பார்மேனிந், இழித்தவன்காணெழிலாரும்பொழிலார்கச்சி யேகம் பன்காணவனென் னெண்ணத்தானே.

(சு)

அசைந்தவன்காண்டமாடிப் பாடல்பேணி யழல்வண்ணத்திலடிபுமுடிபுத் தேடப், பசைந்தவன்காண்பேய்க்கணங்கள் பரவியேத்தும்பான்மையன்காண் பர விநினைந்தெழுவார்தம்பால், கசைந்தவன்காண்கரியினுரிபோர்த்தான்ருன்காண் கட லில்கிடமுண்டமார்த்தமுதமீய, இசைந்தவன்காணெழிலாரும் பொழிலார்கச்சி யேகம்பன்காணவனென் னெண்ணத்தானே.

(எ)

முடித்தவன்காண்வன் கூற்றைச் சீற்றத்தியால்வலியார்தம் புரமுன்றும்வே வச்சாபம், பிடித்தவன்காண்பிஞ்சுகளும் வேடத்தான்காண் பிணையல்வெறிகமழ் கொன்றையரவுசென்னி, முடித்தவன்காண்முவினைல்வேலினுன்காண் முழங்கி யுருமெனத்தோன் துமழையாய்பின்னி, இடித்தவன்காணெழிலாரும் பொழிலார் கச்சியேகம்பன்காணவனென் னெண்ணத்தானே.

(அ)

வருந்தான்காண்மனமுருகி நினையாதார்க்கு வஞ்சன்காணஞ்செழுத்துநினை வார்க்கென்றும், மருந்தவன்காண்வான்பிணிகடரும்வண்ணம் வானசமுமண்ணக முமற்றுமாகிப், பரந்தவன்காண்படர்சடையெட் டுடையான்ருன்காண் பங்கயத் தோன் மன்சொத்தையேந்தியூரூர், இரந்தவன்காணெழிலாரும் பொழிலார்கச்சி யேகம்பன்காணவனென் னெண்ணத்தானே.

(க)

வெம்மானவுழுவையத ஞ்ரிபோர்த்தான்காண் வேதத்தின்பொருளான்கா ணென்றியம்பி, விம்மாகின்றமுவார்கட் களிப்பான்ருன்காண் விடையேறித்திரி வான்காணடஞ்செய்யூத்த, தம்மான்காணகலிடங்கடாங்கினுன்கா ணற்புதன் காண் சொற்பதமுங்கடந்துநின்ற, எம்மான்காணெழிலாரும்பொழிலார்கச்சி யேகம்பன் காணவனென் னெண்ணத்தானே.

(கப)

அறுத்தான்காணயன்சொத்தை யமரர்வேண்ட வாழ்கடவினஞ்சுண்டங்கணி நீர்க்கங்கை, செறுத்தான்காண்டேவர்க்குத் தேவன்ருன்காண்டிசையனைத்துத்தொ முதேத்தக்கலைமன்கையில், பொறுத்தான்காண்புகலிடத்தை நலியவந்துபொரு கயிலை யெடுத்தவன்மன்முடிதோணுஞ், சிறுத்தான்காணெழிலாரும் பொழிலார் கச்சி யேகம்பன்காணவனென் னெண்ணத்தானே.

(கக)

௨௭௯. திருக்கச்சியேசம்பம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உரித்தவன்கா னுரக்களிற்றையுமையாளொல்க வோங்காரத் தொருவன்கா னுணர்மெய்ஞ்ஞானம், விரித்தவன்காண் விரித்தரால்வேதத்தான்காண் வியனூல கிற்பல்லுயிரை விதியினாலே, தெரித்தவன்காண் சில்லுருவாய்த்தோன்றியெங்குந் திரண்டவன்காண்டிரிபுரத்தைவேவவிலலால், எரித்தவன்கா னெழிலாரும்பொழி லார்கச்சி யேகம்பன்காணவனென் னெண்ணத்தானே. (௧)

நேசன்கா நோசர்க்கு நேசந்தன்பா லீல்லாத நெஞ்சத்து நீசர்தம்மைக், கூசன்காண் கூசாதார் நெஞ்சுதஞ்சே குடிக்கொண்டகுழகன்கா னழகார்கொன் றை, வாசன்காண்மலைமங்கைபங்கன்றன்காண் வானவர்க ளெப்பொழுதும்வணங் கியேத்தும், ஈசன்காணெழிலாரும் பொழிலார்கச்சி யேகம்பன்காணவனென் னெண்ணத்தானே. (௨)

பொறையவன்காண் பூமியேழ்தாங்கியோங்கும் புண்ணியன்கா ணண்ணிய புண்டரீகப்போதில், மறையவன்காண் மறையவனைப் பயந்தோன்றன்காண் வார் சடைமா சுணமணிந்து வளரும்பிள்ளைப், பிறையவன்காண் பிறைதிசுமுமெயிற் றப்பேழ்வாய்ப் பேயோடங்குகொட்டிலெல்லியாடும், மிறையவன்கா னெழிலா ரும்பொழிலார்கச்சி யேகம்பன்காணவனென் னெண்ணத்தானே. (௩)

பரவன்காண் விசம்பவன்காண் பவ்வந்தான்காண் பனிவரைகளிரவினொடு பசுலாய்நின்ற, சீரவன்காண்டிசையவன்காண் டிசைகளெட்டுஞ் செறிந்தவன்காண் சிறந்தடியார் சிந்தைசெய்யும், பேரவன்காண் பேராயிரங்க ளேத்தும் பெரியவன் கா ணரியவன்காண் பெற்றமுரந்த, ஏரவன்காணெழிலாரும் பொழிலார்கச்சியே கம்பன்காணவனென் னெண்ணத்தானே. (௪)

பெருந்தவத்தெம் பிஞ்ஞகன்காண் பிறைகுழகாண் பேதையென் வாதை யுறுபிணியைத்தீர்க்கும், மருந்தவன்காண் மந்திரங்களாயினன்காண் வானவர்க டாம்வணங்குமாதேவன்காண், அருந்தவத்தாளாயினையுமையான்பாகமமர்ந் தவன்காண்மரக்கடா மர்ச்சித்தேத்த, இருந்தவன்கா னெழிலாரும் பொழிலார் கச்சி யேகம்பன்காணவனென் னெண்ணத்தானே. (௫)

ஆய்ந்தவன்காணருமறையோடங்கமாறு மணிந்தவன்கா ணுடரவோடென்பு மாமை, காய்ந்தவன்காண் கண்ணழலாற்காமனாகக் கன்னறெழுந்தகாலனுடல் பொடியாய்விழப், பாய்ந்தவன்காண் பண்டுபலசருகாற்பந்தர் பயின்றறுந்நிலந் திக்குப்பாராள்செல்வம், ஈந்தவன்காணெழிலாரும் பொழிலார்கச்சியேகம்பன்கா ணவனென் னெண்ணத்தானே. (௬)

உமையவனே யொருபாகஞ்சேர்த்தினன்கா னுகந்தொளிரீர்க் கங்கைசுடை யொழுக்கினன்காண், இமையவடகயிலைச் செல்வனறன்கா ணிலபலிக்குச்சேன் றுழலுந்நீர்தான்காண், சமையமவையறினுக்குந் தலைவனறன்காண் டத்து வன்கா னுத்தமன்காண்டானேயாய், இமையவன்கா னெழிலாரும் பொழிலார் கச்சியேகம்பன்காணவனென் னெண்ணத்தானே. (௭)

தொண்டுபடு தொண்டர்துயர் தீர்ப்பான்றான்காண் மேலர்ச்சேவடியினை
யென்சோதியான்காண், உண்டுபடுவிடங்கண்டத்தொடுக்கினன்கா னென்கிடலி
லமுதமர்க் குதவினன்காண், வண்டுபடுமலர்க்கொன்றை மாலையான்காண் வான்
மதியாய்ரண்மீனுமாயினன்காண், என்டிசையுமெழிலாரும் பொழிலார்க்குசி
யேகம்பன்காணவனென் னெண்ணத்தானே. (அ)

முந்தைகாண்முவரினுமுதலானான்காண் மூவிலேவென்முர்த்திகாண் முருக
வேட்குத், தந்தைகாண்டண்டகடமாமுகத்தினுர்க்குத் தாலைகாண்டாழந்தடியே
வணங்குவார்க்குச், சிந்தைகாண் சிந்தாதசித்தத்தார்க்குச் சிவனவன்காண் செம்
கண்மாலையிடையொன்றேறும், எந்தைகாணெழிலாரும் பொழிலார்க்குசி யேகம்
பன்காணவனென் னெண்ணத்தானே. (ஆ)

பொன்னிசையும் புரிசடையெம் புனிதன்றன்காண் பூதகணநாதன்காண்
புலித்தோலாடை, தன்னிசையவைத்த வெழிலாவினன்காண் சங்கவெண்குழைக்
காதிற்சதிரன்றன்காண், பின்னிசையும் வெள்ளையிறேறென் வெகுண்டுவெற்பை
யெடுக்கவடியுடர்ப்பயிண்டவன்மன்வாயில், இன்னிசைகேட்டிலங்கொளிவாரீர்
தோன்க்குசி யேகம்பன்காணவனென் னெண்ணத்தானே. (க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

66 உஅ௦. திருநாகேச்சரம் - திருத்தாண்டகம்.

லம்

தாயவனைவானோர்க்குமேனோருக்குத் தலையவனைமலையவனையுலகமெல்லாம்
ஆயவனைச்சேயவனைபணியான்மனை யழலவனைநிழலவனையறியவொண்ணு
மாயவனைமறையவனைமறையோர்தங்கண் மந்திரனைத்தந்திரனைவளாரகின்ற
தீயவனைத்திருநாகேச்சரத்துளானைச் சேராதாரன்னெறிக்கட்சேராதாரே. (க)

உரித்தானை மதவேழந்தன்னைமின்னு ரொளிமுடியெம்பெருமானை யுமை
யோர்பாகும், தரித்தானைத் தரியலர்தம்புரமெய்தானைத் தன்னடைந்தார் தம்வினை
நோய்ப்பாவமெல்லாம், அரித்தானை யாலதன்கீழிருந்துநால்வர்க் கறம்பொருள்
வீடின்பமாறங்கம்வேதம், தெரித்தானைத் திருநாகேச்சரத்துளானைச் சேராதார்
நன்னெறிக்கட்சேராதாரே. (உ)

காரானையுரிபோர்த்தகடவுடன்கைக்காதவித்துவினையாதகயவர்கெஞ்சில்
வாரானைமதிப்பவர்தம்மனத்துளானை மற்றொருவர்தன்னொப்பாரொப்பிலாத
வரானையிலையவர்தம்பெருமான்மனை யியல்பாகியுலகெலாநிறைந்துமிக்க
சீரானைத்திருநாகேச்சரத்துளானைச் சேராதாரன்னெறிக்கட்சேராதாரே. (ங)

தலையானையெவ்வுலகுந்தானானைத்தன்னுருவம்யாவர்க்குமறியவொண்ணு
நிலையானைநேசர்க்குநேசன்மனை கீள்வானமுடதனைத்தாங்கிநின்ற
மலையானைவரியாவுகாண்க்கோத்துவல்லசார்புமுன் றுமடியவெய்த
நிலையானைத்திருநாகேச்சரத்துளானைச் சேராதாரன்னெறிக்கட்சேராதாரே. (ச)

மெய்யானைத்தன்பக்கல் விரும்புவார்க்கு விரும்பாதவரும்பாவியவர்க்கெ
ன்றும் பொய்யானப் புறங்காட்டிலாடலானைப் பொன்பொலிந்த சடையானைப்

பொடி கொள்பூதிப், பையாணப்பையரவமசைத்தான்றன்னிப் பரந்தாணப்பவள
மால்வரைபோன்மேனிச், செய்யாணத்திருநாகேச்சரத்துளாணைச் சேராதார்நன்
னெறிக்கட்சேராதாரே. (௫)

துறந்தாணையறம்புரியாத்துரிசர்தம்மைத் தோத்திரங்கள் பலசொல்லிவாறே
ரேத்த, நிறைந்தாணநீர்நிலந்தீவெளிகாற்றுகி நிம்பனவுடப்பனவுமாயினே, மறந்
தாணத்தன்னினையாவஞ்சர்தம்மை யஞ்செழுத்துமவாய்நவில வல்லோர்க்கென்
றும், சிறந்தாணைத் திருநாகேச்சரத்துளாணைச் சேராதார்நன்னெறிக்கட் சேரா
தாரே. (௬)

மறையாணமால்விடையொன்றார் யாணை மால்கடனஞ்சண்டாணவாறே
தங்கள், இறையாணையென்பிறவித்துயர்நீர்ப்பாணை யின்னமுதைமன்னியசீரே
கம்பத்தி, ஹைவாணையொருவருமீங்கறியாவண்ண மென்னுள்ளத்துள்ளேயொ
ளித்துவைத்த, சிறையாணத்திருநாகேச்சரத்துளாணைச் சேராதார்நன்னெறிக்கட்
சேராதாரே. (௭)

வய்தாணப்புறமுன்றமிழைக்கும்போதி லிருவிசம்பில்வருபுனைத்திருவார்
சென்னிப் பெய்தாணப்பிறப்பிலையறத்தினில்லாப்பிரமன்நன் சிரமொன்றைக்
கரமொன்றினால், கொய்தாணைக்கூத்தாடவல்லான்றனைக்குறியிலாக்கொடியேனை
யடியேனாகச், செய்தாணத்திருநாகேச்சரத்துளாணைச் சேராதார்நன்னெறிக்கட்
சேராதாரே. (௮)

அளியாணையண்ணிக்குமான்பாறனை வான்பயிரையப்பயிரின் வாட்டந்தீர்க்
கும், அளியாணையன்மாலுந் தேடிக்காணச் சுடராணைத் துரிசறத்தொண்டுபட்
டார்க், கெளியாணையாவர்க்கு மரியான்றனை யின்கரும்பின் றன்னுள்ளா லிருந்த
தேறம், மெளியாணத்திருநாகேச்சரத்துளாணைச் சேராதார்நன்னெறிக்கட் சேரா
தாரே. (௯)

சீர்த்தாணையுலகேழுஞ் சிறந்துபோற்றச் சிறந்தாணநிறைந்தோங்கு செல்
வன்றனைப், பார்த்தாணைமதனவேன்பொடுபாய்விழப் பனிமதியஞ்சடையாணைப்
புனிதன்றனை, ஆர்த்தோடிமலையெடுத்த வரக்கணஞ்சவருவிரலா லடர்த்தாணை
யடைந்தோர்பாவம், தீர்த்தாணத்திருநாகேச் சரத்துளாணைச் சேராதார்நன்னெ
றிக்கட் சேராதாரே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

67 உஅக. திருக்கீழ்வேளூர் - திருத்தாண்டகம்.

ஆளானவடியவர்கட்கன்பன்றனை யானஞ்சுமாடியையநானபயம்புக்க, தீளா
ணைத்தன்னொப்பாரில்லாதாணைச் சந்தனமுங்குங்குமமுஞ் சாந்துந்தோய்த்த, தோ
ளாணைத்தோளாத முத்தொப்பாணத்துவெளுத்த கோவணத்தையரையிலார்த்த,
கீளாணைக்கீழ்வேளூராளுங்கோவைக் கேடிவியைர்முமவர்கேடிவாரே. (௧)

சொற்பரவும்பொருடெரிந்து தூய்மைநோக்கித் தூங்காதார் மனத்திருநை வாங்காதானை, நற்பான்மையறியாத நாயினேனை நன்னெறிக்கேசெலும் வண நல்குணைப், பற்பாவுவாயாரப்பாடியாடிப் பணிந்தெழுந்து குரைந்தடைந்தார் பாவம்போகக், கிற்பாணைக்கீழ்வேளு ராளுங்கோவைக் கேடிவியைநாடுமவர் கேடிலாரே. (உ)

அனாவாயிரவசைத்த வழகன்மண்ணை யாதரிக்கு மடியவர்கட் கன்பேயென் றும், வினாவானெய்யஞ்ஞானப்பொருளானனை வித்தகனை யெத்தனையும் பத்தர் பத்திக், குனாவானையல்லாதார்க் குனாயாதானை யுலப்பிவியைபுர்ப்புக்கென் மனப் பசாசு, கினாவானைக்கீழ்வேளு ராளுங்கோவைக் கேடிவியைநாடுமவர்கேடிலாரே.

தாட்பாவுகமலமலர் தயங்குவானைத் தலையறுத்தமாவிரதந் தரித்தான்மன் னைக், கோட்பாவுநாளெல்லா மானான்றனைக் கொடுவியேன் கொடுரகக் குழியினின்றால், மீட்பானைவித்துருவின் கொத்தொப்பானை வேதியனைவேதந் தின் பொருள்கொள்வினை, கேட்பானைக்கீழ்வேளு ராளுங்கோவைக்கேடிவியை நாடுமவர் கேடிலாரே. (ச)

நல்லானைநரைவிடையென் னூர்தியானை நால்வேதத்தாறங்க நனுசமாட் டாச், சொல்லானைச்சுடர்மூன்று மானான்றனைத் தொண்டாகிப்பணிவார்கட் கணியான்மனை, வில்லானைமெல்லியலோர் பங்கன்றனை மெய்பராய் நினையா தார் வினைகடர்க்கு, கில்லானைக்கீழ்வேளு ராளுங்கோவைக் கேடிவியைநாடுமவர் கேடிலாரே. (ரு)

சுழித்தானைக் கங்கைமலர் வன்னிகொன்றை தூமத்தம் வாளாவஞ் சூடி னனை, அழித்தானையரணங்கண் மூன்றும்வேவ வாலாலநஞ்சதனையுண்டான் மனை, விழித்தானைக்காமனுடல் பொடியாய்வீழ் மெல்லியலோர் பங்கனைமுன் வேனிலானைக், கிழித்தானைக்கீழ்வேளு ராளுங்கோவைக் கேடிவியைநாடுமவர் கேடிலாரே. (க்)

உளரொளியையுள்ளத்தி னுள்ளேநின்ற வோங்காரத்துறபொருள தாயி னனை, விளரொளியை விடுசுடர்க் ளிரண்டுமொன்றும் வின்றெனுமெண்ணாசு மாயினனை, வளரொளியைமரகத்தி னுருவினைவானவர்களைப்பொழுதும் வாழ்த்தியேத்தும், கிளரொளியைக்கீழ்வேளு ராளுங்கோவைக் கேடிவியைநாடு மவர்கேடிலாரே. (எ)

தடுத்தானைக் காலனைக் காலாற்பொன்றத் தன்னடைந்த மாணிக்கன்றருள் செய்தானை, உடுத்தானைப்புவியதனோ ட்க்கும்பாம்பு முன்குவாருள்ளத்தி னுள் ளான்மனை, மடுத்தானையருஞ்சு மிட்டுறுட்டங்கவானவர்க்கடியவத் தக்கன் வேள்வி, கெடுத்தானைக்கீழ்வேளு ராளுங்கோவைக் கேடிவியைநாடுமவர் கேடி லாரே. (அ)

மாண்டாரெலும்பணிந்த வாழ்க்கையானமயானத்திற்குத்தனை வாளர வோடென்பு, பூண்டானைப்புறங்காட்டி லாடலானைப் போகாதென்னுள்புகுந் திடங்கொண்டென்னை, ஆண்டானை யறிவரிய சிந்தையான யசங்கையனை

யமரர்கடஞ் சங்கையெல்லாம், கீண்டாணை கீழ்வேளு ராளுங்கோவைக் கேடினியைநாடுமவர் கேடிலாரே. (க)

முறிப்பானபேசுமலையெடுத்தான்றனு முதுகிறமுன்கைந்நரம்பையெடுத்துப் பாடப், பறிப்பான்கைச்சிறிறிவாணீட்டினுனைப் பாவியெனஞ்சகத்தே பாதப் போது, பொறித்தாணைப் புரமுன்று மெரிசெய்தாணைப் பொய்யர்களைப் பொய் செய்து போதுபோக்கிக், கிறிப்பாணைக் கீழ்வேளு ராளுங்கோவைக் கேடினியை நாடுமவர்கேடிலாரே. (கா)^௧

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - அட்சயலிங்கநாதர்; முதலி - வனமுலையாதி.

௨௮௨. * திருமுதுகுன்றம் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

கருமணியைக்கனகத்தின் குன்றொப்பாணைக் கருதுவார்க்காற்ற வெளியான் மண்ணைக், குருமணியைக் கோளரவமாட்டுவாணைக் கொல்வேங்கையதளாணைக் கோவணவன் மண்ணை, அருமணியையடைந்தவர்கட் கமுதொப்பாணை யானஞ்ச மாடியைநா னபயம்புக்க, திருமணியைத் திருமுதுகுன் றுடையான்மண்ணைத் தீவினையேனறியாதே திகைத்தவாரே. (க)

காரொளியகண்டத்தெங்கடவுடனனைக் காபாலிகட்டங்கமேந்தினுனைப், பாரொளியைவிண்ணொளியைப் பாதாளத்தாணைப் பான்மதியஞ்சுடியோர் பண்பன் மண்ணைப், பேரொளியைப்பெண்பாசம் வைத்தான்மனைப் பேணுவார்தம்வினையைப் பேணிவாங்கும், சீரொளியைத்திருமுதுகுன் றுடையான்மண்ணைத் தீவினையேனறியாதே திகைத்தவாரே. (உ)

எத்திசையும்வானவர்க் கொழுகின்றனை யேறுந்தபெம்மாணை யெம்மான்னை, பத்தையுப்பணிந்தடியேன்மனைப் பன்னுட்பாமாலைபாடப் பயில்வித்தாணை, முத்தியென்மணியை மாணிக்கத்தை முளைத்தெழுந்த செம்பவளக் கொழுந்தொப்பாணைச், கித்தியென்றிருமுதுகுன் றுடையான்மண்ணைத் தீவினையேனறியாதே திகைத்தவாரே. (ஈ)

ஊன்கருணனுணைநா னபயம்புக்க, காப்பத்தர்மனைக் காண்டாணைக், கான்றிரிந்துகாண்டப மேந்தினுனைக் கார்க்கமேகமிடற்றனைக் கனலைக்காற்றைத், தான்றொரிந்தங்கடியேனை யாளக்கொண்டு தன்னுடைய திருவடியென்றலைமேல்வைத்த, தின்கரும்பைத் திருமுதுகுன் றுடையான்மண்ணைத் தீவினையேனறியாதே திகைத்தவாரே. (ச)

தக்கனதுபெருவேள்வியைநா னபயம்புக்க, மிக்கதொருதீவளிரீராகாயமாய்மேலுக்குக்கப்பாலாயிப்பாலாணை அக்கினுடுமுத்தியென்மணியைத் துதொண்டர்க்கங்கங்கேயறுசமயமாகிசின்ற [தே. திக்கினையென்றிருமுதுகுன் றுடையான்மண்ணைத் தீவினையேனறியாதே திகைத்தவாரே]

* திருமுதுகுன்றம் என்பது விருத்தாசலம்.

புகழொளியைப் புரமெரித்த புனிதன் மன்னைப் பொன்பொதிந்தமேனியனைப் புராணன் மன்னை, விழுவொலியும் விண்ணொலியுமாணன் மன்னை வெண்காடுமேவிய விகிர்ந்தன் மன்னைக், கழலொலியுங் கைவளையு மார்ப்வார்ப்பக் கடைதோறுமிடு பிச்சைக் கென்றுசெல்லும், திகழொளியைத் திருமுதுகுன் றுடையான் மன்னைத் திவியேனறியாதே திகைத்தவாமே. (௬)

போர்த்தானை யின்னுரிதோல் பொங்கப்பொங்கப் புலியதளையுடையாகத் திரிவான் மன்னைக், காத்தானை யைம்புலனும் புரங்கண்முன்றுங் காலையுங் குரை கழலாற்காய்ந்தான் மன்னை, மார்த்தாடிப்பத்தராய் வணங்குந்தொண்டர் வல்வினை வேறுமவண்ண மருந்துமாகித், தீர்த்தானைத் திருமுதுகுன் றுடையான் மன்னைத் திவியேனறியாதே திகைத்தவாமே. (௭)

துறவாதே யாகத்தைத் துறந்தான் மன்னைச் சோதிமுழுமுதலாய் நின்றான் மன்னைப், பிறவாதேயெவ்வுயிர்க்குந்தானையாகப் பெண்ணினோடா னுருவாய் நின் றான் மன்னை; மறவாதேதன் றிறமே வாழ்த்துந்தொண்டர் மனத்தகத்தேயனவரத மன்னிநின்ற, திறலானைத் திருமுதுகுன் றுடையான் மன்னைத் திவியேனறியாதே திகைத்தவாமே. (௮)

பொற்றானைப்புலாணறு கபாலமேந்திப் புவலோகமெல்லா முழித்தானை முற்றாதவெண்டிங்கட் கண்ணியானை முழுமுதலாய் முவுலகு முடிவொன்றில்லாக் கற்றானைக்காளத் திமலையான் மன்னைக் கருதாதார்புரமுன்று மெரியவம்பாற் றே. செற்றானைத் திருமுதுகுன் றுடையான் மன்னைத் திவியேனறியாதே திகைத்தவா

இசுழந்தானையிருபதுதோனெரியவூன்றி யெழுகரம்பினிசைபாட வினிதுகே ட்டுப், புகழ்தானைப் பூந்துருத்தி மேயான் மன்னைப் புண்ணியனை விண்ணவர்களை தியந்தன்னை, மகிழ்தானை மலைமகளோர் பாகம்வைத்து வளர்த்தியஞ் சடைவைத் துமாலோர்பாகம், திகழ்தானைத் திருமுதுகுன் றுடையான் மன்னைத் திவியேனறியாதே திகைத்தவாமே. (௯)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் நடுநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - பழமலைநாதர்; முதல்வி - பெரியநாயகி.

உஅ. திருப்பள்ளியின் முக்கூடல் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆராதவின் முறையம்மான் மன்னை யயனெடுமாலறியாதவாகியானைத் தாராருமலர்க்கொன்றைச் சடையான் மன்னைச் சங்கானைத்தன்னொப்பா ரில்லாதா ரீரானைக்காற்றானைத்தியானை நீர்விசும்பாயாழ்கூடல்களேழுஞ்சுழந்த பாரானைப்பள்ளியின் முக்கூடலானைப் பயிலாதேபாமேநா னுழன்றவாமே. (௧)

விடையானை விண்ணவர்களுண்ணத்தானை வேதியனை வெண்டிங்கள் குடுஞ் சென்னிச், சடையானைச் சாமம்போல்கண்டத்தானைத் தத்துவனைத் தன்னொப்பா

ரில்லாதனை, அடையாதார் முய்திதுந் தீயின்முழ்க வடுகணைகோத்தெய்தா
னையில்கொள்குலப், படையனைப் பள்ளியின்முக் கூடலனைப்பயிலாதேபாழே
நானுழன்றவாழே. (உ)

புதியனைப்பொன்வரையே போல்வான்றன்னைப் புரிசடைமேற் புனல்சுரந்த
புனிதன் தன்னை, வேதியனை வெண்காடு மேயான்றன்னை வெள்ளைற்றின்மேலானை
விண்ணோக்கில்லாம், ஆதியனையதிரைநன்னுளான்றன்னை யம்மனைமைம்மேவு
கண்ணியானோர், பாதியனைப் பள்ளியின்முக் கூடலனைப் பயிலாதேபாழேநா
னுழன்றவாழே. (௩)

போர்த்தானை யானையின்றோல் புரங்கண்முன்றும் பொடியாக வெய்தானைப்
புனிதன் தன்னை, வார்த்தாங்கு வனமுலையான்பாகன் தன்னை மறிகடலுணஞ்சுண்டு
வாறோச்சுந், திர்த்தானைத் தென்றிசைக்கே காமன்செல்லச் சிறிதாவிவனாட
லம்பொடியாவங்கே, பார்த்தானைப் பள்ளியின்முக்கூடலனைப் பயிலாதேபாழே
நானுழன்றவாழே. (ச)

அடைந்தார்நம் பாவங்கள்ல்லனோய்க ளருவினைகணல்குரவு செல்லாவண்
ணம், தடிந்தானைச் சூர்முடிப்போற் கண்டத்தானைக் கடுஞ்சினத்தோன் தன்னுடலை
நெயியாலே, தடிந்தானைத் தன்னொப்பாரில்லாதானைத் தத்துவனையுத்தமனை நினை
வார்தெஞ்சில், படிந்தானைப்பள்ளியின்முக் கூடலனைப் பயிலாதேபாழேநானுழ
ன்றவாழே. (ரு)

சுரந்தானைச் செஞ்சடைமேற் கங்கைவெள்ளங் கணலாடு திருமேனிக்கமலத்
தோன்மன், சிரத்தாங்குகையானைத் தேவதேவைத் திகழொளியைத் தன்னடியே
சிந்தைசெய்வார், வருந்தாமைக் காப்பானை மண்ணுய்விண்ணுய் மறிகடலாய்மால்
விசம்பாய்மற்றமாகிப், பரந்தானைப்பள்ளியின்முக் கூடலனைப்பயிலாதேபாழே
நானுழன்றவாழே. (க)

நதியாருஞ்சடையானைல்லுரானை நள்ளாற்றின்மேயானைநல்லத்தானை
மதுவாரும்பொழில்புடைசூழ்வாய்முரானை மறைக்காடுமேயானையாக்கூரானை

பதியாண்பள்ளியின் முக்கூடலனைப் பயிலாதேபாழேநானுழன்றவாழே. (௪)

நற்றவனை நான்மறைகளாயினனை நல்லானைநனுகாதார் புரங்கண்முன்றும்,
செற்றவனைச் செஞ்சடைமேற் றிங்கன்கூடுந் திருவாரூர்த்திருமுலட்டானமேய,
கொற்றவனைக் கூராவம் பூண்டான்றனைக் குறைந்தடைந்து தன்றிறமேகொண்
டார்க்கென்றும், பற்றவன்ப் பள்ளியின்முக் கூடலனைப் பயிலாதேபாழேநா
னுழன்றவாழே. (ஆ)

ஊனவனையுடலவனையுயிரானை யுலகேழுமானையும்பர்கோவை
வானவன் மகிசூடும்வனவியானை மலைமகன்முன்வாரசுத்தின்பின்பேசென்ற
கானவனைக்கயிலாயமலையுளானைக் கலந்துருகிறவார்தந்தெஞ்சுணுள்ளே
பானவனைப்பள்ளியின்முக்கூடலனைப் பயிலாதேபாழேநானுழன்றவாழே. (ஈ)

தடுத்தானைத் தான்முனிந்து தன்னோர்கொட்டித் தடவரையை யிருபுது
தோடலையினும், எடுத்தானத்தான் விலால்மாளாதுன் லெழுநாம்பிளியைபாட

வினிதுசேட்டுக், கொடுத்தானைப் பேரோடுங் கூர்வாடனனைக் குரைகழலாற்கூற்
றுவனை மானவன்று, படுத்தானைப் பள்ளியின்முக் கூடலானைப் பயிலாதேபாழே
நா னுழன்றவாதே. (க௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - முக்கோணநாதர்; முதல்வி - மைமேவுக்கண்ணி.

உஅசு. பொது - சேஷத்திரக்கோவை திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லைச்சிற்றம்பலமுஞ்செம்பொன்பள்ளிதேவன்குடிசிராப்பள்ளிதெங்கூர்
கொல்லிக்குளிரறைப்பள்ளிகோவல் வீரட்டங்கோகரணங்கோடிகாவும்
முல்லைப்புறவமுருகன்பூண்டி முனையூர்பழையாறைசத்திமுற்றம்
கல்வீற்றிகழ்சிரார்களத்தியுங் கயிலாயநாதனையேகாணலாமே. (க)

ஆறாம்புலட்டானமானைக்காவு மாக்கூற்றிறுன்றேன்றிமாடமாலூர்
பேருர்பிரமபுரம்பேராலூரும் பெருந்துறைகாம்பிவிபிடலூர்பேணும்
கூரர்கொறுக்கைவீரட்டானமுங் கோட்டீர்துடலுக்குக்கோழம்பழம்
காரர்கழுக்குன்றுங்காணப்பேருங் கயிலாயநாதனையேகாணலாமே. (உ)

இடைமருதிக் கோயிராமேச்சுர மின்னம்பரேரிடவையேமப்பேனார்
சடைமுடிசாலேக்குடிதக்கனூர் தலையாலங்காடுதலைச்சங்காடு
கொடுமுடிக்குற்றலங்கொள்ளம்பூனார் கோத்திட்டைகோட்டாறுகோட்டுக்காடு
கடைமுடிக்காணார்கடம்பந்துறை கயிலாயநாதனையேகாணலாமே. (ங)

எச்சிவிளமேரமநல்லூ ரிலம்பையங்கோட்டீரிறையான்சேரி
அச்சிதுபாக்கமளப்பூரம்ப ராவடுதண்டுறையழந்துராரை
சச்சினங்கற்குடிசச்சூராலக் கோயில்கரவிரங்காட்டுப்பள்ளி
சச்சிப்பலத்தளியுமேகம்பத்துங் கயிலாயநாதனையேகாணலாமே. (ச)

கொடுங்கோளுரஞ்சைக்களஞ்செங்குன் றூர்கொங்கணங்குன்றியூர்குரக்குக்காவும்
நெடுங்களநன்னிலநெல்லிக்காவு நின்றியூரீரோரியமநல்லூர்
இடம்பாவின்மெழுமுரோழந்தோழ ரெறும்பியூரோரருமேமகூடம்
கடம்பையிளங்கோயிறன்னிலுள்ளுங் கயிலாயநாதனையேகாணலாமே. (ரு)

மண்ணிப்படிக்கரைவாழ்கொளியுத்துர் வக்கரைமந்தாரம்பாரணசி
வெண்ணிள்ளத்தொட்டிவேள்விக்குடி விளமர்விராடபுரம்பேட்களத்தும்
பெண்ணையருட்டுறைதண்பெண்ணுகடம் பிறம்பில்பெரும்புவிபூர்பெருவேனரும்
கண்ணைகளாக்காறைகழிப்பாலையுங் கயிலாயநாதனையேகாணலாமே. (ஸ)

விழிமிழலைவண்காடுவேங்கூர் வேதிசுடிவிசயமங்கைவிவ லூர்
அழியகத்தியான்பள்ளியண்ண மலையாலங்காடுமரதைப்பெரும்
ழிபழனம்பண்தாள்பாதாளம் பராய்த்துறைபைஞ்ஞெவிபணங்காட்டீர்தண்
ழிகடனாகைக்காரோணத்துங் கயிலாயநாதனையேகாணலாமே; (எ)

உஞ்சேனைமாகாளமுறலோத்து நுருத்திரகோடிமறைக்காட்டுள்ளும்
மஞ்சார்பொதியின்மலைத்ஞவசவமுலூர் வீரட்டமாதானங்கேதாரத்தும்
வெஞ்சமாக்கடல்மீயச்சூர்வைகா வேதிகரம்விவிசரம்வொற்றியூரும்
கஞ்சனூர்கஞ்சாறுபஞ்சாக்கையுந் கயிலாயநாதனையேகாணலாமே. (அ)

திண்டிச்சாஞ்சேய்ஞலூர் செம்பொன்பள்ளி தேவூர்சிரபுரஞ்சிறமேமஞ்சேறை
கொண்டிச்சரங்கூந்தலூர்குழையூர்கடல் குறுகாலூர்வெள்ளடைகுமரிகொங்கு
அண்டர்தொழுமதிகைவிரட்டான மையாறசோகந்தியாமாத்தூரும்
கண்டியூர்விரட்டங்கருகாலூருந் கயிலாயநாதனையேகாணலாமே. (ஆ)

நறையூரித்திச்சரநள்ளாறு நாரையூர்நாகேச்சரநல்லூர்நல்ல
நுறையூர் ஸீசாற்றுத்துறைகுலமங்கை தோணிபுர்துருத்திசோமீச்சரம்
உறையூர்கடலொற்றியூருற்றத்து ரோமாம்புலியூரோரேடகத்தும்
கறையூர்கருப்பறியல்கன்றப்பூருந் கயிலாயநாதனையேகாணலாமே. (க)

புலிவலம்புத்தூர்புகலூர்புன்கூர் புறம்பயம்பூவணம்பொய்கைநல் லூர்
வலிவலமாற்பேறுவாய்புறவையகல் வலஞ்சுழிவாஞ்சியம்மருகல்வன்னி [மூர்
நிலமலிநெய்த்தானத்தோடெத்தானத்து நிலவுபெருங்கோயில்பலகண்டாற்றொண்
கலிவலிமிக்கோணைக்கால்விரலாற்செற்ற கயிலாயநாதனையேகாணலாமே. (கக)
பலம்.

71) உஅரு. பொது அடைவு - திருத்தாண்டகம்.

நிறம்பலம்

பொருப்பள்ளிவரைவில்லாப் புரமுன்றெய்துபுலந்தழியச் சலந்தரீனப்பிளந்
தான்பொற்சக், கரப்பள்ளிதிருக்காட்டுப் பள்ளிகள்ளார் துழ்கொல்லி யறைப்
பள்ளிகலவஞ்சாரற், சிரப்பள்ளிசிவப்பள்ளி செம்பொன்பள்ளி செழுநனிபள்ளி
தவப்பள்ளிசீரார், பரப்பள்ளியென்றென்று பகர்வோரெல்லாம் பரலோகத்தினி
தாக்கப்பாவிப்பாரே. (க)

காவிரியின்கரைக்கண்டி வீரட்டானங் கடலூர்வீரட்டானங் காமருசீரதிகை,
மேலியவீரட்டானம் வருகைவீரட்டம் வியன்பறியல்வீரட்டம் விடையூர்திக்கிட
மாம், கோவனகர்வீரட்டங் குறுக்கைவீரட்டங் கோத்திட்டைகுடிவீரட்டான
மிவை கூறி, நாவின்வின்றுரைப்பார்க்கு நணுகச்சென்றானமன்மருஞ் சிவன்மம
ரென்றகல்வநன்கே. (உ)

நற்கொடிமேல்விடையுயர்த்த நம்பன்செம்பங் குடிநல்லக்குடிநளிராட்டியத்
தாங்குடி, கற்குடிதென்கனக்குடி செங்காட்டங்குடி கருந்திட்டைக்குடி கண்டியக்
குடி.காணுங்கால், விற்குடிவேள்விக்குடி நல்வேட்டக்குடி வேதிக்குடிமாணிகுடி
விடைவாய்க்குடி, புற்குடிமாகுடி. தேவன்குடி. நீலக்குடி புதுக்குடியும் போற்ற
விடர் போகும்மே. (ங)

பிறையூருஞ்சடைமுடியெம்பெருமானார் பெரும்பற்றம்புலியூரும்போலுந்
நறையூருந் லுருநல்லாற்றாரு நா லுருஞ்சேற்றுருநாரையூரும்
உறையூருமோத்தூருழ்மற்றத்தூரு மனப்பூரோமாம்புலியூரொற்றியூரும் [மே.
துறையூருந்துவையூருந் தோழந்தானுந் துடையூருந்தொழிநீர் கொடராவன்

பெருங்காறுசடைக்கணிந்த பெருமான்சேரும் பெருங்கோயி லெழுபதினை
டெட்டும்மற்றும், கரக்கோயில்கடிபொழில்குழ் நாமழங்கோயில்கருப்பறியற்பொருப்
பணியகொழுக்கோயில், இருக்கோதிமறையவர்கள் வழிபட்டேத்து மிளங்கோ
யின்மணிக்கோயி லாலக்கோயில், திருக்கோயில்சுவனுறையுக் கோயில்குழந்து
தாழ்ந்திறைஞ்சத்தீவினைக டுருமன்றே. (௫)

மலையார்தமகனொடுமாதேவன்சேரு மறைக்காடுவண்பொழில்குழ் தலைச்
சங்காடு, தலையாலங்காடு தடங்கடல்குழந்தண் சாயக்காடுதள்ளுபுனற் கொள்ளிக்
காடு, பலர்பாடும்பழைய லூராலங்காடு பனங்காடுபாவையர்கள் பாவநீங்க, விலை
யாடும்வளைதினைக்கக் குடையும்பாய்கை வெண்காடுமடையவினை வேறுமன்றே.

கடுவாயர்தமைக்கி யெண்ணையாட்கொள் கண்ணுதலோ ணண்ணுமிட மண்
ணல்வாயில், நெடுவாயில் நிறைவயல்குழ் நெய்தல்வாயினிகழ் முல்லைவாயி லொடு
நாழல்வாயில், மடுவார்தென்மதுரைகராலவாயின் மறிகடல்குழ்புனவாயின்மாட
நீடு, குடவாயில் குணவாயி லானவெல்லாம் புகுவாரைக் கொடுவினைகள் கூடா
வன்றே. (௬)

நாடகமாடிநந்திகேச்சுரமாகாளேச் சுரநாடேச்சுரநாகளேச்சுரநன்கான
கோடச்சுரங்கொண்டிச்சுரந்திண்டிச்சுரந் குக்குடேச்சுரமக்கீச்சுரந்கூறுங்கால்
ஆடகேச்சுரமகத்தீச்சுரமயனீச்சுர மத்தீச்சுரஞ்சித்தீச்சுரமந்தன்கானல்
சுடுதிரையிராமேச்சுரமென்றென்றேத்தியிறைவனுறைசரம்பலவுமியம்புவோமே.
கந்தமாதனங்கயிலைமலைகேதாரங் காளாத்திகழுக்குன்றங்கண்ணாரண
மந்தமார்பொழிற்சாரல்வடப்பத மயேந்திரமாமலைமீலமேமகடம்
விந்தமாமலைவேதஞ்சையிடுக்க வியன்பொதியின்மலைமேருவுதையமத்தம்
இந்துசேகரனுறையுமலைகண்மற்று மேத்துவோமிடர்கெடின்மேத்துவோமே.

என்னாறும் பழையாறுங் கோட்டாற்றோடு நலந்திகழு நாலாறுந்திருவையா
றும், தென்னாறும் வளைகுளமுந் தளிக் குளமுந் லிடைக்குளமுந் திருக்குளந்
தோடஞ்சைக்களம், விள்ளாதநெடுங்களம்பேட்களநெல்லிக்கா கோலக்காவாளைக்
காவியன்கோடிகா, கள்ளார்த கொன்றையா னின்றவாறுங் குளங்களக்காவென்
வளைத்துங்கூறுவோமே. (௭)

கயிலாயமலையெடுத்தான் கரங்கனோடு சிங்களூரெரியக்கால் விரலாற்
செற்றோன், பயில்வாயபராயத்துறை தென்பாலேத்துறை பண்டெழுவர் தவத்
துறைவெண்டுறை பைம்பொழிற், சூயிலாலந்துறைசோற்றுத் துறையூந்துறை
பெருந்துறையுக் குரங்காடுதுறையினோடு, மயிலாடுதுறைகடம்பந் துறையாவடு
துறைமற்றுந்துறையனைத்தும் வணங்குவோமே. (௮)

உஅசு. திருவலஞ்சுழி திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

அலையார்புனர்கங்கைகங்கைகாண வம்பலத்திலருட்டமாடிவேடம்
தொலையாதவென்றியார்தின்றியூரு செடுஞ்சுளமுமேவிவிடையைமேல்கொண்
டினையார்படைகாடி லெந்தியெங்கு மிமையவருமுமையவரு விதைஞ்சேயத்த
மலையார்திராருவிப்பொன்னிசூழ்த வலஞ்சுழியேபுத்திடமாருவினரே. (சு-கௌ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் கோழநாட்டில் உள்ளது.

பல்பலம் - சுபதிச்சு; முதல்வி - பெரியநாயகி.

73 உஅசு. திருவலஞ்சுழியும் - திருக்கொட்டையூர்
திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

கருமணிபோற் கண்டத்தழைக்கண்டாய் கல்லாணிழற்கீழிருத்தான் கண்டாய்
பருமணிமாநாகம் புண்டாண்கண்டாய் பவாஞ்சூன்றன்ன பரமன்கண்டாய் டாய்
வருமணிரீப்பொன்னி வலஞ்சுழியாண்கண்டாய் மாதேவன்கண்டாய் வரதன்கண்
ருருமணிபொலழகமருங் கொட்டையூரிற் கோடிச்சரத்துறையுங்கோமானுரே.

கலைக்கன்றுதங்கு கரத்தான்கண்டாய் கலைப்பில்லவோர்ஞானக்க னுறான்கண்
டாய், அலைக்கங்கைசெஞ்சுடைமே லென்றான்கண்டா யண்டகபாலத்தப்பா லான
ன்கண்டாய், மலைப்பண்டங்கொண்டு வருரீப்பொன்னி வலஞ்சுழியின்மேவிய
மைத்தன்கண்டாய், குலைத்தெங்கஞ்சோலைசூழ் கொட்டையூரிற்கோடிச்சரத்துற
ையுங் கோமானுரே. (உ)

செந்தாமரைப்போ தணிந்தான்கண்டாய் சிவன்கண்டாய்தேவர் பெருமான்
கண்டாய், பந்தாடுமெல்கிரலான் பாகன்கண்டாய் பாலோடுசெய்தயிர் தேனாடி
கண்டாய், மந்தாரமுந்தி வருரீப்பொன்னி வலஞ்சுழியின்மன்னு மணான்கண்
டாய், கொந்தார்பொழில்புடைசூழ் கொட்டையூரிற்கோடிச்சரத்துறையுங் கோமான்
ருரே. (ங)

பொடியாடுமேனிப் புனிதன்கண்டாய் புட்பாகற்காழி கொடுத்தான்கண்டா
ய், இடியார்கடுமுழக்கே றார்த்தான்கண்டா யெண்டிசைக்கும்விளக்காகி நின்றான்
கண்டாய், மடலார்திரைபுரளுங் கரவினவாய்வலஞ்சுழியின் மேவியமைத்தன்கண்
டாய், கொடியாடுடுமாடக் கொட்டையூரிற்கோடிச்சரத்துறையுங் கோமான்
ருரே. (ச)

அக்கரவமரைக்கைத்த வம்மன்கண்டா யருமலைகளாறங்க மாணான்கண்
டாய், தக்கனதுபெருவேள்வி தகத்தான்கண்டாய் சதாசிவன்காண்சலத்தரண்ப்
பினந்தான்கண்டாய், மைக்கொண்மயிற் மழைகெண்ணி வருரீப்பொன்னி வலஞ்

சுழியான்கண்டாய் மழுவன்கண்டாய், கொக்கமரும்வயல்புடைசூழ் கொட்டையூழிற் கோடிச்சரத்துறையுங் கோமானுறே. (௫)

சண்டனைநல் லண்டர்தொழுச் செய்தான்கண்டாய் சதாசிவன்கண்டாய் சங்கரன்கண்டாய், தொண்டர்பலர்தொழுதேத்துங் கழலான்கண்டாய் சுடரொளியாய்த் தொடர்வரிதாய் நின்குன்கண்டாய், மண்டுபுனற்பொன்னி வலஞ்சுழியான்கண்டாய் மாமுனிவர்தம்முடைய மருந்துகண்டாய், கொண்டறவழ் கொடியுமாடக் கொட்டையூழிற் கோடிச்சரத்துறையுங் கோமானுறே. (௬)

அணைவரியான்கண்டா யமலன்கண்டா யவிநாசிகண்டா யண்டத்தான் கண்டாய், பணமணிமாநாக முடையான்கண்டாய் பண்டாங்கன்கண்டாய் பகவன்கண்டாய், மணல்வருளீர்ப் பொன்னிவலஞ் சுழியான்கண்டாய் மாதவற்குரான்முகற்கும் வரதன்கண்டாய், குணமுடைநல் லடியார்வாழ் கொட்டையூழிற் கோடிச்சரத்துறையுங் கோமானுறே. (௭)

விரைகமழு மலர்க்கொன்றைத் தாரான்கண்டாய் வேதங்கடொழாநின்ற நாதன்கண்டாய், அரையதனிப்புள்ளியத னுடையான்கண்டா யழலாடிகண்டா யழகன்கண்டாய், வருகிரைரீர்ப் பொன்னிவலஞ் சுழியான்கண்டாய் வஞ்சமனத் தவர்க்கரிய மைந்தன்கண்டாய், குரவமரும் பொழில்புடைசூழ் கொட்டையூழிற் கோடிச்சரத்துறையுங் கோமானுறே. (௮)

தளங்கிளருந்தாமரையா தனத்தான்கண்டாய் தசரதன்நன்மகனசைவு தவிர்த்தான்கண்டாய், இளம்பிறையு முதிர்ச்சடைமேல் வைத்தான்கண்டா யெட்டெட்டிருக்கலையு மாளுன்கண்டாய், வளங்கிளரீர்ப்பொன்னிவலஞ்சுழியான்கண்டாய் மாமுனிகடொழுதெழுபொற் கழலான்கண்டாய், குளங்கிளர் செங்குவளைகிளர் கொட்டையூழிற் கோடிச்சரத்துறையுங் கோமானுறே. (௯)

விண்டார்புரமுன் மெரித்தான்கண்டாய் விலங்கலில்வல்லரக்கனுடலடர்த்தான்கண்டாய், தண்டாமரையானு மாலுந்தேடத் தழற்பிழம்பாய்நீண்ட கழலான்கண்டாய், வண்டார்பூஞ்சோலைவலஞ் சுழியான்கண்டாய் மாதேவன்கண்டாய் மறையோடங்கம், கொண்டாடுவேதியர்வாழ் கொட்டையூழிற் கோடிச்சரத்துறையுங் கோமானுறே. (௧௦)

திருச்சிறம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - சுந்தரகோடிசர்; முதல்வி - பந்தாடுநாயகி.

௨௮௮. திருநாரையூர் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிறம்பலம்

சொல்லாணைப் பொருளாணைச் சுருதியாணைச் சுடராழிநெடுமாலுக் கருள் செய்தாணை, அல்லாணைப்பகலாணை யரியான்நண்ண யடியார்கட்கெளியாணை யரண் மூன்றெய்த, வில்லாணைச் சரம்விசயற் கருள்செய்தாணை வெங்கடிரோன் மா

முனிவர் விரும்பியேத்தும், நல்லாணத்தியாடு நம்பன்மன்னை நாரையூர்நன்னகரிக் கண்டேனானே. (க)

பஞ்சண்ட. மெல்லடியாள் பங்கண்மன்னைப் பாரொடுநீர் சுடர்படர்காற்றாயி னானே, மஞ்சண்டவானாகி வானந்தன்வின் மதியாகுமதிசடைமேல் வைத்தான்ம ன்னை, நெஞ்சண்டநினைவாகி நின்றான்மன்னை நெடுங்கடலைக் கடைந்தவர்போய் நீங்கவோங்கும், நஞ்சண்டுதேவர்களுக் கமுதிந்தானே நாரையூர்நன்னகரிக் கண்டே (உ)

மூவாநியாவர்க்கு மூத்தான்மன்னை முடியாதேமுதனடுவு முடிவா; தேவாதிதேவர்கட்குத் தேவன்மன்னைத் திசைமுகன்மன் சிரமொன்றுசிறைத்தான் மன்னை, ஆவாதவடலேறென் றுடையான்மன்னை யடியேற்றுகினைதோறு மண் ணிக்கின்ற, நாவாணநாவினல் லுரையானானே நாரையூர் நன்னகரிக் கண்டே ன். (ங)

செம்பொன்னை நன்பவளந் திகழுமுத்தைச் செழுமணியைத் தொழுமவர் தஞ்சித்தத்தானே, வம்பவியுமலர்க்கணைவே ஞலக்கோர்க்கி மகிழ்தானே மதிற் கச்சி மன்னுகின்ற, கம்பனையெங்கயிலாய மலையான்மனைக் கழுகுனெடுகாகுத் தன் கருதியேத்தும், நம்பனையெம்பெருமானைநாதன்மன்னை நாரையூர் நன்னகரிக் கண்டேனானே. (ச)

புரையுடைய கரியுரிவைப் போர்வையாணப் புரிசடைமேற் புனலடைத்த புனிதன்மன்னை, விரையுடைய வெள்ளெருக்கங் கண்ணியானே வெண்ணீறுசெம் மேனி விரவினானே, வரையுடைய மகடவஞ்செய்மணான்மன்னை வருபினிரோய் பிரிவிக்கு மருந்துதன்னை, நரைவிடைநற் கொடியுடைய நாதன்மன்னை நாரையூர் நன்னகரிக் கண்டேனானே. (ரு)

பிறவாதுமிறவாதுபெருகினானேப் பேய்பாடநாடும்பித்தன்மன்னை மறவாதமனத்தகத்தாமன்னினானே மலையானைக்கடலானைவனத்துளானே உறவானைப்பகையானையுபிரானானே யுள்ளானைப்புறத்தானையோசையானே நறவாரும்பூங்கொன்றைசூடினானே நாரையூர்நன்னகரிக் கண்டேனானே. (ஈ)

தக்கனதுவேள்விகெடச் சாடினானேத் தலைகலனப் பலியேற்ற தலைவன்மன் னைந், கொக்கரைச்சரிவினைபாணியானைக் கோணாகம் பூணாகக் கொண்டான்மன் னை, அக்கினொடுமென்பணிந்த வழகன்மன்னை யறுமுகனோடானைமுகற்கன்பன் மன்னை, நக்கனைவக்கரையானே நள்ளாற்றானே நாரையூர்நன்னகரிக் கண்டேனானே.

அரிபிரமர்தொழுதேத்து மத்தன்மன்னை யந்தகனுக்கந்தகனை யளக்கலாகா எரிபுரியுமிலங்கபுரணத்துளானே யெண்ணுதிப்பண்ணொழுத்தானானேத் தனை திரிபுரஞ்செற்றொழுமவர்க்கருள்செய்தானைச் சிலந்திக்குமரசளித்த செல்வன்மன் நரிவிரவுகாட்டகத்திலாடலானே நாரையூர் நன்னகரிக் கண்டேனானே. (அ)

ஆலாலமிடற்றணியாவட்கினானே யாலத் தவர்க் கர
பாலாகுத்தேனாகிப்பழமுமாகிப் பைங்கரும்பாயங்கருந்துஞ் சுவையானானே

மேலாயவேதியர்க்குவேள் வியாதி வேள்வியினின்பயனாயவிமலன் றன்னை
நாலாயமறைக்கிறைவனுபினுனை நாரையூர்நன்னகரிற் கண்டேனுனை. (௧)

மீளாதவாளென்னை யுடையான் றன்னை வெளிசெய்தவழிபாடு மேவினாளை,
மாளாமமறையவனுக் குயிரும்வைத்து வன்கூற்றினுயிர்மாள் வுதைத்தான் றன்
னைத், தோளான்மைசுருதிவரை யெடுத்தூர்த்தன் றோள்வலியுந் தான்வலியுந்
தொலைவித்தான்கே, நாளோடுவாள் கொடுத்த நம்பன் றன்னை நாரையூர் நன்னகரிற்
கண்டேனுனை. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

௨௮௧. திருக்குடந்தைக்கீழ்க்கோட்டம் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சொன்மலிந்தமறைநான்காறங்கமாகிச் சொற்பொருளுங் கடந்தசுடர்ச்சோ
திபோலும், கன்மலிந்தகயிலைமலைவாணர்போலும் கடனஞ்சமுண்டிருண்டகண்டர்
போலும், மன்மலிந்தமணிவரைத்திண்டோளர்போலு மலையரையன்மடப்பாவை
மணுளர்போலும், கொன்மலிந்த மூவிலைமேற் குழகர்போலும் குடந்தைக்கீழ்க்
கோட்டத்தெங்குத்தனாரே. (௧)

கானவிளங்கலிமறவ னுகிப்பார்த்தன் கருத்தளவுசெருத்தொருதி கண்டார்போ
லும், ஆனவிளங்கடுவியை யெறியண்டத் தப்பாலும்பலிதிரியு மழகர்போ
லும், தேனவிளந்துவலைமலிதென் றன்முன்றிற் செழும்பொழிற் பூம்பாளையிரிதேற
னறும், கானவிளம்பிறைதடவுகொடிகொண்மடக்குடந்தைக்கீழ்க்கோட்டத்தெங்
குத்தனாரே. (௨)

நீறலைத்திருவுருவுநெறிக்கண்ணு நிலாவலைத்தபாம்பினெடு நிறைநீர்க்கங்
கை, ஆறலைத்தசடைமுடியும்பொற்றோன் மடியவர்க்குக் காட்டியருள் புரிவார்
போலும், ஏறலைத்திரிமிர்கொடியொன் றுடையார்போலு மேழுவருந் தொழுகழ
லெம்மீசர்போலும், கூறலைத்தமலைமடந்தை கொழுநர்போலும் குடந்தைக்கீழ்க்
கோட்டத்தெங்குத்தனாரே. (௩)

தக்கனதுபெருவேள்வி தகர்த்தார்போலுந் சந்திரனைக் சலைகவர்ந்துதவிர்த்
தார்போலும், செக்கரொளிபவளொளியின்னின்சோதிசெழுஞ்சுடர்த்திரையிறெ
ன்செய்யர்போலும், மிக்கதிறன்மறையவரால் விளங்குவேள்வி மிகுபகைபோய்
வின்பொழியக்கமுனியெல்லாம், கொக்கினியகனிசிதறித்தேறல்பாயுங்குடந்தைக்
கீழ்க்கோட்டத்தெங்குத்தனாரே. (௪)

காலன்வலிதொலைத்தகழற் காலர்போலும் காமனெழிலழல் விழுங்கக் கண்
டார்போலும், ஆலதனிலறநால்வர்க் களித்தார்போலு மானெடு பெண்ணலியல்
லரானார்போலும், நீலவுருவிரநிரைபச்சை செம்பொ னெடும்பளிங்கென்றறி
வரியிறெத்தார்போலும், கோலமணி கொழித்திழியும் பொன்னின்னீர்க் குடந்
தைக்கீழ்க்கோட்டத்தெங்குத்தனாரே. (௫)

முடிகொண்ட வளர்மதியு முன்றாய்த்தோன்று முனையி னன்னமலர்க்
கண்கண்முன்றும், அடிகொண்ட சிலப்பாலியு மருளார்சோதி யணிமுறுவற்

செவ்வாயுமழகாய்த் தோன்றத், துடிக்கொண்டவிடைமடவான் பாகங்கொண்டு
சுடர்ச்சோதிக்கடற்செம்பொன் மலைபோலிநான், துடிக்கொண்டென் மனத்தகத்
தே புருந்தார்போலும் குடந்தைக்கீழ்க் கோட்டத்தெங் கூத்தனரே. (சு)

காரிலங்குதிருவுருவர் தவற்குமற்றதக் கமலத்திற்காரணற்குங் காட்சியொ
ன்றாச், ரீரிலங்குதழற்பிழம்பிற் சிவந்தார்போலுந் சிலைவாளைசிந்தவுணர்புரந்
சிலைத்தார்போலும், பாரிலங்குபுனலனல்கால் பரமாகாசம் பருதிமதிசுருதியு
மாய்ப் பரந்தார்போலும், கூரிலங்குவேற்குமரன் ருதைபோலும் குடந்தைக்கீழ்க்
கோட்டத்தெங் கூத்தனரே. (எ)

கூச்சுழந்தபொழிபுழவு புகலுருள்ளார் புறம்பயத்தாரமம்புரிநூற் துருத்தி
புக்கு, மாச்சுழந்தபழனத்தார் நெய்த்தானத்தார் மாதவந்துவளர்ச்சோற்றுத்துறை
யார்நல்ல, தீச்சுழந்தகிசிரிசுரு மாலுக்கீந்து திருவாணைக்காவிலோர் சிலந்திங்கந்
நார், கோச்சோழர்குலத்தரசு கொடுத்தார்போலும் குடந்தைக்கீழ்க்கோட்டத்
தெங் கூத்தனரே. (அ)

பொங்கரவர்புலித்தோலர் புராணர்மார்பிற் பொறிகிளர்வெண்பூணூற்புனி
தர்போலும், சங்கரவர்க்கடண்முகடு தட்டவிட்டுச் சதுரநடமாட்டுகந்த சைவர்
போலும், அங்கரவத்திருவடிக்காட் பிழைப்பத்தந்தை யந்தணையறவெறிந்தார்க்
கருளப்போதே, கொங்கரவச்சடைக்கொன்றை கொடுத்தார்போலும் குடந்தைக்
கீழ்க்கோட்டத்தெங் கூத்தனரே. (க)

ஏவிபிடர்க்கடவிடைப்பட் டிளைக்கின்றேனை யிப்பிறவியறுத்தேற வாங்கி
யாங்கே, கூவிமலருலகனைத்து முருவிப்போகக் குறியிலறுகுணத்தாண்டு கொண்
டார்போலும், தாவிமுதற்காவிரில் யமுனைகங்கை சரச்சிவபாற்றாமரைபுட் ஈர
ணிதெண்ணீர்க், கோவியொடுகுமரிவரு தீர்த்தஞ்சுழந்த குடந்தைக்கீழ்க்கோட்
டத்தெங் கூத்தனரே. (கௌ)

செறிகொண்டசினதைதனுட் டெளிந்துதேறித் தித்திக்குஞ்சிவபுவனத் தமு
தம்போலும், நெறிகொண்ட குழவியுமைபாகமாக நிறைந்தமரர்கண்மவணங்க
நின்றார்போலும், மறிகொண்டகரதலத்தெம் மைந்தார்போலு மதிளிலங்கைக்கோ
ன்மலங்கவரைக்கீழிட்டுக், குறிகொண்டவிண்ணிசைகேட் டுகந்தார்போலுங்குடந்
தைக்கீழ்க்கோட்டத்தெங் கூத்தனரே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வ. - யடந்தைபாகர்; முதல்வி - பெரியநாயகி.

70 உகௌ. திருப்புத்தூர் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

புரிந்தமர்தொழுதேத்தும் புகழ்தக்கோன்காண் போர்விடையின்பாகன்காண்
புவனமேழும், விரிந்துபலவுயிராகி விளங்கினான்காண் விரைக்கொன்றைக் கண்ணி
யன்காண் வேதநான்கும், தெரிந்துமுதற்படைத்தோனைச் சிவங்கொண்டோன்

காண் டுர்த்தன்காண்டிருமாலோர் பங்கத்தான்காண், இருந்துவயல்புடைதழுவு
திருப்புத்தூரில், திருத்தளியான் காணவனென்சிந்தையானே. (க)

வாராருமூலம்மைகை பங்கத்தான்காண் மாமறைகளாயவன்காண் மண் ணும்
விண் ணும், காராவெந்தழுவலனுங் காற்றூரீருங் குலவரையுமாயவன்காண் கொடு
நஞ்சுண்ட, காராருங்கண்டன்கா ணெண்டோளன்காண் கயிலைமலைப்பொருப்பன்
காண் விரும்போடென்றும், தேராருடுவீதித் திருப்புத்தூரில் திருத்தளியான்
காணவனென்சிந்தையானே. (உ)

மின்காட்டுங்கொடியுருங்கு லுமையாட்கென்றும் விருப்பவன்காண் பொரு
ப்புலவிகிலைக்கையான்காண், நன்பாட்டுப்புலவனுய்ச் சங்கமேறி நற்கனக்கிழி
தருமிக் கருளினோன் காண், பொன்காட்டக்கடிக்கொன்றை மருங்கே சின்ற புனம்
காந்தள்கைகாட்டக் கண்டவண்டு, தென்காட்டுஞ்செழும்புறவிற் திருப்புத்தூரில்
திருத்தளியான் காணவனென்சிந்தையானே. (ங)

ஏடேறுமலர்க்கமலத் தயனுமாலு மிந்திரனும்பணிந்தேத்த விருக்கின்றான்
காண், தோடேறுமலர்க்கடுக்கை வன்னிமத்தற் துன்னியசெஞ்சடையான்காண்
டுகடர்ச்சங்கம், மாடேறிமுத்தீறுங் கானல்வேலி மறைக்காட்டுமாமணிகாண் வளங்
கொண்மேதி, சேடேறிமடுப்படியுந்திருப்புத்தூரில் திருத்தளியான் காணவனென்
சிந்தையானே. (ச)

கருமருவுவல்லினேரேய் காற்றினன்காண் காமருபூங்கச்சி யேகம்பத்தான்
காண், பெருமருவுபேருலகிற் பிணிகடர்க்கும் பெரும்பற்றத்தண்புலியூர் மன்றாடி
காண், தருமருவுகொடைத்தடக்கை யளகைக்கொன்றன் சங்காத்தியாருநிற் மணி
யானைகாண், திருமருவுபொழில்புடைசூழ் திருப்புத்தூரில் திருத்தளியான் காண
வனென்சிந்தையானே. (ரு)

காம்பாடுதோளுமைபார் காணநட்டங் கலந்தாடல்புரிந்தவன்காண் கையில
வெய்ய, பாம்பாடப்படுதலையிற் பவி கொள்வான்காண் பவளத்தின்பருவரைபோற்
படிமத்தான்காண், தாம்பாடுசினவியையே பகடாக்கொண்ட சங்கரன்காண்பொங்
கரவக் கச்சையான்காண், சேம்பாடுவயல்புடைசூழ் திருப்புத்தூரில் திருத்தளியான்
காணவனென்சிந்தையானே. (கூ)

வெற்றீரவுமலர்க்கொன்றை விளங்குதிங்கள் வன்னியொடுவிரிசடைமேன்
மிலைச்சினன்காண், பொறிவிரவுகதநாகமக்கினோடு பூண்டவன்காண் பொருபுலித்
தோ லாடையான்காண், அறிவரியதுண்பொருள்க ளாயினன்கா ணுயிரம்பேரு
டையவன்கா ணந்தன்கானல், செறிபொழில்கூழ் மணியாடத் திருப்புத்தூரில்
திருத்தளியான் காணவனென்சிந்தையானே. (எ)

புக்கடைந்தவேதியுங்காய்க் காலற்காய்ந்த புண்ணியன்காண் வெண்ணகை
வெண்வளையாஞ்ச, மிக்கெதிர்த்தகரிலெருவ வுரத்தகோன்காண்வெண்மதியைக்
கலைசேர்த்த தின்மையோன்காண், அக்கரும்புபெரும்புண்ணை நெருங்குசோலை
யாருருக்கதிபதிகா ணந்தண்டென்றல், திக்கணைந்துவருமருங்கிற் திருப்புத்தூரில்
திருத்தளியான் காணவனென்சிந்தையானே. (அ)

ராக்குமவாட்டுருக்கும் பராபரன்காண்டககனநனவன் விசெற்ற, கொற்றவன்காண்கொடுஞ்சினத்தை யடங்கச்செற்று ஞானத்தைமேன் மிகுத்தல் கோளாக்கொண்ட, பெற்றியன்காண் பிறங்கருவிக்கழுக்குன்றத்தெம் பிஞ்ஞகன்காண் பேரெழிலார்காமவேளைச், செற்றவன்காண் சீர்மருவுதிருப்புத் தூரிற் நிருத்தனியான் காணவனென்சிந்தையானே. (க)

உரமதித்தசலந்தரன்றஞ்சங்கீண்ட வோராழிபடைத்தவன்கா ணுலகுசூழும், வரமதித்தகதிரவனைப்பற்கொண்டான்காண் வானவர் கோன்புயரெரித்தவல்லாளன் காண், அரமதித்துச் செம்பொன்னிராமபூண வணிந்தவன்கா ணலைகடல்குழி லங்கைவேந்தன், சிரநெரித்தசேவடிகாண் டிருப்பத்தூரிற் நிருத்தனியான் காண (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் பாண்டிநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - புத்தூரீசர்; முதல்வி - சிவகாமியம்மை.

17

௨௯௩. திருவாய்மூர் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பாடவடியார்பரவக்கண்டேன் பத்தர்கணங்கண்டேன்மொய்த்தபூதம் ஆடன்முழவமதிரக்கண்டே னங்கையனல் கண்டேன்கங்கையானைக் கோடலரவார்சடையிற்கண்டேன் கொக்கினிதழ்கண்டேன் கொன்றைகண்டேன் வாடற்றலையொன்றுகையிற்கண்டேன் வாய்முரடிகளைநான்கண்டவாறே. (க)

பாலின்மொழியாளோர் பாகங்கண்டேன் பதினெண்கணமும் பயிலக்கண்டேன் நீலநிழமுண்டகண்டங்கண்டே னெற்றிறுதல்கண்டேன் பெற்றங்கண்டேன் காலேக்கதிர்செய்மதியங்கண்டேன் சுரந்தைதிருமுடிமேற் றோன்றக்கண்டேன் மாலைச்சடையுமுடியுங்கண்டேன் வாய்முரடிகளைநான் கண்டவாறே. (௨)

மண்ணைத்திகழநடமதாடும் வரைசிலம்பார்க்கின்றபாதங்கண்டேன் விண்ணிற்றிகழுமுடியுங்கண்டேன் வேடம்பலவாஞ்சரிதைகண்டேன் நண்ணிப்பிரியாமழுவுங்கண்டே னாலுமறையங்கமோதக்கண்டேன் வண்ணப்பொலிந்திலங்குகோலங்கண்டேன் வாய்முரடிகளைநான்கண்டவாறே. (3)

விளைத்தபெரும்பத்திசூரநின்று மெய்யடியார்தம்மை விரும்பக்கண்டேன் இளைக்குங்கதராகமேனிகண்டே னெண்பினகலந்திகழந்துதோன்றக்கண்டேன் திளைக்குத்திருமார்பினீறுகண்டேன் சேனார்மதினமுன்றும்பொன்றவன்று விளைத்தவரிசிலையுங்கையிற்கண்டேன் வாய்முரடிகளைநான்கண்டவாறே. (௪)

கான்மறையும் போதகத்தி னுரிவைகண்டேன் காலிற் கழல்கண்டேன் கரி யின்றோல்கொண், நேன்மறையப் போர்த்தவடிவுங்கண்டே னுள்கமனம்வைந்தவு ண்வுங்கண்டேன், நான்மறையானோடுநெடியமாலு நண்ணி வரக்கண்டேன்நின் னமாக, மான்மறிதங்கையின் மருவக்கண்டேன் வாய்முரடிகளை நான்கண்ட வாறே.

அடியார்சிலம்பொலிகளார்ப்பக்கண்டே னவ்வவர்க்கேயீந்தகருணைகண்டேன்
முடியார்ச்சடைமுடிமேலாவழங்க மூரிப்பிறைபோய்மறையக்கண்டேன்
கொடியாரதன்மேலிடவங்கண்டேன் கோவணமுங்கிருங்குலாவக்கண்டேன்
வடியாரு முவிலைவல்கையிற் கண்டேன் வாய்மூரடிகளைநான் கண்டவாமே. (௧)

குறையார்திருத்தோழி காதிக்கண்டேன் கொக்கரையுஞ்சச்சரியுங்கொள்
கைக்கண்டேன், இழையார்புரிநூல் வலத்தேகண்டே னேழிசையாழ்நீணை மூரலக்
கண்டேன், தழையார்ச்சடைக்கண்டேன் தன்மைக்கண்டேன் தக்கையொடுதாளங்
கறங்கக்கண்டேன் மலையார் திருமிடறு மய்றுங்கண்டேன் வாய்மூரடிகளைநான்
கண்டவாமே. (௨)

பொருத்தாதசெய்கை பொலியக்கண்டேன் போற்றிசைத்துவிண்ணோர் புக
ழக்கண்டேன், பரிந்தார்க்கருளும் பரிசுங்கண்டேன் பாராகுப்புனலாகி நிற்சை
கண்டேன், விருத்தாய்ப்பரந்த தொகுதிகண்டேன் மெல்லியலும் விராயகனூர்
தோன்றக்கண்டேன், மருத்தாய்ப்பிணிதிர்க்கு மாறுகண்டேன் வாய்மூரடிகளை
நான் கண்டவாமே. (௩)

மெய்யன்பராளுர்க்கருளுங்கண்டேன் வேடுவனாய்நின்றநிலையுங்கண்டேன்
கையம்பரணெரித்தகாட்சிகண்டேன் கங்கணமுமங்கைக்கனடிகண்டேன்
ஐயம்பலவூர்திரியக்கண்டே னற்றவன்மன்வேள் வியழித்துகந்து
வையம்பரவவிருத்தல்கண்டேன் வாய்மூரடிகளைநான் கண்டவாமே. (௪)

கலங்கவிருவர்க்கழலாய்நீண்ட காரணமுங்கண்டேன்கருவாய்நின்று
பலங்கடரித்துகந்தபண்புங்கண்டேன் பாடலொலியலாங்கட்டக்கண்டேன்
இலங்கைத்தலைவன்சிரங்காபத்து மிறுத்தவனுக்கீந்தபெருமைக்கண்டேன்
வலங்கைத்தலத்துளவங்கண்டேன் வாய்மூரடிகளைநான் கண்டவாமே. (௫)

திருச்சிறம்பலம்.

௮ ௨௬௨. திருவாலங்காடு - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிறம்பலம்

ஒன்றாவலகனைத்துமாணர்தாமே யூழிதோழாழியுயர்ந்தார்தாமே
நின்றாகியெங்குநிமிர்ந்தார்தாமே நீர்வளிதீயாகாசமாணர்தாமே
கொன்றாடுங்கூற்றையுதைத்தார்தாமே கோலப்பழிையுடையார்தாமே
சென்றாடுதிர்த்தங்கனாணர்தாமே திருவாலங்காடுமையுஞ்செல்வார்தாமே. (௧)

மலைகளைப்பாகமமர்ந்தார்தாமே வானோர்வணங்கப்படுவார்தாமே
சலமகளைச்செஞ்சடைமேல்வைத்தார்தாமேசரணென்றிருப்பார்கட்கன்பர்தாமே
பலபலவும்வேடங்கனாணர்தாமே பழினைபதியாவுடையார்தாமே
சீலமலையாமூவெயிலுமட்டார்தாமே திருவாலங்காடுமையுஞ்செல்வார்தாமே. (௨)

ஆவீற்றவைவந்துமுகந்தார்தாமே யளவில்பெருமையுடையார்தாமே
பூவுற்றநாற்றமாய்நின்றார்தாமே புனிதப்பொருளாகிநின்றார்தாமே
பாவுற்றபாடலுக்கப்பார்தாமே பழினைபதியாவுடையார்தாமே
தேவுற்றபுரவநின்றார்தாமே திருவாலங்காடுமையுஞ்செல்வார்தாமே. (௩)

நாறுபூங்கொன்றைமுடியார்தாமே நான்மறையோடாறங்கஞ்சொன்னார்தாமே
மாறிலாமேனியுடையார்தாமே மாமகியஞ்செஞ்சடைமேல்வைத்தார்தாமே
பாறினார்வெண்டிலையிலுண்டார்தாமே பழினைபதியாவுடையார்தாமே
தேறினார்கித்தத்திருந்தார்தாமே திருவாலங்காடுறையுஞ்செல்வார்தாமே. (ச)

அல்லும்பசுலுமாய்நின்றார்தாமே யங்கியுஞ்சந்தியுமானார்தாமே
சொல்லும்பொருளெலாமானார்தாமே தோத்திரமுஞ்சாத்திரமுமானார்தாமே
பல்லுரைக்கும்பாவெலாமானார்தாமே பழினைபதியாவுடையார்தாமே
செல்லுநெறிகாட்டவல்லார்தாமே திருவாலங்காடுறையுஞ்செல்வார்தாமே. (ஈ)

தொண்டாய்ப்பணிவார்க்கணியார்தாமே தூநீறணியுஞ்சுவண்டார்தாமே
தண்டாமரையானுமாலுந்தேடத் தழலுருவாயோங்கிநிமிர்ந்தார்தாமே
பண்டானிசைபாடநின்றார்தாமே பழினைபதியாவுடையார்தாமே
திண்டோள்களெட்டுமுடையார்தாமே திருவாலங்காடுறையுஞ்செல்வார்தாமே. (ஐ)

மையாருங்கண்டமிடற்றார்தாமே மயானத்திலாடன்மகிழ்ந்தார்தாமே
ஐயாறுமாருருமானைக்காவு மம்பலமுங்கோயிலாக்கொண்டார்தாமே
பையாடாவமசைத்தார்தாமே பழினைபதியாவுடையார்தாமே
செய்யார்வழிபடவுநின்றார்தாமே திருவாலங்காடுறையுஞ்செல்வார்தாமே. (எ)

யின்முழுதுமண்முழுதுமானார்தாமே மிக்கோர்களைத்துங்குணத்தார்தாமே
கண்ணியாற்காமணையுங்காயந்தார்தாமே காலங்களுழிகடந்தார்தாமே
பண்ணியலும்பாடலுக்கப்பார்தாமே பழினைபதியாவுடையார்தாமே
திண்மழுவாளேந்துகரத்தார்தாமே திருவாலங்காடுறையுஞ்செல்வார்தாமே. (அ)

காரார்சுடனஞ்சையுண்டார்தாமே கயிலைமலையையுடையார்தாமே
ஊராவெகம்பமுக்கந்தார்தாமே யொற்றியூர்பற்றியிருந்தார்தாமே
பாரார்புகழ்ப்படுவார்தாமே பழினைபதியாவுடையார்தாமே
திராதவல்வினைநோய்நீர்ப்பார்தாமே திருவாலங்காடுறையுஞ்செல்வார்தாமே. (ஊ)

மாலைப்பிறைசென்னிவைத்தார்தாமே வண்கயிலைமாமலையைவந்தியாத
நிலக்கடல்சூழிலங்கைக்கோளை நெரியவிரலாலடர்த்தார்தாமே
பாலொத்தமேனிநிறத்தார்தாமே பழினைபதியாவுடையார்தாமே
சிலத்தாரேத்துந்திறத்தார்தாமே திருவாலங்காடுறையுஞ்செல்வார்தாமே. (க)

திருச்சிறம்பலம்.

இத்தலம் தொண்டைநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - ஊர்த்தாரண்டலேசுவரர், முதல்வி - வண்டார்குழவி.

௩௬௯. திருத்தலையாலங்காடு - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிறம்பலம்

தொண்டர்க்குத்துநெறியாய்நின்றான்னைச் சூழ்நாகில்விழாமேகாப்பான்நின்
அண்டத்துக்கப்பாலைக்கப்பாலானையாநிரைநாளாதரித்தவம்மான்நன்னை [னை
முண்டத்தின்முனைத்தெழுந்ததியானனை முவுருவத்தோருருவாய்முதலாய்நின்ற
தண்டத்திற்தலையாலங்கண்டான்நன்னைச் சாராதேசாலநாள்போக்கினேனை. (க)

அக்கிருத்தவரையான யம்மான்மன்னை யவுணர்புரமொருநொடியி லெரிசெ ய்தானைக், கொக்கிருந்தமகுடத்தெங் கூத்தன்மன்னைக் குண்டலஞ்சேர்காதானைக் குறைவார்சிந்தை, புக்கிருந்துபோகாத புனிதன்மன்னைப் புண்ணியனையெண்ண ருஞ்சீர்ப் போகமெல்லாம், தக்கிருத்தலையாலங் காடன்மன்னைச் சாராதேசால நாள் போக்கினேனே. (உ)

மெய்த்தவத்தை வேதத்தை வேதவித்தை விளங்கினாமதினும் விகிர் தன் மன்னை, எய்த்தவமேயுழித்த வேழையனை யிடர்க்கடலில்வீழாமே யேறவாங் கிப், பொய்த்தவத்தாரறியாத நெறிநின்றனைப் புனல்கரந்திட்டுமெயொ டொரு பாகநின்ற, தத்துவனைத்தலையாலங் காடன்மன்னைச் சாராதேசாலநாள் போக்கி னேனே. (ங)

சுவனுகத்திசைமுகனய்த்திருமாலாகிச் செழுஞ்சுடராய்த்தியாகிநீருமாகிப் புவனுகப்புவனங்களினைத்துமாகிப் பொன்னுகிமணியாகிமுத்துமாகிப் பவனுகப்பவனங்களினைத்துமாகிப் பசுவேறித்திரிவானோர்பவனய் சின்ற தவனய்தலையாலங்காடன்மன்னைச் சாராதேசாலநாள் போக்கினேனே. (ச)

கங்கையெனுங்கடும்புனைக் கரந்தான்மன்னைக் காமருபும்பொழிந்தக்கிசுக் கம் பன்மன்னை, அங்கையினின்மான்மறியொன்றேந்தினனை யையாறுமேயானையாரு ரானைப், பங்கமிலாவடியார்க்குப் பரிந்தான்மன்னைப் பருதிநியமத்தானைப் பாகு ரானைச், சங்கரனைத்தலையாலங்காடன்மன்னைச் சாராதேசாலநாள் போக்கினேனே.

விடந்திசுமூரவரைமேல்வீக்கினனை விண்ணவர்க்குமெண்ணரியவளவிலானை அடைத்தவரையமருசுகமாளவீப்பானை யம்பொன்னைக்கம்பமாகறிந் டானை மடந்தையொருபாகனைமகுடந்தன்மேல் வார்புனலும்வாளரவுமதியும்வைத்த தடங்கடலைத்தலையாலங்காடன்மன்னைச் சாராதேசாலநாள் போக்கினேனே. (ஈ)

விடையேறிக்கடையோறும் பவிகொள்வானை வீரட்டமேயானை வெண்ணீற் றானை, முடைநாறுமுதுகாட்டிலாடலானை முன்னுனைப்பின்னையந்நாளானை, உடை யாடையுரிதோலே யுகந்தான்மன்னை யுமையிருந்தபாகத்து ளொருவன்மன்னைச், சடையானைத்தலையாலங் காடன்மன்னைச் சாராதேசாலநாள் போக்கினேனே. (எ)

சுரும்பிருந்தகூட்டினைக் கனியைத்தேனைக் கன்றப்பி னடுதறியைக் காறை யானை, இரும்பார்த்தமுவிலைவே லேந்தினனை யென்னுனைத்தென்னனைக் காவான் மன்னைச், சுரும்பமருமலர்க்கொன்றை சூடினைத் தூயானைத்தாயாகி யுலகுக் கெல்லாம், தரும்பொருளைத்தலையாலங்காடன்மன்னைச் சாராதேசாலநாள் போக் கினேனே. (அ)

பண்டளவுநரம்போசைப் பயனைப்பாலைப் படுபயனைக்கடுவெளியைக் கனலைக் காற்றைக், கண்டளவித்களிகூர்வார்க் கெளியான்மன்னைக் காரணனைநாணனைக் கமலத்தோனை, எண்டளவிலென்னெஞ்சத் துள்ளேநின்ற வெம்மானைக்கைம்மாவி ளுறிவைபேணும், தண்டானைத்தலையாலங் காடன்மன்னைச் சாராதேசாலநாள் போக்கினேனே. (ஊ)

கைத்தலங்களிருபதுடை யாக்கர்கோமான். கயிலைமலையதுதன்னைக்கருதா
தோடி, முத்திலங்குமுடிதுளங்க வளைகளெற்றி முடுகுதலுந் திருவிரலொன் மவன்
மேல்வைப்பப், பத்திலங்குவாயாலும் பாடல்கேட்டுப் பரிந்தவனுக் கிராவண
னென்றிந்தநாம, தத்துவனைத்தலையாலங் காடன்றன்னைச் சாராதேசாலநாள் போ
க்கினேனே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - ஆடவல்லவராத்; முதல்வி - திருமடந்தையம்மை.

உகசு. திருமாற்பேறு - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பாராணைப்பாரினதுபயனானைப் படைப்பாகிப் பல்லுயிர்க்கும் பரிவோன்
றன்னை, ஆராத வின்னமுடை யடியார்தங்கட் கனைத்துலகு மானானை யமரர்கோ
னைக், காராருங்கண்டனைக்கயிலைவேந்தைக் கருதுவார்மனத்தானைக்காலந்தெற்றி,
சீராணைச் செல்வனைத் திருமாற்பேற்றெஞ் செம்பவளக் குன்றினைச்சென்றடைந்
தேனானே. (௧)

விளைக்கின்றநீராகிவித்துமாகி விண்ணோடுமண்ணாகி விளங்குசெம்பொன்:
துளைக்கின்ற துளையாகிச் சோதியாகித் துண்டரிய சுடராகித் துளக்கில் வான்
மேல், முளைக்கின்ற கதிர்மதியு மரவுமொன்றி முழங்கொலிநீர்க் கங்கையொடு
மூவாதென்றும், துளைக்கின்ற சடையானைத்திருமாற்பேற்றெஞ் செம்பவளக்குன்
றினைச்சென்றடைந்தேனானே. (௨)

மலைமகடங்கோனவனைமாரீர்முத்தை மரகதத்தைமாமணியமையல்குசெல்
வச், கலைநிலவுகையானைக்கம்பன்றன்னைக் காண்பினிய செழுஞ்சுடரைக்கனகக்
குன்றை, விலைபெரிய வெண்ணிற்று மேனியானை மெய்யடியார் வேண்டியதே
வேண்டவானைச், சிலைநிலவுகரத்தானைத் திருமாற்பேற்றெஞ் செம்பவளக்குன்றி
னைச்சென்றடைந்தேனானே. (௩)

உற்றானை யுடமனக்கோ ருயிரானை யோங்காரத் தொருவனையங் குமை
யோர்பாகம், பெற்றானைப் பிஞ்ஞகனைப் பிறவாதானைப் பெரியனவு மரியனவு
மெல்லாமுன்னே, கற்றானைக்கற்பனவுந் தானையாய கச்சியெகம்பனைக் காலன்
வீழ்ச், செற்றானைத்திகழொளியைத் திருமாற்பேற்றெஞ் செம்பவளக்குன்றினைச்
சென்றடைந்தேனானே. (௪)

நீராகிநீறுமிழு நெருப்புமாகி நினைவாகி நினைவினிய மலையான் மங்கை, கூறு
கக்கற்றுகிக் கோளுமாகிக் குணமாகிக் குறையாத் வுலகைக்கண்ணீர், ஆறுதவா
னந்தத் தடியார்செய்த வஞ்சாரம் பொறுத்தருளி யவர்மே லென்றும், சீராத
பெருமானைத் திருமாற்பேற்றெஞ் செம்பவளக் குன்றினைச்சென்றடைந்தேனானே.

மருவினியமறைப்பொருளை மறைக்காட்டானை மறப்பிலியை மதியேந்து
சடையான்றன்னை, உருநிலவு மொண்சுடரை யும்பாரானை யுரைப்பினிய தவத்தா

கதைக், கருநிலவு கண்டனைக் காளத்தியைக்கருதுவார் மனத்தானைக் கல்விதன்னைச், செருநிலவு படையானைத் திருமாற்பேற்றெஞ் செம்பவளக்குன்றினைச்சென் மடைந்தேனுனே. (சு)

பிறப்பானைப்பிறவாதபெருமையானைப் பெரியானையியானைப்பண்ணைய, நிறத்தானைநின்மலனைநின்யாதாரை நினையானை நனைவோரைநனைவோன்றனை, அறத்தானை யறவோனை யையன்றனை யண்ணனை நண்ணிய வமரரேத்தும், திறத்தானைத்திகழொளியைத் திருமாற்பேற்றெஞ் செம்பவளக்குன்றினைச்சென் மடைந்தேனுனே. (எ)

வானகத்தில் வளர்முதிலை மதியந்தன்னை வணங்குவார் மனத்தானை வடிவார் பொன்னை, ஊனகத்தி லுறுதுணையை யுலவாதானை யொற்றியூ ருத்தமனை யூழிக் கன்றைக், கானகத்துக்கருங்களிற்றைக் காளத்தியைக் கருதுவார் கருத்தானைக் கருவைமுலத், தேனகத்திவின்கவையைத் திருமாற்பேற்றெஞ் செம்பவளக்குன்றினைச்சென் மடைந்தேனுனே. (அ)

முற்றதமுழுமுதலை முனையைமொட்டை முழுமலரின்மூர்த்தியை முனியா தென்றும், பற்றுகிப்பல்லுயிர்க்கும் பரிவோன்றனைப் பராபரனைப் பாஞ்சட ரைப் பரிவோர்ஞெஞ்சில், உற்றுணையுயர்கருப்புச்சிலையோன்றிற் றொள்ளுமல்வாய் வேவவரு நோக்கத்தானைச் செற்றுனைத்திரிபுரங்க டிருமாற்பேற்றெஞ் செம்பவ ளக்குன்றினைச்சென் மடைந்தேனுனே. (க)

விரித்தானநான்மறையோ டங்கமாரும் வெற்பெடுத்த விராவனைவிரலா லுன்றி, செரித்தானைநின்மலனை யம்மான்றனை நிலாநிலவுஞ்சுடைமேனிறை நீர்க்கங்கை, தரித்தானைச்சங்கரனைச் சம்புதன்னைத் தரியலர்கன்புரமுன்றிற் தழல் வாய்வேவச், சிரித்தானைத்திகழொளியைத் திருமாற்பேற்றெஞ் செம்பவளக்குன்றினைச்சென் மடைந்தேனுனே. (கௌ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

௨௬௫. திருக்கோடிகா - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

கண்டலஞ்சேர்நெற்றியிளங் காரைகண்டாய் கனல்மதிசூழ் கந்தமாதனத் தான்கண்டாய், மண்டலஞ்சேர்மயக்கறுக்கு மருந்துகண்டாய் மதிற்சுச்சியகம்ப மேயான்கண்டாய், விண்டலஞ்சேர் விளக்கொளியாய் நின்றான்கண்டாய் மீயச்சூர் பிரியாத விகிர்தன்கண்டாய், கொண்டலஞ்சேர்கண்டத்தெங் கூத்தன்கண்டாய் கோடிகாவமர்ந்துறையுங் குழுகன்றனே. (க)

வண்டாடு பூங்குழலார் பாகன்கண்டாய் மறைக்காட்டுறையு மணுளன்கண்டாய், பண்டாடும்பழவினைநோய் தீர்ப்பான்கண்டாய் பரலோகநெற்காட்டும் பர மன்கண்டாய், செண்டாடி யவுணர்புரஞ் செற்றான்கண்டாய் திருவாரூர்த்திருமு லட்டானன்கண்டாய், கொண்டாடுமடியவர்தம் மனத்தான்கண்டாய் கோடிகாவ மர்ந்துறையுங் குழுகன்றனே. (உ)

அலையார்த்தபுனர்க்கைச் சடையான்கண்டா யடியார்கட்காரமுத மாண்கண்டாய், மலையார்த்தமடமங்கை பங்கன்கண்டாய் வாணோர்கண்முடிக்கணியாய் நின்றன்கண்டாய், இலையார்த்ததிரிகுலப் படையான்கண்டா யேழுலகுமாய்நின்ற வெந்தைகண்டாய், கொலையார்த்தகுஞ்சரத்தோல் போர்த்தான்கண்டாய் கோடிகாவமர்ந்துறையுள் குழகன்றுனே. (ங)

மற்றருந்தன்னொப்பா நில்லான்கண்டாய் மயிலாடுதுறையிடமா மகிழ்ந்தான்கண்டாய், புற்றாடாவணிந்த புனிதன்கண்டாய் பூந்துருத்திப்பொய்பிலியாய் நின்றன்கண்டாய், அற்றார்கட்கற்றையுள் நின்றன்கண்டா யையாதகலாத வையன்கண்டாய், குற்றாலத்தமர்ந்துறையுள் கூத்தன்கண்டாய் கோடிகாவமர்ந்துறையுள் குழகன்றுனே. (ச)

வாரார்த்தவனமுலையாள் பங்கன்கண்டாய் மாற்பேறுகாப்பா மகிழ்ந்தான்கண்டாய், போரார்த்தமால்விடையொன் றூர்வான்கண்டாய் புகலூரையகலாத புனிதன்கண்டாய், றீரார்த்தநிமிர்சடையொன் றுடையான்கண்டாய் நினைப்பார்தம்வினைப்பார மிழிப்பான்கண்டாய், கூரார்த்தமூவினைவேற் படையான்கண்டாய் கோடிகாவமர்ந்துறையுள் குழகன்றுனே. (ரு)

கடிமலிந்தமலர்க்கொன்றைச் சடையான்கண்டாய் கண்ணப்பவிண்ணப்புக் கொடுத்தான்கண்டாய், படிமலிந்தபல்பிறவி யறுப்பான்கண்டாய் பற்றற்றாப்பற்ற வனாய் நின்றன்கண்டாய், அடிமலிந்தசிலம்பல்மபத் திரிவான்கண்டா யமரர்கணற் கொழுதேத்த மம்மான்கண்டாய், கொடிமலிந்தமதிட்டில்லைக் கூத்தன்கண்டாய் கோடிகாவமர்ந்துறையுள் குழகன்றுனே. (க)

உழையாடுகரதலமொன் றுடையான்கண்டாய் யொற்றியூரொற்றியா வுடையான்கண்டாய், கழையாடுகழுக்குன்ற மமர்ந்தான்கண்டாய் காளத்திக்கற்பகமாய் நின்றன்கண்டாய், இழையாடுமெண்புயத்த விறைவன்கண்டா யென்னெஞ்சத் துணைக்கா வெம்மான்கண்டாய், குழையாடநடமாடுங் கூத்தன்கண்டாய் கோடிகாவமர்ந்துறையுள் குழகன்றுனே. (எ)

படமாடுபன்னகக்கச் சசைத்தான்கண்டாய் பராய்த்துறையும் பாகுருமே யான்கண்டாய், நடமாடியேழுலகுந் திரிவான்கண்டாய் நான்மறையின்பொருள் கண்டாய் நாதன்கண்டாய், கடமாடுகிறுதித்த கண்டன்கண்டாய் கயிலாயமேவி யிருந்தான்கண்டாய், குடமாடியிடமாகந் கொண்டான்கண்டாய் கோடிகாவமர்ந்துறையுள் குழகன்றுனே. (அ, கூ, கௌ)

திருச்சிறம்பலம்.

82 உகை. திருச்சாய்க்காடு - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிறம்பலம்

வானத்தினமதியும் பாம்புந்தன்னில் வளர்சடைமேலாதரிப்ப வைத்தார்போ லும், தேனைத்தினைத்துண்டு வண்டுபாடுந் தில்லைநடமாடுந் தேவார்போலும். ஞானத்திலொண்கடராய் நின்றார்போலு நன்மையுந்நீமையு மாணார்போலும், தேனெனத் தடியார்க் கினியார்போலுந் திருச்சாய்க்காட்டினிதுறையுஞ் செல்வார்தாமே. (க)

விண்ணோர்பரவ நஞ்சண்டார்போலும் வியன்றுருத்திவேள்விக் குடியார் போலும், அண்ணாமலையுறையு மண்ணல்போலு மதியரையமங்கையமர்தார்போலும், பண்ணார்களிவண்டு பாடியாடும் பராய்த்துறையுண்மேய பரமர்போலும், திண்ணாபுகார்முத் தலைக்குந்தெண்ணீர்த் திருச்சாய்க்காட்டினிதுறையுஞ் செல்வர்தாமே. (உ)

கானிரியவேழ முரித்தார்போலும் காவிரிப்பூம்பட்டினத் துள்ளார்போலும், வானிரியவருபுரமுன் மெரித்தார்போலும் வடகயிலைமையதுதம் மிருக்கைபோலும், மூனிரியத்தலைகலனா வுடையார்போலு முயர்தோணிபுரத்துறையு மொருவர்போலும், தேனிரியமீன்பாயுந் தெண்ணீர்ப்பொய்கைத் திருச்சாய்க்காட்டினிதுறையுஞ் செல்வர்தாமே. (ங)

ஊனுற்றவெண்டலைசேர் கையர்போலு மூழிபலகண் டிருந்தார்போலும், மானுற்றகரதல்மொன் றுடையார்போலு மறைக்காட்டுக்கோடி மகிழ்ந்தார்போலும், கானுற்றவாடலமர்தார்போலும் காணையுங்கண்ணழலாற் காய்ந்தார்போலும், தேனுற்றசோலை திகழ்ந்துதோன்றுந் திருச்சாய்க்காட்டினிதுறையுஞ் செல்மே. (ச)

கார்மல்குகொன்றையத் தாரார்போலும் காலனையுமோருதையாற் கண்டார் போலும், பார்மல்கியேத்தப் படுவார்போலும் பருப்பதத்தேபல் லாழி நின்றார் போலும், ஊர்மல்குபிச்சைக்குழன்றார்போலு மோத்துரொருநாளு நீங்கார்போலும், சீர்மல்குபாட லுகந்தார்போலும் திருச்சாய்க்காட்டினிதுறையுஞ் செல்வர்தாமே. (ரு)

மாவாய்ப்பிளந்து கந்தமாலுஞ்செய்ய மலரவனுந்தாமேயாய் நின்றார்போலும், மூவாதமேனி முதல்வர்போலும் முதுகுன்றமூது ருடையார்போலும், கோவாயமுனிதன்மேல் வந்தகூற்றைக் குரைகழலாலன்று குமைத்தார்போலும், தேவாதிதேவர்க்கரியார்போலும் திருச்சாய்க்காட்டினிதுறையுஞ் செல்வர்தாமே.

கடுவெளியோடோரைந்து மாளுர்போலும் காரோணத்தென்று மிருப்பார் போலும், இடிகுரல்வாய்ப்பூதப் படையார்போலு மேகம்பமேவி யிருந்தார்போலும், படியாருவரில்லாப் படியாபோலும் பாண்டிக்கொடுமுடியுந் தம்முர்போலும், செடிபடுநோயடியாரைத் தீர்ப்பார்போலும் திருச்சாய்க்காட்டினிதுறையுஞ் செல்வர்தாமே. (எ)

விலையிலாவரஞ்சேர்மார்பார்போலும் வெண்ணீறுமெய்க்கணிந்தவிசிந்தார்போலும், மலையினாமங்கை மணுளர்போலு மாற்பேறுகாப்பாய் மகிழ்ந்தார்போலும், தலைவிலார்புரமுன்றுந் தலைத்தார்போலுஞ் சோற்றுத்துறைதருத்தி யுள்ளார் போலுஞ், சிலையினர்செங்கணரவர்போலும் திருச்சாய்க்காட்டினிதுறையுஞ் செல்வர்தாமே. (அ)

அல்லலடியார்க்குறுப்பார்போலு மமருலகந்தம்மடைந்தார்க்காட்டுபோலும் நல்லமுநல்லாருமேயார்போலு நள்ளர நாளும்பிரியார்போலும்

முல்லைமுறைகையாள்பாகர்போலு முன்னமேதோன்றிமுனைத்தார்போலுந்
தில்லைமடமிருந்தேவர்போலுந் திருச்சாய்க்காட்டினிதுறையுஞ்செல்வர்தாமே.

உறைப்புடையவிராவணன்பொன்மலையைக்கையா னுக்கஞ்செய்தெடுத்தலு
மேயுமையாளஞ்சு, நிறைப்பெருந்தோளிருபதும் பொன்முடிகள்பத்து நிலஞ்சேர
விரல்வைத்தநிலர்போலும், பிறைப்பிளவு சடைக்கணிந்த பெம்மான்போலும்
பெண்ணுணுருவாகினின்றார்போலுந், சிறப்புடையவடியார்கட்குனியார்போலுந்
திருச்சாய்க்காட்டினிதுறையுஞ் செல்வர்தாமே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - சாயாவனேசுவரர்; முதல்வி - குயிலுநன்மொழி.

௨௯௭. நபபாகூர் - ம.

திருச்சிற்றம்பலம்

விண்ணாகிலினுகிவிசும்புமாகி வேலைகுழ்ஞாலத்தார்விரும்புகின்ற
விண்ணாகியெழுத்தாகியியல்புமாகி யேழலுக்குந்தொழுதேத்திக்காணநின்ற
கண்ணாகுமணியாகிக்காட்சியாகிக் காதலித்தங்கடியார்கள்பரவநின்ற
பண்ணாகிவினமுதாம்பாகூர்மேய பரஞ்சுடரைக்கண்டடியேனுய்ந்தவாறே. (௧)

வேதமோர்நான்காயாறங்கமாகி விரிக்கின்றபொருட்கெல்லாம்வித்துமாகிக்
கூதலாய்ப்பொழுகின்றமாரியாகிக் குவலயங்கண்முழுதுமாய்க்கொண்டலாகிக்
காதலால்வாணவர்கள்போற்றியென்றுந் கடிமலர்களவைதுவியேத்தநின்ற
பாதிபொர்மாதின்னைப்பாகூர்மேய பரஞ்சுடரைக் கண்டடியே னுய்ந்தவாறே. (2)

தடவரைகளேழுமாய்க் காற்றாய்த்தியாய்த் தண்விசும்பாய்த் தண்விசும்பி
னுச்சியாகிக், கடல்வலையஞ்சுழ்ந்ததார் ஞாலமாகிக் காண்கின்றகதிரவனு மதியு
மாகிக், குடமுழுவச் சரிவழியே யனல்கையேந்திக் கூத்தாடவல்லகுழகுகுகிப்,
படவரவொன் றதுவாட்டிப் பாகூர்மேய பரஞ்சுடரைக் கண்டடியே னுய்ந்த
வாறே. (௩)

நீராருஞ்செஞ்சடைமேலரவங்கொன்றை நிறைமதியமுடன்சூழநீதியாலே
சீராருமறையோதியுலகமுய்யச் செழுங்கடலைக்கடைந்தகடனஞ்சமுண்ட
காராருங்கண்டனைக்கச்சிமேய கண்ணுதலைக்கடலொற்றிகருதினைப்
பாரோருமவிண்ணோரும்பரசும்பாகூர்ப் பரஞ்சுடரைக்கண்டடியேனுய்ந்தவாறே.

வேடனாய்விசயன்றன் வியப்பைக்காண்பான் விற்பிடித்துக்கொம்புடையவே
னத்தின்பின், கூடினாருமையவருந் கோலங்கொள்ளக் கொலைப்பகழியுடன்கோத்
துக்கோரப்பூசல், ஆடினாற்பெருங்குத்துக் காளிகாண வருமறையோடாறங்கமாய்
ந்துகொண்டு, பாடினார்களவேதம் பாகூர்மேய பரஞ்சுடரைக்கண்டடியே னுய்ந்த
வாறே. (௪)

புத்தியினும் சிலந்தியுந்தன் வாயினாலாற் பொதுப்பந்த லது சிழைத்துச்சுரு
கான்மேய்ப்த, சித்தியினுரைசாண்டு சிறப்புசெய்யச் சிவகணத்துப் புகப்பெய்தார்
திருலான்மிக்க, வித்தகத்தால் வெள்ளாணை விள்ளாவன்பு விரவியவாகண்டதற்கு
விடுகாட்டிப். பத்தர்களுக்கின்னமுதாம் பாகூர்மேய பரஞ்சுடரைக்கண்டடியே
னுய்ந்தவாமே. (சு)

இணையொருவர்தாமல்லா வியாருமில்லா ரிடைமருதோடேகம்பத்தென்று
நீங்கார், அணைவரியரியா வர்க்குமாதிகேவ ரருமந்த நன்மையெலா மடியார்க்கீவர்,
தண்முழுமுரு பொடியாடுஞ் செக்கர்மேணித் தத்துவனைச் சாந்தகிணைனுதோ
ய்ந்த, பணமுலையாள் பாகனையெம் பாகூர்மேய பரஞ்சுடரைக்கண்டடியே னுய்ந்
தவாமே. (எ)

அண்டவர்கள் கடல்கடைய வதனுட்டோன்றி யதிர்ந்தெழுந்த வாலாலம்பே
லைஞாலம், எண்டுகையுஞ்சுமிகின்ற வாற்றைக்கண்டு மிமைப்பளவி லுண்டிருண்ட
கண்டர்தொண்டர், வண்டுபடுமதுமலர்க ளேனினின்று வானவர்க டானவர்கள்
வணங்கியேத்தும், பண்டாங்க வேடனையெம் பாகூர்மேய பரஞ்சுடரைக் கண்ட
டியே னுய்ந்தவாமே. (அ)

ஞாலத்தையுண்ட திருமாலுமற்றை நான்முகனுமறியாத நெறியான்கையில்,
சூலத்தாலந்தனைச்சுருளக்கோத்துத் தொல்லுலகிழ்பல்லுயிரைக் கொல்லுங்குற்
றைக், காலந்தாலுதைசெய்து காதலசெய்த வந்தனைக் கைக்கொண்ட செவ்
வான்வண்ணர், பாலொத்த வெண்ணீற்றர் பாகூர்மேய பரஞ்சுடரைக்கண்டடியே
னுய்ந்தவாமே. (க)

வேந்தனெடு முடியுடைய வரக்கர்கோமான் மெல்லியலா னுமைவெருவவி
ரைந்திட்டோடிச், சாந்தமென நீறணிந்தான் கயிலைவெற்பைத் தடக்கைகளாலெ
டுத்திடலுற் தாளா னுன்றி, ஏந்துதிரடிண்டோளுந் தலைகூர்பத்து மிறுத்தவன்ற
னிசைகேட்டு விரக்கங்கொண்ட, பாந்தளணி சடைமுடியெம் பாகூர்மேய பரஞ்சு
டரைக் கண்டடியே னுய்ந்தவாமே. (க)

திருச்சிறந்த பாலம்.

84 உகஅ. திருச்செங்காட்டங்குடி - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிறந்தபலம்

பெருந்தகையைப் பெற்றுகரிய மாணிக்கத்தைப் பேணிநினைந் தெழுவார்தம்
மனத்தேமன்னி, இருந்தமணி விளக்கதனை சின்னமுமே லெழுந்தருளியிருந்தானை
யெண்டோள்வீசி, அருந்திமன்மா நடமாடு மம்மான்மனை யங்கனகச் சுடர்க்
குன்றை யன்றலின்கீழ்த், திருந்துமறைப்பொருளுல்வர்க் கருள்செய்தானைச்
செங்காட்டங்குடியதனிற் கண்டேனானே. (க)

துங்கநகத்தாலன்றித் தொலையாவென்றித் தொகுதிமலவ் விரணியனையாகங்
கிண்ட, அங்கனகத்திருமாலுமயனுத்தேடு மாரழலை யனங்கனுடல் பொடியாய்
யீழ்ந்து, மங்கனகத்தான்வல்ல மருந்துதன்னை வண்கயிலைமாமலைமேன் மன்னி
நின்ற, செங்கனகத் திரடோளெஞ் செல்வன்மனைச் செங்காட்டங் குடியதனிற்
கண்டேனானே. (உ)

உருகுமனத்தடியவர்கட் கூறுந்தேனை யும்பர்மணிமுடிக்கணியை யுண்மை நின்ற, பெருகுநிலைக்குறியாள ரறிவுதன்னைப் பேணியவந்தணர்க்கு மறைப்பொருளைப்பின்னும், முருகுவிநிறுமலர்மேலயற்குமார்து முழுமுதலை மெய்த்தவத்தோர் துணையவாப்த்த, திருகுமுதுமலநங்கை பங்கன் தன்னைச் செங்காட்டங் குடியதனிற் கண்டேனோனே. (௩)

கந்தமலர்க்கொன்றையணி சடையான் தன்னைக் கதிர்விடுமாமணிபிறங்கு கனக் சோதிச், சந்தமலர்த்தொலையொரு பாகத்தானைச் சராசரந்ருபானையேன் முன்னைப், பந்தமறுத்தாளாக்கிப் பணிகொண்டான்கே பன்னியநூற்றமிழ்மலை பாடுவித்தென், சிந்தைமயக்கறுத்த திருவருளினைச் செங்காட்டங்குடியதனிற் கண்டேனோனே. (௪)

நஞ்சடைந்தகண்டத்து நாதன் தன்னை நளிர்மலர்ப்பூங்கணைவேளை நாசமாக, வெஞ்சினத்திவிழித்ததொரு நயனத்தானை வியன்கெடிலவி ரட்டமேவினை, மஞ்சடுத்தநீர்சோலை மாடவிதி மதிளாருரிடங்கொண்ட மைந்தன் தன்னைச், செஞ்சினத்தகிரிசூலப் படையான் தன்னைச் செங்காட்டங்குடியதனிற் கண்டேனோனே.

கன்னியையங்கொருசடையிற் சுரந்தான் தன்னைக் கடவுளில்லீரட்டங் கருதினைப், பொன்னிசூழையாற்றெம் புனிதன் தன்னைப் பூந்துருத்திரெய்த்தானம் பொருந்தினனைப், பன்னியநான்மறைவிரிக்கும் பண்பன் தன்னைப் பரிந்திமையோர்தொழுதேத்திப் பாளையென்று, சென்னிமிசைக்கொண்டணி சேவடியினைச் செங்காட்டங்குடியதனிற் கண்டேனோனே. (௫)

எதிக்குமாய்நின்ற விறைவன் தன்னை யேகம்பமேயானை யில்லாததெய்வம், பொத்தித்தமயிர்பறிக்குஞ் சமணர்பொய்யிற் புக்கழுந்திவிழாமே போதவாங்குப், பத்திக்கேவழிகாட்டிப் பாவந்தீர்த்துப் பண்டைவினைப்பயமான வெல்லாம் போக்கித், தித்தித்தென்மனத்துளே யூறுந்தேனைச் செங்காட்டங்குடியதனிற் கண்டேனோனே. (௬)

கல்லாதார்மனத்தனுசாக் கடவுடனனைக் கற்றார்களுற்றோருங் காதலனைப், பொல்லாதநெறியுகந்தார் புரங்கண்மூன்றும் பொன்றிவிழுவன்றுபொரு சரந்தொட்டானை, நிலலாதனைக்குரம்பைப் பிணக்கநீங்க நிறைதவத்தையடியேற்கு நிறை வித்தென்றும், செல்லாதசெந்நெறிக்கே செல்விப்பானைச் செங்காட்டங்குடியதனிற் கண்டேனோனே. (௭)

அரியபெரும்பொருளாகி நின்றான் தன்னை யலைகடலிலரலா மததெய்த, கரியதொருகண்டத்துச் செங்கணேற்றுக் கதிர்விடுமாமணிபிறங்கு காட்சியானை; உரியபலதொழிற்செய்யு மடியார்தங்கட் குலகமெலாமுமுதனிக்கு முலப்பிலானைத் தெரிவையொருபாசத்துச் சேர்த்தினனைச் செங்காட்டங்குடியதனிற் கண்டேனோனே. (௮)

பேராவமால்விடையொன் னூர்தியானைப் புறம்பயமும் புகலூருமன்னினை, நீராவச்செஞ்சடைமே னிலாவெண்டிங்க ணீங்காமைவைத்தானை நிமலன் தன்னைப், பேராவப்புட்பகத்தே ருடையவென்றிப் பிறங்கொளிவாளர்க்கன்முடி

யிடியச்செற்ற, சீராவக்கழலாணச் செல்வன்றனைச் செங்காட்டங்குடியதனிற்
கண்டேனே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - கணபதிசுவரர்; முதல்வி - திருக்குழள்மா தம்மை.

உகக. திருமுண்டிச்சரம் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆர்த்தான்காணமுதுக மலரக்குறாண வடியவர்கட்கன்பன்கா ணைத்தோ
லைப், போர்த்தான்காண்புரிசடைமேற் புனலோற்றன்காண் புறங்காட்டிலாடல்
புரிந்தான்றான்கான், காத்தான்காணுலகேழும் கலங்காவண்ணக் கனைகடல்வாய்
நஞ்சதனைக் கண்டத்துள்ளே, சேர்த்தான்காண் திருமுண்டிச்சரத்துமேய சிவ
லோகன்காணவனென் சிந்தையானே. (௧)

கருத்தன்காண்கமலத்தோன் றலையிலொன்றைக் காய்த்தான்காண்பாய்ந்தநீர்
பார்த்தசென்னி, ஒருத்தன்காணுமையவளோர் பாகத்தான்கா னோருருவின்முவு
ருவா யொன்றாயினிற், விருத்தன்காண்விண்ணவர்க்கு மேலானுன்காண் மெய்
யடியாருள்ளத்தே விரும்பினிற், திருத்தன்காண் திருமுண்டிச்சரத்துமேய சிவ
லோகன்காணவனென் சிந்தையானே. (௨)

நம்பன்காணரைவிடை யொன்றேறினன்கா னாதன்காண்கிதத்தை நவிறி
னன்காண், இன்பன்காணிமையா முக்கண்ணினன்கா னேசற்று டனமுருகுமடி
யார்த்தகட், கன்பன்காணாழலதாடினன்கா ணவனிவனென்றியாவர்க்கு மறிய
வொண்ணச், செம்பொன்காண் திருமுண்டிச்சரத்துமேய சிவலோகன்காணவ
னென் சிந்தையானே. (௩)

முலன்காண்முலர்க்கு முதலானுன்காண் முன்னுமாய்ப்பின்னுமாய் முடிவா
னுன்காண், காவன்காணுலகுக்கோர் கண்ணுன்காண் கங்காளன்காண் கயிலை
மலையினுன்காண், ஆவன்காணுவகத்தஞ் சாடினன்கா னாரமுலாயயற்கரிக்கு மறிய
வொண்ணத், தேவன்காண்டிரு முண்டிச்சரத்துமேய சிவலோகன்காணவனென்
சிந்தையானே. (௪)

காவன்காண்காவனாய்ப் பொருதான்றான்காண் கனலாடவல்லான்நாண்
கையிலேந்தும், மானவன்காண்மறைநான்கு மாயினுன்காண் வல்லேறென்றது
வேற வல்லான்றான்காண், ஊனவன்காணுலகத்துக் குயிரானுன்கா ணுரையவன்
காணுணர்வவன்கா ணுணர்ந்தார்க்கென்றும், தேனவன்காண்டிருமுண்டிச் சரத்
துமேய சிவலோகன்காணவனென் சிந்தையானே. (௫)

உற்றவன்கா னுறவெல்லா மாவான்றான்கா னெழிவறநின்றெங்கு முலப்பி
லான்காண், புற்றாவேயாடையுமாய்ப் பூனுமாகிப் புறங்காட்டிலெரியாடல் புரிந்
தான்றான்காண், நற்றவன்காணடியடைந்த மாணிக்காக நணுகியதோர்பெருங்
கூற்றை சேவடியினால், செற்றவன்காண்டிருமுண்டிச் சரத்துமேய சிவலோகன்
காணவனென் சிந்தையானே. (௬)

உதைத்தவன்காணுணராத தக்கனவேள்வி யுருண்டோடத்தொடர்ந்தருக்
கன் பல்லையெல்லாம், தகர்த்தவன்காண் டக்கன் லையைச்செற்ற தலையவன்காண்
மலைமகளாமுமையைச்சால, மதிப்பொழிந்தவல்லமரர் மாண்டார்வேள்வி வந்தவி
யுண்டவரோடு மதனையெல்லாம், சிதைத்தவன்காண் டிருமுண்டிச்சரத்துமேய
சிவலோகன்காணவெனன் சிந்தையானே. (௭)

உரிந்தவுடையார்துவர வுடம்பைமுடி யுழிதருமவ்லுமரவ ருணராவண்
ணம், பரிந்தவன்காண் பனிவரைமீப் பண்டமெல்லாம் பறித்துடனே நிரந்துவரு
பாய்நீர்ப்பெண்ணை, நிரந்துவருமிருகரையுந் தடவாவோடி நின்மலனைவலங்கொ
ண்டு நீர்நோக்கித், திரிந்துலவுகிருமுண்டிச் சரத்துமேய சிவலோகன்காணவ
ெனன் சிந்தையானே. (௮-௯)

அறுத்தவன்காண்டியவர்க ளல்லெல்லா மரும்பொருளாய் நின்ருவன்கா
ணங்குகுகும், மறுத்தவன்காண்மலைதன்னை மதியாதோடி மலைமகடன்மனடுங்க
வாரோரஞ்சுக், சுறுத்தவனாய்க்கயிலாய மெடுத்தான் கையுங் கதிர்முடியுங்கண் ணும்
பிதுங்கியோடச், செறுத்தவன்காண் டிருமுண்டிச்சரத்துமேய சிவலோகன்காண
வெனன் சிந்தையானே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் கடுநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - முண்டிசுரர்; முதல்வி - கானார்குழலியம்மை.

86 ௩௦௦. திருவாலம்பொழில் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

கருவாடுக்கண் ணுதலாய் நின்றான்றன்னைக் கமலத்தோன்றலையிர்த் தகாபா
லியை, உருவார்ந்தமலைமகளோர் பாகத்தானே யுணர்வெலாமானானே யோசையாகி,
வருவானைவலஞ்சுழியெய் பெருமான்றன்னை மறைக்காடுமாவடுதன் டுறையுமேய,
திருவானைத்தென் பரம்பைக்குடியின்மேய திருவாலம்பொழிலானைச் சிந்திநெஞ்சே

உரித்தானைக்கனிதன்றோல் போர்வையாக வுடையானையுடையுலியி னத
னையாகத், தரித்தானைச்சுடையதன்மேற் கங்கையங்கைத் தழுவருவவிடமமு
தா வுண்டிதெல்லாம், பரித்தானைப்பவளமால் வரையானைப் பாம்பணையான்
றனக்கன்றங் காழில்கிச், சிரித்தானைத்தென் பரம்பைக் குடியின்மேய திருவாலம்
பொழிலானைச் சிந்திநெஞ்சே. (௨)

உருமுன்றாயுணர்வின்க ணென்றானை யோங்காரமெய்ப்பொருளை யுடம்பி
ணுள்ளார், கருவின்றவெங்களவையறிவான்றன்னைக் காலனைத்தன் கழலடியாற்
காய்ந்துமாணித், கருவின்றவாரமுதை யமர்கோனை யன்றாறியெய்ப்பெருமா னெ
ன்பார்க்கென்றும், திருவின்றதென்பரம்பைக் குடியின்மேய திருவாலம்பொழிலா
னைச் சிந்திநெஞ்சே. (௩)

பார்முழுதாய்விசும்பாகிப் பாதாளமாம் பரம்பரனைச்சுரும்பமருங் குழலாள் பாகத், தாரமுதாமணிதில்லைக் கூத்தன்மன்னை வாட்போக்கியம்மாளை யெம்மா னென்று, வாரமதாமடியார்க்கு வாரமாகி வஞ்சனைசெய்வார்க்கென்றும் வஞ்சனா கும், சீரரசைத்தென்பரம்பைக் குடியின்மேய திருவாலம்பொழிலாளைச் சிந்தி நெஞ்சே.

(ச)

வரையார்த்தமடமங்கை பங்கண்மன்னை வானவர்க்கும்வானவனை மணியை முத்தே, அரையார்த்தபுவித்தோன்மே லரவமார்த்த வம்மாளைத்தம்மாளை யடி யார்க்கென்றும், புரையார்த்தகோவணத்தெம் புனிதன்மன்னைப் பூந்துருத்திமே யானைப் புகலுரானைத், திரையார்த்ததென்பரம்பைக் குடியின்மேய திருவாலம் பொழிலாளைச் சிந்திநெஞ்சே.

(ரு)

விரிந்தாண்க்குவிந்தாணை வேதவித்தை வியன்பிறப்போடிற்பாகி நின்றான் மன்னை, அரிந்தாணைச்சலந்தரன்ம னுடலம்வேறா யாழ்கடனஞ்சுண்டிமையோ ரெல்லாமுய்யப், பரிந்தாணைப்பல்லசுரர் புரங்கண்மூன்றும்பாழ்படுப்பான்சுலைமலை நானேற்றியம்பு, தெரிந்தாணைத்தென்பரம்பைக் குடியின்மேய திருவாலம்பொழி லாளைச் சிந்திநெஞ்சே.

(சு)

பொல்லாதவென்னமுக்கிற் புகுவானென்னைப் புறம்புறமேசோதித்த புனி தன்மன்னை, எல்லாருந்தன்னையே யிகழுவந்நா னிடுபவியென்றசுந்திரிபு மெம்பிரா னைச், சொல்லாதாவார்தம்மைக சொல்லாதானைத் தொடர்ந்துதன்பொன்னடியே பேணுவாரைச், செல்லாதநெறிசெலுத்த வல்லான்மன்னைத் திருவாலம்பொழி லாளைச் சிந்திநெஞ்சே.

(எ)

ஐந்தலையநாகவனைக் கிடந்துமாலோ டயன்றேடிநாடரிய வம்மான்மன்னைப், பந்தனவுமெல்லிரலாள் பாகத்தானைப் பராய்த்துறையும்வெண்காடும் பாயின்றான் மன்னைப், பொந்துடையவெண்டலையிற்பவிகொள்வானைப்பூவணமும்புறம்பயமும் பொருந்தினானைச், சிந்தியவெந்திவினைக டர்ப்பான்மன்னைத் திருவாலம்பொழிலா னைச் சிந்திநெஞ்சே.

(அ)

கையிலுண்டுழல்வாருஞ் சாக்கியருங் காலாதவன்முடர்க் கல்லாதானைப், பொய்யிலாதவர்க்கென்றும்பொய்யிலானைப் பூணாகநாணாகப் பொருப்புவில்லாக், கையிரைம் பெரிகாரீர்க்குக்கோலாக் கடுந்தவத்தோர் நெடும்புரங்கள் கனல்வாய் வீழ்த்த, செய்யினுர்தென்பரம்பைக் குடியின்மேய திருவாலம்பொழிலாளைச் சிந்திநெஞ்சே.

(க, க௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - ஆத்மநாதர்; முதல்வி - ஞானம்பிகை.

௩௮௧. திருச்சிவபுரம் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

வானவன்காண் வானவர்க்குமேலானான்காண் வடமொழியுந் தென்றமிழும
றையுன்கூடும், ஆனவன்காணானைந்நாமாடினான்காணையன்காண்கைபிலனலேந்தி
யாடும், கானவன்காண்கானவனுக்கருள்செய்தான்காண் கருதுவாரிதயத்துக்கம
லத்தூறும், தேனவன்காண்சென்றடைபாச் செல்வன்றான்காண் சிவனவன்காண்
சிவபுரத்தெஞ் செல்வன்றானே. (க)

நக்கன்காணக்கரவ மரையிலார்த்த நாதன்காண் பூதகணமாடவாடும், சொக்
கன்காண்கொக்கிறகுருடினான்காண் டுடியிடையாடுணை முலைக்குச்சேர்வதாகும்,
பொக்கன்காண்பொக்கணத்தவண்ணீற்றூன்காண் புவனங்கண் மூன்றினுக்கும்
பொருவாயின்று, திக்கன்காண்செக்காதுதிகமுமேனிச் சிவனவன்காண்சிவபுரத்
தெஞ் செல்வன்றானே. (உ)

வம்பினமலர்க்குமுதுமையாண் மணவாளன்காண் மலரவன்மால்காண்பரிய
மைத்தன்றான்காண், கம்பமத்தக்கரிபிளிறவுரிசெய்தோன்காண் கடனஞ்சமுண்டிரு
ண்டகண்டத்தான்காண், அம்பர்நகர்ப்பெருங்கோயி லமர்கின்றன்காணயவந்தி
யுள்ளான்காணையாறன்காண், செம்பொண்ணத்திகழ்கின்றவுருவத்தான்காண் சிவ
னவன்காண்சிவபுரத்தெஞ் செல்வன்றானே. (ஈ)

பித்தன்காண்டக்கன்றன்வேள்வியெல்லாம் பீடழியச்சாடியருள்கள்செய்த,
முத்தன்காண் முத்தியுமாயினான்காண் முனிவர்க்கும்வானவர்க்கு முதலாய்மிக்க,
அத்தன்காண் புத்தூரிலமார்தான்காண் ணரிசிற்பெருந்துறையே யாட்சிகொ
ண்ட, சித்தன்காண் சித்திச்சரத்தான்காண் சிவனவன்காண் சிவபுரத்தெஞ்
செல்வன்றானே. (ச)

துயவன்காணீறுதைத்தமேனி துளங்கும் பளிங்கையசோதியான்காண்,
தியவன்காண்டயவுணர்புரஞ்செற்றான்காண் சிறுமன்கொள் செங்கையெம்பெரு
மான்காண், ஆயவன்காணுருரிலம்மான்காண் ணடியார்கட்காரமுத மாயி
னான்காண், சேயவன்காண் சேமநெறியாயினான்காண் சிவனவன்காண் சிவபுரத்
தெஞ் செல்வன்றானே. (ரு)

பாரவன்காண்பாரதனிற் பயிரான்காண் பயிர்வளர்க்குந்துளியவன்காண்
டுளியினின்ற, நீரவன்காணிர்சடைமே னிகழ்வித்தான்காண் ணிலவேந்தர் பரிசாக
நினைவுற்றோங்கும், பேரவன்காண் பிறையெயிற்றுவுள்ளைப்பன்றி பிரியாதுபல
நாளும் வழிபட்டேத்தும், சேரவன்காண்சேருடைய தேவர்க்கெல்லாஞ் சிவனவன்
காண் சிவபுரத்தெஞ் செல்வன்றானே. (சு)

வெய்யவன்காண் வெய்யகனலேந்தினான்காண் வியன்கெடிலவிரட்ட மேனி
னான்காண், மெய்யவன்காண் பொம்யர்மனம்விரவாதான்காண் விணையோடிசைந்
துமிகுபாடன்கிழ், கையவன்காண்கையின் மழுவேந்தினான்காண் காமரங்கம்பொ
டிவீழ்த்தகண்ணினான்காண், செய்யவன்காண் செய்யவனோமாலுக்கீந்த சிவனவன்
காண் சிவபுரத்தெஞ் செல்வன்றானே. (ஏ, ஆ, கூ)

கலையாரு நுலங்கமாயினுன்காண் கலைபயிலுங் கருத்தன்காண்டிருத்தமாகி,
மலையாகமறிகடலேழ் சூழ்ந்துநின்ற மண்ணாகவிண்ணாகி நின்றானுன்காண்,
தலையாபமலையெடுத்தகவிலோனைத் தகர்ந்துவிழுவொருவிரலாற் சாகித்தாண்ட,
சிலையாருமலைமகளோர் கூறன்னுன்காண் சிவனவன்காண் சிவபுரத்தெஞ் செல்
வன்றுனே. (க௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - பிரமபுரிநாதர், முதல்வி - பெரியநாயகி.

௩௮௨. திருவோமாம்புலியூர் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆராமுழவிலேவெலங்கையாணை யலைகடனஞ் சயின்றானை யமாரேத்தும்
வாசுருமதிபொதியுஞ்சடையினானை யெழுபிறப்புமெனையாளா வுடையான்மன்னை
ஊராரும்படநாகமாட்டுவானை யுயர்புகழ்சேர்தருமோமாம்புலியூர்மன்னும்
சேராரும்வடதளியெஞ்செல்வன்மன்னைச் சேராதேதிகைத்துநாள் செலுத்தினேனே

ஆதியானரியபனென் றறியவொண்ணு வமார்தொழங்கழலானையமலன்மன்
னைச், சோதிமதிகலையெய்த தக்கனெச்சன் சுடிரவியயிலெயிறு தொலைவித்
தானை, ஓதியிகவந்தணர்களெரிமுன்றோம்பு முயர்புகழார்தருமோமாம்புலியூர்மன்
னும், தீத்திருவடதளியெஞ் செல்வன்மன்னைச் சேராதே திகைத்துநாள் செலுத்
தினேனே. (உ)

வருமிக்கமதயானை யுரித்தான்மன்னை வானவர்கோன்றோளனைத்து மடிவித்
தானைத், தருமிக்ககுழலுமையாள் பாகன்மன்னைச் சங்கரனெம்பெருமானைத் தர
ணிதன்மேல், உருமிக்கமணிமாடநிலாவுவிதி யுத்தமர்வாழ்தருமோமாம் புலியூர்
மன்னும், திருமிக்கவடதளியெஞ் செய்வன்மன்னைச் சேராதேதிகைத்துநாள்
செலுத்தினேனே. (ங.)

அன்னீனவர்புரமுன்றும் பொடியாய்வேவு வழல்விழித்தகண்ணானை யமரர்
கோணை வென்றியிகுசுலனுயிர் பொன்றிவீழ விளங்குதிருவடியெடுத்தவிந்தன்
மன்னை, ஒன்றியசிரிநுபிறப்பர் முத்தியாம்பு முயர்புகழ்நான்மறையோமாம் புலி
யூர்நாளும், தென்மன்மலிவடதளியெஞ் செல்வன்மன்னைச் சேராதேதிகைத்து
நாள் செலுத்தினேனே. (ச)

பாங்குடையவெழிலங்கி யருச்சுனைமுன்விரும்பப் பரிந்தவனுக்கருள்செய்த
பரமன்மன்னைப், பாங்கிலாநாகதனிற்றெண்டரானார் பாராதவகைபண்ண வல்
லான்மன்னை. ஒங்குமதில்புடைதழுவு மெழிலோமாம் புலியூ ருயர்புகழ்ந்தணரேத்
தவுலகர்க்கென்றும் தீங்கிறுநவடதளியெஞ் செல்வன்மன்னைச் சேராதேதிகைத்
துநாள் செலுத்தினேனே. (ஊ)

அருந்தவத்தோர்தொழுதேத்தும் மம்மான்றன்னை யாராத வின்னமுதை யடியார்தம்மேல், வருந்துயரந்தவிர்ப்பாணையுமையாணங்கை மணவாளநம்பியை யென்மருந்துதன்னைப், பொருந்துபுன றழுவுவய விலவுதுங்கப் பொழில்செழிவு தருமோமாம் புலியூர்நாளும், திருந்துதிருவடதளியெஞ் செல்வன்றன்னைச் சே ராதேதிகைத்துநாள் செலுத்தினேனே. (க)

மலையாணவருமலையன் றுரிசெய்தாணை மறையாணைமறையாலு மறியவொண் ணைச், கலையாணைக்கலையாருங் கைவினாணைக் கடிவாணையடியார்க டுயரமெல்லரம், உலையாதவந்தணர்கள்வாழுமோமாம் புலியூரெம்முத்தமனைப் புரமுன்றெய்த, கிலை யாணைவடதளியெஞ் செல்வன்றன்னைச் சேராதேதிகைத்துநாள் செலுத்தினேனே. :

சேர்ந்தோடுமணிக்கங்கை குடினாணைச் செழுமதியும்படவரவு முடன்வைத் தனைச், சார்ந்தோர்சுட்கினியாணைத் தன்னொப்பில்லாத் தழலுருவைத்தலைமகனை நுகைநாலவேதம், ஓர்ந்தோகிப்பயில்வார்வாழ் தருமோமாம்புலியூ ருள்ளாணைக் கள்ளாத வடியார்நெஞ்சில், சேர்ந்தாணைவடதளியெஞ் செல்வன்றன்னைச் சேரா தேதிகைத்துநாள் செலுத்தினேனே. (அ)

வார்கெழுவுமுலையுமையாள் வெருவவன்று மலையெடுத்த வாளரக்கன் றேரு ள்ந்தாரும், வார்கெழுவுகிரம்பத்து மிறுத்துமிண்டே யின்னிசைசேட்டிருந்தாணை யிமையோர்கோணைப், பார்கெழுவுபுகழ்மறையோர் பயிலுமாடப் பைம்பொழில் சேர்தருமோமாம் புலியூர்மன்னு, சீர்கெழுவுவடதளியெஞ் செல்வன்றன்னைச் சேராதேதிகைத்துநாள் செலுத்தினேனே. (க-௩௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - துயர்தீர்த்தசெல்வர்; முதல்வி - பூவொடியாயகி.

89 ௩௦௩. திருவிண்ணம்புர் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

அல்லிமலர்நாற்றத்துள்ளார்போலு மன்புடையார்சிற்தையகலார்போலும் சொல்லிலருமறை கடாமேபோலும் தூநெறிக்குவழிகாட்டுந்தொழிலார்போலும் வில்லிப்புரமுன்றெறித்தார்போலும் வீங்கிருளுநல்வெளியுமானார்போலும் எல்லிநடமாடவல்லார்போலு மின்னம்பர்த்தான்றோன்றியீசனாரே. (க)

கோழிக்கொடியோன்றன்றைபோலுங் கொம்புளபாசங்குளிரந்தார்போலும் ஊழிமுதல்வருந்தாமேபோலு முள்குவாருள்ளத்தினுள்ளார்போலும் ஆழித்தேர்வித்தகருந்தாமேபோலு மடைந்தவர்கட்கன்பராய்கின்றார்போலும் எழுபிறவிக்குந்தாமேபோலு மின்னம்பர்த்தான்றோன்றியீசனாரே. (உ)

தொண்டர்கடந்தகவினுள்ளார்போலுந் தூநெறிக்குந் தூநெறியாய்கின்றார்போலும் பண்டிருவர்காணப்படியார்போலும் பத்தர்கடஞ்செத்தந்திருந்தார்போலும் கண்டமிடறையேகறுத்தார்போலுங் காமனையுங்காலனையுங்காய்தார்போலும் இன்னைச்சடைசேர்முடியார்போலு மின்னம்பர்த்தான்றோன்றியீசனாரே. (௩)

வானத்திளந்திங்கட்கண்ணிதன்னை வளர்ச்சடைமேல்வைத்துகந்தமைந்தர்போலும்
ஊடுஞ்சுவேலொன்றுடையார்போலு மொளிநீறுபூசுமொருவர்போலும்
தானத்தின்முப்பொழுதுந்தாமேபோலுந் தம்மிற்பிறப்பெரியாரில்லைபோலும்
ஏனத்தெயிறில்லங்கப்பூண்டார்போலு மின்னம்பர்த்தான்றோன்றியீசனாரே. (௪)

சூழ்ந்துயரமறுப்பார்போலுந் தோற்றமிறுதியாய்நின்றார்போலும்
ஆழங்கடனஞ்சையுண்டார்போலு மாடலுகந்தவழகார்போலும்
தாழ்வின்மனத்தேனையாளாக்கொண்டு தன்மையளித்ததலைவார்போலும்
ஏழிறப்புமறுப்பார்போலு மின்னம்பர்த்தான்றோன்றியீசனாரே. (௫)

பாதத்தனையுஞ்சிலம்பார்போலும் பாருர்விடையொன்றுடையார்போலும்
பூதப்படையார்புனிதார்போலும் பூம்புகனார்மேயபுராணார்போலும்
வேதப்பொருளாய்வினாவார்போலும் வேடம்பரவித்திரியுந்தொண்டர்
ஏதப்படாவண்ணின்றுார்போலு மின்னம்பர்த்தான்றோன்றியீசனாரே. (௬)

பல்லார்தலையோட்டிஊணார்போலும் பத்தர்கடஞ்சித்தத்திருந்தார்போலும்
கல்லாதார்காட்சிக்கரியார்போலும் கற்றவர்களைதங்களைவார்போலும்
பொல்லாதபூதப்படையார்போலும் பொருகடலுமேழ்மலையுந்தாமேபோலும்
எல்லாருமேத்தத்தருவார்போலு மின்னம்பர்த்தான்றோன்றியீசனாரே. (௭)

மட்டுமலையுஞ்சடையார்போலு மாதையோர்பாகமுடையார்போலும்
கட்டம்பிணிகடவிர்பார்போலும் காலன்மன்வாணைகழிப்பார்போலும்
நட்டம்பயின்றுநம்பார்போலு ஞாலமெரிநீர்வெளிகாலாணார்போலும்
எட்டுத்திசைகளுந்தாமேபோலு மின்னம்பர்த்தான்றோன்றியீசனாரே. (௮)

கருவுற்றகாலத்தேயெண்ணையாண்டு சுழற்போதுதந்தளித்தகர்வார்போலும்
செருவிற்புரமுன்றுமட்டார்போலுந் தேவர்க்குந்தேவராஞ்செல்வார்போலும்
மருவிப்பிரியாதமைந்தர்போலு மலரடிகளுடவணங்கலுற்ற
இருவர்க்கொருவராய்நின்றார்போலு மின்னம்பர்த்தான்றோன்றியீசனாரே. (௯)

அலங்கற்சடைதாழ்வையமேற்று வரவமரையார் கவல்லார்போலும்
வலங்கைமழுவொன்றுடையார்போலும்வான்மக்கள்வெள்ளிசைத்தார்போலும்
விலங்கெலித்துகந்தவெற்றியானை விறலழித்துமெய்ந்நரம்பாற்சேதங்கேட்டன்
நிலங்குசுடர்வாங்கொடுத்தார்போலு மின்னம்பர்த்தான்றோன்றியீசனாரே. (௧௦)

திருச்சிறம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்தன் - எழுத்தறிந்தவீசுவரர்; முதலவி - கொந்தார்பூங்குழலம்மை.

௧௮௪௦. திருக்கஞ்சனூர் - திருத்திண்டகம்.

திருச்சிறம்பலம்

முவினைந்குலம்வல னேந்தினனை மூன்றுசுடர்க்கண்ணானைமுத்திதன்னை
நாவலனைநரையிடையொன்றேறுவானை நால்வேதமாறங்கமாயினனை
ஆவினிலைநுகந்தானையமரர்கோவை யயன்றிருமாலனை யனலோன்போற்றுங்
சாவலனைக்கஞ்சனூராண்டகோவைக் கற்பகத்தைக்கண்ணாக்கண்ணியந்தேனை

திருமுறை.]

தேவாரப்பதிகங்கள்.

பொல்லாப்புறங்காட்டகத்தாட்டொழியீர் புலால்வாயனபெயொடுபூச்சொழியீர்
எல்லாமறிவீரிதுவையறியீரென் நிரங்குவேனெல்லியுண்பகலும்
கல்லானிழந்திமொருநாள்கண்டதுங் கடம்பூர்க்கரக்கோயிலின்முன்கண்டதும்
அல்லால்விரகொன் நிலமெம்பெருமா னடிக்கெனமக்காட்செயவஞ்சுதுமே. (ந)

தென்னுத்தெனத்தெத்தனெவன் றுபாடிச் சிலத்தமுநீருந்திசைதிசையன
பன்னுன்மறைபாடுகிர்பாகுருளீர்படம் பக்கங்கோட்டுந்திருவொற்றியூரீர்
பண்ணார்மொழியாளையோர்பங்குடையீர் படுகாட்டகத்தென்றுமோர்பற்றொழியீர்
அண்ணாமலையென்னநிராகுருளீரடியோ முமக்காட்செயவஞ்சுதுமே. (க)

சிங்கத்தூரிழுமுகிர்தேவர்கணந்தொழ நிற்றீர்பெற்றமுக்கந்தேறிடுதீர்
பங்கம்பலபேசிடப்பாடுந்தொண்டீர்தமைப் பற்றிக்கொண்டாண்டுகிடவுங்கில்லீர்
கங்கைச்சடையீருங்கருத்தறியோங் கண்ணுமுன்றுடையீர்கண்ணையிருந்தால்
அங்கத்தூறியோய்க்கொந்தாளகில்லீ ரடியோமுமக்காட்செயவஞ்சுதுமே. (ங)

பிணிவண்ணத்தவல்வினைதீர்த்தருளீர் பெருங்காட்டகத்திற்பெரும்பெயுரீரும்
துணிவண்ணத்தின்மேலுமோர்கோலுநித்துச் சுற்றுகாகத்தராய்ச்சண்ணீறுபுசி
மணிவண்ணத்தின்மேலுமோர்வண்ணத்தராய் மற்றுமற்றுமபலவண்ணத்தராய்
அணிவண்ணத்தராய்நிறீரெம்பெருமானடி கேளுமக்காட்செயவஞ்சுதுமே. (அ)

கோளாளியகுஞ்சரங்கோளிறழத்தீர் மலையின்றலையல்லதுகோயில்கொள்ளீர்
வேளாளியகாமனைவெந்தழிய விழித்தீரதுவன்றியும்வேய்புரையும்
தோளாளனுமைநங்கையோர்பங்குயீருநிகூறையுஞ்சோறுந்தந்தாளகில்லீர்
ஆளாளியவேகற்றீரெம்பெருமானடி கேளுமக்காட்செயவஞ்சுதுமே. (ஆ)

பாரோடுவிண்ணும்பகலுமாகிப் பனிமால்வரையாகிப்பரவையாகி
நீரோடுதியுநெடுங்காற்றுமாகி நெடுவள்ளிடைபாகிநிழலுமாகித்
தேரோடவரையெடுத்தவர்க்கன் சிரம்பத்திறுத்திருமசெய்கையெல்லாம்
ஆரோடுங்கூடாவடிக்கனிதுவென்னடியோ முமக்காட்செயவஞ்சுதுமே. (கா)

அடிகேளுமக்காட்செயவஞ்சுதுமென்மமர்பெருமானையாருனஞ்சு
முடியா லுலகாண்டமுவேந்தர்முன்னேமொழிந்தாறுமோர்நான் குமாரொன்றினை
படியாயிவைகற்றுவல்லவடியார்பரங்குன்றமேயபரமனடிக்கே
குடியாகிவானோர்க்குமோர்கோவுமாகிக்குலவேந்தராய்விண்முழுதாள்பவரே. (கி)

திருச்சிறம்பலம்.

இத்தலம் பாண்டிநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - பாங்கிரிநாதர்; முதல்வி - ஆவுடைநாயகியம்மை.

உ. திருநெல்வாயில் திரு அரத்துறை - பண் - இத்தளம்.

திருச்சிறம்பலம்

கல்வாயகிலுங்ககிராமணியுங்கலந்துந்திவருந்திவன்கரைமே
னெல்வாயிலரத்துறைநீடுறையுநிலவெண்மதிசூடியுநின்மலனே

ॐ

८५

2

6
L

6.

நீளுநெடுவயல்குழ்புறவினெல்வாயிலரத் துறைநினைமலனைத்
தேருநெடுவிதிநன்மாடமலிவெதன் னுவலர்கோனடித்தெண்டுபண்ணி

யாநூலுரைத்தனநற்றமிழின்பிசுமாலையோர்பத்திவைகற்றுவல்லார்
காநூர்களிவண்டறையானைன்னரவராகியோர்வினமுழுதாள் பவரே. (க௦)
திருச்சிறம்பலம்.

இத்தலம் கடுநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - அரத்துறைநாதர்; முதல்வி - ஆனந்தநாயகியம்மை.

சு. திருஅஞ்சைக்களம் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிறம்பலம்

தலைக்குத்தலைமாலையணிந்ததென்னேசடைமேற்கங்கைவெள்ளந்தரித்ததென்னே
அலைக்கும்புலித்தோல்கொண்டசைத்தென்னேதன்மேற்கதநாகங்கச்சார்த்ததெ
மலைக்குகிகரொப்பனவன்றிரைகள்வலித்தெற்றிமுழங்குவலம்புரிகொண் [ன்னே
டலைக்குங்கடலங்கரைமேன்மகோதையணியார்பொழில்ஞ்சைக்களத்தப்பனே. (1)

பிடித்தாட்டியோர் நாகத்தைப்பூண்டதென்னே பிறங்குஞ்சடைமேற்பிறை
சூழிற்றென்னே, பொடித்தான் கொண்டுமெய்முற்றும் பூசிற்றென்னேபுகரேறுகர்
தேறல்புரிந்ததென்னே, மடித்தோட்டந்தவன்றிரை வெற்றியிடவளர்சங்கமங்கா
ந்துமுத்தஞ்சொரிய, அடித்தார்கடலங்கரைமேன் மகோதையணியார் பொழில்ஞ
சைக்களத்தப்பனே. (உ)

சிந்தித்தெழுவார்க்குநெல்லிக்கனியேசிறியார்பெரியார்மனத்தேறலுற்றால்
முந்தித்தொழுவாரிவார்பிவாரமுனிகண்முனியேயமரர்க்கமரா
சந்தித்தடமால்வரைபோற்றிரைகள் தணியாதிடறுங்கடலங்கரைமேல்
அந்தித்தலைச்செக்கர்வானேபொத்தியாலணியார்பொழில்ஞ்சைக்களத்தப்பனே.

இழைக்குமே முத்துக்குயிரெயொத்தியாலிலையெயொத்தியாலுணையெயொத்தியால்
குழைக்கும்பயிர்க்கோர்புயலையொத்தியால் அடியார்தமக்கோர்கூடியெயொத்தியால்
மழைக்குகிகரொப்பனவன்றிரைகள்வலித்தெற்றிமுழங்குவலம்புரிகொண் [ல்
டனழைக்குங்கடலங்கரைமேன்மகோதையணியார்பொழில்ஞ்சைக்களத்தப்பனே.

வீடின்பயனன்பிறப்பின்பயனென்விடையேறுவதென்தயானைநிற்குங்
கூடுமலைமங்கையொருத்தியுடன்சடைமேற்கங்கையானைகூழிற்றென்னே
பாடும்புலவர்க்கருளும்பொருளென்னிதியம்பலவெய்தகலச்செலவில்
ஆடுங்கடலங்கரைமேன்மகோதையணியார்பொழில்ஞ்சைக்களத்தப்பனே. (ரு)

இரவத்திகொட்டெரியாடிற்றென்னேயிறந்தார்தலையிற்பலிகோடென்னே
பரவித்தொழுவார்பெறுபண்டமென்னேபரமாபறமேட்டிபணித்தருளாய்
உரவத்தொடுசங்கமொடிப்பிமுத்தங்கொணர்ந்தெற்றிமுழங்குவலம்புரிகொண்
டரவங்கடலங்கரைமேன்மகோதையணியார்பொழில்ஞ்சைக்களத்தப்பனே. (சு)

ஆக்குமழிவுமமைவுநீயென்பனூன்சொல்லுவார்சொற்பொருளவையேயன்பனூன்
நாக்குஞ்செவியுங்கண் ணுநீயென்பனூனலையினிநா ணுனைநன்குணர்ந்தேன்

நோக்குநிதியம்பலவெத்தனையுங்கலத்திற்றுப்பெய்துகொண்டேறநாந்
ஆர்க்குங்கடலங்கரைமேன்மகோதையணியார்பொழிலஞ்சைக்களத்தப்பனே. ()

வெறுத்தேன்மனைவாழ்க்கையை விட்டொழிந்தேன் விளங்குங்குழைக்காது
டைவேதியனே, இறுத்தாலிலங்கைக்கிறையயவனைத் தலைபத்தொடுதோள்பல
விற்றுவிழ்க், கறுத்தாய்கடனஞ்சமுதுண்டுசுண்டங் கடுகப்பிரமந்தலையந்திலு
மொன், நறுத்தாய்கடலங்கரைமேன் மகோதையணியார்பொழிலஞ்சைக்களத்
தப்பனே. (அ)

பிடிக்குக்களிறேயொத்தியாலைம்பிரான்பிரமற்கும்பிரான்மற்றைமார்க்கும்பிரான்
நொடிக்குமளவிப்புரமுன்றெரியச்சிலைதொட்டவனையுனைநான்மறவேன்
வடிக்கின்மனபோற்சிலவன்நிரைகள்வலித்தெற்றிமுழங்கிலம்புரிகொண்
டபிடிக்குங்கடலங்கரைமேன்மகோதையணியார்பொழிலஞ்சைக்களத்தப்பனே. ()

எந்தம்மடிகளினையோர்பெருமானெனக்கென் றுமளிக்கமுணிமிடற்றன்
அந்தண்கடலங்கரைமேல்மகோதையணியார்பொழிலஞ்சைக்களத்தப்பனே
மந்தம்முழங்குமுலுமியம்பும்வளர்நாவலர்கோனம்பியூரன்சொன்ன
சந்தம்மிகுதண்டமிழ்மலைகள் கொண்டடிவீழவல்லார்தடுமாற்றிலரே. (க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் மலைநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - அஞ்சைக்களத்தப்பர்; முதல்வி - உமையம்மை.

நி. திருஓணகாந்தன் நளி - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

நெய்யும்பா லுந்தயிருங்கொண்டுநித்தம்பூசனைசெய்யலுற்றார்
கையிலொன் றுங்காணமிலலைக்கழலடிதொழுதுய்யின்லால்
ஐவர்கொண்டிங்காட்டவாடியாழ்குழிப்பட்டமுந்தவேனுக்
கூய்யுமாறென்றருளிச்செய்யீரோணகாந்தன் நளியுளிரே. (க)

திங்கள் தங்குசடையின்மேலோர்கிரைகள்வந்துபுரளவிசம்
கங்கையரேல்வாய்திறவாள் கண்பதியேல்வயிறுதாரி
அங்கைவேலோன்குமரன்பிள்ளைதேவியர்கோற்றத்தடியாளர்
உங்களுக்காட்செய்யமாட்டோமோணகாந்தன் நளியுளிரே. (உ)

பெற்றபோழ்தும்பெறுதபோழ்தும்பேணியுங்கழலேத்துவார்கள்
மற்றோற்பற்றிலரென்றிரங்குமதியுடையவர்செய்கைசெய்வீர்
-அற்றபோழ்துமலர்ந்தபோழ்துமாபற்காலத்தடிக்கேளுமைம்
ஒற்றிவைத்திக்குண்ணலாமோவோணகாந்தன் நளியுளிரே. (ங)

வல்லதெல்லாஞ்சொல்லியும்மைவாழ்த்தினாலும்வாய்திறந்தொன்
றிலையென்னீருண்டுமென்னீரெம்மையாளவானிருப்பதென்றீர்
பல்லையுக்கடுதலையிற்பகலெலாம்போய்ப்பலிதிரிந்திங்
கொல்லவாழ்க்கையொழியமாட்டிரோணகாந்தன் நளியுளிரே. (ச)

கூடிக்கூடித்தொண்டர்தங்கள் கொண்டபாணிகுறைபடாமே
ஆடிப்பாடியழுதுநெச்சங்கன்புடையவர்க்கின்பமோரீர்
தேடித்தேடித்திரிந்தெய்த்தா லுஞ்சித்தமென்பால்வைக்கமாட்டர்
ஓடிப்போகீர்பற்றுந்தாரோணகார்தன் றறியுளீரே.

(ரு)

வாரிருங்குமுன்வாணெடுங்கண்மலைமகண்மதுவிம்முகொன்றைத்
தாரிருந்தடமாற்புரீங்காத்தையலாளுலகுய்யவைத்த
காரிரும்பொழிற்சுச்சிமுதூர்க்காமக்கோட்டமுண்டாகரீர்போய்
ஊரிடும்பிச்சைகொள்வதென்னேயோணகார்தன் றறியுளீரே.

(க)

பொய்மையாலேபோதுபாக்கிப்புறத் துமில்லையகத்தும்மில்லை
மெய்ம்மைசொல்லியாளமாட்டர்மேலைநாளொன் றிடவுங்கிலலீர்
எம்மைப்பெற்றுலேதுமேவண்டிரே துந்தாரீரே துமோதீர்
உம்மையென்றேயெம்பெருமானோணகார்தன் றறியுளீரே.

(எ)

வலையம்வைத்தகூற்றமீவான்வந்துநின் றவார்த்தைகேட்டுச்
சிலையமைத்தசின்னையாலேதிருவடிதொழுதுய்யினல்லால்
கலையமைத்தகாமற்செற்றக்குரோதலோபமதவருடை
உலையமைத்திங்கொன் றமாட்டேனோணகார்தன் றறியுளீரே.

(அ)

வாரமாகித்திருவடிக்குப்பணிசெய்தொண்டர்பெறுவதென்னே
ஆரம்பாம்புவாழ்வதாருரொற்றியூரே லும்மதன் று
தாரமாகக்கங்கையானைச்சுடையிலவைத்தவடிசெருந்தம்
ஊருங்காடுவுடையுந்தோலேயோணகார்தன் றறியுளீரே.

(க)

ஓவணமேலெருதொன்றேறுமோணகார்தன் றறியுளார்தாம்
ஆவணஞ்செய்தாருங்கொண்டுவரை துகிலொடுபட்டுவிக்கக்
கோவணமேற்கொண்டேவடங்கோவையாகவாரூரன்சொன்ன
பாவணத்தமிழ்ப்பத்தும்வல்லார்பறையுந்தாஞ்செய்தபாவந்தானே.

(க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் தொண்டைநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - ஓணகார்த்தேசுவரர்; முதல்வி - காமாக்கியம்மை.

அ. திருவெண்காடு - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

படங்கொணுகஞ்சென்னிசேர்த்திப்பாய்புவித்தே தாலரையில்விக்கி
அடங்கலாருரெரியச்சிறியன் றுமுவர்ச்சுருள்புரிந்தீர்
மடங்கலானைச்செற்றுக்கந்தீர்மனைகள் தோறுந்தலைகையெந்தி
விடங்கராகித்திரிவதென்னேவேலைசூழ்வெண்காடனீரே.

(க)

இழித்துகந்தீர்முன்னேவேடமிமையவர்க்குமுறைகள் பேண
தொழித்துகந்தீர்மூன்கொண்டவயர்தவத்தையமார்வேண்ட
அழிக்கவந்தகாமவேளையவனுடையதாதைகாண
விழித்துகந்தவெற்றியென்னேவேலைசூழ்வெண்காடனீரே.

(உ)

படைகளேந்திப்பாரிடமும்பாதம்போற்றமாதுரீரும்
உடையோர்கோவணத்தரசுகியுண்மைசொல்லீரும்மையன்றே
சடைகன்தாழ்க்கரணமிட்டுத்தன்மைபேசியில்பவிக்கு
விடையதேறித்திரிவதென்னேவேலைசூழ்வெண்காடனீரே.

(௩)

பண்னுளீராய்ப்பாட்டுமானீர்பத்திரத்தம்பரவிக்கொண்டீர்
கண்னுளீராய்க்கருத்திலும்மைக்கருதுவார்கள்காணும்வண்ணம்
மண்னுளீராய்மதியம்வைத்தீர்வானகாடர்மருவியேத்த
விண்னுளீராய்திற்பதென்னேவேலைசூழ்வெண்காடனீரே.

(ச)

குடமெடுத்தீரும்பூவுங்கொண்டுதொண்டரேவல்செய்ய
நடமெடுத்தொன்றடிப்பாடிநல்குவிர்நீர்புல்கும்வண்ணம்
வடமெடுத்தகொங்கைமாதோர்பாகமாகவார்கடல்வாய்
விடமிடற்றில்வைத்ததென்னேவேலைசூழ்வெண்காடனீரே.

(ரு)

மாறுபட்டவனத்தகத்தின்மருவவந்தவன்களிற்றைப்
பீறியிட்டமாகப்போர்த்தீர்பெய்ப்பவிக்கென்றில்லந்தோறுங்
கூறுபட்டகொடியுநீருங்குலாவியேற்றையடாவேறி
வேறுபட்டுத்திரிவதென்னேவேலைசூழ்வெண்காடனீரே.

(சு)

காதலாலேசுருதுந்தொண்டர்காரணத்தராகினின்றே
பூதம்பாடப்பிரிந்துநட்டம்புவனியேத்தவாடவல்லீர்
நீதியாகவேழிலோசைநித்தராகிசித்தர்குழச்
வேதமோதித்திரிவதென்னேவேலைசூழ்வெண்காடனீரே.

(எ)

சூரவுகொன்றைமதியமத்தங்கொங்கைமாதர்கங்கைநாகம்
விரவுகின்றசடையுடையீர்விருத்தரானீர்கருத்திலும்மைப்
பரவுமென்மேற்பழிகள்போக்கீர்பாகமாயமங்கையஞ்சி
வெருவவேழஞ்செற்றதென்னேவேலைசூழ்வெண்காடனீரே.

(அ)

மாடங்காட்டுங்கச்சியுள்வீர்நிச்சயத்தானினைப்புளர்ப்பாற்
பாடுங்காட்டிலாடனுள்ளீர்பரவும்வண்ணமெங்கனேதான்
நாடுங்காட்டிலயனுமாலுந்நுகாவண்ணமனலுமாய
வேடங்காட்டித்திரிவதென்னேவேலைசூழ்வெண்காடனீரே.

(க)

விரித்தவேதமோதவல்லார்வேலைசூழ்வெண்காடுமேய
விருத்தனையவேதன்மன்னவிரிபொழிற்றிருராவனூரன்
அருத்தியரூராரூரன்றொண்டையுன்கேட்டமாலைபத்தூர்
தெரித்தவண்ணமொழியவல்லார்செம்மையாளர்வாணாரே.

(க௦)

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது. திருச்சிற்றம்பலம்.

முதல்வன் - கவேதாரணியேசுவரர்; முதல்வி - பிரமவித்தியாநாயகியம்மை.

எ. திருஎதிர்கொள்பாடி - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மத்தயானையேறிமன்னர்குழவருவீர்கள்
செத்தபோதிலாருமில்லைந்தையுள்ளைம்மின்கள்

வண்டாவம.

அத்தர்கோயிலெதிர்கொள்பாடியென்பதடைவோமே. (க)

கை

மாற்றமுண்டேல்வஞ்சமுண்டும்நெஞ்சமனத்திரே
நீற்றரேற்றர்நிலைகண்டர்நிறைபுணல்நீள்சடைமேல்
ஈற்றர்கோயிலெதிர்கொள்பாடியென்பதடைவோமே. (உ)

செடிகொளாக்கைசென்றுசென்றுதேய்ந்தொல்லைநீழமுடி
வடிகொள்கண்ணாள்வஞ்சனையுட்பட்டுமயங்காதே
கொடிகொளேற்றர்வெள்ளைநீற்றர்கோவணவாடையுடை
அடிகள் கோயிலெதிர்கொள்பாடியென்பதடைவோமே. (ங)

வாழ்வர்கண்டிர்நம்முநீவார்வஞ்சமனத்திரே
யாவராலுமிகழப்பட்டிங்கல்லலில்நீழாதே
மூவராயுமிருவராயுமுதல்வனவனையாம்
தேவர்கோயிலெதிர்கொள்பாடியென்பதடைவோமே. (ச)

அரித்தநம்மேலைவார்வந்திங்காறலைப்பான்பொருட்டால்
சிரித்தபல்வாய்வெண்டலைபோயூர்ப்புறஞ்சேரமுன்

எ ய (ஈ)

பொய்யர்கண்டிர்வாழ்க்கையாளர்பொத்தடைப்பான்பொருட்டால்
மையல்கொண்டமெம்மோடாடிநுமனத்திரே
நையவேண்டாவிம்மையேத்தவம்மைநமக்கருளும்

ம. (சு)

கூசநீக்கிக்குற்றநீக்கிச்செற்றமனநீக்கி
வாசமல்புருஷன்வாழ்க்கை
ஆசைநீக்கியன்புசேர்த்தியென்பணிந்தேறறும்
யிசர்கோயிலெதிர்கொள்பாடியென்பதடைவோமே. (ஏ)

இன்பமுண்டேல்துன்பமுண்டுஏழைமனைவாழ்க்கை
முன்புசொன்னமோழமையான்முட்டைமனத்திரே
அன்பரல்லலணிகொள்கொன்றையடியகளடிசேரார்
என்பர்கோயிலெதிர்கொள்பாடியென்பதடைவோமே. (அ)

தந்தையாருந்தவ்வையாருமெட்டனைச்சார்வாகார்
வந்துநம்மோடுள்ளளாவிவானநெறிகாட்டுஞ்
சுந்தையிரேநெஞ்சினீரேதிகழ்மதியஞ்சூடும்
எந்தைகோயிலெதிர்கொள்பாடியென்பதடைவோமே. (ஊ)

குருதிசேரவானையின்தொல்கொண்டகுழற்சடையன்

பானமாலயனுமறியாச்

சுருதியார்க்குஞ்சொல்லவொண்ணுச்சோதியெம்மா தியான்
சுருதுகோயிலெதிர்கொள் பாடியென்பதடைவோமே.

(௧௦)

முத்துநீற்றுப்பவளமேனிச்செஞ்சடையா னுறையும்
பத்தர்பந்தத்தெதிர்கொள் பாடிப்பரமணியேபணியச்
சித்தம்வைத்ததொண்டர்தொண்டன் சடையனவன்சிறுவன்
பத்தனூரன்பாடல்வல்லார்பாதம்பணிவாரே.

(௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - அயிராவதேசர், முதல்வி - வாசமலர்க்குழல்நாயகியம்மை.

அ. திருவாரூர் - பண் - இத்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

இறைகளோடிசைந்தஇன்பம்இன்பத்தோடிசைந்தவாழ்வு
பறைகிழித்தனையபோர்வைபற்றியானே ஐக்கினேற்குத்
திறைகொணர்ந்தீண்டித்தேவர்செம்பொனுமணியுந்துவி
அறைகழலிறைஞ்சுமாநூரப்பனையஞ்சினேனே.

(௧)

ஊன்மிசையுதிர்க்குப்பையொருபொருளிலாதமாயம்
மான்மறித்தனையநோக்கமடந்தைமார்மதிக்குமிந்த
மானுடப்பிறவிவாழ்வுவாழ்வதோர்வாழ்வுவேண்டேன்
ஆனல்வெள்ளேற்றவாநூரப்பனையஞ்சினேனே.

(௨)

அறுபதும்பத்துமெட்டுமாறினோடஞ்சநான்கும்
துறுபறித்தனையநோக்கிச்சொல்லிற்றொன்றாகச்சொல்லார்
நறுமலர்ப்பூவுநீரும்நாடொறும்வணங்குவார்க்கு
அறிவினைக்கொடுக்குமாநூரப்பனையஞ்சினேனே.

(௩)

சொல்லிடிவெல்லையிலைசுவையிலாப்பேதைவாழ்வு
நல்லதோர்க்குரைபுக்குநலமிகவறிந்தேனல்லேன்
மல்லிகைமாடரீடுமருங்கொடுநெருங்கியங்கும்
அல்லிவண்டியங்குமாநூரப்பனையஞ்சினேனே.

(௪)

நரம்பிடுனோடெலும்புகட்டிநசையிடுனாடிசைவொன்றில்லாக்
கூரம்பைவாழ்க்குடியிருந்து குலத்தினால்வாழ்மாட்டேன்
விரும்பியகமமும்புன்னமாதவித்தொகுதியென்றும்
அரும்புவாய்மலருமாநூரப்பனையஞ்சினேனே.

(௫)

மணமெனமகிழுவர்முன்னேமக்கள்தாய்தந்தைசுற்றம்
பிணமெனச்சுகடுவர்போத்தேபிறவினையவேண்டேனநாயேன்
பணியிடச்சோலைதோறும்பைம்பொழில்விளாகத்தெங்கள்
அணைவினைக்கொடுக்குமாநூரப்பனையஞ்சினேனே.

(௬)

தாழ்வெனூந்தன்மைவிட்டுத்தனத்தையேமனத்திலவைத்து
வாழ்வதேகருதித்தொண்டர்மறுமைக்கொன்றியகில்லார்

ஆழ்குழிப்பட்டபோதுவலக்கணிலொருவர்க்காவர்
யாழ்முயன்றிருக்குமாருரப்பனையஞ்சினேனே.

(எ)

உதிரநீரிதைச்சிக்குப்பையெடுத்ததுமே
வருவதோர்மாயக்கரைவாழ்வதோர்வாழ்வுவேண்டேன்
கரியமாலயனுந்தேடிக்கழலடிக்காணமாட்டா
அரியயாங்கின்மவாருரப்பனையஞ்சினேனே.

(அ)

பொய்த்தன்மைத்தாயமாயப்போர்வையைமெய்யென்றெண் னும்
வித்தகத்தாயவாழ்வுவேண்டினான்விரும்பகில்லேன்
நராளுமுடிகளாலவணங்குவார்க்கு
அத்தன்மைத்தாகுமாருரப்பனையஞ்சினேனே.

(க்)

தஞ்சொலாரநுள்பயக்குந்தமியனேன்மடமுலைக்கண்
அஞ்சொலார்பயிலுமாருரப்பனையுரன் அஞ்சிச்
செஞ்சொலால்நயந்தபாடல்கிந்தியாவேத்தவல்லார்
நஞ்சலாங்கண்டத்தெங்கள்நாதனைநட

(க)

ம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில்

முதல்வன் - வான்மீகநாதர்; முதல்வி - அல்லியல்

மமை.

க. திருப்புத்தூர் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சுகரியையுரித்தீரெரித்தீர்வருமுப்புரங்கள்
சிலைக்குங்கொலைச்சேவுகந்தேற்றொழியீர்சில்பலிக்குலகடொறுஞ்செலவொழியீர்
கலைக்கொம்புங்கரியுருப்புமிடறிக்கலவம்மயிற்பீலியுங்காரகிலும்
அலைக்கும்புனல்சேரரிசிற்றென்கரையழகார்திருப்புத்தூரழகனீரே.

(ச)

அருமலரோன்சொமொன்றறுத்தீர்செறுத்தீர்முற்குலத்திலந்தகனைத்
திருமகள்கோன்றெடுமால்பலநாள்சிற்பாகியபூசனைசெய்பொழுதில்
ஒருமலராயிரத்திற்குறைவானிறைவாகவோர்கண்மலர்சூட்டலுமே
பொருவிமலாழிபுரிந்தளித்தீர்பொழிலார் திருப்புத்தூர்புனிதனீரே.

(உ)

தரிக்குந்தரைநீர்தழல்காற்றந்தாருஞ்சந்திரன்சவிதாவியமானனானீர்
சரிக்கும்பலிக்குத்தலையங்கையெந்தித்தையலார்பெய்யக்கொள்வதுதக்கதன்றல்
முரிக்குந்தளிர்ச்சந்தனத்தொடுவெயுமுழங்குந்திரைக்கைகளால்வாரிமோதி
அரிக்கும்புனல்சேரரிசிற்றென்கரையழகார்திருப்புத்தூரழகனீரே.

(ங)

கொடியுடைமும்மதில்வெந்தழியக்குன்றம்விலலநாணியிற்கோலொன்றினால்
இடிபடவெய்தெரித்தீரிமைக்குமளவினுமக்காரெதிரெம்பெருமான்
சடிபடுங்குணையான்சுருப்புச்சிலைக்காமனைவேவக்கடைக்கண்ணினால்
பொடிபட்டோக்கியதென்னெகொல்லோபொழிலார் திருப்புத்தூர்புனிதனீரே.

(ச)

வணங்கத்தொழுவாரவார்மால்பிரமன்மற்றும்வானவர் தானவர்மாமுனிவர்
உணங்கற்றலையிலபலிகொண்டலென்னையுலகங்களெல்லாமுடையிருரையீர்

இணங்கிக்கயல்சேவீளவானைபாயவினக்கெண்டைதுள்ளக்கண்டிருந்தவன்னம்
அணங்கிக்குணங்கொளரிசிற்றென்கரையமுகார்திருப்புத்தூரழகனீரே.

* அகத்தடிமைசெய்யுமந்தணன்தான் அரிசிற் புனல்கொண்டெவந்தாட்டுகின்றான்
மிகத்தளர்வெய்திக்குடத்தைபுதும்முடிமேல்விழுத்திட்டுநடுங்குதலும்
வகுத்தவனுக்குரித்தற்படியும்வருமென்றொருகாசினேநின்மறன்றிப்
புகழ்த்துணைகைபுகச்செய்துகந்தீர்பொழிலார்திருப்புத்தூர்ப்புனிதனீரே. (சு)

பழிக்கும்பெருந்தக்கனெச்சம்மழியப்பகலோன்முதலாப்பலதேவரையுந்[மிடற்றீர்
தெழித்திட்டவரங்கஞ்சிதைத்தருளுஞ்செய்கையென்னகொலோமைகொள்செம்
விழிக்குந்தழைப்பீவியோடேலமுந்திவிளங்குமணிமுத்தொடுபொன்வரன்றி
அழிக்கும்புனல்சேரரிசிற்றென்கரையமுகார்திருப்புத்தூரழகனீரே. (ஏ)

பறைக்கெனடும்பேய்க்கணம்பாடல்செய்யக்குறட்பாரிடங்கன்பறைதாமுழக்கப்
பிறைக்கொள்சடைதாழப்பெயர்ந்துநட்டம்பெருங்காடாங்காகநின்றாடலென்னே
கறைக்கொள்மணிகண்டமுந்தினடோள்சுருங்காங்காளிரந்தன்னிலங்கச்சுமாகப்
பொறிக்கொள்ளரவம்புணந்தீர்பலவும்பொழிலார்திருப்புத்தூர்ப்புனிதனீரே. (அ)

மழைக்கண்மடவானையோர்பாகம்வைத்தீர்வளர்புன்சடைக்கங்கையவைத்துகந்
முழைக்கொள்ளரவோடென்பணிகலனமுழுநீறுமெய்ப்பூசுதலென்னேகொலோ[தீர்
கழைக்கொள்ளரும்புங்கதவிக்கனியுங்கமுகின்பழக்காயுங்கவரந்துகொண்டிட்
டழைக்கும்புனல்சேரரிசிற்றென்கரையமுகார்திருப்புத்தூரழகனீரே. (க)

ஒடிக்கும்முலகங்கனையென்றதனையும்க்கேயமுதாகவுன்னிருமிழர்
இடிக்குமழைவிழ்த்திழுத்திட்டருவியிருபாலுமோடியிரைக்குந்திரைக்கை
அடிக்கும்புனல்சேரரிசிற்றென்கரையமுகார்திருப்புத்தூரழகனீரே. (கஉ)

காரூர்மழைபெய்துபொழியருவிக்கழையோடகிலுந்திட்டிருகரையும்
போரூர்புனல்சேரரிசிற்றென்கரைப்பொழிலார்திருப்புத்தூர்ப்புனிதர்தம்மை
ஆரூரனருந்தமிழைத்திணைடந்தழகாலுரைப்பார்களுங்கேட்பவரும்
சீரூர்தருதேவர்கணங்கொளாடுமிணங்கிச்சிவலோகமதெய்துவரே. (கக)

திருச்சிற்றாமபலம்.

இத்தலம் பாண்டிநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - திருப்புத்தூரீசர்; முதல்வி - சிவசுவாமியம்மை.

* திருப்புத்தூரென்னுமித்திருப்பதியிலே, ஆகிசைவ பிராமணகுலத்திலே திருவவ
தாரஞ்செய்து, புகழ்த்துணையானாரெனத் திருநாமம்பெற்று, மிகுந்த சிவநேசத்துடன்
சிவலிங்கப்பெருமாத்குத் திருமஞ்சனமாதி யுபசாரங்கள் ஆகமவிதிவழாது இயற்றி வருங்
கால், பஞ்சமநேரிட்டுச் சின்னாளுணவின்றித் திருமேனி வாடியு முோர்தினத் திருமஞ்ச
னஞ்செய்கையில் குடநுழிச் சிவபெருமான் திருமுடிக்கண் வீழலும், நாமனார் பெருந்
தகையஞ்சி நடுங்குதல் திருவுளத்திற்கொண்டு திரிபுரமெறித்த விரிசடைக்கடவுள் பஞ்சம்
நீங்கும்எனவும் அப்பெரியார்க்கோர் படிக்காசு அருஞ்செய்த அருட்பெற்றியை விளக்குவது

கஃ. திருக்கச்சியனேகதங்காவதம் - பண் - இத்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

தேனெய்யுரிந்துழல்செஞ்சடையம்பெருமானதிடந்திகழைக்கணையக்
கோனையரித்தெரியாடியிடங்குலவானதிடங்குறையாமறையாம்
மாணையிடக்கதொர்கையனிடம்மதமாறுபடப்பொழிபும்மலைமல்
யானையுரித்தபிரானதிடங்கலிக்கச்சியனேகதங்காவதமே.

(க)

கூறுடைக்குழிகட்பகுராயனபேயுக்கந்தாடின்னேரோரியிட
வேறுபடக்குடகத்திலையம்பலவாணனின்றூடல்விரும்புமிடம்
ஏறுவிடைக்கொடியெம்பெருமானிமையோர்பெருமானுமையாள் கணவன்
ஆறுசடைக்குடையப்பனிடங்கலிக்கச்சியனேகதங்காவதமே.

(உ)

கொடிகளினிடக்குயில்கூவுமிடம்மபிலாஹும்பிடம்மழவாளுடைய
கடிகொள் புனற்சடைகொண்டறுதற்கணைக்கண்டனிடம்பிறைத்தண்டமுடிச்
செடிகொள் வினைப்பகைத்திருமிடந்திருவாகுமிடந்திருமார்பகலத்
தடிகளிடம்மழல்வண்ணனிடங்கலிக்கச்சியனேகதங்காவதமே.

(ங)

கொங்குறுழைத்தனவண்டறைகொன்றையுங்கங்கையுந்திற்குஞ்சுடை
மங்குறுழைமலைமங்கையைநகையைப்பங்கினிற்றங்கவுவந்தருள்செய்
சங்குறுழைச்செவிகொண்டருவித்திரள்பாயவியர்த்தழல்போலுடைத்தம்
அங்கைமழுத்திகழ்கையனிடங்கலிக்கச்சியனேகதங்காவதமே.

(ச)

பைத்தபடத்தலையாடாவம்பயில்கின்றவிடம்பயிலப்புகுவார்
சித்தமொருநெறிவைத்தவிடந்திகழ்கின்றவிடந்திருவானடிக்கே
வைத்தமனத்தவர்பத்தர்மனங்கொளவைத்தவிடம்மழவாளுடைய
அத்தனிடம்மழல்வண்ணனிடங்கலிக்கச்சியனேகதங்காவதமே.

(சு)

தண்டமுடைத்தருமன்றமரென்றமரைச்செயும்வன்றுயர்தீர்க்கும்பிடம்
பிண்டமுடைப்பிறவித்தலையின்றினைப்பவராக்கையைநீக்குமிடம்
சண்டமுடைக்கருஞ்சைநுகர்ந்தபிரானதிடங்கடலேழுகடந்
தண்டமுடைப்பெருமானதிடங்கலிக்கச்சியனேகதங்காவதமே.

(ஈ)

கட்டுமயக்கமறுத்தவர்கைதொழுதேத்துமிடங்ககிரோனெளரியல்
விட்டுமிடம்விடையூர்தியிடங்குயிற்பேடைதன்சேவலொடாடுமிடம்
மட்டுமயங்கபவிழந்தமலரொருமாதவியோடுமணம்புணரும்
அட்டபுயங்கப்பிரானதிடங்கலிக்கச்சியனேகதங்காவதமே

(எ)

புலையுடையதாழுதுய்துமென்னுதவாதமபுரமுனறுமபொடிபடுத்த
வில்லியிடம்விரவாதுயிருண் ணும்வெங்காலனைக்கால்கொடுவீந்தவியக்
கொல்லியிடங்குளிர்மாதவிமவவல்குரவகுளங்குருக்கத்திபுன்னை
அல்லியிடைப்பெடைவண்டுறங்குங்கலிக்கச்சியனேகதங்காவதமே.

(அ)

சங்கைய

னகையாட

மங்கையவண்மகிழ்ச்சுகாட்டிடைநட்டநின்றமுடியசங்கரனெம்

அங்கையனல்லனலேந்தும்வன்கனல்சேரொளியன்னதோர்பேரகலத்
தங்கையவன் னுறையென்றவிடங்கலிக்கச்சியனேகதங்காவதமே.

(க)

விடுபெறப்பலவழிகணின் றுதினைக்குமிடம்வினைதீருமிடம்
பிடுபெறப்பெரியோரதிடங்கலிக்கச்சியனேகதங்காப்பனிடம்
பாடுமிடத்தடியான்புகழாரனுரைத்தவிம்மாலேகல்பத்தும்வல்லார்
கடுமிடஞ்சிவலோகனிடங்கலிக்கச்சியனேகதங்காவதமே.

(கர)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் தொண்டைநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - காவதேசுவரர்; முதல்வி - காமாகுலியம்மை.

கக. திருப்புவணம் - பண் - இந்தளம்.

ம்பலம்

டையார்திருமாலயனாலும்
உருவுடையாருமையானையோர்பாகம்
பரிவுடையாரடைவார்வினைதிர்க்கும்
புரிவுடையாருறையுணமீதோ.

(க)

எண்

- ம

வார்வினைதாப்பார்

யார்பலர்பாடப்

(உ)

தெள்ளியபேய்பலபூதமவற்
நள்ளிருள்நட்டமதாடல்ந
புள்ளுவராகுவர்க்கவர்தாமும்

ார.

(ங)

பயவக

சுனலுடைமாமழுவேந்தியோர்கையில்
அனலுடையாரழகார்தருசென்னிப்

(ச)

நடையுடைநல்லெருதேறுவார்நல்லார்
கடைகடை

துடியிடைநன்மடவாரொடுமார்பில்
பொடியணிவாருறையுணமீதோ.

(ரு)

மின்னையாள் திருமேனி விளங்குவார்
தன்னம்பாகமதாடியசங்கரன்

(சு)

மிக்கிறையேயவன் றன்மதியாவிட
நக்கிறையேவிடலாவிடவென்றி
நெக்கிறையேநினைவார்தனிநெஞ்சம்
புக்குறைவா னுறைபூவணமீதோ.

(எ, அ, கூ)

சீரின்மிகப்பொலியுந்திருப்புவணம்

வை

பாரிலுரைப்பவர்பாவமறுப்பரே.

(க0)

ம்பலம்.

இத்தலம் பாண்டிநாட்டில் உள்ளது

முதல்வன் - பூவணநாதர்; முதல்வி

கஉ திருநாட்டுத்தொகை - பண் -

ம.

திருச்சிற்றம்பலம்

வீழ்க்காலனைக்கால்கொடுபாய்ந்தவிலங்கலான்
கூழையேறுகந்தானிடங்கொண்டதுங்கோவனார்
தாழையூர்தகரீர்தக்கரூர்தருமபுரம்
வாழையூர்தகருமவளர்மருகாட்டுமருகலே.

(க)

அண்டத்தண்டத்தினப்புறத்தாடுமுதலூர்
தண்டந்தோட்டந்தண்டங்குறைதண்டலையாலங்காடு

கரை

கொண்டாட்டுக்கொண்டல்குறுக்கைநாட்டுக்குறுக்கையே.

(உ)

மூலனார்முதலாயமுக்கண்ணன்முதல்வனார்
நாலனார்நரையேறுகந்தேறியநம்பனார்
கோலநீர்மன்குற்றலங்குரங்கணின்முட்டமும்
வேலனார்வெற்றியூர்வெண்ணிக்கூற்றத்துவெண்ணியே.

(ங)

தேங்குருந்திருச்சிற்றம்பலமுஞ்சிராப்பள்ளி
பாங்குரெங்குள்பிரானுறையுங்கடம்பந்துறை
பூங்கூரும்பரமன்பரஞ்சோதிபயிலுமூர்
நாங்கூர்நாட்டுநாங்கூர்நறையூர்நாட்டுநறையூரே.

(ச)

குழலைவென்றமொழிமடவாளையோர்கூறனும்
மழலையேற்றுமணைநிடந்தடமால்வரைக்
கிழவன்கீழைவழிப்பழையாறுகிழையமும்
மிழலைநாட்டுமிழலைவெண்ணிநாட்டுமிழலையே.

5ச்சுழியல்திருக்கானப்பேர்

பன்னார்புக்குறையும்பரமர்க்கிடம்பாய்நலம்
என்னாரெங்குள்பிரானுறையுந்திருத்தேவனார்
பொன்னார்நாட்டுப்பொன்னார்புரிசைநாட்டுப்புரிசையே.

(சு)

சுழநாட்டுமாந்தோட்டந்தென்னாட்டிராமேச்சுரம்
சோழநாட்டுத்துருத்திரெய்த்தானந்திருமலை
ஆழியூரனநாட்டுக்கெல்லாமணியாகிய
கிழையிலநார்க்கிடங்கிள்ளிகுடியதே.

(67)

நாளுநன்னிலந்தென்பனைபூர்வடகஞ்சனூர்
நீளநீர்சடையாணெல்லிக்காவுநெடுங்களம்

வேளார்நாட்டுவேளார்விளத்தூர்நாட்டுவிளத்தூரே.

(68)

தழுவமேனியன்நையலோர்பாகமமர்ந்தவன்
தொழுவந்தொல்லினைதீர்க்கின்றசோதிசோற்றுத்துறை
கழுவங்கோவையுடையவன்காதலிக்கும்பிடம்
பழனம்பாம்பணிபாம்புரந்தஞ்சைதஞ்சாக்கையே.

மைகொள்கண்டெண்ணடோளன்முக்கண்ணன்வலஞ்சுழி
பைகொள்வாளரவாட்டித்திரியும்பரமனூர்
செய்யில்வாளோகள்பாய்ந்துகொந்திருப்புன்கூர்நன்
றையன்மேயபொழிலணியாவதுறைமதே.

(69)

பணநா

ஆணையாமடியார்க்குத்தொழப்படுமாதியை
நாணியூரன்வனப்பகையப்பன்வன்றெண்டன்சொல்
பாணியாவிவையேத்துவார்சேர்பரலோகமே.

(70)

திருச்சிற்றம்பலம்.

கங்.

ர் - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

யார

யார்பெண்ணைவடபால்

தலைவாவுணைவேண்டிக்கொள்வேன்தவநெறியே.

(71)

ம.

யார்பெண்ணைவடபால்

ந்துறைபூர்

அத்தாவுணைவேண்டிக்கொள்வேன்தவநெறியே.

(72)

கந்தங்கமழ்காரகில்சந்தனமுந்திச்

வடபால்

மந்தபலமாநடமா

எந்தாயுணைவேண்டிக்கொள்வேன்தவநெறியே.

(73)

அரும்பார்ந்தனமல்லிகைசெண்பகஞ்சாடிச்

சுழிம்பார்க்கொணர்ந்தெற்றியார்பெண்ணைவடபால்

சுரும்பார்மொழிக்கன்னியராடுந்துறைபூர்

எரும்பாவுணைவேண்டிக்கொள்வேன்தவநெறியே.

(74)

பாடார்ந்தனமாவும்பலாக்கஞஞ்சாடி.
நாடாடவந்தெற்றியோர்பெண்ணைவடபால்
மாடார்ந்தனமானிகைசூழ்ந்துறையூர்
வேடாவுணவேண்டிக்கொள்வேன்தவநெறியே.

மட்டார்மலர்க்கொன்றையும்வன்னியுஞ்சாடி.
மொட்டாரங்கொணர்ந்தெற்றியோர்பெண்ணைவடபால்
கொட்டாட்டொடுபாட்டொலியோவாத்துறையூர்ச்
சிட்டாவுணவேண்டிக்கொள்வேன்தவநெறியே.

(சு)

மாதார்மழிந்திலியும்வண்ணுரைபுத்தித்
தாதார்க்கொணர்ந்தெற்றியோர்பெண்ணைவடபால்
போதார்ந்தனபொய்கைகள்சூழ்ந்துறையூர்
நாதாவுணவேண்டிக்கொள்வேன்தவநெறியே.

(சு)

கொய்யாமலர்க்கொங்கொடுவேங்கையுஞ்சாடிச்
செய்யாரங்கொணர்ந்தெற்றியோர்பெண்ணைவடபால்
மையார்தடங்கண்ணியராடுந்துறையூர்
ஐயாவுணவேண்டிக்கொள்வேன்தவநெறியே.

(அ)

விண்ணார்ந்தனமேகங்கள்தின்றுபொழிய
மண்ணார்க்கொணர்ந்தெற்றியோர்பெண்ணைவடபால்
பண்ணார்மொழிப்பாவையராடுந்துறையூர்
அண்ணாவுணவேண்டிக்கொள்வேன்தவநெறியே.

(சு)

மாவாய்ப்பிளந்தானும்மலர்மிசையானும்
ஆவாவவர்தேடித்திரிந்தலமந்தார்
பூவார்ந்தனபொய்கைகள்சூழ்ந்துறையூர்த்
தேவாவுணவேண்டிக்கொள்வேன்தவநெறியே.

(க0)

கையாற்றொழுதேத்தப்படுந்துறையூர்மேல்
பொய்யாத்தமிழூரனுரைத்தனவல்லார்
மெய்யேபெறுவார்கள் தவனெறிதானே.

(கக)

ஸம்.

~ இத்தலம் நடுநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - துறையூர்ப்பர்; முதல்வி - பூவ்

கசு. திருப்பாச்சிலாச்சிராமம் - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

வைத்தனன் நனக்கேதலையுமென்னுவும்நெஞ்சமும்வஞ்சமொன்றின் நி
உய்த்தனன் நனக்கே திருவடிக்கடிமையுரைத்தக்கா லுவமனையொக்கும்
பைத்தபாம்பார்த்தோர்கோணத்தோடுபாச்சிலாச்சிராமத்தெம்பரமர்
பித்தரையொத்தோர்நச்சிலராகிவிவரலாகிலையோபிராரூர்.

(க)

அன்னையெயின்னெனத்தனையென்னெனாடிகளையமைபுமென்றிருந்தேன்
என்னையுமொருவனுள்ளென்றுகருதியிறையிறைதிறுவருள்காட்டாய்

அன்னமாம்பொய்கைசூழ்தருபாச்சிலாச்சிராமத்துமையடிகள்
பின்னையெயடியார்க்கருள்கெய்வதாகிவிவரலாதில்லையோபிரானார்.

(உ)

உற்றபோதல்லா லுறுதியையுணரே னுள்ளமேயமைபுமென்றிருந்தேன்
செற்றவாற்புரமுன்றெறியெழச்செற்றசெஞ்சடைநஞ்சடைகண்டார்
அற்றவார்க்கருள்கெய்வாச்சிலாச்சிராமத்தடிகள் தாமியாதுசொன்னாலும்
பெற்றபோதுகந்துபெறுவிடிவிகழிவிவரலாதில்லையோபிரானார்.

(ங)

நாச்சிலைபசுநமர்பிறென்று நன்றுதிதென்கிலர்மற்றோர்
பூச்சிலைநெஞ்செப்பான்வினைகழனிப்புள்ளினஞ்சிலம்புமாம்பொய்கைப்
பாச்சிலாச்சிராமத்தடிகளென்றிவர்தாம்பலரையுமாட்கொள்வார்பரிந்தோர்
பேச்சிலெரான்றைத்தரவிவராகிவிவரலாதில்லையோபிரானார்.

(ச)

வரிந்தவெஞ்சிலையாலந்தரத்தெயிலைவாட்டியவகையினரே னும்
புரிந்தவநாளேபுடிமுத்தக்கவடிமைபோருளாள்வீழாநாளாகிப்
பரிந்தவார்க்கருள்கெய்வாச்சிலாச்சிராமத்தடிகள் தாமியாதுசொன்னாலும்
புரிந்தினைப்போதிற்றேர்வதே தயாகிவிவரலாதில்லையோபிரானார்.

(ரு)

அடித்தவமல்லாரையுமறியேனாவதுமறிவரெம்மடிகள்
படைத்தலைச்சுலம்பற்றியகையர்பாச்சிலாச்சிராமத்தெம்பரமர்
லானாவீவரலாதில்

(சு)

கையதுகபாலங்காடுறைவாழ்க்கைகட்டங்கமேந்தியகையர்
மெய்யதுபுரிநுண்மினிரும்புன்சடைமேல்வெண்டிங்கள் குடியவிகிர்தர்
பையரவல்குற்பாவையரடும்பாச்சிலாச்சிராமத்தெம்பரமர்
மெய்யரேயொத்தோர்பொய்கெய்வதாகிவிவரலாதில்லையோபிரானார்.

(ஊ)

ரேன்றெஞ்சமேதஞ்சமென்றிருந்தேன்
ம்படிந்தேத்திக்குங்குலம்பகலும்கருத்தினும்கைகொழுதெழுவேன்
பணம்படுமரவம்பற்றியகையர்பாச்சிலாச்சிராமத்தெம்பரமர்
பிணம்படுகாட்டிலாடுவதாகிவிவரலாதில்லையோபிரானார்.

(அ)

குழைத்துவந்தோடிக்கூடுகிறெஞ்செருற்றேவல்காடொறுஞ்செய்வான்
இழைத்தாள்கடவாரன்பிலரேனுமெம்பெருமானென்றெப்போதும்
அழைத்தவார்க்கருள்கெய்வாச்சிலாச்சிராமத்தடிகள் தாமியாதுசொன்னாலும்
பிழைத்ததுபொறுத்தொன்றிலிராகிவிவரலாதில்லையோபிரானார்.

(ஐ)

துணிப்படுமுடையுஞ்சண்ணவண்ணீறுந்தேற்றமுஞ்சிந்தித்துக்காணில்
பணிப்படுமரவம்பற்றியகையர்பாச்சிலாச்சிராமத்தெம்பரமர்
பிணிப்ப.

(க)

ஒருமையெயல்லெனெழுமையுமடியேனடியவர்க்கடியனுமானேன்
உரிமையா லுரியேனுள்ளமுருருகுமொண்மலர்ச்சேவடிக்காட்டாய்
அருமையாம்புகழார்க்குநர் செய்யுமபாச்சிலாச்சிராமத்தெம்மடிகள்
பெருமைகள் பேசுச்சிறுமைகள் செய்யிலிவரலாதில்லையோபிரானார்.

(கக)

ஏகினவல்லிகழ்ந்தனவல்லவெம்பெருமானென்றெப்போதும்
பாயினபுகழான்பாச்சிலாச்சிராமத்தடிகளையடிதொழப்பண்ணுள்
வாயினற்குறிமனத்தினுனினைவான்வளவயனுவலாழநான்
பேசினபேச்சைப்பொறுத்திராகிலிவரலாதில்லையோபிரானார்.

(கஉ)

பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - மாற்றறிவாதர்; முதல்வி - பாலசந்தரநாயகி.

கரு. திருநாட்டியத்தான்குடி - பண் - தத்தராகம்.

திருச்சிறம்பலம்

ஒவதோரவங்கண்டஞ்சேன்புறங்காட்டாடல்கண்டுகழேன்
பேணீராகிலும்பெருமையுணர்வேன்பிறவேனாகிலுமறவேன்
காணீராகிலுங்காண்பனென்மனத்தாற்கருதீராகிலுங்கருதி
நானேலும்மடிபாடுதொழியேனாட்டியத்தான்குடிநம்பி.

(க)

கச்சேர்பாம்பொன்றுகட்டினிறிகாட்டெல்லியிலாடலைக்கவரவன்
துச்சேனென்மனம்புகுந்திருக்கின்றமைசொல்லாய்திப்பியபூர்த்தி
வைச்சேயிடர்களைக்களைந்திவல்லமணியேமாணிக்கவண்ணு
நச்சேனெருவரைநானுமையல்லாநாட்டியத்தான்குடிநம்பி.

(உ)

அஞ்சாதேயும்காட்செயவல்லேனியாதினுக்காசைப்படுகேன்
பஞ்சேர்மெல்லடிமாமலைமங்கைபங்காவெம்பரமேட்டி
மஞ்சேர்வெண்மதிசெஞ்சடைவைத்தாமணியேமாணிக்கவண்ணு
நஞ்சேர்கண்டாவெண்டலையேந்திநாட்டியத்தான்குடிநம்பி.

(ங)

கல்லேனல்லேனின்புகழடிமைகல்லாதேபலகற்றேன்
நில்லேனல்லேனின்வழிநின்றார்க்குமுடைநீதியைநினைய
வல்லேனல்லேன்பொன்னடிபரவமாட்டேன்மறுமையைநினைய
நல்லேனல்லேனனும்கல்லாநாட்டியத்தான்குடிநம்பி.

(ச)

நார்பூங்குழைமலைகனகனைவனைக்கருதாதார்தம்மைக்கருதேன்
ஒட்டிராகிலொட்டுவனடியேனும்மடியடைந்தவர்க்கடிமைப்
பட்டேனாகிலும்பாடுதொழியென்பாடியுநாடியுமறிய
நட்டேனாதலால்நான்மறக்கில்லேனாட்டியத்தான்குடிநம்பி.

(ரு)

படப்பாற்றன்மையில்நான்பட்டெதல்லாம்படுத்தாயென்றல்லப்பறையேன்
குடப்பாச்சிலுறையென்கோக்குளிரவானேனாகுற்றுதைத்தானே
மடப்பாற்றயிரொடுநய்க்கிழந்தாடுமறையோகிமங்கைபங்கா
நடப்பிராகிலும்சுடப்பனும்மடிக்கோட்டியத்தான்குடிநம்பி.

(சு)

ஐவாயரவினமதியுடன்வைத்தவழகாவமரர்கள் தலைவா
எய்வான்வைத்ததோரிலக்கினையனைதாரினைந்தேனுள்ளமுள்ளவும்
உய்வானெண்ணிவந்துமடியடைந்தேனுகவிராகிலுமுகப்பன்
வைவானன் துமக்காட்டப்பட்டதடியேனுட்டியத்தான் குடிநம்பி. (எ)

கலியேன்மானுடவாழ்க்கையொன்றாகக்கருதிடற்கண்கணீர்பில்கும்
பலிதேர்துண்பதோர்பண்புகண்டிகழேன்பகவேயேறினும்பழியேன்
வலியேயாகிலும்வணங்குதலொழியேன்மாட்டேன்மறுமையெனினையேன்
நலியேனொருவரைநானுமையல்லாநுட்டியத்தான் குடிநம்பி. (அ)

குண்டாடிச்சமண்சாக்கியப்பேய்கள்கொண்டாராகிலுங்கொள்ளக்
கொண்டாடித்தொழுவார்தொழக்கண்டுதொழுதேனென்வினையோக
நண்டாடும்வயற்றண்டலைவேலிநாட்டியத்தான் குடிநம்பி. (க)

கூடாமன்னரைக்கூட்டத்துவென்றகொடிமன்கோட்புலிசென்னி
நாடார்தொல்புகழ்நாட்டியத்தான் குடிநம்பியைநாளுமறவாச்
சேடார்பூங்குழற்சிக்கடியப்பன்திருவாரூரனுரைத்த
பாடாராகிலும்பாடுமின்றெண்ணூர்பாடும்பாவம்பற்றமே. (கௌ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

சூதல்வன் - இரத்தினகிரிநாதர்; முதல்வி - மலர்மங்கையம்மை.

கசு. திருக்கலயநல்லூர் - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சூரும்பைமுலைமலர்க்குழலி கொண்டதலங்கண்டு குறிப்பினெடுஞ் சென்ற
வந்தன் குணத்தினைநன்கறிந்து, விரும்புவாங்கொடுத்தவனோ வேட்டருளிச்செய்த
விண்ணவர்கோன் கண்ணுதலோன் மேலியலூர்வினவில், அரும்பருகேசரும்பருவ
அறுபதம்பண்பாட அணிமயில் கண்டமாடு மணிபொழில் குழையலின், கரும்பருகே
சுருங்குவனோ கண்வளருங்கழனிக் கமலங்கண்முகமலருங் கலயநல்லூர்காணே. (1)

செருமேவுசலந்தரனைப் பிளந்தசுடராழி செங்கண்மலர்பங்கயமாச் சிறந்தா
- கருளி, இரண்மேலுமந்தகன்மேற் றிரிகுலம்பாய்ச்சி யிந்திரனைத்தோண்முரி
த்த விறையவனூர்வினவில், பெருமேதைமறையொலியும் பேரிழுழவொலியும்
பிள்ளையினந்துள்ளிவினோ யாட்டொலியும்பெருகக், கருமேதிபுன்மண்டக் கயன்
மண்டக்கமலங் களிவண்டிழ்க்கணிமிரியுங் கலயநல்லூர்காணே. (௨)

இன்டைமலர்கொண்டுமண விலிங்கமதியற்றி யினத்தாவின்பாலாட்ட விட
றியதாதையைத்தாள், துண்டமிடுசண்டியடி யண்டார்தொழுதேத்தத் தொடர்ந்த
வனைப்பணிகொண்ட விடங்கனனூர்வினவில், மண்டபமுங்கோபுரமு மாளிகை
சூரிகையும மறையொலியும்விழவொலியு மறுகுணிறவெய்திச், கண்டவர்கண்
மணங்கவரும் புண்டரிகப்பொய்கைக் காரிகையார்குடைந்தாடுங் கலயநல்லூர்
காணே. (௩)

118

தண்கமலப்பொய்கைபுடை சூழ்ந்தழகார்தலத்தில் தடங்கொள்பெருங்கோயில் தனிற் றக்கவகையாலே, வண்கமலத்தயன்முன்னாள் வழிபாடுசெய்ய மகிம்ந்தருளியிருந்தபரன் மருவியூர்வினவில், வெண்கவரிகளும்பீலி வேங்கையொடு கோங்கின் விரைமலரும்விரவுபுன லரிசிலின்றென்கரைமேல், கண்கமுகின்பூம் பாளை மதுவாசக்கலந்த கமழ்தென்றல்புகுந்துலவு கலயநல்லூர்காணே. (க)

தண்புன லுய்யவயம்மிதழ - யான,
இக் காமரமுன்பாடி, உண்பலிகொண்டுழல்பரம னுறையுமூர்நிறைநீர் ஒழுகுபுன லரிசிலின்றென் கலயநல்லூர்தனை, நண்புடையன்கடைய னிசைஞானிசிறுவன் நாவலர்கோனாரு னுவினயத்துரைசெய், பண்பயிலும்பத்துமியை பத்திசெய்து நித்தம் பாடவல்லாரல்லலொடு பாவயிலர்தாமே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - அமிர்தகலாநாதர்; முதல்வி - அமிர்தவல்லி.

கௌ. திருவண்ணையநல் லூருந் - திருநாவ லூரும்-

பண் - நடட்டராகம்.

மேவலர்முப்புரம்

ரம்

ஏவலனார்

காண்ட

நாவல

நாவ லூரே.

(க)

தன்மையினாலடியேணத்தாமாட்கொண்டநாட்சபமுன்
வன்மைகள் பேசிடவன்றொண்டனென்பதோர் வாழ்வுதந்தார்
புன்மைகள் பேசவும்பொன்னைத்தந்தென்னைப்போகம்புணர்த்த
நன்மையினார்க்கிடமாவதுநந்திருநாவ லூரே.

(உ)

வேகங்கொண்டே

யா

ஆகங்கொண்டார்வெண்ணையநல் லூரில்வைத்தென்னையாளுங்கொண்டார்
போகங்கொண்டார் * கடற்கோடியின்மோடியைப்பூண்பதாக
நாகங்கொண்டார்க்கிடமாவதுநந்திருநாவ லூரே.

(ங)

அஞ்சங்கொண்டாடுவரானிற்சேவினையாட்சிகொண்டார்
தஞ்சங்கொண்டாரடித்தண்டியைத்தாடுமெனவைத்துத்தார்
நெஞ்சங்கொண்டார்வெண்ணையநல் லூரில்வைத்தென்?

உடமாவது

(ச)

* கடற்கோடி யென்பது - கோடிக்குழை ரென்னுந்தலம். மோடி என்பது அங்கு
னவ

உம்பரார்கோணத்திண்டோள் முரித்தாருரித்தார்கனிற்மைச்
செம்பொனார் தீவண்ணர் தூவண்ணர் நிறோராவணத்தால்
எம்பிரானார் வெண்ணையநல் லூரில்வைத்தென்னையாளுங்கொண்ட
நம்பிரானார்க்கிடமாவ துநந்திருநாவ லுரே.

(ரு)

கோட்டங்கொண்டார்குடமுக்கிலுங்கோவ லுங்கோத்திட்டையும்
வேட்டங்கொண்டார் வெண்ணையநல் லூரில்வைத்தென்னையாளுங்கொண்டார்
ஆட்டங்கொண்டார்கில்லைச்சிற்மம்பலத்தேயருக்களை முன்
நாட்டங்கொண்டார்க்கிடமாவ துநந்திருநாவ லுரே.

(சு)

உச்சாதலபிறத்தலின் றிப்

போயகலாமைத்தன்பொன்னடிக்கெண்ணைப்பொருந்தவைத்த
வேயவனார் வெண்ணையநல் லூரில்வைத்தென்னையாளுங்கொண்ட
நாயகனார்க்கிடமாவ துநந்திருநாவ லுரே.

(எ)

வாயாடிமாமறையோதியோர்வேதியனுகிவந்து
தியாடியார்சினக்கேழலின்பின்சென்றோர்வேடுவனாய்
வேயாடியார்வெண்ணையநல் லூரில்வைத்தென்னையாளுங்கொண்ட
நாயாடியார்க்கிடமாவ துநந்திருநாவ லுரே.

(அ)

படமாடுமபாம்பணையானுக்கும்பாவைநல்லாந்தனக்கும்
வடமாமொல்லிடையேற்றுக்கும்பாகனய்வந்தொருநாள்
இடமாடியார்வெண்ணையநல் லூரில்வைத்தென்னையாளுங்கொண்ட
நடமாடியார்க்கிடமாவ துநந்திருநாவ லுரே.

(க)

மிடுக்குண்டென்றோடியோர்வெற்படுத்தான்வலியைநெரித்தார்
அடக்கங்கொண்டாவணங்காட்டிநல்வெண்ணையாளுங்கொண்டார்
தடுக்கவொண் ணாததோர்வேழத்தினையுரித்திட்டிமையை
நடுக்கங்கண்டார்க்கிடமாவ துநந்திருநாவ லுரே.

(கௌ)

நாதனுக்கூர்நமக்கூர்நாசின்கமுனையரையன்
ஆதரித்தீசனுக்காட்சையமுரணிநாவ லுரென்
நோதநற்றக்கவன்றெண்டனாருரனுரைத்ததமிழ்
காதலித்துங்கற்றங்கேட்பவர்தம்வினைகட்டறமே.

(கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் நடுநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - திருநாவலீசுவரர்; முதல்வி - சுந்தரவல்லியம்மை.

கஅ. மூப்பதுமில்லை - பண் - நட்பராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மூப்பதுமில்லைபிறப்பதுமில்லையிறப்பதில்லைச்
சேர்ப்பதுகாட்டாகத்தூரினுமாகச்சிந்திக்கில்லால்
காப்பதுவேள்விக்குடிதண்டுருத்தியெங்கோனரைமேல்
ஆர்ப்பதுநாகமறிந்தோ மேல்நாமிவர்க்காட்டிடோமே.

(க)

சுட்டக்காட...

சுட்டவெண்ணீரணிந்தாவெர்பாடுவர் தூயசெய்யால்
வட்டக்குண்டத்திலெரிவளர்த்தோம்பிமறைபரில்வார்
அட்டக்கொண்டிண்பதறிந்தோமெல்லநாமிவர்க்காட்படோமே. (௨)

பேருமோராயிரம்பேருடையார்பெண்ணோடா னுமல்லர்
ஊருமதொற்றியூர்மற்றையூர்பெற்றவாநாமறியோம்
காருங்கருங்கடல்நஞ்சமுதுண்டுகண்டங்குத்தார்க்
காரம்பாம்பாவதறிந்தோமெல்லநாமிவர்க்காட்படோமே. (௩)

ஏனக்கொம்பும்மிளவாமையும்பூண்டங்கோரேறுமேறிக்க
கானக்காட்டிற்றொண்டர்கண்டனசொல்லியுங்காமுறவே
மாணத்தோலொன்றையுதித்துப்பூவித்தோல்பியற்குமிட்டு
யாணத்தோல்போர்ப்பதறிந்தோமெல்லநாமிவர்க்காட்படோமே. (௪)

ஊட்டிக்கொண்டிண்பதோருணிலருரிடுபிச்சையல்லால்
பூட்டிக்கொண்டேற்றினையேறுவரேறியோர்பூதத்தம்பால்
பாட்டிக்கொண்டிண்பவர்பாழிதொறும்பலபாம்புபற்றி
ஆட்டிக்கொண்டிண்பதறிந்தோமெல்லநாமிவர்க்காட்படோமே. (௫)

குறவனாத்தம்மகன் தம்மகனார்மணவாட்டிகொல்லை
மறவனாராயங்கோர்பன்றிப்பின்போவதுமாயங்கண்டார்
இறைவனாராதியார்சோதியராயங்கோர்சோர்வுபடா
அறவனாராவதறிந்தோமெல்லநாமிவர்க்காட்படோமே. (௬)

பித்தரையொத்தொருபெற்றியர்நற்றவையெண்ணெப்பெற்ற
முற்றவையதம்மனைத்தந்தைக்குந்தவ்வைக்குந்தம்பிரானார்
செத்தவர்தந்தலையிற்பலிகொள்வதேதெய்வமாகில்
அத்தவமாவதறிந்தோமெல்லநாமிவர்க்காட்படோமே. (௭)

வான்

தம்பரமல்லவர்க்கித்திப்பவர்தடுமாற்றறுப்பார்
எம்பரமல்லவரென்னஞ்சத்துள் ளுமிருப்பதாகில்
அம்பரமாவதறிந்தோமெல்லநாமிவர்க்காட்படோமே. (௮)

கிந்திரனுக்குமிராவணனுக்குமருள்புரிந்தார்
மந்திரமோதுவர்மாமறைபாடுவர்மான்மறியர்
சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் முதுகையுடனாய்ந்தனியே
அந்தரஞ்செவ்வதறிந்தோமெல்லநாமிவர்க்காட்படோமே. (௯)

நான்நலத்தமிழைப்
பாடவல்லபரமன்னடியார்க்கடிமைவழுவா
நாடவல்லதொண்டனானாடபடுமாறுசொல்லிப்
பாடவல்லார்பரலோகத்திருப்பதுபண்டமன்றே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

கக. திருநின்றியூர் - பண் - தட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

அற்றவனாடியார்தமக்கா ராம
புற்றவனொம்பராபாரென்றுபலர்விரும்பும்
கொற்றவனார்குறுகாதவனாநெடுவெஞ்சரத்தால்
செற்றவனார்க்கிடமாவதுநந்திருநின்றியுரே. (க)

வாசத்தினர்மலர்க்கொன்றையுள்ளார்ஷடிவாரந்தரீறு
பூசத்தினர்புகலிநகர்போற்றுமெம்பண்ணியத்தார்
நேசத்தினுலெண்ணையாளுங்கொண்டார்நெடுமாகடல்குழம்
தேசத்தினர்க்கிடமாவதுநதிநுநின்றியூரே. (உ)

ரவசு

சங்கையை. 'டங்கடல் 5ஞ்சமுண்டார்
மங்கையோர்பாசுகிழந்தவிடம்வளமல்சுபுனம்
செங்கையல்பாயும்வயல்பொலியுந்திருநின் றியூரே, (ங)

ஆறுகந்தாரங்கநான்மறைபாரெங்குமாகியுடல்
 ஏறுகந்தாரிசையேழுக்கந்தார்முடிக்கங்கைதன்னை
 வேறுகந்தார்விநூலுகந்தார்பரிசாந்தமதாம்
 நீறுகந்தாருறையும்கிடமாந்திருநின்றியூரே. (சு)

வஞ்சங்கொண்டார்மனஞ்சேரில்லார்நறறெய்தயிர்ப்பால்
அஞ்சங்கொண்டாடியவேட்கையினாதிகைப்பதியே
தஞ்சங்கொண்டார் தமக்கென்றுமிருக்கைசரணடைந்தார்
செஞ்சங்கொண்டார்க்கிடமாவதுநகிருநின்றியூரே. (நீ)

ஜர்த்தவராடரவம்மரைமேற்புளியீருகிவை
பேர்த்தவராணையின்தோலுடல்வெம்புலால்கையகல்ப
பார்த்தவரின்னுயிர்பார்ப்படைத்தான்சிரமஞ்சிலொன்றைச்
சேர்த்தவருக்குமையுமிடமாந்திருநின்றியுரே. (சு)

தலைநிலையார்பலிசென்மகந்தோறுந்திரிந்தசெல்வர்
மலையுடையாளொருபாகம்வைத்தார்கமுனைத்தநன்னீர்
அலையுடையார்சடையெட்டுஞ்சுழலஅருடஞ்செய்
நிலையுடையாருமையுமிடமாந்திருநின்றியூரே. (௭)

எட்டுகந்தார்திசையேழுக்கந்தாரெழுத்தாறுமன்பர்
இட்டுகந்தார்ப்புலையிச்சிக்குமிநைவார்முன்னர்.
பட்டுகம்பாரிடைக்காலனைக்காய்ந்துபலிபிரந்துண்
சிட்டுகந்தார்க்கிடமாவதுநந்திருநின்றியூரே.

காலமுந்ராபி ிறுமாகிநின்றாகுழல்பேணவல்லார்
சீலமுஞ்செய்கையுங்கண்டெகப்பாரடிபோற்றிசைப்ப
மாலொடுநான்முந்நிரன்மந்திரத்தால்வணங்க
சுண்டவ டமாந ன் (க)

வாயார்மனத்தால்திணைக்குமவருக்கருந்த
தூயர்சுடுபொடியாடியமேனியர்வானிலென்றும்
மேயார்விடையுக்கந்தேறியவித்தகர்போந்தவர்க்குச்
சேயாரடியார்க்கணியவரூர்திருநின்றியூரே. (௧௦)

சேரும்புகழ்த்தொண்டர்செய்கையரூத்
சேருஞ்சுவகதியாயிருந்தாணத்திருநாவலா
ருநானுரைத்
பா
'ர. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - இலட்சுமீசுவார்; முதல்வி - உலகநாயகியம்மை.

௨௦. திருக்கோளிலி - பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

நீளநினைந்தடி
வாளனகண்மடவாளவள்வாடிவருந்தாமே
கோளிலியெம்பெருமான்குண்டையூர்ச்சிலநெல்லுப்பெற்றேன்
ஆளிலியெம்பெருமானவையட்டித்தரப்பணியே. (௧)

வண்டமுருங்குழலாளுமைநங்கையோர்பங்குடையாய்
விண்டவர்தம்புரமுன்றெரிசெய்தவெம்வேதியனே
தெண்டிரைநீர்வயல்குழ்திருக்கோளிலியெம்பெருமான்
அண்டமதாயவனேயவையட்டித்தரப்பணியே. (௨)

பாதிசொர்பெண்ணைவைத்தாய்ப்படருஞ்சடைக்கங்கைவைத்தாய்
மாதர்நல்லார்வருத்தமதுநீயுமறியின்தே
கோதில்பொழில்புடைகுழ்குண்டையூர்ச்சிலநெல்லுப்பெற்றேன்
ஆதியேயற்புத்தனையவையட்டித்தரப்பணியே. (௩)

சொல்லுவதென்னுனைநன்றெண்டைவாயுமைநங்கையைநீ
புல்குயிடத்திலவைத்தாய்க்கொருபூசல்செய்தாருளரோ
கொல்லைவளம்புறவிற்குண்டையூர்ச்சிலநெல்லுப்பெற்றேன்
அல்லல்களைந்தடியேற்கவையட்டித்தரப்பணியே. (௪)

முல்லைமுறுவலுமையொருபங்குடைமுக்கணனே
பல்லயர்வெண்டலையிற்பலிகொண்டழல்பாசுபதா
கொல்லைவளம்புறவிற்குண்டையூர்ச்சிலநெல்லுப்பெற்றேன்
அல்லல்களைந்தடியேற்கவையட்டித்தரப்பணியே. (௫)

குரவமுருங்குழலாளுமைநங்கையோர்பங்குடையாய்
பரவைபசுவருத்தமதுநீயுமறியின்தே
குரவமரும்பொழில்புடைகுண்டையூர்ச்சிலநெல்லுப்பெற்றேன்
அரவமசைத்தவனேயவையட்டித்தரப்பணியே. (௬)

எம்பெருமா னுனையே நினைந்தேத்துவனெப்பொழுதும்
வம்பெருங்குழலாளொருபாகமமர்ந்தவனே
செம்பொனின்மாளிகைகுழ்திருக்கோளினியெம்பெருமான்
அன்பதுவாயடியேற்கவையட்டித்தரப்பணியே. (எ)

அரக்கன்முடிசுரங்களடர்த்திட்டவெம்மாதிப்பிரான்
பாக்குமரவல்குலாள்பரவையவள்வாடுகின்றான்
குரக்கினங்கள் குதிகொள்குண்டையூர்ச்சிலநெல்லுப்பெற்றேன்
இரக்கமதாயடியேற்கவையட்டித்தரப்பணியே. (அ)

பண்டையமால்பிரமன்பறந்தும்மிடந்தும்மயர்ந்தும்
கண்டிலராயவர்கள் கழல்காண்பரிதாயபிரான்
தெண்டிரைநீர்வயல்குழ்திருக்கோளினியெம்பெருமான்
அண்டமதாயவனையவையட்டித்தரப்பணியே. (க)

நல்லவர்தாம. 10
நெல்லிடவாட்கள்

ாள்பவரே. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன -

ப்பர்; முதல்வி - வண்டமர்பூங்குழலியம்மை.

உக. திருவேகம்பந் திருமேற்றளி - பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

நொந்தாவொண்குடரே துனையே நினைந்திருந்தேன்
வந்தாய்போயறியாய்மனமேபுகுந்துகின்ற
சிந்தாயெந்தைபிரான் திருமேற்றளியுறையும்
எந்தாயுண்ணையல்லாவினியேத்தமாட்டேனே. (க)

ஆட்டான பட்டமையாலடியார்க்குத்தொண்டுபட்டுக்
கேட்டேன்கேட்பதெல்லாம்பிறவாமைகேட்டொழிந்தேன்
சேட்டார்மாளிகைகுழ்திருமேற்றளியுறையும்
மாட்டி; ஈண்ணையல்லாமைகிந்தேத்தமாட்டேனே. (உ)

மோறந்தோரொருகால்நினயா திருந்தாலும்
வேறுவந்தென் னுள்ளம்புகவல்லெய்ப்பொருளே
மேயுண்ணையல்லாவினியேத்தமாட்டேனே. (ங)

உற்றுர்கற்றமெனும்.

எற்றுவென்குறைவென்னிடரைத்துறந்தொழி

செற்றாய்மும் மதிவந்திருமேற்றளியுறையும்
பற்றேதுனையல்லால்பணிந்தேத்தமாட்டேனே.

(ச)

எம்மானெம்மனையென்றவரிட்டிற்றந்தொழிந்தார்
மெய்ம்மாலாயினதீர்த்தருள்செய்யுமெய்ப்பொருளே
மைம்மாயிருரியாய்கனமேற்றளியுறையும்
பெம்மானுனையல்லால்பணிந்தேத்தமாட்டேனே.

யந்நேந்¹மே
ஊனெரிவ்வுடல்மபுகுந்தா²யெனண்குடரே
தேனையின்னமுதேதிருமேற்றளியுறையும்
கோனையுன்னையல்லாற்குளிர்ந்தேத்தமாட்டேனே.

(சு)

கையார்வெஞ்சி³மாத்
எய்தாய்மும்ம⁴மான்
ஐயாவுன்னையல்லாற்றிந்தேத்தமாட்டேனே.

(சு)

விரையார்கொன்றையினுய்விமலாவினியுன்னையல்லால்
உரையேனுவதனுடலில்லுயிருள்ளவும்
திரையார் தண்கழனித்திருமேற்றளியுறையும்
அரையாவுன்னையல்லாற்றிந்தேத்தமாட்டேனே

(அ)

நிலையாய்நின்னடியினிந்தேனினைதலுமே
தலைவாநின்னினையப்பணித்தாய்சலமொழிந்தேன்
கிலையார்மாமதில்குழ்திருமேற்றளியுறையும்
மலையேயுன்னையல்லால்மகிழ்ந்தேத்தமாட்டேனே.

(ஆ)

பாரூர்பல்லவனுர்மதிம்காஞ்சிமாநகர்வாய்ச்

ஆரூரன்னடியானடித்தொண்டாரூரன்சொன்ன
சீரூரபாடல்வல்லார்சிவலோகஞ்சேர்வாரே.

(க)

திருச்சிற்றம்பலம்,
லம் தொண்டைநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - திருமேற்றளியீசுவரர்; முதல்வி - திருமேற்றளிகாயகி.

௨௨. திருப்பழமண்ணிப்படிக்கரை - பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மூன்னவனெங்கள்பிரான்முதல்காண்பரிதாயபிரான்
ரான்

பன்னியவெங்கள்பிரான்பழமண்ணிப்படிக்கரையே.

(க)

அண்டகபாலஞ்சென்னியடிமேலலரிட்டுநல்ல
தொண்டங்கடிபரவித்தொழுதேத்திரின்றமுமிடம்
வெண்டிங்கள்வெண்மழுவன்னிரையர்கதிர்முவிளைய
பண்டங்கள்மேயவிடம்பழமண்ணிப்படிக்கரையே.

(உ)

ஆடுமினன்புடையீரடிக்காட்பட்டதுவிரிகொண்டு
சூடுமின்றெண்டருள்வீருமரோடெமர்சூழவந்து
வாடுமில்வாழ்க்கைதன்னைவருந்தாமற்றிருத்தச்சென்று
பாடுமின்பத்தருள்வீர்பழமண்ணிப்படிக்கரையே.

(ங)

அடுதலையேபுரிந்தானவையந்தரமுதவையிலும்
கெடுதலையேபுரிந்தான்குளருஞ்சிலைநாணியிற்கோல்
அடுதலையேபுரிந்தான் அரிகான்றிட்டவெச்சில்வெள்ளைப்
படுதலையேபுரிந்தான்பழமண்ணிப்படிக்கரையே.

(ச)

உங்கைகளாற்குப்பியுக்கந்தேத்தித்தொழுமின்றெண்டர்
மங்கையொர்க்குறுடையான்வானோர்முதலாயபிரான்
அங்கையிலவெண்மழுவன் அலையார்கதிர்முவிளைய
பங்கயபாதனிடம்பழமண்ணிப்படிக்கரையே.

(ரு)

செடிபடத்திவினைத்தான்கிலையார்மதிற்செம்புனஞ்சேர்
கொடிபடுமுரிவெள்ளையெருடேற்றையுமேற்கொண்டான்
கடியவன்காலன்றனைக்கூறுத்தான்கழற்செம்பவளப்
படியவன்பாசபதன்பழமண்ணிப்படிக்கரையே.

(க்)

கடுத்தவன்றோர்கொண்டோடிக்கயிலாயநன்மாமலையை

விடுத்தவன்கைநரம்பால்வேதகிதங்கள்பாடலுறப்
பழமண்ணிப்படிக்கரையே.

(எ)

திரிவனமும்மதினும்மெரித்தானிமையோர்பெருமான்
அரியவ * னட்டபுட்பமவைகொண்டடிபோற்றிநல்ல
கரியவனொன்முகனும்அடியும்முடிக்காண்பரிய
பரியவன்பாசபதன்பழமண்ணிப்படிக்கரையே.

(அ)

வயதறையா—ரையா

துற்றரைத்துற்றதுப்பான்னுன்னவாடைத்தொழிலுடையீர்
பெற்றரைப்பித்தரென்றுகருதேன்மின்படிக்கரையுள்
பற்றரைப்பற்றிநின்றுபழிபாவங்கள்தீர்மின்களே.

(க)

* அந்த புட்பமாவன:—புன்னை-வெள்ளிருக்கு-சண்பகம்-நந்தியாவர்த்தம்-கீரோற்
பலம்-பாதிரி-அலரி-செந்தாமரை என்னும் புட்பங்களாம். இவை புலரி முதலிய காலங்
களிற் சாத்தும் அஷ்ட புட்பம். மற்ற முள்ளவைகளைப் புட்பமென்க.

சீர்வாழ்ந்தணரைப்பழமண்ணிப்படிக்கரையை
பிந்தாமரைத்தாராநூலுரைத்ததமிழ்
சொல்லுதல்கேட்டவல்லாரவர்க்குந் தமர்க்குண்குண்க்கும்
யவன்

(௧௦)

மபலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.
முதல்வன் - நீலகண்டேசர்; முதல்வி - அமிர்தகரவல்லி.

உ௩. திருக்கழிப்பாலை - பண் - நடந்தராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

அடியானாவெனொழிதல்தகவாமே
முடிமேல்மாமதியும்மரவுமுடன்றுயிலும்
வடிவேதாமுடையார்ம்குழங்கழிப்பாலையதே.

(௧)

எங்கேனுமிருந்துன்னடியேனுனைநினைந்தால்
அங்கேவந்தென்றெடுமுடனாகிநின்றருளி
யென்வினையையறுத்தீட்டெனையாளுங்
கங்காநாயகனேகழிப்பாலைமேயானே.

(௨)

ஒறுத்தாயின்னருள்லடியேயன்பழைத்தனக
பொறுத்தாயெத்தையுந்நாயேனைப்பொருட்படுத்திச்
செறுத்தாய்வேலைவிடமறியாமலுண்டுகண்டங்
கறுத்தாய்தண்கழனிச்சுழிப்பாலைமேயானே.

(௩)

சுரும்பார்விண்டமலரவைதுவித்துங்குகண்ணீர்
அரும்பாநிற்குமுனத்தடியாரொடுமன்புசெய்வன்

பால்

சுரும்பாருங்கழனிச்சுழிப்பாலைமேயானே.

(௪)

ஒழிப்பாயென்வினையையுசுப்பாய்முனிந்தருளித்
தெழிப்பாய்மோதுவிப்பாய்வினையாவணமுடையாய்
கழிப்பால்கண்டங்கச்சுழியேந்துமாமறுகிற்
கழிப்பாலைருவுங்கனலேந்துகையானே.

(௫)

ஆர்த்தாயாடரவையரையார்புலியதண்மேற்
போர்த்தாயானையின்தோலுரிவைபுலால்ஈறக்
காத்தாய்தொண்டுசெய்வார்வினைகளவைபோகப்
பார்த்தானுக்கிடமாம்பழியில்கழிப்பாலையதே.

(௬)

பு
உரித்தாயானையின்தோலுலகந்தொழுமுத்தமனே
எரித்தாய்முப்புரமுமிமையோர்கனிடர்கடியுங்
சுருத்தார்தண்கழனிச்சுழிப்பாலைமேயானே.

(௭)

படைத்தாய்ஞாலமெலாம்பட்டிபுன்சடையெம்பரமா
உடைத்தாய்ஞாலமெலாம்பட்டிபுன்சடையெம்பரமா

அடர்த்தாய்வல்லர்கன் தலைபத்
கடற்சாருங்கழனிக்குழிப்பா

(அ)

பெரிய்யாவதனாழ்வார்கள் மனத்
மெய்யேநின்றெறியும்விளக்கு
செய்யா நுஞ்சரியநிறத்தா நுந்தெரிவரியான்
மையார்கண்ணியொடுமகிழ்வான் கழிப்பா லையதே.

(ஆ)

பழிசேரில்புகழாள்பரமண்பரமேட்டி
கழியார்செல்வமல்குங்கழிப்பா லையே
தொழுவானாவலர்கோனாநு நுரைத்ததமிழ்
வ லார்வானோருலகாள்பவரே.

பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - பரவண்ணநாதர்; முதல்வி - வேதநாயகியம்மை.

உசு. திருமுழபாடி - பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிறம்பலம்.

பொன்னார்க்குமேனியனே புனித்தோ லையரைக்ககைத்து
மின்னார்க்குஞ்சடைமேல்மிளிர்கொன்னையணிந்தவ
மன்னேமாமணியேமழபாடியுண்மாணிக்கமே
அன்னையுண்ணையல்லாவினியாரைநினைக்கேனே.

(க)

கிளார்கோவணமுந்தீருநீறுமெய்ப்புகியுண்மன்
தாளேவந்தடைந்தேன்தலைவாவெனையேன்றுகொள்ளீ
வாளார்கண்ணிபங்காமழபாடியுண்மாணிக்கமே
கொளாநின்னையல்லாவினியாரைநினைக்கேனே.

(உ)

எம்மானெம்மனையென்றனக்கெட்டனைச்சார்வாகார்
இம்மாயப்பிறவிநிறந்தேயிறந்தெய்த்தொழிந்தேன்
மைம்மாம்பூம்பொழில்சூழ்மழபாடியுண்மாணிக்கமே
அம்மானின்னையல்லாவினியாரைநினைக்கேனே.

(ஈ)

பண்டேனின்னடியேனடியாரடியார்கட்கெல்லாம்
தொண்டேபூண்டொழிந்தேன்தொடராமைத்துர்
வண்டாற்பூம்பொழில்சூழ்மழபாடியுண்மாணிக்கமே
அண்டாநின்னையல்லாவினியாரைநினைக்கேனே.

(ஊ)

கண்ணையேழுங்குங்கருத்தாய அருத்தமுமாய்ப்
பண்ணின் தமிழாய்ப்பரமாயபாஞ்சுடரே
மண்ணாற்பூம்பொழில்சூழ்மழபாடியுண்மாணிக்கமே
அண்ணாநின்னையல்லாவினியாரைநினைக்கேனே.

(ஐ)

நாளார்வந்த னுநிலவியாமுனநின்றனக்கே
நாளார்வந்தடைந்தேனடியேனையுமென்றுகொள்ளீ

மங்கையொர்கூறமர்ந்தீர்மறைநான்கும்விரித்துகந்தீர்
திங்கள்சடைக்கணிந்தீர்கிழும்முதுகுன்றமர்ந்தீர்
கொங்கைநல்லாள்பரவைகுணங்கொண்டிருந்தாள்முகப்பே
அங்கண்ணையருளாயடியேயனிட்டளங்கெடவே. (ச)

மையாரும்பிடற்றும்ருவார்புரமுன்றெறித்த
செய்யார்மேனியனேகிழும்முதுகுன்றமர்ந்தாய்
பையாரும்மரவேரல் துலாளிவள்வாடுகின்றான்
ஐயாதந்தருளாயடியேயனிட்டளங்கெடவே. (ரு)

நெடியோனும்முகனுவிரவியொடுமிந்திரனும்
முடியால்வந்திறைஞ்சமுதுகுன்றமமர்ந்தவனே
படியாரும்பியலாள்பரவையிவள்தன்முகப்பே
அடிகேள் தந்தருளீரடியேயனிட்டளங்கெடவே. (க)

கொந்தணவும்பொழில்சூழ்துளிர்மாமகில்மாளிகைமேல்
வந்தணவும்மகிசேர்சடைமாமுதுகுன்றுடையாய்
பந்தணவும்விரலாள்பரவையிவள்தன்முகப்பே
அந்தணனையருளாயடியேயனிட்டளங்கெடவே. (எ)

பரசாருங்கரவாபதினெண்கண முஞ்சூழ்
முரசார்வந்தீர்முதுகுன்றமமர்ந்தவனே
விரைசேருங்குழலாள்பரவையிவள்தன்முகப்பே
அரசே தந்தருளாயடியேயனிட்டளங்கெடவே. (அ)

ஊத்தாதிருந்தறியேனிமையோர்தனிநாயகனே
மூத்தாயுலகுக்கெல்லாமுதுகுன்றமமர்ந்தவனே
பூத்தாருங்குழலாள்பரவையிவள்தன்முகப்பே
கூத்தாதந்தருளாய்கொடியேயனிட்டளங்கெடவே. (க)

பிறையாருஞ்சடையம்பெருமானருளாயென்று
முறையால்வந்தமர்வனங்கும்முதுகுன்றம்தம்மை
மறையார்தங்குரிசில்வயல்நாவலாருரன்சொன்ன
இறையார்பாடல்வல்லார்க்கெளிதாஞ்சிவலோகமதே. (கௌ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் நடுகாட்டில் உள்ளது - இதுவே விருத்தாசலம்.

முதல்வன் - பழமலைநாதர்; முதல்வி - பெரியநாயகியம்மை.

திருமுதுகுன்ற மென்னும் விருத்தாசலத்தில் திங்களணிந்தசங்கரனார் அரு
ளிச்செய்த பொண்ணை மணிமுத்தாந்தியிலிட்டுப் போய்த் திருவாரூர் கமலாலய
மென்னுந் திருக்குரத்தி விற்றங்கி கையால் தடவும்போ தேர்திய திருப்பதிகம்.
அங்ஙனம் தடவுங்கால் “ஊத்தாதிருந்தறியே” நென்னுந் தேவார மோதுகையில்
பொன் அகப்பட்டது.

மங்கையொர்க்குமர்ந்தீர்மறைநான்கும்விரித்துகந்தீர்
திங்கள்சடைக்கணிந்தீர்திகழும்முதுகுன்றமர்ந்தீர்
கொங்கைநல்லாள்பரவைகுணங்கொண்டிருந்தாள்முகப்பே
அங்கண்ணையருளாயடியேனிட்டளங்கெடவே. (ச)

மையாரும்மிடற்றாய்மருவார்புரமுன்மெரித்த
செய்யார்மேனியனேதிகழும்முதுகுன்றமர்ந்தாய்
பையாரும்மரவேரல்சுலாவிவள்வாடுகின்றான்
ஐயாதந்தருளாயடியேனிட்டளங்கெடவே.

நெடியோனன்முகனுநிரவியொடுமிந்திரனும்
முடியால்வந்திறைஞ்சமுதுகுன்றமமர்ந்தவனே
படியாரும்மியலாள்பரவையிவள்தன்முகப்பே
அடிகேள்வந்தருளாயடியேனிட்டளங்கெடவே. (சு)

கொந்தணவும்பொழில்சூழ்துளிர்மாமகில்மானிகைமேல்
வந்தணவும்மதிசேர்சடைமாமுதுகுன்றுடையாய்
பந்தணவும்விரலாள்பரவையிவள்தன்முகப்பே
அந்தணனையருளாயடியேனிட்டளங்கெடவே. (எ)

பரசாருங்கரவாபதினெண்கண முஞ்சூழ
முரசாவந்திரமுதுகுன்றமமர்ந்தவனே
விரைசேருங்குழலாள்பரவையிவள்தன்முகப்பே
அரசேவந்தருளாயடியேனிட்டளங்கெடவே. (அ)

ஐத்தாழ் நாயக
முத்தாயுலகு மமர்ந்தவனே
பூத்தாருங்குழலாள்பரவையிவள்தன்முகப்பே
கூத்தாதந்தருளாய்கொடியேனிட்டளங்கெடவே. (க)

பிறையாருஞ்சடையெம்பெருமானருளாயென்று
முறையால்வந்தமர்வணங்கும்முதுகுன்றம்மமை
மறையார்தங்குரிசில்வயல்நாவலாருரன்சொன்ன
இறையார்பாடல்வல்லார்க்கெளிதாஞ்சிவலோகமதே. (க௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் நடுகாட்டில் உள்ளது - இதுவே விருத்தாசலம்.

முதல்வன் - பழமலைநாதர்; முதல்வி - பெரியநாயகியம்மை.

திருமுதுகுன்ற மென்னும் விருத்தாசலத்தில் திங்களணிந்தசங்கரனார் அருளிச்செய்த பொன்னை மணிமுத்தாந்தியிலிட்டுப் போய்த் திருவாரூர்க் கமலாலய மென்னுந் திருக்குரத்தி விறங்கிக் கையால் தடவும்போ தேர்திய திருப்பதிகம். அங்குந் தடவுங்கால் “ஐத்தாதிருந்தறியே” னென்னுந் தேவார மோதுகையில் பொன் அகப்பட்டது.

உதா. திருக்காளத்தி - பண் - நட்பராகம்.

உறம்பலம்

செண்டாடும்விடையாய்சிவனெயென்செழுஞ்சுடரே
வண்டாருஞ்சூழலாளுமைபாகமகிழ்ந்தவனே
கண்டார்காதுவிஞ்சுங்கணநாதென்காளத்தியாய்
அண்டாவண்ணையல்லாநிந்தேத்தத்தமாட்டேனே. (க)

இமையோர்நாயகனேயிறைவாடுவன்னிடர்த்துணையே
கமையார்கருணையினும்கருமாழுவில்போன்மிடற்றாய்
உமையோர்கூறுடையாயுருவேதிருக்காளத்தியுள்
அமைவேயுன்னையல்லலறிந்தேத்தமாட்டேனே.

(உ)

படையார்வெண்மழுவாய்பகலோன்பல் லுகுத்தவனே
விடையார்வேதியனெவ்விளங்குந்குழைக்காதுடையாய்
கடையார்மாளிகைகுழ்க்காநாதனெங்காளத்தியாய்
உடையாயுன்னையல்லா லுகந்தேத்தமாட்டேனே. (ங்.)

மறியேசர்கையினனேமதமாவிரிபோர்த்தவனே
குறியேயெயன்னுடையகுருவேயுன்குற்றேவல்செய்வேன்
நெறியேநின்றமடியார்நினைக்குந்கிருக்காளத்தியுள்
அறிவேயுன்னையல்லாலறிந்ததத்தமாட்டேனே. (ச)

செஞ்சேலன்னகண் ணூர் திறத்தேகிடந் துற்றில றி
நஞ்சேனாடி யெனலமொன் றறியாமையினுல்
துஞ்சேனா னொருகாற் றொழுதேன் திருக்காளத் தியாய்
அஞ்சா துண்ணையல்லாந் திறத்தேத் தமராட்டேனே.

பொய்யவனுபடியேன்புகுவேநெறியொன்றறியேன்
செய்யவனாகியேவந்திடரானவைதீர்த்தவனே
மெய்யவனேதிருவினிளங்கூங்கிருக்காளத்தியென்
ஐயநான் மண்ணையல்லாநிறித்தேத்தமாட்டேனே. (சு)

கடியேன்காதன்மையாற்கழற்போதநியாதவென்னுள்
சூடியாக்கோயில்கொண்டகுளிர்வார்சடையெங்கும்கா
முடியால்வானவர்கள்முயங்குந்திருக்காளத்தியாய்
அடியேனுண்ணையல்லாநியேன்மற்றொருவரையே. (௭)

நீரூர்மேனியனேதிமலாநினையன்றிமற்றுக்
கூறேறனாவதனாற்கொழுந்தேயென்றகூனக்கடலே
பாறார்வெண்டலையிற்பவிகொண்டுமல்காளத்தியாய்
-சேன.

UNIT

எளிவாய்வந்தெனள்ளம்பு குதவல்லவெம்பெருமான்

களியார்வண்டறையுந்திருக்காளத்,
ஒளியேயுண்ணையல்லாவினியொன்றுமுணரேனே. (க)

காராரும்பொழில்சூழ்கணநாதனங்காளத்தியுள்
ஆராவின்னமுதையணிநாவலாரூரன்சொன்ன
சீரூர்செந்தமிழ்கள்செப்புவார்வினையாயின்போய்ப்
பேராவின் னுலகம்பெறுவார்பிழைப்பொன்றிலரே. (க௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் தொண்டைநாட்டில் உள்ளது.

முதலவன் - காளத்திநாதர்; முதலவி - ஞானப்பூங்கோதையம்மை.

உஎ. திருக்கற்குடி - பண் - நட்ராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

விடையாநுங்கொடியாய்வெறியார்மலர்க்கொன்றையினாய்
படையார்வெண்மழுவாபரமாயபரம்பரனே
கடியார்பூம்பொழில்சூழ்திருக்கற்குடிமன்னிநின்ற
அடிசேளம்பெருமானடியேனையுஞ்சலென்னே. (க)

மனை

கறையார்சோலைக்குழ்திருக்கற்குடிமன்னிநின்ற
அறவா அங்கண்ணையடியேனையுஞ்சலென்னே. (உ)

பால்முப்புரங்கு

மலைமேலமாமருந்தேமடமாதிடங்கொண்டவனே
கலைசேர்கையினனே திருக்கற்குடிமன்னிநின்ற
அலைசேர்செஞ்சடையாடியேனையுஞ்சலென்னே. (ங)

செய்யார்மேனியனே திருநீலமிடற்றினனே
மையார்சண்ணிபங்காமதயாணையுரித்தவனே
கையார்சூலத்தினுய்திருக்கற்குடிமன்னிநின்ற
ஐயாளம்பெருமானடியேனையுஞ்சலென்னே. (ச)

சந்தார்வெண்குழையாய்சரிக்கோவண ஆடையனே
பந்தாரும்விரலாளாருபாகமமர்ந்தவனே
கந்தார்சோலைக்குழ்திருக்கற்குடிமன்னிநின்ற
எந்தாயெம்பெருமானடியேனையுமென்றுகொள்ளே. (ரு)

கோவணமுமரைக்ககைத்து
விரையார்கொன்றையுண்ணிளங்கும்பிறைமேலுடையாய்
கரையாரும்வயல்கூழ்திருக்கற்குடிமன்னிநின்ற
அரையாளம்பெருமானடியேனையுஞ்சலென்னே. (கூ)

பாரோர்விண்ணவரும்பரவிப்பணிந்தேத்தநின்ற
சாரார்மேனியனே திருநீலமிடற்றினனே

காரார்பூம்பொழில்சூழ்திருக்கற்கு
ஆராதின்னமுதேதயடியேனையும்ஞ

(௭)

நிலனேநீர்வளிதீநெடுவானகமாகிகின்ற
புலனேபுண்டரிகத்தயன்மாலவன்போற்றிசெய்யும்
கனலேகற்பகமேதிருக்கற்குடிமன்னிநின்ற
அனல்சேர்கையினேனயடியேனையும்ஞ்சலென்னே.

(௮)

வருங்காலன்உரை
பெரும்பாலன்மனக்காய்ப்பிரிவித்தபெருந்தகையே
கரும்பாரும்வயல்கூழ்திருக்கற்குடிமன்னிநின்ற
விரும்பாவெம்பெருமானடியேனையும்வேண்டுதியே.

(௯)

அலையார்தண்புனல்கூழ்த்தழகாகிவிழவமரும்
கலையார்மாதவாசேர்திருக்கற்குடிக்கற்பகத்தைச்
சுலையார்வாணுதலாள்நல்லசிங்கடியப்பனுரை
விலையார்மாலவல்லார்வியன்முவுலகாள்பவரே.

(௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்கலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

.புதல்வன் - முத்தீசர்; முதல்வி - அஞ்சனாகுபியம்மை.

உஅ.

பர் - பண் - நடட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொடியார்மேனியனேபுரிநூலொருபாற்பொருந்த
வடியார்மூவிலைவெல்வளர்கங்கையின்மங்கையொடுங்
கடியார்கொன்றையனேகடவூர்தனுள்வீரட்டத்தெம்
அடிக்கென்னமுதேதெனக்கார்துணையிலதே.

(௧)

— ஸடையாய் காள
மறையார்வானவனேமறையின்பொருளானவனே
கறையாரும்மிடற்றாய்கடவூர்தனுள்வீரட்டத்தெம்
இறையாளன்னமுதேதெனக்கார்துணையிலதே.

(௨)

அன்றலின்னிழங்கீழநகல்வர்க்கருள்புரிந்து
கொன்றாய்காலனுயிர்கொடுத்தாய்மறையோனுக்குமான்
கன்றருங்கரவாகடவூர்த்திருவீரட்டத்துள்
என்றதைபெருமானெனக்கார்துணையிலதே

(௩)

போராருங்கரியின்னுரிபோர்த்துப்பொன்மேனியின்மேல்
வாராரும்மூலையாரொருபாகமகிழ்ந்தவனே
சாராரும்மிடற்றாய்கடவூர்தனுள்வீரட்டானத்
யனக்க.

(௪)

மையார்சண்டத்தினும்மதமாவுரிபோர்த்தவனே
புருந்தாயின்னம்போந்தறியாய்

வார்ப்பதிகங்கள்.

கையாராடரவாகடவூர்தனுள்வீரட்டத்தெம்
ஐயன்னமுதேயெனக்கார் துணையிலதே.

மண்ணீர்திவெளிகால்வருபூதங்கனாகமற்றும்
பெண்ணோடாணலியாய்ப்பிறவாவுருவானவனே
கண்ணாருன்மணியேகடவூர்தனுள்வீரட்டத்தெம்
அண்ணான்னமுதேயெனக்கார் துணையிலதே.

(க)

எரியார்புன்சடைமேலினாகமணித்தவனே
நரியாருஞ்சுடலைநகுலங் காடலைகொண்டவனே
கரியாரிருரியாய்கடவூர்தனுள்வீரட்டத்தெம்
அரியாயென்னமுதேயெனக்கார் துணையிலதே.

(எ)

வேறவுன்னடியேன்விளங்குங் குழைக்காதுடையாய்
தேறேனுன்னையல்லாற்றுவேனெயன்செழுஞ்சுடரே
காறார்வெண்மருப்பாகடவூர்த்திருவீரட்டத்துள்
ஆறார்செஞ்சடையாயெனக்கார் துணையிலதே.

(அ)

அயனோடென்றியும் அடியும்முடிவான்பரிய
பயனெயெம்பரனோபரமாயபரஞ்சுடரே
கயமாருஞ்சடையாய்கடவூர்த்திருவீரட்டத்துள்
அயனெயென்னமுதேயெனக்கார் துணையிலதே.

(க)

காராரும்பொழில்சூழ்கடவூர்த்திருவீரட்டத்துள்
வாராரும்மிறையைத்துணையாவெழில்நாவலர்கோன்
ஆராரன்னடியானடித்தொண்டனரைத்ததமிழ்
பாராரேத்தவல்லார்பரலோகத்திருப்பாரே.

சீ, சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - அமிர்தகடேசர்; முதல்வி - அபிராமியமமை.

உக. சிருக்குருகாவூர் - பண் - நட்ராகம்.

சிருச்சிற்றம்பலம்

இத்தனையாமாற்றையறித்திலெனம்பெருமான்
பித்தரேயென்றும்மைப்பேசுவார்பிறரெல்லாம்
முத்தினைமணிதன்னைமாணிக்கமுனைத்தெழுந்த
வித்தனெகுருகாவூர்வெள்ளடையென்றே.

(க)

ஆவியைப்போகாமேதவிர்த்தென்னையாட்கொண்டாய்
வாவியிற்கயல்பாயக்குளத்திடைமடைகோறுங்
காவியுங்குவனையுங்கமலஞ்செங்கமுரீரும்
மேவியகுருகாவூர்வெள்ளடையென்றே.

(உ)

பாடுவார்பசிதிர்ப்பாய்பரவுவார்பிணிநோவாய் ✓
ஒடின்கலனாகவுண்பனிசூழல்வானே

காடுநல்லிடமாகக் கடுவிராள் நடமாடும்
வேடனேகுருகாஜர்வெள்ளடைநீயன்றே.

(ங)

வெப்பொடுபிணியெல்லாந்தவிர்த்தென்னையாட்கொண்டாய்
ஒப்புடையாளிலேயோங்கியமலர்ப்பொய்கை
அப்படியழகாய அணிகடைமடவண்ணம்
மெய்ப்படுகுருகாஜர்வெள்ளடைநீயன்றே.

(ச)

வரும்பழிவாராமேகவிர்த்தென்னையாட்கொண்டாய்
சுரும்புடையமலர்க்கொன்றைச்சுண்ணவெண்ணீற்றானே
அரும்புடைமலர்ப்பொய்கையல்லியும்மலலிணையும்
விரும்பியகுருகாஜர்வெள்ளடைநீயன்றே.

(ரு)

பண்ணிடைத்தமிழாப்பாய்பழத்தினிற்சுவையொப்பாய்
கண்ணிடைமணியொப்பாய்க்குஞ்சுடரொப்பாய்
மண்ணிடையடியார்கள்மனத்திடர்வாராமே
விண்ணிடைக்குருகாஜர்வெள்ளடைநீயன்றே

(ர)

போந்தனைதரியாமேநமன்மமர்புகுத்தென்னை
கோந்தனைசெய்தாலுநன்னலநறியேனான்
சாந்தனைவருமேலுநதவிர்த்தென்னையாட்கொண்ட
வேந்தனேகுருகாஜர்வெள்ளடைநீயன்றே.

(எ)

மலக்கினின்னடியார்கள்மனத்திடைமால்தீர்ப்பாய்
சலச்சலம்மிதிக் குடையதருமனார் தமரென்னைக்
கலக்குவான்வந்தாலுங்கடுந்துயர்வாராமே
நவாய்குருகாஜர்

(அ)

படுவிப்பாயுனக்கேயாட்பலரையும்பணியாமே
தொடுவிப்பாய்துகிலொடுபொன்தேதுலுத்தழல்வானே
கெடுவிப்பாயல்லாதார்கேடிலாப்பொன்னடிக்கே
விடுவிப்பாய்குருகாஜர்வெள்ளடைநீயன்றே.

(க)

வளங்கனிபொழிந்மல்குவயலணிந்தழகாய
விளங்கொளிகுருகாஜர்வெள்ளடையுறையானே
இளங்கனையாரூர்வனப்பகையவளப்பன்
உளங்குளிர்தமிழாலைபத்தர்கட்குரையாமே.

(க)

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

பலம்.

முதல்வன் - வெள்ளிபையப்பர்; முதல்வி - காவியங்கண்ணியம்மை.

ந. அ. திருச்சுருப்பறியலூர் - பண் - நடட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சுமார்ந்துசிம்புளித்துச்சுந்தையினில்வைத்துகந்துகிறம்பாவண்ணம்
கைம்மாவின்னுரிமையோர்த்துமைவெருவக்கண்டானைக்கருப்பறியலூர்க்

கொய்ம்மாவின்மலர்ச்சோலைக்குயில்பாடமயிலாடுங்கொழுக்கோயில்
எம்மாணமனத்தினுல்கினைத்தபோதவர்நமக்கினியவாமே. (க)

நீற்றருமேனியாய்நினைவார் தம்உள்ளத்தேநிறைந்துதோன்றும்
காற்றினைத்தியானைக்கதிரானைமதியானைக்கருப்பறியலுநர்க்
கூற்றினைக்கூற்றுதைத்துக்கொள்வனையாளவளோடுங்கொழுக்கோயில்
எற்றினைமனத்தினுல்கினைத்தபோதவர்நமக்கினியவாமே. (உ)

முட்டாமேநாடோறும்நீர்முழ்கிப்பூப்பறித்துமூன்றுபோதும்
கட்டார்த்தவிண்டைகொண்டடிசேர்த்துமந்தணர்தங்கருப்பறியலுநர்க்
கொட்டாட்டுப்பாட்டாகிநின்றினைக்குழலினைக்கொழுக்கோயில்
எட்டானமுர்த்தியைநினைந்தபோதவர்நமக்கினியவாமே. (ங)

விருந்தாயசொன்மால்கொண்டேத்திவினைபோகவேலிதோறும்
கருந்தர்ளவாழைமேற்செங்கனிகள்நேன்சொரியுந்கருப்பறியலுநர்க்
குருந்தாயமுள்ளையிற்றுக்கொல்வனையாளவளோடுங்கொழுக்கோயில்
போதவர்நமக்கினியவாமே. (ச)

பொடியேறுதிருமேனிப்பெருமானிப்பொங்கரவக்கச்சையானைக்
கடிநாறுபூம்பொய்கைக்கயல்வானைகுனிகொள்ளுந்கருப்பறியலுநர்க்
கொடியேறிவண்டினமுந்தண்டேனும்பன்செய்யுங்கொழுக்கோயில்
ஆடியேறுகழலான்கினைந்தபோதவர்நமக்கினியவாமே. (ஈ)

பொய்யாதவாய்மையாற்பொடிப்பூசிப்போற்றிசைத்துப்பூசைசெய்து
கையினாலெரியோம்பிமறைவளர்க்குமந்தணர்தங்கருப்பறியலுநர்க்
கொய்யுலாமலர்ச்சோலைக்குயில்கூவமயிலாறுங்கொழுக்கோயில்
ஐயனையென்மனத்தினுல்கினைந்தபோதவர்நமக்கினியவாமே. (ஊ)

செடிகொளையுள்ளனவுந்தீவினையுந்தீர்த்தொழிபச்சிறதைசெய்ம்மின்
கடிகொள்பூர்த்தடமண்டிக்கருமேதிகண்படுக்குங்ருப்பறியலுநர்க்
கொடிகுள்பூநண்ணிடையாள்கொல்வனையாளவளோடுங்கொழுக்கோயில்
ஆடிகளையென்மனத்தினுல்கினைந்தபோதவர்நமக்கினியவாமே. (ஏ)

பறையாதவல்வினைகள் பறைந்தொழியப்பன்னாறும் பாடியாடிக்
கறையார்ந்தகண்டத்தெனண்டோளன்முக்கண்ணன்கருப்பறியலுநர்க்
குறையாதமறைநாவார்குற்றவல்லொழியாதகொழுக்கோயில்
உறையானைமனத்தினுல்கினைந்தபோதவர்நமக்கினியவாமே. (அ)

சங்கேர்த்துகையானுர்தாமரையின்மேலானுந்தன்மைகாணுக்
கங்கார்த்தவாரசடைகளுடையானைவிடையானைக்கருப்பறியலுநர்க்
கொங்கார்த்தபொழிற்சோலைகுழனிசுள்பலவுதிர்க்குங்கொழுக்கோயில்
எங்கோனைமனத்தினுல்கினைந்தபோதவர்நமக்கினியவாமே. (ஐ)

பண்டா சைமுரலப்பன்னாறும்பாவித்துப்பாடியாடிக்
கண்டார்தங்களை கழுகம்பூஞ்சோலைப் பப

குண்டாடுஞ்சமணருஞ்சாக்கியரும்புறங்கூறுங்கொகுடிக்கோயில்
எண்டோளெம்பெருமானைநினைந்தேபாதவர்மக்கினியவாமே.

(௧௮)

கலைமலிந்தென்புலவர்கற்றோர்தம்மிடர்தீர்த்துங்கருப்ப
குலைமலிந்தோட்டெங்குமட்டொழுகும்பூஞ்சோலைக்கொகுடிக்கோயில்
இலைமலிந்தமழுவானைனத்தினுலன்புசெய்தின்பெய்தி
மலைமலிந்ததோளுன்வனப்பகையப்பன்னுரைத்தவண்டமிழ்களே.

(௧௯)

பெய்தபலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - குற்றம்பொறுத்தநாதர்; முதலன் - கோல்வளையம்மை.

௩௧. திரு இடையாற்றுத்தொலை - பண் - கொல்வி.

திருச்சிற்றமபலம்

முந்தையுர்முதுகுன்றங்குரங்கணின்முட்டஞ்
சுந்தரமூர்த்திசன்மடைவான்நிருவாரநர்
பந்தையுர்பழையாறுபழனம்பைஞ்ஞீவி
எந்நை, டையாறுடைம

(௧)

சுந்தரமூர்த்தியல்திருச்சோபுரந்தொண்டர்
ஒற்றையுரொற்றியுர்திருஞ்ஞெலொழியாப்
பெற்றமேறிபெண்பாதிபிடம்பெண்ணைத்தெண்ணிர்
எ

(௨)

கடங்குளர்திருக்காரிக்கரைகபிலாயம்
விடங்குளர்திருவெண்ணியன்ஹைமலைவய்ய
படங்குளர்கின்றபாம்பரையான்பரஞ்சோதி
இடங்கொளரெய்தமானிடையாறிடைமருதே.

(௩)

கச்சையுர்காவங்குழக்குன்றங்காரோணம்
பிச்சையுர்கிரிவாங்கடலூர்வடபேறார்
கச்சையுர்கச்சிக்கல்லெய்த்தானமிழலை
இச்சையுரெய்தமானிடையாறிடைமருதே.

(௪)

நிறையனூர்நின்றியூர்கொடுங்குன்றமமர்ந்த
பிறையனூர்பெருமூர்பெரும்பற்றப்புவியூர்
மறையனூர்மறைக்காடுவல்லஞ்சுழிவாய்த்த
இறையனூரெய்தமானிடையாறிடைமருதே.

(௫)

திங்குளர்திருவாதினையாண்டினமூர்
நங்க

தங்குளர்தமிழானென்றுபாய்க்கவல்ல

எங்குளரெய்தமானிடையாறிடைமருதே.

(௬)

கருக்கருஞ்சமுதுண்டகல்லாலன்கொல்லேற்றன்
தருக்கருக்கோச்செற்றுக்கந்தான்முடிமேல்
எருக்கராண்மலரிண்டையுமத்தமுஞ்சுடி
இருக்குமுரெய்தமானிடையாறிடைமருதே.

தேசனார்வினையேயநின்றான்நிறுதுக்கர்
பாசனார்பரமேட்டிபலித்திரபாவ
நாசனார்பள்ளிபள்ளிநள்ளாற்றையமர்ந்த
ஈசனாரெய்தமானிடையாறிடைமருதே.

பேறனார்பிறைச்சென்னியினுன்பெருவேளுர்
தேறனார்திருமாமகன்கோன்றிறுமாலோர்
கூறனார்துரங்காடுதுறைநிறுக்கோவல்
ஏறனாரெய்தமானிடையாறிடைமருதே.

ஊறிவாயினகாடியவன்றெண்டனூரன்
தேறுவார்சிந்தைதேறுமிடஞ்செங்கண்வெள்ளே
தேறுவாரெய்தமானிடையாறிடைமருதைக்
கூறுவார்வினையெய்திடமெய்குளிரவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் நடுநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - இடையாற்றுகாதர்; முட்டி - சிற்றிடைநாயகி.

கூஉ திருக்கோடிக்குழகர் - பரமன் - உடையாற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்

கடிதாய்க்கடற்காற்றுவந்தெற்றக்கரைமேல்
குடிதானயலையிருந்தாற்குற்றமாமோ
கொடியேன் கண்கள்கண்டனகோடிக்குழகர்
அடிசெருமக்கார் துணையாகவிருந்திரே.

முன்றன்கடல்சமுண்டவதனாலோ
பின்றன்பரவைஞ்சுடிகாரஞ்செய்தாயோ
குன்றப்பொழில்சூழ்நருகோடிக்குழகா
என்றனநனியேயிருந்தாயெம்பிரானே.

மத்தம்மலிசூழ்மறைக்காடதன்மென்பால்
பத்தர்பலர்பாடவிருந்தபரம
கொத்தர்பொழில்குழ்கருகோடிக்குழகா
எத்தாற்றனியேயிருந்தாயெம்பிரானே.

காடேல்மிகவாலிதுகாரிகையஞ்சக்
கூடிப்பொந்திலாந்தைகள்நடைசூழற
வேடித்தொண்டர்சாலவுந்தீயர்சழகர்
கோடிக்குழகாவிடங்கோயில்கொண்டாயே.

மையார்தடங்கண்ணிபங்காகங்கையாறும்
மெய்யாகத்திருந்தனனவேறிடமில்லை

கையார்வனைக்காடுகளோடுமுடனாய்க்
கொய்யார்பொழிந் கோடியேகோயில்கொண்டாயே.

அரவேரல்குலாணையோர்பாகமமர்ந்து
மரவங்கமழ்மரமறைக்காடதன்னென்பால்
குரவம்பொழில்சூழ்தருகோடிக்குழகா

(க)

பறையுக்குழலும்மொலிபாடலியம்ப
அறையுங்குழலார்க்கநின்றமுடிநீத
குறையாப்பொழில்சூழ்தருகோடிக்குழ
இறைவானியேயிருந்தாயெம்பிரானே

(எ)

ஒற்றியூரென்,
அறம்படவாரூர்தென்றகன்றையோ
முற்றமுதிசூடியகோடிக்குழகா
அற்றற்றனியேயிருந்தாயெம்பிரானே.

(அ)

நெடியானொடுகான்முடினும்றிவொண்ணப்
படியான்பலிகொள்ளுமிடங் குடியில்கை
கொடியார்பலர்வேடர்கள்வாழங்கரைமேல்
அடிகேள்பதாயிடங்கோயில்கொண்டாயே.

(க)

பாரூர்மன்குழமறைக்காட
ஏரார்பொழில்சூழ்தருகோடிக்குழகை
ஆரூரனுரைத்தனபத்திவைவல்லார
சீரார்சிவலோகத்திருப்பவந்தாமே.

(கஉ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இங்கு கலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வாள் - அழிந்தகடந்தார்; முதல்கவி - மைப்பாந்தலங்கண்ணி.

உ. உ. தமக்கே ஸ்ரீராமபிரபு அடிநாள் - பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்

பாறுதாங்கியகாடரோபடுதலையரோமலைப்பாணையோர்
கூறுதாங்கியகுழகரோகுழைக்காதரோகுறுங்கோட்டின
ஏறுதாங்கியகொடியரோசுடுபொடியரோவிளங்குமபிறை
ஆறுதாங்கியசுடையரோநமக்கடிசுளாகியவடிகளே.

(க)

இட்டிதாங்கியசுடையரோமலைப்பாணையோர்
கூறுதாங்கியகுழகரோகுழைக்காதரோகுறுங்கோட்டின
ஏறுதாங்கியகொடியரோசுடுபொடியரோவிளங்குமபிறை
ஆறுதாங்கியசுடையரோநமக்கடிசுளாகியவடிகளே.

(உ)

ஒன்றிநீர்க்கள்வந்தமைமினோறுமக்கிசையுமானினைந்தேத்துவீர்
குன்ற்போல்வதோருருவரோகுறிப்பாகிநிற்கொண்டணிவரோ

இன்றியேயிலராவரோவன் நியுடையராயிலராவரோ
அன்றியேயிகவறவரோநமக்கடிகளாகியவடிகளே.

தேனையாடும்கண்ணரோபிகச்செய்யரோவென்னேநீற்றரோ
பால்நெய் ஆடலும்பரில்வரோதமைப்பற்றினூர்கட்குநல்லரோ
மாணமேயிகண்ணினுள்மலைமங்கைநகையையஞ்சுவோர்
ஆணையீருரிபோர்ப்பரோநமக்கடிகளாகியவடிகளே.

கோணல்மாமதிருடரோகொடுகாட்டிகாலர்கழலரோ
வீணைதானவர்களுநியாவிடையேறுநிவதமுதல்வரோ
நாணதாகவோர்காகங்கொண்டரைக்கார்ப்பரோநல்லமார்தர
ஆணையாகநம்மடிகளோநமக்கடிகளாகியவடிகளே.

வந்துசொல் லுமின்முடனேனுக்குவல்லவாநினைந்தேத்துவீர்
வந்தசாயினையறிவரோதம்மைவாழ்த்தினூர்கட்குநல்லரோ
புந்தியா லுரைகொள்வரோவன்றிப்பொய்பின்மெய்யுரைத்தாள்வரோ
அன்றியேயிகவறவரோநமக்கடிகளாகியவடிகளே.

மெய்யென்கொல் லுமின்நமரங்காளுநமக்கிசையுமாநினைந்தேத்துவீர்
கைபிறகுலமதுடையரோகரிகாட்டுராகறைக்கண்டரோ
வெப்பபாம்பரையார்ப்பரோவிடையேறரோகடைநீராறுஞ்சென்
றையங்கொள்ளுநமவடிகளோநமக்கடிகளாகியவடிகளே.

நீடுவாழ்பதிகுடையரோவயனெடியமா லுக்குநெடியரோ
பாடுவாரையுமுடையரோதமைப்பற்றினூர்கட்குநல்லரோ
காநிதானரங்காகவேகைகளெட்டினேடிலயம்பட
ஆடுவாரெனப்படுவரோநமக்கடிகளாகியவடிகளே.

நமணநந்தியுநகருமன் றனுநதருமச்சன லுநமனறிவா
குமண மாமலைக்குன்றுபாலநின்றுதங்கள் கூறையொன்றின்றியே
ருமண ஞாஞனஞானஞானமென்றேதியாரையுநாணிலா
அம்ணாராற்பழிப்புடையரோநமக்கடிகளாகியவடிகளே.

படிசெய்கீர்மைபிறந்தகாக்கிப்பணிந்தேத்தினேன்பணியீரருள்
வடிவிலாந் திருநாவ லுரன் வனப்பகையப்பன்வன்றெண்டன்
செடியுந லுந்தியுந லுந்தம்மையேமனஞ்சிந்திக்கும்
அடியுநாந்நயாள்வரோநமக்கடிகளாகியவடிகளே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உசு. திருப்புகலூர் - பண் - கெயஸ்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தம்மையேபுகழ்ந்திச்சைபேசினுஞ்சார்வினுந்தொண்டர்தருகிலாப்
பொய்ம்மையாளரைப்பாடாதேயென்கைபுக லூர்பாடுமின்புலவீரகாள்
இம்மையேதருஞ்சோறுக்கூறையுமேத்தலாமிடர்கெடலுமாம்
அம்மையேசுவலோகமாள்வதற்கியா துமைபுறவில்லையே.

மிடுக்கிலாதானே ஸீமனே நிறல்விசயனே வில்லுக்கவனென்று
கொடுக்கிலாதானே ப்பாரியெயென்று கூறினுங்கொடுப்பாரிலே
பொடிக்கொள்மேனியெம்புண்ணியன்புக லூரைப்பாடுமின்புலவீர்காள்
அடுக்குமேலமருலகமாள்வதற்கியா துமையுறவில்லையே. (2)

காணிபேற்பரிதுடையனே சுற்றுநல்லனே சுற்றநன்களை
பேணியே விருந்தோம்புமேயென்று பேசினுங்கொடுப்பாரிலே
பூணிபூண்டுழப்புட்சிலம்புந்தன்புக லூர்பாடுமின்புலவீர்காள்
ஆணியாயமருலகமாள்வதற்கியா துமையுறவில்லையே. (ங)

நரைகள் போந்துமெய்தளர்ந்துமூத் துடல்செங்கிசிறு குழிவினை
வரைகள் போல்திரடோளனெயென்று வாழ்த்தினுங்கொடுப்பாரிலே
புரைவெள்ளே துடைப்புண்ணியன்புக லூரைப்பாடுமின்புலவீர்காள்
அரையையமருலகமாள்வதற்கியா துமையுறவில்லையே. (ச)

வஞ்சநெஞ்சு மாசழக்களைப்பா வியைவழக்கில்வியைப்
பஞ்சதுட்டினச்சா துவெயென்று பாடினுங்கொடுப்பாரிலே
பொன்செய்செஞ்சுடைப்புண்ணியன்புக லூரைப்பாடுமின்புலவீர்காள்
நெஞ்சில்நோயறுத்துஞ்சுபொவதற்கியா துமையுறவில்லையே. (ரு)

நலமிலாதானே நல்லனெயென்று சரைத்தமாந்தரையினையே
குலமிலாதானே குலவனெயென்று கூறினுங்கொடுப்பாரிலே
புலமெலாம்வெறிகமழுமபூம்புக லூரைப்பாடுமின்புலவீர்காள்
அலமராதமருலகமாள்வதற்கியா துமையுறவில்லையே. (க)

நோயனைத்தடந்தோளனெயென்று பொய்யமாந்தரையினையே
தாயன்றோபுலவீர்க்கொலாமென்று சாற்றினுங்கொடுப்பாரிலே
போயுழன்றுகண் குதியாதெயந்தைபுக லூர்பாடுமின்புலவீர்காள்
ஆயமின்றிப்போயண்டமாள்வதற்கியா துமையுறவில்லையே. (எ)

எள்ளமுத்துடம்பார்க்குமாள்
வள்ளலேயெங்கள்மைந்தனெயென்று வாழ்த்தினுங்கொடுப்பாரிலே
புள்ளெலாஞ்சென்று சேரும்பூம்புக லூரைப்பாடுமின்புலவீர்காள்
அள்ளற்பட்டமுத்தா துபொவதற்கியா துமையுறவில்லையே. (அ)

சுற்றிலாதானே சுற்றுநல்லனேகாமதேவனையொக்குமே
முற்றிலாதானே முற்றனெயென்று மொழியினுங்கொடுப்பாரிலே
பொத்திலாந்தைகள் பாட்டரூப்புக லூரைப்பாடுமின்புலவீர்காள்
அத்தனையமருலகமாள்வதற்கியா துமையுறவில்லையே. (ஐ)

தையலாருக்கேசார்காமனேசாலநவழகுடையையனே
கையலா வியவேவனெயென்று கூறினுங்கொடுப்பாரிலே
பொய்கைவா வியின்மேகிபாய்புக லூரைப்பாடுமின்புலவீர்காள்
ஐயனாமருலகமாள்வதற்கியா துமையுறவில்லையே. (ஐ0)

செறுவினிற்செழுந் கமலமோங்கு தென்புக லூர்மேவிய செல்வனை
நறவம்பூம்பொழில்நாவ லூரன்வனப்பகையப்பன்சடையன்றன்
சிறுவன்வன்றெண்ட லூரன்பாடியபாடல்பத்திவைவல்லவர்
அறவனாடிசென் றுசேர்வதற்கியா துமையுறவில்லையே.

(௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - அக்கினீசரர்; முதல்வி - கருந்தார்க்குழலியம்மை.

இத்திருப்பதிகம், பொன்வேண்டும் விருப்புடன் துதிசெய்து ப
அருள்புரியாமையால் வெறுப்புடன் திருமடத்துக் கெழுந்தருளாமல் திருக்கோ
யிற் திருப்பணிக்காக விருத்த செங்கற்களைப் பரப்பி அவையிற்றின்மேற் பள்ளி
கொண்டு துயில்கூர்ந்து எழுந்தபோது கற்கள் கனகமா யிருக்கக்கண்டு மகிழ்ந்
தப்பட்டது.

௩௫. திருப்புறம்பயம் - பன் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்

அங்கமோதியோராரைமேற்றனி சின் றும்போந்துவந்தி ன்னம்பர்த்
தங்கி னுமைபுமின்னதென் றிலீசனொழுநெஞ்சமே
கங்குலேமங்கன் கொண்டுதேவர்களைத் திவானவர்தாந்தொழும்
பொங்குமால்விடையேறிசெல்வப்புறம்பயந்தொழப்போதுமே.

(௧)

பதியஞ்சுற்றமும்பெற்றமக்களும்பண்டையல்லற்பெண்டிரும்
நிதியிலிம்மனைவாழும்வாழ்க்கையும்நினைப்பொழிமடநெஞ்சமே
மதியஞ்சேர்ச்சடைக்கங்கையானிடமகிழும்மல்லிகைசெண்பகம்
புதியபூமலர்ந்தெல்லிநா றும்புறம்பயந்தொழப்போதுமே.

(௨)

புறந்திரைந்துரம்பெழுந்துரைத்து யீரையாற்றளர்த்
தறம்புரிந்துநினைப்பதாண்மையரிதுகாணித்தறிதியேல்
திறம்பியாதெழுநெஞ்சமேகிறுக்காலைநாமுறுவாணியம்
புறம்பயத்துறைபூதாதன்புறம்பயந்தொழப்போதுமே.

(௩)

குற்றொருவரைக்கூறகொண்டுகொலைஞ்ஞழந்தகளவெலாம்
செற்றொருவரைச்செய்ததீமைகளிம்மையே வருந்தின்ண்மே
மற்றொருவரைப்பற்றிலேன்மறவாசெழுமடநெஞ்சமே
புற்றரவுடைப்பெற்றமேறிபுறம்பயந்தொழப்போதுமே.

(௪)

கள னாரெசையறவையுள்ளனபாவழம்பறையும்படி
தெள்ளிதாவெழுநெஞ்சமேசெங்கண்சேவுடைச்சிவலோக லூர்
துள்ளிவெள்ளிவானைபாய்வயற்றோன் றுதாமரைப்பூக்கள்மேல்
புள்ளிநள்ளிகள்பள்ளி கொள்ளும்புறம்பயந்தொழப்போதுமே.

படையெலாம்பகடாரவாளிலும்பவ்வஞ்சுழந்தாசாளிலும்
கடையெலாம்பிணைத்தேரைவால்கவலாதெழுமடநெஞ்சமே

மடையெலாங்கழுநீர்மலர்ந்துமருங்கெலாங்கரும்பாடத்தேன்
புடையெலாமணநாறுசோலைப்புறம்பயந்தொழப்போதுமே.

(சு)

மடுமாதலினம்
என்னைநீதியக்காதெழுமடநெஞ்சமேயெந்தைசுந்தையூர்
அன்னச்சேவலோடிப்பேடைகள் கூடிச்சேருமணிபொழில்
புன்னைக்கன்னிகழிக்கணுறும்புறம்பயந்தொழப்போதுமே.

(எ)

மலமெலாமறுமில்மையேமறுமைக்கும்வல்லினைசார்சிலா
சலமெலாமொழிநெஞ்சமேயெங்கன்சங்குன்வந்துதங்குமூர்
சலமெலாங்கடண்மண்டுகாவிநிநங்கையாடியகங்கைநீர்
புலமெலாமண்டிப்பொன்விளாக்கும்புறம்பயந்தொழப்போதுமே.

(அ)

பண்டரியனசெய்ததீமையும்பா வழுப்பறையும்படி
கண்டரியனகேட்டியேற்கவலாதெழுமடநெஞ்சமே
தொண்டரியனபாடித்தள்ளினிநின்றடிவானவந்தார்தொழும்
புண்டரீகமலரும்பொய்கைப்புறம்பயந்தொழப்போதுமே.

(க)

துஞ்சியும்பிறந்துஞ்சிறந்துந்துயக்கருதமயக்கிவை
அஞ்சியூரன்கிருப்புறம்பயத்தப்பனைத்தமிழ்ச்சீரினால்
நெஞ்சிலேபுறம்பயந்தொழுதுயதுமென்றுநினைத்தன
வஞ்சியாதுரைசெய்யவல்லவர்வல்லவாநுலகாள்வரே.

(சு0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - சாக்ஷிவரநாதர்; முதல்வி - கரும்பன்னசொல்லம்மை.

நசு. திருப்பைஞ்ஞீவி - பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்

காருலாவிநெஞ்சையுண்டிருள்கண்டர்வேண்டலையோடுகொண்
டேரெலாந்திரிந்தென்செய்வீர்பவியோரிடத்திலேகொள்ளுநீர்
பாரெலாம்பணிந்துமமையேபரணிப்பணியும்பைஞ்ஞீவியீர்
ஆரமாவதுநாகமோசொலுமாரணியவிடங்கரே.

(சு)

சிலைத்துநோக்கும்வள்ளேறுசெந்தழல்வாய்பாம்பதுழசெனும்
பலிக்குநீர்வரும்போதுநங்கையிற்பாம்புவிவண்டாபிராணிரே
மலைத்தசந்தொடுவேங்கைகாங்குமும்னனுநாரகில்சண்பசம்
அலைக்கும்பைம்புனல்குழைபைஞ்ஞீவியிலாரணியவிடங்கரே.

(உ)

பேயோடாடலைத்தவிருநீரொருபித்தரோவெம்பிராணிரே
பாயுநீர்க்கிடங்கார்கமலமும்பைந்தண்மாதவிபண்ணையும்
ஆயபைன்பொழில்குழைபைஞ்ஞீவியிலாரணியவிடங்கரே.

(ங)

செத்தமிழ்த்திறம்வல்லிரோசெங்கணரவமுன்கையிலாடவே
வந்துநிற்குமிதென்காலோபவிமாற்றமாட்டேரமிடகிலோம்

பைந்தன்மாமலருந்துசோலைகள் கந்தநாறுபைஞ்ஞீலியீர்
அந்திவானமுமேனியோசொலுமாரணியவிடங்கரே.

(ச)

நீறுநந்திருமேனிநித்திலநீண்டுங்கண்ணினொளும்
கூறாய்வந்துநிறாற்கொணர்ந்திடுகிலாம்பே
பாறுவெண்டலைகைபிலேந்திப்பைஞ்ஞீலியேனென்றிரடிக்கணிர்
டங்கரே.

(ந)

குரவநாரியகுழலினூர்வனெகொள்வதோதொழிலாகிநீர்
இரவுமீம்மனையறிதிரேயிங்கேநடந்துபோகவும்வல்லிரே
பரவிநாடொறும்பாடுவார்வினைபற்றறுக்கும்பைஞ்ஞீலியீர்
அரவமாட்டவும்வல்லிரேசொலுமாரணியவிடங்கரே.

(க)

ஏலாமலர்க்கொன்றைகுநுநிரென்பெலாமணிந்தென்செய்வீர்
காடுநும்பதியோடுகையதுகாதல்செய்பவர்பெறுவதென்
பாடல்வண்டுகையாறுஞ்சோலைப்பைஞ்ஞீலியேனென்றுநிறிரால்
ஆடல்பாடலும்வல்லிரேசொலுமாரணியவிடங்கரே.

(எ)

மத்தாமலர்க்கொன்றைவன்னியுங்கங்கையொடுதிங்களுந்
மொய்த்தவெண்டலைக்கொக்குறகொடுவொள்ளொருக்கமுஞ்சடையதாம்
பத்தர்சித்தர்கள்பாடியும்பைஞ்ஞீலியேனென்றுநிறிரால்
அத்தியிருநிரிபோர்த்திரேசொலுமாரணியவிடங்கரே.

(அ)

தக்கைதண்னுமைதாளம்வினைதருணிச்சங்கிணைசல்லரி
கொக்கரைகுடமுழவிலேனாடிசைக்கடிப்பாடிநின்றாடுவர்
பக்கமேகுயில்பாடுஞ்சோலைப்பைஞ்ஞீலியேனென்றுநிறிரால்
அக்குமாமையும்பூண்டிரேசொலுமாரணியவிடங்கரே.

(க)

கையொர்பாம்பரையார்த்தோர்பாம்புகழுத்தொர்பாம்பவைபின்புதாழ்
மெய்யெலாம்பொடிக்கொண்டுசுகிர்வேதமோதுதிர்சிதமும்
பையவேவிடங்காக்கின்றுபைஞ்ஞீலியேனென்றிரடிக்கணிர்
ஐயமேற்குமிதென்கொலோசொலுமாரணியவிடங்கரே.

(க)

அன்னஞ்சேர்வயல்குழம்பைஞ்ஞீலியிலாரணியவிடங்கரை
மின்னும்நுண்ணிடைமங்கைமார்பலர்வேண்டிக்காதல்மொழிந்தசொல்
மன்னதொல்புகழ்நாவலுரன்வன்றெண்டன்வாய்மொழிபாடல்பத்
ன்னியின்னிசைபாடுவாருமைகேள்வன்சேவடிசேர்வரே.

(க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - நீலகண்டேசுவரர்; முதல்வி - விசாலாகுழியம்மை.

ந. எ. திருவாரூர் - பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்

குருகுபாயக்கொழுங்கரும்புகள் கொரிந்தசா
றகுருபாயும்வயல்தணுநூரைப்
பருகுமாறும்பணிந்தேத்துமாறுநினைந்
தருகுமாறும்மீவையுணர்ந்தவல்லீர்களே.

(க)

பற **காள் பாடுமெம்பூவைகள்**

அறக்கணின்னத்தகுமடிகளாரூரை

மறக்கு. **ம்**

(2)

சூழமோடிச்சுழன்றுழலும்வெண்ணரைகள்
ஆளும்பொற்கழலிகளாநூர்க்கு
வாழுமாரும்வளைகழலுமாரும்மெனக்
கூடிமாரும்முவையுணர்த்தவல்லீர்களே.

(五)

சக்கிரவாளத்தினம்பேடடைகாள்.சேவல்காள்
அக்கிரமங்கள்செயுமடிகளாளுரர்க்கு
வக்கிரமில்லாமையும்வளோகணில்லாமையும்
உக்கிரமில்லாமையுமுணர்த்தவல்லீர்கேள.

(५)

தடவ்வண்ணாரகாள

ல்கொள்ளுலப்படையடினாரூரர்க்குக்
கலைஞ்சோர்கின்றதுங்கனவளைகழன்றதும்
முலைகள் பிரிகொண்டதும்மொழியவல்லீர்களே.

வண்டுக்காள் கொண்டல்காள் வார்மணற்குருக்காள்
அண்டவாணந்தொழுமழிகளாநாரைக்
கண்டவாறுங்காமத்தீக்கனன்றெரிந்துமெய்
உண்டவாறும்மலையுணர்த்தவல்லீர்களுே,

(५७)

தேனலங்கொண்டேதேன்வண்டுகளார்களொண்டல்களாள்
ஆனலங்கொண்டெவம்பழுகளாளுராக்ஞபு
பானலங்கொண்டெவம்பண்ணமுலைபயந்துபொன்
ஊனலங்கொண்டதும்முணர்த்தவல்லீர்களே.

(57)

சுற்றுமுற்றுஞ்சுழன்றுழலும்வெண்ணரைகள்
அந்தமுற்றப்பகர்ந்தடிகளாரூரர்ச்சூப்
பற்றுமற்றின்மையும்பாடுமற்றின்மையும்
வெல்

(۵)

சூரவநாதசூரில்வண்டினம்பாடநின்
 றாவமாடும்பொழில்நதணூராரைப்
 பரவிநாடும்மதும்பாடிநாடும்மதும்
 உருகிநடும்மதும்முணர்ந்தவல்லீர்களே.

(5)

கூடுமன்னப்பெடைகாள் குயில்வண்டுகாள்
ஆடுமம்பொற்கடமுகளாருரைப்
பாடுமொறும்பணிநீதெத்துமாறுங்கூடி
ஊடுமாறுமடிலையுனர்ந்தவல்லீர்களே.

(50)

நித்தமாகந்நினைந்துள்ளமேத்தித்தொழும்
அத்தனம்பொற்கழலடிகளாருரைச்
சித்தம்வைத்தபுகழ்ச்சிங்கடியப்பன்மெய்ப்
பத்தனூர்ன்சொன்னபாடுமின்பத்தரே.

(கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

௩௮. திருவதிகைத் திருவீரட்டானம்

பண் - கொல்லிக்கொளவாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

தம்மானையறியாதசாதியாருளரே சடைமேற்கொள் பிறையானவிடைமேற்
கொள்விகிந்தன், கைம்மாவினுரியானக்கரிகாட்டிலாடலுடையானவிடையானக்
கறைகொண்டகண்டத், தெம்மான்னடிக்கொண்டென்முடிமேல்வைத்திடுமென்
னும் ஆசையால்வாழ்ந்தன்ற அறிவிலாநாயேன், எம்மானையெறிகெடில் வடவீரட்
டானத் துறைவானியிறைபோது மிகழ்வன்போலியானே. (க)

முன்னையெம்பெருமானே மறந்தென்கொல்மறவா தொழிந்தென்கொல் மற
வாதசிந்தையால்வாழ்வேன், பொன்னேனன் மணியேவெண் முத்தேசெம்பவளக்
குன்றமேயிசனென்றுன்னையேபுகழ்வேன், அன்னையென்னத்தாவென் மராமரம்
ரப்படுவானியதிகைமாநகருள்வாழ்பவனை, என்னையென்னெறிகெடில் வடவீரட்
டானத்துறைவானே யிறைபோது மிகழ்வன்போலியானே. (௨)

விரும்பினேற் கெனதுள்ளம் வீடகிலா விதியே விண்ணவர்தம் பெருமானே
மண்ணவாரிநீறேத்தும், கரும்பேயென் கட்டியென்றுள்ளத்தாலுள்கிக் காதல்
சேர் மாதரான் கங்கையாணங்கை, வரும்புனலுஞ் சடைக்கணிந்து வளராதபிறை
யும் வரியாவு முடன்றுயில வைத்தருளு மெந்தை, இரும்புனல்வந் தெறிகெடில்
வடவீரட்டானத் துறைவானே யிறைபோது மிகழ்வன்போலியானே. (௩)

நாற்றானத்தொருவனை நானுயபானே எள்ளாற்று நம்பியை வெள்ளாற்று விதி
யைச், காற்றானத்தீயானைக் கடலானே மலையின்மலையானைக் கடுங்கலுழிக் கங்கை
நீர் வெள்ள, ஆற்றானப் பிறையானே யம்மானே யெம்மான் மம்மானே யாவர்க்கு
மறிவரிய செங்கண், ஏற்றானே யெறிகெடில் வடவீரட்டானத் துறைவானே யிறை
போது மிகழ்வன்போலியானே. (ச)

சேந்தர்தாய் மலைமங்கை திருநிறமும் பரிவுமுடையானே யதிகைமா நகருள்
வாழ்ப பவனைக், கூந்தல்தாழ்புணல்மங்கை குயிலன்னமொழியான் சடையிடையிற்
கயலினங்கள் குதிகொள்ளக் குலாவி, வாய்ந்தரீர் வரவுந்தி மராமரங்கள் வணக்கி
மறிகடலை யீடங்கொள்வான் மலையாரம்வாரி, ஏந்துரீரெறிகெடில்வடவீரட்டானத்
துறைவானே யிறைபோது மிகழ்வன்போலியானே. (௪)

மைம்மானமணிலீல கண்டத்தெம் பெருமான் வல்லேனக்கொம்பணிந்தமாத
வனைவானோர், தம்மானத் தலைமகனைத் தண்மதியும் பாம்புந் தடுமாறுஞ் சடையா
னைத் தாழ்வரைக்கைவென்ற, வெம்மான மதகரிபுனரியானே வேத விதியானே

வெண்ணீறு சண்ணித்தமேனி, எம்மாணெ யெறிகெடில வடவீரட்டானத் துறை
(சு) போ லியானே.

வெய்தாய வினைக்கடலிற் றமொறு முயிர்க்கு மிகவிரங்கி யருள்புரிந்து வீடு
பேறுக்கம், பெய்தானைப் பிஞ்ஞகனை மைஞ்ஞவி லுங்கண்டத் தெண்டோளெம்
பெருமானைப் பெண்பாகமொருபாற், செய்தானைச்செக்கர்வா னொளியானைத் தீவா
யரவாடுசடையானைத் திரிபுரங்கள்வேவ, எய்தானை யெறிகெடில வடவீரட்டானத்
துறைவானை யிறைபோது மிகழ்வன்போ லியானே. (எ)

பொன்னுணையிலுந்தி முருகவேள்தாரை பொடியாடுதிருமேனி செடுமா
றன்முடியேல், தென்னுணைக்குடபாலின்வடபாலின்ருணபாற் சேராதசிந்தையான்
செக்கர்வான் அந்தி, அன்னுணையமரர்கள்தம் பெருமானைக்கருமானி னுரியானை
யதிகைமா நகருள்வாழ்பவனை, என்னுணையெறிகெடில வடவீரட்டானத் துறை
வானையிறைபோது மிகழ்வன்போ லியானே. (அ)

திருந்தாதவாளவுணர் புரமுன்றும்வேவச் சிலைவளைவித்தொருகணையாற் றெ
ழில்பூண்டசிவனைச், கருந்தாளம தக்களிற்றி னுரியானைப்பெரிய கண்முன்றுமுடை
யானைச் கருதாதவாக்கண், பெருந்தோள்களநாலைந்து மீரைந்துமுடியு முடையா
னைப்பேயுருவ மூன்றுமுறமலையேல், இருந்தானையெறிகெடில வடவீரட்டானத்
துறைவானையிறைபோது மிகழ்வன்போ லியானே. (க)

என்பினையேகலனாக அணிந்தானையெங்கள் எருதேறும்பெருமானை யிசை
ஞானிசிறுவன், வன்பினையவளர்பொழிக்குழ வயனுவ லுர்க்கோன் வன்றெண்ட
னானை மதியாதுசொன்ன, அன்பினையாவர்க்கு மறிவரியவத்தர் பெருமானை
யதிகைமாநகருள்வாழ்பவனை, என்பொன்னையெறிகெடிலவடவீரட்டானத் துறை
வானையிறைபோது மிகழ்வன்போ லியானே. (க௦)

ம்பலம்.

லம் நடுநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - வீரட்டானேசுவரர்; முதல்வி - கிருவ

நக. திருத்தொண்டத்தொகை - பண் - கொல்லிக்கொளவாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லைவாழ்ந்தணர்தம் மடியார்க்குமடியேன் திருநீலகண்டத்துக் குயவனார்
கடியேன், இல்லையெய்யைனாத இயற்பகைக்குமடியேன்
னடியார்க்குமடியேன், வெல்லுமாமிகவல்ல மெய்ப்பொ
ழிக்குழ்குன்றையார் விறண்மிண்டர்க்கடியேன், அல்
நீதிக்கடியேன் ஆருரன்ஆருரி லம்மானுக்காளே. (க)

இலைமலிந்தவேல்நம்பி யெறிபத்தர்க்கடியேன் ஏனாதிராதன்ற னடியார்க்கு
மடியேன், கலைமலிந்தசீர்நம்பி கண்ணப்பர்க்கடியேன் கடலுநீர்கலயன் னடி
யார்க்குமடியேன், மலைமலிந்ததோள்வளவ மானக்கஞ்சாறன் எஞ்சாதவாட்
டாய னடியார்க்குமடியேன், அலைமலிந்தபுனல்மங்கை யானையார்க்கடியேன் ஆரு
ரன் லம்மானுக்காளே. (உ)

* மும்மையாலுலகாண்ட மூர்த்திக்குமடியேன் முருகனுக்கும் உருத்திரபசுபதிக்குமடியேன், செம்மையே திருநாளைப் போவார்க்குமடியேன் திருக்குறிப்புத் தொண்டர்தம் மடியார்க்குமடியேன், மெய்மையே திருமேனி வழிபடாநிற்க வெகுண்டெழுந்ததாதைதான் மழுவினெறிந்த, அம்மையானடிச்சண்டிப் பெருமானுக்கடியேன் ஆரூரன் ஆரூரி லம்மானுக்காளே. (ங)

திருநின்றசெம்மையே செம்மையாக்கொண்ட திருநாவுக்கரையன்ற னடியார்க்குமடியேன், பெருநம்பிகுலச்சிறைதன் னடியார்க்குமடியேன் பெருமிழலைக்குறும்பர்க்கும் பேயார்க்குமடியேன், ஒருநம்பியப்பூதி யடியார்க்குமடியேன் ஒலிபுனல்குழ்சாத்தமங்கை லீலைக்கர்க்கடியேன், அருநம்பிநமிநந்தி யடியார்க்குமடியேன் ஆரூரன் ஆரூரி லம்மானுக்காளே. (ச)

வம்பரூவரிவண்பி மணநாமலரு மதுமலர்நற்கொன்றையா னடியலாற் பேணு, எம்பிரான்சம்பந்த னடியார்க்குமடியேன் ஏயர்கோன்கலிக்காம னடியார்க்குமடியேன், நம்பிரான் திருமூல னடியார்க்குமடியேன் † நாட்டமிருதண்டிக்கு மூர்க்கர்க்குமடியேன், ‡ அம்பரான்சோமாசிமாதனுக்குமடியேன் ஆரூரன் ஆரூரி லம்மா.

வார்கொண்டவனமுலையா னுமைபங்கன்கழலே மறவாதுகல்லெறிந்த சாக்கியார்க்குமடியேன், சீர்கொண்டபுகழ்வள்ளல் சிறப்புவிக்குமடியேன் செங்காட்டங்குடியேய சிறுத்தொண்டர்க்கடியேன், கார்கொண்டகொடைக் § கழறிற்றறிவார்க்குமடியேன் கடற்காழிக்கணநாத னடியார்க்குமடியேன், ஆர்கொண்டவேற்கூற்றன் களந்தைக்கோனடியேன் ஆரூரன் ஆரூரி லம்மானுக்காளே. (க)

பொய்யடிமையில்லாத புலவர்க்குமடியேன் பொழிற்கருவூர்த்தஞ்சிய புகழ்ச்சோழர்க்கடியேன், மெய்யடியானரசிங்க முனையரையர்க்கடியேன் விரிநிரைகுழ்கடனாகையதிபத்தர்க்கடியேன், கைதடிந்தவரிசிலையான் கலிக்கம்பன்கலியன்கழற் || சத்திவரிஞ்சையர்கோ னடியார்க்குமடியேன், ஐயடிகள் காடவர்கோ னடியார்க்குமடியேன் ஆரூரன் ஆரூரி லம்மானுக்காளே. (எ)

கறைக்கண்டன்கழலடியே காப்புக்கொண்டிருந்த கணம்புல்லறம்பிக்குங்காரிக்குமடியேன், நிறைக்கொண்டசுந்தையால் நெல்வேலிவென்ற நின்றசீர்நெடுமாற னடியார்க்குமடியேன், துறைக்கொண்டசெம்பவள மிருளகற்றுஞ்சோதித் தொன்மயிலைவாயிலா னடியார்க்குமடியேன், அறைக்கொண்டவேலநம்பி முனை யடுவார்க்கடியேன் ஆரூரன் ஆரூரி லம்மானுக்காளே. (அ)

* விபூதி, உருத்திராக்கம், சடைமுடி இவைகளுடன் அரசுசெய்தமையால் “மும்மையாலுலகாண்ட மூர்த்தி” யென்றருளினர்.

† பிறவி அந்தகராயிருந்து திருவாரூர்க் கமலாலயதீர்த்தத்தில் மூழ்கி யெழுந்திருக்கும் போது சுவாமியினுடைய திருவருளால் நாட்டம் விளங்கப் பெற்றவரென்பது தோன்ற “நாட்டமிரு தண்டிக்கும்” என்றருளிச்செய்தனர்.

‡ அம்பரான் சோமாசி என்பது - திருஅம்பர் என்னுந் தலத்தில் வாழ்பவர்.

§ கழறிற்றறிவாராவார் - சோமானாயனார்.

|| சத்திவரிஞ்சையர்கோன் என்பதை - வரிஞ்சையூர்ச் சத்திபாரொனமற்றது.

கடல்சூழ்ந்தவுலகெலாங் காக்கின்றபெருமான் காடவர்கோன்குழற்சிங்க னடியார்க்குமடியேன், மடல்சூழ்ந்ததார்தம்பி யிடங்கழிக்குத்தஞ்சை மன்னவ னஞ்செருத்துணை நடியார்க்குமடியேன், புடைசூழ்ந்தபுலியதண்மே லரவாட வாடி பொன்னடிக்கேமனம்வைத்த புகழ்த்துணைக்குமடியேன், அடல்சூழ்ந்த வேல்தம்பி கோட்புலிக்குமடியேன் ஆரூரன் ஆரூரி லம்மானுக்காரோ. (க)

பத்தராய்ப்பணிவார்களெல்லார்க்குமடியேன் பரமனையேபாடுவாரடியார்க்கு மடியேன், சித்தத்தைச்சிவன்பாலே வைத்தார்க்குமடியேன் திருவாரூர்ப்பிறந் தார்களெல்லார்க்குமடியேன், *முப்போதுந்திருமேனிதிண்பொவார்க்கடியேன்முழு நீறுபூசிய முனிவர்க்குமடியேன், அப்பாலுமடிச்சார்த்த வடியார்க்குமடியேன் ஆரூரன் ஆரூரி லம்மானுக்காரோ. (க0)

மன்னியசீர்மறைநாவனின்மலூர்ப்பூசல் வரிவளையாள்மானிக்கும்நேசனுக்கு மடியேன், தென்னவனாபுலகாண்ட செங்கணர்க்கடியேன் திருநீலகண்டத்துப் பாணனார்க்கடியேன், என்னவனாமரனடியே யடைந்திட்டசடையன் இசைநூனி காதுலன் திருநாவலூர்க்கோன், அன்னவனாமரனா னடிமைகேட்டுவப்பார் ஆரூரி லம்மானுக் கன்பாராவாரோ. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திருவாரூர்ப் பரவையார் திருமாளிகையிலிருந்து வீதிவிடங்கப்பெருமானைத் தரிசிக்கும்பொருட்டு ஆலயத்துக்கு னெழுந்தருளும் போது, தேவாசிரியமண்டபத்தில் வீற்றிருக்குந் சிவனடியார்களை உள்ளத்தால் வணங்கி இவர்களுக்கு காணடியேனாகும்படி சிவபெருமான் எப்பொழுது திரு வருட் செய்வாரென்று செல்லுகையில், பரமசிவம் எதிரில் தரிசனங்கொடுத்தரு வித் “தில்லைவாழ்ந்தணர்தம் அடியார்க்கு மடியே” எனன்று முதலடி யெடுத்துக் கொடுக்கப் பாடித்துதிசெய்த பதிகம்.

ச0. திருக்காணாட்டுமுள்ளூர் - பண் - கொல்லிக்கொளவாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

வள்வாயமதிமிளிரும் வளர்சடையினுனை மறையவனைவாய்மொழியைவான வர்தங்கோண்ப், புள்வாயைக்கீண்டுலகம் விழுங்கியுமிழ்தாண்ப் பொன்னிறத் தின்புப்பரிதூல் நான்முகத்தினுனை, முள்வாயமடல்தழுவி முடந்தாழையீன்று மொட்டலர்த்துவினாசாறு முருகுவிரிபொழில்சூழ், கள்வாய நருங்குவனை கண் வாருங்கழனிச் காணாட்டுமுள்ளூரின் கண்டதொழுதேனே. (க)

ஒருமேகமுதிலாகியொத்துலகந்தானு யூர்வனவநிற்பனவுமுழிசுளுந்தாய்ப், பொருமேவுகடலாகிப்பூதங்களைந்தாய்ப் புனைந்தவனைப்புண்ணியனைப் புரிசடையி னுனைத், திருமேவுசெல்வத்தார்திமுன்றும்வளர்த்த திருத்தக்க அந்தணர்களோது நகரெங்குந், நருமேதிசெந்தா மரைமேயுங்கழனிச் காணாட்டுமுள்ளூரின் கண்டு தொழுதேனே.

(உ)

தேவியம்பொன்மலைக்கோமான் தன்பாலையாகத் தனதுருவமொருபாகஞ் சேர்த்துவித்தபருமான், மேவியவெந்நரகத்தி லழந்தாமைநமக்கு மெய்ந்நெறியைத்தான்காட்டும் வேதமுதலானீத், தூவிவாய்நாரையொடு குருகுபாய்ந்தார்ப்பத் துறைக்கண்டைமிளிர்த்துகயல் துள்ளிவினாயாடச், காவியாய்வண்டுபல பன்செய்யுங்கதழிக் காண்டிமுள்ளூறிக் கண்டுதொழுதேனே. (க0)

திரையினுட்கட்டுத்த தென்னிலங்கைக்கோணச் செற்றவனைச்செஞ்
சடைமேல் வெண்மதியினுன்க, கரையினுட்புன்தழவு கொள்ளிடத்தின்கரை
மேற்காண்டொழுகுநீர் கண்டுகழல்தொழுது, உரையினுட்பயனை நாவலாரா
னுமிமையாலுரைசெய்த வெண்டமிழ்கள்வல்லார்; வரையினுட்புன்குறால்
ஆண்டவர்க்குத்தாம்போய் வானவர்க்குத்தலைவராய் நிற்பரவந்தாமே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - பதஞ்சலியீசர்; முதல்வி - காளூர்குழலம்மை.

சக. திருக்கச்சூர் ஆலக்கோயில்-பண்-கொல்லிக்குளவாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

முதுவாயோரிகதறமுதுகாட்டெரிகொண்டாடல்முயல்வானே
மதுவார்கொன்றைப்புதுவிஞ்ஞும்மலையான்மசுடன்மணவாளா
கதுவாய்த்தலையிற் பவிநீகொள்ளக்கண்டாடலுயர்கவலாரே
அதுவெயாமாறிதுவோகச்சூராலக்கோயிலம்மரணே.

கச்சேராவொன் றரையிலைச் சூத்தழ்வுஞ் சிலம்புங்கவிக்கப்பலிக்கென்
றுச்சம்போதாழ்வுநீரியக்கண்டாலடியாருநகரே
இச்சையறியோமென்கள் பெருமானேழேழ்நிற்ப்புமெனையாள்வாய்
அச்சுநில்லாக்கச்சூர்வடபாலாலக்கோயிலம்மானே.

சாலக்கோயிலுள்ளதின்கோயிலவையெய்நலைமேற்கொண்டாடி,
மாலைத்தீர்ந்தேன்வினையுந் தூர்ந்தேன்வானோரையொந்நியானே
கோலக்கோயில்குறையாக்கோயில்குளரிப்பூங்கச்சூர்வடபாலை
ஆலக்கோயில்கல்லால்நிழற்கீழ்நடக்களுரைத்தவம்மானே..

விடையுங்கொடியஞ்சுடையமுடையாய்ப் பின்னே நருவத்தொளியானே
கடையும் புடைசூழ்மணிமண்டபமுந்கண்ணிமாடங் கலந்தெங்கும்
புடையும் பொழிலம்புன லுந்தழுவிப்பூமேற்றிருமாமகள் புல்கி
அடையுங்கழனிப்பழைக்கச் சூராலக் கோயில் மமானே.

மேலேவதியேவியைப்பின்பயனேவிரவார்புரமுன்மெரிசெய்தாய்
காலையெழுந்துதொழுவார்தங்கன்கவலைகளைவாய்க்கறைக்கண்டா

தேவியம்பொன்மலைக்கோமான் தன்பாவையாகத் தனதுருவமொருபாகஞ்
சேர்த்துவித்தபெருமான், மேவியவெந்நாகத்தி லமுந்தாமைநமக்கு மெய்நெறி
யைத்தான்காட்டும் வேதமுதலானைத், துவிவாய்நாரையொடு குருகுபாய்ந்தார்ப்
பத் துறைக்கெண்டையினிர்ந்துகயல் துள்ளிவினையாடக், காஷிவாய்வண்ணபல
பன்செய்யுங்கழனிக் காளுட்டுமுள்ளூரிற் கண்டுதொழுதேனே. (௧௦)

திரையினூர்கட்குழந்த தென்னிலங்கைக்
சடைமேல் வெண்மதியினூன்க், கரையினூர்புனல்தழுவு
மேற்காளுட்டுமுள்ளூரிற் கண்டுகழல்தொழுது, உரையினூர்மதயானை நாவலாரூர
னூரிமையாலுரைசெய்த வொண்டமிழ்கள்வல்லார், வரையினூர்வகைஞாலம்
ஆண்டவர்க்குந்தாம்போய் வானவர்க்குந்தலைவராய் நிற்பரவர்தாமே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - பதஞ்சலியீசர்; முதல்வி - காணர்குழலம்மை.

சுக. திருக்கச்சூர் ஆலக்கோயில்-பண்-கொல்லிக்கொளவாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

முதுவாயோரிகதறமுதுகாட்டெரிகொண்டாடல்முயல்வானே
மதுவார்கொன்றைப்புதுவீரூடும்மலையான்மகடன்மணவாளா
கதுவாய்த்தலையிற் பவிநீகொள்ளக்கண்டாலடியார்கவலாரே
அதுவேயாமாறிதுவோகச்சூராலக்கோயிலம்மானே. (௧)

கச்சேரவொன்றையிலசைத்துக்கழலுஞ்சிலம்புங்கவிக்கப்பலிக்கென்
றுச்சம்போதாலுந் திரியக்கண்டாலடியாருருகாரே
இச்சையறியோமெங்கள்பெருமானேழேழ்பிறப்புமெனையாள்வாய்
அச்சமில்லாக்கச்சூர்வடபாலாலக்கோயிலம்மானே. (௨)

சாலக்கோயிலுளநின்கோயிலவையென்றலைமேற்கொண்டாடி
மா
கோலக்கோயில்குறையாக்கோயில்குளிர்பூங்கச்சூர்வடபாலை
ஆலக்கோயில்கல்லால்நிழற்கீழறங்களுரைத்தவம்மானே. (௩)

விடையுங்கொடியுஞ்சடையுமுடையாய்மின்னேருருவத்தொளியானே
கடையுமுடையுமுண்ணிமண்டபமுங்கண்ணிமாடங்கலந்தெங்கும்,
புடையும்பொழிலும்புனலுந்தழுவிப்பூமேற்றிருமாமகன்புல்கி
அடையுங்கழனிப்பழனக்கச்சூராலக்கோயிலம்மானே. (௪)

மேலைவிதியேவினையின்பயனேவிரவார்புரமுன்றெறிசெய்தாய்

மாலைமதியேமலைமேல்மருந்தேமறவேனடியேன்வயல்குழந்த
ஜலைத்தழனிப்பழனக்கச்சூராலக்கோயிலம்மானே.

ஓறவாயிற்வாய்ப்பேணும்புவாய்ப்பெற்றமேறிப்பேய்குழந்தல்
ஓறவாய்மறவாய்கடுகாடென்றுமிடமாக்கொண்டோடமாடி
ஓறவாய்த்தலையிற்பலிநீகொள்ளக்கண்டாலடியாருருகாரே
ஐறவேஓழியாய்கச்சூர்வடபாலாலக்கோயிலம்மானே.

பாய்யேயுண்ணைப்புக்குழவார்க்குழந்தால்துவும்பொருளாக்கொள்வானே
மய்யேயெங்கள்பெருமானுண்ணைநினைவாரவரைநினைகண்டாய்
மயயார்த்தடங்கண்மடந்தைபங்காகங்கார்த்தியஞ்சடைவைத்த
ஐயாசெய்யாய்வெளியாய்கச்சூராலக்கோயிலம்மானே.

ஊனைப்பெருக்கியுண்ணைநினையாதொழிந்தேன்செடியேனுணர்வில்லென்
கானக்கொன்றைமகமழமலருங்கடிநாறுடையாய்கச்சூராய்
மாளைப்புரையுமடமென்றோக்கிமடவாளஞ்சமறைத்திட்ட
ஆனைத்தோலாய்நூனக்கண்ணுயாலக்கோயிலம்மானே.

(அ)

காதல்செய்துகளித்துப்பிதற்றிக்கடிமாமலரிட்டுனையேத்தி
ஆதல்செய்யும்அடியாரிருக்கஐயங்கொள்வதழகிதே
ஓதக்கண்டேனுண்ணைமறவேனுமையார்கண்ணாவெனையாள்வாய்
ஆதற்பழனக்கழனிக்கச்சூராலக்கோயிலம்மானே.

(ஆ)

அன்னமன்னும்வயல்குழக்கச்சூராலக்கோயிலம்மானே
உன்னமுன்னுமணந்தாருருளான்பேர்முடிவைத்த
மன்னுபுலவன்வயல்சாவலர்க்கான்செஞ்சொல்சாவன்வன்றெண்டன்
பன்னுதமிழ்நூல்மலைவல்லாரவரெந்தலைமேற்பயில்வாரே.

(க)

திருச்சிற்றம்பலம்

இந்தத் தலத்தில் பரமசிவன் அக்கிராகாரத்தில் அன்னமும்கறியும் யாசித்து
வந்தளிக்க அருந்திப் பசிதீர்த்து. துதிசெய்தது இப்பதிகம்.

இத்தலம் தொண்டைநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - விருந்திட்டநாதர்; முதல்வி - கன்னியுமையம்மை.

ச.உ. திருவிஞ்சமரக்கூடல் - பண் - கொல்லிக்கொளவாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

எறிக்குங்கதிர்வேயுகிர்முத்தமொடேலயிலவங்கத்தக்கோலமிஞ்சி [மேல்
செறிக்கும்புனலுட்பெய்துகொண்டுமண்டித்திளைத்தெற்றுசிற்றறுதன்கீழ்க்கரை
முறிச்சூந்தழைமாமுடப்புண்ணைநூழல்குருக்கத்திகள்மேற்குயில்கவல்லுரு
வெறிக்குங்கலைமாவெஞ்சமாக்கூடல்விசிர்நாவடியேனையும்வேண்டுகியே.

(க)

குளங்கள் பலவுங்குழியுந்நிறையக்குடமாமணிசந்தனமுமகிலுந் [மேல்
துளங்கும்புனலுட்பெய்துகொண்டுமண்டித்திளைத்தெற்றுசிற்றறுதன்கீழ்க்கரை
வளங்கொள்மதில்மாளிகைகோபுரமும்மணிமண்டபமுமவைமஞ்சதன்னுள்
விளங்குமதிதோய்வெஞ்சமாக்கூடல்விசிர்நாவடியேனையும்வேண்டுகியே.

(உ)

வரைமானையார்மயிற்சாயல்நல்லார்வடிவேற்கணநல்லார்பலர்வந்திறைஞ்சத்
திரையார்புனலுட்பெய்துகொண்டுமண்டித்தினைத்தெற்றுசிற்றறதன்கீழ்க்கரைமேல்
நிரையார்கழுஞ்செஞ்நீர்தாட்டெங்குக்குறுநதாட்பலவும்விரவிக்குளிரும் [ல்
விரையார்பொழில்சூழ்வெஞ்சமாக்கூடல்விசிர்நாவடியேனையும்வேண்டுகியே. (1)

பண்ணைர்மொழியானையார்பங்குடையாய்படுகாட்டகத்தென்றுமோர்பற்றொழி
தண்ணைரகிலுந்நலசாமரையும்அலைத்தெற்றுசிற்றறதன்கீழ்க்கரைமேல் [யாய்
மண்ணார்முழவுக்குழலுமியம்பமடவார்தடமாடுமணியரங்கில்
விண்ணார்முகிதைய்வெஞ்சமாக்கூடல்விசிர்நாவடியேனையும்வேண்டுகியே. (ச)

துளைவெண்குழையுஞ்சுருள்வெண்டோடுந்நூங்குங்காதிற்றுளங்கும்படியாய்
களையேகமமும்மலர்க்கொன்றையினுப்கலந்தார்க்குருள்செய்திடுங்கற்பகமே
பிளைவெண்பிறையாய்பிறங்குஞ்சுடையாய்பிறவாதவனைபெறுதற்கரியாய்
வெளைமால்விடையாய்வெஞ்சமாக்கூடல்விசிர்நாவடியேனையும்வேண்டுகியே. (ரு)

தொழுவார்க்களியாய்துயர்தீரின்றாய்சுரும்பார்மலர்க்கொன்றைதன்னுஞ்சு
உழுவார்க்கியவிடையேறியொன்றாற்புரந்தீயெழுவாடுவித்தாயழகார் [டையாய்
முழவாரொலிபாடலோடாடலுறுமுதுகாடந்காரடமாடவல்லாய்
விழவார்மறுகில்வெஞ்சமாக்கூடல்விசிர்நாவடியேனையும்வேண்டுகியே. (சு)

கடமாகளியானேபுரித்தவனேகரிகாடிடமாஅனல்விசிதின்று
நடமாடவல்லாய்கரையேறுகந்தாய்நல்லாய்நறுங்கொன்றையந்தவனே
படமாயிரமாம்பருத்துத்திப்பைங்கண்பருவாபெயிற்றேருடழிலையுமிழும்
விடவாரவாவெஞ்சமாக்கூடல்விசிர்நாவடியேனையும்வேண்டுகியே. (எ)

காடுமல்லையும்காடுமிடறிக்கதிர்மாமணிசந்தனமும்மகிலும்
சேடனுறையும்மிடந்தான்விரும்பித்தினைத்தெற்றுசிற்றறதன்கீழ்க்கரைமேல்
பாடல்முழவுக்குழலுமியம்பப்பண்ணத்தாளியார்பாடலோடாடலுறு
வேடர்விரும்பும்வெஞ்சமாக்கூடல்விசிர்நாவடியேனையும்வேண்டுகியே. (அ)

கொங்கார்மலர்க்கொன்றையந்தாரவனேகொடுகொட்டியோர்விணையுடையவனே
பொங்காடாவம்புனலுஞ்சடைமேற்பொதியும்புனிதாபுனஞ்சூழ்ந்தழகார் [ல்
துங்கார்புனலுட்பெய்துகொண்டுமண்டித்தினைத்தெற்றுசிற்றறதன்கீழ்க்கரைமேல்
வெங்கார்வயல்சூழ்வெஞ்சமாக்கூடல்விசிர்நாவடியேனையும்வேண்டுகியே. (க)

வஞ்சிதுண்ணிடையார்மயிற்சாயல்நல்லார்வடிவேற்கணநல்லார்பலர்வந்திறைஞ்சும்
வெஞ்சமாக்கூடல்விசிர்நாவடியேனையும்வேண்டுகியேயென்றுதான்விரும்பி
வஞ்சியாதனிக்கும்வயல்நாவலர்கோன்வனப்பகையப்பன்வன்றெண்டன்சொன்ன
செஞ்சொற்றமிழ்மலைகள்பத்தும்வல்லார்கிவலோகத்திருப்பதுதிண்ணமன்றே.

மபலம்.

த்தலம் கொங்குநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - விகிர் தேசவாரி; முதல்வி - விகிர் தேசவரி.

சுங். திருமுதுகுன்றம் * - பண் - கொல்லிக்கொளவாணம்.

திருச்சிறம்பலம்

நஞ்சியிடைபின் றுநாளையென்றும்மைநச்சுவார்
துஞ்சியிட்டாற்பின் னைச்செய்வதென்னடிசேள்சொலீர்
பஞ்சியிடப்பட்டில்கிறுமோபணியிரநுள்
முஞ்சியிடைச்சங்கமார்க்குஞ்சீர்முதுகுன்றரே. (க)

வரிக்கனகக்கமலமலரன்னசேவடி
ஊரித்தையுந்திரிந்தக்காலவைநோங்கொலோ
வாரிக்கட்சென்றுவளைக்கப்பட்டுவருந்திப்போய்
மூரிக்களிற்றுமுழக்கறமுதுகுன்றரே. (உ)

தொண்டர்கன்பாடவிண்ணோர்களைத்தவழிதர்வீர்
பண்டகந்தோறும்பலிக்குச்செல்வதுபான்மையே
கண்டகர்வாளிகளவில்கிள் புறங்காக்குஞ்சீர்
மொண்டகைவேள்விமுழக்கறமுதுகுன்றரே. (ங)

இளைப்பறியிரிம்மையேத்துவார்க்கம்மைசெய்வதென்
விளைப்பறியாதவெங்காலையுயிர்வீட்டினீர்
அளைப்பிரியாவரவல்குலாளொடுகங்கைசேர்
முளைப்பிறைச்சென்னிச்சடைமுடிமுதுகுன்றரே. (ச)

ஆடியசைந்தடியாருநீருமகந்தொறும்
பாடிப்படைத்தபொருளெலாமுமையாளுக்கோ
மாடமதிலணிகோபுரமணிமண்டபம்
முடிமுகில்தவழ்சோலைஞமுதுகுன்றரே.

இழைவளர்நண்ணிடைமங்கையோடிடுகாட்டிடைக்
குழைவளர்காதுகளமோதநின்றகுனிப்பதே
மழைவளரும்நெடுங்கோட்டிடைமதயானைகள்
முழைவளராளிமுழக்கறமுதுகுன்றரே. (சு)

சென்றிலிடைச்செடிநாய்குரைக்கச்சேடிச்சிகள்
மன்றிலிடைப்பனிடேதரப்போவதுவாழ்க்கையே
குன்றிலிடைக்களிராளிகொள்ளக்குமத்திகள்
முன்றிலிடைப்பிடிக்கன்றிடுமுதுகுன்றரே. (ஏ)

அந்திநிரந்தடியாருநீருமகந்தொறும்
சந்திகள்தோறும்பலிக்குச்செல்வதுதக்கதே
மந்திகடுவனுக்குண்பழநாடிமலைப்புறம்
முந்தியடிதொழின்றசீர்முதுகுன்றரே. (அ)

செட்டிநின்காதலியுள்ள்தோறும்மறஞ்செய
அட்டுமின்கில்பலிக்கென்றகங்கடைநிற்பதே

பட்டிவெள்ளே நுகந்தேறுவீர்பரிசென்கொலோ
முட்டியடித்தொழிந்தச்

(க)

எத்திசையுந்திரிந்தேற்றக்கால.

பத்தியினுவிரிடைப்பவிகொள்மினோ

எத்திசையுந்திரையேறமோதிக்கரைகள்மேல்

முத்திமுத்தாறுவலஞ்செயும்முதுஞ்ஞறரே.

(க௦)

முத்திமுத்தாறுவலஞ்செயும்முதுஞ்ஞறரைப்

பித்தனொப்பானடித்தொண்டனூரன்பித்தற்றிவை

தத்துவஞானிகளாயினுர்தடுமாரற்றிலார்

எத்தவத்தோர்களுமேத்துவார்க்கிடரில்லையே.

(க௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் நடுநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - பழமலைநாதர்; முதல்வி - பெரியநாயகியம்மை.

சசு. முடிப்பதுகங்கை - பண் - கொல்லிக்கொளவரணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

முடிப்பதுகங்கையுந்திங்களுஞ்செ

நொடிப்பதுமாத்திரைநீறெழக்கணைநூறினார்

கடிப்பதுமேறமென்மஞ்சவன்றிருக்கைகளால்

பிடிப்பதுபாம்பன்யியிலையோவெம்பிராணுக்கே.

(க)

தூமன்றியாடநங்கிலையோசுடலைப்பொடி

நீறன்றிச்சாந்தமற்றிலையோவிமவான்மகள்

கூறனர்க்கூறுவ

ஏலன்

(௨)

தட்டெனந்தட்டெனந்தொண்டர்காள் தடுமார்த்தத்தை

ஒட்டெனமொட்டெனமாநிலத்துயிர்கோறலைச்

சுட்டன் திரிபுரஞ்சுட்டதேவர்களைத் தவனை

வெட்டெனப்பேசன்மின்தொண்டர்காளெம்பிரானையே.

(௩)

நரிதலைகவநின்றோரிகுப்பிடநள் ளிருள்

எரிதலைப்பேய்ப்புடைசூழவாரிருட்காட்டிடைச்

சிரிதலைமலைசடைக்கணிந்தவெஞ்செல்வனைப்

பிரிதலைப்பேசன்மின்தொண்டர்காளெம்பிரானையே.

(௪)

வேயனதோளிமலைமகளேவிரும்பிய

மாயயில்மாமலைநாடனாகியமாண்பனை

ஆயனசொல்லிநின்றார்களல்லலறு

பேயனேபித்தனெயன்பராவெம்பிரானையே.

இவைவென்னெறம்பெருமானைவானவரேத்தப்போய்த்

துறையொன்றித்துமலரிட்டடியினைபோற்றுவார்

தேவாரப்பதி கங்கள்.

11௯

மறையன் நிப்பாடுவதில்லையாமல்குவானிளம்
பிறையன் நிச்சூடுவதில்லையோவெம்பிராணுக்கே.

(௬)

கான்றையுங்குவிளந்தனிமத்தமும்
ஆருமளவறியாதவாதியுமத்தமும்
மான்றில்லையுலகெலாழகப்பார்தொழப்
கே.

(௭)

அரியொடுபூமிசையாணுமாதியுமறிகிலார்
வரிதருபாம்பொடுவன்னிதிங்களுமத்தமும்
புரிதருபுன்சடைவைத்தவெம்புனிதற்கினி
ளரியன்றியங்கைக்கொன்றில்லையோவெம்பிராணுக்கே.

(௮)

சுரியமனச்சமண்காடியாடுகழுக்களால்
ளரியவசவுணுந்தன்மையோவிமவான்மகள்
பெரியமனந்தமோறவேண்டிப்பெம்மான்மதக்
சுரியிணுரியல்லதில்லையோவெம்பிராணுக்கே.

(௯)

காய்சினமால்விடைமாணிக்கத்தெங்கறைக்கண்டத்
தீசனையூரெனட்டோடிர்ந்துவிரும்பிய
ஆயினசீர்ப்பகைஞானியப்பனடித்தொண்டன்றான்
ஏசினபேசுமின்தொண்டர்காளெம்பிரானையே.

(௧௦)

ம்பலம்.

௨௫. திருஆமாத் தூர் - பண் - தொல்லிக்களவாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

காண்டனன்காண்டனன்காரிகையாள் தன்கு
ஆண்டனனாண்டனனா மாத் தூரெம்மடிகுட்காட்
பூண்டனன் பூண்டனன்பொய்யன் றுசொல்லுவன்கேண்மின்கள்
மீண்டனன் மீண்டனன் வேதவித்தல்லாதவர்கட்கே.

(௧)

பாடுவன்பாடுவன்பார்ப்பதிதன்னடிபற்றிநான்
தேடுவன்தேடுவன் திண்ணென்பற்றிச்செறிதர
ஆடுவனாடுவனா மாத் தூரெம்மடிகளைக்
கூடுவன்கூடுவன்குற்றமதற்றென்குறிப்பொடே.

(௨)

காய்ந்தவன்காய்ந்தவன்கண்ணழலாலன்றுகாமனைப்
பாய்ந்தவன்பாய்ந்தவன்பாரத்தினுண் றுகூற்றத்தை
ஆய்ந்தவனாய்ந்தவனா மாத் தூரெம்மடிகளார்
ஏய்ந்தவனேய்ந்தவனெம்பிராட்டியைப்பாகமே.

(௩)

ஒய்ந்தனனோர்ந்தனனுள்ளத்துள்ளேநின்றவொண்பொருள்
சேர்ந்தனன்சேர்ந்தனன்சென்றுதிருவொற்றியூர்புக்குச்
சார்ந்தனன்சார்ந்தனன்சங்கிலிமென்றோள் தடமுலை
ஆர்ந்தனனார்ந்தனனா மாத் தூரையனருளாதே.

(௪)

வ

ல

ளாமா

(கு)

காண்டவன்காண்டவன்காண்டற்கரியகடவுளாய்
நீண்டவண்ணீண்டவன்னாரணனநாழகண்ணேடவே
ஆண்டவனாண்டவனமாத்தூரையுமென்னையுமாட்
பூண்டவன்பூண்டவன்மார்பிற்புரிநூல்புரளவே.

(சு)

வ

கண்ணவன்கண்ணவன்காண்டுமென்பாரவர்தங்கட்குப்
பெண்ணவன்பெண்ணவன்மேனியோர்பாகமாம்பிஞ்சுகள்
பாம்புகள்

(எ)

கவிடா

மின்னவன்மின்னவன்வேதத்தினுட்பொருளாகிய
அன்னவன்னவனாத்தூரையனை ஆர்வத்தால்
என்னவென்னவென்னெனத்தின்புற்றிருப்பனே.

(அ)

தேடுவன்தேடுவன்செம்மலர்ப்பாதங்கள்நாடொழும்
நாடுவன்நாடுவன்நாடுக்குமேலேயோர்நால்கிரல்
மாடுவன்மாடுவன்வன்கையிழைத்துமகிழ்ந்துளே
ஆடுவனாடுவனமாத்தூரெம்மடிக்கே.

(க)

உற்றனனுற்றவர்தம்மையொழிந்துள்ளத்தன்பொருள்
பற்றினன்பற்றினன்பங்கயச்சேவடிக்கேசெல்ல

மயானடியாரகட்காள்

பெற்றனன்பெற்றனன்பெயர்த்தும்பெயர்த்தும்பிறவாமைக்கே. (க)

ஐய

டையாமாத்தூரண்

மெய்

மையனைமையணிகண்டனைவன்ஓண்டனாரன்சொல்
பொய்யொன்றுமின்றிப்புலம்புவார்பொற்கழல்சேர்வரே.

(க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் கடுகாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - அழகியநாதர்; முதலி - அழகியநாயகியம்மை.

ஆமாதூர் என்பது - பசுக்களுக்குத் தாயகமானவூர் என்றும், ஆமாதாவூர்
எனப்பலது - ஆமாதூர் என மருவி நின்ற தென்றும், பெரியோர் கூறுவர்.
ஆ - பசு. வடமொழியில் - கோமாதூர்புரம் எனப் பெயராம்.

சுரு. திருநாளைக்காரோணம் - பண் - கொல்லிக்களவாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பத்தூர்புக்கிரந்துண்டு பலபதிகம்பாடிப் பாவையரைக்கிறிபேசிப் படிநாடித்
நீர், செத்தார்தம்மலும்பணிந்து சேவேறித்திரிவிர் செல்வத்தைமறைத்து
வைத்தி ரொன்கொருநாளிரங்கீர், முத்தாரம் இலங்கிமிளிர் மணிவயிரக்கோவை

யவவபூணத்தந்தருளி மெய்க்கினிதாநாறும், கத்தூரிகமழ்சார்து பணித்தருளவே
ண்டும் கடல்நாகைக்காரோண மேவியிருந்திரே. (சு)

வேம்பினொதிங்கரும்பு விரவியெனைத்திர்த்தீர் விருத்தினுமைவேண்டத்
துருத்திபுக்கங்கிருந்தீர், பாம்பினொடுபடர்சடைக ளவைகாட்டிவெருட்டிப் பகட்
டநாடுபெய்வோ பலகாலுமுமுன்றேன், சேம்பினொடுசெங்கமுநீர் தண்கிடங்கில்
நீருவாரூர்புக்கிருந்த தீவண்ணர்நீரே, காம்பினொடுநேத்திரங்கள் பணித்
தருளவேண்டும் கடல்நாகைக்காரோண மேவியிருந்திரே. (உ)

பூணபத்தாரிளவாமை பொருங்ஙடை
டெல்லாருங்காண்ப், பாண்பேசிப் படுதலையிற் பவிகொள்கைதவிரீர் டூம்பினொடு
படர்சடைமேல் மதிவைத்தபண்பீர், வீண்பேசிமடவார்கைவளவீராகன்கொண்
டால் வெற்பரையன்மடப்பாவை பொறுக்குமோசொல்லீர், காண்பினிய மணி
மாட நீறைத்தடுவீதிக்க கடல்நாகைக் காரோணமேவியிருந்திரே. (ங)

விட்டதோர்சடைதாழ வீணைவிடங்காக ிதிவிடையேறுவீர் வீண்டிமை
யுகந்தீர், துட்டராயின்பேய்கள் சூழ்நடமாடிச் சுந்தரராய்த் துமதியஞ் சூடுவது
சுவண்டே, வட்டவார்சூழ்நடவார் தம்மைமயல்செய்தல் மாதவமோ மாதிமை
யோ வாட்டமெலாந்தீரக், சுட்டியெமக் கீவதுதா நெப்போதுசொல்லீர் கடல்
நாகைக் காரோண மேவியிருந்திரே. (சு)

மிண்டாடித்திரிதந்து வெறுப்பனவேசெய்துவினைக்கேடுபலபேசி வேண்டிய
வாதிரிவீர், தொண்டாடித்திரிவேனைத் தொழும்புதலைக்கேற்றஞ் சுந்தரனைகந்த
முத லாடையாபாணம், பண்டாரத்தேயெனக்குப் பணித்தருளவேண்டும் பண்டு
தான் பிரமாணமொன்றுண்டேறும்மைக், கண்டார்க்குங் காண்பரிதாய்க் கனலாகி
ரீர் கடல்நாகைக் காரோணமேவியிருந்திரே. (ரு)

இலவலிதழ்வாபுமையோ டெருதேறிப்பூதம் இசைபாட விடுபிச்சைக்கெக்
சுச்சம்போது, பலஅகம்புச்சூழிதருவீர் பட்டோடுசாந்தம் பணித்தருளாதிருக்
கின்ற பரிசென்ன படிநேர், உலவுதிரைக்கடல்நஞ்சை யன்றமார்வேண்ட வுண்
டருளிச் செய்ததுமக் கிருக்கொண்ணாதிவே, கலவமயி லியலவர்கள் நடமாடுஞ்
செல்வக் கடல்நாகைக் காரோணமேவியிருந்திரே. (கூ)

துகடையவகல்குல் துமொழியாளுடல்தொலையாத காலத்தோர் சொற்
பாடாய்வந்து, தேசுடையஇலங்கையர்கோன் வரையொக்க அடர்த்துத் திப்பிய
கிதம்பரடத் தேரொடுவான் கொடுத்தீர், நேசமுடையடியவர்கள் வருந்தாமை
யருந்த நிறைமறையோ ருறைவீழிமிழலைதனில்நித்தல், காசருளிச் செய்திரின்
றெனக்கருாவேண்டுங் கடல்நாகைக்காரோண மேவியிருந்திரே. (ஈ)

மாற்றமேலொன்றுரையீர் வாளாரீரிருந்தீர் வாழ்விப்ப னெனவாண்டிர் வழி
யடியேனுமக்கு, ஆற்றவேற் றிருவுடையீர் நல்குந்தீரல்லீர் அணியாரூர்புகப்
பெய்த வருந்திய மதனில், தோற்றமிகு முக்கறி லொருகூறுவேண்டுந் தாரீரே

லொருபொழுது மடியெடுக்கலொட்டேன், காற்றினையகடும்பரிமா ஏறுவதுவேன்
டுங் கடல்நாகைக் காரோணமேவியிருந்தீரே. (அ)

மண்ணுலகும் விண்ணுலகும் உம்மதேயாட்சி மலையரையன் பொற்பாவை
சிறுவனையுந் தேறேன், எண்ணிலியுண் பெருவயிறன் கணபதியொன்றறியான்
ஏம்பெருமா னிதுதகவோ விரும்பியருள்செய்யீர், திண்ணைவென் னுடல்விரு
த்திதாரீரேயாகிற், றிருமேனி வருந்தவே வளைக்கின்றேனாக, கண்ணறையன்
கொடும்பாட னென்றுரைக்கவேண்டா கடல்நாகைக்காரோண மேவியிருந்தீரே.

மறியேறுகரதலத்தீர் மாதிரையேலுடையீர் மாதிரியந்தருவெனன்று வல்லீ
ராயாண்டீர், இறிபேசிக் கீழ்வேனார் புக்கிருந்தீரடிசேள் இறியும்மாற் படுவேனோ
திருவாணையுண்டேல், பொறிவிரவு நற்புகர்கொள் பொற்கரிகைமேலார் பொற்
பூவும்பட்டிகையும் புரிந்தருளவேண்டும், கறிவிரவுநெய்சோறு முப்போதும்வேண்
டுங் கடல்நாகைக் காரோணமேவியிருந்தீரே. (க)

பண்மயத்த மொழிப்பாவை சங்கிலிக்குமெனக்கும் பற்றயபெருமானே மற்
றாரையுடையேன், உண்மையத்த வுமக்கடியேன் குறைதீர்க்கவேண்டும் ஒளிமுத்
தம் பூணாம்புண்டிடும்பூவும், கண்மயத்தகத்தூரி அமழ்சாந்துமவேண்டுங்கடல்
நாகைக் காரோண மேவியிருந்தீரேன், மண்மயத்தார் லணிகாவ லாருரன்சொன்ன
அருந்தமிழ்க் கிவையவல்லா ரமருலகாள்பவரே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - காயாரோகணேசுவரர்; முதலவி - லீலாயதாகியம்மை.

சுள. ஊர்த்தொகை - பண - பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

காட்டுர்க்கடலேகடம்பூர்மலையேகானப்பெருராய்
கோட்டுர்க்கொழுந்தேயழுந்தூரரசேகொழுந்தொல்லேறே
பாட்டுர்பலரும்பரவப்படுவாய்ப்பணங்காட்டுரானே
மாட்டுரேறவாமறவாதுன்னிப்பாடப்பணியாயே. (க)

கொங்கிற்குறும்பிற்குக்குத்தனியாய்குழகாகுற்றலா
மக்குற்றிரிவாய்வானோதலைவாவாய்பூர்மணவாளா
சங்கக்குழையார்செவியா அழகா அவிவா அனலேந்திக்
கங்குற்புறங்காட்டாடையடியார்சுவலைகளையே. (உ)

நிறைக்காட்டானெஞ்சத்தானேநின்றியூரானே
மிறைக்காட்டானேபுனல்சேர்சடையாயனல்சேர்கையானே
மறைக்காட்டானேதிருமாந்துறையாய்மாரகோணத்தானே
இறைக்காட்டானேயெங்குன்னையெம்மான்மாத்மானே. (ங)

ஆரூரத்தாவையாற்றமுதேயளப்பூர்மானே
காரூர்பொழில்கள்புடைகுழ்புறவிற்கருகாரூரானே

பேருருறைவாய்ப்பட்டிப்பெருமான்பிறவாநெறியானே
பாருர்பலரும்பரவப்படுவாய்பாருரம்பானே.

(ச)

மருக்ஹுறைவாய்மாகாளத்தாய்மதியஞ்சடையானே
அருகற்பிணிநின்னடியார்மேலாகலஅருளாயே
கருகற்குரலாய்வெண்ணிக்கரும்பேகா னூர்க்கட்டியே
பருகப்பணியாயடியார்ஞ்ஞனைப்பவளப்படியானே.

(ரு)

தாங்குர்பிணிநின்னடியார்மேலாகலஅருளாயே

ன

நாங்குருறைவாய்த்தேங்குநகராய்நல் னூர்நம்பாளே
பாங்குர்பலிதேர்பரனேபரமபழனப்பதியானே.

(க)

தேனைக்காவல்கொண்டுவிண்டகொன்றைச்செழுந்தாராய்
வானைக்காவல்கொண்டுநின்ற நியாநெறியானே
ஆனைக்காவிலரனேபரனேயண்ணுமலையானே
ரக்காவல்கைவிட்டுண்ணையுக்கப்பா

(எ)

துருத்திச்சுடரேநெய்த்தானத்தாய்சொல்லாய்கல்லாலா
பருத்திநியமத்துறைவாய்வெயிலாய்ப்பலவாய்க்காற்றறைய
திருத்தித்திருத்திவந்தென்சுந்தையிடங்கொள்கயிலாயா
ரயடைந்தார்வினைகளாகலஅருளாயே.

(அ)

புலியூர்ச்சிறம்பலத்தாய்புக லூர்ப்போதாமுதூரா
பொலிசேர்புரமுன்மெரியச்செற்றபுரிபுன்சடையானே
வலிசேரர்க்கன் தடக்கையைஞ்ஞான்கடர்த்தமதிருட
கலிசேர்புறிற்கடலூராளிகாண அருளாயே.

(க)

கைம்மாவுரிவையம்மான் காக்கும்பலவூர்கருத்துன்னி
மைம்மாந்தடங்கண்மதுரமன்னமொழியாளமடச்சிங்குடி
தம்மா லூரன்சடையன்சிறுவனடியன்தமிழ்மலை
செம்மாந்திருந்துதிருவாய்திறப்பார்சிவலோகத்தாரே.

, (க௦)

பலம்.

சஅ. திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி - பண் - பழம்

திருச்சிறம்பலம்

மற்றுப்பற்றெனக்கின்றிநின்றிருப்பாதமேமனம்பாவித்தேன்
பெற்றலும்பிறந்தேனினிப்பிறவாததன்மைவந்தெய்தினென்
கற்றவர்தொழுதேத்துஞ்சர்க்கறையூறிப்பாண்டிக்கொடுமுடி

சால்,

வாயவே.

(க)

இட்டனும்மடியேத்துவாரிகழந்திட்டநாள்மறந்திட்டநாள்
கெட்டகாளிவையென்றலாற்கருதென்களர்புனற்காவிரி
வட்டவாசிகைகொண்டடிதொழுதேத்துபாண்டிக்கொடுமுடி
நட்டவாவுனநான்மறக்க னுஞ்சொல்லநாநம்ச்சிவாயவே.

(உ)

ர்வழியுநாளுயிர்போகுநாளுயர்பாடைமேல்

புராளவையனமலாற்குநேதன்களாபுனமகாவிர்ப
பாவுதன்புனல்வந்திழிபாஞ்சோதிபாண்டிக்கொடுமுடி
நாலவாவுணநான்மறக்கினுஞ்சொல்லுநாமச்சுவாயவே.

(௩)

எல்லையிப்புநழெம்பிரானெந்தைதம்பிரானென்பொன்மாமணி
கல்லையுந்திவளம்பொழிந்திழிகாவிரியதன்வாய்க்கரை
நல்லவர்க்காமுதேத்துஞ்சேர்க்கைமறுநிற்பாண்டிக்கொடுமுடி
வல்லவாவுணநான்மறக்கினுஞ்சொல்லுநாமச்சுவாயவே.

(௪)

அஞ்சினார்க்காணதியென்றடியேணுநான்மிகவஞ்சினேன்
அஞ்சலென்றடித்தொண்டினேந்நருணல்குறைய்க்கழிகின்றதென்
பஞ்சின்மெல்லடிப்பாவைமார்குடைந்தாடுபாண்டிக்கொடுமுடி
நஞ்சணிகண்டநான்மறக்கினுஞ்சொல்லுநாமச்சுவாயவே.

நான்குகள்

ஆடுபாம்பதரைக்ககைத்தடிமுகனையந்தண்காவிரிப்
பாடுதண்புனல்வந்திழிபாஞ்சோதிபாண்டிக்கொடுமுடிச்
சேடனையுணநான்மறக்கினுஞ்சொல்லுநாமச்சுவாயவே.

(௫)

விரும்பிசின்மலர்ப்பாதமேநினைந்தேன்வினைகளுநீண்டன
செருங்கிலன்பொழில்சூழ்ந்தெழில்பெற்றின்றுகாவிரிக்கோட்டிடைக்
குரும்பென்முலைக்கோதைமார்குடைந்தாடுபாண்டிக்கொடுமுடி
விரும்பினையுணநான்மறக்கினுஞ்சொல்லுநாமச்சுவாயவே.

(௬)

செம்பொனேர்சடையாய்திரிபுரந்தீயெழச்சிலைகோலினாய்
வம்புலாங்குழலாஓப்பாகமமர்ந்துகாவிரிக்கோட்டிடைக்
கொம்பின்மேற்குயில்கவமாமயிலாடுபாண்டிக்கொடுமுடி
நம்பினையுணநான்மறக்கினுஞ்சொல்லுநாமச்சுவாயவே.

(௭)

சாரணன்றந்தையம்பிரானெந்தைதம்பிரானென்பொன்மாமணியென்று
பேரெனையிரகோடித்தவர்பிதற்றிநின்றபிரிகிலார்
நாரணன்பிரமன்றொழுங்குமையுநிற்பாண்டிக்கொடுமுடிச்
காரணவுணநான்மறக்கினுஞ்சொல்லுநாமச்சுவாயவே.

(௮)

கோணியபிறைகுடியைக்கைமறுநிற்பாண்டிக்கொடுமுடி
பேணியபெருமானைப்பிஞ்சுபித்தனைப்பிறப்பில்லியைப்
பாணுலாவிரிவண்டைமகொன்றைத்தாரணைப்படப்பாம்பரை
நாணனைத்தொண்டனூரன்சொல்லிவைசொல்லுவார்க்குலைதுன்பமே.

(௯)

கிருச்சிறம்பலம்.

இத்தலம் கொங்குநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - கொடுமுடிநாதர்; முகல்வி - பண்மொழியம்மை.

சுக. திருமுருகன்பூண்டி - பண் - பழம்பஞ்சரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

புகுவேடுவர்விரவலாமைசொல்லித்
திடுகுமொட்டெனக்குத்திக்குறைகொண்டாறலைக்குமிடம்
முடுகுநாறியவடுகர்வாழ்முருகன்பூண்டிமாநகர்வாய்
இடுகுதுண்ணிடைமங்கைதன்னெடுமீளத்துக்கிங்கிருந்தீரெம்பிரானிரே. (க)

வில்லைக்காட்டிவருட்டிவேடுவர்விரவலாமைசொல்லிக்
கல்வினாலெறித்திட்டுமோதியுங்குறைநொள்ளுமிடம்
முல்லைத்தாறுமணங்கழிமுருகன்பூண்டிமாநகர்வாய்
எல்லைக்காப்படுதான்நிலையாகில்நீரெத்துக்கிங்கிருந்தீரெம்பிரானிரே. (உ)

பசுக்களேகொன்றுகின்றபாணிகன்பாவமொன்றறியார்
* உசர்க்கொலையலநேர்ந்துநாடொறுங்குறைநொள்ளுமிடம்
முசுக்கள்போற் றிலவேடர்வாழ்முருகன்பூண்டிமாநகர்வாய்
இசுக்கழியப்பயிச்சுக்கங்கொண்டுநீரெத்துக்கிங்கிருந்தீரெம்பிரானிரே. (ங)

பிறற்குறையுடுத்தோர்பத்திரங்கட்டிவெட்டனராய்ச்
சுறைப்பங்கியராகிநாடொறுங்குறைநொள்ளுமிடம்
மோறைவேடுவர்கூடிவாழ்முருகன்பூண்டிமாநகர்வாய்
ஏறுகாவிற்றதில்லையாய்விடிவெத்துக்கிங்கிருந்தீரெம்பிரானிரே. (ச)

தயங்குதோலையுடுத்தசங்கராசாமவேதமோதி
மயங்கியூரிடுபிச்சைக்கொண்டு னுமார்க்கமொன்றறியார்
முயங்குபூண்முலைமங்கையாளொடுமுருகன்பூண்டிமாநகர்வாய்
இயங்கவுமிடுக்குடையராய்விடிவெத்துக்கிங்கிருந்தீரெம்பிரானிரே. (ரு)

விட்டிசைப்பனகொக்கரைகொடுகொட்டித்தத்தளகம்
கொட்டிப்பாடுமித்துந்துமியொடுகுடமுழாரீர்மகிழ்வீர்
மொட்டலர்ந்துமணங்கமழ்முருகன்பூண்டிமாநகர்வாய்
இட்டபிச்சைகொண்டுண்பதாகில்நீரெத்துக்கிங்கிருந்தீரெம்பிரானிரே. (சு)

வேதமோதிவெண்ணீறுபூசுவெண்கோவணந்தற்றயலே
ஒதமேவியவொற்றியூரையுமுத்திரீர்மகிழ்வீர்
மோதிவேடுவர்குறைநொள்ளுமுருகன்பூண்டிமாநகர்வாய்
ஏறுகாரணமேதுகாரால்கொண்டெத்துக்கிங்கிருந்தீரெம்பிரானிரே. (ஊ)

படவாறுண்ணேரிடைப்பணைத்தோள்வாரிடுங்கண்
மடவரல்லுமைநகைதண்ணீயார்பாகம்வைத்துகந்தீர்
முடவரல்லீரிடரிசீர்முருகன்பூண்டிமாநகர்வாய்
இடவமேறியும்போவதாகில்நீரெத்துக்கிங்கிருந்தீரெம்பிரானிரே. (அ)

சாந்தமாகவெண்ணீறுபூசுவெண்பற்றலைகலு
வேய்ந்தவெண்பிறைக்கண்ணிதண்ணீயார்பாகம்வைத்துகந்தீர்

மோந்தையோடு முழக்கற முருகன் பூண்டிமாநகர்வாய்
வந்து பூண்முலைங்கைதன் னொடுமெத்துக்கிங்கிருந்திரம்பிரானிரே. (க)

முந்திவானவர்தார்தொழு முருகன் பூண்டிமாநகர்வாய்ப்

பந

பாவை

யார்பாகம்மை

ரத்தனபத்துங்கொண்

டெந்தம்மடிகளையேத்துவாரிடொன் றுந்தாமிலரே. (க)

மப்பலம்.

இத்தலம் கொங்குநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - ஆவுடைநாயகர்; முடல்வி - ஆவுடைநாயகியம்மை.

சூழற்றறிவா ரென்னுஞ் சேரமான் பெருமானாயுநர் கொடுத்த திரவியங்
களைப் பரிசனங்கள் தலையில் எடுப்பித்துக்கொண்டு திருமுருகன் பூண்டிக்குச் சமீ
பத்தில் எழுந்தருளும்போது, பரமசிவத்தின் கட்டளையினால் பூதங்கள்வேடுவர்க
ளாகி வந்து, அந்தப்பரிசனங்களை அடித்துப் பொருள்களைப் பறித்துப்போயின,
அப்போது சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் இந்தப்பதிகமோதிப் பொருள்களைப் பெற்
றுக்கொண்டனர்.

நு. திருப்புனவாயில் - பண் - பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வைகலும்

மத்தயானையினீ ருர்போர்த்தமனா னார்
பத்தர்தாம்பலர்பாடின ருடும்பழம்பதி
பொத்திலாந்தைகள் பாட்டருப்புனவாயிலே. (க)

நள மும்வைகலும்

எருதுமேற்கொளுமெம்பெருமாற்கிடமாவது
மரு தவானவர்குவமிடம்மறவேடுவர்
பொருதுசாத்தொடுசுலரூப்புனவாயிலே. (உ)

தொக்காயமனமென் னொடுகுள நும்வைகலும்
நக்கான்மையாளுடையான்நவி லும்மிடம்
அக்கோடரவார்த்தபிரானடிக்கன்பராய்ப்
புக்காரவர்போற்றெழியாப்புனவாயிலே. (ங)

வற்கென்றிருத்திகண் டாய்மனமென் னொடுகுள நும்வைகலும்
பொற்குன் மஞ்சேர்த்தகோர்காகைபொன்மைதுவேபுகல்
சுறகுன்று நுங்குடுவெளியுங்கடற்காணல்வாய்ப்
புற்கென் னுதோன்றிமெம்பெருமான் புனவாயிலே. (ச)

மவைகலும்

ல்லான்மையாளுடையான்நவி லும்மிடம்

பாயப்

இங்கலக்குழுடற்பிறந்தவறிவினியேன்செறிவின்றி
எங்குலக்கப்பிரிந்திருக்கேனென்னொருநிறைவனையே. (ங)

இங்கனம்வந்திடர்ப்பிறவிப்பிறந்தயர்வேனயராமே
அங்கனம்வந்தெனையாண்ட அருமருந்தென்ற முதை
வெங்கனம்மாமேனியனைமான்மருவுக்கையனை
எங்கனம்நான்பிரிந்திருக்கேனென்னொருநிறைவனையே. (ச)

செப்பரிய அயனொடுமால்சுந்தித்துந்தெரிவரிய
அப்பெரியதிருவினையேயறியாதேயருவினையேன்
ஒப்பரியகுணத்தானையினையியையுணைவின்றி
எப்பரிசுபிரிந்திருக்கேனென்னொருநிறைவனையே. (ஞ)

வன்னுகநாண்வரைவில்லங்கி *கனை அரிபகழி
தன்னுகமுறவாங்கிப்புரமெரித்ததன்மையனை
முன்னுகிணையாதமூர்க்கனைனுகக்கைசுமர்
தென்னுகப்பிரிந்திருக்கேனென்னொருநிறைவனையே. (சு)

வன்சயமாயடியான்மேல்வருங்கூற்றின்உரங்கிழிய
முன்சயமார்பாதத்தால்முனிந்துகந்தமூர்த்தினை
மின்செயும்வார்சடையானிவடையானை அடைவின்றி
என்செயநான்பிரிந்திருக்கேனென்னொருநிறைவனையே. (ஏ)

முன்னெறிவானவர்க்குத்தொழுதேத்தும்முழுமுதலை
அந்நெறியையமர்தொழும்நாயகனையடியார்கள்
செந்நெறியைத்தேவர்குலக்கொழுந்நைமறந்திங்கனநான்
என்னறிவான்பிரிந்திருக்கேனென்னொருநிறைவனையே. (அ)

சுற்றுளவான்கனியாயகண் ணுதலைக்கருத்தார
உற்றுளனொமொருவனைமுன்னிருவர்கினைந்தினிதேத்தப்
பெற்றுளனும்பெருமையனைப்பெரிதடியேன்கையகன்றிட்
டெற்றுளனாய்ப்பிரிந்திருக்கேனென்னொருநிறைவனையே. (ஈ)

ஏழிசையாயிச்சப்பயனாயின்னமுதாயென்னுடைய
தோழனுமாய்யான்செய்யுந்தரிசுகளுக்குடனுகி
மொழையொண்கண்யரவையத்தந்தாண்டாணைத்தியில்லா
ஏழையேன்பிரிந்திருக்கேனென்னொருநிறைவனையே. (கா)

வங்கமலிகடல்நஞ்சவானவர்கள்தாமுய்ய
றுங்கியமுதவர்க்கருளினொய்யேனைப்பொருட்படுத்தச்
சங்கலியோடெனைப்புணர்த்ததத்துவனைச்சுழக்கினென்
ஏங்குலக்கப்பிரிந்திருக்கேனென்னொருநிறைவனையே. (கக)

பேருரும்தசரியினுரியானைப்பெரியவர்தஞ்
சீருருந்திருவாரூர்ச்சிவனடியேதிறம்விருத்தி

ஆளுநன் அடித்தொண்டனடியன்சொலகவிடத்தில்
ஊளுநனிலைவல்லாருலகவர்க்குமேலாரே.

(கஉ

திருச்சிற்றம்பலம்

இது திருவொற்றியூரில் சங்கிலியாருடன் இருக்கும்போது விதிவிடங்கு
பெருமானுடைய திருவோலக்க தரிசன ஞாபகம் வர ஓதியருளிய பதிகம்.

ருஉ. திருவாலங்காடு - பண் - பழம்பஞ்சரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்தாமுத்திராவல்லமுகிழ்மென்முலையாளுமைபங்கா
சுத்தாசுத்தித்திறங்காட்டுஞ்சிவனேதேவர்சின்கமே
பத்தாபத்தர்பலர்போற்றும்பரமபழையனூர்மேய
அத்தா ஆலங்காடாவுன்னடியார்க்கடியேனுவேனே.

பொய்யேசெய்துபுறம்புறமேகிரிவேன் நன்னிப்போகாமே
மெய்யே வந்திங்கனையாண்டமெய்யாமெய்யர்மெய்ப்பொருளே
பையாடர வமரைக்கசைத்தபரமபழையனூர்மேய
ஐயா ஆலங்காடாவுன்னடியார்க்கடியேனுவேனே.

தூண்டாவிளக்கினநற்சோதிதொழுவார்தங்கள் துயர்திர்ப்பாய்
பூண்டாபெலும்பைப்புரமுன் றும்பொடியாச்செற்றபுண்ணியனே
பாண்டா முகிளைகளவைதீர்க்கும்பரமபழையனூர்மேய
ஆண்டா ஆலங்காடாவுன்னடியார்க்கடியேனுவேனே.

மறிநேரொண்கண்மடநல்லார்விலையிற்பட்டுமதிமயங்கி
அறிவேயழிந்தேனையாநான்மையார்கண்டம்உடையானே
பறியாவினைகளவைதீர்க்கும்பரமபழையனூர்மேய
அறிவே ஆலங்காடாவுன்னடியார்க்கடியேனுவேனே.

வேலங்காடுதடங்கண்ணார்வலையுட்பட்டின்னெறிமறந்து
மாலங்காடிமறந்தொழிந்தேன்மணியேமுத்தேமரகதமே
பாலங்காடிமெய்யாடபடர்புன்சடையாய்பழையனூர்
ஆலங்காடாவுன்னடியார்க்கடியேனுவேனே.

எண்ணாந்தவளையிலைய்தளந்தாய்எந்தைபெருமானே
கண்ணாயுலகங்காக்கின்றகருத்தாதிருத்தலாகாதாய்
பண்ணாசைகளதுகொண்டுபலருமேத்தும்பழையனூர்
அண்ணா ஆலங்காடாவுன்னடியார்க்கடியேனுவேனே.

வண்டார்குழலியுமைநங்கைபங்காகங்கைமணவாளா
விண்டார்புரங்கொளரிசெய்தவிடையாய்வேதநெறியானே
பண்டா முகிளைகள் பலதீர்க்கும்பரமபழையனூர்மேய
அண்டா ஆலங்காடாவுன்னடியார்க்கடியேனுவேனே.

பேழ்வாயரவின் அணையா னும்பெரியமலர்மேலுறைவா னும்
தாழா துன்றன்சரண்பணியத்தழலாய்நின்றதத்துவனே

ஆளுநர் அடித்தொண்டனடியன்சொலகண்டதகல்
ஊருநிவைவல்லாருலகவர்க்குமேலாரே.

(கூ)

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆகவே, கங்குலியாருடன் இருக்கும்போது விதிவிலக்கப் பெருமானுடைய திருவோலக்க தரிசன ஞாபகம் வர ஓதியருளிய பதிகம்.

௩௨. திருவாலங்காடு - பண் - பழம்பஞ்சரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்தாமுத்திராவல்லமுதிழ்மென்முலையாளுமைபங்கா
முத்தாசித்தித்திறங்காட்டுஞ்சிவனேதேவாச்சிங்கமே
பத்தாபத்தர்பலர்போற்றும்பரமபுழையனார்மேய
அத்தாஜலங்காடாவுன்னடியார்க்கடியேனுவேனே.

பொய்யேசெய்துபுறம்புறமேதிரிவேன் நன்னப்போகாமே
மெய்யேவந்திடுகெனயாண்டமெய்யாமெய்யர்மெய்ப்பொருளே
பையாடரவமரைக்கசைத்தபரமபழையனார்மேய
ஐயாபுலங்காடாவுன்னடியார்க்கடியேனாவேனே.

(2)

தூண்டாள் என்னும் மரச்சாதலம் தயார் செய்து பரப்பாய்
பூண்ட பொருளும் பைப்புரமும் தும்பொடியாச்செந்தழண்ணியனே
தூண்டா முயினைகளவைதிர்க்கும் பரமாபழைய நூர்மேய
சூண்டா

(五)

மறிநேரெரான் கண்டநல்லூர்வலையிற் பட்டும் திமயங்கி
அறிவேயுழிந்தேனையாநான்மையர்கண்டம் உடையானே
பதியாவினைகளைவதிர்க்கும் பரமபுமையனூர்மேய
அறிவதுலங்காடாவுன்னடியார்க்கடியேனாவேனே.

(5)

வேலம் காடுதடங்கண்ணூர்விலையுட்பட்டின்னெறிமறந்து
மாலநாடிமறந்தொழிந்தேன்மணியேழுத்தேமரசுதமே
பாலங்காடெய்யாடபடர்புன்சடையாய்பழையனூர்
ஆலங்காடாவன்னுடையவழியார்ச்சுடியேனுவேனே.

(5)

எண்ணூர், தங்கவெயிலெய்தநந்தாய் எந்தை பெருமானே
கண்ணுலகங்கங்கினை நகருத்தாநிருத்தலாகாதாய்
பண்ணுரிசைகளதுகாண்டுபெருமேத்தும்பழையனார்
ஆண்ணூலுங்காடாவுன்னடியார்க்கடியேனுவேனே.

(四)

விண்டர் குழுவின்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் வரை விண்டர் புரவர்களின் செயல்பாட்டை நிறைவேற்றியுள்ள பண்டாழ்வினைகள் பலதீர்க்கும்பரம்பழை நூர்மேய அண்டர் ஆலக் காடாவுன்னடியார் க்கடியேனாவேனே.

15

பேழ்வாயரவின் அணையா நும்பெரியமலர்மேலுறைவா நும்
தாழா துன்றன்சரண்பணியத்தழலாய்தின்றதத்துவனே

பாழாம்வினைகளவைதிர்க்கும்பரமபழைய னூர்தன்னை
ஆள்வாய் ஆலங்காடாவுன்னடியார்க்கடியேனாவேனே. (அ)

எம்மான்எந்தழைத்தப்பன்எழேழம்படிக்காலெமையாண்ட
பெம்மாந்நமப்புறங்காட்டிந்பேயோடாடல்புரிவாரேனே
பன்மாமலர்களவைகொண்டுபலருமேத்தும்பழைய னூர்
அம்மா ஆலங்காடாவுன்னடியார்க்கடியேனாவேனே. (க)

ப; 'ர்ப; 'மப; 'மய
அத்தன் ஆலங்காடன் றனடிமைத்திறதேயன்பாகிச்
சித்தர்சித்தம்வைத்தபுகழ்ச்சிறுவ னூரெண்டமிழ்கள்
பத்தும்பாடியாடுவார்பரமனடியேபணிவாரே. (க௦)

பலம்.

இத்தலம் தொண்டைநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - ஊர்த்தாண்டேவசுவரர்; முதல்வி - வண்டாரகுழலியம்மை.

ருங். திருக்கடவூர் மயானம் - பண் - பழம்பஞ்சரம்.

நுழைபலப

மருவார்கொன்றைமதிசூடிமாணிக்கத்தின்மலைபால
வருவார்விடைமேல்மாதோடுமகிழ்ந்துபூசப்படைகுழைத்
திருமால்பிரமணிந்திறற்குந்தேலர்காகர் தானவர்க்கும்
பெருமான்கடவூர்மயானத்துப்பெரியபெருமானடிகளே. (க)

விண்ணோர்தலைவரவெண்புரிநூல்மார்பர்வேதகித்தத்தர்
கண்ணாறுதலர்கருதலையர்காலகாலர்கடவூர்
எண்ணாற்புழுண்டுறியெய்தவிதைவருமையோரொருபாகம்
பெண்ணன் ஆவர்மயானத்துப்பெரியபெருமானடிகளே. (உ)

சாயும்புலியின் அதுளுடையர்கண்டொண்டோட்கடவூர்
தாயுந்தந்தைபல்லுயிர்க்குந்தாமேயாயதலைவனார்
பாயும்விடையொன்றதுவேறிப்பலிதேர்நூண்னும்பரமேட்டி
பேய்கள்வாழுமயானத்துப்பெரியபெருமானடிகளே. (ங)

நதைசேர்மலரைங்கணையாணையனத்தியாற்பொடிசெய்த
இறையாராவெல்லார்க்குமில்லைபெய்னாதுருள்செய்வார்
பறையார்முழுவம்பாட்டோடுபயிலுந்தொண்டர்பயில்கடவூர்ப்
பிறையார்சடையார்மயானத்துப்பெரியபெருமானடிகளே. (ச)

கொத்தார்கொன்றைமதிசூடிக்கொள்ளாகங்கள்பூணாக
மத்தயானையுரிபேர்த்துமருப்புமாமைத்தாவியார்
பத்திசெய்துபாரிடங்கள்பாடியாடப்பலிகொள்ளும்
பித்தர்கடவூர்மயானத்துப்பெரியபெருமானடிகளே. (ரு)

துணிவார்தோளுங்கோவணமுந்துததைந்துசுடலைப்பொடியணிந்து
பணிமேலிட்டபாசுபதர் * பஞ்சவடிமார் பினர்கடலூர்த்
திணிவார் சூழையார்புமுண்டுந்தீவாய்ப்படுத்தேசுவகனார்
பிணிவார்சடையர்மயானத்துப்பெரியபெருமானடிகளே.

(௬)

காரார்கடலின் நஞ்சுண்டகண்டார்கடலுருமைவாணர்
தேரார் அரக்கன்போய் வீழ்த்துசுதையவிரலா லுன்றினார்
ஊர்தானாவதுகேழும் உடையார்க்கொற்றியூராரார்
பேராயிரவர்மயானத்துப்பெரியபெருமானடிகளே.

(௭)

வாடாமுலைபார்தன்னோடுமுகிழ்த்துநானில்வேடுவெய்யக்
கோடார்கேழற்பின்சென்றுகுறுகிவிசயன்தவமழித்து
நாடாவண்ணஞ்செருச் செய் துவாவநாழிநிலையருள்செய்
பிடார்கடையார்மயானத்துப்பெரியபெருமானடிகளே.

(௮)

வேழமுரிப்பர்மருவாளர்வேள்வியழிப்பர்சிரமறுப்பர்
ஆழியளிப்பர் அரிதன்கண்ணுணந்துகப்பரம முரைப்பர்
ஏழைத்தலைவர்கடலூரிலிறை மர்சிதுமாண்மறிக்கையர்
பேழைச்சடையர்மயானத்துப்பெரியபெருமானடிகளே.

(௯)

மாடமல்குகடலூரில்மறையோரேத்துமயானத்துப்
பிடைதீர்வடியாருக்கருளும்பெருமானடிகளார்
நாடிநாவலாரூரன்மம்பிசொன்னதற்றமிழகன்
பாடும்அடியார்கேட்பார்மேற்பாவமானபறையுமே.

(௧௦)

ம்பலம்,

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - பிரமபுரீசுவரர்; முதல்வி - மலர்க்குழல்மின்னம்மை.

ருசு. திருவொற்றியூர் - பண் - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்

அழக்குமெய்கொடுந்திருவடியடைந்தேன் அதுவநான்படப்பாலதொன்றானால்
பிழக்கைவாரியும்பால்கொள்வாடிகேள் பிழைப்பனுகிலுந்திருவடிப்பிழையென்
வழுக்கிலிழிநுந்திருப்பெயரல்லால்மற்றுநான் அறியேன்மறுமாற்றம்
ஒழுக்கன்கணுக்கொருமருந்துரையாய்ஒற்றியூரனுமுருமைவானே.

(௧)

கட்டனென்பிறந்தே லுனக்காளாய்க்காதற்சங்கிலிகாரணமாக
எட்டினற்றிகழுந்திருமுர்த்தியென்செய்வானடியேவெடுத்துரைக்கேன்
பெட்டனுகிலுந்திருவடிப்பிழையேன்பிழைப்பனுகிலுந்திருவடிக்கடிமை
ஒட்டினெனெனைசெய்வதெல்லாமொற்றியூரனுமுருமைவானே.

(௨)

* பஞ்சவடியாவது மயிர்ப்புணைல். இது மாலிரத்தியரென்னும் உட்சமயத்தார்.
வது. மேலும் அவர்கள் அணியுமணி எலும்பினாலான மணிகள் இவற்றை மானக்கஞ்சாற்றாய
னார் புராணத்து உட-வது நுருவிருத்தப்பாணமுணர்க.

கங்கைதங்கியசடையுடைக்கரும்பேகட்டியபலர்க்குங்களைகண்ணே
அங்கைகெல்லியின்பழக்கிடையமுதேயத்தாவென்னிடாரக்கெடுத்துரைக்கேன்
சங்கும்இப்பியுஞ்சலஞ்சலம்முரலவயிரமுத்தொடுபொன்மணிவரன்றி
ஒங்குமாகடலோதவந்துலவுமொற்றியூரெனுமுருறைவானே. (ங)

ஈன்றுகொண்டதோர்சுற்றமொன்மன் னூலியாவராகிலென்னன்புடையார்கள்
தோன்றின்மருள்செய்தளித்திட்டாற்சொல்லுவாரையல்லாதனசொல்லாய்
முன்முகண்னுடையாயடியேன்கண்கொள்வதெகண் குருவழக்காகில்
ஊன்றுகோலெனக்காவதொன்றருளாயொற்றியூரெனுமுருறைவானே. (ச)

வழித்தலைப்படுவான்முயல்கின்றேனுனைப்போலெனைப்பாவிக்கமாட்டேன்
சுழித்தலைப்பட்டார்துபொலச்சுழல்கின்றேன்சுழல்கின்றதென்னுள்ளம்
சுழித்தலைப்பட்டாயதுபொலவொருவன்கோல்பற்றிக்கமகமஇழக்கை
ஒழித்துளியருளாயினசெய்யாயொற்றியூரெனுமுருறைவானே. (ரு)

மாணைநோக்கியர்கண்வலைப்பட்டுவருந்தியா னுற்றவல்லினைக்கஞ்சித்
தேனையாடியகொன்மையினையுன்சிலமுங்குணமுஞ்சித்தியாதே
நா னுறித்தனைவேண்டிவதடியென்பயிரொடுநகத்தழந்தாமை
ரமுள்ளனதீர்த்தருள்செய்யாயொற்றியூரெனுமுருறைவானே. (சு)

மற்றுச்சீவரைநினைந்துமைமவேனஞ்சினுரொடுவாழவுமாட்டேன்
பெற்றிருந்துபெறுதொழிகின்றபேதையென்பிழைத்திட்டதைபறியேன்
முற்றுளியனைமுனிநதிட அடியேன்கடவெதன்னுனைநான்மறவேனெல்
உற்றோயுறுபிணிதவித்தருளாயொற்றியூரெனுமுருறைவானே. (எ)

கடினம்மலைமங்கையெனியாய்க்கனையாயிரமுசுமுடையானைச்
சூடினையென்றுசொல்லியபுக்காற்றொழும்பனைனுக்குஞ்சொல்லுமாமே
வாடியீயிருந்தென்செய்திமன்னேவருந்தியா னுற்றவல்லினைக்கஞ்சி
ஊடினாலினியாவதொன்றுண்டையொற்றியூரெனுமுருறைவானே. (அ)

மகத்திற்புக்கீதோர்சனியெனக்கானுய்மைந்தனேமணியேமணவாளா
அகத்திற்பெண்டுகள்நானென்றுசொன்னுலையையென்போருடாவெனத்தரியேன
முக்கத்திற்சண்ணிழந்தெங்கனம்வாழ்கேன் முக்கனாமுறையோமறையோதி
உகைக்குத்தன்கடலோதம்வந்துலவுமொற்றியூரெனுமுருறைவானே. (ஊ)

ஒதம்வந்துலவுங்கரைதன்மெலொற்றியூருறைசெல்லனைநாளும்
ஞாலந்தான்பரவப்படுகின்றநான்மறையங்கமோதியநாவன்
சேலந்தான்பெரிதும்மிகவல்லசிறுவன்வன்றெண்ட னூர னுரைத்த
பாடல்பத்திவைவல்லவார்தாம்பாயப்பரகதிதிண்ண னு வார்தாமே. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் தொண்டைநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - மாணிக்கத்தியாகா; முதல்வி - வடிவுடையம்மை.

இது உண்ணப்பிரிந்துபோவதில்லையென்று சங்கிலியாருக்குச்சுருரைசெய்து
மணந்து மகிழ்ந்திருக்கையில், திருவாரூர் கிதிவிடங்கப்பெருமானுடைய திரு
வேலக்கத் தரிசனம் செய்வதற்குநறி கெடுநாள் பிரிந்திருக்கின்றோமே யென்
றாய் ஞாபக முண்டாகப் பரமசிவத்தின் திருவிளையாட்டால் முன்கூறிய சூரு
ரையைய மறந்து திருவொற்றியூரெல்லையைக் கடந்த வளவில் நேத்திரங்களுக்கு
அபாவத்தோன்ற வருந்தித் துதிசெய்த பதிகம்.

3. திருப்புன்கூர் - பண் - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்

அந்தணானுன்னடைக்கலம்புகுத அவுணைக்காப்பதுகாரணமாக
வந்தகாலன்றருபிரதனைவவ்வினாய்க்குன்றன்வண்மைகண்டடியேன்
எந்தைநீயெனைநமன் தமர்நவியிலிவன்மற்றென்னடியானெனவினக்குஞ்
சுந்தையால்வந்துன்திருவடியடைந்தேன்செழும்பொழிற்றிருப்புன்குருளானே.

வையமுற்று மாமழைமறந்து வயலிலநீரிலை மாதிலந்தருகோம், உய்யக்
கொள்கமற் மெங்கோயென்ன கொளிகொள்வெண்முசி லாய்ப்பாரந்தெங்கும், பெ
ய்யுமாமழைப் பெருவெள்ளத்தவிர்த்துப் பெயர்த்தும்பன்னிரு வேலிகொண்டரு
ளுஞ், செய்கைகண்டுநின் திருவடியடைந்தேன் செழும்பொழிற்றிருப்புன்குரு
ளானே. (உ)

ஏதநன்னிலமீறுவேலியேயர்கோ னுற்றவிரும்பினிதவிர்த்துக்
கோதனங்களின் பால்கமந்தாட்டக்கோலவெண்மணற்சிவன் நன்மேற்சென்ற
தரதைதாளமறிந்ததண்டிக்குன்சடைமிசைமலரருள்செய்க்கண்டு
பூதவாளிநின்பொன்னடியடைந்தேன்செழும்பொழிற்றிருப்புன்குருளானே. (ங)

ரை போவாணுங்

கற்றருதன்நற்சாக்கியன்சிலந்திகண்ணப்பன்கணமபுலவென்னவர்கள் [ன்
குற்றஞ்செய்யினுக்குண்மெனக்கருதுங்கொள்கைகண்டுநின்ருரைகழலடைந்தே
பொற்றிரர்மணிக்கமலங்கள்மலரும்பொய்கைகூழ்திருப்புன்குருளானே. (ச)

கோலமால்வரைமத்தெனநாட்டிக்கோளரவுசுற்றிக்கடைந்தெழுந்த
ஆலநஞ்சுகண்டவர்க்கஇரிய அமரர்கட்குருள்புரிவதுகருதி
நீலமர்கடல்விடந்தனையுண்டுகண்டத்தேவைத்தபித்தரீசெய்த
சேலங்கண்டுநின் திருவடியடைந்தேன்செழும்பொழிற்றிருப்புன்குருளானே.

இயக்கர்கின்னரர்யமனொடுவருணரியங்குஜீவனினாயிறுதிங்கள்
மயக்கமில்புணவாணநாகம்வன்கண்வானவர்காணவரொல்லாம்
அயர்ப்பொன்றின்நினைநிருவடியதனையர்க்கித்தார்பெறுமாரருள்கண்டு
திசைப்பொன்றின்நினைநிருவடியடைந்தேன்செழும்பொழிற்றிருப்புன்குருளானே. (ஓ)

பேர்த்தநீன்செவியாளரந்தணர்க்குப்பொழில்லகொள் ஆலநிழைகிழைம்புரிந்து
பார்த்தனுக்கன்றுபாகபதங்கொடுத்தருளினுய்ப்பண்பெகிரதன்வேண்ட
ஆர்த்துவந்தியும்புன்முகங்கைநங்கையானைநின்சடைமிசைக்கரந்த
தீர்த்தனெநின்மன்திருவடியடைந்தேன்செழும்பொழிற்றிருப்புன்குருளானே. (ஈ)

மூவெயில்செற்றஞான்றுயந்த முவரிவிருவர்கின்றிருக்கோயிலின்வாய்தல்
காவலாளரென்றேயியபினைவொருவநீயிரிகாடாங்காக
மாணேநாக்கியோர்மாடமகிழ்மணிமுழாமுழக்கவருள்செய்த
தேவதேவநின் திருவடியடைந்தேன்செழும்பொழிற்றிருப்புன்குருளானே. (அ)

அறிவினல்மிக்க அறுவகைச்சமயம் அவ்வவர்க்கங்கேயாரருள்புரிந்து
எறியுமாகடலிலங்கையர்கோணத்துலங்கமால்வரைக்கீழிடத்திட்டுக்

சூறிகொள்பாடலின் இன்னிசைகேட்டுக்கோலவாளொடுநாள துகொடுத்த
செறிவுகண்டித்கிருவடியடைந்தேன்செழும்பொழிற்றிருப்புன்குருளானே. (க)

கம்பமாக்களிற்றின் னுரியானைக்காமற்காய்ந்ததோர்கண் ணுடையானைச்
செம்பொனையொக்குத்திருவுருவானைச்செழும்பொழிற்றிருப்புன்குருளானை
உம்பராளியையுமையவள்கோணையூரன்வன்றெண்ட னுள்ளத்தாலுநகர்
தன்பிணைச்சொன்ன அருக்கியைமக்கோடைந் தும்வல்லவருவினையிலரே. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

கலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - சிவலோகநாதர்; முதல்வி - சொக்கநாயகி

நக்கெழுந்தருளியபோது அந்தத் தலத்தார்
கண்டு தொழுது சுவாமி! இங்கு நெடுநாளாக மழைபொழிதலின்றி வருந்து
கிறோம், ஆதலால் கிருபைபாலிக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய,
மழைபொழிந்தால் சுவாமிக்கடியாது தருவீர்களென்ன, அவர்கள் பன்னி
ரண்டுவேலி நிலத்தருகிறேமென்னக் கிருபைகூர்ந்து இந்தப்பதிகமோதி
யருளலும், மழை அதிகமாய்ப்பெய்ய அவர்களுடைய வேண்டுகூலலை
மழைதணிந்து பெய்யும்படிசெய்து முன்னமவர்கள்கொல்லிய பன்னிரண்டு
வேலி நிலமேயன்றி மீட்டும் பன்னிரண்டுவேலி நிலங்கொடுக்கப் பெற்றரு
ளியாக

புகா. திருநீரே - பண் - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஊர்வதோர் விடையொன் றுடையானையொண் ணுதற்றனிக்கண் ணுதலானைச்
காரதார்கமையிடற்றானைக்கருதலார்புரமூன்றறித்தானை
நீரில்வானாவரால்சூழிகொள்ளுநிறைமபுனற்கழனிச்செல்வநீரேப்
பாருளார்பரவித்தொழுகின் றபரமனைப்பணியாவிடலாமே. (க)

யானைத்துயக்குறாவைகேதான் றுவிப்பானைப்
பாடவல் றப்பார்த்தனுக்குருள்செய்தபிரானை
ன்னையின்னருளையதுவிப்பானையேதிலார்த்தமக்கேதிலன் றன்னைப்
புண்ணைமாதவிபோ தலநீரேப்புனிதனைப்பணியாவிடலாமே. (உ)

னைக்கொடியகாலையுங்குமைத்தானை
நல்லவாநெறிகாட்டுவிப்பானைநாளுநா முகக்கின்றமபிரானை
அழைப்பிலைருளேபுரிவானை பாடுநீர்வயல் சூழ்புனல்நீரேக்
கொல்லைவெள்ளொருதேறவல்லானைக்கூறிரும்பணியாவிடலாமே. (ங)

தோடுகாதிது நெறியானைத்தோற்றமுந்துறப்பாயவன் றன்னைப்
பாடுமாமைதபாடவல்லானைப்பைப்பொழிற்சூழில்சூழிடமாடே
சூடுமாமயிலன்னமோடாடஅலைபுனற்சூழினித்கிருநீரே
வேடையபிரானவன் றன்னைவிரும்பிநாம்பணியாவிடலாமே. (ச)

குற்றமொன்றடியாரிலராணும்கடுமாதனைக்கொடுப்பானைக்
சுற்றகல்விழி லும்மினியானைக்காணப்பேணுமவர்க்கெனியானை
முற்றவைஞ்சுந்துறந்திருப்பானை மூவரின்முதலாயவன் தன்னைச்
சுற்றுநீன்வயல்குழந்திருநீரேத்தோன்றலைப்பணியாவிடலாமே.

(நி)

காடிலாடியகண் ணுதலானைக்காலனைக்கடிந்திட்டிரானை
பாடியாடும்பரிசேபுரிந்தானைப்பற்றிநோஞ்ஞற்றம்மொழிப்பானைத்
தேடிமாலயன் காண்பரியானைச்சுத்தமுந்நெனியார்க்கெனியானைக்
கோடிதேவர்கள்கும்பிடுநீரேத்தனைப்பணியாவிடலாமே.

(நி)

விட்டிலங்கெரியார்கையினானைவிட்டிலாதனியன்புகழானைக்
கட்டுவாங்கந்தரித்தபிரானைக்காதிலர்க்கனகக்குழையானை
விட்டிலங்குபுரிநூலுடையானைவிந்தவர் தலையோடுகையானைக்
கட்டியின்கரும்போங்கியநீரேக்கண்நொம்பணியாவிடலாமே.

(நி)

மாயமாயமனங்கொடுப்பானைமனத்துளேமதியாயிருப்பா
காயமாயமுமாக்குவிப்பானைக் கற்றுமாய்க்கனலாய்க்கழிப்பானை
ஓடிமாறுருநோய்புணர்ப்பானை. கொல்லைவல்லினைக்கொடுப்பானை
வேய்கொள்தோளுமையாகனைநீரேவேந்தனைப்பணியாவிடலாமே.

(அ)

கண்டமுங்குறுத்திட்டிரானைக்காணப்பேணுமவர்க்கெனியானைத்
தொண்டரைப்பெரிதும்முகப்பானைத்துன்பமுந்நுற்றந்தின்பினியானைப்
பண்டைவல்லினைக்கொடுப்பானைப்பாகமாமதியானவன் தன்னைக்
செண்டைவானைக்கொடுப்பானைக்கேண்மையாற்பணியாவிடலாமே.

(க)

அல்லலுள்ளனதீர்த்திடுவானையடைந்தவர் சமுதாயிடுவானைக்
கொல்லைவல்லரவம்மசைத்தானைக்கொலமார்க்கரியின் னுரியானை
நல்லவர்க்கணியானவன் தன்னைநாணுங்குதல்செய்துந்நிரானை
எல்லிமல்லியையெகழுநீரேத்தொம்பணியாவிடலாமே.

(க)

பேரோராயிரமும்குழையானைப்பேசினுற்றொரிதும்மினியானை
நீரூர்வார்சடைநின்மலன் தன்னைநீரேத்தின்றுகந்திட்டிரானை
ஆரூர்னனடியகாண்பாரற்குப்பாயாபரித்தழைத்திட்டிவம்மாலை
பாம்பரவித்தொழுவல்லார்பத்தராய்முத்திதாம்பெறுவாரே.

(க)

பலம்.

இத்தலச் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - சோமநாதேசுவரர்; முதல்வி - வேயுறுதோளியம்மை.

ருள. திருவாழ்க்கொளிபுத்தூர் - பண் - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தலைக்கலன் தலைமேற்றரித்தானைத்தன்னையென்னை நனைக்கத்தருவானைக்
கொலைக்கையானையுரிபொர்த்துக்கந்தானைக்கூற்றுதைத்தருரைசேர்ந்தலானை
அலைத்தசெங்கண்விடையேறவல்லானையானையாடியேனடியாடியேன்
மலைத்தசெந்நெல்வயல்வாழ்க்கொளிபுத்தூர்மாணிக்கத்தைமற்றென்னினைக்கேனே

படைக்கட்கூலம்பயிலவல்லாணைப்பாவிப்பார்மனம்பாவிக்கொண்டாணைக்
கடைக்கட்பிச்சைக்கிச்சைகாதலித்தாணைக்காமனாகந்தனைக்கடடழித்தாணை
சடைக்கட்கங்கையத்தாழவைத்தாணைத்தண்ணீர்மண்ணிக்கரை
மடைக்கண்நீலமலர்வாழ்கொளிபுத்தூர்மாணிக்கத்தைமறந்தென்னினைக்கேனே.

வெந்தநீறும்பய்யசுவல்லாணைவேதமால்விடையேறவல்லாணை
அந்தமாதியறிதற்கரியானையாறலைத்தசடையானையம்மாணைச்
சிந்தையென்தமொற்றறுப்பாணைத்தேவதேவனென்சொல்முனியாதே
வந்தெனுள்ளம்புகும்வாழ்கொளிபுத்தூர்மாணிக்கத்தைமறந்தென்னினைக்கேனே.

தடங்கையால்மலர்நாய்த்தொழுவாரைத்தன்னடிக்கேசெல்லுமாறுவல்லாணைப்
படங்கொள்நாகமரையார்த்துகந்தாணைப்பல்லின்வெள்ளத்தலையுடையானை
நடுங்குணையுரிபோர்த்துகந்தாணைநஞ்சமுண்டு கண்டங்குறுத்தாணை
மடந்தைபாகணைவாழ்கொளிபுத்தூர்மாணிக்கத்தைமறந்தென்னினைக்கேனே. (ச)

வளைக்கைமுன்கைமலைமங்கைமணாளன்மாரனாருடல்நீறெழச்செற்றுத்
துளைத்தவங்கத்தொடுதுமலர்க்கொன்றைதோலுதுலுந்துதைத்தவரைமார்பன்
திளைக்குந்தெவ்வரிதிரிபுரமுன்றும்அவுணர்பெண்டிருமக்களும்வேவ
வளைத்தவிலியைவாழ்கொளிபுத்தூர்மாணிக்கத்தைமறந்தென்னினைக்கேனே. (ஈ)

திருவிநாயக்கனாகியமாலுக்கருள்கள்செய்திடுந்தேவர்பிரானை
உருவினானென்றாவறிவொண்ணாமுர்த்தியைவிசயற்கருள்செய்வான்
செருவிலெந்தியோர்கேழற்பின்சென்றுசெங்கண்வேடனாயென்னெடும்வந்து
மருவினான்மனைவாழ்கொளிபுத்தூர்மாணிக்கத்தைமறந்தென்னினைக்கேனே. (ஊ)

எந்தையெயந்தைதந்தைபிரானைஏதமாயிடுந்தீர்க்கவல்லாணை
முந்தியாகியமுறவின்மிக்கமுர்த்தியைமுதல்காண்பரியானைக்
கந்தின்மிக்ககரியின்மருப்போடுகாரகிற்கவரிம்மயிரம்மணி
வந்துவந்திழிவாழ்கொளிபுத்தூர்மாணிக்கத்தைமறந்தென்னினைக்கேனே (எ)

தேனையாடியகொன்றையினுனைத்தேவர்கைதொழுந்தேவர்பிரானை
ஊனமாயினதீர்க்கவல்லாணையொற்றையேற்றனைநெற்றிக்கண்ணுனைக்
* கானவானையின்கொம்பினப்பிழந்தகள்ளப்பிள்ளைக்குங்காண்பரிதாய
வானநாடனைவாழ்கொளிபுத்தூர்மாணிக்கத்தைமறந்தென்னினைக்கேனே. (அ)

யல்லாம்

முனைபோதவொருவிரல்வைத்தமுர்த்தியைமுதல்காண்பரியானைப்
புனைந்தெங்குபழம்வீழமண்டிச்செங்கண்மேதிகள்சேடெறிந்தெங்கும்
வானோபாய்வயல்வாழ்கொளிபுத்தூர்மாணிக்கத்தைமறந்தென்னினைக்கேனே. (ஐ)

திருந்தநான்மறைபாடவல்லாணைத்தேவர்க்குந்தெரிதற்கரியானைப்
படை

* குவலயாபீடமென்னும் யானையின் கொம்பினப்பிடுக்கி, அந்த யானையை யடித்
துக்கொன்ற திருஷணாகிய திருமாலுக்கு மெனப் பொருள்கொள்க.

மருந்தன ன்றனை வாழ்கொளிபுத் தூர்மாணிக்கத்தை மறந்தென்னினைக்கேனே. (1)

மெய்யனை மெய்யில் உண்ணுனர் வானை மெய்யிலாதவர்தங்களுக்கெல்லாம்
பொய்யனைப் புரமுன்
செய்யனை வெளியதிருநீற்றிற்கழுமேனியன் மாண்மறியேந்தும்
மைகொள்கண்டனை வாழ்கொளிபுத் தூர்மாணிக்கத்தை மறந்தென்னினைக்கேனே.

வளங்கிளர்பொழில் வாழ்கொளிபுத் தூர்மாணிக்கத்தை மறந்தென்னினைக்கேனென்
றுளங்குளிர்தமிழான் வன்றெண்டன் சடையன்கா தலன்வனப் பகையப்பன்
நலங்கிளர்வயல்நா வலர்வேந்தன் நங்கைசிங்கு தந்தையந்த
பலங்கிளர்தமிழ்பாடவல்லார்மேற்பறையுமாஞ்செய்தபாவங்கள் தானே. (கஉ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - மாணிக்கவண்ணவீசாரி; முதல்வி - வண்டார் புகுமூலம்மை

ரு.அ. திருச்சுழமலம் * - பண் - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்

சாதலும்பிறத்தலுந் தவிர்த்தனை வகுத்துத் தன்னருள் தந்தவந் தலைவனை
மலையின், மாநினைமதித்தங்கோர் பால்கொண்டமணியை வருபுனல் சடையிடை
வைத்தவெம்மாலை, ஏதிலென்மனத்துக் கோரிரும்புண்டிரை என்வகையொரு
வனை யெங்குப் பிராணைக், காதிவெண்குழையனைக் கடல்கொளமிதந்த கழுமல
வளநகர்க்கண்டு கொண்டேனே. (க)

மற்றொரு றணையினி மறுமைக்குங்காணென் வருந்தலுற்றேன்மற வாவரம்
பெற்றேன், சுற்றியசுற்றமுந் துணையென்றுகருதென் துணையென்றுநான் தொழப்
பட்டவொண்கடலரை, முத்தியும்ஞானமும்வானவரநியாமுறைமுறைபலபல நெறி
களுங்காட்டிச், சுற்பனைக்கற்பித்த கடவுளையடியேன் கழுமலவளநகர்க்கண்டு கொண்டேனே. (உ)

நகர சேந்தனப்பனென் செய்வினையறுத்திடுஞ் செம்பொனை
யம்பொன், ஒருத்தனையல்லதிங் காரையுமுணரேன் உணர்வுபெற்றேனுப்புங் கார
ணந்தன்னல், சிருத்தனைப்பாலனைக் கனவிடைவிரவி விழித்தெங்குங்காணமாட்
டாதுவிட்டருந்தேன், கருத்தனைநிருத்தஞ்செய் காலனைவேலைக் கழுமலவளநகர்க்க
ண்டுகொண்டேனே. (ங)

மழைக்கருப்பும்மலர்க் கொன்றையினுனை வளைக்கலுற்றேன்மற வாடும்
பெற்றேன், பிழைத்தொருகாலினிப் போய்ப்பிறவாமைப் பெருமைபெற்றேன்
பெற்ற தார்பொறுகிற்பார், குழைக்கருங்கண்டனைக் கண்டுகொள்வானே பாடுகின்
றேன்சென்று கடவுள்வல்லேன், கழைக்கருப்புங்குத விப்பலசோலைக் கழுமல
வளநகர்க்கண்டு கொண்டேனே. (சு)

குண்டலங்குழைத்திகழ் காதனையென்றுங் கொடுமமுவாட்படைக் குழகனே
யென்றும், வண்டலம்பும்மலர்க் கொன்றையென்னென்றும் வாய்வெருவித்தெழு தே
ன்விதியாலே, பண்டைகம்பலமன முங்களைந்தொன்றாய்ப் பசுபதிபதிவின விப்பல
நாரூந், கண்டலங்கழிக்கரை யோதவந்துலவுங் கழுமலவளநகர்க் கண்டுகொண்
டேனே. (ரு)

வரும்பெரும்வல்வினை யென்றிருந்தெண்ணி வருந்தலுற்றேன்மற வாமனம்
பெற்றேன், விரும்பியென்மனத்திடையெய்குளிர்ப்பெய்தி வேண்டிசின்றேதொழு
தேன்விதியாலே, அரும்பினையலரின யமுதினத்தேனை யையனையறவனென்
பிறவிவேறுக்குங், கரும்பினப்பெருஞ்செந்தல் செருங்கிய கழனிச் கலமலவள
நகர்க்கண்டுகொண்டேனே. (சு)

அயலவர்பரவவும் அடியவர்தொழவும் அன்பர்கன்சாயலு ளடையலுற்றிருந்
தேன், முயல்பவர்பின்சென்று முயல்வலையாளை படுமெனமொழிந்தவர் வழிமுழு
தெண்ணிப், புயலினைத்திருவினைப் பொன்னினதொளியை பின்னினதுருவை
யென்னிடையொருளைக், கயலினஞ்சேலொடு வயலவினையாடுங்கழுமலவளநகர்க்
கண்டுகொண்டேனே. (எ)

நினைதருபாவங்கள் நரசுங்களாக நினைந்துமுன் தொழுதெழப் பட்டவொண்
சுடரை, மலைதருமலைகள் கணவலைவாடோர் மாமணிமாணிக் கத் தைம்மறைப்
பொருளைப், புனைதருபுகழினை யெங்கள் தொளியை யிருவருமொருவனென் றுணர்
வரியவனைக், கனைதருகருங்கட லோதம் வந்துலவுங் கழுமலவளநகர்க் கண்டுகொ
ண்டேனே. (அ)

மறையிடைத்துணிந்தவர் மனையிடைபிரிப்ப வஞ்சனைசெய்தவர் பொய்கையு
மாயக், துறையுக்குளித்துள தாலவைத் தயத்த வுண்லமையெறுந்தக வின்மையை
யோரேன், பிறையுடைச்சுடையனை யெங்கள் பிராணைப் பேரருளாளனைக் காரிருள்
போன்ற கறையணிமிடறுடை யடிகளைபடியேன் கழுமலவளநகர்க் கண்டுகொண்
டேனே. (க)

செழுமலர்க்கொன்றையுங்கவிளமலரும்விவ வியசடைமுடியடிகளைநினைந்திட
டழமலர்க்கண்ணிணையடியவர்க்கல்லால் அறிவரி தவன்றிருவடியிணையிரண்டும்
கழுமலவளநகர்க்கண்டுகொண் டேன்சுடையன்றன் னாநலன்பாடிப்பத் துந்
தொழுமலரெடுத்தகையடியவர்தம்மைத்துன்பமும்இலிம்பையுஞ் சூழுகிலாவே. (இ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - பிரமபுரீசர்; முதலி - திருநிலையகி.

கரு. ஓவாரூர் - பண் - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொன்னுமெய்ப்பொருளுந்தருவாணைப்போகமுந்திருவும்பு ணர்ப்பாணைப்
பின்னையென்பிழையெய்ப்பொறுப்பாணைப்பிழையெலாந்தவிரப்பணிப்பாணை
இன்னதன்மையென்றறியொண்ணுளம்மாணையெளிவந்தபிராணை
அன்னம்வையும்வயற்பழனத்தணியாநூராணைமறக்கலுமாமே.

-மும்பிணியுங்கோவானைக்காலந்தீறியகா லுடையானை
விட்டவேடையெவ்வோர்க்கோவானைவிடவிடேற்கரியானைப்
பட்டவார்த்தைபடநின்றவார்த்தைவாராதிமதவிப்பணிப்பானை
அட்டமுர்த்தியைமட்டவிழ்சோலையாருரானைமறக்கலுமாமே. (உ)

கார்க்குந் தமமழையப்பிப்பழிவானைக்கலைக்கலாம்பொருளாயுடன் கூடிப்
பார்க்கின் தவழிர்க்குப்பரிந்தானைப் புகலுங்க்குலுமாகிநின்றானை
ஒர்க்கின் தசெநிலைச்சுருகலுந் தனையுணருநாவினைக்காண்கின்றகண்ணை
ஆர்க்கின் தகடலைபலைத்தனையாருரானைமறக்கலுமாமே. (ங)

செத்தபொதியிலமுண்ணின் நுகம்மைச்சிலர் அடிச்சிரிப்பதன்முன்னம்
வைத்தசில்வையுடன் மேமையமுண்டேமதியுண்டேவிதியின்பயனுண்டே
முத்தனெங்கும் இ. சென்றுவானோர்தொழிந்நதியிலேறுடையானை
அத்தனெதைபிரானெம் பிரானையாருரானைமறக்கலுமாமே. (ச)

செறிவுள்ளிடம்மனத்தாற்றெளிவுண்டேம் தேற்றத்தால்வருஞ்சிக்கனவுண்
டேல், மறிவுண்டேல்மறையப்பிறப்புண்டேல் வாணுண்டே மற்செல்லும்வஞ்சனை
யுண்டேல், பொறிவண்டாழ்செயும்பொன்மலர்க்கொன்றைபொன்போலுஞ்சடை
மேற்புனைந்தானா, அறிவுண்டேயுடல் சூழிருண்டேயாருரானைமறக்கலுமாமே.

* பொள்ளவிலவுடலைப்பொருளென்னுபொருளுஞ்சுற்றமும்பொகமுமாகி
மெள்ளநின் தவற்செய்வனவெல்லாம்வாராமே தவிற்க்கும்விதியானை
வள்ளலெந்தமக்கே துணையென் றுநாணுளும்மமர்தொழுதேத்தும்
அள்ளலங்கமுனிப்பழனத்தனையாருரானைமறக்கலுமாமே. (க)

கரியானையுரிக்கொண்டகையானைக்கண்ணின்மேலொருகண் ணுடையானை
வரியானைவருத்தங் கோவானைமையானைக்குறைமமமதிருடற்
சூரியானையுலகத்துவிரிக்கெல்லாம்ஒளியானையுந் துளிக்கண்ணுதாரக்
கரியானையுடையற்கெனியானையாருரானைமறக்கலுமாமே. (எ)

வாளாநின்றதொழும்பியார்க்குவாணாப்பெறும்வார்த்தையைக்கேட்டும்
நாணுளும்பலரிட்டுவணங்கார்க்கம்மையார்க்கின்றதன்மையையோரார்
கோளாநாநிடங்கேதயுழைக்கின்றேன் இளைக்கெலாந்துணையாமெனக்கருதி
ஆளாவான்பலர்முன்பழைக்கின்றேனாருரானைமறக்கலுமாமே. (அ)

விடக்கையேபெருக்கிப்பலநாளும்வேட்டையாற்பட்டவேதனைதன்னைக்
கடக்கிலென்றிகாணவுமாட்டேன்கண்குழித்திரப்பார்கையிலொன்றும்
இடக்கிலென்பரவைத்திரைக்கங்கைச்சடையானையுமையானையோர்பாகத்
தடக்கினையநாமரைப்பொய்கையாருரானைமறக்கலுமாமே. (இ)

ஒட்டியாட்கொண்டுபோயொளித்திட்டவுச்சிப்போதனைநச்சரவார்த்த
பட்டியைப்பழையிருள்தன்னைப்பாவிப்பார்மனத்துறுமத்தேனைக்
கட்டியைக்கரும்பின்றெளிதன்னைக்காதலாற்கடற்றூர்தடிந்திட்ட
செட்டியப்பனைப்பட்டனைச்செல்வாருரானைமறக்கலுமாமே. (ஊ)

* பொள்ளவிலவுடலை என்பதற்கு நவத்தையாருள்ள உடலெனப்பொருள்கொள்க.

ஒருநென் றலகங்களுக்கெல்லா முரைக்கலாம்பொருளாயுடன் டுடிச்
காருருங்கமழ்கொன்னை நன்மாலே முடியன்காரிகைக்காரணமாக
ஆருரைம்மறத்தற்கரியானையம்மாந் தன்றிருப்பேர்கொண்டெண்ணின்
ஆருரன்னடியுரைவல்லாரமரலோகத்திருப்பவர்தாமே. (கக)
நிருச்சிற்றம்பலம்.

சு. திருவிடைமருதூர் - பண் - தக்கேசி.

நிருச்சிற்றம்பலம்

சமுதைக்கும்கும்தான் சுமந்தெய்த்தாற்சைப்பார்பாழ்புகுமற்ற துபோலப்
பழுது னுமன் றுள்தடுமாறிப்படுகழித்தலைப்பட்டன நெந்தாய்
அமுதுநீயிருந்தென்செய்திமன்னையங்களுவரையெனமாட்டா
இழுதையேனுக்கோருய்வகையருளாயிடைமருதுறையெந்தைபிரானே. (க)

நரைப்புமப்பொடுபிணிவரும்இன்னேநன்றியில்வினையேதுணிந்தெய்த்தேன்
அரைத்தமஞ்சள்தாவதையறிந்தேன் அஞ்சினேன்நமரைவர்தம்மை
உரைப்பனா னுனசேவடிசேரவுணரும்வாழ்க்கையையொன்றிறியாத
இரைப்பனே னுக்கோருய்வகையருளாயிடைமருதுறையெந்தைபிரானே. (உ)

புன்னுனைப்பனிவெங்கதிர்கண்டாற்போலும்வாழ்க்கைபொருளிலைநாளும்
என்னெனக்கணியிற்றைக்குநாயென்றிருந்திருத்தென்னெந்தாய்
முன்னமேபுனசேவடிசேராமர்க்குகிக்கழிந்தனகாலம்
இன்னமென்றனக்குய்வகையருளாயிடைமருதுறையெந்தைபிரானே. (ங)

முந்திச்செய்வினையிம்மைக்கண்ணியமூர்க்குகிக்கழிந்தனகாலஞ்
சுந்தித்தேமனம்வைக்கவுமாட்டேன்சிறுச்சிறிதேயிரப்பார்கட்டுகொன்றேயேன்
அந்திவெண்பிறைகுடுமெம்மானையாரூர்மேவிய அமரர்கள் தலைவா
எந்தைநீயெனக்குய்வகையருளாயிடைமருதுறையெந்தைபிரானே. (ச)

அழிப்பரைவர்புரவுடையார்களைவரும்புரவாசறவாண்டு
சுழித்துக்காற்பெய்துபோயினபின்னைக்கடைமுறையுனக்கேபொறையானேன்
விழித்துக்கண்டனன்மெய்ப்பொருள் தன்னிவேண்டேன்மா னுடவாழ்க்கையிதாகி
இழித்தேனென்றனக்குய்வகையருளாயிடைமருதுறையெந்தைபிரானே. [ல்

குற்றத்தன்றொடுகுணம்பலபெருக்கிக்காலதுண்ணிடையாரொடுமயங்குக்
சுற்றிலேன்கலைகள் பலஞானங்கடியவாயினகொடுமைகள்செய்தேன்
நல்லாவதோர்பற்றுமற்றிலேன்பாவினயென்பலபாவங்கள்செய்தேன்
வ. (சு)

கொடுக்ககுற்றிலேனென்பொருள் தன்னைக்குற்றஞ்செற்றமிவைமுதலா
ஐடுக்ககுற்றிலேனவேட்கையுஞ்சினமும்வேண்டிலைம்புலனென்வசமல்ல
நடுக்கமுற்றதோர்மூப்புவந்தெய்தகமன்மமர்நரகத்திடலஞ்சி
இடுக்க னுற்றன னுய்வகையருளாயிடைமருதுறையெந்தைபிரானே. (ஊ)

ஐவகையரையராகியாட்சிகொண்டொருகாலவரீங்கார்
அவ்வகையவர்வேண்டுவதாலாவரவரவழியொழுநொன்வந்து
செய்வகையறியேன்சிவலோகாதிவணுசிவனெயிரியாட
எவ்வகையெனக்குய்வகையருளாயிடமருதுறையெந்தைபிரானே.

(அ)

ஏழைமா னுடஇன்பினேநோக்கி பினையவர்வலைப்பட்டிருந்தின்னம் -
வாழைதான்பழுக்கும்மக்கென்றுவஞ்சவல்லினைபுள்வலைப்பட்டுக்
கூழைமாந்தர்தஞ்செல்கதிப்பக்கம்போகமும்பொருளொன்றறியாத
ஏழையேனுக்கோருய்வகையருளாயிடமருதுறையெந்தைபிரானே.

அரைக்குஞ்சந்தனத்தோடகிலுந்தியைவனஞ்சமந்தார்த்திருபாலும்
இரைக்குந்காவிரித்தென்கரைதன்மேலிடமருதுறையெந்தைபிரானே
உரைக்குந்நாரொளிகழ்மலைபுள்ளந்தாலுக்கந்தேத்தவல்லார்கள்
நரைப்புழப்பெருகடலையுமின்றிநாதன்சேவடிக்கண்ணுவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - மருதீசர்; முதல்வி - நலமுலையகி.

கூக. திருவேதகம்பம் - பண் - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆலந்தா னுகந்தமுதுசெய்தாடியாநியையமர்தொழுதேத்துஞ்
சிலந்தான்பெரிதும்முடையானேச்சிந்திப்பாவாவிந்தையுளானே
வல்லவார்முழலாளுமைநங்கையென்றுமேத்திவழிபடப்பெற்ற
காலகாலனைக்கம்பெனம்மானைக்காணக்கண்ணடியென்பெற்றவாமே.

(க)

உற்றவர்க்குதவும்பெருவானையுள்வதொன்றுடையானும்பர்கோனைப்
பற்றினார்க்கென்றும்பற்றவன்மண்ணைப்பாசிப்பாரமனம்பாவிக்கொண்டானே
அற்றமில்புகழாளுமைநங்கையாதிக் துவழிபடப்பெற்ற
கற்றைவாரசடைக்கம்பெனம்மானைக்காணக்கண்ணடியென்பெற்றவாமே.

(உ)

திரியுழம்புரந்திப்பிழம்பாகச்செங்கண்மால்விடைமேற்றிகழ்வானைக்
கரிபினிருரிபோர்த்துகந்தானைக்காமனைக்கணலாவிழித்தானே
வரிகொள்வெள்வனையாளுமைநங்கைமருவியேத்திவழிபடப்பெற்ற
* பெரியகம்பனைபெய்க்கார்பிரானைக்காணக்கண்ணடியென்பெற்றவாமே.

(ஈ)

குண்டலந்திகழ்நாதுடையானைக்கூற்றுதத்தொருந்தொழிலானே
வண்டலம்புமலர்க்கொண்டையினுனைவாராமதிசேர்சடையானைக்
கண்டையத்தடங்கண்னுமைநங்கைகெழுமியேத்திவழிபடப்பெற்ற
கண்டாளுக்கடைக்கம்பெனம்மானைக்காணக்கண்ணடியென்பெற்றவாமே.

(ச)

வெல்லும்வெண்மழுவொன்றுடையானைலேலெருகண்டவித்தகன்மண்ணை
அல்லல்தீர்த்தருஞ்செய்யவல்லானையருமறையவையங்கம்வல்லானே

* காயாக்கியம்மையால் பூசிக்கப்பட்ட அகார்பரந்தரே பெரியகம்பர்.

எல்லையில்புகழாளுமைநங்கையென்றுமேத்திவழிபடப்பெற்ற

* நல்லகம்பனையெங்கள் பிராணைக்காணக்கண்ணடியென்பெற்றவாறே. (ந)

திங்கள் தங்கியசடையுடையானத்தேவதேவனைச்செழுங்கடல்வளருள்

சங்கவெண்குழைக்காதுடையானைச்சாமவேதம்பெரிதுகப்பாணை

மங்கைநங்கைமலைமகள் கண்டுமருவியேத்திவழிபடப்பெற்ற

கங்கையாளனைக்கம்பெனம்மாணைக்காணக்கண்ணடியென்பெற்றவாறே. (ச)

விண்ணவர்தொழுதித்தநின்றானைவேதந்தானவிரித்தோதவல்லாணை

நண்ணினார்க்கென்றுநல்லவன்றனைநாளுநாமுசுக்கின்றபிராணை

எண்ணில்தொல்புகழாளுமைநங்கையென்றுமேத்திவழிபடப்பெற்ற

கண்ணுமுன்றடைக்கம்பெனம்மாணைக்காணக்கண்ணடியென்பெற்றவாறே. (ஈ)

பந்தித்தவினைப்பற்ற

அந்தமில்புகழாளுமைநங்கையாதரித்துவழிபடப்பெற்ற

அந்தவாரசடைக்கம்பெனம்மாணைக்காணக்கண்ணடியென்பெற்றவாறே. (அ)

வாங்கன்பெற்றுழல்வாளர்க்காதம்வாலியபுரமுண்டறித்தானை

நிரம்பியதக்கன் நன்பெருவேள்விரந்தரஞ்செய்தகிட்கண்டகனைப்

பரந்ததொல்புகழாளுமைநங்கையையேத்திவழிபடப்பெற்ற

கரங்கொட்டுடைக்கம்பெனம்மாணைக்காணக்கண்ணடியென்பெற்றவாறே. (க)

எள்களின்றிபிமையவர்களைபீசனைவழிபாடுசெய்வாள்போர்

உள்ளத்துள்பியுகந்தமைநங்கையவழிபடச்சென்றுநின்றவாகண்டு

வெள்ளங்காட்டிவெருட்டித் தவஞ்சிவெருவியோடித்தழுவுவெளிப்பட்ட

† கள்ளக்கம்பனையெங்கள் பிராணைக்காணக்கண்ணடியென்பெற்றவாறே. (கஉ)

* உருத்திராமயூசிக்கப்பட்ட சிவலிங்கப் பெருமானுக்கு நல்லகம்பெனென்றுபெயர் இதனைக் காஞ்சி புராணம்-திருவேங்கடப் படலம் அஅ-வது செய்யுள்.

“உருத்திரனைலத்தகுமொருமையுண்டியர்

சுருத்தொடும்வழிபடுநல்லகம்பனை” என்பதனாலறிக.

உமைநங்கையென்றுமேத்திவழிபடப்பெற்ற நல்லகம்பனையென்பது ஏகாபரநாதனுக்கும் நல்லகம்பனுக்கும் பேதமின்மைகாட்டுகின்றது.

† வஞ்சிவேருள் - அந்த உரைப்பயந்தனைப் பொருள்கொள்க.

† விஷ்ணுவினால் பூசிக்கப்பட்ட சிவலிங்கப் பெருமானுக்குக் கள்ளக்கம்பெனென்பெயர்

“மருள்புரிகருத்தினுன்மாயனேத்தலுங்

சுருதுமப்பெயரியுள்ளக்கம்பனை” என்பதனாலறிக.

சுண்டு கூறப்பட்ட - நல்லக்கம்பன் - கள்ளக்கம்பெனென்னும் இரண்டுமூர்திகளுமேயன்றி, பிரமனால் பூசிக்கப்பட்ட வெள்ளக்கம்பன் - என்னும் ஒருசிவலிங்கப்பெருமானு முண்டு. இதனை

“வாலியசுந்தையான்மலர்ப்பொருட்டனை

மேலவன்வழிபடுவெள்ளக்கம்பனை” அசுவது செய்யுளாலறிக.

பெற்றமேறுகத்தேறவல்லானைப்பெரியளம்பெருமானென்றெப்போதுங்
கற்றவர்பரவப்படுவானைக்காணக்கண்ணடியென்பெற்றதென்று
கொற்றவன்கம்பன்கூத்தனெம்மானைக்குளிப்பொழிற்றிருநாவலாரூரன்
நற்றமிழிவையிரைந்துமவல்லார்தன்னைநியுலகெய்துவர்தாமே.

(௧௧)

ரம்பலம்.

இத்தலம் தொண்டைநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - ஏகாம்பரநாதர்; முதல்வி - காயாக்ஷியம்மை.

கூஉ. திருக்கோலந்தா - பண் - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்

புற்றில்வாளாவார்த்தபிரானைப்பூதநாதனைப்பாதமேதொழுவார்
பற்றுவான் றுணையெனக்கெளிவந்தபாவநாசனைமேவரியானை
முற்றலார்கிரிபுரமொருமுன்றும்பொன்றவென்றிமால்வரையரியம்பாக்
கொற்றவில்லக்கையேத்தியகோனைக்கோலக்காவினிகண்டுக்கொண்டேனே. (௧)

அங்கமாறுமாமறையொருநான்கும் ஆயநம்பனைவெய்புரைதோளி
தங்குமாதிருவுருவுடையானைத்தழன்மதிசடைமேற்புனைத்தானை
வெங்கண்ணையினிருரியானைவிஷ்ணுவாரொடுமண்ணுளர்ப்பரசுங்
கொங்குலம்பொழிற்றொருவெறிகமழுக்கோலக்காவினிகண்டுக்கொண்டேனே. (௨)

பாட்டகத்திசையாகின்றுள்ளப்பத்தரித்தம்பரிவினியானை
* நாட்டகத்தேவச்செய்கையுள்ளநட்டமாடியுபயம்பெருமானைக்
காட்டகத்தாறுபுலியுரியானைக்கண்ணைமுன்றுடையண்ணையடியென்
கோட்டகப்புனலாரசெழுந்தழிந்தகோலக்காவினிகண்டுக்கொண்டேனே (௩)

ஆத்தமென்றெனையொருநகரானையாமரந்தானைக்குமானைப்பயந்த
வார்த்தயங்கியமுட்டமடமனைவைத்துவான்றிலைச்சக்கரையெக்கரந்த
தீர்த்தனைச்சிவனைச்செழுந்தனைத்தில்லைப்பலத்தொழிந்ததாடுங்
க்குருமாமணிகண்ணைக்கோலக்காவினிகண்டுக்கொண்டேனே. (௪)

அன்றுவந்தெனையாவிடந்தவர்புன் ஆளதாகவென்றுவணங்காட்டி
நின்றுவெண்ணெய்தல் ஓர்மிசையொளித்ததித்திலத்திராந்திரத்தினைமுத்திக்
கொன்றினுன்றையுமார்பிரானையருமவல்லரணங்கெடச்சிறுங்
குன்றவில்லையெமெல்லியனுடனேகோலக்காவினிகண்டுக்கொண்டேனே. (௫)

காற்றுத்தீப்புனலாகின்றுணைக்கடவுளைக்கொடுமால்விடையானை
நீற்றுத்தியருவாய்சிமிர்ந்தானைநிரம்புபல்கலையின்பொருநாடில
போற்றித்தன்கழற்றொழுவவனுரையெப்போக்குவானுயிர்த்தீக்கிடத்தாளால்
கற்றைத்திங்குலசெய்குரைசுழலானைக்கோலக்காவினிகண்டுக்கொண்டேனே. (௬)

அன்றயன்கிரமரித்ததிற்பலிக்கொண்டமரஞ்சுருள்வெளிப்படுத்தானைக்
துன்றுபைங்கழலிற்சிலம்பார்த்தசோதியைச்சுடர்போலொளியானை

* நாட்டகத்தேவரென்பதான "நாட்டுத்தேவர்கள் நாடும் பொருளை" யென்
னுத்திருவாசகத்தானு முணர்க.

யஇடைமடமங்கை

மேல்

கொன்றையஞ்சடைக்குழகணையழகார்கோலக்காவினிற் கண்டுகொண்டேனே. (௭)

நாளும்பின்னிசையாற்றமிழ்பரப்புநூனசம்பந்தனுக்குலகவர்முன்
தாளமீந்தவன்பாடலுக்குரங்குந்தன்மையாளனையென்மனக்கருத்தை

ள்பாடநின்றும் அங்கணன் மனையென்கணமிறைஞ்சுங்

காயிலுள்ளானைக்கோலக்காவினிற் கண்டுகொண்டேனே. (௮)

அரக்கறைமலழித்தவன்பாட்டுக்கண் றிரங்கியவென்றியினுனைப்

பாக்கும்பாறிக் துண்குந்தவர்கள் பரவியும்பணிதற்கரியானைச்

சொக்கண்வாய்செவிழுங்குயர்காயமாகித்தீவினைதீர்த்தவெம்மானைக்

குரக்கினக்குதிகொண்டெகவயல்குழ்கோலக்காவினிற் கண்டுகொண்டேனே. (௯)

கோடாம்பயில்சடையுடைக்கரும்பைக்கோலக்காவுளெம்மானெமயம்மானப்

பாடாங்குடியடியவர் விரும்பப்பயிலுநாவலாநூன்வன் றெண்டண்

நாடிருங்கிமுன்னறியுமந்தெறியால்நவின் மபத்திவைவிளம் பியமார்தர்

காடாங்கெனநடவின்ருன்பாற்கதியுமெய்துவர்பதியவர் க்கதுவே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முகல்வன் - சத்தபுரீசர்; முகல்வி - ஓசைகொடுத்தநாயகி.

சுந. நம்பியென்றதிருப்பதிகம் - பண் - தக்கேசி.

ம்பலம்

மெய்யைமுற்றப்பொடிப்பூசியோர்நம்பிவேதனான்கும்விரித்தோதியோர்நம்பி

கையிலோர்வெண்மழுவேந்தியோர்மம்பிகண் ணுமுன்றுமுடையபொருளம்பி

செய்யுமம்பிசிறுசெஞ்சடைமம்பிதிருபுரத்தியெழுச்செற்றதோர்வில்லால்

எய்தகம்பியெண்ணையாளுடைமம்பியெழுபிறப்புமெங்கள்நம்பிகண்டாயே. (௧)

திங்கள்நம்பிமுடிமேலடியார்பாற்சிறந்தகம்பிபிறந்தவுயிர்க்கெல்லாம்

அங்கண்நம்பியருண்மால்விசும்பாளும் அமரர்கம்பிகுமரன்முதற்றேவர்

தங்கள்மப்திவத்துக்கொருமப்திதாதையென்றுன்சரண்பணித்தேத்தும்

எங்கள்நம்பியெண்ணையாளுடைமம்பியெழுபிறப்புமெங்கள்நம்பிகண்டாயே. (௨)

வருந்தஅன்றுமதயானையுரித்தவழக்குகம்பிமுழக்குங்கடல்நஞ்சம்

அருந்தாநம்பியமரர்க்கமுதீந்தஅருளெனம்பிபொருளால்வருட்டம்

புரித்தநம்பிபுரிதுலுடைமம்பிபொழுதும்விண்னுமம்முழுதும்பலவாகி

இருந்தநம்பியெண்ணையாளுடைமம்பியெழுபிறப்புமெங்கள்நம்பிகண்டாயே (௩)

ஊறுநம்பியமுதாவுயிர்க்கெல்லாம் உரியநம்பிதெரியம்மறையங்குந்

கூறுநம்பிமுனிவர்க்கருங்கூற்றைக்குமைத்தகம்பிசுமையாய்ப்புலனைந்துஞ்

சிறுசீம்பிதிருவெள்ளடைமம்பிசெங்கண்வெள்ளைச்செழுங்கோட்டெருதென்றும்

ஈறுநம்பியெண்ணையாளுடைமம்பியெழுபிறப்புமெங்கள்நம்பிகண்டாயே. (௪)

குற்றநம்பிசூழாரையின்மூன்றைக்குலைத்தகம்பிசுலையாவரைகையில்

பற்றுநம்பிபரமானந்தவெள்ளம்பணிக்குரம்பியெனப்பாடுதல்லால்

மற்றுமப்பியுனக்கென்செயவல்லேன்மதியிலேன்படுவந்துயரெல்லாம்
எற்றுமப்பியெண்ணையாளுடைநம்பியெழுபிறப்புமெங்கள்நம்பிகண்டாயே. (இ)

அரித்தம்பியடிகைதொழுவார்தோயாண்டநம்பிமுன்னையீண்டுலகங்கள்
தெரித்தநம்பியொருசேவுடைநம்பிசிலம்பலிக்கென்றகந்தோறுமெய்வேடர்
தரித்தநம்பிசெயங்குரினம்பிதக்கன்றன்வேள்விபுக்கன்றிமையோரை
இரித்தநம்பியெண்ணையாளுடைநம்பியெழுபிறப்புமெங்கள்நம்பிகண்டாயே. (சு)

பின்னைநம்புயத்தானொடொலும்பிரமணுமன்றிவர்காடியுங்காண
உண்ணைநம்பியொருவர்க்கெய்தலாமேபுலகுமப்பியுரைசெய்யுமதல்லால்
முன்னைநம்பியின்னும்வாரசடைநம்பிமுழுதிவையித்தனையுந்தொகுத்தாண்ட
தெண்ணைநம்பியெம்பிராணுநம்பியெழுபிறப்புமெங்கள்நம்பிகண்டாயே. (ஈ)

சொல்லைநம்பியொருநாய்நின்றநம்பிதோற்றமீறுமுதலாகியநம்பி
வல்லைநம்பியடிவார்க்கருள்செய்யவருந்திநம்பியுனக்காட்செய்குல்லார்
அல்லலநம்பியிருநின்றதென்றாடியணங்கொருபாகம்வைத்தெண்ணம்போற்ற
இல்லலநம்பியிருநிச்சைகொள்நம்பியெழுபிறப்புமெங்கள்நம்பிகண்டாயே. (அ)

காண்டநம்பிசமுத்தசெவடியென்றுங்கலந்துணைக்காதலித்தாட்செய்கிற்பாரை
ஆண்டுநம்பியவர்க்குமுன்னையிசேரஅருளுநம்பிசுருமாப்பிறைபாம்பைத்
திண்டுநம்பியென்னியிருநின்றதென்துநம்பிபொய்ச்சமண்பொருளாகி
சுண்டுநம்பியிமையோர்நொழுநம்பியெழுபிறப்புமெங்கள்நம்பிகண்டாயே. (ஆ)

கரத்திநம்பியிசையநவர்தம்மைக்கிரத்தவர்க்குமையோடம்மையினைப்பம்
பெருக்குநம்பியெருக்கருத்தா. *

(கூ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஈசர் திருநெல்வேலி - 11555 - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்

நீறுதாங்கியதிருநதலாணெற்றிக்கண்ணினைநிரைவளைமடந்தை
கூறுதாங்கியகொள்ளைகாணின்குற்றநிலையையக்கற்றையஞ்சடைமேல்
ஆறுதாங்கியவழிகையமரக்கரியசோதியைவரிவராறுகளுஞ்
சேறுதாங்கியதிருத்தினைநகருட்சிவக்கொழுந்தினைச்சென்றடைமனனே. (க)

பின்னிகொள்க்கைபிறப்பிப்பென்னுமிதனைக்கியிசென்திருவடியினைக்கொள்
துணியவேண்டியும்கொல்லுவன்கொள்நீயஞ்சல்நெஞ்சமேவஞ்சர்வாழ்மதிமுன்
மணிகொள்வெஞ்சிலையாறுசச்சுற்றுமயுயன்வையகம்பரவிநின்றேத்துந்
திணியும்வாற்பொழிற்றிருத்தினைநகருட்சிவக்கொழுந்தினைச்சென்றடைமனனே.

வடிவொள்கண்ணினைமடந்தையர்நம்பாண்மயலதுற்றவஞ்சனைக்கிடமாகி
முடியுமாகருதெல்லெருதேறுமுர்த்தியைமுதலாயபிரானை
அடியொன்றடியும்கொழுதேத்தும்அப்பெண்பிலாமுலையுமையோனைச்
செடியொள்காண்மலிதிருத்தினைநகருட்சிவக்கொழுந்தினைச்சென்றடைமனனே.

* மற்றது - சிதல் மரபுது.

பாவமேபுரிந்தகவிடந்தன்னிற்பலபகர்ந்தலமந்துயிர்வாழ்க்கைக்
கூர்ந்தார், கருணைமிகுந்தார் என்றும், அக.

மாவின்ருரியுடைபுனைந்தானைமணியைமைந்தனைவானவாககமுதைத
தேவதேவனைத்திருத்தினைநகருட்சிவக்கொழுந்தினைச்சென்றடைமனனே. (ச)

ஒன்றலாவுயிர்வாழ்க்கையைநீனைந்திடபுடலத்தளாந்தருமாநிதிய்ய
என்றும்வாழலாமெமக்கெனப்பேசும்இதுவும்பொய்யெனவேநினையுளமே
சூன்றலாவியபுமுடையானைக்கூத்தனைக்குலாவிக்குவலயத்தோர்
சென்றெலாம்பயில்திருத்தினைநகருட்சிவக்கொழுந்தினைச்சென்றடைமனனே. (அ)

சூராயுலகாண்டமம்புரிந்துவிற்றிருந்
தேயந்திறந்துவெந்துருழந்திடுமிப்பொக்கவாழ்வனைவிட்டிடுவெஞ்சே
பார்த்தனங்கையிலாட்டுகந்தானைப்பரமனைக்கடற்கூர்த்துந்நித்த
சேந்தர்தாதையைத்திருத்தினைநகருட்சிவக்கொழுந்தினைச்சென்றடைமனனே. (அ)

தன்னிலாசறுசித்தமுமின்றித்தவமுயன்றவமாயினபேசிப்
பின்னலார்சடைக்கடியென்பணிந்தாற்பெரிதுநீந்துவதறிந்துக

சென்றெலார்வயற்றிருத்தினைநகருட்சிவக்கொழுந்தினைச்சென்றடைமனனே. (அ)

பரிந்தசுற்றமுமற்றுவன்றுணையும்பலருங்கண்டமுதெழவுயிருடலைப்
பிரிந்துபோயிதுநிச்சயமறிந்தார்பேதைவாழ்வெனும்பிணக்கினைத்தவிந்து
சுருந்தடங்கண்ணிபங்கனையுயிரைக்காலகாலனைக்கடவுளைவிருப்பிச்
செருந்திபொன்மலர்நிருத்தினைநகருட்சிவக்கொழுந்தினைச்சென்றடைமனனே. (அ)

நமையெலாம்பலரிசுழந்துறைப்பதன்முன்னன்மையொன்றிலாத்நேரர்புன்சமனாஞ்
சமயமாகியதவத்தினாவத்தத்தன்மைவிட்டொழிநன்மையைவேண்டில்
உமையோர்கூற்றையேறுகந்தானையும்பராதியையெம்பெருமானைச்
சமயமாற்பொழிற்றிருத்தினைநகருட்சிவக்கொழுந்தினைச்சென்றடைமனனே. (க)

நீடுபொக்கையிற்றிறவியைப்பழித்துநீங்கலாமென்றாமனத்தினைத்தெருட்டிச்
சேடுலாம்பொழிற்றிருத்தினைநகருட்சிவக்கொழுந்தினைநிருவடிபிண்தான்
நாடெலாம்புகழ்காவலூராளிகம்பிவன்றொண்டனூரனுரைத்த
பாடலாந்தமிழ்பத்திவைவல்லார்முத்தியாவதுபாருகிப்பபனே. (கஅ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் நடுநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - திருந்தீச்சூர்; முதல்வி - ஒப்பில்லாநாயகியம்மை.

சூரு. திருநின்றியூர் - பண் - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவம்வண்மையுத்திண்டிலரசுஞ்சிலந்தியார்செய்தசெய்பணிக்கும்
மருவுகோச்செங்குணைநன்க்கனித்தவார்த்தைகேட்டுதுன்மலரடியடைந்தேன்
பெருகுபொன்னிவந்துந்துபன்மணியைப்பிள்ளைப்பல்கணம்பண்ணையுள்ளண்ணித்
தெருவுந்தெறியுமுற்றமும்பற்றித்திரட்டுந்தென்றிருநின்றியூரானே. (க)

அணிகொளாடையம்பூணணிமா^யமுதுசெய் * தமுதம்பெறுசண்டி
இணைகொளேழெழுநாநிருபனுவலீன் நவன்றிருவினுக்கரையன்
கணைகொள் கண்ணப்பென்னிவர்பெற்றகாதலின்னருளாதரித்தடைந்தேன்
திணைகொள் செந்தமிழ்பைங்கிளிதெரிபுஞ்செல்வத்தென்றிருநின்றியூரானே. (௨)

மொய்த்தசீர்முந்துற்றறுபதுவேஷிமுன்றுறுவேதியரொடுநனக்கு
ஒத்தபொன்மணிக்கலசங்கேந்தியோங்குநின்றியூரென்றுனக்களிப்பப்
பத்திசெய்தவப்பரசராமற்குப்பாதங்காட்டியநீதிசுண்டடைந்தேன்
சித்தர்வானவர் தானவர்வணங்குஞ்செல்வத்தென்றிருநின்றியூரானே. (௩)

இரவிரீன்சுடரெழுவதன்முன்னம்மூந்துதன்முலைக்கலசங்¹ளேந்திச்
சுரபிபால்சொரிந்தாட்டிநின்பாதந்தொடர்ந்தவார்த்தைதிடம்படக்கேட்டுப்
பரவியுள்கிவன்பாசத்தையறுத்துப்பரமவந்துநன்பாதத்தையடைந்தேன்
நிரநிதித்திலமத்தகுசெம்²ரானளிக்குந்தென்றிருநின்றியூரானே. (௪)

வந்தோரிந்திரன்வழிபடமகிழ்ந்துவானநாடுநீயாள்கென அருளிச்
சந்திமுன்றிலுந்தாபாதி அருக்கிச்சகலிசெய்திறைஞ்சுகத்தியர் தமக்குச்
சிந்துமாமணியணிதிருப்பொதியிற்சேர்வுல்கியசெல்வங்கண்டடைந்தேன்
செந்தண்மாமலர்ந்திருமகன்மருவுஞ்செல்வத்தென்றிருநின்றியூரானே. (௫)

காதுபுத்தரைக்கின்னரருமுவைகடிக்கும்பன்னகம்பிடிப்பருஞ்சீயம்
கோதின்மாதவர்குழுவுடன்கேட்பக்கோலஆல்கிழங்கிழறம்பகர
ஏதஞ்செய்தவரெய்தியவின்பயியா னுங்கேட்டுநின்னிணையடியடைந்தேன்
நீதிவேதியர்³ஈறைபுகழூலகிலிலவு⁴தென்றிருநின்றியூரானே. (௬)

கோடுநான்குடைக்குஞ்சரங்குலுங்கலங்கொள்பாதநின்றேத்தியபொழுதே
பிடுவிண்மிசைப்பெருமையும்பெற்றவெற்றி⁵கேட்டுநின்பொற்கழலடைந்தேன்
பேடைமஞ்ஞையும்பிணைகளின்கண் அம்பின்னைக்கிள்ளையுமென்பிறைதுதலார்
நீமோடங்கள் மாளிகைதோ அம்பிலவுதென்றிருநின்றியூரானே. (௭, ௮, ௯, ௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - இலட்சுமீவாதர்; முதல்வி - உலகநாயகியம்மை.

௧௧௪. திருவாவடுதுறை - பண் - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்

மறையவனெருமாணிவந்தடையவாரமாயவனாருயிர்நிறுத்தக்
கறைகொள்வேலுடைக்காலனைக்காலாற்கடந்தகாரணங்கண்டுகண்டடியேன்
இறைவனெம்பெருமானென்றெப்போதும்ஏத்தியேத்தினின்றஞ்சலிசெய்துன்
அறைகொள்சேவடிக்கன்பொடுமடைந்தேன் ஆவடுதுறையாதியெம்மானே. (௧)

* அமுதம்பெறு சண்டி - மேலகும்பெற்ற சண்டி.

தெருண்டவாயிடை நூல்கொண்டு சிலந்திசித்திரப்பந்தர் சிக்கனவியற்றச்
சுருண்டசெஞ்சடையாவது தண்ணீர்ச் சோழனாகியதொடர்ச்சிகண்டடியேன்
புரண்டுவிழ்ந்து நின்றபொன்மலர்ப்பாதம்போற்றிப் போற்றியென்மன்பொடுபுலம்பி
அருண்டென்மேல்வினைக்கஞ்சிவந்தடைந்தேன் ஆவடுதுறையாதியெம்மானே. (1)

திசுமுமாலவன் ஆயிரமலராலேத் துவாநொருநீன்மலர்குறையப்
புகழினுலவன் கண்ணிடந்திடலும்புரிந்துசக்கரங்கொடுத்தல்கண்டடியேன்
திசுமுநின்றிருப்பாதங்கள் பரவித்தேவதேவநின்றிதம்பலபிதற்றி
அகழும்வல்வினைக்கஞ்சிவந்தடைந்தேன் ஆவடுதுறையாதியெம்மானே. (ங)

வீரத்தாலொருவேடுவனாகிவிசைந்தோர்கேழலைத் தூர்த்துசன்மணைந்து [யேன்
போரைத்தான்விசையன்மணக்கன்பாய்ப்புரிந்துவான்படைக்கொடுத்தல்கண்டடி
வாரத்தா லுன்னாபங்கள் பரவிவழிபட்டுன்றிமேநினைந்துருகி
ஆர்வத்தோவந்தடியிணையடைந்தேன் ஆவடுதுறையாதியெம்மானே. (ச)

ஒக்கமுப்புரமோங்கொகிநூவவுண்ணையுன்னிபமுவாரின்சரணம்
புக்குமற்றவர்பொன் னுலகாளப்புகழினுலருளிய்தவமையறிந்து
மிக்ககிண்கழிலெதொழுதாற்றிவேதியா ஆதிமுர்த்திகின் அரையில்
அக்கணிந்தாடம்மா னுணையடைந்தேன் ஆவடுதுறையாதியெம்மானே. (ரு-கல)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதலவன் - மாசிலாமணியீசுரார்; முதலவி - ஒப்பிலாமுலையம்மை.

காள். திருவலிவலம் - பண் - தக்கேசரி.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஊனங்கத்தயிர்ப்பாயுலகெல்லாம் ஒங்காரத்துருவாகிநின்றானே
வானங்கத்தவர்க்கும் அளப்பரியவள்ளையடியார்கள் தம்முள்ளத்
தேனங்கத்தமுதாகியுள்ளாறுத்தேசனைத்தினைத்தற்கினியானே
மானங்கத்தலத்தேந்தவல்லானே வலிவலந்தனில்வந்துகண்டேனே. (க)

பல்லடியார்பணிக்குப்பரிவானப்பாடியாடும்பத்தர்க்கண்டையானைச்
செல்லடியேநெருக்கத்திறம்பாதுசேர்த்தவர்க்கேசுத்திமுத்திசெய்வானே
நல்லடியார்மனத்தெய்ப்பினில்வைப்பைநா னுறுகுறையறிந்தருள் புரிவானே
வல்லடியார்மனத்திச்சையுளானேவலிவலந்தனில்வந்துகண்டேனே. (உ)

ஆழியனாயகன்றேயுயர்ந்தானையாதியந்தம்பணியாரக்கணியானைக்
கூழையாரகிப்பொய்யேகுடியோம்பிக்குழைத்துமெய்யடியார்குழுப்பெய்யும்
வாழியர்க்கேவழுவாநெறிகாட்டிமறுபிறப்பெண்ணைமாசுறுத்தானே
மாழையொண்கண் ணுமையையகிழ்ந்தானேவலிவலந்தனில்வந்துகண்டேனே. (1)

காத்தா னுன்றிமேதிதம்பா துண்ணியண்ணித்தமுதம்பொதிந்துறும்
கூத்தானையடியேன்மணக்கென்றும் அளவிற்றதபலதேவர்கள் போற்றும்

மாண

மாத்தானை மாத்தெனக்குவைத்தானைவலிவலத்தனில்வர் துகண்டேனே. (ச)

நல்லிசைஞானசம்பந்தனும்நாவினுக்கரசுநும்பாடியுநற்றமிழ்மலை
சொல்லியவேசொல்லியேத்துகப்பானைத்தொண்டனேனறியாமையறிந்து.
கல்லியன்மனத்தைகக்கிவித்துந்கழலடிக்காட்டியென்களைகளையறுக்கும்
வல்லியல்வானவார்வணங்நதின்ருனைவலிவலத்தனில்வர் துகண்டேனே. (ந)

பாடுமாடிப்பணியுமாறறியேன்பனுவுமாபனுவிப்பரவுமாறறியேன்
தேரிமாதேடித்திருத்தமாறறியேன்ரொல்லுமாநெல்லச்செல்லுத்தமாறறியேன்
கடுமாறெங்கனமோவென்றுகடற்குறித்துந்காட்டிக்காணார்தெனையாண்டு
வாடிவாராவருந்தலென்பானவலிவலத்தனில்வர் துகண்டேனே. (க)

பந்தித்தவல்லினைப்பற்றற்பிழைப்பிங்கடற்பாப்புத்தவிப்பானைச்
சந்தித்திறலார்பணிபூட்டித்தலத்தலபீட்டியதம்மடியாரக்குச்
சந்தித்தறிவளிதாய்த்திருப்பாத்தருகியலேசந்தித்தறிவல்லானை
வந்திப்பார்தம்மனத்திறுள்ளானவலிவலத்தனில்வர் துகண்டேனே. (ங)

எவ்வவர்தேவரிருகுகன்மன்னவொண்ணிற்றந்தார்தன்மற்றெற்குகின்றேத்த
அவ்வவர்தேவனடியுபெயருந்நசெய்யுஅடைந்தவந்திப்பிடமாகிநின்றானை
இவ்வவர்கருணையெய்துந்கருங்கடலெயிற்றொருமானருந்நபெய்நபின்னை
வவ்வியென்னுவிமனங்நலந்தானவலிவலத்தனில்வர் துகண்டேனே. (அ)

திரியுமுப்புரஞ்சென்றதுநுற்றத்திறலரக்கனைசெயுத்ததமற்றைப்
பெரியஞ்சமுதுண்டதுமுற்றம்பின்னையாய்முன்னமேமுனைத்தானை
அரியசான்மறையத்தனரோவாதடிப்பணிந்தறித்தற்கரியானை
வரையின்பாமைமனானென்மமானவலிவலத்தனில்வர் துகண்டேனே. (ஊ)

என்றஅந்தனன்தலைப்பினையறுத்திறைந்க்கமாலுதிரத்தினையேற்றுத்
தோன்றுதோண்பிசைக்கோபரத்தனைச்சுமந்தமாவிரத்தத்தகங்காளன்
சான்றுகாண்டதற்கரியவனெனியவன்மன்னைத்தன்னிலாமனத்தாரக்கு
மான்றுசென்றனையாநவன்நனைவலிவலத்தனில்வர் துகண்டேனே. (கப)

கலிவலங்கெடவாரமுலைம்புங்கற்றநாந்நமைமுற்றனைலோம்பும்
வலிவலத்தனில்வர் துகண்டடியேன்மன்னுராவலாநரன்வன்ருண்டன்
ஒலிகொளின்னிசைச்செய்தபிழித்தமும்புள்ளத்தாலுக்கத்தெத்தவல்லார்பைய
மெனினில்வாறுலகத்தவரேத்தவிரும்பிவிண்ணுலகையதுவந்தாமே. (கக)

திருச்சிறமபலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - மனத்துணைநாதர்; முதல்வி - மாணுபயங்கண்ணியம்மை.

கூஅ. திருநள்ளாறு - பண் - தக்கேகி.

திருச்சிறமபலம்.

செம்பொன்மேனிவெண்ணிறனிவானைக்கரியகண்டனைமாலயன்காணுச்
சம்புலவத்தழலங்கையினுனைச்சாடவேநனைத்தன்னொப்பிலானைக

கும்பமாகரியின் னுரியானைக்கோவின் மேல்வருங்கோவியெய்வங்கள்
நம்பனைநள்ளாறணையமுதைநாயினேன்மறந்தென்னினைக்கேகேனே.

விரைசெய்மாமலர்க்கொன்னையினுனைவேழ்

பரசுவார்க்கினைப்பற்றுப்பாணைப்பாலொடானேஞ்சுமாடே

குரைகடலவரை

நரைவிடையுடையநள்ளாறணையமுதைநாயினேன்மறந்தென்னினைக்கேகேனே. (12)

பூவில்வாசத்தைப்பொன்னினைமணியைப் புலியைக்காற்றினைப்புனலன்வெ
ளியைச், சேவின்மேல்வருஞ் செல்வனைச்சிவனைத் தேவதேவனைத் தித்திக்குந்தே
னைத், காவியங்கண்ணிபங்கனைக்கங்கைச்சுடையனைக் காமரத்திசைபாட, ராவினா
றுநள்ளாறணையமுதைநாயினேன்மறந்தென்னினைக்கேகேனே. (13)

தஞ்சமென்றுதன்தாளதுஅடைந்தபாலன்மேல்வந்தகாலையுருள
நெஞ்சிலொருதைகொண்டபிரானைகினைப்பவம்மணிக்கதில்லானை
விஞ்சைவானவர்தானவர்க்குடிக்கடைந்தவேலையுண்மிக்கெழந்தெரியும்
நஞ்சமுண்டநள்ளாறணையமுதைநாயினேன்மறந்தென்னினைக்கேகேனே. (14)

மங்கைபங்கனைமாசிலாமணியைபவானநாடனையேனமோடன்னம்
எங்குரடியுங்காண்பரியானையேழையெற்கெளிவந்தபிரானை
அங்கநான்மறையால்கினைநிறுத்தணைரடியதுபோற்றும்
நங்கன்கோனைநள்ளாறணையமுதைநாயினேன்மறந்தென்னினைக்கேகேனே. (15)

சுற்பகத்தினைக்கனகமால்வரையைக்காமகோபனைக்கண்ணுதலானைச்
சொற்பதப்பொருளிருளறுத்தருளுந்தாயசோதியைவெண்ணெய்கல் னுளில்
அம்புதப்பழ ஆவணங்காட்டியடியனுவெண்ணையாளதுகொண்ட
நற்பதத்தைநள்ளாறணையமுதைநாயினேன்மறந்தென்னினைக்கேகேனே. (16)

மறவனையன்றுபன்றிப்பின்சென்மரையனைநால்வர்க்காவின்கீழரைத்த
யமரர்க்கு

நரைவிரியுநள்ளாறணையமுதைநாயினேன்மறந்தென்னினைக்கேகேனே. (17)

மா

தூதனைத்தனைத்தோழமையருளித்தொண்டனைச்செய்ததுரிசுகள்பொறுக்கும்
நாதனைநள்ளாறணையமுதைநாயினேன்மறந்தென்னினைக்கேகேனே. (18)

இலங்கைவேந்தனெழில் திகழ்கயிலையெடுப்பஆங்கிமவான்மகளஞ்சுத்
துலங்குநீண்முடியொருபதுந்தோள்களி ருபதுந்நெரித்தின்னிசைக்கெட்டு
வலங்கைவாளொடுநாமமுங்கொடுத்தவள்ளைப்பிள்ளைமாமதிச்சுடையேல்
நலங்கொள்ளோதிநள்ளாறணையமுதைநாயினேன்மறந்தென்னினைக்கேகேனே. (19)

செறிந்தசோலைகள்சூழ்ந்தநள்ளாற்றெஞ்சிவனைநாவ னூர்ச்சிங்கடித்ததை
மறந்துநான்மறுகினைப்பதேதென்னுவனப்பகையப்பனூரன்வன்றொண்டன்

செம்பொன்மானிகைகூழ்கிருமூல்லைவாயிற்றேறடியான் திரிகர்வேன்கண்ட

செம்பொன்மானிகைகூழ்கிருமூல்லைவாயிற்றேறடியான் திரிகர்வேன்கண்ட

(அ)

மட்டுலாமலர்கொண்டடியிணைவணங்கும்மாணிதன்மேன்மதியாதே
கட்டுவான்வந்தகாலனைமாளக்காலினுலாருயிர்செகுத்த
சுட்டனேசெல்வத்திருமூல்லைவாயிற்செல்வனேசெழுமறைபகர்ந்த
பட்டனையடியேன்படுதுயர்களையாப்பாசுபதாபரஞ்சுடரே.

(க)

சொல்லரும்புகழான்தொண்டைமான்களிற்றைச்சூழ்கொடியுமூல்லையாற்கட்டிட்
டெல்லையிலின்பமவன்பெறவெளிப்பட்டருளிபிறைவனையென்றும்
நல்லவர்பரவந்திருமூல்லைவாயில்நாதனேநரைவிரையேறீ
பல்கலைப்பொருளேபடுதுயர்களையாப்பாசுபதாபரஞ்சுடரே.

(க0)

விரைதருடலர்மேலயனொடுமாலும்வெருளிடீண்டவெம்மாணீத்
திரைதருபுனல்சூழ்திருமூல்லைவாயிற்செல்லனைநாவலாரூரன்
உரைதருடலையோரஞ்சிடுனடைஞ்சமுள்ளுளிர்ந்தேத்தவல்லார்கள்
நரைதிரைமூட்டையுமின்நிறண்னுவர்விண்ணவர்க்கரசே.

(கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் தொண்டைநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - மாசிலாமணியீசுவரர்; முதல்வி - கொடியிடையம்மை.

எ0. திருவாவடுதுறை - பண் - தக்கேகசி.

திருச்சிற்றம்பலம்

கங்கைவார்சடையாங்கணநாதாகாலகாலனேகாமனுக்கனலே
பொங்குமாகடல்விடமிடற்றேனெழுதநாதனெழுண்ணியாபுனிதா
செங்கண்மால்சுடையாத்தெளிதேனேதீர்த்தனேதிருவாவடுதுறையுள்
அங்கனுவெனையஞ்சலென்றருளாயாரெனக்குறவமரர்களேறே.

(க)

மண்ணிளமேன்மயங்கித்திடப்பேனைவலியவந்ததனையாண்டுகொண்டானே
கண்ணிலனுடம்பில்லடுகோயாற்கருத்தழித்தனக்கேகொறையானேன்
கண்ணிலாவெறிஞ்சுஞ்சடையானேதேவனேதிருவாவடுதுறையுள்
அண்ணலேசெயனையஞ்சலென்றருளாயாரெனக்குறவமரர்களேறே.

(உ)

ஒப்பிலாமூலையாரொருபாகாவுத்தமாமத்தமார்தருசடையாய்
முப்புரங்களைத்தீவனைத்தங்கேழுமருக்கருள்செய்யவல்லானே
செப்பதூலிழந்திழிருத்தருளுஞ்செல்வனேதிருவாவடுதுறையுள்
அப்பனையெனையஞ்சலென்றருளாயாரெனக்குறவமரர்களேறே.

(ங)

கோதியினால்வருகாளிதன்கோபங்குறையஆடியகூத்துடையானே
மதியிலேனுடம்பில்லடுகோயான்மயங்கினேன்மணியேமனாவாளா
வியியினையேமையார்தெழுதேத்தும்விசிந்தனேதிருவாவடுதுறையுள்
அதிபனையெனையஞ்சலென்றருளாயாரெனக்குறவமரர்களேறே.

(ச)

வந்தவாளர்க்கனவ
வந்தவென்பொடியுசவல்லானேவேடனுய்விசயற்குள்ளுரிந்த

புதுறையுள்

அந்தணவெனையஞ்சலென்றருளாயாரெனக்குறவமரர்களேறே.

(டு)

குறைவிவ்நிறைவேகுணக்குன்றேகூத்தனேகுறழக்காதுடையானே
உறவிலேனுனையன்றிமற்றடியேறொருபிழைப்பாறுத்தாவிழிவுண்டோ
சிறைவண்டார் பொழில்சூழ்திருவாரூர்ச்செம்பொனேதிருவாவடுதுறையுள்
அறவனையெனையஞ்சலென்றருளாயாரெனக்குறவமரர்களேறே.

(சு)

வெய்யமாகரியீருரியானேவேங்கையாடையினும்விதிமுதலே
மெய்யனையடலாழியன்றிரிதான்வேண்டிகேகொடுத்தருள்புரிவிகிர்தா
செய்யமேனியனேதிகழொளியேசெங்கணைதிருவாவடுதுறையுள்
ஐயனையெனையஞ்சலென்றருளாயாரெனக்குறவமரர்களேறே.

(எ)

கோதிலாவமுதேயருள்பெருகுசோலமேயிமையோர்தொழுக்கோவே
பாதிமாத்தொருகூறுடையானேபசுபதிபரமபரமேட்டி.

திதிலாமலையேதிருவருள்சேர்சேவகாதிருவாவடுதுறையுள்
ஆதியேயெனையஞ்சலென்றருளாயாரெனக்குறவமரர்களேறே.

(அ)

வானநாடனேவழித்துணைமருந்தேதமாசிலாமணியேமலைற்பொருளே
ஏனமாவெயிறுமையுமெலும்பும்சுடுதாங்கியமார்புடையானே
தேனெய்பால்தயிராட்டுகந்தானேதேவனேதிருவாவடுதுறையுள்
ஆனையேயெனையஞ்சலென்றருளாயாரெனக்குறவமரர்களேறே.

(க)

வெண்டலைப்பிறைமெகான்றையுமரவுமவேரிமத்தமும்விரவிமுன்முடித்த
இண்டைமாமலர்ச்செஞ்சடையானையீசனைத்திருவாவடுதுறையுள்
அண்டவாணனைச்சிங்கடியப்பன் அணுக்கவன்றெண்டனார்வத்தாலுரைத்த
தண்டமிழமலர்பத்துமவல்லார்கள்சாதலும்பிறப்புமமறுப்பாரே.

(கௌ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

எக. திருமறைக்காடு - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

யாழைப்பழித்தன்னமொழிமங்கையொருபங்கன்
பேழைச்சுடைமுடிமேற்பிறைவைத்தானிடம்பேணில்
தாழைப்பொழிவூடேசென்றுபூழைத்தலைநுழைந்து
வாழைக்கனிசூழைக்குரங்குண்ணும்மறைக்காடே.

(க)

சிகரத்திடைநீளாவெண்பிறைவைத்தானிடந்தரியில்
முகரத்திடைமுத்திண்ணொளிபவளத்திரனோதத்
தகரத்திடைதாழைத்திரண்ணாழற்றிரள்நீழன்
மகரத்தொடுசுறவங்கொணர்ந்தெற்றுமறைக்காடே.

(உ)

அங்கங்களுமறைநான்குடன்விரித்தானிடமறிந்தோம
தெங்கங்களுநெடும்பெண்ணையும்பழம்விழ்மணற்படப்பைச்

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்

சங்கங்களுமிலங்கிப்பியும்வலம்புரிகளுமிடறி
வங்கங்களுமுயர்கூம்பொடுவணங்கும்மறைக்காடே.

நரைவிரவியமயிர்தன்னெடுபஞ்சவ்வடிமார்பன்
உரைவிரவியவுத்தமனிடமுணரல்லுறுமனமே
குரைவிரவியகுலேசகரக்கொண்டற்றலைண்ட
வரைபுரைவனதிரைபொருதிழிந்தெற்றும்மறைக்காடே.

சங்கைப்படநினையாதெழுநெஞ்செதொழுதேத்தக்
கங்கைச்சடைமுடியுடையவர்க்கிடமாவதுபரவை
அங்கைக்கடலருமாமணியுந்திக்கரைக்கேற்ற
வங்கத்தொடுசுறவங்கொணர்ந்தெற்றும்மறைக்காடே.

அடல்விடையினன்மமுவர்ளினன் அலராலணிகொன்னைற்ப
படருஞ்சடைமுடியுடையவர்க்கிடமாவதுபரவைக்
கடலிடையிடைசுழியருகினிற்கடிநாறுதண்கைதை
மடலிடையிடைவெண்குருகெழுமணிரீர்மறைக்காடே.

முனாவளரிளமதியுடையவர்முன்செய்தவல்வினைகள்
களைகளைந்தனையாளல்லுகண்டன்னிடஞ்செந்நெல்
வளைவினாவயற்கயல்பாய்தருகுணவார்மறைக்கடல்வாய்
வளைவளையொடுசலஞ்சலங்கொணர்ந்தெற்றும்மறைக்காடே. (எ)

நலம்பெரியனசுரும்பார்ந்தனங்கொனிடமறிந்தோம்
கலம்பெரியனசுருங்கடற்கரைபொருதிழிகங்கைச்
சலம்புரிசடைமுடியுடையவர்க்கிடமாவதுபரவை
வலம்புரியொடுசலஞ்சலங்கொணர்ந்தெற்றும்மறைக்காடே. (அ)

குண்டாடியுஞ்சமணாடியுங்குற்றுடுக்கையர்தாமும்
கண்டாரகண்டகாரணம்பவைசுருதாதுகைத்தொழுமின்
எண்டோளினன்முக்கண்ணினனேழிசையினன் அறுகால்
வண்டாடுதண்பொழில்சூழ்த்தெழுமணிரீர்மறைக்காடே. (ஆ)

பாநூர்பலபுடைசூழ்வளவயல்நாவலர்வேந்தன்
வாநூர்வனமுலையாளுமைபங்கன்மறைக்காட்டை
ஆருரனதமிழ்மலைகள் பாடும்மடித்தொண்டர்
ரீநூர்தருநிலனோடுயர்புகழாகுவர்தாமே. (க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - மறைக்காட்டசுரர்; முதல்வி - யாழைப்பழித்தமொழியம்மை.

எஉ. திருவலம்புரம் - பண் - கார்த்தாரம்.

பலம்

எனக்கு

பனைக்கனிபழம்படும்பரவையின் கரைமேல்

எனக்கினியவன் மமர்க்கினியவனெழமையும்
மனக்கினியவன் மனதிடம்வலம்புரமே

(௧)

புரமவையெரிதரவனேந்தவில்லினனவன்
மரவுரிபுலியதளரைபிசைமருவினன்
அரவுரியிரந்தவனிரந்துணவிரும்பிநின்
றிரவெரியாடிதனிடம்வலம்புரமே.

(௨)

நீறணிமேனியன் நெருப்புமிழரவினன்
கூறணிகொடுமழுவிவந்தியோர்கைபினன்
ஆறணியவீர்சடையழல்வளர்மழலைவெள்
ஏறணியடிகள் தம் இடம் வலம்புரமே.

(௩)

கொங்கணைசுரும்புணநெருங்கியஞாரிளம்
தெங்கொடுபனை பழம்படுமிடந்தேவர்கள்
தங்கடுமிடந்தடங்கடற்றிடைபுடைதர
எங்குளதடிகள் நல் இடம் வலம்புரமே.

(௪)

கொடுமழுவிநின்னன்கொலைமலிசிலையினன்
நெடுமதில்சிறுமையின் நிரவவல்லவனிடம்
படுமணிமுத்தமும் பவளமுமிசச்சுமந்
திடுமணலடைகரையிடம் வலம்புரமே.

கருங்கடக்கனிற்றிருங்கடவுளதிடங்கயல்
நெருங்கியநெடும்கொணையடும்பொடுவிரவிய
மருங்கொடுவலம்புரிசலஞ்சலமணம்புணர்ந்
திருங்கடலணைகரையிடம்வலம்புரமே.

(௫)

நரிபுரிகாடரங்காநடமாடுவர்
வரிபுரிபாட னின்றடுமெம்மானிடம்
புரிசுரிவரிசூழலரிவையோர்பான்மகிழ்ந்
தெரியெரியாடிதனிடம்வலம்புரமே.

(௬)

பாறணிமுடைதலைகலனெனமருவிய
நீறணிநிமிர்சடைமுடிவினன்நிலவிய
மாறணிவருந்நிரைவயலணிபொழிலது
ஏறுடையடிகள் தம் இடம் வலம்புரமே.

(௭)

சடசடவிடுபெண்பழம்படுமிடவகை
படவடகத்தொடுபலிகலந்துலவிய
கடைகடைபலிதிரிகபாலிதனிடமது
இடிசுரைமணலடையிடம்வலம்புரமே.

(௮)

குண்டுகைப்படப்பினில்விடக்கூனையொழித்தவர்
கண்டவர்கண்டவீமந்தவர்களைகழல்

தண்டுடைத்தண்டிதனிமுடையரவுடன்
எண்டிசைக்கொருசுட்டிடம்வலம்புரமே.

(க௦)

வருங்கலமும்பலபேணுதல்கருங்கடல்
இருங்குலப்பிறப்பித் தமிடம்வலம்புரத்தினை
அருங்குலத்தருந்தமிழூர்வன்ரெண்டன்சொல்
பெருங்குலத்தவரொடுபிதற்றுதல்பெருமையே.

(க௧)

மப்பலம்.

ததலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - வலம்புரநாதர்; முதல்வி - வடுவகிர்க்கண்ணம்மை.

எங். திருவாரூர் - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

கரையுங்கட்டும்

மல்லாம்

உரையில்விருவிருவாரு
வரையின்மடமகள்கேள்வனவானவர்க்கெல்லாம்
அரையனிருப்பதுமாநூரவரம்மையுமாள்வரோகேளீர்.

(க)

தனியனென்றென்கியறியேன்மம்மைப்பெரிதும்உகப்பன்
முனிபவர்தம்மைமுனிவன்முகம்பலபேசுமொழியேன்
கனிகள் பலவுடைச்சோலைக்காய்க்குலையின்மகமுகின்
இனியனிருப்பதுமாநூரவரம்மையுமாள்வரோகேளீர்.

(உ)

சொல்லிற்குலாவன்றிச்சொல்லேன்தொடர்ந்தவர்க்குந்துணையல்லேன்
கல்லில்வலியமனத்தேன்கற்றபெரும்புலவாணர்
அல்லல்பெரிதும்பான்பா அருமறையாறங்கமோதும்
எல்லையிருப்பதுமாநூரவரம்மையுமாள்வரோகேளீர்.

(ங)

நெறியுறிவுஞ்செறிவுநீதியுநான்பிகப்பொல்லேன்

கப்ப

பிறையுமரவும்புனலும்பிறங்கியசெஞ்சடைவைத்த
இறைமனிருப்பதுமாநூரவரம்மையுமாள்வரோகேளீர்.

(ஃ)

நீதியிலொன்றுமவழுவேனிட்கண்டகஞ்செய்தவாழ்வேன்
வேகியர்தம்மைவெகுளேன்வெகுண்டவர்க்குந்துணையாகேன்
சோதியிற்சோதியம்மாணைச்சண்ணவெண்ணீறணிந்திட்ட,
ஆதியிருப்பதுமாநூரவரம்மையுமாள்வரோகேளீர்.

(ரு)

பனலவ

ஒருத்தர்

ய

பொ

காண்ட

அருத்தனிருப்பதுமாநூரவரம்மையுமாள்வரோகேளீர்.

(சு)

சந்தம்பலவறுக்கில்லேன்சார்ந்தவர்தம்மடிச்சாரேன்
முந்திப்பொருவிடையேறிமுவுலகுந்திரிவானே

தேவாரப்பதிகங்கள்.

சந்தங்கமழ்கொன்றைமாலேக்கண்ணியன்விண்ணவரேத்தும்
எந்தையிருப்பதுமாநூரவரெம்மையுமாள்வரோகேரீர்.

நெண்டிக்கொண்டேயுங்கிலாய்ப்பன்நிச்சயமேயிதுதிண்ணம்
மிண்டர்க்குமிண்டலாற்பேசேன்மெய்ப்பொருளன்றியுணரேன்
பண்டங்கிலங்கையர்கோணப்பருவரைக்கீழடர்த்திட்ட
அண்டனிருப்பதுமாநூரவரெம்மையுமாள்வரோகேரீர்.

நமர்பிறரென்பதறியேன்நரண்கண்டதேகண்டவாழ்வேன்
தமரம்பெரிதுமுகப்பன்தக்கவா றென்முமிலாதேன்
குமரன்திருமால்பிரமன் கூடியதே வர்வணங் தும்
அமரனிருப்பதுமாநூரவரெம்மையுமாள்வரோகேரீர்.

ஔசைபல அறுக்கில்லேனாரையும் * அன்றியுரைப்பேன்
பேசுந்சமுக்கலாற்பேசேன்பிழைப்புடைபேயன்மனந்தன்னால்
ஔசைபெரிதுமுகப்பேன்ஔகூடல்ஞ்சமுதுண்ட
சசனிருப்பதுமாநூரவரெம்மையுமாள்வரோகேரீர்.

எந்தையிருப்பதுமாநூரவரெம்மையுமாள்வரோவென்று
கிந்தையெய்திதம்வல்லாந்திருமருவுந்திரன் தோளான்
மந்தமுழுவம்மியம்பும்வளவயனுவலாநூன்
சந்தமிசையொடும்வல்லாந்தாம்புகழெய்துவந்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எசு. திருத்திருத்தியும்-திருவேள்விக்குடியும் - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மின்னுமாமேகங்கள்பொழிந்திழிந்தருவி வெடிபடக்கரையொடுத் திரை
கொணர்ந்தெற்றும், அன்னமாகாவிரியகன் கரைபுறையாரடியினை தெரிமுதெழு
மன்பராமடியார், சொன்னவாறறிவார் துருத்தியார்வேள்விக்குடியுளா ரடிகளைச்
செடியனென்றாயேன், எண்ணநான்மறக்குமா மெம்பெருமானை யென்னுடம்
படும்பிணியிடர்கெடுத்தானே. (க)

கூடுமாறுள்ளகடியுங்கோத்துங்கொய்புனலேனலோடைவனஞ்சிதறி
மாடுமாகோங்கமேமருதமேபொருதுமலையெனக்குலைகளைமறிக்குமாறுந்தி
ஓடுமாகாவிரித்தருத்தியார்வேள்விக்குடியுளாரடிகளைச்செடியனென்றாயேன்
பாடுமாறறிகிலேனெம்பெருமானைப்பழிவினையுள்ளனபற்றறுத்தானே. (உ)

கொல்லுமாவியானையின் கொம்பொடுவம்பார் கொழுங்கனிச்செழும்பியன்
கொண்கூட்டெய்திப், புல்கியுந்தாழ்ந்தும் போர்த்துவஞ்செய்யும் போகரும்
யோகரும்புலரிவாய்முழக்கச், செல்லுமாகாவிரித் துருத்தியார்வேள்விக்குடியுளா
ரடிகளைச் செடியனெனையேன், சொல்லுமாறறிகிலே நெம்பெருமானைத் தொடர்ந்
தடுக்கடும்பிணித் தொடர்வறுத்தானே. (ங)

* அனை - பகைத்து.

பொறியுமாசந்தனத்துண்டமோடகிலும்பொழிந்திழிந்தருவிகள்புண்புலங் ஸ்வரக்
கறியுமாளிகொடுகதவியும்உந்திக்கடலுறவினைப்பதேகருதித்தன்கைபோய்
எறியுமாகாவிரித்துருத்தியார்வேள்விக்குடியுளாரடிகளைச்செடியனேனையேன்
அறியுமாதறிகிலேனெம்பெருமானையருவினையுள்ளன ஆசறுத்தானே. (ச)

பொழிந்திழிமும்மதக்களிறின்மருப்பும்பொன்மலர்வேங்கையின்நன்மலருந்தி
இழிந்திழிந்தருவிகள்கடும்புனலீண்டியெண்டிசையோர்களுமாடவந்திங்கே
சுழிந்திழிகாவிரித்துருத்தியார்வேள்விக்குடியுளாரடிகளைச்செடியனேனையேன்
ஒழிந்திலேன்பிதற்றுமாறெம்பெருமானையுற்றோயிற்றையையுறவொழித்தானே.

புழுமாசந்தனத்துண்டமோடகிலும்பொன்மணிவரன்றியுநன்மலருந்தி
அகழுமாவருங்கரைவளம்படப்பெருகியாடுவார்பாவந்தீர்த்தஞ்சனமலம்பித்
திகழுமாகாவிரித்துருத்தியார்வேள்விக்குடியுளாரடிகளைச்செடியனேனையேன்
இசுழுமாறறிகிலேனெம்பெருமானையிழித்தநோயிம்மையையொழிக்கவல்லானே.

வரையின்மாங்கனியொடுவாழையின்கனியும்வருடியும்வணக்கியுமராமாம்
பொருது, கரையுமாகருங்கடல் காண்பதேகருத்தாய்க் காம்பீலிசுமந்தொளிர்
நித்திலங்கைபோய், விரையுமாகாவிரித்துருத்தியார்வேள்விக்குடியுளாரடிகளைச்
செடியனேனையேன், உரையுமாதறிகிலேனெம்பெருமானையுலகறிபழவினையற
(எ)

ஊருமாகேசமேமனமுகந்துள்ளிப்புள்ளினம்பலபடிந்தொண்கரையுகளக்
காருமாகருங்கடல்காண்பதேகருத்தாய்க்கவரிமாமயிர்சுமந்தொண்பனிக்கிடறித்
தேருமாகாவிரித்துருத்தியார்வேள்விக்குடியுளாரடிகளைச்செடியனேனையேன்
ஆருமாறறிகிலேனெம்பெருமானையம்மைநோயிம்மையையாசறுத்தானே. (அ)

புலங்களைவளம்படப்போக்கறப் பெருகிப்பொன்களை சுமந்தெங்கும் பூசல்
செய்தார்ப்ப, இலங்குமாழுத்தினேடினமணி யிடறியிருகரைப்பெருமரம்பிழந்து
கொண்டெற்றிக், கலங்குமாகாவிரித்துருத்தியார்வேள்விக்குடியுளாரடிகளைச்
செடியனேனையேன், விலங்குமாறறிகிலேனெம்பெருமானே மேலேநோயிம்மையே
வீடுவித்தானே. (க)

மங்கையோர்கடறுகந்தேறுகந்தேறிமாதலார்நிரிபுரம்ரீரெழச்செற்ற
அங்கையாண்குழலடியன்றிற்றறியான் அடியவர்க்கடியவன்தொழுவனாருரன்
கங்கையார்காவிரித்துருத்தியார்வேள்விக்குடியுளாரடிகளைச்சேர்த்தியபாடல் [ரே.
நங்கையால்தொழுதுதந்நாவினமேற்கொள்வார் தவநெறிசென்றமருலகமாள்பவ

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலங்கள் சோழநாட்டில் உள்ளது.

திருத்தருத்தி - முதல்வன் - முத்தாவதேசுரார்; முதல்வி - அமிர்தமுநிழம்பிகை.

திருவிவள்விக்குடி - முதல்வன் - கலியாணசுந்தரார்; முதல்வி - பரிமளசுகந்தநாயகி.

எரு. தவானைக்கர - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

எங்கு மல்லாந்

துறையுந்தோத்திரத்திறையுந்தொன்மையுன்மையுமாய
அறையும்பூம்புனலானைக்காவுடையாதியைநாளும்
இறைவனென்றடிசேர்வாரெம்மையுமாளுடையாரே.

(க)

வங்கமேவியவேலைஞ்செழுவஞ்சர்கள் கூடித்
தங்கண்மேலடராமையுண்ணெனவுண்டிருள்கண்டன்
அங்கமோதிய ஆனைக்காவுடையாதியைநாளும்
எங்குளீசெனன்பார்கள் எம்மையுமாளுடையாரே.

(உ)

நீலவண்டறைகொன்றைநேரிழைமங்கையோர்திங்கள்
சாலவாளாவங்குதங்கியசெஞ்சடையெந்தை
ஆலநீழலுளானைக்காவுடையாதியைநாளும்
ஏலுமாறுவல்லார்கள் எம்மையுமாளுடையாரே.

(ங)

தந்தையாயுலகுக்கோர்தத்தவன்மெய்த்தவத்தேதார்த்துப்
பந்தமாயினபெருமான்பரிசுடையவர் திருவடிகள்
அந்தண்பூம்புனலானைக்காவுடையாதியைநாளும்
எந்தையென்றடிசேர்வாரெம்மையுமாளுடையாரே.

(ச)

கணைசெந்தியரவநாண் கல்வளையுஞ்சிலையாகத்
தூணைசெய்மும்மதின்புன் றஞ்சுட்டவனேயுலகிய
ஆணையும்பூம்புனலானைக்காவுடையாதியைநாளும்
இணைபொன்சேவடிசேர்வாரெம்மையுமாளுடையாரே.

(ரு)

விண்ணின்மாமதிசூழ விலையில்கலணணிவிமலன்
பண்ணினேர்மொழிமங்கைபங்கினன்பகவுந்தேறி
அண்ணலாகிய ஆனைக்காவுடையாதியைநாளும்
எண்ணுமாறுவல்லார்கள் எம்மையுமாளுடையாரே.

(ஈ)

தாரமாகியபொன்னித்தண்டுறையாடிவிழுந்தும்
நீரினின் மடிபோற்றிநீன்மலாகொள்ளென ஆங்கிக
ஆரங்கொண்டவெம்மானைக்காவுடையாதியைநாளும்
சரமுள்ளவர்நாளும்எம்மையுமாளுடையாரே.

(எ)

உரவமுள்ளதோருழையின் னுரிபுலியதளுடையானை
வினாகொள்கொன்றையினுனைவிரிசடைமேற்பிறையானை
அரவம்விக்கிய ஆனைக்காவுடையாதியைநாளும்
இரவுமெல்லியும்பகலுமேத்துவாரெம்மையுடையாரே.

(அ)

வலங்கொள்வாரவர் தங்கள்வல்லினை தீர்க்குமருந்து
கலங்கக்காலனைக்காலாற்காமனைக்கண்சிவப்பானை

அலங்கல்நீர்பெருமானைக்காவுடையாதினையாரும்
இலங்குசேவடிசேர்வாரெம்மையுமாளுடையாரே. (க)

ஆழியாற்கருளானைக்காவுடையாதிபொன்னடியின்
நீழிலேசரணுகநின்றநாள்சூரினைந்து
வாழவல்லவன்றொண்டன்வண்டமிழ்மாலேவல்லார்போய்
ஏழமாபிறப்பற்றுள்மையுமாளுடையாரே. (க2)
திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.
- சம்புகேசுவார்; முதல்வி - அகிலாண்டேசுவரியம்மை.

எசு. திருவாஞ்சியம் - பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்.

பலம்

பொருளாய் அரு
மருவனார்மருவார்பால்வருவதுமில்லைம்மடிகள்
திருவனார்பணிந்தேத்துந்திகழ்திருவாஞ்சியத்தையும்
மருவனாடியாரையுழினைநவியவொட்டாரே. (க)

தொறுவிளாநிளவே
செறுவில்வானைகோடச்செங்கயல்பங்கயத்தொதுங்கக்
கறுவிலாமனத்தார்கள்காண்டருவாஞ்சியத்தடிகண்
மறுவிலாதவெண்ணிறபுகதன்மன்னுமொன்றுடைத்தே. (உ)

தூர்த்தர்முவையிலெய்துகடுதுணைப்பகழியதொன்றால்
பாண்டிநாட்டிலுள்ளபெரியகடிகளபாய்ச்சு
தீர்த்தமாமலர்ப்பொய்கைத்திகழ்திருவாஞ்சியத்தடிகள்
சுரத்தாமாமணிக்கச்சங்கொருதலைபலதலையுடைத்தே. (ங)

சள்ளாவெள்ளையங்குருகுதானதுவாமெனக்கருதி
வள்ளாவெண்மலரஞ்சிமறுகியோர்வாளையின்வாயில்
தள்ளுதெள்ளுநீர்ப்பொய்கைத்துறைமல்குவாஞ்சியத்தடிகள்
வெள்ளைநுண்பொடிப்புகம்விசுர்தமொன்றொழிகிலர்தாமே. (ச)

மைகொள்கண்டெரண்டோளர்மலைகளுடனுறைவாழ்க்கை
கொய்தகவுளமாலேகுலாவிசடைமுடிக்குழகர்
கைதெய்தலங்கழனிசுமழ்புகழ்வாஞ்சியத்தடிகள்
பைதல்வெண்பிறையோடுபாம்புடன்வைப்பதுபரிசே. (ரு)

கரந்தை கூவிளமாலேகடிமலர்க்கொன்றையுஞ்சூழிப்
பரந்தபாரிடஞ்சூழவருவர்நம்பரமந்தம்பரிசால்
திருந்துமாடங்கள்நீடுகிகழ்திருவாஞ்சியத்துறையும்
மருந்தாரடியாரைவல்லனைநவியவொட்டாரே. (கூ)

அருவிபாய்தருகழனியல்தருகுவளையங்கண்ணா
குருவியாய்கிளிசேர்ப்பக்குருகினம்

தேவாரப்பதிகங்கள்.

பருவரால்குதிகொள்ளும்பைம்பொழில்வாஞ்சியத்துறையும்
இருவராலறியொண்ணுஇறைவனதறைகழல்சரணே.

களங்களார்தருகழனியளிதரக்கனிதருவண்டு
உளங்களார்களிப்பாடலும்பரிலொலித்திடுங்காட்சி
குளங்களால்நிழற்கீழ்க்முற்குயில்பயில்வாஞ்சியத்தடிகள்
விளங்குதாமரைப்பாதநினைப்பவர்வினைநலிவிலரே.

வாழையின்சுனிதாநும்மதுவிம்முவருக்கையின்சுனையும்
கூழுவானரந்தம்மிற்குறிதுகிறிதெனக்குழறித்
தாழைவாழையந்தண்டாற்செருச்செய்துதருக்குவாஞ்சியத்துள்
ஏழைபாகுணையல்லாஇறையெனக்கருதுதலிலேமே.

செந்நெலங்கலங்கழனித்திகழ்திருவாஞ்சியத்துறையும்
மின்னலங்கலஞ்சடையெம்மிறைவனதறைகழல்பரவும்
பொன்னலங்கலநன்மாடப்பொழிலணிநாவலாரூரன்
பன்னலங்கனன்மாலைபாடுமின்பத்தருளிரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - வாஞ்சியநாதர்; முதல்வி - வாழவந்தநாயகியம்மை.

எள. திருவையாறு - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பரவும்பரிசொன்றறியேனுன்பண்டேயும்மைப்பயிலாதேன்
இரவும்பகலும்நினைந்தாலுமெய்தநினையமாட்டேனான்
கரவிராவிசமுருண்ணத்தெங்கங்குலைக்கீழ்க்கருப்பாலை
அரவந்திரைக்காவிரிக்கோட்டத்தையாறுடைய அடிகளோ.

(க)

எங்கேபோவேறுயிடினுமங்கேவந்தென்மனத்திராய்ச்
சங்கையொன்றுமின்றியேதலைநான்சுடைநொளக்கவே
கங்கைசடைமேற்சுந்தானேகலைமான்மறியுங்கனன்மழுவும்
தங்குந்திரைக்காவிரிக்கோட்டத்தையாறுடைய அடிகளோ.

(உ)

மருவிப்பிரியமாட்டேனான்வழிநின்றொழிந்தேனொழிகிலேன்
பருவிவிச்சிமலைச்சாரற்பட்டைகொண்டுபுகடாடிக்
குருவியோப்பிங்குகளிகடிவார்குழன்மேன்மால்கொண்டோட்
தரவந்திரைக்காவிரிக்கோட்டத்தையாறுடைய அடிகளோ.

(ங)

பழகாநின்றபணிசெய்வார்பெற்றபயனென்றறிகிலேன்
இகழாதுமக்காட்டோர்க்குவேகபடமொன்றரைசாத்தி
குழகாவாழைக்குலைத்தெங்குகொணர்ந்துகரைமேலெறியவே
அழகார்திரைக்காவிரிக்கோட்டத்தையாறுடைய அடிகளோ.

(ச)

பிழைத்தபிழையொன்றறியேனான்பிழையைத்தீர்ப்பணியாயே
மழைச்சண்நல்லார்குடைந்தாடமையுநிலனுங்கொள்ளாமைக்

கழைக்கொள் பிரசங்கலந்தெங்குங் கழனிமண்டிக்கையேறி
அழைக்குந்திரைக்காவிரிக்கோட்டத்தையா றுடைய அடிகளோ.

கார்க்கொள்கொன்றைசடை

மூர்க்கப்புர

வார்க்கொள

¹பாண, காண

டார்க்குந்திரைக்காவிரிக்கோட்டத்தையா றுடைய அடிகளோ.

மலைக்கண்மடவாரொருபாலாய்ப்பற்றியுலகம்பவிதேர்வாய்
சிலைக்கொள்கணையாலெயிலய்தசெங்கண்விடையாய்தீர்த்தனரீ

¹ப.

டலைக்குந்திரைக்காவிரிக்கோட்டத்தையா றுடைய அடிகளோ.

போழுமதியம்புனக்கொன்றைபுனல்சேர்சென்னிப்புண்ணியா
சூழுமாவச்சுடர்ச்சோதியுன்னைத்தொழுவார் துயர்போக
வாழுமவர்களங்கங்கவைத்தசிற்தையுய்த்தாட்ட
ஆழுந்திரைக்காவிரிக்கோட்டத்தையா றுடைய அடிகளோ.

கதிர்க்கொள்பசியையொத்தேநான்கண்டேனுமமைக்காணாதன்
எதிர்த்துநீந்தமாட்டேனென்மமான் நம்மான் நம்மரே
விதிர்ந்துமேகமழைபொழியவெள்ளம்பாந்து நுரைசிறி
ரைக். கோட்டத்தையா றுடைய அடிகளோ.

கூசியடியாரிருந்தா லுங்குணமொன் றில்லீர் குறிப்பில்லீர்
தேசவேந்தன் திருமா லும்மலர்மேலய் னுங்காண்கிலாத்
தேசமெங்குந்தெளிந்தாடத்தெண்ணீர் ருவிக்கொணர்ந்தெங்கும்
வாசந்திரைக்காவிரிக்கோட்டத்தையா றுடைய அடிகளோ.

ராசுல்ல னுமமைதவதாண்ட னூரென்ன
தேடியெங்குங்காண்கிலென் திருவாருரே சிந்திப்பன்
ஆடுந்திரைக்காவிரிக்கோட்டத்தையா றுடைய அடிகளோ.

(கக)

திருச்சிற்றம்பலம்,

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - செம்பொற்சோழசாரர்; முதல்வி - அறம்வளர்த்தநாயகியம்மை.

எ.அ. திருக்கேதாரம் - பண் - நடப்பாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்

வாழ்வாவதுமாயம்மிதுமண்ணுவதுதின்னம்
பாழ்போவதுபிறவிக்கடல்பசுநோய்செய்தபறிதான்
தாழாதறஞ்செய்யின் தடங்கண்ணான்மலரோ னும்
கீழ்மேலுறகின்றான் திருக்கேதாரமெனீரே.

(க)

பறியேசுமந்துழல்வீர்பறிநிதிழுவதறியீர்
குறிகூவியகூற்றங்கொளுநாளாலறமுளரீவ

அறிவானிலுமறிவானலநூலீரொடுசோறு
கிறிபேசினின்றிவார்தொழுக்கேதாரமெனீரே. (உ)

கொம்பைப்பிடித்தொருக்காலர்களிருக்கான்மலர்நூவி
நம்பந்நமையார்வானென்றுநடுநோயும்பகலும்
கம்பக்களிறின்மாய்சின்னுகுணநீர்களைத் தூவிந்
செம்பொற்பொடிசுந்துந்திருக்கேதாரமெனீரே. (ங)

உழக்கேபுண்டுபடைத்தீட்டிவைத்திழப்பர்களுஞ்சிலர்கள்
வழக்கேயெனிற்பிழைக்கிகென்பார்மதிமாந்தியமாந்தர்
சுழக்கேபுறிறைப்பாரொடுதவமாவதுசெயன்மின்
கிழக்கேசலமிடுவார்தொழுக்கேதாரமெனீரே. (ச)

வாளோடியதடங்கண்ணியர்வலையிலழந்தாதே
நாளோடியநடனாந்தமர்நணுகா முனந்நுகி
ஆளாயும்மினடிக்கிடமுதுவெயனிவிதுவே
கீளோடரவசைத்தானிடங்கேதாரமெனீரே. (ந)

தளிசாலைகள் தவமாவதுதம்மைப்பெறிலன்றே
குளியீருளங்குருக்கேத்திரங்கோதாவிருமரி
தெளியீருளஞ்சேர்ப்பதந்தெற்குவடக்காகக்
கிளிவாழையொண்களிகிறியுண்கேதாரமெனீரே. (க)

பண்ணின்தமிழிசைபாடலின்பழுவய்முழுவதிரக்
கண்ணின்னொளிகணக்கினைவயிரம்மவைசொரிய
மண்ணின் நனமதேவழங்கண்மணிவாரிக்கொண்டெறியக்
கண்ணென்றிசைமுரலுந்திருக்கேதாரமெனீரே. (எ)

முளைக்கைப்பிடிமுதமன்சொலிமுதுவெய்களையிறுத்துத்
தூளைக்கைக்களிறின்மாய்சின்னுகுணநீர்களைத் தூவி
வளைக்கைப்பொழிமழைகூர்நாமபின்மான்பிணைநிலத்தைக்
கிளைக்கமணிகிந்துந்திருக்கேதாரமெனீரே. (அ)

பொதியேசுமந்துழல்வீர்பொதியவமாவதுமறியீர்
மதிமாந்தியவழியேசென்றுகுழிவீழ்வதும்வினையால்
கதிருழ்கடலிலங்கைக்கிணைமலங்கவரையடர்த்துக்
கெதிபேறுசெய்திருந்தானிடங்கேதாரமெனீரே. (ஈ)

நாவின்மிசையரையன்னொடுதமிழ்ஞானசம்பந்தன்
யாவர்சிவனடியார்சுருக்கடியானடித்தொண்டன்
தேவன்திருக்கேதாரத்தைபூரன்னுரைசெய்த
பாவின்தமிழ்வல்லார்பாரலோகத்தின்பாரே. (ஐ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் வடநாட்டில் உள்ளது.

நு: தல்வன் - கேதாரேஸ்வரர்; முதல்வி - கௌரியம்மை.

எக. சீர்ப்ப்பதம் - பண் - தட்டபாடை

ம்பலம்.

மாணும்மரையினமும்மயிலினமுங்கலந்தெங்கும்
தாமேமிகமேய்ந்துதடஞ்சுனைநீர்களைப்பருகிப்
பூமாமரமுரிஞ்சிப்பொழி னுடேசென்றுபுக்குத்
தேமாப்பொழில்நீழற்றுயில்சீர்ப்ப்பதமலையே. (க)

மலைச்சார லும்பொழிற்சார லும்புறமேவருமினங்கண்
மலைப்பாற்கொணர்ந்திடித் தூட்டிடமலங்கித்தனகளிற்
அலுழத்தோடியும்பிளிறியவையலமந்துவந்தெய்த் துத்
திகைத்தோடித்தன்பிடிதேடிஞ்சீர்ப்ப்பதமலையே. (உ)

மன்னிப்புணங்காவன்மடமொழியாள் புணங்காக்கக்
கன்னிக்களிவந்துகவைக்கோலிக்கதிர்கொய்ய
என்னைக்களிமதியாதென்று ளுத்துக்கவண்ணிப்பத்
தென்னற்கிளினிரந்தேறியசீர்ப்ப்பதமலையே. (ங)

மையார்தடங்கண்ணாள்மடமொழியாள் புணங்காக்கச்
செவ்வேதிரிந்தாயோவெனப்போகாவிடவிளிந்து
கைபாவிக்கவண்ணம்மணியெறியினிரந்தோடிச்
செவ்வாயின்கிளியாடிஞ்சீர்ப்ப்பதமலையே. (ச)

நாடித்தன்பிடிஞ்ஞழன்றுநிறியத
தானப்பிடிசெவிகாழ்த்திட அதற்குமிகஇரங்கி
மானக்குற அடல்வேடர்களிலையாற்கலைகோலித்
தேனைப்பிழிந்தினி தூட்டிஞ்சீர்ப்ப்பதமலையே. (ரு)

காற்றுக்களி மடைந்தாயென்றுமதவேழங்கையெடுத்து
முற்றிக்கன லுமிழ்ந்துமதம்பொழிந் தும்முகஞ்சுழியத்
தூற்றத்தரிக்கல்லெனென்றுசொல்லியயலறியத்
தேற்றிச்சென்றுபிடிஞ்ஞழன்றுசீர்ப்ப்பதமலையே. (சு)

அப்போதுவந்துண்டர்களுக்கழையாதுமுன்னிருந்தேன்
எப்போதும்வந்துண்டாலெமையெமர்களுக்கழியாரோ
இப்போதுமக்கதுவேதொழிலென்றோடியுக்களியைச்
செப்பேந்தினமுலையாளெறிசீர்ப்ப்பதமலையே. (ஏ)

அறியதிருமாலோடயன்றானும்மவரறியார்
தூரியின்னினமோடும்பிடிதேனுண்டவைகளித்துத்
திரிதந்தவைதிகழ்வாற்பொலிசீர்ப்ப்பதமலையே. (அ)

ஏனத்திரள்களைக்கவெளிபோலமணிதிதர்த்தி
ஏனல்லவைமலைச்சாரலிற்றிரியுங்கரடியும்

மாணும்மரையினமும்மயின்மற்றும்பலவெல்லாம்
தேனுண்பொழில்சோலைமிகுசீர்ப்பதமலையே.

(க)

நல்லாரவர்பலர்வாழ்தருவயனாவலவரன்
செல்லலுறவரியசுவனசீர்ப்பதமலையே
அல்லலவைதீரச்சொனதமிழ்மலைகள்வல்லார்
ஒல்லைச்செலவுயர்வானகம்ஆண்டங்குருப்பாரே.

(க௦)

லம்.

இத்தலம் வடநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - பருப்பதேஸ்வரர்; முதல்வி - பருப்பதமங்கையம்மை.

இது ஸ்ரீசைலமென்றும், மல்லிகாச்சுனமென்றும் வழங்கப்படுகிறது.

அ௦.

கதிச்சரம் - பண் - நட்பாபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்

நத்தார்புடைஞானன்பசுவேறிந்நீளாகவிழ்வாய்
மத்தம்மதயானையுரிபோர்த்தமணவாளன்
பத்தாகியதொண்டிந்தொழுபாலாவியின்கரைமேல்
செத்தாரொலும்பணிவான்திருக்கேதீச்சரத்தானே.

(க)

சுடுவார்பொடியீறுநல்லதுண்டப்பிறைகீளும்
கடமார்கரியானையுரியணிந்தகறைக்கண்டன்
படவேரிடைமடவாளொடுபாலாவியின்கரைமேல்
திடமாவறைகின்றான் திருக்கேதீச்சரத்தானே.

(உ)

அங்கம்மொழியன்றாவரமார்தொழுதேத்த
வங்கம்மலிகின்றகடன்மாதோட்டநன்னகரில்
பங்கஞ்செய்தபிறைஞாடினப்பாலாவியின்கரைமேல்
செங்கண்ணரவசைத்தான் திருக்கேதீச்சரத்தானே.

(ங)

கரியகறைக்கண்டன் நல்லகண்மேலொருகண்ணன்
வரியசிறைவண்டியாழ்செயுமாதோட்டநன்னகரன்
பரியசிறையெறியாவருபாலாவியின்கரைமேல்
தெரியுமறைவல்லான் திருக்கேதீச்சரத்தானே.

(ச)

அங்கத்துறையோய்களடியார்மேலொழித்தருளி
மா

பங்கஞ்செய்தமடவாளொடுபாலாவியின்கரைமேல்
தெங்கம்பொழில்சூழ்த்திருக்கேதீச்சரத்தானே.

(ரு)

வெய்யவினையாயவடியார்மேலொழித்தருளி
வையமலிகின்றகடன்மாதோட்டநன்னகரில்
பையேறிடைமடவாளொடுபாலாவியின்கரைமேல்
செய்யசடைமுடியான் திருக்கேதீச்சரத்தானே.

(சு)

ஊனத்துறையோய்களடியார்மேலொழித்தருளி
வானத்துமலியுங்கடன்மாதோட்டநன்னகரில்

பானத்துறுமொழியாளொடுபாலரவ
ரிந்தான் ஈநக்கேதீச்சர;

(௭)

அட்டன் னபூகா கபூகா...
மட்டுண்டுவண்டாலும்பொழின்மாதோட்டநன்னகரில்
பட்டவரி நுதலாளொடுபாலாவின்கரைமேல்
செட்டன்நமையாவான் திருக்கேதீச்சரத்தானே.

(அ)

மூவனென இருவனென முக்கண் ணுடைமூர்த்தி
மாவின் கனிதூங்கும்பொழில்மாதோட்டநன்னகரில்
பாவம்வினையறுப்பார்பயில்பாலாவின்கரைமேல்
தேவனெனையான் வான்திருக்கேதீச்சரத்தானே.

(ஆ)

கறையார்கடல்சூழ்ந்தகழிமாதோட்டநன்னகருள்
சிறையார்பொழில்வண்டியாழ்செயுங்கேதீச்சரத்தானே
மறையார்புகழானனடித்தொண்டனுரைசெய்த
குறையார்த்தமிழ்பத்துஞ்சொலக்கூடாகொடுனையே.

(க௦)

திருச். ம்பலம்.

இத்தலம் ஈழநாட்டில் உள்ளது.

‘ச்சர’; மகல்வி - கௌரியம்மை.

அக. திருக்கழுக்குன்றம் - பண் - நட்டபாடை.

கொன்றுசெய்தகொடுமையாற்பலசொல்லவே
நின்றபாவம்வினையகடாம்பலநீங்கவே
சென்றுசென்றுதொழுமின்தேவாரிரானிடம்
கன்றனோடுபிடிசூழ்தண்கழுக்குன்றமே.

(க)

சைபாடவே
பிறங்குகொன்றைச்சுடையனெங்கள்பிரானிடம்
நிறங்கள்செய்தமணிகள் நித்திலங்கொண்டிழி
ம.

(உ)

பீயால்

நீங்குதத்

தோளுமெட்டுமுடையமாமணிச்சோதியான்
காளகண்டனுறையுந்தண்கழுக்குன்றமே.

(ங)

வெளிநுதிரத்தொழுமின்வென்பொடியாடியை
முனிநிலங்குமழுவாளன்முந்தியுறைவிடம்
பிளிநுதிரப்பெருங்கைப்பெய்ம்மதமுன்னுடைக்
கனிநிலோடுபிடிசூழ்தண்கழுக்குன்றமே.

(ச)

புலைகள்நீரத்தொழுமின்புன்சுடைப்புண்ணியன்
காளகூலப்படை.

முலைகளுண்டுதழுவிக்குட்டியொடுமுசுக்
கலைகள் பாயும்புறவிற்றண்கழுக்குன்றமே.

(௫)

மடமுடையவடியார்தம்மனத்தேயுற

படமுடையஅரவன்றூன்பயிலும்மிடம்
கடமுடையபுறவிற்றண்கழுக்குன்றமே.

(௬)

ஞானமூர்த்திநீட்டமாடிநவிலும்மிடம்
தேனுவண்டும்மதுவண்டின்னிசைபாடியே
கானமஞ்ஞையுறையுந்தண்கழுக்குன்றமே.

(௭)

அந்தமில்லா அடியார்தம்மனத்தேயுற
வந்துநாளும்வணங்கிமாடொடுநான்முகன்
சந்நைசெய்தமலர்கள் நித்தலுஞ்சேரவே
சந்தநாறும்புறவிற்றண்கழுக்குன்றமே.

(௮)

பிழைகள் தீர்த்தொழுமின் பின்சடைப்பிஞ்ஞகன்
குழைகொள் கா தன்குழகன்றனுறையும்மிடம்
மழைகள் சால்க்கவித்துநீடுயர்வேயவை
குழைகொண்முத்தஞ்சொரியுந்தண்கழுக்குன்றமே.

(௯)

பல்லில்வெள்ளைத்தலையன்றூன்பயிலும்மிடம்
கல்லில்வெள்ளையருவித்தண்கழுக்குன்றினை
மல்லின் மல்குதிரடோளூரன்வனப்பினால்
சொல்லல்சொல்லித்தொழுவாரைத்தொழுமின்களே.

(௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் தொண்டைநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - வேதகிரிசுவரர்; முதல்வி - பெண்ணினல்லாளம்மை.

அஉ. திருச்சுழியல் - பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஊனாயுயிர்புகலாயகவிடமாய்முதல்பொழியும்
வானாய்வருமதியாய்விதிவருவானிடம்பொழியின்
தேனாதரித்திசைவண்டினமிழ்ந்துந் திருச்சுழியல்
நானாவிதினைவார்தமைநவியார்தமன்தமரே.

(௧)

தண்டேர்மழுப்படையான்மழவியைபொருகடல்நஞ்
சுண்டேபுரமெரியச்சிலைவளைத்தானிமையவர்க்காத்
திண்டேர்மிசைநின்றனவனுறையுந்திருச்சுழியல்

(௨).

கல்வைக்கடல்கதறிக்கொணர்முத்தங்கரைக்கேற்றக்
கொல்வைத்துவர்வாயார் குடைந்தாடுந்திருச்சுழியல்

(五)

(५)

(5)

(५)

(७)

(2)

(५)

(50)

இத்தலம் பாண்டிநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - திருமேனிநாதேச்சாரர்; முதல்வி - துணைமாஸையம்மை.

அங்.

நா - பண் -

இடைம.

திருச்சிற்றம்பலம்

அந்தியுண்பகலும் அஞ்சுபதஞ்சொல்லி
மபன. ராமன்.

சுந்தைபராமரியாத்தென்றிருவாரூர்புக்
கெந்தைபிரானுரையென்றுகொலெய்துவதே. (க)

துன்றுமலரிட்டுச்சூழும்வலஞ்செய்து
தென்றன்மணங்கமழந்தென்றிருவாரூர்புக்
கென்றன்மணக்குளிரான்னுகொலெய்துவதே. (உ)

முன்னைமுதற்பிறவிமுதறியாமையினால்
பின்னைநினைந்தனவும்பேதுறவும்மொழியச்

கென்னுயிர்க்கின்னமுதையென்றுகொலெய்துவதே. (ங)

நல்லநினைப்பொழியநார்களிலாருயிரைக்
கொல்லநினைப்பனவுக்குற்றமுமற்றொழியச்

கெல்லையிதித்தடியேனென்றுகொலெய்துவதே. (ச)

கடுவரிமாக்கடலுட்காய்ந்தவன்தாதையைமுன்
சுடுபொடிமெய்க்கணிந்தசோதியைவன்றலைவாய்
அடுபுலியாடையணையாகியையாரூர்புக்
கடுபுலிகொள்ளியைநானென்றுகொலெய்துவதே. (ஞ)

சூழொளிரீர்திலந்தீர்தாழ்வனியாகாசம்
வானுயர்வெங்கதிரோன்வண்டமிழ்வல்லவர்கள்
ஏழிசையேழ்நாம்பிடுணைசையையாரூர்புக்
கேழுலகாளியைநானென்றுகொலெய்துவதே. (ஊ)

டையாளகூ. டந்த

வம யவ. பபமராச
செம்பொனைநன்மணியைத்தென்றிருவாரூர்புக்
கென்பொனையென்மணியையென்றுகொலெய்துவதே. (எ)

ஃமலாடாவஞ்சூழப

பா வவண்டர்
;ணகழனித்தென்றிருவாரூர்புக்
கேறணியெம்மிறையையென்றுகொலெய்துவதே. (ஐ)

மண்

யையமாத்'வனூதிம

யமாமதில்

ர்புக்

காலெய்துவதே.

..(ஊ)

மின்னெடுஞ்செஞ்சடைநாண்டெனியஆருரை

பன்னெடுஞ்சொன்மலர்கொண்டடிப்பதும்வல்லார்
பொன்னுடைவிண் ணுலகமநண் ணுவர்புண்ணியரே.

(க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

அச. * திருக்கானப்பேர் - பண் - புறநீர்மை.

தொண்டரடித்தொழுவஞ் சோதியிளம்பிறையுஞ் சூதனமென்முலையார்
பாகமுமாகிவரும், புண்டரிகப்பரிசாம்மேனியும் வானவர்கள் பூசலிடக் கடல்நஞ்
சண்டசுருத்தமரும், கொண்டலெனத்திகழுங் கண்டமுமெண்டோளுங் கோல
நறுஞ்சடைமேல் வண்ணமும் கண்குளிரச், கண்டுதொழப் பெறுவதென்றுகொ
லோவடியேன் கார்வயல்குழ்கானப் பேருறைகாளையையே. (க)

கதலிடுஞ்சடையுங் கோளரவும்கிரவுங் கொக்கிரகுகுங் குளிர்மாமத்தமு
மொத்துனதாள், ஓதலுணர்ந்தடியார் உன்பெருமைக்கு நினைந்துள்ளருகாவிர
சும்ஓசையைப்பாடலுநீ, ஆதலுணர்ந்தவரோ டன்புபெருத்தடியேன் அங்கை
யின்மாமலர்கொண் டென்கண் தல்லலகெடக், காதுவறத்தொழுவ தென்றுகொ
லோவடியேன் கார்வயல்குழ்கானப் பேருறைகாளையையே. (உ)

நானுடைமாதெனவே நன்மைதரும்பரனை நற்பதமென்றுணர்வார் சொற்
பதமார்கிவனைத், தேனிடையின்னமுதை மற்றதனிற் மெளியைத்தேவர்கள் நாய்
கனைப்பூவுயர்சென்னியனை, வானிடையினையே மாசுறுசோதியனை மாருதமும்
மனலும் மண்டலமும்மாய, கானிடையினையே நெய்துவ தென்றுகொலோ
கார்வயல்குழ்கானப் பேருறைகாளையையே. (ங)

செற்றவர்புழைபுரமன் றட்டிலைத்தொழிலார் சேவகமுந்நினைவார் பாவக
முந்நெறியும், குற்றமில்ல்தன்னடியார் கூறுமிசைப்பரிசுங் கோசிகமும்மரையிற்
கோவணமும்மதனும், மற்றிகழ் திண்புயமு மார்பிலைநீறுததைமாமலை மங்கை
யுமைசேர்சுவடுமபுகழக், சுற்றனவும்பாவிக்கைத்தொழிலென்றுகொலோ கார்
வயல்குழ்கானப் பேருறைகாளையையே. (ச)

கொல்லிவிடைக்கழுதுங் கோலநறுஞ்சடையிற் கொத்தலரும் மிதழித்தொ
த்து மதனருகே, முல்லைபடைத்தநகைமெல்லியலொருபான் மோகமிசைத்தில
குங்குறுசெய்யப்பரிசுந், தில்லைநகர்ப் பொதுவுற்றடிய சீர்நடமுந் திண்புயமு
கைமிசைக்கொரியும்மடியார், கல்லவடப்பரிசுங் காணுவதென்றுகொலோ கார்
வயல்குழ்கானப் பேருறைகாளையையே.

பண் ணுதலைப்பயனார் பாடலுநீடுதலும் பங்கயமாதனையார் பத்தியமுத்தி
யளித், தெண்ணுதலைப்பெருமானென் மெழுவாரவர்தம் ஏசறவும்கிறையாமெந்
தையையும்விரவி, நண் ணுதலைப்படுமாறெங்கனமென்றயலே னைகிறஎன்னையித்
துய்யும்வணம்மருளும், கண்ணுதலைக் கனியைக்காண்பது மென்றுகொலோ கார்
வயல்குழ்கானப் பேருறைகாளையையே. (சு)

(அ) - மாவையுயர்த்தலா வகாண்டவகமணநதவனை வருசாமனத்.

முவுருகுத்தனதா முலமுதற்கருவை முசுடுமால் விடையின்பாகனை

தேவாரப்பதிகங்கள்.

ஆகமுற்ப, பாவகமின்றிமெய்யேபற்றுமவர்க்கமுதைப் பாணறுநெய்தயிரைந்தாடு
பரம்பரனைக், காவலெனக்கிறையென் றெய்துவதென்றுகொலோ கர்வயல்கூழ்
கானப் பேருறைகாளையே. (எ)

தொண்டர் தமக்கெளிய சோதியைவேதியனைத் தூயமறைப்பொருளானீதியை
வார்கடனஞ், சுண்டாதனுக்கிறவாதென்றுமிருந்தவனை யூழிப்படைத்தவனோடொள்
ளரியும்முணரா, அண்டனையண்டர் தமக் காகமநூன்மொழியும் ஆதியைமேதகுசீ
ரோகியைவானவர்தம், சுண்டனையன்பொடுசென் றெய்துவதென்றுகொலோ கார்
வயல்கூழ்கானப் பேருறைகாளையே. (அ)

நாதனைநாதமிசுத் தோசையதானவனை ஞானவிளக்கொளியா மூனுயிரைப்
பயிரை, மாதனைமேதகுதன் பத்தர்மனத்திறையும் பற்றுண்டாதவனைக் குற்றமில்
கொள்கையனைத், தாதனையென்றனை ஆள் தோழனைநாயகனைத் தாழ்மகர்க்குழை
யுந் தோடுமணிந்ததிருக், காதனைநாயடியே நெய்துவதென்றுகொலோ கார்வயல்
கூழ்கானப் பேருறைகாளையே. (க)

கன்னலையின்னமுதைக் கார்வயல்கூழ்கானப் பேருறைகாளையையொண்
சீருறைதண்டமிழால், உன்னிமனத்தயரா வுள்ளருகிப்பாவும் ஒன்பொழில்நாவ
லர்கோ ளாகிய ஆருந், பன்னுமிசைக்கிளவி பத்திவைபாடவல்லார் பத்தர்குணத்
திரை யெத்திசையும்புகழ், மன்னியிருப்பவர்கள் வானினிழிந்திடினு மண்டல
நாயகராய் வாழ்வதுதிச்சயமே. (கஉ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் பாண்டிநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - காளையப்பர்; முதல்வி - மகமாயியம்மை.

இது காளையார் கோயிலென்று வழங்கப்படுகின்றது.

அரு. திருக்கூடலையாற்றூர் - பண் - புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்

வடிவுடைமழுவேற்கிமதகரியுரிபோர்த்துப்
பொடியணிகிருமேனிப்புரிசூழலுமையோடும்
கொடியணிரெடுமாடக்கூடலையாற்றூரில்
அடிகளிவவழிபோந்த அகிசயமறியேனே. (க)

வையகமுழுதுண்டமாலொடுநான்முகனும்
பையிளவரவல்கூற்பாவையோடும்முடனே
கொய்யணிமலர்கோலைக்கூடலையாற்றூரில்
ஐயனிவ்வழிபோந்த அகிசயமறியேனே. (உ)

உளர்

வார்தருமென்முலையாள்மங்கையொடும்முடனே

வந்

ஆர்வனிவ்வழிபோந்த அகிசயமறியேனே. (க)

சந்தணவும்புண னுந்த
பந்தனயும் சிரநார்பாவையொடும்முடனே

அந்தணன்வழிபோந்தஅதிசயமறியேனே.

(ச)

வேதியர்விண்ணவரும்மண்ணவருந்தொழந்
சோதியதுருவாகிச்சரிகுழலுமையோடும்
சோதியவண்டறையுங்கடலையாற்றாரில்
ஆதிபிவ்வழிபோந்தஅதிசயமறியேனே.

ய

கொத்தலரும்பொழில்சூழ்கடலையாற்றாரில்
அத்தனிவ்வழிபோந்தஅதிசயமறியேனே.

(சு)

மழைதுழைமதியமொடுவாளாவஞ்சடைமேல்
இழைதுழைதுகில்குல்ஏந்திழையாளோடும்

அழகனிவ்வழிபோந்தஅதிசயமறியேனே.

(எ)

மறைமுதல்வானவரும்மாலயனிந்திரனும்
பிறைதுதன்மங்கையொடும்பேய்க்கணமுஞ்சூழக்
குறன்படையதனோடுகடலையாற்றாரில்
அறவனிவ்வழிபோந்தஅதிசயமறியேனே.

(அ)

டை னறிப

பாலனமென்மொழியாள்பாவையொடும்முடனே
சோலமதுருவாகக்கூடீ

ஆலனிவ்வழிபோந்தஅதிசயமற

(க)

கடலையாற்றாரிற்கொடியிடையவனோடும்

ஆடலுக்கந்தானையதிசயமிதுவென்று

நாடியஇன்தமிழால்நாவலு

ல

பாடல்கள்பத்துமவல்லா பற்றறுமே.

(க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் நடுநாட்டில் உள்ளது

முதல்வன் - நெறிகாட்டுநாயகர்; முதல்வி - புரிசூழலாளம்மை.

இக்கிருப்பதிகம், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருப்புறம்பயமென்னுந்தலத்தி
னின்று மெழுந்தருளித் திருக்கடலை யாற்றாருக்குச் சமீபமாகச் செல்லும்
பொழுது, அத்தலத்துக்குள் செல்லாமல் விருத்தாசலத்தை நோக்கிச் செல்லுங்
கருத்தினராக, அவ்வழியில் பரமசிவம் ஓரந்தணராய் நிற்கக்கண்டு, ஐயரே! விருத்
தாசலத்துக்குச் செல்லும் வழியெதுவென்ன, இக்கடலையாற்றார் வழியாகச்
செல்லுகின்றதென்று கூறி வழிகாட்டிப் பின்செல்லத் தாம் முன்சென்று கடலை
யந்தாருக்குச் சமீபமாகச் சார்ந்தபோது, பின்வந்து அந்தணர் மறைபக்கண்டு
சேசமடைந்து ஓகியருளியது.

அசு. நவன்பார்த்தின பனங்காட்டீர் - பண் - சீகாமரம்.

திருச்சிறம்பலம்

விடையின்மேல்வருவானேவேதத்தின்பொருளானே
அடையிலன்புடையானையாவர்க்குமறியொண்ணு
மடையில்வானைகன்பாயும்வன்பார்த்தான்பனங்காட்டீர்ச்
சடையிற்கங்கைதரித்தானைச்சாராதாரார்வென்னே. (க)

அறையும்பைங்கழலார்ப்பஅரவாடஅனலேந்திப்
பிறையுங்கங்கையுஞ்சூழப்பெயர்ந்தாடும்பெருமானார்
பறையுஞ்சங்கோவியோவாப்படிமன்றன்பனங்காட்டீர்
உறையுமெங்கள்பிரானையுணராதாருணர்வென்னே. (உ)

தண்ணர்மாமதிசூடித்தழல்போலுந்திருமேனிக்
கெண்ணாராண்மலர்கொண்டங்கெசந்தேத்தும்டியார்கள்
பண்ணார்பாடலறாநபடிமன்றன்பனங்காட்டீர்ப்
பெண்ணுணையபிரானைப்பேசாதார்பேச்சென்னே. (ங)

யக்கண்ணுடையானைநீற்றறுந்திருமணிக்
குற்றமில்லுணத்தானைக்கோணாதார்மனத்தானைப்
பற்றிப்பாம்பரையார்த்தபடிமன்றன்பனங்காட்டீர்ப்
பெற்றொன்றேறும்பிரானைப்பேசாதார்பேச்சென்னே. (ச)

உரமென்னும்பொருளானையுருகிலுள்ளுறையானைச்
சிரமென்னுங்கலனானைச்செங்கண்மால்விடையானை
வரமுன்னம்அருள்செய்வான்வன்பார்த்தான்பனங்காட்டீர்ப்
பரமனெங்கள்பிரானைப்பரவாதார்பரவென்னே. (ரு)

எயிலார்பொக்கமெரித்தவெண்டோண்முக்கணிறைவன்
வெயிலாய்க்காற்றெனவிசியின்னாய்த்தீயெனநின்றான்
மயிலார்சோலைகள்சூழ்ந்தவன்பார்த்தான்பனங்காட்டீர்
பயில்வானுக்கடிமைக்கட்பயிலாதார்பயில்வென்னே. (க)

மெய்யன்வென்பொடிபூசும்விளிந்தன்வேதமுதல்வன்
கையின்மான்மழுவேந்திக்காலன்காலமறுத்தான்
பைகொள்பாம்பரையார்த்தபடிமன்றன்பனங்காட்டீர்
ஐயனெங்கள்பிரானையறியாதாரறிவென்னே. (ஃ)

வஞ்சமற்றமனத்தாரைமறவாதபிறப்பிலியைப்
பஞ்சிற்சீரடியானைப்பாசும்வைத்துகந்தானை
ரிமாடவன்பார்த்தான்பனங்காட்டீர்
வென்னே. (அ)

மழையானுந்திகழுகின்மமலரேனென்றிருவந்தாம்

பண்புப் பணங்காட்டீர்ப்பதியாகத்திகழ்
 குழைகாதற்கடிமைக்கட்குழைமுயாதார்குழைவென்னே. (க)
 பாருநம்பணங்காட்டீர்ப்பவளத்தின்படியானைச்
 சீருநுந் திருவாரூர்ச்சிவன்பேர்சென்னியில்வைத்த
 ஆருநன்னடித்தொண்டன் அடியன்சொல்லடிநாய்சொல்
 ஊருநுரைசெய்வாருயர்வானத்துயர்வாரே. (க)

மபலம்.

இத்தலம் தொண்டைநாட்டில் உன்னது.
 முதல்பன் - பணங்காட்டிசர்; முதல்வி - அமுதவல்லியம்மை,

KOLLAHARATHI, 1937, 1938

அள. திருப்பணையூர் - பண் - சீகாமரம்.

பலம்

மாடமானிகைகோபுரத்தொடுமண்டபம்வளரும்வளர்பொழில்
 பாடல்வண்டறையுமபழனத்திருப்பணையூர்த்
 தோடுபெய்தொருகாதினிற் குழைதுங்கத்தொண்டர்கள் துள்ளிப்பாடநீ

(க)

ர்மல

சேறுசெய்கழனிப்பழனத்திருப்பணையூர்
 நீறுசூசிரெய்யாடிதன்னைநினைப்பவர்தம்மனத்தனுகுநின்
 ருறுகுடவல்லாரவரேயழகியரே.

(உ)

செங்கண்மேதிகள்சேடெறிந்துதடம்படிதறிற்சேனைத்தொடு
 பைங்கண்வானைகள்பாய்ப்பழனத்திருப்பணையூர்த்
 திங்கண்சூடியசெல்வனாரடியார்தம்மேல்வினைதீர்ப்பராய்விடில்
 அங்கிருந்துவைவாரவரேயழகியரே.

(ங)

வானைபாயமலக்கிளங்கயல்வரிவராலுகளுங்கழனிப்
 பானையொண்கழுமம்புடைசூழ்திருப்பணையூர்த்
 தோளுமாகமுந்தோன்றட்டமிட்டாவாரடித்தொண்டர்தங்களை
 ஆளுமாறுவல்லாரவரேயழகியரே.

(ச)

கொங்கை

ாதரப

பங்கயம்மல

மங்கைபாகமுமாலொர்பாகமுந்தாமுடையவர்மான்மழவினொ
 டங்கைத்தீயுகப்பாரவரேயழகியரே.

காவிரிபுடைசூழ்சோண்டவர்தாம்பரவியகருணையங்கடல்ப்
 பாவிரிபுலவர்பயிலுந்திருப்பணையூர்
 மாவிரிமடனோக்கியஞ்சமதகரியுரிபேர்த்துகந்தவர்
 ஆவினைந்துகப்பாரவரேயழகியரே.

(சு)

மரங்கள்மேன்மயிலாலமண்டபமாடமாளிகைகோபுரத்தின்மேல்
திரங்கல்வன்முகவன்புகப்பாய்திருப்பணையூர்
தரங்கள்வாய்பிளந்தா னுந்துமலர்த்தோன்றலுமறியாமற்றோன்றின்
தரங்கிலாடவல்லாரவரேயழகியரே. (எ)

மண்ணெலாமுழவம்மதிர் தரமாடமாளிகைகோபுரத்தின்மேல்
பண்ணியாழ்முரலும்புழனத்திருப்பணையூர்
வெண்ணிலாச்சடைமேவியவிண்ணவரொடுமண்ணவர்ந்தொழ
ரே. (அ)

சூரக்கினங்குதிகொள்ளத்தேனுக்கஞ்ஞுதணவயற்கெண்டைபாய்தரப்
பரக்குந்தண்கழனிப்பழனத்திருப்பணையூர்

அரக்கனையடர்த்தாரவரேயழகியரே. (க)

வஞ்சிநுண்ணிடைமங்கைபங்கினர்மாதவர்வளரும்வளர்பொழில்
பஞ்சின்மெல்லடியார்பயிலுந்திருப்பணையூர்
வஞ்சியும்வளர்நாவ னுரன்வண்பகையவளப்பன்வன்றொண்டன்
செஞ்சொற்கேட்டுகப்பாரவரேயழகியரே. (கல)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழமாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - சுவந்தரேசர்; முதல்வி - பெரியநாயகி.

அ-அ. திருவீழிமிழலை - பண் - சீகரமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

நம்பினார்க்கருள்செய்யுமந்தணர்நான்மறைக்கிடமாயவேள்வியுள்
செம்பொனோர்மடவாரணிபெற்றதிருமிழலை
உம்பரார்தொழுதேத்தமாமலையாளொடுமுடனையுறைவிடம்
அம்பொன்வீழிகொண்டரடியேற்குமருளுகிரே. (க)

விடங்கொண்மாமிடற்றீர்வெள்ளைச்சுருளொன்றிட்டுவிட்டகா,
திடங்கொள்சிறைதயினார்கலிகாக்குந்திருமிழலை
மடங்கல். ம

மடங்கல்வீழிகொண்டரடியேற்குமருளுகிரே. (உ)

ரர.

ரோடா.

தேனையாட்டுகந்தீர்செழுமாடத்திருமிழலை
மாணமேவியகையினீர்மழுவேந்தினீர்மங்கைபாகத்தீர்விண்ணில்
ஆனவீழிகொண்டரடியேற்குமருளுகிரே. (ங)

பந்தமலீடிவைபண்ணினீர்படிநீர்மதிப்பிதிர்க்கண்ணியீரென்று
சிறைதெய்திருக்குஞ்செங்கையாள்திருமிழலை
வந்துநாடகம்வானநாடியராமாலயனேத்தநாடொறும்

அந்தணவீழிகொண்டரடியேற்குமருளுகிரே. (ச)

புரிசைமூன்றையும்பொன்றக்குன்றவிலேநீதிவேதப்பூவித்தேர்மிசைத்
திரிசெய்நான்மறையோர்சிறந்தேத்துந்திருமிழலைப்
பரிசிலைடிபோற்றுபத்தர்கன்பாடியாடப்பரிந்துநல்கினீர்
அரியவீழிகொண்டரடியேற்குமருளுகிரே. (௫)

எறிந்தசண்டியிடந்தகண்ணப்பனேத்துபத்தர்கட்கேற்றநல்கினீர்
செறிந்தபூம்பொழிற்றேன்றுளிரீசுந்திருமிழலை
நிறைந்தஅந்தணர்சித்தநாடொறுநேசத்தாலுமைப்பூசுக்குமிடம்
அறிந்துவீழிகொண்டரடியேற்குமருளுகிரே. (௬)

பணிந்தபார்த்தன்பகிரதன்பலபத்தர்க்குத்தர்க்குப்பண்டுநல்கினீர்
திணிந்தமாடந்தொறுஞ்செல்வமல்குகிருமிழலைத்
தணிந்தஅந்தணர்சுந்திராடொறுமந்திவானிடுபூச்சிறப்பவை
அணிந்துவீழிகொண்டரடியேற்குமருளுகிரே. (௭)

பார்தபாரிடழரிடைப்பவிபற்றிப்பார்த்துணுஞ்சற்றமாயினீர்
தெரிந்தநான்மறையோர்க்கிடமாயுகிருமிழலை
இருந்துநீர்தமிழோடிசைக்கேட்குமிச்சையாற்காசுநித்தனல்கினீர்
அருந்தண்வீழிகொண்டரடியேற்குமருளுகிரே. (௮)

தூயநீரமுதாயவாறதுசொல்லுகென்றுமைக்கேட்கச்சொல்வினீர்
தீயராக்குலையாளர்செழுமாடத்திருமிழலை
மேயநீர்பவியேற்றதென்னென்றுவிண்ணப்பஞ்செய்பவர்க்குமெய்ப்பொருள்
ஆயவீழிகொண்டரடியேற்குமருளுகிரே. (௯)

வேதவேதியர்வேதநீதியரோதுவார்விநிரீர்மிழலையுள்
ஆதிவீழிகொண்டரடியேற்குமருளுகென்று
நாதகீதம்வண்டோதுவார்பொழிவைவூரன்வன்றொண்டனற்றமிழ்
பாதமோதவல்லார்பரனோடுகுவேரே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - வீழியழகர்; முதல்வி - சுந்தரகுசும்பிகை.

அக. * திருவெண்பாக்கம் - பண் - சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

யன்பிறைத்தக்கால்

பழியதனைப்பாராதேபட

குழைவிருவுவடிவாகாதோகோயிலுளாயேயென்ன

உழையுடையா

ன.

இடையறியேன்றலையறியேனெம்பெருமான்சரண்மென்பேன்

* இது திருவிளம்புதூரென்று வழங்குகிறது.

விடையுடையான்விடநாகன்வெண்ணீற்றன்புலியின்தோல்
உடையுடையான்னையுடையானுளோம்போகிரென்றுனே.

செய்வினையொன்றறியாதேன்திருவடியேசரென்று
பொய்யடியேன்பிழைத்திடினும்பொறுத்திடநீவேண்டாவோ
பைரவாவிங்கிருந்தாயோவென்னப்பரிந்தென்னை
உய்யவருள்செய்யவல்லானுளோம்போகிரென்றுனே.

கம்பமுந்கரியுரியன்கைறமிடற்றன்காபாவி
செம்பவளத்திருவுருவன்சேயிழையோடுடனா
நம்பியிங்கேயிருந்திரேயென்றுநான்கேட்டலுமே
உம்பர்தனித்துணையெனக்குளோம்போகிரென்றுனே.

பொன்னிலங்குநறுங்கொன்றைபுரிசடைமேற்பொலிந்திலங்க
மின்னிலங்குநுண்ணிடையான்பாகமாவெருதேறித்
துன்னியிருபாலடியார்தொழுதத்தவடியேனும்
உன்னதமாய்க்கேட்டலுமேயுளோம்போகிரென்றுனே.

கண்ணுதலாற்காமனையுங்காய்ந்ததிற்றகங்கைமலர்
தெண்ணிலவுசெஞ்சடைமேற்றீமலர்ந்தகொன்றையினான்
கண்மணியைமறைப்பித்தாயிங்கிருந்தாயோவென்ன
ஒண்ணுதலிபெருமானுருளோம்போகிரென்றுனே.

(க)

பார்நிலவுமறையோரும்பத்தர்களும்பணிசெய்யத்
தார்நிலவுநறுங்கொன்றைச்சடையனூர்தாங்கரிய
கார்நிலவுமணிமிடற்றீரிங்கிருந்திரேயென்ன
ஊராவமரைக்கைசத்தானுளோம்போகிரென்றுனே.

(எ)

வாரிடங்கொள்வனமுலையாஸ்தன்னோடுமயானத்துப்
பாரிடங்கள்பலசூழப்பயின்றிடம்பரமேட்டி.
காரிடங்கொள்கண்டத்தன்கருதுமிடங்கிருஹ்நி
ஊரிடங்கொண்டிருந்தபிரானுளோம்போகிரென்றுனே.

(அ)

பொன்னிலங்கொன்றையினாய்போய்மகிழ்க்கீழிருவென்று
சொன்னவெனக்காணுமேசூரவமகிழ்க்கீழே
என்னவல்லபெருமானையிங்கிருந்தாயோவென்ன
ஒன்னலரைக்கண்டாற்போலுளோம்போகிரென்றுனே.

(ஆ)

மான்றிகழுஞ்சங்கிலியைத்தந்துவருபயன்களெல்லாம்
தோன்றவருள்செய்தளித்தாயென்றுரைக்கவுலகமெல்லாம்
ஈன்றவனெவன்கோயிலிங்கிருந்தாயோவென்ன
ஊன்றுவதோர்கோலருளியுளோம்போகிரென்றுனே.

(க)

ஏராரும்பொழில்நிலவுவெண்பாக்கமிடங்கொண்ட
காராரும்பொழில்நிலவுவெண்பாக்கமிடங்கொண்ட

சீராருந்திருவாரூர்ச்சிவன்பேர்சென்னியில்வைத்த
ஆரூரன் தமிழ்வல்லார்க்கடையாவல்வினைதானே,

(௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் தொண்டைநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - வெண்பாக்கத்தீசுவாரீ; மூதல்வி - கணிகாய்மொழியம்மை.

இது திருஒற்றியூரில் சங்கிலியாருக்குக் கூறிய சபதத்தை மறந்து திருவாரூருக்குச் செல்லுங் கருத்தினால் திருவொற்றியூரெல்லையைக் கடந்த வளவில் பார்வையமைய, அவ்வண்ணமே திருவெண்பாக்கத்திற் சென்று ஆலயத்துக்கு ளடைந்து தரிசித்துக் 'கோயிலிலிருக்கின்றீரோ' வென்ன, பரமசிவம் ஊன்றுகோ லொன்றருளிச்செய்து 'நாம் கோயிலுளிருக்கின்றோம் நீர் போகக்கடவீ' ரென்று அருளிச் செய்தபோது ஓதிய பதிகம்.

கூ. கோயில் - பண் -

திருச்சிற்றம்பலம்

மடித்தாடுமடிமைக்கணன்றியேமனனேவீராமூரானூர்
தடுத்தாட்டித்தருமனூர்தமர்செக்கிலிம்போதுதடுத்தாட்டுகொள்வான்
கடித்தாடுங்கரதலத்திற்றமருகமுமெரியகலுங்கரியபாம்பும்
பிடித்தாடிபுலியூர்ச்சிற்றம்பலத்தெம்பெருமானைப்பெற்றமன்றே.

(௧)

பேராதகாமத்திற்சென்றாற்போலன்றியேபிரியாதுள்கிச்
பராயச்சென்றுமுன்னடிவீழ்ந்திருவினரை
ஓராதருமனூர்தமர்செக்கிலிம்போதுதடுத்தாட்டுகொள்வான்
பேராளர்புலியூர்ச்சிற்றம்பலத்தெம்பெருமானைப்பெற்றமன்றே.

(௨)

நரியார்தங்கள் எத்தாற்பக்கானபரிசொழிந்துகாளுமுள்கிப்
பிரியாதஅன்பர
தரியாதுதருமனூர்தமர்செக்கிலிம்போதுதடுத்தாட்டுகொள்வான்
பெரியோர்குன்புலியூர்ச்சிற்றம்பலத்தெம்பெருமானைப்பெற்றமன்றே.

(௩)

கருமையார்தருமனூர்தமர்நம்மைக்கட்டியகட்டறுப்பிப்பாளை
அருமையார்தன்னுலகந்தருவாணைமண்னுலகஞ்சாவல்பூண்ட
உரிமையாற்பல்லவர்க்குத்திறைகொடாமன்னவராமறுக்கஞ்செய்யும்
பெருமையார்புலியூர்ச்சிற்றம்பலத்தெம்பெருமானைப்பெற்றமன்றே.

(௪)

கருமானினுரியாடைச்செஞ்சடைமேல்வெண்மதியக்கண்ணியாளை
உருமன்னகூற்றத்தையருண்டோடவுதைத்துகந்துலவாவின்பந்
தருவாணைத்தருமனூர்தமர்செக்கிலிம்போதுதடுத்தாட்டுகொள்வான்
பெருமானார்புலியூர்ச்சிற்றம்பலத்தெம்பெருமானைப்பெற்றமன்றே.
உய்த்தாடித்திரியாதேயுள்ளமேயொழிகண்டாயுன்கணைட்டம்
எத்தாலுக்குறையில்லையென்பர்காணஞ்சமேநம்மைநாளும்

பைத்தாமெரவினன்படர்சடையன்பாஞ்சோதிபாவந்தீர்க்கும்
பித்தாடிபுலியூர்ச்சிற்றம்பலத்தெம்பெருமானைப்பெற்றாமன்றே.

முட்டாதழுச்சந்திழுவாயிரவர்க்குமுர்த்தியென்னப்
பட்டாணைப்பத்தராய்ப்பாவிப்பார்பாவமும்வினையும்போக
விட்டாணைமலையெடுத்த இராவணனைத் தலைபத்துநெரியக்காலால்
தொட்டாணைப்புலியூர்ச்சிற்றம்பலத்தெம்பெருமானைப்பெற்றாமன்றே.

கற்றனுங்குழைபுமாதன்றியேகருதுமாகருதகற்றூர்க்
கெற்றனுங்குழைவிலலையென்றாகாணுள்ளமேகம்மைகாளுஞ்
செற்றாட்டித்தருமனூர்தமர்செக்கிலும்போதுதடுத்தாட்கொள்வான்
பெற்றேற்றிப்புலியூர்ச்சிற்றம்பலத்தெம்பெருமானைப்பெற்றாமன்றே.

நாடுடையநாதன்பால்கன்தென்னுஞ்செய்மனமேகம்மைகாளுஞ்
நாடுடையதருமனூர்தமர்செக்கிலும்போதுதடுத்தாட்கொள்வான்
மோடுடையசமனர்க்குமுடையுடையசாக்கியர்க்குமுடம்வைத்த
பீடுடையபுலியூர்ச்சிற்றம்பலத்தெம்பெருமானைப்பெற்றாமன்றே.

(க)

பாருருமாவல்குணுபைநல்லபாவப்பங்குணைபங்குணைதன்
ஊரூரன் தருமனூர்தமர்செக்கிலும்போதுதடுத்தாட்கொள்வான்
ஆரூரன் தம்பிரா ஆரூரன் மீகொங்கிலணிகாஞ்சிவாய்ப்
பேரூரன்பெருமானைப்புலியூர்ச்சிற்றம்பலத்தேபெற்றாமன்றே.

(கா)

பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - சபாநாதர்; முதல்வி - சிவகாமியம்மை,
மூலத்தாயன் சிவலிங்கப்பெருமான்பெயர் திருமூலநாதர்;
அங்கு வீற்றிருந்தருளும் தேவியார்பெயர் உமையம்மை.

கக. திருஒற்றியூர் - பண் - குறிஞ்சி.

ந்ருச்சிற்றம்பலம்

பாட்டும்பாடிப்பரவித்திரிவார்
சாட்டுமவினைகள் தீர்ப்பார்கோயில்
காட்டுங்கலமுந்திமினுங்கரைக்கே
ஓட்டுந்திரைவாயொற்றியூரே.

(க)

பந்துக்களியும்பயிலும்பாவை
வேண்ணர்
எந்தம்மடிசுளிறைவர்க்கிடம்போல்
உந்துந்திரைவாயொற்றியூரே.

(உ)

பவளக்கனிவாய்ப்பாவைபங்கள்
கவளக்களிற்றிணுவைபோர்த்தான்
தவழுகிசேர்சடையாற்கிடம்போல்
உகளுந்திரைவாயொற்றியூரே.

(ங)

என்ன தெழிலுநிறையுங்கவர்வான்
புண்ணைமலரும்புறவிற்குமும்
தண்ணைமுன்னினைக்கத்தருவான்
உண்ணப்படுவானொற்றியூரே.

(ச)

பா. பரமன
கணங்கள்சூழக்கபாலமேந்தி
வணங்குமிடைமென்மடவாரிப்
உணங்கல்கவர்வாடு

(ரு)

படை
விடையார் கொடியன்வேதநாவன்
அடைவார்வினைகளறுப்பானெண்ணை
உடையானுறையுமொழி

(சு)

ளதீர்

டட
நன்றுநல்லநாதன்நரையே
நென்றையுடையானொற்றியூரே.

(எ)

கலவயில்பால்வனைக்கைநல்லார்
பலரும்பரவுப்பவளப்படியான்
உலகிலுள்ளார்வினைகள்தீர்ப்பான்
உலவுந்திரைவாயொற்றியூரே.

(அ)

பூக்கன்
வாலடாத்தார்
எற்றுவினைகள்தீர்ப்பாரோதம்
ஒற்றுந்திரைவாயொற்றியூரே.
ஒற்றியூருமரவும்பிறையும்
பற்றியூரும்பவளச்சடையான்

(க)

கறறுப்பாடக்கழியும்வினையே.

(க௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூஉ. திருப்புக்கொளியூர் அவிநாசி - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்

எற்றான்மறக்கேனெழுமைக்குமெம்பெருமானையே
உற்றயென் றுன்னையெயுள்குகின்றேனுணர்ந்துள்ளத்தால்
புற்றடரவாபுக்கொளியூரவிநாசியே
பற்றுகவாழ்வேன்பகபதியேபரமேட்டியே.

(க)

வழிபோவார்தம்மோடும்வந்துடன்சூடியமாணிரி
ஒழிவதழகோசொல்லாயருளோங்குசடையானே
பொழிலாருஞ்சோலைப்புக்கொளியூரிற்றுகுளத்திடை
இழியாக்குளித்தமாணியெனைக்கிற்செய்ததே.

(க)

எங்கேனும்போகினுமெம்பெருமானினினைந்தக்கால்
கொங்கேபுகினுங்குறைகொண்டாறலைப்பாரினை
பொங்காடரவாபுக்கொளியூரவிநாசியே
எங்கோ

(௩)

யாய்

அரைக்காடரவாஆகியுமந்தமுமாயினாய்
புரைக்காடுசோலைப்புக்கொளியூரவிநாசியே
கரைக்கான்முதலையைப்பிள்ளைதரச்சொல்லுகாலையே.

(௪)

அரங்காவதெல்லாமாயிடுகாடதுவன்றியும்
சரங்கேகாலேவாங்கவரிசிலைநாணியிற்சந்திந்துப்
புரங்கெடைய்தாய்புக்கொளியூரவிநாசியே
குரங்காடுசோலைக்கோயில்கொண்டகுழைக்காதேன.

(௫)

நாத்தானுமுனைப்பாடலன்றிநவிலாதெனச்
சோத்தென்றுதேவர்கொழிசின்மசுந்தரச்சோதியாய்
பூத்தாழ்சடையாய்புக்கொளியூரவிநாசியே
கூத்தாவுனக்குநானுட்பட்டகுற்றமுங்குற்றமே.

(௬)

மந்திகடுவனுக்குணப்பழநாடிமலைப்புறஞ்
சந்திகடுவாறுஞ்சலப்புப்பிட்டுவழிபடப்
புந்தியுறைவாய்புக்கொளியூரவிநாசியே
நந்தியுனைவேண்டிக்கொள்வேன்றாகம்புகாமையே.

(௭)

பேணுதொழிந்தேனுன்னையலாற்றிநதேவரைக்
காணுதொழிந்தேன்காட்டுதியேலின்னங்காண்பனான்
பூணுணரவாபுக்கொளியூரவிநாசியே
காணுதகண்சுர்காட்டவல்லகறைக்கண்டனே.

(௮)

நள்ளாறுதெள்ளாறாத்துறைவாயெங்கள்நம்பனே
வெள்ளாடையேண்டாய்வேங்கையின்றோலைவிரும்பினாய்
புள்ளேறுசோலைப்புக்கொளியூரிற்குளத்திடை
உள்ளாடப்புக்கமாணியெனைக்கிறிசெய்ததே.

(௯)

நீரேறவேறுநிமிர்புன்சடைநின்மலமுர்த்தியைப்
போரேறதேறியைப்புக்கொளியூரவிநாசியைக்
காரேறகண்டனைத்தொண்டனாருரன்கருதிய
சீரேறுபாடல்கள்செப்பவல்லார்க்கில்லைதுன்பமே.

(௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் கொங்காட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - அவிநாசியப்பர்; முதல்வி - பெருங்குணைநாட்டத்தம்மை.

இன்னையையழைப்பித்த பதிகம்.

கூக., திருநலையூர்ச் சித்தீச்சரம் - பண் - குறிஞ்சு

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீரும்மலருநிலவுஞ்சடைமேல்
ஊரும்அரவம்உடையானிடமாம்
வாரும்அருவிமணிபொன்கொழித்துச்
சேரும்நலையூர்ச்சித்தீச்சரமே. (க)

அனைப்பையரவேரிடையாளஞ்சத்
துளைக்கைக்கரித்தோலுரித்தானிடமாம்
வளைக்கைம்மடவார்மடுவிற்றடநீர்த்
திளைக்குந்நலையூர்ச்சித்தீச்சரமே. (உ)

இசமுந்தகையோரெயின்முன்றெறித்த
பகழியொடுவில்லுடையோன்பதிதான்
முகிழ்மென்முலையார்முகமேகமலம்
திசமுந்நலையூர்ச்சித்தீச்சரமே. (ங)

மறக்கொளர்க்கன்வரைதோள்வரையால்
இறக்கொள்விறகேரணிருக்குமிடமாம்
நறக்கொள்கமலந்நனிபள்ளியெழத்
திறக்குந்நலையூர்ச்சித்தீச்சரமே. (ச)

முழுநீறணிமேனியன்மொய்குமுலார்
எழுநீர்மைகொள்வான்அமருமிடமாவ்
சுழுநீர்கமழக்கயல்சேலுகளும்
செழுநீர்நலையூர்ச்சித்தீச்சரமே.

ஊனாருடைவெண்டலையுண்பவிக்கொண்
டானாடலேறமர்வானிடமாம்
வானார்மதியம்பதிவண்பொழில்வாய்த்
தேனார்நலையூர்ச்சித்தீச்சரமே. (சு)

காரூர்கடவில்விடமுண்டருள்செய்
நீருர்ச்சடையன்நிலவும்மிடமாம்
வாரூர்முலையார்மருவும்மறுகில்
தேருர்நலையூர்ச்சித்தீச்சரமே. (ஸ)

கரியினுரியுக்கலைமான்மறியும்
லரியும்மழுவும்முடையானிடமாம்
புரியுமறையோர்நிறைசொற்பொருள்கள்
தெரியுந்நலையூர்ச்சித்தீச்சரமே. (அ)

பேணமுனிவன்பருவேள்வியெலாம்
மாணுமைசெய்தானமருவும்மிடமாம்

பாணர்குழலும்முழவும்விழவில்
சேனார்நறையூர்ச்சித்திச்சரமே.

(க)

எறியும்மழுவாட்படையானிடமாம்
நெறியில்வழுவாடியமத்தவர்கள்
செறியுந்நறையூர்ச்சித்திச்சரமே.

(க௦)

போரார்புரமெய்தபுனிதனமருஞ்
சீரார்நறையூர்ச்சித்திச்சரத்தை
ஆரூரன்சொல்லிவைவல்லவர்கள்
ஏராரிமையோருலகெய்துவார்.

(க௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - சித்தநாதர்; முதல்வி - அழகாம்பிகை.

க௨. திருச்சோற்றுத்துறை - பண் - கவுசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

அழனிர்ரொழுகியனையசடையும்
உழையீருரியமுடையானிடமாம்
கழைநீர்முத்துங்கனகக்குவையும்
சுழனிப்பொன்விச்சோற்றுத்துறையே.

(க)

பண்டைவினைகள்பறியநின்
அண்டமுதல்வன் அமலன்னிடமாம்
இண்டுகொண்டன்பிடையருத்
தொண்டாபரவுஞ்சோற்றுத்துறையே.

(உ)

கோலஅரவுங்கொக்கினிறகும்
மாலையும்கைத்தாணிமாம்
ஆலுமயி லுமாடலனியும்
சோலைகருநீர்ச்சோற்றுத்துறையே.

(ங)

பனிக்குத்தாரைபவளவெற்பில்
குனிக்கும்போல்நூற்கோமர்கிடமாம்
அளிக்குமாத்கியல்லான்மதுவம்
துனிக்குஞ்சோலைச்சோற்றுத்துறையே.

(ச)

உதையுங்குற்றுக்கொல்காவிதிக்கு
வதையுஞ்செய்தமைந்தனிடமாம்
திதையுந்தாதுந்தேனுஞ்ஞெயிறும்
துதையும்பொன்னிச்சோற்றுத்துறையே.

(ரு)

இதக்கடல்நஞ்

சிதப்புன லுண்டெரியைக்கா லும்
சூதப்பொழில்சூழ்சோற்றுத்துறையே. (க)

இறந்தாரென்புமெருக்குஞ்சூழ்ப்
புறங்காட்டாடும்புனிதன்கோயில்
சிறந்தார்சுற்றந்திருவென்றின்ன
கமந்தார்சேருஞ்சோற்றுத் ய. (எ)

காமன்பொடியாக்கண்ணென்றிமைத்த
ஓமக்கடலாருகந்தவிடமாந்
தேமன்குழலார்சேக்கைபுகைத்த
துமம்விசம்பார்சோற்றுத்துறையே. (அ)

இலையாலன்பாலேத்துமவர்க்கு
நிலையாவாழ்வைநீத்தாரிடமாம்
தலையாற்றாமுந்தவத்தோரென்றுந்
தொலையாச்செல்வச்சோற்றுத்துறையே. (க)

சுற்றாத்தருநாச்சோற்றுத்துறையுந்
முற்றமகிசேர்முதல்வன்பாதத்
தற்றாடியாரடிநாபூரன்
சொற்றுனிலைவகற்றாதுன்பிலரே. (கஉ)

ம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - தொலையாச்செல்வர்; முதல்வி - ஒப்பிலாம்பிகை.

கரு. திருவாரூர் - பண் - செந்துருத்தி.

திருச்சிற்றம்பலம்

மீளாவடிமையுமக்கேயாளாய்ப்பிறரைவேண்டாதே
பா.

ஆளாயிருக்குமடியார்தங்கள்ல்லெசொன்னக்கால்
வாளாங்கிருப்பீர்கிருவாரூர்வாழ்ந்துபோதிரே. (க)

விற்றுக்கொள்வீரொற்றியல்லென்றும்பியாடப்பட்டேன்
குற்றமொன்றுஞ்செய்ததில்லை * கொத்தையாக்கினீர்
எற்றுக்கடிசெனென்கண்கொண்டீரேபழிபட்டீர்
மற்றைக்கண்தான் தாராதொழிந்தால்வாழ்ந்துபோதிரே. (உ)

அன்றின்முட்டாதடையுஞ்சோலையாரூரகத்திரே

என்றுமுட்டாபபாடு

குன்றின்முட்டிக்குழியில்விழுந்தால்வாழ்ந்துபோதிரே. (ங)

துருத்தியுரைவீர்பழனம்பகியாச்சோற்றுத்துறையாளவீர்
இருக்கைகிருவாரூரேயுடையீர்மனமேயெனவேண்டா

* விச்சை - வித்தையென்பதுபேரடி. கொச்சை - கொத்தையெனநின்றது.

அருத்தியுடைய அடியார் தங்களல்லச் சொன்னக்கால்
வருத்திவைத் துமுறுமைபணித்தால்வாழ்ந்துபோதீரே.

(௭)

செந்தண்பவளந்திகழுஞ்சோலையி துவோதிருவாநூர்
எந்தமடிகளி துவையாமா றுமக்கூட்டட்டோர்க்குச்
சந்தம்பலவும்பாடுமடியார் தங்கண்காணுது
வந்தெம்பெருமான் முறையோவென்றால்வாழ்ந்துபோதீரே.

(௮)

தினைத்தாளன்ன செங்கால்நாரைசேருந்திருவாநூர்ப்
புனைத்தார்கொன்றைப்பொன்போன்மலைப்புரிபுன்சடையீரே
தனத்தாலின்றித்தாந்நாமெலிந்துதங்கண்காணுது
மனத்தால்வாடியடியாரிருந்தால்வாழ்ந்துபோதீரே.

(௯)

ஆயம்பேடையடையுஞ்சோலையாருகத்தீரே
ஏயம்பெருமானி துவையாமா றுமக்கூட்டட்டோர்க்கு
மாயங்காட்டிப்பிறவிகாட்டிமறவாமனங்காட்டிக்
காயங்காட்டிக்கண்ணிர்கொண்டால்வாழ்ந்துபோதீரே.

(௧௦)

கழியாக்கடலாய்க்கலனாய்க்கலந்தசொல்லாகி
இழியாக்குலத்திற்பிறந்தோமும்மையிகழாதேத்துவோம்
பழிதானுவதறியீரடிசேர் பாடும்பத்தரோம்
வழிதான்காணுதலமந்திருந்தால்வாழ்ந்துபோதீரே.

(௧௧)

பேயோடேறும்பிரிவொன்றின்னொதன்பர்பிறரெல்லாங்
காய்தான்வேண்டிநகனிதானன்றோகருதிக்கொண்டக்கால்
நாய்தான்போலநடுவேகிரிந்துமூங்கூட்டட்டோர்க்கு
வாய்தான்திறவீர்திருவாநூர்வாழ்ந்துபோதீரே.

(௧௨)

செருந்திசெம்பொன்மலருஞ்சோலையி துவோதிருவாநூர்
பொருந்தித்திருமூலட்டானம்மேயிடமாக்கொண்டீரே
இருந்துகின்றங்கிடந்த மும்மையிகழாதேத்துவோம்
வருந்திவந்துமூங்கொன்றரைத்தால்வாழ்ந்துபோதீரே.

(௧௩)

காநூர்கண்டத்தெண்டோன்முக்கண்கலைகள் பலவாகி
ஆநூர்த்திருமூலட்டானத்தேயடிப்பேராநூரன்
பாநூரியளன்கண்டொண்டிநீரேபழிப்பட்டவர்
வாநூர்முலையாள்பாகங்கொண்டவர்வாழ்ந்துபோதீரே.

(௧௪)

திருச்சிற்றம்பலம்

காஞ்சிபுரத்தில் “ஆலந்தானெனும்” பதிகமோதி ஒரு கண்பெற்று இந்தத்
தலத்திலிப்பதிகமோதி மற்றொரு கண்ணும் பெற்றது

கூகூ. திருவாநூர்ப் பரவையுண்மண்டளி - பண் - படி

திருச்சிற்றம்பலம்

தூவாயாதொண்டுசெய்வார்படுதுக்கங்கள்
காவாயேகண்டுகொண்டாரைவர்காக்கிலும்
நாவாயா லுண்ணையேநல்லனசொல்லுவேவ்
காவாவென்பரவையுண்மண்டளியம்மானே.

(௧௫)

பொன்னுனேபுலவர்க்குநின்புகழ்போற்றலாம்
தன்னுனேதன்னேப்புகழ்த்திடுத்தற்சோதி
மின்னுனேசெக்கர்வானத்திளரூயி
மன்னுனேபரவையுண்மண்டளியம்மானே.

(உ)

பே

பேய்மாறப்பிணமிடுகாடுகந்தாடுவாய்க்

(ங)

நோக்குவேனுன்னையேநல்லனேநோக்காமைக்
காக்கின்றாய்கண்டுக்கொண்டாரைவர்க்கிலும்
வாக்கென்னுமாலேகொண்டுன்னையென்மனத்
தார்க்கின்றேன் பரவையுண்மண்டளியம்மானே.

(ச)

பஞ்சேருமெல்லடியானையோர்பாகமாய்
நஞ்சேருநன்மணிகண்டமுடையானே
நெஞ்சேரின்னையேயுள்கிநினைவாரை
அஞ்சேலென்பரவையுண்மண்டளியம்மானே.

(ரு)

அம்மானையாகமசிலர்க்கருணல்கும்
பெம்மானேபேரருளாளன்பிடவூரன்

கார்

(க)

விண்டானேமேலையார்மேலையார்மேலாய்
எண்டானையெழுத்தோடுசொற்பொருளெல்லாமுன்
கண்டானேகண்டனைக்கொண்டிட்டுக்காட்டாயே
அண்டானேபரவையுண்மண்டளியம்மானே.

(எ)

காற்றானேகார்முகில்போல்வதோர்கண்டத்தெம்
கூற்றானேகோல்வனையானையோர்பாகமாய்
நீற்றானேநீர்சடைமேனிறையுள்ளதோர்
ஆற்றானேபரவையுண்மண்டளியம்மானே

(அ)

னகண்டத்தகண்ட

கூறுத

(க)

கரந்தையும்வண்ணியுமத்தமுங்கூவிளம்
பரந்தசீர்ப்பரவையுண்மண்டளியம்மானே

வை

ர்மேலாரே.

(கௌ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - மண்டலேசுவரர்; முதல்வி - பஞ்சினுமெல்லடியம்மை.

கூஎ. திருநனிபள்ளி - பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதியனாதிரையன்னயன்மாலறிதற்சரிய
சோதியன்ரொற்பொருளாய்ச்சுருங்காமறைநான்கினையும்
ஓதியனுட்பர்நங்கோனுலகத்தினுளெவ்வுயர்க்கும்
நாதியன்நம்பெருமானண்ணுமூர்நனிபள்ளியதே.

(க)

யசு

செறுவிவிதன்னினைவார்வினையாயினதேயந்தழிய
அறவிலகும்மருளான்மருளார்பொழில்வண்டறையும்
நறைவிரிகொன்றையினுண்ணுமூர்நனிபள்ளியதே.

(உ)

வானுடையான்பெரியான்மனத்தா லுதினைப்பரியான்
ஆனிடையெந்தமர்ந்தானனுவாகியோர்தீயுருக்கொண்
டேனுடையிவ்வுடலமொடுங்கிப்புருந்தான்பரந்தான்
நானுடைமாடெம்பிரானண்ணுமூர்நனிபள்ளியதே.

(ங)

ஓடுடையுன்கலனுவுடைகோவணவன்னுமையோர்
பாடுடையன்பவிதேர்ந்து னுட்பண்புடையன்பயிலக்
காடுடையன்னிடாமலையே முங்கருங்கடல்குழி
நாடுடைநம்பெருமானண்ணுமூர்நனிபள்ளியதே.

(ச)

பண்ணற்கரியதொருபடையாழிதனைப்படைத்துக்
கண்ணற்கருள்புரிந்தான்கருதாதவர்வேள்வியவி
உண்ணற்கிமையவரையுருண்டோடவுதைத்துகந்து
நந

(ரு)

மல்கியசெஞ்சடைமேன்மதியும்அரவும்முடனே
புல்கியவாரணனெம்புனிதன்புரிநூல்கிர்தன்
மெல்கியவிற்றொழிலான்விழிப்பன்பெரும்பார்த்தனுக்கு
நல்கியநம்பெருமானண்ணுமூர்நனிபள்ளியதே.

(க்)

அக்கமோராரைவையும்அருமாமறைவேள்களும்
எக்குமிருந்தந்தணரெரிமுன்றவைபோம்புமிடம்
பங்கயமா முகத்தாருமைபங்கனுறைகோயில்
செங்கயல்பாயும்வயற்றிருநனிபள்ளியதே.

(ஞ)

திங்கட்குறுந்தெரியற்றிகழ்கண்ணியனுண்ணியனாய்
நங்கட்பிணிகளைவானருமாமருந்தேழ்பிறப்பும்
மங்கத்திருவிரலாலடர்த்தான்வல்லரசுக்களையும்

ம்பிரானண்ணுமூர்நனிபள்ளியதே.

(அ)

ஏனமருப்பினொடுமெழிலாமையும்பூண்டுகந்து
வானமதிளரணமலையேசிலையாய்வளைத்தான்
ஊனமில்லாழிதன் னுள்ளுயர்ஞானசம்பந்தர்க்கன்று
ஞானமருள்புரிந்தானன் னுமூர்நனிபள்ளியதே.

(க)

காலமுநாழிகையுந்நனிபள்ளிமனத்

நிர்நாவலடி

ராமணமடி

சாலநல்லின்பமெய்தித்தவலோகத்திருப்பவரே.

(க 0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - நற்றுணையப்பர்; முதல்வி - பர்வதராசபுத்திரி.

கஉஅ. திருநன்னிலத்துப்பெருங்கோயில் - பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ந்கடைதேறும்பளி

பண்ணியல்மென்மொழியாரிடங்கொண் டுழல்பண்டாங்கன்
புண்ணியநான்மறையோர்முறையாலடிபோற்றிசைப்ப
நண்ணியநன்னிலத்துப்பெருங்கோயில்நயந்தவனே.

(க)

வலங்கிளர்மாதவஞ்செய்மலைமங்கையோர் பங்கினரூய்ச்
சலங்கிளர்கங்கைதங்கச்சடையான் றிடையேதரித்தான்
பலங்கிளர்பைம்பொழில்தண் பனிவெண்மதியைத்தடவ
நலங்கிளர்நன்னிலத்துப்பெருங்கோயில்நயந்தவனே.

(உ)

கச்சியனின்கருப்பூர்விருப்பன்கருதிக்கசிவார்
உச்சியன்பிச்சையுண்ணியுலகங்களெல்லா முடையான்
நொச்சியம்மச்சிலையால் நுரைதீர்புனலாற்றொழுவார்
நச்சியநன்னிலத்துப்பெருங்கோயில்நயந்தவனே.

(ங)

பாடியநான்மறையான்படுப்பிணக்காடாங்கா
சூடியமாநடத்தானடிபோற்றியென்மன்பினராய்ச்

நாடியநன்னிலத்துப்பெருங்கோயில்நயந்தவனே.

(ச)

பிலந்தருவாயினொடுபெரி தும்வலிமிக்குடைய

— 15 —

நிலந்தருமாமகள்கோனெடுமாற்குருள்செய்தபிரான்
நலந்தருநன்னிலத்துப்பெருங்கோயில்நயந்தவனே.

வெண்பொடிமேனியின்கருநீலமணிமிடற்றான்
பெண்படிசெஞ்சடையான் பிரமன்சிரம்பீடழித்தான்
பண்புடைநான்மறையோர்பயின்றேறத்திப்பல்கால்வணங்கும்
நண்புடைநன்னிலத்துப்பெருங்கோயில்நயந்தவனே.

(சு)

தொடைமலிகொன்றைதுன்றுஞ்சடையன்சுடர்வெண்மழுவாட்
படைமலிகையன்மெய்யிற்பகட்டூருரிப்போர்வையினுன்
மடைமலிவண்சுமலம்மலர்மேன்மடவன்னமன்னி
நடைமலிநன்னிலத்துப்பெருங்கோயில்நயந்தவனே.

(எ)

குளிர்நருதிங்கன்கங்கைகருரவோடரக்கூவிளமும்
மிளிர்நருபுன்சடைமேலுடையான்விடையான்வினரசேர்
தளிர்நருகோங்குவங்கைதடமா தவிசண்பகமும்
நளிர்நருநன்னிலத்துப்பெருங்கோயில்நயந்தவனே.

(அ)

கமர்பயில்வெஞ்சுரத்துக்கடுங்கோழற்பின்காணவனாய்
அமர்பயில்வெய்தியருச்சுனற்கருள்செய்தபிரான்
தமர்பயில்தண்விழுவிறற்குசைவர், தவத்தின்மிக்க
நமர்பயில்நன்னிலத்துப்பெருங்கோயில்நயந்தவனே.

(இ)

கருவரைபோலரக்கன்கயிலைம்மலைமீழ்க்கதற
ஒருவிரலாலடர்த்தின்னருள்செய்தவுமாபதிதான்
திருபொருபொன்னின்னீர்த்துமைவன்றிகழ்செம்பியர்கோன்
நரபதிநன்னிலத்துப்பெருங்கோயில்நயந்தவனே

(ஊ)

கோடியர்வெங்களிற்றுத்தித்தகோச்செங்கணுன்செய்கோயில்
நாடியநன்னிலத்துப்பெருங்கோயில்நயந்தவனைச்
சேடியல்செங்கிதந்தைசடையன்றிருவாரூரன்
பாடியபத்துமவல்லார்புகுவார்பரலோகத்துளே.

(க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

பு தல்வன் - பிரகேசுவரர்; முதல்வி - பிரகேசுவரி.

குகு. திருநாகேச்சரம் - பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பிறையணிவாணுதலாளுமையாளவள்பேழ்கணிக்க
நிறையணிநெஞ்சனுங்கலைமால்விடமுண்டதென்னே
குறையணிகுல்லைமுல்லையனைத்துகுளிர்மாதவிமேல்
பிறையணிவண்டுகள்சேர்திருநாகேச்சரத்தானே.

(க)

அருந்தவமாமுனிவர்க்கருளாகியோராலதன்கீழ்
இருந்தறமேபுரிதற்கியல்பாகியதெண்ணைகொலாம்
குருந்தயலேகுரவம்மரவிண்ணையிறேற்றரும்பச்
செருந்திசெம்மொன்மலருந்திருநாகேச்சரத்தானே.

(௨)

பாலனதாருயிர்மேற்பரியாதுபகைத்தெழுந்த
காலனைவிடுவித்துக்கருத்தாகியதெண்ணைகொலாம்
கோலமலர்க்குவளைக்கழுநீர்வயல்குழங்கிடங்கில்
சேலொடுவாளைகன்பாய்திருநாகேச்சரத்தானே.

(௩)

குன்றமலைக்குமரிகொடியேரிடையாள்வெருவ
வென்றிமதகரியின்னுரிபோர்த்ததுமெண்ணைகொலாம்
முன்றிவிளங்கமுகின்முதுபாளைமதுவனைந்து
தென்றல்புகுந்துலவுந்திருநாகேச்சரத்தானே.

(௪)

அரைவிரிகோவணத்தோடரவார்த்தொருநான்மறைநூல்
உரைபெருகவுரைத்தன்முகந்தருள்செய்ததெண்ணை
வரைதருமாமணியும்வரைச்சந்தகிலோடுமுந்தித்
திரைபொருதண்பழனத்திருநாகேச்சரத்தானே.

(௫)

தங்கியமாதவத்தின்மழலீவள்வியினின்றெழுந்த
சிங்கமுனீள்புலியுஞ்செழுமால்கரியோடலறப்
பொங்கியபோர்புரிந்துபிளந்தீருரிபோர்த்ததெண்ணை
செங்கயல்பாய்கழனித்திருநாகேச்சரத்தானே.

(௬)

நின்றவிம்மாதவத்தையொழிப்பான்சென்றனைந்துமிகப்
பொங்கியபூங்கணைவேள்பொடியாகவிழித்தலெண்ணை
பங்கயமாமலர்மேன்மதுவுண்டுவண்டேன்முரலச்
செங்கயல்பாய்வயல்குழந்திருநாகேச்சரத்தானே.

(௭)

வரியரநாணதாசுமாமேருவில்லதாசு
அரியனமுப்புரங்கள்ளவையாரழவூட்டலெண்ணை
விரித்ருமல்லிகையுமமலர்ச்சண்பகமுமமனைந்து
திரிதருவண்டுபண்ணசெய்திருநாகேச்சரத்தானே.

(௮)

அங்கியல்யோகுதன்னையழிப்பான்சென்றனைந்துமிகப்
பொங்கியபூங்கணைவேள்பொடியாகவிழித்தலெண்ணை
பங்கயமாமலர்மேன்மதுவுண்டுபண்வண்டறையச்
செங்கயனின்முகஞந்திருநாகேச்சரத்தானே.

(௯)

குண்டரைக்கூறையின்றித்திரியுஞ்சமன்சாக்கியப்பேய்
மிண்டரைக்கண்டதன்மைவிரவாகியதெண்ணைகொலோ
தொண்டிரைத்துவணங்கித்தொழில்பூண்டடியார்பரவும்
தெண்டிரைத்தண்வயல்குழந்திருநாகேச்சரக்கானே.

(௧௦)

கொங்கணை வண்டாரற்றக்குயிலும்மயிலும்பயிலும்
தெங்கணைபூம்பொழில்சூழ்கிருநாகேச்சரத்தானை
வங்கமலிகடல்சூழ்வயனாவலவூன்சொன்ன
பங்கமில்பாடல்வல்லாரவர்தம்வினைபற்றறுமே.

(௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது.

முதல்வன் - செண்பகாரணியேசுவரர்; முதல்வி - குன்றமுலையம்மை.

௧௦௦. திருநொடிக் தாண்டலை - டண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

தானெனைமுன்படைத்தானதறிந்துதன்னொன்னடிக்கே
நானெனபாடலந்தோடாழினைப்பொருட்படுத்தா
வானெனைவந்தெதிர்கொள்ளமத்தயானையருள்புரிந்து
ஊனுயிர்வேறுசெய்தான்நொடித்தான்மலையுத்தமனே.

(௧)

ஆனையுரித்தபகையடியெனொடுமீளக்கொலோ
ஊனையுயிர்வெருட்டியொள்ளியானைநினைந்திருந்தேன்
வானைமதித்தமரர்வலஞ்செய்தெனையேறவைக்க
ஆனையருள்புரிந்தான்நொடித்தான்மலையுத்தமனே.

(௨)

மந்திரமொன்றறியேன்மனைவாழ்க்கைமகிழ்த்தடியேன்
சுந்தரவேடங்களால் துரிசேசெயுந்தொண்டனெனை
அந்தரமால்விசும்பிலழகானையருள்புரிந்த
துந்தரமோநஞ்சமேநொடித்தான்மலையுத்தமனே.

(௩)

வாழ்வையுசுந்தநஞ்சேமடவார்தங்கள்வல்லினைப்பட்
டாழமுசுந்தவென்னையதுமாற்றியமரெல்லாம்
சூழவருள்புரிந்துதொண்டனென்பரமல்லல்தாரு
வேழமருள்புரிந்தான்நொடித்தான்மலையுத்தமனே.

(௪)

மண்ணுலகிப்பிறந்துதும்மைவாழ்த்தும்வழியடியார்
பொன்னுலகம்பெறுதல்தொண்டனெனின்ருண்டொழிந்தேன்

லக,

என்னுட்காட்டுவித்தான்நொடித்தான்மலையுத்தமனே.

(௫)

அஞ்சினையொன்றின்றுஅலர்கொண்டடிசேர்வறியா
வஞ்சனைஎன்மனமேவைகவானநன்னாடமுன்னே
துஞ்சு,

த்தமனே.

(௬)

கட

மதிர்ந்தசைய

ம

னவந

உலையணையாதவண்ணநொடித்தான்மலையுத்தமணை.

(எ)

அரவொலியாகமங்களறிவாரறிதோத்திரங்கள்
 விரவியவேதலுவிண்ணொலாம்வந்தெதிர்ந்திசைப்ப
 வரமலிவாணன்வந்துவழிதந்தெனக்கேறுவதோர்
 சிரமலியாணைதந்தான்நொடித்தான்மலையுத்தமணை.

(அ)

இந்திரன்மால்பிரமன்னெழிலார்மிருதேவரெல்லாம்
 வந்தெதிர்கொள்ளவெண்ணைமத்தயாணையருள்புரிந்து
 மந்திரமாமுனிவரிவரைனளம்பெருமான்
 நந்த

(க)

ஊழிதோறுழிமுற்றுமுயர்பொன்னொடித்தான்மலையைச்
 சூழிசையின்சுரும்பின்சுவைநாவலுரன்சொன்ன
 ஏழிசை

யப

ம

கடலரையாவஞ்சையபாக்கறிப்பதே

(கஉ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

நொடித்தான்மலையென்பது - கயிலைமலை.

முதல்வன் - கயிலாயநாதர்; முதல்வி - பார்வதியம்மை.

வெள்ளிப்பாடலாகிய காரோணப்பதிகம் சில புத்தகத்தி வில்லாமையால்
 இதில் பதிப்பிசுக்காமல் விடப்பட்டது.

ஏழாந்திருமுறை முற்றியது

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திருவடிவாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கீச்சினுனப்போகாசமுனிந்தார்

மடால்ய எட்டின்படியே

காஞ்சி நாகுலிங்கமுனிவர் பார்வையிட்டது.

அ நு ப ந்த ம்

கஉஎ. * நு ஏகபாகத் திருவுள்ளக் கருத்து.

க. பிரமபுரத்துறை பெம்மானெம்மான்.

(புதப்பொருள்) பிரமம் - ஞானசாமாகிய பராசத்தியை, புரத்துறை - அந்தப் பரிமிகுதியாக வியக்கப்பட்டது, பெம்மான் - பெருமான், எம்மான் - எந்தப் பெரியோன் என்க.

(பொழிப்பு) ஞானசாமாகிய பராசத்தியான பரிபுரணத்தை மிகுதியாக வியந்து அந்தப் பராசத்தின் சத்திமாயை சுகமே வடிவாய் முதல் நடு இறுதி காணப்படாத வஸ்து எந்தப் பெரியோன்.

பிரமபுரத்துறை பெம்மானெம்மான்.

(ப-ள்.) பிரமபுரத்து - மேல்லித்து, உறை - தண்ணீர், பெம் - விருப்பம், மான் - மான்போலும் விழியையுடைய பெண், எம் - எம்முடைய, ஆன் - ஆன்மா என்க.

(பொ-பு.) மேல்லிமமாகிய ஆசாசத்தின்கண்ணே யோடாநின்ற கங்காதேவியை விரும்பித் திருமுடியிலே வைத்தவன், எம்மை நீங்காத நிலைமையையுடைய எமதுயிர்.

பிரமபுரத்துறை பெம்மானெம்மான்.

(ப-ள்.) பிரமம் - பிரமத்துவம், புரம் - சரீரம், உறை - எண்ணுதல், பெம் - ஆசை, ஆன் - அமையானை, எம்மான் - என்னை யொக்கவந்தவன் என்க.

(பொ-பு.) பிரமபுரத்திலே யெண்ணப்பட்ட என்னை முத்தியிலே விடுகைக்கு அமையாத விருப்பமுள்ளவனா யென்னை யொக்கவந்தவன்.

பிரமபுரத்துறை பெம்மானெம்மான்.

(ப-ள்.) பிரமபுரத்துறை - பிரமபுரமென்கிற சோழிப்பதியிலே வீற்றிராநின்ற, பெம்மான் - கர்த்தாவானவன், எம்மான் - என்னுடைய சுவாமி என்க.

(பொ-பு.) பிரமபுரமென்கிற சோழிப்பதியிலே வீற்றிராநின்ற கர்த்தாவானவன் என்னுடைய சுவாமி, பெரியோனும் எவ்வுயிரானவனும் என்னை யொக்கவந்தவனும் சோழிப்பதியிலே வீற்றிருக்கும் கடவுளெனக்கூட்டிப் பொருள்கொள்க.

உ.

ரன்.

(ப-ள்.) விண்டு - மலை, அலர் - ஒலி, பொழில் - உலகம், அணிவு - அகீப்படுத்தல், எண் - பெருமை, துபுரம் - சிலம்பு, தான் - தரித்துள்ளவன் என்க.

(பொ-பு.) அஷ்டகுலப்பவதங்களுள் ஒலிசிறந்த தரிசுமணிபாகவும், அகிலலோகங்களையும் உன்னே யகப்படுத்துந் தன்மையவாயும், பெரிதாயுமுள்ள திருச்சிலப்பினத் தரித்துள்ளவன் - துபுரம் எனற்பாலது துபுரம் எனக்கு உகிகின்றது.

விண்டலர்பொழிலணி வேணுபுரத்தான்.

(ப-ள்.) விண்டு - விஷ்ணு, அலர் - புறனுரை, பொழில் - அரசினிழல், அணி - பொருத்தி, வேணு - விருப்பம், புரத்து அரன் - புரத்தையரித்தவன் என்க.

(பொ-பு.) விஷ்ணுன் புறனுரையாகிய சிவதுஷணத்தை அரசமரத்தினிழலில் அவனுடையிருந்து விரும்பியுள்ள முப்புரங்களைச் சங்கரித்துள்ளவன், - அண்ணியென்ற பாலது - அண்ணியென இடைக்குறையாய்

பாசுரம் கஐஅ-வது பத்தம் காண்க.

விண்டலர்பொழிலணி வேணுபுரத்தான்.

(ப-ள்.) விண்டலர் - தேவர்கள், பொழில் - கற்பகப்பஞ்சோலை, அணிவு - குடுதல், - எண்ணும், புரத்தான் - தேவேந்திரன் என்க.

(பொ-பு.) தேவர்கள் கற்பகப்பஞ்சோலை மலர்களால் அர்ச்சிக்கப் படுகின்ற தேவேந்திரனுடைய எணு - எனற்பாலது - எணு என நீண்டது புரத்தான் எனற்பாலது - புரத்தான் என்க.

விண்டலர்பொழிலணி வேணுபுரத்தான்.

(ப-ள்.) விண்டு - இதழ்கள் விடும், லர் - மலர்கின்ற, பொழில் அணி - சோலை சூழ்ந்த, வேணுபுரத்தான் - வேணுபுரமென்று மொருபெயருள்ள சோழிப்பதிக்குக் கர்த்தா என்க.

(பொ-பு.) இதழ்கள் விண்டுலர்சிப்து சோலைசூழ்ந்த சோழிப்பதிக்குக் கர்த்தாவாயுள்ளவன், - தேவேந்திரன் மூல்கள் வழியாக வந்து பூசித்ததால் வேணுபுரமென்னும் பெயர்பெற்றது, - சிலம்பினைத் தரித்துநகரம், - கற்பகப்பஞ்சோலைபெரித்தவரும், தேவேந்திரனுடைய சோலைசூழ்ந்த வேணுபுரத்தில் விட்டிருந்து இறைவனொனக்கூட்டி புரைத்தான் என்க.

௩. புண்டரிகத்தவன் மேவியபுகலியே.

(ப-ள்.) புண்டரிகத்தவன் - இவ் வகல்கிறுந்நாயர், மேவியபுகலியே - எனக்கின் பந்தருவானுமாய் மீளாவழியாகிய புகலிடமாகப் முன்னர் என்க.

(பொ-பு.) இவ்வகலத்திலிருந் திடையருடைய கன்னத்திற் பொழியப்பட்ட டென்னை மல போதத்தில் தள்ளாமல் எனக்கடைக்கல்ப் பொருளாயுள்ளான்.

புண்டரிகத்தவன் மேவியபுகலியே.

(ப-ள்.) புண்டரிகம் - திரிபுண்டாம், - பு - பு - பொருளாகைய புலையவன், மேவிய - பொருந்திய, புகலி - சொல்லப்பட்டவன், - எ - எம்பதித்தவன் என்க.

(பொ-பு.) ஆன்மாக்களுக்கு இரண்டாய்க் குண்டர்போகிருந்த திருகிறை யணியப் பட்ட மிக்க கருணையானவனே யார் பொருந்திய புண்டரிகவன்.

புண்டரிகத்தவன் மேவியபுகலியே.

(ப-ள்.) புண்டரிகம் - புலி, - பு - பு - பொருளாகைய புலையவன், மேவிய - பொருந்திய, புகலி - சொல்லப்பட்டவன், - எ - எம்பதித்தவன் என்க.

(பொ-பு.) புலிக்காலும், புலிக்காயும், பொருளாகைய புலையவன் முனிவருக்கு ஞானைந்தமாகிய நாடகத்தைக் கொணர்ப்படியே யார் கட்டியும் பரதவித்தையைக் கற்றுள்ளான். வியம் எனற்பாலது - வியப்போகக் கூடாததைத்தான் இன்று.

புண்டரிகத்தவன் மேவியபுகலியே.

(ப-ள்.) புண்டரிகத்தவன் - பிரமதேவன், மேவிய - தானது போதத்தாலே பணியுற்ற, புகலியே - புகலியென்னுஞ் சோழிப்பதியே என்க.

(பொ-பு.) கீழ்ச்சொன்ன லீலைகொண்டது தெரிவித்த நிவன் தனக்கிசையல் பொருந்தியிருக்குமார் பிரமவானாய் பூசிக்கப் புகலியென்றுத் திருப்பதி.

ச. விளங்கொளிகிழத்தரு வெங்குருமேவின்.

(ப-ள்.) விள - விளம்பழத்தை, கொளிகி - கற்பகப்பஞ்சோலை எழிந்த கொண்டவனாகிய வந்தன, தி - விட்டு விளங்கொளிகி, கழ்த்து - நிமிஸ்கிடைய, எவ்ரு - எவ்விடத்தில், உருமேவின் - தனது திருமேனியிலே மெவிவான் என்க.

(பொ-பு.) கன்றுகுணிலாக எழிந்த விளவிய கணியைக்கொண்ட நாரணனைப் பிரகாசஞ்செய்யப்பட்டு நீளமலமாயிருந்துள்ள தனது பெரிய திருமேனியிலே ஒன்றுபாதி

யாக வைத்துள்ளான் என்று. இரண்டாவது - இரண்டுநாடுகின்றது. கழுதரு எனப் பாலது - கழுதரு என நினைந்து.

விளங்கொளிதிவழ்தரு வெங்குருமேவினன்.

(ப-ள்.) விலங்கு எனப்பாலது - விளங்கு எனவும், ஒளி எனப்பாலது - ஒளி எனவுந் திரிந்து நின்றது. விலங்கு - பாசு, பட்டயம், ஒளி - தோற்றப்பட்ட பொத்தனது தலையிலே, தி - அக்கினியைச் சொரிந்து, எந்தைய மிக் பழத்தோடு விழுவினது விழுவினது, எங்கு - ஒலிக்கும், உரும - இடியை, எவ்வாறு - பிறப்பது ஏரிசும் எவ்வாறு.

(பொ-பு.) மாறுபாட்டாய் தோற்றப்பட்ட பொத்தனது தலையிலே அக்கினியைச் சொரிந்து மிக்க பழத்தோடு விழுவினது இடியை பிறப்படியேவிப் பொத்தனா வேர மக்காணும் தானேயாய் பிடிபாடுவான்.

தீ எனப்பாலது - தீ எனவுந் தோற்றது எனப்பாலது - கழுதரு எனவும், எங்கு எனப் பாலது - எங்கு எனவுந் தோற்றது எனப்பாலது.

விளங்கொளிதிவழ்தரு வெங்குருமேவினன்.

(ப-ள்.) விள - நீங்குதல், அங்கு - அங்குவிடத்தில், ஒளிது - ஒள்ளியது, இகழ்தரு - இகழ்ப்படம், எங்குரு - எம்முடையகுரு, மேவினன் - கலந்தனன் என்க.

(பொ-பு.) தனது பரிபூரணத்திலே தோற்றப்பட்ட இரண்டாய் விசுவகுருகித் தான் விஷமாகத் தூஷணப்பட்டது நினைவு எவ்வாறு குருகுத்தியாய் வந்து என் பிறவியை யொழிந்துத் தனது பேரிசியைப் பரிபூரணத்திலே எனமுமை குலையாம லிரண்டற வைத்தவன்.

விளங்கொளிதிவழ்தரு வெங்குருமேவினன்.

(ப-ள்.) விளங்கு ஒளி - எங்கும் பிரசிபயித்தோற்றி, திகழ்தரு - திகழ்தல், வெங் குரு - இயமனார் பூசிக்கப்பட்டிருப்பது மேவினன் - விரும்பினன் என்க.

(பொ-பு.) சீர்ச்சொல்லிப்பிரந்த வசத்தினாலமுடைய நெத்தன்மையனோ வென்னில் எங்கும் பிரசிபயித்தோற்றித் தோற்றித் திகழ்க்கப்பட்டுள்ள இயமனார் பூசிக்கப் பட்ட வெங்குருவென்றும் தோற்றப்பட்ட விரும்பியுள்ளான். வெங்குரு என்பதும் சீகாழி.

௩. சுடர்மணிமாளிகைத் தோணிபுரத்தவன்.

(ப-ள்.) சுடர்மண் - சூடாமணி, இம் - நமம், ஆளி - ஆனப்பட்டவன், கைத்தோணி - போர்தோலைத்த தும்பைமாலு, புரத்து - திரிபுரக்களையும், அவன் - அவம்பண்ணின வன் என்க.

(பொ-பு.) சுருநிலமாகிய மயமனத்தை நடமாடு மிடமாகக்கொண்டு, முப்பூர னையும் கைசெய்து சுடர்பட்ட - வெற்றிப்போராபுடைய தும்பைமாலுக் கடிவுன், சூடார் எனப்பாலது - சுடரெனவும், நமம் எனப்பாலது - இம் எனவும், குறுகினின்றன், தோணமேனற்பாலது - தோணிமேன மருவினது.

சுடர்மணிமாளிகைத் தோணிபுரத்தவன்.

(ப-ள்.) சுடர்மணி - சூடாமணி, மாணி - மாலி, கைத்தோன் - துதிக்கையினையுடைய யானையை, திரிபுரத்தவன் - திரிபுரத்தோன் என்க.

(பொ-பு.) என்னுச்சிக்குச் சூடாமணிமாலி எனமேல்வைத்த மாலினையுடையனு மாய் யாகத்தின்கண் வந்த யானையை எவ்வொழித்துப் போர்க்குத் தன்மையை யுடையவன்.

சூடாமணி யெனப்பாலது - சுடர்மணிஎனவும், மாலிஎனப்பாலது - மாலிஎனவும், தோல் எனப்பாலது - தோள் எனவுந் தோற்றது, மாலியுடையவன் - மாலி, தோல் - யானை.

பொன்னடிமாதவர் சேர்புறவத்தவன்.

(ப-ள்.) பொன் - பொன்னாற் செய்யப்பட்ட பாடக நூபுர காலாழிகள் முதலியவ மிடப்பட்ட, அடி - பாதம், மாதவர் - கன்னியர், சேர் - இனமாய் விளையாடுதல், புறவத்த வன் - திருப்புறவமென்கிற திருப்பதியில் வாழ்கின்றவன் என்க.

(பொ-பு.) பொன்னாற் செய்யப்பட்ட பாடக நூபுரத்திலேப் பாசங்களிலே யணிந் துள்ள கன்னியர் திரண்டு விளையாடும் புறவமென்னுந் திருப்பதியில் வாழ்கின்ற சிவன். புறவம் என்பதுஞ் சீகாழி.

க. தசமுக்கனெரிதர ஆன்றுசண்பையான்.

(ப-ள்.) தசமுக்கன் - தயவையுடையான், எரிதர - எரிவீச, ஊன்று - அழுந்து, வேகம், பையான் - படம்பொருந்திய பாம்பையுடையான் என்க.

(பொ-பு.) ஆத்தமாக்களிடத்துக் கருணை பிறங்கு பிடையுள்ளவன் அக்கினி வீசப் பட்டுத் திருவரையிலே அழந்தச் சாத்தியுள்ள விரிந்த படந்தியையுடைய பாம்பை அரை ருரணாக வுடையான்.

தசமுக்கனெரிதர ஆன்றுசண்பையான்.

(ப-ள்.) த - அது, சமுக்கன் - திரட்சி, நெரி - நேரானவர், தர - டுலி, ஊன்று - மாமி சம், தச - தூசு, அண்பையான் - விரித்துடுத்தான் என்க.

(பொ-பு.) எல்லாமிதந்து அந்தமாயுள்ள சிவஞானிகர் சூழாங்கு நேரிதாகிய குளியமாயுள்ள பொருளைத் தோற்றவித்துள்ளானுமாய்ப் புலியானது ஊன்பொருந்திய தோலாடையைத் திருவரையிலே விரித்துடுத்தவன். நேரி எனற்பாலது - நெரி எனக் க. தரக்கு எனற்பாலது - தர எனக் குறைந்தது. தூசு எனற்பாலது - தூசு ன்றது. பாயான் எனற்பாலது - பையானெனக்குறுகிப் பேரவியாயிற்று.

தசமுக்கனெரிதர ஆன்றுசண்பையான்.

(ப-ள்.) தசம் - தைசதம், உக - கெட, நெரி - எதிர்ப்பட்டவன்; தாம் - மலை, ஊன்று - வுளத்தடைத்தல், து - விசேஷஞானமுள்ளவன், சண் - சட்சமயம், பையான் - பயனு யுள்ளவன் என்க.

(பொ-பு.) ஆத்தமவிகாரமான அகங்காரம்போம்படி என்னநிலி வெதிர்ப்பட்டவன் கயிலாயமலையைத் திருவுள்ளத்தடைத் தெழுந்தருளியிருந்து ஆத்தமாக்கலா யிரக்கியா கின்ற விசேஷத்தை யுடையவனென் றேத்தும் சட்சமயங்களுக்கும் அவரவர் கொண்ட பயனாயுள்ளவன். நேரி எனற்பாலது - நெரியெனக் குறுகிநின்றது.

தசமுக்கனெரிதர ஆன்றுசண்பையான்.

(ப-ள்.) தசமுக்கன் - பத்துத் தலைகளையுடைய இராவணன், நெரிதர - முறிய, ஊன்று - அழுக்கிய, சண்பையான் - சண்பையென்னுந் திருப்பதியில் வீற்றிருப்பவன் என்க.

(பொ-பு.) பத்துத்தலையுள்ள இராவணன் முறியும்படி திருவிரவாலுடர்த்தவன் யா ரென்னில், சண்பையென்னுந் திருப்பதியிலே வீற்றிருக்குங் கடவுள்.

க. காழியானய னுள்ளவாகாண்பரே.

(ப-ள்.) காழியான் - கிலபெற்று கின்மலமான சித்தத்தையுடைய, யன் - பத்தரி டத்து, உள்ளவா - சத்தியம், காண்பரே - நோக்குவர் என்க.

(பொ-பு.) கிலபெற்றுமின்ற கின்மலமாகிய சித்தத்தையுடைய பத்தரிடத்துச் சத்தி யப்பொருள் விளையும்பொருட்டு ஞானகாட்டத்தனாலே அவர் க்குக் கடைக்கிழக்கின்றவன்.

காழியானய னுள்ளவாகாண்பரே.

(ப-ள்.) காழியான் - களங்கமுள்ளவன், நயனுள்ளவா - ஞானக்கண்ணுள்ளவாறு காண்பரே - கிலமையாக ணைப்பரே என்க.

(பொ-பு.) திருமட்டூற்றில் காங்குமுடியானது கருணையினினைத்து ஞானநாட்டத்தை யுடைய சிவஞானிகள் சிவஞானச்சொசு தன்னடியார்தே ஆங்காரத்தைத் தடுக்குமதே பணி யெனத் தமதறிவிலே கருதாநிற்பர்.

காழியானய னுள்ளவாகாண்பரே.

(ப-ள்.) காழியான் - விஷ்ணு, அயன் - பிர்மா, உள் - ஆ - அதிசயம், கண் - கருதுதல், பரே - அன்னியம் என்க.

(பொ-பு.) விஷ்ணுவும் பிர்மாவும் இருமுடியும் திருவடியும் காணும்பொருட்டு வராக முள் அன்னமுமாகக் குறி வடிவமொண்டார் ஐயோ உள்பாபடி கருதிச் சிவனைப் பெருமல் அவர் கருதிய தேவதெய்வங்களில், அன்னியமே கண்டனர். கண் என்றபாலது - காண் என நீண்டது.

காழியானய னுள்ளவாகாண்பரே.

(ப-ள்.) காழியான் - காழிப்பதியிலுள்ளான், அயன் - ஐயன், உள் - என்ன லுண்டான, அவர் - ஆசை, காண்பரே - தரிசிப்பரே என்க.

(பொ-பு.) எவ்வொருட்டார் அழிபெண்ணுத் திருப்பதியைப் படைத்தானே என்னை யானே எந்தாசையை சீர்ச்சொன்ன விருவர்களுந் தான்குந் தேடுந் தேட்டப் பிறிவின் மயங்கத்திலே தெட்டமிழித்துத் தோன்றாநிற்பவனை தேடி மறத்தலொழிந் தேவ்வாறு காண்பர்.

கக. கொச்சையண்ணலைக் கூடகிலாருடன்முடரே.

(ப-ள்.) கொச்சை - அறியாமையைப் பொருந்தியுள்ள ஆணவமலம், அண்ணலை - பொருந்தாதலை, கூடகிலார் - மாறுபட்டார், உடல் - உடலாலே, முடரே - முடரே என்க.

(பொ-பு.) ஆணவமலத்தோடு கூடியுள்ள மயக்கத்துடன் மாறுபட்டோர்கள் மாயா தலவாஸு மந்திரதலவாஸு மறைக்கப்பட்டார்கள். முடார் எனப்பலது முடர் எனக் குறுகி யின்றது.

கொச்சையண்ணலைக் கூடகிலாருடன்முடரே.

(ப-ள்.) கொச்சை - புலாந்நாற்றம், அண்ணல் - அணுகுதல், கூடகிலார் - மனம் பொருந்தாமல் டாதார், உடல் முடரே - சரீரத்தைப் புடைப்பரே என்க.

(பொ-பு.) புலாந்நாற்றத்தைப்பொருந்திப் வழுக்கு மெய்யைப் பொய்யென்று மனம் கொள்ளாமட்டாமல் அதுவே தாமது நிலைபெற்ற ஒருவாந் தினைத்துத் தவிரையாலே யுடம்பைச் சூழப்பட்ட பொருத்தருந்.

கொச்சையண்ணலைக் கூடகிலாருடன்முடரே.

(ப-ள்.) கொச்சையன் - பேதைத்தன்மையையுடைய மச்சியகந்தி, நிலை - புலப்படா நின்ற அவனது நலத்தைக்கருதி, கூட - சரீரம், அகிலஞ் - அகிலமணம்பொருந்திய, உடன் - அத்தன்மையாருடன், டரே - மெய்க்குமாயு, பண்ணினது அது பொருதுதல் என்க.

(பொ-பு.) பேதைத்தன்மையையுடைய மச்சியகந்தியினுடைய நலத்தைக்கொள்ளும் பொருட்டு அவனது சரீரமெல்லாம் சுகந்த பொய்க்கும்படி யவருடனே பொருந்திய பராசரானுகி மகா விருடிவந்து சிவனைப்பொருந்தி யருச்சிக்கப்படுதலால்.

கொச்சையண்ணலைக் கூடகிலாருடன்முடரே.

(ப-ள்.) கொச்சை - கொச்சையாகிய பாசரன்போலுள்ள கொச்சையென்றிற் திருப்பதி, அண்ணலை - கந்தாவை, கூடகிலார் - நேர்ப்படமாட்டார், உட்தல் - உள்ளு தல், முடரே - அந்தகாரகிறந்த போதத்தையுடையவரே என்க.

(பொ-பு.) பராசரமுனிவரை பூசிக்கப்பட்டு அவன்பெயரால் பெயர்பெற்றுள்ள கொச்சை நகரென்னும் திருப்பதியிலே எழுந்தருளியிராவின்ற தலைமையோனை உள்ள படி தரிசனம்பண்ணி வழிபடமாட்டார்கள்து நினைவு எவ்வாறுக்குமென்னில், மழைக்காலிருளும் வெளிதென இருண்ட மயக்கத்தையுடைய ஆணவபோதமாயிருக்கும்.

கஉ. கழுமலரு

கவுணியன்கட்டுரை.

(ப-ள்.) கழுமல் - மிகுதிப்பட்டதும், அமுது - செலம், பதிக்க - விளைவிக்க, உள்நி - உள்ளநீ, கட்டு - வடிவாகக்கட்டுண்டல், உரை - தேய்தல் என்க.

(பொ-பு.) மிகுதிப்பட்ட தோஷமாயுள்ள சுக்கில சுரோணிதமாகிய இருவகைநீரின் கண். பதிந்து விளைதற்குள்ள நீயுமா யந்தக் கருப்பாகைய நீரின்கண்ணே ஓரமுதலாகிய அவயவமாகத் தோற்றிப் பூமியின் கண் செனித்துப் பரிணமித்துப் பின்பு தேய்ந்து மரிக்கின்ற சென்மத்தையும், பரிணமித்தல் - வேறுபடுத்தல்.

கழுமலமுதுபதிக் கவுணியன்கட்டுரை.

(ப-ள்.) கழு - கழுவுப்படும், மலம்உது - ஆணவமலமு மற்றதனுடன் சுட்டிச்சொல்லப்பட்ட மாயாமலத்தையுங் கண்மலத்தையும், பதி - பாதி, கவுணி - உள்ளே அகப்படுத்திக் கவுளிகரித்துக்கொள்ளுதல், அன்சண் - ஆக்துமாவின்னிடத்து, நுரை - இறைவரென்க.

(பொ-பு.) கீழ்ச்சொல்லிப்போந்த சென்மத்தையுங்கழுவி மலத்திரயங்கோயுங் கழுவா நிற்கும். (என்றபதம்கிர்க. இனிச் சிவனது நாமமுரைக்கற்பாற்று) தனது பாதியாகிய திருவருளிலே என்னை யகப்படுத்திக் கவுளிகரித்துக்கொண்ட ந்த அருள்வழியாக என துடத்தி விடையறமல் வாழும் தன்னை யெனக்குத்தந் தடிமை சூலயாம லெக்கண்ணும் விட்டு விளங்குங் கர்த்தர், பாதி எனற்பாலது - பதியெனக் குறுகிநின்றது.

கழுமலமுதுபதிக் க. 'ன்கட்டுரை.

(ப-ள்.) கழும - மயக்கம், அலம் - அலக்கண்படுத்தல், அமுது - அமுதம், பதி - கர்த்தர், க - கிரக, உணியன் - உண்ணப்பட்டவர், கட்டு - விளக்கம், உரை - பொன் என்க.

(பொ-பு.) மாயாமயக்கத்தின்கண்ணே மயங்கிப் பெத்தமுத்தி யிரண்டுந் தெரியாமல் திண்டாடப்பட்ட மலபோதர்க்கு அமுதம்போன்று அரிதாயுள்ளவனுமாய் விட்டு விளங்கப் படாநின்ற பொன்னுருவையுடையவனுபச் சிருஷ்டிக்குக் கர்த்தராவாகிய பிரமனது சிவக் கபாலத்திலே பிச்சைகொண்டு நுகருங் கருணையானதே.

கழுமலமுதுபதிக் கவுணியன்கட்டுரை.

(ப-ள்.) கழுமலமுதுபதி - கீழ்சொன்ன பதியின்கண், கவுணியன் - கவுணியகோத்திரத்தவந்தமறையோனாகியான், கட்டு - காட்டு, உரை - உரைப்பீராக என்க.

(பொ-பு.) திருக்கழுமலமென்னும் மூவாய் பழங்கிழமைப் பன்னிரு பெயர்பெற்ற அனுகுலமாகிய பதியிடத்துக் கவுணியகோத்திரத்திலே தோன்றப்பட்ட யாழ் கிவே திக்கப்படும் காட்டாகிய இப்பாடலைக் கீழ்ச்சொன்னவற்றினுமலத்திரயங்களிலும் அழுந்தா லின்ற ஒருத்தராகிலும் பலராகிலும் உரைசெய்தார் உயர்ந்தாரோயாதலா லிப்பாடலை யிடைவிடாம லுரைசெய்வீராக. காட்டு என்பது - கட்டெனக் குறுகிநின்றது.

அநுபந்தம்

கஉஅ. திருவெழுக்கூற்றிருக்கைத் திருவுள்ளக்கருத்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒருருவாயினை-என்றது. எல்லாத்தத்துவங்களையும் கடந்து வாக்குமனாதிதருக்கு மெட்டாமலிருந்துள்ள தஞ்சுருபந்தான் பஞ்சகிர்த்தியங்களையும் நிகழ்த்தவேண்டி நின திசையா வெடுத்தற்கொண்டிருக்கும் திருமேனியை என்றவாறு.

மாணங்காரத்திரியல்பாய்-என்றது. மாணென்பது-சத்தி-யாங்காரத்திரியல்பாய் தம் சத்தியைப்பொருண்டு சர்வாணுகிரகமான பஞ்சகிர்த்தியங்களை நடத்தவேண்டிச் சத்திவிவ மாகிய விண்ணிருவாயினை என்றவாறு.

ஒரு-என்றது. அந்தச் சத்தியுடனே கூடி யொன்றாகிவின்றனை என்றவாறு.

விண்முதல்பூதல மொன்றியமிருகட ரும்பர்கள்பிறவும் படைத்தளித்தழிப்ப மும் மூர்த்திகாராயினை-என்றது. ஆகாசமுதலாகப் பூமியிருகவுள்ள பஞ்சபூதங்களையுஞ் சத்தி ராதித்தர்களையும் தெவர்களையு மன்றமுள்ள ஆத்மாக்களையும் படைக்கைக்கும், காக்கைக் கும், அழிக்கைக்கும், பிரமா-விஷ்ணு-ருத்திரரென்கிறதிரிமூர்த்திகளுமாயினை என்றவாறு.

திருக்கரோடொருவனாகி நின்றனை-என்றது. பிரமாவையும் விஷ்ணுவையும் மிடத்தி னும் வலத்தினும் அடக்கிக்கொண்டு ஏகமாய்த் திரிமூர்த்தியாகி நின்றனை என்றவாறு.

நூரால்நீடி நுழங்குலிரண்டு முப்பொழுதேத்திய நால்வர்க் கொளிரெறி காட்டினை - என்றது விருஷங்குளந்தெல்லார் தலைமையாயிருப்பதொரு வடவிருகத்தி னீழிலே யெழுந்தருளியிருந்து நின்றுநிபு ஆதிராதங்களை புதய-மத்தியான-மத்தமனமென்கின்ற மூன்றுகால ம் தேர்த்திரளுசெய்யாவின்ற அகஸ்கியன்-புலத்தியன்-சனகன்-சனநகுமார னென்றும் நால்வகையிருக்கருக்கும் தஞ்சுருபமான திருமேனியைக் காட்டியருளினே என்றவாறு.

நாட்டாய்நாடுகக்கோட்டினை-என்றது. பிரமா முதலாயிருந்துள்ள ஆத்மாக்கள் ரூப மென்றும் புலத்திலே சர்வ பதார்த்தங்களையும் காணுதபடியாலே சந்திராதித்தர்களையு ம்க்கிரியையு மூன்று கண்ணாகக் கொண்டருளி அந்தகாரமான விருளையோட்டினை என்றவாறு.

இருதுவாரவமோடொருமறிகுடினை-என்றது. பெரிதாகிய கங்கையையு மொப்பில் லாத பாம்பினையு மொருகாலத் தினுமுறிராத பிறைக்கண்ணியைவுஞ் சூடியருளினே என்ற வாறு.

ஒருதாமராயின்மூலிலைச்சூல நாற்கான்மான்மறியைந்தலை யாவமேந்தினை - என்றது. பின்னவாயிருந்துள்ள ஒரு காப்பினையும் ஈருகின்ற கூர்மையினையும் பிரமா-விஷ்ணு-ருத் திரரென்கிற மூன்றுமூலியினையுமுடையதொரு சூலத்தினையும் இருக்கு-யசர்-சாமம்-அதர் வன்மென்கின்ற நானுதவையும்களையும் நானுகாலாயிருந்துள்ளதொரு மான்கன்றினையும், பூர்பஞ்சாட்சரங்களையு மஞ்சதலையாகவுடையதொரு மகர நாகத்தினையும் அலத்தங்களிலே தரித்தருளினே என்றவாறு.

காய்த்தநால்வாய் மும்மத்தத்திருகோட் டொருகரியீடழித்தரித்தனை-என்றது. தன் னீழிலைக் காய்த்தக்க கோபத்தினையும் தொங்கும் வாயினையு மிரண்டு கொம்பினையு மு டையதொரு ஒப்பில்லாத ஆனையினுடைய பெலங்களையெல்லாக் கெடுத்து உரித்துப் பேரூர்த்தனை என்றவாறு.

ஒருதனுவிருகால் வளையவாங்கி முப்புரத்தோடு நாளிலமஞ்சக் கொன்று தலத்துறு மவுணரை யறுத்தனை-என்றது. ஒப்பில்லாதபொன்மலையாகிய வில்லையிருதலையும் வளைய வாங்கி அஸ், வை, ய, எ-று.

ஐம்புலநாலா மந்தக்காண முக்குணமிருவளி யொருங்கியவானோ ரோத்த நின்றனை என்றது. சத்த-பரிச-ரூப-ரச-கந்தமெனப்பட்ட ஐம்புலங்களையும், மனம்-புத்தி-யாங்கார-சித்தமென்கின்ற அந்தக்காணங்கள் நான்கினையும், ராசத-தாமத-சாத்துவித மென்கின்ற மூன்று குணங்களையும், பிராணன்-அபானனென்கின்ற விரண்டு வரபுவையும், மூலாதா ரத்திலே யொடுக்கிக்கொண்டு ஏகாக்கிரசித்தராயிருந்துள்ள தேவர்களேத்த நின்றனை என்றவாறு.

ஒருங்கியமனத்தோ டிருபிறப்போர்ந்து முப்பொழுது குறைமுடித்து நான்மறை யோதி ஐவகைவேள்வி யமைத்தாறங்க முதலெழுத்தோதி வான்முறை பயின்றெழுவான் றனைவளர்க்கும் பிரமபுரம்பேணினே-என்றது. ஆகாரம்-ரித்திரை-பயம் - மைதுனமிவற் றில் செல்லுகின்ற மனத்தைப் பரமேசுவரனுடைய ஸ்ரீபாதங்களிலே யொருக்கி முண்ட தாம் மாதாவின் உதாரத்திலேபிறந்த பிறப்பும், உபநயனத்தின்பின்பு உண்டான பிறப்பு மாகிய இரண்டையும் விசாரித்துமூன்றுசந்தியும், செபதர்ப்பண-அனுட்டான-ஓமங்களை யு முடித்து, இருக்கு-யசர்-சாம-அதர்வணமென்கிற நாலுவைதங்களை யுமோதி, சிவபூசை- குருபூசை-மகேசுரபூசை-பிராமணபோசனம்-அதிதி-புசிப்பு என்கின்றவைந்து வேள்வி யு முடித்து, ஒதல்-ஒதுவித்தல்-வேட்டல் - வேட்பித்தல்-ஈதல்-ஏற்றல் என்னுமாறங்கங்களை யும் நடத்தி இவைகளுக்கு முதலாயிருந்துள்ள பிரணவத்தை யு பூச்சரித்துத் தேவலே, கத்திலுள்ள தேவர்களுக்கு மலிகொடுத்து மழையைப் பெயவிக்கும் பிராமணராலே பூசிக் கப்பட்ட பிரமபுரமே திருப்பதியாக வெழுந்தருளியிருந்தனை என்றவாறு. ஆறங்கமாகவன்- மந்திரம்-வியாகரணம்-கிசண்டு - சந்தோபிதம்-நிருத்தம்-சோதிடம் இவ்வாறு வழங்கப்படு கின்ற முறையொன்று.

அறுபதமுாலும் வேணுபுரம்புலிரும்பினே-என்றது. அறுகாணுடைய வண்டுகளிரை பாடும் பொழில்சூழ்ந்த வேணுபுரமென்பதே திருப்பதியாக எழுந்தருளினே என்றவாறு. வேணுபுரமென்பதற்குக்காரணம்-வேணு என்பானொரு இந்திரனுடன் கெசமுகனைன் பாடுற வசான் வந்து புத்தம்பண்ண வவனுடனேபொருது அபசெயப்பட்டுப் பிரமபுர மென்னு முன்சொன்ன பதியிலேவந்து பரமேசுவான் திருவடிகளிலே தம்பிரானே யடி யேனுக் கமைத்தருளின சுவர்க்கலோகத்தைக் கசமுகன் சங்கரிக்க அவனுடன் புத்தப் பண்ணி அபசெயப்பட்டுப் போந்ததென்று விண்ணப்பஞ்செய்து பூசிக்கையாலே தம்பீ ரானுக் கணேசுரனைத் திருவுளத்தடைத்து வாராய் கணேசுரனே கசமுகன் வர்பாசாத் முடையவன் ஒருவராலு மவனைச் செய்க்கப்போகாது நீயுமவன் வடிவாகச்சென்று உன் வலக்கொம்பை முறித்தெறிந்து அவனைக்கொன்று வேணுவென்கின்ற இந்திரனைச் சவா க்க லோகத்திலே குடிபுக விட்டுவாவென்று திருவுளம்பற்றக், கணேசுரனு மவன் வடி வாகச்சென்று தன் வலக்கொம்பை முறித்தெறிந்து அவனைபுகொன்று வேணுவென் கின்ற இந்திரனையும் சுவர்க்கலோகத்திலே குடிபுகவிட வுண்டானதென்க.

தேவர்கள் முன்பு புகலிடமென்று குதலால் திருப்புகலியென்பதே திருப்பதியாக எழுந்தருளியிருந்தனை என்றவாறு. தேவலோகமான மொரபதியைச் சூரபத்மா என்பானொரு வசான்வந்து சங்காரம்பண்ண வ்னுடனே தேவேந்திரன் முதலாயுள்ளார் பொருது அபசெயப்பட்டு புத்தத்தை யொழித்து இனி நமக்குப் பரமேசுவான் ஸ்ரீபாதமொழிய, புகலிடமில்லையென்று வேணு ராத்திலேவந்து பரமேசுவரனைத் தெண்டம்பண்ணி யவனுலுண்டான கலிகைகூறு

விண்ணப்பஞ்செய்து எங்களை ரக்ஷித்தருளவேண்டுமென்னப் பரமேசுவரனும் சுப்பிரமணியனார் திருவுளத்தடைத்து வாராய் சுப்பிரமணியனை நீ ஆறமுகம் பன்னிரண்டு கையுமாகப் போய்ச் சூரபத்மாவையுஞ் செய்துத் தேவலோகத்திலே தேவர்களையும் குடிபுகுதவிட்டுவாவென்று வருகைகாரணம்.

பொங்குநீர்க்கடல்மூழ் வெங்குருவிளங்கினை-என்றது. மிகவுங் கோபிக்கப்பட்ட கடல்கூழ்ந்த வெங்குருவென்றதே திருப்பதியாக எழுந்தருளியிருந்தனை என்றவாறு. லோகங்களுக்கெல்லாம் தேவகுருகிய பிரகல்பதிபகவான் என்னையொழிந்து கர்த்தாவண்டோவென்று மனோகொர்வஞ் சொல்லுகையாலே பரமேசுவரனும் இவன் மகாகொர்வியாயிருந்தா னிவற்றைய கொர்வத்தை யடக்கவேண்டுமென்று திருவுளத்தடைத் தருளித் தேவர்க்குஞ் குருகிய அழிகாரத்தை மாற்றியருளப் பயப்பட்டுப் புகலியென்கின்ற திருப்பதியிலேயேயாய் பரமேசுவரனாத் தெண்டம்பண்ணி அடியேன் செய்த அபராதங்களைப் பொறுத்தருளி படிபெனை ரட்சித்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்யத் தம்பிரானும் நீ மகாவேகியாயிருந்தாயென்று திருவுள்ளமாய் முன்புபோலே தேவர்களுக்குக் குருவகிய வதிகாரத்தைபுக் கொடுத்த காரணத்தால் வெங்குரு என்கின்ற பெயருண்டாயது.

பாணிமூவுக்கும் புதைபடுமெய்தந்த தோணிபுரத்துறைந்தனை - என்றது. பாணி யென்பதில் பூலம்பிரமமாய்ப் பூமி-அந்தர-சுவர்க்க மூன்றுலோகங்களையும் புதைப்ப அனுசுச் சங்காரம்பண்ணி யருளிப்பதின்மேலே தோணிபோலமித்த வெங்குருவகிய தோணிபுரமென்றதே திருப்பதியாக வெழுந்தருளியிருந்தனை என்றவாறு.

தொலையா விருகிடுவாய்த புத்தாராயேயந்தனை-என்றது. யதுகொடுத்துத் தொலையுந் சங்கதி-பத்மவிதியென்று சொல்லப்பட்ட இரண்டு கிதி களும் பூவுத்தாராயுந் பூசிக்கையிலே திருப்பூத்தாராயென்னப்பட்ட திருப்பதியிலே எழுந்தருளியிருந்தனை என்றவாறு. ஒரு காலத்துத் தொலையாத வரத்தைப் பெறுவது காரணமாகத் திருத்தோணிபுரத்திலேவந்து தம்பிரானைப் பூசிக்கவி லுங்களுக்கு வேண்டுவ தென்னென்று கேட்டருள, தம் பாரனை அடியோங்களுக்கு எல்லாந் காலங்களுந் தொலையாமல் கொடுக்கத்தக்க வரத்தைப் பிரசாதித்தருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவ்வாறே தொலையாத வரத்தையுங் கொடுத்தருளி மகாசங்கரத்தினுந் தம்முடைய ஸ்ரீ அந்தங்களிலே தரித்தருளும் வரப்பிரசாதமும் கொடுத்தருளினதால் பூத்தாராயெனப் பெயருண்டாயது.

வரபுரமென்றுணர் சிரபுரத்துறைந்தனை-என்றது. வரத்தைத்தருவதான புரமென்றுணர்த்தக்க சிரபுரமென்பதே திருப்பதியாக எழுந்தருளியிருந்தனை என்றவாறு-தேவர்களும்-பிரமா - விஷ்ணுக்களுமாகக்கூடி அமிர்த்தத்தைபுண்டாக்கித் தேவர்களை யிருத்தி விஷ்ணுபகவான் அமிர்தம் படைத்துக்கொண்டு வருகிறவேளையில் ராகு கேது வென்கின்ற இரண்டு பார்பும் கூடிக்கரத்திருந்து அமிர்தபானம் பண்ணுவதாக இருப்பது கண்டு விஷ்ணுபகவான் அமிர்தம்படைத்துவருகின்ற சட்டுத்தைக்கொண்டு தலையறவெட்டு வடியா லுடலிழந்து நாகவிரண்டும் நம்முடல் தாக்கடவான் பரமேசுவரனொழிய வேறே யில்லையென்று திருப்பூத்தாராயிலே வந்து பரமேசுவரனை நோக்கி யிரண்டு சிரங்களும் பூசித்தவால் சிரபுரமென்று பெயருண்டாயது.

ஒருமையெடுத்த விருகிடுவரக்கன் விறல்கெடுத்தருளின என்றது. பெருமையுள்ள விலையமென்னும் பேரையுடைத்தாய் உனக்கே ஆலமமாயிருப்பதொரு வெள்ளிமலைஊயெடுத்த பெரிய புரபெலங்கொண்ட ரவணனுடைய கர்வத்தைக் என்றவாறு.

புறவம்புரிந்தனை-என்றது. பிரசாபதி யென்கின்ற பிரமவிருஷி-கவுதம ரிஷியை நோக்கி நீ ஸ்நிஃபோகத்தைக் கைவிடாமலிருக்கிறவனல்லவோவென்று தூஷிணிக்கையாலே, கவுதமரிஷியும் பிரசாபதிபகவானைப்பார்த்து நீ புறவென்னும் ஒரு பக்ஷியாய் நாமாமிசம் புசிப்பாயாகவென்று சபிக்கப் பிரசாபதியும் ஒரு புறவாய்ப் போய்ப் பல விடத்தினும் நாமாமிசம் புசிக்கையிலே யொருநாள் மாமிசத்தேடிச் சோழவமிசத்திலே யொரு ராசா தினசரிதானு யிருக்கிறவிடத்திலே யிந்தப் புறவாகிய ரிஷியும்போய், ராசாவைப்பார்த்து எனக்கு அதிக தாகமாயிருக்கின்றது சற்று நாமாமிசம் இடவல்லையோ வென்ன, ராசாவு முனக்கு எவ்வளவு மாமிசம் வேண்டுமென்னப் புறவு முன் சரீரத்திலே ஒன்றுபாதி தாவேண்டுமென்ன, ராசாவும் தன் சரீரத்திலே யொன்று பாதி யரித்திடப் புறவுக்கு நிறையப்போதாமல் சர்வமாமிசத்தையும் மரித்திட்டு ராசாவுக்கு சேர்த்து விழ, இந்தப் புறவாகிய பக்ஷியும் நமக்குத் தன் சரீரத்தை யரித்திட்டுப் பிழைப்பித்த ராசா சரீரம் பெறும்படி யெவ்வனையென்று விசாரிக்குமளவில், பரமேசுவர னொழிய வேறில்லையென்று சொரத்திலேவந்து பரமேசுவரனை நோக்கி அர்ச்சிக்கப், பரமேசுவர னுத் திருநுளத்தடைத்தருளித் தம்பிரானே யடியேன் தாகத்திரத் தன் சரீரத்தை யரித்திட ராசாவுக்கு முன்போலே யுடலும் பிரசாதித்து அடியேனுக்கு மிந்தச் சாபதோஷம் உண்டென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ராசாவுக்குச் சரீரமுங்கொடுத்துப் புறவுக்கு ரப்பிரசாதத்தையும் பிரசாதித்துச் சாபதோஷமுமாற்றியருளிப் புறவும் பூசிக்கையாலே புறவென்கின்றதே திருப்பதியாக வெழுந்தருளி யிருந்தனை என்றவாறு.

முந்நீர்துயின்றோ னுன்முகனறியாப் பண்பொடுகின்றனை - என்றது. ஆற்றநீர்-வேற்றநீர்-ஊற்றநீர் என்று சொல்லப்பட்ட முந்நீராகிய சமுத்திரத்திலே துயிலாரின்ற நாராயணனும் நாலுமுகத்தினையுடைய பிரமாவும் மடியு முடியுந் தேடற்கரிதாய் நின்ற பண்பினையுடையயா யெழுந்தருளி யிருந்தனை என்றவாறு.

சண்பையமர்ந்தனை-என்றது. தூர்வாசமகாரிஷி யாசீர்மத்தே கிருஷ்ணாவதாரத்திலுள்ள- கோபாலப் பிள்ளைகளெல்லா மிந்த இருஷியை அசங்கதித்துத் தங்களிலே யொருவனைக் கொர்ப்பினியாகப் பாவித்துச் சென்று, இவன்பெறுவது ஆனோபெருவென்று அந்த இருஷியைக் கேட்கையாலே, அவர் கோபித்து இவன் பெறுவது மல்ல பெண்ணுமல்ல உங்கள் வமிசத்தானாயெல்லாஞ் சங்கரிகளைக்கு ஒரு இருப்புலக்கை பிறக்கக்கடவதென்று சபிக்கையாலே, அவன் வயிற்றிலிருந்து ஒரு இருப்புலக்கை விழ அந்தச் சேதியைக் கிருஷ்ணன்கேட்டுத், தூர்வாச மகாரிஷி சாபத் கேவலமல்லவென்று அந்த இருப்புலக்கையைப் பொடியாக அராவ், அந்தப்பொடியைச் சமுத்திரத்திலேபோட, அராவதுலக்குப் பிடிபடாத ஒரு வேப்பம்விதைப் பிரமாணமுள்ள யிரும்பை ஒருமீன் விழுங்கி, ஒரு வலைக்காரன் கையிலே யகப்பட்டது. அதின் வயிற்றில் கிடந்த இரும்பைத் தன்னம்புத் தலையிலே வைத்தான் மறுமுன் சமுத்திரத்திற் போட்ட யிரும்புப்பொடிகளெல்லாம் அலைபுடனேவந்து கரைசேர்ந்து சண்பையாக முளைத்துக் கதிராய் நின்றவிடத்திலே, கோபாலருமாரர்கள் வினையாடி வருவோமென்று இரண்டு கையாகப் பிரிந்துசென்று அந்தச் சண்பைக்கதிரைப் பிடுங்கி யெறிந்துகொண்டு அதனுலே பட்டு விழுந்தார்கள். இதைக் கிருஷ்ணன்கேட்டு இதனாலே நமக்கு மாணமாயிருக்குமென்று விசாரித்து, ஆலினமேலே யொரு இலையிலே யேகாசனமாக ஒருபாதத்தை மடித்து ஒரு பாதத்தைத் தூக்கி யமர்ந்திருக்கிற விடத்திலே, அந்த மீன் வேடன் பக்ஷிசாலங்களைத்தேடி வருகிறபோது தூக்கியபாதத்தை யொரு செம்பருந்திருக்கிற தாகப் பாவித்து அந்த அம்பைத் தொடுத்தெய்யக், கிருஷ்ணனும் பட்டுப் பரமபதத்தை உண்டாக்கி, இந்தச் சாபதோஷம் தூர்வாசமகாரிஷியைச் சென்று நலிகையாலே யிந்தச் சாபதோஷத்தை நீக்கப்பரமேசுவரனை நோக்கி அர்ச்சிக்கப் பரமேசுவரனுத் திருவுளத்தடைத்தருள், இடருஷியுந் தெண்டமபண்ணத் தம்பிரானே அடியேனுடைய சாபத்தாலே

திருஷ்ணனுடைய வமிசத்திலுள்ள கோபாலரெல்லாருஞ் சண்பைச் சுதிரிகளால் சங்கராப் படுகையாலே அந்தத்தோஷ மடியேனைவந்து நலியாதபடி திருவுளத்தடைத்தருளி ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்யத் தூர்வாசமகாரிவிக்குச் சண்பைச் சாபத் தினுலுள்ள தோஷத்தை நீக்கிச் சண்பைமுனியென்கின்ற நாமத்தையுந் தரித்துருளிச் சண்பையென்கின்றதே திருப்பதியாக வெழுந்தருளி யிருந்தனை என்றவாறு.

ஐய நமமணரு மறுவணக்கத்தோரு மூழியுமுணராக் காழியமந்தனை - என்றது வேதாசுமபுராண சாத்திரங்களிலுள்ள பலத்தையிலையென்று ஐயமுற்றிருக்கின்ற அமணரும், கைப்புப் - புளிப்புக்-கார்ப்புத்-துவர்ப்பு - கூர்ப்புத் - தித்திப்பு என்கின்ற அறு வகை ரசங்கோயு முச்சிக்குமுன்னே புசிக்கிறதே பொருளென்றிருக்கிற புத்தரு மூழி காலத்தா மறியாமல், மிகவுங் காளிதமான விஷத்தையுடைய காளியென்கின்ற நாகம் பூசிக்கையாலே சிகாழியென்கின்றதே திருப்பதியாக வெழுந்தருளி யிருந்தனை என்ற வாறு.

எச்சனேழிசையோன் கொச்சைபை மெச்சின - என்றது. குரல்-துத்தங் கைக் கிளை உழையிளி-விளரி-தாரம்-என்பதேழிசை. குரலாவது - சங்கத்தொளி, துத்தமாவது - ஆன்மீ-ன்பிளி, கைக்கிளையாவது - குதிரையின் குரல், உழையாவது - மானின் குரல், இளியாவது-மயிலின் குரல், விளரியாவது-கடலோசை, தாரமாவது - காடையின் குரல், என்றும் நாதங்கலையுமெச்சின, மகத்தான இருபுகள் எல்லாரினும் விருத்தராயுள்ள பராசரப் பிரமரிவிபானவர் மற்ற ரிவிசனெல்லாரையும் நோக்கி நீங்கள் சமுசாரிக னொழிப விரத்ததை யனுஷ்டிப்பாரிலையென்று அவர்களைத் துஷிக்க, அவர்களும் நீ மச்சகந்தியைப்புகுண்டு மச்சகந்தமு முன்னப்பற்றி விடாம லனுபவிப்பாயென்று சபிக் கையாலே, அந்தச் சாபத்தின்படியோய் மச்சகந்தியைப்புகுண்டு அந்தத் தூக்கந்த மிவ ரைப்பற்றி யொருயோசனை தூரம் தூக்கந்தித்தபடியாலே, இது போக்க வல்லவர் பாமே சுவரனை யொழிய வேறிலையென்று சிகாழியிலேவந்து பாமேசுவரனை அச்சிக்கப் பா மேசுவரன் உணக்குவேண்டினதென்னென்று கேட்கத்தம்பிரானே அடியேனைப்பற்றின தூக்கந்தத்தை விடுவிக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய தம்பிரானுயிலவென்ன கொச்சைமுனிபோ என்று திருவுளமாயிவன்மேற் பற்றின தூக்கந்தத்தையும் போக்கிச் சுகந்தத்தையும் பிரசாதித்தருளிக் கொச்சை யென்கின்ற சந்தானநாமத்தையுந் தரித்தரு ளிக் கொச்சை யென்கின்றதே திருப்பதியாக வெழுந்தருளி யிருந்தனை என்றவாறு.

ஆறுபதமுமைந்தன்குஷ்விய மறைமுதல்நான்கு மூன்றுகாலமுந் தோன்றலின் தனை - என்றது. பிரத்தி-பிரத்தியாகாரம் - துல்லியம் - துல்லியாதீதம் - வித்தை-அவித்தை யென் கின்ற ஆறுபதங்களும், ஆசு-மதூரஞ்-சித்திரம்-வித்தாரம்-விரையம்-என்கின்ற வைந்தம், இருக்கு-யசர்-சாமம்-அதர்வணமென்கின்ற நாலுவேதங்களுஞ், செல்காலம் - வருகாலம்- விகழ்காலமென்கின்ற மூன்றுகாலமுந் தோன்றலின் மூர்த்தியாயின என்றவாறு.

இருமையினொருமையும்-என்றது. சத்தி சிவங்களாயிருந்துள்ள இரண்டொன்றாய் அர்த்தஞ்சிவமாய் யிருந்துள்ளதை என்றவாறு.

ஒருமையின்பெருமை என்றது. தானே யொரு எல்லையில்லாத சிவமாயிருந்துள் ளதை என்றவாறு.

மறுலிலாமறையோர் கழமலமுதபதிக் கவுணியன் கட்டுரை கழமலமுதபதிக் கவுணிய நறியுப் - என்றது. மறுவற்ற பிரமவமிசத்தில் தோன்றித் தீக்கைகளாலே மலத் தைக் கழுஉப்பட்ட கவுணியர் கோத்திரத்திலேவந்த சிகாழிப்பிள்ளை கட்டுரையைவிரும்

பிக் கழுமலமென்கின்ற மூதுபதியிலே யெழுந்தருளினை. கம்மென்கின்ற பிரமசிரசிலே உண்கின்றவனே அறியும் என்றவாறு.

அனைய தன்மையை யாதலின் - என்றது. அத்தன்மையாகிய வியல்பினை யுடையை யாதலின் என்றவாறு.

கின்றனை நினையவல்லவரில்லை நீணிலத்தே-என்றது. கின்றனை நினைக்க வல்லார்களுக் குப் பிறப்பில்லை என்றவாறு.

திருச்சிற்றப்பலம்.

உரை முற்றியது.

திருவெழுக்கூற்றிருக்கையில் - வெங்குருவிளங்கினை என்பதற்கு தேவகுருவினால் பூசிக்கப்பட்டதென்று உரையிலிருக்கின்றது. சீகாழிப்புராணத்தில் - வெங்குருவான அத் தியாயத்தில், அசுரகுரு பூசித்ததாக சொல்லப்படுகின்றது. இங்ஙன மிருக்கின்றமையால் உரைகாரர், புராணத்தின்படி யெழுதியிருந்தது பிற்கால மொன்றைப்பார்த்து தொன் றெழுதினவர்களால் பிறந்துவிட்டதோ யாதோ தெரியவில்லை.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்

மூன்றுதிருமுறையின்

பாட்டு முதற் குறிப்பகராதி.

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
அ		அடிபுல்குபைங்கழல்	254	அத்தியினீருரிமுடி	238
		அடிபுடி காண்கில	146	அத்தியினுரி தனையழ	333
		அடிமுடிமாலபன்	263		461
அகமலியன்பொறிதொ	80	அடியராயினீர்சொல்	393	அந்தணர்களான	228
அகலமார்தரை	491	அடியவர்சூழமிடவவனி	164	அந்தணர்வேவன்வியும்	333
அகனாமர்ந்தவன்	175	அடியவர்தொழுதெழ	350	அந்தணல்லாரகன்காழி	313
அக்கரந்தேசர்தரு	279	அடியாரந்தபைங்கழலு	254	அந்தணளர்தந்	127
அக்கரவரையினாறி	368	அடியிணைகண்டிலன்	154	அந்தணுளர்புரியு	439
அக்கரவ்வணிகில	285	அடியிரண்டோருடம்	357	அந்தண்காழிப்பந்தன்	399
அக்கிருந்தவாரமு	286	அடித்தெத்தகத்தியோடு	312	அந்தண்காழியருமறை	403
அக்கிணைடாவரை	453	அடையரிமாவொடு	350		40
அக்குலமரையினர்	468	அடையலர்தொன்னகர்	508	அந்தண்புனல்வவகை	120
அக்கனையகங்கை	433	அடையலர்புரஞ்சிறி	395	அந்தண்பூங்கச்சி	199
அக்கநிரொளியின	462	அடையாதவர்மூவெயில்	50	அந்தணமதிசெஞ்சடை	437
அக்கமகாசுரேசர்	122	அடையார்தம்புரம்	87	அந்தணமாதவிபுன்னை	252
அக்கமாமுல்லை	48	அடையார்புரமுன்று	112	அந்தணவரைவந்த	436
அக்கமுநாடும்மை	113	அடையுருவல்லினை	305	அந்தமாதியயனுமலு	98
அக்கமொடருமறை	144	அடைவாகியவடிபார்	18	அந்தமாயுலகாதி	404
அக்கமோராமமரு	132	அடைவிலோமென்று	378	அந்தமில்ஞானசம்பந்த	150
அக்கமோராமடை	58	அட்டகாலன்மனைவல்லி	334	அந்தமில்புக	125
அக்கநவிரிசுந்தி	444	அட்டமாசித்திகள்	395	அந்தமுதலாதிபெரு	439
அக்கமாராயலின்	408	அட்டமாளமென்றேதிய	232	அந்தமுமாதியுநான்	9
அக்கைவிடாங்குலிந்தி	355	அணங்கோடொருபாகம்	51	அந்தமுமாதியுமாகிய	52
அக்கோல்குராமங்கை	115	அணிகொண்டகோதை	299	அந்தமமறியாதவருங்கல	45
அகரையுதல்முயல்	110	அணிபெறுவடமாரிழ	28	அந்தரத்திற்றேருரு	88
அச்சமில்லர்பாவர்	25	அணிமலர்மடலைமகன்	32	அந்தாமுழிதரு	459
அஞ்சாமணிபொமெழி	330	அணியார்தொழுவல்ல	50	அந்திமதியோடு	115
அஞ்சாதேசரிசாமலை	173	அணியார்மலைமங்கை	112	அப்பொலவாயாதி	412
அஞ்சியல்லல்மொழி	260	அணியலைகுழகடலன்	359	அப்பியன்மகண்ணையனு	498
அஞ்சுமொன்றியாறு	316	அண்டத்தாலெண்டிக்கு	106	அமைவனதுவரிமுடிய	27
அஞ்சுருப்பணிவரை	364	அண்டமுறுமேரு	439	அப்பினையகண்ணுமை	447
அஞ்சென்புலையுமவை	51	அண்டர்களுய்ந்திட	363	அப்பினேர்தடங்கண்ணி	249
அஞ்செவியெழுத்தினீ	54	அண்டர்தொழுதண்டி	436	அம்பினேர்விழிமங்கை	250
அடனுளையுத்தங்கா	334	அண்ணலல்லவாய்	125	அம்பொனாலவாய்	125
அடலெயிற்றரசர்களுர்	464	அண்ணலைசங்கோடி	232	அம்மானையாருந்தவ	233
அடலெருகேறுகந்த	298	அண்ணலுங்குழக்குன்று	429	அம்மானேசர்கமுமல	281
அடலேறுமருங்கோடி	47	அத்தகுபொருளுண்டு	398	அயமுகவெயினிலை	466
அடல்வந்தவானவரை	171	அத்தருவானவர்க்காக	367	அயர்வுளோமென்று	378
அடண்மலிபடையரி	80	அத்தமண்டோய்துவார்	53	அயனுமாலுமாய்	124
அடினாலவாய்	125	அத்தன்முதுகுன்றை	124	அயனுமாலுமாய்	122

பாட்டு முதற் குறிப்பகராதி

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
மெழிலவர்	29	அழைப்புகள்	52	அழைப்புகள்	267
விலாசம்	203	அழைப்புகள்	114	அழைப்புகள்	85
அயிலுறுபடையினர்	106	அழைப்புகள்	205	அழைப்புகள்	35
அரக்கனாண்மையழிய	41	அழைப்புகள்	121	அழைப்புகள்	800
அரக்கனாண்மையை	123	அழைப்புகள்	48	அழைப்புகள்	20
அரக்கனாருவரை	378	அழைப்புகள்	342	அழைப்புகள்	222
அரக்கனாவலி	125	அழைப்புகள்	63	அழைப்புகள்	416
அரக்கனேரிதர	124	அழைப்புகள்	171	அழைப்புகள்	294
அரவமரட்டுவார்த்தையில்	319	அழைப்புகள்	50	அழைப்புகள்	220
அரவமார்த்தன்மனலம்	338	அழைப்புகள்	163	அழைப்புகள்	162
அரவமுநீரவலியில்	334	அழைப்புகள்	212	அழைப்புகள்	228
அரவமேகச்சதக	420	அழைப்புகள்	351	அழைப்புகள்	11
அரவம்பூண்டபாணி	192	அழைப்புகள்	501	அழைப்புகள்	508
அரவமலிக்கியவரை	303	அழைப்புகள்	141	அழைப்புகள்	147
அரவார்ப்புனலன்பிலா	47	அழைப்புகள்	142	அழைப்புகள்	300
அரவார்ப்புனலன்பிலா	205	அழைப்புகள்	257	அழைப்புகள்	431
அரவார்ப்புனலன்பிலா	258	அழைப்புகள்	255	அழைப்புகள்	41
அரவார்ப்புனலன்பிலா	421	அழைப்புகள்	86	அழைப்புகள்	165
அரவார்ப்புனலன்பிலா	276	அழைப்புகள்	109	அழைப்புகள்	149
அரவார்ப்புனலன்பிலா	260	அழைப்புகள்	209	அழைப்புகள்	164
அரவார்ப்புனலன்பிலா	48	அழைப்புகள்	479	அழைப்புகள்	490
அரவார்ப்புனலன்பிலா	407	அழைப்புகள்	353	அழைப்புகள்	385
அரவார்ப்புனலன்பிலா	75	அழைப்புகள்	291	அழைப்புகள்	343
அரவார்ப்புனலன்பிலா	434	அழைப்புகள்	311	அழைப்புகள்	173
அரவார்ப்புனலன்பிலா	180	அழைப்புகள்	313	அழைப்புகள்	341
அரவார்ப்புனலன்பிலா	50	அழைப்புகள்	93	அழைப்புகள்	317
அரவார்ப்புனலன்பிலா	271	அழைப்புகள்	309	அழைப்புகள்	
அரவார்ப்புனலன்பிலா	131	அழைப்புகள்	266	அழைப்புகள்	
அரவார்ப்புனலன்பிலா	178	அழைப்புகள்	330	அழைப்புகள்	
அரவார்ப்புனலன்பிலா	483	அழைப்புகள்	438	அழைப்புகள்	
அரவார்ப்புனலன்பிலா	29	அழைப்புகள்	152	அழைப்புகள்	
அரவார்ப்புனலன்பிலா	122	அழைப்புகள்	371	அழைப்புகள்	
அரவார்ப்புனலன்பிலா	415	அழைப்புகள்	323	அழைப்புகள்	
அரவார்ப்புனலன்பிலா	77	அழைப்புகள்	483	அழைப்புகள்	
அரவார்ப்புனலன்பிலா	161	அழைப்புகள்	255	அழைப்புகள்	
அரவார்ப்புனலன்பிலா	209	அழைப்புகள்	50	அழைப்புகள்	
அரவார்ப்புனலன்பிலா	269	அழைப்புகள்	502	அழைப்புகள்	
அரவார்ப்புனலன்பிலா	146	அழைப்புகள்	54	அழைப்புகள்	
அரவார்ப்புனலன்பிலா	197	அழைப்புகள்	174	அழைப்புகள்	
அரவார்ப்புனலன்பிலா	144	அழைப்புகள்	207	அழைப்புகள்	
அரவார்ப்புனலன்பிலா	216	அழைப்புகள்	232	அழைப்புகள்	
அரவார்ப்புனலன்பிலா	144	அழைப்புகள்	434	அழைப்புகள்	
அரவார்ப்புனலன்பிலா	433	அழைப்புகள்	491	அழைப்புகள்	
அரவார்ப்புனலன்பிலா	159	அழைப்புகள்	324	அழைப்புகள்	
அரவார்ப்புனலன்பிலா	62	அழைப்புகள்	207	அழைப்புகள்	
அரவார்ப்புனலன்பிலா	507	அழைப்புகள்	489	அழைப்புகள்	
அரவார்ப்புனலன்பிலா	501	அழைப்புகள்	212	அழைப்புகள்	
அரவார்ப்புனலன்பிலா	485	அழைப்புகள்	17	அழைப்புகள்	
அரவார்ப்புனலன்பிலா	125	அழைப்புகள்	206	அழைப்புகள்	
அரவார்ப்புனலன்பிலா	53	அழைப்புகள்	50	அழைப்புகள்	

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
-தவிர்த்ததல்	272	ஆற்றலடல்விடையேறு	269	இரவன்பகலோனு	111
ஆடையொழித்தல்	278	ஆற்றலுடையவரியும்	34	இரவிடையொள்ளொரி	355
ஆட்சியால்வராதோடு	403	ஆற்றலல்லடியினை	366	இரவிற்பிரிவோர்கட்	110
ஆட்பாலவர்க்குளும்	416	ஆற்றலுனையாரணிசெஞ்	203	இரவுமல்கிளமதி	371
ஆணவார்பெண்ணலா	390	ஆற்றலுமேற்றதோரவி	105	இரவொடுபதலோ	350
ஆண்முறையா	67	ஆனமொழியான	455	இராவணன்மேலது	269
ஆணியல்வுகரண	434	ஆனவலியிற்றசமுத	452	இருக்குள்வரைபற்றி	231
ஆணும்பெண்ணுமாயு	114	ஆனிலங்கிளரை	196	இருகிலமிதன்மிசை	163
ஆணும்பெண்ணுமென	335	ஆனாராவுழிதரு	82	இருகிலனதுபுனலிடை	31
ஆதரமொடுக்காயர்	503			இருத்தவன்கிடந்தவ	317
ஆதர்சமணரோடு	427			இரும்புகைக்கொடி	496
ஆதல்செய்தாரைக்கர்	136			இரும்பொனின்மலை	368
ஆதிமாலபனவர்	491	இதலுதுசுடரோரி	371	இரும்பொன்மலைவல்லா	110
ஆதியடிமையப்பனிய	222	இதமுங்காலனியயத்து	410	இருவாரியாத	125
ஆதியந்தமாயிற்றோர்	413	இதமுருவொடுபிறிதலை	29	இருவர்க்கெரியாகி	48
ஆதிபன்னாநிறபன்	425	இதமுந்தருவகையினை	149	இருவர்க்கெரியாய	126
ஆதிபாரந்தமாயினர்	217	இத	433	இருவர்க்கேவருத்தேடி	75
ஆதியாயநான்முதலு	69	இத்குத்திர்முத்திதோடு	440	இருவர்க்குடி	127
ஆனமயரகோடேன	98	இசைந்தவாறடி	501	இருளாப்புறையுதி	89
ஆம்பலத்தமபுனறுவரை	103	இசைவள்ளக்குமெழில்	37	இசைக்கும்புனல்செஞ்	48
ஆமாதனசமையம்பல	16	இசையாநிதென	459	இசைமன்னடிச்சுக்கெழு	290
ஆநகரமாய்	125	இடங்கொண்மால்	326	இலகும்முடிபத்துடை	50
ஆரலாஞ்சுவலமேயந்த	428	இடந்தபெம்மானே	136	இலகமுதூண்வரை	318
ஆரிடம்பாடிவடிவன்	364	இடமயிலன்னசாயன்	297	இலங்கைக்கிறைவன்	206
ஆருமெதிராதவலி	437	இடரினுத்தளரினும்	250	இலங்கைத்தலைவனை	154
ஆரூர்தில்லையம்பலம்	232		504	இலங்கைக்கரமன்னன்	488
ஆரோரியாழியாறு	423	இடிசூலிசைமுரலி	471	இலங்கைமன்னனிருப	404
ஆலக்கோலத்தினஞ்சு	110	இடியாரேறுடையாயி	417	இலங்கைமன்னனெடுத்	410
ஆலகீழலார்	125	இடியார்கடனஞ்சமுது	50	இலங்கைமன்னனையி	403
ஆலநீழலுக்கத்திரு	436	இடியார்குரலேறுடை	48	இலங்கைமன்னன்முடி	28
ஆலமாமலமோட	394	இடையிர்போகர்	74	இலங்கையாக்கர்	495
ஆலமுண்டமுதம்மார்	195	இட்டதமர்பொடியிசை	162	இலங்கையாசைத்துவல்	399
ஆலமதிபுலேறுடையு	143		461	இலங்கையாநிறைஞ்சி	221
ஆலமயிலின்மலை	100		265	இலங்கையாமன்னனாகி	424
ஆலேசேர்தண்கழுனி	289	இடைமையார்	11	இலங்கைகேவந்தனிருப	411
ஆவாவெனவாக்கலாலத்	121	இந்துவந்தெழுமாவீதி	249	இலங்கைகேவந்தன்சிரம்	340
ஆவிக்மலத்தன்ன	135	இமையமெல்லாமிரிய	421	இலவநாழலுமிஞ்சொடு	328
ஆவிக்மலத்தன்ன	147	இமையவாருகியோட	419	இலைத்தலைமிகுத்தபடை	450
ஆழியங்கையிற் கொண்ட	492	இமையவர்தொழுதெழு	472	இலைமருத்தியழகாக	9
ஆழியாணமலர்ந்து	41	இயங்குகின்மலர்வரி	68	இலைமல்தாமிகுதுவரு	163
ஆழியுணைஞ்சமுதார	485	இயமன்னாத்தருமஞ்சு	409	இலைமல்தொழிலிடை	146
ஆழ்கடலெனக்கவ்வை	77	இயலிசையெனும்	349	இலைமல்குருவமொன்	361
ஆழ்தருமால்கடல்குதி	52	இயலுமாதெனக்கியம்பு	397	இலையார்குருகுலப்படை	120
ஆழ்தருமால்கடல்குதி	334	இயலும்விடையேறு	120	இலையார்சுவலமேறு	284
ஆழ்நிசைஞ்சுடை	137	இயலுளோர்தொழுதெ	472	இழைத்தவிடையாளுகை	92
ஆழ்நிசைஞ்சுடை	175	இயலவழிதரவிதுசெல	32	இழைமேலுக்கலை	174
ஆழ்நிசைஞ்சுடை	443	இரக்கமில்லுணை	233	இழையார்ந்தகோவண	258
ஆறுகுடியுடையார்	389	இரக்கமிற்றொழிலரக்க	418	இழைவளர்தருமுடி	31
ஆறுடைச்சுடையெம்	101	இரக்கமுடையிற்றையவ	271	இளக்கம்மலத்தன்	134
ஆறுபட்டபுன்சடை	315	இரக்கமொன்றுமிலா	195	இளமதினுதலியோடி	471
ஆறுவத்தையுந்	854	இரக்கமொன்றுமிலா	162	இளபிழைமன்னசொலிஞர்	271
ஆறுமலையாகலதம்	282	இரவமருந்திறம்பெற்று	363	இறைக்கொண்டவலை	429

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
இறைநின்றிலங்கு	283	உமையாளொருபாக	49	உள்ளத்தன் றனை	286
இறையவன் சனெந்தை	418	உம்பராலுமுலகினவ	41	உள்ளத்திரேபோது	315
	44	உயர்ந்தபோதின்	337	உள்ளமிக் கார்குதிரை	333
	357	உயர்ந்ததனுருக்	225	உள்ளமோரிச்சை	138
	79	உயர்வருயொல்க	54	உள்ளவாளெனச் சுகறை	396
இறைவராயினீர்	123	உயர்வலுருவீர்கா	133	உறியுமின்புறு	270
இறைவனமர் சண்பை	281	உய்யவேண்டிலெழு	335	உறவுமாரியுற்றவர்	492
இறைவனையொப்பிலா	293	உய்யுங்காரணமு	319	உறியிழந்து தைவாய்	354
வின்	437	உரக்கடல்விடத்தின	226	உறித்தலைச் சகை	381
	147	உரக்காரெருப்பெழு	449	உறைவாளானிலாய	296
இன்பம்வேண்டுவிர்	127	உரக்கெடுப்பனு	194	உற்றுமைச் சரவது	494
இன்புடையாரிசை	374	உரமனுஞ்சுடையீர்	185	உன்னியவருமறை	459
	313	உரமனனுயர்கோட்டு	90	உன்னியிருபோது	449
இன்னவருவின் னனிற	439	உரவம்புரிபுண் சடை	48		
		உரவன் புலியினுரி	99	ஊ	
		உரவார்கலையின்	134		
		உரவுநீர்ச் சடை	301	ஊடிருவினியாவதென்	395
ஈசனெமையானு	440	உரவெங்கரியின்னுரி	51	ஊரூப்பலிகொண்டு	91
ஈசனேறமர்க்கடவு	304	உரிஞ்சுனகடைறக	103	ஊண்டாணுமொலி	431
ஈசன்முதுகுன்றை	124	உரிஞ்சாயவாழ்க்கை	244	ஊந்தைவாய்ச் சமண்	232
ஈடலிடவமிசைய	288	உரித்ததுபாம்பையுடன்	154	ஊரவந்தலை	455
சண்டு	494	உரிந்தகூறையுரு	343	ஊராருகரிச்சங்கம்	259
ஈரமேதுமிலனாகி	189	உரிந்துயருருவின	501		296
ஈரவார்சடைதன்	301	உரிமையுடையடியார்	271	ஊரும்மரவஞ்சடை	46
ஈர்க்குநீர்ச்செஞ்சடை	342	உருகிடவுவகைதந்து	350	ஊருலாவுப்பலி	40
ஈர்க்கும்புனல்குடி	61	உருகுவாருள்ளத்தொன்	327	ஊருகிதிர்ந்திடுபலி	107
ஈரயமுத்தொன்ற	15	உருமலிகடல்கடை	162	ஊர்கின் றவரவ	171
ஈனனானிகடம்மொடு		உருவநீர்த்தவர்	402	ஈர்கிரையேலையுலாவு	233
			296	ஊர்மதியைக்கதுவ	280
		உருவளர்பவளமேனி	294	ஊழிகளாயுலகா	425
		உருவார்ந்தமெல்லிய	252	ஊழியந்தத்திடுலொ	318
		உருவிற்றிகழுமுமை	92	ஊழியாயபாரி	260
உகலியாழ்கட	215	உருவினருமையொடு	378		310
உடம்புபிபார்சீவா	494	உரைசெய்தொல்வழி	190	ஊழியுமின் பழம்	488
	282	உரைசேருமொண்	178	ஊழியுழியுணர்வார்	333
உடுத்தவன்மாணுரி	427	உரைதருநன்மறை	419	ஊழியுழியைவகத்து	415
உடைதுறந்தவர்களு	388	உரையருமுருவினரு	161	ஊழியார் தருருகுதினை	74
உடைநவின் றிருடை	333	உரையாதாரில்லை	75	ஊழியோசை	393
பார்த்துவிடுபோர்	43	உரையினுறுதுபொரு	391	ஊழிடைவெண்டலை	359
	251	உரையினிலவந்தபரவ	396	ஊழிடை	296
உடையிலார்சீவரத்தார்	234	உரையுணராதவன்	359	ஊழிடைந்தவெண்டலை	65
உண்டாய்நஞ்சையுமை	262	உரையும்பட்டுந்தனர்	315		51
உண்டுடுக்கையின் றி		உலகமுட்குந்தி றுலுடை	379	ஊழிமரர்க்கையுடம்பு	482
உண்டுடுக்கையிட்டார்	396	உலக்கொள்கங்க	135	ஊழிமரமும்முடலுன்	361
உண்ணலாகாநஞ்சு	67	உலந்தவொன்பதணி		ஊழிமரவெண்டலை	273
	482	உழிகொள்கையர்	73		439
யநஞ்சை	99	உழுதுமானிலத்தே	218	ஊழிந்தலைகையேந்தி	97
உண்ணுமூலையுமையா	14	உளங்கையிலிருபதோ	388	ஊழிநிலயிர்ப்பை	375
	392	உளங்கொள்போக	315	ஊழிடைப்பிறவியை	373
உண்ணினும்பசிப்பினும்	351		162	ஊழிடைவெண்டலை	481
உத்திரும்மயிரிடு	14	உளையாவலியொல்க	49	ஊழினை துவெலினுரு	299
உத்திவருதன்கெடில	418	உள்வோர்போலெழு	74	ஊழிஎழுண்டனன்	415

பாட்டு முதற் குறிப்பகராதி.

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
ஊன் பாயமுண்ட	173	புலட்ட	269	எதிலிரியமறை	438
ஊன் தம்பிணிநிறல்	79	எய்தவொண்ணாவிறை	345	எதும்வந்தையா	78
ஊன் றோயுவென்	257	எய்ப்பாறாக்கின்புற	204	எதனையேதமிலா	199
		எய்யாவென் நித்தான	127	எதுக்கொலுமெடுத்த	416
		எரிவெளர்மதிபமொடெ	330	எதற்கும்புகழணி	472
		எரிசரம்வகிலை	370	எதற்காவெதிர்	492
எத்கராமண்ணை	398	எரிதரவண்மையிலே	370	எந்துணிநின்	276
என்பன்பெருமாளே	117	எரிநூலுந்	403	எந்தகீரொழிநி	203
என்புமாகிசின் றுந்து	190	எரிதருவார்சடை	356	எரம்பொழிலணி	472
எங்குமேதுமோர்	319	எரித்தமயிர்வாணரக்கன்	234	எரொருக்கத்தம்புலி	121
எங்கேனுமிபட்டாசி	234	எரித்தவாழ்முப்புர	148	எரிசையும்வடலாவின்	174
எடுத்தவார்க்குபெரிய	34	எரியனாமணிமுடி	371	எரிநூலுக்கதிமையோ	403
எடுத்தவார்க்குபெரிய	217	எரியனையசுரிய	437	எரிநூற்பொழில்முது	177
எடுத்தவார்க்குபெரிய	402	எரியார்ப்கணையாலெ	210	எலமலர்க்குமுன்	361
எடுத்தவார்க்குபெரிய	358	எரியார்ப்கடையார்	206	எலமல்குதுலாரிசை	137
எடுத்தவார்க்குபெரிய	507	எரியார்ப்புழுதொன்றே	84	எலமாரிலையமோ	463
எடுத்தவார்க்குபெரிய	367	எரியார்ப்கேந்தகடற்	430	எலமார்தருகுதலே	389
எடுத்தவார்க்குபெரிய	204	எரியொரு மரத்தினாரி	107	எலந்தண்டாமரை	509
எடுத்தவார்க்குபெரிய	126	எரியுருவண்ணமாய்	297	எலமிக்ககிற்றை	314
எடுத்தவார்க்குபெரிய	111	எரிதேகொணர்கென்	85	எலத்தாலியியம்	60
எண்ணிசைக்கமுடி	471	எல்லையுபுகழாளனு	395	எலாரிசிலையினன்	17
எண்ணிசைக்கமுடி	412	எழிநிகழும்பொழி	472	எல்லாரொருசிலை	344
எண்ணிசைப்பாலரெங்கு	292	எழின்மலையெடுத்த	147	எலும்படையேந்தனி	205
எண்ணிசையாரும்	12	எழுந்துல	175	எழுமூல் மமொர்தலை	307
எண்ணிசையோரொருசி	128	எளியவரியாய்	210	எழுமூலதர்கடை	231
எண்ணிசையோர்மகிழ	140	எளிகடல்புடைதழு	374	எழுமூலவண்ணருகயலே	303
எண்ணிமதவிந்	447	எளிகரவங்கழி	80	எழ்கடல்சூழ்தென்	431
எண்ணிமதவிந்	472	எழியார்கடல்	33	எறனாவிடைமிசை	391
எண்ணிமதவிந்	63	எழிபார்ப்புக்கொன்றை	204	எறாந்தருமொருவன்	18
எண்ணிமதவிந்	87	எழிநிலைநீரே	504	எறிலெருதேறமெழி	116
எண்ணிமதவிந்	57	எழிநிலைநீரே	183	எறிகத்திரி	508
எண்ணிமதவிந்	18	எனைத்தோருழியடி	92	எறதாந்தியூர்திபேணி	67
எண்ணிமதவிந்	156	என்பினாக்கல்	284	எறபுகழ்பெற்ற	456
எண்ணிமதவிந்	135	என்பினாக்கல்	287	எறபேணியதேறி	308
எண்ணிமதவிந்	204	என்பொருகொம்பொடா	294	எறமாலியானையே	287
எண்ணிமதவிந்	107	என்பொருகொம்பொடா	217	எறமொருகேறி	104
எண்ணிமதவிந்	306	என்போடாகமேன	265	எறத்தையீரோடு	114
எண்ணிமதவிந்	307	என்புண்ணாமலி	211	எறப்பூண்மார்பின்	380
எண்ணிமதவிந்	175	என்புருகிம்மலையென்ற	74	எறமருப்பினெடுமொழி	140
எண்ணிமதவிந்	45	என்புருகியான	449	எறமருப்பினெடுமொழி	330
எண்ணிமதவிந்	226	என்புருகியான	467	எறமருப்பினெடுமொழி	78
எண்ணிமதவிந்	126	என்புருகியான	323	எறமருப்பினெடுமொழி	491
எண்ணிமதவிந்	50	என்புருகியான		எறமருப்பினெடுமொழி	452
எண்ணிமதவிந்	447	என்புருகியான		எறமருப்பினெடுமொழி	424
எண்ணிமதவிந்	444	என்புருகியான		எறமருப்பினெடுமொழி	468
எண்ணிமதவிந்	266	என்புருகியான		எறமருப்பினெடுமொழி	437
எண்ணிமதவிந்	301	என்புருகியான		எறமருப்பினெடுமொழி	232
எண்ணிமதவிந்	338	என்புருகியான		எறமருப்பினெடுமொழி	
எண்ணிமதவிந்	334	என்புருகியான		எறமருப்பினெடுமொழி	376
எண்ணிமதவிந்	233	என்புருகியான		எறமருப்பினெடுமொழி	1
எண்ணிமதவிந்	280	என்புருகியான		எறமருப்பினெடுமொழி	124

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
ஒ					
ஒடுங்கும்பிணிபிறவி	78	ஓனைய	432	ஓர்வனகாலனா	203
ஒண்டுவார்த்துதிலா	438	ஓயாதவாக்கெனாடி	454	கடுத்தவந்தகனன்மேலி	339
ஒண்பிறைமல்குசென்	8	ஓரியல்பில்லாவரு	214	கடுத்தவருங்கங்கை	238
ஒண்பொனாறைய	420	ஓருடம்பியினையிருரு	100	கடுமியபுடலுடை	464
ஒப்பரியபூம்புகலி	574	ஓருருவாயினோனா	496	கடுவாய்மலிநீர்	212
ஒருக்கழன்னினையா	253	ஓர்வருகண்ணினை	169	னா	370
ஒருக்கியவுணர்வினோ	501	லாதிடுங்கரணமே	494		441
ஒருக்குமணத்தன்பரு	164		498	கடைநெடுமாட	132
ஒருக்குமணத்தன்பரு	229	க		கடையார்செழுநன்	85
ஒருங்குளிரீயிறைவா	53	கங்காளங்கயிலாய	172	கடையார்மாடநன்	57
ஒருத்தியுமையோடு	222	கங்குல்கொண்டதிங்க	312	கட்டமணடோருங்	467
ஒருத்தியையொரு	21	கங்கைசேர்ச்சடைமுடி	289	கட்டர்குண்டமண்	218
ஒருவராலவமிப்பதை	323	கங்கைகிங்கன்	339	கட்டலர்த்தமலர்	235
ஒருவரைபுமேல்வலி	454	கங்கைநீர்ச்சடைமேலே	308	கட்டார்முடியன்	85
ஒய்செய்தகுழலின்	505	கங்கைபொங்கு	316	கட்டினைபுதுமலர்	330
எலிநீர்ச்சடையிற்	206	கங்கையார்ச்சடை	383	கட்டுகின்றக்கழஞ்சு	498
ஒல்லையாறியுள்ள	68	கங்கையோர்வார்ச்சடை	422	கட்டும்வடமெட்டு	223
ஒழுக்கலரித்தி	436	கங்கையோர்வார்ச்சடை	139	சட்டுரமதுகொடு	460
ஒழுங்கியபுனைந்தி	161	கங்கைசெய்வாருங்	104	கணங்களாய்வரினு	503
ஒளிசெய்தமேனே	262	கஞ்சுத்தேனுண்டி	167	கணிகையார்சென்னி	298
ஒளிகொள்வாடையிற்	327	கஞ்சிப்போதுடை	502	கணிகையார்ச்சடை	312
ஒளியார்விடமுண்ட	48	சமணடையாகை	410	கண்ணீரெரிவார	46
ஒளிரிளம்பிறை	285		369		479
ஒளிரும்பிறையுமுறு	205	யையக்குலவு	499	கணையுமவரிசிலை	61
	293	யகரியை	13		311
ஒளிதுபுலியதளாடை	14	கடந்திகழ்கருங்	438	கண்காட்டுறுதலானு	244
ஒன்னிதுள்ளக்கதி	77	கடயணிமார்பினர்	105	கண்கொணுதலார்	94
ஒள்ளியர்தொழுதெழ	463	கடலிடைவெங்கடு	487	கண்டார்நாணம்படி	264
ஒற்றையேறுதுடையான்	4	சமுமுது	5	கண்டான்சமுவர்	90
ஒற்றுப்பலவுமாய	91		27	கண்ணமர்நெற்றி	143
ஒன்றென்றோடொன்	299		408	கண்ணனுநான்முகன்	491
ஒன்றாபுரமுன்று	42		491	கண்ணன்சுடிக்கமல	120
		கடல்வரையோகமல்கு	294	கண்ணன்சுடிமா	205
ஒ		கடிக்கொள்குவிளமத்த	215	கண்ணன்வண்ண	189
ஒங்கிமேலுழிதரு	465	கடிகொள்குவிளமத்த	300	கண்ணருங்கலி	431
ஒங்கியநாரணனாழ்முக	362	கடிசேர்ந்தபோது	416	கண்ணருங்காழியா	205
ஒங்கியமூவிலேநன்	141	கடிதெனவந்த	506	கண்ணருநுறுதலாய	417
ஒடம்பவந்தணையுங்	354	கடிபடுகமலத்தையனோடு	56	கண்ணார்கமழ்காழி	46
ஒடுங்கிநிபுரங்கரு	119	கடிபடுகவிள	272	ான்	495
ஒடுங்கியும்கி	211	கடிபடுகொன்றை	330		4
ஒடேகலுண்பது	45	கடியவாயினகூர்	391	ந்தவழி	111
ஒதம்பல்கின்றதெனி	444	கடியவெற்றினர்	326	கண்ணிற்கணலாலே	261
ஒதிநன்ருணர்வார்க்கு	55	கடியாராலங்கற்	86	கண்ணினயிலேகண்	442
ஒதிமண்டலத்தோர்	290	கடியாரொன்றை	90	கண்ணின்மிகைசநன்னி	354
ஒதியாரணமாய	248	கடுக்கடிந்துகழியின்	334	கண்ணுதலானகாதலெச	137
வாரிலை	190	கடுக்கொடுத்ததுவாரடை	362	கண்ணுதலான்வெண்	234
யல்லாருலகு		வார	123	கண்ணுமன்றுமுடைய	64
ஒதியோத்தறியா	407	கடுத்தவளரக்கன்	502		319
ஒதிவாயும்குமறை	498	நளரக்கன்	225		
			218		

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
கண்பாவுகேவத்தார்	242	கருக்கமெல்லாங்குழு	37	கலைமலிவிரலினர்	161
கண்புனல்வினாவயற்	365	கருக்குமணிமிடறன்	120	கலைமான்மறியுந்	214
கண்பொலிநெழி	426	கருங்குழிபொருந்	221	கலையவன்மறையவன்	144
கண்மேற்கண்ணுஞ்	89	கருங்கையானையினீ	195	கலையார் கலிக்காழியர்	50
கதம்பகுருவுரு	30	கருடனையேறரிய	490	கலையார்தொழோடு	49
கதிலிகளிறுஅவிளிறிட	31	கருதார்புரமெப்ப	126	கலையானே கலை	202
கதிரார்திங்கன்	400	கருதிவந்தடியார்தொழு	250	கலையான்மறையான்	211
கதிரோளியகெடு	174	கருதுசம்பந்தன்	126	கலையிலக்குமழு	357
கத்திரிகைதுத்திரி	446	கருத்தனையகருதார்	404	கலையினான்மறையான்	408
கத்தங்குமுகொன்றை	61	கருத்தனைப்பொழில்	397	கலையினெலிமங்கை	440
கத்தநாறுமபுனற்காவிரி	341	கருத்தன் கடவுள்	177	கலையுடைவிரி துகில்	160
கத்தமரவுந்து	223	கருத்தினேலோர்காணி	312	கலையாழமங்கையீர்	258
கத்தமர்ச்சந்தூர்	133	கருத்துடையமறையவர்	280	கல்லவடமொந்தை	450
கத்தமலிதன்பொழி	449	கருத்தந்தக்கண்ணின்	250	கல்லாநெஞ்சினிலலான்	399
கத்தமாமலர்க்கொன்றை	178	கருத்தந்தத்தன்மல்கு	378	கல்லார்திங்காழி	44
கத்தமாமலர்ச்சந்தொ	185	கருப்பமிக்குமுடலடர்த்	175	கல்லாரிவரையரக்கன்	63
கத்தமார்தேகை	463	கருப்புநல்வார்கிலை	355	கல்லானிழல்மேய	115
கத்தமார்பொழில்	490	கருமானிணரியுடை	429	கல்லானிழற்கீழாயிடர்	16
கத்தமார்பொழில்கும்	218	கருமையினெயிரிடன்	350	கல்லானிழன்மேய	214
கத்தமார்பொழிற்காழி	218	கருமப்பர்விலையை	478	கல்லானிழன்மேய	242
கத்தமார்பொழிற்காழி	194	கருமபனவரிசிலை	465	கல்லானிழல்வல்லால்	399
கத்தமூத்தகையை	193	கருமபுத்தென்கட்டியுந்	394	கல்லிசைசூன	505
கத்தவார்குழலாநூ	194	கருவடியபசுங்கால்	428	கல்லியலுமமலை	486
கத்தனைமலிகனைகட	103	கருவருத்தியினன்முசு	411	கல்லிலோதமல்கு	401
கமையொடுகின்றுசொல்ல	420	கருவார்கச்சித்திரு	399	கல்லினைப்பாணையேர்	357
கயலார் தடல்கண்ணி	42	கருவார்பொழில்	97	கல்லின்மறையாடு	256
கயலேசேர் குருக்கண்ணி	386	கருவினலன்மியே	392	கல்லுடர்கழுமலிஞ்சி	155
கரத்தான்மல்கிரத்தா	16	கருவுடையாருலகங்கள்	150	கல்லுடர்மாக்கடலின்	54
கரத்தினுந்கயலையை	384	கருவைக்கழித்திட்டு	153	கல்லுடர்பெருமண	508
கரமிருபுதுடியொரு	165	கரைகடலரவனை	465	கல்லுளாராடையர்	484
கரமிருத்தினுந்	426	கரைத்தலொன்றும்மலை	379	கல்லித்தத்தாற்றினார	278
காழ்தலியவாய்வா	31	கார்பொருகடலிற்	101	கல்லியாளன்னை	41
காழ்நாமம்மலர்த்	395	கரையார்கடல்குழில்	95	கலர்ச்சுழிபுனல்	84
கரம்பயில்கொண்டயிசை	164	கரையார்கடலுறை	114	கலிழமலைதார	62
கரவலாளந்தப்பனை	315	கரையுலாவுகதிர்	38	கழலார்ச்சுழிபாத	258
கரவிடைமனத்தாரை	216	கரையுலாங்கடலிற்	187	கழலுஞ்சிலம்பார்க்கு	126
கரவினநிறன்பாரவார்	51	கலக்கொள்கடலோத	230	கழல்வளர்காலினர்	371
கரிதாங்குநஞ்சுவி	48	கலமல்குதண்டகல்	274	கழன்மல்குகாலினர்	106
கரிந்தாரிடுகட்டி	177	கலமர்கடலுந்	88	கழன்மல்குபந்தோட	5
கரின்புன்குழியாய	63	கலமர்கடல்கும்	215	கழிகாடலனை	208
கரியகண்டத்தர்	326	கலமர்கடல்குப்பால்	205	கழிக்கறைப்படுமீன்	407
கரியகண்டனா	122	கலவமஞ்சுருபுலவு	406	கழியாருருபள்ளி	454
கரியமலுஞ்செய்ய	97	கலவமரையலரிய	349	கழியார்கிரோத	198
கரியமாலுமையாலும்	340	கலவமரையலரியோர்	250	கழியார்கிரோதனை	211
கரியவஞ்சமுசு	54	கலவசைத்தாரை	411	கழியுலாங்கடலுறையால்	285
கரியின்மான்முசு	309	கலிசெழுபாறியை	108	கழியுலாங்கடலுறையால்	504
கரியாநூலான்முசு	234	கலவமஞ்சுருபுலவு	360	கழியொடுகலையால்	316
கரியாநூலான்முசு	262	கலியார்கச்சிலை	399	கழுதுதாறுகல்குலோடு	99
கரியின்னறியின்றிரு	399	கலியின்வல்லமறை	195	கழுமலத்திணை	492
கருகுபுரியிடறர்	455	கலியார்கச்சிலை	59	கழுமலமுதபாடி	169
கருகுமுடலார்கஞ்சி	266	கலைமகடலைகனிய	163	கழுமலர்முதலாறால்	44
கருகுமுத்தீர்தினார	333	கலைமலியகல்குலரி	164	கழுவனர்கல்குலரி	342

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
பார்	313			காரிநாமத்தருங்	392
கனிபுல்குவல்வண்ணார்	325	கா			217
கனையும்வல்வினே	253			காருலாங்கடலி	186
கள்ளெருஞ்சுவஞ்சக	194	காசக்கடலில்விட	205	காருலாவியவாரஞமு	349
கள்ளமதித்தகபாலம்	316	காசைசேரஞ்முலான்	349	காருருமணிமிடற்றார்	430
மலர்	270	காச்சிலாதபொன்	194	காரைகள்கடகைமுல்லை	293
கள்ளர்ச்செங்கமல	506	காட்டைந்தவேனமொன்	66	காரெகொன்மேனி	310
கள்ளர்ச்செங்கமல	245	காட்டணிகலங்கா	153	காரெகொண்டகடி கமழ்	105
கள்ளர்ச்செங்கமல	237	காட்டிடமாதல	437	காரம்ருவபுங்கொன்னை	257
கள்ளியிடுதலை	481	காடர்கிரகாலர்	448	காரம்லிகொன்னை	424
கறவஞ்சேர்ப்பு	432	காடுநாடுங்கலக்க	41	காரம்லிகெறிபுரி	461
கறியுமாயினகொடு	466	காடுநீடதுறப்ப	497	கார்ப்பணனான் முகன்	375
கறிவளர்குன்றமெடுத்த	52	காடுபயில்விடு	143	காலகாலர்கிரகானி	191
	316	காட்டகத்தாடலான்	381	காலத்துகங்கைகற்றை	154
கறு	140	காட்டிஞ்செனவு	504	காலமுருயிற்செய்யு	374
கறுத்தான் கணலான்	43	காட்டிஞ்செனவு	77	காலனைக்கழலாறு	251
சுறையகொண்டத்தார்	323	காட்டிஞ்செனவு	406	காலனையோருறை	425
சுறையகொண்டத்தார்	31	காட்டிஞ்செனவு	399	காலனைக்கழலாறு	402
சுறையகொண்டத்தார்	423	காட்டிஞ்செனவு	269	காலனையோருறை	213
சுறையகொண்டத்தார்	383	காட்டிஞ்செனவு	123	காலனையோருறை	441
சுறையகொண்டத்தார்	267	காட்டிஞ்செனவு	492	காலனையோருறை	311
சுறையகொண்டத்தார்	242	காட்டிஞ்செனவு	175	காலனையோருறை	186
சுறையகொண்டத்தார்	22	காட்டிஞ்செனவு	468	காலனையோருறை	500
சுறையகொண்டத்தார்	413	காட்டிஞ்செனவு	80	காலனையோருறை	100
சுறையகொண்டத்தார்	82	காட்டிஞ்செனவு	494	காலனையோருறை	442
சுறையகொண்டத்தார்	302	காட்டிஞ்செனவு	257	காலனையோருறை	343
சுறையகொண்டத்தார்	445	காட்டிஞ்செனவு	409	காலனையோருறை	143
சுறையகொண்டத்தார்	270	காட்டிஞ்செனவு	42	காலனையோருறை	440
சுறையகொண்டத்தார்	220	காட்டிஞ்செனவு	3	காலனையோருறை	285
சுறையகொண்டத்தார்	94	காட்டிஞ்செனவு	264	காலனையோருறை	275
சுறையகொண்டத்தார்	172	காட்டிஞ்செனவு	134	காலனையோருறை	508
சுறையகொண்டத்தார்	149	காட்டிஞ்செனவு	59	காலனையோருறை	348
சுறையகொண்டத்தார்	460	காட்டிஞ்செனவு	117	காலனையோருறை	492
சுறையகொண்டத்தார்	128	காட்டிஞ்செனவு	457	காலனையோருறை	152
சுறையகொண்டத்தார்	108	காட்டிஞ்செனவு	424	காலனையோருறை	230
சுறையகொண்டத்தார்	313	காட்டிஞ்செனவு	123	காலனையோருறை	124
சுறையகொண்டத்தார்	153	காட்டிஞ்செனவு	480	காலனையோருறை	169
சுறையகொண்டத்தார்	393	காட்டிஞ்செனவு	263	காலனையோருறை	340
சுறையகொண்டத்தார்	208	காட்டிஞ்செனவு	499	காலனையோருறை	424
சுறையகொண்டத்தார்	59	காட்டிஞ்செனவு	283	காலனையோருறை	244
சுறையகொண்டத்தார்	54	காட்டிஞ்செனவு	201	காலனையோருறை	391
சுறையகொண்டத்தார்	201	காட்டிஞ்செனவு	464	காலனையோருறை	390
சுறையகொண்டத்தார்	315	காட்டிஞ்செனவு	280	காலனையோருறை	105
சுறையகொண்டத்தார்	71	காட்டிஞ்செனவு	66	காலனையோருறை	443
சுறையகொண்டத்தார்	418	காட்டிஞ்செனவு	486	காலனையோருறை	187
சுறையகொண்டத்தார்	426	காட்டிஞ்செனவு	74	காலனையோருறை	428
சுறையகொண்டத்தார்	443	காட்டிஞ்செனவு	75	காலனையோருறை	501
சுறையகொண்டத்தார்	396	காட்டிஞ்செனவு	36	காலனையோருறை	374
சுறையகொண்டத்தார்	83	காட்டிஞ்செனவு	35	காலனையோருறை	298
சுறையகொண்டத்தார்	5	காட்டிஞ்செனவு	200	காலனையோருறை	393
சுறையகொண்டத்தார்	237	காட்டிஞ்செனவு	446	காலனையோருறை	402
சுறையகொண்டத்தார்	355	காட்டிஞ்செனவு	104	காலனையோருறை	277

பாட்டு முதற் குறிப்பகரா

கூ

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
காணின் றுதி ரக்கனல்	261	குரவங்கமழ்குழலான்	119		
காண்முகமயிலியான்	461	குரவங்கமழ்நறு	18	கூ	
		குரவங்கருக்கத்தி	229		
		குரவநாணமலர்	190		
		குருண்டவார்முழற்	322	கூசமிலாதரக்கம்	340
கிடந்தாணி ருந்தாணு	111	குருந்தமேறிக்கொடியிடு	404	கூசமாமயானங்	488
கிண்ணகண்ணமல்	184	குருந்தவனகுருகவன்	149	கூடரவடிகை	502
கிளருந்திங்கள் காண்	400	குரும்பையாணபிணை	74	கூடரவடிகை	454
கிளாமழைதாங்கினொன்	103	குருளியெய்திய	309	கூடலரவாய்க்கோணை	490
		குரையர்கழலாட	214	கூட்டினார்கிரியின்	398
		குலமலர்மேவினாறு	298	கூரம்பதுலிவர்	267
		குலவராகக்குலம்வரு	335	கூராரவிரை	428
கிண்டிபுக்கார்புந்தார்	344	குலவகோலத்தகொடி	321	கூரார்வாளிகிலியிற்	86
கித்தகைதாங்கப்பாடு	238	குலவபாரிடம்	217	கூருமலைநண்	415
கிதழனிசைதார	368	குலவெஞ்சிலையான்	90	கூருவரவபடை	41
கிரத்தியிக்கவயன்	158	குலையினாந்தெங்கு	353	கூர்வாளர்க்கன்	109
		குலையாணமலருங்	353	கூர்விலங்குந்திரி	332
		குழலார்சடையர்	95	கூவினங்கையது	154
		குழலினாணசலீனா	87	கூழையங்கோதை	180
		குழலினவரிவண்டு	454	கூழைந்தாரகொடி	430
குடங்கையதொடங்	435	குழலினனிசைவண்டி	26	கூறுகொண்டாய்	72
குடையமயிலிசைதழை	161	குழைமயர்காதீர்	74	கூறுபெண்ணுடை	190
குட்டிக்குங்கிழி	428	குழைத்துணைவண்ணர்	150	கூறுபெண்ணுடை	37
குணக்கும் தென்றிசை	429	குளிருஞ்சடைகொண்	263	கூறுததைத்தீற்றி	399
குணகாங்குடையுங்	319	குளிரும்மல்குடி	115	கூனாமரும்பெண்	257
குணமலர்வயலினை	30	குளிர்தருககை	293	கூனாநிங்குட்	336
குணமலர்நிபுத்தர்	171	குளிர்த்தாரசடையன்	177	கூனினாம்பிணைகுடி	302
குண்டமணம்	452	குறவர்கொல்லெப்புணங்	340		
குண்டமணம்	54	குறங்காட்டுநிலாவிவரம்	236	கே	
குண்டமணம்	217	குறிகொளாழிநெஞ்சு	315	கேடுமூப்புச்சரக்காடு	315
குண்டமுக்குண்டமலர்	202	குறியமரஹுருவாங்	309	கேடுமபிநலியுமங்கி	61
குண்டமுக்குண்டமலர்	467	குறியாநிலைகள்	135	கேணகல்லான்	136
குண்டமுக்குண்டமலர்	56	குறியல்லசமேனாடு	116	கேசலியாந்நொடொறு	357
குண்டமுக்குண்டமலர்	321	குறையகொண்டாரிடர்	428		
குண்டமுக்குண்டமலர்	127	குறையகொண்டாரிடர்	257	கை	
குண்டமுக்குண்டமலர்	300	குறையகொண்டாரிடர்	64		
குண்டமுக்குண்டமலர்	349	குறையகொண்டாரிடர்	337	கைமககேவந்திக்கடு	129
குண்டமுக்குண்டமலர்	431	குறையகொண்டாரிடர்	378	கைமமரமதகரியின்	20
குண்டமுக்குண்டமலர்	173	குறையகொண்டாரிடர்	217	கைமமரமதகரியின்	239
குண்டமுக்குண்டமலர்	418	குறையகொண்டாரிடர்	413	கையடைந்தமணினோடு	64
குண்டமுக்குண்டமலர்	132	குறையகொண்டாரிடர்	507	கையதுவிலிழிநுங்	351
குண்டமுக்குண்டமலர்	269	குறையகொண்டாரிடர்	332	கையதுவெண்குழை	154
குண்டமுக்குண்டமலர்	389	குறையகொண்டாரிடர்	70	கையதுவெண்குழை	486
குண்டமுக்குண்டமலர்	393	குறையகொண்டாரிடர்	249	கையதுவெண்குழை	252
குண்டமுக்குண்டமலர்	478	குறையகொண்டாரிடர்	26	கையதுவெண்குழை	285
குண்டமுக்குண்டமலர்	57	குறையகொண்டாரிடர்	247	கையதுவெண்குழை	417
குண்டமுக்குண்டமலர்	77	குறையகொண்டாரிடர்	197	கையதுவெண்குழை	260
குண்டமுக்குண்டமலர்	62	குறையகொண்டாரிடர்	323	கையதுவெண்குழை	439
குண்டமுக்குண்டமலர்	233	குறையகொண்டாரிடர்	72	கையதுவெண்குழை	236
குண்டமுக்குண்டமலர்	46	குறையகொண்டாரிடர்	484	கையதுவெண்குழை	191
குண்டமுக்குண்டமலர்	323	குறையகொண்டாரிடர்	213	கையதுவெண்குழை	253
குண்டமுக்குண்டமலர்	354	குறையகொண்டாரிடர்	198	கையதுவெண்குழை	191

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
கையிலுண்டெழுவாருங் கை	305	கொம்பியல்கோதை	369	கோலமாகரியுரித்த	317
	415	கொம்பிரியவண்டு	453	கோலமாமயிலால்	249
	292	கொய்தவமலரடி	148	கோலமாமலரோடு	466
கையினிலுண்பவர்	350	கொய்யணிநறுமலர்	146	கோலமாயநீண்மதிற்	413
வந்தி	277	கொய்யணிம்மலர்	331	கோலம்முடிநெடு	22
யனமாமுவினர்	469	கொலைக்கணித்தாவரு	107	கோலவனான்முகனோ	479
		கொலையார்கரியின்	213	கோலமுமிடஞக்கவி	439
கோ		கொலையார்தரு	48	கோளரவுகொன்றை	443
		கொலையார்முடி	113	கோள்வித்தனைய	262
கொக்கரவர்கூன்	224	கொலைவரையாத	129	கோனென்றுபல்கோடி	230
	488	கொல்லுக்களியாணை	117		
	55	கொல்லுமுல்ருகை	64	ச	
கொக்கினிநகின்	49	கொல்லையேறுடையவ	390		
கொக்குடையிருகொடு	456	கொல்லவிடைமுன்	34	சக்கரமரங்கீந்தானு	245
கொங்கணிறுத்	155	கொல்லவிடையேறு	452	சக்கரம்பெண்ணொல்	491
கொங்கரவப்படு	343	கொல்வாரேனுக்குணம்	409	சக்குணிஞாழியினர்	371
கொங்கலர்வனமதன்	375	கொழுமலருறைபதி	27	சங்கக்கபனுமறியாமை	50
கொங்காரந்தபைங்கமல	259	கொள்ளிநக்கபகு	342	சங்கந்தரளம்மவை	229
கொங்கியல்சூர்சூழல்	456	கொன்னவியை	70	சங்கமருமுனை	452
கொங்கியல்பூங்குழற்	478	கொன்றைசூழிற்ற	399	சங்கவாரஞாழியினர்	469
	34	கொன்றைவேசேர்சடை	354	சங்கவெண்ணகுழை	309
கொங்குசேர்சூழலா	349	கொன்றைபொன்சொ	354	சங்கவெண்டோடணி	360
	236			சங்கவளியையன்	148
கொங்குலாமலர்	249	கோ		சங்குலெம்பவந்திரண்	183
	169			சங்குலாவிதிங்கள்	316
கொச்சையம்பிரம	275	கொங்கமேருவமே	394	சங்கொளிர்புனை	151
கொச்சைவேந்தன்	399	கொங்கமேருவமே	466	சங்கோடில்லங்க	84
கொடிக்கொளர்நினர்	403	கொங்கன்னகுவிமுலை	235	சங்கொண்டசாத்திர	156
கொடிநெடுமாளிகை	389	கொங்குலெங்கை	387	சங்கொளர்சேவா	306
கொடியகெடும்பினர்	217	கொங்குசெண்பகல்	328	சடைதனைத்தாழ்தலு	52
கொடியார்பெருமோட	25	கோசரநாகப்பவர்	457	சடையமுடிமுனி	388
கொடியுயர்மால்	362	கோட்டுத்தபொழிலின்	186	சடையணிந்ததுவெண்	495
கொடியுடைமும்மதி	481	கோடலரவினும்	457	சடையமர்கொன்றை	273
கொடிசேந்தனமயில்	389	கோடலொடுகூன்	219	சடையன்பிறையன்	178
கொட்டமுடிவிட்ட	444	கோடலொடுகோங்க	225	சடையாரெயனுமால்	206
கொட்டமேகமுழங்	347	கோடல்கன்புரவணி	364	சடையார்சதிரன்	46
கொட்டமேகமுழங்	353	கோடல்கோங்கு	190	சடையார்பிறையன்	49
கொட்டும்பைநேரற	116	கோடல்சரலவ்வுடை	386	சடையார்புனலுடை	15
கொட்டெவரச்சரை	154	கோடல்கெண்பிறை	377	சடையாணைச்சந்திர	201
	464	கோடலிரும்புறவிற்	141	சடையாணைத்தலை	200
கொண்டலுலேமும்	107	கொடிடைச்சொரிந்த	466	சடையாணைத்தலை	198
கொண்டலேசர்	387	கோடுதேன்சொரி	328	சடையிடைபுக்கொடு	293
கொத்தலர்குழலி	295	கோடுலொகிறையக்	184	சடையினர்மேனி	101
கொத்திரைத்தமலர்	186	கோட்டக்கமுனி	353	சடையினன்சரம	418
கொத்தலாவியகுழறி	322	கோண்டலெண்ணிறை	328	சந்தையுடைபாணு	356
கொத்தணவும்பொழி	258	கோணைணையாணு	109	சண்டையிரமபுரம்	275
கொத்தணிகுளிர்	314	கோணைப்போல்குழற்	239	சதியிலவந்தசலன்	494
கொத்தண்பொழில்	301	கோணைநித்திரிவார்	40	சதுரம்மறைதான்	229
கொத்தண்பொழிற்	112	கோத்தகல்லாடை	481	சத்தியுளாதியோர்	151
கொம்பிலைத்தழைசெய்தி	347	கோலத்தாற்கொன்றை	242	சத்தநன்மலரணி	151
கொம்பன்னயின்னி	299	கோலநன்மேனி	485	சத்தம்மலர்வெய்ந்த	118
கொம்பார்	276		426	சத்தமாரகிலொடு	394

பாட்டு முதற் குறிப்பகராதி.

கக

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
சந்தமார் பொழிசை	493	சித்தந்தன் னாடி நினை	305	சுடர் மணி மரளிகை	168
சந்தமார் மூலையாள்	401	சித்தந்தெளிவீரகா	122	சுகொடுமேவினீர்	289
சந்திரசேகரனே	424	சித்தவடிவிலர்	267	சுகுடரொரிமாலை	117
சந்திரன் கதிரவன்	388	சித்தனோடு நுகுவாலவாய்	411	சுகுநீர் தணியண்ணல்	21
சந்திரேசன னாரைந்து	398	சிந்தையினுமால்	206	சுகுமணியுமிழ்நாகஞ்	155
சந்தையர் பெழு	187	சிந்தை திருநகல்	225	தத்தேதோலோடு	300
சாண்ட சாங்கியர்	48	செந்தையிடையார் தலை	260	சுண்ணை நீர் தணிமார்	331
சம்பர சுகுளரி	505	செந்தையிலசமனோடு	145	சுண்ணகை	507
சரிசுபுலி வங்கிய	151	சிரங்கையினிலேந்தி	51	சுர ரத்தினித் தையர்	492
சரிவிலாகல் வரக்கண்	386	சிரப, மல்லமதிமத்த	283	சுர நல்குநார்	438
சலசலவெசாரி புனல்	161	சிரமொருபதமுடை	328	சுரமாதவர் தெரு	17
சலந்தங்குழாய் வரை	253	சிலைதனஞ் முப்புரஞ்	385	சுரிசுமுனல்	508
சலமல்கு செஞ்சடை	256	சிலைதனை நடு மடை	31	சுருது சன்பலநல	30
சல்லரியியாய்	452	சிலையதுவெஞ்சிலை	234	சுருதியான்றலை	500
சரீரேயுந்தாமறவில்	204	சிலையினஞ் முப்புரம்	381	சுருப்புசேர்க்கடை	320
சரையெருவாய்	31	சிலையுத்தவங்கினை	256	சுலவுஞ்சடையான்	211
சரையினுளாயிற்று	359	சிலைனுஞ்சருசிலபுர	148	சுழித்தவார்புனற்	306
		சிரகார்புரமுன் றெரி	214	சுழித்தகங்கை	73
		செய்தோருஞ்சிலசம	46	சுழியிலக்குப்புனற்	281
		செய்தோருண்டபுரம்மலை	21	சுழிகக்கொழுகொண்ட	213
சாயம்பொன் னவரை	176	செறையாரருடக்களிர்	81	சுழிவாரத்தபுலித்	281
சாகபாயிரமுடை	306	செறையார்வண்டு	98	சுழிமுமங்கநூற்	464
சாங்கியங்கயவர்	470	செறையார்வரிவண்டு	113	சுழிமுமொடுபற்றவை	221
சாங்கியப்படுவாருஞ்	302	செற்றிடையரிவை	462	சுழிமுந்தடியே	228
சாங்கியப்பட்டுஞ்	153	செற்றிடையுட்கிழி	474		
சாங்கியர் சமண்	374	செற்றிடையுமையொரு	376	சூ	
சாங்கியர் வண் சமண்	359	சென்மல்கரியுரி	29		
சாயக்காலன் மான்	40	சென்மலிபறபவை	30	சூடசூழ்நகைமங்கை	297
சாதுலபுரிவார்	226	சென்போர்வைச்	256	சூடவெண்ணிபிறை	380
சாதுயார் பளிங்கின்	347			சூடுமிதிசடைமேற்	187
சாதுவாழ்பாசர்	154	சூ		சூடுமிளந்திங்கட்	116
சாதுவின் திம்மனமே	234			சூடுமிளந்திங்கட்	118
சாதுவாழ்பாசர்	78	சிரணங்குடிசின்	305	சூடுமிபிறைச்சென்னி	241
சாதுவாழ்பாசர்	62	சிரணிசுந்தருமார்	55	சூடுவார்சடையிடை	374
சாதுவாழ்பாசர்	341	சிரார்புலேவொழு	224	சூதுக்குச்சேர்க்கை	88
சாதுவாழ்பாசர்	235	சிரார்புலேவொழு	274	சூதுக்குச்சேர்க்கை	254
சாதுவாழ்பாசர்		சிரினுமணியுள்	195	சூலப்படையான்	43
சாதுவாழ்பாசர்	239	சிரண்டையார்புரம்	270	சூலப்படையான்	93
சாதுவாழ்பாசர்	304	சிரமுதெண்டர்	510	சூலமுண்டையாழ்வன்	188
சாதுவாழ்பாசர்	355	சிரமுதெண்டர்	123	சூலமுண்டையாழ்வன்	191
சாதுவாழ்பாசர்	297	சிரமுதெண்டர்	155	சூலமுண்டையாழ்வன்	479
சாதுவாழ்பாசர்	148	சிரமுதெண்டர்	254	சூலமுண்டையாழ்வன்	25
சாதுவாழ்பாசர்	75	சிரமுதெண்டர்	300	சூலமுண்டையாழ்வன்	427
சாதுவாழ்பாசர்	198	சிரமுதெண்டர்	451	சூலமுண்டையாழ்வன்	400
		சிரமுதெண்டர்	377		
		சிரமுதெண்டர்	24	சூ	
		சிரமுதெண்டர்	322		
செந்தையார்	111	செந்தையார்	213		
செந்தையார்	435	செந்தையார்	99		
செந்தையார்	509	செந்தையார்	326		
செந்தையார்	67	செந்தையார்	385		
செந்தையார்	412	செந்தையார்	356		

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
செங்கமலப்போடி	134	செவ்வழலாய்நிலனுதி	356	ஞாலமல்குந்தமிழ்	283
செங்கயல்புனலனி	475	செவ்வழலெனநனி	458	ஞாலமனித்தவனும்	419
செங்கயல்லெட்டுசெல்	251	செழுந்தண்மால்வரை	302	ஞானமுண்டமாலு	73
செழுநீரணுயாக்கை	287	செழுமலியழங்காழி	275	ஞாலமுன்படைத்த	196
செழுநீரணுயி	192	செறிபொழிநழுவிய	475	ஞாலமேழுமா	125
செழுநீரணுசுமணர்	82	செறிபார்க்குலும்	49	ஞாலமழ்க்குழகாழி	242
செழுமணனெடுசேவ	74	செறியார்தருவெள்ளை	23	ஞாலமல்குழகாழி	63
செழுமயவுடற்றிப்பான்	238	செறித்ததுவுந்தகன்	283	ஞாலமுஞ்செருத்தின	365
செழுமயாருப்புண்சுமண்	203	செற்றரக்கன்வலியை	427	ஞாலத்திரளாய்நிற	92
செழுமயார்நிலையிற்பலி	47	செற்றவரக்கனலற	288	ஞானமுணர்வாங்காழி	261
வாய்மையினு	17	செற்றிட்டேவெற்றி	167		
பூட்டினல்	429	செற்றினிர்மலி	474	த	
செந்தமிழாசெய்வ	451	செற்றிரையுற்றினா	482		
செந்தமிழ்ப்பரப்புறு	220	சென்றுதாழையுரு	497	தகரமணியருவித்தட	119
செந்தளிர்மாமலரோ	175	சென்றுபலவென்று	435	தகைமலிதனை	294
செந்துவாரடையினு	189			தக்கனதுபெருவேள்வி	173
வாரடையினும	288			தக்கன் பெருவேள்வி	115
செந்துவார்வாயா	503	செடர்தேவன்குடி	380	தக்கனாநிலைபறிந்த	311
செந்தெனாழாறுந்	407	செடர்விண்ணார்	358	தக்கனாபெருகேள்வி	284
செந்தெனல்சுழனி	188			தக்கனவேள்விதகர்த்த	344
செந்தெனல்வயலணி	474	சேணியலுநெடு	430	தக்கன்வேள்விதகர்	399
செப்பநெஞ்சேநெறி	37	சேணுலராமதில்	491	தக்கன்வேள்விதகர்	352
செப்பானமென்முலை	197	சேமவன்மகிள்பொன்	183	தக்கன்வேள்வி	411
செப்பினமுலை	295	சேயடைந்தசேய்ஞாநர்	66	தக்கன்வேள்வியைச்சா	492
செப்பினருமதின	188	சேர்த்தகானேதி	203	தக்கன்வேள்வியைத்	303
செம்பைச்சேரிஞ	167	சேர்ப்பதுதிண்ணிலை	355	தக்கன்மன்னிரமொ	13
செம்பொனார்தரு	328		247	தக்கிருந்திரன்	509
செம்பொனின்மேனி	142	சேவுபருந்தின்கொடி	170	தக்கில்வந்ததகன்	188
செம்பொன்செய்	10	சேறுபட்டதன்வயற்	414	தங்குநெக்கம்சாக்கி	398
செம்பொன்மாமணி	470	சேற்றினுபொய்கை	505	தங்குமோவினை	77
செம்பொன்சடை	18	சேற்றெழுந்தமலர்ந்	80	தங்கைகயிடவுண்பார்	110
	475			தகமுதனெரிதர	169
	56	சோ		தஞ்சமென்றுந்சரண்	412
செய்தலிங்கத்தார்	120		448	தடங்குபொண்டதோர்	45
செய்பதன்மாயரை	150	சொல்லினைச்சுடுகனை	200	தடிலவிபமலை	28
செய்யதாமரைமேலன்	503		204	தடமலிபுக்கலியர்	160
செய்யதாமரைமேலிரு	248	சொற்பிரியிலாத	448	தடமலிபொய்கை	133
செய்யபிறருமேனி	449	சொற்றருமறைபாடி	286	தடவரைபெடுத்தவன்	389
செய்யபுணர்வாரடை	403	சொன்னயமுடையவா	457	தடையுடையபரக்கன்	151
செய்யமேனியிர்	123			தடுக்காறுடன்குறைப்	19
செய்யபருகேபுனல்	7	சோ		தடுக்கினையடுக்கி	442
செய்யபர்செய்யசடை	39			தடுக்கம்ருஞ்சுமண	83
செய்யபனேதிருடால்	411	சோதிமிகுநீறக	447	தடுக்கடுக்கித்தலை	345
செய்யன்வெள்ளியன்	393	பைச்சுண்ண	201	தடுக்கையுடனிருக்கி	25
செருக்குவாய்ப்புடை	168	பணவயல்	71	தடுமொறுவல்லாய்	209
செருமருதண்டிவர்	380	சோலையில்வண்டினங்	138	தட்டிடுக்கியுறி	341
செருவடையிலவரை	161	சோறுகூடையின்நி	311	தட்டிட்டேழுட்டி	167
செருவரைவயமலர்	475			தட்டையிடுக்கித்தலை	93
செல்விகெடுமாடஞ்	109	நா		தட்டொடுதழை	314
செல்வமல்கியசெல்வார்	179	ஞாலத்தாராதினென	384	தணிகீர்மதியுஞ்	84
செல்வமல்குசெண்பகம்	130	ஞாலத்தையர்காழிஞா	109	தண்டனைதோளிரு	482
செலிகளார்விடபன	274	ஞாலத்தைதுகர்ந்தவன	51	தண்டமர்நாமரை	59

பாட்டு முதற் குறிப்பகரா,

கங்

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
தண்ணீர்தாளமுல்	307	தளிரினவளரென	304	திக்கிறேவற்றற்றே	166
தண்டொடுகுலந்	486	தளிரினவளரென	329	திக்குலம்பொழில்	187
தண்ணீர்தராய்ப்புலி	274	தளிரினவளரென	460	திக்கட்கேதும்பைக்கே	166
தண்ணம்புனந்தாழி	117	தறிபோலாஞ்சுமணர்	152	திக்களம்போதுஞ்	10
தண்ணனும்தச்சுமல்	10	தறியார்சுநில்போர்த்	47	திங்களுச்சிமேல்	67
தண்ணிநிங்குட	133	தளமணிதையறன்	152	திங்களோடருவரை	330
தண்ணீர்வரக்கன்றே	241	தளமலிபுகுத்தயங்கு	321	திசையவாதொழுதெழு	475
தண்புனலுமராவும்	425	தனம்வருநன்மை	296	பிடமலிமீ	474
தண்புனலும்கெண்டி	68	தளிரெவண்டிங்கன்	400	திண்ணமரும்புரிசை	426
தண்புனலேவந்துதண்	200	தலைக்கணிமாமலர்	278	திண்ணாப்புரிசைமாட	86
தண்புனலினையாழ்	272	தண்மையாருமறிவாரில	190	திண்ணினாப்புரிசை	392
தண்பொழிக்குழ்	245	தன்மலம்பெரி	502	திரிதருமுறி	377
தண்மதிதாம்பொழில்	481	தன்னடைந்தார்தகின்	234	திரிதருமணி	479
தண்மதியும்கெய்யாவ	245	தாங்கருங்காலந்	502	திரிந்தாமகனிற்றின	397
தண்முத்தரும்புத்தட	262	தாறுமிகுவானிசை	433	திரியுமூன்முடிமுடி	344
தண்மயல்குழ்தாழி	241	தாதலர்காமரைமே	138	திருத்திகழ்மலை	228
தண்மயல்குழ்புனந்	427	தாதார்தொன்றையங்கு	74	திருநீலமலரெண்	157
தண்மயல்குழையணி	383	தாதார்தொன்றையங்கு	91	திருந்த	275
தந்தத்திந்தத்தட	149	தாமரைமேலாழ்	143	திருந்தலாப்புரந்தி	323
தந்தையகன்னுடன்	287	தாமலாற்போலவே	390	திருந்தாமகனிற்	463
தந்தையார்போயினர்	206	தாமுமகங்கியவசுரர்	263	திருமகன்கத்தலினுந்	278
தமிழினீர்மைபேசி	98	தாமென்முமனந்தளரா	238	திருமருமார்பிலவனுந்	272
தர்பலம்பறியாதவர்	243	தாயவனுலகுக்கு	148	திருமலர்க்கொன்றை	421
தரித்தமறையாளர்	280	தாயானேதந்தை	202	திருமலர்க்கொன்றை	102
தருக்கியதிரிபுரங்கவ	363	தாயினுநல்லதலை	507	திருமாலடிவீழ்த்திசை	114
தருக்கினவர்க்கன்தா	145	தாரமாயமாதார	69	திருமாலடிவீழ்த்திசை	118
தருக்கியமிக்கதசு	171	தாரார்தொன்றைபோ	414	திருவளருங்கழுமலமே	278
தருஞ்சுரத்தந்தங்கு	111	தாரரிடுகொன்றை	87		360
தருமணலோகந்	508	தாரரிடுகொன்றை	53	திருவாரிசிலையாலெயி	48
தருவளர்வளந்	133	தாரினாவினிகொன்றை	343	திருவாரிதருநாரணன்	218
தருவயாந்தகெய்ப்பெடு	291	தருமுத்தாட்டினடை	378	திருவிச்சிலத்தேரம்	179
தலரத்தேவர்ப்பணி	278	தருமுத்தாமரை	412		409
தலரமுத்தலுமுலிவளி	162	தார்தொன்றொன்றை	98	திருவினாப்போதினனுந்	420
தலரையாடுதிவிதல	28	தாவணவ்விடையினுய்	413	திருவொளிசாரணிய	53
தலமல்குழியுபுனந்	202	தாவாமுலாதாசா	499	திரைககளெல்லாமலருஞ்	7
தலையாணாதுவெய்தி	207	தாவியவருடனிருந்த	83	திரைகளிருக்காரையும்	456
தலையுதிபுனல்	27	தாவினாணயன்முனறி	412	திரையார்புனல்சூடிய	48
தலையவன்மலையணி	150	தாழிளங்காவிரி	467	திரையார்புனத்தாடல்	255
தலையின்மேலுடைமாலே	49	தாழிந்தகுழந்தை	151	திரையாடுக்குக்கை	507
தலையெடுருபுத்தும்	503	தாளாலர்க்கன்றேன்	289	திரையார்புனலோடு	112
தலையெண்ணெய்ப்பு	276	தாரரிடுகொன்றை	131	திரைபொருதிருமுடி	146
தவந்தவெய்துந்த	441	தாளலம்புரைசெய்ய	216	திரைதருவளமுடி	387
தவந்தவெய்துந்தவ	207	தாளவக்குமலினங்கி	499	திருத்தொண்டவடியாந்	238
தவர்கொண்டவொழிந்	211				
தவனவென்பிழை	186				
தழக்கேசர்தரு	17				
தழ்முயலாரை	203	திசுநூந்திருமாலோடு	211	தில்லாமலையெடுத்	150
தழக்கொன்றையந்	32	திசுநூலையாடாபுகை	494	திவராயவல்லாரக்கர்	70
தழைதொன்சாந்தும்	340	திசுநூலையாடாபுகை	30	தியினாதிசுநூலையாட	284
தழையும்கெய்யாண	151	திசுநூலையாடாபுகை	200	தியினாதிசுநூலையாட	290
தழையும்கெய்யாண	17	திசுநூலையாடாபுகை	157	திசுநூலையாடாபுகை	290
தாருவங்காழியாண	118	திசுநூலையாடாபுகை	355	திசுநூலையாடாபுகை	185

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
தீவிரியக்கழார்பச்சே	171	அறைபலகினைமூழ்கித்	155	தெரிந்தவடியார்செவனை	266
நாயயினத்தீர்க்க	180	அறைமல்குசாரத்	129	தெரிந்தவன்புரமுன்று	194
		அறையவன்றெழிலிவ	150	தெரிந்திலங்கு	38
		அறையுலவுகடலோதஞ்	432	தென்னியபுனலணி	474
		அறைவளர்கேதகழீது	485	தென்னியரல்வார்	506
அங்குமவிரிதுகிலாடை	460	அற்றரையர்துவராடை	358	தெற்றலாகிவதென்னி	193
அங்கமிக்கவாழ்க்கையின்	313	ஐனியுறுதாய்தீரத்	155	தென்சொல்லிஞ்சமர்	304
அங்கமாகரிபங்கமாவடுகு	492	துன்பத்துடைப்பீர்சா	123	தென்றனம்பொழில்	192
அங்கவானவர்சூழ்கட	231	துன்பாயமாசார்	242	தென்னிசையிலங்கை	453
அங்கமிகுபொங்கரவு	444	துன்பரனைத் துன்பமழி	197	தென்னிலரக்கினைக்	122
அங்கியூரானவர்	363	துன்றுகொன்றைநஞ்சு	498	தென்னிலங்கையர்குல	325
ராயமரரின	454	துன்றுபூமகன் பன்றியா	493	தென்னிலங்கையர்பே	408
	375	துன்னம்பெய்கோவண	239		
அஞ்சவருவாருந்	61	துன்னலிளுடையுடுத்	55	தே	
அஞ்சிருளாடுவர் துமுரு	480	துன்னவாடை	301		
அஞ்சிருளினின் துநட	453	துன்னாற்புரமும்	128	தேத்தந்திமிலும்	45
அஞ்சநாடுமறுது	55	துன்னுகடற்பவளஞ்சே	270	தேங்குழிஞ்சொன்றை	106
அஞ்சுட்போதுந்	68	துன்னுமுழன்மங்கை	223	தேசுதுன்றத்தெண்ணி	261
அஞ்சுநருநிலமெரு	440	துன்னுகொண்டவுடை	282	தேடிக்காரனார்	93
அடிக்களோடு	40	துன்றுவார்சடைச்சுடர்	322	தேடித்தானையன்மாறு	306
அடிபடுமிடைபாடை	459	துன்றுவார்சடைதாமதி	327	தேடிஞராயன்முடி	367
அண்டமரும்பிறை	362			தேமருவார்குழி	181
	206	து		தேமாங்கனி	14
காவணஞ்	382			தேம்பணுன்னிடையார்	349
துணியாருடையாடை	118	துசார்த்தசாங்கியருந்	259	தேயகின்றான்	137
துணியுஞ்சேரவணமும்	254	துசுதானரைத்தோலு	319	தேயுமதியுஞ்சுடையிலங்க	453
நிலவார்திங்கன்	59	துசுதுகிநீன்சொடிகள்	441	தேய்த்துமலிவெண்பி	240
புடையவர்	165	துசுபுனைவாரடைமேவுந்	481	தேராமணரைச்	122
துணையல்செய்தான்	136	புராததுழல்	75	தேரநாசுகொண்மே	357
	210	புரானசுடர்	496	தேரோடமணர்க்குநல்	497
துணையிருத்தஞ்சுரி	386	துருமுராளிகை	478	தேரர்க்கன்மால்	87
துணைநன்மலிர்	229	துயமலராணுமெடி	442	தேராமணரும்	125
துயமலராமரோடர்	375	துயவிடைமேல	289	தேரார்தருகிகழ்	24
தும்மலோடருந்துயர்	351	துயவிரிதாமரைகனெய்	441	தேவருமர்களுந்	286
	229	துயவெயினின்றழல்	261	தேவர்திங்கனும்	218
துலங்குவெண்முழுவேந்	321	துயவென் துயவெ	364	தேவர்த்தானவர் பரந்து	309
துவராடையர்தோலுபு	50		199	தேவராயுமசாராயுந்	72
துவரும்புரிசையுந்	118	துர்த்தனைச்செற்றம்	127	தேவரினியோம்பியை	266
துவருதுகின்றவாடை	298	துர்த்தன்வீயந்	412	தேவராரனேசாரணென்	128
துவருதமாதையினார்	419	துர்த்தன்	399	தேர்வையவ்விய	480
துவருதுவிரிதுகி	160	துவணர்	181	தேர்வையவ்வியதென்	359
துவருதுவிரிதுகிலாடை	468	துவியஞ்சிறைமென்ன	253	தேர்வியிலினைத்தெழி	414
துவருதுவிரிதுகிலாடை	85	துவியநீர்மலரேத்திவை	484	தேனகத்தார்வண்டது	136
துவருதுவிரிதுகிலாடை	379	துறுதேச்சுடலையிற்	465	தேனகமுலியிசெறிதரு	457
துவருதுவிரிதுகிலாடை	63	துனையக்கோடிருமெனி	281	தேனமர்பொழில்	295
துவருதுவிரிதுகிலாடை	49			தேனமர்பொழிலணி	475
துவருதுவிரிதுகிலாடை	369	தே		தேனமர்தருமல	163
	298			தேனயம்பாடுந்	130
துளியண்டேன்	110	தெற்குநீண்டசோலை	65	தேனலார்சோலையுந்	393
துள்ளுமாமு	403	தென்னுரைசேர்வயலு	433	தேனாமத்தன்	112
துள்ளுமிருந்தும்	123	தென்கடல்புடைபணி	463	தேனிஹமினியர்பா	104
துறக்குமரோசலப்படா	312	தெரிந்ததுவுங்கையொ	283	தேனுலாரமலர்கொண்டு	194

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பக்கம்	
தேனுமாயமுதாமி	196	தோடுடையாடுருகா	136	நலாயாச் சுவந்துரானு	262
தேனுமாயமுதாமி	102	தோடுடையான் குழை	82	நலாயாச் சுவந்துரானு	178
தேனுற்றநமமாமலர்	185	தோடுடையாடுருகா	293	நலங்கொன்முத்துணி	259
தேனையேறுநமமாமலர்	189	தோடுடையாடுருகா	437	நலங்கொன்சாழி	33
வென்ற	34	தோடுடையாடுருகா	126	நலங்கொன்சூம்பொழி	308
தை		தோட்டி	74	நலச்சங்குபெருகுழை	254
தைலோர்க்குறுடையா	240	தோட்டி	432	நலநாரணன்முக	210
தைலாரொருபாசு	237	தோலினுலுண்டை	77	நலந்தருபு	222
தோ		தோலுந்தாமரை	179	நலந்தருவனவான்	207
தொகுத்தவனருமறை	376	தோலுதுலுந்தகந்த	176	நலமலிகொன்சையார்	382
தொங்கலுங்கழி	81	தோலுதுலுந்தகந்த	7	நலமலிகொன்சையார்	159
தொடெலரியதொருகை	235	தோளின்மேலவையார்	438	நலமலிகொன்சையார்	28
தொடுத்தார்புழை	91	தோளின்மேலவையார்	248	நலமலிகொன்சையார்	48
தொடைத்தலைமலை	450	தோளின்மேலவையார்	497	நலமலிகொன்சையார்	399
தொடைமலையிழையுள்	368	தோற்றவன்சேடவன்	145	நலமலிகொன்சையார்	116
தொடையாருமலர்	74	நகயார்தலையுள்	84	நலமலிகொன்சையார்	31
தொடையாருமலர்	333	நகயார்தலையுள்	261	நலமலிகொன்சையார்	503
தொண்டராயுள்ளார்	504	நகயார்தலையுள்	214	நலமலிகொன்சையார்	157
தொண்டர்தண்சையுள்	304	நகயார்தலையுள்	121	நலமலிகொன்சையார்	462
தொண்டர்பின்மீது	338	நகயார்தலையுள்	173	நலமலிகொன்சையார்	401
தொண்டர்பின்மீது	247	நகயார்தலையுள்	497	நலமலிகொன்சையார்	409
தொண்டர்பின்மீது	377	நகயார்தலையுள்	426	நலமலிகொன்சையார்	219
தொண்டர்பின்மீது	218	நகயார்தலையுள்	418	நலமலிகொன்சையார்	37
தொண்டர்பின்மீது	463	நகயார்தலையுள்	267	நலமலிகொன்சையார்	139
தொண்டர்பின்மீது	51	நகயார்தலையுள்	434	நலமலிகொன்சையார்	336
தொண்டர்பின்மீது	364	நகயார்தலையுள்	228	நலமலிகொன்சையார்	26
தொண்டர்பின்மீது	344	நகயார்தலையுள்	311	நலமலிகொன்சையார்	324
தொண்டர்பின்மீது	347	நகயார்தலையுள்	295	நலமலிகொன்சையார்	375
தொண்டர்பின்மீது	189	நகயார்தலையுள்	439	நலமலிகொன்சையார்	366
தொண்டர்பின்மீது	306	நகயார்தலையுள்	357	நலமலிகொன்சையார்	114
தொண்டர்பின்மீது	228	நகயார்தலையுள்	337	நலமலிகொன்சையார்	75
தொண்டர்பின்மீது	43	நகயார்தலையுள்	210	நலமலிகொன்சையார்	416
தொண்டர்பின்மீது	122	நகயார்தலையுள்	310	நலமலிகொன்சையார்	110
தொண்டர்பின்மீது	268	நகயார்தலையுள்	159	நலமலிகொன்சையார்	228
தொண்டர்பின்மீது	40	நகயார்தலையுள்	338	நலமலிகொன்சையார்	197
தொண்டர்பின்மீது	274	நகயார்தலையுள்	412	நலமலிகொன்சையார்	482
தொண்டர்பின்மீது		நகயார்தலையுள்	223	நலமலிகொன்சையார்	408
தொண்டர்பின்மீது		நகயார்தலையுள்	55	நலமலிகொன்சையார்	227
தொண்டர்பின்மீது		நகயார்தலையுள்	410	நலமலிகொன்சையார்	255
தொண்டர்பின்மீது		நகயார்தலையுள்	397	நலமலிகொன்சையார்	259
தொண்டர்பின்மீது		நகயார்தலையுள்	327	நலமலிகொன்சையார்	428
தொண்டர்பின்மீது		நகயார்தலையுள்	397	நலமலிகொன்சையார்	265
தொண்டர்பின்மீது		நகயார்தலையுள்	397	நலமலிகொன்சையார்	99
தொண்டர்பின்மீது		நகயார்தலையுள்	397	நலமலிகொன்சையார்	339
தொண்டர்பின்மீது		நகயார்தலையுள்	397	நலமலிகொன்சையார்	122
தொண்டர்பின்மீது		நகயார்தலையுள்	397	நலமலிகொன்சையார்	209
தொண்டர்பின்மீது		நகயார்தலையுள்	397	நலமலிகொன்சையார்	36
தொண்டர்பின்மீது		நகயார்தலையுள்	397	நலமலிகொன்சையார்	178
தொண்டர்பின்மீது		நகயார்தலையுள்	397	நலமலிகொன்சையார்	509
தொண்டர்பின்மீது		நகயார்தலையுள்	397	நலமலிகொன்சையார்	81
தொண்டர்பின்மீது		நகயார்தலையுள்	397	நலமலிகொன்சையார்	30
தொண்டர்பின்மீது		நகயார்தலையுள்	397	நலமலிகொன்சையார்	273

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
நற்பதக்கங்கீரிகி	81	நாறவிண்டநறுமா	36	சிறைவெண்டிங்கனவா	400
நற்றமிழஞான	376	நாறுசுவீளநாகின	231	நீனைப்பெனுநெடுக்கின	156
நற்றவர்காழியுண்	367	நாறுசுவீடமத்த	310	நீனைவாரீனையவீனி	99
நற்றாமரைமலர்மேனா	244	நாமுசேர்வயற்றண்டலை	407	சின்மணிவாயது	494
நனவிலுங்கனவிலு	351	நாமுழும்பொழிலண்ணி	348	சின்முடர்த்திடுகைம்புல	248
நனவிலுங்கனவிலு	373	நாற்றமலர்மிகைசநான்	153	சின்நெடுமொலு	226
நனவிலுங்கனவிலு	145	நாற்றமலர்மேலயனு	33	சின்மறத்திலுக்குத்தரு	280
நன்மையராநாணனு	237	நாற்றமாமலராநொடு	179	சின்முடிவளம்பல	437
நன்றாக்கிசைமொழிந்து	277	நாற்றமிழுமாமலரின்	453	சின்முணுஞ்சமணு	507
நன்றாநான்மறையா	74	நாற்றமிக்ககொன்றை	70	சின்முணுஞ்சமண்டே	329
நன்றியால்வாழ்வது	420	நாறவிதவருவாய்	13	சின்முண்சமணரிருந்து	96
நன்றியொன்மாமுணரா	282			சின்முண்சமணு	51
நன்றுடையாணத்தி	129	நி		சின்முண்சமண்டே	126
நன்றுதிதென்றென்று	86			சின்முதுய்ப்பவர்கீசர்	216
நன்றுநகுநாண்மலரால்	83	சிச்சலுமடியவார்	473	சின்முறல்வாழ்வி	124
நன்னெஞ்சேயுனை	284	சிச்சலேத்துநெல்	216	சின்முழுத்துன்றை	125
		கிணங்குடர்தோனா	287	சின்முமேய்ந்துநீனந்து	250
		கிணங்கவருமுலில்	257	சின்முலாநெடுவிகும்பி	172
		கிணந்தருமயான	438	சின்னடியேவழிபடு	71
		கிணம்சுடலையி	366		
நாகனைததுயில்பவன	328	கித்தாநியமத்தொழிலுடை	447	நி	
நாகத்தனையாணுநளிர்	116	கித்தலுந்தியமஞ்செய்து	231		
நாகத்தான்கயிருக	303	கித்திலத்தொகைபல	387	நீக்கியபுனலுணி	474
நாகபாணந்திகழல்குல்	6	கித்திலன்யிழலையை	164	நீடலர்கொன்றை	142
நாகமுழவையுமோ	363	கிராமபரபார	434	நீடலர்சோதிவெண்	131
நாகமுழவான்மதிபுநல	143	கிருத்தனார்சீசடை	384	நீடலர்சோடலலரவெண்	251
நாகமுழனை	199	கிருத்தனாறங்கனீற்ற	501	நீடவல்லமியிப்புன்	41
நாசமாம்பலினை	217	கிரைகழலவஞ்	506	நீடவல்லவார்சடை	73
நாடவல்லமலராணுமா	39	கிரைவிரிசடைமுடி	473	நீடன்மேவடிநிர்	188
நாடிநின்றறிவணுனி	367	கிரைவிரிதொல்புகழ்	473	நீடிருஞ்சடைமேலி	104
நாடினர்காண்கிலர்	184	கிலத்தவார்வானாள்	505	நீடிருஞ்சாழிலுணி	473
நாடினார்மணி	217	கிலநீரோடாகாச	254	நீடிருருலகுக்குயிரா	408
நாடெலாமொளியெய்த	246	கிலந்தனாரோடானல்	265	நீடுமலருப்புனலு	266
நாட்டம்பொலிந்திலக்கு	277	கிலமல்குதொல்புகழ்	474	நீடுமபுனற்கங்கை	47
நாட்டபவஞ்சேர்மதி	275	கிலவழம்புனலுந்திறை	205	நீடுவரைமேரு	455
நாணமுடைவேதியனு	83	கிலவெடுவாணு	55	நீண்டார்முருகுண்டு	252
நாணுடைத்தேதார்	130	கிலவார்த்தவண்டி	290	நீண்டசடையர்	95
நாணுரமணநல்ல	387	கிலவாழ்மயிர்நிலை	349	நீண்டவார்சடை	217
நாணிலாதசமன்	414	கிலவெறுத்தநெஞ்ச	311	நீண்டலங்கவிரொளி	465
நாணுமோர்வுசார்வு	60	கிழலார்சோலைநீல	33	நீதிநின்றையல்லா	417
நாடுநெடுகடியசாயி	262	கிழலார்வயல்கமழ்	21	நீதிபெணுவீர்	123
நாதன்மையார்சாரி	356	கிழலான்மலிந்த	85	நீதியர்கெடுந்	225
நாதனுந்நன்றிருநாடி	122	கிழலினர்மதிசூடி	73	நீதியரியாதாமண்	23
நாதனென் பிரகாள்	481	கிழறிக்கழ்மருவினை	349	நீதியார்நீனைந்தாய்	218
நாமுமேனைப்பலவு	237	கிறவுருவொன்றதோன்	294	நீதியார்வாழ்க்கிலை	287
நாமருவுபுண்மைநவீற்	393	கிறையுளப்பிசை	370	நீத்தநெறியானை	116
நாமரணன்மன்மெடு	503	கிறையவர்தொழுதெழு	473	நீகாளுந்நெஞ்சே	235
நாமணக்கியல்வா	432	கிறையவன்புனலொடு	145	நீத்தலாகாவெள்ள	98
நாவாய்பிறைச்சென்னி	253	கிறையுடைநெஞ்ச	320	நியாமாநீயே	499
நாவார்ந்தபாடல்	397	கிறைவிலுபுறங்காட்டி	127	நீரகக்கழனிக்கொள்	354
நாவிரித்தான்மேருல்	82	கிறைவெய்துநெலிர்	109	நீரகலந்தருசென்னி	58
நாளாயமோகமே	439	கிறைவெண்ணெய்		நீரடைந்தசடையின்	64

பாட்டு முதற் குறிப்பகராதி.

கள

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
நீராணிமலர்மிசை	459	நீறுதிருமேனியிசை	450	நெய்யணிமுவிலை	140
நீராவாரச்சடை	236	நீறுதிருமேனியின்	446	நெருப்புறுவென்	154
நீரார்த்தகஞ்சுடை	255	நீறுபூசிலத்தண்டு	383	நெல்வெனெய்	473
நீரார்த்தகஞ்சுடை	252	நீறுபூசினீர்	123	நெறிகழ்த்தருமை	462
நீரார்முடியார்	95	நீறுமுடைகோலனை	456	நெறிகொன்சிறதை	306
நீராணைநீச்சடை	202	நீறுமெய்ப்பூசிறை	60	நெறியீர்மையர்நீன்	24
நீராணைநினைபுனை	201	நீறுவரியாடரவொ	448	நெறியில்வருபொர்	26
நீரிடங்கொண்	132	நீறுறியதிருமேனி	24	நெற்குன்மமோத்தூர்	233
நீரிடைத்துயின்மனை	310	நீற்றுத்தண்டலை	411	நெற்றியோர்கண்	473
நீரினாத்தெயின்மனை	321	நீற்றுனைநீன்சடை	199		
நீரினாப்புன்சடை	337	நீற்றினர்நீண்ட	469	நெ	
நீரினாப்புன்சடை	479	நீற்றுமேனியராயினர்	489		
நீரினாவரைகோலி	252	நீற்றுமைத்தெயின்மனை	276	நேசமுருதோள்	442
நீரினமலிப்புன்சடை	441			நேசமின்மனைச்	450
நீரினமல்குசடை	3	நு		நெடுமயனோடு	447
நீரின்மிசைத்துயின்	140			நெணவராவீழ்	500
நீருடைப்போதுறை	364	நுகராரமோடேலம்	21	நேமியானுமுகான்	335
நீருலாவியசடையிடை	321	நுணங்குதுலையன்	302	நேரகழாயிதயா	500
நீருளாருமலர்மேலு	342	நுணங்குமறைப்பாடி	61	நேரியனகுமல்	297
நீருளார்கயல்வாவி	248	நுண்ணிடைப்போல்கு	380	நேருமவர்க்குணரப்	180
நீருளான்மீயுளானந்த	103	நுண்ணிதாய்வெளி	302		
நீரொடுங்குஞ்செஞ்	69	நுண்ணியான்மிக	82	நொ	
நீரொடுகவிளமு	172				
நீர்கொணீன்சடை	320	நூ		நொச்சியேவன்னி	193
நீர்கொண்டசடை	289			நொடியோராயிர	307
நீர்பரத்தமிழர்	1	நூலடைந்தகொண்கை	65	நொத்தசுடலைப்பொடி	94
நீர்புல்குப்புன்சடை	483	நூனாந்தக்குமார்	421	நொம்பைத்துபுடை	236
நீர்மல்குதொலிபுகழ்	473			நெய்யதோர்மான்	482
நீர்மல்குமலருறை	373	நெ			
நீலஞ்சேர்மிடற்றினீர்	290			நொ	
நீலத்தார்கரியாடற்றார்	347	நெக்குளார்வமிக	409		
நீலநன்மாமிடற்றினி	292	நெஞ்சமிதுகண்டு	224	நொதல்செய்தாக்கனை	146
நீலநெய்தத்தூண்களை	131	நெஞ்சாரநீடுகினை	299	நொயும்பிணிபு	79
நீலநெய்தன்னைகளில்	193	நெடியாயவன்	253	நொய்புல்குதோல்	155
நீலமாமணிநித்தில	329	நெடியமாலுப்பிரம	404	நொற்றலாரோனும்	104
நீலமாமணிநிற	467	நெடியமாலுப்பிரமனு	287		
நீலமாமணிமிடற்று	302	நெடியதர்சிரிதாய	113	ப	
நீலமாமாடற்ற	125	நெடியவன்பிரமனு	378		
நீலமார்த்துண்ணெனை	227	நெடியாய்குறியாய்	210	பகடுபார்சிறிய	79
நீலமேனியமணர்	489	நெடியானீடாமரை	100	பகலவன்மீதியங்கா	359
நீலவடிவாமிடற்று	264	நெடியானோடுநான்	227	பகலுமீரவஞ்சேர்	62
நீலவரைபோல	449	நெடியானோடுநான்	214	பகலொளிசெய்	433
நீலவரையாகா	439	நெடியானோடுயனறி	200	பக்கம்வாழைப்பாய்	130
நீறுடைத்தமேனி	65	நெடியான்யிரம்	96	பக்கமுந்தமைப்பார்	186
நீறுணிமேனியனாய்	139	நெடுமுடிபத்துடை	433	பக்கமென்னப்பார்	379
நீறுணிமேனியனாய்	144	நெடுகண்டிங்கள்	400	பக்கமேறுமதிசேர்	88
நீறுரகலபுடையார்	94	நெண்டாயங்குநெல்	217	பக்கயங்கண்மலருண்	38
நீறுர்த்தருமேனிய	237	நெறுபடுமெய்ய	297	பக்கயத்தாளநான்முக	497
நீறுர்த்தருமேனியருள	47	நெறுயமென்னுள	319	பக்கயம்மலர்ச்	327
நீறுசேர்வதோர்	178	நெறுயானைநெஞ்சிட	197	பக்கயம்மலர்ப்பாதர்	218
நீறுடையமார்பி	454	நெய்தலாமல்கமுநீர்	37	பக்கமார்கடலெற	432
நீறுடையார்நெடு	12	நெய்யணிசூலமொடு	424	பச்சைமேனியர்	493

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
பஞ்சினுண்டு கி லன்ன	307	பண் - - - - - ரு	461	பரவிவானவர்தானவர்	247
பஞ்சின்மெல்லம	280	பண்ணியாழ்ப்பயில்	348	பரவினவடிமயவர்	469
பஞ்சுதோய்மெல்லம	367	பண்ணியாழ்ப்பயில்	249	பரவுவாரையுமுடை	307
படங்கொணகத்தலை	339	பண்ணியாள்வதோ	215	பரமுபுத்தருந்	291
படமார்ச்சுசியி	399	பண்ணினாலியமொழி	290	பரிந்தவன் பன்முடி	144
படொளரிசடையி	164	பண்ணிந் பொலிந்த	330	பரிந்துநன்மனத்தால்	507
படர்செம்பள்ள	230	பண்ணினல்லமொழி	190	பரியதிரையெரிய	435
படர்தருஞ்சடை	286	பண்ணினூரமுறை	384	பரியமரசுணங்	308
படவரவாடுமுன்னை	292	பண்ணினூர்படி	218	பருக்கையானை	316
படவரவோல்கு	146	பண்ணினூர்மறை	78	பருதியங்குபாரி	259
படிக்கொண்மேனிய	493	பண்ணினேர்மொழி	240	பருத்தருவதாகி	223
படிநோன்பவை	119	பண்ணினேர்மொழி	406	பருமதினம்மதுரை	495
படியுளர்விலை	469	பண்ணுலாம்பாடல்	421	பருமராமொடுதெங்கு	246
படைகொள்கூற்றம்	314	பண்ணுறுகண்டை	52	பருமாமதகரியோட	20
படைநவில்லெண்	425	பண்ணுளேசர்	236	பருவத்திலவந்து	298
படைதார்தருபூதப்	120	பண்ணுண் றவிசைபாடு	238	பருவராலுஞ்ஞங்	354
படையினூர்வெண்	381	பண்பழனக்கோட்டகத்	80	பலகாலங்களேவத	230
படையுடைமழுவினர்	365	பண்புசேரிவகை	492	பலபலவெடமாகும்	295
படையுடைமழுவின்	145	பண்பொலிநான்மறை	356	பலரும்பரவப்படு	206
பட்டெற்றியார்	493	பண்மொய்த்தவிண்மொ	245	பலவிலம்புபெலிகை	106
பட்டமுழவிட்ட	451	பதிதானிகாடு	207	பலவநீன்பொழிற்	327
பட்டம்பாளிமதி	304	பதைத்தெழுதாலனை	149	பலவம்பயனுள்ளன	44
பட்டிசைத்தவல்குலா	413	பத்தராயினீர்	127	பலிகெழுமெச்சம்மலர்	272
பட்டிலகியமுலை	462	பத்தரேத்துப்பட்டின	88	பலிதிரிந்துழல்பண்ட	191
பட்டைத்துவாரடை	109	பத்தரோடுபலரும்	4	பல்லடைந்தவெண்டலை	64
பட்டைநன் துவாரடை	193	பத்தகரணம்பண்ணிதே	6	பல்லவம்ருதலை	281
பணங்கெழுவுபாட	445	பத்தாமன்னிய	76	பல்லார்தலைசேர்	264
பணங்கொளாடரவல்	195	பத்திப்பேர்வித்திட்டே	167	பல்லித்தழமாதவி	287
பணியுடைமாலு	158	பத்திரட்டிதிரடோளு	336	பல்லியல்பாணிப்பாரி	133
	10	பத்துத்தலைகுயானை	124	பல்லிலோடுகையிலேந்தி	70
	57	பத்துத்தலையோனைப்	242	பல்லிலோடுகையேந்தி	303
	145	பந்தணம்மவையரென்றி	398	பல்லிலோடுகையேந்தி	404
பண்டவுசொல்	443	பந்தத்தால்வந்தெப்பால்	166	பல்லிலோட்டினர்	493
பண்டடித்தவத்தார்	407	பந்தமுருவிரன்மங்கை	362	பல்லளருநாக	455
பண்டமரக்கிடங்	240	பந்தமுடையபூதன்	99	பல்வீழ்ந்துநாத்தளர்ந்து	79
பண்டயன்றலையொன்	497	பந்தவியடையேறு	126	பகனமேனியர்க்குமு	493
பண்டரக்கெடுத்த	496	பந்தாவிர்வலுமை	24	பவளவண்ணப்பரிசர்	38
பண்டலைக்கோண்டு	231	பந்தார்விரன்மட	277	பவனமாபிச்சோடை	286
பண்டலைமழலை	462	பந்துசேர்விரலாள்	348	பவ்வமார்கடல்	319
	200	பந்துலாவிரற்	328	பழகமாமலர்பறி	469
பண்டாழ்கடல்	112	பயிலுமறையாள	111	பழக்கல்லிசித்	405
பண்டிசைத்தயனு	390	பரக்கினூர்படுவெண்	77	பழகுந்தொண்டர்	126
பண்டிரைபெளவ	446	பர - - - - - மறை	128	பழகுந்வினோதிர்ப்பவன்	227
பண்டுசெய்தவல்லினை	313	பரக்கும்பெருமையிலங்க	94	பழித்திளங்கவணை	506
	325	பரசுதரித்திலர்போலும்	268	பழுதியகடல்புடை	29
பண்டுநான்செய்	305	பரசுபாணியர்பாடல்	493	பழையதம்மடியார்	250
பண்டேழுலகுண்டா	16	பரசுபாணியைப்பத்தர்	318	பழையதொண்டர்கள்	396
பண்ணமருநான்மறை	453	பரந்தூரீரந்தது	222	பள்ளமதாயபடர்	486
	425	பரந்தநீலப்பட்டுரை	411	பள்ளமார்சடை	194
பண்ணைம்படவண்ட	403	பரந்தோக்குபல்	253	பள்ளமீனிரை	183
பண்ணவண்ணத்தாரகி	304	பரப்புறுபுகழ்	219	பள்ளமேபடர்சடை	381
பண்ணிலியாழினர்	493	பரவக்கெடுமவல்லினை	227	பறப்பைப்படுத்தெங்கும்	108

பாட்டு முதற் குறிப்பகராதி.

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
பறிகொடதுலையினார்	124	பாடியலுந்திரை	488	பாலொடுநெய்தயிர்	365
பறிக்புன் துலையி	318	பாடியாருமெய்ப்பத்தர்	327	பால்வெண்ம விழுடி	276
பறிக்தகவெண்டிலை	317	பாடினாருமறை	382	பாவணமேவுசொன்	367
பறியாத் தேரர்குறி	399	பாடினாருமறை	460	பாவணவுகிணை	219
பறையகொள்பாணிபர்	493	பாடினையருமறை	349	பாகமேவுமுள்ளமோடு	310
பறையம்குழுதுவொங்	373	பாடுகின் தபண்ட ராமே	498	பாழியுறைதேழு	434
பறையினோடொலி	195	பாடுடைக்குண்டர்	101	பாறணிவெண்டிலை	149
பறையின் கொஞ்சம் தின்	25	பாடுமட்டியார்பலரு	263	பாறமலர்ச்சுதுப்	80
பறையுஞ்சிறுதுடிவம்	61	பாடுவாரிசைபல	291	பாணிவலர் பங்கயத்து	432
பறையுந் வினோ	78	பாடுவாருக்கருளுமென்	73		
பறையுட்புட்பழிபாகம்	21	பாதங்கைதொழ	493		
பறையொடுசங்க	271	பாதத்தாரொலிபல	215		
பாற்சுரத்தமுப்புர	453	பாதமொர்விருறை	458	பிச்சைச்சுடைநீழம்	117
பாற்றிவொருகலை	26	பாதம்பலரேத்த	63	பிச்சைக்கேயிச்சித்து	166
பாற்றினாரக்கன்	217	பா	333	பிச்சைப்பிற்பெய்ய	240
பாற்றமாதிவானுளோர்	72	பாதிசாயுடன் கொண்ட	497	பிடிதபனுருவுணைகொள	162
பாற்றமானுமுடி	402	பாதிசோர்மாதர்	502	பிடியெலாம் பின்செல	380
பாறித்திவந்திங்குட்	506	பாத்தளார்சடை	122	பிணிதலந்தபுன்சடை	301
பாணிபார்மலரார்	48	பாம்பரைசாத்தியோர்	239	பிணிகொளர்க்கையொழி	39
பாணிவளர்மாமலை	292	பாயுமால்விடை	495	பிணிகொள்சடையினர்	124
பாணிவெண்டிங்குந்	400	பாயோங்குபாம்பனை	255	பிணிகிச்சாதல்பிறத்தல்	78
பாணமல்குதிண்ணைமத	299	பாய்தியிலர்வலை	432	பிணியுடுகடல்பிறவி	27
பன்மலர்க்கொண்ட	431	பாய்ந்தவன்காலனை	424	பிணியுமில்லாதேடுமில்லர்	454
பன்மலர்க்கைகுடுபாழில்	143	பாரசுத்தவளங்கிய	487	பிணியுமிற்புறப்பாண்	119
பன்நித்தகொல்கொண்டி	167	பாரசல்வெண்குருகு	184	பிண்டமதுப்பீர்கா	123
பாநிறிப்பரணவயர்	460	பாராருமுடிவ	198	பிண்டமுண்டிதிசரி	192
பாநிறியிள்கொம்பிலர்	267	பாராரேயெனையொரு	80	பிண்டமுண்டிழல்வார்	326
பன்னலம்புனரும்	504	பாரார்விடையாள்	51	பிண்டமுண்டிழல்வார்	247
பன்னினார்மறைபாடி	285	பாராழிவட்டம்பகை	416	பிண்டமுண்டிழல்வார்	319
பன்னீர்மைகுன்றி	79	பாரிடம்விண்ணுமெங்கு	418	பிண்டமுண்டிழல்வார்	355
		பாரிடம்பாணிசெய்ய	419	பிண்டமுண்டிழல்வார்	94
		பாரிதனைநலிந்தமார்	171	பித்தொடுமயங்கி	351
		பாரியலும்பலியான்	425	பிரமபுரத்துறைபெய்மா	168
		பாரிளாதொழுதெழு	382	பிரமனூந்திருமாலுங்	177
பாகமுந்தேவியை	10	பாருகீரொடுபல்	318	பிரமனூர்வேணுபுரம்	274
பாக்ஷபம்தென்னு	224	பாரும்கிணைநூல்	38	பிள்ளைப்பிழைப்பு	262
பாக்கியம்பலச்செய்த	249	பாருறவாய்மைவினார்	481	பிறந்தபிறவியிற்சேணி	153
பாங்கிலவரக்கன்	101	பாடுமொழிமொழி	113	பிறப்பாதிமில்லான	177
பாங்குநல்லாற்படி	71	பாத்தவன் காமனை	148	பிறவிபிணிமுப்பி	442
பாங்கிஞ்சுமுப்பாரம்	382	பார்மலிந்தோங்கி	56	பிறவியுறப்பீர்கா	122
பாங்குடைதயத்து	505	பாலவெண்மதிசென்னி	61	பிறையொல்குடை	287
பாங்குநல்லாற்புண்ணி	36	பாலனாழிபெண்	224	பிறைகொள்சடையார்	95
பாசமுறப்பீர்கா	123	பாலனைநிறபுனைதிசுழ	141	பிறைதாள்சடை	208
பாசமாணிகாரிவார்	288	பாலனாழிநுத்தனம்	102	பிறைநலிந்தசெஞ்சு	431
பாடலிஞ்சுமலைபாய்	138	பாலனாராருயிர்	333	பிறைநிலாவியசடை	322
பாடலாரகாண்மறை	240	பாலனாழிசேலனுவு	445	பிறைநெய்தருசடை	157
பாடலாழிவாய்மொழி	258	பாலினுறைசெய்யபாய்	81	பிறைபயணிபடர்சடை	26
பாடல் முழுவார்விழவு	8	பாணுறைநெய்யுந்	118	பிறைபயார்சடையான்	126
பாடல்வெண்டனா	308	பாணுநெய்யுந்தயும்	39	பிறைபயார்சடையான்	210
பாடல்வினைபாய்லடல்	324	பாணுநெய்யுந்தயும்	22	பிறையொருபேணி	210
பாடல்வல்லகன்சைத்த	249	பாணுநெய்யுந்தயும்	241	பிறையொருபேணி	7
பாடலெனநிதிசுறான்	339	பாணுநெய்யுந்தயும்	300	பிறையொருபேணி	118
பாடலெனமறைகுடல்	441				

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
பிண்டபுமுகிக்குதி	189	புயலார் பூமிநாம	260	பூணற்பொறிகொளரவம்	32
பிண்டபுமபுனலுஞ்	89	புரந்தரன்	273	பூண்டுநாகமரை	53
பிண்டபுமநவமுற	46	புரமெரிசெய்தவர்	363	பூண்டங்குமார்பினி	8
பிண்டபுமமாவும்புன	39	புரமெரித்தபெற்றி	64	பூண்டவ்வரைமார்	25
பிண்டபுமசெஞ்சடை	358	புரவியேழுமணி	339	பூதக்கப்பலவுடை	365
பிண்டவளையமுடிச்	271	புரிகொள்சடையாரடி	91	பூதஞ்சூழப்பொலிந்த	352
பிண்டவளர்செஞ்சடை	483	புரிசடையாய்புண்ணி	68	பூதஞ்சேர்ந்திசைபாட	326
பிண்டமுச்சடைமேனகு	95	புரிதருசடையினர்	465	பூதத்தின்படையினர்	289
பின்னியதாழ்சடை	12	புரிதருசடையினர்	459	பூதப்பதியாகிய	451
	99	புரிதருசடையினர்	482	பூதமும்பலகணமும்பு	52
	480	புரைசெய்வல்லினை	305	பூதமொடுபேய்கள்	223
		புலனைந்தும்பொறிகலம்	172	பூதம்பாடப்புறங்கா	77
		புலியதள்கோணம்	292	பூதத்தேந்தாயனகொண்டு	74
		புலியினுரிதோலாடை	264	பூதநாராயப்பந்த	127
பீடினாற்பெரியோர்	284	புல்கவல்லவார்சடை	67	பூமகடன்கோனயனு	171
பீரடைந்தபாலதாட்ட	66	புல்குபொன்னிறம்புரி	318	பூமகற் குமரிக்குமோர்	398
பீலம்மயில்பெடை	14	புல்லமேறிதன் பூம்புகலி	216	பூமகனும்கவனைப்பயந்த	488
பீலியார்டெருமை	365	புகம்வளிகளல்புனல்	29	பூம+னூர்புத்தேனூர்	279
		புவிமுதலும்பூதமாய்	171	பூமனுந்திசைமுகன்	374
		புள்வாய்போழ்ந்து	57	பூம்பெரிக்கயல்	272
		புள்ளித்தோலாடை	501	பூவலந்தன கொண்டு	185
புச்சோதுமிலாத	208		352	பூவார்குழலராகில்	451
புச்சிபிரபம்	274	புள்ளுக்கமலமூங்கை	240	பூவார்கொன்றைப்புரி	33
புச்சும்கடுமையினர்	163	புறத்தினரகத்துளர்	469	பூவார்சடையின் முடி	263
புண்டபுல்குபடர்கமலம்	155	புறவஞ்சிரபுரம்	275	பூவார்பொய்கையலர்	96
புண்டயினுர்புள்ளி	216	புற்றரகணிந்து	505	பூவார்பொற்றவின்	174
புண்டரிகத்துவன்மேலி	168	புற்றரகம்புலித்தோல்	386	பூவார்பொற்றவின்	92
புண்டரிகத்தார்வயல்	279	புற	455	பூவியல்புரிமுழல்	162
புண்ணியர்தொழுதெழு	350	புறநாவுபு	435	பூவிரிகதுப்பின்மட	438
புண்ணியர்தொழுதெழு	373	புறநாவுபு	197	பூவினனுந்தாவினனு	399
புண்ணியர் பூதியர் பூது	11	புறநாவுபு	431	பூவினனும்கவிரிபோதி	332
புத்தாருகத்தம்பொய்கள்	121	புற்றில்வாளாவு	500	பூவினனொழுவும்	218
புத்தாய்ச்சிலபுனைதுகி	325	புற்றினாகமணிந்தவன்	352	பூவினில்வாசம்புலனிற்	10
புத்தருந்தோகையம்	200	புற்றினாகமும்பூனையும்	401	பூவின்மிகையந்தன	449
புத்தருப்பந்தியிலாத	273		430	பூவுந்தீரும்பலியுஞ்	335
புத்தரோடமணர்களற	165		256	பூவுந்தீர்திங்கள்புனைந்த	76
புத்தரோடுசமணர்	65	புனமுடைநறுமலர்	459	பூவுளானும்கொரு	325
புத்தரோடுபுண்சமணர்	70	புனலாடியபுன்சடை	210		
புத்தரீகடத்துவர்மொய்	181		78		
புத்தரீகைச்சமணர்	493		48		
புத்தர்சமணகழுக்கை	376	புனையழலோம்புகை	9	பெண்டான்பாகமாக	32
புத்தர்தத்துவயிலாச்	313	புனையும்விரிகொன்றை	113	பெண்டிர்மக்கள்சுற்ற	68
புத்தர்தேர்ப்பொறியில்	339				256
புத்தர்பலரோட	213			பெண்ணையர்மேணி	272
புத்தர்புண்சமணதர்	218			பெண்ணையு	399
புத்தர்புண்சமணதர்	248	பூங்கமழ்கோதை	356	பெண்ணைணைநின்ற	113
புத்தர்பொய்மிகு	310	பூங்கொடிமடவானு	505	பெண்ணைச்சுருமேனி	115
புந்தியம்மறைநலில்	165	பூசகீர்பொழியு	185	பெண்ணையுருவீனா	456
புந்தியார்பீத்பெரியோர்	335	பூசலினியாதீறு	269	பெண்ணினல்லாளை	150
புந்தியான்மிகநல்ல	353	பூசுகாசில்பொடி	337	பெண்ணினைப்பாகமமர்	100
புந்தியொன்றிதினைவர்	4	பூசுரர்சேபூந்தரா	168	பெண்ணுருவானுரு	268
புயம்பலவுடையதென்	108	பூசுரர்செய்யுத்ததி	352	பெண்ணுருகடையினர்	326

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
பெண்ணொற்பாகத்தர்	324	பையாராவேரல்துலா	35	பொல்லாப்படுதலை	255
பெண்ணொக்கறினர்	402	பையாருமரவங்கொடு	75	பொழிலவன்புலவன்	145
பெண்ணொற்பாகமுடை	40	பையுடைபாம்பொடு	136	பொழிலார்ந்தருகுலை	24
பெண்ணொற்பாகமுடை	340	பையாயரவமரையிற்	86	பொருகிள்பாம்பரை	479
பெயரெனுமிடைபன்னி	247			பொறியரவாறுசுற்றி	175
பெயலார்ச்சடைக்கோர்	84	பொ		பொறிவளரவருமும்	467
பெரியமேருகரையே	5	பொங்கரவரங்கமுடன்	455	பொறியுலாடுபுலி	465
பெரியவன்கிறியவர்	149	பொங்ஊடரவுப்புனலு	261	பொறியுரியநாக	454
பெரியவன்கெண்ணி	145	பொங்கார்ச்சடையர்	95	பொறியாவாய்நாகனை	417
பெரியவாகியகுடையு	303	பொங்கிளங்கொன்றை	480	பொற்றொடியாளுமை	361
பெரியவாகியுரியாய்	209	பொங்கிளருப்புனல்	11	பொற்றொலுஞ்சடை	417
பெருகியதமிழ்விருகி	28	பொங்கிளநாகமொரேக	60	பொன்றயங்கிலங்கொளி	413
பெருகுசந்தனங்காரசில	329	பொங்குசெங்கண்ணரவு	338	பொன்றாதுதிருமணம்	288
பெருகுப்புனலன்னுமலை	14	பொங்குதன்புனல்சூழ்ந்	305	பொன்றிகழாமையொடு	141
பெருக்கப்பித்தஞ்சமன்	34	பொங்குநடைப்புனலில்	180	பொன்றிகழ்காவிரி	146
பெருக்கெண்ணைப்பே	134	பொங்குநட்கரியுரி	320	பொன்றிகழ்சுண்ணை	479
பெருங்கடனஞ்சமுது	360	பொங்குநாசமார்பினீர்	255	பொன்றிரண்டன்ன	103
பெருந்தடங்கண்	171	பொங்குநுண்முலை	291	பொன்றொத்தகொன்	276
பெருந்தண்சாரல்	131	பொங்குநெண்டபுரி	309	பொன்னக்கானல்	57
பெருந்தண்மாமலர்	468	பொங்குநெண்ணை	302	பொன்னடிமாதவர்	168
பெருமைகடருக்கி	106	பொச்சமமர்ச்சிசை	444	பொன்னமல்குதாமரை	415
பெருமையேசரணை	397	பொடிக்கன்பூசித்தொண்	130	பொன்னம்பூங்கழி	428
பெருப்பிணிப்பிறப்பி	220	பொடிக்கன்பூசிப்பல	338	பொன்னனபுரி	458
பெருவரையன்நெடுத்த	359	பொடிகொடிருமார்பர்	455	பொன்னார்க்குமே	100
பெறுமலர்கொண்டு	293	பொடிகொண்மேனியர்	320	பொன்னியலுந்திரு	486
பெற்றமர்சுபித்தஞ்ஞ	33	பொடிகொண்மேனியர்	324	பொன்னியல்கொன்	132
பெற்றவன்முப்புரங்	418	பொடிகொளுருவர்	91	பொன்னியல்கீவர்த்தர்	140
பெற்றியார்பித்த	420	பொடிதனைச்சுமார்	421	பொன்னியதமரை	8
		பொடிப்புலுமார்பினி	146	பொன்னியல்பொரு	447
		பொடிமெய்ப்பூசி	405	பொன்னியன்மாடை	128
		பொடியார்பெய்ப்பூசி	157	பொன்னிறநாண்முகன்	355
		பொடியிலங்குந்திரு	332	பொன்னின்கொன்	504
		பொடியுன்மார்பினிற்	53	பொன்னுமாமணி	389
		பொதியிலானேபூவண	69	பொன்னுமாமணி	463
		பொத்தின்னிடத்தே	23	பொன்னெடுநன்மணி	182
		பொய்கையின்பொழி	389	பொன்னேர்கொன்றை	263
		பொய்துறாழ்வார்	336	பொன்னேர்தருமேனி	214
		பொய்யிக்குத்தவாயராம்	311	பொன்னெப்பைனு	212
		பொய்யாமொழியார்	90		
		பொய்யாவேதநாவி	86	பொ	
		பொரிபடுமுதுகு	159		
		பொருகடலடைதரு	161	பொகமார்த்தபூண்முலை	66
		பொருகிலைதனை	469	பொகமுயின்பமுமாகி	273
		பொருதுவார்படலெண்	188	பொகமமறியார்துவர்	205
		பொருத்தமில்கமண்	353	பொதகத்தாரிபார்த்த	352
		பொருத்திற்பெருங்	467	பொதகத்தையுரி	492
		பொருதுபுனல்புடை	385	பொதமர்தருபுரி	461
		பொருகாரெனக்கெதி	19	பொதன்பொதன்	410
		பொருளார்த்துமறை	25	பொதார்புனல்சேர்	96
		பொலிந்தவெண்பணி	352	பொதியர்கன்பிண்டியர்	24
		பொலியுமரவரை	196	பொதியர்கன்பிண்டி	445
		பொல்லாதசுமண	257	பொதியர்கன்பிண்டியர்	145

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
போதியர்பிண்டி	366	மஞ்சைபோழ்ந்த	92	புன்முக	490
போதியல்பொழிலணி	457	மஞ்சோங்குபாழுடை	90	மதின்தன்மங்கையொடு	295
போதியாரும்பிண்டியாரு	89	மடங்கொள்வாளைகுதி	193	மதியமொய்த்தகதிர்	343
போதியார்பிண்டி	199	மடந்தைபாகத்தடக்கி	334	மதியார்க்க்சிறநி	399
போதியார்பிண்டி	385	மடம்பிடுகொன்றை	500	மதியால்வழிபட்டான்	111
போதியெனப்பெயரா	361	மடம்படுமலை	222	மதியானேவரியரவோடு	202
போதினொழும்புகையாலு	343	மடல்	243	மதியென்றிபுகொன்	49
போதினமேலயன்	257	மடல்வ	484	மத்தகமணிபெற	462
போதுபென்றிகழ்	76	மடவரல்ப	390	மத்தகளிருளியவரவஞ்	20
போதும்பொன்னு	131	மடுத்தவாளாக்கன்	321	மத்தக்களிறுநிறிபொர்க்க	478
	241	மடைச்சுரமறிவன்	106	மத்தநன்மாமலரும்	142
போதுலாவியதன்	187	மடையிலவாளைய	82	மத்தமத்தக்கரியைமலை	140
போதுமுழிசுழன்	461	மடையினெய்தல்கருங்	335	மத்தமலிகொன்றை	452
போதையார்பொற்	377	மட்டிட்டபுன்னையங்	243	மத்தமரளவிருவர்	353
போடநீர்வளங்கொளும்	414	மட்டொளியிரிதரு	458	மத்தார்மலிசெத்தத்திறை	22
போய்க்காடேமறைந்து	235	ங்கொண	384	மத்தயானையினிருரி	406
போரணவுழம்புர	492	மணநதிசுழ்திசை	505	மத்தாவனநிறுவிக்கடல்	16
போரார்கடலிற்	92	ணினீண்டியுயான்	209	மத்தணியிருந்துபுரி	226
போரார்தமதுவரிவை	85	மணியல்சுமரல்வரை	290	மத்தமலர்கொண்டு	447
	288	மணியார்திகழ்ச்சணம்	115	மத்தமலிசேரலை	442
போர்த்தமெய்யினர்	406	மணியாரமுதுகுன்றை	124	மத்தாமுறுத்திறன்	460
போர்மலிதின்சிலை	58	மண்டானமுழுதுமுடை	89	மத்தமம்பொறில்	196
போர்மிகுத்தவயற்றோ	81	மண்டுகங்கைசுடையிற்	337	மத்தமாயழிமத	466
போழம்பலபேசிப்போது	62	மண்டுகங்கையுமரவு	300	மத்தமாரூர்.பொழில்	339
போழுமகிதாழு	444	மண்டைகொண்டிழுதே	307	மத்தமார்பொழின்மார்	329
போழுமகிதாழு	448	மண்டைகொண்டிழிதரு	373	மத்தமுத்தபொழின்	409
போற்றாரியுயர்வழி	283	மண்டையிற்சூண்டுகை	148	மத்தமுழுவங்கடல்	446
		மண்ணகத்திலும்வானி	406	மத்தமருவம்பொழி	260
பொ		மண்ணாதுவண்ட	490	மத்தம்முழுவம்புழை	129
பெளவமார்கடலிலங்கை	2	மண்ணாரீர்விண்	323	மத்திரம்மன்னபாவங்	410
		மண்ணாரீரார்பூலார்	386	மத்திரமன்மாமறை	451
ப		மண்ணவரவிண்ணவர்	366	மத்திரமான்மறையாகி	375
மகரத்தாடுகொடி		மண்ணார்த்தமணமுழுவந்	253	மத்திரத்தருமாமறை	186
மகரமாடுக்கொடி	392	மண்ணார்முழுவநிருமாட	79	மத்திரமாவதுநீறு	268
மகரவாரச்சடல்	184	மண்ணிழிசுரர்க்கு	451	மத்திரம்மறையவை	365
மங்குநோயுறம்பினி	314	மண்ணினல்லவண்ணம்	377	மங்குமராயம்வல்லராகி	73
மங்குருங்குமனைய	193	ரேரத்த	500	மயவிலங்குந்தயார்	332
மங்குரேயம்மணி	285	ர்மலிசெல்	403	மயநீர்மையிலலாத	79
மங்கைகூற்றமர்மெய்	310		187	மயிலார்சாயன்மாதோர்	33
மங்கைகூற்றினன்	331	மண்ணினையுண்டவன்	241	மயில்புலகுதன்பெடை	19
மங்கைமணந்தமார்	288		368	மயில்பெடைபுல்கி	422
மங்கையங்கோர்பாக	87	மண்ணினமறையோர்	451	மரவஞ்சினைதரம்மிகு	14
மங்கையார்க்கரசிவளார்	503	மண்ணுதல்பறித்தலுமா	146		20
மங்கையோர்கூறுகந்த	138	மண்ணுமாவெங்கையும்	394	மரவம்பொழில்கூழ்	289
மங்கையோர்கூறுடை	241	மண்ணுமோர்கூறுடை	270	மருதிடைநடவியுமணி	160
மங்கைவாணுதன்மான்	248	மண்ணெலாரகிசூழ	503	மருத்தவன்வானவர்	144
மசுநகற்சமண்	16	மண்ணெடுநீரன்	244	மருத்தகைமந்திர	467
மஞ்சர்நீர்மலர்கொடு	391	மண்ணோர்களுமலின்	13	மருத்தனமுதன்மயான	177
மஞ்சுலாவியசுடற்	322	மண்புகார்வான்புகு	235	மருத்தவெண்டில்விவை	379
மஞ்சுலாவியமாட	187	மண்புனலனலொடு	147	மருப்பிடைநெருப்ப	435
மஞ்சுறுபொழில்	337	மண்பொடிக்கொண்டெரி	52	மருமர்குழலுமை	368
				மருவமுழுவதிர	442

பாட்டு முதற் குறிப்பகராதி.

உக

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
மருவலர்புரமெரியி	28	மறத்துறைமறுத்தவர்	221	மா	
மருவலார் தம்மதிலெய்த	341	மறந்தான்கருகிவலியை	98	மாகத்திகுதன்வாண	400
மருவாரும்புக்குழி	262	மறக்குமனத்தினே	153	மாகத்தோய்மதிசூடி	76
மருவார்குழலிமாதோர்	35	மறப்பிலாவுடிமை	430	மாகாஞ்சேரத்தியின்	89
மருவார்தினை மூன்றொ	85	மறப்பயமலைந்தவர்	220	மாகாயம்பெரியதொரு	238
மருவியகல்விலைநோய	153	மறிதிரைபடுதல்விட	160	மாசடைந்தமேனியாரு	66
மருவியெங்கும்உளரு	37	மறியாருங்கைதலத்தீர்	253	மாசாருடம்பர்மண்	36
மருவிலார் திரிபுரமெரி	384	மறத்தவர் திரிபுரமாய்	144	மாசினெருண்டர்மலர்	405
மருவநான்மறையோனா	242	மறத்தானைமாமலை	201	மாசின்மனநேசர்	448
மருவநான்மறையோனா	217	மறமாரணுறுவாய்	138	மாசினவாக்கினை	363
மருளினல்லார்வழி	343	மறைகளான்மிகவழி	290	மாசின்மதிசூடு	447
மருநுடைமனத்துவன்	159	மறைகொளுத்திறவி	464	மாசுபிறக்கிய	485
மருள்செய்திருவர்மயலா	41	மறைத்தான்பிணி	208	மாசமெய்துக	392
மலன்பாயியைகொரா	215	மறைபுனைபாடலர்	371	மாசமெய்யர்மண்டை	67
மல்க்குந்திறைமேளி	246	மறைமல்குநான்முக	256	மாசமெய்யின்	405
மலிபுமாளிகைக்கும்	195	மறையர்வாயின்மொழி	386	மாசுர்வடிவின்னாள்	113
மலிவிழாவீழ்மட	243	மறையவனுலகவன்மதி	160	மாடகீடுகொடி	192
மலைவிலையிலமந்த	322	மறையவனுலகவன்மாய	146	மாடமெதனைவளர்	462
மலைபலவளர்நருபுவி	29	மறையவன்மதியவன்	165	மாடமர்சனமகிழ்	168
மலைபுரிந்தம்ன்னவன்	71	மறைபன்மாமுனி	404	மாடமல்குமதி	39
மலைமகடனையிச்சுது	28	மறைபாடுமொல்	121	மாடமாளிகைகோபுரம்	327
மலைமகன்மறகிட	147	மறையானைமாளிவர்	198	மாட	
மலைமல்கைகபாகம்	428	மறையினர்மல்குகாழி	422	மாடவீதிவருபுனம்	131
மலைமல்குதோளின்	129	மறையினர்முழு	216	மாடர்மலர்கொன்றை	44
மலைய்தருகுடைமாதின்	38	மறையினெனெலிமல்கு	216	மாடெலாமணமுரைசெ	325
மலையவன்முன்மயந்த	427	மறையினெனெலி	412	மாடேயாதமேறிய	34
மலையவன்வருபதுதேளி	370	மறையின்னிசையார்	94	மாட்டீர்மடப்பா	238
மலையவன்முடித்த	213	மறையுடையய்தோலு	71	மாணயுலகக்கொண்ட	260
மலையார்சரன்மகவுடவர்	130	மறையுடையாரொலி	270	மாணவென்றிக்கரலன்	34
மலையார்தருமடவாமெரி	24	மறையுமோதுவர்	179	மாணிதன்னுயர்	317
மலையார்தருமடவாமெரி	35	மறையோனரியுமறி	399	மாணிநாகொல	418
மலையார்மடகீழ்ப்புரி	135	மறைமல்குமலிவத	489	மாண்டார்சுடலைப்பொடி	43
மலையார்மல்கைபார்	96	மறைமல்குமலிவத	331	மாதர்மேனியானு	372
மலையவன்மகன்	13	மற்றலின்மல்குவரை	421	மாதர்மடைப்பிடியும்	179
மலையவன்மகன்	22	மற்றலின்மல்குவரை	152	மாதவமுடைமறை	457
மலையவன்முடித்தோளார்	332	மற்றலின்மல்குவரை	314	மாதிவல்கியபாசுத்தன்	320
மலையவன்முடித்தோளார்	102	மற்றலின்மல்குவரை	246	மாதிவல்கியமங்கை	183
மலையவன்முடித்தோளார்	438	மற்றலின்மல்குவரை	378	மாதெனநேரிழை	479
மலையவன்முடித்தோளார்	306	மற்றலின்மல்குவரை	24	மாதொருபாலும்	127
மலையவன்முடித்தோளார்	61	மற்றலின்மல்குவரை	380	மாதொருபாலும்	324
மலையவன்முடித்தோளார்	113	மற்றலின்மல்குவரை	102	மாதொருபாலும்	188
மலையவன்முடித்தோளார்	337	மற்றலின்மல்குவரை	283	மாதொருபாலும்	331
மலையவன்முடித்தோளார்	77	மற்றலின்மல்குவரை	482	மாதொருபாலும்	60
மலையவன்முடித்தோளார்	342	மற்றலின்மல்குவரை	259	மாதொருபாலும்	189
மலையவன்முடித்தோளார்	358	மற்றலின்மல்குவரை	184	மாதொருபாலும்	278
மலையவன்முடித்தோளார்	25	மற்றலின்மல்குவரை	75	மாதொருபாலும்	480
மலையவன்முடித்தோளார்	193	மற்றலின்மல்குவரை	163	மாதொருபாலும்	331
மலையவன்முடித்தோளார்	151	மற்றலின்மல்குவரை	461	மாதொருபாலும்	490
மலையவன்முடித்தோளார்	212	மற்றலின்மல்குவரை	126	மாதொருபாலும்	370
மலையவன்முடித்தோளார்	135	மற்றலின்மல்குவரை	277	மாதொருபாலும்	416
மலையவன்முடித்தோளார்	212	மற்றலின்மல்குவரை	441	மாதொருபாலும்	111
மலையவன்முடித்தோளார்	465	மற்றலின்மல்குவரை			

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
மாலினுக்கன் முச்சுக்கா	55	மின்னினுர்சடைமிசை	382	முருகுவிருமுலார்	119
மாலினுடையன் காண்	232	மின்னினுஞ்சடைமேலின்	264	முறைசுதிர்ந்தெழு	477
மாலினுடையுமாமை	193	மின்	261	முலைத்தடமூழ்கிய	152
மாலினுடையுமலரினானும்	65			முலையான்செழு	84
மாலுஞ்சோதிமலரானு	191	மி		முழங்கொலிநீர்முத்	174
	407			முழவம்பொழிலணி	477
மாலுநான் முச்சு	216	மீத்திகழண்டந்தந்த	128	முழவினான் முதுகாடு	408
மாலுமயனும்	12			முழுதிலங்கும்பெரும்	332
மாலுமலர்மேலயனு	456	மு		முனிவெள்ளெலும்புநீறு	98
மாலுமாமலராணுமருவி	310			முன்னார்கமலத்தயன்	265
மாலும்பிரமனுமநியா	110	முக்லிசேர் தருமுதுகன்	18	முன்னர்காண் முகை	343
மாலுமதிவாளாவு	446	முடிக்கையினுந்ருடு	7	முள்ளின் மேனமுது	156
மாலொடையன் நியாத	269	முடிக்கொள்சடையர்	95	முறியுறநீர்மல்கு	459
மாலொடும்பொருதிதல்	393	முடித்தலைகன்பத்துடை	446	முறைத்திதமுற	450
மாலொடுகான் முகனு	242	முடியசுடைபிடி	435	முற்றலாகையணிந்த	495
மாலுடைந்ததேதாராக்கன்	66	முடியார்முத்த	218	முற்றதேதார்பான்மதி	30
மானுரிவைமங்கை	91	முடியார்சடையாய்	209	முற்றஞ்சுடைமுடிமே	119
மாறாதவெங்குந்தறை	239	முடியார் தருசடை	23	முற்றுகையானு	440
மாநிலவுணரணம்	140	முடியார்மன்னர்	96	முன்பனை முனிவரோட	158
மாநிலாமணியேயொன்று	75	முடியிலங்குந்முயர்	282	முன் நிலவாழ்மட	80
மாநிலாமலராடு	77	முடையார் தருவெண்ட	214	முன்னகின் தருமடக்	342
மாநிலாமாதொருபக்கன்	151	முட்டமுதுகாரியின்	20	முன்னமிருமூன்று	219
மாறுதன்னொடு	320	முதிமங்கைதவஞ்	406	முன்னியகலை	219
	147	முதிர்லாவென்	382	முன்னிற்பவீரில்லா	15
மானஞ்சுமடநோக்கி	303	முதிருஞ்சுடையின்	210	முன்னுயிர் த்தோற்றமு	107
மானத்திண்புயவரி	317	முதிருநீர்ச்சுடை	418	முன்னுமடம்மதின	193
மானமாக்குவவனமாசு	379	முதிருறுகதிர்வளரி	27	முன்னைநான்மறைய	392
மானமாமடப்பிடி	381	முதிர்ச்சுடையின்	165	முன்னைநீர்ச்செல்பாவ	313
	307		436	முன்னொருகாலத்திந்தி	138
மானனநோக்கிவைதேகி	359	முத்தரவசுரர்கன்	363		
மாறாரவுடையாளி	18	முத்தன்சிலபலிசுடர்	291	மு	
மானிடமார் தருகையர்	58	முத்தன்மிருமூவிலை	225		
மானிடம்முடையார்	401	முத்தித்தருமுயர்	477	முடியயேவரத்தர்	424
மாறானேர்விழிமாதாராய்	897	முத்தித்தருவதுநீறு	265	முடியயேவரத்தர்	276
		முத்தியர்மூப்பிலரார்	11	முடியயேவரத்தார்	423
		முத்திலங்குமுறவல்	405	முடியயேசாலேசூழ்	477
		முத்தினேமுமுடியர்	201	முடுதுவரையினர்	453
மிக்கடலத்தயினார்	280	முத்தின்ருழ்வட	503	முதன்முப்புரத்தென்	362
மிக்ககாலனைவீட்டி	308	முத்தாமணிநருமு	394	முத்தானமுடிவரு	201
மிக்கரைதாழ்மேல்கை	422	முத்தாமணியொடு	465	முத்தவரையினுருமூ	59
மிக்கவர்கொழுதெழு	470	முத்தாரணையாளிட	277	முத்தபூர்வலிநெறியார்	97
மிக்கார்வந்துவிருப்பி	74	முத்திக்கண்ணனுநான்	291	முதான்முறவல்வெண்ண	26
மிடைபடுதன் பமின்ப	297	முத்திநின்றயினைகள்	88	முதவெண்ணதிருடு	77
மிண்டுதிருமணரோடு	4.8	முத்திமாவிலங்கேலன்	468	முதவரையமுதல்வர்	38
மின்றிருமரவொடு	112	முத்திவினையந்தாவி	182	முதவருமுகியிருவருமாடு	56
மின்றிருமணியைப்பொ	19	முத்திவந்துபுரோதாய	383	முதவண்ணன்முனை	98
மின்னனவெயிறுடை	362	முத்தினன்முடிவருண்	376		
மின்னியமலுமணிமாட	176	முத்திர்சூழ்ந்தருசமு	91	மு	
மின்னியயல்செஞ்சுடை	142	முயல்வளாவியுதிக்கன்	304		
மின்னியயல்செஞ்சுடை	360	முயன்நவரானுப்பெறு	477	மெத்தனுருவ்வினைதீர்	23
மின்னியவரவு	500	முருமர்பொழிலன்	477	மெத்தலாவுமறையோர்	42
மின்னினுரிடையாளோ	403	முருகினுர்பொழில்	504	மெத்தாறுசுவையுமே	173

பாட்டு முதற் குறிப்பகராதி.

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
மெய்யகமினிகும்	369	மைப் பொழில்சூழ	246	வடிவுடைவாட்டங்	422
மெய்யாங்கிப்பொய்	68	மையினூர்மணிபோன்	252	வணங்கிம்மலர்மேலயனு	47
மெய்யின்மாளினர்	196	மையினூர்மலர்நெடுங்	82	வண்டனைகொன்றை	101
மெய்யின்மாளசர்விரி	41	மையினூர்நிடநனூர்	385	வண்டனைசெய்	221
மெல் சினை. வண்டியாழ்	286	மைபுலாம்பொழில்	303	வண்டமரோடுகிடைந்தை	375
		மைவரைபோற்றிரை	484	வண்டமர்பங்கயத்து	292
மே		மோ		வண்டரங்கப்புனற்	80
மேதத்தகண்டொ	509			வண்டரவகொன்றை	452
மேதத்திடிருரல்வந்தேழ	20	மொட்டமணர்கட்டர்	399	வண்டர்மும்மதின்	78
மேதமோடோநிதிங்	293	மொட்டல்பொழிலணி	477	வண்டலங்கமுனி	184
மேயசெஞ்சுனை	499	மொட்டையமனூதர்	448	வண்டலார்வயற்	250
மேய்த்திாழ்செந்நென்	25	மொட்டையமனூதர்	226	வண்டார்சூழலரிவை	12
மேய்துறான்முகனெய்தி	60	மொண்டைலம்பியவார்	246	வண்டியலின்	455
மேய்வளர்ந்தொழை	471	மொய்குழலாரொடு	477	வண்டுகரைக்குமலர்	432
மேய்வளர்ந்தொழிலிலை	398	மொய்சேர்வண்டுண்	134	வண்டுகரைத்ததம்	188
மேய்வளப்போகாமே	499	மொய்த்தவாரூர்	73	வண்டுகரைத்துடை	193
மேய்வளவுநீர்	299	மொய்யார்முதுகுன்றி	124	வண்டுகரைத்து	219
மேய்வளவுநீர்	173	மொய்யாவல்லகார்	88	வண்டுசென்றனைமலர்	318
மேய்வளவுநீர்	279	மொழிகுழம்மைபாடி	114	வண்டுபாடவவளர்	336
மேய்வளவுநீர்	226	மொழியானமுன்னொரு	204	வண்டுபாழங்குழன்	344
மேய்வளவுநீர்	264			வண்டுமைமனமல்கிய	5
மேய்வளவுநீர்	191			வண்ணநன்மலருடை	144
மேய்வளவுநீர்	174			வண்ணநன்மலரானு	117
மேய்வளவுநீர்	112			வண்ணமாமலர்கொடு	391
		மோடிபுறங்காக்குமார்	279	வண்ணமால்வரைதன்	308
				வண்ணமுகிலின்	444
					279
				வண்ணவெண்பொடி	176
				வந்தமணலாலிலில்க	83
				வந்தித்திருக்குமடியார்	98
				வந்தியோடுசெய்யவல்ல	89
				வந்துமாலயனவர்	490
				வம்படுத்தமலர்	186
				வம்பலரும்மலர்க்கொடை	361
				வம்பார்குன்றந்தியர்	130
				வம்பா	266
				வம்புநாறுமலருமலை	340
				வம்புலாம்பொழிலணி	388
				வம்பினடியிர்நாள்	15
				வயனானவல்லவர்	207
				வயமுண்டவமாலு	13
					231
				வரந்	176
				வரந்	81
				வரமதேகொளவு	491
				வரமார்ச்சிப்பூர்	399
				வரமுன்னிமிழந்தேழ	50
				வரமொன்றியமாமலரோ	49
				வரிகொள்செங்கயல்	184
				வரிதருபுலியசூளுடை	457
				வரிந்தவெஞ்சிலப்பிடி	158
					389

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
வரியாவேநானாக	288	வளம்பட்டலர்மலர்	19	வாரின்மலிசொக்கை	445
வரியாவதன்மிசை	241	வளர்ச்சுக்கோக்கமாதவி	132	வாருமன்னுமமுலை	384
வரியாராவென்பணிமார்	469	வளைக்குமேயிறினரக்	178	வாருமுகொக்கைநல்ல	141
வரியாயமலரானும்	386	வளைக்கைமக்கைநல்	404	வாருமென்முலை	180
	157	வளைக்கைமடநல்லார்	243	வாருமென்முலைமக்	360
	94	வளையார்முன்கைமலை	262	வாருமவனமுலைமக்கை	144
	27	வன்னலிருந்தமலையதனை	478	வாரேற்றபறையொலி	81
வரியோர்வளையாளரி	265	வன்னிமுலைதாய்	265	வார்கொள்கோலம்	336
வரிவளரவிரோளி	105	வற்றாநதியுமதியும்	127	வார்கொள்மென்முலை	404
வருக்கமார்த்து	188	வண்டியத்தவத்தானவர்	291	வார்மலிமென்முலை	181
வருகலமயின்மடநடை	159	வண்டியத்தவத்தானவர்	45	வாலியபுரத்திலவர்	225
வருந்தியமாதவத்தேதார்	256	வன்னிறலவுணர்ந்தம்	158	வாலிவாய்த்தக்கிய	380
வருந்தியவோனர்கள்	393	வன்னிகொன்றைமத	191	வாழியெம்மாமென	487
வருமாகரியினுரியார்	288	வன்னிகொன்றைமதி	405	வாழினுஞ்சாவினும்	351
வருமாந்தளிரீமேனி	109	வன்னிகொன்றைமத	69	வாழ்கவந்தணர்	415
வரைகுடையாமழை	357	வன்னியுமத்தமுமதி	388	வாழ்த்தநாளுமினி	334
வரைக்குலமகட்கொரு	445			வாளமர்வீரகினைந்த	58
வரைதருமகிலொடு	394	வா		வாளவரிகோள	435
வரைதனையெடுத்த	372				236
வரைதிரிதரவாவ	165	வாக்கியஞ்சொல்லியா	285	வாளிசேரடங்கார்	285
வரைதிரிந்திழியுநீர்	391	வாக்கினுமாதன	216	வாளினுள்வெல்லுண்	381
வரைதவமெடுத்தவன்	317	வாசக்கமழும்பொழில்	266	வாளையுங்கனலும்	251
வரைத்தலைநெருக்கிய	450	வாசக்கமழுகாழிமதி	110	வான்வரியதன்தாடை	295
வரைத்தலைப்பசும்பொ	312	வாசக்கமழ்மாமலர்	45	வானணிமதிடிலு	372
வரைப்பொருதியிருவி	27	வாசநலஞ்செய்திமை	238	வானத்தாய்த் தன்மதி	93
வரையார்ச்சத்தோடகிலும்	35	வாசமலர்மேலியுரை	446	வானமர்நிக்களுநீரு	271
வரையார்திரடோளரக்	212	வாசமலியும்பொழில்	224	வானமர்நிவளி	48
வரையார்திரடோண்மத	97	வாசம்மலர்மல்கு	115	வானமர்நிபுல்கு	158
வரையார்த்தெடுத்த	227	வாசிடிரவே	123	வானமர்நிபுல்கு	493
வரையுவாஞ்சந்தொடு	385	வாடல்வெண்டலைசூழ	76	வானமர்நிபுல்கு	436
வரையொன்றெடுத்த	49	வாடல்வெண்டலைமா	248	வானமர்நிபுல்கு	144
வரைவந்தெடுத்தவலி	299	வாடல்வெண்டலையங்	331	வானமர்நிபுல்கு	36
வரைவளங்கவர்	329	வாடந்நிலைமாலையு	275	வானமர்நிபுல்கு	460
வலங்கொள்புகழ்பேணி	114	வாடாவிடிகொன்றை	44	வானமர்நிபுல்கு	97
வலமார்படையான்	42	வாடியவெண்டலைமலை	282	வானமர்நிபுல்கு	417
வலமிகுவானவன்வென்	294	வாணிவாமதிபுல்கு	176	வானமர்நிபுல்கு	485
வலியகாலனுயர்வீட்டி	281	வாணிவாமதிபோனுத	348	வானமர்நிபுல்கு	402
வலியின்மதிசெஞ்சடை	42	வாண்புகவார்குழல்	483	வானமர்நிபுல்கு	331
வல்லரக்கன்வரை	282	வாதுசெய்தமனுன்	104	வானமர்நிபுல்கு	19
வல்லிசேரலையுநீடு	317	வாதைதப்படுகின்றவா	117	வானமர்நிபுல்கு	192
வல்லிதுண்ணிடையாரு	101	வாயிடையம்மையோதி	395	வானமர்நிபுல்கு	209
வல்லியந்தோலுடை	508	வாய்ந்தசெந்நெல்	334	வானமர்நிபுல்கு	414
வல்லியந்தோலுடையா	139	வாய்ந்தபுகழ்மறை	278	வானமர்நிபுல்கு	230
வல்லையொருகாளியை	439	வாய்ந்தபுகழ்விண்	222		
வழங்குதிக்கள்வண்ணி	78	வாய்ந்தமேனியெரி	498		
வழிதலைபறிதலை	371	வாய்ந்தநல்லவுணர்ந்தம்	158		
வழுவான்பெருமான்	206	வாரணவமுலைமக்கை	430		
வளங்கிளர்க்கை	508	வாரணவமுலை	367		
வளங்கிளர்மதி	465	வாராதநாடனவருவார்	299		
வளங்கெழுக்கெழுபுனல்	220	வாரார்கொக்கைமாதேவர்	35		
வளங்கொண்மலர்மே	178	வாரார்கொக்கைமாதேவர்	96		
வளமெனவளர்வன	160	வாரிமாமசம்வைகுதிக்கள்	73		

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
விடத்தார்சொழுகிடந்த	47	விண்ணோனவிண்ண	202	விராவிலா துமைக்கேட	396
விடமடைமிடந்தி	369	விண்ணியங்கமதிங்கணி	281	விலகினுர்வெய்யபாவம்	420
விடமல்குருண்டத்தார்	240	விண்ணியல்விமை	224	விலங்குலெலையிடமென	326
விடமுண்டிடந்தார்	244	விண்ணியன்மாடம்	53	விலங்குலொண்மதிவணி	476
விடமுறையவழல்	341	விண்ணியல்விமானம்	101	விலங்குலொண் துலையோ	336
விடப்பங்குண்டத்தி	427	விண்ணிலாரிமை	385	விலங்குலொண் தவெஞ்சி	70
விடலெழையகாத	172	விண்ணிலாரிமதிசூடி	395	வில்லிய துண்ணிடை	133
விடைசேர்க்கொடி	43	விண்ணிலானபிறை	192	வில்லார்வரையாகதிமா	277
விடைத்தவல்வரக்க	158	விண்ணிழிகோயில்	6	வில்லிமையினால்வி	450
விடைத்தவல்வரக்கன்	55	விண்ணினண்ணு	414	விழமல்குபொழி	471
விடைநயிலுங்கொடி	272	விண்ணின்மின்னேர்	487	விழமல்கொலியமுழவ	94
விடைந்தேதறிவெழி	344	விண்ணுல்காந்திந்	152	விழிக்குந்து தனமேலொ	227
விடையேதேறிக்கிட	336	விண்ணுலாமதிசூடி	218	விழியிலாமருகலை	364
விடையமந்தவெம்மு	70	விண்ணுலாமதியுஞ்	104	விழுநீர்முழகாப்படை	43
விடையகன்விண்ணு	419	விண்ணுலாம்விரி	466	விழையாதார்விழைவார்	429
விடையாரொடிமார்ச	263	விண்ணுலாவந்தெறி	379	விழையாருள்ளனக்கெழு	57
விடையாரொடியான்	263	விண்ணுலாரிமை	199	விளங்கயனூர்பூந்தராய்	280
விடையாரொடியுடை	21	விண்ணுலாரிமை	180	விளங்கியசீர்ப்பிரமணூர்	278
விடையாரொடியுடை	204	விண்ணுலாரிமை	120	விளங்கிழைமடந்தை	224
விடையாரொடியுடை	124	விண்பயில்பொழிலணி	476	விளங்குதன்பொழி	470
விடையினர்கொடிய	161	விண்பயில்மண்பகிரி	434	விளங்கும்பினைசடை	19
விடையுடைக்கொடி	364	விண்மலைநாணா	427	விளங்குஞ்ஞன்மை	492
விடையுடையப்படு	292	விதியாய்வினையாய்	42	விளங்கொளிகிழ்த்தரு	168
விடையுடையவெக்கொ	360	விதியானவிண்ணவர்	204	விளவார்கணிபட்டூறிய	15
விடையுடையவெக்கொ	179	விதியுமாம்வினையா	408	விளவுதேனெடுசாதி	328
விடையுடையவெக்கொ	427	விதிவழிமுறையவர்	475	விளிதருநீருமண்ணு	419
விடையுடையவெக்கொ	486	விதைத்தவன்முனிவரு	376	விளைக்கும்பத்திக்கு	186
விடையுடையவெக்கொ	476	வித்தகமறையவர்	476	விளைதருவயலுள்	506
விடையுடையவெக்கொ	320	வித்தகமறையவர்	471	வினையாதேதார்பரிசில்	17
விடையுடையவெக்கொ	483	விழுவவல்லசடையான்	405	விற்றுவைவல்லரக்கர்	200
விடையுடையவெக்கொ	303	விழுவவல்லசடையான்	250	வினையானையினையோ	396
விடையுடையவெக்கொ	470	விருவிலீதுமெய்யுசுவர்	179	வினையானையினையோ	27
விடையுடையவெக்கொ	168	விருவிலீதுமெய்யுசுவர்	284	வினையானையினையோ	94
விடையுடையவெக்கொ	143	விருவிலீதுமெய்யுசுவர்	160		
விடையுடையவெக்கொ	360	விருவிலீதுமெய்யுசுவர்	377		
விடையுடையவெக்கொ	316	விருவிலீதுமெய்யுசுவர்	426		
விடையுடையவெக்கொ	227	விருவிலீதுமெய்யுசுவர்	220	வீக்கெழுமிலங்கை	343
விடையுடையவெக்கொ	100	விருவிலீதுமெய்யுசுவர்	429	வீக்கினுடைசுவம்	236
விடையுடையவெக்கொ	184	விருவிலீதுமெய்யுசுவர்	220	வீக்கினுடைசுவம்	394
விடையுடையவெக்கொ	323	விருவிலீதுமெய்யுசுவர்	126	வீக்கினுர்மும்திணு	237
விடையுடையவெக்கொ	45	விருவிலீதுமெய்யுசுவர்	332	வீசுமியன்புநாகாதன்	215
விடையுடையவெக்கொ	251	விருவிலீதுமெய்யுசுவர்	324	வீடலாலவாயிராய்	413
விடையுடையவெக்கொ	133	விருவிலீதுமெய்யுசுவர்	92	வீடலாலவாயிராய்	78
விடையுடையவெக்கொ	217	விருவிலீதுமெய்யுசுவர்	71	வீடலாலவாயிராய்	331
விடையுடையவெக்கொ	222	விருவிலீதுமெய்யுசுவர்	217	வீடலாலவாயிராய்	185
விடையுடையவெக்கொ	159	விருவிலீதுமெய்யுசுவர்	410	வீடலாலவாயிராய்	375
விடையுடையவெக்கொ	341	விருவிலீதுமெய்யுசுவர்	476	வீடலாலவாயிராய்	139
விடையுடையவெக்கொ	471	விருவிலீதுமெய்யுசுவர்	476	வீடலாலவாயிராய்	65
விடையுடையவெக்கொ	339	விருவிலீதுமெய்யுசுவர்	471	வீடலாலவாயிராய்	379
விடையுடையவெக்கொ	98	விருவிலீதுமெய்யுசுவர்	417	வீடலாலவாயிராய்	284
விடையுடையவெக்கொ	75	விருவிலீதுமெய்யுசுவர்	157	வீடலாலவாயிராய்	16
		விருவிலீதுமெய்யுசுவர்	284	வீடலாலவாயிராய்	90

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
வீரர்முலையாளப்பாக	121	வெப்பொடுவியையோர்	351	வேதமலிந்தவொலி	419
பவன்	147	வெப்புத்தியகதிரோடு	15	வேதமாய்வென்வியாகி	421
வே		வெம்மைமிகுபுவாணர்	173	வேதமொடுவேதி	222
காட்டக	483	வெயிலின்னியையார்	212	வேதமொடுவேன்வி	439
வெங்கணையிருகை	69	வெயிற்செறிந்திட	312	வேதமொடுவேண்னூல்	89
வெங்கன்விம்முருழி	334	வெய்யதன்சாரல்	129	வேதமொடுவேண்னூர்	138
வெங்கன்விம்முருவையார்	36	வெய்யநோயிலர்திதிலார்	284	வேதமொடுவேண்னூர்	230
வெங்குருத்தண்புகலி	274	வெய்யபாவங்கைவிட	414	வேதமுதல்வன்	416
வெஞ்சினவாளாக்கன்	486	வெய்யவன் பல்லுக்குத்த	497	வேதர்வேதமெல்லா	178
வெஞ்சுடராடுவர் துஞ்சி	59	வெய்யவினேதீர	123	வேதவித்தாயவென்னை	337
வெஞ்சுடர்த்தியங்கை	67	வெய்யவினேநெறி	441	வேதவென்வைய	488
வெஞ்சுடரஞ்சேர்வினே	483	வெருகுரிஞ்சுவெங்கட்டி	301	வேதனார்வெண்மழு	385
வெஞ்சொற்றஞ்சொலா	72	வெருகீர் கொளவெங்கு	113	வேதித்தார்புரமுன் தும்	238
வெடிக்கொள்வினையை	33	வெருவிவேழமிரிய	189	வேதியர்க்கைகொழு	358
வெடித்தருதலையினர்	468	வெல்பாறவைக்கொடி	478	வேதியர்சொழுதெழு	470
வெண்டகொடிமடா	423	வெவ்வமனையராய்	76	வேதியர்விண்ணவரேத்	361
வெண்டகொணக்கொள்	45	வெள்ளத்தாமரையாடு	78	வேதியர்விடைபுடை	373
வெண்டசெநெல்லினே	156	வெள்ளமார்த்துமிளிர்	3	வேந்தாராயுலகாள்	352
வெண்டலையாணையினர்	12	வெள்ளமெல்லம்விரி	136	வேந்தர்வந்தினைஞ்சு	502
வெண்டலையோர்சலனா	341	வெள்ளெயிறுடைய	363	வேந்தர்விண்ணவர்	172
வெண்ணாவலமர்த்துறை	213	வெள்ளெருக்கொடு	495	வேயனையேதோரு	436
வெண்ணிலவஞ்சுடை	487	வெள்ளத்திங்கன்வாண்	401	வேயினார்பனைத்தோளி	348
வெண்ணிலரமிதி	217	வெள்ளத்திங்கன்வாண்	401	வேயினார்பனைத்தோளி	340
வெண்ணிலரமிகுவி	321	வெள்ளத்திங்கன்வாண்	288	வேயினார்பனைத்தோளி	129
வெண்ணிறத்தவிரையோ	37	வெள்ளத்திங்கன்வாண்	371	வேயினார்பனைத்தோளி	294
வெண்புலாண்மார்பிடு	343	வெள்ளத்திங்கன்வாண்	336	வேயினார்பனைத்தோளி	90
	475	வெள்ளத்திங்கன்வாண்	207	வேயினார்பனைத்தோளி	173
	402	வெள்ளத்திங்கன்வாண்	44	வேயினார்பனைத்தோளி	500
வெந்தசாயம்பல்விரை	415	வெள்ளத்திங்கன்வாண்	391	வேயினார்பனைத்தோளி	103
வெந்தநீற்றணிமாப்பிற்	331	வெள்ளத்திங்கன்வாண்	476	வேயினார்பனைத்தோளி	335
	406	வெள்ளத்திங்கன்வாண்	268	வேயினார்பனைத்தோளி	15
வெய்யிற்	342	வெள்ளத்திங்கன்வாண்	488	வேயினார்பனைத்தோளி	230
வெந்தநீற்றெழுமபு	337	வெள்ளத்திங்கன்வாண்	144	வேயினார்பனைத்தோளி	492
வெந்தநீற்றினர்செங்கு	306	வெள்ளத்திங்கன்வாண்	348	வேயினார்பனைத்தோளி	344
வெந்தநீற்றினர்செங்கு	76	வெள்ளத்திங்கன்வாண்	583	வேயினார்பனைத்தோளி	245
வெந்தலாயவேத்தன்	87	வெள்ளத்திங்கன்வாண்	492	வேயினார்பனைத்தோளி	72
வெந்தவெண்ணீற்றணி	357	வெள்ளத்திங்கன்வாண்	307	வேயினார்பனைத்தோளி	295
வெந்தவெண்ணீற்றணி	141	வெள்ளத்திங்கன்வாண்	223	வேயினார்பனைத்தோளி	196
வெந்தவெண்ணீற்றணி	421	வெள்ளத்திங்கன்வாண்		வேயினார்பனைத்தோளி	296
வெந்தவெண்ணீற்றணி	176	வெள்ளத்திங்கன்வாண்	263	வேயினார்பனைத்தோளி	36
வெந்தவெண்ணீற்றணி	382	வெள்ளத்திங்கன்வாண்	254	வேயினார்பனைத்தோளி	190
		வெள்ளத்திங்கன்வாண்	264	வேயினார்பனைத்தோளி	476
வெந்தவெண்ணீற்றணி	470	வெள்ளத்திங்கன்வாண்	475	வேயினார்பனைத்தோளி	
வெந்தவெண்ணீற்றணி	329	வெள்ளத்திங்கன்வாண்	489	வேயினார்பனைத்தோளி	488
வெந்தவெண்ணீற்றணி	372	வெள்ளத்திங்கன்வாண்	274	வேயினார்பனைத்தோளி	266
வெந்தவெண்ணீற்றணி	351	வெள்ளத்திங்கன்வாண்	268	வேயினார்பனைத்தோளி	128
வெந்தவெண்ணீற்றணி	138	வெள்ளத்திங்கன்வாண்	13	வேயினார்பனைத்தோளி	235
வெந்தவெண்ணீற்றணி	139	வெள்ளத்திங்கன்வாண்	231	வேயினார்பனைத்தோளி	407

சிவமயம்.

திருச்சிறம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்

மூன்றுதிருமுறையின்

பாட்டு முதற் பக்கரா

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
அ		அட்டபுட்பமவை	204	அரக்கர்தம்புப்புரம்	123
அக்லிடமேயுடமகவூர்	394	அட்டமாமலர்குடி	149	அரக்கனுவலிலங்கை	208
அக்காவாமைரக்கைசத்த	361	அட்டமூர்த்தியதாதி	150	அரக்கனூர்தலைபத்து	234
அக்காரணியுட	23	அட்டுமினில்பலியென்	120	அரக்கனூற்றலழித்த	214
அக்கிருந்தவரைபாரண	370	அட்டுமொலிநீரணி	116	அரக்கனூற்றலழித்த	174
அக்குமாமையுட்பூண்ட	255	அணங்குபுகழ்த்தாராண	184	அரக்கனூரைந்தலை	248
அக்குலாமையினன்	302	அணங்குமைபாகமாக	61	அரக்கனையலற	143
அங்கங்கனாறு	40	அணிதிலையம்பல	392	அரவணையார்கின்றி	268
அங்கங்கேகை	107	அணியனவரு	269	அரவத்தால்வரையை	89
அங்கண்மாலுடைய	74	அணைவரியாண்கண்டா	362	அரவமார்த்தனலாடி	256
அங்காதிசேரனகினை	54	அண்டங்கடந்தசுவடு	393	அரக்கனூவிரலால்	151
அங்கத்தையுடண்ணு	95	அண்டத்தானையமரர்	249	அரக்கன்வல்லரட்டாக்	260
அங்கமாயாதியாய்	389	அண்டமாயாதியா	11	அரக்கன்நன்வலி	196
அங்கமாமாமுருமறை	220	அண்டமாமரர்கோ	62	அரக்கின்மேனியன	171
அங்கமேயுண்டரையனலா	394	அண்டமாரிருளுடு	283	அரணிலாவெளிய	82
அங்கையாழிலெந்த	161	அண்டமேழன்று	339	அரவணைப்பயின்	216
அங்கையிலையெலரி	15	அண்டமரர்கடை	105	அரவுகையினராதி	184
அங்கையுடையலும்	44	அண்டர்வாழ்வுமமரர்	185	அரிசிலின்கரை	212
அந்தந்தவயங்காண	350	அண்டவர்க்கடல்	376	அரிச்சந்திரத்துள்ளா	382
அந்தமியிலெந்திச	211	அண்டவாணரமுது	193	அரிச்சிராப்பகலை	240
அருச்சுனோகந்திராண	67	அண்டவானவர்	184	அரிபிரமர்தொழுதேத்	363
அருச்சுபுலவையிற்று	319	அண்ணாமலையமரந்தா	331	அரியநான்மறை	150
அருணியாநிலையன்	166	அருந்தரத்தேவரியக்கர்	177	அரியநான்மறை	160
அருளுலையிற்று	36	அருந்திராவினைகள்	340	அரியபெருப்பொருளா	377
அருளுகொண்டமகர்	26	அத்தாவன்னடியேனே	391	அரியயனின்றிரன்	123
அருளுகண்ணையுடைய	311	அத்தகனையபிந்ருவ	392	அரியயன்நிலைவட்டி	240
அருச்சுமருகுமோரடி	244	அத்தமிழ்புகழாயினு	238	அரியனவங்கம்	40
அருளைக்கலத்தான்	332	அத்தமுமாதியுமாகி	118	அரியானையத்தனார்	261
அருளைக்கலத்தான்	92	அத்தரந்தேர்கடாவி	45	அருகடைமாலையுந்	109
அருள்பரியவிராகண	11	அத்தாமரைப்போத	269	அருகடைமாலையுந்	70
அருள்பெருந்திருநீர்	132	அத்தினையநல்லமதி	109	அருக்கனங்கியமனோடு	220
அருள்பெருந்திருநீர்	74	அத்திவட்டத்திங்கட்	122	அருக்கன்பாதம்வனங்கு	260
அடியார்சிலம்பெயலி	368	அத்திவட்டத்திளங்கண்	135	அருச்சுந்நவீன	139
அருந்தரமாமர்த்தான	12	அப்பநீயம்மைநீ	390	அருத்தமுமனையாளோ	239
அருந்தருந்தாயர்க்கள்	108	அம்மவர்க்கண்ணி	128	அருத்தனையாவை	143
அருந்தருந்தாயர்க்கள்	183	அம்மானையமுதினன்	257	அருத்தவத்தின்பெரு	387
அருந்தருந்தாயர்க்கள்	239	அம்மைபயங்குமமிர்து	203	அருத்தவத்தேதார்தொழு	363
அருந்தருந்தாயர்க்கள்	357	அயனவஹமாலு	293	அருத்தவர்கடொழு	261
அருந்தருந்தாயர்க்கள்	116	அயனெமொலிந்திரன்	124	அருத்திதலமரரயன்	196
அருந்தருந்தாயர்க்கள்		அயிலாரம்பெரி	223	அருத்துணையையடி	262

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
அருந்தம்பொழுதுரை	125	அறுத்தவன்காண்டியவர்	379	ஆகியுமறிவுமாகிய	62
அருப்புப்போன்முலை	212		381	ஆத்தமாமயனுமாலு	64
அருப்பொட்டுமுலை	286	அறுத்தான் காண	350	ஆப்பிந்தோரடலகு	251
அருமணித்தம்பூண்	28	வ்வுலகு	44	ஆமயந்திந்தச்சடியேனை	391
அருமனையினையானொடு	233		315	ஆமலிபாலுநெய்யு	82
அரும்பற்றப்பட	139		121	ஆயமுடையதுநாமறி	105
அரும்பித்தசெந்நாயி	268	அறையார்பொற்கழலார்	336	ஆயிரந்தாமரைபோலு	8
அரும்பெருஞ்சிலை	82	அற்றுப்பற்றின்றி	220	ஆயிரந்திங்கண்மொய்த்த	68
அருவராததோ	181		341	ஆயந்தகைவாராவ	105
அருவரைதாங்கினுனு	69	அனுசயப்பட்ட	217	ஆயந்தவன்காண	351
அருவனயத்தியிரு	180	அன்பினையடியா	213	ஆரட்டதேனுமிரந்து	128
அரைசோரவனா	281		234	ஆரணப்பொருளா	220
அரைப்பாலுப்பண	135	அன்றலின்சீழிருந்த	380	ஆரமுலுருவம்கி	62
அரையார்கோவண	202	அன்றினவர்புர	382	ஆராதலின்னமுதை	356
	238	அன்றுதானரக்கன்	165	ஆராரமுவிசேவலன்	382
அலங்கந்தடைதாழ	374	அன்னமாமொய்கை	291	ஆரார்திரிபுரங்கனாறு	311
	256		189	ஆராயந்தடித்தொண்ட	125
அலருநீருங்கொண்டா	251			ஆரியந்தமிழோடி	159
அலைக்கின்மநீர்சிலன்	118			ஆருமறியாவிடத்தாய்	314
	393			ஆருருவவுள்குவா	386
அலையடுத்தபெருங்கடல்	315	மயடக்கி	309	ஆருர்மூலட்டான	358
அலையார்கடனஞ்ச	310	ஆகத்தோர்பாம்பசைத்து	322	ஆர்த்ததோலுணை	176
	314	ஆகம்பத்தாவணையான்	12	ஆர்த்தகெனக்கண்பனி	317
அலையார்பந்துபுன்	373	ஆகாதருஞ்சுண்ட	278	ஆர்த்தாரூயிராடு	23
அலையார்புனற்கங்கை	361	ஆக்கையாற்பயனென்	14	ஆர்த்தானைவாசுகியை	320
அலையார்வினைத்திறுஞ்	318	ஆங்கணைந்தசண்டி	286	ஆர்த்தான்சாண்	378
அல்லலடியார்க்குமப்பா	374	ஆசைவன்பாசமெய்தி	96	ஆர்த்தெழுமில்லக்கை	91
	190	ஆடல்புரிந்திலை	5	ஆர்த்தவனையுலகெலா	821
அல்லலாயினதீரு	206	ஆடன்மாலையானை	293	ஆர்வலம்மின்க்கா	77
	188		107	ஆலத்தார்திழலில்	209
அல்லலென்செயு	139	ஆருவார்போலு	47	ஆலநீழலமர்ந்த	229
அல்லலோடருநோயி	223	ஆடுவாய்க்கட்ட	26	ஆலநீழலிருப்ப	284
அல்லலென்மமலர்	221	ஆட்சியலகையுடை	340	ஆலமுண்டழகாய	182
அல்லாய்ப்பகலானா	317	ஆட்டியுறையேன்	177	ஆலாலிசுக்கையிலலை	52
அல்லமலர்நாற்ற	383	ஆட்டினான்முன்ன	215	ஆலாலமிடற்றணி	363
அல்லியானாரைவங்	178	ஆட்டிலித்தாலாரொருவ	390	ஆலாலமுண்டுகந்த	315
அல்லம்பகலுமாய்	369	ஆணுகிப்பெண்ணைய	285	ஆலின்சீழற்றக்களை	48
	312	ஆணிபோலநீயாற்ற	178	ஆலமாமயிற்சாய	196
அழகியோயினையோ	226	ஆண்டானையடியேனை	335	ஆலைப்படுகரும்பின்	322
அழலுமிழங்கையானே	65		320	ஆவாகியாவின்னிலைந்து	390
அழித்தவன்காணென்	350	ஆதிக்கணன்முகத்தி	288	ஆவாகிதொண்ட	131
அளக்குநெறியினன்	105	ஆதித்தனங்கிசோமன்	48	ஆவியாயிபுமாகி	43
	182	ஆதிநாதனடல்விடை	224	ஆவினிலைந்துமார்த்தாய்	313
	29	ஆதிநாதனமார்	217	ஆவின்பால்கண்ட	206
அளிமலர்க்கொன்றை	91	ஆகிப்பாலட்டமூர்த்தி	250	ஆவினமேவியகை	217
அளியானையணி	353		244	ஆவற்றவைந்துமுகந்தார்	368
	68	ஆகியனையெறிமணி	343	ஆளாறார்களானா	245
	354	ஆகியாயவனாருமிலா	253	ஆளானவடியவர்	353
	55	ஆகியானண்டவாண	177	ஆறுகால்கண்ணி	244
அறந்தெரியாஆத்தை	387	ஆகியானையமார்	250	ஆறுகொண்டசடை	152
அறிவிலங்குமனத்தானை	387	ஆகியிற்பிரமனார்	68	ஆறுகொலாமரை	26
அறிவிலாவாக்க	52	ஆகியுமாரையன்	287	ஆறுசடைக்கணி	284

பாட்டு முதற் குறிப்பகராதி.

நக

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
ஆறுகுடுமணி	131	இரப்பவர்ச்சீயவைத்தார்	51	சங்கைப்பேரீமவன்	388
ஆறுடைச்சுடையார்	89	இரவஞ்செல்லின்	381	சசனாபுலகேழு	308
ஆறேறுசுடையானை	11	இரவனையிடுவென்	178	சசனீசனென்றென்று	249
ஆறேறுசெஞ்சுடை	328	இரவியுமதியுள்வின்	80	சசனென்னையறிந்த	249
ஆறேறுசென்றி	839	இரவம்பகலுமாய்	310	சசனையெவ்வுலகினுக்கு	395
ஆறேறுநகவல்லரசுடை	264	இராவணஞ்செயுமரதி	198	சுட்டுமாரிதி	211
ஆறுநகவடமாதலுநம்	123	இருடருதுன்பப்படல்	118	சுண்டாரழலிலிரு	24
ஆற்றீர்ச்சுடையாயி	225	இருநிலைபுத்தியாகி	339	சுண்டாவிரும்பிறவி	318
ஆற்றவும்மலத்தமு	222	இருந்துசொல்லுவன்	211	சுண்டுசெஞ்சுடை	150
ஆளனைந்தேறுகுறி	111	இருன்பார்ந்தகுலத்த	10	சுநிலக்கையருகி	254
ஆளரிடைமையர்	179	இரும்புகொப்பளித்த	33	சுன்றாளுமாயெனக்	117
ஆளைக்காவலணங்கிறோ	21	இருளாயவுள்ளத்தி	336		
ஆளையாடுவாராடு	171		171		
		இலங்காலஞ்செல்லா	193	உ	
		இலங்கைக்கிறைவனரி	345	உச்சிமேல்விளங்கு	179
இசுழமாமெற்குகினை	276	இலங்கைமன்னினனிருப	106	உச்சிவெண்மதிசூடி	254
இசுழந்தவன்செவ்வீலி	120	இலங்கைமன்னையீ	221	உஞ்சேனைமாகாள	359
இசுழந்தாரையாருபது	356	இலங்கைகேவந்தனிராவ	256	உடம்பெனுமனையகத்து	94
இடபமெய்யுழிப்பலி	255	இலங்கைகேவந்தனிருப	195	உடம்பைபடுத்தலைவித்து	131
இடர்கெடுமாமெறண்	303		235	உடலின்வினைகளுமுப்பா	389
இடர்பாவமென	298		225	உடலுமுயிருமொரு	103
இடிப்பான்காணென்	271	இலவினாந்தர	219	உடலைத்திறந்துலகேழு	183
இடிபுதுணன்னிடை	195	இலையாருஞ்சுலத்தா	69	உடறனைக்கழிக்கலுற்ற	55
இடிபுதுண்பட்டிருக்கினு	16		347	உடைதருகிறுவைத்தார்	50
இடிபுதுகொண்டபின்நி	131	இலையுடைப்படை	159	உடையர்கோவன	187
இடிகாரிட்டகவளம்	214	இல்லகவினக்கது	50	உடங்குசிறதை	40
இடைமருதிநீர்கோ	154	இல்லக்கோலம	16	உண்டிருக்ககண்ட	146
இடைவித்தவாறிட்ட	112	இல்லலாருச்சிப்பலி	162	உண்ணாதுறங்காதிருந்தா	388
இட்டபுட்டமோரேறு	253	இல்லலானையெவ்விட	272		272
இட்டமாயினசெய்	193	இலணமைப்பல	275		379
இணங்குநாபன்	237	இழவொன்முதாமொரு	147	உதைத்தார்மறலி	23
இணங்குநகர்நகர	255	இழித்தனவேழேழ்	388	உந்திச்சென்று	211
இணையொருவந்தாமல்	376	இழிவித்தவாறிட்ட	118	உந்திதின்ருருந்தலை	128
இணைடைச்சைமுடி	312	இழங்கின்வண்ணம்	112	உமையலந்துருவமிலை	53
இணைடைவண்ண	172	இழைத்தநாலெல்லை	171	உமையவளையொரு	351
இந்திராந்தரயினிதாக	360	இழைமைகவிட்ட	304	உம்பரானையுருந்திர	214
இந்திரசேனத்தவ	44	இழைமெழுத்தவருள்	256	உயர்தவமிக்க	20
இந்திராப்பிரமான்	12	இழையகாலமெம்மனை	252	உயர்த்தேன்மனை	4
இமையாறுயீசா	338	இழைத்தார்க்குமென்று	218	உயிராவனையிருந்து	295
இமையாறுக்கண்ண	194	இழைவாமேவரம்பெற்றே	263	உயிரிலையுடம்பே	66
இம்மாயப்பிப்பென்று	347	இழைத்தானையிலங்கை	283	உயித்தகாலுதயத்து	97
இம்மையெம்மையென	169	இழைத்தாருப்பன்கொ	337	உயித்தவன்காண்	327
இம்மையாணகர்	155	இழைத்தவன்காண்	14	உயிப்புமறிதுகேண்டி	222
இயக்ககிணையார்	276	இழைத்தவன்காண்	272	உயிரகொடுக்குமிருண்	316
இயலுமகொடு	170	இழைத்தவன்காண்	248	உயித்தகாலுதயத்து	200
இயல்பாயவீசை	277	இழைத்தவன்காண்	184	உயித்தகாலுதயத்து	367
இரக்கமின்றியா	230	இழைத்தவன்காண்	228	உயித்தகாலுதயத்து	94
இரக்கமுன்னறியா	241	இழைத்தவன்காண்	106	உயித்தகாலுதயத்து	351
இரக்கமொன்றியா	20	இழைத்தவன்காண்	233	உயித்தகாலுதயத்து	319
இரக்கவன்மனத்தார்	214	இழைத்தவன்காண்	248	உயித்தகாலுதயத்து	352
இரண்டொமவர்க்கு	244	இழைத்தவன்காண்	243		

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
உரித்திட்டாரான	42	உன்னியெப்போது	55	எட்டாந்	103
	379	உன்னிவானவரோதி	183	எட்டுக்கொலாமவர்	26
	340	உன்னுருவிநகைவயொ	298	எட்டுநாண்மலர்	203
உருகியு	230			எட்டுமூர்த்தியாய்நின்ற	244
உருகுமனத்தடியவா	377			எண்ணிகைக்குமொண்	813
உ	385			எண்ணகளத்திலுலையல்ல	81
உருமூன	379	முகிலுரிஞ்சு	283	எண்ணாதமராரிசக்க	117
உருவமுமூயிருமாக	80		75	எண்ணிநாளுமெரி	232
	109	ஊசலரமாவல்கு	193	எண்ணிலாவாக்கன்	239
	273	ஊசலாள்வல்லொண்	236	எண்ணுகெனென்சொல்	395
உருளும்போதறிவு	175	பொரு	110		62
உரைக்குங்கழிந்திக்கு	122	ஊரா	337		111
உரைசெய்துநல்வழி	204	ஊரானையுல்கோழாய்	287	எண்பதும்பத்துமாறு	88
உரைதளர்ந்துடலார்	190	ஊரிலாயென்றென்ற	253	எண்மேலுமெண்ண	340
உரைப்பக்கேண்மினு	166	ஊரினின்றையொன்றி	108	எத்தாயரொத்தத்தை	346
உரைமாலையெல்லா	269	ஊர்திரைவேலையுள்ளா	8	எத்திக்குமாய்நின்ற	377
உரையாரும்புகழானே	347	ஊரந்தவிடைபுகந்தேறி	111	எத்திசையும்வானவர்	355
உரையார்பொருளுக்கு	276	ஊழித்தியாய்	19	எத்தியுகுனுமெமக்	24
உலந்தார்தமங்க	314	ஊழியாளக்கவல்லாறு	8	எத்தைக்கொடெத்தை	122
உலந்தார்தமங்கம்	288	ஊழியாளுழிதோறு	48	எத்தமாதவஞ்செய்தனை	146
	203	ஊழிவண்ணமு	172	எத்தளிர்நீர்மை	67
உல		ஊற்றுத்தனையொன்ப	388	எத்தையெய்ப்பிரான்	253
உவந்திட்டங்குமை			100	எத்தையெயெய்ப்பிரானே	254
உமைத்துத்தள்ளி	157	என்பேபொழிய	41	ஏப்போதும்மீறையும்	145
உமையாடுகரதல்மொன்	373	ஊனவனுயிரிதேடு	57	எம்பட்டம்பட்ட	27
உமையுழித்தமாணரி	326	ஊனவனையுடலவனை	357	எம்பந்தவல்லினை	302
உளரோளியையுள்ள	354		326	எம்பிரானிமையோர்	143
உளைந்தான்செறுத்த	104		346	எம்பிரானென்றதே	95
உள்குவாருள்ள	95		316	எம்மையாரில்லை	147
உள்ளமாயுள்ளதே	305		194	எய்தானென்புரமுன்று	353
உள்ளமுன்கலந்தேத்த	236		139	எரிக்கின்றவிளநாயி	393
உள்ளமுன்குபுகந்து	234	ஊரை	39	எரிகொண்மெனியர்	148
உள்ளமையொருறு	147	யான்பது	276	எரிகொண்மெனியிளம்	184
உள்ளாரதுதேதார்	220	ஊனுலாமுடை	85	எரித்தானையென்றார்	320
உள்ளுமாய்ப்புறமுமா	63	ஊனுற்றவெண்டலை	374	எரித்துவிட்டாயம்பிளார்	107
உறவனுய்நிறைந்து	221	ஊனேறுபடுதலை	294	எரிபெருக்குவாவுவெரி	260
உறவனாவாருநுத்திரப்	394	ஊனையார்தலையிற்	148	எரிப்பிறைக்கண்ணி	6
உறவுபெய்க்கணமு	192	னையேகழிக்கவேண்டி	35	எரியாலாலுருவயில்லை	53
உறிமுடித்தகுண்டி	285	ஊனோக்குமின்ப	197	எரியினுரிநையாரி	153
உறுகையிறுசல்	36	ஊன்கருவினுண்ணின்ற	355	எரியுமமுவினைண்ணி	111
உறைப்புடையவிராவண	375	ஊன்றலைவலியுளுகி	55	எறுக்கக்கண்ணிகொண்	251
உறைவதுகாடுபொறு	13			எல்லாருஞ்சிவனென்ன	267
உற்றநோய்தீர்ப்பார்	71	எ		எல்லாமுனரேன்றருமே	271
உற்றவார்தம்முறு	202			எல்லாவலகமுமாலாய்	313
உற்றவன்காணுறவெல்	378		193	எல்லியும்பகலுமெல்லாந்	35
உற்றாராருளரோ	14		892	எவகோணுந்தாமாக	345
உற்றாராவறவாகி	162	எச்சிலளமரேம	358	எழிலாரிராசு	22
உற்றாரிலாதார்க்குறு	114	எஞ்சலில்புகலி	79	எழுதுகொடியிடை	295
உற்றானையுடறனக்கோர்	371	எடுத்தவாளாக்கன்	172	எழுதுபாவைவல்லார்	246
உற்றிருந்தவணர்	313	எடுத்தவெல்கொடி	153	எழுந்ததிரைநகி	266
உற்றுலவுபிணி	280	எடுத்தனனெழிற்கயிலை	64	எழுதுவாயிறுவாயி	113
உன்னமத்தகமலர்குடி	135	எட்டவிட்டவிடு	174	எளியனொமொழியா	166

பாட்டு முதற் குறிப்பகராதி.

௧௩.

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
எறிந்தாளேயென்னை	322	ஐ		ஒன் றிமாலும்	187
எனக்கென் றுமன்றி	319			ஒன் றியதவத்து	92
என்பலார்க்கலனாமில்லே	53	ஐத்தானத்தகமிடறு	388	ஒன் றியிருக்குறினே	101
என்பிருத்தகமபுதிதால்	9	ஐத்திலையநாகலினை	389	ஒன் றுமகொலமவர்	25
என்புழைநெடுந்தேறி	205	ஐம்பெருமாளூகல்	298	ஒன் றுதான நியா	192
என்புமாயையுழிண்ட	181	ஐயானத்தனனாளுறொடு	254	ஒன் றுபொலமுத	167
என்பொருளையிமை	153	ஐயாளையாளே	211	ஒன் றுவெண்பிறை	244
என் றநாயியாபுர்த்து	331	ஐயனையழகே	186		
என்னமா தவஞ்செய்த	231	ஐயன்காண்குமரன்	295	ஐ	
என்னகொன் றி	217	ஐயிரண்டொருநென் று	253		
என்னிராநுமெனக்	163	ஐயினான்மிடறடைப்பு	346	ஐங்கியுயர்ந்தெழுத்து	308
என்னையேயுயறிந்தி	247			ஐங்குமாவ்வரை	141
என்னையொப்பாருண் னை	134			ஐசையொலியெலா	312
				ஐடைசேர்நெற்றி	76
				ஐட்டகத்தேழ்நை	299
வகாசமாய்வித்தோல்	290	ஐட்டகத்தேழ்நை	9	ஐட்டைமாடத்தி	287
வகிமதிக்கண்ணி	6	ஐட்டிநின்றவுட	177	ஐணப்பிராணமொளிர்	128
வகிமையலர்ச்சகல	316	ஐத்தவடத்தினாநாக	4	ஐதமரநடல்குழி	176
வகிமையும்கொன்	35	ஐப்பாயிவிலைத்தோ	247	ஐதமர்கடலின்	201
வகிமொன் றுமறியிலார்	211	ஐப்பொருளில்லா	307	ஐதமர்கடலின்	218
வாளாரின்	296	ஐருகாலத்தொருதேவர்	297	ஐதமர்கடல்பாலி	149
வயவன் கானெல்லார்க்கு	327	ஐருகாலத்தொன் றுகி	268	ஐதவண்ணனுமொன்	254
வயிலானையெளிச்சை	216	ஐருகாலத்தொன் றுகி	300	ஐதநாவன் றிறத்தை	164
வயித்தவையுலகை	311	ஐருகாலத்தொன் றுகி	316	ஐதமாமலர்கேவி	75
வயித்தவையுலகை	108	ஐருகாலத்தொன் றுகி	140	ஐதியுளானமுன	115
வயித்தவையுலகை	65	ஐருகாலத்தொன் றுகி	213	ஐதியேசுபித்தினி	54
வயித்தவையுலகை	294	ஐருகாலத்தொன் றுகி	154	ஐதிநெருநுதுவ	290
வயித்தவையுலகை	218	ஐருகாலத்தொன் றுகி	59	ஐதினுவேதம்	31
வயித்தவையுலகை	365	ஐருகாலத்தொன் றுகி	159	ஐதினுவேதம்	31
வயித்தவையுலகை	204	ஐருகாலத்தொன் றுகி	214	ஐதினுவேதம்	248
வயித்தவையுலகை	26	ஐருகாலத்தொன் றுகி	324	ஐதினுவேதம்	122
வயித்தவையுலகை	241	ஐருகாலத்தொன் றுகி	78	ஐதினுவேதம்	231
வயித்தவையுலகை	216	ஐருகாலத்தொன் றுகி	57	ஐதினுவேதம்	60
வயித்தவையுலகை	155	ஐருகாலத்தொன் றுகி	124	ஐதினுவேதம்	311
வயித்தவையுலகை	31	ஐருகாலத்தொன் றுகி	162	ஐதினுவேதம்	31
வயித்தவையுலகை	15	ஐருகாலத்தொன் றுகி	93	ஐதினுவேதம்	11
வயித்தவையுலகை	189	ஐருகாலத்தொன் றுகி	131	ஐதினுவேதம்	92
வயித்தவையுலகை	51	ஐருகாலத்தொன் றுகி	254	ஐதினுவேதம்	204
வயித்தவையுலகை	63	ஐருகாலத்தொன் றுகி	307	ஐதினுவேதம்	39
வயித்தவையுலகை	275	ஐருகாலத்தொன் றுகி	396		
வயித்தவையுலகை	265	ஐருகாலத்தொன் றுகி	266	ஐ	
வயித்தவையுலகை	27	ஐருகாலத்தொன் றுகி	175	ஐ	
வயித்தவையுலகை	142	ஐருகாலத்தொன் றுகி	13	ஐ	
வயித்தவையுலகை	65	ஐருகாலத்தொன் றுகி	203	ஐ	
வயித்தவையுலகை	324	ஐருகாலத்தொன் றுகி	198	ஐ	
வயித்தவையுலகை	391	ஐருகாலத்தொன் றுகி	252	ஐ	
வயித்தவையுலகை	152	ஐருகாலத்தொன் றுகி	166	ஐ	
வயித்தவையுலகை	295	ஐருகாலத்தொன் றுகி	26	ஐ	
வயித்தவையுலகை	75	ஐருகாலத்தொன் றுகி	215	ஐ	
வயித்தவையுலகை	254	ஐருகாலத்தொன் றுகி	35	ஐ	
வயித்தவையுலகை	197	ஐருகாலத்தொன் றுகி	278	ஐ	
வயித்தவையுலகை	123	ஐருகாலத்தொன் றுகி	305	ஐ	

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
கச்சியையகம்பனே	312	கண்டியுண்டு	252	கருப்புலெஞ்சிலை	188
கச்சைசேராவர்	83	கண்டியுற்பட்ட	118	கருமணிபோற்கண்ட	361
கச்சைசேர்நாக	76	கண்டு கொள்ளுறி	247	கருமணியைக்கனக	355
கடகரியுரியாபோலு	84	கண்டுஞ்சுங்கரு	338	கருமருவவல்லினை	366
கடமன்னுகளி	274	கண்ணமருநெற்றி	274	கருமலிகடல்சூழ்	90
கடம்படநடமாடி	28	கண்ணவருபுல	321	கருமானினுரியதனே	261
கடலகமேழிதேனும்	61	கண்ணவனகாண்	332	கரும்பமருமொழி	262
கடலிடைமலைகடம்	77	கண்ணனுப்பிரம	48	கரும்பிருந்தகட்டினை	370
கடவுந்திகிரிகடவா	131	கண்ணாந்தநெற்றி	290	கரும்பினுமினியான்	93
கடல்கழித்திழி	238	கண்ணாழையணி	19	கரும்பினைக்கட்டியை	249
கடவுளைக்கடலுள்	141	கண்ணிறைந்தகன	228	கரும்புபிடித்தவர்	126
கடன்மணிவண்ணன்	105	கண்ணிறந்தகனி	154	கரும்பொப்பாளை	141
கடிமழ்க்கொன்றை	64	கண்ணிறந்தகரவேளை	86	கருநட்டகண்டனை	101
கடிமதிக்கண்ணி	6	கண்பகலுக்கக்க	225	கருவரையினையமேனி	70
கடிமலிந்தமலர்	378	கண்பனிக்குங்கை	219	கருவினைகருவாய்	154
கடியவன் கண்சிவந்து	61	கதப்பட்டுபாது	75	கருவினைக்கடனாக	238
கடியார்தளிர்	290	கதித்தவன் கண்சிவந்து	60	கருவாக்கண்ணுதலாய	379
கடியவலையேறி	323	கதியொன்முறையி	9	கருவாக்கிக்குழம்பி	296
கடுகியதேர்செலாது	21	கத்தகாளிகதற்	184	கருவாய்க்கிடந்துன்	117
கடுக்கண்டன் சயிலா	152	கந்தமலர்க்கொன்றை	377	கருவினைக்கடல்வாய்	143
கடுக்கையஞ்சடை	205	கந்தமாதனங்கயிலை	360	கருவுற்றகாலத்தே	384
கடுத்தோளரக்கன்	215	கந்தவாரகுழல்கட்டி	243	கருவுற்றகாண்முதலாக	122
கடுத்தமேனியரக்கன்	242	கமழ்தருசடை	47	கருவுற்றிருந்துன்கழ	119
கடுத்தவன் கண்சிவந்து	61	கயிலையமையுளார்	331	கருவையென்றன்	386
கடுப்பொடியட்டி	52	கயிலையமையெழு	360	கரைக்கடந்தோதமேறு	98
கடுப்பகடந்தமாடி	90	கயிலையமையெடுத்தான்	335	கரைக்குகைக்கொழ	152
கடுவாய்தமைநீக்கி	360	கயிலைநன்மலை	216	கரையார்கடல்குழி	103
கடுவொளியோடே	374	கயிலைநாதன் கறுத்த	218	கரைவரைகுழல்கடலி	20
கடையார்கொடி	102	கரத்தான்பவர்	4	கலங்கலிவாக்கழலாய்	368
கட்டங்கந்தாமொ	272	கரத்தனகொள்ளி	5	கலஞ்சுழிக்குவருந்	383
கட்டங்கமொன்று	283	கரத்தானைச்சஞ்சடை	357	கலைக்கன்முதங்கு	361
கட்டப்பட்டிக்கவலை	188	கரப்பர்கண்மெய்யை	135	கலைநான்கல்லா	275
கட்டமேவினைகளான	72	கரப்பர்கரியமனக்	254	கலையாருதூலங்க	382
கட்டாரியின்று	54	கரப்பர்காலமடைந்த	178	கலையானைப்பாசுபத	318
கட்டமுத்துக்கடி	241	கரப்புறுசிக்கையர்	129	கலைதொப்பனை	142
கட்டாரேசுழி	239	கரவுத்தவன் நெஞ்சர்	11	கல்லுகொண்டெண்டு	273
கட்டிபட்டிலைக	73	கரவிலாமனத்தராகி	73	கல்லாக்கன்றாகி	389
கட்டியொக்குஞ்	144	கரியத்தான் கண்சிவந்து	61	கல்லாதார்மனத்த	377
கட்டியுவிட்டசடை	168	கரியுரிசெய்தும	335	கல்லலனீழலிற்	285
கட்டுமபரம்புல்	140	கரியுரிவுகண்டத்	271	கல்லிலைலெறிந்துகஞ்சி	64
கட்டுவாங்ககபாலங்	251	கருகுண்டத்தன்	178	கல்லிலைபுறமூன்றெய்த	53
கணக்கிலாரையுங்	157	கருகுதாரமுகில்	240	கல்லிலைநெய்த	226
கணவாரவேங்கை	13	கருத்தனப்பாகன்	130	கல்லுரக்கடிமதில்	275
கணையார்சிலையர்	91	கருத்தனாழ்க்கண்சிவந்து	61	கல்லிலைநனக்கலை	231
கண்காண்காண்மின்	14	கருத்தனாழ்க்கயிலாய	210	கவாமால்சுளிற்றி	191
கண்டகங்காண்முண்ட	17	கருத்தனாழ்க்கயிலாய	32	கழல்கொள்காலினர்	209
கண்டந்தான் கறுத்தான்	141	கருத்தனைக்கழிப்பாலை	186	கழித்திலென் காம	96
கண்டபேச்சினிற்	238	கருத்தன் காண்	378	கழிந்தவந்தலைகல	15
கண்டலஞ்சேர்	372	கருத்துத்திக்கத்தநாக	296	கழியக்கண்டிலேன்	193
கண்டவாதிரிந்து	32	கருத்தடங்கண்ணியுந்	127	கழைபடுகாடு	21
கண்டராய்முண்டாகி	48	கருத்தார்தலையர்கடிமதின்	24	கனித்தவன் கண்சிவந்து	61
கண்டாலேகருத்	28	கருப்பாறுத்தடக்கை	93	கனித்துக்கலந்தோர்	114

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
கள்ளனேன் கள்ள	94	காத்தனெப்பொழி	154	காவிரியின் வடதரை	22
கன்னிமுதுகாட்டி	293	காத்தாள் பவர்காவ	1	காழியானைக் கண	14
கன்னிநான்மலரே ரா	203	காத்திலெனிரண்டு	69	காளங்கடந்ததோர்	12
கறுத்தொருநகண்டத்தர்	119	காப்பெதர்விலல்வ	63	காறிவிடத்தையுண்ட	9
கறுத்தொருநகண்டத்தர்	341	காமத்தொழுந்தி	59	காறிவிடத்தையுண்ட	80
கறுத்தவன் கண்ணிவந்து	60	காமனையன் றுகண்ணு	49	காற்றொருகாலந்	48
கறுத்தார்மணி	24	காமனைபுகழியாக	299	காற்றனைக்கடனஞ்ச	207
கறுத்தமிட்டார் கண்ட	118	காமாத்தம்மெனுவ	191	காற்றனைக்கலக்கு	145
கறுப்பியூர்வனவைந்து	228	காமியஞ்செய்து	165	காற்றுகித்தார்முதிலாய்	389
கனறகொள் கண்ட	196	காம்பாடுதொரு	366	காற்றினுக்கடிதாதி	215
கனறப்பெருங்கண்ட	38	காயமேகோயிலாக	96	காற்றினைக்கனலை	158
கனறயணி தண்டன்	99	காயந்தாயனங்களு	119	கானநாடுகலந்து	258
கனறயராய்க்கண்ட	54	காயந்தான்செற்றுகரி	104	கானமோடிக்கடிதெழு	241
கனறயும்கொப்பளித்த	34	காரணத்தர்கருத்தர்	235	கானலினங்கலி	364
கற்பகமுநிரட்டரு	306	காரமுதுகொன்றை	28	கானவன் கானகானவ	376
கற்பொலிதோட்சலந்தர	333	காரமுற்கண்டமே	72	கானவன் கானகானவ	18
கற்புதேவொன் றுமில்லை	66	காராமுணியிடற்	348	காணிரியேழு	374
கற்புமாமறைகள்	73	காரார்கடனஞ்சை	369	கானேறுகனிற்று	302
கற்புவர்க்கண்ணு	304	காரார்கமழ்கொன்றை	263	கானமறையும்போதக	367
கற்புவன் கயிலை	61	காரார்கமழ்கொன்றை	282		
கற்றுப்பயில்கடனஞ்சை	126	காரானையிருனை	262	கி	
கற்றுனைக்கங்கை	261	காரானையுரிபோர்	342	கிடந்தபாம்பருகு	15
கற்றிலென் கிலைகள்	98	காரிலங்குதிருவுருவ	365		
	247	காருடைக்கொன்றை	39		
கற்றுணைவல்லதாக	83	காருடைக்கொன்றை	46	கி	
கற்றைச்செஞ்சடை	226	காருலாமலர்	141		
கனமாவயிரமுத்து	60	காருலாமலர்க்கொன்றை	188	கிண்டுகிளர்ந்தும்	124
கனத்தகத்துகடுஞ்	313	காரேறுகெடுங்	294	கிதராய்க்கீதங்	44
கனத்தினார்வலி	44	காரொளியகண்ட	355	கிழ்ப்பட்டக்கருதலாமோ	75
கனவங்கைத்தனிலே	212	காரொளியதிருமேனி	262	கிளவாலுடையுமில்லை	53
கனலுங்கண்ணியுந்	163	காரகொள்கொன்றை	247		
கனரியிலுங்கட்டி	156	காரகொண்மாமுகில்	173	கு	
கன்மனவீர்ப்புழி	101	கார்மல்குகொன்றை	374		
கன்றித்தன் கண்ணிவந்து	61	கார்முதிலாய்ப்பொழி	387	குசையும்கனகயிற்	224
கன்றியூர்முதில்போலு	166	காலத்திற்கழல்களார்	49	குடையுடையரக்கன்	48
கன்றினூர்புரக்கள்	73	காலபாசம்பிடித்தெழு	240	குணங்கன்செராவலி	161
கன்னலைக்கருத்திய	249	காலமானகழிவதன்	190	குணங்கன் தோளொட்டு	169
கன்னியையகடுகொரு	377	காலமுநான்குந்	20	குணங்கன்பேசிக்கடி	30
கன்னெடுங்காலம்	136	காலனையிர்வெனவ	310	குண்டாக்கையு	265
		காலனைக்காலந்	65	குண்டரேசமணர்	56
		காலனைக்காலந்	307	குண்டரைக்குணாதிவல்லா	208
		காலனைவீழச்செற்ற	49	குண்டரோடுபிரி	335
காசனைக்கனலை	248	காலன்வலிதொனைத்த	364	குண்டர்பிலிகள்	191
காடலாற்கருத்தர்	274	காலெசன் றுகலந்து	258	குண்டனாய்ச்சமண	51
காடிடமங்கனிற்று	49	காலெபோய்ப்பலி	148	குண்டனாய்த்தலைப	9
காடிடமுடையர்	91	காலையிற்குதெசய்	81	குண்டெட்டக்குற்றந்	213
காடுகொண்டரங்கா	169	காலையெழுந்தகடி	105	குண்டெட்டக்குறி	187
காடுடைச்சுடலேறிற்றர்	46	கால்களார்பயனென்	14	குரவனார்கோடு	200
காட்சிபெற்றிலனா	243	கால்கொடுத்திருநக	44	குராமலரோடரா	392
கானிலொர்கருத்தில்	38	கால்கொடுத்தெனும்பு	85	குராமனுக்குடி	191
காதார்குழையினர்	263	காவார்சடைமுடி	284	குருகாமலயிரமாதங்	281
காதினைச்சத்தங்க	333	காவிரியன்கரை	359	குருத்தமெதொசித்த	

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
குலங்கண்மிசு	280	கூ	93		126
குலங்களைன்செய	282	கூற்றுத்தண்டத்தை	166	கொடிமாடனீட்டுரு	278
குலங்கினரும்வரு	281	கூற்றுவன் காண்	349	கொடியாரிடபத்தர்	284
	289	கூற்றைக்கடந்தது	105	கொடியேயுப்பென்	347
குலம்பலம்பாவரு	124			கொடுங்கண்வெண்டலை	165
குலம்பொல்லென்	391	கே		கொடுங்கோளுரஞ்சை	358
	263			கொடுவீனையாரென்று	268
குலப்பெருந்தடக்கை	83		66	கொட்டுமுழுவரவத்தொ	110
	173			கொண்டேதார்கோல	58
குழலையாழ்மொழி	153	கே		கொண்டலுள்ளார்	332
குழலொடுகொக்கரை	266			கொண்டைபோன	192
குழல்வலங்கொண்ட	67		206	கொந்தார்பூங்குழலி	54
குழலினர்தொழு	15	கேட்டிலேன்கினை	32	கொம்பனுள்பாகர்	83
குழைகொள்காதினர்	183		130	கொம்பினற்குழை	37
குழைத்திகழ்காதினர்	129	காம்பு	65	கொம்புகொப்பளித்த	33
குழையார்திருத்தோடு	368				
ரங்கா	214			கொலையானையுரிபேரர்	344
	76	கை		கொலைவரிவேங்கை	5
குறிசுருமடையாளமு	245			கொல்லத்தானமனார்	189
ிக்கொண்டிருந்து	122	கைகாள்கூப்பித்	14	கொல்லியான்குளிர்	178
	230		292	கொல்லமால்விடை	238
கவாகுற்ற	112	லத்தர்	181	கொல்லையேற்றினர்	177
குறைக்காட்டான்	150	கைத்தலங்களிருபது	371	கொல்லையேற்றுக்கொடி	224
	185	மான்மறி	111	கொள்ளிடக்கரை	224
குற்றகூடிக்குணம்	217	மால்	253	கொள்ளித்தீயெரி	179
குற்றமில்லையக்கோல	234	கைப்போதுமலர்நூலி	11	கொள்ளிவெந்தமல்	197
குற்றமுடையவமணர்	125	கைம்மலர்க்கொன்றை	110	கொள்ளுகாதன்மை	184
குற்றலங்கோகர்ண	319	கைம்மான்மத	294	கொள்ளைக்குழை	309
குனித்தபுருமும்	101	கை	324	கொன்றடைந்தாடி	110
குனிந்தசிலையாற்	346		111	கொன்றைமருமியை	226
குன்றதாமமுளரிவன்	289	கையராய்க்கபாலமேந்தி	74	கொன்றைமாலையுங்	155
நடை	77	கையனைத்துங்கலந்	229	கொன்றையங்குவீள	283
			329		
		கையிலிடுசொறு	125	கோ	
			380		
கூசுவாரலர்குண்கர்	227	கையினொடுகால்கட்டி	234	கோடல்கோங்கம்	187
கூடாவத்தார்குரற்	25	கையிலாழுவிலை	342	கோடிதீர்த்தங்கலந்து	259
கூடவல்லார்குறி	25	கையெலாநெய்	276	கோடிமாதவங்கள்	78
கூடவேடத்தாரகி	258	கையோர்க்பாலத்தர்	273	கோணன்மாமதிசூடி	202
கூடினொருமைதன்	86	கை	334	கோணிக்கொண்டையர்	144
கூடினொருமையா	197			கோலக்காவிற்றுகருமணி	—2
கூட்டமாயைவர்	85	கோ		கோலமாமங்கை	73
கூடரவத்தணையாறு	276			கோலம்புல்லுமொரு	185
கூரிருள்கிழிய	40		392	கோவணமுடித்தவாறு	97
கூர்வீத்தவாகுற்ற	112	ல்	146	கோவணமோதோலோ	295
கூவலாமைகுரைகட	259	கொக்கரைதாளம்	84	கோவாயவிந்திர	279
கூவைவாய்மணி	18	கொக்கிரகர்க்குளிர்	235	கோவாய்முடுகிய	119
கூழையிழைகமாட்டேன்	99		314	கோழிக்கொடியோன்	386
கூறெறும்முமை	257		205	கோழித்தொடியோன்	386
கூற்றம்வந்துகுமை	240	மருமபு	41	கோளுரணனங்கந்	323
கூற்றவன் காண்	327	கொங்குவார்மலர்	294	கோணக்காவித்தகுளிர்ந்த	175
கூற்றாயினவாறுவிலக்க	3	கொடிக்கெள்செல்வ	176		

பாட்டு முதற் குறிப்பகராதி.

[illegible]

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
செஞ்சடைக்கற்றை	31		383		354
செஞ்சடைக்கோர்	343		42	தடுத்தானைத் தான்முனி	357
செஞ்சுடர்ச்சோதி	121				87
	303	சோ		தட்டிடிசுமணரோ	51
சுமனத்தார்	177			தண்டகாட்டாச்சந்தன	388
செத்தவர் தந்தலைமலை	278	சொரிவிப்பார்மறை	159	தண்டவாறியை	147
செத்துச்செத்துப்பிறப்ப	259	சொல்லக்கருதிய	106		6
சென்னைதேயிதம்ப	87	சொல்லார்ந்தசோற்றுத்	292	தண்மையொடுவெம்	333
	86	சொல்லானைச்சுடர்	289	தத்துவத்தலை	194
செந்தாமரைப்போத	361	சொல்லானைப்பொருளா	362	தந்தவத்தான் நன்றலை	328
வெர்க்கருந்	127	சொற்பரவுப்பொரு	354	தன்னைதாயில்லாதாய்	317
வ்வாயார்	30	சொற்றணைவேதியன்	16	தன்னைதாயொடுதார	
செம்பவளத்திருவரு	19	சொன்மலிந்தமறை	364	தன்னைதாய்த் தாயு	43
செம்பொனஞ்செய்த	266	சொன்மலைப்பயில்கின்ற	17	தன்னைதாயார்தாயாருடன்	389
செம்பொனையொக்கு	176			தன்னைதாயுந்தாயுமாகி	39
செம்பொன்னைநன்	368	சோ		தப்பில்வானந்தரணி	232
செம்மலர்கமலத்	89			தமக்குநல்லதுதம்முயர்	189
செம்மைகெண்ணீறு	98	சோதியாய்ச்சுடரு	49	தம்மானக்காப்பு	99
செய்ஞ்ஞின்நிலை	100	சோமனையரவினெடு	56	தரித்தவன் கங்கை	197
	172	யஞ்	22	தரித்தானைத்தன்	325
செய்யநின் கமலபாத	79			தருக்கிச்சென்று	188
செய்யமலர்மேலான்	339	சு			100
செய்யமேனியன	225	சுமனைன்பானாகா	255	தருக்கியதக்கன	124
செய்யமேனியெண்	186			தருக்கிவெற்றிது	226
செய்யர்வெண்ணூலர்	23	சூ			
செய்யனைகரியனை	266			தரு - வரக்கண்டேறார்	82
செய்யாய்கரியாய்	340	சூழு	215		107
செய்யானைவெளி	344	சூலத்தானைநல்லானை	250	தருமந்தானைவந்	255
	213	சூலத்தைதயுண்ட	376		58
செருத்தனைச்செயுஞ்	209	சூலமல்குமனிதர்	222	தலக்கமேசெய்து	42
செருத்தனையருக்கி	93	சூலமூமரியேவெண்டி	39	தலைசுமந்திருக்கநாற்றி	87
செருவளருஞ்செவ்	303	சூலமேலிசும்பே	154	தலையவனையுலகுக்கோர்	321
செல்லேரகொடியன்	121	சூலன்காட்டுவர்	169	தலையானையெவ்வலகு	352
செல்வப்புனற்கெடில	269	சூலத்தாற்றெழுவர்	246	தலையுருவச்சிரமலை	294
செல்வமல்குதிரு	227	சூலமாகியநண்குண	182	தலையெலாம்பறிக்குஞ்	208
செல்லியைப்பாகம்	57			தலையே சீவணங்காய்	14
செவிகாண்டேனயின்	14	த			285
செழுநீர்ப்புணற்	270			தவளமரமதிச்சாய	172
	286	தக்கனதுபெருவேள்வி	355	தவ்வலியொன்றனுதி	75
செறிகொண்டசிறதை	365	தக்கனதுபெருவேள்வி	364	தவழ்த்தேதாராத்தி	63
செறிவிலேன்சிறதை	73	தக்கனதுவேள்விக்கெட	363	தளக்கிளருந்தர்மரை	362
செறுவிப்பார்சிலை	157	தக்கன்மன்வேள்வி	109	தனருக்கேளானரவ	160
செற்றேதோர்மன	277	தக்காரடியார்ச்சு	317	தனரும்வாளரவ	162
செற்றான்கா	271	தக்கார்வமெய்தி	120		216
செற்றாக்களிற்றுரி	106	தங்கலப்பியதக்கன்	226	தன்கிருந்ததோர்	159
சென்மச்சிலைவாங்கி	328	தஞ்சுவண்ணத்தர்	24	தனக்கேறும்மைதவிர்	190
சென்றருளுங்கதி	280	தஞ்சேசுண்டேன்	193	தன்னடியார்க்கருள்	286
		தடக்கைநாலந்து	67	தன்னவனையுலகெலா	322
		தடக்கையாலெடுத்து	35	தன்னிற்றன்நையறி	256
		தடமலராயிரங்கள்	21	தன்னுருவமாருக்கு	328
	189	தடவரைகளையுமாய்	375	தன்னுருவையொருவர்	233
சேயவுலகமுஞ்	27	தடுக்கவுந்தாங்க	45	தன்னேச்சுரணென்று	128

பாட்டு முதற் குறிப்பகரா

௩௯

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
நா		தில்லைச்சிற்றம்பலமு	102		113
நாக்கினவாசலமே	112	தினோக்கும்வண்டுடொடு	358	தூன்பதும்மைத்தொழா	30
நாங்கோலவள்ளெ	27	திருக்கப்பாடிய	169	தூன்பயிலிலைதூயரிலிலை	188
நாடவுகெகையன்	28	திருப்பலவும்வழிகாட்டி	199	தூன்பயின்றித்	175
நாட்பாவுகமல	354	தினேத்தினையோர்	308	தூன்பெலாமறநீக்கி	146
நாமரையான் நன்நிலை	314		318	தூன்னக்கோவணச்	193
நாயத்தார்தமர்	230			தூன்னத்தின்கோவண	334
நாயவளைபெய்வுயிர்க்கு	307			தூன்னஞ்சேர்கோவண	396
நாயவன் காணு	349	திக்குறுந்திருமேனி	341	தூன்னவாடையர்	242
நாயினுநல்லசங்கரா	260	திண்டற்கரியதிருவடி	199	த	9
நாயுமாயெனக்கே	240	திசைவசெய்து	210		241
நாய்வளைவானோர்	352	தித்தொழிலான்நிலை	118	நூ	
நாரித்தனந்தவிராவடி	131	திபாகிரீராகித்	389		
நாரித்தனள்ளித்தட	204	திமன் தீர்த்திரானன்	153	தூங்கான் துளங்கான்	110
நாழ்குழலின்சொன்னல்லா	66	தித்தப்புனற்கெடில	269	தூண்டியசுடர்போ	236
நாளுடைச்செக்கமல	86	தித்தமாமலையை	38	தூண்டுகடர்நெய்பேசாதி	292
நானகங்கடாங்காசு	106	தித்தனைச்சிவனை	140	தூண்டுகடர்மேனித்	309
நானத்தைச்செய்து	59	திவாயின்முப்புரங்க	311	தூமன்சுவந்தி	23
நானளவாதுலகயிலிலை	52			தூமென்மலர்க்கணை	126
		துங்கனநத்தாலன்நி	376	தூபவன் கரணி துதைத்த	381
		துஞ்சினுந்காலையிலை	89	தூயானைச்சுடர்பவளச்	330
		துஞ்சும்போதுஞ்	149	தூர்த்தனைத்தோண்மு	288
		துஞ்சும்போதுஞ்சுடர்	249	தூர்த்தன்றோன்முடி	201
		துடிக்கின்றபாம்பரையா	126	தே	
		துடித்ததோன்வலி	177	தெண்டிமையோங்கி	69
		துடியாந்தடியின்முடிக்க	282	தெண்ணீர்புனற்கெடில	270
		துட்டனாகியிலை	217	தெய்வப்புனற்கெடில	270
		துட்டனாயினைய	72	தெரித்தகணையாற்றி	100
		துணிவண்ணச்சுடராழி	210	தெரியாவெருளியுள்	103
		துணிவுடையகோலு	299	தெருநாதார்	396
		துணையாரமுயங்கிப்	18	தெருளுமாதெருளமா	36
		துணையிலையமயிர்நூங்	156	தெள்ளத்தேறி	247
		துண்ணெனமுனைத்	161	தெள்ளும்புனற்கெடில	270
		துப்பினிமுசுபத்தாறு	298	தெற்றினர்புரங்கன்	90
		துயக்கினவாதுக்	113	தென்மனன்னைநி	215
		துயங்காட்டியெல்லா	263	தென்னவனென்னையா	163
		துருத்தியாங்குநம்பை	35	தென்னவன்மலை	57
		துருத்தியார்புனாத்	53	தே	
		துருக்கைகேழைத்	145	தேசர் திரினைவர்	284
		துள்ளுமாண்மறிது	242	தேசனாதேசகன்	12
		துருக்கப்பாடாதுவுலைத்	135	தேசனாதேசகன்	44
		துருந்தார்த்துதுவெறி	287	தேசனாதேசகன்	98
		துருந்தார்த்துதெறித்தக	326	தேசனாதேசகன்	257
		துருந்தானையார்புரியாத்	353	தேடிக்கண்ணிகொண்டே	14
		துருந்தானையார்புரியாத்	356	தேடிச்சென்று	144
		துருவித்தொழிலேபொ	132	தேடுவார்பிரமன்	219
		துருவியென்றவமதேர	52	தேயனநாடாராகி	44
		துருவினெஞ்சனராகிய	164		
		துருவியென்தெண்டிலை	25		

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
நேர்ந்தொருத்தியொரு	351	படையுமபாசமும்	248	பந்தபாசமுறுத்தேனை	213
நோ	388	படையும்கூகமும்	219	பந்தித்தசடையின	49
நொய்யவர்விழுமி		பட்டநெற்றியர்	241	பந்தித்தபாவங்சன்	135
நோ		பட்டநெற்றியர்	174	பப்போதிப்பவணனும்	9
	31	பட்டமிண்டய	197	பயம்புன்மைசேர்	124
		பட்டரூந்தோடு	393	பரந்தானையிப்பக்க	380
		பட்டராகிலென்	258	பரந்தவன் காண்	349
		பட்டியேறுகத்தேறி	144	பரப்புநீரிலங்கை	163
	313	பட்டுடுத்தத்தோல்	264	பரப்பொப்பாணை	142
	275	பட்டுடுத்தப்பவனம்	341	பரவிநாளும்பணி	148
நோதங்கமில்லா	274	பணங்கொளாடரவ	185	பரவிப்பலபவந்	318
ப		பணிந்தாரனபாவங்	161	பரவுகொப்பளித்த	34
பகலவன் றன்பல		பண்காட்டிப்படி	8	பரவைக்கடனஞ்சை	103
பகழிபொழிந்தட	307	பண்டங்கறுத்ததொர்	197	பரவைவருகிரை	106
பகைச்சுடராய்	386	பண்டளவுநம்	116	பரியதோர்பாம்பரை	299
பகைத்திட்டார்புரங்	287	பண்டளவுநம்	370	பரியற்றுண்ணியர்	170
பகைத்திட்டார்புரங்	68	பண்டளவுநம்	80	பருகியானைப்பல	250
பக்கமேபாரிடங்கள்	27	பண்டளவுநம்	344	பருத்ததோளும்முடி	185
பக்கமேவிட்டகை	46	பண்டளவுநம்	194	பருமாமணிபுப்பவன்	129
பக்தமாயினவேச	173	பண்டளவுநம்	210	பருவரைமொன்	20
பக்தமா	222	பண்டளவுநம்	147	பருவென்கோட்டு	197
பக்தய	170	பண்டளவுநம்	201	பல்லகாமத்தாக்கி	5
பகைந்தபலுது	328	பண்டளவுநம்	393	பலவுநாமமைசெய்து	78
பகைச்சுடராய்	273	பண்டளவுநம்	10	பலவுநன்னைநீள்	167
பகைத்திட்டார்புரங்	284	பண்டளவுநம்	125	பலவுநவல்லினை	206
பகைத்திட்டார்புரங்	335	பண்டளவுநம்	336	பல்லாடுதலைசடை	387
பகைத்திட்டார்புரங்	191	பண்டளவுநம்	195	பல்லாரும்பலதேவர்	202
பகைத்திட்டார்புரங்	151	பண்டளவுநம்	191	பல்லாரும்பலதேவர்	384
பகைத்திட்டார்புரங்	173	பண்டளவுநம்	88	பல்லாரும்பலதேவர்	326
பகைத்திட்டார்புரங்	65	பண்டளவுநம்	161	பல்லாரும்பலதேவர்	342
பகைத்திட்டார்புரங்	863	பண்டளவுநம்	205	பல்லாரும்பலதேவர்	144
பகைத்திட்டார்புரங்	112	பண்டளவுநம்	159	பல்லாரும்பலதேவர்	168
பகைத்திட்டார்புரங்	237	பண்டளவுநம்	145	பல்லாரும்பலதேவர்	52
பகைத்திட்டார்புரங்	219	பண்டளவுநம்	150	பல்லாரும்பலதேவர்	135
பகைத்திட்டார்புரங்	873	பண்டளவுநம்	192	பல்லாரும்பலதேவர்	65
பகைத்திட்டார்புரங்	58	பண்டளவுநம்	202	பல்லாரும்பலதேவர்	154
பகைத்திட்டார்புரங்	392	பண்டளவுநம்	337	பல்லாரும்பலதேவர்	104
பகைத்திட்டார்புரங்	47	பண்டளவுநம்	250	பல்லாரும்பலதேவர்	94
பகைத்திட்டார்புரங்	130	பண்டளவுநம்	129	பல்லாரும்பலதேவர்	301
பகைத்திட்டார்புரங்	128	பண்டளவுநம்	186	பல்லாரும்பலதேவர்	232
பகைத்திட்டார்புரங்	288	பண்டளவுநம்	51	பல்லாரும்பலதேவர்	10
பகைத்திட்டார்புரங்	120	பண்டளவுநம்	111	பல்லாரும்பலதேவர்	42
பகைத்திட்டார்புரங்	66	பண்டளவுநம்	374	பல்லாரும்பலதேவர்	137
பகைத்திட்டார்புரங்	88	பண்டளவுநம்	32	பல்லாரும்பலதேவர்	336
பகைத்திட்டார்புரங்	152	பண்டளவுநம்	66	பல்லாரும்பலதேவர்	219
பகைத்திட்டார்புரங்	167	பண்டளவுநம்	336	பல்லாரும்பலதேவர்	156
பகைத்திட்டார்புரங்	101	பண்டளவுநம்	35	பல்லாரும்பலதேவர்	165
பகைத்திட்டார்புரங்	231	பண்டளவுநம்	27	பல்லாரும்பலதேவர்	256
பகைத்திட்டார்புரங்	285	பண்டளவுநம்	245	பல்லாரும்பலதேவர்	197
பகைத்திட்டார்புரங்	103	பண்டளவுநம்	89	பல்லாரும்பலதேவர்	367
பகைத்திட்டார்புரங்	288	பண்டளவுநம்	46	பல்லாரும்பலதேவர்	21
பகைத்திட்டார்புரங்		பண்டளவுநம்	325	பல்லாரும்பலதேவர்	117

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
பற்றாப்புரமெரி	312	பாரவன்காண்விசம்பன்	351	பிரியாதகுணமுயிர்	283
பருமிகின்றபாவங்	304	பாரார்பரவும்பழை	291	பின்னையிற்பட்டபிறை	119
பற்றியோராணை	116	பாராழிவட்டத்தான்	285	பிறக்குசஞ்சுசடை	228
பற்றிலாவழக்கை	42	பாராணைபாரின	371	பிறத்தலும்பிறந்தாம்	29
பற்றினபாம்பன்	110	பாரிடங்களுடன்பாட	386	பிறநெறியாய்ப்பீடாகி	301
பனியார்வெங்கடிகர்	252	பாரிடஞ்சூரடி	109	பிறந்தினாயதிக்க	10
பனைக்கைமும்புமத	140	பாரிடங்கன்பலகருவி	392	பிறப்பாணப்பிறவாத	372
பனைபுனைபுனைமத	127	பாருளீரிதுசெண்டின்	222	பிறப்பிழம்புப்பெரும்	231
பன்மலிந்தலெண்	278	பாருர்பவவத்தானை	30	பிறப்போடிதப்பென்று	302
பன்னியசெந்தமிழ்	386	பார்கொண்டுமுகி	102	பிறவாதுமிறவாது	363
பண்ணியமறையர்	90	பார்த்தவனுக்கருளும்	43	பிறவாதேதோன்றி	275
		பார்த்தனுக்கருள்வர்	72	பிறவியாய்ப்பிணக்கி	235
		பார்த்தனுக்கண்டநல்ல	80	பிறையரவாக்குமங்	169
		பார்த்தனோடமரப்பொரு	86	பிறைகணிச்சுடை	212
		பார்த்தானைக்காமனுடல்	349	பிறைதருசடையின்	49
		பார்த்திருத்தடிய	32	பிறையணிமுடிய	80
		பார்த்துப்பாசுப்பிடி	241	பிறையரவாக்குமங்	294
		பார்த்துமுதாய்விசம்பரவி	380	பிறையிளங்கண்ணி	6
		பாலனாய்க்கழிந்த	85	பிறையுஞ்சூடி	173
		பாலனாய்வளர்ந்திலா	308	பிறையுதுசடையர்	84
		பாலனாய்விருத்தனை	32	பிறையுருஞ்சடை	360
		பாலனுக்காயன்று	130	பிறையோடுபெண்	329
		பாலின்மொழியாளோர்	367	பின்றனுமுன்றனு	275
		பாலுநெய்முதலாய்க்க	80	பின்னிலேமுன்னிலே	94
		பாலுநெய்முதலாய்க்க	25		329
		பாலுநெய்முதலாய்க்க	198	வாரசடையான்	59
		பாலுநெய்முதலாய்க்க	153		
		பாலுநெய்முதலாய்க்க	192		
		பாலுநெய்முதலாய்க்க	258		
		பாலுநெய்முதலாய்க்க	99		51
		பாலுநெய்முதலாய்க்க	147		
		பாலுநெய்முதலாய்க்க	91		
		பாலுநெய்முதலாய்க்க	71		
		பாலுநெய்முதலாய்க்க		புகழும்பெருமையாய்	317
		பாலுநெய்முதலாய்க்க		புகழொளியைப்பார	356
		பாலுநெய்முதலாய்க்க		புகையெட்டுங்	308
		பாலுநெய்முதலாய்க்க		புகைடைந்தவேதியர்	366
		பாலுநெய்முதலாய்க்க		புகைநைந்துபுகித்த	251
		பாலுநெய்முதலாய்க்க		புகைகுழந்தையுந்	331
		பாலுநெய்முதலாய்க்க		புண்ணியமுந்நென்றி	303
		பாலுநெய்முதலாய்க்க		புதியையாயினியை	17
		பாலுநெய்முதலாய்க்க		புதுவிரிபொன்செயோ	13
		பாலுநெய்முதலாய்க்க		புத்தியினாந்தலிந்தி	376
		பாலுநெய்முதலாய்க்க		புத்தருமையுந்	22
		பாலுநெய்முதலாய்க்க		புத்திக்குளிக்காய	248
		பாலுநெய்முதலாய்க்க		புயங்களைஞ்ஞான்கும்	83
		பாலுநெய்முதலாய்க்க		புரிசுடைமுடியின்	39
		பாலுநெய்முதலாய்க்க		புரிசுடைமுடியின்	80
		பாலுநெய்முதலாய்க்க		புரிந்தமரந்தொழு	365
		பாலுநெய்முதலாய்க்க		புரிந்தாரந்தத்தின்	284
		பாலுநெய்முதலாய்க்க		புரையுடையகரியுரு	363
		பாலுநெய்முதலாய்க்க		புலங்கொன்பூந்தேறல்	291

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
புலநம்போதுமிலர்	170	பூ	160	பைத்தறிணக்குழை	123
புலந்தகால்பூவு	88	மூ	195	பைந்தளிர்க்கொன்றை	283
புலன்களைந்தாலாட்டு	304	பூம்படிமக்கலம்பொற்	126	பைம்பொனேபவன	80
புலன்களைப்போகநீக்கி	43	பூரியாவரும்பண்ணிய	231	பைம்மானுமமாவா	252
புல்லலம்புத்தூர்	359	பூவணத்தவன் புண்ணி	164	பைம்மானரவல்குற்	104
புல்லமூர்த்தியூர்	217	பூவனாந்தண்புறம்	218	பையஞ்சுடர்விடுநாக	8
புழுப்பெய்சபண்டி	66	பூவனார்ப்புனிதன்	217	பையரவக்கச்சை	395
புழுவாய்ப்பிறக்கினும்	117	பூவாரந்தசென்னி	305	பையரவகைசத்த	31
புழுவுக்குக்குணநாக்கு	246	பூவிரியுமலர்	289	பையராவந்தை	301
	37	பூவினுக்கருங்கலம்	16		
	310	பூவுலாஞ்சடைமேற்	181	பொ	
	204	பூவையாய்த்தலைபறித்து	9		
	18			பொக்கணமும்புலித்	310
	97	பெ		பொக்கமாய்நின்ற	85
புறம்பயத்தெழுத்தினை	22	பெண்டிர்மக்கள்	230	பொக்கம்பேசிப்பொரு	189
புற்றிலாடரவாட்டி	167		344	பொங்கரவர்புலித்தோல	365
புற்றிலாடரவாட்டும்	242	காண்	327	பொங்காடாவொன்று	342
புற்றிலாடரவோடு	220	பெண்ணைப்பிறப்பிலி	313	பொங்குகின்றெழு	17
புற்றிலாரவம்	165	பெண்ணிட்டம்பண்டை	120	பொங்குமதமானமே	29
புற்றினிலவாழமுரவு	106	பெண்பாலொருபாகம்	309	பொங்குமாதல்	18
புனலொப்பாளை	142	பெருகலாந்தவம்	243	பொங்கோதமால்சடலி	1
புனைபொற்குலத்தன்	152	பெருகியலைக்கின்ற	339	பொசியினாண்டிடை	34
புனைபுமாமலர்கொண்டு	237	பெருகுவீத்தென்பவத்	9	பொடிக்கொடுபுசி	7
புன்சுடார்புறம்	332	பெறுக்காதுசடை	360	பொடித்தனைப்பூசுவைத்	5
புண்ணைநாழல்புறணி	149	பெருங்கடன்புழி	134	பொடியநாடுமேனி	27
		பெருங்கையாகி	194	பொடியணிமெய்யர்	7
பூ		பெருந்தவத்தெம்	351	பொடியாடுமேனிப்	36
		பெருந்தகையை	376	பொத்தனம்மண்சுவர்	23
பூ	149	பெருந்தாள்சடைமுடி	23	பொத்தாரூரம்பை	111
	150	பெருந்திருவிமவான்	92	பொந்தையைப்புக்கு	25
பூக்கைகொண்டான்	245	பெருமைநன்முடைய	72	பொந்தையைப்பொரு	5
	28	பெரும்புலர்கலை	41	பொய்தொழாது	16
பூக்கொத்தாயின	203	பெரும்புலியூர்விரும்பி	331	பொய்மறித்தியற்றி	8
பூச்சுழிந்தொழி	365	பெருவிரலிதைநாணா	95	பொய்மயப்பெருங்	29
பூண்டரவார்த்தானே	65	பெற்றமேறிலென்	178	பொய்மணத்தை	19
பூண்டாப்பூணை	276	பெற்றமேருவர்	144	பொய்யாருவாதே	38
பூண்டாரம்பொருத்த	203			பொய்யினாண்டிடை	3
பூண்டதோரக்களை	15	பெ		பொய்யினத்தவிர	3
பூண்டதோர்கேழ	4	பேசப்பொருளவா	318	பொய்யெலாழுரைக்கு	23
பூநக்கல்பலவும்	51	பேச்சொடுபேச்சு	92	பொய்யெதுமில்லாத	34
பூதத்தின்படையர்	81	பேணித்தொழுமவர்	115	பொய்விராமேனி	5
பூதநாதனைப்பூம்	153		324	பொருகடலிலங்கை	7
பூதப்படைபுடை	274		259	பொருக்கைமத	30
பூதியணிபொன்னிற	331	பேராயம்பரவி	336	பொருதலங்கனீன்	27
பூதிபனைப்பொன்	357	பேரிடர்பிணிகடர்க்கும்	74	பொருத்தியகூரம்பை	5
பூயபூ	249	பேர்த்தினிப்பிறவா	54	பொருத்தியகூரம்பை	4
பூத்தபொற்கொன்றை	58	பேழ்வாயரவினரை	103	பொருத்தாதசெய்கை	36
பூத்தனபொற்சடை	101			பொருத்தாதவுடல்	31
பூத்தாடிக்கி	164	பை		பொருத்தானம்மலை	23
	252	பைக்கையும்பாந்தி	109	பொருப்பம்சுபுயந்தர்	9
பூத்தாளும்	281	பைக்காற்றவளைபறை	127	பொருப்பன்னிவரை	35
பூந்தாந்தலும்	110			பொருப்பனைப்புனலா	15

பாட்டு முதற் குறிப்பகராதி.

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
பொருமாற்றின்படை	209	போராணையீருவை	329	மண்ணுளாரைமயக்குறு	183
பொருவிடையொன்று	99	போர்த்தாயக்கோராணை	4	மண்ணுளார்வின்	52
பொருளியனை	307	போர்த்தானையானை	357	மண்ணுளேதிரியும்	89
பொருளினோடுநம்	195	போர்த்தானையின் னுரி	356	மண்ணைத்திகழ்நட	367
பொருளுஞ்சுற்றமும்	236	போர்ப்பனையானை	116	மண்ணையுண்டமால்	156
பொருண்மன்னானை	25	போவதோர்நெறி	48	மண்பாதலம்புக்கு	116
பொலம்புண்டரீக	114	போழிளங்கண்ணி	6	மண்பொருந்திவாழ்	17
பொல்லாதவென்	380	போழொத்தவெண்மதி	27	மத்தத்தாளர்க்கன்	158
பொழிலாணைப்பொழி	345	போற்றிசைத்துண்	340	மதித்தருளுஞ்சமே	304
பொன்னத்தகரய	41	போற்றும்நக்கையனை	124	மதியங்கண்ணிநாயிற்றை	21
பொன்னலக்கை	224			மதியிலவார்க்கனோடி	32
பொறுத்திருந்தபுள்	282	ம		மதுரவாய்மொழி	140
பொறித்தோர்க்கன்	120			மத்தமாகளியானை	328
பொறிப்புலன் களோ	196	மகிழ்ந்தானைக்கச்சி	349	மத்தமாமலர்சூடி	187
பொறியாவரையிலர்த்	47	மங்களேமணந்த	99	மத்தமும்தியும்	242
பொறியிலாவழற்கை	68	மங்கலக்குடியான்	227	மத்தனும்மதியாது	194
பொறுத்தானமார்	104	மங்கலக்குடியீசனோ	227	மத்தனும்மலையெடுத்த	87
பொறுத்திருந்தபுள்ளார்	282	மங்குன்மதிவைப்பர்	284	மத்தனைமதயானை	143
பொறையவள்ளனை	351	மங்குன்மதிதவழு	262	மத்தமாகவழை	180
பொறையுடையபூமி	338	மங்கைக்காணக்கொடார்	156	மத்தமாகியசின்னை	236
பொற்றாதுமலர்	295	மஞ்சனேமணியு	72	மத்திராமுமறை	264
பொற்றாணைப்புலா	356	மஞ்சன்வார்க்கடல்	227	மத்திராமுள்ளதா	38
பொன்செய்யாமாழி	186	மஞ்சாடுகுன்றடா	28	மயக்கமாய்த்தெ	62
பொன்போலியிளிர்	4	மட்டிகுர்புலியின்	37	மயலாகுந்தன்னடியார்	285
பொன்மணியை	292	மட்டினைப்பாகத்தீர்போலும்	71	மயர்க்கொக்காமென	229
பொன்றிகழுகொன்றை	47	மட்டினைப்பாகமகிழ்ந்த	168	மயர்க்களேறிமலர்	251
பொன்றிகழுகொன்றை	58	மட்டமானமறிபொற்	5	மருதலுமையுமாணிக்க	22
பொன்னங்கொன்றை	152	மட்டலாழித்தாமரை	386	மருட்டுயர்திரவன்ற	129
பொன்னலத்தருமம்	303	மடுக்களில்வானை	69	மருதங்களாமொழி	309
பொன்னலத்தருமம்	279	மடுக்குமாமலையேந்த	207	மருந்தானைமந்திரிப்பார்	348
பொன்னலிலிப்புள்சடை	25	மட்டிலிழந்தமலர்	168	மருந்தினோடுநம்	295
பொன்னளவார்க்கடை	128	மட்டிழக்குமலார்	221	மருந்துவானையருய்ய	186
பொன்னாற்றிருவடி	131	மட்டிலுக்குகொன்றை	343	மருந்துவானவா	228
பொன்னிசையம்புரி	352	மட்டின்னபார்க்கன்	163	மருவார்புரமுன்று	337
பொன்னியலுந்திரு	315	மட்டுமலியுஞ்சடை	384	மருவினியமறைப்பொரு	371
பொன்னியலுமேனி	305	மட்டுவார்புழலா	240	மருவினைபட்டுஞ்சு	257
பொன்னிலங்குகொன்	343	மட்டுவார்புழலாரொடு	145	மருவுற்றமலர்க்குழலி	323
பொன்னுள்ளத்திரா	252	மணவன் காண்மலை	214	மருளவாமனித்தனாகி	95
பொன்னேபோற்றி	300	மணிசெய்கண்டத்தா	256	மலியுஞ்செஞ்சடை	221
பொன்னேவருத்தன்னை	128	மணிகிறமொப்பனை	113	மலைக்குநெராயர்க்கன்	73
பொன்னொத்திரா	194	மண்டனையிரந்துகொன்	90	மலைக்கொளானை	182
பொன்னொத்தமேனி	394	மண்டிமலையையெடுத்தா	116	மலையகடங்கொளானை	371
பொன்னொத்தமேனி	101	மண்டிளங்கவாடன்	267	மலையகளைப்பாகமமர்த்தா	368
பொன்னொப்பானை	142	மண்ணத்தனிலைந்தை	344	மலைமட்டத்தை	13
		மண்ணைந்தமணி	341	மலையலரிலுக்கையிலை	53
போ		மண்ணல்லையின்னைவலை	323	மலையார்த்தமகொளாடு	360
போகமார்போழி	84	மண்ணாகிவின்னாகி	389	மலையார்ப்பொற்பாலை	307
போகமவைத்தாய்புரி	103	மண்ணிடைக்குரம்பை	41	மலையார்ப்புலந்தை	114
போகாதொடு	174	மண்ணிப்படிச்சகரை	358	மலையார்ப்போழிமேரு	288
போகாதாழ்ந்த	167	மண்ணிலங்குநீர்	343	மலையார்ப்போழிமேரு	383
போகாராவமால்விடை	377	மண்ணினையுண்டமாயன்	57	மலையார்ப்போழிமேரு	305
		மண்ணுண்டமாலவா	33	மலையார்ப்போழிமேரு	160

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
மலைபுடன்வ் ரவி	47	மன்னுமாமறைக்காட்டு	198	மாலையழகுநதமது	179
மலைசயவகதுவழிநு	246	மன்கையால்	123	மாலையினமத்துக்கத்தை	374
மலைவளர்த்தமடமங்கை	295	மா		மாறாய்ப்பினந்துகந்த	310
மல்லேளூலத்து	162	மாகயானைமருப்போர்	192	மாறினமதின்கூழ்ந்து	241
மல்லேமல்கியதோளரக்க	190	மாக்குன்மெடுத்தான்	310	மாறுகெண்ணிலைத்	280
மழலைதான்வா	186	மாசார்பாசமயக்கது	214	மாறுமலைந்தாரசுண	66
மழலையேற்றுமணுள்ளன்	273	மாசிலவீணையும்கால	127	மாற்றமொன்ருளில்	233
மழுவமர்கையர்போலு	71	மாசிலையேறியமேனி	125	மாற்றமொன்றியீர்	325
மழுவலான்நிரு	163	மாச்செய்தரும்பை	87	மாற்றமொன்றியு	334
மழைக்கண்மாமயிலா	118	மாட்டத்தொடுமனத்து	152	மாறையேந்தியாகை	201
மறப்பித்தவாவல்லே	228	மாடுதானதுவில்	223	மீ	
மறநீ	317	மாடுதேடியமயக்கினில்	231	மிகத்தானபெரியதோர்	104
மறித்தான்வலிசென்றாய்	129	மாட்டினேன்மனத்தை	98	மிகப்பெருத்துலாவ	45
மறித்திகழ்சையினன்	37	மாட்டுப்பள்ளிமகிழ்ந்தது	238	மிகக்களைத்திலசுபு	229
மறிப்புகிடந்த	279	மாட்டைத்தேடி	239	மிகக்காளைகெண்ணி	320
மறியிலங்குகையர்	108	மானிக்குயிர்பெற	130	மிகக்காளைக்குறை	330
மறியுடையான்மழு	91	மாணிபால்தறந்தாட்டி	140	மிண்டோரோலிவரவி	178
மறியொருகையர்போலு	108	மாண்டாரெலுப்பணி	354	மின்றமடுமிவடிவல்	318
மறுத்தவர்குமத்தில்	120	மாத்தராரோடுமக்களு	190	மின்காட்டுங்கொடி	366
மறுத்தானமலைகோத்	10	மாத்தாரார்மருவுர்	227	மின்னளந்தமேன்	329
மறுத்தானோவல்லரசு	160	மாத்தர்பிணைக்க	6	மின்னளவினை	143
மறைகொண்டமன	332	மாத்தர்பிணைக்க	213	மின்னளையுருவானாய்	19
மறைகாட்டார்வலி	76	மாத்தர்பிணைக்க	339	மின்னளையின்னரிடை	324
மறையணிநாலினுனை	56	மாத்தர்பிணைக்க	192	மின்னரிமிகக்கவிடை	109
மறையனாபுரடி	31	மாத்தர்பிணைக்க	115	மின்னரினுண்ணிடை	199
மறையனார்மழு	353	மாத்தர்பிணைக்க	176	மின்னரினரிடை	193
மா	81	மாத்தர்பிணைக்க	340	மின்னுருகலின்	336
மறையிலைப்பொருளா	155	மாத்தர்பிணைக்க	290	மின்னேரிடைபங்க	317
மறையிலுண்மலர்	145	மாத்தர்பிணைக்க	215	மீ	
மறையிலுறொடு	157	மாத்தர்பிணைக்க	17	மீனுடைத்தண்புனல்	364
மறையிலுறொடு	252	மாத்தர்பிணைக்க	190	மீனுடைத்தண்புனல்	128
மறையிலுறொடு	373	மாத்தர்பிணைக்க	42	சு	
மறையிலுறொடு	124	மாத்தர்பிணைக்க	117	முக்கணுப்போற்றி	268
மறையிலுறொடு	259	மாத்தர்பிணைக்க	57	முக்கணுமுண்டாய்	252
மறையிலுறொடு	108	மாத்தர்பிணைக்க	71	முக்கணுமுண்டெடு	45
மறையிலுறொடு	157	மாத்தர்பிணைக்க	116	முடிக்கண்வணக்கி	30
மறையிலுறொடு	271	மாத்தர்பிணைக்க	180	முடிக்கொண்டமத்தமு	101
மறையிலுறொடு	33	மாத்தர்பிணைக்க	206	முடிக்கொண்டவளர்	364
மறையிலுறொடு	156	மாத்தர்பிணைக்க	56	முடிக்கொண்டார்முனை	391
மறையிலுறொடு	60	மாத்தர்பிணைக்க	390	முடித்தவண்சுரண்	350
மறையிலுறொடு	247	மாத்தர்பிணைக்க	266	முடித்தாமரையணி	289
மறையிலுறொடு	17	மாத்தர்பிணைக்க	41	முடியார்சடைபின்	340
மறையிலுறொடு	292	மாத்தர்பிணைக்க	108	முடியார்மதியாவம்	300
மறையிலுறொடு	89	மாத்தர்பிணைக்க	168	முடியின்முற்றது	116
மறையிலுறொடு	36	மாத்தர்பிணைக்க	208	முடியைனாத்தலை	208
மறையிலுறொடு	143	மாத்தர்பிணைக்க	146		
மறையிலுறொடு	109	மாத்தர்பிணைக்க	22		
மறையிலுறொடு	121	மாத்தர்பிணைக்க	369		

பாட்டு முதற் குறிப்பகராதி.

சுஎ

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
முண்டத்திற் பொலி	266	முற்றுவெண்முத்	202	மூவாத்முக்கப்பாம்பரை	341
முண்டமேதாங்கினுனை	76	முற்றிக்கிடந்து	102	மூவாதுயாவர்க்குமூத்தா	363
முத்தற்றனிச்சுடைய	31	முற்றிலாமதி	156	மூவாய்பிறவாயிறவாய்	338
முதிருஞ்சுடையடி	10	முற்றிலாமுலை	159	மூவாவுருவத்துமுக்கண்	135
முத்தனேமுதல்வா	154	முற்றினகாண்கென்று	77	மூவிலேவேற்கையானே	387
முத்தனையமுதிழ்	335	முற்றினையிராவ	251	மூவிலேநற்கூலம்	384
முத்திசையுப்புனர்	19	முற்றினையினுனை	88	மூவுருவின்முதலுருவா	395
முத்தியாகக்கொரு	177	முற்றொருகர்போல	278	மூள்வாய்தொழிற்	298
முத்தினைப்பவாததை	158	முன்கைகேளவ	179	மூன்றுகொலாமவர்	26
முத்தினைமணிதன்னை	301	முன்பையுலகுக்கெல்லா	93	மூன்றுமூர்த்தியுடின்	244
முத்தினைமணியை	93	முன்பாகிடின்	338		
முத்தினைமணியை	214	முன்பின்முதல்வன்	111	மே	
முத்தினைமுதலாகி	206	முன்பெலாஞ்சில	174		
	29	முன்பெலாமினைய	38		370
முத்தனமுபுனல	212	முன்னமவனுடைய	296	மெய்த்தவன்காண்	333
முத்தொப்பானேமுனை	250	முன்னமேறினையா	207	மெய்த்தானைத்தகம்படி	318
முந்திச்சென்றமும்	144	முன்னம்மடியேனறியா	8	மெய்ப்பாலவெண்	297
முந்தித்தானேமுனை	23	முன்னவனுலகுக்கு	210	மெய்மையாமுழவை	95
முந்திமூவெயிலெய்த	167	முன்னவன்காண்	327	மெய்யம்புகோத்த	122
முந்தியவல்விலைகண்	301	முன்னானைத்தோல்	348	மெய்யனிலைவிடைபூர்	238
முந்தியிருந்தாயு	317	முன்னியாய்கின்ற	340	மெய்யன்பாரானா	368
முந்தியவிலகமெல்லா	92	முன்னியுமுன்னி	100	மெய்யானைத்தன்	352
முந்தியுலகம்படை	364	முன்னுமும்பாஞ்சென்ற	212	மெய்யானைப்பொய்	324
முந்திவட்டத்தடை	104	முன்னெஞ்சுமின்றி	257	மெய்யின்மகாசடை	239
முந்திராஜேனார்	71	முன்னெரியாகிய	17	மெய்யுனையின்கை	69
முந்திருவருகாராடு	42	முன்னையுமைத்தா	134	மெய்யெலாம்வெண்	8
முந்தைகாண்	352	முன்னானைமுதற்	246		
முந்தையாச்சுமுந்	46	முன்னானைசெய்த	216	மே	
முப்பதுமுப்பத்தாறு	68	முன்னையாரமயினார்	157		
முப்புரிதாங்கரை	391	முன்னையாறுமுயன்	171	மேகநல்லூர்தியார்	23
முன்னுங்கின்னா	205	முன்னையெய்விலை	99	மேகந்மேய்ப்பிறை	200
முருகாரந்மலர்நீண்ட	135			மேகப்பூண்டதேர்	220
முருகுமேதவாத	146	மு		மேகம்போன்மிடற்று	74
முருகமறைந்தபட்டு	265			மேலுமறிந்திலுண்முசு	186
முல்லையன்முதல்	232	முக்கப்பாப்புபுடி	180	மேலுலவானவரோடு	229
முல்லையங்கண்ணி	267	முக்கிஞ்சுமுருகேருதி	208	மேலின்வந்திவாரோர்	339
முல்லையெண்ணைக	192	முக்குடியிச்செவி	195	மேலித்தகின்ற	107
முழையும்பாறுநடை	141	முக்கேசியராய்	14		
முழுத்தழைபேணி	134	முடிமூர்ச்சியானே	173	மை	
முழைக்கின்றபாபிசு	14	முத்தவனையுலகுக்கு	321		
முழைத்தவெண்ணியா	29	முத்தவனையுலகானவர்க்கு	343	மைகொள்கண்ட	206
முழைத்தாரோயலார்	236	முத்தியுனையானவர்க்கு	196	மைகொள்கண்ட	141
முழையெய்தினவன்	70	முத்தியுனையானவர்க்கு	293	மைக்கடுத்திறத்	218
முன்குவாப்போய்	59	முத்தியுனையானவர்க்கு	43	மைக்கொள்கண்ணுமை	206
முறிப்பானபேசி	355	முத்தியுனையானவர்க்கு	293	மைசேசந்தகண்ட	339
முறைமாரந்தமுந்மிது	277	முத்தியுனையானவர்க்கு	207	மைஞ்ஞலையனை	38
முப்பினடைகண்ணி	7	முத்தியுனையானவர்க்கு	171	மைஞ்ஞலில்கண்டன்	76
முற்றதபாண்டி	262	முத்தியுனையானவர்க்கு	281	மைப்படிந்தகண்	394
முற்றதபாண்டி	321	முத்தியுனையானவர்க்கு	43	மையனையண்டன்	111
முற்றதபாண்டி	372	முத்தியுனையானவர்க்கு	176	மையாமிருந்த	68
முற்றதவெண்டி	348	முத்தியுனையானவர்க்கு	287	மையாறுமறைத்தருய	83
முற்றதவெண்டி	274	முத்தியுனையானவர்க்கு	378	மையனையகண்ட	322

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
மைபாருங்கண்ட		வண்	146	வாமனை வணங்க	40
மையாருமணிமிடற்றாய்	347	வண்டோங்குசெங்	322	வாயானைனத்தானை	287
மையார்மலர்க்கண்	290	வண்ணங்கடாம்பாடி	272	வாயிருந்தமிழே	209
ஈமலர்நெடுங்	58	வண்ணமாகமுறுக்கி	180	வாயேவாழ்த்துகண்டாய்	14
	147	வண்ணமும்வடிவு	186	வாய்த்துநுந்தமக்கீதா	101
மைவானமிடற்றானை	330	வந்தனையடைக்கும்	151	வாராண்டகொங்கை	394
		வந்திவவாழுவனத்தெ	240	வாராருமுலைங்கை	366
மோ		வந்துகேண்மின்	225	வாரார்ந்தவனமுலை	373
மோத்தையைக்கண்ட	95	வம்பின்மலர்குழலுமை	381	வாரோறுவனமுலை	263
		உம்புபூக்குழன்மாது	201	வார்கொழுவுமுலை	383
யா		உம்புலவுகொன்றை	305	வார்கொண்மென்முலை	210
யாதேசெய்துயி	198	வாக்களால்வரையை	233	வாழும்பான்மை	216
யாவருமா	113	வாரிப்பையாடரவாட்டி	187	வாழ்த்தவாபுரினை	246
		உழுபுடிபாடியென்றும்	35	வாழ்ந்தவன்வலி	178
		உருத்தனைவாளர்க்கண்	112		70
		உருத்தன்காண்	350	வ்வனர்	372
		வா	81		67
		வா	382	வானஞ்சாடுமதி	191
வகையெலாமுடை	316	வரும்பயனையெழு	262	வானஞ்சேர்மதி	234
வங்கனாயினா	71	வகைகளொத்தேயுயர்ந்த	78	வானத்தார்போற்று	337
வங்கமலிகடனஞ்ச	305	வகைகிலைப்புலன்	84	வானத்தினந்தங்கட்	384
வங்கமலிகடனாகை	127	வகைக்கணலைஞ்ச	161	வானத்தினமதியும்	373
வசிப்பெனும்வாழ்க்கை	59	வகையார்ந்தமட	320	வானத்துளங்கிலென்	134
வஞ்சகப்புலையனேனை	96	வகையார்ந்தவயிர	203	வானமதியமும்சீரான	115
வஞ்சகர்க்கரியபோலு	84	வகையார்ந்தமங்கை	325	வானமதிவெல்லா	287
வஞ்சகநஞ்சிற்பொலி	221	வயினாறுயர்	167	வானவர்கோன்சேருளி	330
வஞ்சப்பெண்ணரங்கு	94		க்கை 4	வானவர்க்குமத்தினையா	317
வஞ்சமின்நிவணங்கு	175		179	வானவர்தானவர்	115
வஞ்சகர்க்கரை	148	வலியான்நிலைபத்து	115	வானவரவணங்க	50
வஞ்சனையாரப்பாடுஞ்	28	வல்லடபேசுவலி	176	வானவரவணங்கி	49
	18	வல்லரையவானவர்	323	வானவர்கோன்வண்ணை	321
வடங்கெழுமலைத்தாக	82	வல்லாடிநின்று	105	வானனைமதிக்குடி	143
வடகொளவெண்	205	வழித்தலைப்படவுமாட்டே	87		985
வடிதருமமுனெவன்றே	49	வழுவிலாதுனை	79	வானவனைவானவர்	344
வடிவிலங்குவெண்முடி	290	வளங்கிளர்மாமைதி	343	வானவன்காண்	381
வடிவுடைவாமலை	136	வளர்பொறியாமை	13	வானுலாந்திங்கள்	11
வடிவுடைவானெடுங்	104	வளர்மதிக்கண்ணி	7	வானுற்றமாமலை	313
வடியேறுதிரிக்குலஞ்	285	வளைத்துநின்றவர்கள்	99	வானைக்கடந்தண்ட	114
வட்டமாமதினமுன்று	189	வனபவளவாய்திறந்து	10	வானசொட்டச்சொட்ட	118
வட்டமாமதினமுன்று	201	வன்கண்ணர்வாளர்க்கர்	78		
வட்டமெனமுலையாளு	189	வன்னிகொன்றையொ	231	வி	
வட்டனைமதிக்குடி	142	வன்னிமத்தர்வளரி	162		
வணங்கிம்மலாமேலையனு	68	வன்னிவாளரவு	62	விச்சையாவதும்	248
வணங்குகொப்பளித்த	34			விஞ்சத்தடவரை	182
வண்டனைகொன்றை	165	வா		விடகிலெனடிநாயேன்	18
வண்டனைந்தன	156			விடந்திக்குழை	15
வண்டனைந்தனவன்னி	155	வாக்கினுலின்புரைத்து	78	விடந்திக்குழைவரை	370
வண்டலம்பியவார்	237	வாடிநீர்வருந்தா	222	விடமலிகண்டார்போலும்	91
வண்டரபுழக்குமுலான்	372	வாடிவாழ்வதென்றா	232	விடமுக்கப்பாம்பே	388
வண்டார்கொன்றை	202	வாட்டமென்று	166	விடலையாய்விடங்கல்	191
வண்டுகேசர்பொழில்	227	வாதுசெய்துமயங்கு	259	விடலையானைவிரை	250
வண்டிலவுகொன்றை	10	வாமதேவன்வனகர்	248	விடிவதுமேடுவெண்	345

பாட்டு முதற் குறிப்பகராதி.

சுக்

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
விடுத்தமால்வரை	183	விம்மாவெருவா	30	வீரமிகையிறுக்காட்டி	77
விடுத்தாறுதூறுவர்	240	விநிகடவிலங்கை	83	வீரமும்புண்பார்	24
விடுபட்டியேறுகந்	183	விநிகதிர்நாயி	12	வீரனைவிடமுண்ட	143
விடைத்துருமையு	71	விநிகக்குமரும்பு	102	வீழிட்டுகொன்றை	133
விடைபாணையின்	356	விநிகசையாய்வேதியு	396	வீழிமிழுவெண்ண	358
விடையான்வீழ்ந்தபி	117	விநிகத்தசையின்	110	வீழ்நடையவேறேறி	273
விடைவெறுமையார்	115	விநிகத்தபல்கனார்	92	வீழ்நதாறுவென்ற	204
விடையுஞ்சொப்பளித்த	33	விநிகத்தாணத்தூறித்த	380	வீழ்நதான்பெறு	233
விடையும்கொண்டபெரு	132	விநிகத்தாணத்தூறித்த	12		
விடையேறிநின்றதோ	370	விநிகத்தாணத்தூறித்த	372	வே	
விடையேறிநின்றதோ	311	விநிகத்தூறித்த	164		
விட்டார்முன்சொரு	120	விநிகத்தூறித்த	76	வெங்கடுங்காணத்தேனை	90
விட்டிட்டுநின்றமெய்	250	விநிகத்தூறித்த	31	வெங்கடுங்காணத்தேனை	182
விட்டிட்டுநின்றமெய்	285	விநிகத்தூறித்த	315	வெங்கடுங்காணத்தேனை	200
விட்டிட்டுநின்றமெய்	282	விநிகத்தூறித்த	278	வெங்கடுங்காணத்தேனை	132
விட்டிட்டுநின்றமெய்	229	விநிகத்தூறித்த	7	வெங்கடுங்காணத்தேனை	185
விட்டிட்டுநின்றமெய்	147	விநிகத்தூறித்த	172	வெங்கடுங்காணத்தேனை	268
விட்டிட்டுநின்றமெய்	226	விநிகத்தூறித்த	382	வெங்கடுங்காணத்தேனை	329
விட்டிட்டுநின்றமெய்	303	விநிகத்தூறித்த	85	வெங்கடுங்காணத்தேனை	98
விட்டிட்டுநின்றமெய்	219	விநிகத்தூறித்த	298	வெங்கடுங்காணத்தேனை	331
விட்டிட்டுநின்றமெய்	179	விநிகத்தூறித்த	394	வெங்கடுங்காணத்தேனை	79
விட்டிட்டுநின்றமெய்	115	விநிகத்தூறித்த	273	வெங்கடுங்காணத்தேனை	130
விட்டிட்டுநின்றமெய்	313	விநிகத்தூறித்த	374	வெங்கடுங்காணத்தேனை	282
விட்டிட்டுநின்றமெய்	183	விநிகத்தூறித்த	280	வெங்கடுங்காணத்தேனை	133
விட்டிட்டுநின்றமெய்	382	விநிகத்தூறித்த	312	வெங்கடுங்காணத்தேனை	206
விட்டிட்டுநின்றமெய்	134	விநிகத்தூறித்த	140	வெங்கடுங்காணத்தேனை	153
விட்டிட்டுநின்றமெய்	277	விநிகத்தூறித்த	133	வெங்கடுங்காணத்தேனை	34
விட்டிட்டுநின்றமெய்	90	விநிகத்தூறித்த	207	வெங்கடுங்காணத்தேனை	121
விட்டிட்டுநின்றமெய்	335	விநிகத்தூறித்த	24	வெங்கடுங்காணத்தேனை	16
விட்டிட்டுநின்றமெய்	375	விநிகத்தூறித்த	187	வெங்கடுங்காணத்தேனை	143
விட்டிட்டுநின்றமெய்	347	விநிகத்தூறித்த	15	வெங்கடுங்காணத்தேனை	251
விட்டிட்டுநின்றமெய்	277	விநிகத்தூறித்த	97	வெங்கடுங்காணத்தேனை	155
விட்டிட்டுநின்றமெய்	277	விநிகத்தூறித்த	163	வெங்கடுங்காணத்தேனை	150
விட்டிட்டுநின்றமெய்	94	விநிகத்தூறித்த	371	வெங்கடுங்காணத்தேனை	272
விட்டிட்டுநின்றமெய்	56	விநிகத்தூறித்த	93	வெங்கடுங்காணத்தேனை	253
விட்டிட்டுநின்றமெய்	250	விநிகத்தூறித்த	367	வெங்கடுங்காணத்தேனை	390
விட்டிட்டுநின்றமெய்	140	விநிகத்தூறித்த	93	வெங்கடுங்காணத்தேனை	90
விட்டிட்டுநின்றமெய்	200	விநிகத்தூறித்த	93	வெங்கடுங்காணத்தேனை	74
விட்டிட்டுநின்றமெய்	193	விநிகத்தூறித்த	246	வெங்கடுங்காணத்தேனை	223
விட்டிட்டுநின்றமெய்	46	விநிகத்தூறித்த	271	வெங்கடுங்காணத்தேனை	350
விட்டிட்டுநின்றமெய்	44	விநிகத்தூறித்த	84	வெங்கடுங்காணத்தேனை	120
விட்டிட்டுநின்றமெய்	40	விநிகத்தூறித்த		வெங்கடுங்காணத்தேனை	290
விட்டிட்டுநின்றமெய்	287	விநிகத்தூறித்த		வெங்கடுங்காணத்தேனை	331
விட்டிட்டுநின்றமெய்		விநிகத்தூறித்த		வெங்கடுங்காணத்தேனை	160
விட்டிட்டுநின்றமெய்		விநிகத்தூறித்த		வெங்கடுங்காணத்தேனை	151
விட்டிட்டுநின்றமெய்		விநிகத்தூறித்த		வெங்கடுங்காணத்தேனை	322
விட்டிட்டுநின்றமெய்		விநிகத்தூறித்த		வெங்கடுங்காணத்தேனை	257
விட்டிட்டுநின்றமெய்		விநிகத்தூறித்த		வெங்கடுங்காணத்தேனை	59
விட்டிட்டுநின்றமெய்		விநிகத்தூறித்த		வெங்கடுங்காணத்தேனை	95
விட்டிட்டுநின்றமெய்		விநிகத்தூறித்த		வெங்கடுங்காணத்தேனை	235
விட்டிட்டுநின்றமெய்		விநிகத்தூறித்த		வெங்கடுங்காணத்தேனை	310
விட்டிட்டுநின்றமெய்		விநிகத்தூறித்த		வெங்கடுங்காணத்தேனை	133

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
வெள்ளிக்குன் றன்ன	264	வேடனாய்சியன்	210	வேலைக்கடனஞ்சமுண்	182
வெள்ளிநீர்ச்சடை	86	வேடுதங்கியவேட	205	வேலைக்கடனஞ்சமுண்	106
வெள்ளிமால்வரை	182	வேடுறுவேடராதி	83	வேலைசேர்நஞ்சு	238
வெள்ளியர்கிரியர்	39	வேட்களத்துறை	188	வேலைவெண் நகண்ணை	239
வெண்ணெருக்காவம்	283	வேண்டாமவேண்டுவ	324	வேழத்தினூரிபேர்த்த	187
வெண்ணீர் நணிமேனி	162	வேத்தீதர்விண்ணோர்	148	வேழம்பநதையர்	215
வெறியார்மலர்க்கொன்	320	வேதங்கணக்கு	47	வேறிணையின் நியென்று	57
வெறியுறுவிரிசடை	15	வேதங்கன்வொலி	282	வேறுகேடலத்தராணலர்	181
வெறிவிரவுகவிள்	264	வேத்தாநென்பர்	152	வேறுசின்தையிலா	162
வெறிவிரவுமலர்	366	வேதநாயான் வேதியர்	259	வேற்றுகிவிண்ணகி	337
வெறித்தானைம்புவனும்	257	வேதமாகிபவெஞ்சுட	183		
வெறித்தகப்புலன்களை	60	வேதமாயலிண்ணோர்	207	வை	
வெற்புறுத்ததிருவடி	297	வேதமோதிசென்	258		
வெற்றாரச்சமணரோடு	87	வேதமோதிவஞ்சுப்புரு	168	வைச்சபொருணமக்கா	100
வெற்றியுருறை	168	வேதமோதும்விரிசடை	155	வைதொழுவார் காமம்	268
வென்றானைப்புலனைத்து	357	வேதமோர்நான்கா	375	வைத்தபொருணமக்கா	117
வென்றினேன்புலன்	97	வேதனைமிகுவிணை	212	வைத்தமாமெடந்தை	232
		வேதித்தவெம்மழு	133	வைத்தமாமெனைவி	225
வே		வேதியர்வேதகீதர்	78	வைத்தானைதானோலக	320
		வேந்தனெடுமுடி	376	வையந்தானளந்தா	178
வேடராய்வெய்யராதி	74	வேம்பினைப்பேசிலிடக்	125	வையம்வந்துவணங்கி	180
வேடனாய்சியன்	375	வேரிவளாயவிரை	136	வையண்டைமுண்ட	89

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

ஃபலம்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்

முதற் குறிப்பகராதி.

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
அ		அருத்தம்பெரிது	96	ஆர்த்தாயாடரவை	30
அகத்தடிமைசெய்யு	12	அருந்தவமாமுனிவர்	130	ஆலந்தானுசந்தமுது	81
அக்கங்களுமறை	93	அருமணியமுத்தினை	53	ஆவியைப்போகாமே	37
அக்கத்துறைய	105	அருமலரோன்சிர	11	ஆழியனாகன்	88
அக்கமாறமாமறை	83	அரும்பார்த்தனமல்லிகை	16	ஆழியார்நுளரனை	100
	45	அருவிபாய்தருகழனி	100	ஆறணிநீன்முடி	109
அக்கமோராவையு	127	அரைக்குஞ்சந்தனை	81	ஆறுகந்தாரகநான்	25
அக்கம்பொழியுன்னு	105	அரையாரீளோடு	35	ஆனைக்குலமிரிந்தோடி	104
அக்கியல்போரு	130	அரைவிரிகோண	130		131
அக்கையின்மூவிலை	25	அரையார் தண்புனல்	36		
அஞ்சாதேபுமக்காட்	19	அல்லதுன்னதீர்த்திடு	75		
	64	அழனீரொழுதியினைய	123		
அஞ்சினையொன்றல்	131	அழிப்பவரைவர்	80	இகழுந்தகையோரெயின்	122
அஞ்சுக்கொண்டாடு	22	அழுக்குமெய்கொடு	71	இங்ங்நம்வந்திடர்	68
அடையிடையின்	94	அனைப்பையரேவரிடை	122	இடையறியேன்நிலை	116
அடிசேருமக்காட்	3	அறிவினாவுக்க	73	இட்டனுமடியேத்து	63
அடிதலையெயுரிந்தானவை	29	அறுபதுமத்தொட்டு	10	இட்டதுதகவந்துறை	42
அட்டான்னழகாக	106	அறையும்பைங்கழலார்	113	இண்டைமலர்கொண்டு	20
அணிகொளாடையம்	87	அற்றவனாடியார்	25	இத்தனையாமாற்றை	37
அண்டகபாலஞ்	29	அன்றயன்சிரமரிந்த	83	இந்திரனுக்குமிராவண	24
அண்டத்தண்டத்தி	15	அன்றாவின்னிழற்	36	இந்திரன்மதுல்பிரமன்	132
அந்தணைநனை	73	அன்றின்முட்டாதடையு	124	இமையோர்நாயகனே	34
அந்தில்லவடியார்	107	அன்றவந்தேரையகலிட	83	இயக்கிசின்னார்	73
அந்திகிரிந்தடியாரு	57	அன்னாஞ்சேர்வயல்	47	இரவத்திகாட்டெரி	5
அந்தியுண்பகலு	108	அன்னமன்னுமவயல்	55	இரவநீன்சுடரொழுவதன்	87
அப்போதுவந்துண்டார்	104	அன்னையென்னென்னே	18	இரும்புயர்ந்தமூவிலை	53
அம்மாளையாகாட்டார்	126				21
அயலவர்பாவவும்	78	ஆ		இலங்கைவேந்தனெழி	90
அயலோனநறியு	37	அக்குமழிவுமையநீ	5	இலகை	61
அரக்கஞ்ஞலழித்த	84	அசைப்பலவறுக்கில்	97		48
அரக்கமுடிசுரார்	27	ஆடியசைந்தடி	57	இலைமலிந்தவேல்நம்பி	50
அரக்காடதெல்லா	121	ஆடுமின்னப்புடை	29	இலையாலன்பாலேத்து	124
அரவேரவ்ருவாரை	42	ஆட்டான்பட்டமை	27	இழித்தகந்தீர்ப்புன்னை	7
அரவொலியாகமங்கனறி	132	ஆதியன்னாதிசுரபன்	127	இழைப்பறியுமை	57
அரித்தநர்பியடி	85	ஆத்தமெனெனே	83	இழைப்பறியுமை	57
அரித்தருமேலவை	9	ஆயம்பேடையடை	125	இழைப்பறியுமை	57
அரியொழுகிசை	59	ஆரூரத்தாவையார்ந்த	62	இழைப்பறியுமை	57
		ஆர்த்தவராவம்	25	இசை	106

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
இறந்தாரென்புமெருக்	134	எட்டுக்கந்தார்திசை	25	ஓ	
இறைவனென் றெறம்	58	எண்ணுந்தக்கனையிலெ	69	ஒக்கமுப்புரமோங்கரி	88
இன்பமுண்டேற்	9	எண்ணிருந்துகிட்டு	14	ஒட்டியாட்கொண்டு	79
ஈ		எத்திசையுந்திரிந்	58	ஒப்பிலா முலையாளொரு	92
ஈழநாட்டுமார்தோட்ட	16	எந்தம்மடிசளிமையோர்	6	ஒருமேகமுகிலாகி	52
ஈன்றுகொண்ட	72	எந்தையிருப்பதுமாரூர்	97	ஒருமையேயல்வே	19
உ		எந்தையெய்ந்தை	76	ஒழிப்பாயென் வினை	30
உங்கைகளாற் கூப்பி	29	என்பெருமானுனையே	27	ஒழித்தாய்கின் னருளி	30
உத்திரநீரிதைச் சி	11	எம்மானென்மனை	70	ஒற்றியூருமாவும்பிதைபு	120
உதையுங்கூற்றுக்கொல்	123	எம்மாளென்மனை	28	ஒற்றியூரென் றஞ்சு	42
உம்பரார்த்தகோனை	23	எயிலார்பொக்கமெரித்த	31	ஒன் றலரவுயிர்வாழ்க்கை	86
உம்பரா னாழியா	24	எரியார்புன் சடை	113	ஒன் றிநீர்கன் வந்து	42
உம்பரும்வானவரு	32	எல்லையில்புகழும்பிரான்	64	ஓ	
உய்த்தாழ்த்திரியாதே	118	எவ்வவர்த்தேவரி	89	ஓடையன் கலனா	127
உரமென் னும்பொரு	113	என்கலிய் நியிமை	82	ஓர்க்கடனஞ்சின	123
உரவமுன்னதோடு	121	என் விழுந்திடம்பார்க்கும்	44	ஓருரென் றுவகைகளு	80
உரைப்பாருரையுக்கூ	4	எறிக்குங்கதிராவையுதிர்	55	ஓய்ந்தன னொர்ந்தனனு	59
உலவுமுலகிற் றலை	103	எறிந்தச் சண்டியிடந்த	116	ஓதம்வந்துவலவு	72
உழக்கேயுண்டி	127	எற்றான்மறக்	67	ஓகணமேலெருதொன்	7
உறவிவியுனமிலியு	18	எற்றேறநினைபென் னொடு	94	வழியு	64
உறவார்க்குதவும்	81	எனக்கினித்தினைத்தனை	50		
உற்றார்சூற்றமெனு	60	என்பினையேகலனாக	120		
உற்றானமக்குயரும்	27	என்னதெழிலுகிதையுக்	89		
	108	என் மஅந்தனை			
		எ			
ஊட்டிக்கொண்டு	24	எசுற்றுநீரினை	67	கங்கைதங்கியசடையுடை	72
ஊருமாதேசுடே	98	எசினவல்லவி கழந்தன	19	கங்கைவாரசடை	92
ஊர்வதோர்விடை	111	ஊலாமலர்க்கொன்றை	47	கச்சியனின் கருப்பூர	128
ஊழிதோறுழிநூற்று	74	ஊவொளிஎந்தித்தன்	64	கச்சேசாரவொன்றே	54
ஊழியாயினநாடிய	41	எதநன்னிலமீரறு	73	கச்சேசாரம்பொ	19
ஊறுகம்பியமுதா	84	எத்தாதிருத்தறியேனினம்	33	கச்சையூர்காவக	40
ஊனங்கைத்துயிர்ப்பா	88	எராரும்பொழினிலவு	117	கடற்களூர்திருக்காரி	40
நாய	105	எராரும்பொழி	32	கடமாகளியானை	56
ஊனமில்லவடியார்	107	எரிக்கனகக்கமல	57	கடல்குழந்தவலகெ	52
ஊனையிராளு	1	எலமிலக்கமெழிற்	4	கடிக்குமாவால்	12
ஊனையுயிர்புகலா	107	எழிசையாயிசைப்	68	கடிதாய்க்கடற்	41
ஊனொருடைவெண்டலை	122	ஊழியா னுடவன் டைய	81	கடியேன் காத்தன்மை	34
ஊனென்பெருக்கி	55	ஊற்றுப்புரமுன் று	2	கடுத்தவன்மேற்	29
ஊனையுற்றுயிராயி	115	ஊனக்கொம்புமிளவாமை	24	கடுவரிமாக்கடலு	109
		ஊனத்திரங்கினை	104	கட்டகாட்டினடமாடு	24
		ஊனமருப்பினொடுமெழி	128	கட்டமும்பிணியுக்	79
				கட்டனென்பிறற்	71
				கட்டுமயக்கமுத்துத்	13
				கண்ணெசந்தீயாவற்	99
				கண்டமுக்கறுத்திட்ட	75
				யமுலகு	31
எ				எ	
எக்கேபோவேனா	101	ஐ	60	கதிர்க்கொன்புகியை	102
எக்கேனுமிருந்துனையி	30	ஐவணமாம்பகழி	67	கந்தம்சுழிக்காரகில்	16
எக்கேனும்போகினு	121	ஐவாயாவினை	20	கம்பயயிலெவெஞ்சுர	129
		ஐவகையன்ரயரவாகி	81	கம்பமருங்கிரியுரி	117

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
கம்பமால்களிற் றின்	74	காராரும்பொழில்	35		
கரத்திநம்பிக் கியாத	85	காராரும்பொழில்	37		
கரந்தைகூலிமாரலை	100	காராரகடவினஞ்சு	71	கூசநீக்கிக்குற்ற	
கரந்தையுயர்வன்னி	126	காருலாவியநஞ்சு	46	கூடியடியாரிருந்	102
கரியகரைக்கண்டன்	105	காருரகடவிலிட	122	கூடலர்மன்னன்	24
கரியமணச்சமண்	59	காருரகண்டத்தென்	125	கூடலையாற்றாரில்	112
கரியாணையுரிகொண்ட	79	காருரப்புனலெய்தி	2	கூடாமன்னரை	20
கரியஹூரியுங்கலைமான்	122	காருரமழைபெய்து	12	கூடிக்கூடித்தொண்டர்	7
கருங்கஞ்சமுது	41	காரர்க்குன்றமழை	79	கூடியடியாரிருந்	102
கருங்கடக்களிற்றாரி	95		102	கூடியவிலையஞ்	91
கருநீரீமனமென்	66	காலமுஞாயிறுமகி	25	கூடியனாமலைமங்கை	72
கருமாளிஹூரியாடை	118	காலமுநாழிகையுந்	128	கூடுமன்னப்பெடை	48
கருமையாற்றாரமுனார்	118	குழ	114	கூடுமாறுள்ளன	97
கருவரைபேய்லரக்கன்	129	கானையாகிவரையெடு	76	கூதலிடுஞ்சுடையுந்	110
கரையுங்கடலு	96	காற்றோனகார்முதில்	126	கூறுடைக்குழி	13
கலவமயிலேபோல	120	காற்றத்திப்புனலாகி	83		
கலியேன்மாணு	20			கை	
கலிவலங்கடவாரமு	89			கைம்மாவுரிவை	63
கலைமலிந்ததென்புலவர்	40			கைவதுகபாலன்	18
கல்லெனல்லேனின்	19	கோளர்கோவண	31	கையொப்பரம்பரை	47
காயந்	3				
கவ்வைக்கடல்கு	107	கு		கோ	
கழியாக்கடவுய்	125				
கழுதைக்குங்குமந்தான்	80	குடமெடுத்தநீரும்	8		
	101	குண்டரைக்கூடை	180	கொக்கனைவண்டார்	95
களளிநீசெய்த	45	குண்டலங்குமுதுகிழ்	78	கொங்காரீமலர்க்	131
கழிமாளிகும்	4	குண்டலந்திகழுகாது	81	கொங்கிற்றும்பிறிற்	56
கறைக்கண்டன் கழுலடி	51	குண்டாடிச்சமண்	20	கொங்குதுழைத்தன	62
கறையாரகடல்	106	குண்டாடியுஞ்சமண	94	கொங்குதுழைத்தன	13
	90	குண்டுகைப்பப்பி	95	கொடியுடைமும்மதில்	13
கற்றாறுக்குறையுமாற	119	குராக்கினங்குதிக்கொள	115	கொடுகுலெஞ்சிலை	11
கற்றிலாதனைக்கற்று	44	குரகூடாரியகுழவி	47	கொடுகுலெஞ்சிலை	65
கற்றுவாவாண்கனி	68	குரவாறுக்குயில்	48	கொண்டாடுதல்புரி	80
கன்னலையின்னமுதை	111	குரவருங்குழலா	26	கொண்டாடுதல்புரி	95
		குரவுகென்றைமதி	8	கொண்டாடுதல்புரி	108
கா		குருகுபாயக்கொழு	47	கொடியிலுள்வருகாளி	92
		குருதிசோரவானை	9		70
காடி லாடியகண்	75	குரும்பைமுலைமலர்	20	கொம்பனதண்ணிடை	33
காழும்மலையுங்காடு	56	குழலெவன்றமொழி	15		109
காடேயிக்காவி	41	குழைத்தவந்தோடி	18	கொய்யாரம்மலர்	103
காட்டுக்கடலை	62	குளங்கன்பலவும்	55	கொய்யாரம்மலர்	17
காணிபேர்ப்பெரி	44	குளிர்த்தருதிங்கள்	55	கொல்லுமாலியானை	97
காண்டவன் காண்டவன்	60	குறியில்வாழுவாக்கொடு	129		74
காண்டவன் காண்டவன்	59	குறியில்வாழுவாக்கொடு	24	வளம்புறவிற்	27
காண்டமங்குழற்	85	குறையிலாநிறைவே	128	கொல்லுமாலியானை	110
காதலால்கருதுந்	8	குற்றமப்பிசுறுகா	93	கொல்லுமாலியானை	67
காதல்செய்தகனித்து	55	குற்றமொன்றடியா	84	கொன்றசெய்தகொடு	106
காதுபொத்தரை	87	குற்றமொன்றடியா	80		
காமன் பொடியாக	124	குற்றமொன்றடியா	75	கோ	
காயும்பலியின் தளுடை	70	குற்றமொன்றடியா	45	கோடாமப்பில்	84
காயினிமாலையிலை	59	குற்றமொன்றடியா	53	கோடுநான் குடை	87
காய்ந்தவன்காய்ந்த	59	குற்றமொன்றடியா	130	கோடுபுரிகோங்கலர்	4

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
கோடியர்வெங்கனிற்று	129	சுற்றுமுற்றஞ்சுழன்று	48	சொல்லுவதென்	26
கோட்டங்கொண்டார்	23	சுற்றுமூர்சுழியல்	40	சொல்லுநம்பி	85
கோணல்மாமதிசூடோர	43				
கோணியபிறைறகுடி	64	சூ		த	
கோதிலாவமுதே	93				
கோத்திட்டையுங்	2	சூமுமோடிச்சுழன்று	48	தங்கை தண்ணுமை	47
தோலமால்வரை	73	சூமோளிரீர்கிலங்	109	தங்கியமாதவத்தின்முது	130
கோவலனுங் முகன்	22			தஞ்சுமென்முதுநன்	90
கோளாளியுஞ்சார	3	சே		தஞ்சுசொலாராருள்	11
				தடங்கையாலம்லர்	76
சு		செஞ்செலன்னகண்	34	தட்டெனுந்தட்டெனுங்	58
சுக்கிரவாளத்தினம்	48	செழுகொளையுள்ள	39	தண்ணுலப்பொய்கை	22
சுங்கலக்குந்தடங்	67	செழுகொளாக்கை	9	தண்டமுடைத்தருமன்	13
சுங்கேந்திகையாறு	39	செழுத்தவஞ்செய்வார்	18	தண்டேர்மழுப்படை	107
சுங்கைப்படநிலை	94	செழுபடத்தீவிலை	29	தண்ணார்மதுகுடி	1
சுங்கையவர்புணர்	13	செழியேநான்செய்	126	தண்ணார்மதுகுடி	113
சுடசுடவிடுபெணை	95	செழியேன்நீவிலை	30	தண்ணியல்வெம்மை	128
சுந்தனவம்புனலு	111	செட்டிநின் காதலி	57	தண்புனலும்வெண்	22
சுந்தம்பலவருக்	96	செண்டாடுமலிடை	34	தன்மையாயுலகுக்கோர்	99
சுந்தனவெருங்	91	செத்தபோதினிலமுன்	79	தன்மையாருந்தவ்வை	9
சுந்தாருங்குழை	32	செத்தனபவளங்	125	தன்மையானையறியாத	49
சுந்தார்வெண்குழை	35	செத்தமிழ்த்திறம்	46	தன்மையேபுழந்திச்சை	43
சுன்னை வெள்ளை	100	செத்தெலங்கலங்	101	தன்மையுடையுடுத்த	65
		செப்பரியஅயனெடு	68	தரிக்குந்தரைநீர்	11
சுா		செம்பொனேர்சடை	64	தலைக்கலன்முலேமேற்	75
சாத்தலம்பிறத்தலுங்	77	செம்பொன்மேனி	89	தலைக்குத்தலைமாரை	5
சாத்தமாகவெண்ணீறு	65	செய்யார்கமல	17	தலையிடையார்பலி	25
சாரணன் நந்தை	64	செய்யார்கமேனி	35	தழலுமேனியன்	16
சாலத்தகோயிலுள	54	செருக்குவாய்ப்பை	53	தளிசாலைகன் தவமாவது	103
		செருந்திச்செம்பொன்	125	தளிர்பொல்மெல்லடி	34
சு		செருமேவுசலந்தரனை	20	தளியனென நென்கி	96
சுகரத்திடையிள	93	செழுமலர்க்கொன்றை	78	தன்மையினாலடியேனை	22
சுகரம்முகத்திற்றிரளார	4	செறிந்தசொலைகன்	90	தன்னிலாசுறுசித்த	86
சுங்கத்தாரிமுகத்திற்	3	செறிவண்டேன்	79		
சுத்தநீலியென்	66	செறுவினிற்செழு	45	தா	
சுத்தித்தெழுமார்க்கு	5	செற்றவர்க்குப்புர	110	தாங்குப்பிணிநின்	63
சுத்தித்தென்முறினை	82	சென்றிலிடைச்செழு	57	தாயவளாய்த்தந்தை	23
சும்மாந்துகிம்புளித்து	38			தாரமாகியபொனினி	99
சுலைத்துநோக்கும்	46	சேத்தார்தாய்மலைக்கை	49	தாருதன்கொன்றை	59
சுலையாஸ்டுப்புர	35	சேரும்புகழ்த்தொண்டர்	26	தாழ்வெனுந்தன்மை	10
				தானெனைமுன்படைத்	131
		சை		தி	
சீரின்கிப்பொலி	15	சைவத்தசெவ்வரு	108	திகழுமாலையையாமலார	88
சு		சோ		திகட்குதும்பதரியங்	127
சுவார்ப்பாடிநீறு	105	சொல்லரும்புகான்	92	திகள்களம்பிழுடி	84
சுரும்பார்விண்டமலா	30	சொல்லியுடெல்லையிலை	10	திகள்களார் திழுவாகினை	40
		சொல்லிர்குலாவன்றி	96	திகள்களத்தி	82
				திகள்களத்தி	6
				தண்டேர்நெடுவிதி	4

பாட்டு முதற் குறிப்பகராதி.

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பக்கம்	
திரியுமப்பூர்ச்செற்ற	89	தை	நாளுநன்னிலன்	16	
திரியுமப்பூர்தீப்	81		நாளுநன்னிலை	84	
திரியுமபூரீரூங்கிய	104	தையலாருக்கோர்காம		49	
திரிவனமும்திரு	29		நாலுடைமாதெனவே	110	
நாகருநை	77	தோ	நானேனுன்னடியே	28	
நன்றெச்செம்மை	51				
நூந்தகாண்மை	76	தொக்காயமனமென்	66		
திருந்தாதவாளவுணர்	50	தொடைமலிகொன்றை	129		
திருவின்நாயகஞ்சிய	76	தொண்டரடித்தொழுவ	110	நிணம்படுமுடலை	18
திருவுடையார்சிறு	14	தொண்டர்கன்பாடலின்	57	சிந்தமாககினைந்துள்ள	49
திருவுடையார்பொருளு	91	தொண்டர் தமக்கெனிய	111	நிலனுடைமான்மறி	14
திருவுடையான்மையர்	86	தொழுவார்க்கெனியாய்	56	நிலேனேநீர்வளி	36
திரையினர் கடல்	54	தொழுவிலானிசுவேறு	100	நிலைகெடவிண்ணதிர	132
தில்லைவாழந்தணர்ந்த	50			நிலையாய்தின்னடி	28
தினைத்தாளன்னசென்	125	தோ		நிலவாய்மனமென்	66
				நிறைக்காட்டானே	62
து		தோடுகாதிடுதானெறி	74	நிறையனுநின்நி	40
		தோற்றமுண்டேல்மரண	9	நிற்பாணுக்கமலத்தி	21
துஞ்சியுப்பிறந்துஞ்	46			நினைதருபாவங்கன்நாசக்	78
துணிப்படுமுடையுஞ்சு	18	ந		நின்றவிய்மதவத்தை	130
துணிவாரீரூங்குகோவண	71			நின்றவினைக்கொடுமை	109
துருத்திச்சுடரேடுமய்த்	63	நஞ்சியுடையென்று	57		
துளைவெண்குழை	56	நடையுடைநல்	14		
துன்னுவாரீசடைதூமதி	74	நத்தார்புடைஞான	105		
		நம்பிறுமென்பதறி	97	நீடுபொக்கையிற்	86
தூ		நமணநத்தியுந்	43	நீடுவாழ்ப்பதியுடை	43
		நமையெலாம்பல	86	நீதியிலென்றும்	96
தூசுடையவகல்லுஞல்	61	நம்பனேயன்று	91	நீரும்மலருநிலவுஞ்	122
தூண்டலினக்கின்	69	நரம்பிடுதேடெலும்பு	10	நீருருநெடுவயல்	4
தூயவர்கண்ணுர்வாயுமே	46	நரிதலைகவலகின்றோரி	58	நீருந்தருகிமலன்	108
தூறன்றியாடாவந்தில்	58	நரிபுரி காடாக்கா	95	நீரேறவேறுகியிர்புன்சு	121
தூர்த்தீர்புறவெயிலெப்	100	நரைகன்போந்து	44	நிலவண்டைற	99
தூவாயாதொண்டுசெய்	125	நரைப்பழம்பொடு	80	நீளநினைத்தடியே	26
		நரைவிரியியமயிர்	94	நீளநின்றுதொழு	106
தே		நல்லிலாதனைநல்லனே	44	நீறணிமேனியன	95
		நல்லெயிரியனசுருப்பார்	94	நீறுநடுமேனியனே	34
தெருண்டவாயிடைநூல்	88	நல்லநினைப்பொழிய	109	நீறுதாங்கியதிரு	85
தென்னியபேய்ப்பல	14	நல்லாநவர்பலர்வாழ்	105	நீறுதூந்திருமேணி	47
தென்னுத்தென்னுத்தெத்	3	நல்லினைசஞானசம்பந்த	89	நீற்றருகுமேனியராய்	39
தென்னுற்றைப்புகழ்த்தி	15	நனைநேசர்மலரங்கனை	70		
		நற்றமிழ்வல்லுருந	73	நே	
		நா		நெடியோனான்முத	33
தேங்குருத்திருச்	15			நெடியானெடுநான்	42
தேசனுர்வினைதேயநின்	41	நாச்சிலபேசி	18	நெண்டிக்கொண்டே	97
தெடுகன்தெடுகன்தெடுகன்செம்	60	நாதனுக்கூர்நமக்	23	நெய்யும்பாலுந்	6
தேவியம்பொன்மலை	54	நாதனைநாதமிசுத்தோ	111	நெய்யும்பாலுந்	6
தேனகிள்கொண்டேதன்	48	நாத்தானுன்றிறமேறிதம்	88	நெறியுமறிவுஞ்	96
தேனெய்யுபிரிந்துழல்	18	நாமாருதுன்னேயே	126	நெறியேயின்மல	32
தேனைக்கவல்கொண்டு	68	நாயென்பலநாளு	1		
தேனையாடுமுக்கண்ண	43	நாவின்மிகையசையன்	103	நோ	
தேனையாடிய	76	நாளார்வந்தனுவி	31	நொந்தாவொண்குடரே	27

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
நோ		பா		புலியூச்சிற்றம்பலத்தாய்	63
ப				புலகன்திரத்தொழுமின்	106
பஞ்சேருமெவ்வடி	126	பாடார்த்தனமாவும்	44	புல்லியிடங்கொழுதுய்து	13
படங்கொண்குஞ்	7	பாடியநான்மறையான்	128	புதைந்திரைந்தநரம்பெ	45
படப்பாற்றன்மை	19	பாடுமாடிப்பணி	89	புற்றாடவமரையார்த்து	4
படமாடுமப்பாப்பினை	23	பாடுவன்பாடுவன்	59	புற்றில்வாளரவார்த்து	83
படவாறுண்	65	பாடுவாச்சிதிர்ப்பாய்	37	புன்னுனைய்பணி	80
படிசெய்நீர்மை	126	பாட்டகத்திசையாகி	83		
படுவிப்பாயுனக்கே	7	பாட்டுப்பாடிப்பரவி	119	பு	
படைகளேந்திப்	19	பாதம்பணிவார்கன்	1		
படைக்கட்குலம்	23	பாதிதோர்ப்பெண்ணை	26	புணைவெதாராவங்	19
படைத்தாய்ஞால	65	பாருருமாவல்குலுமை	119	புண்பதோரிளவாமை	61
படையார்வெண்மழு	43	பாருரும்பனங்காட்டேர்	114	பூவில்வாசத்தை	90
படையெலம்பகடார	33	பாருர்பலபுடைகுழ்	94	பூவேந்தியட்டத்தவன்	108
பண்டரியனசெய்த	8	பாருர்பல்லவினூர்	28	பூனேபுனேகொன்றை	53
பண்டாழினிசை	76	பாருர்பலகுழ்	42		
பண்டேனின்னடி	30	பாரொடுவின்னும்	3	பெ	
பண்டேயமாச் பிரமன்	34	பாரோர்விண்ணைவரு	35		
பண்ணற்கரியதொரு	45	பார்பிலவுமறையோரும்	117	பெற்றபொழ்தும்பெருத	6
பண்ணிடைத்தமிழ்	46	பாலன்தாருயிர்மேல்	130	பெற்றமேறகந்தேற	83
பண்ணின் தமிழிசை	39	பாவமேபுரிந்தகவிடை	86	பெற்றிமையொன்றறி	21
பண்ணுதலைப்பயனும்	31	பாறணிமுடைதலை	95		
பண்ணுவீராய்	27	பாறுதாங்கியகாடரோ	42	பெ	
பண்ணேர்மொழி	127				
பண்மயத்தமொழி	38	பி		பேனெதொழிந்தே	121
பதியுஞ்சுற்றமும்	103	பிடிக்குக்களிறே	6	பேனெமுனிவன்	122
பத்திராய்ப்பணிவார்	8	பிடித்தாட்டியோர்	5	பேணிநாடதனிற்	16
பத்தரிச்சித்தர்பலரேத்தும்	56	பிணிகொளாக்கைபிற	85	பேயோடேனும்	125
பத்தாபத்தர்களுக்கருள்	62	பிணைவண்ணத்த	3	பேராதகாமத்திற்	118
பத்திழைபுமடிமை	45	பித்தரையொத்தொரு	24	பேருருமதகரியினுரி	68
பத்தூர்புக்கிரத்தூண்டு	52	பித்தாபிதரகுடி	1	பேரோராயிரமுடமுடை	75
பத்தித்தவல்லினை	70	பிலந்தருவாய்னெடு	128	பேழ்வாயரபின்	69
பாசாருஞ்சுவர்	32	பிழைக்கரத்தொழுமின்	107	பேறனூர்ப்பிறை	41
பாவுப்பரிசொன்ற	67	பிழைத்தபிழையொன்	101		
பரிந்தசுற்றமு	60	பிழையுளனபொறுத்	116	பை	
பருத்தான்வன்பகட்டை	89	பிவாயிறவாய்	55		
பல்லடியார்பணி	33	பிறையணிவாணுதலா	129	பைத்தபடத்தலையாடரவ	18
பல்லியிடங்கொழுதுய்து	101	பிறையாருஞ்சடை	36		
பயிர்வாழுந்	86	பிறையாருஞ்சடை	33	பொ	
பழகாதின்றுபணிசெய்	30	பின்னைநம்புயத்	85		
பழிக்கும்பெருந்தக்க	88			பொடியாடுமேனியன்	67
பழிசேரில்புதுழான்	107	பீ		பொடியார்மேனி	36
பறக்குமெங்கினோ	29	பீறங்குறைபுடுத்தோர்	65	பொடியேறுதிருமேனி	39
பறியேசுமந்துழல்	12			பொதியேசுமந்துழல்	103
பறைக்கெனெடும்பேய்	31	பு		பொய்த்தன்மைத்தாய்	11
பறையாதவல்லினை	48			பொய்ம்மையாலே	7
பறையுக்குமலும்	102	புகழுமாசந்தனத்துண்ட	98	பொய்யடிமையிலிராத்	51
	12	புரமவையெரிதா	95	பொய்ப்பாண்மையர்	9
	39	புரிசைசூழன்றையும்	116	பொய்யகவையுமேன்	34
	42	புலங்கோவளம்பட	98	பொய்யாதவாய்மை	39
				பொய்யாநாவதுறும்	81

பாட்டு முதற் குறிப்பகராதி.

௫௭

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
பொய்யேசெய்து	69	மருவிப்பிரியமாட்டேன்	101	மி	
பொய்யேயுண்ணை	55	மலக்கிவிண்ணடியார்	38	மிக்கிறையேயவன்	15
பொரும்பலமதுடைய	21	மலந்தாக்கிப்பாச	108	மிக்கிலாதானைமனை	44
பொருவனூர்புரி	100	மலமெலாமறுமம்மை	46	மிடுக்குண்டென்றேருடி	23
பொல்லாப்பரங்காட்ட	3	மலைக்குமலைகளுஞ்ச	11	மிண்டாடித்திரிதந்து	61
பொழிந்திழிமும்மத	98	மலைச்சாறலும்பொழித்	104	மின்னையாள்திரு	14
	79	மலைமடந்தையினையாடி	21	மின்னுமாமேகங்கள்	97
பொறியுமாசந்தன	98	மலைக்கண்மடவா	102	மி	109
பொன்செய்தமேனி	82	மலையாராருவித்திரன்	16		
பொன்னலங்கழனி	91	மலையான்மகன்மட	108		
பொன்னவன்பொன்	60	மல்கியசெஞ்சடைமே	127	மி	
பொன்னலிலங்கோன்	117	மழவான்வலனெந்தி	2		124.
பொன்னோமேனியனே	81	மழைக்கண்மடவானே	12		
பொன்னோபுலவர்க்கு	126	மழைக்கரும்புமலர்	77	மு	
பொன்னிலங்குநறு	50	மழைநிலைமதியமொட	112	முடிப்பதுக்கை	58
பொன்னிலங்குநறு	117	மழையானுந்திக்குகின்ற	113	முடியேனினிப்பிற	1
பொன்னுமெய்ப்பொரு	78	மறக்கோளரக்கண்	192	முட்டாதமுச்சந்தி	114
போ		மன		முட்டாமேநாடோறு	38
போந்தனைதரியாமே	92	மறிகேசர்நையினனே	90	முண்டந்திரித்தீர்	2
போராசுக்கரியின்	86	மறிகேசுரண்கண்	84	முதுவாயோரி	54
போராசுபுரமேயத	122	மறியேறுகரதல	69	முத்தாமுத்திதாவல்ல	64
	73	மறைகளாயின	62	முத்திமுத்தாறு	58
போழுமதியம்புனக்	102		60		10
ம		மறையவ	112	முந்திச்செய்வினை	80
மகத்திப்புக்கேதார்	72	மறையிடைத்துணிந்த	87	முந்திவானவந்தாந்	66
மகனையபக்கனை	90	மறையோர்வானவரு	58	முந்தையுமுதுகுன்றம்	40
மகையோர்கடறமர்	33	மற்றுத்தேவரை	35	மும்மையாலுலகா	51
மகையோர்கடற	94	மற்றுநான்பெற்றதார்	72	முலைக்கண்மடவா	102
மஞ்சுண்டமாலே	2	மற்றுப்பற்றெனக்கின்	91	முல்லைமுறுவலுமை	26
மடமுடையவடியாரர்	107	மற்றொருதுணையினி	63	முழுநீர்நனிமேனி	122
மடித்தாடுமடிமை	118	மன்னிப்புனக்காவன	77	முளைக்கைப்பிடி	103
மட்டார்பூக்குழன்	19	மன்னியசீர்மறை	104	முளைவளரினமதியுடை	94
மட்டாரமலர்க்கொன்றை	17	மன்னேமறவாதே	52	முன்றன்சுடல்வஞ்ச	41
மட்டுலையமலர்கொண்	92		1	முன்னவனென்கன்	28
மணமேனமகிழ்வார்	10	மா		முன்னேறிவானவர்	63
மணிகெழுசெய்வாய்	91	மாடங்காட்டுக்	8	முன்னேயெம்பெரு	49
மண்ணியையுண்டிழி	109	மாடமல்குகடலூரின்	71	முன்னேச்செய்வினை	46
மண்ணின்மேன்மயக்கி	92	பாடாரந்தனமாவும்	17	முன்னேமுதற்பிறவி	109
மண்ணீர்தீவெனிகால்	37	மாணவுருவாகியோர்	4	மு	
மண்ணிலிற்றிற்றத்து	181	மாதாரம்பிற்பீலி	17		
மண்ணிலுக்கும்விண்ணிலு	82	மாதினுக்குடம்பிடங்	17	முடையமுயலகன்	2
மண்ணெலாழுமுகம்	115	மாயமரயமனன்	90	முய்ப்பதுமிலையிறப்பது	23
மத்தமதபாணை	16	மாலையனுக்காண்பரிய	75	முலனுக்குமுதலாயமுதல்	15
மத்தமநிலர்க்கொன்றை	47	மரவாய்ப்பினந்தானும்	21	முலனொருகுருவானை	106
மத்தமலிஞ்சு	41	மாணவபுரித்ததன்	17	முலெய்க்கெடுத்தற	73
மத்தயானையேறி	8	மாறுபட்டவனத்தகத்தின்	110		
மத்திதலிலனுக்குண	121	மாற்றமேமொன்றாறு	8	மே	
மத்திரமென்மதியேன்	181	மாற்றக்கணிகடைந்தா	104	மெய்யனைமெய்யில்	77
மாக்கனமேன்மயிலா	116	மானுமறையினமு	104	மெய்யன்வெண்பொரு	118
மருகனுறைவாய்	68	மாண்புருக்கியர்கண்	72	மெய்யென்சொல்லு	43
மருவார்கொன்றை	70	மான்றிகமுஞ்சுக்கிலி	117	மெய்யையமுற்ற	84

பாட்டு முதற் குறிப்பகராதி.

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
மே		வரையின்மாக்கனி	98	விரித்தவேதமோத	8
மேலவிடியேவின	54	வலங்கினர்மாதவஞ்	128	விருந்தாய்சொன்மலை	39
மை		வலக்கொள்வாரவர்	98	விரும்பிநின்மலர்	64
மைகொள்கண்ட	100		7	விரும்பினேற்கெனது	49
மைகொள்கண்ட	16	வழித்தலைப்படுவான்	6	விரைசெய்மாமலர்	90
மைமமானணி	49	வளங்கணிபொழின்	72	விரைதருமலர்மேலய	92
மையாரும்பிட்டிருய்	33	வளங்கிண்பொழி	38	விரையார்கொன்றை	28
மையார்கண்டத்தி	86		77	வில்லைக்காட்டிகெருட்டி	65
மையார்தடங்கண்ணை	104	வள்வாயமதிமிளிரும்	76	விறுக்கொள்வீரோற்	124
மையார்தடங்கண்ணி	41	வற்கென்றிருத்தி	52		
மோ		வன்சயமாயடியான்	66	வி	
மொய்த்தசீர்முந்தா	87	வன்னொகநாண்வரை	68	வீடினபயனென்	5
மோ		வா	68	வீடுபெறப்பவழி	14
ராரு	27	வாசத்தினூர்மலர்	25	வீரத்தாலொருகெடுவ	88
யா		வாடாமுலையான்	71	வீழக்காலனைக்காலகெ	15
யாழைப்பழித்தன்ன	98	வாயாடிமாமறை	28	வே	
வ		வாயார்மனத்தால்	28	வெண்டலைப்பிறை	93
வந்த	68	வாரமாகித்திருவடி	7	வெண்பொடியுமேனி	129
வந்தமேலியவேலை	99	வாரிடக்கொள்வனமு	117	வெந்தீற்றமெய்ப்பூச	76
	25	வாரிருக்குழன்	7	வெப்பொடுபின்	38
	44	வார்கொண்டவனமுலை	51	வெய்தாயலினைக்கடவி	50
வஞ்சமற்றமனத்தாரை	113	வாலை	101	வெய்யமராகரியூரி	98
வஞ்சிறுண்ணிடை	56	வாழ்வார்கண்புகர்	9	வெய்யவிரிகுடரோன்	82
வஞ்சிறுண்ணிடை	56	வாழ்வாவதுமரயம்	102	வெய்யவிலையாய	105
வழிகொள்கண்ணி	88	வாழுவையுக்கத்	181	வெல்லும்வெண்மழு	81
வழிவுடைமழுவேந்தி	111	வாளாநின்ற	79	வெளிதூர்த்தொழு	106
வணங்கித்தொழுவாரவர்	11	வானைபாயமலங்கிள	114	வெறுத்தேனெண்ணாழ்	6
வண்டமருங்குழலா	26	வானோடியதடங்	108	வெற்றரைக்கற்றமணும	29
வண்டார்குழலியுமை	69	வானநாடனேவழி	93	வென்றவன்வென்றவன்	60
வண்டுகொள்கொண்டல்	48	வானுடையான்பெரி	127	வே	
வந்தவாளர்க்கு	92	வி		வேகக்கொண்டோடி	22
வந்துசொல்லியின்	43	விடக்கையேபெருக்கி	79	வேதமோதுவெண்ணிற	65
வந்தோரிந்திரன்வழி	87	விடக்கொண்டமாயிடற்	115	வேதமோதியார்வேதநீதி	116
வம்புறவரிவண்டு	51	விடையாவக்கொடி	58	வேதியர்விண்ணவரு	112
வாங்கன்பெற்றுழல்	82	விடையுக்கொடி	35	வேந்தராயுலகாண்ட	86
வரிந்தவெஞ்சிலையாலந்தா	18	விட்டதோர்சடை	54	வேம்பிடுகுநெதிக்கரும்பு	61
வரியரநானதாச	180	விட்டிசைப்பன	61	வேயனதேசாளிமுலை	58
வருக்கலமும்பலபேணுத	96	விட்டிலக்கெரியார்	65	வேலக்காடுதடங்	69
வருங்காலன்னாயிரை	36	விட்டிலக்கெரியார்	75	வேலையினஞ்சுண்டு	112
வருந்துதன்றமுதயானை	84	விண்டானேமேலை	126	வேழமுரிப்பர்மழு	71
வரும்பழிவாராமே	38		82	வேருவுன்னடியேன்	37
வரும்பெரும்வல்வினை	78		17	வை	
	56	வித்தவீணையொடும்	99	வைத்தனன்றனக்கே	17
			91	வையகமுழுதுண்ட	111
			112	வையகமுற்றமாமழை	73

